Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1906.

We Wiedniu.
Z ces. król. drukarni nadwornej i rządowej.
1906.

(Polnisch.)

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS

100.244/III

Pierwszy skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1906 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1905			
25. stycznia	Traktat dodatkowy do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem . .	24	179
25. „	Umowa między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych	25	297
18. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem handlu, dotyczące uzdolnienia nauczycielskiego, względnie egzaminu kandydatów stanu nauczycielskiego w szkołach nautycznych . . .	8	9
23. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, zawierające zmianę niektórych postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 87, dotyczącego unormowania stosunków osobistych poczmistrzów przy urzędach pocztowych I. i II. klasy	12	13
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy miasta Karolowych Warów	1	1
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, zawierające zakaz handlu obnośnego w okręgu kuracyjnym Baden	2	1
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące wykonywania kar na wolności w odosobnionem więzieniu i ustanowienia karnej komisyi wykonawczej dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch	4	5
30. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące powierzenia służby celnej ekspozyturze portowej i morskiej sanitarnej w Isto	6	7
31. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem handlu, dotyczące ustalenia godzin do wnoszenia protestów wekslowych w c. k. stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu . . .	5	5
31. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu, zawierające zakaz handlu obnośnego w miejscu klimatycznem Igls	18	19
1906			
2. stycznia	Patent cesarski dotyczący zwołania sejmu morawskiego	3	3
5. „	Obwieszczenie Ministerstw handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany statutu rady przemysłowej i rolniczej	7	7

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
5. stycznia	Jedenasty Dodatek do wykonawczego przepisu do IV. części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych	13	**14**
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zawierające utworzenie okręgów szacunkowych dla obszaru XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz dla obszaru nowo utworzonego starostwa „Floridsdorf—Umgebung“	9	**10**
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, obowiązujące we wszystkich królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych a dotyczące ósmego wydania austryackiej farmakopei	10	**10**
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wprowadzenia nowego znaczka stemplowego dla kart do grania na Węgrzech	11	**12**
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zakresu działania oraz służbowej zależności skarbowej i sądowej kasy depozytowej dla XXI. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej	14	**15**
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące rozszerzenia zakresu działania centralnego urzędu taks i wymiaru należytości we Wiedniu . . .	15	**15**
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, dotyczące zrównania c. k. szkoły rytownictwa i medalorytnictwa w Wiedniu pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby jednorocznej przez słuchaczy trzeciego roku z ośmioklasowemi publicznemi szkołami średniemi w krajach tutejszych	59	**635**
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na małą wązko-torową kolej elektryczną z Lany do Meranu	16	**16**
24. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące celnego postępowania z chemicznie nie oczyszczonym tlenkiem miedzi, służącym do przerabiania na witryol miedzi	17	**18**
31. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Leibnitz do Pölfing-Brunn (kolej Sulmtalska)	19	**19**
2. lutego	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany nazwy urzędu podatkowego w Nogaredo w Tyrolu	32	**339**
11. „	Traktat handlowy i żeglarski między Monarchią austryacko-węgierską a Włochami	44	**367**
11. „	Umowa, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami	45	**470**
11. „	Umowa pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami, dotycząca nabywania i posiadania dóbr ruchomych i nieruchomych	46	**479**
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu za porozumieniem z Ministerstwem sprawiedliwości, dotyczące terminu, do którego istniejące obecnie banki wydać mają niektóre zarządzenia, wymagane przez ustawę o fundowanych obligacyach bankowych z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213	52	**531**
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem na zasadzie §u 96 *b* ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22) zezwala się na zatrudnianie młodocianych robotników pomocniczych i kobiet przy wyrobie naczyń emaliowanych w czasie pomiędzy 8mą i 9tą godziną wieczór	33	**339**
12. „	Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Belgią	55	**535**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
13. lutego	Ustawa zawierająca taryfę celną	20	25
15. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu	34	341
15. „	Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy Austro-Węgrami a Rosyą	49	487
19. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej)	37	353
20. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, dotyczące upoważnienia kilku komór cłowych do odprawiania posyłek roślin z zagranicy nadchodzących	40	363
20. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Teplic (Wekelsdorf) do Porzycza (Parschnitz)	50	525
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące wejścia w życie ustawy zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20	21	120
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, którem wydaje się przepis wykonawczy do ustawy zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20	22	120
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące oznaczenia tych towarów, do których stosować się ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18. stycznia 1852, Dz. u. p. Nr. 21, o wymiarze kar defraudacyjnych podług wartości towarów	23	178
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem ogłasza się umowę z Państwem niemieckiem, dotyczącą nakładania zamknięcia okrętowego	26	326
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się regulaminu zamknięcia dla okrętów na Łabie	27	326
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do regulaminu zamknięcia dla okrętów na Łabie z dnia 21. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 27	28	331
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei żelaznych, którem ogłasza się umowę z Państwem niemieckiem, tyczącą się odprawiania celnego w obrocie żelaznych kolei	29	332
21. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa, tyczące się czyszczenia i dezynfekcyi wozów kolei żelaznych, którymi przewożono konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy lub świnie	30	334
21. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa, którem przy sposobności wykonania artykułu 8 umowy, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, zawartej pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem z dnia 25. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 25, zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, tyczące się niedopuszczania i tłumienia cholery drobiu a uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, dotyczące niedopuszczania i tłumienia pomoru na kury	31	336
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące postępowania cłowego z próbkami towarów ze szlachetnych metali, przywożonemi przez podróżujących agentów kupieckich bez znaków probierczych	35	347

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
23. lutego	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia komory głównej II. klasy w Reutte i ekspozytury tej komory w Pfronten-Steinach, zwinięcia komory pomocniczej I. klasy w Schönbichlu i przeistoczenia komory pomocniczej I. klasy w Pinswangu na komorę pomocniczą II. klasy	36	351
23. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany instrukcyi do badania mleka zgęszczonego	41	364
26. „	Ustawa, którą oznacza się na rok 1906 kontyngenty rekrutów, potrzebnych do utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej i zezwala się na ich pobór	38	362
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w sprawie wydawania niezafarbowanego kainitu z c. k. Żupy solnej w Kałuszu	39	362
27. „	Ustawa, którą rządowi nadaje się upoważnienie do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. marca 1906 do 30. czerwca 1906	42	365
27. „	Obwieszczenie Ministerstw handlu i skarbu o wydaniu nowego statystycznego spisu towarów handlu zagranicznego na austryacko-węgierskim obszarze cłowym	51	530
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego na obszarze miasta Iglawy	53	533
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w okręgu poborczym przybramskim	54	533
28. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami a Szwajcaryą na czas od 1. aż do 11. marca 1906 włącznie	43	365
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i kolei żelaznych, którem obwieszcza się umowę z Włochami, tyczącą się odprawiania celnego w obrocie kolejowym	47	483
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wystawiania certyfikatów analizy posyłek piwa przeznaczonego do wywozu do Włoch	48	484
5. marca	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące częściowej zmiany przepisów wykonawczych do ustawy o opodatkowaniu cukru z roku 1903	60	635
6. „	Ustawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością	58	605
7. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Bułgaryą i postępowania z towarami pochodzącymi ze Serbii	56	565
9. „	Traktat handlowy pomiędzy Austro-Węgrami a Szwajcaryą	156	917
9. „	Umowa między Austro-Węgrami a Szwajcaryą, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych	157	956
10. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące prowizorycznego wprowadzenia w życie traktatu handlowego zawartego z Szwajcaryą w dniu 9. marca 1906 wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym	57	567
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podaje się do publicznej wiadomości postanowienia dodatkowe, tyczące się cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych	70	651

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1905			
11. marca	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia powiatowych dyrekcyi skarbu w Libercu i Królowym Hradcu w Czechach	66	649
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany w organizacyi biur probierczych	61	636
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przemiany ekspozytury urzędu probierczego w Bregencyi i biura probierczego w Bernie na biura probiercze I. klasy	62	636
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przydzielenia gminy Bodzowa wraz z obszarem dworskim do okręgu podgórskiego sądu powiatowego w Galicyi	67	649
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty i Ministerstwa skarbu, dotyczące uregulowania poborów substytucyjnych na grecko-oryentalnym wydziale teologicznym w Zadarze	68	650
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zaprowadzenia mniejszych cech czystej zawartości dla naczyń złotych i srebrnych 1. stopnia czystej zawartości	69	650
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące uregulowania służby i płacy pomocników mechaników przy pocztach i telegrafach	64	637
15. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami a Czarnogórą	63	636
17. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Serbią	65	647
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w powiecie poborczym rumburskim . .	71	652
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	74	655
19. „	Obwieszczenie Ministersterstwa skarbu, dotyczące utworzenia w wolnym składzie zemlińskim spółki akcyjnej krajowych domów składowych ekspozytury królewsko węgierskiej komory głównej w Zemlinie	72	652
27. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, handlu i skarbu, dotyczące odprawiania cłowego żywych karpi stawowych, wywożonych do Cesarstwa niemieckiego	73	652
27. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu krainskiego	75	667
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, tyczące się umieszczenia wyższej szkoły zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu na liście owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi	99	751
30. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem zastanawia się sprawowanie władzy sądowniczej przez c. i k. konsulat w Widdyniu, rozszerza się władzę sądowniczą c i k. konsulatu w Ruszczuku na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu i nadaje się pełną władzę sądowniczą c. i k. konsulatowi w Warnie	76	669

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
31. marca	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem uzupełnia się przepisy o opłatach pocztowych z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231	79	701
3. kwietnia	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące uregulowania stosunków służbowych oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych	77	671
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące postępowania z podoficerami, uprawnionymi do ubiegania się o posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych	78	696
3. „	Ustawa o czeku	84	715
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości za porozumieniem z Ministerstwem handlu, którem ustanawia się pory dnia do zakładania protestów wekslowych w c. k. głównem i stołecznem mieście Wiedniu, w królewskich stolicach Pradze i Lwowie, tudzież w bezpośrednio podległem mieście Tryjeście	81	711
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany postanowień co do wolnego od podatku nabywania oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu	82	713
7. „	Rozporządzenie kierownika Ministerstwa wyznań i oświaty i Ministra skarbu, którem ustala się dla nowo ustanowionych dekanatów skałackiego i podhajeckiego w rzymsko-katolickiej archidyecezyi lwowskiej kwotę, którą uznawać się będzie jako pozycyę wydatków na prowadzenie urzędu dekanalnego w przedkładać się mających po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr 176, zeznaniach miejscowych dochodów, podawanych przez duszpasterzy uprawnionych do pobierania uzupełnienia kongruy	85	720
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, zawierające przepisy o zapobieganiu zetknięciu się statków na morzu	80	701
12. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa, tyczące się mieszaniny syropu burakowego (trzcinowego) z syropem skrobiowym	83	714
14. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei żelaznych, którem podaje się do powszechnej wiadomości umowę z dnia 9. marca 1906, zawartą między Austro-Węgrami a Szwajcaryą w sprawie odprawy cłowej w obrocie kolejowym	86	721
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące koncesyi na małą elektryczną kolej normalno-torową od placu Dietrichsteina w Gracu do przedmieścia St. Peter	87	723
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia w Piano della Fugazza (Streva) ekspozytury komory pomocniczej vallarseńskiej na czas miesięcy letnich roku 1906	93	747
21. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Nemotyc do Koryczan	88	724
24. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych, którem cały obszar stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, rozszerzonym, uznaje się miejscowością wyjętą w pojęciu §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych	91	743
26. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości za porozumieniem z Ministerstwem handlu, tyczące się zmian w układaniu i utrzymywaniu rejestru handlowego	89	729

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
1. maja	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, handlu, spraw wewnętrznych i skarbu, dotyczące celnego odprawiania koni w obrocie do Państwa Niemieckiego	90	739
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się nadania komorze pomocniczej II. klasy w Markhausen upoważnień komory pomocniczej I. klasy .	111	769
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, tyczące się kilku zmian w §ie 2 statutu Rady państwowej kolejowej	92	745
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu za porozumieniem z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące urzędowania asystentek inspektoratów przemysłowych	94	747
5. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu za porozumieniem z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem wyznań i oświaty, którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczące dozwolenia pracy przemysłowej niedzielnej w poszczególnych kategoryach przemysłu	97	749
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się doręczania przez pocztę pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych w zastosowaniu do królestwa Dalmacyi	98	750
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, tyczące się dopuszczenia wodomierzy typu XLIIgo do urzędowego uwierzytelniania	100	751
10. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu, którem stosownie do ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, dotyczącej ulg dla budynków ze zdrowemi i taniemi pomieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę odsetkową oprocentowania takich budynków w Czechach	95	748
10. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i spraw wewnętrznych, którem stosownie do ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, wydaje się zarządzenia co do wymierzania rocznego dochodu lokatorów budynków robotniczych w Uściu n. Ł., Jabłońcu, Pilznie, Libercu i okolicy	96	748
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przydzielenia gminy miasteczka Stiebenreith do okręgu sądu powiatowego tachowskiego w Czechach	101	752
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące zmiany formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy	102	752
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wykonania postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością	108	759
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych	103	753
19. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwośsi w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Czerniowcach	104	755
19. „	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem za porozumieniem z wspólnem Ministerstwem wojny zmienia się punkt V—D załączki 15 do §u 34 przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach wojskowych z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93, i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 100, wydanych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 119	112	769

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
20. maja	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem kontrolę przewozu kawy ogranicza się na powiat graniczny od strony Szwajcaryi	113	771
24. „	Ustawa, dotycząca podwyższenia poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług drogą samoubezpieczenia	105	756
24. „	Ustawa, dotycząca ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896 Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221	106	757
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Hucisko jawornickie jakoteż gminy Widaczów do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku w Galicyi	109	761
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, wydane celem wykonania ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 106, dotyczącej ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221	107	757
2. czerwca	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wykonania podatkowo-prawnych postanowień (§§ 115 i 116) ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością	110	763
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się zmiany formularza na zeznania do podatku rentowego	118	783
7. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministrem rolnictwa, którem wydaje się nowe przepisy dla egzaminów rządowych teoretycznych w Szkole głównej ziemiaństwa	117	777
10. „	Trzeci Dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z 1899	167	987
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu za porozumieniem z Ministerstwami skarbu i rolnictwa, dotyczące zmiany statutu Rady cłowej przybocznej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych	114	771
12. „	Ustawa, dotycząca dobrodziejstw, przyznanych przez państwo ze względu na cele ustawy krajowej Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40, o utworzeniu włości rentowych	116	775
13. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące wydania objaśnień do powszechnej taryfy cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20	115	773
14. „	Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, handlu i skarbu, którem wyznacza się biura obrachunkowe do oddawania czeków	123	795
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Gablonz .	120	791
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące sposobu uiszczania należytości stemplowych od czeków	124	795

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
20. czerwca	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, obowiązujące dla wszystkich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, którem zmienia się rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. stycznia 1906, Dz. u. p. Nr. 10, tyczące się ósmego wydania austryackiej farmakopei, jakoteż rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, tyczące się taksy aptekarskiej za pierwszą połowę roku 1906	119	789
21. „	Rozporządzenie, dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Dąbie do okręgu sądu powiatowego Radomyśl w Galicyi	125	798
24. „	Obwieszczenie Ministerstw handlu i skarbu, tyczące się wydania zmienionego statystycznego spisu towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą	121	791
25. „	Ustawa, którą w uzupełnieniu §u 14 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, ustanawia się wyższe adjuta	122	793
26. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, oznacza się na rok 1906 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, dalej główną sumę podatku zarobkowego oraz stopę podatkową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 powołanej ustawy	127	801
27. „	Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa w publicznych asanacyjnych lub komunikacyjnych celach będą przebudowane	130	803
28. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z c. k. wspólnem Ministerstwem wojny, Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem rolnictwa, dotyczące zmiany §§ 6 i 9 rozkładu nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80	134	871
28. „	Oświadczenie między Austro-Węgrami a Związkiem Szwajcarskim . . .	158	961
29. „	Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze stołecznego miasta Berna w celach publicznych asanacyi lub komunikacyi będą przebudowane, tudzież o przedłużeniu czasu trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61	131	827
29. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu, uzupełniające §§ 1 (punkt 4) i 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. października 1897, Dz. u. p. Nr. 235	132	867
30. „	Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906	126	799
30. „	Ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. lipca 1906 do 31. grudnia 1906 .	128	801
1. lipca	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem utrzymuje się w mocy najdłużej do dnia 1. sierpnia 1906 zarządzone rozporządzeniem z dnia 10. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 57, prowizoryczne wprowadzenie w życie zawartego ze Szwajcaryą dnia 9. marca 1906 traktatu handlowego wraz z załączkami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym	129	802
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące ustanowienia przedażni sądowej w Ostrawie Morawskiej	135	872

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
3. lipca	Dokument koncesyjny na wązkotorową elektryczną kolej lokalną z Bozen do Oberbozen (Rittnerbahn)	137	877
3. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa, którem wydaje się porządek egzaminów ścisłych dla Akademii rolniczej	140	883
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem ogłasza się zaliczenie gminy miasta Lienz do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej	185	1019
5. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, skarbu i rolnictwa, dotyczące dowozu bydła i mięsa z krajów pozaeuropejskich	138	882
6. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu, spraw wewnętrznych i rolnictwa, dotyczące zastosowania ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy cłowej do towarów serbskich	133	869
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zaprowadzenia ostemplowanych urzędowych blankietów wekslowych z ruskim tekstem	171	991
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Jabłonowie w Galicyi wschodniej	139	882
10. „	Rozporządzenie Ministrów rolnictwa, skarbu i handlu, zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79, — dotyczącego powoływania członków do zarządów giełd rolniczych — co do giełdy produktów rolnych w Wiedniu	136	875
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące służby przy maszynach na morskich parowcach marynarki handlowej	160	965
12. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych, którem cały obszar królewskiego głównego miasta Pragi w rozmiarze rozszerzonym ustawą z dnia 16. kwietnia 1901, Dz. u. kr. Nr. 57, tudzież obszar gminy miasta Žižkow wraz z istniejącą dawniej miejscowością Wolschan ogłasza się pod względem unormowania koncesyonowanego przemysłu budowlanego jako miejscowości wyłączone po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193	166	985
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości	143	897
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach	144	898
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“	145	899
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag żórawiowych	146	900
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachyłowych	147	901

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
13. lipca	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące urzędowego badania i uwierzytelniania naczyń do transportu mleka (konwi na mleko)	148	902
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podaje się do powszechnej wiadomości przepisy, tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a)	149	904
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące notowanych na giełdzie praskiej jednostek dla papierów wartościowych jako podstawy do wymiaru podatku obrotowego od tych papierów	150	910
15. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, zmieniające rozporządzenie z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145, dotyczące pomocniczej służby kancelaryjnej przy władzach, urzędach i zakładach rządowych	141	887
16. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej ulgi dla budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę procentową dla oprocentowania takich budynków w Krainie	152	913
17. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, dotyczące używania barwników i szkodliwych zdrowiu materyałów przy wyrobie artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) jak i przedmiotów do użytku, tudzież obrotu przyrządzonych w ten sposób artykułów żywności i przedmiotów do użytku	142	893
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171	161	979
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Haida	153	913
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przyłączenia gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi . .	154	914
18. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, Ministrem rolnictwa i Ministrem kolei żelaznych, którem wydaje się przepisy dla zaprowadzania, używania i utrzymywania w należytym stanie urządzeń służących do rozdzielania i użytkowania palnych gazów (regulamin gazowy)	176	995
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące utworzenia starostwa w Mezolombardo	151	911
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, tyczące się ustalenia list rewizorów po myśli §u 45 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością	155	915
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty, którem uzupełnia się częściowo rozporządzenie z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. u. p. Nr. 107, zawierające przepis o egzaminach z kandydatami na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i w seminaryach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminaryach nauczycielskich	162	981
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się przeniesienia czynności wyciskania znaczków stemplowych i stemplowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stemplowego na krajową kasę skarbową w Tryeście	163	981

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
27. lipca	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Brüx .	164	982
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przeliczania japońskich yenów i argentyńskich pezów przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych	172	991
28. „	Najwyższe pismo odręczne, dotyczące stosunku, w jakim królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1906 do 30. czerwca 1907, jakoteż w czasie od 1. lipca 1905 do 30. czerwca 1906 do wydatków na cele wspólne, tudzież stosunku, w jakim na te wydatki od 1. lipca 1905 tymczasowo i za następnem zaliczeniem uiszczone wpłaty obecnie stale zarachowane być mają . . .	159	963
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem ogłasza się w zmienionej i uzupełnionej formie przepisy, tyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych) .	165	982
3. sierpnia	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące zaprowadzenia pocztowych kart legitymacyjnych w wewnętrznym obrocie pocztowym	179	1015
5. „	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych i Ministra rolnictwa, dotyczące oznaczenia zakresu działania Ministerstwa spraw wewnętrznych względnie Ministerstwa rolnictwa w sprawach weterynarskich	174	993
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące prowadzenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Breitenlee i dla wyłączonych z gminy katastralnej Mannswörth a do obszaru gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf okręgu sądu powiatowego Floridsdorf we Wiedniu wcielonych nieruchomości	169	989
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu o ściąganiu wierzytelności ponad 1000 K drogą zlecenia pocztowego	168	987
11. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące uzupełnienia wykazu państw, które przystąpiły do Brukselskiej konwencyi cukrowej z dnia 5. marca 1902	170	989
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany w sporządzaniu urzędowych blankietów na weksle i na kupieckie przekazy	173	992
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące ustanowienia opłat za czynności przy urzędowem sprawdzaniu pojemności beczek	175	994
28. „	Patent cesarski, dotyczący rozwiązania sejmu morawskiego	177	1007
28. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Krainburga do Neumarktl	178	1009
3. września	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytur głównych urzędów cłowych Tryest-Dworzec kolei państwowych i Gorycya-Dworzec kolei państwowych i zniesienia ekspozytury głównego urzędu cłowego Tryest-Dworzec St. Andrae	180	1017
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Mezolombardo w Tyrolu oraz zmiany liczby członków i ich zastępców komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu“	181	1017

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
3. września	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Mezolombardo w Tyrolu	182	1017
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty, zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych . . .	197	1025
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych tudzież Ministerstwem wyznań i oświaty, wymieniające te zakłady naukowe, których świadectwa uważane będą za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych	198	1033
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty i Ministrem spraw wewnętrznych, dotyczące wykonania § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego	199	1035
9. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Pisek	186	1019
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia cechowni III. klasy w Celje	187	1020
11. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące utworzenia ekspozytury clowej z portową i morską służbą sanitarną w Salvore	201	1037
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące utworzenia starostwa w Pressnitz	183	1018
12. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Mistelbach do Gaunersdorf . . .	190	1021
13. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, dotyczące pobierania dodatku na bibliotekę od słuchaczy uniwersytetu	184	1018
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące urzędowego sprawdzania manometrów i sprężyn rejestrujących (indykatorów)	191	1022
14. „	Ustawa, dotycząca używania zapisów długu dolno-austryackiej krajowej pożyczki kolejowej do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów	188	1020
14. „	Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczek, zaciągnąć się mających przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w kwocie 7,000.000 K i 6,150.000 K do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów	189	1020
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przeniesienia wykonywanych dotychczas przez c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach czynności tamtejszej cechowni na ekspozyturę głównego urzędu cłowego tamże i przemiany tej cechowni na cechownię I. klasy	193	1023
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chomutów	194	1023
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych	200	1036
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące urzędowania starosty w Žatcu	192	1022

z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25 238, **1125.**

Pobory substytucyjne, ich uregulowanie na grecko-oryentalnym wydziale teologicznym w Zadarze 68, **650.**

Poczmistrze przy urzędach pocztowych I. i II. klasy; zmiana niektórych postanowień, dotyczących unormowanych ich stosunków osobistych 12, **13.**

— za dekretem, zmiana dotychczasowych postanowień, dotyczących ich poborów emerytalnych 234, **1115.**

Poczta, doręczanie przez nią pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych w zastosowaniu do królestwa Dalmacyi 98, **750.**

Pocztowa kasa oszczędności, uskutecznianie przez nią wypłat na rachunek dolnoaustryackich władz skarbowych 245, **1139.**

— — — używanie kwitów tej kasy do wpłat dla urzędów poborowych 226, **1087.**

Pocztowe blankiety, zmiana ceny sprzedaży niektórych ich rodzajów 253, **1165.**

— karty legitymacyjne w wewnętrznym obrocie pocztowym, ich zaprowadzenie 179, **1015.**

— opłaty dla obrotu w krajach tutejszych, wydanie nowej taryfy 251, **1157.**

— — uzupełnienie przepisów z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231 79, **701.**

— posyłki, zmiana niektórych postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr, 124, w sprawie ich wydawania i doręczania 252, **1164.**

— urzędy I. i II. klasy; zmiana niektórych postanowień, dotyczących unormowania stosunków osobistych poczmistrzów przy tych urzędach 12, **13.**

— zlecenia, ściąganie wierzytelności ponad 1000 K 168, **987.**

— znaczki, zmiana formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy 102, **752.**

Pocztowi aspiranci, ob. Aspiranci.

— asystenci, ob. Asystenci.

— oficyanci, ob. Oficyanci.

— pomocnicy, ob. Pomocnicy.

Poczty i telegrafy, uregulowanie służby i płacy pomocników mechaników przy tychże 64, **637.**

Podatek domowo-czynszowy, ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od tego podatku dla domów, które na obszarze stołecznego miasta Berna w celach publicznych asanacyi lub komunikacyi będą przebudowane, tudzież o przedłużeniu czasu trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61 131, **827.**

Podatek domowo-czynszowy, ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od tego podatku dla domów, które na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa w publicznych asanacyjnych lub komunikacyjnych celach będą przebudowane 130, **803.**

— — — zmiana terminów zapłaty na obszarze miasta Igławy 53, **533.**

— — — — — wpłaty w nowobydzowskim okręgu pobierania podatków 241, **1127.**

— — — — — wpłaty w okręgu poborczym przybramskim 54, **533.**

— — — — — wpłaty w poborczym okręgu podatkowym Brandys n. Ł. 224, **1085.**

— — — — — Brüx 164, **982.**

— — — — — Chomutów 194, **1023.**

— — — — — Gablonz 120, **791.**

— — — — — Haida 153, **913.**

— — — — — Pisek 186, **1019.**

— — — — — zapłaty w powiecie poborczym rumburskim 71, **652.**

— gruntowy i budynkowy, oznaczenie na rok 1906 wysokości opustu, dalej głównej sumy podatku zarobkowego oraz stopy podatkowej dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 127, **801.**

— od obrotu papierów, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryesteńskiej), ustanowienie jednostek giełdowych, służących za podstawę do jego wymierzania 37, **353.**

— — — — — na giełdzie praskiej, ustanowienie jednostek dla tych papierów, jako podstawy do jego wymiaru 150, **910.**

— — — — publicznych, przeliczanie japońskich yenów i argentyńskich pezów przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych 172, **991.**

— od płac, czwarty dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899 218, **1077.**

— — — trzeci Dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u p. Nr. 209 z 1899 167, **987.**

— osobisto-dochodowy, trzeci dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego 167, **987.**

Podatek osobisto-dochodowy, czwarty dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego 218, **1077.**

— — — ustanowienie nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu tego podatku dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Mezolombardo w Tyrolu 182 **1017.**

— — — — — w Przysecznicach (Pressnitz) w Czechach 196, **1024.**

— osobisty bezpośredni, dodatek jedenasty do IV. części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 13, **14.**

— rentowy, zmiana formularza na jego zeznania 118, **783.**

— zarobkowy, ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Mezolombardo w Tyrolu, oraz zmiany liczby członków i ich zastępców komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu“ 181, **1017.**

— — — — — Przysecznice (Pressnitz) w Czechach 195, **1024.**

— zmiana postanowień co do wolnego od podatku nabywania oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu 82, **713.**

Podatki, ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906 126, **799.**

— — — — — pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906 257, **1187.**

Podatkowo-prawne postanowienia (§§ 115 i 116) ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, ich wykonanie 110, **763.**

Podatkowy urząd, ob. Urząd podatkowy.

Podgórz, sąd powiatowy, przydzielenie gminy Bodzowa wraz z obszarem dworskim do jego okręgu 67, **649.**

Podhajecki dekanat, ustalenie kwoty, którą uznawać się będzie jako pozycyę wydatków na prowadzenie urzędu dekanalnego w przedkładać się mających po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, zeznaniach miejscowych dochodów, podawanych przez duszpasterzy, uprawnionych do pobierania uzupełnienia kongruy 85, **720.**

Podkamień, przyłączenie gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi 154, **914.**

Pölfing-Brunn, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Leibnitz do Pölfing-Brunn (kolej Sulmtalska) 19, **19.**

Podoficerowie, uprawnieni do ubiegania się o posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych, postępowanie z nimi 78, **696.**

Podwyższenie poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług drogą samoubezpieczenia 105, **756.**

— ponowne prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, ustawa 106, **757;** rozporządzenie wykonawcze 107, **757.**

Północna kolej, ustawa, tycząca się nabycia przez państwo koncesyonowanej łącznie głównej sieci, tudzież kolei lokalnych, należących do Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, jakoteż kolei Ostrawa—Frydland 212, **1047.**

Pomocnicy mechaników przy pocztach i telegrafach, uregulowanie ich służby i płacy 64, **637.**

— — — — — zmiana postanowień, dotyczących ich poborów emerytalnych 234, **1115.**

— pocztowi, uregulowanie ich stosunków służbowych 77, **671.**

Pomocnicza służba kancelaryjna przy władzach, urzędach i zakładach rządowych, zmiana rozporządzenia z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145 141, **887.**

Pomocniczy robotnicy, ob. Robotnicy.

Pomór na kury, uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, dotyczącego niedopuszczania i tłumienia pomoru na kury 31, **336.**

Pomostowa waga wskazówkowa, ob. Waga.

Pomostowe wagi, ob. Wagi.

Poresesd, ob. Vöröstorony.

Porządek egzaminów ścisłych dla Akademii rolniczej, wydanie 140, **883.**

Porządkowo-karny statut, ob. Statut.

Porzycz, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Teplic (Wekelsdorf) do Porzycza (Parschnitz) 50, **525.**

Posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych, postępowanie z podoficerami, uprawnionymi do ubiegania się o nie 78, **696.**

Posiadanie i nabywanie dóbr ruchomych i nieruchomych, umowa pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami 46, **479.**

Postanowienia dodatkowe do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171 161, **979.**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
	szkolnych, względnie innych danin ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. (Porów. obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, z 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, z 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, z 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, z 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, z 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, z 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230, z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 230, z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1903, z 24. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 33, z 18. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 36 i z dnia 6. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 186.) . . .	228	1090
24. listopada	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące uzupełnienia §u 4 statutu dla Rady kolejowej państwa	225	1085
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące oględzin lokalności, przepisanych w rozdziale IIgim rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, tudzież cechowania przyrządu mierniczego do kontrolowania brzeczki piwnej, patentowanego na imię Erharda-Schaua	255	1173
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem się dzieli królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa na 35 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych	230	1093
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wawnętrznych, zawierające uzupełnienie i częściową zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. września 1905, Dz. u. p. Nr. 152, dotyczącego nazw przemysłów rękodzielniczych	229	1091
30. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu, którem zmieniony zostaje § 3ci rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, o poborach i emeryturach systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko-katolickich i greckokatolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze	238	1125
4. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące postępowania przy rozstrzyganiu sporów między stronami a c. k. komorami w przedmiocie wymierzania należytości cłowych, tudzież postępowania przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej	233	1111
6. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, i objaśnień do tej taryfy	231	1097
6. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące wydania spisu przeciętnych wartości handlowych najważniejszych materyałów chemicznych pomocniczych i wytworów chemicznych, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622go	232	1102
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem zmienione zostają postanowienia, dotyczące poborów emerytalnych poczmistrzów za dekretem, oficyantów pocztowych i pomocników mechaników	234	1115
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, zawierające przepisy o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw na rachunek funduszów publicznych	235	1119
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, tyczące się cennika lekarstw do farmakopei austryackiej, Ed. VIII	236	1121

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
10. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową, tyczące się uskuteczniania wypłat na rachunek dolnoaustryackich władz skarbowych przez c. k. pocztową Kasę oszczędności	245	1139
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi dla kolei lokalnej od stacyi Tłumacz-Pałahicze do Tłumacza na Dra Antoniego Howurkę, naczelnika gminy Tłumacza, w spółce z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu	239	1126
11. „	Ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych	246	1143
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskiej komory głównej II. klasy na dworcu w Vöröstorony (Porcsesd) do stosowania sumarycznego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym	240	1127
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące zgłaszania znaków towarowych	248	1153
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w nowobydzowskim okręgu pobierania podatków	241	1127
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem zmienione zostają terminy, ogłoszone w obwieszczeniu z dnia 4. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 13, co do cechowania opisanych tamże szczegółowo wag pomostowych	242	1128
20. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Dermulo na przesmyk Mendel	244	1133
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia komory pomocniczej I. klasy w Rossbachu (na dworcu) do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym	249	1154
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem uregulowane zostają na nowo ceny sprzedaży soli fabrycznej tutejszokrajowej	250	1154
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wyrobu i obrotu przyborów złotych i srebrnych, przeznaczonych do wywozu poza obszar cłowy, a nie posiadających tej próby czystej zawartości, która jest przepisana dla obszaru tutejszego, tudzież postępowania przy wywozie i ponownym przywozie nieocechowanych przyborów złotych i srebrnych	243	1128
21. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia barwy znaków tożsamości, które umieszczane być mają na tkaninach w obrocie uszlachetniającym haftów	256	1187
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem wydana zostaje nowa taryfa opłat pocztowych dla obrotu w krajach tutejszych	251	1157
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem zmienione zostają niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124, w sprawie wydawania i doręczania posyłek pocztowych	252	1164
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące zmiany ceny sprzedaży niektórych rodzajów blankietów pocztowych	253	1165
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące uregulowania opłat od telefonów, należących do rządowych sieci telefonicznych	254	1166

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1906			
23. grudnia	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów: Czech, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Moraw, Śląska, Vorarlberga i Tryestu	247	1151
28. „	Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906 . . .	257	1187
28. „	Ustawa, którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wspieraniu marynarki handlowej	258	1191
28. „	Ustawa, upoważniająca rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1907 . .	259	1192
28. „	Ustawa, dotycząca tymczasowego uregulowania komunikacyi okrętowej z Dalmacyą, Brazylią i Afryką wschodnią	260	1192

Drugi skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw, rozporządzeń itd., od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1906 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik LVIII, część I do CXVI) ogłoszonych.*)

Abbazya, nadanie koncesyi na małą wązkotorową kolej elektryczną z Abbazyi-Mattuglie przez Voloskę i Abbazyę do Lowrany 222, **1078.**

Adjuta, ustawa, którą w uzupełnieniu §u 14 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, ustanawia się wyższe adjuta 122, **793.**

Administracya rządowa królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, ustawa dotycząca wygotowania rachunków centralnych za rok 1906 257. **1187.**

Adwokaccy kandydaci, ob. Kandydaci.

Adwokaci, ustawa, zmieniająca i uzupełniająca niektóre postanowienia statutu porządkowo-karnego dla adwokatów i kandydatów adwokackich z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 40 i ordynacyi adwokackiej z dnia 6. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 96 223, **1083.**

Adwokacka ordynacya, ob. adwokaci.

Afryka wschodnia, ustawa dotycząca tymczasowego uregulowania komunikacyi okrętowej z Dalmacyą, Brazylią i Afryką wschodnią 260, **1192.**

Akademia rolnicza, wydanie porządku egzaminów ścisłych dla niej 140, **883.**

Analiza posyłek piwa przeznaczonego do wywozu do Włoch, wystawianie certyfikatów 48, **484.**

Aptekarska taksa, zmiana rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, tyczącego się tej taksy za pierwszą połowę roku 1906 119, **789.**

Areometry, dopuszczenie do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości 143, **897.**

— dopuszczenie do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach 144, **898.**

Argentyńskie pezy, ob. Pezy.

Armia, marynarka wojenna i obrona krajowa, ustawa zawierająca oznaczenie kontyngentów rekrutów dla ich utrzymania, oraz zezwolenie na pobór tych kontyngentów 38, **362.**

Artykuły pamiątkowe drewniane, uzupełnienie objaśnień do taryfy celnej pod względem postępowania z nimi 209, **1045.**

— żywności, używanie barwników i szkodliwych zdrowiu materyałów przy wyrobie artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) jak i przedmiotów do użytku, tudzież obrotu przyrządzonych w ten sposób artykułów żywności i przedmiotów do użytku 142, **893.**

Aspiranci pocztowi, uregulowanie ich stosunków służbowych 77, **671.**

Asystenci pocztowi, postępowanie z podoficerami, uprawnionymi do ubiegania się o posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych 78, **696.**

Asystentki inspektoratów przemysłowych, ich urzędowanie 94, **747.**

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszemi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

Asz, umieszczenie wyższej szkoły zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu na liście tych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi 99, **751.**

Austrya poniżej Anizy, zwołanie sejmu 247, **1151.**

— powyżej Anizy, zwołanie sejmu 247, **1151.**

Automatyczne wagi zbożowe i do odważania towarów drobnoziarnistych, postanowienia dodatkowe, tyczące się ich cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania 70, **651.**

Badanie mleka zgęszczonego, zmiana instrukcyi 41, **364.**

— urzędowe, ob. Urzędowe badanie.

Baden, zakaz handlu obnośnego w jego okręgu kuracyjnym 2, **1.**

Banki, termin do którego istniejące obecnie wydać mają niektóre zarządzenia, wymagane przez ustawę o fundowanych obligacyach bankowych z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213 52, **531.**

Bankowe obligacye fundowane, ob. Obligacye.

Barwa znaków tożsamości, które umieszczane być mają na tkaninach w obrocie uszlachetniającym haftów, jej ustanowienie 256, **1187.**

Barwniki i szkodliwe zdrowiu materyały, ich używanie przy wyrobie artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) jak i przedmiotów do użytku, tudzież obrotu przyrządzonych w ten sposób artykułów żywności i przedmiotów do użytku 142, **893.**

Beczki, ustanowienie opłat za czynności przy urzędowem sprawdzaniu ich pojemności 175, **994.**

Belgia, traktat handlowy i żeglarski pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Belgią 55, **535.**

Berno, przemiana tamtejszego biura probierczego na biuro probiercze I. klasy 62, **636.**

— ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze stołecznego miasta Berna w celach publicznych asanacyi lub komunikacyi będą przebudowane, tudzież o przedłużeniu czasu trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61 131, **827.**

Beschorner A. M., ob. Zegary kontrolujące.

Bezpośrednie należytości, ob. Należytości.

— podatki osobiste, ob. Podatek.

Biblioteka, pobieranie dodatku na bibliotekę od słuchaczy uniwersytetu 184, **1018.**

Bielsko, upoważnienie tamtejszego c. k. głównego urzędu cłowego do kredytowania zapadłych dowozowych opłat cłowych 217, **1075.**

Biura obrachunkowe do oddawania czeków, ich wyznaczenie 123, **795.**

— probiercze, zmiana ich organizacyi 61, **636.**

Biuro, probiercze w Bernie, jego przemiana na biuro probiercze I. klasy 62, **636.**

Blankiety pocztowe, zmiana ceny sprzedaży niektórych ich rodzajów 253, **1165.**

— urzędowe na weksle, zmiana w ich sporządzaniu 173, **992.**

— wekslowe urzędowe, zaprowadzenie ostemplowanych z ruskim tekstem 171, **991.**

Bodzów gmina, jej przydzielenie wraz z obszarem dworskim do okręgu podgórskiego sądu powiatowego w Galicyi 67, **649.**

Bozen, dokument koncesyjny na wązko torową elektryczną kolej lokalną z Bozen do Oberbozen (Rittnerbahn) 137, **877.**

Brandys n. Ł., zmiana terminów wpłaty podatku domowo czynszowego w tamtejszym poborczym okręgu podatkowym 224, **1085.**

Brazylia, ustawa, dotycząca tymczasowego uregulowania komunikacyi okrętowej z Dalmacyą, Brazylią i Afryką wschodnią 260, **1192.**

Bregencya, urząd probierczy, przemiana ekspozytury tego urzędu na biuro probiercze I. klasy 62, **636.**

Breitenlee, gmina katastralna, prowadzenie księgi gruntowej dla tej gminy 169, **989.**

Brüx, zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym poborczym okręgu podatkowym 164, **982.**

Brukselska konwencya cukrowa, uzupełnienie wykazu państw, które przystąpiły do tej kowencyi 170, **989.**

Brzeczka piwna, cechowanie przyrządu mierniczego do jej kontrolowania, patentowanego na imię Erharda Schaua 255, **1173.**

Budapeszt, utworzenie ekspozytury cłowej w Budapeszteńskim porcie „Węgierskiego towarzystwa akcyjnego żeglugi morskiej i rzecznej“ 215, **1071.**

Budowa dróg wodnych, ob. Drogi.

Budowlany przemysł koncesyonowany, ogłoszenie całego obszaru królewskiego głównego miasta Pragi w rozmiarze rozszerzonym ustawą z dnia 16. kwietnia 1901, Dz. u. kr. Nr. 57, tudzież obszaru gminy miasta Žižkow wraz z istniejącą dawniej miejscowością Wolschan, pod względem unormowania koncesyonowanego przemysłu budowlanego, jako miejscowości wyłączonych po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193 166, **985.**

Budowlany przemysł koncesyonowany, uznanie całego obszaru stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, rozszerzonym, za miejscowość wyjętą w pojęciu §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych 91, **743.**

— — rozporządzenie wykonawcze do § 13go, ustępu 3. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu konsensowych rodzajów tego przemysłu 199, **1035.**

Budynki robotnicze, wydanie zarządzeń co do wymierzania rocznego dochodu lokatorów tych budynków w Uściu n. Ł., Jabłońcu, Pilznie, Libercu i okolicy 96, **748.**

— ze zdrowemi i taniemi pomieszkaniami dla robotników, ustanowienie maksymalnej stopy odsetkowe oprocentowania takich budynków w Czechach 95 **748.**

— — — — — mieszkaniami dla robotników, ustanowienie maksymalnej stopy procentowej dla oprocentowania takich budynków w Krainie 152, **913.**

Budynkowy podatek, ob. Podatek.

Bułgarya, prowizoryczne uregulowanie stosunków handlowych i obrotowych 56, **565.**

Burakowy (trzcinowy) syrop, jego mieszanina z syropem skrobiowym 83, **714.**

Burma, utworzenie ekspozytury cłowej 202, **1037.**

Bydło, jego dowóz z krajów pozaeuropejskich 138, **882.**

Cechowanie przyrządu mierniczego do kontrolowania brzeczki piwnej, patentowanego na imię Erharda-Schaua 255, **1173.**

— wag pomostowych, zmiana terminów ogłoszonych w obwieszczeniu z dnia 4. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 13 242, **1128.**

Cechownia III. klasy w Celje, jej ustanowienie 187, **1020.**

— w Czerniowcach, przeniesienie wykonywanych dotychczas przez c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach czynności tej cechowni na ekspozyturę głównego urzędu cłowego tamże, i przemiana tej cechowni na cechownię I. klasy 193, **1023.**

Cechownicza ordynacya z dnia 19. grudnia 1872 Dz. u. p. Nr. 171, postanowienia dodatkowe 161, **979.**

Cechownicze sprawdzanie i uwierzytelnianie automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych, postanowienia dodatkowe 70, **651.**

Cechy czystej zawartości dla naczyń złotych i srebrnych 1. stopnia czystej zawartości, zaprowadzenie mniejszych 69, **650.**

Celje, ustanowienie cechowni III. klasy 187, **1020.**

Celkowe więzienia, ob. Więzienia.

Celna służba, powierzenie jej ekspozyturze portowej i morskiej sanitarnej w Isto 6, **7.**

— taryfa, ob. Taryfa.

Celne odprawianie, ob. odprawianie celne.

— postępowanie, ob. postępowanie.

Celny i handlowy traktat z dnia 6. grudnia 1891, pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem; traktat dodatkowy do tegoż 24, **179;** rozporządzenia wykonawcze 90, **739;** 204, **1038.**

Cena sprzedaży niektórych rodzajów blankietów pocztowych, jej zmiana 253, **1165.**

Cennik lekarstw do farmakopei austryackiej, Ed VIII 236, **1121.**

Centralny urząd wymiaru taks i należytości we Wiedniu, rozszerzenie jego zakresu działania 15, **15.**

Ceny sprzedaży soli fabrycznej tutejszokrajowej, ich nowe uregulowanie 250, **1154.**

Certyfikaty analizy posyłek piwa przeznaczonego do wywozu do Włoch, ich wystawianie 48, **484.**

Cesarski patent, ob. Patent.

Cesarstwo niemieckie, ob. Niemieckie państwo.

Chemiczne materyały pomocnicze i wytwory, podlegające wymiarowi cła od wartości według Nru 622go, wydanie spisu przeciętnych wartości handlowych najważniejszych z nich 232, **1102.**

Cholera drobiu, zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, tyczącego się niedopuszczania i tłumienia cholery drobiu i uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, dotyczącego niedopuszczania i tłumienia pomoru na kury 31, **336.**

Chomutów, zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym poborczym okręgu podatkowym 194, **1023.**

Choroby zwierzęce zaraźliwe, umowa między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem, 25, **297;** rozporządzenie wykonawcze 31, **336.**

— — — — — Austro-Węgrami a Szwajcaryą 157, **956.**

— — — — pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami 45, **470.**

Cło, wydanie spisu przeciętnych wartości handlowych najważniejszych materyałów chemicznych pomocniczych i wytworów chemicznych, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622go 232, **1102.**

Cłowa odprawa, ob. Odprawianie.

Cłowa rada przyboczna dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zmiana statutu 114, **771.**

— taryfa, postępowanie przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w jej kwestyach 233, **1111.**

— taryfa, ustawa 20, **25.**

— — uzupełnienie objaśnień do niej pod względem postępowania z drewnianymi artykułami pamiątkowymi 209, **1045.**

— — wejście w życie zawierającej ją ustawy 21, **120;** przepis wykonawczy 22, **120;** 23, **178.**

— — wydanie objaśnień do powszechnej taryfy cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20 115, **773.**

— — zastosowanie ogólnych jej stóp celnych do towarów serbskich 133, **869.**

— — zmiana niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o tej taryfie i objaśnień do niej 231, **1097.**

Cłowe deklaracye ustne, dopuszczalność ich składania przy dowozie towarów 213, **1071.**

— opłaty, upoważnienie c. k. głównego urzędu cłowego w Bielsku do kredytowania zapadłych dowozowych opłat cłowych 217, **1075.**

Cłowy urząd, ob. Urząd.

Cukier, częściowa zmiana przepisów wykonawczych do ustawy o jego opodatkowaniu 60, **635.**

— częściowa zmiana przepisów wykonawczych, dotyczących postępowania przekazowego z opodatkowanym cukrem 207, **1043.**

— dopuszczenie pszenicznych lub żytnich otrębów jako środka denaturacyjnego dla cukru używanego bez opłaty podatku do karmienia zwierząt 210, **1046.**

Cukrowa konwencya Brukselska, uzupełnienie wykazu państw, które przystąpiły do tej konwencyi 170, **989.**

Czarnogóra, tymczasowe uregulowanie stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami a Czarnogórą 63, **636.**

Czechy, zwołanie sejmu 247, **1151.**

Czek, ustawa o nim 84, **715.**

Czeki, sposób uiszczania należytości stemplowych od nich 124, **795.**

— wyznaczenie biur obrachunkowych do ich oddawania 123, **795.**

Czerniowce, przeniesienie wykonywanych dotychczas przez c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach czynności tamtejszej cechowni na ekspozyturę głównego urzędu cłowego tamże i przemiana tej cechowni na cechownię I. klasy 193, **1023.**

— utworzenie sądu przemysłowego 104, **755.**

Czynszowa taryfa wojskowa, zaliczenie gminy miasta Lienz do ósmej klasy tej taryfy 185, **1019.**

— — — — — Ronchi do dziewiątej klasy tej taryfy 237, **1125.**

Czynszowo-domowy podatek, ob. Podatek.

Czyszczenie i dezynfekcya wozów kolei żelaznych, którymi przewożono konie, muły, osły, bydło rogate, owce kozy lub świnie 30, **334.**

Dąbie, przyłączenie gminy i obszaru dworskiego do okręgu sądu powiatowego Radomyśl w Galicyi 125, **798.**

Dalmacya, doręczanie przez pocztę pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych w zastosowaniu do królestwa Dalmacyi 98, **750.**

— ustawa, dotycząca tymczasowego uregulowania komunikacyi okrętowej z Dalmacyą, Brazylią i Afryką wschodnią 260, **1192.**

Daniny ustawowe na zakłady publiczne od nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 228, **1090.**

Defraudacyjne kary, oznaczenie tych towarów, do których stosować się ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18. stycznia 1852, Dz. u. p. Nr. 21, o ich wymiarze podług wartości towarów 23, **178.**

Dekanalny urząd, ob. Dekanaty.

Dekanaty, skalacki i podhajecki, ustalenie kwoty którą uznawać się będzie jako pozycyę wydatków na prowadzenie urzędu dekanalnego w przedkładać się mających po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, zeznaniach miejscowych dochodów, podawanych przez duszpasterzy uprawnionych do pobierania uzupełnienia kongruy 85, **720.**

Deklaracye cłowe ustne, dopuszczalność ich składania przy dowozie towarów 213, **1071.**

Deklaracyjna stacya, ob Stacya.

Depozytowa kasa, ob. Kasa.

Dermulo, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Dermulo na przesmyk Mendel 244, **1133.**

Dezynfekcya wozów kolei żelaznych, którymi przewożono konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy lub świnie 30, **334.**

Dobermannsdorf; dokument koncesyjny na kolej lokalną z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu 34, **341.**

Dobra ruchome i nieruchome, umowa między Austro-Węgrami a Włochami, dotycząca ich nabywania i posiadania 46, **479.**

Dobrodziejstwa, przyznane przez państwo ze względu na cele ustawy krajowej Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40, o utworzeniu włości rentowych, ustawa 116, **775.**

Dodatek na bibliotekę, jego pobieranie od słuchaczy uniwersytetu 184, **1018.**

Dodatki szkolne, względnie inne daniny ustawowe na zakłady publiczne, opłacane z nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 228, **1090.**

Dodatkowe postanowienia, ob. postanowienia.

Dodatkowy traktat do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem 24, **179;** rozporządzenia wykonawcze 90, **739;** 204, **1038.**

Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Dermulo na przesmyk Mendel 244, **1133.**

— — — — — z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu 34, **341.**

— — — — — z Krainburga do Neumarktl 178, **1009.**

— — — — — z Leibnitz do Pölfing-Brunn (kolej Sulmtalska) 19, **19.**

— — — — — z Mistelbach do Gaunersdorf 190, **1021.**

— — — — — z Nemotyc do Koryczan 88, **724.**

— — ob. także Koncesya.

— — na kolej lokalną z Teplic (Wekelsdorf) do Porzycza (Parschnitz) 50, **525.**

— — na małą elektryczną kolej normalno-torową od placu Dietrichsteina w Gracu do przedmieścia St. Peter 87, **723.**

— — — — wązko-torową kolej elektryczną z Lany do Meranu 16, **16.**

— — na wązkotorową elektryczną kolej lokalną z Bozen do Oberbozen (Rittnerbahn) 137, **877.**

Dolański, ob. Zegary kontrolujące.

Dolno-austryacka krajowa pożyczka kolejowa, używanie jej zapisów długu do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów 188, **1020.**

Dolno-austryackie władze skarbowe, uskutecznianie wypłat na ich rachunek przez c. k. pocztową Kasę oszczędności 245, **1139.**

Domowo-czynszowy podatek, ob. Podatek.

Domy przebudowane w celach publicznych asanacyi lub komunikacyi, ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia ich od podatku domowo-czynszowego na obszarze stołecznego miasta Berna, tudzież o przedłużeniu czasu trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61 131, **827.**

— — w publicznych asanacyjnych lub komunikacyjnych celach, ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia ich od podatku domowo-czynszowego na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa 130, **803.**

Dopuszczenie do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości 143, **897.**

— — — — i uwierzytelniania areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach 144, **898.**

— — — — i uwierzytelniania tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“ 145, **899.**

— wodomierzy typu XLIIgo do urzędowego uwierzytelniania 100, **751.**

Doręczanie i wydawanie posyłek pocztowych, zmiana niektórych postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1092, Dz. u. p. Nr. 124, 252, **1164.**

— przez pocztę pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych w zastosowaniu do królestwa Dalmacyi 98, **750.**

Dornbirn, utworzenie głównej komory 211, **1046.**

Dowóz, bydła i mięsa z krajów pozaeuropejskich 138, **882.**

— towarów, dopuszczalność składania ustnych deklaracyi cłowych 213, **1071.**

Dozwolenie pracy przemysłowej niedzielnej w poszczególnych kategoryach przemysłu, uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58 97, **749.**

Drewniane artykuły, ob. Artykuły.

Drób, zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, tyczącego się niedopuszczania i tłumienia jego cholery 31, **336.**

Drobnoziarniste towary, wagi automatyczne do ich odważania, ob. automatyczne wagi.

Drogi wodne, zmiana właściwości miejscowej c. k. Ekspozytury Prokuratoryi skarbu w Krakowie przy budowie tych dróg 203, **1037.**

Dyrekcye powiatowe skarbu w Libercu i Królowym Hradcu w Czechach, ich utworzenie 66, **649.**

Ebmath, utworzenie pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Rossbach i ekspozytury tej komory na drodze do Ebmath i zniesienie pomocniczej komory I. klasy Rossbach i stacyi deklaracyjnej Ebmath 208, **1045.**

Egzamina rządowe teoretyczne w Szkole głównej ziemiaństwa, nowe przepisy co do nich 117, **777.**

— — — z kulturno-technicznych przedmiotów, zmiana §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, Dz. u. p. Nr. 167, dotyczącego ich zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze 206, **1040.**

— — — z kulturno-technicznych przedmiotów, zmiana §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, Dz. u. p. Nr. 167, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze 205, **1039.**

— ścisłe dla Akademii rolniczej, wydanie porządku dla nich 140, **883.**

— z kandydatami na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i w seminaryach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminaryach nauczycielskich, uzupełnienie rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107 **162, 981.**

Ekspozytura cłowa na dworcu kolejowym w Splecie, utworzenie 214, **1071.**

— — w Budapeszteńskim porcie „Węgierskiego towarzystwa akcyjnego żeglugi morskiej i rzecznej", utworzenie 215, **1071.**

— — w Burmie, utworzenie 202, **1037.**

— — z portową i morską służbą sanitarną w Salvore, jej utworzenie 201, **1037.**

— głównego urzędu cłowego Tryest-Dworzec St. Andrae, zniesienie 180, **1017.**

— — — — w Czerniowcach, przeniesienie wykonywanych dotychczas przez c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach czynności tamtejszej cechowni na tę ekspozyturę 193, **1023.**

— komory głównej II. klasy w Reutte, utworzenie w Pfronten-Steinach, 36, **351.**

— — pomocniczej vallarseńskiej na czas miesięcy letnich roku 1906, jej utworzenie w Pianno della Fugazza (Streva) 93, **747.**

— królewsko węgierskiej głównej komory w Zemlinie, utworzenie jej w wolnym składzie zemlińskim spółki akcyjnej krajowych domów składowych 72, **652.**

— portowa i morska sanitarna w Isto, powierzenie służby celnej 6, **7.**

— Prokuratoryi skarbu w Krakowie, zmiana jej właściwości miejscowej przy budowie dróg wodnych 203, **1037.**

— urzędu probierczego w Bregencyi, jej przemiana na biuro probiercze I. klasy 62, **636.**

Ekspozytury, głównych urzędów cłowych Tryest-Dworzec kolei państwowych i Gorycya-Dworzec kolei państwowych, ich utworzenie 180, **1017.**

Elektryczna kolej, ob. Kolej.

Emaliowane naczynia, ob. Naczynia.

Emerytalne pobory poczmistrzów za dekretem, oficyantów pocztowych i pomocników mechaników, zmiana dotychczasowych postanowień 234, **1115.**

— — urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług (ich podwyższenie drogą samoubezpieczenia 105, **756.**

Emerytury systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze, zmiana §u 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25 238, **1125.**

Erhard-Schau, ob. Przyrząd mierniczy.

Ernstbrunn, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu 34, **341.**

Fabryczna sól tutejszokrajowa, uregulowanie na nowo cen jej sprzedaży 250, **1154.**

Farmakopea austryacka, ed. VIII, cennik lekarstw 236, **1121.**

— — rozporządzenie ministeryalne, dotyczące jej ósmego wydania 10, **10.**

— — zmiana rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. stycznia 1906, Dz. u. p. Nr. 10, tyczącego się ósmego wydania austryackiej farmakopei, jakoteż rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, tyczącego się taksy aptekarskiej za pierwszą połowę roku 1906 119, **789.**

Feldkirch; wykonanie kar na wolności w odosobnionem więzieniu i ustanowienie karnej komisyi wykonawczej dla celkowych więzień tamtejszego sądu obwodowego i powiatowego 4, **5.**

Floridsdorf; prowadzenie księgi gruntowej dla gminy katastralnej Breitenlee i dla wyłączonych z gminy katastralnej Mannswörth a do obszaru gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf okręgu sądu powiatowego Floridsdorf we Wiedniu wcielonych nieruchomości 169, **989.**

— utworzenie okręgów szacunkowych dla obszaru XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz dla obszaru nowo utworzonego starostwa „Floridsdorf—Umgebung" 9, **10.**

— zakres działania oraz służbowej zależności skarbowej i sądowej kasy depozytowej dla XXI. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej 14, **15.**

Forma zewnętrzna znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy, jej zmiana 102, **752.**

Formularz na zeznania do podatku rentowego, jego zmiana 118, **783.**

Frydland-Ostrawa, ob. Kolej.

Fundacyjne kapitały, ob. Kapitały.

Fundowane obligacye bankowe, termin, do którego istniejące obecnie banki wydać mają niektóre zarządzenia, wymagane przez ustawę o tych obligacyach z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213 52, **531.**

Fundusze publiczne, przepisy o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw na ich rachunek 235, **1119.**

Funduszów prywatnych i familijnych kasy, ob. Kasy.

Gablonz, zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym poborczym okręgu podatkowym 120, **791.**

Galicya, przyłączenie gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu 154, **914.**

— wprowadzenie w życie Sądu powiatowego w Jabłonowie w Galicyi wschodniej 139, **882.**

— ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczek, zaciągnąć się mających przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w kwocie 7,000.000 K i 6,150.000 K do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów 189, **1020.**

— utworzenie urzędu podatkowego w Jabłonowie 221, **1078.**

Gaunersdorf, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Mistelbach do Gaunersdorf 190, **1021.**

Gazowy regulamin, ob. Regulamin.

Gazy palne, przepisy dla zaprowadzania, używania i utrzymywania w należytym stanie urządzeń służących do ich rozdzielania i użytkowania (regulamin gazowy) 176, **995.**

Giełda praska, notowane na niej jednostki dla papierów wartościowych, jako podstawa do wymiaru podatku obrotowego od tych papierów 150, **910.**

— produktów rolnych w Wiedniu, zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79 — dotyczącego powołania członków do zarządów giełd rolniczych — co do tej giełdy 136, **875.**

Giełdowe jednostki służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej), ich ustanowienie 37, **353.**

Giełdy rolnicze, zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79 — dotyczącego powoływania członków do zarządów giełd rolniczych — co do giełdy produktów rolnych w Wiedniu 136, **875.**

— wiedeńska, praska i tryjesteńska, ustanowienie jednostek giełdowych, służących za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów na nich notowanych 37, **353.**

Główna szkoła, ob. Szkoła.

Godziny do wnoszenia protestów wekslowych w c. k. stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu, ich ustalenie 5, **5.**

Gorycya, utworzenie ekspozytury głównego urzędu cłowego Gorycya - Dworzec kolei państwowych 180, **1017.**

— zmiana §u 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, o poborach i emeryturach systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze 238, **1125.**

Grac, koncesya na małą elektryczną kolej normalnotorową od placu Dietrichsteina w Gracu do przedmieścia St. Peter 87, **723.**

Grecko-oryentalny wydział teologiczny w Zadarze, uregulowanie poborów substytucyjnych 68, **650.**

Gruntowa księga, ob. Księga gruntowa.

Gruntowe księgi, ustawa o ich sprostowaniu 246, **1143.**

Gruntowy podatek, ob. Podatek.

Hafty, ustanowienie barwy znaków tożsamości, które umieszczane być mają na tkaninach w obrocie uszlachetniającym haftów 256, **1187.**

Haida, zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Haida 153, **913.**

Handel obnośny; zakaz na orszarze gminy miasta Karolowych Warów 1, **1.**

— — — w miejscu klimatycznem Igls 18, **19.**

— — — w okręgu kuracyjnym Baden 2, **1.**

— zagraniczny, wydanie nowego spisu statystycznego dla towarów tego handlu 51, **530.**

Handlowa marynarka, służba przy maszynach na morskich parowcach tej marynarki 160, **965.**

Handlowa marynarka, ustawa, którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o jej wspieraniu 258, **1191.**

Handlowe i obrotowe stosunki między Austro-Węgrami a Bułgaryą, ich prowizoryczne uregulowanie 56, **565.**

— — — — — — — — Czarnogórą, ich tymczasowe uregulowanie 63, **636.**

— — — — — — i Serbią, ich prowizoryczne uregulowanie 65, **647.**

— — — — — — — a Szwajcaryą, ich tymczasowe uregulowanie na czas od 1. aż do 11. marca 1906 włącznie 43, **365.**

— stosunki, ob. stosunki handlowe.

— wartości, ob. Wartości.

Handlowy i celny traktat z dnia 6. grudnia 1891 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem; traktat dodatkowy do tegoż 24, **179;** rozporządzenia wykonawcze 90, **739;** 204, **1038.**

— — żeglarski traktat między Monarchią austryacko-węgierską a Belgią 55, **535.**

— — — — pomiędzy Austro-Węgrami a Rosyą 49, **487.**

— — — — między Monarchią austryacko-węgierską a Włochami 44, **367.**

— rejestr, zmiany w jego układaniu i utrzymywaniu 89, **729.**

— traktat między Austro-Węgrami a Szwajcaryą 156, **917.**

— — — — — — prowizoryczne wprowadzenie go w życie wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym 57, **567**; przedłużenie jego ważności 129, **802.**

— — z Szwajcaryą, utrzymanie w mocy najdłużej do dnia 1. sierpnia 1906 zarządzonego rozporządzeniem z dnia 10. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 57, prowizorycznego wprowadzenia go w życie 129, **802.**

Hohenau; dokument koncesyjny na kolej lokalną z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu 34, **341.**

Hucisko jaworzyckie, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku w Galicyi 109, **761.**

Igls, zakaz handlu obnośnego 18, **19.**

Igława, zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego na obszarze miasta 53, **533.**

Indykatory (sprężyny rejestrujące), ich urzędowe sprawdzanie 191, **1022.**

Inspekcyjne okręgi, ob. Okręgi.

Inspektoraty przemysłowe, urzędowanie asystentek tych inspektoratów 94, **747.**

Inspektorowie przemysłowi, podział królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa na 35 okręgów inspekcyjnych dla ich działalności 230, **1093.**

Instrukcya do badania mleka zgęszczonego, jej zmiana 41, **364.**

— manipulacyjna dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązująca względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z 1899, trzeci dodatek do niej 167, **987.**

— — — — — — — — — — — — czwarty dodatek do niej 218, **1077.**

Isto, powi rzenie służby celnej ekspozyturze portowej i morskiej sanitarnej tamże 6, **7.**

Jabłoniec, wydanie zarządzenia co do wymierzania rocznego dochodu lokatorów budynków robotniczych w Ústiu n. L., Jabłońcu, Pilznie, Libercu i okolicy 96, **748.**

Jabłonów, utworzenie urzędu podatkowego w Jabłonowie w Galicyi 221, **1078.**

— wprowadzenie w życie Sądu powiatowego w Jabłonowie w Galicyi wschodniej 139, **882.**

Japońskie yeny, ob. Yeny.

Jednoroczna służba, umieszczenie wyższej szkoły zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku technicznokupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu na liście owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi 99, **751.**

— — zrównanie c. k. szkoły rytownictwa i medalorytnictwa w Wiedniu pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do tej służby przez słuchaczy trzeciego roku z ośmioklasowemi publicznemi szkołami średniemi w krajach tutejszych 59, **635.**

Jednostki giełdowe, notowane na giełdzie praskiej dla papierów wartościowych, jako podstawa do wymiaru podatku obrotowego od tych papierów 150, **910.**

— — służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej), ich ustanowienie 37, **353.**

Kainit niezafarbowany, jego wydawanie z c. k. Żupy solnej w Kałuszu 39, **362.**

Kaiser-Ebersdorf, prowadzenie księgi gruntowej dla wyłączonych z gminy katastralnej Mannswörth a do obszaru gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf okręgu sądu powiatowego Floridsdorf we Wiedniu wcielonych nieruchomości 169, **989.**

Kałusz, żupa solna, wydawanie niezafarbowanego kainitu 39, **362.**

Kancelaryjna służba, zmiana rozporządzenia z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145, dotyczącego pomocniczej służby kancelaryjnej przy władzach, urzędach i zakładach rządowych 141, **887.**

Kandydaci adwokaccy, ustawa, zmieniająca i uzupełniająca niektóre postanowienia statutu porządkowo-karnego dla adwokatów i kandydatów adwokackich z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 40, i ordynacyi adwokackiej z dnia 6. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 96 223, **1083.**

— na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i w seminaryach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminaryach nauczycielskich, uzupełnienie rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, o ich egzaminowaniu 162, **981.**

— stanu nauczycielskiego w szkołach nautycznych, ich uzdolnienie nauczycielskie względnie egzamin 8, **9.**

Kapitały fundacyjne, pupilarne i tym podobne; ustawa, dotycząca używania zapisów długu dolno-austryackiej krajowej pożyczki kolejowej do ich procentującej się lokacyi 188, **1020.**

— — — — — — — — — częściowych zapisów długu pożyczek, zaciągnąć się mających przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w kwocie 7,000.000 K i 6.150.000 K do ich procentującej się lokacyi 189, **1020.**

Karlsbad, nadanie koncesyi na małe wązko-torowe koleje elektryczne w Karlsbadzie, a to *a)* od Theatergasse do Helenenhofu i *b)* od Marienbaderstraße do południowego krańca Helenenhofplateau 227, **1088.**

— zakaz handlu obnośnego na obszarze miasta 1, **1.**

Karna komisya wykonawcza dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch 4, **5.**

Karolowe Wary, ob Karlsbad.

Karpie stawowe żywe, odprawianie cłowe wywożonych do Cesarstwa Niemieckiego 73, **652.**

Karty do grania, wprowadzenie nowego znaczka stemplowego na Węgrzech 11, **12.**

— legitymacyjne pocztowe, ich zaprowadzenie w wewnętrznym obrocie pocztowym 179, **1015.**

Kary defraudacyjne, oznaczenie tych towarów, do których stosować się ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18. stycznia 1852, Dz. u. p. Nr. 21, o wymiarze kar defraudacyjnych podług wartości towarów 23, **178.**

— na wolności, ich wykonywanie w odosobnionem więzieniu i ustanowienie karnej komisyi wykonawczej dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch 4, **5.**

Karyntya, zwołanie sejmu 247, **1151.**

Kasa depozytowa skarbowa i sądowa dla XXI. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej, zakres jej działania oraz służbowej zależności 14, **15.**

— oszczędności pocztowa, ob. Pocztowa kasa.

Kasy nadworne państwowe i funduszów publicznych, oraz kasy c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, trzeci dodatek do instrukcyi manipulacyjnej obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899 167, **987.**

— — — — — — — — — — — — — czwarty dodatek do instrukcyi manipulacyjnej obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899 218, **1077.**

Kawa, ograniczenie kontroli jej przewozu na powiat graniczny od strony Szwajcaryi 113, **771.**

Klosterneuburskie wagi moszczowe, ob. Wagi.

Kobiety, zezwolenie na ich zatrudnianie przy wyrobie naczyń emaliowanych w czasie pomiędzy 8mą i 9tą godziną wieczór 33, **339.**

Kolej, elektryczna normalno-torowa od placu Dietrichsteina w Gracu do przedmieścia St. Peter 87, **723.**

— koncesya na małą wązko-torową kolej elektryczną z Lany do Meranu 16, **16.**

— lokalna elektryczna wązko-torowa z Bozen do Oberbozen (Rittnerbahn), dokument koncesyjny 137, **877.**

— — z Dermulo na przesmyk Mendel, dokument koncesyjny 244, **1133.**

— — z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu, dokument koncesyjny 34, **341.**

— — z Krainburga do Neumarktl, dokument koncesyjny 178, **1009.**

— — z Leibnitz do Pölfing-Brunn (kolej Sulmtalska), dokument koncesyjny 19, **19.**

— — z Mistelbach do Gaunersdorf, dokument koncesyjny 190, **1021.**

— — z Nemotyc do Koryczan, dokument koncesyjny 88, **724.**

— — z Teplic (Weckelsdorf) do Porzycza (Parschnitz), dokument koncesyjny 50, **525.**

— mała elektryczna normalno-torowa z podnóża góry Virgl do obserwatoryum na tej górze w Zwölfmalgreien (kolej Virglska), nadanie koncesyi 216, **1073.**

— — wązko-torowa elektryczna z Abbazyi-Mattuglie przez Voloskę i Abbazyę do Lowrany, nadanie koncesyi 222, **1078.**

— nadanie koncesyi na małe wązko-torowe koleje elektryczne w Karlsbadzie, a to *a)* od Theatergasse do Helenenhofu i *b)* od Marienbaderstraße do południowego krańca Helenenhofplateau 227, **1088.**

Kolej, przeniesienie Najwyższej koncesyi dla kolei lokalnej od stacyi Tłumacz-Palahicze do Tłumacza na Dra Antoniego Howurkę, naczelnika gminy Tłumacza, w spółce z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu 239, **1126.**

— ustawa, tycząca się nabycia przez państwo koncesyonowanej łącznie głównej sieci, tudzież kolei lokalnych należących do Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, jakoteż kolei Ostrawa—Frydland 212, **1047.**

Koleje żelazne, czyszczenie i dezynfekcya wozów kolei żelaznych, którymi przewożono konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy lub świnie 30, **334.**

— — do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, spis ich szlaków 74, **655.**

Kolejowa Rada państwowa, kilka zmian w §ie 2 statutu tej Rady 92, **745.**

— — — uzupełnienie §u 4 jej statutu 225, **1085.**

Kolejowy obrót, ob. Obrót kolejowy.

Komisya karna wykonawcza; jej ustanowienie dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch.

Komora główna II. klasy na dworcu w Vöröstorony (Porcsesd), upoważnienie jej do stosowania sumarycznego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym 240, **1127.**

— — — — w Reutte, utworzenie 36, **351.**

— — — — — — — — jej ekspozytury w Pfronten—Steinach 36, **351.**

— — w Dornbirn, utworzenie 211, **1046.**

— — w Zemlinie, utworzenie jej ekspozytury w wolnym składzie zemlińskim spółki akcyjnej krajowych domów składowych 72, **652.**

— pomocnicza I. klasy w Pinswangu, przeistoczenie jej na komorę pomocniczą II. klasy 36, **351.**

— — — — w Rossbachu (na dworcu), upoważnienie jej do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym 249, **1154.**

— — — — w Schönbichlu, jej zwinięcie 36, **351.**

— — II. klasy w Markhausen, nadanie jej upoważnień komory pomocniczej I. klasy 111, **769.**

— — vallarseńska, utworzenie jej ekspozytury w Piano della Fugazza (Streva) na czas miesięcy letnich roku 1906 93, **747.**

— utworzenie pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Rossbach i ekspozytury tej komory na drodze do Ebnath i zniesienie pomocniczej komory I. klasy Rossbach i stacyi deklaracyjnej Ebnath 208, **1045.**

Komory cłowe, upoważnienie niektórych z nich do odprawiania posyłek roślin z zagranicy nadchodzących 40, **363.**

— postępowanie przy rozstrzyganiu sporów między stronami a c. k. komorami w przedmiocie wymierzania należytości cłowych 233, **1111.**

Komunikacya okrętowa z Dalmacyą, Brazylią i Afryką wschodnią, ustawa, dotycząca tymczasowego jej uregulowania 260, **1192.**

Koncesya dla kolei lokalnej od stacyi Tłumacz-Palahicze do Tłumacza, przeniesienie jej na Dra Antoniego Howurkę, naczelnika gminy Tłumacza, w spółce z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu 239, **1126.**

— na małą elektryczną kolej normalno-torową od podnóża góry Virgl do obserwatoryum na tej górze w Zwölfinalgreien (kolej Virglska) 216, **1073.**

— — — wązko-torową kolej elektryczną z Abbazyi-Mattuglie przez Voloskę i Abbazyę do Lowrany 222, **1078.**

— — — wązko-torowe koleje elektryczne w Karlsbadzie, a to *a)* od Theatergasse do Helenenhofu i *b)* od Marienbaderstraße do południowego krańca Helenenhofplateau 227, **1088.**

— ob. także Dokument koncesyjny.

Koncesyonowany przemysł budowlany, ogłoszenie całego obszaru królewskiego głównego miasta Pragi w rozmiarze rozszerzonym ustawą z dnia 16. kwietnia 1901, Dz. u. kr. Nr. 57, tudzież obszaru gminy miasta Žižkow wraz z istniejącą dawniej miejscowością Wolschan, pod względem unormowania koncesyonowanego przemysłu budowlanego, jako miejscowości wyłączonych po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193 166, **985.**

— — — uznanie całego obszaru stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, rozszerzonym, za miejscowość wyjętą w pojęciu §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych 91, **743.**

Koncesyjny dokument, ob. Dokument koncesyjny.

Konie, ich celne odprawianie w obrocie do Państwa Niemieckiego 90, **739;** 204, **1038.**

Konsensowe rodzaje przemysłu budowlanego, rozporządzenie wykonawcze do § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o ich urządzeniu 199, **1035.**

Konsensowy przemysł, ob. Przemysł.

Konsulat w Ruszczuku, rozszerzenie władzy sądowniczej tego konsulatu na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu 76, **669.**

Konsulat w Warnie, nadanie pełnej władzy sądowniczej 76, **669.**

— w Widdyniu, zastanowienie sprawowania władzy sądowniczej przez ten konsulat i rozszerzenie władzy sądowniczej konsulatu w Ruszczuku na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu 76, **669.**

Kontrola przewozu kawy, ograniczenie jej na powiat graniczny od strony Szwajcaryi 113, **771.**

Kontrolujące zegary, ob Zegary.

Kontyngenty rekrutów, potrzebnych do utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1906, oraz zezwolenie na ich pobór 38, **362.**

Konwencya cukrowa Brukselska, uzupełnienie wykazu państw, które przystąpiły do tej konwencyi 170, **989.**

Konwie na mleko, ob. Mleko.

Koryczany, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Nemotyc do Koryczan 88, **724.**

Koszta opakowania w workach soli stołowej, ich wymiar 219, **1077.**

Krainburg, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Krainburga do Neumarktl 178, **1009.**

Krajński sejm, zwołanie 75, **667.**

Kraje pozaeuropejskie, ob. Dowóz.

Krajowa obrona, ob. Obrona krajowa.

Kraków, ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa w publicznych asanacyjnych lub komunikacyjnych celach będą przebudowane 130, **803.**

— zmiana właściwości miejscowej c. k. Ekspozyturyi Prokuratoryi skarbu w Krakowie przy budowie dróg wodnych 203, **1037.**

Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa, ich podział na 35 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych 230, **1093.**

— — — — — — — oznaczenie stosunku, w jakim przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1906 do 30. czerwca 1907, jakoteż w czasie od 1. lipca 1905 do 30. czerwca 1906 do wydatków na cele wspólne, tudzież stosunku, w jakim na te wydatki od 1. lipca 1905 tymczasowo i za następnem zaliczeniem uiszczone wpłaty obecnie stale zarachowane być mają 159, **963.**

Królowy Hradec, utworzenie powiatowej Dyrekcyi skarbu 66, **649.**

Księga gruntowa, jej prowadzenie dla gminy katastralnej Breitenlee i dla wyłączonych z gminy katastralnej Mannswörth a do obszaru gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf okręgu sądu powiatowego Floridsdorf we Wiedniu wcielonych nieruchomości 169, **989.**

Księgi gruntowe, ustawa o ich sprostowaniu 246, **1143.**

Kulturno-techniczne przedmioty, ob. Przedmioty.

Kupieckie przekazy, ob. Przekazy.

Kury, uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, dotyczącego niedopuszczania i tłumienia pomoru na nie.

Kwaterunki wojskowe, zmiana punktu V—D załączki 15 do §u 34 przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach wojskowych z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93, i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 100, wydanych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 119 112, **769.**

Kwity złożenia pocztowej kasy oszczędności, ich używanie do wpłat dla urzędów poborowych 226, **1087.**

Lana, nadanie koncesyi na małą wązko-torową kolej elektryczną z Lany do Meranu 16, **16.**

Legitymacyjne karty pocztowe, ich zaprowadzenie w wewnętrznym obrocie pocztowym 179, **1015.**

Leibnitz, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Leibnitz do Pölfing-Brunn (kolej Sulmtalska) 19, **19.**

Lekarstwa, ich cennik do farmakopei austryackiej, ed. VIII 236, **1121.**

— przepisy o ich zapisywaniu i wydawaniu na rachunek funduszów publicznych 235, **1119.**

Liberzec, utworzenie powiatowej dyrekcyi skarbu 66, **649.**

— wydanie zarządzeń co do wymierzania rocznego dochodu lokatorów budynków robotniczych w Ústiu n. Ł., Jabłońcu, Pilznie, Libercu i okolicy 96, **748.**

Lienz, zaliczenie gminy miasta Lienz do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej 185, **1019.**

Listy rewizorów, ich ustalenie po myśli §u 45 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością 155, **915.**

Lokacya fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych kapitałów, ob. Kapitały.

Lokalna kolej, ob. Kolej lokalna.

Lowrana, nadanie koncesyi na małą wązko-torową kolej elektryczną z Abbazyi-Mattuglie przez Voloskę i Abbazyę do Lowrany 222, **1078.**

Lwów, ustanowienie pory dnia do zakładania protestów wekslowych 81, **711.**

Łaba, regulamin zamknięcia dla okrętów 27, **326;** postanowienia wykonawcze do tego regulaminu 28, **331.**

Majątek spadkowy, wprowadzone w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatki szkolne, względnie inne daniny ustawowe na zakłady publiczne od nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 228, **1090.**

Manipulacyjna instrukcya, ob. Instrukcya.

Manometry, ich urzędowe sprawdzanie 191, **1022.**

Markhausen, nadanie tamtejszej komorze pomocniczej II. klasy upoważnień komory pomocniczej I. klasy 111, **769.**

Marynarka handlowa, służba przy maszynach na morskich parowcach tej marynarki 160, **965.**

— — ustawa, którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o jej wspieraniu 258, **1191.**

— wyjenna, ob. Armia.

Maszyny na morskich parowcach marynarki handlowej, służba przy nich 160, **965.**

Mattuglie, ob. Abbazya.

Mechaników pomocnicy, ob. Pomocnicy.

Medalorytnictwa i rytownictwa szkoła we Wiedniu, ob. Szkoła.

Mendel, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Dermulo na przesmyk Mendel 244, **1133.**

Meran, nadanie koncesyi na małą wązko-torową kolej elektryczną z Lany do Meranu 16, **16.**

Metale szlachetne, postępowanie cłowe z próbkami towarów, przywożonemi przez podróżujących agentów kupieckich bez znaków probierczych 35, **347.**

Mezolombardo, starostwo, ustanowienie nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru tego starostwa 182, **1017.**

— ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Mezolombardo w Tyrolu oraz zmiana liczby członków i ich zastępców komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu“ 181, **1017.**

— utworzenie starostwa 151, **911.**

Miedź; celne postępowanie z chemicznie nie oczyszczonym tlenkiem miedzi, służącym do przerabiania na witryol miedzi 17, **18.**

Mierniczy przyrząd, ob. Przyrząd.

Mięso, jego dowóz z krajów pozaeuropejskich 138, **882.**

Mieszanina syropu burakowego (trzcinowego) z syropem skrobiowym 83, **714.**

Mieszkania dla robotników, ob. Budynki.

Ministerstwo rolnictwa, zakres jego działania w sprawach weterynarskich 174, **993.**

— spraw wewnętrznych, zakres jego działania w sprawach weterynarskich 174, **993.**

Mistelbach; dokument koncesyjny na kolej lokalną z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu 34, **341.**

— — — — — — z Mistelbach do Gaunersdorf 190, **1021.**

Mleko, urzędowe badanie i uwierzytelnianie naczyń do jego transportu (konwi na mleko) 148, **902.**

— zgęszczone, zmiana instrukcyi do jego badania 41, **364.**

Młodociani robotnicy pomocniczy, zezwolenie na ich zatrudnianie przy wyrobie naczyń emaliowanych w czasie pomiędzy 8mą i 9tą godziną wieczór 33, **339.**

Morawy, rozwiązanie sejmu 177, **1007.**

— zwołanie sejmu 3, **3**; 247, **1151.**

Morskie parowce, ob. Marynarka.

Moszczowe wagi, ob. Wagi.

Nabycie przez państwo koncesyonowanej łącznie głównej sieci, tudzież kolei lokalnych, należących do Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, jakoteż kolei Ostrawa—Frydland, ustawa 212, **1047.**

Nabywanie i posiadanie dóbr ruchomych i nieruchomych, umowa pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami 46, **479.**

Nachyłowe wagi, ob. Wagi.

Naczynia do transportu mleka (konwie na mleko), ich urzędowe badanie i uwierzytelnianie 148, **902.**

— emaliowane, zezwolenie na zatrudnianie młodocianych robotników pomocniczych i kobiet przy ich wyrobie w czasie między 8-mą i 9-tą godziną wieczór 33, **339.**

— złote i srebrne, prowadzenie mniejszych cech czystej zawartości dla nich 69, **650.**

Nadworne kasy, ob. Kasy.

Należytości cłowe, postępowanie przy rozstrzyganiu sporów między stronami a c. k. komorami w przedmiocie ich wymierzania 233, **1111.**

— stemplowe od czeków, sposób ich uiszczania 124, **795.**

— — przeliczanie japońskich yenów i argentyńskich pezów przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych 172, **991.**

Nauczyciele państwowi, podwyższenie ich poborów emerytalnych drogą samoubezpieczenia 105, **756.**

— — ponowne podwyższenie prawidłowych pensyi wdów po nich, ustawa 106, **757**; rozporządzenie wykonawcze 107, **757.**

— śpiewu w szkołach średnich i w seminaryach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminaryach nauczycielskich, uzupełnienie rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, o egzaminowaniu kandydatów na takich nauczycieli 162, **981.**

Nauczycielski personal rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze, zmiana §-u 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, o poborach i emeryturach tego personalu 238, **1125.**

Nauczycielskie seminarya, ob. Seminarya.

— **uzdolnienie,** względnie egzamin kandydatów stanu nauczycielskiego w szkołach nautycznych 8, **9.**

Nauczycielskiego stanu kandydaci, ob. kandydaci stanu nauczycielskiego.

Nauki weterynarskie, zmiana §§ 6 i 9 rozkładu tych nauk, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80 134, **871.**

Naukowe uzdolnienie do służby jednorocznej, ob. uzdolnienie naukowe.

Naukowe zakłady, ob. Zakłady.

Nautyczne szkoły; uzdolnienie nauczycielskie, względnie egzamin kandydatów stanu nauczycielskiego w tychże 8, **9.**

Nazwy przemysłów rękodzielniczych, ob. Przemysł rękodzielniczy.

Nemotyce, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Nemotyc do Koryczan 88, **724.**

Neumarktl, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Krainburga do Neumarktl 178, **1009.**

Niedzielna praca przemysłowa w poszczególnych kategoryach przemysłu, jej dozwolenie 97, **749.**

Niemieckie państwo, celne odprawianie koni w obrocie do tego państwa 90, **739**; 204, **1038.**

— — odprawianie cłowe żywych karpi stawowych, wywożonych do Cesarstwa niemieckiego 73, **652.**

— — traktat dodatkowy do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a temże 24, **179**; rozporządzenia wykonawcze 90, **739**; 204, **1038.**

— — umowa, dotycząca nakładania zamknięcia okrętowego 26, **326.**

Niemieckie państwo, umowa, tycząca się odprawiania celnego w obrocie żelaznych kolei 29, **332.**

— — umowa między Monarchią austryacko-węgierską a temże, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych 25, **297**; rozporządzenie wykonawcze 31, **336.**

Nieruchome i ruchome dobra, ob. Dobra.

Niezafarbowany kainit, ob. Kainit.

Nogaredo, zmiana nazwy urzędu podatkowego tamże 32, **339.**

Nowobydzowski okręg pobierania podatków, zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w tym okręgu 241, **1127.**

Oberbozen, dokument koncesyjny na wązko-torową elektryczną kolej lokalną z Bozen do Oberbozen (Rittnerbahn) 137, **877.**

Objaśnienia do powszechnej taryfy cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, ich wydanie 115, **773.**

— do taryfy celnej pod względem postępowania z drewnianymi artykułami pamiątkowymi, ich uzupełnienie 209, **1045.**

— — — cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, ich zmiana 231, **1097.**

Obligacye bankowe fundowane, termin, do którego istniejące obecnie banki wydać mają niektóre zarządzenia, wymagane przez ustawę o tych obligacyach z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213 52, **531.**

Obnośny handel, zakaz na obszarze gminy miasta Karolowych Warów 1, **1.**

— — — w miejscu klimatycznem Igls 18, **19.**

— — — w okręgu kuracyjnym Baden 2, **1.**

Obrachunkowe biura do oddawania czeków, ich wyznaczenie 123, **795.**

Obrona krajowa, ob. Armia.

Obrót kolejowy, umowa z Państwem niemieckiem, tycząca się odprawiania celnego 29, **332.**

— — — z Szwajcaryą w sprawie odprawy cłowej 86, **721.**

— — — z Włochami, tycząca się odprawiania celnego 47, **483.**

— — upoważnienie komory pomocniczej I. klasy w Rossbachu (na dworcu) do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym 249, **1154.**

— — — królewsko-węgierskiej komory głównej II. klasy na dworcu w Vörösторony (Porcsesd) do stosowania sumarycznego postępowania zapowiadawczego w tym obrocie 240, **1127.**

Obrót papierów, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryesteńskiej), ustanowienie jednostek giełdowych, służących za podstawę wymierzania podatku od niego 37, **353.**

— — — na giełdzie praskiej, ustanowienie jednostek giełdowych jako podstawy do wymierzania podatku obrotowego od tych papierów 150, **910.**

— towarów na kolejach żelaznych, spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się tego obrotu 74, **655.**

Obrotowe i handlowe stosunki, ob. Stosunki handlowe iobrotowe.

Obrotowy podatek, ob. Podatek.

Odprawianie celne koni w obrocie do Państwa niemieckiego 90, **739;** 204, **1038.**

— — w obrocie żelaznych kolei, umowa z Państwem niemieckiem 29, **332.**

— — — — kolejowym, umowa z Szwajcaryą 86, **721.**

— — — — — z Włochami 47, **483.**

— cłowe żywych karpi stawowych, wywożonych do Cesarstwa niemieckiego 73, **652.**

— posyłek roślin z zagranicy nadchodzących, upoważnienie kilku komór do tego odprawiania 40, **363.**

Oficyanci pocztowi, uregulowanie ich stosunków służbowych 77, **671.**

— — postępowanie z podoficerami, uprawnionymi do ubiegania się o posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych 78, **696.**

— — zmiana postanowień, dotyczących ich poborów emerytalnych 234, **1115.**

Oględziny lokalności, przepisane w rozdziale IIgim rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197 255. **1173.**

Okręgi inspekcyjne, podział królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa na 35 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych 230, **1093.**

— rozkładu podatku zarobkowego, ob. Podatek.

— szacunkowe dla obszaru XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz dla obszaru nowo utworzonego starostwa „Floridsdorf—Umgebung“, ich utworzenie 9, **10.**

— — dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego, ob. Podatek.

Okrętowa komunikacya, ob. Komunikacya.

Okrętowe zamknięcie, umowa z Państwem niemieckiem, dotycząca jego nakładania 26, **326.**

Okręty, regulamin dla ich zamknięcia na Łabie 27, **326;** postanowienie wykonawcze 28, **331.**

Olej mineralny, zmiana częściowa przepisów wykonawczych, dotyczących postępowania przekazowego z opodatkowanym olejem mineralnym 207, **1043.**

— skalny, zmiana postanowień co do wolnego od podatku nabywania oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu 82, **713.**

Opakowanie we workach soli stołowej, wymiar kosztów 219, **1077.**

Opłaty cłowe, upoważnienie c. k. głównego urzędu cłowego w Bielsku do kredytowania zapadłych dowozowych opłat cłowych 217, **1075.**

— od telefonów, należących do rządowych sieci telefonicznych, ich uregulowanie 254, **1166.**

— pocztowe dla obrotu w krajach tutejszych, wydanie nowej taryfy 251, **1157.**

— — uzupełnienie przepisów z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231 79, **701.**

— ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906 126, **799.**

— — — — — — — — pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906 257, **1187.**

— za czynności przy urzędowem sprawdzaniu pojemności beczek 175, **994.**

Opodatkowanie cukru, częściowa zmiana przepisów wykonawczych do ustawy 60, **635.**

— oleju skalnego, zmiana postanowień co do wolnego od podatku jego nabywania 82, **713.**

Oprocentowanie budynków ze zdrowemi i taniemi pomieszkaniami dla robotników w Czechach, ustanowienie maksymalnej stopy odsetkowej 95, **748.**

— — — — — mieszkaniami dla robotników w Krainie, ustanowienie maksymalnej stopy procentowej 152, **913.**

Opust z podatku gruntowego i budynkowego, dalej główna suma podatku zarobkowego oraz stopa podatkowa dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 ustawy z dnia 25. października 1906, Dz. u. p. Nr. 220 127, **801.**

Ordynacya adwokacka, ob. Adwokaci.

— cechownicza z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, postanowienia dodatkowe 161, **979.**

Organizacya biur probierczych, jej zmiana 61, **636.**

Orzechowczyk, przyłączenie gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi 154, **914.**

Osobiste stosunki, ob. stosunki osobiste.

Osobisty podatek bezpośredni, ob. Podatek.

Ostemplowane urzędowe blankiety wekslowe, zaprowadzenie ich z ruskim tekstem 171, **991.**

Ostrawa—Frydland, ob. Kolej.

Ostrawa Morawska, ustanowienie przedażni sądowej 135, **872.**

Oświadczenie między Austro-Węgrami a Związkiem Szwajcarskim 158, **961.**

Otręby pszeniczne lub żytnie, ich dopuczczenie jako środka denaturacyjnego dla cukru używanego bez opłaty podatku do karmienia zwierząt 210, **1046.**

Oznaczenie tych towarów, do których stosować się ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18. stycznia 1852, Dz. u. p. Nr. 21, o wymiarze kar defraudacyjnych podług wartości towarów 23, **178.**

Pakunki pasażerskie, ob. Waga.

Palne gazy, przepisy dla zaprowadzania, używania i utrzymywania w należytym stanie urządzeń, służących do ich rozdzielania i użytkowania (regulamin gazowy) 176, **995.**

Pamiątkowe artykuły drewniane, uzupełnienie objaśnień do taryfy celnej pod względem postępowania z nimi 209, **1045.**

Państwo niemieckie, ob. niemieckie państwo.

Państwowa Rada kolejowa, ob. Rada.

Państwowe kasy, ob. Kasy.

Państwowi nauczyciele, ob. nauczyciele.

— sługy, ob. Sługy.

— urzędnicy, ob. Urzędnicy.

Papiery wartościowe, notowane na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej), ustanowienie jednostek giełdowych, służących za podstawę wymierzania podatku od ich obrotu 37, **353.**

— — — na giełdzie praskiej, jednostki dla tych papierów, jako podstawa wymiaru podatku obrotowego 150, **910.**

— — zagraniczne, przeniesienie czynności wyciskania znaczków stemplowych i stemplowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stemplowego na krajową kasę skarbową w Tryjeście 163, **981.**

— — — spis urzędów, upoważnionych do ich przestemplowywania 103, **753;** 200, **1036.**

Parschnitz, ob. Porzycz.

Parowce morskie, ob. Marynarka.

Pasażerskie pakunki, ob. Waga.

Patent cesarski, dotyczący rozwiązania sejmu morawskiego 177, **1007.**

— — — zwołania sejmów: Czech, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Moraw, Śląska, Vorarlberga i Tryestu 247, **1151.**

— — — — sejmu kraińskiego 75, **667.**

— — — — — morawskiego 3, **3.**

Pensye wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, ponowne ich podwyższenie, ustawa 106, **757;** rozporządzenie wykonawcze 107, **757.**

Pezy argentyńskie, ich przeliczanie przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych 172, **991.**

Pfronten-Steinach, utworzenie ekspozytury komory II. klasy w Reutte 36, **351.**

Piano della Fugazza (Streva), utworzenie ekspozytury komory pomocniczej vallarseńskiej na czas miesięcy letnich roku 1906 93, **747.**

Pilzno, wydanie zarządzeń co do wymierzania rocznego dochodu lokatorów budynków robotniczych w Uściu n. Ł., Jabłońcu, Pilznie, Libercu i okolicy 96, **748.**

Pinswang, przeistoczenie komory pomocniczej I. klasy na komorę pomocniczą II. klasy 36, **351.**

Pisek, zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Pisek 186, **1019.**

Piwna brzeczka, ob. Brzeczka.

Piwo, przeznaczone do wywozu do Włoch, wystawianie certyfikatów analizy 48, **484.**

— zmiana częściowa przepisów wykonawczych, dotyczących postępowania przekazowego z opodatkowanem piwem 207, **1043.**

Płaca i służba pomocników mechaników przy pocztach i telegrafach, uregulowanie 64, **637.**

Pobór kontyngentów rekrutów, potrzebnych do utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1906, zezwolenie 38, **362.**

Poborowe urzędy, ob. Urzędy.

Pobory emerytalne poczmistrzów za dekretem, oficyantów pocztowych i pomocników mechaników, zmiana dotychczasowych postanowień 234, **1115.**

— — urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług, ich podwyższenie drogą samoubezpieczenia 105, **756.**

— i emerytury systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze, zmiana §u 3 rozporządzenia ministeryalnego

z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25 238, **1125.**

Pobory substytucyjne, ich uregulowanie na grecko-oryentalnym wydziale teologicznym w Zadarze 68, **650.**

Poczmistrze przy urzędach pocztowych I. i II. klasy; zmiana niektórych postanowień, dotyczących unormowanych ich stosunków osobistych 12, **13.**

— za dekretem, zmiana dotychczasowych postanowień, dotyczących ich poborów emerytalnych 234, **1115.**

Poczta, doręczanie przez nią pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych w zastosowaniu do królestwa Dalmacyi 98, **750.**

Pocztowa kasa oszczędności, uskutecznianie przez nią wypłat na rachunek dolnoaustryackich władz skarbowych 245, **1139.**

— — — używanie kwitów tej kasy do wpłat dla urzędów poborowych 226, **1087.**

Pocztowe blankiety, zmiana ceny sprzedaży niektórych ich rodzajów 253, **1165.**

— karty legitymacyjne w wewnętrznym obrocie pocztowym, ich zaprowadzenie 179, **1015.**

— opłaty dla obrotu w krajach tutejszych, wydanie nowej taryfy 251, **1157.**

— — uzupełnienie przepisów z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231 79, **701.**

— posyłki, zmiana niektórych postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124, w sprawie ich wydawania i doręczania 252, **1164.**

— urzędy I. i II. klasy; zmiana niektórych postanowień, dotyczących unormowania stosunków osobistych poczmistrzów przy tych urzędach 12, **13.**

— zlecenia, ściąganie wierzytelności ponad 1000 K 168, **987.**

— znaczki, zmiana formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy 102, **752.**

Pocztowi aspiranci, ob. Aspiranci.

— asystenci, ob. Asystenci.

— oficyanci, ob. Oficyanci.

— pomocnicy, ob. Pomocnicy.

Poczty i telegrafy, uregulowanie służby i płacy pomocników mechaników przy tychże 64, **637.**

Podatek domowo-czynszowy, ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od tego podatku dla domów, które na obszarze stołecznego miasta Berna w celach publicznych asanacyi lub komunikacyi będą przebudowane, tudzież o przedłużeniu czasu trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61 131, **827.**

Podatek domowo-czynszowy, ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od tego podatku dla domów, które na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa w publicznych asanacyjnych lub komunikacyjnych celach będą przebudowane 130, **803.**

— — — zmiana terminów zapłaty na obszarze miasta Igławy 53, **533.**

— — — — — wpłaty w nowobydzowskim okręgu pobierania podatków 241, **1127.**

— — — — — wpłaty w okręgu poborczym przybramskim 54, **533.**

— — — — — wpłaty w poborczym okręgu podatkowym Brandys n. Ł. 224, **1085.**

— — — — — Brüx 164, **982.**

— — — — — Chomutów 194, **1023.**

— — — — — Gablonz 120, **791.**

— — — — — Haida 153, **913.**

— — — — — Pisek 186, **1019.**

— — — — — zapłaty w powiecie poborczym rumburskim 71, **652.**

— gruntowy i budynkowy, oznaczenie na rok 1906 wysokości opustu, dalej głównej sumy podatku zarobkowego oraz stopy podatkowej dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 127, **801.**

— od obrotu papierów, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryesteńskiej), ustanowienie jednostek giełdowych, służących za podstawę do jego wymierzania 37, **353.**

— — — — — na giełdzie praskiej, ustanowienie jednostek dla tych papierów, jako podstawy do jego wymiaru 150, **910.**

— — — — publicznych, przeliczanie japońskich yenów i argentyńskich pezów przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych 172, **991.**

— od płac, czwarty dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899 218, **1077.**

— — — trzeci Dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u p. Nr. 209 z 1899 167, **987.**

— osobisto-dochodowy, trzeci dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego 167, **987.**

Podatek osobisto-dochodowy, czwarty dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego 218, **1077.**

— — — ustanowienie nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu tego podatku dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Mezolombardo w Tyrolu 182 **1017.**

— — — — — w Przysecznicach (Pressnitz) w Czechach 196, **1024.**

— osobisty bezpośredni, dodatek jedenasty do IV. części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 13, **14.**

— rentowy, zmiana formularza na jego zeznania 118, **783.**

— zarobkowy, ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Mezolombardo w Tyrolu, oraz zmiany liczby członków i ich zastępców komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu“ 181, **1017.**

— — — — — Przysecznice (Pressnitz) w Czechach 195, **1024.**

— zmiana postanowień co do wolnego od podatku nabywania oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu 82, **713.**

Podatki, ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906 126, **799.**

— — — — — pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906 257, **1187.**

Podatkowo-prawne postanowienia (§§ 115 i 116) ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, ich wykonanie 110, **763.**

Podatkowy urząd, ob. Urząd podatkowy.

Podgórz, sąd powiatowy, przydzielenie gminy Bodzowa wraz z obszarem dworskim do jego okręgu 67, **649.**

Podhajecki dekanat, ustalenie kwoty, którą uznawać się będzie jako pozycyę wydatków na prowadzenie urzędu dekanalnego w przedkładać się mających po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, zeznaniach miejscowych dochodów, podawanych przez duszpasterzy, uprawnionych do pobierania uzupełnienia kongruy 85, **720.**

Podkamień, przyłączenie gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi 154, **914.**

Pölfing-Brunn, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Leibnitz do Pölfing-Brunn (kolej Sulmtalska) 19, **19.**

Podoficerowie, uprawnieni do ubiegania się o posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych, postępowanie z nimi 78, **696.**

Podwyższenie poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług drogą samoubezpieczenia 105, **756.**

— ponowne prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, ustawa 106, **757;** rozporządzenie wykonawcze 107, **757.**

Północna kolej, ustawa, tycząca się nabycia przez państwo koncesyonowanej łącznie głównej sieci, tudzież kolei lokalnych, należących do Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, jakoteż kolei Ostrawa—Frydland 212, **1047.**

Pomocnicy mechaników przy pocztach i telegrafach, uregulowanie ich służby i płacy 64, **637.**

— — — — — zmiana postanowień, dotyczących ich poborów emerytalnych 234, **1115.**

— pocztowi, uregulowanie ich stosunków służbowych 77, **671.**

Pomocnicza służba kancelaryjna przy władzach, urzędach i zakładach rządowych, zmiana rozporządzenia z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145 141, **887.**

Pomocniczy robotnicy, ob. Robotnicy.

Pomór na kury, uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, dotyczącego niedopuszczania i tłumienia pomoru na kury 31, **336.**

Pomostowa waga wskazówkowa, ob. Waga.

Pomostowe wagi, ob. Wagi.

Poresesd, ob. Vöröstorony.

Porządek egzaminów ścisłych dla Akademii rolniczej, wydanie 140, **883.**

Porządkowo-karny statut, ob. Statut.

Porzycz, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Teplic (Wekelsdorf) do Porzycza (Parschnitz) 50, **525.**

Posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych, postępowanie z podoficerami, uprawnionymi do ubiegania się o nie 78, **696.**

Posiadanie i nabywanie dóbr ruchomych i nieruchomych, umowa pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami 46, **479.**

Postanowienia dodatkowe do ordynacyi cechownicze; z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171 161, **979.**

Postanowienia dodatkowe, tyczące się cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych 70, **651.**

— wykonawcze do regulaminu zamknięcia dla okrętów na Łabie z dnia 21. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 27 28, **331.**

Postępowanie celne z chemicznie nie oczyszczonym tlenkiem miedzi, służącym do przerabiania na witryol miedzi 17, **18.**

— cłowe z próbkami towarów ze szlachetnych metali, przywożonemi przez podróżujących agentów kupieckich bez znaków probierczych 35, **347.**

— przekazowe z opodatkowanem piwem, wódką, olejem mineralnym i cukrem, częściowa zmiana przepisów wykonawczych 207, **1043.**

— zapowiadawcze sumaryczne, upoważnienie królewsko-węgierskiej komory głównej II. klasy na dworcu w Vörösterony (Porcsesd) do stosowania tego postępowania w obrocie kolejowym 240, **1127.**

— — upoważnienie komory pomocniczej I. klasy w Rossbachu (na dworcu) do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym 249, **1154.**

— z podoficerami, uprawnionymi do ubiegania się o posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych 78, **696.**

— z towarami, pochodzącymi z Serbii 56, **565.**

Posyłki pocztowe, zmiana niektórych postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124, w sprawie ich wydawania i doręczania 252, **1164.**

Powiatowe dyrekcye skarbu w Libercu i Królowym Hradcu w Czechach, ich utworzenie 66, **649.**

Powiatowy sąd, ob. Sąd.

Powierzchnia, przepisy, tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do jej mierzenia (tak zwanego miernika skór Voss'a) 149, **904.**

Powszechna taryfa cłowa, ob. Taryfa.

Poysdorf; dokument koncesyjny na kolej lokalną z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu 34, **341.**

Pozaeuropejskie kraje, ob. Dowóz.

Pożyczka kolejowa krajowa dolno-austryacka, ustawa, dotycząca używania jej zapisów długu do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów 188, **1020.**

Pożyczki zaciągnąć się mające przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w kwocie 7,000.000 K i 6,150.000 K, ustawa, dotycząca używania ich częściowych zapisów długu do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów 189, **1020.**

Praca przemysłowa niedzielna w poszczególnych kategoryach przemysłu, uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczącego jej dozwolenia 97, **749.**

Praga, ogłoszenie całego obszaru królewskiego głównego miasta Pragi w rozmiarze rozszerzonym ustawą z dnia 16. kwietnia 1901, Dz. u. kr. Nr. 57, tudzież obszaru gminy miasta Žižkow wraz z istniejącą dawniej miejscowością Wolschan, pod względem unormowania koncesyonowanego przemysłu budowlanego, jako miejscowości wyłączonych po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193 166, **985.**

— rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące notowanych na giełdzie praskiej jednostek dla papierów wartościowych jako podstawy do wymiaru podatku obrotowego od tych papierów 150, **910.**

— ustanawianie pory dnia do zakładania protestów wekslowych 81, **711.**

— zmiana §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, Dz. u. p. Nr. 167, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów 206, **1040.**

— — — — — 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów 205, **1039.**

Pressnitz, ob. Przysecznice.

Prick V., ob. Zegary kontrolujące.

Probiercze biura, zmiana w ich organizacyi 61, **636.**

— biuro, ob. Biuro.

— znaki, ob. Znaki probiercze.

Probierczy urząd, ob. Urząd.

Prokuratorya skarbu, zmiana właściwości miejscowej c. k. Ekspozytury Prokuratoryi skarbu w Krakowie przy budowie dróg wodnych 203, **1037.**

Protesty wekslowe, ustanawianie pory dnia do ich zakładania w c. k. głównem i stołecznem mieście Wiedniu, w królewskich stolicach Pradze i Lwowie, tudzież w bezpośrednio podległem mieście Tryjeście 81, **711.**

— — w c. k. stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu, ustalenie godzin do ich wnoszenia 5, **5.**

Prowizoryczne uregulowanie stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Bułgaryą i postępowanie z towarami, pochodzącymi ze Serbii 56, **565.**

— — — — — i Serbią 65, **647.**

— — — — z zagranicą na czas od 1. lipca 1906 do 31. grudnia 1906, ustawa 128, **801.**

Prowizoryczne wprowadzenie w życie traktatu handlowego, zawartego z Szwajcaryą w dniu 9. marca 1906 wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym 57, **567.**

— — — zawartego ze Szwajcaryą dnia 9. marca 1906 traktatu handlowego wraz z załączkami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym, jego przedłużenie do dnia 1. sierpnia 1906 129, **802.**

Przebudowane domy, ob. Domy.

Przedażnia sądowa w Ostrawie Morawskiej, jej ustanowienie 135, **872.**

Przedmioty kulturno-techniczne, zmiana §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów 206, **1040.**

— — — — — w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z tych przedmiotów 205, **1039.**

Przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, oznaczenie na rok 1906 wysokości opustu z podatku gruntowego i budynkowego, dalej głównej sumy podatku zarobkowego oraz stopy podatkowej 127, **801.**

Przeistoczenie komory pomocniczej I. klasy w Pinswangu na komorę pomocniczą II. klasy 36, **351.**

Przekazowe postępowanie, ob. Postępowanie.

Przekazy kupieckie, zmiana w sporządzaniu blankietów urzędowych 173, **992.**

Przekroczenia skarbowe, doręczanie przez pocztę pism urzędowych w postępowaniu z powodu takich przekroczeń w zastosowaniu do królestwa Dalmacyi 98, **750.**

Przemiana ekspozytury urzędu probierczego w Bregencyi i biura probierczego w Bernie na biura probiercze I. klasy 62, **636.**

Przemysł budowlany koncesyonowany, ogłoszenie całego obszaru królewskiego głównego miasta Pragi w rozmiarze rozszerzonym ustawą z dnia 16. kwietnia 1901, Dz. u. kr. Nr. 57, tudzież obszaru gminy miasta Žižkov wraz z istniejącą dawniej miejscowością Wolschan, pod względem unormowania koncesyonowanego przemysłu budowlanego, jako miejscowości wyłączonych po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193 166, **985.**

— — — uznanie całego obszaru stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, rozszerzonym, za miejscowość, wyjętą w pojęciu §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych 91, **743.**

— — rozporządzenie wykonawcze do § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu konsensowych rodzajów tego przemysłu 199, **1035.**

Przemysł, dozwolenie pracy przemysłowej niedzielnej w niektórych jego kategoryach 97, **749.**

— konsensowy, wymienienie zakładów naukowych, których świadectwa uważane będą za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych 198, **1033.**

— rękodzielniczy, spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych 197, **1025.**

— — uzupełnienie i częściowa zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. września 1905, Dz. u. p. Nr. 152, dotyczącego nazw przemysłów rękodzielniczych 229, **1091.**

Przemysłowa i rolnicza rada, zmiana statutu 7, **7.**

Przemysłowe inspektoraty, urzędowania asystentek tych inspektoratów 94, **747.**

Przemysłowi inspektorowie, podział królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa na 35 okręgów inspekcyjnych, dla ich działalności 230, **1093.**

Przemysłowy sąd w Czerniowcach, jego utworzenie 104, **755.**

Przepis wykonawczy do IV. części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, dodatek jedenasty 13, **14.**

— — do ustawy, zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20 22, **120.**

Przepisy dla egzaminów rządowych teoretycznych w Szkole głównej ziemiaństwa 117, **777.**

— dla zaprowadzania, używania i utrzymywania w należytym stanie urządzeń, służących do rozdzielania i użytkowania palnych gazów (regulamin gazowy) 176, **995.**

— o opłatach pocztowych z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231, ich uzupełnienie 79, **701.**

— o zapobieganiu zetknięciu się statków na morzu 80, **701.**

— tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a) 149, **904.**

— — — — — wag nachyłowych, dodatkowe postanowienia 147, **901.**

— — — — — wag żórawiowych, dodatkowe postanowienia 146, **900.**

— — — — sprawdzania i uwierzytelniania wskazówkowej wagi pomostowej, przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych), ich zmiana względnie uzupełnienie 165, **982.**

Przepisy wykonawcze do ustawy o kwaterunkach wojskowych z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93, i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 100, wydane rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 119, zmiana punktu V—D załączki 15 do §u 34 tych przepisów 112, **769.**

— — — — o opodatkowaniu cukru z roku 1903, ich częściowa zmiana 60, **635.**

Przestemplowywanie zagranicznych papierów wartościowych, spis urzędów do tego upoważnionych 103, **753;** 200, **1036.**

Przeworsk, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego Hucisko jawornickie, jakoteż gminy Widaczów do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku w Galicyi 109, **761.**

Przewóz kawy, ograniczenie jego kontroli na powiat graniczny od strony Szwajcaryi 113, **771.**

Przyboczna Rada cłowa, ob. Rada.

Przybory złote i srebrne, przeznaczone do wywozu poza obszar cłowy, a nie posiadające tej próby czystej zawartości, która jest przepisana dla obszaru tutejszego, ich wyrób i obrót tudzież postępowanie przy wywozie i ponownym przywozie takich przyborów nieocechowanych 243, **1128.**

Przybram, zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym okręgu poborczym 54, **533.**

Przydzielenie gminy Bodzowa wraz z obszarem dworskim do okręgu podgórskiego sądu powiatowego w Galicyi 67, **649.**

— — i obszaru dworskiego Hucisko jawornickie, jakoteż gminy Widaczów do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku w Galicyi 109, **761.**

— — miasteczka Stiebenreith do okręgu sądu powiatowego tachowskiego w Czechach 101, **752.**

— ob. także Przyłączenie.

Przyłączenie gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi **154, 914.**

— gminy i obszaru dworskiego Dąbie do okręgu sądu powiatowego Radomyśl w Galicyi 125, **798.**

— ob. także Przydzielenie.

Przyrząd do mierzenia powierzchni, ob. Powierzchnia.

— mierniczy do kontrolowania brzeczki piwnej, patentowany na imię Erharda-Schaua, jego cechowanie 255, **1173.**

Przysecznice (Pressnitz), starostwo, ustanowienie nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru tego starostwa 196, **1024.**

— — ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru tamtejszego starostwa 195, **1024.**

— — utworzenie starostwa 183, **1018.**

Pszeniczne otręby, ob. Otręby.

Publiczne fundusze, przepisy o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw na ich rachunek 235, **1119.**

Pupilarne kapitały, ob. Kapitały.

Rachunki centralne administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, ustawa, dotycząca wygotowania ich zamknięcia za rok 1906, 257, **1187.**

Rada cłowa przyboczna dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zmiana statutu 114, **771.**

— kolejowa państwowa, kilka zmian w §ie 2 statutu 92, **745.**

— — — uzupełnienie §u 4 statutu 225, **1085.**

— przemysłowa i rolnicza, zmiana statutu 7, **7.**

Radomyśl, sąd powiatowy, przyłączenie gminy i obszaru dworskiego Dąbie do okręgu tego sądu 125, **798.**

Regulamin gazowy, przepisy dla zaprowadzania, używania i utrzymywania w należytym stanie urządzeń służących do rozdzielania i użytkowania palnych gazów 176, **995.**

— zamknięcia dla okrętów na Łabie 27, **326;** postanowienie wykonawcze 28, **331.**

Reichenberg, ob. Liberzec.

Rejestr handlowy, zmiany w jego układaniu i utrzymywaniu 89, **729.**

Rejestrujące sprężyny, ob. Indykatory.

Rękodzielniczy przemysł, ob. Przemysł.

Rekrutów kontyngenty do utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1906, oraz zezwolenie na ich pobór 38, **362.**

Rentowe włości, ustawa, dotycząca dobrodziejstw, przyznanych przez państwo ze względu na cele ustawy krajowej Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40, o utworzeniu włości rentowych 116, **775.**

Rentowy podatek, ob. Podatek.

Reutte, utworzenie komory głównej II. klasy i jej ekspozytury w Pfronten-Steinach 36, **351.**

Rewizorów listy, ich ustalenie po myśli §u 45 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością 155, **915.**

Robotnicy pomocniczy, zezwolenie na zatrudnianie młodocianych robotników pomocniczych i kobiet przy wyrobie naczyń emaliowanych w czasie pomiędzy 8mą i 9tą godziną wieczór 33, **339.**

— ustanowienie maksymalnej stopy odsetkowej oprocentowania budynków ze zdrowemi i taniemi pomieszkaniami dla robotników w Czechach 95, **748.**

Robotnicy, ustanowienie maksymalnej stopy procentowej dla oprocentowania budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników w Krainie 152, **913.**

Robotnicze budynki, ob. Budynki.

Rolnicza akademia, wydanie porządku egzaminów ścisłych dla niej 140, **883.**

— i przemysłowa rada, zmiana statutu 7, **7.**

Ronchi gmina, przydzielenie jej do dziewiątej klasy taryfy czynszów wojskowych 237, **1125.**

Rośliny, upoważnienie kilku komór cłowych do odprawiania posyłek z zagranicy nadchodzących 40, **363.**

Rossbach, upoważnienie komory pomocniczej I. klasy w Rossbachu (na dworcu) do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym 249, **1154.**

— utworzenie pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Rossbach i ekpozytury tej komory na drodze do Ebmath i zniesienie pomocniczej komory I. klasy Rossbach i stacyi deklaracyjnej Ebmath 208, **1045.**

Rosya, traktat handlowy i żeglarski pomiędzy Austro-Węgrami a Rosyą 49, **487.**

Rozkład nauk weterynarskich dla królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, ogłoszony rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80, zmiana §§ 6 i 9 134, **871.**

— podatku osobisto-dochodowego, ob. Podatek.

— — zarobkowego, ob. Podatek.

Rozporządzenie wykonawcze do § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego 199, **1035.**

— — — postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością 108, **759.**

— — dotyczące podatkowo-prawnych postanowień (§§ 115 i 116) ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością 110, **763.**

— — do ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 106, dotyczącej ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16, ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221 107, **757.**

Rozwiązanie sejmu morawskiego 177, **1007.**

Ruchome i nieruchome dobra, ob. Dobra.

Rumburg, zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w powiecie poborczym rumburskim 71, **652.**

Ruszczuk, konsulat, rozszerzenie jego władzy sądowniczej na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu 76, **669.**

Rytownictwa i medalorytnictwa szkoła, ob. Szkoła.

Rządowe egzamina teoretyczne w Szkole głównej ziemiaństwa, nowe dla nich przepisy 117, **777.**

— — zmiana §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, Dz. u. p. Nr. 167, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów 206, **1040.**

— — — §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów 205, **1039.**

Sąd obwodowy i powiatowy w Feldkirch, wykonywanie kar na wolności w odosobnionem więzieniu i ustanowienie karnej komisyi wykonawczej dla celkowych więzień 4, **5.**

— powiatowy w Jabłonowie w Galicyi wschodniej, wprowadzenie go w życie 139, **882.**

— — w Podgórzu, przydzielenie gminy Bodzowa wraz z obszarem dworskim do jego okręgu 67, **649.**

— — w Podkamieniu, przyłączenie gmin i obszarow dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi 154, **914.**

— — w Przeworsku, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego Hucisko jawornickie, jakoteż gminy Widaczów do jego okręgu 109, **761.**

— — w Radomyślu, przyłączenie gminy i obszaru dworskiego Dąbie do okręgu tego sądu 125, **798.**

— — w Tachowie w Czechach, przydzielenie gminy miasteczka Stiebenreith do okręgu tego sądu 101, **752.**

— przemysłowy w Czerniowcach, jego utworzenie 104, **755.**

Sądowa przedaźnia w Ostrawie Morawskiej, jej ustanowienie 135, **872.**

Salvore, utworzenie ekspozytury cłowej z portową i morską służbą sanitarną 201, **1037.**

Schönbichl, zwinięcie komory pomocniczej I. klasy 36, **351.**

Ściąganie wierzytelności ponad 1000 K drogą zlecenia pocztowego 168, **987.**

Ścisłe egzamina, ob. egzamina.

Sejm krajiński, zwołanie 75, **667.**
— morawski, rozwiązanie 177, **1007.**

Sejm morawski, zwołanie 3, **3.**

Sejmy Czech, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Moraw, Śląska, Vorarlberga i Tryestu, zwołanie 247, **1151.**

Seminarya nauczycielskie, uzupełnienie rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, o egzaminowaniu kandydatów na nauczycieli śpiewu, gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie 162, **981.**

Serbia, postępowanie z towarami stamtąd pochodzącymi 56, **565;** zastosowenie do nich ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy cłowej 133, **869.**

— prowizoryczne uregulowanie stosunków handlowych i obrotowych 65, **647.**

Skalny olej, ob. olej.

Skałacki dekanat, ustalenie kwoty, którą uznawać się będzie jako pozycyę wydatków na prowadzenie urzędu dekanalnego w przedkładać się mających po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, zeznaniach miejscowych dochodów, podawanych przez duszpasterzy uprawnionych do pobierania uzupełnienia kongruy 85, **720.**

Skarbowe dyrekcye, ob. Dyrekcye.

— przekroczenia, ob. Przekroczenia.

— władze dolnoaustryackie, uskutecznianie wypłat na ich rachunek przez c. k. pocztową kasę oszczędności 245, **1139.**

Skrobiowy syrop, jego mieszanina z syropem burakowym (trzcinowym) 83, **714.**

Skrócone postępowanie zapowiadawcze, ob. Postępowanie.

Śląsk, zwołanie sejmu 247, **1151.**

Słuchacze uniwersytetu, pobieranie od nich dodatku na bibliotekę 184, **1018.**

Służby państwowi, podwyższenie ich poborów emerytalnych drogą samoubezpieczenia 105, **756.**

Służba celna, powierzenie jej ekspozyturze portowej i morskiej sanitarnej w Isto 6, **7.**

— i płaca pomocników mechaników przy pocztach i telegrafach, ich uregulowanie 64, **637.**

— jednoroczna, ob. jednoroczna służba.

— kancelaryjna, zmiana rozporządzenia z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145, dotyczącego pomocniczej służby kancelaryjnej przy władzach, urzędach i zakładach rządowych 141, **887.**

— przy maszynach na morskich parowcach marynarki handlowej 160, **965.**

Służbowa zależność skarbowej i sądowej kasy depozytowej dla XXI. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej 14, **15.**

Służbowe stosunki oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych, ich uregulowanie 77, **671.**

Sól fabryczna tutejszokrajowa, uregulowanie na nowo cen jej sprzedaży 250, **1154.**

— stołowa, mymiar kosztów opakowania jej we workach 219, **1077.**

Solna żupa w Kałuszu, wydawanie niezafarbowanego kainitu 39, **362.**

Solnogród, zwołanie sejmu 247, **1151.**

Spadkowy majątek, dodatki szkolne, względnie inne daniny ustawowe na zakłady publiczne od nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 228, **1090.**

Spis przeciętnych wartości handlowych najważniejszych materyałów chemicznych pomocniczych i wytworów chemicznych, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622go, jego wydanie 232, **1102.**

— statystyczny towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą, jego zmiana 121, **791.**

— — — handlu zagranicznego na austryacko-węgierskim obszarze cłowym, wydanie nowego 51, **530.**

— szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych 74, **655.**

— urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych 103, **753;** 200, **1036.**

— zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych 197, **1025.**

— — — — — uważane będą za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych 198, **1033.**

Splet, utworzenie ekspozytury cłowej na dworcu kolejowym 214, **1071.**

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ustawa 58, **605;** rozporządzenia wykonawcze 89, **729;** 108, **759;** 110, **763;** 155, **915.**

Spory między stronami a c. k. komorami w przedmiocie wymierzania należytości cłowych, ich rozstrzyganie 233, **1111.**

Sposób uiszczania należytości stemplowych od czeków 124, **795.**

Spożywcze środki, ob. Artykuły żywności.

Sprawdzanie i uwierzytelnianie areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości 143, **897.**

— — — — przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach 144, **898.**

Sprawdzanie i uwierzytelnianie automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych 70, **651.**

— — — tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“ 145, **899.**

Sprężyny rejestrujące (indykatory), ich urzędowe sprawdzanie 191, **1022.**

Sprostowanie ksiąg gruntowych, ustawa 246, **1143.**

Sprzedaż soli fabrycznej tutejszokrajowej, uregulowanie na nowo jej cen 250, **1154.**

Srebrne i złote naczynia, zaprowadzenie dla nich mniejszych cech czystej zawartości 69, **650.**

— — — przybory, wyrób i obrót przeznaczonych do wywozu poza obszar cłowy, a nie posiadających tej próby czystej zawartości, która jest przepisana dla obszaru tutejszego, tudzież postępowanie przy wywozie i ponownym przywozie nieocechowanych 243, **1128.**

Średnie szkoły, ob. Szkoły.

Środek denaturacyjny, dopuszczenie pszenicznych lub żytnich otrębów jako takiego środka dla cukru używanego bez opłaty podatku do karmienia zwierząt 210, **1046.**

Środki spożywcze, ob. Artykuły żywności.

Stacya deklaracyjna Ebmath, zniesienie 208, **1045.**

Stanu nauczycielskiego kandydacci, ob. Kandydaci stanu nauczycielskiego.

Starosta w Zatcu, jego urzędowanie 192, **1022.**

Starostwo w Mezolombardo, ustanowienie nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto dochodowego dla obszaru tego starostwa 182, **1017.**

— — — — okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru tego starostwa oraz zmiana liczby członków i ich zastępców komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu“ 181, **1017.**

— — — utworzenie 151, **911.**

— w Przysecznicach, ustanowienie nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru tego starostwa 196, **1024.**

— — — — okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru tego starostwa 195, **1024.**

— — — (Pressnitz), utworzenie 183, **1018.**

Statki, przepisy o zapobieganiu ich zetknięcia się na morzu 80, **701.**

Statut porządkowo-karny dla adwokatów i kandydatów adwokackich, ob. Adwokaci.

— rady cłowej przybocznej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jego zmiana 114, **771.**

Statut rady państwowej kolejowej, kilka zmian w §ie 2 92, **745.**

— — — — uzupełnienie §u 4 225, **1085.**

— — przemysłowej i rolniczej, zmiana 7, **7.**

Statystyczny spis towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą, wydanie zmienionego 121, **791.**

— — — handlu zagranicznego na austryacko-węgierskim obszarze cłowym, wydanie nowego 51, **530.**

Stawowe karpie żywe, odprawianie cłowe wywożonych do Cesarstwa niemieckiego 73, **652.**

Stemplowe należytości, ob. Należytości.

Stemplowy znaczek, ob. Znaczek.

Stiebenreith, przydzielenie gminy miasteczka Stiebenreith do okręgu sądu powiatowego tachowskiego w Czechach 101, **752.**

Stosunek, w jakim królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1906 do 30. czerwca 1907, jakoteż w czasie od 1. lipca 1905 do 30. czerwca 1906 do wydatków na cele wspólne, tudzież stosunek, w jakim na te wydatki od 1. lipca 1905 tymczasowo i za następnem zaliczeniem uiszczone wpłaty obecnie stale zarachowane być mają, Najwyższe pismo odręczne 159, **963.**

Stosunki handlowe i obrotowe między Austro-Węgrami i Bułgaryą i postępowanie z towarami pochodzącymi ze Serbii 56, **565.**

— — — — — — — a Czarnogórą, ich tymczasowe uregulowanie 63, **636.**

— — — — — — — — i Serbią, ich prowizoryczne uregulowanie 65, 647.

— — — — — — — — a Szwajcaryą, ich tymczasowe uregulowanie na czas od 1. aż do 11. marca 1906 włącznie 43, **365.**

— — z zagranicą, upoważnienie do tymczasowego ich uregulowania na czas od 1. marca 1906 do 30. czerwca 1906 42, **365.**

— — — — ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego ich uregulowania na czas do 1. lipca 1906 do 31. grudnia 1906 128, **801.**

— — — — — — — — do tymczasowego ich uregulowania na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1907 259, **1192.**

— osobiste poczmistrzów przy urzędach pocztowych I. i II. klasy; zmiana niektórych postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 87, dotyczącego unormowania tychże 12, **13.**

— służbowe oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych, ich uregulowanie 77, **671.**

Styrya, zwołanie sejmu 247, **1151.**

Substytucyjne pobory, ich uregulowanie na grecko-oryentalnym wydziale teologicznym w Zadarze 68, **650.**

Sumaryczne postępowanie zapowiadawcze, ob. Postępowanie.

Syrop, mieszanina syropu burakowego (trzcinowego) z syropem skrobiowym 83, **714.**

Szacunkowe okręgi, ob. Okręgi szacunkowe.

Szkoła główna techniczna, zmiana §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów 206, **1010.**

— — — — §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów 205, **1039.**

— — ziemiaństwa, nowe przepisy dla egzaminów rządowych teoretycznych w tej szkole 117, **777.**

— rytownictwa i medalorytnictwa w Wiedniu, zrównanie jej pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby jednorocznej przez słuchaczy trzeciego roku z ośmioklasowemi publicznemi szkołami średniemi w krajach tutejszych 59, **635.**

Szkoły nautyczne, ob. Nautyczne szkoły.

— średnie i seminarya nauczycielskie, uzupełnienie częściowe rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, zawierającego przepis o egzaminach z kandydatami na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i w seminaryach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminaryach nauczycielskich 162, **981.**

Szlachetne metale, postępowanie cłowe z próbkami przywożonemi przez podróżujących agentów kupieckich bez znaków probierczych 35, **347.**

Szlaki kolei żelaznych, spis tych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych 74, **655.**

Szwajcarya, ograniczenie kontroli przewozu kawy na powiat graniczny od strony Szwajcaryi 113, **771.**

— oświadczenie między Austryo-Węgrami a Związkiem Szwajcarskim 158, **961.**

— prowizoryczne wprowadzenie w życie traktatu handlowego, zawartego z Szwajcaryą w dniu 9. marca 1906 wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym 57, **567.**

— traktat handlowy 156, **917.**

— tymczasowe uregulowanie stosunków handlowych i obrotowych na czas od 1. aż do 11. marca 1906 włącznie 43, **365.**

Szwajcarya, umowa, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych 157, **956.**

— — z dnia 9. marca 1906, zawarta między Austro-Węgrami a Szwajcaryą w sprawie odprawy cłowej w obrocie kolejowym 86, **721.**

— utrzymanie w mocy najdłużej do dnia 1. sierpnia 1906 zarządzonego rozporządzeniem z dnia 10. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 57, prowizorycznego wprowadzenia w życie zawartego ze Szwajcaryą dnia 9. marca 1906 traktatu handlowego wraz z załączkami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym 129, **802.**

Tachów, sąd powiatowy, przydzielenie gminy miasteczka Stiebenreith do okręgu tego sądu 101, **752.**

Taksa aptekarska, zmiana rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, tyczącego się tej taksy za pierwszą połowę roku 1906 119, **789.**

Taryfa cłowa, postępowanie przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w jej kwestyach 233, **1111.**

— — ustawa z dnia 13. lutego 1906 20, **25.**

— — uzupełnienie objaśnień do niej pod względem postępowania z drewnianymi artykułami pamiątkowymi 209, **1045.**

— — wejście w życie zawierającej ją ustawy 21, **120**; przepis wykonawczy 22, **120**; 23, **178.**

— — wydanie objaśnień do niej 115, **773.**

— — zastosowanie ogólnych jej stóp celnych do towarów serbskich 133, **869.**

— — zmiana niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o tej taryfie i objaśnień do niej 231, **1097.**

— czynszowa wojskowa, przydzielenie gminy Ronchi do dziewiątej klasy tej taryfy 237, **1125.**

— — — zaliczenie gminy miasta Lienz do ósmej klasy tej taryfy 185, **1019.**

— opłat pocztowych dla obrotu w krajach tutejszych, wydanie nowej 251, **1157.**

Techniczna szkoła główna, ob. Szkoła.

Techniczno-kulturne przedmioty, ob. Przedmioty.

Telefony, uregulowanie opłat od telefonów, należących do rządowych sieci telefonicznych 254, **1166.**

Telegrafy, ob. Poczty.

Teologiczne dyecezyalne wydziały i główne zakłady naukowe, ob. Nauczycielski personal.

Teologiczny wydział, ob. Wydział.

Teoretyczne egzamina rządowe, ob. Egzamina.

Teplice, dokument koncesyjny na kolej lokalną z Teplic (Wekelsdorf) do Porzycza (Parschnitz) 50, **525.**

Termin, do którego istniejące obecnie banki wydać mają niektóre zarządzenia, wymagane przez ustawę o fundowanych obligacyach bankowych z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213 52, **531.**

Terminy, ogłoszone w obwieszczeniu z dnia 4. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 13, co do cechowania opisanych tamże szczegółowo wag pomostowych, ich zmiana 242, **1128.**

— wpłaty podatku domowo-czynszowego, ich zmiana na obszarze miasta Igławy 53, **533.**

— — — — — — — — w nowobydzowskim okręgu pobierania podatków 241, **1127.**

— — — — — — — — — w okręgu poborczym przy bramskim 54, **533.**

— — — — — — — — — w poborczym okręgu podatkowym Brandys n. Ł. 224, **1085.**

— — — — — — — — — — — Chomutów 194, **1023.**

— — — — — — — — — — Brüx 164, **982.**

— — — — — — — — — — Gablonz 120, **791.**

— — — — — — — — — — Haida 153, **913.**

— — — — — — — — — — Pisek 186, **1019.**

— — — — — — — w powiecie poborczym rumburskim 71, **652.**

Tkaniny w obrocie uszlachetniającym haftów, ustanowienie barwy znaków tożsamości, które umieszczane być mają na nich 256, **1187.**

Tlenek miedzi, celne postępowania z chemicznie nie oczyszczonym tlenkiem miedzi, służącym do przerabiania na witryol miedzi 17, **18.**

Tłumacz, przeniesienie Najwyższej koncesyi dla kolei lokalnej od stacyi Tłumacz-Pałahicze do Tłumacza na Dra Antoniego Howurkę, naczelnika gminy Tłumacza, w spółce z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu 239, **1126.**

Towarowe znaki, ich zgłaszanie 248, **1153.**

Towary, dopuszczalność składania ustnych deklaracyi cłowych przy ich dowozie 213, **1071.**

— dobroziarniste, wagi automatyczne do ich odważania, ob. Automatyczne wagi.

— handlu zagranicznego na austryacko-węgierskim obszarze cłowym, wydanie nowego spisu statystycznego 51, **530.**

— ich obrót na kolejach żelaznych, spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186, tycząca się tego obrotu 74, **655.**

Towary, oznaczenie tych, do których stosować się ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18. stycznia 1852, Dz. u. p. Nr. 21, o wymiarze kar defraudacyjnych podług wartości towarów 23, **178.**

— pochodzące z Serbii, prowizoryczne uregulowanie postępowania z nimi 56, **565**; zastosowanie do nich ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy cłowej 133, **869.**

— ze szlachetnych metali, postępowanie cłowe z próbkami przywożonemi przez podróżujących agentów kupieckich bez znaków probierczych 35, **347.**

Traktat, dodatkowy do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem 24, **179**; rozporządzenia wykonawcze 90, **739**; 204, **1038.**

— handlowy zawarty z Szwajcaryą w dniu 9. marca 1906, prowizoryczne wprowadzenie go w życie wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym 57, **567.**

— — z Szwajcaryą, utrzymanie w mocy najdłużej do dnia 1. sierpnia 1906 zarządzonego rozporządzeniem z dnia 10. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 57, prowizorycznego wprowadzenia go w życie 129, **802.**

— — pomiędzy Austro-Węgrami a Szwajcaryą 156, **917.**

— — i żeglarski pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Belgią 55, **535.**

— — — — — Austro-Węgrami a Rosyą 49, **487.**

— — — — między Monarchią austryacko-węgierską a Włochami 44, **367.**

Trydent, ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Mezolombardo w Tyrolu oraz zmiana liczby członków i ich zastępców komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu“ 181, **1017.**

Tryest, przeniesienie czynności wyciskania znaczków stemplowych i stemplowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stemplowego na krajową kasę skarbową w Tryeście 163, **981.**

— ustanowienie pory dnia do zakładania protestów wekslowych 81, **711.**

— utworzenie ekspozytury głównego urzędu cłowego Tryest-Dworzec kolei państwowych i zniesienie ekspozytury głównego urzędu cłowego Tryest-Dworzec St. Andrae 180, **1017.**

— zwołanie sejmu 247, **1151.**

Trzcinowy syrop, ob. Syrop.

Uiszczanie należytości stemplowych od czeków 124, **795.**

Umieszczenie wyższej szkoły zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu na liście owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi 99, **751.**

Umowa między Austro-Węgrami a Szwajcaryą tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych, 157, **956.**

— pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami, dotycząca nabywania i posiadania dóbr ruchomych i nieruchomych 46, **479.**

— tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami 45, **470.**

— z dnia 9. marca 1906, zawarta między Austro-Węgrami a Szwajcaryą w sprawie odprawy cłowej w obrocie kolejowym 86, **721.**

— z Państwem niemieckiem, dotycząca nakładania zamknięcia okrętowego 26, **326.**

— — — tycząca się odprawiania celnego w obrocie żelaznych kolei 29, **332.**

— z Włochami, tycząca się odprawiania celnego w obrocie kolejowym 47, **483.**

Uniwersytet, pobieranie dodatku na bibliotekę od słuchaczy uniwersytetu 184, **1018.**

Układanie i utrzymywanie rejestru handlowego, zmiany 89, **729.**

Upoważnienie do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. marca 1906 do 30. czerwca 1906 42, **365.**

— kilku komór cłowych do odprawiania posyłek roślin z zagranicy nadchodzących 40, **363.**

Uregulowanie opłat od telefonów, należących do rządowych sieci telefonicznych 254, **1166.**

— poborów substytucyjnych na grecko-oryentalnym wydziale teologicznym w Zadarze 68, **650.**

— prowizoryczne stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Bułgaryą i postępowanie z towarami pochodzącymi ze Serbii 56, **565.**

— — — — — — — — — i Serbią 65, **647.**

— służby i płacy pomocników mechaników przy pocztach i telegrafach 64, **637.**

— stosunków służbowych oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych 77, **671.**

— tymczasowe stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami a Czarnogórą 63, **636.**

— — — — — — — — — a Szwajcaryą na czas od 1. do 11. marca 1906 włącznie 43, **365.**

— — — — z zagranicą na czas od 1. marca 1906 do 30. czerwca 1906 42, **365.**

— — — — — — — — — 1. stycznia do 31. grudnia 1907 259 **1192.**

Urząd centralny taks i wymiaru należytości we Wiedniu rozszerzenie jego zakresu działania 15, **15.**

— cłowy główny w Bielsku, upoważnienie go do kredytowania zapadłych dowozowych opłat cłowych 217, **1075.**

— — — w Czerniowcach, przeniesienie wykonywanych dotychczas przez c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach czynności tamtejszej cechowni na ekspozyturę tego urzędu 193, **1023.**

— dekanalny, ob. Dekanaty.

— podatkowy główny w Czerniowcach, przeniesienie wykonywanych dotychczas przez ten urząd czynności tamtejszej cechowni na ekspozyturę głównego urzędu cłowego tamże 193, **1023.**

— — w Jabłonowie w Galicyi, utworzenie 221, **1078.**

— — w Nogaredo w Tyrolu, zmiana nazwy 32, **339.**

— probierczy w Bregencyi, przemiana jego ekspozytury na biuro probiercze I. klasy 62, **636.**

Urzędnicy państwowi cywilni, podwyższenie ich poborów emerytalnych drogą samoubezpieczenia 105, **756.**

— — — ponowne podwyższenie prawidłowych pensyi wdów po nich, ustawa 106, **757**; rozporządzenie wykonawcze 107, **757.**

Urzędowanie asystentek inspektoratów przemysłowych 94, **747.**

— starosty w Żatcu 192, **1022.**

Urzędowe badanie i uwierzytelnianie naczyń do transportu mleka (konwi na mleko) 148, **902.**

— — — — przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a) 149, **904.**

— — — — wag nachyłowych, postanowienia dodatkowe 147, **901.**

— — — — — żórawiowych, postanowienia dodatkowe 146, **900.**

— blankiety na weksle i na kupieckie przekazy, zmiana w ich sporządzaniu 173, **992.**

— — wekslowe, ob. Blankiety.

— sprawdzanie i uwierzytelnianie areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości 143, **897.**

— — — — — przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach 144, **898.**

— — — — tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych" 145, **899.**

— — — — wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych), zmiana i uzupełnienie dotychczasowych przepisów 165, **982.**

Urzędowe sprawdzanie manometrów i sprężyn rejestrujących (indykatorów) 191, **1022.**

— — pojemności beczek, ustanowienie opłat 175, **994.**

— uwierzytelnianie, dopuszczenie wodomierzy typu XLIIgo do tego uwierzytelniania 100, **751.**

Urzędy poborowe, używanie kwitów złożenia pocztowej kasy oszczędności do wpłat dla tych urzędów 226, **1087.**

— pocztowe I. i II. klasy; zmiana niektórych postanowień, dotyczących unormowania stosunków osobistych poczmistrzów przy tych urzędach 12, **13.**

— posiadające upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych, ich spis 103, **753**; 200, **1036.**

Uście nad Łabą, wydanie zarządzeń co do wymierzania rocznego dochodu lokatorów budynków robotniczych w Uściu n. Ł., Jabłońcu, Pilznie, Libercu i okolicy 96, **748.**

Ustalenie dla nowo ustanowionych dekanatów skałackiego i podhajeckiego w rzymsko-katolickiej archidyecezyi lwowskiej kwoty, którą uznawać się będzie jako pozycyę wydatków na prowadzenie urzędu dekanalnego w przedkładać się mających po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, zeznaniach miejscowych dochodów, podawanych przez duszpasterzy uprawionych do pobierania uzupełnienia kongruy 85, **720.**

— godzin do wnoszenia protestów wekslowych w c. k. stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu 5, **5.**

— list rewizorów po myśli §u 45 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością 155, **915.**

Ustanowienie maksymalnej stopy odsetkowej oprocentowania budynków ze zdrowemi i taniemi pomieszkaniami dla robotników w Czechach 95, **748.**

— cechowni III. klasy w Celje 187, **1020.**

— nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Przysecznicach (Pressnitz) w Czechach 196, **1024.**

— okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Przysecznice (Pressnitz) w Czechach 195, **1024.**

— pory dnia do zakładania protestów wekslowych w c. k. głównem i stołecznem mieście Wiedniu, w królewskich stolicach Pradze i Lwowie, tudzież w bezpośrednio podległem mieście Tryeście 81, **711.**

— przedażni sądowej w Ostrawie Morawskiej 135, **872.**

Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906 126, **799.**

— — — — — — — — — pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906 257, **1187.**

— — dobrodziejstw, przyznanych przez państwo ze względu na cele ustawy krajowej Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40. o utworzeniu włości rentowych 116, **775.**

— — podwyższenia poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług drogą samoubezpieczenia 105, **756.**

— — ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221 106, **757**; rozporządzenie wykonawcze 107, **757.**

— — tymczasowego uregulowania komunikacyi okrętowej z Dalmacyą, Brazylią i Afryką wschodnią 260, **1192.**

— — używania częściowych zapisów długu pożyczek, zaciągnąć się mających przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w kwocie 7,000.000 K i 6,150.000 K do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów 189, **1020.**

— — — zapisów długu dolno-austryackiej krajowej pożyczki kolejowej do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów 188, **1020.**

— którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wspieraniu marynarki handlowej 258, **1191.**

— — w uzupełnieniu §u 14 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. 47, ustanawia się wyższe adjuta 122, **793.**

— o czeku 84, **715.**

— o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa w publicznych asanacyjnych lub komunikacyjnych celach będą przebudowane 130, **803.**

— — — — — — — — — — — — — — — stołecznego miasta Berna w celach publicznych asanacyi lub komunikacyi będą przebudowane, tudzież o przedłużeniu czasu trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, 131, **827.**

— o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością 58, **605**; rozporządzenia wykonawcze 89, **729**; 108, **759**; 110, **763**; 155, **915.**

Ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych 246, **1143.**

— tycząca się nabycia przez państwo koncesyonowanej łącznie głównej sieci, tudzież kolei lokalnych należących do Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, jakoteż kolei Ostrawa—Frydland 212, **1047.**

— upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. lipca 1906 do 31. grudnia 1906 128, **801.**

— — — — tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1907 259, **1192.**

— zawierająca taryfę celną 20, **25.**

— — — — z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, wejście jej w życie 21, **120**; przepis wykonawczy 22, **120.**

— zmieniająca i uzupełniająca niektóre postanowienia statutu porządkowo-karnego dla adwokatów i kandydatów adwokackich z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 40 i ordynacyi adwokackiej z dnia 6. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 96 223 **1083.**

Ustawowe daniny, ob. Daniny.

Ustne deklaracye cłowe, ob. Deklaracye.

Utworzenie ekspozytury cłowej na dworcu kolejowym w Splecie 214, **1071.**

— — — w Budapeszteńskim porcie „Węgierskiego towarzystwa akcyjnego żeglugi morskiej i rzecznej“ 215, **1071.**

— — — w Burmie 202, **1037.**

— — — z portową i morską służbą sanitarną w Salvore 201, **1037.**

— komory głównej II. klasy w Reutte i ekspozytury tej komory w Pfronten-Steinach, zwinięcie komory pomocniczej I. klasy w Schönbichlu i przeistoczenie komory pomocniczej I. klasy w Pinswangu na komorę pomoczniczą II. klasy 36, **351.**

— — — w Dornbirn 211, **1046.**

— — pomocniczej I. klasy na dworcu kolejowym w Rossbach i ekspozytury tej komory na drodze do Ebmath, zniesienia pomocniczej komory I. klasy Rossbach i stacyi deklaracyjnej Ebmath 208, **1045.**

— okręgów szacunkowych dla obszaru XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz dla obszaru nowo utworzonego starostwa „Floridsdorf—Umgebung“ 9, **10.**

— powiatowych dyrekcyi skarbu w Libercu i Królowym Hradcu w Czechach 66, **649.**

— sądu przemysłowego w Czerniowcach 104, **755.**

— starostwa w Mezolombardo 151, **911.**

— — w Przysecznicach (Pressnitz) 183, **1018.**

— urzędu podatkowego w Jabłonowie w Galicyi 221, **1078.**

Utworzenie w Piano della Fugazza (Streva) ekspozytury komory pomocniczej vallarseńskiej na czas miesięcy letnich roku 1906 93, **747.**

— w wolnym składzie zemlińskim spółki akcyjnej krajowych domów składowych ekspozytury królewsko węgierskiej komory głównej w Zemlinie 72, **652.**

Uwierzytelnianie automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych, postanowienia dodatkowe 70, **651.**

— urzędowe areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości 143, **897.**

— — — przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach 144, **898.**

— — dopuszczenie wodomierzy typu XLIIgo do tego uwierzytelniania 100, **751.**

— — naczyń do transportu mleka (konwi na mleko) 148, **902.**

— — przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a) 149, **904.**

— — tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“ 145, **899.**

— — wag nachyłowych, dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się tego uwierzytelniania 147, **901.**

— — — żórawiowych, dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się tego uwierzytelniania 146, **900.**

— — wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych), zmiana i uzupełnienie dotychczasowych przepisów 165, **982.**

Uzdolnienie nauczycielskie, względnie egzamin kandydatów stanu nauczycielskiego w szkołach nautycznych 8, **9.**

— naukowe do służby jednorocznej, umieszczenie wyższej szkoły zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu na liście tych tutejszokrajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi 99, **751.**

— — — — — zrównanie c. k. szkoły rytownictwa i medalorytnictwa w Wiedniu pod względem udowadniania tego uzdolnienia przez słuchaczy trzeciego roku z ośmioklasowemi publicznemi szkołami średniemi w krajach tutejszych 59, **635.**

Uzupełnienie i częściowa zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. września 1905, Dz. u. p. Nr. 152, dotyczącego nazw przemysłów rękodzielniczych 229, **1091.**

— §u 4 statutu dla Rady kolejowej państwa 225, **1085.**

Uzupełnienie §§ 1 (punkt 4) i 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. października 1897, Dz. u. p. Nr. 235 132, **867.**

— przepisów o opłatach pocztowych z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231 79, **701.**

— rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczącego dozwolenia pracy przemysłowej niedzielnej w poszczególnych kategoryach przemysłu 97, **749.**

Używanie barwników i szkodliwych zdrowiu materyałów przy wyrobie artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) jak i przedmiotów do użytku, tudzież obrotu przyrządzonych w ten sposób artykułów żywności i przedmiotów do użytku 142, **893.**

Virgl, nadanie koncesyi na małą elektryczną kolej normalno-torową od podnóża góry Virgl do obserwatoryum na tej górze w Zwölfmalgreien (kolej Virglska) 216, **1073.**

Vörőstorony (Porcsesd), upoważnienie królewsko-węgierskiej komory głównej II. klasy na dworcu tamtejszym do stosowania sumarycznego postępowania zapowiadawczego w obocie kolejowym 240, **1127.**

Voloska, ob. Abbazya.

Vorarlberg, zwołanie sejmu 247, **1151.**

Voss, przepisy, tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a) 149, **904.**

Waga pomostowa wskazówkowa, przeznaczona wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych), zmiana i uzupełnienie przepisów tyczących się jej urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania 165, **982.**

Wagi automatyczne zbożowe i do odważania towarów drobnoziarnistych, postanowienia dodatkowe, tyczące się ich cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania 70, **651.**

— moszczowe klosterneuburskie, dopuszczenie do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania tych wag 145, **899.**

— nachyłowe, dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania tych wag 147, **901.**

— pomostowe, zmiana terminów ogłoszonych w obwieszczeniu z dnia 4. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 13, co do cechowania opisanych tamże szczegółowo tych wag 242, **1128.**

— żórawiowe, dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania tych wag 146, **900.**

Warna, zastanowienie sprawowania władzy sądowniczej przez c. i k. konsulat w Widdyniu, rozszerzenie władzy sądowniczej c. i k. konsulatu w Ruszczuku na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu i nadanie pełnej władzy sądowniczej c. i k. konsulatowi w Warnie 76, **669.**

Wartości handlowe, przeciętne, najważniejszych materyałów chemicznych pomocniczych i wytworów chemicznych, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622go, wydanie ich spisu 232, **1102.**

Wartościowe papiery, ob. Papiery.

Wdowy po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, ponowne podwyższenie ich prawidłowych pensyi, ustawa 106, **757;** rozporządzenie wykonawcze 107, **757.**

Węgierskie towarzystwo akcyjne żeglugi morskiej i rzecznej, utworzenie ekspozytury cłowej w jego Budapeszteńskim porcie 215, **1071.**

Węgry, wprowadzenie nowego znaczka stemplowego dla kart do grania 11, **12.**

Weiser J., ob. Zegary kontrolujące.

Wekelsdorf, ob. Teplice.

Weksle, zmiana w sporządzaniu urzędowych blankietów 173, **992.**

Wekslowe blankiety urzędowe, zaprowadzenie ostemplowanych z ruskim tekstem 171, **991.**

— protesty, ustalenie godzin do ich wnoszenia w c. k. stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu 5, **5.**

— — ustanowienie pory dnia do ich zakładania w c. k. głównem i stołecznem mieście Wiedniu, w królewskich stolicach Pradze i Lwowie, tudzież w bezpośrednio podległem mieście Tryeście 81, **711.**

Weterynarskie nauki, zmiana §§ 6 i 9 rozkładu tych nauk dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80 134, **871.**

— sprawy, oznaczenie zakresu działania Ministerstwa spraw wewnętrznych względnie Ministerstwa rolnictwa w tych sprawach 174, **993.**

Widaczów gmina, przydzielenie jej do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku w Galicyi 109, **761.**

Widdyń, zastanowienie sprawowania władzy sądowniczej przez c. i k. konsulat w Widdyniu, rozszerzenie władzy sądowniczej c. i k. konsulatu w Ruszczuku na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu i nadanie pełnej władzy sądowniczej c. i k. konsulatowi w Warnie 76, **669.**

Wiedeń, centralny urząd taks i wymiaru należytości, rozszerzenie jego zakresu działania 15, **15.**

— Floridsdorf, ob. Floridsdorf.

— ustalenie godzin do wnoszenia protestów wekslowych 5, **5;** 81, **711.**

Wiedeń, utworzenie okręgów szacunkowych dla obszaru XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz dla obszaru nowoutworzonego starostwa „Floridsdorf—Umgebung“ 9, **10.**

— uznanie całego obszaru w obrębie, ustawą z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, rozszerzonym, za miejscowość wyjętą w pojęciu §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz u. p. Nr. 193, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych 91, **743.**

— zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79 — dotyczącego powoływania członków do zarządów giełd rolniczych — co do giełdy produktów rolnych w Wiedniu 136, **875.**

Wierzbowczyk, przyłączenie gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi 154, **914.**

Wierzytelności ponad 1000 K, ich ściąganie drogą zlecenia pocztowego 168, **987.**

Więzienia celkowe sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch, ustanowienie karnej komisyi wykonawczej 4, **5.**

Więzienie odosobnione sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch, wykonywanie kar na wolności 4, **5.**

Wiktuały, używanie barwników i szkodliwych zdrowiu materyałów przy wyrobie artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) jak i przedmiotów do użytku, tudzież obrotu przyrządzonych w ten sposób artykułów żywności i przedmiotów do użytku 142, **893.**

Witryol miedzi, celne postępowanie z chemicznie nie oczyszczonym tlenkiem miedzi, służącym do przerabiania na witryol miedzi 17, **18.**

Władza sądownicza, zastanowienie jej sprawowania przez c. i k. konsulat w Widdyniu, rozszerzenie tej władzy c. i k. konsulatu w Ruszczuku na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu i nadanie pełnej władzy sądowniczej c. i k. konsulatowi w Warnie 76, **669.**

Władze skarbowe dolnoaustryackie, uskutecznianie wypłat na ich rachunek przez c. k. pocztową kasę oszczędności 245, **1139.**

Włochy, traktat handlowy i żeglarski między Monarchią austryacko-węgierską a Włochami 44, **367.**

— umowa, dotycząca nabywania i posiadania dóbr ruchomych i nieruchomych 46, **479**

— — tycząca się odprawiania celnego w obrocie kolejowym 47, **483.**

— — — — zaraźliwych chorób zwierzęcych 45, **470.**

— wystawianie certyfikatów analizy posyłek piwa przeznaczonego do wywozu tamże 48, **484.**

Włości rentowe, ustawa, dotycząca dobrodziejstw, przyznanych przez państwo ze względu na cele ustawy krajowej Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40, o utworzeniu włości rentowych 116, **775.**

Wódka, zmiana częściowa przepisów wykonawczych, dotyczących postępowania przekazowego z opodatkowaną wódką 207, **1043.**

Wodne drogi, ob. Drogi.

Wodomierze typu XLIIgo, ich dopuszczenie do urzędowego uwierzytelniania 100, **751.**

Wojskowa taryfa czynszowa, przydzielenie gminy Ronchi do dziewiątej klasy taryfy czynszów wojskowych 237, **1125.**

— — — zaliczenie gminy miasta Lienz do ósmej klasy tej taryfy 185, **1019.**

Wojskowe kwaterunki, zmiana punktu V—D załączki 15 do §u 34 przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach wojskowyyh z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93, i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 100, wydanych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 119 112, **769.**

Wolny skład w Zemlinie, utworzenie w nim ekspozytury królewsko-węgierskiej komory głównej w Zemlinie 72, **652.**

Wolschan, ob. Praga.

Worki, wymiar kosztów opakowania soli stołowej w tychże 219, **1077.**

Wozy kolei żelaznych, którymi przewożono konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy lub świnie, ich czyszczenie i dezynfekcya 30, **334.**

Wpłata podatku domowo-czynszowego, zmiana jej terminów, ob. Terminy.

Wpłaty dla urzędów poborowych, używanie kwitów złożenia pocztowej kasy oszczędności do tych wpłat 226, **1087.**

Wprowadzenie nowego znaczka stemplowego dla kart do grania na Węgrzech 11, **12.**

— w życie sądu powiatowego w Jabłonowie w Galicyi wschodniej 139, **882.**

— prowizoryczne w życie traktatu handlowego zawartego z Szwajcaryą w dniu 9. marca 1906 wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym 57, **567.**

Wskazówkowa waga pomostowa, ob. Waga.

Wspieranie marynarki handlowej, ustawa, którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189 258, **1191.**

Wydanie nowego statystycznego spisu towarów handlu zagranicznego na austryacko-węgierskim obszarze cłowym 51, **530.**

— objaśnień do powszechnej taryfy cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20 115, **773.**

— zmienionego statystycznego spisu towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą 121, **791.**

Wydatki na cele wspólne, najwyższe pismo odręczne, dotyczące stosunku, w jakim królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1906 do 30. czerwca 1907, jakoteż w czasie od 1. lipca 1905 do 30. czerwca 1906 do wydatków na cele wspólne, tudzież stosunku, w jakim na te wydatki od 1. lipca 1905 tymczasowo i za następnem zaliczeniem uiszczone wpłaty obecnie stale zarachowane być mają 159 **963.**

— państwowe, ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906 126, **799.**

— — ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906 257, **1187.**

Wydawanie i doręczanie posyłek pocztowych, zmiana niektórych postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124 252, **1164.**

— i zapisywanie lekarstw na rachunek funduszów publicznych, przepisy 235, **1119.**

— niezafarbowanego kainitu z c. k. Żupy solnej w Kałuszu 39, **362.**

Wydział teologiczny grecko-oryentalny w Zadarze, uregulowanie poborów substytucyjnych 68, **650.**

Wykaz państw, które przystąpiły do Brukselskiej konwencyi cukrowej z dnia 5. marca 1902, jego uzupełnienie 170, **989.**

Wykonawcze postanowienia, ob. postanowienia wykonawcze.

— przepisy do ustawy o opodatkowaniu cukru z roku 1903, ich częściowa zmiana 60, **635.**

Wykonawczy przepis do IV. części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, Dodatek jedenasty 13, **14.**

Wykonawcze rozporządzenie do § 13, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego 199, **1035.**

Wykonawcze rozporządzenie do postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością 108, **759.**

— — — ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 106, dotyczącej ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221 107, **757.**

— — dotyczące podatkowo-prawnych postanowień (§§ 115 i 116) ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością 110, **763.**

Wykonywanie kar na wolności w odosobnionem więzieniu i ustanowienie karnej komisyi wykonawczej dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch 4, **5.**

Wyrób i obrót przyborów złotych i srebrnych, przeznaczonych do wywozu poza obszar cłowy, a nie posiadających tej próby czystej zawartości, która jest przepisana dla obszaru tutejszego, tudzież postępowanie przy wywozie i ponownym przywozie takich nieocechowanych przyborów 243, **1128.**

Wystawianie certyfikatów analizy posyłek piwa przeznaczonego do wywozu do Włoch 48, **484.**

Wywóz piwa przeznaczonego do Włoch, wystawianie certyfikatów analizy 48, **484.**

Wyznaczenie biur obrachunkowych do oddawania czeków 123, **795.**

Wyższa szkoła zawodowa przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu, umieszczenie jej na liście owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi 99, **751.**

Yeny japońskie, ich przeliczanie przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych 172, **991.**

Zadar, uregulowanie poborów substytucyjnych na grecko-oryentalnym wydziale teologicznym 68, **650.**

— zmiana §u 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, o poborach i emeryturach systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezyalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze 238, **1125.**

Zagranica, upoważnienie do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych 42, **365.**

Zagranica, upoważnienie kilku komór cłowych do odprawiania posyłek roślin stamtąd nadchodzących 40, **363.**

— ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. lipca 1906 do 31. grudnia 1906 128, **801.**

— ustawa, upoważniająca rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1907 259, **1192.**

— wydanie zmienionego spisu statystycznego towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą 121, **791.**

Zagraniczne papiery wartościowe, przeniesienie czynności wyciskania znaczków stemplowych i stemplowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stemplowego na krajową kasę skarbową w Tryjeście 163, **981.**

— papiery wartościowe, spis urzędów posiadających upoważnienie do ich przestemplowywania 103, **753;** 200, **1036.**

Zagraniczny handel, wydanie nowego spisu statystycznego dla towarów tego handlu 51, **530.**

Zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy miasta Karolowych Warów 1, **1.**

— — — w miejscu klimatycznem Igls 18, **19.**

— — — w okręgu kuracyjnym Baden 2, **1.**

Zakłady naukowe, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych, ich spis 197, **1025.**

— — — — uważane będą za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych 198, **1033.**

Zakres działania centralnego urzędu taks i wymiaru należytości we Wiedniu, jego rozszerzenie 15, **15.**

— — Ministerstwa spraw wewnętrznych, względnie Ministerstwa rolnictwa w sprawach weterynarskich, jego oznaczenie 174, **993.**

— — oraz służbowej zależności skarbowej i sądowej kasy depozytowej dla XXI. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej 14, **15.**

Zamknięcie dla okrętów na Łabie, regulamin z dnia 21. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 27 27, **236;** postanowienie wykonawcze do tego regulaminu 28, **331.**

— okrętowe, umowa z Państwem niemieckiem, dotyczącą jego nakładania 26, **326.**

— rachunków centralnej administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906, ustawa dotycząca ich wygotowania 257, **1187.**

Zapłata podatku domowo-czynszowego, zmiana jej terminów, ob. Terminy.

Zapobieganie zetknięciu się statków na morzu, przepisy 80, **701.**

Zapowiadawcze postępowanie sumaryczne, ob. Postępowanie.

Zaprowadzenie mniejszych cech czystej zawartości dla naczyń złotych i srebrnych 1. stopnia czystej zawartości 69, **650.**

— ostemplowanych urzędowych blankietów wekslowych z ruskim tekstem 171, **991.**

— pocztowych kart legitymacyjnych w wewnętrznym obrocie pocztowym 179, **1015.**

Zaraźliwe choroby zwierzęce, umowa między Austro-Węgrami a Szwajcaryą 157, **956.**

— — — umowa między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem 25, **297;** rozporządzenie wykonawcze 31, **336.**

— — — — pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami 45, **470.**

— — — zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, tyczącego się niedopuszczania i tłumienia cholery drobiu i uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, dotyczącego niedopuszczania i tłumienia pomoru na kury 31, **336.**

Zarobkowy podatek, ob. Podatek.

Zastosowanie ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy cłowej do towarów serbskich 133, **869.**

Zatrudnianie młodocianych robotników pomocniczych i kobiet przy wyrobie naczyń emaliowanych w czasie pomiędzy 8mą i 9tą godziną wieczór, zezwolenie 33, **339.**

Zbożowe wagi automatyczne, ob. Automatyczne wagi.

Zegary kontrolujące Dolaińskiego, A. M. Beschornera i V. Pricka, systemu J. Weisera, zmiana ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888, Dz. u. p. Nr. 124, przepisów ich używania 220, **1077.**

Zemlin, utworzenie w wolnym składzie zemlińskim spółki akcyjnej krajowych domów składowych ekspozytury królewsko węgierskiej komory głównej w Zemlinie 72, **652.**

Zetknięcie się statków na morzu, przepisy o zapobieganiu 80, **701.**

Zeznania do podatku rentowego, zmiana formularza 118, **783.**

Zgęszczone mleko, zmiana instrukcyi do jego badania 41, **364.**

Zgłaszanie znaków towarowych 248, **1153.**

Ziemiaństwa główna szkoła, ob. Szkoła.

Zlecenia pocztowe, ściąganie wierzytelności ponad 1000 K 168, **987.**

Złote i srebrne naczynia, zaprowadzenie mniejszych cech czystej zawartości dla nich 69, **650.**

— — — przybory, wyrób i obrót przeznaczonych do wywozu poza obszar cłowy, a nie posiadających tej próby czystej zawartości, która jest przepisana dla obszaru tutejszego, tudzież postępowanie przy wywozie i ponownym przywozie nieocechowanych 243, **1128.**

Zmiana ceny sprzedaży niektórych rodzajów blankietów pocztowych 253, **1165.**

— formularza na zeznania do podatku rentowego 118, **783.**

— formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy 102, **752.**

— instrukcyi do badania mleka zgęszczonego 41, **364.**

— nazwy urzędu podatkowego w Nogaredo w Tyrolu 32, **339.**

— niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, i objaśnień do tej taryfy 231, **1097.**

— ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888, Dz. u. p. Nr. 124, przepisów używania zegarów kontrolujących Dolaińskiego, A. M. Beschornera i V. Prieka, systemu J. Weisera 220, **1077.**

— §§ 6 i 9 rozkładu nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80 134, **871.**

— postanowień co do wolnego od podatku nabywania oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu 82, **713.**

— przepisów wykonawczych do ustawy o opodatkowaniu cukru z roku 1903 60, **635.**

— — — dotyczących postępowania przekazowego z opodatkowanem piwem, wódką, olejem mineralnym i cukrem 207, **1043.**

— punktu V—D załączki 15 do §u 34 przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach wojskowych z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93, i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 100, wydanych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 119 112, **769.**

— rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. stycznia 1906, Dz. u. p. Nr. 10, tyczącego się ósmego wydania austryackiej farmakopei, jakoteż rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, tyczącego się taksy aptekarskiej za pierwszą połowę roku 1906 119, **789.**

— — z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145, dotyczącego pomocniczej służby kancelaryjnej przy władzach, urzędach i zakładach rządowych 141, **887.**

Zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79 — dotyczącego powoływania członków do zarządów giełd rolniczych — co do giełdy produktów rolnych w Wiedniu 136, **875.**

— — — z dnia 24. września 1905, Dz. u. p. Nr. 152, dotyczącego nazw przemysłów rękodzielniczych 229, **1091.**

— — — z dnia 1. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 90, dotyczącego celnego odprawiania koni w obrocie do Państwa niemieckiego 204, **1038.**

— statutu Rady cłowej przybocznej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 114, **771.**

— statystycznego spisu towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą 121, **791.**

— terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego na obszarze miasta Igławy 53, **533.**

— — — — domowo-czynszowego w nowobydzowskim okręgu pobierania podatków 241, **1127.**

— — — — domowo-czynszowego w okręgu poborczym przybramskim 54, **533.**

— — — — domowo - czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Brandys n. Ł. 224, **1085.**

— — — — domowo - czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Brüx 164, **982.**

— — — — domowo - czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chomutów 194, **1023.**

— — — — domowo - czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Gablonz 120, **791.**

— — — — domowo - czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Haida 153, **913.**

— — — — domowo - czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Pisek 186, **1019.**

— — — — domowo-czynszowego w powiecie poborczym rumburskim 71, **652.**

— w organizacyi biur probierczych 61, **636.**

— w sporządzaniu urzędowych blankietów na weksle i na kupieckie przekazy 173, **992.**

Zmiany §u 2 statutu Rady państwowej kolejowej 92, **745.**

— w układaniu i utrzymywaniu rejestru handlowego 89, **729.**

Znaczek stemplowy, wprowadzenie nowego dla kart do grania na Węgrzech 11, **12.**

Znaczki pocztowe, zmiana formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy 102, **752.**

— stemplowe, przeniesienie czynności wyciskania znaczków stemplowych i stemplowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stemplowego na krajową kasę skarbową w Tryjeście 163, **981.**

Znaki probiercze, postępowanie cłowe z próbkami towarów ze szlachetnych metali, przywożonemi przez podróżujących agentów kupieckich bez tych znaków 35, **347.**

— towarowe, ich zgłaszanie 248, **1153.**

— tożsamości, ustanowienie barwy tych, które umieszczane być mają na tkaninach w obrocie uszlachetniającym haftów 256, **1187.**

Zrównanie c. k. szkoły rytownictwa i medalorytnictwa w Wiedniu pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby jednorocznej przez słuchaczy trzeciego roku z ośmioklasowemi publicznemi szkołami średniemi w krajach tutejszych 59, **635.**

Związek Szwajcarski, oświadczenie między Austro-Węgrami a tym związkiem 158, **961.**

Zwierzęce choroby zaraźliwe, umowa między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem 25, **297**; rozporządzenie wykonawcze 31, **336.**

— — — — między Austro-Węgrami a Szwajcaryą 157, **956.**

— — — — pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami 45, **470.**

Zwierzęta, dopuszczenie pszenicznych lub żytnich otrębów jako środka denaturacyjnego dla cukru używanego bez opłaty podatku do ich karmienia 210, **1046.**

Zwinięcie komory pomocniczej I. klasy w Schönbichlu i przeistoczenie komory pomocniczej I. klasy w Pinswangu na komorę pomocniczą II. klasy 36, **351.**

Zwölfmalgreien, nadanie koncesyi na małą elektryczną kolej normalno-torową od podnóża góry Virgl do obserwatoryum na tej górze w Zwölfmargreien (kolej Virglska) 216, **1073.**

Zwołanie sejmów: Czech, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Moraw, Szląska, Vorarlberga i Tryestu 247, **1151.**

— sejmu krainskiego 75, **667.**

— — morawskiego 3, **3.**

Żatec, urzędowanie starosty 192, **1022.**

Żeglarski i handlowy traktat pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Belgią 55, **535.**

— — — — — Austro-Węgrami a Rosyą 49, **487.**

— — — — — Monarchią austryacko-węgierską a Włochami 44, **367.**

Żelazne koleje, ob. Koleje żelazne.

Żiżkow, ob. Praga.

Żórawiowe wagi, ob. Wagi.

Żupa solna w Kałuszu, wydawanie niezafarbowanego kainitu 39, **362.**

Żytnie otręby, ob. Otręby.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 9. stycznia 1906.

Treść: (№ 4 i 5). 4. Rozporządzenie, dotyczące wykonywania kar na wolności w odosobnionem więzieniu i ustanowienia karnej komisyi wykonawczej dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch. — 5. Rozporządzenie, dotyczące ustalenia godzin do wnoszenia protestów wekslowych w c. k. stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu.

4.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości z dnia 30. grudnia 1905,

dotyczące wykonywania kar na wolności w odosobnionem więzieniu i ustanowienia karnej komisyi wykonawczej dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch.

Na zasadzie §u 16 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonaniu kar na wolności w odosobnionem więzieniu i utworzeniu karnych komisyi wykonawczych rozporządza Ministerstwo sprawiedliwości, że postanowienia tej ustawy w więzieniach celkowych sądu obwodowego i powiatowego w Feldkirch wejść mają w wykonanie od dnia 1. marca 1906 począwszy.

Klein wlr.

5.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem handlu z dnia 31. grudnia 1905,

dotyczące ustalenia godzin do wnoszenia protestów wekslowych w c. k. stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu.

Na zasadzie I. artykułu ustawy z dnia 9. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 60, zawierającej ustalenie godzin do wnoszenia protestów wekslowych, zmienia się w porozumieniu z kierownikiem Ministerstwa handlu rozporządzenie z dnia 16. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 63, i postanawia, że protesty wekslu z braku zapłaty wnosić można w dzielnicach I—IX stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w dniu płatności od godziny drugiej do szóstej wieczór, w obydwóch powszednich dniach, następujących po dniu płatności w czasie od godziny dziewiątej przedpołudniem do godziny szóstej wieczór, w dzielnicach X—XX i w dzielnicy XXI (Floridsdorf) natomiast w dniu płatności w czasie od godziny drugiej do siódmej wieczór, w obydwóch powszednich dniach, następujących po dniu płatności w czasie od godziny dziewiątej przedpołudniem do godziny siódmej wieczór.

Po za tym czasem wolno wnosić protesty wekslowe tylko za zezwoleniem dłużnika wekslowego; zezwolenie takie należy w proteście uwidocznić.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Klein wlr. **Auersperg** wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1906 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1906** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzedniem złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z poleceniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „		

Cenę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana 16. stycznia 1906.

Treść: (№ 6 i 7.) 6. Obwieszczenie, dotyczące powierzenia służby celnej ekspozyturze portowej i morskiej sanitarnej w Isto. — 7. Obwieszczenie, dotyczące zmiany statutu rady przemysłowej i rolniczej.

6.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 30. grudnia 1905,

dotyczące powierzenia służby celnej ekspozyturze portowej i morskiej sanitarnej w Isto.

Portowej i morskiej sanitarnej ekspozyturze na wyspie Melada (okrąg skarbowy Zadar) powierza się od dnia 1. stycznia 1906 począwszy służbę celną.

Ekspozytura ta ma ten sam celny zakres działania co istniejące już portowe i morskie sanitarne ekspozytury ze służbą celną (spis urzędów celnych w Dalmacyi P. XI, l. 67 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1900, Dz. rozp. Nr. 23 z r. 1901) a ponadto upoważnia się ją do odprawiania swojskich, podatkowi spożywczemu podlegających przedmiotów (wystawianie i przyjmowanie bolet okrężnych), tudzież do prowadzenia rejestru listów przesyłkowych wystawianych w celu przekazywania swojskich towarów za morze do innych portów obszaru celnego.

Kosel wlr. **Auersperg** wlr.

7.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 5. stycznia 1906,

dotyczące zmiany statutu rady przemysłowej i rolniczej.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 29. grudnia 1905 przystać na to, by w ogłoszonym obwieszczeniem Ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 6. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 91, a zmienionym obwieszczeniem Ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 29. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1899, oraz z dnia 2. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 10, statucie rady przemysłowej i rolniczej §§y 5, 6 i 7 utraciły w swej dotychczasowej osnowie moc obowiązującą i brzmiały na przyszłość jak następuje:

„§ 5.

Dla przedwstępnych obrad nad przedmiotami rozpraw ustanawia się stałe oddziały i według potrzeby komitety.

Oddziały te i komitety winny poddawać przedmioty do ich zakresu działania należące obradom oraz przedkładać uzasadnione wnioski co do nich

pełnemu zgromadzeniu za pośrednictwem sprawozdawców.

Sposob ustanawiania i odnawiania stałych oddziałów i komitetów ustala regulamin.

Obradom przewodniczy wybrany z pośród oddziału względnie komitetu przewodniczący lub jego zastępca.

Posiedzenia oddziałów i komitetów są tajne.

§ 6.

Pełne zgromadzenie może na zasadzie uchwały, powziętej większością dwóch trzecich obecnych członków, upoważniać w pewnych ściśle oznaczonych sprawach stałe oddziały lub komitety do ostatecznego oddawania opinii w imieniu rady przemysłowej.

W przypadku takim nie zapada uchwała na pełnem zgromadzeniu.

§ 7.

W Ministerstwie handlu ustanawia się departament, którego obowiązkiem jest, popierać sekcyę w jej zadaniach, załatwiać czynności biurowe oraz ułatwiać pracę oddziałów i komitetów przez dostarczanie potrzebnego materyału oraz przeprowadzanie potrzebnych ewentualnie dochodzeń.“

Buquoy wlr. **Auersperg** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 9. lutego 1906.

Treść: (№ 18 i 19.) 18. Rozporządzenie, zawierające zakaz handlu obnośnego w miejscu klimatycznem Igls. — 19. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Leibnitz do Pölfing-Brunn (kolej Sulmtalska).

18.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu z dnia 31. grudnia 1905,

zawierające zakaz handlu obnośnego w miejscu klimatycznem Igls.

Na zasadzie §u 10 cesarskiego patentu z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, tudzież §u 5 przepisu wykonawczego do tego patentu, zabrania się handlu obnośnego na obszarze miejsca klimatycznego Igls w czasie od 1. czerwca do włącznie 30. września każdego roku.

Zakaz ten nie ma zastosowania do osób, mających prawo przynależności w uprzywilejowanych pod względem handlu obnośnego okolicach, wymienionych w §ie 17 patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Przez ten zakaz nie doznaje żadnej zmiany wspomniana w §ie 60, ustępie 2, ustawy przemysłowej sprzedaż wymienionych tamże do codziennego użytku służących wytworów gospodarstwa rolnego i leśnego od domu do domu lub na ulicy.

Bylandt wlr. **Kosel** wlr.
Auersperg wlr.

19.

Dokument koncesyjny z dnia 31. stycznia 1906,

na kolej lokalną z Leibnitz do Pölfing-Brunn (kolej Sulmtalska).

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami c. i k. pułkownikowi w stanie spoczynku Karolowi baronowi Wuchererowi z Huldenfeld w Gracu w spółce z emerytowanym adwokatem Drem Leopoldem Stramitzerem w Leibnitz na ich prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacyi Leibnitz c. k. uprzyw. Towarzystwa kolei południowej do stacyi Pölfing-Brunn c. k. uprzyw. górniczego i kolejowego Towarzystwa Grac-Köflach, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesyo-

naryusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszom co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne a natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo, aż do ustanowionej przez rząd kwoty wydawać akcye pierwszeństwa, które co do oprocentowania i umorzenia mają pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi.

Dywidenda, przypadająca od akcyi pierwszeństwa przedtem, zanim akcye zakładowe do niej prawa nabędą, przyczem jednak dopłata z przychodów lat późniejszych jest niedopuszczalna, nie może wynosić więcej, aniżeli 5 procent.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowy i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze wydać się mających obligacyi pierwszeństwa tudzież akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową

stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, na austryackich kolejach państwowych każdocześnie obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy zawartej przez austryackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznemi tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszy obowiązującymi z chwilą, w której im się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusze obowiązani są przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi, łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań pod względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 9.

Nie wolno koncesyonaryuszom powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu w każdym czasie na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszy.

W przypadku takim koncesyonaryusze zwracać mają rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności ryczałtowo oznaczyć należy.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§ 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895. podanymi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w §ie 1 czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uiścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do §u 131, lit. *a*, ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić z przychodów. Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód średni obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczki na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych z upoważnieniem rządowem zaciągniętej i na hipotece kolejowej zabezpieczonej tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszów w miejsce koncesyonaryuszów — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesyonowaną kolej, w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w chwili wykupna jeszcze nie umorzonej; w przypadku tym zniży się należna renta wykupna o kwotę potrzebną na pokrycie procentów i na umorzenie określonego wyżej kapitału pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższym wydatkom sumę dodatku, który w myśl przepisów ustępów 2 i 3 doliczyć się ma do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się to samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod ll. 1 do 7 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkiemi do niej

należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryuszy koleje podjazdowe i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupienie następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 7), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencyi, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracyi przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszystkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe, i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 9) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od nich potrzebował.

§ 12.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo, bez wynagrodzenia, wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryuszy koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 12, ustępie 8.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 12), zatrzymują koncesyonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryuszy z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryuszy.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom a nadto według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który ją nadano.

Wrba wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 21. lutego 1906.

Treść: (№ 20—23.) 20. Ustawa zawierająca taryfę celną. — 21. Rozporządzenie, dotyczące wejścia w życie ustawy zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906. — 22. Rozporządzenie, którem wydaje się przepis wykonawczy do ustawy zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906. — 23. Rozporządzenie, dotyczące oznaczenia tych towarów, do których stosować się ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18. stycznia 1852, o wymiarze kar defraudacyjnych podług wartości towarów.

20.

Ustawa zawierająca taryfę celną z dnia 13. lutego 1906,

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Postanowienia tej ustawy obowiązują wspólny obszar celny i handlowy austryacko-węgierskiej monarchii tudzież złączone z nim w jeden obszar celny kraje i ich części. Nie mają one zastosowania do obszarów wolnych i pod względem cła wyłączonych.

Artykuł II.

Cłu dowozowemu podlega każdy towar, który nie jest wyraźnie jako wolny od cła oznaczony i podlega takiemu cłu, które dołączona taryfa ceł dowozowych wyznacza dla liczby taryfy, obejmującej ów towar.

Gdzie taryfa wyraźnie czego innego nie postanawia, opłacać należy od przedmiotów podlegających podatkowi spożywczemu — w miarę odnośnych postanowień ustawowych — ponadto wewnętrzne państwowe, krajowe i gminne opłaty i dodatki.

Upoważnia się rząd, by w porozumieniu z król. węgierskim rządem pobierał przy dowozie towarów — które zawierają domieszki, podlegające wewnętrznemu podatkowi spożywczemu lub też do których sporządzenia użyto artykułów takiemuż podatkowi podlegających, wreszcie których wolny od opłat pobór w kraju tutejszym nie jest dozwolony — oprócz cła jeszcze dodatek celny w wysokości wewnętrznej opłaty spożywczej.

Od przewozu towarów cła się nie opłaca.

Przy wywozie podlegają tylko przedmioty, wymienione w dołączonej taryfie ceł wywozowych, oznaczonemu w niej cłu.

Artykuł III.

Co do określonych poniżej rodzajów zboża nie wolno stóp cłowych taryfy ceł dowozowych obniżać w drodze układu poniżej stóp następujących:

		Koron za 100 kilogramów
L.	23. Pszenica, półowoc, orkisz . . .	6·30
„	24. Żyto	5·80
„	25. Jęczmień	2·80
„	26. Owies	4·80
„	27. Kukurydza	2·80

Artykuł IV.

Towary — pochodzące z państw, które austryackie i węgierskie okręty lub towary austryackiego i węgierskiego pochodzenia pod jakimkolwiek względem niekorzystniej traktują, aniżeli okręty i towary innych państw — poddać można przy dowozie oprócz cła taryfowego dodatkowi do 200 procent cła lub też do wysokości pełnej wartości handlowej

towaru oraz, jeżeli go w taryfie oznaczono jako wolny od cła, cłu specyficznemu do 100 procent wartości handlowej towaru.

Upoważnia się rząd, by zarządzenia te wydał w porozumieniu z król. węgierskim rządem w drodze rozporządzenia.

Artykuł V.

Wydany w drodze rozporządzenia spis towarów wraz z objaśnieniami — które w razie potrzeby można zmieniać i uzupełniać — obejmować ma w myśl i według brzmienia taryfy celnej towary poszczególne, ułożone według ich właściwości i przeznaczenia w pojedyncze liczby taryfy.

Towary, które dopiero w obieg wchodzą, przydzielać należy do tych liczb taryfy, które obejmują towary, zbliżone najbardziej do tamtych gatunkiem i przeznaczeniem.

Odmiennie od odnośnych postanowień ustawy z dnia 10. czerwca 1869, Dz. u. p. Nr. 113, ograniczyć się może ogłoszenie spisu towarów, objaśnień i dodatków tylko do tego, że się jedynie jego wydanie poda do wiadomości w Dzienniku ustaw państwa.

Artykuł VI.

Towar ocenia się według taryfy z reguły na podstawie tego stanu, w jakim go importowano; podporządkowanie go pod taryfę następuje przedewszystkiem według materyału, który towarowi nadaje jego charakter.

Takie towary, które składają się z rozmaitych materyałów, a podlegają według taryfy osobnemu cłu lub które w drodze rozporządzenia przydzielono pewnej liczbie taryfy a części ich do różnych liczb taryfy należą, okładać należy cłem według ich głównej części składowej, a jeżeli ona jest wątpliwą, według owej, która w taryfie wyższemu cłu podlega.

Mechaniczne mieszaniny taryfowanych składników okładać należy cłem — jeżeli mieszanin takich nie oclono w taryfie wyraźnie lub jeżeli ich w drodze rozporządzenia pewnej liczbie taryfy nie przydzielono — według owego składnika, który w taryfie wyższemu cłu podlega, chyba że ilość jego w mieszaninie jest nieznaczna.

Artykuł VII.

Na dowóz i przewóz przedmiotów monopolów państwowych potrzeba — o ile taryfa wyraźnych postanowień w tym względzie nie zawiera — osobnego pozwolenia.

Upoważnia się rząd, by w drodze rozporządzenia ograniczył obrót pewnych towarów ze względu na dobro publiczne a w szczególności ze względu na wymogi zdrowotności i bezpieczeństwa. Dotyczące przepisy pozostają w mocy aż do odwołania.

Artykuł VIII.

Upoważnia się rząd, by w porozumieniu z król. węgierskim rządem cła od zboża i owoców strączkowych w przypadkach złych zbiorów w krajach tutejszych względem wszystkich lub pewnych tylko gatunków czasowo na wszystkich lub pewnych tylko granicach uchylał lub obniżał, pod kontrolą i ograniczeniami, zabezpieczającymi przed nadużyciem.

Artykuł IX.

Od opłaty cła dowozowego wolne są:

1. przedmioty przeznaczone do bezpośredniego użytku cesarza;

2. przedmioty, dowożone w celu bezpośredniego użytku panujących książąt państw zagranicznych podczas tymczasowego ich pobytu na obszarze celnym;

3. przedmioty, służące do bezpośredniego użytku dyplomatycznych funkcyonaryuszy, akredytowanych przy c. i k. Dworze — w miarę osobnych przepisów;

4. urzędowe utensylia urzędów konsularnych państw zagranicznych, znajdujących się na obszarze celnym, a mianowicie: tablice urzędowe, flagi, emblemy, pieczęcie urzędowe, druki urzędowe, o ile dotyczące państwo obce użycza w tym względzie wzajemności;

5. artykuły monopolów państwowych zakupione dla fabryk i składów państwowych lub też od mieszkańców okolic obszarów wolnych, dalej wyłączone z pod cła artykuły z handlów obszarów wolnych względnie wogóle cłu niepodlegające;

6. wojskowe rzeczy, jakoto: mundury, uzbrojenie, broń, amunicya, przedmioty wojskowe (do czego należą także części składowe łóżek, przyrządy lekarskie i szpitalne), dalej konie, w obrocie między oddziałami wojsk lub zakładami marynarki wojennej wewnątrz obszaru celnego i poza nim; materyały do rozsadzania i wybuchowe, służące do techniczno-wojskowych doświadczeń zarządu wojskowego;

7. urzędowe utensylia, przesyłane przez zakłady państwowe z zagranicy, z wolnych obszarów i z obszarów wyłączonych do obszaru celnego;

8. ruchomości przesiedleńców imigrujących na obszar celny jakoteż maszyny i ich części składowe, narzędzia fabryczne i takież narzędzia rzemieślnicze, o ile przedmioty te już zagranicą były w ich używaniu, do ich własnego użytku służyły, ich stosunkom odpowiadały i noszą ślady dłuższego użycia.

Na równi z imigrantami traktować należy tutejszych obywateli, którzy po dłuższym pobycie poza obszarem celnym na obszar ten wracają;

9. przedmioty wyprawy i podarunki ślubne na rzecz obcokrajowców lub takich obywateli tutejszych, którzy dłużej aniżeli przez dwa lata zagranicą mieszkali, którzy wskutek zaślubienia zamieszkałej w krajach tutejszych osoby na obszar celny się przesiedlają, o ile rzeczy te stosunkom ich odpowiadają;

10. ruchomości spadkowe, jakoto: części urządzenia, naczynia domowe, stołowe i kuchenne, odzienie, pościel, bielizna osobista i stołowa, używane przyrządy fabryczne, używane narzędzia rzemieślnicze i t. p., o ile służą do osobistego użytku dziedzica i jego stosunkom odpowiadają.

Z pod wolności celnej liczb 8, 9 i 10 wyłączone są jednak: wszystkie przedmioty, podlegające podatkowi spożywczemu oraz przedmioty spożycia, bydło, nieprzerobione przedmioty i półfabrykaty, dalej materyały surowe.

Ulgi, objęte liczbami 8, 9 i 10, można w drodze rozporządzenia znieść całkowicie lub częściowo względem obywateli takiego państwa, które wzajemności nie użycza;

11. preparaty anatomiczne, szkielety; zwłoki wraz z trumnami, urny z popiołami spalonych zwłok, wraz z przedmiotami, służącymi do ozdoby trumien i urn lub też do ich przewozu;

12. lica sądowe;

13. nadane ordery i medale wystawowe; podarki zagranicznych Panujących.

Artykuł X.

Bez opłaty odprawia się następnie:

1. Ruchomości podróżnych, jakoto:

Bieliznę, odzież, pościel, sprzęty do podróży, sprzęty ze złota i srebra, tudzież inne kosztowności; narzędzia rzemieślników i monterów, jakoteż sprzęty i instrumenty artystów, uczonych, lekarzy i innych osób, które przedmiotów tych potrzebują do uprawiania sztuki lub wykonywania swego zawodu; aparaty fotograficzne, małe maszyny do pisania, zegarki do podróży, krzesła (fotele) na kółkach do wożenia, wózki dla dzieci i t. d.; naboje myśliwych i strzelców w ilości nie większej jak 200 sztuk; książki; wiktuały i lekarstwa do spotrzebowania w czasie podróży; tytoń w ilości niewiększej, jak 10 sztuk cygar, 25 sztuk papierosów lub 35 gramów tytoniu — o ile przedmioty te przeznaczone są tylko do własnego użytku podróżnego, a pod względem gatunku i ilości odpowiadają potrzebie, stanowi i innym zresztą stosunkom jego.

Woźniców i żeglarzy stawia się na równi z podróżnymi.

Także pozwolić można na wolne od opłaty celnej wprowadzanie używanych sprzętów domowych i części urządzenia podróżującym i w publicznej służbie zostającym osobom, które przez dłuższy czas na obszarze celnym zamyślają przebywać i zamiar ten w sposób wiarygodny udowodnią.

2. Środki transportowe, wprowadzane do czasowego użytku na obszar celny, jak: wozy kolejowe i statki wodne wraz z znajdującym się na nich inwentarzem, które z tego powodu jedynie wchodzą przez granicę, że służą do przewozu osób lub towarów, dalej wracające, próżne wozy kolejowe i statki wodne krajowych zarządów kolei żelaznych i przedsiębiorstw żeglugi, jakoteż używane już do jazdy wozy kolejowe i statki wodne zagranicznych zarządów kolejowych i przedsiębiorstw żeglugi; następnie wszelkie inne do przewożenia osób, względnie transportu towarów służące wozy, sanie, taczki, kosze juczne, dzieżki i podobne sprzęty do noszenia ciężarów; same dotyczące zwierzęta zaprzęgowe i juczne, ich szory i dery, jak i wieziona dla nich strawa — pod warunkiem, że środki transportowe noszą na sobie wyraźne ślady używania i zresztą poznać można po przewożonych osobach i towarach, miejscu przeznaczenia, kierunku, środkach transportowych, rodzaju transportu, że chodzi rzeczywiście o przewóz osób lub towarów, a nie jazdę, podjętą celem wprowadzenia bez opłaty środka transportowego.

Nadchodzące z powrotem próżne, używane kufry, kosze podróżne i t. p., w których odbywał się przewóz zagranicę przedmiotów do użytku podróżnych służących.

3. Zapasy żywności nadchodzących i odpływających okrętów, pod warunkami drogą rozporządzenia ustalonymi.

4. Karty z próbkami i próbki w odcinkach, względnie próbki, które tylko jako takie do użytku się nadają, z wyłączeniem jednak wszelakich próbek przedmiotów monopolowych i spożywczych.

5. Opakowania i naczynia, w których towar cłu podlegający jest zapakowany, z wyjątkiem przypadków;

a) jeżeli po myśli postanowień, odnoszących się do tary, zalicza się je do samego towaru;

b) jeżeli towar przytrafia się w opakowaniach i naczyniach, w których co do formy i rodzaju nie zwykł być pakowany, a opakowania te i naczynia pod wyższe cło podpadają, niż towar sam.

Pod względem postępowania celnego z próżnemi używanemi drewnianemi beczkami na naftę obowiązują i nadal postanowienia ustawy z dnia 25. kwietnia 1888, Dz. u. p. Nr. 54.

6. Wszystkie towary — z wyjątkiem przedmiotów monopolowych — które ważą mniej jak 25 gramów, względnie od których należytość celna wynosiłaby mniej jak 10 halerzy. W przypadku nadużyć, ułatwienie to można na pewien czas znieść dla poszczególnych osób lub pewnych przestrzeni granicznych.

Dla próbek przedmiotów konsumcyjnych, które pocztą nadchodzą, można drogą rozporządzenia udzielić dalej idącego uwolnienia od cła jak to, które jest zawarte w postanowieniach poprzedzającego ustępu.

Artykuł XI.

Od uiszczania cła dowozowego uwalnia się dalej:

1. przedmioty sztuki, nauki i przemysłu, które są przeznaczone do publicznych zbiorów zakładów naukowych, artystycznych i zakładów powszechnemu dobru służących; środki naukowe dla szkół publicznych, z wyjątkiem przedmiotów zużytkowych; instrumenty ścisłe do celów naukowych; dzieła przebywających za granicą austryackich i węgierskich artystów;

2. przedmioty starożytne (antyki, starożytości), których jakość nie pozostawia żadnej wątpliwości, że wartość ich leży głównie w ich wieku i że do żadnego innego celu i użytku się nie nadają, jak tylko do zbiorów;

3. towary które podczas transportu pod kontrolą celną odbytego, względnie w urzędowych składach uległy całkowitemu zepsuciu. O ile towar tylko do tego stopnia się zepsuł, że nie odpowiada swemu pierwotnemu przeznaczeniu, na przykład wino, którego można jeszcze użyć na ocet, przyznać można dla niego stopę celną, która rzeczywistej jego jakości odpowiada. Uwolnienie od opłaty celnej, względnie zniżenie jej przyznać można także dla towarów, które pod kontrolą celną zostały zniszczone, względnie takiego przeobrażenia doznały, że w zmienionym swym stanie, odpowiadają innej liczbie taryfy, jak to było w pierwotnym ich stanie, dalej dla towarów przez administracyę pocztową już oclonych, które przed wydaniem ich adresatowi, uległy zepsuciu. Bliższe postanowienia wyda się drogą rozporządzenia.

Artykuł XII.

Jeżeli okoliczności na uwzględnienie zasługujące za tem przemawiają, zezwolić można na wolny od opłaty celnej dowóz, względnie na dowóz za zniżonem cłem następujących przedmiotów:

1. przedmiotów przeznaczonych do obrzędów religijnych (z wyjątkiem organów) dla biednych kościołów i Domów Bożych rozmaitych religii, tudzież materyałów do budowy lub naprawy i urządzenia takich kościołów i Domów Bożych;

2. żywności, odzieży i innych przedmiotów, które nadchodzą jako dary dla krajowej ludności, dotkniętej pożarem lub innemi elementarnemi klęskami na utrzymanie jej lub do budowy, względnie urządzenia zabudowań lub dla gospodarstwa tejże;

3. starych przedmiotów, noszących na sobie ślady używania, które biedne osoby otrzymują z zagranicy — o ile ich stosunkom odpowiadają — jako dary do własnego użytku.

Artykuł XIII.

Od opłaty celnej uwolnić można na pewien czas dowóz takich materyałów surowych (z wyjątkiem zboża), półfabrykatów i wyrobów przemysłowych, które mają być poddane dalszemu uszlachetnieniu na obszarze celnym:

1. we wszystkich przypadkach, w których da się stwierdzić tożsamość towaru celem dalszego uszlachetnienia wprowadzonego z towarem uszlachetnionym, który się wywozi;

2. w przypadkach, w których zabezpieczenie tożsamości przy pojedynczych — ze względów gospodarskich lub przemysłowych — pożądanych postępowaniach celem uszlachetnienia lub obrobienia powodowałoby takie trudności, że korzyści udzielonego ułatwienia byłyby przez to na szkodę narażone, rząd ma prawo — zapewniwszy sobie odpowiednią kontrolę — wyjątkowo ścisłego dowodu tożsamości nie żądać.

Pojedyncze rodzaje uszlachetnienia, które w myśl tego są dopuszczalne, jakoteż do nich zastosowane przepisy, tyczące się kontroli, należy po wzajemnem porozumieniu się obu rządów, drogą rozporządzenia postanowić.

Przedsiębranie uszlachetniania za granicą towaru, który jest wyrobem obszaru celnego, z ułatwieniem celnem przy dowozie z powrotem, o ile taryfa pod tym względem osobnego postanowienia

nie zawiera, jest dopuszczalne tylko wyjątkowo w tych przypadkach, w których chodzi o takie ułatwienia, które się już wżyły w drobnym pogranicznym obrocie.

Artykuł XIV.

Od opłaty dowozowej są następnie wolne:

1. towary i przedmioty, które się wprowadza celem naprawy ich na obszarze celnym, pod warunkiem, że wywóz z powrotem towarów i przedmiotów naprawionych nastąpi w ciągu pewnego, z góry ustalonego terminu a tożsamość wprowadzonych i znowu wywożonych towarów może być zabezpieczona.

Towary i przedmioty, które wywieziono za granicę celem naprawy ich, przy ponownym ich dowozie w naprawionym stanie, o ile tożsamość ich da się stwierdzić; zagraniczne dodatki jednak podlegają taryfowemu cłu. Ulgę tę drogą rozporządzenia można znieść dla obrotu z tem państwem, które wzajemności nie udziela.

2. Towary i przedmioty, które wywozi się do obszarów wolnych lub obszarów od cła wyłączonych, celem poddania ich tamże uszlachetnieniu, naprawie lub obrobieniu i z dotyczącego obszaru wolnego lub od cła wyłączonego w stanie uszlachetnionym, naprawionym lub obrobionym napowrót na obszar celny się wprowadza.

3. Towary, które z obszaru celnego pod kontrolą celną (postępowanie zapiskowe) się wywozi i w stanie niezmienionym napowrót się wprowadza.

Towary, które bez zastosowania postępowania zapiskowego, wysłane zostały za granicę, tam jednak do wolnego obrotu nie weszły. O ile jednak z przylegających znaków fabrycznych, marek itp. względnie w braku tego, z zewnętrznej jakości towaru niewątpliwie wynika, że towar jest wracającym z zagranicy produktem obszaru celnego i przedstawione dowody stwierdzą w sposób wiarygodny tożsamość wywiezionego i wprowadzonego towaru — uwalnia się od opłaty przy ponownym dowozie nawet i w takim razie, jeżeli towar ten został oddany do wolnego obrotu za granicą. Towary, przez oclenie na obszarze celnym ukrajowione, nie są od tego postępowania wykluczone.

4. Dla towarów, które już po ocleniu dowozowem przeznaczono do ponownego wywozu, można w uwzględnienia godnych, drogą rozporządzenia bliżej oznaczyć się mających przypadkach, pozwolić na zwrot uiszczonej już należytości celnej w tym razie, jeżeli co do tożsamości opłaconych a następnie znowu wywożonych przedmiotów żadna wątpliwość nie istnieje.

Dla przedmiotów wchodzących na wystawy (widowiska), wyścigi i konkurencye w kraju, dalej do wypróbowania, w celach doświadczalnych lub też do przejściowego użytkowania, przyznać można — pod warunkiem, że znowu wywiezione będą — czasowe uwolnienie od cła.

5. Towary, które się sprowadza celem odtworzenia ich a okoliczność ta w sposób wiarygodny udowodnioną zostanie.

6. Bydło pastewne i robocze, to jest bydło, które na pewien czas na paszę (przezimowanie) lub do czasowego użytku rolniczego przez granicę celną sprowadza się lub wyprowadza. Także produkty, uzyskane z krajowego bydła, wypędzonego na zagraniczne pastwiska (mleko, masło, ser), następnie w międzyczasie przyrosły młody dobytek na bydle wprowadzać można bez opłaty na obszar celny.

Ryby i inne zwierzęta wodne przez krajowych rybaków wyłowione w pobrzeżnych i granicznych wodach królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jakoteż krajów węgierskiej korony — tudzież uzyskane z nich produkty są również wolne od opłaty celnej.

7. Przedmioty potrzebne do budowy i wyposażenia okrętów po myśli ustawy z dnia 30. marca 1873, Dz. u. p. Nr. 51.

Artykuł XV.

W powiecie pogranicznym, co do rolniczego obrotu na posiadłościach ziemskich, które granica celna przecina, wolne jest od opłaty celnej należące do nich bydło i sprzęty gospodarskie, jakoteż zasiew do uprawy pola, następnie uzyskane na nich płody rolne i chowu bydła.

Artykuł XVI.

Upoważnia się rząd, by przy sposobności międzynarodowych układów, prowadzących — dla zabezpieczenia połączeń kolejowych — do umowy, że wspólna pograniczna stacya, w której zmiana w ruchu następuje, ma być położona wewnątrz granicy celnej, zapewnił przy dowozie, wolność od opłaty celnej:

a) dla wszystkich do wykonania budowy i urządzenia ruchu stacyi zmiany, jakoteż między nią a granicą celną położonej przestrzeni połączenia potrzebnych materyałów, części urządzenia i innych przedmiotów, o ile dostawa tych potrzeb należy — wskutek układowego przyjęcia na siebie odnośnych robót — do zagranicznych władz lub też do zagranicznego przedsiębiorstwa kolejowego;

b) dla wszystkich zagranicznemu przedsiębiorstwu kolejowemu do wykonywania przyjętego na siebie ruchu, łącznie z utrzymaniem go, następnie zagranicznym urzędom pogranicznym do celów służbowych — potrzebnych środków ruchu, sprzętów i materyałów zużytkowych w ilościach, jakich ten cel dowodnie wymaga;

c) dla ruchomości przy przeprowadzaniu się, jakoteż dla utensyliów służbowych, wewnątrz krajowego obszaru celnego stacyonowanych urzędników i funkcyonaryuszy zagranicznego zarządu kolejowego i oprócz tego interesowanych gałęzi służbowych administracyi sąsiedniego państwa.

Artykuł XVII.

Stopy podane w taryfie celnej, łącznie z dodatkami do cła i wagowem uiszcza się w złocie.

Kwoty celne poniżej 10 K. względnie resztujące kwoty poniżej tej granicy można uiszczać srebrną, krajową monetą po 1 fl. = 2 K i monetą zdawkową waluty koronowej.

Wartość zagranicznych monet złotych, których, używać można do opłaty należytości celnych, w walucie koronowej ustali się drogą rozporządzenia.

Upoważnia się rząd, by w czasie, który uzna za stosowny, po ustawowem ustaleniu podjęcia wypłat gotówką, w porozumieniu z król. węgierskim rządem postanowił, że na miejsce uiszczania ceł w złotej monecie, nastąpi opłata w monetach waluty koronowej.

Artykuł XVIII.

Na prośbę stron i za odpowiedniem zabezpieczeniem można pod warunkami drogą rozporządzenia ustanowionymi, udzielić kredytu na czas aż do sześciu miesięcy dla należytości celnych i pobocznych łącznie z podatkami konsumcyjnymi, należytościami licencyjnemi, dodatkami do cła i podatku konsumcyjnego za oprocentowaniem, które Ministerstwa skarbu Stron obydwu każdorazowo po porozumieniu się ustalą.

Nie uważa się za kredyty celne: publicznym zakładom transportowym i przedsiębiorstwom składów w poszczególnych przypadkach, z osobliwszych względów udzielanego pozwolenia na tygodniową lub miesięczną z dołu spłatę narosłych w tym czasie należytości dowozowych; dalej prowadzącym księgi kontowe magazynom zagwarantowanej wpłaty z dołu za towary w czasie peryodu obliczania w wolny obieg puszczone.

Obowiązek płacenia pięcioprocentowych odsetków za zwłokę następuje:

a) jeżeli pokredytowana należytość w dniu terminu zapłaty nie zostanie uiszczona, licząc od dnia, po dniu terminu następującego;

b) w przypadku odprawienia listu przewozowego bez obowiązku dostawy, jeżeli należytość w terminie, w liście przewozowym podanym, nie zostanie uiszczoną, licząc od dnia po tym terminie następującego;

c) jeżeli towar w postępowaniu zapiskowem odprawiony, w przeciągu oznaczonego terminu nie zostanie znowu wywieziony, licząc od dnia, po upływie tego terminu następującego, niezależnie od uiszczenia w ustępie 1 wspomnianego procentu od należytości zaległych za niewywiezione w czasie terminu zapiskowego towary.

Obowiązek uiszczania procentów we wszystkich przypadkach uchyla się jednak w takim razie, jeżeli przypadające należytości zostały w gotówce zupełnie zabezpieczone.

Od żądania procentów zwłoki w przypadku pod *c)* podanym można odstąpić, jeżeli niedotrzymanie terminu nastąpiło nie z winy właściciela poświadczenia zapiskowego, lecz wskutek nieszczęśliwego przypadku lub wyższego zrządzenia.

Artykuł XIX.

Oprócz należytości w taryfie przy każdym poszczególnym numerze podanych (ceł, należytości licencyjnych, podatków spożywczych) i dodatków do ceł, w postępowaniu celnem uiszczać należy następujące poboczne należytości:

1. wagowe po 10 halerzy od 100 kilogramów wagi brutto tych towarów, które odważa się z urzędu lub na żądanie strony, w miarę rzeczywiście odważonej ilości.

Za obliczenie wagi i za odważenie zapomocą prywatnej wagi, jak na przykład przy odprawianiu celnem na dworcach kolejowych, następnie we wszystkich przypadkach, w których nie pobiera się żadnej należytości celnej, obliczenie wagowego odpada.

Przy obliczaniu należytości wagowej, części wagi poniżej 50 kilogramów opuszcza się, części wagi w wysokości 50 kilogramów i powyżej liczy się za 100 kilogramów.

Jeżeli łączna waga towaru wynosi mniej jak 50 kilogramów, uiszcza się 5 halerzy wagowego.

2. Składowe od towarów w rządowych składach umieszczonych w wymiarze, który się osobnem

zarządzeniem, z uwzględnieniem miejscowych i innych zresztą stosunków ustali, jednak z reguły nie więcej jak 3 halerzy od 100 kilogramów wagi brutto i za dzień leżenia na składzie. Strona ma prawo do co najmniej 3 dni wolnych od składowego; czas wolny od składowego może być drogą rozporządzenia dowolnie przedłużony.

W przypadkach nadzwyczajnego napływu towarów można składowe podwyższyć aż do 5 halerzy od 100 kilogramów i za dzień lub też termin lokacyi na składzie ograniczyć.

Co do zwrotu kosztów czynności urzędowych, które poza miejscem urzędowem się przedsiębierze, jakoteż należytości za urzędowe eskorty towarów, dotychczasowe postanowienia obowiązują i nadal.

Artykuł XX.

Jeżeli przy obliczaniu należytości celnych i pobocznych okażą się kwoty poniżej 5 halerzy, natenczas te kwoty, które wynoszą mniej jak 3 halerze, opuszcza się, te zaś, które wynoszą 3 halerze i więcej, ściąga się w kwocie 5 halerzy.

Artykuł XXI.

Ustalenie i zmianę tary — z uwzględnieniem zwyczajnie w obrocie używanych rodzajów opakowania i stosunków ich wagi — reguluje się drogą rozporządzenia. Przy towarach, których cło nie przekracza 7 K 50 h od 100 kilogramów, tudzież za bezpośrednie osłony (naczynia) płynów, o ile taryfa odmiennego postanowienia nie zawiera, nie strąca się tary. Jeżeli zaś płyny, które mają być odprawiane podług wagi brutto, wprowadza się urządzonymi osobno do transportu wozami lub statkami wodnymi bez innego jakiego opakowania, w takim razie należy do obliczonej wagi netto doliczyć tarę odpowiadającą rodzajowi zwyczajnego opakowania, którą się drogą rozporządzenia ustali.

Artykuł XXII.

Po ogłoszeniu tej ustawy, na podstawie dołączonej taryfy można natychmiast rozpocząć układy z zagranicznemi państwami, celem zawarcia międzynarodowych traktatów handlowych.

Upoważnia się rząd, by drogą rozporządzenia ustalił czas od którego ustawa dotycząca taryfy celnej i należąca do niej taryfa nabierają mocy obowiązującej.

Ustawa ta obowiązuje przez czas trwania związku celnego i handlowego (artykuł XXV tego związku).

Równocześnie z chwilą wejścia w życie tej ustawy, ustawy i rozporządzenia odnoszące się do powszechnej taryfy celnej dla obszaru celnego — o ile z powyższą ustawą są niezgodne — tracą moc obowiązującą.

Artykuł XXIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu, Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi rolnictwa.

Wiedeń, dnia 13. lutego 1906.

Franciszek Józef wł.

Gautsch wł. **Kosel** wł.
Buquoy wł. **Auersperg** wł.

Powszechna taryfa celna dla austryacko-węgierskiego obszaru celnego.

Przegląd.

Część pierwsza. — Dowóz.

Klasa taryfy		Numer taryfy
I.	Towary kolonialne	1— 3
II.	Korzenie	4— 8
III.	Owoce południowe	9— 18
IV.	Cukier	19— 21
V.	Tytoń	22
VI.	Zboże; słód; owoce strączkowe; mąka i mlewo; ryż	23— 34
VII.	Owoce, jarzyny, rośliny i części roślinne	35— 62
VIII.	Bydło rzeźne i pociągowe	63— 72
IX.	Zwierzęta, inne	73— 77
X.	Płody zwierzęce	78— 87
XI.	Tłuszcze	88—101
XII.	Oleje, tłuste	102—106
XIII.	Napoje	107—112
XIV.	Artykuły żywności	113—132
XV.	Drzewo, węgle i torf	133—135
XVI.	Materyały tokarskie i snycerskie	136—141
XVII.	Kopaliny	142—150
XVIII.	Leki i wonności	151—155
XIX.	Barwniki i garbniki	156—163
XX.	Gumy i żywice	164—174
XXI.	Oleje skalne, tudzież smoła z węgli brunatnych i łupku	175—179
XXII.	Bawełna, przędze i towary z nich	180—201
XXIII.	Len, konopie, juta i inne przędziwa roślinne, osobno nie wymienione, przędze i towary z nich	202—219
XXIV.	Wełna, przędze wełniane i towary wełniane	220—239
XXV.	Jedwab i towary jedwabne	240—260
XXVI.	Towary konfekcyjne	261—274
XXVII.	Towary szczotkarskie i sitarskie	275—278
XXVIII.	W innych klasach taryfy nie wymienione towary ze słomy, trzciny, łyka, łubu itp.	279—283
XXIX.	Papier i towary papierowe	284—303
XXX.	Kauczuk i gutaperka, jakoteż towary z nich	304—320
XXXI.	Cerata i towary z niej	321—327
XXXII.	Skóra i towary skórzane	328—344
XXXIII.	Towary kuśnierskie	345—346
XXXIV.	Towary drewniane; towary z materyałów tokarskich i snycerskich	347—367
XXXV.	Szkło i towary szklanne	368—390
XXXVI.	Towary kamienne	391—410
XXXVII.	Towary gliniane	411—427
XXXVIII.	Żelazo i towary żelazne	428—487
XXXIX.	Metale nieszlachetne i towary z nich	488—525
XL.	Maszyny, przyrządy i ich części składowe z drzewa, żelaza lub metalów nieszlachetnych, z wyjątkiem należących do klas XLI i XLII	526—538
XLI.	Maszyny elektryczne i przyrządy, tudzież elektro-techniczne przedmioty użytkowe	539—546
XLII.	Wozy i statki	547—559
XLIII.	Metale szlachetne, drogie i na pół drogie kamienie i towary z nich; monety	560—572
XLIV.	Narzędzia, zegarki i zegary	573—591
XLV.	Sól kuchenna	592—595
XLVI.	Materyały chemiczne pomocnicze i wytwory chemiczne	596—622
XLVII.	Pokosty, barwidła, towary lekarskie i pachnidła	623—633
XLVIII.	Świece, mydło i towary woskowe	634—639
XLIX.	Towary palne	640—646
L.	Przedmioty literatury i sztuki	647—651
LI.	Odpadki	652—657

Część druga. — Wywóz.

	Gałgany (szmaty) i inne odpadki do wyrobu papieru	658

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
Część pierwsza.	
Dowóz.	
I. Towary kolonialne.	
1. Kakao, ziarna i łuski	58·—
Uwaga. Gdy nadchodzi morzem	48·—
2. Kawa:	
a) surowa	95·—
Uwaga. Gdy nadchodzi morzem	88·—
b) palona	120·—
3. Herbata	240·—
Uwaga. Gdy nadchodzi morzem	217·—
II. Korzenie.	
4. Pieprz (czarny, biały i czerwony [hiszpański, także papryka], pieprz długi; proch pieprzowy); ziele angielskie (pieprznik); imbier	60·—
5. Cynamon	100·—
6. Anyż gwiaździsty (badyan); gwoździki korzenne (także maciczne); kwiat muszkatołowy (macis) gałki muszkatołowe w łuskach	145·—
7. Gałki muszkatołowe bez łusek	200·—
8. Kardamon, szafran, wanilia	280·—
Uwagi.	
1. Cło od towarów wymienionych w klasie II, jeżeli nadchodzą morzem, zniża się o 12·— K od 100 *kg*.	
2. Korzenie do wyrobu olejków i esencyi eterycznych na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą, w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
III. Owoce południowe.	
9. Figi:	
a) świeże	10·—
b) suszone:	
1. w pudełkach, skrzyneczkach lub koszyczkach	40·—
2. w wiankach lub innem jakiem opakowaniu	30·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
10. Jagody winne i grona, suszone; koryntki	50·—
Uwaga. Do fabrykacyi octu na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą, w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	6·—
11. Cytryny, limonie, cytrynaty	20·—
12. Pomarańcze	24·—
Uwaga. Z owoców południowych Nrów 11 i 12 morzem z obszarów produkcyi do Tryjestu i Rjeki nadchodzących i celem przebrania ich z okrętów wyładowanych, wpuszcza się 30% jako wybiórki bez opłaty cła.	
13. Cytryny, limonie, cytrynaty i pomarańcze w wodzie słonej; pomarańcze niedojrzałe, małe; skórki pomarańczowe, cytrynatowe i cytrynowe, także mielone lub w wodzie słonej	10·—
14. Daktyle, pistacye, banany (pisang)	36·—
15. Ananasy	30·—
16. Migdały:	
a) suche, w łusce lub wyłuszczone	36·—
Uwaga. Te same do wyrobu olejku migdałowego w dawnych obszarach wolnych portów tryjestyńskiego i rjekskiego na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
b) niedojrzałe w łusce	15·—
17. Pineolki (orzechy cyrbelowe), w łuskach; chleb świętojański, lazeruoli, kasztany; orzechy kokosowe itp. egzotyczne orzechy do jedzenia; oliwki, świeże, suszone i solone	8·—
18. Pineolki (orzechy cyrbelowe), wyluskane; jabłka granatowe	30·—
IV. Cukier.	
19. Cukier burakowy i wszystek cukier tego samego rodzaju (cukier trzcinowy), w każdym stanie czystości, z wyjątkiem melasu	26·—
20. Cukier innego rodzaju, np. glikoza, cukier skrobiowy, cukier gronowy, cukier owocowy, cukier mleczny itp. cukier kolorowy (kolor cukrowy i piwny) . . .	26·—
21. Melas	15·—
Uwaga. Oprócz cła należy od cukru uiszczać podatek konsumcyjny, i to od cukru Nru 19 w wymiarze dla cukru trzcinowego a od cuku Nru 20 w wymiarze ustalonym dla cukru innego rodzaju.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
V. Tytoń.	
22. Tytoń i wyroby tytoniowe wszelkiego rodzaju	125·— tylko za osobnem pozwoleniem
Uwaga. Oprócz cła uiszcza się od każdego kilograma, za podstawę do wymiaru należytości celnej służącej wagi netto, następującą należytość licencyjną:	
papierosów . . . . . 30·— K	
cygar . . . . . 26·— „	
innych wyrobów tytoniowych, tudzież materyałów surowych 20·— „	
VI. Zboże, słód, owoce strączkowe; mąka i mlewo; ryż.	
23. Pszenica, półowoc, orkisz	7·50
24. Żyto	7·—
25. Jęczmień	4·—
26. Owies	6·—
27. Kukurudza	4·—
28. Hreczka	2·—
29. Proso	1·75
Uwaga do Nrów 23, 27 i 29. Na dowóz niżej podanych rodzajów zboża bez opłaty cła, przez komory, które będą do tego wyznaczone i pod odpowiednią kontrolą, pozwolić może:	
a) c. k. rząd na potrzebę Dalmacyi i wysp morlackich, i to: na dowóz kukurudzy w ilości najwięcej 50.000 cetnarów metrycznych, pszenicy i prosa w ilości najwięcej aż do 30.000 cetnarów metrycznych na rok;	
b) król. węgierski rząd dla komitatu Lika-Krbawa: na dowóz kukurudzy w ilości najwięcej do 20.000 cetnarów metrycznych na rok.	
30. Słód	5·40
31. Bób, groch, soczewica	4·50
32. Wyka, wilczyn (lubin)	3·—
33. Mąka i mlewo (ziarna perłowe, szrutowane, wyłuszczone; krupy kasza, grysik) ze zboża i strączywa	15·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
34. Ryż, w łuskach i wyłuszczony, także odpadki ryżu	6·—
Uwagi.	
1. Ryż surowy, całkiem lub tylko po części w łuskach, dla młynów ryżowych do wygładzenia i takiż ryż, tudzież okruchy ryżu do fabrykacyi skrobii na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą drogą rozporządzenia przepisaną, podlega połowie opłaty a gdy nadchodzi morzem, czwartej części najniższej opłaty celnej od ryżu wyłuszczonego, jaka będzie przepisana.	
2. Mlewo ryżowe ma być oclone podług Nr. 33.	
VII. Owoce, jarzyny, rośliny i części roślinne.	
Owoce:	
35. Winogrona, świeże, także zacier winny	40·—
36. Orzechy włoskie i laskowe, dojrzałe	20·—
37. Owoce, osobno nie wymienione, świeże:	
a) owoce przednie, stołowe	20·—
b) inne nie opakowane lub tylko luźnie w workach:	
1. jabłka, gruszki, pigwy, nie opakowane *(alla rinfusa)*	bez opłaty
2. jabłka, gruszki i pigwy, luźnie w workach	2·—
3. śliwki i inne pod 1 i 2 nie wymienione owoce	3·—
c) inne w innem opakowaniu	5·—
38. Śliwki, suszone lub wyschłe:	
a) w beczkach, skrzyniach, workach itp. opakowaniach wagi brutto ponad 30 *kg* lub nieopakowane	14·—
b) inne	25·—
39. Owoce, osobno nie wymienione, przyrządzone (wyschłe, suszone, ściśnięte, pokrajane, sproszkowane lub w inny sposób rozdrobnione; w wodzie słonej lub w occie ułożone, w beczkach; powidła ze śliwek bez cukru)	20·—
Jarzyny:	
40. Trufle	40·—
41. Cebula i czosnek	6·—
42. Kapusta, świeża	2·—
43. Jarzyny, osobno nie wymienione i inne rośliny do użytku kuchennego, świeże:	
a) jarzyny przednie stołowe	20·—
b) inne	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
44. Jarzyny wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem trufli) i inne rośliny do użytku kuchennego, przyrządzone (suche, suszone, ściśnięte, pokrajane, sproszkowane lub w inny jaki sposób rozdrobnione):	
a) jarzyny suszone, także solone	25·—
b) inne, także solone; następnie w wodzie słonej lub occie ułożone, w beczkach	12·—
Uwaga. Owoce i jarzyny w puszkach, flaszkach itp., szczelnie zamknięte lub w inny, jak w podany tu sposób przyrządzone, odprawia się jako artykuły żywności.	
Rośliny i części roślinne:	
Nasiona:	
45. Rzepak i nasienie rzepaku (rzepak, także nasienie goryczniku, nasienie rzodkwi, gorczyca polna i inne podobnie wyglądające, olej zawierające nasiona) . . .	3·50
46. Nasienie maku (także dojrzałe makówki)	14.—
Uwaga. Do wyrobu oleju makowego na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzenia osobno się przepisze . . .	3·—
47. Siemię lniane i konopiane, nasienie olejne, gdzieindziej w taryfie nie wymienione	bez opłaty
48. Gorczyca (także mielona w beczkach)	3·—
49. Koniczyna:	
a) nasienie wyki pastewnej	10·—
b) inne	30·—
50. Nasienie trawy	30·—
51. Anyż, kolendra, kmin, koper	6·—
Uwaga. Do wyrobu olejі eterycznych za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które się drogą rozporządzenia przepisze	1·—
52. Nasiona, osobno nie wymienione	15·—
Uwaga. Do wyrobu eterycznych olejі, następnie nasienie buraków cukrowych na zasiew, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzenia osobno się przepisze	bez opłaty
53. Nasienie wszelkiego rodzaju, w torebkach itp. dla drobnej sprzedaży przysposobione	50·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
Kwiaty i liście do ozdoby, następnie rośliny żyjące:	
54. Kwiaty do ozdoby (także gałęzie z owocami ozdobnymi), odcięte, luźne lub związane, także na drucie:	
a) świeże	50·—
b) suche (także naturalne kwiatki ze słomy), także barwione, napuszczone lub w inny jaki sposób celem podniesienia wytrzymałości przyrządzone .	12·—
55. Liście, trawa, gałęzie do ozdoby (bez owoców ozdobnych i kwiecia), odcięte, luźne lub związane, także na drucie:	
a) świeże	25·—
b) wyschłe, także barwione, napuszczone lub w inny jaki sposób celem wzmocnienia wytrzymałości przyrządzone	12·—
56. Rośliny żyjące (także w zwyczajnych wazonach, kubłach itp.):	
a) kwitnące rośliny	20·—
b) drzewa lub krzaki	16·—
c) cebulki kwiatowe, główki kwiatowe i korzenie (rhizomen, bulby) . . .	6·—
d) winne latorośle	2·—
e) inne, także rozsady, szczepy, zrazy i odrośle	bez opłaty
Inne rośliny i części roślinne:	
57. Korzenie cykoryi, suszone (nie palone) także krajane	5·—
58. Oset	4·—
59. Chmiel	70·— brutto
60. Mąka chmielowa (lupulina)	100·— brutto
61. Trawa morska, esparto (alfa), piassawa itp. materyały roślinne do wyściełania, do plecionek na szczotki i miotły; łyko, rafia; sitowie; słoma; siano; mierzwa; te wszystkie także barwione; zboże i owoce strączkowe jako słoma lub zielsko	bez opłaty
62. Rośliny i części roślinne, osobno nie wymienione:	
a) świeże	bez opłaty
b) wyschłe lub przyrządzone (sproszkowane lub w inny jaki sposób rozdrobnione lub barwione)	12·—
Uwaga. Te same, gdy morzem nadchodzą	bez opłaty

	Cło w koronach
	od sztuki
VIII. Bydło rzeźne i pociągowe.	
63. Woły	60·—
64. Byki	30·—
65. Krowy	30·—
66. Jałownik	18·—
67. Cielęta	5·—
68. Owce i kozy (także skopy, barany i kozły)	2·50
69. Jagnięta i koźlęta	1·50
70. Świnie:	
a) wagi do 10 *kg* (prosięta)	1·50
b) wagi ponad 10 *kg* do 120 *kg* włącznie	12.—
c) wagi ponad 120 *kg*	22.—
71. Konie:	
a) starsze jak 2 lata	100·—
b) do 2 lat	50·—
Uwaga. Źrebięta idące za matką	bez opłaty
72. Muły, mułoosły i osły	5·—
IX. Zwierzęta, inne.	
	od 100 kilogramów
73. Ptactwo wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem dzikiego ptactwa):	
a) żywe	8·—
Uwaga. Upoważnia się rząd, by w porozumieniu z król. węgierskim rządem, drogą rozporządzenia przedsiębrał przerachowanie cła od ciężaru na cło od sztuki.	
b) nieżywe, także wyszrotowane, skubane lub obrane z kończyn	25·—
74. Dziczyzna i ptactwo dzikie:	
a) żywe	bez opłaty
b) nieżywe, także rozebrane	20·—
75. Ryby, raki z wody słodkiej, ślimaki lądowe, scampi, świeże	20·—
76. Mięczaki lub skorupiaki morskie (np. ostrygi, raki, pająki morskie, kraby, żółwie), świeże, także gotowane, lecz nie rozebrane	60·—
77. Zwierzęta, osobno nie wymienione	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
X. Płody zwierzęce.	
78. Mleko	bez opłaty
79. Jaja drobiu, także żółtka i białka, w stanie płynnym	8·—
Uwaga. Żółtka i białka do przemysłowego użytku (wyrobu albuminy, do użytku w garbarstwie itp.) pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzenia się przepisze	bez opłaty
80. Miód, także sztuczny miód	28·—
Uwagi.	
1. Miód w plastrach w ulach, bez żywych pszczół	20·—
2. Ule z żywemi pszczołami, także z miodem w plastrach i woskiem	bez opłaty
81. Wosk, zwierzęcy:	
a) w stanie naturalnym	14·—
b) przyrządzony (bielony, barwiony, w tabliczkach lub kulkach), także z innymi materyałami zmieszany, np. wosk drzewny, wosk lipki, kit woskowy itp.	28·—
82. Gąbki:	
a) gąbki przednie i zwyczajne (gąbki łazienne i końskie) w stanie naturalnym, nie obrobione, nie myte; gąbki końskie, myte, więcej obrobione, lecz nie bielone	36·—
Uwaga. Gąbki łazienne i końskie, w stanie naturalnym, bez obrobienia do użytku niezdatne, celem obrobienia sprowadzane, na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem, w razie wprowadzania morzem	bez opłaty
b) inne gąbki	145·—
83. Błamy i skóry, surowe (wilgotne lub suche, także nasolone lub nawapnione, ale dalej nie obrobione	bez opłaty
84. Włosy wszelkiego rodzaju, surowe lub przyrządzone (jakoto: wyczesane, gotowane, zabarwione lub bejcowane, także w postaci loków); szczeć	bez opłaty
85. Pióra, osobno nie wymienione (także pierze, pióra do pisania); pióra do strojów, nie przyrządzone	bez opłaty
86. Pęcherze i wnętrzności, świeże, nasolone lub suszone; błonki złotnicze; sznurki z jelit	8·—
87. Płody zwierzęce, osobno nie wymienione	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XI. Tłuszcze.	
Tłuszcze do potraw:	
88. Masło naturalne, świeże lub solone, także przetopione	35·—
89. Tłuszcz wieprzowy (sadło); smalec wieprzowy, słonina wieprzowa; tłuszcz gęsi, także wytopiony	45·—
90. Masło sztuczne i margaryna, tudzież inne tłuszcze do potraw, osobno nie wymienione	35·—
Uwagi.	
1. Tłuczcze do potraw, które co do smaku i innej jakości przedstawiają się jako surogaty tłuszczu wieprzowego, smalcu wieprzowego, słoniny wieprzowej lub tłuszczu gęsiego, odprawia się podług Nr. 89.	
2. Tłuszcze do potraw wszelkiego rodzaju zdenaturowane do użytku technicznego	4·50
3. Łój do potraw, surowy lub topiony, odprawiać należy podług Nr. 90.	
Tłuszcze techniczne i kwasy tłuste:	
91. Tran rybi i z foki:	
a) w beczkach lub podobnych większych naczyniach, wagi brutto co najmniej 10 *kg*	2·50
b) w naczyniach, mniej jak 10 *kg* wagi brutto	24·—
92. Łój zwierzęcy, surowy lub topiony; łój prasowany	2·50
93. Łój roślinny, olej palmowy, olej z ziarn palmowych i orzechów kokosowych, stały	2·50
94. Wosk, roślinny:	
a) wosk japoński	2·50
b) wosk karnauba i inny, osobno nie wymieniony wosk roślinny:	
1. w stanie naturalnym	14·—
2. przyrządzony (bielony, barwiony, w formie tabliczek lub kulek), także z innymi materyałami zmieszany	28·—
Uwaga. Wosk karnauba i inny twardy wosk roślinny dla fabryk cerezyny na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl rozporządzenia osobno wydanego	bez opłaty
95. Kwas stearynowy (stearyna), kwas palmitynowy (palmityna)	14·—
96. Parafina:	
a) nieczysta, także łuski parafinowe	16·—
b) inna	20·—
Uwaga. Parafina, miękka, o temperaturze topienia 42° *C* i poniżej do wyrobu zapałek na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl rozporządzenia osobno wydanego	7·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
97. Kwas degrasowy i elainowy	6·—
98. Cerezyna	10·—
99. Wazelina i lanolina (czyszczony tłuszcz wełniany):	
a) w beczkach	24·—
b) w puszkach blaszanych i tego rodzaju mniejszych naczyniach	30·—
100. Maź do wozów:	
a) z olejem lub tłuszczem mineralnym	16·—
b) inna	7·—
101. Tłuszcze i mieszaniny tłuszczu, osobno nie wymienione	2·50
XII. Oleje, tłuste.	
102. Olej rzepakowy w beczkach, szawłokach i pęcherzach	12·—
103. Olej lniany i inne osobno nie wymienione oleje tłuste w beczkach, szawłokach i pęcherzach, z wyjątkiem pokostów	10·—
104. Oliwa, olej kukurudziany, makowy, sezamowy, z orzechów ziemnych, bukwiowy i słonecznikowy w beczkach, szawłokach i pęcherzach	24·—
105. Olej bawełniany w beczkach, szawłokach i pęcherzach	40·—
Uwagi.	
1. Oliwa i olej z orzechów ziemnych Nru 104, następnie olej rycynusowy Nru 103 do użytku technicznego z zastrzeżeniem, że będą denaturowane przy odprawianiu przez osobno upoważnione do tego komory główne . . .	2·—
2. Olej siarczany	2·—
3. Olej bawełniany do użytku technicznego na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl osobno wydanego rozporządzenia . . .	12·—
106. Oleje, tłuste, we flaszkach, dzbanach i podobnych naczyniach poniżej 25 *kg*:	
a) Oleje Nrów 102 i 103	30·—
b) Oleje Nru 104	36·—
c) Olej bawełniany	48·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
Uwagi do klasy taryfy XII:	
1. Oleje Nrów 102, 103, 104 i 105, jeżeli w pogranicznym obrocie wchodzą w otwartych dzbanach, blaszankach lub flaszkach szklannych i podobnych nie zamkniętych naczyniach dla potrzeby mieszkańców pogranicza, odprawiać należy jak olej tego rodzaju w beczkach.	
2. Oleje, tłuste, we flaszkach i dzbanach lub innych podobnych naczyniach, gdy ważą co najmniej 25 *kg*, należy odprawiać jak oleje, tłuste, w beczkach.	
XIII. Napoje.	
107. Piwo:	
a) w beczkach	5·—
b) we flaszkach lub dzbanach	18·—
Uwaga. Oprócz cła uiszcza się podatek konsumcyjny w tym samym wymiarze, jak przy wyrobie piwa w kraju. Sposób obliczania tego podatku konsumcyjnego oznaczy się drogą rozporządzenia.	
108. Płyny wyskokowe pędzone:	
a) koniak	200·—
b) likiery, esencya ponczowa i inne cukrem lub innymi materyałami zaprawione, pędzone płyny wyskokowe, wódka francuska	170·—
c) arak, rum	145·—
d) inne pędzone płyny wyskokowe	110·—
Uwaga. Oprócz cła uiszcza się od wódki opłatę po wyższej stopie podatku konsumcyjnego, ustalonego dla kraju. Sposób obliczania tego podatku konsumcyjnego oznaczy się drogą rozporządzenia.	
109. Wino, wino owocowe, moszcz winny i owocowy, soki owocowe i z jagód, nie wygotowane do gęstości; miód do picia:	
a) w beczkach	60·—
b) we flaszkach	75·—
Uwaga. Wina, zawierające alkoholu więcej jak 22·5 procent objętości odprawia się tak, jak pędzone płyny wyskokowe.	
110. Wino musujące	150·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
111. Ocet do potraw:	
a) w beczkach	12·—
b) w butelkach i dzbanach	24·—
112. Wody mineralne, naturalne lub sztuczne	1·50
Uwaga. do Nrów 107, 109 i 111. Z napojami, nadchodzącymi w obrocie pogranicznym w konwiach, dzbankach, blaszankach lub flaszkach szklannych, smołą nie zalanych, na potrzebę mieszkańców pogranicza, postępować należy jak z napojami w beczkach.	
XIV. Artykuły żywności.	
113. Chleb, pospolity, tak czarny jak biały; suchary okrętowe	15·—
114. Pieczywo (biszkopty, kakes, placki, andruty itp.)	150·—
115. Sago i surogaty sagowe, tapioka, arrowroot	30·—
116. Ciasto (t. j. makaron włoski, zwyczajny i tego rodzaju wyroby z mąki nie pieczone)	40·—
117. Mięso:	
a) świeże	30·—
b) przyrządzone, i to: solone, suszone, wędzone, marynowane, także ugotowane	45·—
118. Kiełbasy mięsne	100·—
119. Ser:	
a) przedni ser stołowy	60·—
b) inny	50·—
120. Śledzie, solone lub wędzone	7·—
121. Ryby, osobno nie wymienione, solone, wędzone, suszone	30·—
122. Ryby, przyrządzone (marynowane lub w oliwie itp.) w beczkach	60·—
123. Kawior i surogaty kawioru	120·—
124. Surogaty kawy (także cykorya, palona)	45·—
125. Masło kakaowe	18·—
126. Kakao mielone	200·—
127. Masa kakaowa; czekolada, surogaty i wyroby czekoladowe	200·—
128. Konserwy z ryb, mięsne i ze skorupiaków	120·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
129. Konserwy z jarzyn (z wyjątkiem jarzyn suszonych Nr. 44 *a*)	120·—
130. Konserwy z owoców, wygotowany do gęstosci moszcz, do gęstości wygotowane soki z owoców i jagód; tamaryndy	120·—
131. Wszystkie w puszkach, flaszkach itp. szczelnie zamknięte artykuły spożywcze (z wyjątkiem pod Nrami 114, 126 i 127 podanych)	120·—
132. Artykuły żywności, osobno nie wymienione	120·—
XV. Drzewo, węgle i torf.	
133. Drzewo opałowe, także kora drzewna, gałęzie, faszyny, łozina, chrust, dębianka wyługowana i wiązki dębianki	bez opłaty
134. Drzewo budowlane i użytkowe:	
a) europejskie, twarde lub miękkie, okrągłe, obciosane, piłowane, porznięte, łupane, z wyjątkiem fornirów, dalej nie obrobione, także progi kolejowe .	bez opłaty
b) zaeuropejskie, okrągłe lub w prostych, siekierą obciosanych klocach, także piłowane, porznięte, łupane, z wyjątkiem fornirów, dalej nie obrobione .	bez opłaty
135. Węgiel drzewny, torf i węgiel torfowy, drzewiaki i węgiel kamienny, koks i wszelki stały, sztuczny materyał opałowy z powyższych otrzymany	bez opłaty
XVI. Materyały tokarskie i snycerskie.	
136. Trzcina do krzeseł, surowa, nie łupana; laski, trzciny, szlachetniejsze, surowe	bez opłaty
137. Orzechy kokosowe i kokwilowe, tudzież skorupy z orzechów kokosowych; orzechy arekowe i kamienne	bez opłaty
138. Rogi, krążki rogowe, koniuszki rogów, racice, nogi, kopyta; kości, połupane, wyciągnięte lub pokrajane	bez opłaty
139. Bursztyn (także masa bursztynowa); gagat; kość słoniowa i inne kły zwierzęce; skorupa szyldkretowa (żółwiny); pianka morska; perłowa macica i inne konchy	bez opłaty
Materyały wymienione pod Nrami 138 i 139, surowe lub tylko połupane, wyciągnięte lub pokrajane.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
140. Fiszbin, surowy; korale, surowe (także wiercone, jednak nie oczyszczone, ani też nie szlifowane)	bez opłaty
141. Celluloida w płytach, sztabach lub rurach, także polerowana i podłożona, dalej nie przerabiana; osobno nie wymienione materyały snycerskie i tokarskie, dalej nie obrobione	3·50
XVII. Kopaliny.	
142. Kamienie, surowe albo tylko grubo ociosane lub też nie więcej jak na trzech stronach piłowane; nie łupane i nie piłowane płyty	bez opłaty
143. Żwir siarczany (pyrit)	—·30
144. Rudy, osobno nie wymienione, także przyrządzone	bez opłaty
145. Gips:	
a) surowy, także mielony	bez opłaty
b) palony	—·60
146. Biała kreda, baryt (siarkan barytu, naturalny):	
a) surowe	bez opłaty
b) mielone, płukane	1·—
147. Szmergiel:	
a) surowy	bez opłaty
b) ziarnisty, mielony, płukany	2·—
148. Ziemie farbierskie:	
a) surowe	bez opłaty
b) palone, mielone, płukane, prasowane	3·—
c) ulepszone	12·—
149. Inne ziemie i kamienie, sztucznie barwione	12·—
150. Ziemie i materyały kopalinne, osobno nie wymienione, surowe, palone, mielone lub płukane	bez opłaty
wszystkie te przedmioty, o ile w innych klasach taryfy nie są wymienione.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XVIII. Leki i wonności.	
151. Sok lukrecyowy, gęsty w skrzyniach lub w kształcie brył	24·—
152. Ambra, szara; strój bobrowy; piżmo (moschus); zybet; pryszczawki (muchy hiszpańskie); ziarnka piżmakowe (abelmoschus); kubeby; makowiec (opium); balsam muszkatowy (masło muszkatowe); woda wawrzyno-śliwowa	36·—
153. Kamfora:	
a) surowa	bez opłaty
b) oczyszczona (rafinowana)	36·—
154. Perfumy (bez wyskoku winnego), jak pomarańczowa, różana, lawendowa, koprowa, miętowa, millefleurs itp.:	
a) wagi brutto przynajmniej 10 *kg*	7·—
b) wagi brutto poniżej 10 *kg*	15·—
155. Olejki eteryczne:	
a) olejek wawrzynowy, rozmarynowy i jałowcowy, następnie lekki kamforowy	24·—
b) osobno nie wymienione	60·—
XIX. Barwniki i garbniki.	
156. Drzewa farbierskie:	
a) w kłodach	bez opłaty
b) rozdrobnione (t. j. pokrajane, utarte, mielone)	2·50
c) rozdrobnione zaczynione	5·—
157. Drzewo quebracho i inne drzewa garbarskie:	
a) w kłodach	1·—
b) rozdrobione (t. j. pokrajane, utarte, mielone)	3·—
158. Kora z drzewa dębowego i drzew szpilkowych	—·60
159. Inne kory następnie korzenie, liście, kwiaty, owoce (np. mirobalany), żołędzianki, galasówki itp., także pokrajane, mielone lub w inny jaki sposób rozdrobnione do barwienia lub garbowania	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
160. Katechu (ziemia japońska); kino: alkiermes; lac-dye, orlean	bez opłaty
161. Wyciągi marzanny; garancyna i garancyneta; lakmus; sepia surowa, w pęcherzykach	3·50
162. Orseille, persio; indygo; czerwiec; wyciąg drzewa kasztanowego: wyciąg drzewa quebracho; wyciągi do garbowania, osobno nie wymienione	8·—
Uwaga. Indygo i czerwiec sprowadzane morzem	bez opłaty
163. Wyciągi barwnicze, osobno nie wymienione	8·—

XX. Gumy i żywice.

164. Maź, z wyjątkiem mazi z w węgla brunatnego i łupku	—·50
165. Żywica, pospolita; kalafonia; smoła, osobno nie wymieniona	1·20
166. Smoła z węgla ziemnego, brunatnego, łupku, petroleum i stearyny	1·20
167. Smoła bednarska, browarowa, szczotkarska i powroźnicza	2·50
168. Ziemia asfaltowa, kamienie asfaltowe, surowe, także mielone	—·30
169. Smoła asfaltowa	5·—
170. Kit asfaltowy; żywica asfaltowa; cement żywiczny (cement drzewny) . . .	7·—
171. Płyty i kostki brukowe z asfaltu	10·—
172. Ozokeryt (wosk ziemny, wosk mineralny), surowy	bez opłaty
173. Terpentyna, olejek terpentynowy, olejek smolowy (olejek żywiczny); surowy olej bursztynowy, z rogu jeleniego i kauczukowy, następnie oleje z mazi węgla kamiennego szeregu benzolów; lep na ptaki	3·50
174. Żywica kopalowa, żywica damarowa, szelak, guma arabska, guma gedda, guma senegalska, gumi gutta, guma tragancka; gumy, żywice i żywice gumowe, balsamy naturalne i soki roślinne, osobno nie wymienione	3·50
Uwaga. Artykuły w Nr. 174 podane przy dowozie morzem	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXI. Oleje skalne, następnie smoła z węgli brunatnych i łupku:	
175. surowe, z wyjątkiem wymienionych w Nr. 176, albo nie nadające się do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (oczyszczenia) połączonego z destylacyą	8·30 netto
Uwaga. Olej skalny, surowy i bez poprzedniego rafinowania (oczyszczenia) nie nadający się do oświetlania, którego gęstość przy 12° *R* (15° *C*) wynosi więcej niż 830 stopni, na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu, który wydany będzie osobnem rozporządzeniem, w ilości najwięcej aż do 200.000 *q*	1·62 netto
Tę nieprzekraczalną ilość roczną rozdzielać się będzie w ten sposób, że na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przypadnie 10.000 *q*, zaś na kraje węgierskiej korony 190·000 *q*.	
176. surowe, nadające się do oświetlania i bez poprzedniego rafinowania (oczyszczenia) połączonego z destylacyą	11·— netto
177. rafinowane (oczyszczone) lub półrafinowane, lekkie, których gęstość 880 lub mniej stopni wynosi	11·— netto
Uwaga. Oleje skalne obydwóch powyższych numerów oprócz cła podlegają podatkowi konsumcyjnemu w wysokości 13·— K od każdych 100 *kg* wagi netto. Podatek konsumcyjny (§ 2 ustawy z dnia 26. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 55) pobierać należy także i na przyszłość od tego oleju skalnego, uzyskanego przez rafinowanie (oczyszczenie) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem wolnego obszaru tryjesteńskiego, którego gęstość przy temperaturze 12° *R* (15° *C*) nie wynosi więcej, jak 880 stopni.	
178. rafinowane (oczyszczone) lub półrafinowane, ciężkie, których gęstość wynosi więcej, jak 880 stopni, dalej oleje na smarowidło, także zmieszane z olejami lub tłuszczami zwierzęcymi lub roślinnymi	12·— netto
Uwaga. Ciężkie oleje, których gęstość wynosi więcej, jak 880 stopni z wyjątkiem gotowego oleju na smarowidło) dla rafineryi petroleum (fabryk oleju na smarowidło), celem wyrobu oleju na smarowidło na podstawie osobnego pozwolenia i pod kontrolą	7·— netto
179. Pozostałości z destylacyi lub czyszczenia oleju skalnego, do użytku jako oleje lub tłuszcze na smarowidło już nie przydatne, z wyjątkiem stałych pozostałości	7·— netto

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXII. Bawełna przędze i towary z nich,	
także zmieszane z innymi roślinnymi materyałami przędziwa, lecz bez domieszki wełny lub jedwabiu.	
180. Bawełna, surowa, czesana, bielona, barwiona, mielona; odpadki	bez opłaty
181. Wata bawełniana z wykluczeniem waty do celów leczniczych; nici do czyszczenia maszyn itp. przysposobione	12·—
182. Przędziwo wstępne, surowe, bielone, barwione, drukowane:	
a) pojedyncze lub podwójne	12·—
b) potrójne lub wielokrotne	24·—
Przędze bawełniane:	
183. pojedyncze, surowe:	
a) aż do Nr. 12 num. ang.	14·—
b) ponad Nr. 12 aż do Nr. 29 num. ang.	19·—
c) ponad Nr. 29 aż do Nr. 50 num. ang.	33·—
d) ponad Nr. 50 aż do Nr. 70 num. ang.	38·—
e) ponad Nr. 70 num. ang.	43·—
184. podwójne, surowe:	
a) aż do Nr. 12 num. ang.	19·—
b) ponad Nr. 12 aż do Nr. 29 num. ang.	24·—
c) ponad Nr. 29 aż do Nr. 50 num. ang.	38·—
d) ponad Nr. 50 aż do Nr. 70 num. ang.	45·—
e) ponad Nr. 70 num. ang.	40·—
185. z trzech lub więcej nitek, raz skręcone, surowe:	
a) aż do Nr. 12 num. ang.	24·—
b) ponad Nr. 12 aż do Nr. 29 num. ang.	29·—
c) ponad Nr. 29 aż do Nr. 50 num. ang.	43·—
d) ponad Nr. 50 num. ang.	50·—
186. z trzech lub więcej nitek, kilkakrotnie skręcone, surowe:	
a) aż do Nr. 12 num. ang.	29·—
b) ponad Nr. 12 aż do Nr. 29 num. ang.	33·—
c) ponad Nr. 29 aż do Nr. 50 num. ang.	50·—
d) ponad Nr. 50 num. ang.	57·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
187. Przędze bawełniane, bielone, merceryzowane, barwione (także drukowane), podpadają dodatkowi do cła od dotyczącej surowej przędzy, i to:	
a) bielone po	8·—
b) merceryzowane po	9·—
c) barwione (także drukowane) po	14·—
d) bielone i merceryzowane po	14·—
e) barwione, (także drukowane) i merceryzowane po	16·—
188. Przędze, do sprzedaży cząstkowej sporządzone:	
a) pojedyncze lub podwójne; z trzech lub więcej nitek, raz skręcone . . .	83·—
b) z trzech lub więcej nitek, kilkakrotnie skręcone	90·—
Towary bawełniane:	
189. Pospolite, tj. tkaniny z przędzy Nr. 50 i niższych, na 5 *mm* kwadratowych zawierające 38 nitek lub mniej:	
a) gładkie, także pojedynczo, skośno tkane:	
1. surowe	80·—
2. bielone	110·—
3. barwione	130·—
4. drukowane w 1 do 4 barwach, albo też w 2 barwach pstro tkane . .	170·—
5. drukowane w 5 lub więcej barwach, albo też w więcej jak 2 barwach pstro tkane	180·—
b) w deseń:	
1. surowe	110·—
2. bielone	130·—
3. barwione	155·—
4. drukowane w 1 do 4 barwach, lub też w 2 barwach pstro tkane . .	190·—
5. drukowane w 5 lub więcej barwach, albo też w więcej jak 2 barwach pstro tkane	200·—
190. Pospolite, gęste, tj. tkaniny z przędzy Nr. 50 i niższych, liczące na 5 *mm* kwadratowych więcej niż 38 nitek:	
a) gładkie, także pojedynczo, skośno tkane:	
1. surowe	131·—
2. bielone	155·—
3. barwione	180·—
4. drukowane w 1 do 4 barwach, albo też w 2 barwach pstro tkane . .	215·—
5. drukowane w 5 lub więcej barwach, albo też w więcej jak 2 barwach pstro tkane	230·—

	Clo w koronach
	od 100 kilogramów
b) w deseń:	
1. surowe	136·—
2. bielone	160·—
3. barwione	185·—
4. drukowane w 1 do 4 barwach, albo też w 2 barwach pstro tkane . .	220·—
5. drukowane w 5 lub więcej barwach, albo też w więcej jak 2 barwach pstro tkane	235·—
191. Przednie, tj. tkaniny z przędzy ponad Nr. 50 do Nr. 100 włącznie:	
a) surowe	195·—
b) bielone, barwione, drukowane, pstro tkane	295·—
192. Najprzedniejsze, tj. tkaniny z przędzy ponad Nr. 100	385·—
193. Aksamity i towary tkackie w rodzaju aksamitów, także aksamitne wstążki . .	230·—
Uwaga. Po stopie dla aksamitów odprawia się także strzyżone manszestry (półaksamity).	
194. Towary wstążkowe (z wyłączeniem aksamitnych wstążek)	226·—
Uwaga. Tkaniny w sztuce merceryzowane lub też tkaniny całkiem lub częściowo z merceryzowanej przędzy, tudzież tego rodzaju aksamity i towary wstążkowe, podlegają dodatkowi do cła dotyczącej tkaniny po	18·—
195. Tiule i materyały siatkowe rodzaju tiulów:	
a) gładkie:	
1. surowe	380·—
2. bielone, barwione, drukowane, pstro tkane	400·—
Uwaga. Siatki twarde, bobbinetowe	131·—
b) w deseń, z wyjątkiem siatek z deseniami w rodzaju koronek:	
1. surowe	400·—
2. bielone, barwione, drukowane, pstro tkane	440·—
Uwaga. Tiule i materyały siatkowe rodzaju tiulów, w deseń w rodzaju koronek, jak koronki.	
196. Zasłony na wzór bobbinetowych lub koronkowych (story, zasłony itp.) i siatki na meble, odznaczone tkane	440·—
197. Koronki, także hafty ażurowe (towar wypalany)	750·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
198. Hafty:	
a) bramowanie taśmowe *(bandes, entre-deux):*	
1. tylko na brzegu haftowane	730·—
2. inne (także z tłem haftowanem)	800·—
b) tiule i koronki haftowane	750·—
c) osobno nie wymienione	730·—
199. Towary posamonnicze i guzikarskie	226·—
200. Towary dziane i pończoszkowe:	
a) Materye dziane i pończoszkowe w całych sztukach (towar metryczny):	
1. surowe	220·—
2. bielone, barwione, drukowane, pstro dziane lub na drutach robione	240·—
b) Pończochy i skarpetki:	
1. wagi ponad 1 *kg* od tuzina par	220·—
2. wagi do 1 *kg* włącznie od tuzina par	285·—
c) Rękawiczki:	
1. wagi ponad 300 *g* od tuzina par	300·—
2. wagi aż do 300 *g* włącznie od tuzina par	400·—
d) osobno nie wymienione	300·—
201. Artykuły techniczne:	
a) siatki żarowe, nie wypalone	215·—
b) suche pilśnie, tkane, także kutnerowane	155·—
c) rzemienie ruchodawcze	85·—
d) pasy i knoty	75·—
e) wężownice, tkane lub plecione; szpagat o średnicy 1 *mm* lub więcej; siatki, grube, powrozy itp. techniczne artykuły	70·—
Uwaga. Szpagat o średnicy poniżej 1 *mm* odprawia się jak przędze.	
f) Tkackie, cienkie sznurki (do obszywania):	
1. z przędzy w nić skręconej	85·—
2. inne	220·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXIII. Len, konopie, juta i inne przędziwa roślinne, osobno nie wymienione, przędze i towary z nich,	
bez przymieszki bawełny, wełny lub jedwabiu.	
202. Len, konopie, juta i inne przędziwa roślinne, osobno nie wymienione, surowe, roszone, międlone, czesane, bielone, barwione i w odpadkach .	bez opłaty
203. Wata z tych przędziw, z wyjątkiem waty do celów leczniczych; nici do czyszczenia maszyn itp. przysposobione	12·—
Przędze:	
204. Przędze lniane (z włókien lub kłaków lnianych); przędze ramié:	
a) pojedyncze, surowe	3·60
b) pojedyncze, bielone, popielone lub barwione	12·—
c) skręcone	43·—
d) do sprzedaży cząstkowej przysposobione:	
1. pojedyncze	43·—
2. skręcone	83·—
205. Przędze konopne (z włókien i kłaków konopnych, także zmieszane z innemi przędziwami do tej klasy należącemi); przędze osobno nie wymienione:	
a) pojedyncze, surowe	3·60
b) pojedyncze, bielone, popielone lub barwione	12·—
c) skręcone	43·—
d) do sprzedaży cząstkowej przysposobione:	
1. pojedyncze	43·—
2. skręcone	83·—
206. Przędze z juty (z juty, także z lnem zmieszane):	
a) pojedyncze, surowe	3·60
b) pojedyncze, bielone, popielone lub barwione; skręcone przędze z juty .	12·—
c) do sprzedaży cząstkowej przysposobione:	
1. pojedyncze	43·—
2. skręcone	83·—
Uwaga do Nrów 204, 205 i 206. Tak zwane powrósła w kłębkach lub na motowidłach	12·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
Towary lniane, konopne, z juty itp.:	
207. Tkaniny z przędz lnianych lub ramié, bez deseniu (tylko z zasadniczem wiązaniem):	
a) surowe:	
1. do 40 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowych	15·—
2. 41 do 160 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowych	29·—
3. ponad 160 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowych	190·—
b) bielone, popielone, barwione, drukowane, pstro tkane:	
1. do 80 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowych	48·—
2. 81 do 160 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowych	95·—
3. ponad 160 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowych	190·—
208. Tkaniny z przędz lnianych lub ramié, w deseń (ze zmiennemi zasadniczemi wiązaniami lub w inny deseń z wyjątkiem adamaszków):	
a) surowe:	
1. do 160 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowych	95·—
2. ponad 160 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowych	190·—
b) bielone, popielone, barwione, drukowane, pstro tkane	190·—
209. Adamaszki wszelkiego rodzaju, także surowe	190·—
210. Batysty; gazy, limony i inne tkaniny rzadkie	330·—
211. Koronki, zęby, tiule i rodzaju tiulów materyały siatkowe	715·—
212. Hafty:	
a) bramowanie taśmowe *(bandes, entre-deux)*:	
1. tylko na brzegu haftowane	730·—
2. inne (także z tłem haftowanem)	800·—
b) koronki i tiule, haftowane	750·—
c) osobno nie wymienione	730·—
213. Aksamity i towary tkackie w rodzaju aksamitu (z włosem strzyżonym lub nie strzyżonym)	190·—
214. Towary wstążkowe	200·—
215. Towary pasamonnicze i guzikarskie	200·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
216. Tkaniny z konopianej i innych do Nr. 205 należących przędz, także zmieszane z innemi, do tej klasy należącemi przędzami, bez deseniu (tylko z zasadniczem wiązaniem):	
a) surowe:	
1. do 40 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowe	15·—
2. 41 do 160 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowe	29·—
b) bielone, popielone, barwione, drukowane, pstro tkane:	
1. do 80 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowe	48·—
2. 81 do 160 nitek w osnowie i wątku na 2 *cm* kwadratowe	95·—
Uwaga. Wszystkie inne tkaniny z przędz konopianych itp. odprawia się tak, jak tkaniny z przędz lnianych.	
217. Tkaniny z juty:	
a) surowe, bez deseniu (tylko z wiązaniem zasadniczem), zawierające w osnowie i wątku nie więcej jak 40 nitek na 2 *cm* kwadratowe . . .	15·—
b) materye na sprzęty i odzież, tapety, jakoteż wszelkie tkaniny z juty w połączeniu z innemi przędziwami roślinnemi, nie wyłączając bawełny, o ile w ilości nitek juta przeważa	100·—
Uwaga. Tkaniny z juty, przy których bawełna, względnie len, ramié, konopie lub też osobno nie wymienione roślinne przędziwa co do ilości nitek przeważają, odprawiać należy tak, jak tkaniny z bawełny, względnie z lnu lub konopi.	
c) osobno nie wymienione	30·—
Uwaga. Z haftowanemi tkaninami z juty, koronkami, tiulami, aksamitami i towarami tkackimi rodzaju aksamitu, towarami wstążkowymi, posamonniczymi i guzikarskimi z juty postępuje się tak, jak z towarami lnianymi.	
218. Kobierce pod nogi z lnu, konopi, juty i przędziw roślinnych osobno nie wymienionych, także bielone, barwione, drukowane, w deseń:	
a) nie z włosem tkane	30·—
b) z włosem tkane	100·—
219. Towary powroźnicze i artykuły techniczne:	
a) liny, powrozy o 5 *mm* średnicy lub więcej, także bielone, napuszczone mazią	18·—
Uwaga. Włókna kokosowe itp. skręcone na sznury (przędza kokosowa itp.) do fabrykacyi wojłoków itp. za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu, który wydany będzie osobnem rozporządzeniem	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) powrozy mające średnicy mniej jak 5 *mm* i szpagaty:	
1. do sprzedaży cząstkowej nie przysposobione	43·—
2. do sprzedaży cząstkowej przysposobione (w kłębki zwinięte itp.) o średnicy większej, jak 1 *mm*	48·—
3. do sprzedaży cząstkowej przysposobione o średnicy 1 *mm* i poniżej .	83·—
c) wężownice, tkane lub plecione	50·—
d) rzemienie ruchodawcze	85·—
e) towary powroźnicze i artykuły techniczne, osobno nie wymienione . . .	43·—
Uwaga. Towary dziane i pończoszkowe z przędziw klasy XXIII odprawia się podług Nr. 200.	
XXIV. Wełna, przędze wełniane i towary wełniane,	
także z domieszką innych przędziw, z wyjątkiem jedwabiu.	
220. Wełna, surowa, płukana, czesana, barwiona, bielona, mielona i odpadki . .	bez opłaty
221. Wata wełniana i z włosów; wata na kapelusze i wełna rozstrzepana (tylko nafilcowana, nie wałkowana)	22·—
Przędze:	
222. Przędze z grubych włosów zwierzęcych (włosów bydła rogatego itp.) aż do Nr. 5 metrycznego włącznie, surowe:	
a) pojedyncze lub podwójne	19·—
b) z więcej nitek skręcone	29·—
Uwaga. Przędze z grubych włosów zwierzęcych ponad Nr. 5 metryczny, jakoteż bielone, barwione, drukowane, odprawia się podług Nr. 226 jak przędza z wyczesków.	
223. Przędza mohair, alpacca (także mottled alpacca) i przędza genappes; wszystkie pojedyncze lub podwójne, surowe, przy dowozie przez osobno do tego upoważnione komory	bez opłaty
224. Kamgarn (przędza gładka) z sierści wielbłądziej, pojedyncza lub podwójna, surowa, przy dowozie przez osobno do tego upoważnione komory	5·—
225. Kamgarn, osobno nie wymieniony:	
a) surowy, pojedynczy:	
1. aż do Nr. 45 metrycznego	12·—
2. ponad Nr. 45 metryczny	21·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) surowy, podwójny lub z więcej nitek skręcony:	
1. aż do Nr. 45 metrycznego	17·—
2. ponad Nr. 45 metryczny	29·—
Uwaga. Kamgarn, osobno nie wymieniony, surowy, pojedynczy lub podwójny, ponad Nr. 30 aż do Nr. 45 metrycznego włącznie, do fabrykacyi posamonów za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego, osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
c) bielony, barwiony, drukowany, pojedynczy:	
1. aż do Nr. 45 metrycznego	29·—
2. ponad Nr. 45 metryczny	38·—
d) bielony, barwiony, drukowawy, podwójny lub z więcej nitek skręcony:	
1. aż do Nr. 45 metrycznego	38·—
2. ponad Nr. 45 metryczny	48·—
e) kamgarn w wełnie barwiony lub drukowany nakrapiany, jakoteż nie barwioną wełną (brudno-białą) przeplatany:	
1. pojedynczy	33·—
2. z dwóch lub więcej nitek skręcony, także przędza tego rodzaju z nitek rozmaitej barwy	38·—
Uwaga. Drukowana przędza na osnowę do kobierców za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	29·—
226. Przędza z wyczesków i na wzór tej sporządzone, osobno nie wymienione przędze:	
a) surowe, pojedyncze	19·—
b) surowe, podwójne lub z więcej nitek skręcone	29·—
c) bielone, barwione, drukowane:	
1. pojedyncze	29·—
2. podwójne, lub z więcej nitek skręcone	38·—
227. Przędze do cząstkowej sprzedaży przysposobione	52·—
Towary wełniane:	
228. Kocy; sukno samodziałowe; krajki	29·—
229. Towary tkackie, wełniane, osobno nie wymienione, także drukowane:	
a) wagi więcej, jak 700 *g* na metr kwadratowy	120·—
b) wagi więcej, jak 200 do 700 *g* na metr kwadratowy	200·—
c) wagi 200 *g* i mniej na metr kwadratowy	262·—
230. Aksamity i tkaniny w rodzaju aksamitu (z postrzyżonym lub nie postrzyżonym włosem), także drukowane	240·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
231. Towary wstążkowe	240·—
232. Towary posamonnicze i guzikarskie	240·—
233. Towary dziane i pończoszkowe:	
a) materye dziane i na drutach robione w całych sztukach (towar na metry)	240·—
b) pończochy i skarpetki:	
1. wagi więcej jak 1 *kg* od tuzina par	250·—
2. wagi do 1 *kg* włącznie od tuzina par	320·—
c) rękawiczki	330·—
d) osobno nie wymienione	250·—
234. Szale i tkaniny w rodzaju szalów; koronki i chustki koronkowe; tiule i materye siatkowe w rodzaju tiulów	476·—
235. Hafty, jedwabiem haftowane	600·—
236. Hafty, innymi materyałami haftowane	500·—
237. Kobierce pod nogi:	
a) z włosów psich, cielęcych lub bydlęcych, także z małą przymieszką wełny	30·—
b) kobierce wiązane	180·—
c) inne i takież z pilśni, także drukowane	120·—
238. Pilśnie i towary pilśniowe (z wyjątkiem kobierców pod nogi tego rodzaju):	
a) grube pilśnie z włosów zwierzęcych (także przykrojone, namazione lub lakierowane)	32·—
b) inne pilśnie i towary pilśniowe:	
1. nie drukowane	120·—
2. drukowane	190·—
239. Artykuły techniczne:	
a) dna sit, powrozy i liny z włosienia końskiego; grube kraty, sieci wiązane itp. osobno nie wymienione artykuły techniczne	35·—
b) sukna do prasowania i cedzenia, gdy ważą więcej, jak 500 *g* na metr kwadratowy	95·—
Uwaga. Sukna do prasowania i cedzenia (filtrowania) wagi 500 *g* lub poniżej odprawia się jako osobno nie wymienione wełniane towary tkackie.	
c) wężownice, tkane lub plecione; gurty	95·—
d) rzemienie ruchodawcze	100·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXV. Jedwab i towary jedwabne,	
także z przymieszką innych przędziw.	
240. Jedwab surowy w pęczkach (oprzędy); odpadki jedwabiu, nieuprzędzione .	bez opłaty
241. Wata jedwabna, z wyjątkiem waty do celów leczniczych	30·—
242. Jedwab (zesnuty albo przędziony, także kręcony):	
a) surowy	bez opłaty
b) bielony	120·—
c) barwiony:	
1. czarny	95·—
2. w innych barwach	120·—
243. Pela (odpadki jedwabiu, uprzędzione), także skręcona:	
a) surowa lub bielona	bez opłaty
b) barwiona:	
1. czarna	95·—
2. w innych barwach	120·—
244. Jedwab sztuczny, także skręcony:	
a) brudno-biały, niebarwiony	bez opłaty
b) barwiony:	
1. czarny	95·—
2. w innych barwach	120·—
245. Przędze z jedwabiu, peli lub jedwabiu sztucznego, w połączeniu z innemi przędziwami, także skręcone:	
a) przędze z pęczkami z odpadków jedwabiu	48·—
b) inne	70·—
Uwaga. Surowy kamgarn przeciągnięty jedną nitką nieskręconego jedwabiu, uważa się jako kamgarn Nr. 225.	
246. Nici z jedwabiu, peli lub jedwabiu sztucznego, także w połączeniu z innemi przędziwami, bielone lub barwione, do sprzedaży cząstkowej przysposobione	160·—
Towary z samego jedwabiu (z jedwabiu, peli lub jedwabiu sztucznego):	
247. Towary z samego jedwabiu, haftowane	1400·—
248. Tiule i materye siatkowe w rodzaju tiulów; gazy (także tkana krepa i flory); koronki i chustki koronkowe	1350·—
249. Gaza na woreczki jedwabne	900·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
250. Tkaniny z samego jedwabiu, osobno nie wymienione:	
a) gładkie (bez fasonu):	
1. nie barwione lub barwione na czarno	1200·—
2. innej barwy, drukowane pstro tkane	1300·—
b) z fasonem:	
1. niebarwione lub na czarno barwione	1250·—
2. innej barwy, drukowane, pstro tkane	1350·—
251. Aksamity i tkaniny w rodzaju aksamitu (z postrzyżonym lub nie postrzyżonym włosem)	1300·—
252. Towary dziane i pończoszkowe:	
a) materyały dziane lub na drutach robione w całych sztukach (towar metryczny)	1300·—
b) pończochy i skarpetki	1400·—
c) rękawiczki	1400·—
d) osobno nie wymienione	1400·—
253. Towary wstążkowe:	
a) haftowane lub też z tiulu, gazy, względnie innych tkanin Nr. 248	1400·—
b) wstążki aksamitne lub wstążki z wyglądem aksamitnym	1300·—
c) inne:	
1. bez fasonu	1300·—
2. fasonowane	1400·—
254. Towary posamonnicze i guzikarskie	1000·—
Towary półjedwabne (z jedwabiu, peli lub jedwabiu sztucznego w połączeniu z innemi przędziwami):	
255. Towary półjedwabne, haftowane; tiule i materye siatkowe w rodzaju tiulów; gazy (także tkane krepy i flory); koronki i chustki koronkowe	1200·—
256. Tkaniny półjedwabne, osobno nie wymienione:	
a) gładkie (bez fasonu)	600·—
b) z fasonem	650·—
Uwaga. Tkaniny półjedwabne, gdy ważą więcej jak 200 *g* na metr kwadratowy, także z fasonem, odprawia się podług *a*.	
257. Aksamity i tkaniny w rodzaju aksamitu (z postrzyżonym lub nie postrzyżonym włosem)	960·—
258. Towary dziane i pończoszkowe:	
a) materye dziane i pończoszkowe w całych sztukach (towar metryczny)	600·—
b) pończochy i skarpetki	650·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
c) rękawiczki	650·—
d) osobno nie wymienione	650·—
259. Towary wstążkowe:	
a) haftowane lub z tiulu, gazy względnie innych tkanin Nr. 255	1200·—
b) wstążki aksamitne i wstążki z wyglądem aksamitnym	960·—
c) inne:	
1. wstążki półjedwabne, na wzór rypsu tkane, szerokości 6 *cm* lub mniej na czarno, szaro lub brunatno barwione (wstążki kapeluszowe)	450·—
2. bez fasonu inne	600·—
3. fasonowane	650·—
260. Towary posamonnicze i guzikarskie	600·—
Uwagi do klasy XXV.	
1. Tkaniny całkiem ordynarne z surowej przędzy z odpadków jedwabiu, wyglądające jak szare płótno pakowe i używane na płachty do wytłaczania (prasowania), na ścierki itp., także z pojedynczemi barwionemi nitkami	57·—
2. Jedwab zasnuty w przędze z innych nitek a nie tworzący ich powłoki zewnętrznej, lub nie ciągnący się przez całą długość nitki tkaniny, pomija się w tkaninach z takich przędz.	
XXVI. Towary konfekcyjne.	
261. Kwiaty sztuczne, gotowe, całe lub po części z materyałów tkackich	1100·—
262. Części składowe kwiatów sztucznych, całe lub po części z materyałów tkackich	480·—
Uwaga. Słupki kauczukowe do wyrobu sztucznych kwiatów, także w połączeniu z materyałami tkackimi	48·—
263. Pióra strojowe, przysposobione i roboty z nich	1100·—
264. Sztuczne futerka z piór:	
a) ze strusich itp. przednich piór	1100·—
b) z innych piór:	
1. gotowe, także paski garnirunkowe	620·
2. osobno nie wymienione	480·—
265. Roboty perukarskie i inne z włosów ludzkich	240·—
	od sztuki
266. Pilśń przyrządzona w postaci kapeluszy	—·40

	Cło w koronach
	od sztuki
267. Kapelusze męskie i dla chłopców:	
a) jedwabne i z materyi wszelkiego rodzaju, kapelusze składane; także ubrane	1·50
b) pilśniowe:	
1. nie ubrane	—·70
2. ubrane	1·—
c) kapelusze ze słomy, łyka, łubu lub innych materyałów:	
1. nie ubrane	—·50
2. ubrane	1·—
268. Kapelusze damskie i dla dziewcząt wszelkiego rodzaju:	
a) nie ubrane	—·70
b) ubrane	1·20
269. Kapelusze wszelkiego rodzaju, przystrojone	1·80
Uwagi.	
1. Kapelusze damskie i dla dziewcząt pod względem formy i opatrzenia w rodzaju kapeluszy męskich i dla chłopców, odprawia się jak te ostatnie.	
2. Czapki, krymki itp. nakrycia głowy, z wyjątkiem fezów, odprawiać należy tak samo jak kapelusze.	
3. Pod ubraniem (garnirowaniem) rozumie się opatrzenie podszewką, obszyciem, skórką do kapelusza i pojedyncze nałożenie wstążki, materyi, sznurka itp. lub też opatrzenie pojedynczemi tylko temi częściami składowemi.	
270. Fezy (tureckie czapeczki) z kutasami lub bez nich	—·10
271. Wachlarze wszelkiego rodzaju:	od 100 kilogramów
a) ze zwyczajnych materyałów	120·—
b) z materyałów przednich lub z przednimi materyałami	200·—
c) z materyałów najprzedniejszych lub z najprzedniejszymi materyałami	420·—
d) z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
1. ze złota	850·—
2. ze srebra	600·—
272. Parasole od deszczu i słońca z pokryciem z materyi:	
a) bez opatrzenia szlachetnymi metalami:	od sztuki
1. przystrojone lub z koronek, haftów	2·75
2. z samego jedwabiu	2·20
3. z półjedwabiu	1·70
4. z innych materyałów	—·70
b) z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
1. ze złota	5·—
2. ze srebra	3·—
273. Garnirunki zrobione z sznureczków, sznureczków okręcanych, sznelek itp. wyrobów posamonniczych, także dalej przyrządzone (jednak nie z koronkami lub haftami):	od 100 kilogramów
a) całe lub częściowo z jedwabiu, peli i sztucznego jedwabiu	1300·—
b) z innego przędziwa	350·—
Uwaga. Tego rodzaju garnirunki z koronkami lub haftami odprawia się tak, jak towary strojowe Nr. 274.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
274. Odzież, bielizna, stroje i inne szyte przedmioty z materyi, osobno nie wymienione, podlegają takiemu cłu, jak ich część główna, za tę zaś uważa się w ubiorach i strojach kobiecych część składową, od której największe cło jest pobierane z dodatkiem 40 od sta.	

Ogólne uwagi do klas taryfy XXII do XXVI.

1. Przędze w ułożonej lub klejonej osnowie podlegają dodatkowi 5 procent do stopy celnej, użytej przędzy.

2. W tkaninach, robotach dzianych, pończoszkowych itp. znajdujące się perły szklanne, porcelanowe lub metalowe, sieczka szklanna, błyskotki, przędziwo szklanne, nitki fiszbinowe itp. przy taryfowaniu towarów tkackich pozostają bez uwzględnienia.

3. Towary tkackie wszelkiego rodzaju w połączeniu z nitkami metalowemi (drutem okrągłym lub spłaszczonym) podlegają dodatkowi 30 procent do cła dotyczącego towaru tkackiego.

4. Przy wymiarze opłaty celnej od haftów miarodajną jest materya właściwa, materał zaś użyty do haftowania, o ile pod tym względem taryfa osobnych postanowień nie zawiera, nie wywiera żadnego wpływu. Haftowane aksamity, tkaniny w rodzaju aksamitów, tudzież haftowane wstążki, ostatnie o ile w taryfie nie są osobno wymienione, odprawia się jako hafty.

Haftowane towary dziane i pończoszkowe, towary posamonnicze i guzikarskie — z wyjątkiem należących do Nr. 247 (haftowane towary z samego jedwabiu) i 255 (haftowane towary półjedwabne) — podpadają cłu nie jako hafty, tylko stosownie do ich dalszej jakości. Towary dziane i pończoszkowe bawełniane, lniane i wełniane, haftowane jedwabiem lub też robotą szytą jedwabiem ozdobione, należy odprawiać tak, jak półjedwabne, dziane i pończoszkowe towary Nr. 258; tak samo jedwabiem haftowane lub robotą szytą jedwabiem ozdobione, bawełniane, lniane lub wełniane towary posamonnicze i guzikarskie odprawia się tak, jak półjedwabne towary posamonnicze i guzikarskie Nr. 260.

5. Przy pończochach, skarpetkach, rękawiczkach i osobno nie wymienionych towarach dzianych i pończoszkowych nie uwzględnia się konfekcyi, o ile nie chodzi o dziane lub drutami robione towary strojowe (ustrojone artykuły fantazyjne), które jako towary strojowe odprawia się podług opłaty celnej, która wyżej oclonemu strojowi odpowiada.

Tkaniny, które są tylko pojedynczo obrąbione lub pojedynczymi szwami opatrzone, — o ile nie są przedmiotami handlu towarami strojowymi — poddaje się opłacie celnej nie jako szyte przedmioty, tylko nakłada się na nie dodatek 10 procent do cła od dotyczącej tkaniny.

6. Worki z grubej materyi odprawia się jak dotyczące tkaniny.

7. Używane, znaczone worki z grubej materyi, wprowadzane do napełniania zbożem a po napełnieniu w przeciągu 2 miesięcy napowrót wywożone, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem . . . . . bez opłaty

8. Używane, znaczone worki z grubej materyi, które napełnione zbożem wszelkiego rodzaju, słodem, kiełkami słodowymi, nasieniem rzepaku olejnego, nasionami, glinką porcelanową, węglami, materyałem papierowym, z wolnego obrotu obszaru celnego zostały wywiezione i w próżnym stanie napowrót wracają, za certyfikatem i pod warunkami, tudzież kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem . . . . . bez opłaty

	Cło w koronach od 100 kilogramów
XXVII. Towary szczotkarskie i sitarskie.	
275. Towary szczotkarskie, pospolite, t. j. ze szczeciny dalej nie przyrządzonej (także z surogatów szczeciny), słomy, piassawy i innych materyałów roślinnych, także z opatrzeniem z drzewa lub żelaza, niebarwione, nie politerowane ani lakierowane:	
a) miotły ze słomy, piassawy lub innych materyałów roślinnych	12·—
b) pędzle, ordynarne	43·—
c) inne, pospolite towary szczotkarskie	36·—
276. Towary szczotkarskie, osobno nie wymienione (z wyjątkiem szczotek drucianych do celów technicznych), z opatrzeniem:	
a) ze zwyczajnych materyałów	72·—
b) z przednich materyałów	120·—
c) z najprzedniejszych materyałów	240·—
d) ze szlachetnych metalów:	
1. ze złota	850·—
2. ze srebra	600·—
Uwagi.	
1. Przy szczotkach do froterowania i szczotkach do koni, połączenie z towarami tkackimi pozostaje bez uwzględnienia.	
2. Przednie pędzle, o ile nie podpadają pod *c* i *d*, odprawia się podług *b*.	
277. Sita drewniane, gotowe, z dnami z plecionek drewnianych lub żelaznego drutu; drewniane dna sit	40·—
278. Towary sitarskie, osobno nie wymienione, z dnami:	
a) z włosienia końskiego lub drutu	72·—
b) z innych przędziw (z wyjątkiem włosienia końskiego i jedwabiu)	120·—
c) z dnami z jedwabiu	240·—
XXVIII. W innych klasach taryfy nie wymienione towary ze słomy, trzciny, łyka, łubu itp.	
279. Trzcina do krzeseł:	
a) łupana, także obłupiona (trzcina rdzenna), surowa	1·20
b) bejcowana, barwiona, lakierowana, bronzowana lub przykrojona	12·—
280. Ordynarne rogoże pod nogi i maty (płachty do wozów itp.), niebarwione lub barwione	12·—
Uwaga. Chodniki kokosowe (na wzór kobierców chodnikowych sporządzone)	20·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
281. Plecionki, osobno nie wymienione:	
a) pospolite, t. j. ordynarne towary do domowego lub przemysłowego użytku, także w połączeniu z drzewem	12·—
b) przednie, o ile nie należą do *c*, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	36·—
c) najprzedniejsze t. j. plecionki z jedwabnem lub innem przędziwem, włosieniem końskim lub nitkami metalowemi przewlekane lub przerabiane, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	120·—
d) w połączeniu z innymi najprzedniejszymi materyałami	240·—
282. Towary koszykarskie (także z witwy):	
a) pospolite (ordynarne kosze do pakowania, noszenia, kosze wozowe i do bielizny, więcierze itp.) z nieobłupanych lub obłupanych prętów itp., ani nie bejcowane, barwione, pokostowane, ani też lakierowane, także w połączeniu z drzewem, żelazem lub nieszlachetnymi metalami	12·—
b) przednie, t. j. wszystkie inne o ile nie należą do *c*, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	120·—
c) najprzedniejsze, t. j. takież w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
Uwaga. Meble plecione odprawia się tak, jak towary z drzewa klasy XXXIV.	
283. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—
XXIX. Papier i towary papierowe.	
284. Miazga papierowa, bielona lub nie bielona:	
a) ze szmat (półmiazga)	bez opłaty
b) z drzewa, słomy, esparto i podobnych włókien:	
1. mechanicznie szlifowana	1·50
2. chemiczną drogą wyrobiona	1·50
Uwaga. Miazgę papierową przy dowozie w arkuszach, zwojach lub w formie tektury odprawia się podług tego numeru tylko w takim razie, jeżeli jest przedziurawiona lub ją na prośbę strony pod nadzorem urzędowym przedziurawiono.	
285. Tektura:	
a) ordynarna, gdy waży 300 *g* i więcej na metr kwadratowy	7·20
b) tektura do pras, tektura łupkowa, tektura lśniąca	7·20
c) przednie kartony, następnie wszystkie farbami pomalowane lub w deseń, także w deseń prasowane	15·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
286. Tektura maziowa i kamienna	7·20
Papier:	
287. papier pakunkowy, gdy waży 30 *g* i więcej na metr kwadratowy:	
a) niebarwiony	7·20
b) w masie barwiony lub maziony	10·—
288. Bibuła:	
a) ordynarna, niebarwiona	7·20
b) przednia, także w kartonach	14·—
c) w deseń prasowana (adamaszek bibułowy)	36·—
289. Papier rysunkowy, tektura malarska, papier do miedziorytów	20·—
290. Papier pstry, także lakierowany i na biało pomalowany:	
a) gładki	27·—
b) w deseń prasowany, chropowaty lub gufrowany	40·—
291. Papier pergaminowy	20·—
292. Papier do celów fotograficznych przyrządzony:	
a) nie wrażliwy na światło (papier albuminowy, żelatynowy, pigmentowy itp. papiery)	30·—
b) wrażliwy na światło	50·—
293. Inne chemiczne papiery	30·—
294. Papier złoty i srebrny, jakoteż papier ze złotymi i srebrnymi deseniami (prawdziwy lub nieprawdziwy, także bronzowany), papier koronkowy itp. przekłowany	40·—
295. Tapety	60·—
296. Papier, osobno nie wymieniony:	
a) gładki	12·—
b) rygowany	20·—
c) w deseń prasowany, wyrobu krepowego, gufrowany lub chropowaty	36·—
297. Papier i okładki tekturowe z płótnem pod spodem lub w środku (także z materyą bawełnianą); podszewki papierowe do kapeluszy, także tkaninami obciągnięte	36·—
Towary papierowe:	
298. Druki, ogłoszenia i plakaty:	
a) dwu- lub więcejkolorowe, albo złotem lub srebrem drukowane, względnie drogą fotograficzną sporządzone	72·—
b) inne	24·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
299. Wyroby z papieru zbytkowe, osobno nie wymienione hurtowne wyroby fabryczne obrazów drukowanych, zabawki, wszystkie te także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami; bielizna papierowa; kwiaty i części składowe kwiatów z papieru	100·—
Uwaga. Towary tego numeru w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami odprawia się podług Nr. 300 *d*.	
300. Towary z papieru, tektury lub masy papierowej, osobno nie wymienione:	
a) z masy papierowej, okładki tekturowe, papier, z wyjątkiem papieru Nrów 290 *b*, 294 i 296 *c*	36·—
b) z papieru lub z papierem Nrów 290 *b*, 294 i 296 *c*, następnie wszystkie z obrazami i malowidłami	72·—
Uwaga. Towary podpadające pod *a* i *b* także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami.	
c) w połączeniu z przednimi materyałami albo płótnem introligatorskiem . .	120·—
d) w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
Uwaga. Tu należą zwłaszcza także wyroby z tektury i roboty introligatorskie (pudełka, puzderka, teki, okładki i okładki do albumów, części składowe albumów, gotowe albumy, gotowe lub zbytkowe kalendarze, notesy, notatki, zeszyty do pisania itp.), z wyjątkiem należących do Nr. 647 oprawionych książek, map, czasopism i nut.	
301. Roboty formierskie z tektury kamiennej, asfaltu i podobnych materyałów:	
a) ani nie pomalowane, ani też nie lakierowane, także w połączeniu z drzewem lub żelazem	20·—
b) inne, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	40·—
Uwaga. Roboty formierskie w połączeniu z przednimi i najprzedniejszymi materyałami należy odprawiać podług Nr. 300 *c* i *d*, zabawki itp. z tektury kamiennej itp. podług Nr. 299.	
302. Karty do grania	145·—
Uwaga. Karty do grania podlegają nadto opłacie stempla konsumcyjnego podług istniejących przepisów i deklarowane być mają podług ilości i jakości talii, tudzież ilości kart każdej talii.	
303. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—
XXX. Kauczuk i gutaperka, jakoteż towary z tychże.	
304. Kauczuk, gutaperka (także balata), surowe lub oczyszczone; odpadki z nich, stare zużyte kawałki towarów z nich sporządzonych; z odpadków kauczukowych regenerowany kauczuk (mitchel guma)	bez opłaty
305. Rozczyny kauczukowe	6·—
306. Ciasto kauczowe	10·—
307. Nitki kauczukowe, nie oprzędzione (także płaskie, nie szersze jak 3 *mm*) . .	3·60

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
308. Płyty nie wulkanizowane, cięte, wyrównane, walcowane (płyty patentowe) .	40·—
309. Towary z płyt patentowych, osobno nie wymienione, wulkanizowane lub nie wulkanizowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	130·—
310. Zabawki dla dzieci z miękkiego kauczuku, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	100·-
311. Obuwie, także w połączeniu z towarami tkackimi wszelkiego rodzaju lub z innymi materyałami	120·—
312. Towary z miękkiego kauczuku, osobno nie wymienione, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	100·—
313. Twarda guma (twarda lub twarda jak skóra) w płytach, sztabach i rurach, także polerowana, jednak dalej nie obrobiona	30·—
314. Towary z gumy twardej, osobno nie wymienione:	
a) surowe prasowane, z widzialnymi szwami od prasowania	84·—
b) inne, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami . .	135·—
315. Tkaniny i materye dziane, kauczukiem powleczone, napojone pomalowane lub za pomocą warstw kauczukowych połączone, jeżeli przerobione w nich przędziwa składają się:	
a) całe lub w części z jedwabiu, peli lub też sztucznego jedwabiu	200·—
b) z innych materyałów tkackich, także tego rodzaju pilśnie	130·—
316. Tkaniny sprężyste, towary dziane i posamonnicze, jeżeli przerobione w nich przędziwa składają się:	
a) całkiem lub częściowo z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu . . .	200·—
b) z innych materyałów tkackich:	
1. elastyki do obuwia	170·—
2. inne	185·—
317. Ubrania i inne przez przylepianie, szycie itp. przyrządzone przedmioty z materyałów w Nrach 315 i 316 wymienionych, należy odprawiać jak te z dodatkiem 20 procent.	
318. Towary kauczukowe w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami . . .	240·—
319. Towary kauczukowe z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—
320. Artykuły techniczne:	
a) tkaniny na pokłady do grępli dla grępiarń za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	7·—
b) wężownice z kauczuku lub z kauczukiem, także z pokładami z tkaniny lub wstawkami drucianemi	70·—
Uwaga. Wężownice z płyt patentowych odprawia się podług Nr. 309.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
c) środki uszczelniające	100·—
d) rzemienie ruchodawcze	100·—
e) pneumatyki (wężownice i płaszcze)	150·—
f) materyał izolacyjny z płyt patentowych, także wulkanizowany	130·—
g) opatrzenia do celów technicznych i elektro-technicznych, do instrumentów itp. z twardej gumy z wyjątkiem do Nr. 314 *a* należącej surowej, prasowanej gumy twardej	135·—
Uwaga. Do urządzania telefonu i mikrofonu za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	100·—
h) kauczukowe sukna nadrukowane i inne osobno nie wymienione artykuły techniczne	120·—
XXXI. Cerata i towary z niej.	
321. Cerata, gruba, nie drukowana; płótno asfaltowe	18·—
322. Okrycia do wozów i inne płachty służące do nakrycia z grubych materyi, w tkaninie, względnie przędze chemicznie preparowane lub olejem, mazią, albo też mieszaninami tłuszczów powleczone lub napojone	60·—
323. Grube opony na podłogi z ceraty, linoleum, kamptulikonu i tym podobnych kompozycyi:	
a) do 2 *mm* grubości	75·—
b) ponad 2 *mm* grubości	60·—
324. Płótno introligatorskie	72·—
325. Cerata, osobno nie wymieniona, także muślin woskowany i kitajka woskowana:	
a) towar metryczny bez odznaczonego deseniu	75·—
b) odznaczona lub towar metryczny z odznaczonym deseniem	85·—
326. Towary z ceraty, muślinu woskowanego i kitajki woskowanej, z wyjątkiem tego rodzaju towarów siodlarskich, rymarskich i kaletniczych:	
a) także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	100·—
b) w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
327. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
XXXII. Skóra i towary skórzane.	
Skóra:	
328. Skóra bydlęca i końska, w rodzaju skóry na podeszwy robiona (także na rzemienie ruchodawcze):	
a) w kawałkach grzbietu (croupons):	
1. wydębiona	50·—
2. środkami mineralnymi wygarbowana	60·—
b) inna (z wyjątkiem odpadków ze skóry):	
1. wydębiona	43·—
2. środkami mineralnymi wygarbowana	50·—
c) odpadki ze skóry	35·—
329. Skóra bydlęca i końska, nie w rodzaju skóry na podeszwy robiona, także gotowa przyrządzona, jednak nie lakierowana:	
a) barwy naturalnej lub na czarno barwiona	30·—
b) inna	43·—
Uwaga. Skóra gręplarska do gręplarń za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	20·—
330. Skóra cielęca, z wyjątkiem skóry lakierowanej	60·—
331. Błamy koźle, kozie i koźlęce, garbowane, także rozcinane, nie barwione, dalej nie przysposobione	5·—
332. Błamy owcze i jagnięce, garbowane, nie barwione, dalej nie przysposobione:	
a) ze strony mięsa łupane	14·—
b) inne	30·—
333. Skóra koźla, kozia i koźlęca, przyrządzona z wyjątkiem skóry na rękawiczki i lakierowanej skóry	60·—
334. Skóra owcza i jagnięca, przyrządzona, z wyjątkiem skóry na rękawiczki i skóry lakierowanej	60·—
335. Skóra na rękawiczki wszelkiego rodzaju	43·—
Uwaga. Skóra na rękawiczki, którą się celem barwienia wywozi, przy ponownym dowozie w barwionym stanie za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	20·—
336. Skóra lakierowana wszelkiego rodzaju	60·—
337. Skóra, osobno nie wymieniona; pergamin	43·—
Uwaga. Wycinki skóry, następnie okrawki i paski skóry, które poddane zostały obrobieniu przez kitowanie, wcinanie lub wycinanie ozdób, dziurawienie, steknowanie, szycie itp., odprawia się, o ile taryfa nie zawiera innego jakiego postanowienia, jak osobno nie wymienione towary skórzane Nr. 342.	
Towary skórzane:	
338. Towary siodlarskie i rymarskie, także w połączeniu z innymi materyałami:	
a) bez części składowych metalowych, lub z okuciem, sprzączkami obrączkami, kabłąkami i innemi częściami składowemi z żelaza i stali (z wyjątkiem niklowanych lub innymi metalami pokrytych)	90·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) z okuciem, sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innemi częściami składowemi z mosiądzu, niklu i innych nieszlachetnych metalów lub nimi pokryte (także z żelaza i stali)	120·—
c) ze srebrnem, srebrno-platerowanem, srebrzonem lub złoconem okuciem, z sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innemi metalowemi częściami składowemi	240·—
339. Towary kaletnicze ze skóry, ceraty i materyi:	
a) z opatrzeniem z żelaza i stali (z wyjątkiem niklowanych lub innymi nieszlachetnymi metalami pokrytych), także w połączeniu z innymi zwyczajnymi lub przednimi materyałami	110·—
Uwaga. Tu należą także tego rodzaju towary z ceraty, skórzanego sukna, materyi na kobierce pod nogi i t. p. bez opatrzenia.	
b) z opatrzeniami z innych jak pod *a* wymienionych metalów (z wyjątkiem szlachetnych), także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	175·—
Uwaga. Tu należą także tego rodzaju towary wagi od sztuki po 1 *kg* i ponadto z samej tylko skóry.	
c) w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami, następnie towary galanteryjne ze skóry wagi sztuki poniżej 1 *kg* z samej tylko skóry	240·—
340. Obówie wszelkiego rodzaju, także ze skóry lub skórą obłożone, tudzież w połączeniu z towarami tkackimi, względnie z innymi materyałami, gdy para waży:	
a) więcej jak 1200 *g*	100·—
b) więcej jak 600 do 1200 *g*	125·—
c) 600 *g* lub poniżej	145·—
341. Rękawiczki, skórzane (także tylko przykrojone lub w połączeniu z towarami tkackimi), tudzież haftowane	150·—
Uwaga. Rękawiczki, skórzane, z ozdobą, zaopatrzone powłoką lub przednim futerkiem podbite, odprawia się jak towary kuśnierskie Nr. 346 *b*.	
342. Towary skórzane, osobno nie wymienione:	
a) z samej skóry lub w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	110·—
b) ze skóry, w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
343. Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra, z wyjątkiem towarów siodlarskich i rymarskich Nr. 338 *c* . .	600·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
344. Artykuły techniczne:	
a) skóra na obuwie (tak zwany weltings); przykrojona skóra siodlarska do siodeł na koła do jazdy; kawały surowej skóry, dalej nie obrobione . .	60·—
Uwaga. Siodła do kół do jazdy należą do Nr. 338.	
b) rzemienie ruchodawcze, płaskie, także paski:	
1. ze skóry wydębionej	70·—
2. ze skóry przed wałkowaniem tłustością napuszczanej, względnie za-pomocą środków mineralnych garbowanej, jakoteż ze skór surowych .	80·—
c) rzemienie ruchodawcze ze skóry, okrągłe lub kanciaste, także skręcone .	80·—
d) artykuły techniczne, osobno nie wymienione, ze skóry lub surowej skóry, jak skopki do różańców (paternoster), czółenka tkackie, koła zębate, manszety, krążki i obrączki do uszczelniania itp.	75·—
XXXIII. Towary kuśnierskie.	
345. Futra, przyrządzone, nie gotowe:	
a) z błamów pospolitych	24·—
b) z błamów przednich	120·—
346. Futra, gotowe:	
a) z błamów pospolitych	200·—
b) z błamów przednich	480·—
XXXIV. Towary drewniane; towary z materyałów tokarskich i snycerskich.	
347. Drzewo do wyrobu i towary piłą rznięte: heblowane, żłobione lub fugowane; przyrzynane drzewo obręczowe, także z tak zwanym zamkiem; przysposobione drzewo beczkowe; miotły z chrustu; wszystkie te surowe, nie bejcowane, barwione itp.	5·—
348. Drut drewniany i welna drewniana:	
a) surowe	5·—
b) bejcowane lub barwione	12·—
349. Sztyfty drewniane (gwoździe drewniane), także bejcowane lub barwione . .	12·—
350. Fryzy, pasy, sztaby i tafle, heblowane, jakoteż parkiety (sklejane lub w inny sposób spojone tafle); wszystkie te nie fornirowane, ani też nie wykładane:	
a) surowe	5·—
b) bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane lub polerowane . . .	7·20

	Cło w koronach od 100 kilogramów
351. Forniry, także przez sklejenie fornirów powstałe tafle:	
a) nie wykładane:	
1. surowe	7·—
2. barwione, bejcowane, pokostowane, lakierowane lub polerowane	14·—
b) wykładane lub z wyciśniętym deseniem; mozaika drzewna do dalszego użytku do towarów drewnianych	30·—
352. Listwy z drzewa (do mebli, ram itp.):	
a) gładkie lub profilowane:	
1. surowe	10·—
2. bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, gruntowane, polerowane, następnie wszystkie fornirowane	15·—
3. z nałożoną masą lub z ozdobami z masy z frezowaną lub wyciskaną ornamentacyą	36·—
4. bronzowane, złocone, srebrzone, przednio pomalowane	50·—
b) z przednią robotą ażurową lub rzeźbiarską, następnie z robotą wykładaną	70·—
353. Ramy (do obrazów, zwierciadeł itp.), o ile nie należą do Nr. 362:	
a) z listw drewnianych Nru 352 *a* 1 i 2	25·—
b) z listw drewnianych Nr. 352 *a* 3	48·—
c) z listw drewnianych Nr. 352 *a* 4 i *b*	80·—
354. Laski z drzewa lub trzciny:	
a) ordynarnie obrobione, surowe, także z obrączkami	7·—
b) ordynarnie obrobione, bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane lub polerowane, także z obrączkami	18·—
c) przednio obrobione, następnie wszystkie w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami (z wyjątkiem obrączek)	36·—
d) w połączeniu z przednimi materyałami	60·—
e) przędziwem lub sznurkami z jelit baranich oplecione	120·—
f) w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
355. Zabawki drewniane:	
a) ordynarne, tylko heblowane, wyrzynane lub toczone, surowe, bez połączenia z innymi materyałami	15·—
b) przedniego wyrobu, surowe, następnie wszystkie bejcowane, barwione, lakierowane, polerowane, malowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	55·—
c) w połączeniu z przednimi materyałami	120·—
d) w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
Uwaga Zabawki z innych do tej klasy należących materyałów snycerskich jak towary z nich.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
356. Towary, osobno nie wymienione, ze zwyczajnego drzewa, także heblowane (gładkie lub profilowane), ordynarnie toczone, względnie ordynarnie wyrzynane, także sklejane, fugowane lub w inny sposób spojone:	
a) surowe, nie w połączeniu z innymi materyałami:	
1. z miękkiego drzewa	8·—
2. z twardego drzewa lub fornirowane (zwyczajnem drzewem)	15·—
b) surowe, z okuciem lub w inny jaki sposób połączone z żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami:	
1. z miękkiego drzewa	12·—
2. z twardego drzewa lub fornirowane (zwyczajnem drzewem)	20·—
c) bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, polerowane, następnie wszystkie w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materyałami, z wyjątkiem pod *b* wymienionych:	
1. z miękkiego drzewa	16·—
2. z twardego drzewa lub fornirowane (zwyczajnem drzewem)	24·—
357. Towary, osobno nie wymienione, z przedniego drzewa lub też takiem drzewem wykładane, także heblowane (gładkie lub profilowane), ordynarnie toczone, względnie ordynarnie wyrzynane, także sklejone, fugowane lub w inny sposób spojone:	
a) surowe, także z okuciem lub w innego rodzaju połączeniu z żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami	20·—
b) bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, polerowane, następnie wszystkie w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materyałami, z wyjątkiem do *a* należących	34·—
358. Towary, osobno nie wymienione, z drzewa przednio toczone, następnie wszystkie z wypalaną, wyciskaną lub fryzowaną ornamentacyą, także w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materyałami: towary wyścielane bez powłoki	40·—
359. Towary, osobno nie wymienione, z drzewa z przednią robotą ażurową lub robotą rzeźbiarską; towary drewniane pozłacane, posrebrzane lub bronzowane (z wyjątkiem drewnianych listw i ram); przednio pomalowane towary drewniane; towary osobno nie wymienione z drzewa w połączeniu z przednimi materyałami, z wyjątkiem skóry i powłok z towarów tkackich . . .	50·—
360. Towary, osobno nie wymienione, z drzewa z robotą wykładaną (boule, intarsien, mozaika drzewna); osobno nie wymienione towary z drzewa z powłokami wszelkiego rodzaju	72·—
Uwaga. Towary z drzewa osobno nie wymienione w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami odprawiać należy podług Nru 362 *b*.	
361. Towary, osobno nie wymienione z innych jak drzewo materyałów tokarskich i snycerskich:	
a) z roślinnych materyałów snycerskich, na innem miejscu taryfy nie wymienionych (z wyjątkiem guzików z orzecha areki, orzecha kamiennego itp.), także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	48·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) z kości, rogu i innych zwierzęcych pod *e* nie wymienionych materyałów snycerskich, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami:	
1. fiszbin iglicy	130·—
2. inne	120·—
Uwaga. Podług Nr. 361 *b* 2 odprawia się także guziki z orzecha areki, orzecha kamiennego itp.	
c) z pianki morskiej, lawy, celuloidu i podobnych sztucznych materyałów snycerskich (z wyjątkiem imitacyi pod *d* i *e* wymienionych materyałów), także w połączeniu ze zwyczajnymi lub innymi przednimi materyałami .	120·—
d) z bursztynu, gagatu, prawdziwe lub naśladowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi, przednimi lub innymi najprzedniejszymi materyałami . . .	240·—
e) z kości słoniowej, perłowej macicy, szylkretu, prawdziwe lub naśladowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi, przednimi lub innymi najprzedniejszymi materyałami	270·—
Uwagi.	
1. Przysposobione do dalszego obrobienia przedmioty z materyałów należących do Nr. 361 *b* 2. *d* i *e*	24·—
2. Towary Nru 361 *a* w połączeniu z przednimi materyałami odprawia się podług *b* 2, w połączeniu zaś z najprzedniejszymi materyałami podług *d*; tę ostatnią pozycyę stosuje się także do towarów Nru 361 *b* i *c* w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami.	
362. Towary galanteryjne (fraszki i przybory tualetowe):	
a) z drzewa lub z materyałów snycerskich do Nru 361 *a* należących, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	120·—
b) takie same w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
363. Grys korkowy, mąka korkowa i korek w kostkach	4·—
364. Korek w płytach i krążkach	8·—
365. Kamienie korkowe	17·—
366. Zatyczki, podeszwy i inne towary korkowe, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	30·—
Uwagi.	
1. Towary korkowe w połączeniu z przednimi i najprzedniejszymi materyałami odprawia się podług Nr. 362 *a*, względnie *b*.	
2. Zatyczki korkowe, nowe, w kierunku podłużnym poprzecinane, jakoteż używane, celem uszlachetniania latorośli winnych przez producentów sprowadzane, pod warunkami drogą rozporządzenia przepisanemi	bez opłaty
367. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych kruszców:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXXV. Szkło i towary szklanne.	
368. Masa szklanna; emalia i szkliwo; szkło mielone (pył szklanny)	3·60
369. Pręciki, płytki i rurki szklanne, jakiejkolwiek barwy (jak do wyrobu paciorków, dętek i guzików)	3·60
Szkło dęte:	
370. Szkło dęte, pospolite, t. j. nie rznięte, bez deseniu, nie ocierane, nie wygniatane:	
a) barwy naturalnej, jednak nie białe	5·—
b) białe, także półbiałe (przeźroczyste)	10·— brutto
c) kolorowe (w masie barwione lub przesłonięte)	30·—
371. Szkło dęte z zatyczkami tylko z ocieranemi lub rzniętemi dnami względnie brzegami:	
a) barwy naturalnej lub białe (przeźroczyste)	10·— brutto
b) kolorowe (w masie barwione lub przesłonięte)	30·—
372. Szkło dęte, rafinowane:	
a) wygryzane, rznięte, w deseń, ocierane lub krajane:	
1. barwy naturalnej lub białe (przeźroczyste)	20·—
2. kolorowe (w masie barwione lub przesłonięte)	30·—
b) malowane, pozłacane, posrebrzane	30·—
c) szkłem oprzędzione lub z nałożonem szkłem	30·—
373. Kolby szklanne (gruszki szklanne) do elektrycznych lamp żarowych	30·—
374. Szkło prasowane i lite, osobno nie wymienione:	
a) surowe, także przegrzane, również z brzegami lub dnami rzniętemi, barwy naturalnej lub białe (przeźroczyste)	20·—
b) inne (kolorowe, malowane itp.)	30·—
Tafle szklanne:	
375. Szkło zwierciadlane i tafle szklanne, osobno nie wymienione, surowe, nie szlifowane, nie polerowane, bez deseniu, nie podłożone, nie barwione:	
a) szkło zwierciadlane, lane lub dęte, surowe szkło lane grubości więcej jak 5 *mm*	4·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) tafle szklanne i surowe szkło lane grubości 5 *mm* i poniżej, gdy wielkość pojedynczej tafli wynosi:	
1. 240 *cm* lub poniżej	10·— brutto
2. ponad 240 do 400 *cm*	11·— brutto
3. ponad 400 *cm*	13·— brutto
376. Szkło zwierciadlane i tafle szklanne, osobno nie wymienione, barwione, nie szlifowane, nie polerowane, bez deseniu, nie podłożone	24·— brutto
377. Szkło zwierciadlane i tafle szklanne, osobno nie wymienione, szlifowane, polerowane, w deseń, wyginane, także barwione lub przesłonięte:	
a) w ścianki nie rznięte, nie podłożone	28·— brutto
b) rznięte w ścianki, jednak nie podłożone; szkło katedralne, także białe	30·— brutto
c) podłożone	33·— brutto
Uwaga. Szkło zwierciadlane i tafle szklanne, malowane, pozłacane lub posrebrzane, także przez nakładanie lub wpalanie farb deseniami opatrzone, odprawia się podług Nr. 377 *c*.	
378. Zwierciadła oprawione w ramy	40·—
379. Szkło druciane (lane tafle lub płyty z drucianemi wstawkami)	24·— brutto
380. Płyty do celów fotograficznych, wrażliwe na światło	30·— brutto
381. Szkło optyczne, surowe, nie szlifowane na soczewki, w kawałkach, taflach lub w formie soczewek, lane, prasowane lub krajane, także nadszlifowane, białe lub kolorowe	3·60
382. Szkiełka do zegarków, okularów i inne szkła optyczne, rznięte	180·—
383. Perły szklanne:	
a) z białego lub kolorowego szkła, jednak nie malowane, pozłacane lub posrebrzane	5·—
b) malowane, pozłacane lub posrebrzane	30·—
c) imitacye prawdziwych pereł	240·—
384. Wisiorki szklanne, lite, do świeczników itp., także kolorowe, szlifowane, z uszkami lub bez nich; przędziwo szklanne, także barwione	5·—
385. Guziki szklanne, z uszkami lub bez uszek, korale, kuleczki, krople szklanne, także z kolorowego szkła:	
a) nie malowane, nie pozłacane ani posrebrzane	5·—
b) malowane, pozłacane lub posrebrzane	30·—
386 Fałszywe kamienie, bez oprawy	30·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
387. Naramienniki i naszyjniki ze szkła; roboty z pereł szklannych (z wyjątkiem imitacyi prawdziwych pereł), z fałszywych kamieni, płytek szklannych, przędziwa szklannego itp., także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	120·—
388. Towary szklanne i emaliowe, osobno nie wymienione:	
a) także w połączeniu z innymi jak pod *b* do *d* wymienionymi materyałami	36·—
b) w połączeniu z kauczukiem, skórą lub nie niklowanemi częściami składowemi z żelaza lub nieszlachetnych metalów	72·—
c) w połączeniu z innymi przednimi materyałami	120·—
d) w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
389. Sztuczne zęby bez opatrzenia ze szlachetnych metalów	240·—
390. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—
XXXVI. Towary kamienne	
z kamieni, nie wypalanych ziem, cementów i mieszanin kamiennych.	
391. Kamienie na więcej jak na trzech stronach piłowane, zresztą jednak ordynarnie albo tylko z grubsza ciosane; płyty kamienne grubości więcej jak 16 *cm*, tylko piłowane lub łupane	1·—
392. Kamienie ogniotrwałe z kwarcytu, w formie cegieł ciosane lub piłowane:	
a) wagi od sztuki 5 *kg*	2·—
b) wagi od sztuki ponad 5 *kg*	3·—
393. Łupek:	
a) na płyty tylko krajany	2·—
b) dachówki łupkowe i inny łupek taflowy	2·20
c) dalej przerabiany, także szlifowany, czerniony, liniowany, także w ramach z surowego drzewa	10·—
394. Płyty kamienne grubości 16 *cm* lub mniej (z wyjątkiem płyt łupkowych i kamieni litograficznych):	
a) surowe (ciosane, łupane, piłowane):	
1. z kamieni pod 2 i 3 nie wymienionych	3·60
2. z alabastru, marmuru lub serpentynu	6·—
3. z granitu, porfiru, syenitu i tym podobnych twardych kamieni	5·—
b) dalej obrobione, także szlifowane lub polerowane:	
1. z kamieni pod 2 i 3 nie wymienionych	7·—
2. z alabastru, marmuru lub serpentynu	20·—
3. z granitu, porfiru, syenitu i tym podobnych twardych kamieni	20·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
395. Roboty z kamieni, osobno nie wymienione, które w następujących dwóch numerach nie są wymienione:	
a) ciosane, piłowane lub łupane:	
1. pojedynczo profilowane, lub pojedynczo obrobione, nie toczone . . .	1·20
2. inaczej profilowane, z ornamentacyą lub toczone	3·60
b) całkiem lub częściowo szlifowane, polerowane, pozłacane lub posrebrzane	8·—
396. Osobno nie wymienione roboty z alabastru, marmuru i serpentynu:	
a) ciosane, piłowane lub łupane:	
1. pojedynczo profilowane lub pojedynczo obrobione, nie toczone . . .	5·—
2. inaczej profilowane, z ornamentacyą lub toczone	8·—
b) całkiem lub częściowo szlifowane, polerowane, pozłacane lub posrebrzane	20·—
397. Roboty z granitu, porfiru, syenitu i podobnych, twardych kamieni, osobno nie wymienione:	
a) ciosane, piłowane lub łupane:	
1. pojedynczo profilowane lub pojedynczo obrobione, nie toczone . . .	3·60
2. inaczej profilowane, z ornamentacyą lub toczone	7·20
b) całkiem lub częściowo szlifowane, polerowane, pozłacane lub posrebrzane	20·—
Uwaga. Roboty wymienione pod *a* 2 i *b* Nru 395, następnie w Nrach 396 i 397, także w połączeniu z drzewem lub ordynarnie obrobionemi częściami składowemi z żelaza lub innych nieszlachetnych metalów. Roboty pod *a* 1 Nru 395 wymienione, gdy są połączone z powyższymi materyałami, należą temsamem do *a* 2 wspomnianego numeru.	
398. Masy niedopuszczające ciepła z mułku krzemiennego, zmieszanego z azbestem, włosami, trocinami itp.	4·—
Uwaga. Uformowane masy nieprzepuszczające ciepła z mułku krzemiennego, jak kamienie korkowe Nr. 365.	
399. Cement	1·80
400. Towary z cementu lub gipsu, osobno nie wymienione, także w połączeniu z drzewem lub ordynarnemi częściami składowemi z żelaza lub innych nieszlachetnych metalów:	
a) ani nie szlifowane, ani nie pokostowane lub polakierowane	3·60
b) szlifowane, pokostowane lub polakierowane	7·—
401. Towary azbestowe:	
a) papier azbestowy i tektury azbestowe, nie uformowane	12·—
b) te przedmioty uformowane, także podziurkowane; nie uformowane lub uformowane z wstawkami drucianemi	30·—
c) przędziwa azbestowe, także w połączeniu z innemi przędziwami lub drutami	·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
d) tkaniny azbestowe, także w połączeniu z innemi przędziwami lub drutami	48·—
e) inne azbestowe towary, także w połączeniu z innymi materyałami, o ile nie należą do Nr. 409 *c*	72·—
402. Kamienie młyńskie, także z żelaznymi obręczami lub w osłonach metalowych; kamienie litograficzne	1·20
403. Naturalne brusy i osełki:	
a) bez połączenia	1·20
b) w połączeniu z drzewem, żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami	8·—
404. Sztuczne brusy i osełki, także w połączeniu z drzewem, żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami:	
a) szmerglowe, z karborundum lub t. p. twardych materyałów szlifierskich	22·—
b) inne	12·—
405. Środki mineralne do czyszczenia, szlifowania i polerowania, przyrządzone do sprzedaży cząstkowej	12·—
406. Papier szlifierski	12·—
407. Sukno szlifierskie, taśmy szlifierskie itp. środki szlifierskie	16·—
408. Towary kamienne, przednie, t. j. przedmioty zbytkowe (przyciskacze do listów, lichtarze, miseczki, kałamarze itp. cacka; statuy, biusty, figury zwierząt i inne wyroby plastyczne wagi aż do 5 *kg*), zabawki; te wszystkie także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	40·—
409. Towary kamienne w połączeniu z innymi materyałami, o ile połączenie takie przy innych numerach tej klasy nie jest osobno przewidziane:	
a) ze zwyczajnymi materyałami	36·—
b) z przednimi materyałami	72·—
c) z najprzedniejszymi materyałami	120·—
410. Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—
XXXVII. Towary gliniane.	
411. Cegły, nie ogniotrwałe, niepolewane:	
a) cegły zwyczajne murowe, dachówki i cegły brukowe, z gliny, nie palone lub palone, dalej nie obrobione	—·20
b) cegły fasonowe (cegły klinowate, radialne, dziurawione itp.), tynkówki, cegły z glinki wymoczkowej, dachówki żłobkowane, z gliny, niepalone lub palone, dalej nie obrobione	1·20
c) pokostowane, impregnowane, w parze barwione	1·50

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
412. Cegły, nie ogniotrwałe, polewane	2·40
413. Cegły, ogniotrwałe:	
a) cegły dynasowe, magnezytowe, bauksytowe i grafitowe:	
1. wagi od sztuki do 5 *kg*	2·—
2. wagi od sztuki ponad 5 *kg*	3·—
b) inne:	
1. wagi od sztuki do 10 *kg*	1·20
2. wagi od sztuki ponad 10 *kg*	2·40
414. Cegły dobrze wypalone (klinkiery) i brukowiec z prostej kamionki, ponad 30 *mm* grube	2·40
415. Rury z gliny:	
a) nie polewane, dziurkowate, z materyału nie ogniotrwałego (dreny)	bez opłaty
b) polewane	2·50
416. Rury z prostej kamionki lub z ogniotrwałych materyałów	3·—
417. Płyty do wykładania ścian i podłóg do 30 *mm* grubości (z wyjątkiem płyt porcelanowych):	
a) nie polewane:	
1. jednokolorowe, grubości ponad 15 do 30 *mm*	3·60
2. jednokolorowe, grubości do 15 *mm*	10·—
3. różnokolorowe, grubości ponad 15 do 30 *mm*	7·20
4. różnokolorowe, grubości do 15 *mm*	15·—
b) polewane:	
1. jednokolorowe	12·—
2. różnokolorowe, malowane, drukowane, pozłacane lub posrebrzane	20·—
Uwaga. Płyty do wykładania ścian i podłóg z porcelany odprawia się podług Nr. 424 *b*.	
418. Ozdoby budownicze (także z terakoty), polewane lub nie polewane	7·20
419. Ordynarne piece i ich części składowe	7·20
420. Retorty, tygle do topienia, muflе, kapzle, rurki (dmuchawki), kijki do mieszania itp. artykuły techniczne:	
a) z grafitu	6·—
b) z materyałów ogniotrwałych lub z prostej kamionki; następnie sztuczne brusy i osełki z palonych glinek	3·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
421. Pospolite naczynia garncarskie i towary, osobno nie wymienione, z prostej kamionki; naczynie czarne grafitowe	3·—
422. Pospolite naczynia garncarskie z prostej, kolorowo palącej się gliny	1·80
Uwaga. Towary wymienione w Nrach 411 do 417 *a* 1, 420 *b* i 421, następnie 422, w połączeniu z drzewem lub ordynarnemi częściami składowemi z żelaza lub z innych nieszlachetnych metalów	5·—
423. Części składowe izolacyi i opatrzenia do celów elektrotechnicznych, nie w połączeniu z innymi materyałami:	
a) białe	20·—
b) kolorowe, brzegami opatrzone, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane	36·—
424. Porcelana:	
a) fajki (bez cybuchów) i części składowe fajek; zabawki (z wyjątkiem głów lalek) i towary galanteryjne (fraszki i przybory tualetowe):	
1. białe	20·—
2. kolorowe, brzegami opatrzone, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	40·—
b) inne:	
1. białe	17·—
2. kolorowe, brzegami opatrzone, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	36·—
425. Towary gliniane, osobno nie wymienione:	
a) towary z kamionki do celów technicznych i hygienicznych, o ile nie należą do Nr. 423:	
1. jednokolorowe	15·—
2. dwu- lub różnokolorowe, brzegami opatrzone, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane	25·—
b) inne:	
1. jednokolorowe	12·—
2. dwu- lub różnokolorowe, opatrzone brzegami, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane	20·—
426. Towary gliniane, inne (na innem miejscu taryfy nie wymienione), w połączeniu:	
a) z materyałami zwyczajnymi	36·—
b) z materyałami przednimi	120·—
c) z materyałami najprzedniejszymi	240·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
427. Towary tej klasy z opatrzeniami z nieszlachetnych metalów:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—
XXXVIII. Żelazo i towary żelazne.	
Żelazo i półfabrykaty z żelaza:	
428. Żelazo surowe; stare żelaziwo, odpadki żelaza i stali do topienia i spajania	1·90
Uwagi.	
1. Opiłki żelazne i nłotowiny	bez opłaty
2. Odpadki białej blachy do zakładów wydobywania cyny za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządeniem	bez opłaty
429. Żelazo wyszyfrowane; stal surowa	3·80
430. Nie regularne kawałki lanego żelaza, jakoteż kawałki żelaza spawalnego odszwejsowanego, bramy, platyny	4·80
431. Żelazo i stal w sztabach, kute, walcowane lub ciągnięte:	
a) nie modelowane	6·50
b) modelowane	8·40
c) żelazo ozdobne, z ornamentacyą	9·50
d) przyrządzone, do *e* nie należące	12·—
e) niklowane, międzią, aliażem miedzi lub aluminium platerowane lub polerowane	20·—
432. Blacha i płyty:	
a) surowa (czarna blacha), grubości:	
1. 2 *mm* lub więcej	9·50
2. poniżej 2 *mm* do 1 *mm*	10·70
3. poniżej 1 *mm* do 0·6 *mm*	11·30
4. poniżej 0·6 *mm* do 0·4 *mm*	12·50
5. poniżej 0·4 *mm* do 0·25 *mm*	13·70
6. poniżej 0·25 *mm*	15·—
b) ukształtowane lub oczyszczone, grubości:	
1. 1 *mm*, lub więcej	12·—
2. poniżej 1 *mm* do 0·6 *mm*	13·70
3. poniżej 0·6 *mm* do 0·4 *mm*	15·—
4. poniżej 0·4 *mm*	16·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
c) powleczone cyną, cynkiem, ołowiem, miedzią, mosiądzem, pokostowane, szlifowane, grubości:	
1. 1 *mm* lub więcej	19·—
2. poniżej 1 *mm* do 0·6 *mm*	20·—
3. poniżej 0·6 *mm* do 0·4 *mm*	21·50
4. poniżej 0·4 *mm*	24·—
d) niklowane, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platerowane lub polerowane	24·—
e) wzorzyste (kolorowe lub wyciskane), morowe, lakierowane	29·—
433. Blacha i płyty, poprzebijane, podziurawione, powyginane lub przykrojone:	
a) czarna blacha	17·—
b) ukształtowana lub oczyszczona	21·—
c) inna	36·—
434. Drut:	
a) grubości:	
1. 1·5 *mm* lub więcej	9·50
2. poniżej 1·5 *mm* do 0·5 *mm*	12·50
3. poniżej 0·5 *mm*	15·—
b) powleczony cyną, cynkiem, ołowiem, miedzią, mosiądzem, pokostowany, grubości:	
1. 1·5 *mm* lub więcej	14·30
2. poniżej 1·5 *mm* do 0·5 *mm*	18·—
3. poniżej 0·5 *mm*	21·—
c) niklowany, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platerowany lub polerowany	24·—
435. Drut hartowany:	
a) surowy	16·—
b) polerowany lub w inny jaki sposób dalej obrobiony	38·—
Towary żelazne:	
436. Piasek stalowy	7·20
437. Walce z nie kowalnego odlewu:	
a) surowe, także szorowane	8·25
b) w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	21·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
438. Rury z niekowalnego odlewu, wraz z takimi zworami rurowymi:	
a) surowe, także szorowane, jakoteż asfaltem lub mazią powleczone; przy grubości ściany:	
1. 7 *mm* lub więcej	7·20
2. poniżej 7 *mm*	10·50
b) w inny sposób zwyczajnie obrobione; przy grubości ściany:	
1. 7 *mm* lub więcej	12·—
2. poniżej 7 *mm*	19·—
c) przednio obrobione; przy grubości ściany:	
1. 7 *mm* lub więcej	21·50
2. poniżej 7 *mm*	24·50
439. Rury z kutego żelaza, walcowane lub ciągnięte, lub też z kowalnego odlewu, także z zagiętemi, przylutowanemi lub przyszwejsowanemi flanszami, z wyjątkiem tego rodzaju zworów rurowych: rury walcowe:	
a) surowe, także szorowane, z krokami śrubowymi lub z nawierconemi lub toczonemi flanszami	15·50
b) w inny sposób zwyczajnie obrobione	20·—
c) przednio obrobione	29·—
440. Rury z płyt i blach niutowane, lutowane lub falcowane:	
a) surowe lub zwyczajnie obrobione:	
1. rury do pieców, także kolanka rurowe z czarnej blachy	17·—
2. inne	21·—
b) przednio obrobione	29·—
441. Zwory do rur (fittings) i flansze z kowalnego żelaza:	
a) surowe lub zwyczajnie obrobione	22·—
b) przednio obrobione	30·—
442. Konstrukcye żelazne (gotowe przedmioty lub gotowe części składowe takich przedmiotów) z żelaza lub stali w sztabach, blasze lub płytach, niutowane, zaśrubowane itp., także ordynarnie pomalowane	17·—
443. Beczki żelazne:	
a) niutowane, prasowane, falcowane, lutowane, szwejsowane, także ordynarnie pomalowane	21·—
b) w inny sposób zwyczajnie lub średnio obrobione, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	36·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
444. Towary kotlarskie, z wyjątkiem należących do klasy XI., kute, niutowane, wyciskane:	
a) zwyczajnie obrobione	21·—
b) przednio obrobione, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	29·—
445. Towary blaszane, osobno nie wymienione:	
a) z surowej, czarnej blachy	18·—
b) z czarnej blachy, ordynarnie pomalowane lub z blachy ukształtowanej, także ordynarnie pomalowane	23·—
c) toczone, przednio pomalowane lub pokostowane, powleczone ołowiem, cynkiem, cyną (także z białej blachy); tudzież w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	38·—
d) pomalowane, drukowane, bronzowane, lakierowane; emaliowane lub z ukształtowanej blachy; także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	66·50
e) polerowane, powleczone miedzią, mosiądzem, niklowane, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platyrowane lub posrebrzane; także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	120·—
446. Szyny, bez względu na profil, także wiercone, na metr wzdłuż wagi:	
a) 15 *kg* lub więcej	6·—
b) poniżej 15 *kg*	7·20
447. Środki do przymocowywania szyn: kliny wstawiane, kliny, gwoździe do przybijania szyn, płyty podkładowe, pierścienie ustalające itp. (wyjąwszy śruby, sworznie i mutry), progi kolejowe, podkłady szynowe	14·—
448. Osie kolejowe i żelazo do kół (piasta, obręcze do kół [tyres], tarcze kołowe, gwiazdy kołowe), także toczone, szlifowane	14·50
449. Koła kolejowe i garnitury kół kolejowych, gotowe, o średnicy:	
a) 36 *cm* lub więcej	14·50
b) poniżej 36 *cm*	20·—
450. Urządzenia do wymijania, urządzenia dla miejsc krzyżowania się, platformy do przesuwania, zwrotnice, hamulce, pufry itp. ciężkie materyały kolejowe:	
a) surowe, także szorowane	14·—
b) w inny sposób zwyczajnie obrobione	20·—
451. Osie, końce osi, puszki i drążki osiowe do powozów:	
a) surowe, dalej nie obrobione	10·50

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) dalej obrobione:	
1. osie zwyczajne i ich części składowe	21·—
2. osie i półosie do smarowania oliwą, następnie osie patentowe, jakoteż części składowe do takich osi, także w połączeniu z częściami składowemi z nieszlachetnych metali	48·—
Narzędzia:	
452. Kosy i sierpy, także w połączeniu z drzewem	16·—
453. Ciężkie obcęgi kowalskie, drągi do wyważania, tak zwane kozły i świdry do wiercenia kamieni, także na ostrzu lub na kancie szlifowane	12·—
454. Skoble, motyki i łopaty (łącznie z kielniami), także w połączeniu z drzewem:	
a) surowe, także na ostrzu lub kancie szlifowane	17·50
b) w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	22·—
455. Widły do siana, gnoju i inne ordynarne grabie i grabliska, także w połączeniu z drzewem:	
a) surowe, także na końcu przyrządzone	24·—
b) w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione, także polerowane lub niklowane	35·—
456. Młoty, tłuki; siekiery, topory, motyki; obcęgi, wyjąwszy ciężkie obcęgi kowalskie; kowadła, klocki kowadłowe i formy kowalskie:	
a) wagi od sztuki 500 *g* lub więcej:	
1. czarne lub zwyczajnie obrobione	33·—
2. przednio obrobione	48·—
b) wagi od sztuki mniej jak 500 *g*, jakoteż wszelkie całkiem lub częściowo polerowane lub niklowane, bez względu na wagę od sztuki	60·—
457. Pilniki i raszple, o długości rzeżącej:	
a) ponad 250 *mm*	30·—
b) od 150 do 250 *mm*	60·—
c) poniżej 150 *mm*	75·—
Uwaga. Kute, także tylko podcinane, jakoteż szlifowane, jednak nie wyrobione pilniki, odprawia się podług Nr. 483 *b*.	
458. Piły i blaty na piły bez zębów, także całe lub częściowo polerowane lub niklowane:	
a) piłki do wycinania	150·—
b) inne	60·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
459. Frezery, szydła do tarcia (z wyjątkiem kątowych), świdry gwintowe i spiralne, odcinacze; szydła; te wszystkie także całe lub częściowo polerowane lub niklowane; wagi od sztuki:	
a) 250 *g* lub więcej	60·—
b) poniżej 250 *g*	85·—
460. Żelaza do hebli i dłut, dłuta, na innem miejscu taryfy nie wymienione świdry, stemple, stance i inne osobno nie wymienione narzędzia; te wszystkie także całkiem lub częściowo polerowane lub niklowane	60·—
461. Gwoździe i sztyfty druciane:	
a) gwoździe do podbijania obuwia i ćwioki; ufnale; cięte gwoździe, osobno nie wymienione	24·—
b) sztyfty druciane, także szorowane	16·—
c) gwoździe, inne:	
1. surowe, także szorowane	18·—
2. w inny sposób zwyczajnie obrobione; nie w połączeniu z innymi materyałami	20·—
d) przednio obrobione, następnie wszystkie z główkami z innych zwyczajnych materyałów	36·—
462. Mutry śrubowe i żelazne kołki (bolce), bez gwintów; nity:	
a) surowe, o grubości trzonka, względnie wielkości otworu:	
1. 14 *mm* lub więcej	12·—
2. poniżej 14 do 7 *mm*	19·—
3. poniżej 7 *mm*	24·—
b) zwyczajnie lub przednio obrobione, przy grubości trzonka, względnie wielkości otworu:	
1. 14 *mm* lub więcej	19·—
2. poniżej 14 do 7 *mm*	24·—
3. poniżej 7 *mm*	29·—
463. Śruby, mutry śrubowe i kołki żelazne (bolce), z gwintami:	
a) surowe, gdy grubość trzonka, względnie wielkość otworu wynosi:	
1. 14 *mm* lub więcej	21·50
2. poniżej 14 do 7 *mm*	29·—
3. poniżej 7 do 4 *mm*	36·—
4. poniżej 4 *mm*	43·—
b) zwyczajnie lub przednio obrobione, przy grubości trzonka, względnie wielkości otworu:	
1. 14 *mm* lub więcej	29·—
2. poniżej 14 do 7 *mm*	36·—
3. poniżej 7 do 4 *mm*	43·—
4. poniżej 4 *mm*	50·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
464. Łańcuszki, z wyjątkiem lanych i łańcuszków o ogniwach stawowych:	
a) gdy ogniwa są grubsze jak 6 *mm*:	
1. surowe, także szorowane lub namazione	13·—
2. w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	23·—
b) gdy grubość ogniw wynosi 2 do 6 *mm*:	
1. surowe, także szorowane lub namazione	22·—
2. w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	36·—
c) gdy grubość ogniw jest mniejszą jak 2 *mm*:	
1. surowe, także szorowane lub namazione	36·—
2. w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	40·—
465. Łańcuszki o ogniwach stawowych, z wyjątkiem do Nr. 552 należących łańcuchów do kół do jazdy	42·—
466. Towary druciane, osobno nie wymienione:	
a) surowe lub zwyczajnie obrobione:	
1. z drutu grubości 1·5 *mm* lub więcej	22·—
2. z drutu poniżej 1·5 *mm* grubości	38·—
b) przednio pomalowane, cyną, cynkiem powleczone	40·—
Uwaga. Liny druciane Nr. 466 *a* 2 i *b*	36·—
c) w inny sposób przednio obrobione, także polerowane lub niklowane; drut nitkami oprzędziony	60·—
467. Gremple wszelkiego rodzaju; grzebienie tkackie, zęby grzebieni tkackich, także w wiązankach lub kółkach; sznurki tkackie z drutu; maillons	90·—
468. Igły, o ile nie należą do Nr. 469; pióra do pisania i hilzy do piór; perły stalowe, także pozłacane lub posrebrzane; wędki na ryby, haftki, sprzączki, guziki, naparstki itp. drobnostki do użytku	120·—
Uwaga. Tak zwane trzonki igieł, odprawia się jako towary druciane, osobno nie wymienione, Nru 466.	
469. Igły do szycia (łącznie z igłami do zszywania, szydełkami do haftowania i igłami do cerowania), także z pozłacanemi uszkami; igły maszynowe do szycia, druty maszynowe do robót pończoszkowych, szydełka maszynowe do haftowania i maszynowe druty do robót dzianych	240·—
470. Stal sprężynowa (w formie wstęg spłaszczona stal w wiązankach lub kółkach, wskutek hartowania sprężysta), także polerowana, grubości:	
a) 0·5 *mm* lub więcej	36·—
b) poniżej 0·5 *mm*	84·—
471. Sprężyny:	
a) sprężyny płaskie i spiralne do wozów kolejowych i powozów	15·50
b) inne sprężyny do wozów	21·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
c) sprężyny do mebli i inne ordynarne:	
1. surowe, także szorowane lub ordynarnie pomalowane	36·—
2. w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	60·—
d) sprężyny, osobno nie wymienione, także polerowane lub w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	120·—
472. Więzadła (szarniry, rygle, zawiasy [haki] do okien i drzwi, główki i części zawiasów [haków], okucia drzwi, okien, mebli i wozów); towary ostrogarskie; wszystkie te, z wyjątkiem należących do artystycznych robót ślusarskich, także w połączeniu z nieszlachetnymi metalami:	
a) surowe, także szorowane, wiercone lub ordynarnie pomalowane . . .	24·—
b) szlifowane, przednio pomalowane, pokostowane, powleczone ołowiem, cynkiem, cyną lub w inny sposób zwyczajnie obrobione (także z białej blachy)	40·—
c) w inny sposób przednio obrobione	50·—
473. Zamki, klucze i inne części składowe zamków:	
a) zamki, zwyczajne, z wyjątkiem zamków bezpieczeństwa i zamków do artystycznych robót ślusarskich należących, wagi od sztuki:	
1. więcej jak 300 *g*	38·—
2. 300 *g* lub mniej	50·—
b) zamki bezpieczeństwa, także z artystyczną robotą ślusarską	65·—
Uwaga. Klucze, nadchodzące z zamkami, do których należą, odprawia się razem z tymi ostatnimi; przy stwierdzaniu zaś wagi od sztuki, nie uwzględnia się ich.	
c) klucze zwyczajnie lub przednio obrobione i części składowe zamków, z wyjątkiem sprężyn zamkowych	50·—
Uwaga. Klucze nie obrobione i części składowe zamków odprawia się podług ich jakości.	
474. Artystyczne roboty ślusarskie z ornamentacyą kutą, wyciskaną lub wypukłą, także w połączeniu z nieszlachetnymi metalami	65·—
475. Kasy żelazne i takież kasetki:	
a) nie gotowe, tylko z żelaza w płytach i sztabach	24·—
b) gotowe (także tego rodzaju skarbniki [Tresoreinsätze]), także w połączeniu z artystycznemi robotami ślusarskiemi:	
1. materyałami izolacyjnemi napełnione	36·—
2. bez materyałów izolacyjnych	70·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
476. Meble żelazne, z wyjątkiem do artystycznych robót ślusarskich należących; sprzęty do ćwiczeń gimnastycznych potrzebne:	
a) surowe, lub ordynarnie pomalowane, także w połączeniu z drzewem . .	20·—
b) w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione, także w połączeniu z innymi materyałami	60·—
477. Ostrogi wszelkiego rodzaju	120·—
478. Broń i części składowe broni:	
a) broń sieczna i do kłucia, jakoteż części składowe takiej broni	75·—
b) broń palna:	
1. działa i części ich	60·—
2. sztućce pokojowe i bolcowe, także rozłożone	72·—
3. gotowa ręczna broń palna, inna, także bardzo przednio obrobiona . .	150·—
c) części składowe ręcznej broni palnej:	
1. lufy, także gotowe	60·—
2. inne surowe, nie hartowane, nie wstawione, nie brunelowane części składowe ręcznej broni palnej	75·—
3. inne, gotowe części składowe ręcznej broni palnej, także bardzo przednio obrobione	150·—
479. Towary nożownicze i części składowe do takich towarów:	
a) części składowe towarów nożowniczych, lane, prasowane lub kute, surowe, także z wyprasowanym grzbietem, dalej nie obrobione	45·—
Uwagi.	
1. Dalej obrobione części składowe towarów nożowniczych (wiercone, piłowane, hartowane, szlifowane itp.) należy odprawiać, jak gotowe towary nożownicze.	
2. widelce z blachy prasowane, wprowadzane celem powleczenia ich cyną do wyrobu widelców stołowych z hartowanej stali, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	36·—
b) ordynarne noże i nożyczki do przemysłowego lub rolniczego użytku . .	55·—
c) nożyce (z wyjątkiem ordynarnych do przemysłowego lub rolniczego użytku), także bardzo przednio obrobione	175·—
d) scyzoryki i noże składane wszelkiego rodzaju, także bardzo przednio obrobione	150·—
e) wszystkie inne towary nożownicze, także bardzo przednio obrobione . .	175·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
480. Towary galanteryjne (fraszki, przybory tualetowe i przedmioty strojowe); zabawki; także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami . . .	120·—
Uwaga. Surowe części składowe towarów tego numeru (tylko lane, prasowane itp.) odprawia się podług ich jakości.	
481. Towary z niekowalnego odlewu, osobno nie wymienione, także ze zworami z kowalnego żelaza lub w połączeniu z drzewem:	
a) surowe lub tylko szorowane, wagi od sztuki:	
1. więcej jak 100 *kg*	6·—
2. więcej jak 40 *kg* do 100 *kg*	7·50
3. więcej jak 5 *kg* do 40 *kg*	8·50
4. 5 *kg* lub mniej	10·50
b) w inny sposób zwyczajnie obrobione, wagi od sztuki:	
1. więcej jak 100 *kg*	14·—
2. więcej jak 40 *kg* do 100 *kg*	16·—
3. więcej jak 5 *kg* do 40 *kg*	18·—
4. 5 *kg* lub poniżej	22·—
c) przednio obrobione, wagi od sztuki:	
1. więcej jak 100 *kg*	20·—
2. więcej jak 40 *kg* do 100 *kg*	25·—
3. więcej jak 5 *kg* do 40 *kg*	30·—
4. 5 *kg* lub poniżej	36·—
482. Odlew artystyczny i inny przedni nie kowalny odlew, także ze zworami z kowalnego żelaza lub w połączeniu z drzewem:	
a) surowy lub tylko szorowany	36·—
b) w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobiony, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi materyałami	50·—
483. Towary z kowalnego żelaza, osobno nie wymienione, także w połączeniu z niekowalnym odlewem lub drzewem:	
a) surowe lub szorowane, względnie ordynarnie pomalowane, wagi od sztuki:	
1. więcej jak 25 *kg*	10·—
2. więcej jak 3 *kg* do 25 *kg*	12·—
3. więcej jak 0·5 *kg* do 3 *kg*	14·—
4. 0·5 *kg* lub poniżej	16·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) w inny sposób zwyczajnie obrobione, wagi od sztuki:	
1. więcej jak 25 *kg*	20·—
2. więcej jak 3 *kg* do 25 *kg*	22·—
3. więcej jak 0·5 *kg* do 3 *kg*	24·—
4. 0·5 *kg* lub poniżej	28·—
c) przednio obrobione, wagi od sztuki:	
1. więcej jak 25 *kg*	30·—
2. więcej jak 3 *kg* do 25 *kg*	32·—
3. więcej jak 0·5 *kg* do 3 *kg*	36·—
4. 0·5 *kg* lub poniżej	40·—
484. Towary żelazne w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	40·—
485. Towary żelazne w połączeniu z przednimi materyałami	120·—
486. Towary żelazne, pozłacane lub posrebrzane, albo też w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
Uwaga. Wyszczególnione towary żelazne, pozłacane lub posrebrzane, następnie wszystkie osobno wymienione przedmioty, które z powodu połączenia swego do jednego z trzech poprzedzających numerów wprawdzie należećby powinny, odpowiadają jednak stopom co najmniej 40·— K. względnie 120·— lub 240·— K. odprawia się podług ich osobnych numerów.	
487. Towary tej klasy z oprawami ze szlachetnych metali:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—

Ogólne uwagi do klasy XXXVIII.

1. Pod żelazem kowalnem po myśli taryfy celnej rozumie się także stal, stal miękką i laną.

2. Co się tyczy obrobienia, w przeciwstawieniu do surowych towarów, rozróżnia się przy towarach żelaznych trzy stopnie obrobienia.

Odpowiednio do tego odróżniania uważa się — o ile przy osobnych numerach tej klasy pojedyncze rodzaje obrobienia nie są wyraźnie podane, względnie w braku innych ustalonych wyjątków:

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
a) za zwyczajnie obrobione: wszystkie części żelaza szorowane, dziurawione, wiercone lub wciętymi gwintami opatrzone, jakoteż wszelkie całkiem lub częściowo piłowane, zestruganc, nadtoczone, szmirglowane, heblowane, szlifowane lub ordynarnie pomalowane; następnie wszystkie niutowane, zaśrubowane lub w podobny sposób później spojone części żelaza, o ile z powodu dalszego obrobienia nie podpadają pod *b* i *c*. Natomiast nie uważa się za obrobienie usuwania tak zwanych szwów — powstałych z odlewu i prasowania (grzbietów) — przez odbijanie dłutem, piłowanie lub obtłukiwanie, dalej wyrównywania powierzchni łamu, odbijania tak zwanych głów odlewowych, następnie przy stali lanej nadstrugiwania celem badania, czy materyał jest bez wady.	
b) za przednio obrobione: wszystkie towary żelazne całkiem lub częściowo powleczone cyną, cynkiem, ołowiem, miedzią, mosiądzem, oksydowane, przednio pomalowane, pokostowane, lakierowane, malowane, bronzowane lub emaliowane; w końcu	
c) za bardzo przednio obrobione: wszystkie towary żelazne polerowane, grawirowane, niklowane, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platerowane. Towary bardzo przednio obrobione podpadają — o ile taryfa osobnych postanowień nie zawiera — dodatkowi 50% do cła od dotyczącego towaru. Jeżeli przy dotyczącym towarze przewidziane są osobne stopy celne od zwyczajnego lub przedniego obrobienia, natenczas za podstawę do obliczenia 50%^{go} dodatku, należy wziąć stopę celną od przedniego obrobienia.	

XXXIX. Metale nieszlachetne i towary z nich.

Metale surowe i półfabrykaty:

488.	Metale nieszlachetne, surowe, stare połamane lub w odpadkach:	
	a) ołów, także aliaż ołowiu z antymonem, arsenem, cyną lub cynkiem . . .	4·80
	b) cyna, także aliaż cyny z antymonem, ołowiem lub cynkiem; metal brytania	bez opłaty
	c) cynk, także aliaż cynku z ołowiem lub cyną	2·40
	d) miedź (także rafinowana), miedź elektrolityczna, krystaliczna i miedź czysta	bez opłaty
	e) nikiel	bez opłaty
	f) aluminium, magnezyum, tudzież aliaże tych metali między sobą	bez opłaty
	g) osobno nie wymienione	bez opłaty
	h) aliaże z nieszlachetnych metali, osobno nie wymienione	bez opłaty
489.	Piłą rznięte płyty, t. j. z brył surowych metali lub aliaży metalowych, przez piłowanie powstałe płyty do bezpośredniego obrobienia przez walcowanie lub ciągnięcie	7·20
490.	Anody niklowe	14·50

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
491. Blachy i płyty (walcowane, wyciągnięte), dalej nie obrobione:	
a) z ołowiu	12·—
b) z cyny lub metalu brytania	9·50
c) z cynku	7·20
d) z miedzi, niklu, aluminium i innych osobno nie wymienionych nieszlachetnych metali i aliaży metali, grubości:	
1. ponad 0·5 *mm*	19·—
2. 0·5 *mm* lub poniżej	24·—
492. Blachy i płyty, powyginane lub podziurawione:	
a) z ołowiu	12·—
b) z cyny lub metalu brytania	9·50
c) z cynku	12·—
d) z miedzi, niklu, aluminium i innych osobno nie wymienionych nieszlachetnych metali i aliaży metali	25·—
493. Blachy i płyty wszelkiego rodzaju, szlifowane, polerowane, pokostowane, lakierowane, niklowane, powleczone mosiądzem, miedzią lub innymi nieszlachetnymi metalami, w deseń (kolorowy lub wyciskany)	29·—
494. Blachy i płyty, pozłacane lub posrebrzane, także złotem lub srebrem platerowane	60·—
495. Metal w sztabach i kuty lut do wyrobu metalu w listkach	24·—
496. Drążki, sztaby i druty (walcowane, wyprostowane lub ciągnięte):	
a) z ołowiu	12·—
b) z cyny lub metalu brytania	9·50
c) z cynku:	
1. drążki i sztaby	7·20
2. druty	12·—
d) z miedzi, niklu, aluminium i innych nieszlachetnych metali i aliaży metali, grubości:	
1. ponad 0·5 *mm*	19·—
Uwaga. Walcowane drążki, drut walcowy, jakoteż z płyt itp. wycinane pasy z pod *d* wymienionych nieszlachetnych metali i aliaży metali dla drutarni, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	12·—
2. ponad 0·25 do 0·5 *mm*	24·—
3. 0·25 *mm* lub poniżej	28·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
497. Drążki, sztaby i druty, polerowane, pokostowane, lakierowane, niklowane, powleczone mosiądzem, miedzią lub innymi nieszlachetnymi metalami, w deseń wyciskane:	
a) z ołowiu, cyny, metalu brytania lub cynku	29·—
b) z miedzi, niklu, aluminium i innych nieszlachetnych metali i aliaży metali, grubości:	
1. ponad 0·25 *mm*	29·—
2. 0·25 *mm* lub poniżej	36·—
498. Drut miedziany, cementowany; druty z nieszlachetnych metali lub aliaży metali, posrebrzone lub srebrem platerowane; te wszystkie także płasko wyklepane, dalej jednak nie obrobione	72·—
499. Druty z nieszlachetnych metali lub aliaży metali, pozłacane lub złotem platerowane, także płasko wyklepane, dalej jednak nie obrobione, grubości:	
a) ponad 0·5 *mm*	72·—
b) 0·5 *mm* lub poniżej	300·—
Towary metalowe:	
500. Rury i walce, dalej nie obrobione:	
a) z ołowiu	12·—
b) z cyny lub metalu brytannia	9·50
c) z cynku:	
1. ciągnięte, lane lub walcowane	12·—
2. z blachy cynkowej	28·—
d) z innych nieszlachetnych metali lub aliaży metali, na metr wzdłuż wagi:	
1. 1 *kg* i więcej	28·—
2. mniej jak 1 *kg*	48·—
Uwaga. Rury i walce, dalej obrobione, następnie grawirowane, w deseń, modelowane, niklowane lub innymi nieszlachetnymi metalami powleczone, jednak nie pozłacane ani posrebrzane podlegają dodatkowi do powyższych stóp celnych po	7·—
501. Kawałki odlewu, ordynarne dalej nie obrobione, bez ornamentacyi, także w połączeniu z drzewem lub ordynarnie wykonanemi częściami składowemi z żelaza:	
a) z ołowiu	12·—
b) z innych nieszlachetnych metali i aliaży metali (z wyjątkiem aluminium i niklu), wagi od sztuki więcej jak 10 *kg*	20·—
502. Kotły i towary kotlarskie, ordynarne dalej nie obrobione (z wyjątkiem robót do klasy XL należących):	
a) kotły z ołowiu	12·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) kotły z innych nieszlachetnych metali i aliaży metali (z wyjątkiem aluminium i niklu); tylko wygięte czarki; kute lub walcowane dna i tak zwane fajerki; te wszystkie wagi od sztuki więcej jak 10 *kg*	24·—
Uwaga do Nrów 501 i 502. Inne odlewy, kotły i kotlarskie towary, także takie towary z niklu lub aluminium, odprawia się podług ich jakości, jako towary metalowe.	
503. Lut miękki; kule i śrut z ołowiu	12·—
504. Lut twardy	24·—
505. Folie ołowiane i cynowe (staniol), czyste, w deseń, barwione lub lakierowane; kapzle flaszkowe, tuby i podobne towary z cyny, ołowiu powleczonego cyną lub z aliaży ołowiu	48·—
506. Czcionki drukarskie (także tego rodzaju linie, oprawy i ornamentacya):	
a) z metalu drukarskiego	28·—
b) z mosiądzu lub innych nieszlachetnych metali	50·—
507. Powrozy druciane z nieszlachetnych metali lub aliaży metali	48·—
508. Dna sit, tkaniny metalowe i inne tkaniny druciane:	
a) o mniej jak 20 pojedynczych drutach na 1 *cm* kwadratowy	55·—
b) inne	125·—
Uwaga. Jak inne zresztą tkaniny druciane odprawia się także szeroko plecione towary druciane.	
509. Perły metalowe, także pozłacane lub posrebrzane; zabawki dla dzieci; igły, uszka, guziki, sprzączki, haftki, naparstki i inne drobnostki do użytku; pióra do pisania i hilzy do piór z nieszlachetnych metali i aliaży metali; te wszystkie o ile nie należą do Nr. 520	120·—
510. Przedmioty strojowe męskie i damskie, nie pozłacane i nie posrebrzane, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami: o ile nie należą do Nr. 520	120·—
511. Towary galanteryjne (fraszki i przybory tualetowe), nie pozłacane i nie posrebrzane, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami, o ile nie należą do Nr. 520 *b*	140·—
512. Metal listkowy (fałszywe złoto i srebro w płatkach)	130·—
513. Proszek bronzowy i farby bronzowe	130·—
514. Towary, osobno nie wymienione, z ołowiu, cyny i wzajemnych aliaży tych metali, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami:	
a) zwyczajnie obrobione	48·—
b) przednio obrobione	85·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
515. Towary, osobno nie wymienione, z cynku i aliaży cynku, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami:	
a) zwyczajnie obrobione	60·—
b) przednio obrobione	95·—
516. Towary z lanej miedzi i innych na innem miejscu taryfy nie wymienionych nieszlachetnych metali lub aliaży metali, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami, z wyjątkiem ordynarnych, do Nr. 501 należących odlewów:	
a) surowe, także piłowane, bez ornamentacyi	48·—
b) dalej obrobione lub z ornamentacyą:	
1. drobne towary z odlewu, wagi od sztuki mniej jak 50 *g*, następnie wszystkie towary z odlewu z ornamentacyą	120·—
2. inne towary z odlewu, zwyczajnie obrobione	52·—
Uwaga. Tego rodzaju przednio obrobione odprawia się podług Nr. 517 *b*.	
517. Towary, osobno nie wymienione, z miedzi i innych na innem miejscu taryfy nie wymienionych nieszlachetnych metali lub aliaży metali, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami:	
a) zwyczajnie obrobione	55·—
b) przednio obrobione	120·—
518. Towary, osobno nie wymienione, z niklu, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	120·—
519. Towary, osobno nie wymienione, z metalu brytania, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami	120·—
520. Towary wszelkiego rodzaju z aluminium i aliaży do aluminium podobnych, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyałami:	
a) do celów technicznych	120·—
b) inne	150·—
521. Towary z nieszlachetnych metali lub aliaży metali, w połączeniu z przednimi materyałami	120·—
522. Towary z nieszlachetnych metali lub aliaży metali, całkiem lub częściowo pozłacane lub posrebrzane, złotem lub srebrem platerowane albo też w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240·—
Uwaga. Szczegółowo wymienione, pozłacane lub posrebrzane towary metalowe, następnie wszystkie osobno nie wymienione przedmioty, które z powodu połączenia swego powinnyby należeć do jednego z dwóch poprzedzających numerów, podpadają jednak stopom taryfy w wysokości co najmniej 120·— K, względnie 240·— K lub więcej, odprawia się podług ich osobnych numerów.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
523. Bouillons, cieniutkie blaszki metalowe (także w foliach), tudzież przędziwa z nieszlachetnych metali lub z aliaży metali:	
a) nie posrebrzane, nie pozłacane	145·—
b) posrebrzane lub srebrem platerowane	240·—
c) pozłacane lub złotem platerowane	480·—
524. Towary lijońskie (burty, pasamony itp.) z nieszlachetnych metali lub aliaży metali:	
a) z nie pozłacanych i nie posrebrzanych drutów, z bouillons, cieniutkich blaszek metalowych i przędziwa metalowego	260·—
b) z pozłacanych lub posrebrzanych drutów, bouillons, cieniutkich blaszek metalowych i metalowego przędziwa:	
1. w połączeniu z jedwabiem, także z oprawami ze złota lub srebra . .	850·—
2. inne także z oprawami ze srebra	700·—
525. Towary tej klasy, o ile nie należą do Nr. 524 *b*, z oprawami ze szlachetnych metali:	
a) ze złota	850·—
b) ze srebra	600·—

Ogólne uwagi do klasy XXXIX.

1. Usuwania szwów (grzbietów) powstałych z odlewu i prasowania, za pomocą dłuta, przez piłowanie lub obijanie, jakoteż wyrównywania powierzchni złamu nie uważa się za obrobienie.

2. Za przednio obrobione uważać należy wszystkie pomalowane, bronzowane, lakierowane, patynowane, pokostowane, powleczone mosiądzem, miedzią, niklowane, emaliowane, wszystkie przednio polerowane lub w inny podobny sposób przednio wykonane towary metalowe.

Natomiast wszystkie, w inny sposób obrobione towary metalowe (dziurawione, wiercone lub wciętymi gwintami zaopatrzone, całkiem lub częściowo piłowane, nadtoczone, heblowane, szlifowane albo też pojedynczo polerowane, pociągnięte cyną, cynkiem, ołowiem itp.) uważać należy jako zwyczajnie obrobione.

XL. Maszyny, przyrządy i części składowe tychże z drzewa, żelaza lub nieszlachetnych metali z wyjątkiem należących do klas XLI i XLII.

526. Kotły parowe; alembiki, chłodniki i przyrządy do gotowania; cysterny i rezerwoary (tanks); te wszystkie gotowe, także z należącą do nich, przymontowaną armaturą:	
a) z żelaza	26·—
b) z żelaza, z częściami składowemi z nieszlachetnych metali	32·—
c) z nieszlachetnych metali	40·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
527. Lokomotywy i tendry; lokomobile	29·—
528. Maszyny parowe i inne, osobno nie wymienione motory (z wyjątkiem motorów należących do klas XLI i XLII); maszyny robocze, w nierozdzielnem połączeniu z motorami parowymi (bagry parowe, krany parowe, młoty parowe, pompy parowe, sikawki parowe itp.); wagi od sztuki:	
a) 2 *q* lub poniżej	40·—
b) więcej jak 2 *q* do 25 *q*	32·—
c) więcej jak 25 *q* do 100 *q*	26·—
d) więcej jak 100 *q* do 1000 *q*	22·—
e) ponad 1000 *q*	20·—
529. Maszyny narzędziowe	24·—
530. Maszyny rolnicze i przyrządy osobno nie wymienione:	
a) pługi parowe	10·—
b) młocarki	18·—
c) inne:	
1. z drzewa (t. j. zawierające 75% lub więcej drzewa)	17·—
2. z żelaza	24·—
531. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania lnu, konopi, juty i innych do klasy XXIII należących przędziw, wełny gremplowanej i jedwabiu; następnie wszystkie maszyny, służące do przędzenia i robienia nici z tych materyałów; maszyny do drukowania materyi na firanki; maszyny do haftowania; gremplownice	7·—
532. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania bawełny wraz z maszynami służącymi do przędzenia tejże i robienia z niej nici, o ile do następującego numeru nie należą	15·—
533. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania, maszyny do przędzenia i robienia nici, wszystkie maszyny dla przędzalni odpadków lub wyczesków z bawełny i wełny	15·—
534. Warsztaty tkackie i warsztaty do dziania, następnie maszyny pomocnicze do tkactwa i dziania	15·—
535. Maszyny do szycia i robienia pończoch:	
a) podstawy także rozłożone	20·—
b) głowy, wykończone części składowe tychże (z wyjątkiem igieł)	78·—
c) części składowe głów, nie wykończone, także z surowego odlewu; maszyny do szycia i robienia pończoch z podstawą	50·—
536. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, z drzewa (t. j. zawierające 75% i więcej drzewa)	18·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
537. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, z nieszlachetnych metali (t. j. zawierające więcej jak 50% nieszlachetnych metali)	40·—
538. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, inne, wagi od sztuki.	
a) 2 *q* lub mniej	30·—
b) więcej jak 2 *q* do 10 *q*	28·—
c) ponad 10 *q*	24·—

Uwagi.

1. Walce miedziane i mosiężne, tudzież takież płyty, wyrzynane lub nie wyrzynane do krajowych drukarni tkackich i zakładów apreturowych za osobnem pozwoleniem . . . . . bez opłaty

2. Przy taryfowaniu maszyn, przyrządów lub ich części składowych, nie bierze się połączeń z innymi materyałami w rachubę.

3. Jako części maszyn lub przyrządów mają być oclone takie przedmioty w taryfie nie wymienione, które do niczego innego nie mogą być użyte, jak tylko do złożenia maszyn, względnie przyrządów.

Pojedynczo nadchodzące części składowe maszyn, względnie przyrządów należy odprawiać tak, jak dotyczące maszyny (przyrządy).

Do takich części składowych stosuje się — jeżeli przy ocleniu dowozowem strona dostarczy dowodów potrzebnych do taryfowego ocenienia dotyczącej maszyny (względnie przyrządu) — stopy podane w poprzedzających numerach. W braku takich dowodów odprawia się części składowe maszyn i przyrządów (z wyjątkiem części składowych maszyn do szycia i do robót pończoszkowych) w sposób następujący:

części składowe z samego tylko drzewa lub zawierające 75% lub więcej drzewa, podług Nr. 536;

części składowe z samych tylko nieszlachetnych metali lub zawierające więcej jak 50% nieszlachetnych metali, podług Nr. 537:

wszystkie inne części składowe, wagi od sztuki:

więcej jak 2 *q*, podług Nr. 528 *b*:

2 *q* lub poniżej, podług Nr. 528 *a*.

4. Okucia grempli poddawać należy ocleniu zawsze osobno podług Nr. 467.

5. Części maszyn lub przyrządów, osobno nie wymienione, które stosownie do swojej istoty należą do Nr. 481 *a*, względnie Nr. 483 *a*, należy odprawiać — o ile są nie obrobione — podług tych numerów. Od tej ulgi wyłączone są wprowadzane maszyny lub przyrządy rozebrane.

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XLI. Maszyny i przyrządy elektrotechniczne, jakoteż elektryczne przedmioty do użytku.	
539. Dynamomaszyny i elektromotory (z wyjątkiem motorów automobilowych), także w nierozdzielnem połączeniu z mechanicznymi przyrządami lub aparatami; transformatory (obrotowe lub stałe); wagi od sztuki:	
a) 25 *kg* lub poniżej	72·—
b) więcej jak 25 *kg* do 5 *q*	50·—
c) więcej jak 5 *q* do 30 *q*	43·—
d) więcej jak 30 *q* do 80 *q*	36·—
e) ponad 80 *q*	24·—
540. Elektryczne aparaty telegraficzne, dzwonki, aparaty sygnałowe i ubezpieczające do ruchu kolei żelaznej; telefony i mikrofony; przyrządy piorunochronne (z wyjątkiem konduktorów); elektryczne aparaty do mierzenia i liczenia; wagi od sztuki:	
a) 5 *kg* lub powyżej	120·—
b) poniżej 5 *kg*	240·—
541. Urządzenia do zmiany i włączania prądu elektrycznego, montowane ubezpieczenia itp., aparaty do przewodzenia elektryczności, wszystkie te w oprawach (puszkach itp.), wagi od sztuki aż do 250 *g*	180·—
542. Lampy, elektryczne (lampy łukowe, żarowe itp.), montowane oprawy do elektrycznych lamp; montowane szkiełka do elektrycznego oświetlenia	200·—
543. Aparaty, elektryczne i elektrotechniczne urządzenia (regulatory, oporniki, przyrządy do włączania prądu itp.), osobno nie wymienione	120·—

Uwaga. Gdy części składowe do dynamomaszyn, elektromotorów itp. pod Nr. 539 wymienionych, osobno nadchodzą, należy te wykończone części, których konstrukcya niewątpliwie wskazuje, że są częściami składowemi takich maszyn, odprawiać w takim razie podług tego numeru i to podług lit. *b* do *e*, jeżeli strona dostarczy dowodów potrzebnych do osądzenia przynależności tych części do maszyny podług *b* do *e* odprawianej. W braku takich dowodów, odprawia się podług lit. *a*.

Inne części składowe do takich maszyn itp., które osobno poddaje się ocleniu, odprawia się, o ile przedstawiają się jako części składowe maszyn, tak jak osobno nadchodzące części składowe maszyn klasy XL, wszystkie inne zaś podług jakości materyału.

Części składowe innych do tej klasy należących aparatów i elektrotechnicznych artykułów do użytku, o ile szczegółowo nie są podane, odprawia się w takim razie, jak dotyczące aparaty itp., jeżeli konstrukcya ich wskazuje na to, że są wykończonemi częściami takich aparatów itp.; inne części składowe podaje się ocleniu stosownie do ich dalszej jakości.

Aparaty elektryczne i elektrotechniczne przyrządy, wagi od sztuki poniżej 5 *kg* z przymontowanymi, elektrycznymi aparatami do mierzenia i liczydłami, osobno nie wymienione, odprawia się podług Nr. 540 *b*.

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
544. Kable i izolowane druty do przewodów elektrycznych:	
a) z ochroną metalową	48·—
b) bez ochrony metalowej, z izolacyą:	
1. z papieru, azbestu i innych materyałów (z wyjątkiem kauczuku, gutaperki i nitek przędziwa)	60·—
2. z kauczuku lub gutaperki	95·—
3. z nitek przędziwa, także w połączeniu z azbestem, papierem itp., z kauczukiem, gutaperką lub z surogatami nich	145·—
545. Akumulatory z płytami ołowianemi, tudzież płyty ołowiane do takichże	36·—
546. Węgle elektryczne:	
a) węgiel do oświetlania (świece węglowe) wagi 1 *kg* i poniżej na metr wzdłuż	48·—
b) inne	24·—
XLII. Wozy i statki.	
Wozy drogowe:	
547. Wozy i sanie ciężarowe	15·—
	od sztuki
548. Pojazdy bez roboty skórzanej i tapicerskiej	60·—
549. Pojazdy z robotą skórzaną i tapicerską	180·—
Uwaga. Od sani Nr. 548 płaci się połowę cła, od sani Nr. 549 dwie trzecie części tegoż.	
550. Koła do jazdy (bicykle), całkiem gotowe, także rozłożone; gotowe ramy do kół do jazdy, także w połączeniu z innemi częściami takichże kół; garnitury do kół do jazdy	60·—
551. Koła same do bicyklów (napięte koła), pojedyncze, gotowe, osobno nadchodzące:	
a) bez pneumatycznych obręczy	20·—
b) z pneumatycznemi obręczami	24·—
552. Części składowe kół do jazdy (zwory rurowe, widły, kierownice, oparcia pod siodła, koła łańcuchowe, pedały, wentyle, części hamulca, piasta (u kół) i obrotniki [także rozłożone], łańcuchy do kół do jazdy, korby stopowe, sprychy z gwintami, kapzle śrubkowe do przymocowania sprych, wiercone dzwona itp.), obrobione	od 100 kilogramów 190·—
Uwaga. Części składowe kół do jazdy, ordynarnie prasowane lub kute, następnie ordynarnie lane (także z usuniętymi szwami odlewowymi) odprawiać należy podług jakości materyału.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
553. Automobile, także rozłożone, osady ram, chassis, łącznie z przymontowanymi motorami), wagi od sztuki:	
a) do 4 *q*	150·—
b) więcej jak 4 *q* do 18 *q*	120·—
c) więcej jak 18 *q* do 32 *q*	100·—
d) ponad 32 *q*	60·—
554. Motory automobilowe (osobno nadchodzące), wagi od sztuki:	
a) do 50 *kg*	150·—
b) więcej jak 50 *kg* do 2 *q*	120·—
c) więcej jak 2 *q* do 4 *q*	100·—
d) ponad 4 *q*	60·—
Uwaga. Jeżeli części składowe do motorów automobilowych itp. nadchodzą osobno, w takim razie te części gotowe, których konstrukcya nie pozostawia żadnej wątpliwości, że są częściami składowemi takich motorów, odprawia się podług tego numeru i to podług lit. *b* do *d*, pod warunkiem, że strona dostarczy dowodów potrzebnych do osądzenia przynależności tych części do motoru podług *b* do *d* odprawianego. W braku takich dowodów wymierza się należytość celną podług lit. *a*. Inne części składowe do takich motorów, osobno ocleniu poddawane, — o ile się jako części składowe maszyn przedstawiają — odprawiać należy jak osobno nadchodzące części maszyn podług klasy XL, wszystkie inne zaś stosownie do jakości ich materyału.	
Wozy dla kolei żelaznych i kolei drogowych:	
555. Wozy towarowe i spody:	
a) z żelaza	24·—
b) z żelaza i drzewa	19·—
556. Wozy osobowe nie wyścielane, dalej wozy pocztowe, konduktorskie i inne wozy służbowe dla kolei żelaznych	26·—
557. Wozy osobowe wyścielane, dla kolei żelaznych; wozy osobowe dla kolei drogowych, wyścielane lub nie wyścielane	32·—
Uwaga. Wozy dla elektrycznych kolei odprawiać można stosownie do życzenia strony, w jeden z następujących sposobów:	
a) jeżeli motor przedłożony zostanie do oclenia, odmontowany i osobno, w takim razie odprawia się go podług Nr. 539, wóz zaś sam, podług tego numeru, któremu ze względu na swą dalszą jakość podpada;	
b) jeżeli motor przedłożony zostanie do oclenia nie odmontowany, tylko razem z wozem, pobiera się opłatę celną podług tej stopy, pod którą wóz ze względu na swą dalszą jakość podpada a nadto od każdych 100 *kg* łącznej wagi woza i motoru dodatek w kwocie	8·—

	Cło w koronach
	od tonny wytrzymałości
Statki:	
558. Statki, drewniane (także okute żelazem lub miedzią)	1·—
	od 100 kilogramów wagi metalu
559. Statki żelazne lub z innych nieszlachetnych metali: parowce	14·50
Uwaga. Rekwizyty potrzebne do ruchu i utrzymania statku (np. żagle i maszty, kotwice i łańcuchy kotwicowe, liny okrętowe, łódki), o ile ilość ich nie przechodzi zwykłej potrzeby, nie podlegają osobnemu ocleniu. Natomiast reszta inwentarza, jakoteż maszyny parowe parowców podlegają osobnemu ocleniu podług taryfy.	
XLIII. Metale szlachetne, drogie i na pół drogie kamienie i towary z tychże; monety.	
560. Złoto, srebro, platyna i inne szlachetne metale, osobno nie wymienione, surowe, także stare połamane i w odpadkach	od 100 kilogramów bez opłaty
561. Monety:	
a) ze szlachetnych metali	bez opłaty
b) z nieszlachetnych metali	bez opłaty
Uwaga. Medale, numizmaty i monety pamiątkowe bez uszek, przy dowozie w pojedynczych sztukach są wolne od cła, natomiast, jeżeli nadchodzi równocześnie więcej sztuk tego samego odbicia (jako towar handlowy), odprawia się je, jak i wszelkie medale itp. z uszkami, podług jakości ich materyału.	
562. Płyty, blachy, drągi i druty z metali szlachetnych:	od kilograma
a) ze złota lub platyny	5·50
b) ze srebra, także pozłacane lub złotem platerowane (z wyjątkiem drutów należących do Nr. 564)	2·40
563. Prawdziwe złoto płatkowe i takież srebro:	
a) odpadki kutego srebra (tak zwany lut)	—·60
b) gotowe srebro płatkowe	1·50
c) złoto płatkowe	6·—
564. Druty z czystego srebra lub z czystego srebra z rdzeniem z nieszlachetnych metali, także pozłacane lub złotem platerowane, o średnicy 2 *mm* lub poniżej	6·—
565. Bouillons, cieniutkie blaszki i przędziwo z metali szlachetnych: tkaniny, plecionki, wyroby szmuklerskie i inne roboty z drutów tego rodzaju, cieniutkich blaszek i przędziwa	12·—
566. Półtowary ze szlachetnych metali, nie lutowane, jak galerye, chatons, wyroby prasowane, kule, szyny obręczowe, także blachy deseniami opatrzone:	
a) ze złota i platyny	11·—
b) ze srebra	7·—

	Cło w koronach
	od kilograma
567. Wyroby ze złota i inne osobno nie wymienione towary, całe lub po części ze złota lub platyny, także w połączeniu z prawdziwemi lub fałszywemi perłami lub też koralami, drogimi lub półdrogimi kamieniami i imitacyami kamieni drogich	30·—
568. Wyroby ze srebra i inne osobno nie wymienione towary, całe lub po części ze srebra, także pozłacane lub też w połączeniu z prawdziwemi lub fałszywemi perłami lub koralami, drogimi lub półdrogimi kamieniami i imitacyami drogich kamieni:	
a) noże, widelce i łyżki, także trzonki noży i widelców wagi od sztuki ponad 10 *g*	12·—
b) noże, widelce i łyżki, także trzonki noży i widelców wagi od sztuki 10 *g* lub poniżej	15·—
c) klejnoty z prawdziwych dyamentów lub pereł, w srebro oprawione . . .	30·—
d) inne wyroby, dalej wyroby ze srebra złotem platerowane (towar doublé) .	30·—
569. Towary z platyny do celów naukowych lub przemysłowych	6·—
570. Wyroby osobno nie wymienione całe lub po części z prawdziwych lub fałszywych korali, fałszywych pereł (z wyjątkiem należących do Nrów 567 i 568); towary z granatów	7·—
571. Kamienie prawdziwe (kamienie drogie i na półdrogie), korale (prawdziwe i fałszywe), obrobione (szlifowane, rznięte), nieoprawione; prawdziwe perły, nieoprawione	od 100 kilogramów 60·—
572. Towary z półdrogich kamieni (z wyjątkiem do Nrów 567 i 568 należących)	240·—

XLIV. Narzędzia, zegarki i zegary.

Instrumenty (z wyjątkiem do klasy XLI należących i instrumentów muzycznych):	
573. Narzędzia, chirurgiczne i inne lekarskie:	od kilograma
a) szklanne	1·20
b) z innych materyałów	1·70
574. Narzędzia, matematyczne i fizyczne	1·70
575. Narzędzia, optyczne:	
a) cwikiery, okulary, lornety i inne szła do oczu:	
1. w oprawach, z wyjątkiem opraw ze szlachetnych metali	5·50
2. w oprawach ze srebra	7·50
3. w oprawach złotych lub platynowych	11·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) Lornety teatralne, dalekowidze i inne narzędzia optyczne:	
1. w oprawach, z wyjątkiem opraw ze szlachetnych metali lub z aluminium	4·80
2. w oprawach ze srebra lub aluminium	6·—
3. w oprawach ze złota lub platyny	10·—
c) Oprawy i futerały do cwikierów, okularów itp. szkieł do oczu, następnie do innych instrumentów optycznych:	
1. z nieszlachetnych metali, perłowej macicy, szyldkretu, kości słoniowej (prawdziwych lub naśladowanych)	3·—
2. z innych materyałów, z wyjątkiem szlachetnych metali	2·40
Uwaga. Oprawy ze szlachetnych metali odprawia się podług klasy XLIII.	
576. Instrumenty, osobno nie wymienione	1·70
577. Narzędzia miernicze do przemysłowego użytku (laski miernicze, centymetry składane, cyrkle kątowe, kalibrowe, przyrządy do mierzenia grubości drutu itp.):	od 100 kilogramów
a) metry i miary składane z drzewa	80·—
b) inne	110·—
578. Wagi i części składowe wag, z wyjątkiem wag ścisłych do Nr. 574 należących:	
a) wagi decymalne i mostowe	36·—
b) inne	72·—
Instrumenty muzyczne:	
579. Fortepiany, pianina, harmonia itp. instrumenty klawiszowe (z wyjątkiem organów)	110·—
580. Organy kościelne i inne piszczałkowe	30·—
581. Harmoniki dęte i ręczne	60·—
582. Instrumenty muzyczne, osobno nie wymienione	24·—
583. Mechanizmy fortepianowe i pianinowe; głosy i płyty głosowe do harmoniów	48·—
Uwaga. Z innemi częściami składowemi do instrumentów muzycznych (z wyjątkiem strun, pojedynczych dek resonancyjnych i ram metalowych do fortepianów i pianin) postępować należy tak, jak z dotyczącymi instrumentami. Deki resonancyjne i ramy metalowe odprawia się podług ich jakości.	
584. Struny:	
a) struny z mosiądzu i innych nieszlachetnych metali	24·—
b) struny stalowe	38·—
c) struny z jelit	120·—
d) struny oprzędzione	120·—
e) struny jedwabne	500·—

	Cło w koronach
	od sztuki
Zegarki i zegary:	
585. Zegarki kieszonkowe:	
a) ze złotemi i pozłacanemi puzdrami	2·40
b) ze srebrnemi i posrebrzanemi puzdrami	1·20
c) z innemi puzdrami	—·70
586. Puzdra do zegarków kieszonkowych:	
a) złote lub pozłacane	1·70
b) srebrne lub posrebrzane	—·50
c) inne	—·25
Uwaga. Części środkowe puzder zegarkowych (tak zwane carrures) należy odprawiać — nawet gdy bez nakrywek wchodzą — jak zupełne puzdra.	
587. Mechanizmy do zegarków kieszonkowych, także platyny do mechanizmów zegarkowych i mechanizmy surowe (ebauches)	—·70
588. Przybory zegarowe do zegarków kieszonkowych:	od 100 kilogramów
a) nie posrebrzane i nie pozłacane	120·—
b) posrebrzane lub pozłacane	240·—
589. Zegary i mechanizmy zegarowe, osobno nie wymienione; osady zegarowe; tryby z wstawionymi czopkami i naniutowanemi kółkami	275·—
590. Przybory wszelkiego rodzaju do zegarów Nr. 589	155·—
591. Zegary wieżowe i części ich składowe	40·—
XLV. Sól kuchenna.	
592. Sól kuchenna, tak sama (sól kamienna, warzonka i sól morska), jak i zmieszana z innymi materyałami (sól dla bydła, ług-solny, surowica solna), o ile mieszaniny nie są do innego numeru zaliczone	2·—
Uwagi.	tylko za osobnem pozwoleniem
1. Oprócz cła pobiera się jeszcze od wagi, służącej za podstawę do wymierzania należytości celnej, należytość licencyjną 20·— K za *q*.	
2. Ministerstwo skarbu może — pod warunkami i kontrolą osobnem rozporządzeniem wydać się mającemi — zezwolić na wolny od opłaty celnej i należytości licencyjnej dowóz takiej zagranicznej soli do celów zarobkowych, fabrycznych i innych przemysłowych, której pobór, jako soli fabrycznej w kraju w myśl odnośnych przepisów jest dopuszczalny.	
593. Sól kuchenna, chemicznie czysta *(Chlornatrium chemice purum)*, następnie stałe produkty źródlane sól kuchenną zawierające, do celów leczniczych i naukowych, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	22·—
594. Surowica solna i sól kuchenną zawierający ług pierwotny do celów leczniczych pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	5·80
595. Woda morska w stanie naturalnym (t. j. nie zbogacona)	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XLVI. Materyały chemiczne pomocnicze i produkty chemiczne.	
596. Pierwiastki, osobno wymienione:	
a) siarka (w kawałkach i laskach), także mielona i kwiat siarczany; fosfor; antymon, metaliczny (antymon-regulus); rtęć	bez opłaty
b) arsen, metaliczny (arszenik)	1·20
597. Tlenki i zasady, osobno wymienione:	
a) potas żrący (potas kaustyczny, wodorotlenek potasu), soda żrąca (soda kaustyczna, wodorotlenek sodu), stały	9·60
b) ług potasu żrącego i sody żrącej (wodniste rozczyny potasu żrącego i sody żrącej)	4·80
c) wodorotlenek barowy (baryt żrący, kaustyczny); magnezya, palona (tlenek magnezyi, chemicznie nie czysty)	1·20
d) nadtlenek barowy	12·—
e) glina, sztuczna (wodnik glinowy, wodorotlenek aluminiowy)	9·60
f) kwas arsenawy (bezwodnik arsenawy, arszenik biały)	1·20
g) biel cynkowa (biały tlenek cynku); pył cynkowy (szary tlenek cynku)	9·60
h) tlenek cyny, sztuczny popiół cynowy)	14·50
i) popiół ołowiany	3·60
k) glejta ołowiowa w łuskach i kawałkach (glejta srebrna i glejta złota)	4·80
l) glejta ołowiowa, mielona, w formie proszku; massykot i minie	9·60
m) kwas węglowy, płynny	7·20
n) płyn amoniakowy (woda gazowa), zbogacony	1·20
o) wyskok salmiakowy i wyskok z rogu jeleniego	3·60
p) amoniak, płynny (gaz amoniakowy, płynny)	14·50
q) woda utleniona	24·—
598. Kwasy, osobno wymienione:	
a) kwas fosforowy, płynny	bez opłaty
b) kwas solny, kwas azotowy (serwasser); ocet drzewny, surowy	1·20
c) kwas siarkowy (bezwodnik kwasu siarkowego):	
1. nie dymiący	2·—
2. dymiący	3·—
d) kwas borowy:	
1. surowy	bez opłaty
2. rafinowany	7·20
e) kwas szczawiowy (Zuckersäure, Kleesäure)	12·—
f) kwas fluoro-wodorowy	24·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
Sole i inne połączenia, osobno wymienione:	
599. Sole potasowe, sodowe i amoniowe, osobno wymienione:	
a) sole nawozowe (surowe sole potasowe w naturalnym ich składzie, przymieszki i odpadki soli, tudzież nawozy sztuczne z mieszanin soli); chlorek potasu; saletra chilijska (saletra sodowa); boraks, surowy; kamień winny, surowy; drożdże winne, suche; węgiel wywarzony	bez opłaty
Uwaga. Sole nawozowe odprawiać można tylko po myśli przepisów, drogą rozporządzeń ustalonych.	
b) sól glauberska (siarkan sodowy)	—·50
c) siarkan potasu (sól podwójna); dwusiarkan potasu i sody; wytwór kamienia winnego; potaż (węglan potasu) zawierający aż do 85% węglanu potasu	1·90
d) soda (węglan sody), surowy lub krystaliczny	1·50
e) potaż, zawierający więcej jak 85% węglanu potasu; szkło wodne, stałe .	3·60
f) soda, kalcynowana; szkło wodne, płynne	2·40
g) siarkan i chlorek amoniaku (salmiak)	3·60
h) saletra potasowa (azotan potasowy)	4·80
i) dwuwęglan potasowy i sodowy (soda bicarbonata); boraks, rafinowany; siarczyn sodowy, stały; siarczyn sodowy bojętny, stały; podfosforan sodowy, stały (podsiarczyn sodowy)	7·20
k) azotan sodowy; manganian surowy i nadmanganian potasowy i sodowy; szczawian potasowy (Kleesalz); kamień winny, rafinowany; węglan amoniakowy	9·60
l) siarczyn sodowy w rozczynie wodnistym (rozczyn siarczynu sodowego) .	3·60
m) chromian potasowy i sodowy (żółty i dwuchromian potasowy i sodowy, czerwony); octan amonu; octan potasowy (octan potasowy i octan potasowy przyswędkowy); octan sodowy (octan sodowy i octan sodowy przyswędkowy)	14·50
n) żelazosinek i żelazisinek potasowy, sodowy (żółty i czerwony żelazosinek i nadżelazosinek potasu); ferrocyankalcium	20·—
o) siarczek potasowy i sodowy, także wątroba siarczana; siarczek amonowy; chloran potasowy i sodowy; fosforan sodowy	24·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
600. Sole wapniowe, strontowe, barowe i magneziowe, osobno nie wymienione:	
a) cytrynian i winian wapniowy; chlorek magneziowy	bez opłaty
b) węglan strontowy, sztuczny; wodorotlenek strontowy	—·50
c) chlorek wapniowy, nieczysty; annalina (sztuczny siarczan wapniowy); siarczek barowy, surowy; sztuczny węglan barowy	1·20
d) spodium (węgiel kościany)	2·40
e) chlorek wapna	3·60
f) wapno pogazowe	3·60
g) biel błyszczowa, biel barowa (sztuczny siarczan barowy); siarczan magnezyi (sól gorzka)	7·20
h) siarczyn, dwusiarczyn i podsiarczyn wapniowy, stały	9·60
i) siarczyn, dwusiarczyn i podsiarczyn wapniowy w wodnistym rozczynie	3·60
k) octan wapniowy przyswędkowy	14·50
l) węglan wapna, sztuczny; siarczan wapna, sztuczny; węgielek wapniowy; azotan strontowy; chlorek barowy; azotan barowy	24·—
601. Połączenia aluminiowe, żelazne, chromowe, niklowe i kobaltowe, osobno wymienione:	
a) bajce żelazne wszelkiego rodzaju; witryol żelaza; szkło kobaltowe mełte, smalta, proszek szklanny	1·20
b) ałuny; siarkan i chlorek glinowy (siarkan aluminiowy, chlorek aluminiowy)	3·60
c) octan glinowy i octan glinowy przyswędkowy	14·50
d) siarczek żelaza, sztuczny; chlorek żelaza (sześciochlorek żelazowy), stały; siarkan niklowy (siarkan niklawy), także siarkan amonowo-niklowy	24·—
602. Połączenia miedzi, ołowiu, cynku i cyny; osobno nie wymienione:	
a) witryol miedzi; witryol admonterski (witryol mieszany żelaza i miedzi)	3·60
b) witryol cynku	3·60
c) grynszpan	7·20
d) biel ołowiowa	9·60
e) octan ołowiowy przyswędkowy; sól cynowa (chlorek cynowy) i inne wytwory cynowe; siarkan ołowiowy, także osad ołowiowy; cukier ołowiowy; ocet ołowiowy	14·50
f) azotan miedzi; azotan ołowiowy; chlorek cynkowy; siarczek cynkowy, biały; litopony, biel gryfitowa	24·—

	Cło w koronach od 100 kilogramów
603. Połączenia siarki, selenu, antymonu i arsenu, osobno wymienione:	
a) antymon; dwusiarczek węgla	bez opłaty
b) siarek arsenu (złotokrusz, realgar)	1·20
c) muł selenowy	3·60
d) dwuchlorek siarki	24·—
604. Połączenia organiczne, osobno wymienione:	
a) gliceryna, surowa	3·—
b) gliceryna rafinowana, t. j. jasna jak woda lub innego koloru, bez popiołu	12·—
c) olej anilinowy; nitrobenzol; antracen, surowy; naftalina, surowa; kwas karbolowy, surowy	3·60
d) zasady pirydynowe	24·—
e) krezol (kwas krezolowy, ług zaczynowy z krystalicznego, czystego kwasu karbolowego)	9·60
f) kreolina, lizol i podobne wytwory	24·—
Inne materyały chemiczne, pomocnicze i wytwory:	
605. Sadza, proch węglany i czernidła mielone (z wyjątkiem do Nr. 600 *d* należącego ziarnistego węgla z kości)	4·—
606. Sadze rozdrobnione z wodą	6·—
607. Czernidła przyrządzone	15·—
608. Czernidło do obuwia:	
a) czarne, nie płynne	12·—
b) inne, tak zwane pasty do skóry	60·—
609. Kit	7·—
610. Żelatyna (oczyszczona wyschła zwierzęca i roślinna galareta), także sproszkowana i towary z niej	30·—
611. Klej wszelkiego rodzaju, także karuk	14·50
612. Albumina i albuminoidy (ciała białkowe); kazeina, kazeogomy	14·50
613. Skrobia (także mączka skrobiowa)	16·—
614. Guma skrobiowa (dekstryna, leiogommy, gommeliny) i inne osobno nie wymienione surogaty gumy; klajster, krochmal tkacki i wszelkie podobne klejowate środki skrobię zawierające i w apreturze używane	18·—
615. Drożdże prasowane	55·—
Uwaga. W tej stopie celnej zawarty jest dodatek do podatku od wódki za wyrób drożdży prasowanych, który z wyrobem wódki jest połączony.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
616. Drożdże, inne, z wyjątkiem drożdży winnych i prasowanych	24·—
Uwaga. Drożdże roślinne (drożdże zaczynowe) dla browarów pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
617. Fosforany, kwasami zaczynione (nadfosforany)	bez opłaty
618. Surogaty mydeł, nie perfumowane; poliment; pasty do czyszczenia, nie zawierające mydła; krochmal	24·—
619. Kollodium, chloroform, alkohol metylowy (wyskok drzewny), aceton, kwas octowy, skoncentrowany	60·—
620. Eter:	
a) eter etylowy (eter siarczany)	145·—
b) inny, pojedynczy, jakoteż wszystkie złożone, także eter enantowy:	
1. w beczkach	200·—
2. w innych naczyniach	300·—
621. Gazy płynne, osobno nie wymienione	15·—
622. Materyały chemiczne pomocnicze i wytwory, osobno nie wymienione	od wartości 15%
Uwaga. Jeżeli przy zastosowaniu tej stopy celnej wartościowej okaże się obciążenie cła, które 120·— K od 100 *kg* przekracza, w takim razie pobiera się cło podług tej stopy w kwocie 120·— K.	
XLVII. Pokosty, farby, lekarstwa i perfumy.	
Pokosty:	od 100 kilogramów
623. Pokosty olejne (bez dodatku żywicy, terpentyny lub oleju skalnego):	
a) w beczkach	12·—
b) w puszkach blaszanych, flaszkach itp.	24·—
624. Lakiery (z dodatkiem żywicy, terpentyny, oleju skalnego lub alkoholu)	60·—
Farby:	od wartości
625. Materyały farbierskie maziowe	15%
Uwaga.	
1. Jeżeli przy zastosowaniu tej stopy celnej wartościowej okaże się obciążenie cła, kwotę 120·— K od 100 *kg* przekraczające, w takim razie pobiera się cło podług tej stopy w kwocie 120·— K.	
2. Wytwory suchej destylacyi smoły węgli kamiennych do dalszego przetworzenia w fabrykacyi farb smołowych na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	od 100 kilogramów bez opłaty
626. Farby, osobno nie wymienione	24·—
627. Wszelkie farby w formie placuszków okrągłych lub czworograniastych, w woreczkach, w pastach, w trąbkach, pęcherzykach, doniczkach, słoikach, na muszlach i w skrzynkach	65·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
628. Atramenty, proszek atramentowy, lak do pieczętowania	24·—
629. Ołówki czarne, kolorowe, kreda do rysowania, w oprawie lub bez opawy; węgle do rysowania, tusze, płynne, jakoteż stałe	60·—
Towary lekarskie i perfumy:	
630. Towary lekarskie, przyrządzone, jakoteż wszelkie środki, które stosownie do swoich napisów, etykiet, owinięć itp. mają być lekami dla ludzi lub zwierząt; wata do celów leczniczych przysposobiona i środki opatrunkowe	57·—
Uwaga. Towary lekarskie, przyrządzone, zawierające więcej jak 15 procent objętości alkoholu odprawia się jak zaprawione, palone płyny wyskokowe.	
631. Octy, tłuszcze i olejki, perfumowane:	
a) w naczyniach po 5 *kg* lub więcej	24·—
b) w naczyniach, poniżej 5 *kg*	180·—
632. Wyskokowe esencye aromatyczne	300·—
633. Perfumy (tudzież wszelkie wonne substancye lub mieszaniny, gdy z owinięcia, etykiet, przepisów użycia itp. poznać można, że są perfumami, kosmetyki:	
a) nie zawierające alkoholu (barwidła tualetowe, puder perfumowany, olejki do włosów, pomady, pasty do zębów, trociczki)	180·—
b) alkohol zawierające	300·—
XLVIII. Świece, mydła i towary woskowe.	
634. Pochodnie smolne	3·60
635. Świece łojowe	14·—
636. Świece i wyroby z tłuszczu, osobno nie wymienione, z stearyny, olbrotu, palmityny, parafiny i innych tłuszczów	28·—
637. Mydło:	
a) pospolite	12·—
b) przednie, t. j. perfumowane lub w tabliczkach, kulkach, puszkach, słoikach	36·—
638. Świece woskowe, pochodnie woskowe, stoczki, światełka nocne, zapałki woskowe	60·—
639. Towary z uformowanego wosku	120·—
XLIX. Towary palne.	
640. Towary palne, pospolite, jakoto: nitki nasiarkowane, zapałki, fidibusy do pocierania; hubka zapalna, naturalna, bejcowana; hubka zapalna, sztuczna; żagiew (naturalna i sztuczna); papier żagwiowy	17·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
641. Wyroby pirotechniczne	72·—
642. Lonty (zapalne i rozsadzające)	60·—
643. Łuski do nabojów, kapsle, próżne, nie napełnione	100·—
644. Naboje, kapsle z masą zapalną, także gotowe (nabite)	145·—
645. Środki strzelnicze, inne (do strzelania z broni palnej); środki rozsadzające z części składowych prochu strzelniczego (saletra, siarka i węgiel)	tylko za osobnem pozwoleniem 145·—
646. Wszystkie, poprzedzającym numerem taryfy nie objęte środki rozsadzające i wybuchowe	tylko za osobnem pozwoleniem 60·—
	tylko za osobnem pozwoleniem
L. Przedmioty literatury i sztuki.	
647. Książki, druki, także kalendarze z literackimi dodatkami, gazety, mapy (naukowe), nuty, papier, zapisany, akta i rękopisma	bez opłaty
648. Miedzioryty i staloryty, litografie, drzeworyty, artystyczne druki barwami itp.: te wszystkie z wyjątkiem do Nr. 299 należących, hurtownych wyrobów fabrycznych rycin odbijanych; fotografie	bez opłaty
649. Malowidła na drzewie lub metalach nieszlachetnych, na płótnie lub kamieniu; obrazy oryginalne i rysunki na papierze	bez opłaty
650. Płyty do odbijania rycin z metali nieszlachetnych, kamienia lub drzewa	bez opłaty
651. Posągi (także popiersia i figury zwierząt), jakoteż płaskorzeźby i wypukłorzeźby kamienne, w sztukach, cięższych niż po 5 *kg*; podobnież posągi, popiersia i figury zwierząt, metalowe lub drewniane, jednak najmniej naturalnej wielkości	bez opłaty

Uwagi.

1. Książki, dzieła z obrazkami itp. zbroszurowane, albo też w tekturę lub papier oprawione, względnie mapy i ryciny na płótnie i kartonie przyklejone podlegają cłu podług Nr. 647 i 648. Książki, kalendarze, ryciny, nuty itp. w oprawach, całkiem lub częściowo tkaniną, płótnem introligatorskiem, ceratą, skórą, celuloidem itp. pokryte lub też temiż opatrzone, odprawia się stosownie do jakości oprawy.

Oprawy, teki, kartony itp., w które książki, ryciny itp. są włożone lub wsunięte, oclić należy osobno, podług jakości materyału.

2. Obrazy w ramach i rysunki na papierze (Nr. 648 i 649) odprawia się podług jakości materyału ram. Ramy malowideł (Nr. 649) winny być oclone oddzielnie podług ich jakości; jeżeli ich nie można oddzielić, połowę wagi całkowitej oclić trzeba według jakości ram.

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
LI. Odpadki.	
652. Nawozy, zwierzęce i inne, także sztuczne środki nawozowe (nie z mieszanin soli) z wyjątkiem nadfosforanów do Nr. 617 należących; popiół drzewny i popiół z węgla kopalnego; kości; popiół z kości; mąka z kości; węgle z kości, zdatne tylko na nawóz; żużel Thomasa i inne żużle; wiory z rogów i kopyt; krew, w stanie płynnym lub zaschła; ścięgna zwierzęce; odpadki mięsa do celów nawozowych; pozostałości wyrobu sinku: woda amoniakowa (gazowa) bez domieszki	bez opłaty
653. Otręby (także otrąbki migdałowe); odpadki ryżu; słodziny; plewy; pozostałości, stałe, z wyrobu olejów tłustych, także mielone; braha, pomyje; okrawki z buraków, wygugowane	bez opłaty
654. Wywary i wytłoczyny z jagód:	
a) wytłoczyny z winogron	15·—
Uwaga. Te same do wyrobu wódki za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
b) inne	bez opłaty
655. Drożdże winne, w formie ciasta	5·—
Uwagi.	
1. Te same do wyrobu wódki za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
2. Płynne drożdże winne odprawia się jak wino.	
656. Odpadki fabrykacyi szkła, także szkliwo piecowe, skorupy szklanne i gliniane, odpadki gąbek łazienných i końskich; skóra klejowa	bez opłaty
657. Gałgany (szmaty) i inne odpadki do wyrobu papieru, t. j. szmaty lniane, bawełniane, jedwabne i wełniane, obrzynki papieru (wióry papierowe), makulatura (zapisana i drukowana), stare sieci, stare liny i stare powrozy; szarpie (skubanka); odcinki kapeluszy	bez opłaty
Uwaga. Odpadki, w taryfie szczegółowo nie przytoczone, które do czego innego nie mogą być użyte, podlegają cłu, jak materyały surowe, z których się składają.	

	Cło w koronach od 100 kilogramów

Ogólna uwaga do taryfy dowozowej.

Do ocenienia — podług taryfy celnej — towarów, które połączone są z innymi materyałami, o ile połączenia te po myśli przepisu wykonawczego do taryfy celnej mają być uwzględnione, względnie o ile taryfa sama nie zawiera osobnych postanowień co do połączenia, dzieli się materyały do połączenia użyte na trzy grupy i oznacza w taryfie jako materyały najprzedniejsze, przednie i zwyczajne.

Stosownie do podziału uważa się:

a) za najprzedniejsze materyały: kość słoniową, szyldkret, perłową macicę, bursztyn, gagat (prawdziwy lub naśladowany); towary jedwabne, koronki, hafty na towarach tkackich, sztuczne kwiaty i liście Nrów 261 i 262; przyrządzone pióra strojowe, roboty perukarskie i inne roboty z ludzkich włosów; półdrogie kamienie, prawdziwem złotem lub srebrem pozłacane, względnie posrebrzane nieszlachetne metale (także tego rodzaju żelazo i stal), prawdziwem złotem lub srebrem pozłacane, względnie posrebrzane lijońskie druty lub przędziwa i roboty z nich, jakoteż wyroby z fałszywych lijońskich drutów i przędziw;

b) za przednie materyały: kauczuk, skórę, osobno nie wymienioną ceratę, muślin woskowany, kitajkę woskowaną, płótno introligatorskie; kość lub róg, sztuczne materyały snycerskie (z wyjątkiem imitacyi materyałów do *a* należących); żelazo z ornamentacyą, niklowane względnie stal, przedniej roboty (z ornamentacyą, niklowane), nieszlachetne metale, nikiel, aluminium; piankę morską i naśladowania jej, ławę, fałszywe druty lijońskie i przędziwa, inne towary tkackie (z wyjątkiem towarów powrożniczych pod *a* wymienionych i do zwyczajnych materyałów należących, jakoteż ordynarnych tkanin Numerów 207 *a* 1, 216 *a* 1 i 217 *a*); połączenia z wyrobami z uformowanego wosku; hafty (nie z jedwabiu) na innych materyałach, jak towary tkackie;

c) za zwyczajne materyały wszystkie te, które pod *a* i *b* nie są osobno wymienione.

Przedmioty ze szlachetnymi metalami montowane odprawia się — o ile nie mają charakteru towarów klasy XLIII — podług osobnych postanowień zawartych w taryfie.

Część druga.

Wywóz.

658. Gałgany (szmaty) i inne odpadki do wyrobu papieru, t. j. gałgany lniane, bawełniane, jedwabne i wełniane, także macerowane (półmiazga, stała lub płynna miazga papierowa), obrzynki papieru (wióry papierowe), makulatura (zapisana lub drukowana), stare sieci, stare liny i stare powrozy	9·60

Wszelkie inne towary tu nie przytoczone są wolne od cła.

21.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 21. lutego 1906,

dotyczące wejścia w życie ustawy zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20.

Na zasadzie artykułu XXII ustawy zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, zarządza się w porozumieniu z król. węgierskim rządem, że ustawa i należąca do niej taryfa nabierają mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906.

Kosel włr. **Buquoy** włr.
Auersperg włr.

22.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 21. lutego 1906,

którem wydaje się przepis wykonawczy do ustawy zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20.

Celem wykonania postanowień ustawy zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, wydaje się w porozumieniu z król. węgierskim rządem następujący przepis wykonawczy, który nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906.

Kosel wlr. **Buquoy** wlr.
Auersperg wlr.

Przepis wykonawczy

do

ustawy, zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20.

§ 1.

(Do artykułu II.)

Ogólne zastosowanie taryfy celnej.

Stopy, w taryfie celnej wymienione, pobierać się będzie od wszystkich towarów, o ile im po myśli postanowień ustawy zawierającej taryfę celną, traktatów państwowych lub na zasadzie ustawy z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 76*), nie przysługuje prawo do ulgi w postępowaniu celnem.

Przyznane na mocy traktatu ulgi celne dla płodów ziemnych i wyrobów przemysłowych (rzemieślniczych) jednego z państw traktatem objętych, stosować można do towarów w państwach tych, przez oclenie ukrajowionych, jak długo dowód pochodzenia nie jest przywiązany do dostarczenia osobnych certyfikatów.

Do ulg przy dowozie morzem w taryfie celnej wymienionych mają prawo te wszystkie towary, które wchodzą przez morską granicę austryacką i węgierską, bez względu na to, czy oclenie ich następuje w komorze celnej morskiej, lub też w komorze celnej w granicach kraju, do którego przekazane zostały.

§ 2.

(Do artykułu II.)

Obrót na mocy pozwolenia.

Stosowanie osobnych ulg celnych, przewidziawne taryfie dla pewnych towarów, gdy się je pobiera na mocy pozwolenia na piśmie, jest zawisłe od następujących warunków i kontroli:

1. Do wydawania przepisanego pozwolenia na piśmie uprawnione są krajowe władze skarbowe, na których obszarze administracyjnym dotycząca firma (zakład handlowy) ma swoją siedzibę.

2. Pozwolenia wydaje się tylko takim osobom lub przedsiębiorstwom, które w przedmiocie

*) Po myśli §u 4. ustawy z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 76, towary klasy III taryfy celnej (owoce południowe), numerów taryfy 23 do 29 (zboże), VII (owoce, jarzyny, rośliny i części roślin), numeru taryfy 75 (ryby, świeże itp.), klasy XII taryfy celnej (oleje, tłuste), klasy XVII taryfy (minerały), numeru taryfy 151 (sok lukrecyi), klasy XIX taryfy (barwniki i garbniki), XX (gumy i żywice), numeru taryfy 428 (żelazo surowe; żelazo i stal, stare połamane i w odpadkach do topienia i spajania), tudzież mydło zwyczajne należące do numeru 637 *a* taryfy, jak długo i o ile przy dowozie z krajów doznających największych ułatwień przysługuje im na mocy traktatu — a nie jako ułatwienie, w obrocie pogranicznym oznaczona — zniżka celna lub uwolnienie od cła, mają prawo do takiegoż odprawiania celnego, przy dowozie morzem na Tryjest i Rjekę i to bez względu na pochodzenie jak i bez różnicy, czy bezpośrednio wchodzą do obszaru celnego, czy też pośrednio ze składu na obszarze z pod cła wyjętym, w którym były umieszczone.

Od tej ulgi wyłączone są towary dotyczącego gatunku, pochodzące z takich krajów, których płody na zasadzie artykułu IV ustawy, zawierającej taryfę celną, przy dowozie do austryacko-węgierskiego obszaru celnego podlegają cłu większemu od dotyczącej ogólnej stopy.

dochodów niestałych nie dopuściły się żadnego wykroczenia i poddadzą się wyraźnie tak tu oznaczonym ogólnym, jak i osobnym w miarę potrzeby ewentualnie wydać się mającym zarządzeniom kontrolnym.

3. Strony, chcące otrzymać takie pozwolenie, mają wnieść o to piśmienną prośbę przez Izbę handlową i przemysłową tego powiatu, w którym dotyczący zakład się znajduje.

W podaniu tem należy wymienić miejscowość i rozmiar ruchu przemysłowego, w przybliżeniu roczne zapotrzebowanie dotyczącego artykułu, zagraniczne źródło, zkąd się go sprowadza, wreszcie komorę, która przedsiębrać ma oclenie dowozowe.

Izby handlowe sprawdzają, czy daty tych podań są prawdziwe a następnie z własnem zaopiniowaniem, w którem przedewszystkiem wyrażą także opinię co do powodów, dla których odnośny artykuł z zagranicy się sprowadza — przeszlą je władzy skarbowej I. instancyi, która wywód cały wraz z relacyą przedłoży krajowej władzy skarbowej.

4. Pozwolenie — według dołączonego wzoru*) — opiewa na pewną ilość i na przeciąg czasu, co najwięcej trzech lat.

Pozwolenie jest każdego czasu odwołalne, w szczególności zaś będzie w przypadku stwierdzonego nadużycia — niezależnie od dochodowo-karnych prawnych następstw — natychmiast ściągnięte.

Krajowe władze skarbowe mogą udzielać pozwolenia na odstąpienie towarów na mocy pozwolenia na piśmie sprowadzonych innym osobom, które również takie pozwolenie posiadają.

Zresztą odstąpienie artykułów pobranych na mocy przyznanego ułatwienia celnego innym osobom, tudzież użycie tych artykułów do innych celów, jak do oznajmionego postępowania przemysłowego bez poprzedniego zgłoszenia w urzędzie i dopłaty pełnej należytości, pociąga za sobą — niezależnie od ewentualnego ścigania dochodowo-karnego — utratę pozwolenia.

Pozwolenie odbiera krajowa władza skarbowa; stronie jednak tak w tym przypadku, jak i w ogóle w razie odmówienia pozwolenia, przysługuje prawo odwołania się do Ministerstwa skarbu.

Z upływem każdego roku kalendarzowego należy donieść Ministerstwu skarbu o udzielonych pozwoleniach, zarazem także zdać sprawę z poczynionych przytem spostrzeżeń.

Odpis pozwolenia otrzymuje tak komora, która te artykuły przy dowozie ma odprawiać, jak i funkcyonaryusze skarbowi, którym poruczono nadzór dochodowo-skarbowy nad obrotem odbywającym się na mocy pozwolenia.

5. Przedsiębiorstwo, dla którego pozwolenie takie wydano, pozostaje na czas trwania pozwolenia pod nadzorem dochodowo-skarbowym i funkcyonaryusze skarbowi, którym poruczono nadzór, mają mieć wolny dostęp do wszystkich ubikacyi tak na pracownię jak i na składy użytych w tym celu, by mogli badać zapasy towaru surowego i gotowego i je z zapiskami, o których w następnym ustępie mowa, porównywać.

Właściciel pozwolenia winien prowadzić księgi z osobna tak dla poboru jak i zużytkowania artykułów na mocy pozwolenia sprowadzanych.

Organom skarbowym należy pozwalać na wglądanie do tych ksiąg, następnie na nadzór i kontrolę użycia artykułów na podstawie ułatwienia sprowadzanych.

6. Posyłki na podstawie tego pozwolenia z zagranicy nadchodzące ma urząd przy dowozie odprawiający aż do wyczerpania ilości podanej w pozwoleniu — stwierdzając przytem wagę netto i za uiszczeniem jakoteż ostatecznem zarachowaniem zniżonego za dotyczący artykuł przypadającego cła — z reguły bez dalszego zabezpieczenia, na pierwszej stronie deklaracyi pod urzędowem zamknięciem lub urzędowym konwojem do miejscowości, w której przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę, przekazywać i uwiadamiać o tem organ skarbowy, który przeznaczony jest do nadzorowania przedsiębiorstwa. Stwierdzenie wagi netto towaru, który odprawiać się ma brutto, na żądanie strony nastąpić może także dopiero w miejscu, w którem się przedsiębiorstwo znajduje, przy sposobności odbioru przez organ nadzorczy.

---

*)

Pozwolenie.

Na podstawie numeru, uwagi do numeru (klasy) . . taryfy celnej z . . . . . pozwala się . . . . fabrykantowi N. N. w N. aż do . . . . . 190 . . . .

. . . . . kilogramów . . . . . do $\frac{\text{przerobienia}}{\text{użycia}}$ w utrzymywanej przez tegoż w ruchu fabryce . . z zagranicy na mocy ułatwienia celnego wprowadzać.

Pojedyncze przesyłki odprawiać ma komora . . . . . .

Nadzór nad tym obrotem, doznającym ulgi w postępowaniu celnem, poruczа się . . . . . .

C. k. $\frac{\text{krajowa dyrekcya}}{\text{dyrekcya}}$ skarbu

. . . . . dnia . . . . . .

L.S.

N. N.

W czasie transportu posyłki od urzędu towar wchodzący odprawiającego, aż do miejsca siedziby przedsiębiorstwa, należy przestrzegać przepisów, dotyczących przewozu nieoclonych towarów wchodowych.

O nadejściu każdej takiej posyłki do przedsiębiorstwa winno ono w przeciągu 24 godzin donieść organowi skarbowemu, któremu nadzór poruczono. Organ ten ma zdjąć nałożone ewentualnie urzędowe zamknięcie i odbiór posyłki przez przedsiębiorstwo, z powołaniem się na pozycyę, pod którą posyłka do zapisku (l. 5) wciągniętą została, tak na deklaracyi jak i na awizie potwierdzić i to ostatnie urzędowi przy dowozie odprawiającemu przedać. Awizo dołącza się do odnośnej pozycyi rejestru przychodu.

Nadzorujący organ skarbowy może — jeżeli osobliwsze okoliczności zachodzą — po otrzymaniu doniesienia, że posyłka rzeczywiście nadeszła, wyjątkowo upoważnić przedsiębiorstwo do samoistnego zdjęcia urzędowego zamknięcia. W ostatnim przypadku deklaracya z podaniem pozycyi, do której posyłka w zapisku (l. 5) wciągniętą została, ma być w przeciągu 24 godzin nadzorującemu organowi skarbowemu celem wygotowania potwierdzenia tak na deklaracyi jak na awizie przesłana.

Doniesienia tego rodzaju ma nadzorujący organ skarbowy notować i przy sposobności dalszej kontroli (l. 7) badać prawdziwość wciągniętych dat w zapiskach przedsiębiorstwa.

7. Dalszą kontrolę użycia artykułów, pobranych z ułatwieniem celnem wykonywać należy w ten sposób, że od czasu do czasu do dotyczących przedsiębiorstw niespodzianie się zachodzi, rewiduje i wgląda do zapisków (l. 5), do których każda pobrana lub przerobiona pozycya podług wagi ma być natychmiast wciągnięta. Czynności te urzędowe przedsiębrać ma urzędnik komory lub straży skarbowej, a w razie przeszkodzenia respicyent straży skarbowej z drugim funkcyonaryuszem tej straży.

8. Koszta urzędowej kontroli ponosi dotyczący przedsiębiorca.

9. Na podstawie raz już udzielonego pozwolenia na obrót na mocy pozwolenia na piśmie, ta sama strona może i po upływie przepisanego terminu dalej pod dotychczasowami warunkami artykuły pobierać, jeżeli jest w stanie wykazać się przed komorą celną z urzędowo potwierdzoną rubryką na dowód, że jeszcze przed upływem dawniejszego pozwolenia wniosła podanie o jego przedłużenie a żadne uzasadnione wątpliwości przeciw dalszemu dopuszczeniu do obrotu z ułatwieniem celnem się nie nasuwają.

Tego rodzaju prowizoryczne sprowadzanie artykułów może mieć miejsce jednak tylko pod warunkiem, że w razie, gdyby podanie wniesione o przedłużenie miało być nieuwzględnione, ewentualne różnice w cle za pobrane już artykuły zostaną dodatkowo ściągnięte, co przez stosowną uwagę na dokumencie celnym w każdym poszczególnym przypadku wyraźnie do wiadomości strony podać należy.

10. W szczególności, co do poniżej podanych obrotów na mocy pozwolenia na piśmie stosować się należy jeszcze do następujących postanowień:

do Nr. T. 4 do 8, 34. 46, 51 i 52.

Przy korzeniach, przeznaczonych do wyrobu olejków eterycznych i esencyi, przy ryżu do polerowania, względnie do fabrykacyi krochmalu*), nasionach do wyrobu eterycznych olejków i nasieniu makowem do wyrobu oleju makowego, przed wydaniem pozwolenia należy urzędowo-celnie skonstatować stosunek wydatku dla dotyczącego przedsiębiorstwa i na wydawanem piśmiennem pozwoleniu uwidocznić. Urzędowo-skarbowa kontrola, którą po myśli l. 5 i 7 się przedsiębierze, winna rozciągać się także na okoliczność, czy ten stosunek wydatku jest przestrzegany.

W przedsiębiorstwach, które wyrabiają eteryczne olejki i esencye z korzeni sprowadzanych na podstawie ułatwienia celnego, należy nadto urzędowo zniszczyć pozostałości, stosownie do ilości, która się ze stosunku dodatku okaże i to w obecności urzędnika komory, względnie w obecności wspomnianych w punkcie 7 organów straży skarbowej.

W fabrykach, w których obok krochmalu ryżowego wyrabia się także krochmal z pszenicy i kartofli, ubikacye, w których się fabrykacya odbywa jak i lokale służące na skład powinny być od innych ubikacyi fabrycznych oddzielone.

Jeżeli młyn ryżowy i fabryka krochmalu z ryżu są w jednem przedsiębiorstwie połączone, w takim razie, dla każdej z tych gałęzi fabrykacyi, jakoteż dla przetwarzanego ryżu krajowego należy księgi składowe osobno prowadzić.

Do Nr. T. 10.

Przy suszonych winogronach, jagodach i koryntkach, które z ułatwieniem celnem do fabrykacyi octu się sprowadza, odbiór ich poprzedzić winna zawsze denaturacya.

Denaturacya ta odbywać się ma przez użycie 1·25 kilograma 80procentowego lub 2·5 kilogramów

*) Wobec tego, że cło od łuskanego ryżu w stosunku do państw traktatowych ustalone jest, jak długo trwa traktat handlowy z Włochami, w kwocie 3 K 60 h, przeto połowa obowiązującej najniższej stopy celnej za łuskany ryż wynosi obecnie 1 K 80 h a ćwierć 90 h od 100 kilogramów brutto (bez różnicy pochodzenia).

40procentowego kwasu octowego na 100 kilogramów winnych jagód. Te ostatnie muszą być z kwasem octowym dobrze wymieszane i w tym stanie przez 24 godzin z nim razem pozostać.

Denaturowanie winno się odbywać albo w urzędowych ubikacyach albo też za zezwoleniem krajowej władzy skarbowej w lokalach przemysłowych uprawnionej do poboru strony pod kontrolą i za zwrotem wszelkich kosztów nadzoru.

Kwas octowy dostawia na koszt strony urząd; obowiązkiem strony jest także dostarczyć wymaganych przyrządów, do niej też należy zapłata za potrzebne roboty.

Do Nr. T. 82 i 219 *a*, 225.

Przerabianie surowych gąbek, włókien kokosowych i tym podobnych włókien w powrozach do fabrykacyi derek (okryć) i kamgarnu do wyrobów posamoniczych*) może odbywać się także poza obrębem zakładów zamkniętych.

W takim razie jednak dotyczący przedsiębiorca (faktor itp.) ma okoliczność tę wyraźnie oznajmić, sam (względnie faktor itp.) artykuły pobierać i także księgi prowadzić.

Do Nr. T. 52.

Podania o wydanie pisemnego pozwolenia na wolny od cła pobór nasienia buraków cukrowych na zasiew**) należy wnosić nie przez Izbę handlową i przemysłową (l. 3 ogólnych postanowień), lecz przez rolniczy związek krajowy.

Do Nr. T. 175.

Z ułatwienia celnego stosownie do uwagi do Nr. T. 175 korzystać mogą tylko gatunkowo ciężkie oleje skalne, które rzeczywiście w surowym stanie się znajdują i bez poprzedniej destylacyi do oświetlania się nie nadają.

W dowód tego mają strony wykazać się świadectwem pochodzenia, towarzyszącem posełce a wystawionem przez władzę lokalną miejsca wydobywania, z tem jednak, że gdyby w miejscu wydobywania lub wysyłania rezydował austryacko-węgierski konsul, świadectwo pochodzenia przez tegoż ma być wystawione.

Rafinerye, które sprowadzać chcą po zniżonem cle surowy ciężki olej skalny, mają odnośne podania swoje wnosić do władz skarbowych pierwszej instancyi, przyczem można odstąpić od przewidzianego w punkcie 3 ogólnych postanowień wnoszenia podań przez właściwe Izby handlowe i przemysłowe. Władza skarbowa pierwszej instancyi przeszle podania wraz z odpowiednim wnioskiem przełożonej krajowej władzy skarbowej, która ze swej strony znowu zebrane podania przedłoży niezwłocznie c. k. Ministerstwu skarbu, celem rozdziału rocznego kontyngentu; stosownie do rozstrzygnięcia tego Ministerstwa, krajowa władza skarbowa wydaje następnie pozwolenia na piśmie, w których podać należy roczną, maksymalną ilość jak i wchodowy, względnie odprawiający urząd.

Rok liczy się zawsze od dnia 1. stycznia do końca grudnia; podania o wydanie pisemnych pozwoleń na pierwszy rok, wnosić należy najdalej po dzień 31. marca 1906. Ponieważ pozwolenia mają znaczenie tylko na przeciąg rocznego peryodu, dlatego należy, chcąc otrzymać pozwolenie na dalsze peryody roczne, wnosić podania najpóźniej po koniec października roku kalendarzowego do władzy skarbowej pierwszej instancyi. Podania później wniesione mogą być uwzględniane tylko w miarę rozporządzalnej jeszcze dla dotyczącego peryodu ilości w granicach maksymalnej ilości rocznej. Ilości, odprawione w urzędzie celnym na podstawie pozwolenia, przekazuje się nadzorującym rafineryę organom, które też odpisanie na pisemnem pozwoleniu przedsiębrać mają.

Ilości oleju skalnego, które w czasie ważności pozwolenia nie zostały pobrane, nie wolno przenosić na dalszy peryod; odstępowanie ilości pobranych z ułatwieniem celnem innym rafineryom lub osobom w stanie nieprzerobionym jest tylko za zezwoleniem Ministerstva skarbu dopuszczalne.

Do Nr. T. 329.

Strony, które starają się o ułatwienie celne na mocy pozwolenia na piśmie dla poboru skóry na gręple, mają w odnośnych podaniach wyraźnie zaznaczyć, czy obok fabrykacyi grępli, zajmują się także wyrobem, względnie handlem rzemieni motorowych. W danym przypadku przy każdorazowym dowozie należy cło od skóry na rzemienie motorowe zabezpieczyć a różnicę tylko w tym razie zwracać, jeżeli organa, którym urzędowo-skarbową kontrolę zakładu poruczono, rzeczywiste użycie do wyrobu grępli kontrolowały a urząd celny potwierdzenie tego otrzyma.

Do Nr. T. 335.

Skórę na rękawiczki, do farbowania wywożoną, deklaruje się podług liczby sztuk; ułatwienie celne przy ponownym dowozie może być tylko w takim razie przyznane, jeżeli tożsamość skóry przy wywozie urzędowo-celnie została stwierdzoną lub też, jeżeli jakość i wielkość błamów zapomocą

*) W obrocie na mocy traktatu także gazy jedwabnej pod haft (Nr. 248).

**) W obrocie na mocy traktatu także gipsu do celów nawozowych (Nr. 145 *b*).

wzorów, które przy wywozie surowych błamów zostały złożone, w sposób wiarygodny może być skonstatowaną.

Do Nr. T. 625.

W podaniach o wygotowanie pozwolenia na sprowadzanie z ułatwieniem celnem wytworów suchej destylacyi smoły węgli kamiennych do dalszego przetwarzania w fabrykacyi farb smołowych wymienić należy pojedyncze artykuły a równocześnie z nimi przedłożyć certyfikat c. k. rolniczo-chemicznej stacyi doświadczalnej w Wiedniu, który zawiera potwierdzenie, że wzory przez stronę, celem obdzielenia nimi tych komor, przez które dowóz ma się odbywać dostarczone, a przez tę stacyę urzędowo oznaczone, są rzeczywiście wytworami suchej destylacyi smoły węgli kamiennych.

Z każdej na mocy pozwolenia odprawionej posyłki mają komory wzory, których tożsamość tak urzędownie jak i przez stronę stwierdzoną została, dla ewentualnej późniejszej kontroli zatrzymać i przez rok przechowywać.

§ 3.

(Do artykułu II.)

Dodatki do cła.

Po myśli ustępu 3 artykułu II pobierać należy obecnie od poniżej w tabelach *A* i *B* wymienionych artykułów, i to:

a) od artykułów cukrem zaprawionych lub z cukrem przyrządzonych 16 K za 100 kilogramów netto użytego cukru;

b) od artykułów alkoholem zaprawionych lub przy użyciu alkoholu przyrządzonych 1 K 10 h za hektolitr i stopień użytego alkoholu, względnie, jeżeli strona do uiszczenia należytości celnej obowiązana, przy składaniu deklaracyi towarów wyraźnie nie żąda, by dodatek był wymierzany podług rzeczywistej zawartości cukru, lub alkoholu, podane w następującej tabeli stałe podatki do cła:

Nr. Taryfy	Artykuły, od których dodatek się opłaca	Wysokość dodatku	Podstawa wymiaru	Tara za wewnętrzne opakowanie
	A. Cukier.			
108 *b*	Cukrem zaprawione palone płyny wyskokowe (likiery, esencye punczowe itp.)	4 K 80 h	100 litrów	—
114	Pieczywo, zawierające cukier (z cukrem przyrządzone biszkopty, kakes, ciasta, miodowniki, pierniki, andruty, pasztety, torty, sucharki itp.)	3 K 20 h	100 kilogramów netto	za puszki blaszane 14 procent, za kartony 10 procent
	Czekolada i wszelkie inne fabrykaty z kakao, zawierające cukier	8 K 80 h	100 kilogramów netto	za małe skrzyneczki 15 procent
127	Cukierki czekoladowe	13 K 60 h	100 kilogramów netto	za puszki blaszane 14 procent, za kartony 10 procent
130 i 131	Owoce kandyzowane (pomarańczowe skórki, cytronat itp.)	9 K 60 h	100 kilogramów netto	za małe drewniane skrzyneczki 12 procent, za kartony 7 procent
	W cukrze smażone marmelady, pasty, gelees, kompoty, powidła pigrowe, galareta itp.	8 K	100 kilogramów netto	za słoiki, flaszki, garnki 25 procent, za puszki blaszane 10 procent

Nr. Taryfy	Artykuły, od których dodatek się opłaca	Wysokość dodatku	Podstawa wymiaru	Tara za wewnętrzne opakowanie
130 131 132	Cukrem zaprawione soki z owoców i jagód (soki owocowe, esencye oranżandy itp.), tudzież sztucznie przyrządzone, osłodzone, nie wyskokowe napoje (limoniady, mleko migdałowe itp.	7 K 20 h	100 litrów	—
	Cukierki (bonbony, karmelki, dragees, bonbony deserowe, fondants, cukierki miętowe, pralinki, rafinady [cukierki], rocksdrops, towary z pianki, marcypan, cukier jęczmienny, proszek i pastylki limoniadowe itp.)	1 K 60 h	100 kilogramów netto	za puszki blaszane 14 procent, za kartony 10 procent
131 i 132	Mleko skondenzowane, mączki dziecięce, mączki na mleko dziecięce, mąka kasztanowa cukrem zaprawiona	4 K 80 h	100 kilogramów netto	za puszki blaszane 10 procent
	Miód turecki, sorbety, towary traganckie	3 K 20 h	100 kilogramów netto	za puszki blaszane 14 procent, za kartony 10 procent
	B. Alkohol.			
109	Wina deserowe alkoholem zaprawione (wina cypro, kap, madejra, malaga, malwazya, marsala, moskato, port, sherry, xeres itp.): o więcej jak 15 a nie więcej jak 22½ procent objętości zawartości alkoholu . . α) w beczkach . . . . . } 8 K β) we flaszkach . . . . . }	8 K	100 kilogramów netto lub 100 litrów	13 procent za beczki
		albo		
		1 K 10 h	100 kilogramów (litrów) netto i stopni ponad 15 procent objętości	13 procent za beczki
620	Eter etyłowy (siarczany) przy 15° C. o ciężarze gatunkowym 0·726 lub mniej	187 K	100 kilogramów netto	20 procent za beczki
	ponad 0·726 do 0·730	181 K		
	ponad 0·730	173 K		
630	Przyrządzone leki wyskokowe o zawartości alkoholu nie więcej jak 15 procent objętości	16 K	100 litrów	—

Dodatki podług wagi wymierzane pobiera się z reguły od tej ilości wagowej, którą bierze się za podstawę do obliczania cła dowozowego (§ 10 p. w.).

Przy opakowaniach, które się wraz z towarem poddaje ocleniu (§ 14 *d* p. w.) do obliczenia dodatku do cła, od (rzeczywistej lub rachunkowo wypo-

środkowanej) wagi oclenia, strąca się osobną tarę w wymiarze ustalonym w powyższej tabeli i zmniejszoną o tę tarę wagę oclenia bierze się za podstawę do obliczenia dodatków.

Jeżeli artykuły w powyższej tabeli wymienione, dla których dodatek oblicza się podług wagi netto, nadchodzą w takich opakowaniach, dla których nie przewidziano, w jakim wymiarze ma być tara potrącona, natenczas wolno stronom żądać, by dodatek był obliczony od rzeczywiście zbadanej wagi netto.

Ostatnie wewnętrzne opakowanie z papieru, staniolu itp. także i przy obliczaniu dodatków do cła należy zawsze wliczać do wagi towaru.

Przy płynach, za które należytość celną pobiera się podług wagi brutto, dodatki wymierza się — o ile tara już w wyżej podanej tabeli nie została uwzględniona — podług zawartości przestrzeni.

Przy płynach, dla których dodatek do cła wymierza się podług zawartości przestrzeni, przedsiębierze się badanie tej zawartości w sposób analogiczny, jak to dla obliczania podatku od wódki w objaśnieniach do T. Nr. 108 przewidziano.

W razie, jeżeli strona żąda, by dodatek do cła był opłacany według rzeczywistej zawartości cukru, względnie alkoholu a domaga się natychmiastowego odprawienia, natenczas mają być dodatki celne mimo to w wymiarze w tabeli uwidocznionym uiszczane, z tem jednak zastrzeżeniem, że zostaną później sprostowane.

Komora ma z każdego gatunku towarów wziąć po próbce — co najmniej 200 gramów — na której wybór stronie wpływać się nie pozwala i po należytem stwierdzeniu tożsamości przesłać ją na koszt strony celem zbadania c. k. rolniczo-chemicznej stacyi doświadczalnej w Wiedniu.

Po nadejściu orzeczenia ma urząd zarządzić co należy, by zbadany dodatek celny został sprostowany (zwrócony lub dodatkowo ściągnięty), licząc równocześnie narosłe koszta, które, ponosić ma strona.

Dodatki ściągać należy równocześnie z cłem wchodowem i z temże jako cło zarachować.

Ewentualne, na podstawie skonstatowania rzeczywistej zawartości cukru względnie alkoholu należne stronie kwoty potwierdza się na odwrotnej stronie certyfikatów analizy a wypłatę ich uwidoczni się również na dokumencie celnym przez stronę przedłożonym.

§ 4.

(Do artykułu IV.)

Cła odwetowe.

O ile wspomniane w artykule IV. ustawy zawierającej taryfę celną, odmienne postępowanie z towarami, nadchodzącymi z państw, które austryackie i węgierskie okręty lub towary austryackiego lub węgierskiego pochodzenia nieprzychylniej traktują, jak okręty lub towary innych państw, znajdzie zastosowanie, podawać się będzie w poszczególnych przypadkach osobnemi rozporządzeniami do powszechnej wiadomości.

§ 5.

(Do artykułu V.)

Deklaracya towarów.

Zasady ogólne.

Towary deklaruje się*) z reguły podług oznaczeń i miar względnie wag taryfy celnej.

W przypadkach pod względem stosowania taryfy wątpliwych mogą być towary do oclenia dowozowego deklarowane także podług najwyższej, w rachubę wchodzącej stopy celnej i podług tejże odprawiane, bez narażenia się na następstwa karne, jakie nieprawdziwa deklaracya towarów za sobą pociąga.

O ile obowiązany do opłaty celnej ma prawo, zamiast złożenia formalnej (pisemnej lub ustnej) deklaracyi proponować oclenie podług wyniku urzędowo-celnego wywodu oględzin, oceniać to należy podług upoważnień, udzielonych w tej mierze komorom w § 26.

Deklaracyę podług taryfy można w tych przypadkach, w których treść numeru taryfy nie pozwala na zwięzłe jej wyrażenie, zastąpić nazwą w handlu używaną, podając przytem numer taryfy i stopy celnej jakoteż ewentualne dodatki w cyfrach.

Deklaracya podług taryfy opiewać ma tak, by nie pozostawiała żadnych wątpliwości, do którego numeru (ewentualnie poddziału) taryfy odnośny towar należy. W deklaracyi zatem nie może brakować żaden w taryfie celnej zawarty dodatek, który wywiera wpływ na wymiar cła jakoteż ewentualnych dodatków (także dodatków do cła, § 3, p. w.).

Przy pojedynczych numerach taryfy podane oznaczenie „osobno nie wymienione“, „na innem miejscu taryfy nie wyszczególnione“ itp. obejmuje

*) Formularze do pisemnych deklaracyi można otrzymać w komorach za uiszczeniem urzędownie ustalonej ceny.

takie do podanego ogólnie określonego gatunku należące towary, które w innych numerach taryfy nie są wymienione.

Przedmioty, które po myśli artykułów IX, X i XI, 1 i 2 ustawy, zawierającej taryfę celną, wolne są od cła, należy deklarować — czy to celem ostatecznego odprawienia celnego, czy też celem przekazania ich pod kontrolą listu konwojowego do innego urzędu — tylko jakie takie, i to bez podawania numerów taryfy, do których niektóre z tych przedmiotów należą (naprzykład wolne od cła ruchomości podróżne, wolne od cła ruchomości wojskowe, wolne od cła próbki itp.).

Ułatwienie to pod względem deklaracyi nie zwalnia jednak żadną miarą od obowiązku przedłożenia spisów przedmiotów tymi ruchomościami itp. objętych, o ile spisy te komora, która rewizyę przedsiębierze lub władza, do wydawania pozwolenia właściwa, uzna za potrzebne do udzielenia uwolnienia od opłaty celnej, jako dowodu stosunków własności albo też do osądzenia, czy ruchomości te itp. odpowiadają stanowi i stosunkom dotyczących osób.

Jeżeli przedmioty te przekazuje się do przewozu lub do urzędu w obrębie kraju pod kontrolą listu przesyłkowego a zabezpieczenie podług najwyższej stopy celnej taryfy (3000 K od 100 kilogramów) nie zostanie złożone, względnie nie dano na to poręki, winien urząd przekazujący, celem skonstatowania ich jakości, poddać je dokładnemu wewnętrznemu zbadaniu.

Przy deklaracyi towarów do przewozu albo do przekazania ich pod kontrolą listu przesyłkowego do urzędu wewnątrz kraju, posługiwać się można także nazwami w handlu utartemi lub w mowie potocznej używanemi pod warunkiem jednak, że transport odbędzie się pod zupełnie zabezpieczającem zamknięciem przestrzeni, względnie zamknięciem kollo (w myśl przepisu z dnia 29. listopada 1853, Dz. u. p. Nr. 257 i 258) i ubezpieczenie podług najwyższej stopy celnej taryfy (3000 K od 100 kilogramów) zostanie złożone, względnie poręka na to objętą zostanie. Co do odstąpienia od wewnętrznego badania tego rodzaju towarów przekazywanych obowiązują i nadal postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. listopada 1874, Dz. u. p. Nr. 134.

Towary do wywozu deklaruje się z reguły tak, jak towary dowożone, towary jednak bez opłaty celnej eksportowane, których występ urzędowo-celnie nie da się wykazać, można odprawiać także na podstawie listów przewozowych, względnie innych dokumentów przewozowych, które po dokonanej czynności urzędowej urzędowo-celnie się odstempluje.

Ułatwienia istniejące w deklaracyi towarów przy odprawianiu w postępowaniu zapowiadającem utrzymuje się w mocy i nadal.

Towary tego rodzaju nadchodzące z zagranicy muszą być jednak opatrzone deklaracyami wysyłającego (pierwotne deklaracye), które w razie, jeżeli ostateczne odprawienie towaru nie na granicy się odbywa, dołączyć należy do odnośnych list ładunkowych.

Deklaracye te, które zawierać mają dokładne daty pod względem wagi i gatunku towaru, mogą być w pojedynczem wygotowaniu, na zwykłym papierze w języku wysyłającego układane i stosownie do istniejących postanowień (Dz. u. p. Nr. 134 ex 1874) uzupełniane i prostowane.

O ile zgłoszenia do wchodu przez oddanie spisów ładunkowych i listów przewozowych wystarcza, postanawiają obowiązujące obecnie traktaty państwowe, względnie w tym celu osobno wydane zarządzenia.

Osobne rozporządzenia ustalą, jakie daty szczegółowe, tyczące się gatunku towarów, ze względu na ewidencyę statystyczną podawać należy.

§ 6.

(Do artykułu VI.)

Deklaracya towarów złożonych.

Po myśli artykułu VI ustawy zawierającej taryfę celną, towary z części różnie taryfowanych złożone, które w taryfie lub w drodze rozporządzenia osobnym numerom nie zostały przydzielone, klasyfikować należy podług ich głównej części składowej, to jest podług materyału tej części składowej, która towarowi nadaje swój przeważający w tymże charakter, naprzykład jako towar drewniany, szklanny, kamienny, gliniany, żelazny, metalowy i to przydziela się stosownie do połączenia podanego w dotyczącym numerze taryfy. W przypadkach wątpliwych, wymierza się należytość celną podług tej części składowej, która większej opłacie odpowiada lub większą wartość przedstawia.

Części składowych, które służą jedynie do przytwierdzania lub połączenia pojedynczych części przedmiotu a mają przytem podrzędne znaczenie, jak: gwoździe zwyczajne, nity, śruby, haftki, zamki (z kluczami), haczki do zamykania, okucia, szarniry, rygle, wstążki, nitki, sznury, powrozy itp. nie uwzględnia się wcale przy taryfowaniu, podobnie jak innych połączeń całkiem podrzędnego znaczenia, o ile w myśl taryfy celnej, połączenia takie nie wywierają wpływu na ocenę taryfową a same towary poddaje się ocleniu podług tej stopy taryfy, do której, — w razie nieistnienia tych podrzędnych połączeń — ze względu na ich dalszą jakość należeć powinny.

O ile w taryfie przy pojedynczych klasach tejże, połączeń z innymi materyałami wcale nie przewidziano (jak naprzykład przy klasie taryfy XXXIII)

a objaśnienia do taryfy celnej również osobnych postanowień nie zawierają, pozostają znajdujące się a wyższej opłacie celnej podpadające połączenia tak długo bez uwzględnienia, jak długo dla kupieckiej wartości towaru podrzędne znaczenie mają. W razie przeciwnym wymiar należytości taryfowej zastosuje się do połączenia wyższem cłem obciążonego, o ile strona nie uzna za odpowiedniejsze, połączenia, które wyższą taryfę powodują, zdjąć i osobno podług ich jakości dać oclić. To ostatnie odnosi się szczególnie do połączeń towarów, podlegających clom od sztuki.

Z wyjątkiem tych przypadków poddaje się towary ocleniu z reguły w tym stanie, w jakim do komory nadchodzą. Odłączanie mocno spojonych, różnie taryfowanych części składowych towaru na komorze, celem oclenia ich podług rozmaitych numerów taryfy jest zatem niedopuszczalne. Natomiast towary, które składają się z części, zostających w luźnem połączeniu ze sobą, a które do użytku składa się tylko, można poddawać ocleniu podług jakości tych rozdzielnych części.

Jeżeli w jednem kollo zapakowane są części składowe różnie taryfowane, które stosownie do przeznaczenia ich mają stanowić silnie spojoną, w taryfie jako taką osobno wymienioną całość, natenczas należy przystosować tę stopę celną, która dla całości obowiązuje.

Brak tej lub owej nieistotnej części składowej nie wyklucza zastosowania tego postanowienia.

§ 7.

Deklaracya pochodzenia.

Deklaracye towarów, dla których korzysta się z zastosowania którejś ze stóp celnych, w taryfach traktatowych zawartych, a niższych jak ogólne, muszą zawierać oprócz nazwy taryfowej także daty „wyrób . . . .“, względnie „pochodzenie“ (nazwę dotyczącego Państwa) i — o ile ulga nie do wszystkich towarów jednego Numeru taryfy się odnosi — szczególniejsze znamiona, które ulgę uzasadniają.

Do stwierdzenia prawdziwości tych dat wystarczają z reguły papiery konwojowe, względnie faktura. Przy ocleniach na podstawie wywodu oględzin (§ 5 i 26) należy pretensyę do postępowania na mocy traktatu badać z urzędu na podstawie tych alegatów.

Podług stóp celnych na mocy traktatu odprawia się także austryackie lub węgierskie płody ziemne i wyroby przemysłowe, które z zagranicy wracają.

O ile przy dowozie pewnych towarów zastosowanie cła protekcyjnego od przedłożenia świadectw pochodzenia zawisło, zarządzi się drogą osobnych rozporządzeń.

Świadectwa pochodzenia muszą co do tych towarów zawierać potwierdzenie, że towar jest płodem ziemnym lub rękodzielniczym, względnie przemysłowym wyrobem podanego traktatem objętego Państwa i muszą być wystawione, o ile pod tym względem osobne zarządzenia nie istnieją, przez władzę miejscową, względnie właściwą Izbę handlową lub też przez najbliżej miejscowości pochodzenia położoną komorę kraju pochodzenia; jeżeli w miejscowości, z której się wysyła, rezyduje konsulat austryacko-węgierski, mogą być te świadectwa także przez ten ostatni wystawione.

Drogą osobnych zarządzeń ureguluje się, o ile poświadczenie (widowanie) świadectw pochodzenia ze strony właściwych c. i k. konsulatów jest potrzebne.

W obrocie pogranicznych powiatów, gdy chodzi o drobne ilości towarów, które znanym w miejscu potrzebom pogranicznych mieszkańców odpowiadają, można odstąpić od żądania dowodu pochodzenia.

Ulgi, jakie pojedynczym Państwom traktatowym tylko w pogranicznym obrocie przysługują, należy ściśle podług bliższych postanowień odnośnych traktatów i wydanych do nich przepisów wykonawczych zastosowywać. Zastosowania tych ulg nie rozszerza się ani na towary pochodzące z innych, tylko w zwykłym obrocie najbardziej protegowanych Państw, ani też na towary z obszarów z pod cła wyjętych Tryjestu i Rjeki.

Celem uzasadnienia ulg celnych przy dowozie morzem należy dowóz ten deklarować i udowodnić.

Bliższe zarządzenia, a zwłaszcza w przypadku, gdy towar przed ocleniem go, względnie przekazaniem leżał na składzie na wolnym lub z pod cła wyłączonym obszarze, wydaje krajowa władza skarbowa.

Gdy takie towary się przekazuje w postępowaniu listowo-konwojowem, względnie postępowaniu zapowiedniem, graniczna komora wchodowa ma nadejście morzem potwierdzić*) na liście konwojowym, względnie na liście ładunkowym albo też na liście zapowiednim.

§ 8.

Wymiary oclenia.

Wymiary oclenia stanowią: waga (100 kilogramów, względnie 1 kilogram), liczba sztuk (1 sztuka), przy okrętach numeru taryfy 558 tonna (1000 kilogramów) wytrzymałości, a przy pewnych chemicznych wytworach wartość.

*) Dz. u. p. Nr. 78, Dz. rozp. Nr. 19 ex 1891; Dz. u. p. Nr. 19, Dz. rozp. Nr. 7 ex 1892.

Dla badania wytrzymałości tonny (co do okrętów Numeru taryfy 558) jakoteż wagi metalu (przy okrętach Nr. l. 559) obowiązują postanowienia objaśnień do Nrów 558 i 559.

Przy wymierzaniu cła od wartości należy przestrzegać co, następuje:

Dla najważniejszych artykułów, ocleniu wartościowemu podlegających, podaje się do ogólnej wiadomości drogą rozporządzeń przeciętną wartość handlową i wartość tę przeciętną bierze się za podstawę do wymiaru należytości celnej przy ocleniach podług wywodu oględzin bezwarunkowo, w innych zaś przypadkach tylko wtedy, jeżeli strona nie deklaruje wyraźnie oclenia podług najwyższego cła lub też podług rzeczywistej wartości. Do wszystkich innych artykułów stosuje się cło maksymalne, jeżeli strona wyraźnie nie deklaruje oclenia podług rzeczywistej wartości.

Przy wymiarach należytości celnych podług rzeczywistej wartości, które tylko na głównych komorach I. klasy lub też umyślnie do tego upoważnionych komorach odbywać się mogą, przestrzegać należy celem skonstatowania ceł wartościowych następującego postępowania:

Strona ma w deklaracyi podać pisemnie wartość i utartą w handlu nazwę wprowadzonych towarów.

Cła wartościowe oblicza się podług deklarowanej wartości, która się składa z rzeczywistej ceny sprzedaży towarów w miejscu pochodzenia względnie wysłania i z kosztów transportu aż do granicy łącznie z wydatkami za opakowanie, zabezpieczenie i za komis. Wprowadzający towary ma dołączyć do swojej deklaracyi fakturę lub konsygnacyę dostawy z podaniem ceny, wraz z listem przewozowym lub konnosement (cedułą morską). Wartość towarów w deklaracyi podaje się w walucie koronowej. Jeżeli w fakturze cena i koszta opakowania podane są w obcej walucie, natenczas przedsiębrać należy do oclenia przerachowanie podług kursu, przez wiedeńską giełdę w walucie koronowej ogłoszonego. W podobny sposób postępuje się przy policzaniu kosztów transportowych, kosztów ubezpieczenia i wydatków komisyjnych.

Faktury przyjmować można tylko takie, które opatrzone są wizą lub stemplem fabryki względnie firmy towar odstawiającej. Faktury muszą oprócz tego jeszcze zawierać numery, marki i gatunek kolli, wagę ich brutto lub netto, ilość towaru podług podstawy, przyjętej dla sprzedaży, jakoteż cenę tudzież łączną kwotę całej faktury, tej ostatniej słowami i cyframi. Faktur poprawianych, które przez firmę, fakturę wystawiającą, nie są uwierzytelnione, nie przyjmuje się.

Komora może odmówić obliczania cła dowozowego podług wartości przez wprowadzającego towary deklarowanej tylko w tym razie, gdyby na podstawie sumiennego badania nasuwały się uzasadnione wątpliwości, czy podana wartość jest prawdziwą. Jeżeli komora uzna, że deklarowana wartość jest mniejszą, jak wartość rzeczywista, natenczas w przeciągu 24 godzin po dokonaniu urzędowo-celnych oględzin towarów ma prawo deklarowaną wartość podwyższyć. W razie, jeżeli strona na to podwyższenie się nie zgadza, ma prawo prosić o oszacowanie przez Radę celną przyboczną. Ta orzeka, czy i o jaką kwotę podaną w deklaracyi wartość podwyższyć należy. Jeżeli rada celna przyboczna uzna, że wartości podanej w deklaracyi podwyższać nie należy, w takim razie bierze się tę wartość za podstawę do wymiaru należytości celnej, w przeciwnym zaś razie kwotę wartościową wyższą przez Radę celną przyboczną oszacowaną.

Stronie zostawia się do woli, czy chce przedmiot, którego oszacowanie uważa za niezgodne, na własne koszta odesłać napowrót za granicę.

Jeżeli uznanem zostanie, że wartość podana w deklaracyi nie nadaje się do podwyższenia, w takim razie koszta oszacowania ponosi skarb państwa. Natomiast w razie podwyższenia podanej kwoty wartości, pomienione koszta ma strona wynagrodzić. Oszacowanie przez Radę celną przyboczną ma się odbyć w przeciągu 4 tygodni.

Jeżeli wartość oszacowana przekracza wartość podaną w deklaracyi o więcej jak 20 procent, w takim razie należy zastosować postanowienia o „Nieprawidłowościach w innych przypadkach obrotu podpadającego cłu“ po myśli § 284, l. 3, ustawy dochodowo-karnej, względnie po myśli § 4, l. 2, osobnych postanowień dla Dalmacyi pod tym względem obowiązujących. Stronie przysługa jednak prawo rekursu przeciw oszacowaniu przez Radę celną przyboczną. Jeżeli deklaracya opiera się na fakturze (konsygnacyi dostawy), zawierającej dowodnie fałszywe wartości towarów, zachodzi również karygodna nieprawidłowość w deklaracyi towarów.

Wartość towaru, braną za podstawę do wymiaru cła, winno się podać do wiadomości tak komory jak strony w przeciągu dni ośmiu po dokonanem stwierdzeniu.

Komorze, która odprawia podług rzeczywistej wartości, przysługuje prawo, nawet gdy urzędowo-celne oględziny odprawianego towaru nic wykazały nic ujemnego, brać z tegoż wzory i próbki celem poddania kontrolnemu badaniu deklaracyi wartości przez Radę celną przyboczną. Za różnicę w cle, powstałą przez ewentualne podwyższenie wartości przy kontrolnem badaniu odpowiada strona jednak na zasadzie § 219 ord. o. c. i m. p. wtedy tylko, jeżeli podwyższenie wartości przekracza wartość deklarowaną o więcej jak 20 procent.

§ 9.

Deklaracya ilości towaru.

Ilość towaru deklarować należy podług tej zasady, jaka w taryfie przy odnośnym Numerze jest przepisana.

Przy towarach opakowanych celem poddania ich ocleniu dowozowemu lub przekazania pod kontrolą listów konwojowych podaje się z reguły ilość dla każdego kollo podług wagi brutto.

Jeżeli w jednem kollo są razem opakowane towary, rozmaitym Numerom taryfy podlegające, natenczas ilość każdego gatunku towarów, przy którym miarę postępowania celnego stanowi waga, musi być podana także podług wagi netto.

Od tego ostatniego postanowienia można odstąpić tylko w takim razie, jeżeli chodzi o bardzo nieznaczne dopakowania. Te dopakowania nie wykluczają deklaracyi podług rachunkowej wagi netto (§ 12) głównego gatunku towarów po strąceniu obliczanej przy oględzinach wagi dopakowań w tym przypadku, jeżeli dopakowania te deklaruje się podług taryfy, bez podania ich wagi.

Tak samo obok wagi brutto deklaruje się także wagę netto, jeżeli towar zapakowany jest tak, że potrącenie tary tak podług regulaminu tary jak i po myśli postanowień § 13 jest niedopuszczalne a strona chce uniknąć oclenia podług wagi brutto.

Przy towarach, od których cło nie wynosi więcej jak 7 K 50 h za 100 kilogramów, tudzież towarach, którymi naładowane całe wozy i statki wchodzą — jeżeli są jednakiego gatunku i wchodzą w tego samego rodzaju opakowaniu — można deklarować łączną ilość kolli i łączną wagę towarów. Ta sumaryczna deklaracya wagi wyklucza jednak próbne odważanie (§ 11 *b* tego przepisu), o ile do deklaracyi nie jest dołączony szczegółowy wykaz wag.

We wszystkich innych przypadkach sumaryczna deklaracya wagi towarów jednakowego gatunku i tego samego rodzaju opakowania jest wprawdzie dopuszczalną, przytem jednak musi się zawsze przedsiębrać rzeczywiste odważenie całej deklarowanej ilości z wyłączeniem wszelkiego próbnego odważania.

Sumaryczna deklaracya jest także dozwolona, gdy towary tego rodzaju pobiera się częściami (partyami), jednak tylko z powołaniem się na daty, które przy lokowaniu towarów na składzie przepisowo zostały stwierdzone.

Jeżeli deklaracye z taryfowemi lub powszechnemi nazwami (§ 5) towarów celem przekazania tychże pod kontrolą listu konwojowego o tyle tylko są niedokładne, że nie podano wagi netto towarów, w jednem kollo razem zapakowanych a rozmaicie taryfowanych, można nie przywiązywać do tego żadnego znaczenia pod warunkiem, że transport odbywa się pod zupełnie ubezpieczającem zamknięciem przestrzeni lub zamknięciem kollo a złożone zostało zabezpieczenie, odpowiadające najwyższej, w rachubę przytem wchodzącej stopie celnej, względnie poręka na to objętą została.

Uzupełnianie i prostowanie deklaracyi towarów, odprawianych pod kontrolą listu konwojowego, jest na miejscu przeznaczenia — jak długo wewnętrzne badanie się nie zaczęło — pod względem gatunku i wagi netto dopuszczalne, jeżeli urzędowe zamknięcie kollo jest nienaruszone a inne zresztą wątpliwości się nie nasuwają.

§ 10.

(Do artykułu XXI.)

Waga brutto i netto.

Towary, od których cło wymierza się podług wagi, odprawia się przy dowozie częścią podług wagi brutto, częścią wagi netto, przy wywozie i przewozie zaś zawsze podług wagi brutto.

Pod wagą brutto (waga surowa lub sporko) rozumie się wagę towaru w stanie opakowanym, zatem w tegoż zwyczajnej do przechowania i osobnej do zabezpieczenia towaru w czasie transportu służącej osłonie.

Waga potrzebnych do transportu zewnętrznych osłon nosi nazwę tara.

Waga netto (rzeczywista) jest to waga towaru po strąceniu tary.

Przy dowozie wymierza się należytości celne podług wagi brutto:

a) jeżeli taryfa wyraźnie to przepisuje;

b) przy towarach, których cło nie przekracza 7 K 50 h od 100 kilogramów;

Płyny poddaje się ocleniu, o ile taryfa odmiennego postanowienia nie zawiera, z bezpośredniemi tychże osłonami.

W innych przypadkach bierze się za podstawę do obliczania cła wagę netto.

Jeżeli jedno kollo zawiera w sobie towary rozmaitego rodzaju, które muszą być osobno deklarowane a między niemi znajdują się towary, które odprawia się podług wagi brutto, natenczas wagę tary dolicza się do tych ostatnich towarów i to do tego z nich, którego jest największa ilość, przy równych ilościach zaś do tej, która większemu cłu podpada i to w stosunku, w jakim brutto odprawiane towary zostają pod względem wagi do łącznej wagi netto.

Wagi tary osobnej, przyznanej dla wewnętrznego opakowania niektórych towarów (cygar w skrzynkach drewnianych i t. p.) nie dolicza się jednak przy wspólnem opakowaniu do wagi towarów, które mają być brutto odprawiane.

Jeżeli z towarów odprawianych brutto przed ocleniem oryginalne opakowania zostaną zdjęte

i towary same w inne osłony (naczynia) przepakowane, należy wagę opakowań oryginalnych, którą się stwierdzi, rozdzielić proporcyonalnie na wagę netto przepakowanych kolli, opakowania zaś same pozostawić bez opłaty cła. Gdy się przesyłki takie przekazuje do innego urzędu, należy w dokumentach przekazowych wagę rozdzieloną, która ma służyć za podstawę do wymierzania cła, wyraźnie jako taką uwidocznić.

Luźnie, to jest bez opakowania przedkładane towary podlegają cłu podług wagi netto, chociaż po myśli ustawy należałoby wymierzać należytość celną podług wagi brutto.

Przy płynach, które winny być oclone brutto, wprowadzanych w umyślnie do ich transportu urządzonych wozach i statkach bez dalszego opakowania, pobiera się dodatek tarowy do wagi netto w wysokości 18 procent, chyba, że inny dodatek w regulaminie tary jest wyraźnie ustalony.

§ 11.

Stwierdzanie wagi brutto.

Wagę brutto stwierdza się z reguły przez osobne odważenie, dozwolone są jednak następujące wyjątki:

a) przy dowozie, wywozie i przewozie można się zadowolić deklarowaną przez stronę wagą towarów wolnych od cła przy dowozie, jak i towarów, których wywóz nie podlega cłu, z wyjątkiem tych towarów wywożonych, których występ musi być udowodniony;

b) próbnem odważeniem, to jest odważeniem niektórych przez urzędników komory — bez wpływania na to strony — wybranych kolli lub sztuk można się zadowolić:

1. przy towarach, których cło wchodowe nie przekracza 7 K 50 h od 100 kilogramów, tudzież przy olejach skalnych klasy taryfowej XXI wogóle, jeżeli waga jest deklarowana podług kolli; dalej przy tych towarach, które, jak naprzykład szyny kolejowe, obwody koła, osie kołowe i t. p. są z jednakowego materyału i jednakiej konstrukcyi tak, że łączną wagę obliczyć można na podstawie odważenia części (sztuki) posyłki, i to tak przy ostatecznem odprawianiu dowozowem, jak i gdy się je przekazuje pod kontrolą listów konwojowych;

2. przy towarach podlegających cłu wywozowemu, gdy się je wywozi;

3. przy luźnie, to jest bez opakowania przedkładanych towarach (naprzykład surowe żelazo), od których wymierza się należytość celną przy dowozie podług wagi brutto, jeżeli naładowane są na statku w osobnych numerowanych oddziałach lub też na kilku numerowanych wozach kolejowych transportowych a w deklaracyi podana jest waga posyłki nie tylko w całości, lecz także dla pojedynczych numerowanych oddziałów lub wozów. W takim przypadku wystarczy, jeżeli się stwierdzi wagę zawartości kilku oddziałów okrętowych, względnie kilku wozów.

Gdyby jednak w którymś z wyż wymienionych przypadków nasuwało się podejrzenie, że deklaracya jest fałszywą, w takim razie należy przystąpić do szczegółowego odważania;

c) przy towarach jednakowego gatunku, które naładowane całymi wagonami nadchodzą i nie podlegają wyższemu cłu jak 7 K 50 h od 100 kilogramów, można stwierdzać wagę brutto — celem poddania ocleniu dowozowemu lub celem przekazania pod kontrolą listów konwojowych — strącając tarę wagonową przez urząd kolejowy na wagonach uwidocznioną od łącznej urzędowo-celnie stwierdzanej wagi naładowanego wagonu.

Ten rodzaj stwierdzania wagi brutto jest wogóle dopuszczalny przy towarach klasy taryfowej VI (zboże i t. p.), VII (owoce, jarzyny i t. p.), IX (zwierzęta, inne), przy tłuszczach technicznych i kwasach tłuszczowych klasy XI taryfy w beczkach, tłustych olejach klasy XII w beczkach, przy mięsie Numeru 117 taryfy, olejach skalnych w beczkach, towarach korkowych Numeru 364, 365 i 366 taryfy, szkle i towarach szklannych (klasa XXXV taryfy), towarach kamiennych (klasa XXXVI taryfy) i towarach glinianych (klasa XXXVII taryfy), następnie przy towarach żelaznych klasy XXXVIII taryfy, jakoteż przy nieszlachetnych metalach i towarach z tychże (klasa XXXIX taryfy), przy towarach ostatnich pięciu klas taryfy, o ile one nie podlegają wyższej stopie celnej jak 30 K, przy maszynach klasy taryfowej XL, tudzież maszynach elektrycznych Numeru 539 taryfy, kablach i t. p. Numeru 544 taryfy, akumulatorach Numeru 545 taryfy, węglach elektrycznych Numeru 546 taryfy i automobilach Numeru 553 taryfy.

Takie same postępowanie pod względem uznawania tary wagonowej, przez urząd kolejowy uwidocznionej, jest także dozwolone przy wymierzaniu cła od płynów, które nadchodzą w umyślnie do ich transportu urządzonych osobnych wagonach (cysternach i t. p.) bez wszelkiego innego opakowania, celem zbadania wagi netto (§ 10), służącej za podstawę do obliczenia dodatku tarowego.

W przypadkach uzasadnionego podejrzenia jednak komora ma prawo odmówić uznania tary wagonowej przez urząd kolejowy uwi-

docznionej; tak samo może strona żądać rzeczywistego przeważenia ładunku, jeżeli takie zależnie od okoliczności jest wogóle możliwe.

§ 12.

Stwierdzanie wagi netto.

Wagi netto z reguły rzeczywiście się nie stwierdza, lecz podług stóp tary w danym razie ustalonych oblicza.

Na ten cel wystarcza podanie w deklaracyi wagi brutto i rodzaju opakowania.

Komora ma prawo jednak w przypadku, gdyby rodzaj opakowania towarów był odmienny od zwyczajnie używanego lub też znaczna różnica zachodziła w porównaniu z ustalonemi stopami tary, wymierzać cło podług rzeczywistej wagi netto. Mianowicie w tym przypadku należy zbadać wagę netto przez odważenie, jeżeli towary w tak lekkiem opakowaniu są wprowadzane, że zastosowanie tary przynosiłoby niestosowny zysk dla opłacającego cło. Jeżeli strona w takich przypadkach odmówi rozpakowania i nie zgadza się na przeważenie na własną odpowiedzialność, natenczas oclić należy posyłkę podług wagi brutto.

Z drugiej strony może także strona proponować oclenie podług wagi netto przez nią deklarowanej. Wykluczone od tego są tylko przedmioty, których badanie wagi netto połączone jest z niedogodnościami. W takich razach obowiązany do opłaty cła nie może żądać stwierdzenia wagi netto przez odważanie i wagę netto takich przedmiotów oznacza się wtedy zawsze przez strącenie tary od wagi brutto.

Jeżeli waga netto nie jest podana, a towar zapakowany jest tak, że dla tego opakowania tak podług Regulaminu tary, jak po myśli postanowień §fu 13 strącanie tary jest niedopuszczalne, natenczas cło dowozowe stwierdzać należy podług wagi brutto.

§ 13.

(Do artykułu XXI.)

Oznaczanie tary.

Stopy tary ustalone po myśli artykułu XXI ustawy celnej zawiera załącznik *A.**)

Przy oznaczaniu wagi netto należy przestrzegać co następuje:

a) Jeżeli towary, dla których wogóle przyznane jest wynagrodzenie tary, wchodzą zapakowane tylko w pojedyncze worki lub bale z juty lub też worowiny, w rogóżki z trzciny lub słomy, drewniane półramy, półskrzynie, przepierzenia lub podobny materyał, w takim razie można — jeżeli czego innego dla tych opakowań nie postanowiono — liczyć 2 procent na tarę.

Gdzie w Regulaminie ustalona jest dla pojedynczych bal tara, obowiązywać ma ona także dla innych wyżej podanych opakowań.

Pod wymienionemi balami o stopie tary 4 procent przekraczającej rozumie się bale z żelaznemi obręczami lub przynajmniej z podwójnem opakowaniem z powyżej podanego materyału na pojedyncze worki lub bale.

Przy towarach, dla których przepisana jest tara dla bal, większa jak 4 procent — w razie zgłoszenia do oclenia bal o wadze brutto ponad 400 kilogramów — pozostawia się stronie do wyboru albo zadowolić się wynagrodzeniem tary od 400 kilogramów, albo też zażądać skonstatowania wagi netto przez rzeczywiste odważenie.

Przy towarach tkackich i dzianych stosuje się to postanowienie już w tym przypadku, gdy waga brutto zgłoszonych bal jest większa jak 300 kilogramów — i to w ten sposób, że bez rzeczywistego odważania przyznaje się tylko tarę od 300 kilogramów.

Stopy w Regulaminie tary dla bal unormowane obowiązują tylko dla opakowania bal o wadze brutto co najmniej 10 kilogramów.

b) Gdzie dla opakowania w skrzyniach nie jest wyraźnie ustalona inna tara jak dla opakowania w beczkach, tara wyznaczona dla beczek ma obowiązywać także i dla skrzyń, całkiem zamkniętych kubłów i na odwrót. Stopy tary ustanowione dla skrzyń i beczek mają znaczenie tylko dla tego rodzaju opakowań z drzewa.

Jeżeli towary nadchodzą w wielokrotnych opakowaniach, dla których w Regulaminie tary ustalone są osobne stopy, natenczas należy stosować najwyższą w danym razie uwzględnianą stopę tary, o ile jednak Regulamin tejże czego innego wyraźnie nie postanawia.

Jeżeli dla stałych ciał oprócz tary dla beczki jest jeszcze przewidziana tara dla drugich zewnętrznych beczek, należy przy obliczaniu wagi netto od wagi brutto strącić sumę obu stóp tary.

Przy dowozie płynów, poddawanych ocleniu według wagi brutto w umyślnie do transportu tychże urządzonych wozach lub statkach bez innego jakiego opakowania odbywa się (pominąwszy po myśli § 11 dopuszczalne uznanie tary wagonowej przez urząd kolejowy stwierdzonej) konstatowanie wagi netto celem obliczenia przewidzianego w § 10 dodatku tarowego w ten sposób, że dotyczący wóz odważa się na wadze mostowej najpierw pełny a następnie

*) Potrącania tary w procentach wagi brutto są w urzędowem wydaniu taryfy celnej podane.

wypróżniony i ostatnią wagę odejmuje się od pierwszej. W braku wagi mostowej napełnia się zawartością tarowane beczki i t. p. i wagę próżnych beczek odejmuje się od wagi napełnionych.

W ten tu podany sposób postępować także należy, gdy chodzi o stwierdzenie wagi netto przy statkach wodnych.

Jeżeli waga środka przewozowego lądowego w stanie próżnym była już raz urzędowo (także przez urząd kolejowy) stwierdzana, natenczas przy późniejszem użyciu tego samego środka można odstąpić od powtórnego odważania, o ile pod względem tożsamości sprawdzonego wozu nie nasuwają się żadne wątpliwości.

Towary w formie ciasta zalicza się pod względem wymiaru tary do płynów w takim razie, jeżeli przy temperaturze 15 stopni Celzyusza dadzą się przelewać.

§ 14.

(Do artykułu X, alinea 5.)

Postępowanie z opakowaniami.

A. Zasady ogólne.

Z opakowań i naczyń, w które towar, poddawany ocleniu jest zapakowany, wchodzą w rachubę: zewnętrzne i wewnętrzne.

1. Do zewnętrznych opakowań należą zwyczajne, w handlu używane, do transportu potrzebne materyały pakunkowe, to jest, beczki, kosze, worki i t. p. Te przy ocleniu brutto zalicza się do samego towaru a przy ocleniu netto pozostawia bez uwzględnienia.

Opakowania zewnętrzne, które przy wyznaczonych stopach tary wogóle nie są przewidziane jako opakowanie (n. p. cylindry, bomby, butelki, skrzynie, beczki i t. p. z metalu), należy odprawiać, o ile nie podlegają wyższemu cłu jak zawartość, podług tej ostatniej.

Tego rodzaju wyższem cłem obłożone, w handlu używane opakowania można jednak tylko w tym przypadku stosownie do zawartości odprawiać, jeżeli po raz drugi nie dadzą się używać, w przeciwnym razie opakowanie i towar odprawia się osobno według przypadających stóp taryfy, lub też, jeżeli rozdział nie da się przeprowadzić, razem podług wyższej stopy taryfy.

W tym ostatnim przypadku komory są upoważnione przy tych opakowaniach, które wyższej stopie celnej jak ich zawartość podlegają, przy sposobności odprawiania wchodowego na wniosek strony stwierdzić ich tożsamość i przypadającą różnicę w cle w razie powrotnego wywozu próżnych naczyń przez tę samą komorę w przeciągu sześciu miesięcy zwrócić.

Za towary, od których cło wymierzać się ma podług wagi brutto, należy w razie oclenia podług opakowania wyższem cłem obciążonego, przy ponownym wywozie opakowań zwracać jedynie kwotę, o którą się różni waga brutto wprowadzonego towaru wraz z opakowaniem tegoż.

Stronie wolno także tego rodzaju opakowania po dokonanem wypróżnieniu na nowo przedłożyć komorze celem oclenia osobno tak towaru, jak i niewywożonego opakowania.

2. Wewnętrzne opakowania, które wyższem cłem, jak towar są obłożone, należy

a) jeżeli samo opakowanie jako takie nie podlega wyższemu cłu jak 50 K od 100 kilogramów i zarazem jest opakowaniem w fabrykach lub w handlu zwyczajnie używanem, ocłić razem z towarem.

b) natomiast, jeżeli opakowanie podlega większemu cłu jak 50 K, lub też widocznem jest, że towary w tym celu wprowadzone zostały, by oszczędzić cło za opakowanie, w takim razie należy opakowanie ocłić osobno, względnie, jeżeli nie można go oddzielić od towaru, razem podług wyższej stopy taryfy odprawić.

Gdy opakowanie poddaje się ocleniu osobno, odważanie próbne jest dopuszczalne.

Owinięcia wewnętrzne, które obłożone są mniejszem cłem, jak towary, poddaje się z reguły ocleniu razem z towarem, wolno jednak stronie opakowania wewnętrzne poddać oddzielnie od towaru ocleniu, jeżeli zdjęcie opakowania z towaru da się łatwo wykonać. W tym przypadku również można się zadowolnić odważeniem próbnem. Postępowanie to jest dopuszczalne także przy takich wewnętrznych opakowaniach, dla których osobna tara w Regulaminie jest ustalona (cygara, figi).

Jeżeli jest więcej wewnętrznych owinięć, natenczas oddzielne oclenie wszystkich owinięć może się odbyć razem po najwyższej stopie celnej, która dla owinięć tych w rachubę wchodzi.

3. Wstawek towaru, naprzykład deszczułek i cewek przy wstążkach, przędzach, entoilage'ach, wstawkach papierowych przy suknach, kitajkach woskowanych i t. p., kart tekturowych lub papierowych, na których towary tuzinami lub masami i t. p. są poprzypinane, następnie opakowań, służących do bezpośredniego zabezpieczenia towarów (flaszek, papieru, tektur, szpagatów i t. p.) przy stwierdzaniu wagi netto nie potrąca się; to samo dotyczy nieczystości i t. p., które są do towaru domieszane.

Ciężkie wstawki natomiast, które służą tylko do ochrony towaru w czasie transportu, jak naprzykład wały u krosien tkackich, bębny kablowe, wałki drewniane (na których sukna metalowe się dowozi), poddawać można ocleniu z osobna podług jakości materyału, względnie analogicznie stosować postanowienia pod l. 1 zawarte.

Materyałów, które widocznie służą tylko dla bezpieczeństwa towaru w czasie transportu, nie zaś do dalszego przechowywania tegoż, jak naprzykład siana, słomy, trocin, okrawków papierowych, wełny drzewnej, kapturków na flaszki i t. p. przy transporcie glinianych, szklannych lub podobnych towarów, nie liczy się do wagi netto a także osobno nie deklaruje.

Także handlowe ubezpieczenia zewnętrznych opakowań w czasie transportu, jak słomę, trzcinę, ruchome dna podwójne na beczkach, okładki papierowe dla tektur i t. p., tudzież wierzchnie beczki przy płynach można przed odważeniem zdejmować. W tym ostatnim przypadku jednak korzystać nie można z tary, dla beczek wierzchnich przyznanej.

B. Postępowanie celne z opakowaniami, które napowrót wracają.

I. Stare beczki, także z żelaznemi obręczami, austryackim lub węgierskim wybitym stemplem cechowniczym opatrzone, wolne są od cła przy dowozie.

II. Tak samo z zagranicy wracające używane zewnętrzne opakowania i naczynia, naprzykład beczki wszelkiego rodzaju (także żelazne), skrzynie, płachty na wozy, opony sukienne, kosze, flaszki oplecione, maty, derki pilśniowe, deski ochronne, kręgi na kable, dalej urządzenia wozów, narzędzia do ładowania, tak zwane kozły pod mięso, środki ochronne przeciw mrozowi i t. p. odprawiać mogą z uwolnieniem od cła komory, mające pod względem wymierzania należytości celnej kompetencye komory głównej, tudzież te komory, przez które opakowania wystąpiły i to w tym razie, jeżeli niema żadnych wątpliwości, że są wracającemi z powrotem opakowaniami eksportowanych posyłek krajowych.

Do udowodnienia tej ostatniej okoliczności wystarczy do wolnego od cła odprawienia przy posyłkach eksportowych w obrocie kolejowym używanych płacht wozowych, narzędzi do ładowania, środków ochronnych i t. p. w przypadku powrotnego ich transportu koleją, przy rekwizytach tego rodzaju, które są własnością kolei, przedłożenie dotyczącego kolejowo-służbowego listu konwojowego, przy takich zaś rekwizytach, będących własnością prywatną, wykazanie się listem przewozowym na dowód transportu powrotnego, który to list przewozowy zawierać ma potwierdzenie ze strony zagranicznej stacyi wysyłającej, że chodzi tu o wolne od należytości przewozowej lub z ułatwieniem przewozowem napowrót wracające pomocnicze środki transportowe.

III. Z grubej materyi sporządzone używane worki znaczone, które z wolnego obrotu austryacko-węgierskiego obszaru celnego za granicę lub do obszarów z pod cła wyłączonych, napełnione zbożem wszelkiego rodzaju, słodem, słodzinami (także podpiwkiem), rzepakiem olejnym, nasionami, kaoliną, węglem, materyałem papierowym, wystąpiły i stamtąd próżne wracają, mają pod następującymi warunkami i kontrolą prawo do odprawiania celnego bez opłaty:

1. bez opłaty celnej odprawiać należy, gdy przedłożone zostaną jeden lub więcej certyfikatów, według dołączonego wzoru*) przez komorę wystawionych, które wykazują, że odpowiednia liczba worków napełnionych towarami w rodzaju wyżej podanych rzeczywiście wystąpiła.

2. Strony mają postarać się o certyfikaty wywozu worków podług poniżej dołączonego wzoru w formie opłaconych listów kartkowych i opatrzone adresem dołączyć je do dokumentów przewozowych.

Certyfikaty te winien urząd występu po dokonanych oględzinach — przyczem ma się przekonać o prawdziwości deklarowanej liczby worków i zawartości ich — wypełnić, zaopatrzyć stemplem urzędowym, datą i podpisem, a następnie pod podanym adresem wysłać. Wystawienie potwierdzenia należy uwidocznić na oryginale listu przewozowego przez wyciśnięcie stampilii treści: „Zertifikat behufs zollfreien Wiedereintrittes der Säcke ausgestellt und dem Versender zugeschickt“. Certyfikaty te ważne są dla wolnego od cła powrotnego dowozu worków na przeciąg czasu jednego roku.

Wypróżnione worki mogą wchodzić także przez inny urząd jak ten, przez który wywóz się odbywał, tylko komora wchodowa winna się przekonać, że chodzi tu o worki wyżej podanych gatunków towarów eksportowanych.

---

*) (Formularz certyfikatu.)

Certyfikat na wywóz worków.

Niżej podana komora potwierdza, że przez komorę tę dnia . . . . (data) . . . . wystąpiły z wolnego obrotu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z grubych materyi sporządzone, używane worki znaczone, i to:

słowami . . . . . sztuk | zawierające | zboże wszelkiego rodzaju, słod i słodziny (także podpiwek), rzepak olejny, nasiona, kaolinę, węgiel, materyał papierowy.

NB. Niestosowne należy przekreślić. Dla innych artykułów, jak podane, certyfikatów wystawiać nie wolno.

Stempel komory.

Podpis urzędnika komory.

3. Certyfikaty wspomniane pod 1 urząd wchodowy winien ściągnąć, względnie, jeżeli który z nich na większą liczbę wywiezionych worków opiewa, jak ich jest przy powtórnym dowozie, liczbę wprowadzoną na certyfikacie odpisać i tenże stronie zwrócić.

4. Worki mogą wracać także w poprutym stanie.

5. Z zagranicy wracające worki próżne należy deklarować nie tylko podług wagi, ale i podług ilości sztuk i przedkłada się je komorze nie w ściśniętych balach, lecz w wiązkach tylko, z których każda jednakową ilość worków zawiera.

6. Dla worków, w których wywozi się inne, jak podane artykuły, poświadczeń się nie wystawia. Komory jednak wyposażone pod względem celnym w kompetencye komory głównej, tudzież komory, przez które nastąpił wywóz w napełnionym stanie, mają na zasadzie pod II dla innych opakowań wydanych postanowień upoważnienie do odprawiania bez opłaty przy powrocie tego rodzaju próżnych używanych znaczonych worków, jeżeli w sposób wiarygodny stwierdzonem zostanie, że są wracającemi z powrotem opakowaniami takich eksportowych posyłek krajowych.

7. Co do drobnego obrotu pogranicznego z próżnymi, z sąsiedniego obszaru wracającymi workami, obowiązujące postanowienia utrzymuje się bez zmiany i nadal w mocy.

8. Wolne od cła odprawianie próżnych worków, które artykułami na wstępie pod III wymienionymi napełnione wystąpiły, na podstawie oryginalnych dokumentów przewozowych jest niedopuszczalne.

9. Dla worków, które przeznaczone są na to, by je napełnić krajowem zbożem, które okrętem luźnie się wywozi i to dopiero za granicą przy sposobności zmiany środka transportowego, można wystawiać certyfikaty wywozu worków w takim razie, jeżeli worki i zboże, do którego należą, są naładowane na jednym i tym samym okręcie. jakoteż w jednej i tej samej deklaracyi wywozu podane, nadto jeżeli co do ilości i wielkości zostają w odpowiednim stosunku do ilości zboża.

IV. Wolny od cła powrotny dowóz z zagranicy wracających próżnych używanych i znaczonych wewnętrznych opakowań i naczyń (jak flaszek z piwa, wód mineralnych i t. p.) jest z reguły tylko za zezwoleniem c. k. Ministerstwa skarbu dozwolony.

C. Postępowanie celne z próżnemi opakowaniami (naczyniami) wprowadzanemi celem napełniania tychże.

I. Używane zagraniczne kosze transportowe, które na obszar celny się wprowadza celem napełnienia ich owocami, jarzyną i kokonami, dalej używane znaczone zagraniczne beczki drewniane, przeznaczone do napełniania na obszarze celnym, celem wywiezienia ich następnie w napełnionym stanie, może bez opłaty celnej odprawiać każda komora, która pod względem celnym wyposażona jest w kompetencye komory głównej, skoro zostaną do napełnienia i wywozu z powrotem w napełnionym stanie deklarowane, a wątpliwości się żadne nie nasuwają, że do tego celu są przeznaczone.

II. Nowe zagraniczne beczki drewniane, deklarowane do ponownego wywozu w napełnionym stanie mogą pod I podane komory odprawiać za ubezpieczeniem cła, przy nowych beczkach z równoczesnem oznaczeniem tożsamości z co najwięcej sześciomiesięcznym terminem ponownego wywozu w postępowaniu wchodowo-zapiskowem, przyczem jednak wywóz także przez inną komorę może się odbywać.

III. Przy używanych znaczonych workach z grubych materyi, które z zagranicy lub z obszarów z pod cła wyjętych nadchodzą, a jako do napełnienia zbożem (także słodem) przeznaczone, podług wagi i liczby sztuk są deklarowane, należy cło w postępowaniu zapiskowem ubezpieczyć.

1. Cło zwraca się w miarę, jak komora wchodowa mieć będzie dowody, że odpowiednia ilość używanych worków znaczonych zbożem (także słodem) napełnionych wystąpiła w przeciągu dwóch miesięcy z obszaru celnego, w tym też celu uwidocznić należy wspomniany dwumiesięczny termin ważności w rewersach zapiskowych.

2. Wywóz nastąpić może także przez inny jak wchodowy urząd, a nawet w przesyłkach częściowych.

Urząd występu winien po dokonanych oględzinach — przyczem przekonać się ma o prawdziwości podanej liczby worków i ich zawartości, jakoteż że worki są znaczone — na ustne lub pisemne żądanie strony, względnie zastępującego ją prowadziciela towarów wystawić podług niżej podanego wzoru poświadczenie, opatrzone datą dokonanego występu i wręczyć, względnie do rozporządzenia strony wysyłającej, na jej koszt i pod adresem tejże rekomendowane zwrócić.

*)

(Formularz poświadczenia.)

Poświadczenie zapiskowego wywozu worków.

Niżej podana komora poświadcza, że przez komorę tę na dniu . . . . . (data) . . . . . wywiezione zostały używane worki znaczone z grubych materyi, i to . . . . . (ilość słowami) sztuk, zawierające krajowe zboże. / słód.

Stempel komory. Podpis urzędnika komory.

3. Celem podjęcia zabezpieczenia należy opiewające na odpowiednią liczbę worków poświadczenia (które mogą być także na rewersie zapiskowym umieszczone) na wyprowadzone w przeciągu dwumiesięcznego terminu posyłki zboża i słodu przedłożyć w urzędzie celnym wchodowym najpóźniej w przeciągu roku po wyprowadzeniu.

Urząd winien poświadczenia, względnie rewersy zapiskowe ściągnąć i użyć ich jako załączników do rejestru.

4. Termin dwumiesięczny liczy się od dnia wystawienia rewersu zapiskowego; jeżeli worki zostają w urzędzie celnym lub też pod urzędowo-celnym nadzorem na składzie przechodowym, natenczas termin ten rozpoczyna się dopiero z dniem opuszczenia przestrzeni znajdujących się pod kontrolą urzędu celnego.

5. Władze skarbowe pierwszej instancyi mogą pozwolić wyjątkowo na zwrot, przy dowozie w postępowaniu zapiskowem zabezpieczonego lub włożonego cła także i w tym przypadku, jeżeli wory ponownie wywieziono nie w napełnionym, lecz w próżnym stanie a wystawienie poświadczenia wskutek tego nastąpić nie mogło.

6. Postanowienia, istniejące co do obrotu workami do napełniania w obrębie kraju, zatrzymują dla małego obrotu pogranicznego i nadal moc obowiązującą bez zmiany.

§ 15.

Deklaracya naczynia.

Naczynie deklaruje się dokładnie tą nazwą, która temuż ze względu na nazwy, celem oznaczenia potrącań tarowych w regulaminie tary ustalone, przysłuża, na przykład jako beczka, skrzynia, kosz, bala, względnie jeżeli mu żadna z tych nazw nie przysługuje, deklarować należy przedmiot tak, jak się on przedstawia, na przykład jako kufer, dzban, flaszka.

Jeżeli beczki, skrzynie i kosze, zależnie od ich rodzaju lub dalszego opakowania, mają rozmaite stopy tary, na przykład kawa w beczkach z klepkami z twardego drzewa (10%), w innych beczkach (8%), w takim razie do uzyskania wyższej tary nie wystarczy pojedyncze podanie „beczka“ lub „beczki“ i t. d., lecz wymienić należy w deklaracyi odrębną właściwość naczynia, która wyższą tarę usprawiedliwia.

Tak samo, gdyby opakowanie było podwójne, względnie gdyby znajdowały się żelazne obręcze na balach, przy których tara ustaloną jest więcej jak na cztery procent, należy okoliczność tę w deklaracyi uwidocznić.

Bale związane tylko powrozem, drutem i t. p., nie opakowane w płótno i t. p., nie mają żadnej tary i deklaruje się je jako „luźne“ lub jako „pęk (tłumok)“.

§ 16.

Nieprawidłowość w deklaracyi towarów.

O ile i w jakiej mierze w deklaracyi nieprawidłowość karygodna zachodzi, postanawiają obowiązujące pod tym względem ustawy i przepisy.

Podawanie w deklaracyi większej od rzeczywistej ilości, z magazynu zarachowania do wywozu za granicę zgłoszonych, nie oclonych towarów, należy jednak zawsze karać jako próbę przemycanego handlu przez nieprawny dowóz ilości, o którą podana w deklaracyi towarów ilość stan rzeczywisty przekracza.

Dochodzenia dochodowo-karnego zaniechać należy we wszystkich tych przypadkach, w których w postępowaniu celnem napotyka się wprawdzie na nieprawdziwe daty tyczące się wagi netto, rodzaj jednak i gatunek towaru jak i waga brutto są zgodnie z rzeczywistym stanem deklarowane i widocznem jest, że nieprawidłowość spowodowaną została jedynie omyłką przy uwzględnianiu jakiego wewnętrznego naczynia lub materyału wypełniającego.

§ 17.

Postępowanie reklamacyjne.

Gdyby strona przez urzędowo-celny wywód oględzin uważała się za pokrzywdzoną, winna, zarówno jak i w przypadkach, w których z powodu niepewnego taryfowania wystawia deklaracyę po myśli wyższej z wchodzących w rachubę stóp taryfy celnej, zrobić zastrzeżenie rekursu zaraz przy ocleniu i dać komorze celnej sposobność, by ta przez wzięcie próbek, których tożsamość tak z urzędu jak i przez stronę zostanie stwierdzona, zasięgnąć mogła wyższego rozstrzygnięcia co do zakwestyonowanego taryfowania.

W innych przypadkach, reklamacya będzie przedmiotem merytorycznego roztrząsania tylko wtedy, jeżeli rzeczywista jakość towaru dodatkowo w sposób niewątpliwy może być stwierdzoną.

Bliższe szczegóły postępowania, jakie przytem obrać należy, oznaczy się w drodze osobnych zarządzeń.

Jeżeli w toku postępowania reklamacyjnego okaże się koniecznem badanie pobranej próbki przez rzeczoznawcę, natenczas koszta tego badania ponosi strona w tym razie, jeżeli wywód komory celnej zostanie ostatecznem rozstrzygnięciem zatwierdzony. Koszta opakowania i przesyłki próbek pobranych do celów postępowania reklamacyjnego ponosi w każdym razie strona.*)

§ 18.

(Do artykułu VII.)

Zakazy i ograniczenia obrotu.

Oprócz wymienionych w artykule VII ustawy zawierającej taryfę celną przedmiotów, objętych monopolami państwowymi, zakazane jest obecnie, względnie ograniczone ze względów sanitarnych, bezpieczeństwa lub innych publicznych względów:

a) Ze względów sanitarnych.

1. Dowóz trucizn.

Sprowadzać je mogą z zagranicy tylko instytuty naukowe, szkoły publiczne, lub też przemysłowcy uprawnieni do sprzedaży trucizn, na podstawie certyfikatów lub licencyi przez właściwe władze polityczne wydanych.

2. Dowóz suszonych owoców barwionych, towarów sporządzonych z użyciem szkodliwych zdrowiu wytworów, jak przedewszystkiem tego rodzaju artykułów żywności i środków spożywczych jakoteż artykułów służących do używania, jak n. p. zabawek dla dzieci, kwiatów, ich części składowych, barwionych lub drukowanych tkanin, obić, bielideł (blanszów) itp. stosownie do osobnych przepisów, odnośnie do tych artykułów komorom do wiadomości podanych.

Towary te poddawać można ocleniu dowozowemu, bez względu na ich ilość, tylko na głównych komorach i tylko za pozwoleniem politycznej władzy krajowej dla miejsca zamieszkania sprowadzającego właściwej.

3. Dowóz leków wszelkiego rodzaju, jakoteż towarów kosmetycznych i dyetetycznych, będących jako środki lecznicze przedmiotem handlu (bez względu na miejsce, jakie w taryfie celnej zajmują), jeżeli się ich nie wprowadza na podstawie osobnego pozwolenia politycznej władzy krajowej, względnie dla aptek, naukowych instytutów lekarskich lub też dla magazynów uprawnionych do hurtownego handlu towarami lekarskimi (drogerye hurtowne).

Uprawnienie drogeryi hurtownych rozciąga się jednak tylko na takie leki i na takie przedmiotem handlu będące kosmetyczne i dyetetyczne artykuły, którym nie nadano formy lub dozy przepisanej dla leków, przeznaczonych do bezpośredniego zewnętrznego lub wewnętrznego użytku dla chorych. Pod takimi formami, względnie dozami lekarstwa rozumieć należy te wytwory, którym na przykład nadano formę płynnego lekarstwa, porozdzielanego we flaszeczki apteczne lub podobne tego rodzaju naczynia aptekarskie z przeznaczeniem do bezpośredniego wewnętrznego lub zewnętrznego zastosowania, dalej formę podzielonego lub w dozach użyć się mającego proszku, formę pigułek, kołaczyków aptekarskich napełnionych lekarstwami, kapsułek, tabliczek, laseczek aptecznych, takichże sucharków, formę rozdzielonych, miękko-twardawych lekarstw jak powidełek porozdzielanych w dozach lub trąbkach lub galarety aptekarskiej, następnie formę posmarowanych plastrów aptekarskich (z wyjątkiem zwykłych plastrów do zakrycia), formę czopków i stoczków aptekarskich, maści aptecznych itp. odrębne formy aptekarskie.

Sera lecznicze i limfy (środki do szczepienia), należące do Numeru 87 taryfy, sprowadzać można tylko ze źródeł*), przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych za dopuszczalne uznanych. Sprowadzać bezpośrednio mają tylko prawo: apteki, lekarskie zakłady naukowe, szpitale publiczne, lekarze i weterynarze, z wykluczeniem hurtownych drogistów i innych pośredników. Wszystkie inne osoby i zakłady potrzebują do sprowadzania tego rodzaju przedmiotów z zagranicy pozwolenia politycznej władzy krajowej.

Polityczne władze krajowe są jednak upoważnione do udzielania na przeciąg roku kalendarzowego drogistom hurtownym na ich prośbę także ogólnych pozwoleń na sprowadzanie osobno wymienić się mających leków, posiadających już pewną formę lub dozę leczniczą, dla których jednak nie jest wymaganem, by je lekarz w każdym poszczególnym przypadku zapisywał, jakoteż do sprowadzania środków kosmetycznych, których użyć można jako środki lecznicze oraz dopuszczonych serów leczniczych i limf.

Ograniczenie obrotu dla towarów aptekarskich nie rozciąga się na małe ilości, które dla własnego użytku podróżni ze sobą wiozą lub też mieszkańcy graniczni za receptami znanych lekarzy z sąsiednich aptek przynoszą.

4. Co do innych przy dowozie, względnie przy przewozie lub też rozsprzedaży ograniczonych towarów obowiązywać będą i nadal istniejące obecnie w pojedynczych przypadkach wydane zarządzenia.

Tu należą w szczególności także zakazy dowozu i przewozu lub ograniczenia obrotu wydane ze

*) Zob. także rozporządzenia z dnia 12. maja 1892, Dz. u. p. Nr. 78, Dz. rozp. Nr. 26 i z dnia 20. lipca 1903. Dz. u. p. Nr. 68, Dz. rozp. Nr. 25.

*) Dla serum leczniczego na błonicę (dyfteryę) obecnie „Farbwerke vormals Meister Lucius und Brüning in Höchst am Main“, „Chemische Aktienfabrik vormals Schering in Berlin“, „Instytut Pasteura w Paryżu“.

względów weterynarskich lub też z powodu wybuchu epidemii, względnie dla ochrony gospodarstwa rolnego i leśnego przeciw zawleczeniu i rozszerzaniu się szkodliwych owadów i innych szkodników.

Zobacz także dodatek *C*.

b) Ze względów bezpieczeństwa.

Dowóz broni i ich części składowych, materyałów rozsadzających i wybuchowych.

Dowóz, wywóz i przewóz tych towarów przywiązany jest do wypełnienia obowiązujących przepisów.

Zobacz także dodatek *C*.

c) Z innych publicznych względów.

Towary, z innych publicznych względów w obrocie ograniczone, ogłaszać się będzie w każdym poszczególnym przypadku. Obowiązujące obecnie pod tym względem ograniczenia obrotu utrzymuje się i nadal w mocy.

Zobacz także dodatek *C*.

Towary, zawierające części składowe artykułów ograniczonych w obrocie, podlegają temu samemu ograniczeniu, co te części składowe.

§ 19.

(Do artykułu XIX.)

Należytości poboczne.

W wykonaniu artykułu XIX ustawy celnej o należytościach pobocznych, postanawia się:

a) Co do ściągania wagowego obowiązywać ma zasada, że należytość tę z reguły raz się tylko uiszcza, i to nawet w tym razie, gdyby towar w czasie postępowania celnego musiał być kilka razy ważony.

Wyjątek stanowią przypadki, w których dalsze odważanie odbywa się na żądanie strony.

Od towarów, których wagę stwierdza się przy odbiorze do urzędowego składu, ściąga się wagowe dopiero przy odprawianiu celnem dowozowem.

Wagowego nie pobiera się za przedsiębrane z urzędu przeważanie towarów wolnych od cła, następnie towarów przekazanych pod kontrolą listu konwojowego i w postępowaniu zapowiedniem, czy to do oclenia dowozowego, przyjęcia do urzędowego składu lub przewozu, towarów przewozowych na małej przestrzeni (Streckenzugsgüter) i towarów w postępowaniu kontrolnem i zapiskowem. Jeżeli list konwojowy jedynie przekazuje się do opłaty cła, w takim razie należy przekazać do zapłaty także i wagowe.

W przypadkach próbnego przeważania, w których do osobnego odważenia przystępuje się po myśli §fu 11 tego przepisu z powodu podejrzenia, że deklaracya jest fałszywą, ściąga się wagowe za całą wagę, jeżeli stwierdzoną zostanie różnica większa niż 5 procent.

Zresztą ściąga się wagowe przy przeważaniach próbnych tylko od ilości, którą się rzeczywiście przeważyło.

Za przeważanie towarów, które w urzędowym składzie przepakowano (dzielono lub tarowano), należy wagowe uiścić.

b) Gdzie okaże się w postępowaniu celnem potrzeba nałożenia pieczęci, dokonuje się tego bezpłatnie, strona ma jednak na własne koszta dostarczyć potrzebnych do nałożenia zamknięcia przyborów (sznurowań).

c) Co do wymiaru, rodzaju obliczenia i płatności składowego, następnie pod względem czasu wolnego od składowego, obowiązują aż do dalszego zarządzenia obecne postanowienia.

Towary, których się nie poddaje postępowaniu dochodowo-skarbowemu, nie mogą korzystać z czasu, za który składowego się nie opłaca i składowe oblicza się począwszy od dnia złożenia na składzie.

Składowe pobiera się od 10 do 10 kilogramów i to w ten sposób, że każdą wagę poniżej 10 kilogramów liczy się już za 10 kilogramów a każdą wagę pomiędzy 10 a 20 kilogramami, już za 20 kilogramów itd.

Należytości poboczne zwraca się tylko wtedy, jeżeli niesłusznie uiszczone zostały, następnie przy posyłkach pocztowych, z powodu nieprzyjęcia ich przez adresata napowrót w postępowaniu zapowiedniem za granicę odsyłanych, za które poczta w zastępstwie strony cło opłaciła.

§ 20.

(Do artykułu XVII do XX.)

Uiszczanie należytości celnych.

Cło uiszczać można, oprócz monetami krajowemi w złocie waluty koronowej, także krajowemi i zagranicznemi monetami złotemi w następnej tabeli wymienionemi, w podanej tamże wartości:

Nazwa monety	Wartość w koronach 1 sztuki		Waga najmniejsza		
			1 sztuki	całej sumy	
	K	h	gramów	sztuk	gramów
Dukaty austryackie i węgierskie	11	29	3·487	1.000	3.487
Poczwórne dukaty austryackie	45	16	13·948		
Złote monety austryackie i węgierskie po 8 złr.	19	04	6·440	500	3.220
Złote monety austryackie i węgierskie po 4 złr.	9	52	3·220	1.000	3.220
Dwudziesto-frankówki, waluty francuskiej, belgijskiej, greckiej, włoskiej, szwajcarskiej, rumuńskiej i księstwa Monaco	19	04	6·440	500	3.220
Dziesięcio-frankówki, waluty francuskiej, belgijskiej, greckiej, włoskiej, szwajcarskiej, i rumuńskiej	9	52	3·220	1.000	3.220
Pięcio-frankówki, waluty francuskiej, belgijskiej, włoskiej, szwajcarskiej i rumuńskiej	4	76	1·610	.	.
Dwudziesto-markówki	23	52	7·950	500	3.975
Dziesięcio-markówki	11	76	3·975	1.000	3.975
Sovereiny całe	24	02	7·974	500	3.987
Półsovereiny	12	01	3·987	1.000	3.987

Pod względem dopuszczania przekazów Banku austryacko-węgierskiego na złote monety, używane przy opłatach celnych (przekazy na złoto celne), obowiązywać będą analogicznie i nadal postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 198, Dz. rozp. Nr. 173.

Na każdą wypłaconą należytość wydaje się urzędowe potwierdzenie.

Dozwolone w artykule XX ustawy celnej zaokrąglanie kwot poniżej 5 h stosować należy, jeżeli poddaje się ocleniu towary do więcej numerów taryfy należące, w końcowej sumie ceł, względnie opłat konsumcyjnych, należytości licencyjnych itp., tam zaś, gdzie się należytości poboczne pobiera, przy każdej należytości pobocznej z osobna.

Co do pozwolenia na udzielenie kredytu na cło obowiązują analogicznie i nadal postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. stycznia 1862, Dz. u. p. Nr. 6. Ustaloną w §fie 3, ustępie *a*, tego rozporządzenia niezdolność do uzyskania kredytu celnego, ogranicza się na przeciąg czasu lat trzech po wydaniu dotyczącego wyroku.

Wysokość wchodzącej przytem w rachubę stopy procentowej ustali się w drodze osobnych rozporządzeń i publicznie się ją obwieści. Na razie ustala się ją na dwa od sta.

Poboczne należytości kredytuje się tylko wtedy, jeżeli się je wymierza równocześnie z opłatą celną.

§ 21.

Przejście przez linię celną.

Postanowienie ustawy, po myśli którego przejście przez linię celną dozwolone jest tylko na drogach celnych i za oznajmieniem na komorze granicznej, utrzymuje się w ogólności i nadal w mocy.

Jednakowoż towary wywozowe:

a) cłem wywozowem nie obłożone;

b) których wystąpienie nie musi się udowadniać i

c) co do których nie istnieje umowa z państwem sąsiednim, któraby występ na drogi celne ograniczała,

są wyjęte od obowiązku nieschodzenia z drogi celnej i dostawiania do granicznej komory, o ile się je dostawia i deklaruje organowi do tego upoważnionemu, któremu poruczono kontrolę towarów a przytem się przestrzega przepisów o nadzorze obrotu.

Obowiązujące osobne wyjątki od przejścia przez linię celną na drogach celnych i dostawiania do pogranicznej komory, jakoteż przepisy tyczące się ruchu przez linię celną, który odbywa się na kolejach żelaznych lub okrętami rzecznymi, tak urządzonymi, że można nakładać na nie zabezpieczające zamknięcie przestrzeni ładunkowej, pozostają nietknięte.

§ 22.

Podział komór.

Urzędy, w których odbywać się mają czynności urzędowo-celne (to jest postępowanie dowozowe, wywozowe i przewozowe i przekazy) są zależnie od zakresu ich uprawnień albo komorami głównemi lub też pomocniczymi, każda zaś z tych dwóch kategoryi dzieli się znowu na komory I. i II. klasy; komory pomocnicze ustanawia się tylko bezpośrednio na linii celnej, komory główne zaś, tak na linii celnej jak i wewnątrz obszaru celnego.

W których miejscowościach znajdują się komory i do której kategoryi należą, poda się do publicznej wiadomości w drodze osobnego obwieszczenia.

§ 23.

Uprawnienia komór celnych.

Dodatek *B* zawiera spis ogólnych uprawnień komór.

Uprawnienia urzędów niższych przysługują także i wyższym.

Celem ułatwienia obrotu rozszerza się warunkowo uprawnienia urzędów niższych co do wymiaru opłaty celnej w sposób następujący:

a) Od przedmiotów, które pod względem postępowania celnego zastrzeżone są dla wyższych urzędów, wymierzać opłatę celną mogą główne komory II. klasy, jeżeli cło przypadające za wchodzące naraz towary nie przekracza 500 K, pomocnicze zaś komory I klasy, jeżeli przypadająca kwota cła za wprowadzone naraz towary nie jest większa niż 200 K, i to bez względu na ilość towarów i na stopień urzędu, dla którego odprawianie tychże jest zastrzeżone.

b) Przedmioty, pod względem postępowania celnego dla wyższych urzędów zastrzeżone, jeżeli nie są obłożone większem cłem jak 50 K od 100 kilogramów a cło przypadające za wchodzące naraz towary nie przekracza 50 K, mogą być odprawiane przy dowozie przez komory pomocnicze II. klasy; przedmioty, od których cło jest większe, odprawiać mogą pomocnicze komory II. klasy tylko w ilościach co najwięcej pięć kilogramów. Z towarów odprawianych podług ilości sztuk mogą komory pomocnicze II. klasy odprawiać przy bydle rzeźnem i pociągowem dziesięć sztuk, z kapeluszy Numeru taryfy 266 do 270, z parasoli Numeru taryfy 272 *a* pięć sztuk a z wozów Numeru taryfy 548 do 551 jednę sztukę.

Nie wolno samowolnie dzielić ilości posyłki towarów celem obejścia uprawnienia do oclenia; komory obowiązane są niedopuszczać do tego rodzaju obejścia uprawnień.

Do wymierzania opłaty celnej od okrętów podług wytrzymałości ton i podług wagi metalu, jakoteż do odprawiania podług wartości rzeczywistej, uprawnione są tylko główne komory I. klasy.

W przypadkach, w których odprawienie pewnych towarów zastrzeżone jest w dodatku *B* dla osobno upoważnionych urzędów, może dla stron, które nie mieszkają w miejscu siedziby upoważnionego urzędu towary te, po poprzedniem zbadaniu przez upoważniony urząd wzorów, których tożsamość tak z urzędu jak i przez stronę zostanie stwierdzona, o ile to w dodatku *B* lub w osobnych zarządzeniach wyraźnie jest przewidziane, przedsiębrać oclenie urząd nie upoważniony, przyczem koszta transportu wzoru jak i ewentualne koszta analizy ponosić ma strona. Zanim wywód, mający stanowić podstawę wymiaru opłaty celnej zostanie zwrócony, można wydać stronie towar tylko za zabezpieczeniem najwyższej z wchodzących w rachubę stóp celnych.

Wspomniane pod *a* i *b* rozszerzenia uprawnień w postępowaniu celnem mogą jednak tylko o tyle być stosowane, o ile odprawienie przy pojedynczych pozycyach taryfy w spisie uprawnień komór albo osobnemi rozporządzeniami nie zostało wyraźnie dla osobno upoważnionych urzędów zastrzeżone.

§ 24.

Uprawnienia komór przy wywozie.

Towary podlegające opłacie celnej wywozowej mogą odprawiać i to w nieograniczonej ilości wszystkie komory. Jeżeli oclenie nastąpi

w urzędzie położonym w obrębie kraju, należy rzeczywiste wystąpienie uwidocznić na duplikacie dokumentu celnego.

Towary wolne od cła wywozowego, których wystąpienie nie musi być udowodnione, mogą odprawiać wszystkie komory; wyjątek stanowią miazga papierowa z drzewa, słomy, esparto i podobnych włókien i tektura ordynarna (Numer taryfy 284 *b* i 285 *a*), które komory pomocnicze II. klasy odprawiać mogą przy wywozie tylko w ilości do 50 kilogramów.

§ 25.

Uprawnienia komór przy przekazywaniu i przewozie.

Do przekazywania towaru za zabezpieczeniem cła do drugiego urzędu dla przedsiębrania dalszej czynności urzędowej, upoważnione są tak komory główne, jak i komory pomocnicze I. klasy.

Komorom pomocniczym II. klasy wolno tylko przekazywać te towary, których odprawianie przy dowozie należy do zakresu ich kompetencyi, jatoteż przedmioty, które podróżni ze sobą wiozą do własnego użytku a nie dla handlu, w ilości odpowiadającej ich stosunkom.

Komory główne i komory pomocnicze I. klasy uprawnione są do potwierdzania wystąpienia towarów przewozowych lub też takich towarów wywozowych, których występ musi być udowodniony.

Tylko co do tych towarów wywozowych, do których wykazanego wystąpienia przywiązany jest zwrot podatku, względnie bonifikacyi, potwierdzać mogą występ wszystkie komory główne lub takie komory pomocnicze I. klasy, które do tego Ministerstwo skarbu upoważniło. Te pomocnicze komory I. klasy, które wyjątkowo upoważnione zostały do potwierdzania występu takich towarów, będą podane w spisie urzędów. Inne komory I. klasy są upoważnione do potwierdzania wystąpienia takich towarów tylko w tym przypadku, jeżeli się je pocztą przesyła lub jeżeli je podróżni z sobą wiozą.

Uprawnienia nadane wyjątkowo osobnemi zarządzeniami pojedynczym komorom a nieograniczone do pewnego przeciągu czasu lub dla pewnych stron, ureguluje się drogą rozporządzenia.

§ 26.

Kompetencya komór celnych do odprawiania podług wyniku celno-urzędowego wywodu oględzin.

Upoważnienie do odprawiania celnego podług wyniku urzędowego wywodu oględzin pod względem ruchu podróżnych i przechodniów przez granicę, z wyłączeniem jednak towarów kupieckich, przysługuje komorom bez ograniczenia; we wszystkich innych przypadkach ustala się je dla głównych komór aż do wysokości cła w kwocie 250 K, dla komór pomocniczych I. klasy aż do wysokości opłaty celnej w kwocie 100 K, dla komór pomocniczych II. klasy (jednak z ograniczeniem do posyłek pocztowych) aż do wysokości opłaty celnej w kwocie 25 K.

Warunkiem, pod którym dopuszcza się odprawiania na podstawie wywodu oględzin, jest poza ruchem podróżnych, przechodniów przez granicę i ruchem pocztowym, by dotyczące przesyłki kolejowe zawierały tylko towary tej samej pozycyi taryfy, jakoteż wykazanie się deklaracyami stron wysyłających (deklaracyami pierwotnemi).

Gdyby strona przy wymiarze opłat celnych na podstawie wywodu oględzin poza ruchem podróżnych, przechodniów przez granicę i ruchem pocztowym, nie godziła się na wynik urzędowo-celnych oględzin, winna w takim razie towar pisemnie deklarować.

Odprawianie na podstawie wywodu oględzin poza ruchem podróżnych, przechodniów przez granicę i ruchem pocztowym jest wykluczone przy tłuszczach klasy XI taryfy, olejach tłustych klasy XII taryfy, napojach klasy XIII taryfy, olejach skalnych itp. klasy XXI taryfy, przędzach i tkaninach klas XXII, XXIII, XXIV, XXV taryfy, przy towarach konfekcyjnych klasy XXVI taryfy, maszynach klas XL i XLI taryfy, towarach ze szlachetnych kruszców klasy XLII taryfy, zegarach klasy XLIV, soli kuchennej klasy XLV, chemicznych materyałach pomocniczych i wytworach klasy XLVI, pokostach, barwidłach, towarach lekarskich, aptecznych i pachnidłach klasy XLVII taryfy i towarach zapalnych klasy XLIX taryfy, jakoteż wogóle przy tych towarach, przy których z zewnętrznego wyglądu ich nie można wprost wnioskować, do której pozycyi taryfy należą.

Co do porządku, w jakim się ma odprawiać, obowiązywać ma i nadal zarządzenie punktu 2, ustęp 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. listopada 1874, Dz. u. p. Nr. 134. Dz. rozp. Nr. 33.

Za należytość celną w przypadkach odprawiania na podstawie wywodu oględzin odpowiada ten, kto postawił wniosek na odprawianie tego rodzaju tak samo, jak gdyby wystawił formalną deklaracyę.

§ 27.

Odprawianie na komorach pogranicznych.

Komory pograniczne winny towary, które wymagają połączonego ze stratą czasu albo uciążliwego badania, nie dającego się bez tamowania ruchu względnie regularnej służby celnej, w sposób odpowiednio gruntowny uskutecznić, o ile miejsce

przeznaczenia tychże jest zarazem miejscem siedziby komory w głębi kraju, z reguły do tejże celem przedsiębrania dalszej czynności urzędowej przekazać. Użytek robić z tego przedewszystkiem należy przy olejach skalnych, przędzach, tkaninach i towarach konfekcyjnych, maszynach, wytworach chemicznych, jakoteż towarach od których cło wymierza się podług ich wartości.

Jeżeli mieszkańcy pograniczni lub podróżni, w małych ilościach do własnego użytku a nie do handlu przeznaczone towary, przy których stwierdzanie urzędowo-celne odbywać się ma zapomocą urzędowych przyrządów lub też podług wartości, wprowadzają przez komorę do odprawiania towarów tych nie upoważnioną, natenczas i w tym przypadku przekazać je należy do urzędu uprawnionego, o ile strona nie uzna za stosowniejsze opłacić towar podług najwyższej w rachubę wchodzącej stopy celnej, to jest po tej stopie taryfy, która przy prawidłowem użyciu przyrządów, względnie przy ocenieniu podług wartości, jako najwyższa, wchodziłaby w rachubę.

Objaśnienia do uwolnień od cła i ulg celnych.

§ 28.

(Do artykułu IX.)

W artykule tym wymienione przedmioty są pod następującymi warunkami wolne od cła:

Do 1, 3 i 5 pod warunkami obecnie obowiązującymi.

Do 2 i 4 stosownie do osobnych poleceń danych pod tym względem komorom.

Do 6 za potwierdzeniem dotyczącej władzy wojskowej.

Od tego uwolnienia od cła wykluczone są materyały surowe i pomocnicze, służące do wyrobu podanych pod l. 6 przedmiotów, na przykład saletra, żelazo, mosiądz itp.

Do 7 na certyfikaty dotyczących zakładów rządowych, w których przesyłane przedmioty, wyraźnie oznaczone są jako przedmioty potrzebne do urzędowego użytku, nadto dokładnie podług rodzaju, ilości i przeznaczenia wyszczególnione.

Do 8. Ruchomości przesiedlających się i imigrantów na potwierdzenie ze strony urzędu gminnego lub władzy policyjnej, że zgłosili się do pobytu na obszarze celnym.

Komory mają prawo, zażądać jeszcze nadto potwierdzenia władzy miejscowej dotychczasowego miejsca zamieszkania przesiedleców na okoliczność, że dotyczące przedmioty, które dokładnie podług rodzaju i ilości mają być oznaczone, już przed przesiedleniem znajdowały się w posiadaniu i były w używaniu przesiedlających się.

Z powodu założenia zakładu fabrycznego na obszarze celnym odprawiać można bez opłaty celnej maszyny, części składowe maszyn i sprzęty fabryczne z tytułu przesiedlenia tylko w tym przypadku, jeżeli właściciel fabryki, względnie gdy ich jest więcej, przynajmniej jeden z nich stale na obszarze celnym ma zamieszkać.

Do 9. Przedmioty wyprawy i podarki weselne za przedłożeniem świadectwa ślubu. Także wzasługujących na uwzględnienie przypadkach, kiedy świadectwo ślubu ma być później w przeciągu oznaczonego z góry terminu przedłożone, odprawiać można pod warunkiem, że cło zostało zupełnie zabezpieczone.

Do 10. Ruchomości spadkowe za potwierdzeniem władzy miejscowej lub sądu, że są rzeczywiście ruchomościami do spadku należącemi.

Do 11. Uwolnienie od cła dla preparatów anatomicznych rozciąga się także na naczynia, następnie na spirytus lub na inne jakie konserwujące płyny, w których nadchodzą.

Do 12. Za potwierdzeniem sądu odbierającego te przedmioty.

Do 13. Na podstawie odnośnych dyplomów lub pism lub innych urzędowych potwierdzeń.

§ 29.

(Do artykułu X.)

Do 1. Komory mają prawo w przypadkach, w których uznają to za potrzebne do osądzenia, czy istnieją ustawowe warunki, pod którymi nie ma się pobierać opłaty celnej od ruchomości podróżnych, zażądać okazania dokumentu podróżnego (paszportu) i przejrzeć go celem nabrania pewności co do stanu, zatrudnienia i innych stosunków podróżnego.

W przypadkach, w których zachodzi wątpliwość czy przedmioty wprowadzone przez podróżnych służą rzeczywiście tylko do użytku w czasie podróży, mają komory prawo, poddać je postępowaniu zapiskowemu.

Gdy wchodzą razem cygara, papierosy i tytoń, stosować należy ustawowe uwolnienie od należytości w ten sposób, że cygaro liczy się za $2^1/_2$ papierosa, względnie za $3^1/_2$ grama tytoniu.

Zagraniczny tytoń wprowadzany przez pogranicznych mieszkańców dla własnego użytku i dro-

gami celnemi w ilości nie przekraczającej 35 gramów jest wolny od cła.

Wolny od opłaty celnej dowóz 200 sztuk patronów dozwolony jest tylko dla takich zagranicznych myśliwych i strzelców, którzy znajdują się w posiadaniu krajowej karty myśliwskiej, względnie karty członka znanych zagranicznych stowarzyszeń strzeleckich albo karty uczestnictwa w strzelaniu w kraju. Pozwolenia władzy monopolowej na dowóz w przypadkach tych nie potrzeba. Rozumie się samo przez się, że i broń przez myśliwych i strzelców dla ich własnej potrzeby wiezioną, za okazaniem krajowej karty na broń, odprawiać się będzie bez opłaty celnej.

Do 2. Wozy i sanie podróżnych wolne są od cła także w tym przypadku, jeżeli podczas dowozu nie służą jako środki transportowe swoich posiadaczy, o ile udowodnić się da, że już przedtem znajdowały się w ich używaniu i do dalszego ich użytku są przeznaczone.

Natomiast podlegają opłacie celnej wozy i sanie podróżnych, jeżeli stwierdzonem zostanie, że zamówione lub nabyte zostały zagranicą dla wprowadzenia ich do użytku w kraju; tak samo, jeżeli wozów lub sani używa się pozornie jako środków transportowych w tym celu, by je bez opłaty wprowadzić.

Uwolnienie od cła dla paszy zwierząt w podróży ograniczone jest do ilości odpowiadającej liczbie zwierząt i prawdopodobnemu czasowi trwania podróży, co najwięcej jednak na przeciąg czasu dwóch dni.

Wolne od cła są wozy kolejowe i statki wodne, które przy wchodzie przez granicę służą do przewozu osób lub towarów i tylko z tego powodu wchodzą; także powracające próżne wozy kolejowe i statki wodne krajowych administracyi kolei żelaznych i przedsiębiorstw żeglarskich, jakoteż znajdujące się już w używaniu wozy kolejowe i statki wodne zagranicznych administracyi kolei żelaznych i przedsiębiortw żeglarskich, te wszystkie wraz z przynależnymi, własnością kolei będącymi przedmiotami inwentarza, sprzętami do ładowania, urządzeniami i środkami ochronnymi.

W przypadkach, w których po myśli tych postanowień uwolnienie od cła środkom transportowym przy dowozie nie może być przyznane, wolno je deklarować do przewozu i dopiero wtedy, jeżeli z wyznaczonego do wystąpienia terminu nie skorzystano, opłaca się cło dowozowe i to bez dalszego wdrażania postępowania karnego.

Co do postępowania celnego z wozami na meble, służącymi do międzynarodowych transportów mebli, z wypożyczanymi wozami, prywatnymi lub osobnymi wozami towarowymi, jakoteż zastępczemi częściami składowemi dla wagonów kolejowych, tak samo co do odprawiania celnego welocypedów i wehikułów motorowych, wprowadzonych przez linię celną przez kolarzy i automobilistów obowiązują dotychczasowe osobne postanowienia i nadal.

Do 3. Warunki obecnie wymagane utrzymuje się i nadal w mocy.

Do 4 i 6. Postanowienia pod względem celnego postępowania z tymi wzorami, którym przyznać nie można uwolnienia od cła, obowiązywać będą i nadal.

Wolne od cła są karty z wzorami i wzory w odcinkach i próbkach, tylko jako takie do użytku się nadające (z wyłączeniem próbek przedmiotów monopolu i artykułów spożywczych, o ile co do ostatnich nie są dopuszczone wyjątki). Tu należą na przykład: karty z wzorami (próbkami) i próbki materyi w małych odcinkach, wzory towarów kościanych, papierowych, metalowych itp., o ile przedstawiają garnitury, z których każda część jest innego kształtu, barwy, wielkości, rysunku lub jakości tak, że widocznem jest, iż do użytku tylko jako wzory służą a w obrocie handlowym właściwie nie nadają się do sprzedania, jak garnitury guzików, okuć do drzwi, okien i szaf; wzory ozdób wyciskanych, papieru listowego, pasków złotego i srebrnego papieru, kowert papierowych, biletów wizytowych, które są w numera zaopatrzone i nalepione, w tomy oprawione itp.

Natomiast wolny od cła dowóz wzorów w odcinkach, które wielkością swoją nadają się także do innego użytku jeszcze jak na wzory, jakoteż kart z wzorami i wzorów doborowych (sortiments), z których każdy przedmiot dla siebie zosobna nadaje się do zwyczajnego użytku, na przykład: nożyczki, noże, pularesy, kwiaty sztuczne itd., dopuszczalny jest tylko w takim razie, jeżeli przedtem, na wniosek strony, względnie za jej zgodą przedmioty te uczyni się w lokalach komory niezdatnemi do zwyczajnego i powszechnego użytku w ten sposób, że następnie użyte być mogą już tylko za wzory. Wniosek względnie przyzwolenie strony należy zanotować na dokumencie celnym.

Od postępowania celnego uwalnia się karty z wzorami i wzory w odcinkach i próbkach, nadające się do użytku tylko jako takie (z wyłączeniem próbek przedmiotów monopolu i artykułów spożywczych), gdy się je pocztą listową dowozi lub przewozi i jeżeli wprowadzane poczta przewozi jako wzory, waga ich nie przekracza 350 gramów i nie zajdą takie okoliczności, z którychby wnosić można, że pomiędzy odnośnemi kartami z wzorami i wzorami samymi znajdują się przedmioty podlegające opłacie celnej.

W razie niedopełnienia jednego z tych warunków należy posyłkę odesłać do komory w miejscu przeznaczenia albo najbliżej tego miejsca położonej.

Pocztą listową nadchodzące i pocztą jako wzory przesyłane próbki artykułów spożywczych uwolnione są aż do dalszego zarządzenia pod następującymi warunkami od dostawiania do komory:

przy wadze brutto do 50 gramów		przy wadze brutto do 100 gramów		przy wadze brutto do 200 gramów		przy wadze brutto do 350 gramów	
Nr. taryfy	Towar	Nr. taryfy	Towar	Nr. taryfy	Towar	Nr. taryfy	Towar
3	herbata	2 *a*	kawa, surowa	1	ziarna kakao		wszystkie próbki artykułów spożywczych, obok wyraźnie nie wymienionych, z wyłączeniem przedmiotów monopolowych
		b	kawa, palona				
8	kardamomy, szafran, wanilia	5	cynamon	4	pieprz, pieprz turecki, imbir		
		6	badyan, goździki (do przyprawy), kwiat muszkałołowy i gałki muszkatołowe w łupinach	109	wino		
		7	gałki muszkałołowe bez łupin				
		108	palone wyskokowe płyny				
		110	wina musujące				
		114	pieczywo				
		123	kawior i surogaty tegoż				
		126	kakao w proszku				
		127	czekolada				
		128—132	konserwy i artykuły żywności				

Do 6. W przypadkach, w których przedkłada się równocześnie do oclenia towary, należące do więcej Numerów taryfy, należy stosować uwolnienie od cła dla drobnych, w p. 6 oznaczonych ilości towarów, przy każdym Numerze taryfy zosobna.

W razie, gdy ustalona największa granica zostanie przekroczona, opłacać się będzie cło za całą ilość towaru.

Postanowienie to znajdzie zastosowanie także do podlegających opłacie celnej z zagranicy pocztą listową nadchodzących towarów, nie wyłączając wzorów opłacie celnej podlegających.

§ 30.

(Do artykułu XI.)

W artykule tym wymienione przedmioty wolne są od cła pod następującymi warunkami:

Do 1. Przedmioty sztuki, nauki lub przemysłu, względnie rzemiosła, jakoteż środki naukowe za potwierdzeniem wspomnianych zakładów; przyrządy ścisłe do celów naukowych, jeżeli dla publicznych zakładów są przeznaczone, za potwierdzeniem tych zakładów, zresztą za poświadczeniem krajowej władzy politycznej tego kraju koronnego, w którym starający się o uwolnienie od opłaty celnej zamieszkuje. Poświadczenie to ma wykazać, że wprowadzany przyrząd służyć ma do prac naukowych strony, a nie do wykonywania przemysłu lub praktyki zawodowej, względnie, że nie ma być przedmiotem handlu.

Odstąpienie przedmiotów tych innym osobom lub zakładom bez poprzedniego uiszczenia cła karane będzie jako ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe podług obowiązujących przepisów.

Dzieła artystów za potwierdzeniem c. k. zastępstw zagranicą.

Do 2. Za okazaniem świadectw państwowych lub krajowych zakładów naukowych należy naśladownictwa przedmiotów starożytnych odprawiać podług jakości materyału.

Do 3. W przypadku, gdy zażądane zostanie uwolnienie od cła za przedmioty, przez administracyę pocztową już oclone, które jeszcze przed wydaniem ich adresatowi, uległy zepsuciu, administracya pocztowa obowiązaną jest odnośną posyłkę dostawić do tego urzędu dowozowego, który ją odprawiał, albo też, gdyby to z powodu wielkiej odległości lub innych okoliczności nie było wskazanem, do najbliższej komory lub urzędu podatkowego i o tem donieść. Urząd ten ma stwierdzić prawdziwość podanej okoliczności, zepsute przedmioty pod urzędową kontrolą zniszczyć a administracyi pocztowej wydać potwierdzenie tak doniesienia, jak i na to, co stwierdzonem i zarządzonem zostało. Z tem potwierdzeniem administracya pocztowa zwróci się do władzy skarbowej po zwrot cła.

Jeżeli chodzi nie o uwolnienie lecz zniżenie cła, należy odnośny towar wprawdzie także, jak wyżej wspomniano, dostawić, pozostanie on jednak w urzędowem przechowaniu aż do rozstrzygnięcia

prośby o częściowy zwrot opłaty celnej, z którą administracya pocztowa odniesie się do władzy skarbowej.

§ 31.

(Do artykułu XIII.)

Pozwolenia na wolny od opłaty celnej obrót materyałów surowych, półfabrykatów i fabrykatów celem uszlachetnienia lub obrobienia w kraju udzielać się będzie tylko osobom i zakładom zaufania godnym i pod względem dochodowo-skarbowym nieposzlakowanym, które obrobienie to wykonują sami we własnym przemyśle lub pod swoją odpowiedzialnością przez trzecie osoby i złożą zupełne zabezpieczenie powstających dla nich z tego obrotu zobowiązań wobec administracyi celnej.

Do przedsiębrania postępowania celnego z przedmiotami do dopuszczalnego na mocy traktatów handlowych uszlachetnienia i obrobienia w zgodnym z traktatem zakresie, jakoteż w obrocie pogranicznym, są komory, stosownie do przyznanych im dotychczas kompetencyi, i nadal upoważnione i do wykonywania tego obrotu nie potrzeba żadnego osobnego upoważnienia.

Wykonywanie wolnego od cła obrotu uszlachetniającego jest zresztą przywiązane do osobnego pozwolenia.

Odnośne podania wnosić należy do właściwej izby handlowej i przemysłowej, która wraz z własnem zaopiniowaniem przesłać je ma tym dyrekcyom okręgu skarbowego, względnie dyrekcyom skarbowym, w których zakresie działania miejce obrobienia jest położone.

Pozwolenia udziela się z reguły z prawem każdoczesnego odwołania na przeciąg czasu lat trzech a w razie stwierdzonego nadużycia, niezależnie od dochodowo-karnych następstw, natychmiast się je odbiera.

Towary, nadchodzące w wolnym od cła obrocie uszlachetniającym, odprawia się, stosując postępowanie zapiskowe, za zabezpieczeniem składanem w gotówce, w dopuszczalnych papierach wartościowych, względne przez danie poręki.

Termin do ponownego wywozu wyznacza się na dwanaście miesięcy; w przypadkach godnych uwzględnienia można jednak pozwolić na przedłużenie terminu o dalsze dwanaście miesięcy.

Pozwolenie na obrót uszlachetniający przywiązane jest wogóle do wiarogodnego dowodu, że zdolność konkurencyjna na targu zagranicznym zależy w znacznej części od użycia dotyczącego zagranicznego, nieoclonego materyału.

Bliższe postanowienia co do obrotu uszlachetniającego zostaną wydane osobnem zarządzeniem.

§ 32.

(Do artykułu XIV.)

Celem uzyskania przewidzianego pod l. 1, 2, 4 (ustęp 2) i l. 5 tego artykułu uwolnienia od cła, należy dotyczące wprowadzane, względnie wyprowadzane przedmioty poddać postępowaniu celnemu zapiskowemu. Także pod l. 6, ustęp 1, podany wolny od cła obrót bydła pastewnego i roboczego, względnie uzyskanych z niego produktów — o ile nie znajdzie zastosowania pod tym względem ułatwienie w obrocie §fu 25, l. 1 regulaminu celnego i monopolów państwowych — zawisły jest od zastosowania postępowania zapiskowego.

Przewidziany pod l. 4, ustęp 1, zwrot cła przyznawać się będzie przy dopełnieniu ustawowych warunków jeżeli dotyczące przedmioty po ocleniu ich albo pozostaną ciągle w przechowaniu komory lub publicznego zakładu przewozowego (zakładu pocztowego, przedsiębiorstwa kolejowego lub żeglarskiego), albo też — gdyby dostały się już do rąk odbiorcy — jeżeli towar zwrócony zostanie z powodu braków na nim dostrzeżonych a wykluczone jest przypuszczenie, że z góry było zamierzone korzystanie z niego w sposób pożyczany.

Bliższe postanowienia, tyczące się uwolnienia od cła przedmiotów budowy i wyposażenia okrętów (l. 7) zawiera rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. maja 1888, Dz. u. p. Nr. 58.

§ 33.

Kompetencya władz i urzędów pod względem uwalniania od opłaty celnej i co do ulg celnych.

Do artykułu IX. Wolne od cła postępowanie z przedmiotami wspomnianymi w punktach 1 do 4 zastrzega się dla tych komór, którym Ministerstwo skarbu pod tym względem osobnych instrukcyi udzieliło.

Do odprawiania bez opłaty celnej maszyn, części składowych maszyn i sprzętów fabrycznych jako ruchomości przewożonych z powodu przesiedlania się przy zakładaniu filii zagranicznej fabryki na obszarze celnym (l. 8), jakoteż jako ruchomości spadkowych (l. 10), potrzeba pozwolenia Ministerstwa skarbu.

Odprawianie ruchomości należących do wyprawy i podarków ślubnych (l. 9) za późniejszem przedłożeniem świadectwa ślubu, zawisłe jest od poprzedniego pozwolenia powiatowej władzy skarbowej.

Zresztą do uwolnienia od cła w przypadkach wyszczególnionych w artykule IX nie potrzeba przy dopełnieniu przepisanych warunków osobnego pozwolenia; do wolnego od cła odprawiania przedmiotów wyliczonych pod l. 5, następnie 8 do 13

uprawnione są wszystkie komory, natomiast, gdy chodzi o zastosowanie uwolnienia pod l. 6 i 7 te urzędy, którym po myśli taryfy nadane zostało bezwarunkowe upoważnienie do postępowania dowozowego z dotyczącymi przedmiotami.

Do artykułu X. Ruchomości i wozy podróżnych (l. 1, ustęp 1 i 2 oraz l. 2) — bez względu na to, czy podróżny ma je z sobą, czy wyszły naprzód lub nadejdą za nim później — może odprawiać z uwolnieniem od cła każda komora, byleby tylko ustawowe warunki były dopełnione.

Do stosowania bardziej rozszerzonego uwolnienia od cła stosownie do l. 1, ustępu 3, uprawnione są tylko główne komory. Urzędy niższej kategoryi potrzebują do tego upoważnienia ze strony właściwej powiatowej władzy skarbowej, o które w każdym przypadku z osobna postarać się mają.

Do uwalniania w przypadkach przewidzianych pod l. 3 do 6, są komory uprawnione w miarę przysługujących im co do tych przedmiotów kompetencyi celnych.

Do artykułu XI. Przyznawać uwolnienie od cła dla przedmiotów zbiorów, dla środków naukowych i ścisłych przyrządów, jeżeli wchodzą dla państwowych, krajowych lub innych jakich publicznych zakładów, następnie dla dzieł artystów, jakoteż dla przedmiotów starożytnych, mają prawo krajowe władze skarbowe; natomiast przedmioty zbiorów dla niepublicznych zakładów, względnie przyrządy ścisłe dla osób prywatnych uwolnić może od cła tylko Ministerstwo skarbu.

Przyznawać uwolnienie od cła dla towarów, które podczas transportu pod kontrolą celną lub w składach urzędowych uległy całkowitemu zepsuciu, następnie przyznawać zwrot cła za pocztowe przesyłki zniszczone po myśli zarządzenia §fu 30. mają prawo do wysokości kwoty należytości 250 K krajowe władze skarbowe, ponad tę kwotę, jak i prawo przyznawania zniżki cła w przypadkach, przewidzianych w artykule XI, l. 3, Ministerstwo skarbu.

Do artykułu XII. Do przyznawania całkowitego lub częściowego uwolnienia od należytości dowozowych za przedmioty oznaczone pod artykułem XII, 1 do 3, jeżeli dotyczy to przedmiotów, których dowóz w ogólności jest dozwolony a kwota przypadających za nie należytości nie przekracza 100 K, upoważnione są powiatowe władze skarbowe, aż do wysokości kwoty 300 K krajowe władze skarbowe, w innych przypadkach Ministerstwo skarbu.

Do artykułu XIV. Do wdrożenia postępowania zapiskowego w wyszczególnionych pod l. 1 i 2 przypadkach obrotu dla naprawy, następnie przy towarach sprowadzanych do odtwarzania (l. 5), wkońcu w przypadku l. 6, ustępu 1, uprawnione są komory w miarę przysługujących im pod względem dotyczących przedmiotów kompetencyi w postępowaniu celnem.

Pozwalać na wspomniany pod l. 2 uszlachetniający obrót do obszarów wolnych lub obszarów wyjętych z pod cła, mają prawo krajowe władze skarbowe.

We wszystkich innych przypadkach pod względem kompetencyi do przedsiębrania postępowania zapiskowego obowiązywać będą i nadal dotychczasowe postanowienia.

Do 3. Wolne od cła odprawianie dowozowe towarów, wyprowadzonych przy zastosowaniu postępowania zapiskowego, ograniczone jest zasadniczo do tych komór, które odprawiały w postępowaniu zapiskowem przy wywozie. Towary jednak, które zostały przy zastosowaniu postępowania zapiskowego wysłane za granicę na targ (niepewną sprzedaż), w razie stwierdzonego powrotu ich w stanie nienaruszonym odprawiać mogą bez opłaty wszystkie komory, o ile w ogóle są upoważnione do dowozowego celnego odprawiania przedmiotów tego rodzaju.

Towary, które bez zastosowania postępowania zapiskowego wywiezione, w przeciągu trzech miesięcy napowrót wracają, jeżeli potwierdzenie zagranicznej władzy celnej wykaże, że zagranicą przez cały czas znajdowały się w przechowaniu komory a pod względem pochodzenia krajowego i niezmienionej jakości żadne skrupuły się nie nasuwają, dopuszczać bez opłaty cła mogą bez względu na kwotę cła wszystkie te komory, które do odprawiania dowozowego towarów tego rodzaju są upoważnione.

Zresztą, o ile od wywozu towarów krajowego pochodzenia, które napowrót wchodzą, nie upłynął rok a ustawowe warunki są dopełnione, mogą takie towary odprawiać komory pomocnicze I. klasy aż do wysokości cła w kwocie 10 K, zaś komory główne do wysokości kwoty cła 30 K.

Kompetencye rozszerzone, pod tym względem obecnie już poszczególnym komorom przyznane, pozostawia się im i nadal; tak samo zatrzymują moc obowiązującą i nadal postanowienia odnoszące się do odprawiania bez opłaty celnej zwróconych posyłek pocztowych.

We wszystkich innych przypadkach do wolnego od cła odprawiania wracających napowrót towarów krajowego pochodzenia potrzeba osobnego pozwolenia, którego aż do wysokości kwoty należytościowej 150 K udzielać będą powiatowe władze skarbowe, aż do wymiaru należytości w kwocie 1500 K krajowe władze skarbowe, gdy zaś chodzi o należytość przewyższającą tę kwotę, Ministerstwo skarbu.

Warunkiem do uzyskania uwolnienia dla wracających napowrót towarów krajowych i to we wszystkich przypadkach jest, by pochodziły z wolnego obrotu austryacko-węgierskiego obszaru celnego.

Złote i srebrne wyroby obszaru celnego wyprowadzone zagranicę bez zastosowania postępowania targowego a następnie znowu na obszar celny wprowadzane, mogą przy ponownym dowozie z uwolnieniem od cła być odprawiane w takim razie, jeżeli są zaopatrzone nazwiskiem wytwórcy wybitem w formie stempla lub jego znakiem fabrycznym, następnie stemplami urzędowymi, to jest stemplem oznaczającym czystość metalu i znakiem urzędu kontrolnego (§ 35 i 36 obwieszczonej cesarskiem rozporządzeniem z dnia 36. maja 1866 ustawy z dnia 19. sierpnia 1865. Dz. u. p. Nr. 75. i przepisu wykonawczego z dnia 30. listopada 1866. Dodatek *A*. Dz. u. p. Nr. 149).

Celem zbadania prawdziwości stempli, należy przedmioty te zawsze odsyłać do urzędu cechowniczego, który wywód oględzin uwidocznić ma na dotyczącym dokumencie celnym.

Zagraniczne wyroby ze złota i srebra, które po wprowadzeniu na obszar celny poddane zostały ocechowaniu pod względem czystości metalu jakoteż ocleniu dowozowemu, później jednak zagranicę wyprowadzone, następnie znowu na obszar celny wchodzą, można przy tym ponownym dowozie wpuszczać bez opłaty celnej tylko w tym razie, jeżeli zagranicę wywiezione zostały w postępowaniu targowo-zapiskowem i w przepisanym terminie na obszar celny powracają.

Pośrednictwa urzędu cechowniczego w przypadku tym nie potrzeba, jeżeli stwierdzi się, że urzędowo-celna pieczęć targowa jest niesfałszowana i pod innym względem także żadne wątpliwości się nie nasuwają.

W razie, jeżeli towary ze złota i srebra w myśl § 33, ustępu 2, ustawy cechowniczej z dnia 19. sierpnia 1865 po ukończonem postępowaniu celnem muszą być zagranicę wywiezione, natenczas komory upoważnione do wymierzania opłaty celnej od zagranicznych złotych i srebrnych sprzętów mają prawo, samoistnie, bez względu na wysokość pobranego cła, po otrzymaniu urzędowego potwierdzenia występu z zachowaniem zwyczajnej ostrożności, cło to zwrócić.

Do 4. Pozwolenie na zwrot cła, przewidziany pod l. 4, ustęp 1, aż do wysokości kwoty należytościowej 1500 K i jeżeli towar od czasu oclenia dowozowego nieustannie pozostawał w oznaczonem w §ie 32 przechowaniu komory albo publicznego przedsiębiorstwa przewozowego, w innym przypadku zaś tylko wtedy, jeżeli wywóz z powrotem nastąpi w przeciągu sześciomiesięcznego terminu, licząc od czasu oclenia dowozowego, a na towarze nie znać żadnych śladów używania go, mają prawo wydawać krajowe władze skarbowe. We wszystkich innych przypadkach rozstrzyga Ministerstwo skarbu.

Prawo udzielania czasowego uwolnienia od cła przedmiotów wchodzących w myśl l. 4, ustępu 2, dla widowisk, wyścigów, konkurencyi, publicznych przedstawień cyrkowych i teatralnych, przedstawień itp., następnie dla karuzeli, bud strzelniczych i widowiskowych itp. rozrywek ludowych, jakoteż wogóle w przypadkach, w których przejściowo używa się dotyczących przedmiotów w udowodnionym, publicznym interesie, przysługuje krajowym władzom skarbowym, w innych przypadkach a właszcza, gdzie chodzi o przedmioty do wypróbowania, Ministerstwu skarbu.

Stopy tary

do ogólnej taryfy celnej austryacko-węgierskiego obszaru celnego.

Uwaga ogólna. Tam, gdzie jeden i ten sam Numer taryfy obejmuje ciała stałe i ciecze, obowiązują ustalone w regulaminie stopy tary po myśli § 10 prz. w., o ile wyraźnie czego innego nie postanowiono, tylko co do ciał stałych.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
1	Ziarna i łupiny kakao	13 w beczkach z klepkami z twardego drzewa i skrzyniach. 10 w innych beczkach. 9 w koszach. 1 w pojedynczych, lekkich balach,*) 2 w innych balach.*)
2 *a*	Kawa, surowa	17 w skrzyniach z twardego drzewa, poniżej 200 kilogramów, 16 w skrzyniach z miękkiego drzewa, poniżej 200 kilogramów, 10 w skrzyniach 200 kilogramowych i ponadto, następnie w beczkach z klepkami z twardego drzewa, z dnami z drzewa twardego lub miękkiego, 8 w innych beczkach. W tak zwanych patentowych beczkach (formy cylindrycznej i o lekkiej budowie): 8 z klepkami i dnami z twardego drzewa, 7 z klepkami z twardego i dnami z miękkiego drzewa, 5 z klepkami i dnami z miękkiego drzewa, 7 w koszach, 3·5 w podwójnych fardi (workach z łyka) lub plecionkach z liści palmowych z zewnętrzną grubą tkaniną z konopi Manila, 2 w pojedynczych fardi (workach z łyka) i podwójnych mocnych balach,*) następnie w podwójnych balach, z których jeden należy do gatunku lekkich, drugi zaś do gatunku ciężkich bal*), następnie także w balach z jednego zewnętrznego, mocnego worka z juty i dwóch wewnętrznych lekkich worków z łyka,
		1·5 w pojedynczych ciężkich lub dwóch lekkich balach,*) 0·8 w pojedynczych lekkich balach,*) 0·6 w balach*) bawełnianych
2 *b*	Kawa, palona	17 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach. 2 w balach.
3	Herbata	17 w skrzyniach, 23 w skrzyniach wyścielonych wewnętrz blachą metalową wagi co najmniej 10 gramów na 100 centymetrów kwadratowych lub w skrzyniach z pakietami w zalutowanej osłonie metalowej.
4	Pieprz itp.	18 w skrzyniach.
5	Cynamon	12 w beczkach.
6	Badyan itp	6 w koszach,
7	Gałki muszkatołowe bez łupin	5 w podwójnych balach lub fardi,
8	Kardamony itp.	2 w pojedynczych balach lub fardi.
9	Figi itp.	13 w skrzyniach i beczkach.
10	Winne jagody itp.	20 w skrzyniach i beczkach zapakowanych sianem itp. (a nie tylko matami lub płótnem osłoniętych),
11	Cytryny itp.	6 w koszach,
12	Pomarańcze	1 w pojedynczych lekkich balach,*)
13	Cytryny itp., w wodzie słonej ułożone itp.	3 w innych balach,*)
14	Daktyle itd.	9 w drewnianych pudełkach, takichże skrzyneczkach **) lub koszyczkach,
15	Ananasy	10 w drewnianych pudełkach, tegoż rodzaju skrzyneczkach**) lub koszyczkach z dalszem opakowaniem zapomocą płótna, rogóżek z trzciny, słomy lub łyka.
16	Migdały itd.	Jeżeli przedmioty zapakowane w pudełkach drewnianych, takichże skrzyneczkach*) lub koszyczkach znajdują się nadto jeszcze w skrzyniach.
17	Pineolki itd. w łupinach itd.	
18	Pineolki itd. bez łupin itd.	

* W przypadkach wątpliwych uważać należy te bale za ciężkie, z których tkaniny wycinek wielkości 100 centymetrów kwadratowych waży 4·25 grama lub też i więcej.

Bale z których tkaniny wyżej oznaczony wycinek waży mniej niż 4·25 grama, uważać się będzie przy wymierzaniu tary jako lekkie.

**) Pod małemi skrzyneczkami, wymienionemi przy Numerach 9—18 taryfy (owoce południowe) rozumieć należy te, które sporządzone są z deszczułeczek o tej jakości i grubości, z jakich zwyczajnie sporządza się drewniane pudełka.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
		beczkach lub koszach, w takim razie należy sumę obydwóch dla nich powyżej ustalonych procentów tary potrącić i to od łącznej wagi brutto.
19 20 21	Cukier z buraków itd. Cukier innego rodzaju itd. Melasa	I. Dla cukru w stanie stałym: *) 13 w skrzyniach, 12 w beczkach z klepkami z twardego drzewa, 10 w innych beczkach, 8 w pozaeuropejskich plecionkach z trzciny (kanassery, kranjany), 7 w innych koszach, 1 w pojedynczych lekkich balach,**) 2 w innych balach.**) II. Dla rozczynów cukru: *) 11 w zewnętrznych beczkach.
22	Tytoń itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach, 24 w małych, drewnianych skrzyneczkach lub pudełkach blaszanych,***) 12 w małych pudełkach wiórowych, skrzyneczkach tekturowych lub koszyczkach. Jeżeli zapakowane w małych skrzyneczkach drewnianych, pudełkach blaszanych, pudełkach wiórowych, skrzyneczkach tekturowych lub koszyczkach cygara lub papierosy mają nadto jeszcze osłonę ze skrzyń, beczek, koszów lub bal, w takim razie należy wraz z łączną wagą brutto cygar lub papierosów osobno deklarować wagę brutto małych skrzyneczek drewnianych ***) pudełek blaszanych, pudełek wiórowych, skrzyneczek tekturowych lub koszyczków i tarę tylko w wysokości 24, względnie 13 procent wymierzyć. Pojedynczych, tylko płótnem obciągniętych skrzyneczek drewnianych, pudełek blaszanych, pudełek wiórowych, skrzyneczek tekturowych lub koszyczków nie uważa się za bale.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
33	Mąka itd.	13 w skrzyniach i beczkach. 2 w workach.
35	Winogrona itd.	16 w skrzyniach i beczkach.
36	Orzechy itd.	20 w skrzyniach i beczkach a zarazem ułożone w wiórach korkowych, drewnianych, trocinach itp.,
37 *a*	Owoce, osobno nie wymienione, świeże, przednie stołowe	11 w niezupełnych skrzyniach (skrzyniach z kratami, nawierconymi otworami, z nakrywami z materyi itd.) następnie w koszach,
38	Śliwki itd.	9 w pudełkach drewnianych i takichże małych skrzyneczkach,
a	w beczkach itd.	2 w balach.
b	inne	Dla powideł ze śliwek:
39	Owoce, osobno nie wymienione, przyrządzone itd.	10 w beczkach.
40	Trufle	Dla zacioru winnego:
43 *a*	Jarzyny, osobno nie wymienione itd., świeże, przednie stołowe	11 w beczkach zewnętrznych.
44	Jarzyny wszelkiego rodzaju itd., przyrządzone itd.	
46	Nasienie makowe itd.	13 w skrzyniach i beczkach. 2 w workach.
49	Nasienie koniczyny itd.	
50	Nasienie trawy	
52	Nasiona, osobno nie wymienione	
53	Nasiona wszelkiego rodzaju w kowertach	
54	Kwiaty ozdobne itd.	16 w skrzyniach i beczkach.
55 *a a b*	Liście ozdobne itd.	20 w skrzyniach i beczkach a zarazem ułożone w wiórach korkowych, z drzewa, trocinach itp.,
		11 w niezupełnych skrzyniach i beczkach (skrzyniach z kratami, z nawierconymi otworami, z nakrywami z materyi itd.), następnie w koszach.
		9 w pudełkach drewnianych i tego rodzaju małych skrzyneczkach.
56	Żyjące rośliny itd.	4 w koszach.
a	Kwitnące rośliny	2 w balach.
b	Drzewa lub krzaki	
62 *b*	Rośliny i części roślin osobno nie wymienione, suszone itd.	16 w skrzyniach i beczkach.
		20 w skrzyniach i beczkach i zarazem ułożone w wiórach korkowych, z drzewa, w trocinach itp.,
		11 w niezupełnych skrzyniach i beczkach (skrzyniach z kratami, z nawierconymi otworami, z nakrywami z materyi itd.), następnie w koszach.

*) Dla cukru w stanie stałym pod I ustalone stopy tary obowiązują na czas trwania konwencyi brukselskiej także co do cukru, który odprawia się na podstawie stopy 5·20 K, względnie 5·70 K za 100 kilogramów, bez pobierania osobnego cła. W przypadkach tych ustala się także dla bezpośrednich osłon rozczynów cukru (II) potrącenie tary w wysokości 8 procent.

**) Zobacz notę końcową przy Numerze 1 taryfy.

***) Zobacz notę końcową **) przy Numerach 9—18 taryfy (owoce południowe).

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
		9 w pudełkach drewnianych i tego rodzaju małych skrzyneczkach.
73 *a*	Drób itd., żywy	20 w kojcach.
73 *b*	Drób itd., nieżywy itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach.
74 *b*	Dziczyzna itd., nieżywa itd.	3 w balach
75	Ryby itd.	60 dla żywych ryb w beczkach z wodą,
76	Małże lub skorupiaki morskie itd.	13 w skrzyniach, beczkach i innych drewnianych naczyniach (w kadziach itp.) z nakrywami, 10 w otwartych drewnianych naczyniach bez nakryw. 9 w koszach, 4 w balach.
79	Jaja drobiu itd.	Dla jaj drobiu: 20 w skrzyniach i zarazem ułożone w wiórach z korku, drzewa, w trocinach itp., 11 w niezupełnych skrzyniach (skrzyniach opatrzonych kratami, nawierconymi otworami), następnie w koszach.
80	Miód itd.	Dla miodu w plastrach, następnie dla wytoczonego miodu, gdy wchodzi w puszkach itd. 20 w skrzyniach, 13 w koszach lub zamkniętych kublach.
81	Wosk, zwierzęcy, itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 4 w skórzanych balach (seronach) i fardi (workach z łyka), 2 w innych balach.
82	Grzyby itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 6 w balach.
86	Pęcherze i jelita itd.	16 w beczkach, 9 w skrzyniach, 2 w balach.
88	Masło naturalne itd.	16 w garnkach,
89	Tłuszcz wieprzowy itd.	13 w beczkach i skrzyniach, następnie w kublach i cebrach z twardego drzewa,
90	Sztuczne masło itd.	11 w kublach i cebrach z miękkiego drzewa, 7 w koszach, następnie w kublach bez nakryw, 6 w skórach, jelitach i balach.
91 *b*	Tran rybi i z foki w naczyniach o mniej niż 10 kilogramach wagi brutto	20 w skrzyniach } tylko przy dowozie 16 w koszach } w flaszkach, dzbanach itd.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
94 *b*	Wosk Carnauba itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 4 w skórzanych balach (seronach) i fardi (workach z łyka), 2 w innych balach.
95	Kwas stearynowy itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 2 w balach.
96	Parafina itd.	
98	Cerezyna	
99	Waselina itd.	
100 *a*	Maź do wozów z olejem skalnym itd.	
106	Oleje, tłuste we flaszkach itd.	20 w skrzyniach, 16 w koszach.
107 *b*	Piwo we flaszkach lub dzbanach	20 w skrzyniach, 12 w koszach.
108	Palone płyny wyskokowe itd.	18 w skrzyniach } tylko, gdy nadchodzą
109	Wino itd.	10 w koszach } w flaszkach, dzbanach itd.
110	Wino musujące	
111	Ocet do potraw itd.	6 w zewnętrznych beczkach. Dodatek tarowy dla wina przy dowozie w osobno urządzonych wozach i statkach bez wszelkiej innej osłony: 17 procent.
113	Chleb itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 4 w przegrodach i koszach, 2 w balach.
114	Pieczywo	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach, 6 w balach.
115	Sago itd.	8 w skrzyniach i beczkach, 5 w koszach, 2 w balach.
116	Towary z ciasta itd.	14 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 4 w balach.
117	Mięso itd.	14 w skrzyniach i beczkach,
118	Kiełbasy mięsne	9 w koszach, 1 w pojedynczych, lekkich balach. *) 2 w innych balach. *)
119	Ser itd.	14 w skrzyniach poniżej 50 kilogramów, 11 w skrzyniach po 50 kilogramów i wyżej, 13 w kublach po 100 kilogramów i poniżej, 9 w kublach ponad 100 kilogramów do 150 kilogramów włącznie, 6 w ciężkich kublach, 8 w beczkach, 5 w koszach, 1 w balach.

*) Zobacz notę końcową przy Numerze 1 taryfy.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
121	Ryby, osobno nie wymienione, solone itd.	13 w skrzyniach, beczkach i innych drewnianych naczyniach (kadziach itp.) z nakrywami, 10 w otwartych drewnianych naczyniach bez nakryw, 9 w koszach, 4 w balach.
122	Ryby przyrządzone itd.	13 w beczkach.
123	Kawior itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 4 w balach.
124	Surogaty kawy itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 2 w balach.
125	Kakao ciastowate	12 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, 2 w balach.
126 127	Kakao w proszku Masa kakaowa itd.	16 w skrzyniach z twardego drzewa i beczkach, 11 w skrzyniach z miękkiego drzewa, 9 w koszach, 4 w balach.
128	Konserwy z ryb, mięsne i ze skorupiaków	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach, 6 w balach.
129 130	Konserwy z jarzyn itd. Konserwy z owoców itd.	Dla ekstraktu mięsnego: 50 w skrzyniach i beczkach z tyglami (garnkami).
131 132	Wszystkie w puszkach itd. Artykuły żywności, osobno nie wymienione	30 w skrzyniach i beczkach z blaszanemi puszkami.
148 *c* 149	Glinki, oczyszczone Inne ziemie itd., sztucznie barwione	12 w skrzyniach i beczkach, 8 w koszach, beczkach papierowych lub też w beczkach papierem wyłożonych, 6 w balach.
151 152 153 *b*	Sok lukrecyowy, gęsty itd. Ambra Kamfora, oczyszczona itd.	12 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, 3 w balach.
154 *b*	Przyjemnie pachnące wody itd. wagi brutto poniżej 10 kilogramów	13 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach Tylko przy dowozie w flaszkach, dzbanach itp.
155	Oleje eteryczne itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach. Tylko, gdy wchodzą w flaszkach, dzbanach itp.
162 163	Orseille itd. Wyciągi z farbników, osobno nie wymienione	12 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, beczkach papierowych lub papierem wyłożonych, 3 w balach, 9 w beczkach zewnętrznych.

Nr. taryfy	Taryfy	Stopy tary w procentach wagi brutto
171	Płyty brukowe itd. z asfaltu	13 w skrzyniach i beczkach. 9 w koszach, 6 w balach.
173	Terpentyna itd.	Dodatek tarowy za olej terpentynowy przy dowozie w osobno urządzonych wozach i statkach bez wszelkiej innej osłony 22 procent.
175	Oleje skalne itd.	20 w beczkach. 16 w skrzyniach lub koszach z naczyniem blaszanem, flaszkami i dzbanami, 7 w blaszankach, flaszkach i dzbanach.
175 Uwaga	Oleje skalne itd.	13 w beczkach, 16 w skrzyniach lub koszach z naczyniem blaszanem, flaszkami i dzbanami, 7 w blaszankach, flaszkach i dzbanach.
176 177	Oleje skalne itd.	15 w beczkach wagi sporco od beczki ponad 300 kilogramów, 18 w beczkach wagi sporco od beczki 300 kilogramów i poniżej, 16 w skrzyniach lub koszach z naczyniem blaszanem, flaszkami i dzbanami, 7 w blaszankach, flaszkach i dzbanach.
178 i 178 Uwaga	Oleje skalne itd.	17 w beczkach, 16 w skrzyniach lub koszach z naczyniem blaszanem, flaszkami i dzbanami, 7 w blaszankach, flaszkach i dzbanach.
179	Pozostałości z destylacyi oleju skalnego itd.	16 w beczkach, następnie w skrzyniach lub koszach z naczyniem blaszanem, flaszkami i dzbanami. 7 w blaszankach, flaszkach i dzbanach.
181 182 183 do 188	Wata bawełniana itd. Przędziwo wstępne itd. Przędza bawełniana	15 w skrzyniach, 13 w beczkach, 10 w koszach, 2 w pojedynczych balach, 3 w innych balach.
189 do 200	Towary bawełniane	15 w skrzyniach, 8 w koszach, 3 w pojedynczych balach, 6 w innych balach.
201	Artykuły techniczne	15 w skrzyniach i beczkach, 8 w koszach, 2 w balach.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
203 204 *b*, *c* i *d* 205 *b*, *c* i *d*	Wata z lnu itd. Przędza lniana itd. Przędza konopna itd.	13 w skrzyniach i beczkach. 9 w koszach, 2 w pojedynczych balach, 4 w innych balach.
206 *b* i *c* następnie Uwaga do Nr. 204, 205 i 206	Przędza z juty itd. Tak zwane powrósełka w kłębkach itd.	11 w skrzyniach i beczkach, 7 w koszach, 2 w pojedynczych balach, 4 w innych balach.
207 208 209	Tkaniny z przędzy lnianej lub ramié, nie wzorzyste itd. Tkaniny z przędzy lnianej lub ramié, wzorzyste itd. Adamaszki itd.	13 w skrzyniach, 9 w koszach, 6 w balach.
210 211 212	Batysty itd. Koronki itd. Hafty itd.	18 w skrzyniach, 13 w koszach, 6 w balach.
213 214 215 216 217 218	Aksamity itd. Towary wstążkowe Towary posamonnicze i guzikarskie Tkaniny z przędzy konopnej itd. Tkaniny z juty itd. Kobierce z lnu pod nogi itd.	13 w skrzyniach, 9 w koszach, 6 w balach.
219	Towary powroźnicze itd.	10 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, 1 w balach.
221 222 225 226 227	Wata z lnu i włosienia itd. Przędza z grubych włosów zwierzęcych itd. Przędza czesana (tak zwany kamgarn), osobno nie wymieniona itd. Wyczeski itd. Przędza do sprzedaży cząstkowej przysposobiona	16 w skrzyniach i beczkach, 11 w koszach, 6 w balach. Dla przędzy na zupełnych hilzach papierowych (cannettes) z wyjątkiem szpulek krzyżowych, oprócz tego 5 procent.
228	Koce itd.	13 w skrzyniach, 9 w koszach, 6 w balach.
229 230 231 232 233 234 235 236	Towary tkackie (weby) lniane, osobno nie wymienione itd. Aksamity itd. Towary wstążkowe Towary pasamonnicze i guzikarskie Towary dziane i pończoszkowe itd. Szale itd. Hafty, jedwabiem haftowane Hafty, innymi materyałami haftowane	18 w skrzyniach, 13 w koszach, 6 w balach.
237 238 *a*	Kobierce pod nogi itd. Ordynarne pilśnie z włosów zwierzęcych itd.	13 w skrzyniach, 9 w koszach, 2 w pojedynczych balach, 4 w innych balach.
238 *b* *	Inne pilśnie itd.	18 w skrzyniach, 13 w koszach, 6 w balach.
239	Artykuły techniczne itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 2 w balach.
241 242 *b* 242 *c* 243 *b* 244 *b* 245 246	Wata jedwabna itd. Jedwab, bielony itd. Jedwab, barwiony itd. Pela barwiona itd. Jedwab sztuczny, barwiony itd. Przęda z jedwabiu itd. Nici jedwabne itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 11 w koszach, 6 w balach.
247 do 254 włącznie	Towary calojedwabne	22 w skrzyniach, 13 w balach.
255 do 260 włącznie	Towary półjedwabne	20 w skrzyniach, 7 w balach.
Uwaga 1 do XXV kl. t.	Całkiem ordynarne tkaniny z surowego przędziwa z odpadków jedwabiu itd.	13 w skrzyniach, 9 w koszach, 6 w balach.
261 262 263 264	Kwiaty sztuczne itd. Części składowe sztucznych kwiatów itd. Pióra strojowe itd. Sztuczne futra z piór itd.	20 w skrzyniach, 11 w koszach, 6 w balach.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
265 271	Wyroby perukarskie itd. Wachlarze itd.	20 w skrzyniach, 13 w koszach, 6 w balach.
273	Artykuły ozdobne (obszewki) z sznurów itd.	20 w skrzyniach, 7 w balach.
274	Odzież, biclizna itd.	20 w skrzyniach, 11 w koszach, 2 w pojedynczych balach, 4 w innych balach.
275	Towary szczotkarskie, pospolite itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
276	Towary szczotkarskie, osobno nie wymienione itd., z opatrzeniami itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
277	Sita drewniane itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
278	Towary sitarskie, osobno nie wymienione	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
279 *b* 280 i 280 Uwaga 281 *a* *b*	Trzcina do krzeseł, bejcowana itd. Ordynarne rogóżki (maty) pod nogi itd. Wązkie i długie dywaniki kokosowe itd. Plecionki, osobno nie wymienione pospolite itd. przednie itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 12 w koszach, 4 w balach. Dla ordynarnych rogóżek (mat) pod nogi itd. (Nr. 280 i Uwaga) 1 w balach.
281 *c* *d*	Plecionki, osobno nie wymienione bardzo przednie itd. w połączeniu z innymi bardzo przednimi materyałami	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
282 *a*	Towary koszykarskie itd. pospolite itd.	16 w skrzyniach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
282 *b* *c* 283	Towary koszykarskie itd. przednie itd. najprzedniejsze itd. Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	20 w skrzyniach, 13 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
285 *c*	Przednie kartony itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach lub stosach z deskami ochronnemi, 4 w balach z papierem w zwojach.
287 *b*	Papier pakunkowy itd. w masie barwiony itd.	
288 *b*	Bibuła, przednia itd.	
288 *c*	Bibuła, w desenie, prasowana itd.	
289	Papier rysunkowy itd.	
290	Papier różnokolorowy itd.	
291	Pergamin	
292	Papier do celów fotograficznych itd.	
293	Inne chemiczne papiery	
294	Papier złoty i srebrny itd.	
295	Obicia (tapety)	
296	Papier, osobno nie wymieniony itd.	
297	Okładki papierowe i tekturowe z warstwami spodniemi lub środkowemi z płótna itd.	
298	Druki itd.	
299	Papier zbytkowy itd.	
300 *a* *b* *c*	Towary z papieru itd., osobno nie wymienione z masy papierowej itd. z papieru lub z papierem Nr. 290 *b* itd. w połączeniu z przedniemi materyałami itd.	
300 *d*	Towary z papieru itd., osobno nie wymienione w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
301	Wyroby formierskie z tektury szwedzkiej itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
302	Karty do grania itd.	
303	Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
306 308 309 310 311 312 313	Ciasto kauczukowe Płyty, nie wulkanizowane itd. Towary z płyt patentowych itd. Zabawki dla dzieci z miękkiego kauczuku itd. Obówie itd. Towary z miękkiego kauczuku, osobno nie wymienione itd. Twarda guma itd. w płytach itd.	14 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 4 w balach.
314	Towary z twardej gumy, osobno nie wymienione itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
315 316 317	Tkaniny i materye dziane, powleczone kauczukiem itd. Tkaniny elastyczne itd. Odzież itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 6 w balach.
318 319	Towary kauczukowe w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami Towary kauczukowe z opatrzeniami ze szlachetnych kruszców itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
320 *b* do *h*	Artykuły techniczne itd.	13 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 2 w balach.
321 322 323 324 325 326 *a*	Cerata, ordynarna itd. Opony na wóz itd. Chodniki na podłogę itd. Płótno introligatorskie Cerata, osobno nie wymieniona itd. Towary ceratowe itd. w połączeniu ze zwyczajnymi lub przedniimi materyałami	10 w skrzyniach i beczkach, 7 w koszach, 3 w balach.
326 *b* 327	Towary z ceraty itd. w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
328 do 330 włącznie i 332 do 337 włącznie	Skóra (wyprawna)	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach, Dla 328: 1 w balach.
338 *a* *b*	Towary siodlarskie i rymarskie itd. bez metalowych części składowych lub z okuciami itd. z żelaza itd. z okuciami itd. z mosiądzu itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
338 *c*	Towary siodlarskie i rymarskie itd. ze srebrnemi itd. okuciami itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
339 *a* *b*	Towary kaletnicze ze skóry itd. z opatrzeniami z żelaza itd. z opatrzeniami z innych kruszczów itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
339 *c* 340 341 342 343	Towary kaletnicze ze skóry itd. w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami itd. Obówie itd. Rękawiczki, skórzane itd. Towary skórzane, osobno nie wymienione itd. Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
344	Artykuły techniczne itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 1 w balach.
345 346	Futra, przysposobione, nie gotowe Futra, gotowe	13 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach, 4 w balach.
384 *b* 349	Drut drewniany itd., bejcowany itd. Gwoździki (sztyfty) drewniane itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
351 *a* 2	Forniry itd., nie wstawione, barwione itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
351 *b*	Forniry itd. wstawione itd.	
352 *a* 1	Listwy drewniane itd. gładkie itd., rurowe	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
a 2	gładkie itd., bejcowane itd.	
352 *a* 3	Listwy drewniane itd. gładkie itd., masą obłożone itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach, 7 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
a 4	gładkie itd., bronzowane itd.	
b	z robotą przednio kratkowaną lub rzeźbiarską itd.	
353 *a*	ramy itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
353 *b* i *c*	ramy itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
354 *b*	Laski itd. ordynarnie obrobione, bejcowane itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
354 *c*, *d*, *e*, *f*	Laski itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
355 *a*	Zabawki drewniane ordynarne itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
355 *b*, *c*, *d*	Zabawki drewniane	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
356	Towary, osobno nie wymienione, ze zwykłego drzewa itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
357	Towary, osobno nie wymienione z przedniego drzewa itd.	
358	Towary, osobno nie wymienione, przednio toczone itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
359	Towary, osobno nie wymienione, z drzewa, z przednio kratkowaną robotą lub też robotą rzeźbiarską itd.	
360	Towary, osobno nie wymienione, z drzewa, z robotą wykładaną itd.	
361	Towary, osobno nie wymienione, z innych tokarskich i snycerskich materyałów, jak drzewo	
a	z roślinnych materyałów snycerskich itd., na innem miejscu nie wymienionych itd.	
361	Towary, osobno nie wymienione, z innych tokarskich i snycerskich materyałów, jak drzewo	20 w skrzyniach i beczkach, 8 w koszach i półskrzyniach, 5 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach. Dla sztab rogowych: 10 w skrzyniach i beczkach.
b	z kości itd.	
361	Towary, osobno nie wymienione, z innych tokarskich i snycerskich materyałów, jak drzewo	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
c	z pianki morskiej itd.	
d	z bursztynu itd.	
e	z kości słoniowej itd.	
361 Uwaga	Do dalszego przetworzenia przysposobione przedmioty itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 8 w koszach i półskrzyniach, 5 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
362	Towary galanteryjne itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
364 365	Płyty korkowe itd. Kamienie korkowe	16 w skrzyniach i beczkach, 10 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
366	Zatyczki itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach i półskrzyniach, 6 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach. Dla zatyczek korkowych: 5 w balach.
367	Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
370 *c* 371 *b* 372 373 374 378 382 383 *b* *c* 385 *b* 386 387 388 389 390	Szkło dęte, ordynarne itd. kolorowe itd. Szkło dęte z wtartemi tylko zatyczkami itd. kolorowe itd. Szkło dęte, oczyszczone itd. Kolby szklanne itd. do elektrycznych lamp żarowych Szkło prasowane i masywne, osobno nie wymienione itd. Zwierciadła w ramy oprawione Szkiełka do zegarków kieszonkowych itd. Perły szklanne pomalowane itd. naśladowania prawdziwych pereł Guziki szklanne itd. pomalowane itd. Kamienie fałszywe, nieoprawione Naramienniki i naszyjniki ze szkła itd. Towary ze szkła i emalii, osobno nie wymienione itd. Zęby sztuczne itd. Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	23 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, na osadach, w przegrodach lub półskrzyniach.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
393 *c*	Łupek dalej przerobiony itd.	16 w skrzyniach, 10 w beczkach.
394 *b*	Płyty kamienne itd. dalej obrobione itd.	
2	z alabastru itd.	
3	z granitu itd.	
395	Osobno nie wymienione wyroby z kamieni, które w następujących Numerach nie są wyszczególnione	
b	całkiem lub po części szlifowane itd.	
396	Osobno nie wymienione wyroby z alabastru itd.	
a 2	ociosane itd., w inny sposób na bokach obrobione itd.	
b	całkiem lub po części szlifowane itd.	
397	Osobno nie wymienione wyroby z granitu itd.	
b	całkiem lub po części szlifowane itd.	
401	Towary azbestowe	15 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 6 w balach, następnie w stosach z deskami ochronnemi.
a	papier z azbestu itd.	
b	także uformowane itd.	
401	Towary azbestowe	16 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 6 w balach.
c	przędziwo azbestowe itd.	
d	tkanina azbestowa itd.	
e	inne towary azbestowe itd.	
403	Naturalne kamienie szlifierskie i marmurki	12 w skrzyniach i beczkach, 8 w koszach, beczkach papierowych lub beczkach cylindrycznych, papierem wyłożonych, 6 w balach.
b	w połączeniu z drzewem itd.	
404	Sztuczne kamienie szlifierskie i marmurki itd.	
405	Środki mineralne do czyszczenia, szlifowania i polerowania itd.	
406	Papier do szlifowania	
407	Sukno do szlifowania itd.	
408	Towary kamienne, przednie itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 6 w balach.
409	Towary kamienne w połączeniu itd.	
a	ze zwyklymi materyałami	
b	z przednimi materyałami	

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
409	Towary kamienne w połączeniu itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
c	z najprzedniejszymi materyałami	
410	Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	
417	Płyty do wykładania ścian i podłóg itd.	23 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, na osadach w przegrodach lub półskrzyniach.
a	niepolerowane	
2	jednokolorowe aż do 15 milimetrów grubości	
4	różnokolorowe aż do 15 milimetrów grubości	
b 1 i 2	polewane	
423	Części składowe izolacyi i opatrzeń (montowań) itd.	
424 *a* i *b*	Porcelana itd.	
425	Towary gliniane, osobno nie wymienione itd.	
426	Towary gliniane, inne itd. w połączeniu	
a	ze zwykłymi materyałami	
b	z przedniimi materyałami	
426 *c*	Towary z gliny, inne itd. w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
427	Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych kruszców itd.	
431	Żelazo i stal w sztabach itd.:	5 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
b	z fasonem	
c	żelazo ozdobne itd.	
d	przyrządzone itd.	
e	niklowane itd.	
432	Blacha i płyty itd.	3 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
433	Blacha i płyty poprzebijane itd.	5 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
434	Drut itd.	4 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
435	Drut hartowany itd.	
437	Walce z nie kowalnego odlewu itd.	7 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
438	Rury z nie kowalnego odlewu itd.	
a 2	surowe itd. poniżej 7 milimetrów	
b	w inny sposób zwyczajnie obrobione itd.	
c	przednio obrobione itd.	
439	Rury z żelaza kowalnego itd.	
440	Rury z płyt i blach nitowane itd.	
441	Części połączenia rur itd.	
442	Żelazne konstrukcye itd.	
443	Beczki żelazne itd.	
444	Towary kotlarskie itd.	
445	Towary z blachy, osobno nie wymienione:	
a	z surowej czarnej blachy	
b	z czarnej blachy, ordynarnie pomalowane itd.	
c	szlifowane itd.	
445 *d* *e*	Towary z blachy, osobno nie wymienione pomalowane itd. polerowane itd.	9 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
447	Środki do przymocowywania szyn itd.	5 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
448	Osie kolejowe itd.	
449	Koła kolejowe itd.	
450	Urządzenia do wymijania itd.	
451	Osie itd.	
452	Kosy itd.	
453	Ciężkie obcęgi kowalskie itd.	
454	Klamry (skoble) itd.	
455	Widły do siana, gnoju i inne ordynarne itd.	7 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
456	Młoty itd.	
457	Pilniki itd.	
458	Piły itd.	
459	Tak zwane frezery itd.	
460	Heble i dłuta itd.	

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
461	Gwoździki i małe sztyfciki itd.	7 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
462	Mutry do śrub i kołki żelazne bez gwintów itd.	
463	Śruby, mutry do śrub i kołki żelazne z gwintami	
464	Łańcuchy itd.	
465	Łańcuchy przegubowe itd.	
466	Towary druciane, osobno nie wymienione	
a	surowe itd.	
b	przednio pomalowane itd.	
Uwaga	Powrozy druciane itd.	
466	Towary druciane, osobno nie wymienone	9 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
c	w inny sposób przednio obrobione itd.	
467	Grempie itd.	
468	Igły itd.	
469	Igły do szycia itd.	
470	Stal sprężynowa itd.	7 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
471	Sprężyny	
a	sprężyny płaskie i skręcone itd.	
b	inne sprężyny do wozów	
471	Sprężyny	9 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
c	sprężyny do mebli i inne ordynarne itd.	
d	sprężyny, osobno nie wymienione itd.	
472	Wiązadła (obręcze) itd.	7 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
473	Zamki itd.	8 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
474	Artystyczne wyroby ślusarskie itd.	
475	Kasy żelazne itd.	
476	Meble żelazne itd.	7 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
477	Ostrogi itd.	9 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
478	Broń itd.	
479	Towary nożownicze itd.	7 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
a	Części składowe do towarów nożowniczych itd.	
i Uwaga 2	Z blachy wyciskane widelce do powlekania cyną itd.	
b	Noże ordynarne itd.	
479	Towary nożownicze itd.	9 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
c	Nożyce itd.	
d	Noże kieszonkowe i składane itd.	
e	Wszystkie inne towary nożownicze itd.	
480	Towary galanteryjne itd.	
481	Towary z nie kowalnego odlewu, osobno nie wymienione itd.	5 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
a 3 i 4, *b*		
481	Towary z nie kowalnego odlewu, osobno nie wymienione itd.	9 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
c	Przednio obrobione itd.	
482	Sztuczny odlew itd.	
483	Towary z kowalnego żelaza, osobno nie wymienione itd.	5 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
a	Surowe itd.	
b	W inny sposób zwyczajnie obrobione itd.	
483	Towary z kowalnego żelaza, osobno nie wymienione itd.	9 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
c	Przednio obrobione itd.	
484	Towary żelazne w połączeniu ze zwyklymi materyałami	
485	Towary żelazne w połączeniu z przednimi materyałami	

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
486 487	Towary żelazne, pozłacane itd. Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
490 491 *a* *b* *d* 492 493	Anody niklowe Blacha i płyty, dalej nie obrobione z ołowiu z cyny itd. z miedzi itd. Blacha i płyty, powyginane lub z otworami itd. Blacha i płyty wszelkiego rodzaju, szlifowane itd.	5 w skrzyniach i beczkach. 2 w koszach, 1 w balach.
494 495	Blacha i płyty, pozłocone itd. Kruszec w sztabach itd.	8 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
496 *a* *b* *c* 2 *d*	Drągi, sztaby i druty itd.: z ołowiu z cyny itd. z cynku: druty z miedzi itd.	5 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach. Dla drutów Numeru 496 *d* 3 taryfy na szpulkach drewnianych: 12 w skrzyniach i beczkach.
497 498	Drągi, sztaby i druty, polerowane itd. Drut miedziany, cementowany itd.	8 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach. Dla drutów Numeru 497 *b* 2 taryfy na szpulkach drewnianych: 12 w skrzyniach i beczkach. Dla drutów Numeru 498 taryfy na szpulkach drewnianych: 20 w skrzyniach i beczkach.
499	Druty z nieszlachetnych metali lub aliażów metali, pozłocone itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
500 *a* do *d* włącznie	Rury i walce, dalej nie obrobione itd.	5 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
500 Uwaga	Dalej obrobione itd. rury i walce	8 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
501 502 503 504	Kawałki odlewu, ordynarne, dalej nie obrobione itd. Kotły itd. Lut miękki itd. Lut złotniczy	6 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
505 506 507 508 509	Ołów i cyna w płatkach itd. Czcionki drukarskie itd. Powrozy druciane z nieszlachetnych metali itd. Dna sit itd. Perły metalowe itd.	8 w skrzyniach i beczkach. 2 w koszach, 1 w balach.
510 511 512	Przedmioty strojowe dla mężczyzn i kobiet itd. Towary galanteryjne itd. Kruszec w płatkach itd.	20 w skrzyniach i beczkach. 13 w koszach, 6 w balach.
513 514 515 516 517 518 519 520 521	Proszek bronzowy itd. Towary, osobno nie wymienione, z ołowiu itd. Towary, osobno nie wymienione, z cynku itd. Towary lane z miedzi itd. Towary, osobno nie wymienione, z miedzi itd. Towary, osobno nie wymienione, z niklu itd. Towary, osobno nie wymienione, z metalu brytania itd. Towary wszelkiego rodzaju z aluminium itd. Towary z nieszlachetnych kruszców lub z aliażów kruszców w połączeniu z przednimi materyałami	8 w skrzyniach i beczkach. 2 w koszach, 1 w balach.
522 523 524 525	Towary z nieszlachetnych kruszców lub też aliażów kruszców, całkiem lub częściowo pozłocone itd. Bouillons itd. Towary lijońskie itd. Towary tej klasy itd. z opatrzeniami ze szlachetnych metali itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
526	Kotły parowe itd.	13 w skrzyniach i beczkach.
527	Lokomotywy itd.	8 w półskrzyniach.
528	Maszyny parowe itd.	6 w koszach.
529	Narzędzia maszynowe	4 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.
530	Maszyny rolnicze itd.	
532	Maszyny do przysposabiania i przetwarzania bawełny itd.	
533	Maszyny do przysposabiania i przetwarzania itd. do przędzenia odpadków lub wyczesków bawełny i wełny	
534	Warsztaty tkackie i do robót dzianych itd.	
535	Maszyny do szycia itd.	
536 do 538 włącznie	Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione itd.	
539	Dynamo-maszyny itd.	
540	Przyrządy itd. telegraficzne itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
541	Urządzenia do przerywania i łączenia prądu itd.	
542	Lampy, elektryczne itd.	
543	Przyrządy, elektryczne itd., osobno nie wymienione	
544	Kable itd.	8 w skrzyniach, beczkach, następnie na bębnach, co najmniej 500 kilogramach wagi brutto, 2 w koszach, 1 w balach.
545	Akumulatory itd.	8 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
546	Węgle elektryczne itd.	12 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, 3 w balach.
552	Części składowe itd. kół do jazdy	8 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
553	Samochody itd.	13 w skrzyniach i beczkach.
554	Motory itd. do samochodów	8 w półskrzyniach. 6 w koszach, 4 w balach, ramach drewnianych lub przegrodach.

Nr. taryfy	Towar	Stopy taryfy w procentach wagi brutto
562	Płyty itd. ze szlachetnych metali itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
563	Prawdziwe złoto itd. w listkach	
564	Druty z przedniego srebra itd.	
565	Bouillons itd. ze szlachetnych metali itd.	
566	Półtowary ze szlachetnych metali itd.	
567	Wyroby ze złota itd.	
568	Wyroby ze srebra itd.	
569	Towary platynowe itd.	
570	Osobno nie wymienione wyroby itd. z korali itd.	
571	Kamienie, prawdziwe itd.	
572	Towary z półszlachetnych kamieni itd.	
573	Przyrządy, chirurgiczne itd.	
574	Przyrządy, matematyczne itd.	
575	Przyrządy, optyczne itd.	
576	Przyrządy, osobno nie wymienione	
577	Narzędzia miernicze itd.	
578	Wagi itd.	8 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
579 do 583 włącznie	Przyrządy muzyczne	23 w skrzyniach i beczkach, 9 w półskrzyniach, 4 w ramach drewnianych, przegrodach lub balach.
584	Struny	9 w skrzyniach i beczkach, 2 w koszach, 1 w balach.
588	Garnitury do zegarków kieszonkowych itd.	20 w skrzyniach i beczkach, 13 w koszach, 6 w balach.
589	Zegary, zegarki i werki takichże, osobno nie wymienione itd.	
590	Garnitury wszelkiego rodzaju do zegarów i zegarków Nr. 589	
591	Zegary wieżowe itd.	10 w skrzyniach i beczkach. 6 w koszach, 6 w balach.
593	Sól kuchenna, chemicznie czysta itd.	12 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, beczkach papierowych i beczkach papierem wyłożonych, 3 w balach, 9 w beczkach zewnętrznych.

Nr. taryfy	Towar	Stopy taryfy w procentach wagi brutto
597 *a*	Potaż żrący itd.	10 w skrzyniach i beczkach. 6 w koszach, beczkach papierowych i beczkach papierem wyłożonych. 3 w balach.
597 *d*	Nadtlenek barowy	4 w skrzyniach i beczkach, 1 w balach.
597 *e* *g* *h*	Glinka, sztuczna itd. biel cynkowa itd. tlenek cynku, sztuczny itd.	10 w skrzyniach i beczkach. 6 w koszach, beczkach papierowych i beczkach papierem wyłożonych. 3 w balach.
597 *l*	Glejta ołowiana, mielona itd.	6 w skrzyniach i beczkach. 1 w balach.
597 *n* *o*	Woda amoniakowa itd. spirytus amoniakowy itd.	Dodatek tary przy dowozie w osobno urządzonych wozach i statkach, bez jakiego innego opakowania. Dla zbogaconej wody gazowej: 15 procent. Dla spirytusu amoniakowego: 20 procent.
597 *q*	Woda utleniona	9 w beczkach zewnętrznych.
598 *b*	Kwas solny itd.	Dodatek tary dla kwasu solnego w osobno urządzonych wozach i statkach, bez jakiego innego opakowania: 20 procent.
598 *c*	Kwas siarkowy itd.	Dodatek tary przy dowozie w osobno urządzonych wozach i statkach, bez wszelkiego innego opakowania: 15 procent.
598 *e*	Kwas szczawiowy itd.	10 w skrzyniach i beczkach. 6 w koszach, beczkach papierowych i beczkach papierem wyłożonych, 3 w balach.
598 *f*	Kwas fluorowodorowy itd.	9 w beczkach zewnętrznych.
599 *f*	Soda, kalcynowana (zwapniona); szkło wodne, płynne	Dodatek tary dla szkła wodnego, płynnego, przy dowozie w osobno urządzonych wozach i statkach bez wszelkiego innego opakowania: 15 procent.
599 *k*	Azotyn sodowy itd.	10 w skrzyniach i beczkach. 6 w koszach, beczkach papierowych i beczkach papierem wyłożonych. 3 w balach, 9 w beczkach zewnętrznych.
m	chroman potasowy itd.	
n	żelazosinek i żelazosinek potasowy itd.	
o	siarczek potasowy i sodowy itd.	
600 *h*	Siarczyn itd. wapniowy w stanie stałym	
k	octan wapniowy, drzewny	
l	węglan wapniowy itd.	
601 *c*	Octan i przyswędkowy octan glinu	
d	siarczek żelaza itd.	
602 *d*	Biel ołowiowa	6 w skrzyniach i beczkach. 1 w balach.
602 *e*	Octan przyswędkowy ołowiu itd.	10 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, beczkach papierowych lub beczkach papierem wyłożonych, 3 w balach, 9 w beczkach zewnętrznych. Dodatek tary dla płynnego chlorku cynku przy dowozie w osobno urządzonych wozach i statkach, bez wszelkiego innego opakowania: 12 procent.
f	azotan miedzi itd.	
603 *d*	dwuchlorek siarki	
604 *b*	Gliceryna, oczyszczona itd.	9 w beczkach zewnętrznych.
604 *c*	Olej anilinowy itd.	Dodatek tary dla surowego kwasu karbolowego przy dowozie w osobno urządzonych wozach i statkach, bez wszelkiego innego opakowania 22 procent.
604 *d*	Zasady pirydynowe	9 w beczkach zewnętrznych.
e	Krezol itd.	
604 *f*	Kreolina, lizol itd.	10 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, beczkach papierowych, lub beczkach papierem wyłożonych, 3 w balach, 9 w beczkach zewnętrznych.
607	Przyrządzone czernidła	Dla przyrządzonych czernideł w puszkach blaszanych itd. i czernideł do obuwia. 13 w skrzyniach i beczkach.
608	Czernidła do obuwia itd.	
610	Galareta itd.	10 w skrzyniach, beczkach i zamkniętych kadziach. 6 w koszach, 3 w balach.
611	Klej wszelkiego rodzaju itd.	
612	Albumina itd.	
613	Krochmal itd.	
614	Guma z krochmalu itd.	

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
615 616	Drożdże prasowane Drożdże inne itd.	12 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, beczkach papierowych lub beczkach papierem wyłożonych, — 3 w balach, 9 w beczkach zewnętrznych.
618	Surogaty mydła itd.	10 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, 3 w balach.
619 620	Kollodium itd. Eter itd.	9 w beczkach zewnętrznych.
622 Uwaga	Chemiczne materyały i wytwory osobno nie wymienione	12 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, beczkach papierowych lub beczkach papierem wyłożonych, 3 w balach, 9 w beczkach zewnętrznych.
623 *a*	Pokosty olejne itd. w beczkach	11 w beczkach zewnętrznych.
623 *b* 624	Pokosty olejne itd. w blaszankach itd. Lakier itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, beczkach papierowych lub beczkach papierem wyłożonych, 6 w balach, 11 w beczkach zewnętrznych.
625 Uwaga 1 626 627 628 629	Barwiki maziowe Farby osobno nie wymienione Wszystkie farby w formie kolaczyków itd. Atramenty itd. Ołówki itd.	12 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, beczkach papierowych lub beczkach papierem wyłożonych, 3 w balach, 9 w beczkach zewnętrznych.

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi i brutto
630 631 632 633	Towary aptekarskie, przyrządzone itd. Octy, tłuszcze i oleje, perfumowane itd. Wyskokowe essencye aromatyczne Pachnidła itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, beczkach papierowych lub beczkach papierem wyłożonych, 6 w balach, 11 w beczkach zewnętrznych.
635 636	Świece łojowe Wyroby świec i tłuszczów, osobno nie wymienione itd.	16 w skrzyniach, 9 w koszach, 6 w balach.
637	Mydło itd.	13 w skrzyniach, 9 w koszach, 6 w balach.
638 639	Świece woskowe itd. Towary z wosku uformowanego	16 w skrzyniach, 9 w koszach, 6 w balach.
640 641 642 643	Towary zapalne, pospolite itd. Ognie sztuczne Lonty itd. Hilzy do patronów itd.	16 w skrzyniach i beczkach, 9 w koszach, 6 w balach.
644 645 646	Patrony itd. Środki strzelnicze, inne itd. Wszystkie, w poprzedzającym Numerze taryfy nie zawarte środki rozsadzające i wybuchowe	16 w skrzyniach i beczkach.

Dodatek B do §u 23.

Spis

kompetencyi komór przy ocleniu dowozowem.

Nr. taryfy	Towar	Oclenie przedsiębrać może
1 do 3	Towary kolonialne	P. I.
4 do 8	Korzenie (do przyprawy)	P. I.
9 do 18	Owoce południowe	P. II.
19 do 21	Cukier	P. I.*)
22	Tytoń i wyroby tytoniowe wszelkiego rodzaju	P. I.*)
23 do 34	Zboże, słód, owoce strączkowe itd.	P. II.
35 do 55	Owoce, jarzyny, rośliny i części roślin	P. II.*)
56	Rośliny żywe itd.	komory osobno upoważnione
57 i 58	Korzenie cykoryi, gręple	P. II.
59 do 60	Chmiel i mąka chmielowa	P. I.
61 do 62	Trawa morska itd.	P. II.
63 do 67	Woły, buhaje, krowy, jałownik, cielęta	P. I.
68 do 69	Owce, kozy, jagnięta, koźlęta	P. II.
70 do 71	Świnie, konie	P. I.
72	Muły, muloosły, osły	P. II.
73 do 75	Drób, dziczyzna, dzikie ptactwo, ryby itd.	P. II.
76	Małże lub skorupiaki itd.	P. II.
77	Zwierzęta osobno nie wymienione	P. II.
78 i 79	Mleko, jaja drobiu	P. II.
80	Miód	G. II.
80 Uw. i 81	Miód w plastrach itd., wosk itd.	P. II.
82	Grzyby	P. I.
83 do 87	Błamy, skóry, włosy, pierze, pęcherze, jelita itd.	P. II.
88 i 89	Masło naturalne, tłuszcz wieprzowy itd.	P. I.*)
90	Sztuczne masło itd.	G. II.*)
91 do 101	Tłuszcze	G. II.*)
102 do 106	Oleje, tłuste	P. I.*)
107 do 111	Napoje	P. I.
112, 113	Wody mineralne itd., chleb, zwyczajny itd.	P. II.
114	Pieczywo	P. I.
115, 116	Sago itd., towary z ciasta	P. I.
117	Mięso	P. II.
118 do 122	Kiełbasy mięsne, ser, śledzie, ryby, osobno nie wymienione, itd.	P. I.
123, 124	Kawiar itd., surogaty kawy	P. I.
125	Masło kakaowe	P. I.
126 do 132	Kakao w proszku, masa kakaowa itd., konserwy z ryb itd.	P. I.
133 do 135	Drzewo, węgle i torf	P. II.
136 do 141	Materyały tokarskie i snycerskie	P. II.
142 do 145	Kamienie itd.	P. II.
146 *a*, 147 *a*, 148 *a*	Biała kreda, szmergiel, glinki farbierskie itd.	P. II.
146 *b*, 147 *b*, 148 *b* i *c*	Biała kreda, mielona itd.	G. II.*)

Do Nru 19 i 20. Rozczyny cukru P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia.
Do Nru 22. Tytoń itd. tylko na mocy osobnego pozwolenia.
Do Nru 38 i 39. Suszone owoce barwione tylko G. K. na mocy pozwolenia.
Do Nru 88 do 90, Uwaga 2. Tłuszcz do potraw, denaturowany, tylko w miarę osobnego upoważnienia.
Do Nru 91 do 101 P. K. tylko do 100 kilogramów lub też po poprzedniem zbadaniu wzorów przez urząd upoważniony po myśli §u 23 rozp. wyk.
Do Nru 103 i 104, Uwaga 1. Oliwa, olej z orzechów ziemnych i olej rącznikowy, denaturowany, tylko osobno upoważnione komory główne.
Do Nru 146 *b*, 147 *b*, 148 *b*, *c* — P. K. tylko do 100 kilogramów lub po poprzedniem zbadaniu wzorów przez urząd upoważniony po myśli §u 23 rozp. wyk.

Nr. taryfy	Towar	Oclenie przedsiębrać może
149, 150	Inne glinki	P. II.
151 do 155	Materyały aptekarskie i pachnidła	P. I.
156 do 159	Drzewo farbierskie itd.	P. II.
160 i 161	Katechu itd.	P. I.
162 do 164	Orseille itd., wyciągi garbarskie i barwikowe, osobno nie wymienione itd.	G. II.*)
165 do 174	Żywica, pospolita itd.	P. I.
175	Oleje skalne, surowe itd.	G. II.*)
176 do 177	Oleje skalne itd.	P. I.
178 do 179	Oleje skalne itd.	G. II.*)
180	Bawełna, surowa itd.	P. II.
181	Wata bawełniana itd.	P. I.
182	Przędziwa wstępne itd.	G. II.
183 do 186	Przędza bawełniana	G. II.*)
187	Przędza bawełniana, bielona itd., jak 183 do 186.	
188	Przędza do sprzedaży cząstkowej przysposobiona	P. I.
189 do 201	Towary bawełniane itd.	G. II.*)
202	Len itd.	P. II.
203 do 206	Wata, przędza itd.	P. I.
207 do 218	Tkaniny lniane itd.	G. II.*)
219	Towary powroźnicze itd.	P. I.
220	Wełna surowa itd.	P. II.
221	Wata z wełny i włosienia itd.	P. I.
222	Przędza z grubych włosów zwierzęcych itd.	G. II.*)
223—224	Przędza mohair, alpakka itd.	komory osobno upoważnione
225 i 226	Przędza czesana (kamgarn) itd.	G. II.*)
227	Przędza do sprzedaży cząstkowej przysposobiona	P. I.
228 do 239	Koce itd., wełniane towary tkackie itd.	G. II.*)
240	Kokony itd.	P. II.
241	Wata jedwabna itd.	P. I.
242 *a*	Jedwab zmotany lub skręcony, itd., surowy	P. I.*)
242 *b* i *c*	Jedwab bielony, barwiony itd.	P. I.
243 *a*	Pela itd., także w nitki skręcona, surowa lub bielona	P. I.*)
243 *b* 1 i 2	Pela, barwiona itd.	P. I.
244 *a*	Jedwab sztuczny, także w nitki skręcony surowy, biały, nie barwiony	P. I.*)
244 *b* 1 i 2	Jedwab sztuczny, barwiony itd.	P. I.
245, 246	Przędza i jedwab itd.	P. I.
247 do 249	Towary całojedwabne itd.	G. II.
250 *a*	Towary całojedwabne, gładkie itd.	komory osobno upoważnione
250 *b* do 254	Towary całojedwabne, z fasonem itd.	G. II.
255	Towary półjedwabne itd.	G. II.
256 *a*	Towary półjedwabne, gładkie	komory osobno upoważnione

Do Nrów 162 do 164. P. K. tylko do 100 kilogramów lub za poprzedniem zbadaniem wzorów przez urząd upoważniony po myśli §u 23 rozp. wyk.

Do Nru 175, także Uwaga, Nr. 178, także Uwaga i 179 P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia.

Do Nrów 183 do 186. P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia lub też w zakresie ogólnych kompetencyi (§ 23 rozp. wyk.) podług najwyższej przy tym Numerze taryfy w rachubę wchodzącej stopy celnej.

Do Nrów 189 do 191. P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia lub też w zakresie ogólnych kompetencyi (§ 23 rozp. wyk.) podług stóp celnych Numeru 192 taryfy.

Uwaga ogólna. Tkaniny (materye) barwione lub drukowane wytworami arsen zawierającymi, tylko G. K. na mocy pozwolenia.

Do Nrów 207, 208. Tego rodzaju tkaniny o 120 lub więcej nitkach na 2 centymetry kwadratowe P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia lub też w zakresie ogólnych kompetencyi (§ 23 rozp. wyk.) podług stopy celnej Numeru 210 taryfy. (Uwaga ogólna jak po Nrach 189 do 191.)

Do Nrów 222 do 226. P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia. Przędzę czesaną (kamgarn) Nru 225 P. K. w zakresie ogólnych kompetencyi (§ 23 rozp. wyk.) podług stóp celnych, ustalonych pod *a* do *d* dla przędzy ponad Nr. 45.

Do Nrów 229 *a* i *b* i 239 *b*. P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia. (Uwaga ogólna jak po Nrach 189 do 191.)

Do Nrów 242 *a*, 243 *a*, 244 *a*. P. K. II tylko do 150 kilogramów.

Nr. taryfy	Towar	Oclenie przedsiębrać może
256 *b* do	Towary półjedwabne, z fasonem itd.	G. II.*)
261, 262 i uwaga	Sztuczne kwiaty, gotowe itd.	G. II.*)
263	Pióra strojne, przyrządzone itd.	G. II.
264, 265	Sztuczne futra z piór itd.	G. II.
266	Nieukształtowany materyał z piłśni na kapelusze	G. II.
267—270	Kapelusze męskie i damskie itd.	G. II.
271 *a* do *c*	Wachlarze wszelkiego rodzaju itd.	G. II.
d 1 do 2	Wachlarze z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
272 *a*	Parasole i parasolki itd.	G. II.
b	Parasole i parasolki z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
273, 274	Artykuły ozdobne (obszewki) itd., odzież itd.	G. I.
275, 276 *a* do *c*	Towary szczotkarskie itd.	P. I.
276 *d*	Towary szczotkarskie z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
277	Sita drewniane, gotowe itd.	P. I.
278	Towary sitarskie, osobno nie wymienione	G. II.
279	Trzcina do krzeseł itd.	P. II.
280	Orydynarne kobierce pod nogi itd.	P. I.
281 *a*	Plecionki, osobno nie wymienione, pospolite	P. II.
281 *b* do *d*	Plecionki, osobno nie wymienione itd.	G. II.
282 *a*	Towary koszykarskie, pospolite	P. II.
282 *b*, *c*	Towary koszykarskie, przednie i najprzedniejsze	P. I.
283	Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
284	Miazga papierowa itd.	P. II.
285 *a*	Tektura (okładki tekturowe), ordynarne itd.	P. I.*)
b, *c*	Gładkie tektury (do sukna), tektura łupkowa, tektura połyskująca, przednie kartony itd.	P. I.
286	Tektura maziowa i szwedzka	P. I.
287 *a*	Papier do pakowania itd., nie barwiony	P. I.*)
b	Papier do pakowania, w masie barwiony itd.	P. I.
288 *a*	Bibuła, ordynarna nie barwiona	P. I.*)
288 *b*, *c* do 294	Bibuła, przednia itd., papier rysunkowy itd., papier różnokolorowy itd., pergamin, papier fotograficzny i chemiczny, papier złoty i srebrny itd.	P. I.
295	Tapety	G. II.*)
296 do 298	Papier, osobno nie wymieniony itd., druki, ogłoszenia itd.	P. I.
299—301	Papier zbytkowy, osobno nie wymieniony itd.	G. II.*)
302	Karty do gier	Wiedeń, Praga, Cieplice, Insbruk, Tryest, Budapeszt, Debreczyn, Temeszwar, Zagrzeb, Rjeka, Serajewo.
303	Towary klasy XXIX z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
304	Kauczuk itd.	P. II.
305—307	Rozczyny kauczuku itd.	P. I.
308—315	Płyty, nie wulkanizowane itd.	G. II.
316—318	Tkaniny elastyczne itd.	G. II.
319	Towary z kauczuku z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
320	Artykuły techniczne	G. II.
321—326	Cerata itd.	G. II.
327	Towary klasy XXXI z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
328—337	Skóra wyprawna z bydła rogatego i końska itd.	P. I.
338 *a*, *b*	Towary siodlarskie i rymarskie itd.	G. II.
c	Towary siodlarskie i rymarskie ze srebrnemi itd. okuciami	G. I.

Do Nru 256 *b* Uwaga i Uwaga 1 po Nrze 260. P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia. (Uwaga ogólna, jak po Nrach 189 do 191.)

Do Nrów 261, 262, także Uwaga i 263. Sztuczne kwiaty, barwione wytworami zawierającymi arsen, jakoteż takie części składowe kwiatów, oraz pióra strojowe tylko G. K. na mocy pozwolenia.

Do Nru 285 *a*. P. K. II tylko do 100 kilogramów.

Do Nru 287 *a*, 288 *a*. P. K. II tylko do 100 kilogramów.

Do Nru 295. Tapety, barwione lub drukowane wytworami arsen zawierającymi tylko G. K. na mocy pozwolenia.

Do Nru 299. Hurtowne wyroby fabryczne obrazów drukowanych P. K. II tylko do 50 kilogramów.

Nr. taryfy	Towar	Oclenie przedsiębrać może
339—342	Towary kaletnicze z wyprawnej skóry itd.	G. II.
343	Towary klasy XXXII z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
344	Artykuły techniczne	G. II.
345—346	Futra itd.	G. II.
347—349	Drzewo warstatowe i towary piłą rżnięte itd.	P. II.
350—353	Fryzy, rzemienie, sztaby itd.	P. I.
354 i 355	Laski z drzewa lub trzciny itd., zabawki drewniane itd.	P. I.
356	Towary, osobno nie wymienione, ze zwykłego drzewa itd.	P. II.
357—362	Towary, osobno nie wymienione, z przedniego drzewa.	G. II.
363 do 366, Uwaga 2	Grys korkowy itd.	P. I.
367	Towary klasy XXXIV z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
368 do 385	Zacier na szkło itd.	P. I.
386 do 389	Kamienie fałszywe, nie oprawione itd.	G. II.
390	Towary klasy XXXV z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
391 do 401	Kamienie, na więcej, jak trzech stronach pilowane	P. I.
402 do 403	Kamienie młyńskie itd., naturalne kamienie szlifierskie i marmurki do ostrzenia itd.	P. II.
404 do 406	Sztuczne kamienie szlifierskie marmurki do ostrzenia itd.	P. I.
407	Sukno szlifierskie itd.	P. I.
408 do 409	Towary kamienne, przednie itd.	G. II.
410	Towary klasy XXXVI z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
411 do 412	Cegły, nie ogniotrwałe, nie polewane itd.	P. II.
413	Cegły, ogniotrwałe itd.	P. I.
414 i 415	Cegły mocno wypalone (klinker) itd., rury gliniane itd.	P. II.
416 do 421	Rury z pospolitej kamionki itd.	P. I.
422	Zwyczajne naczynie garncarskie itd.	P. II.
422, Uwaga		P. I.
423 do 426	Części składowe izolacyi i opatrzeń (montowania) itd., porcelana, towary z gliny itd.	P. I.
427	Towary klasy XXXVII z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
428 do 436	Żelazo surowe, itd., blacha, płyty, drut, piasek stalowy	P. I.
437 do 486	Towary żelazne	G. II.
487	Towary klasy XXXVIII z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
488	Metale nieszlachetne, surowe, stare, połamane itd.	P. II.
489 do 492	Płyty piłowane itd.	P. I.
493 do 495	Blacha i płyty itd.	G. II.
496	Drągi, sztaby i druty itd.	P. I.
497 do 502	Drągi polerowane, pokostowane itd.	G. II.
503, 504	Lotki, kule i śrut z ołowiu, twardy lut	P. I.
505	Ołów i cyna w płatkach itd.	G. II.
506	Czcionki drukarskie	P. I.
507 do 523	Powrozy druciane z nieszlachetnych metali itd.	G. II.
524	Towary lijońskie itd.	G. I.
525	Towary klasy XXXIX z opatrzeniami ze szlachetnych metali	G. I.
526 do 530	Kotły parowe itd.	G. II.
531 do 534	Maszyny do przysposabiania itd.	G. I.
535 do 538 i uwaga 1	Maszyny do szycia i maszyny do robót pończoszkowych itd.	G. II.
539 do 546	Dynamomaszyny itd.	G. II.
547 do 551	Wozy ciężarowe, itd., wozy osobowe, koła do jazdy itd.	P. I.
552 do 559	Części składowe kół do jazdy itd.	G. II.
560 do 561	Złoto, srebro, platyna itd., monety	P. II.
562 do 569	Płyty, blacha, drągi i druty ze szlachetnych metali, złoto listkowe, srebro listkowe itd. wyroby ze złota i srebra	G. I.
570 do 572	Osobno nie wymienione wyroby, całe lub po części z prawdziwych lub fałszywych korali itd.	G. II.
573 do 574	Narzędzia, chirurgiczne itd.	G. II.
575 *a* 1	Narzędzia, optyczne: cwikiery itd.	G. II.
575 *a* 2, 3	Narzędzia optyczne: cwikiery w oprawach srebrnych, złotych itd.	G. I.
575 *b*, *c*	Lornetki teatralne, dalekowidze itd.	G. II.
576 do 584	Narzędzia, osobno nie wymienione itd.	G. II.
585 do 586	Zegarki kieszonkowe itd.	G. I.
587 do 501	Werki do zegarków kieszonkowych itd.	G. II.

Nr. taryfy	Towar	Oclenie przedsiębrać może
592	Sól kuchenna itd.	G. II.*)
593, 594	Sól kuchenna, chemicznie czysta, surowica solna itd.	G. II.
595	Woda morska itd.	P. II.
596 do 604	Chemiczne materyały pomocnicze i wytwory chemiczne	G. II.*)
605 do 612	Sadza itd.	P. I.
613, 614	Krochmal itd.	G. II.*)
615 do 618	Drożdże prasowane itd.	P. I.
619 do 621	Kollodium itd.	G. II.*)
622	Chemiczne materyały pomocnicze i wytwory osobno nie wymienione	*)
623 do 624	Pokosty olejne, lakier itd.	G. II.
625	Barwiki maziowe itd.	*)
626	Farby, osobno nie wymienione itd.	G. II.*)
627 do 629	Farby w formie kołaczyków itd.	P. I.
630	Towary aptekarskie itd.	G. II.*)
631 do 632	Ocet, tłuszcz i oleje, perfumowane itd.	G. II.
633	Pachnidła itd.	G. II.*)
634 do 638	Pochodnie smolne itd.	P. I.
639	Towary z uformowanego wosku	G. II.
640 do 643	Towary zapalne, pospolite itd.	P. I.
644 do 646	Patrony itd.	P. I.*)
647 do 648	Książki, pisma drukowane itd.	P. I.
649 do 651	Malowidła na drzewie itd.	G. II.
652	Nawóz zwierzęcy itd.	P. II.*)
653 do 657	Otręby itd.	P. II.
658	Szmaty itd.	P. I.

Do Nru 592. Sól kuchenną tylko na mocy osobnego pozwolenia.

Do Nrów 596 do 604. Siarkę (Nr 596), siarczek żelaza (601 *a*) i siarczek miedzi itd. (Nr. 602 *a*) P. K. II bez ograniczenia, wszystkie inne towary P. K. w ilościach powyżej 100 kilogramów tylko na mocy osobnego upoważnienia lub też P. K. I po poprzedniem zbadaniu wzorów przez urząd upoważniony po myśli §u 23 rozp. wyk.

No Nrów 613, 614. P. K. w ilościach ponad 100 kilogramów tylko za osobnem upoważnieniem, lub też P. K. I po poprzedniem zbadaniu wzorów przez urząd upoważniony po myśli §u 23 rozp. wyk.

Do Nrów 619 do 621. P. K. w ilościach ponad 100 kilogramów tylko na mocy osobnego upoważnienia lub też P. K. I po poprzedniem zbadaniu wzorów przez urząd upoważniony po myśli §u 23 rozp. wyk.

Do Nrów 622 i 625. Stosować cła podług rzeczywistej wartości mogą tylko G. K. I, podług przeciętnych kupieckich wartości po myśli §u 8 rozp. wyk. do wiadomości komorom podanych, tylko G. K. II, stopy najwyższe w taryfie celnej przewidziane także P. K. I; P. K. II ilości ponad 100 kilogramów tylko na mocy osobnego upoważnienia.

Do Nru 626. P. K. tylko do 100 kilogramów lub po poprzedniem zbadaniu wzorów przez urząd upoważniony po myśli §u 23 rozp. wyk.

Do Nru 630. Por. § 18 rozp. wyk.

Do Nru 633 *a*. Bielidło (blansz) tylko G. K. na mocy pozwolenia.

Do Nrów 644 do 646. Patrony tylko za osobnem pozwoleniem.

Do Nru 652. Sztuczny nawóz P. K. tylko w miarę osobnego upoważnienia. Popiół z kości, mąkę kościaną, martwy węgiel z kości, pozostałości z fabrykacyi żelazosinku tylko G. K., lub też osobno upoważniona P. K.

Dodatek C
(do §fu 18 przepisu wykonawczego).

Spis

przedmiotów podlegających zakazowi dowozu, względnie przewozu lub też ograniczeniu obrotu.

O ile niema przytem innej jakiej wzmianki, zakazane są pod względem dowozu:

a) Ze względów sanitarnych:

I. Trucizny.*)

W królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa mogą niżej wyszczególnione trucizny sprowadzać z zagranicy bez pozwolenia tylko uprawnieni do zbytu trucizn przemysłowcy (których nazwiska ogłaszać się będzie w spisach co roku wychodzących), instytuty naukowe, lub też szkoły publiczne. Natomiast inne strony sprowadzać je mogą tylko za przedłożeniem pozwolenia na pobór trucizny, wystawionego przez władzę polityczną I. instancyi, w której powiecie starający się o to pozwolenie mieszka a opiewającego na jego nazwisko z oznaczeniem trucizny, która ma być sprowadzoną; na dotyczącem pisemnem pozwoleniu na pobór winna komora uwidocznić datę i ilość pobranej trucizny.

Pozwolenia te na pobór wydaje się albo

1. w każdym poszczególnym przypadku przez wygotowanie certyfikatu poboru, zawierającego oznaczenie ilości sprowadzić się mającej trucizny, albo też

2. dla trwałego poboru tym osobom, które trucizny regularnie potrzebują, czy to do wykonywania swego przemysłu, czy też przy swem zatrudnieniu, w formie licencyi do poboru, opiewającej co najwięcej na lat trzy.

Posyłki trucizny, przeznaczone dla krajów Korony węgierskiej lub też dla Bosnii-Hercegowiny, przekazywać należy celem przedsiębrania czynności urzędowo-celnej właściwej król. węgierskiej, względnie bosniacko-hercegowińskiej komorze.

Za trucizny uważać należy następujące artykuły:

1. Arsen, arszenik, szary (arszenik rodzimy, truciznę na muchy, tłuczony kobalt), kwas arsenawy (biały arszenik, mąkę arszenikową, sadzę kruszcową, truciznę na szczury).

Szkło arszenikowe, białe (kwas arsenawy), żółte (siarczek arszeniku żółty, auripigment, żółcień królewska, operment, złotokost), czerwone (realgar, siarkę rubinową, sandrak, siarkę czerwoną).

Arszeniaki (kwaśne sole arsenawe [arseniany soli], na przykład potaż, sod, kobalt, miedzik, arszenikawy); kwasy arsenowe; kwasy arszenikowe.

2. Preparaty antymonowe (z wyjątkiem antymonu surowego), tlenek antymonu (popiół antymonowy).

Szkło antymonowe (*vitrum antimonii*, tlenek antymonu [antymonek]), antymonin (*acidum stibiosum*).

Masę antymonową (chlorek antymonu), winian antymonu (emetyk [antymonowo-potasowy] *tartarus emeticus*), chlorek antymonu, antymon żółty, antymonian ołowiowy, antymon biały.

3. Preparaty rtęciowe i sole, rtęciek (żółty, czerwony osad), rtęciek, siarczany, rtęcik (czarny), chlorzak rtęciowy (sublimat), chlorek rtęciowy (kalomel), chlorzak rtęci amonowy (biały osad), *Hydrargyrum jodatum*, żółte, czerwone (*Hydrargyrum bijodatum*).

*) Zobacz także rozporządzenie ministeryalne z dnia 21. kwietnia 1876, Dz. u. p. Nr. 60. tyczące się obrotu truciznami itd.

4. Fosfor, zwyczajny (kryształowaty), także pasty fosforowe, takoteż wszelkie do tępienia szczurów i myszy przy użyciu zwyczajnego fosforu sporządzone wytwory, także powidełka fosforowe.

5. Brom.

6. Sinek potasu (biały, sinek potasowy), kwas pruski (*Acidum hydrocianicum*).

7. Alkaloidy i sole ługowe, na przykład atropinę, brucynę, koncynę, dygitalinę, morfinę, nikotynę, strychninę, także owies strychninowy (środek do tępienia myszy), weratynę itd.

II. Sztuczne materyały słodzące.

Zakazany jest dowóz sztucznych materyałów słodzących, to jest wszelkich drogą syntetyczną sporządzonych, składem swym chemicznym do grupy bezwodników węgla nie należących przetworów, których stopień słodyczy wyższy jest od czystego cukru trzcinowego.

Na mocy pozwolenia politycznej władzy krajowej mogą jednak aptekarze, właściciele hurtownych drogeryi jak i hurtownych handlów towarów materyalnych, stosując się przytem do obowiązujących osobnych przepisów, sprowadzać materyały słodzące, przez Ministerstwo spraw wewnętrznych w danym razie za dopuszczalne uznane. Tymi sztucznymi materyałami słodzącymi są obecnie nazwą „sacharyna“ oznaczony siarczyn kwasu benzoe (*orthosulfaminbenzoesäureanhydrat* lub też *orthobenzoesäuresulfinid*) i jego chemiczne połączenia, następnie z preparatami tymi pod względem chemicznego składu identyczne wytwory, w obrocie handlowym znane pod nazwą „bezkryształowa“ i „cukieryna“.

Pozwolenie politycznej władzy krajowej zawierać ma imię, nawisko i mieszkanie wysyłającego, liczbę, nazwę i wagę sporco posyłek, jakoteż wagę netto sacharyny, dalej formę, w jakiej wchodzi, oznaczenie komory, w końcu imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie odbiorcy.

III. Zwierzęta i produkty zwierzęce.

Zwierzęta domowe, podpadające zaraźliwym chorobom, co do których istnieje obowiązek oznajmiania, dopuszczać się będzie do dowozu tylko za okazaniem paszportów dla bydła, które zawierać mają potwierdzenie, że zwierzęta przy odejściu z miejsca ich stałego pobytu znajdowały się w stanie niepodejrzanym.

Paszporty dla bydła winne być wystawione z urzędu i zawierać liczbę sztuk zwierząt, bliższe ich oznaczenie i ewentualne szczególniejsze znamiona, następnie potwierdzenie, że przy odejściu zwierzęta były zdrowe i nadchodzą ze stanowiska, w którem jak i w okolicy tegoż, w chwili, gdy zwierzęta odchodziły, nie grasowała żadna choroba udzielająca się temu gatunkowi zwierząt.*)

Oprócz tego ogólnego postanowienia, obowiązują dla proweniencyi pochodzących z pojedynczych państ zagranicznych, odnośne postanowienia umów z państwami temi ewentualnie zawartych.

Świnie, mięso wieprzowe wszelkiego rodzaju, słoninę i kiełbasy wszelkiego gatunku ze Zjednoczonych stanów północnej Ameryki wprowadzać można tylko pod warunkiem, że przedłożone będą co do tychże odpowiadające przepisom pomienionych państw urzędowe potwierdzenia, że znajdują się pod względem sanitarnym w zupełnie niepodejrzanym, przez przepisowe zbadanie stwierdzonym stanie. Certyfikaty, nie zawierające potwierdzenia mikroskopijnego badania wspomnianych produktów zwierzęcych, nie są do tego celu wystarczające.

Oprócz powołanych tu przepisów, należy dla osądzenia dopuszczalności wywozu i przewozu zwierząt i surowych materyałów zwierzęcych stosować się do istniejących w danym czasie stałych lub czasowych zakazów i ograniczeń, które komorom będą do wiadomości podane.

IV. Rośliny.

Ograniczenia obrotu na zasadzie międzynarodowej konwencyi z dnia 3. listopada 1881, tyczącej się wchodzących w rachubę odnośnie do philoxery przedmiotów i postępowania z nimi przy dowozie i wywozie.

Postanowienia te obowiązują w ogólności dla posyłek z takich państw, które do konwencyi międzynarodowej przystąpiły, mianowicie:

Państwo niemieckie, Francya, Portugalia, Szwajcarya, Niderlandy, Belgia, Luxemburg, Serbia, Włochy, Hiszpania i Rumunia.

Posyłki z innych państw traktować się będzie po myśli tych postanowień tylko tak długo i o tyle tylko, o ile odmienne zarządzenia nie zostaną wydane.

Postanowienia te stosować należy także do posyłek pocztą przesyłanych i do ich transportu w ogóle, chociażby go na przykład, gdy je właściciel sam przewozi, w ścisłem tego słowa znaczeniu za posyłkę uważać nie należało.

Wydane już dla pogranicznego obrotu zarządzenia obowiązywać będą i nadal.

Na zasadzie konwencyi obowiązujące, philoxery dotyczące postanowienia są w podanej poniżej tabeli zestawione.

*) § 4 powszechnej ustawy, dotyczącej zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 29. lutego 1880. Dz. u. p. Nr. 35, i rozporządzenia wykonawczego z dnia 12. kwietnia 1880, Dz. u. p. Nr. 36.

Numer pozycyi	Przedmioty	Postępowanie
1	*a)* Latorośle (winne macice, szczepy z korzeniami lub bez tychże); *b)* drzewo z winnej macicy (suche i świeże, w całych sztukach lub częściach) i liście winne; *c)* nawóz sztuczny (kompost); *d)* szpalery i pale do winnej latorośli, używane; *e)* philoxera żywa i jej jaja; *f)* posyłki wszelkiego rodzaju, gdy do nich dołączone są liście winnej latorośli lub też drzewo z winnej macicy.	Od dowozu i przewozu wykluczone.[1]
2	Rośliny, krzaki i inne latorośle ze szkółek roślinnych, ogrodów i roślinniarni (cieplarnie, oranżerye itp.) z wyjątkiem krzaku winnego.	Do wywozu i przewozu dopuszcza się tylko przez osobno do tego upoważnione komory[1] [2]) i tylko pod następującymi warunkami: 1. Przedmioty te muszą być starannie a zarazem w ten sposób zapakowane, by potrzebne badania mogły być przedsiębrane. 2. Dołączona ma być do nich deklaracya wysyłającego, zawierająca *a)* poświadczenie, że cała zawartość posyłki z jego zakładu pochodzi; *b)* ostateczne miejsce przeznaczenia i adres odbiorcy; *c)* potwierdzenie, że posyłka nie zawiera krzaków winnych; *d)* zaznaczenie, czy posyłka zawiera rośliny z grudkami ziemi; *e)* podpis wysyłającego. 3. Następnie przedmioty mają być opatrzone potwierdzeniem władzy kraju pochodzenia, wydanem na podstawie deklaracyi urzędowego rzeczoznawcy, które poświadcza: *a)* że pochodzą z gruntu (otwartego lub ogrodzonego), który oddzielony jest od każdej winnej macicy przestrzenią, co najmniej 20metrową albo też przynajmniej od korzeni tejże przeszkodą, którą właściwa władza uznała za dostateczną;

Numer pozycyi	Przedmioty	Postępowanie
		b) że na samym tym gruncie nie rośnie winna macica; *c)* że niema na nim składu pni winnej macicy; *d)* że, jeżeli na gruncie tym znajdowały się philoxerą dotknięte pnie winnej macicy, to gruntownie je wyniszczono, następnie przedsiębrano kilkakrotną dezynfekcyę i badania przez trzy lata, które dają gwarancyę zupełnego wytępienia owadu i korzeni. W obrocie pomiędzy państwami, które przystąpiły do konwencyi tyczącej się philoxery, tam, gdzie chodzi o posyłki pochodzące z zakładów w osobnych spisach ogłoszonych a znajdujących się pod ciągłym urzędowym nadzorem i za odpowiadające wymogom konwencyi uznanych, nie potrzeba przedkładać potwierdzenia władzy (rozporządzenie z dnia 24. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 17, Dz. rozp. Nr. 5). Wyciskanie deklaracyi wysyłającego i urzędowego poświadczenia na odwrotnej stronie zagranicznych listów przewozowych jest dozwolone; listów przewozowych przy urzędowo-celnem odprawianiu nie ściąga się, tylko na wywodzie oględzin potwierdza się okoliczność wglądnięcia do przepisanych poświadczeń i wyciska się pieczęć urzędową na liście przewozowym, uwidaczniając zarazem na nim daty rejestru. Przy odprawianiu przewozowem, deklaracyi wysyłającego i potwierdzenia władzy nie ściąga się, lecz dołącza się je do papierów przewozowych. Gdyby zachodził szczególniejszy powód do powątpiewania o czystości posyłki albo też na osobne zlecenie należy przez obeznany z tem organ komory lub przez rzeczoznawcę z urzędu w tym celu oznaczonego zarządzić zbadanie takich posyłek w kierunku istnienia philoxery, względnie, gdyby organów takich nie było, odnieść się telegraficznie po potrzebne zlecenie do Ministerstwa rolnictwa. Jeżeli posyłka uznaną zostanie za czystą, należy odprawić ją; w przeciwnym zaś razie należy natychmiast przedmioty wraz z ich opakowaniem na miejscu spalić, na tę okoliczność protokół spisać i bezzwłocznie c. k. Ministerstwu rolnictwa przedłożyć.
3	*a)* Grona stołowe; *b)* grona z winobrania; *c)* wytłoczyny z winogron.	Dopuszcza się do dowozu i przewozu przez każdą do odprawiania celnego dotyczącego artykułu upoważnioną komorę (wchodową) pod warunkiem przestrzegania następujących postanowień: *a)* grona stołowe mogą być zapakowane tylko w dobrze opatrzonych, przytem jednak dla badania łatwo przystępnych pudełkach, skrzyniach, koszach lub beczkach i to bez względu na ich wielkość, nie mogą jednak zawierać ani winnych latorośli ani też winnego liścia;

Numer pozycyi	Przedmioty	Postępowanie
		b) grona z winobrania (winogrona do wyrobu wina) można puszczać w obrót tylko tłoczone w beczkach dobrze zamkniętych, mających co najmniej pięć hektolitrów pojemności i tak oczyszczonych, by na nich nie było żadnych cząsteczek ani ziemi ani też winnej macicy. Grona z winobrania w innem opakowaniu są od dowozu i przewozu wykluczone. *c)* Wytłoczyny z winogron puszczać można w obieg tylko w dobrze zamkniętych skrzyniach lub beczkach.
4	*a)* Kwiaty, poodcinane; *b)* nasiona (łącznie z cebulkami roślinnemi, także z korzonkami, z ziemi oczyszczone); *c)* ziarnka gronowe; *d)* wino; *e)* owoce wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem gron; *f)* jarzyny.	Dopuszcza się bezwarunkowo do dowozu i przewozu przez każdą do celnego odprawiania dotyczącego artykułu upoważnioną komorę (urząd wchodowy).
5	Pakunek ręczny podróżnych.	O ile w pakunku ręcznym znajdują się grona lub też oznaczone pod pozycyą 4 przedmioty albo kwiaty w wazonach lub inne rośliny dopuszczać je należy przy dowozie bez wszelkiego dalszego warunku — jednak zawsze z wyłączeniem winnych latorośli, drzewa z winnej macicy i liścia winnego, których stosownie do pozycyi 1 nie należy wpuszczać — przez każdą komorę (urząd wchodowy). Gdyby zachodził szczególniejszy powód do powątpiewania o czystości takich, w pakunku ręcznym znajdującym się wazonowych lub innych roślin, postąpić [1]) należy analogicznie tak, jak przy pozycyi 2.

[1]) Wprowadzenie przedmiotów pozycyi 1 w ogóle, przedmiotów pozycyi 2 zaś przez komory do odprawiania dowozowego nie upoważnione, jakoteż przedmiotów dotkniętych phiioxerą jako pakunek ręczny (pozycya 5), karane będzie — niezależnie od ewentualnego zastosowania ustawy dochodowo-karnej — przez polityczną władzę powiatową. Komory i pograniczne organa nadzorcze mają politycznym władzom powiatowym donosić o wszelkich wykroczeniach, które pod tym względem dojdą do ich wiadomości.

[2]) Komory te, w spisie urzędów względnie w Dzienniku rozporządzeń c. k. Ministerstwa skarbu ogłoszone, muszą posyłki roślin pozycyi 2, nawet gdy pocztą nadchodzą, odprawiać same, to jest nie wolno im przekazywać tych posyłek do odprawiania innej komorze (komorze pogranicznej lub w głębi kraju). Przeznaczone do Węgier, pocztą nadchodzące posyłki roślin należy zawsze przekazywać węgierskiej, najbliżej miejsca przeznaczenia położonej właściwej komorze. Zagraniczne posyłki roślin, którym brak przepisanych deklaracyi pochodzenia, należy celem odpowiedniego zarządzenia odstawić zagranicznym urzędom pogranicznym.

We wszystkich przypadkach nieprzyjęcia przedmiotów ze względu na phiioxerę należy w obecności strony lub jej zastępcy spisać protokół stwierdzenia co do jakości odrzuconego przedmiotu jak i co do powodów nieprzyjęcia.

(Rozporządzenie z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107. Dz. rozp. Nr. 34; z dnia 24. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 17, Dz. rozp. Nr. 5; z dnia 27. października 1896, Dz. u. p. Nr. 203, Dz. rozp. Nr. 176; z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107. Dz. rozp. Nr. 34, i z dnia 27. października 1896, Dz. u. p. Nr. 203, Dz. rozp. Nr. 176.)

Zakazem dowozu i przewozu objęte są jednak dalej:

Żywe rośliny, szlachetne szczepy, rozsady roślin i świeże odpadki roślinne wszelkiego rodzaju, następnie beczki, skrzynie i wszelkie inne przedmioty, które służyły do pakowania takich towarów lub odpadków z Ameryki, następnie owoce świeże i świeże odpadki owoców, jakoteż należące do nich opakowania z Ameryki, o ile przedsięwzięte przy urzędzie dowozowym badanie wykazało, że na towarze lub też na opakowaniu znajduje się czerwiec (kiermeć) San José.*)

Odprawianie dowozowe tych przedmiotów ogranicza się na główne komory Bodenbach-Tetschen, Tryest i Rjekę.

Kartofle ze Stanów zjednoczonych Ameryki, jakoteż łupiny i inne odpadki takich kartofli, następnie worki, skrzynie, liście lub inne jakie przedmioty, które służyły do pakowania lub opatrzenia tego rodzaju kartofli lub odpadków kartofli.**)

V. Środki żywności i artykuły spożywcze.

1. Jarzyny i konserwy owocowe, jak kaparki, *mixed pikles* itd. z niedopuszczalną zawartością miedzi. Konserwy tego rodzaju, przy których słusznie przypuszczać można, że są zaprawione miedzią, odprawiać można, pominąwszy posyłki pocztowe dla osób prywatnych, tylko po poprzedniem stwierdzeniu, że pod względem policyjno-sanitarnym nie nasuwają skrupułów.***)

2. Artykuły żywności, w których się przedmioty nie do jedzenia, jak na przykład kruszec lub części drzewa znajdują lub też w ten sposób z nimi są połączone albo zmieszane, że je niimowolnie można razem spożyć.†)

3. Japoński sternanis.††) (Co do odróżniania od prawdziwego sternanisu [badyanu] zobacz objaśnienia do Nr. 62.)

4. Artykuły spożywcze, konfitury, pieczywo na cukrze, surogaty kawy itd., zawinięte bezpośrednio w kolorowy, nie w masie barwiony papier.†††)

5. Esencye, tak zwane wzmacniające, do gorących napojów wyskokowych, zawierające mocno podrażniające, zwłaszcza z mocnych korzeni i roślin, jak z pieprzu, papryki, cebuli morskiej itp. uzyskane substancye lub narkotyki, albo też alkohol amylowy (niedogon) a na to przeznaczone, by dodane do gorących napojów wyskokowych, spotęgowały ich podrażniający lub upajający skutek.

Zakaz ten nie dotycy wyrobów wyskokowych podstawiających się jako leki lub środki dyetetyczne.

6. Wina, barwikami maziowymi farbowane.*)

Dowóz na austryacko-węgierski obszar celny win farbowanych zapomocą barwików maziowych jest zakazany.

Komory mają zatem w razie zachodzącego podejrzenia badać posyłki win czerwonych, czy są ewentualnie farbowane barwikami maziowymi.

Badanie to odbywać się ma podług metody zawartej w objaśnieniach do taryfy celnej przy Nr. 109.

VI. Następujące przedmioty.

Przyrządy, galwaniczne, do celów leczniczych i zdrowotnych, jak tak zwane krzyże galwaniczne, łańcuszki, paski, zegarki, wstawki do podeszwy itd., do noszenia na samem ciele ludzkiem.**)

Kwiaty, sztuczne lub naturalne, umaczane w farbie zawierającej arsen, jeżeli pylenie się zawierających w sobie truciznę barwików nie zostało przez powleczenie pokostem uniemożliwione.***)

Proszek na astmę Dr. Karola Schiffmanna,

Pigułki szwajcarskie Brandta wszelkiego rodzaju,

Obrazki do wlepiania, posypane pyłem szklannym, jako zabawki dla dzieci w handel wprowadzone, z których pył szklanny bardzo łatwo się ściera,

Elektro-homeopatyczne środki lecznicze hrabiego Mattei,

Cygara z ogniami sztucznymi, to jest cygara z zawiniętymi materyałami wybuchowymi i

cygara czarodziejskie, to jest fabrykaty do sztuk czarodziejskich itd. wyrabiane w formie cygar z osłoną tytoniu;

Woda mięsna, niemiecka (środek do konserwowania mięsa),

Papierosy konopne lub tak zwane indyjskie papierosy firmy Grimault & Cie. w Paryżu;

Preparaty strzelające i towary w połączeniu ze strzelającymi preparatami, jak hilzy strzelające z cukierkami lub bez tychże, zabawki papierowe z masą zapalną, petardy dla dzieci, strzelające towary papierowe, takież zwitki do zapalania fajek (fidibusy), paski papierowe z masą zapalną do pistoletów dla dzieci, kuleczki strzelające (groch strzelający) itp.

*) Zobacz rozporządzenie ministeryalne z dnia 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 54. Dz. rozp. Nr. 61.

**) Zobacz rozporządzenie ministeryalne z dnia 29. kwietnia 1875. Dz. u. p. Nr. 73. Dz. rozp. Nr. 12.

***) Zobacz Dz. u. p. Nr. 235 z r. 1897; 246 z r. 1899 i 113 z r. 1902.

†) Zobacz Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1901.

††) Zobacz Dz. u. p. Nr. 239 z r. 1897.

†††) Zobacz Dz. u. p. Nr. 43 z r. 1897 i Nr. 234 z r. 1897.

*) Zobacz rozporządzenie ministeryalne z dnia 10. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 134, Dz. rozp. Nr. 38. i z dnia 25. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 136, Dz. rozp. Nr. 163.

**) Zobacz rozporządzenie ministeryalne z dnia 3. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 257, Dz. rozp. Nr. 251.

***) Zobacz Dz. u. p. Nr. 54 z r. 1866 i Nr. 234 z r. 1897.

Tak zwany regenerator, przyrząd do puszczania krwi;

Zwłoki. Zwłoki, które mają być z zagranicy do Austro-Węgier sprowadzone lub też przez obszar austryacko-węgierskiej Monarchii przewożone, muszą być dla wolnego transportu pokryte paszportem dla zwłok wystawionym przez dotyczący c. i k. konsulat, względnie upoważnioną do tego zagraniczną władzę.*)

Oleum Baumscheidii.

Pessarium occlusivum z wyjątkiem poboru przez uprawnionych do sprzedaży przemysłowców.

„Oxidonor Victory“, „Panaxora“ i „Animator“ wprowadzone do handlu przez firmę Kukin & Albrecht w Lipsku jako uniwersalny środek leczniczy przeciw wszelkim chorobom.

Pigułki Dr. Williama (Pinkpillen).

Woda węgierska (na apopleksyę), Weissmanna.

Tutelol (przyrząd przeciw zapłodnieniu).

Tapety z farbami arsen zawierającemi, jeżeli tapety te lub ich części w ten sposób pomalowane nie są opatrzone pokostową powłoką.**)

b) Ze względów bezpieczeństwa.

Broń i części składowe broni.

Do broni i części składowych broni musi być dołączona przy ich dowozie, wywozie lub przewozie karta konwojowa na broń, wydana przez c. k. władzę policyjną lub też władzę polityczną I. instancyi.

Zakazem dowozu objęte są: puginały, sztylety, trójsieczne szpady, trombony, tercerole (pistolety kieszonkowe) poniżej 18 centymetrów (nie także rewolwery), wiatrówki granaty ręczne i szklanne (z wyjątkiem tak zwanych granatów do gaszenia ognia), petardy, rakiety zapalne, laski karabinowe, laski ze szpadami, jakoteż broń ukryta wszelkiego rodzaju, nadająca się do podstępnych napadów, działa.

Zobacz także uwagi do Nr. 478 taryfy celnej.

Środki strzelnicze i rozsadzające, następnie materyały wybuchowe.

Proch strzelniczy i materyały zastępujące tenże, jakoteż wszystkie przedmioty takie preparaty zawierające (jak proch czarny, proch bezdymny, bawełna strzelnicza, gotowe patrony do broni palnej, kule wydrążone do broni palnej itd.) podlegają postanowieniom o monopolu prochowym i do ich dowozu, wywozu i przewozu potrzeba w każdym poszczególnym przypadku pozwolenia władzy monopolowej (to jest c. i k. Ministerstwa wojny), a nadto pisma konwojowego dla amunicyi, które wydaje c. i k. władza policyjna, względnie c. k. polityczna władza I. instancyi.

Środki rozsadzające, składające się z części składowych prochu strzelniczego (saletry, siarki, węgla) lub też przeznaczone albo nadające się do strzelania z jakiejkolwiek broni palnej, podlegają również monopolowi prochowemu.

Do dowozu, wywozu i przewozu przez królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane środków do rozsadzania i materyałów wybuchowych lub tym podobnych preparatów, które nie są przedmiotem monopolu, potrzeba pozwolenia, o którego wygotowanie należy wnieść prośbę do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.*)

Zobacz także uwagi do klasy XLIX taryfy.

Olej skalny.

Pod względem ograniczeń obrotu dla zapalnych przy niskiej temperaturze olejów skalnych, zobacz rozporządzenie ministeryalne z dnia 23. stycznia 1901, Dz. u. p. Nr. 12, Dz. rozp. Nr. 97.

c) Z innych względów publicznych.

Pisma drukowane, zakazane lub od pocztowego debitu wykluczone.

Gdyby przy przepisanem do oclenia badaniu, komory zauważyły zakazane pismo drukowane lub

*) Zobacz rozporządzenie ministeryalne z dnia 4. kwietnia 1888, tyczące się upoważnienia c. k. urzędów konsularnych we Włoszech do wystawiania paszportów dla zwłok, Dz. rozp. Nr. 10, następnie rozporządzenie ministeryalne z dnia 28. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 46, Dz. rozp. Nr. 17, tyczące się umowy pomiędzy Monarchią austro-węgierską a Państwem niemieckiem co do wzajemnego uznawania paszportów dla zwłok tudzież jako dodatek do tego wydane zarządzenia, następnie rozporządzenie ministeryalne z dnia 25. września 1893, Dz. rozp. Nr. 45, tyczące się upoważnienia wszystkich c. i k. Misyi z wyjątkiem w Niemczech, c. i k. konsulatów generalnych i konsulatów w Europie, z wyjątkiem w Niemczech, następnie rzeczywistych urzędów konsularnych w krajach pozaeuropejskich, jakoteż istniejących na tych ostatnich obszarach generalnych konsulatów honorarnych do wystawiania paszportów dla zwłok po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 56.

**) Zobacz Dz. u. p. Nr. 235 z r. 1897.

*) Zobacz rozporządzenia ministeryalne z dnia 2. czerwca 1877, Dz. u. p. Nr. 68 i z dnia 22. września 1883, Dz. u. p. Nr. 156, dotyczące wyrobu i obrotu środkami rozsadzającymi, następnie ustawę z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, i rozporządzenie ministeryalne z dnia 4. sierpnia 1885, Dz. u. p. 135.

w ogóle przekroczenie ustawy prasowej, winne są o spostrzeżeniu tem, bez zajęcia przedmiotu, donieść natychmiast celem dalszego zarządzenia prokuratoryi lub też władzy bezpieczeństwa dla swojej siedziby lub powiatu właściwej.

Czasopisma zagraniczne, którym odebrany został debit pocztowy dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych lub też które obłożono zakazem sądowym, należy celem odesłania ich napowrót zagranicę oddać bezpośrednio urzędom pocztowym. Jeżeli pisma drukowane, którym debit pocztowy dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych został odebrany, nadejdą koleją żelazną lub okrętem parowym i odkryte zostaną dopiero przy urzędowo-celnej rewizyi, w takim razie oddać je należy do dalszego postępowania dotyczącemu zakładowi przewozowemu.

W każdym jednak przypadku nie wolno bez pozwolenia adresata otwierać zagranicznych, pieczęciami zaopatrzonych posyłek pocztowych i gdyby badanie celnej deklaracyi zawartości takich, komorom przez zakład pocztowy celem oclenia dowozowego bez interwencyi odbiorców dostawionych posyłek, wykazać miało, że zawierają one pisma, należy zwrócić uwagę interweniujących organów pocztowych na tę okoliczność, celem zawiadomienia odbiorcy o nadejściu posyłki, by tenże osobiście zgłosił się do odprawiania celnego lub też wydał swoje odnośne dyspozycye.

Losy zagraniczne, zakazane.*)

W królestwach i krajach, w Radzie państwa reprezentowanych dozwolone są tylko następujące losy zagraniczne:

1. Badeńska, czteroprocentowa państwowa pożyczka premiowa z roku 1867, wartość nominalna 100 talarów.

2. Bawarska czteroprocentowa państwowa pożyczka premiowa z roku 1866, wartość nominalna 100 talarów.

3. Brunszwicka pożyczka kolei państwowej z roku 1868, wartość nominalna 20 talarów.

4. Hamburska trzyprocentowa pożyczka państwowa z roku 1866, wartość nominalna 50 talarów.

5. Włoskie losy Czerwonego Krzyża z roku 1885, wartość nominalna 25 lirów.

6. Lubecka trzy i półprocentowa państwowa pożyczka premiowa z roku 1863, wartość nominalna 50 talarów.

7. Oldenburgska trzyprocentowa pożyczka kolelowa z roku 1871, wartość nominalna 40 talarów.

8. Rosyjska pierwsza pięcioprocentowa państwowa pożyczka premiowa z roku 1864, wartość nominalna 100 rubli s.

9. Rosyjska druga pięcioprocentowa państwowa pożyczka premiowa z roku 1866, wartość nominalna 100 rubli s.

10. Rosyjska pożyczka Finlandzka z roku 1868, wartość nominalna 10 talarów.

11. Sasko-Meiningska pożyczka kolei państwowej z roku 1870, wartość nominalna 7 złr.

12. Serbska dwuprocentowa pożyczka premiowa z roku 1881, wartość nominalna 100 franków.

13. Serbska pożyczka premiowa (losy tytoniowe) z roku 1888, wartość nominalna 10 franków.

14. Turecka ottomańska pożyczka premiowa (losy tureckie) z roku 1870, wartość nominalna 400 franków.

W razie znalezienia zakazanych losów, potwierdzeń wkładu itp. i jeżeli dała się stwierdzić istota karygodnego czynu co do próby gry na zagranicznych loteryach, należy przystąpić do zakwestyonowania. Karę wymierza się w wysokości pięcio- do dziesięciokrotnej wartości losu itd. lub też włożonej albo zamierzonej stawki; gdy zachodzą jednak okoliczności łagodzące można obniżyć ją do podwójnej wysokości dotyczącej stawki lub wartości. Oprócz tego przepadają losy, potwierdzenia wkładu, promesy i w ogóle do uzasadnienia pretensyi do udziału w grze przeznaczone dokumenty zagranicznych (ewentualnie węgierskich) zakazem objętych loteryi wraz z wygranemi, do których one mają prawo.

Po ukończeniu postępowania karnego zostaną skonfiskowane losy itd., a mianowicie zagraniczne i węgierskie loteryjne losy klasowe przedziurawione, a władze skarbowe I. instancyi obejmą je w przechowanie; wszystkie inne zaś losy zagraniczne posiadające wartość obrotową, przesyła się c. k. Dyrekcyi loteryi we Wiedniu.

Towary złote i srebrne

(także złoty i srebrny drut, jakoteż towary z niego), nie posiadające ustawami z dnia 26. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75, i 23. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 80, ustalonej najmniejszej zawartości kruszcu szlachetnego albo też sporządzone w sposób postanowieniom ustaw tych się sprzeciwiający.*)

Podobne do monet marki do gier,

to jest marki do gier, wielkością, barwą i emblematami podobne do monety austryackiej lub węgierskiej waluty, następnie

*) Zobacz § 438, l. 1, i 439 ustawy dochodowo-karnej.

*) Zobacz objaśnienia do klasy XLIII.

wszystkie do monet podobne przedmioty, będące chociażby tylko po części, naśladowaniami monet waluty austryackiej lub węgierskiej, następnie będących w obiegu monet zagranicznych, i to bez względu na to, do czego przedmioty te mają być użyte, na przykład jako marki do gier, ozdoba itp., nawet w tym przypadku, jeżeli opatrzone są uszkami itp.

Dowóz innych naśladowań monet nie jest wzbroniony, brać jednak należy pod uwagę, czy wyrób lub rozpowszechnianie tychże wykracza przeciw postanowieniom powszechnej ustawy karnej (§ 118 i 325), w którym to przypadku donieść o tem należy celem dalszej czynności urzędowej właściwej władzy.

Rozstrzygnięcie pod względem dopuszczania do dowozu innych naśladowań monet nie przysługuje komorom i władzom skarbowym.

Rozstrzygnięć pod tym względem zasięga się w drodze c. k. prokuratoryi państwa.

Miseczki papierowe

z naśladowaniem w obiegu będących tak krajowych jak i zagranicznych pieniędzy papierowych.

23.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. lutego 1906,

dotyczące oznaczenia tych towarów, do których stosować się ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18. stycznia 1852, Dz. u. p. Nr. 21, o wymiarze kar defraudacyjnych podług wartości towarów.

Zawarte w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 18. stycznia 1852, Dz. u. p. Nr. 21 postanowienie, po myśli którego w przypadkach, w których dopuszczono się lub też próbowano handlu przemycanego pewnymi towarami albo któregoś z ciężkich przekroczeń dochodowo-skarbowych, oznaczonych w ustawie karnej o przestępstwach defraudacyjnych z dnia 11. lipca 1835 (Część I., 10., 13. i 14. Część główna), wymierzać należy grzywnę podług wartości przedmiotu przestępstwa, stosować się będzie ze względu na nowy podział towarów w taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, do towarów bawełnianych Nru 195 (Tiule itd.), 196 (Zasłony itd.), 197 (Koronki itd.), 198 (Hafty itd.); do towarów wełnianych Nru 234 (Szale i tkaniny w rodzaju szalów, koronki i chustki koronkowe, tiule itd.), Nrów 235 i 236 t. (Hafty itd.); do towarów całojedwabnych itd. Nrów 247 do 254 t. towarów półjedwabnych, haftowanych itd. Nru 255, jakoteż do wszelkich towarów tkackich w połączeniu z nitkami metalowemi (Punkt 3 Uw. og. do kl. tar. XXII do XXVI), następnie Nru 261 (kwiaty sztuczne), Nru 263 (pióra strojowe itd.), 267 do 270 (kapelusze itd.), Nr. 272 i 273*a* (parasole, jedwabne artykuły ozdobne [obszewki]), następnie do tych towarów Nru 274 t. (odzież itd.), których część składowa brana za podstawę do ocenia, składa się z wyżej wspomnianych towarów tkackich, łącznie z koronkami lnianemi itd. i haftami Nrów 211 i 212, jakoteż towarów półjedwabnych Nrów 256 do 260; do wyrobów złotych i srebrnych Nrów 562 do 568, złotych i srebrnych zegarków Nru 585*a* i *b*, w końcu wszelkich towarów z opatrzeniami ze srebra lub złota.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 21. lutego 1906.

Treść: (№ 24—31.) 24. Traktat dodatkowy do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem. — 25. Umowa między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych. — 26. Rozporządzenie, którem ogłasza się umowę z Państwem niemieckiem, dotyczącą nakładania zamknięcia okrętowego. — 27. Rozporządzenie, tyczące się regulaminu zamknięcia dla okrętów na Łabie. — 28. Rozporządzenie, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do regulaminu zamknięcia dla okrętów na Łabie z dnia 21. lutego 1906. — 29. Rozporządzenie, którem ogłasza się umowę z Państwem niemieckiem, tyczącą się odprawiania celnego w obrocie żelaznych kolei. — 30. Rozporządzenie, tyczące się czyszczenia i dezynfekcyi wozów kolei żelaznych, którymi przewożono konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy lub świnie. — 31. Rozporządzenie, którem przy sposobności wykonania artykułu 8 umowy, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, zawartej pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem z dnia 25. stycznia 1905, zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 29. marca 1903, tyczące się niedopuszczania i tłumienia cholery drobiu a uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. lutego 1904, dotyczące niedopuszczania i tłumienia pomoru na kury.

24.

Traktat dodatkowy do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem z dnia 25. stycznia 1905.

(Zawarty w Berlinie dnia 25. stycznia 1905. przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany we Wiedniu dnia 15. lutego 1906, na co ratyfikacye obopólnie wymieniono dnia 19. lutego 1906 w Berlinie.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore presentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro et a Plenipotentiariis Majestatis Sue Germaniae Imperatoris, Borussiae Regis, ad promovendas et dilatandas commercii navigationisque relationes inter Utriusque Nostrum ditiones existentes tractatus die vigesimo quinto mensis Januarii declaratioque die vigesimo octavo mensis Februarii anni elapsi Berolini initi et signati fuerunt, tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski,

z jednej strony, a

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu państwa niemieckiego,

z drugiej strony, pragnąc traktat handlowy i celny z dnia 6. grudnia 1891, pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a państwem niemieckiem istniejący, poddać rewizyi, postanowili zawrzeć dodatkowy traktat do tego traktatu i mianowali w tym celu pełnomocnikami swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Swego Szambelana, rzeczywistego, tajnego radcę, nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu pruskim, Władysława Szögyéni-Marich von Magyar-Szegyén und Szolgaegyháza,

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Swego Ministra stanu, rzeczywistego, tajnego radcę, sekretarza stanu spraw wewnętrznych, Artura hrabiego von Posadowsky-Wehner

i

Swego rzeczywistego, tajnego radcę, sekretarza stanu urzędu spraw zewnętrznych, Oswalda barona von Richthofen,

którzy z zastrzeżeniem obopólnej ratyfikacyi, zawarli następujące umowy:

Artykuł 1.

Pojedyncze artykuły istniejącego traktatu zmienia się w sposób następujący:

I. Na miejsce artykułu 3 wraz z wymienionymi w nim załącznikami *A* i *B* umieszcza się:

A. Od austryackich i węgierskich ziemiopłodów, jakoteż produktów przemysłowych w załączniku *A* wyszczególnionych, gdy się je przywozi do obszaru celnego niemieckiego a od niemieckich, w załączniku *B* oznaczonych ziemiopłodów i produktów przemysłowych, gdy się je przywozi do obszaru celnego austryacko-węgierskiego nie mają być pobierane wyższe cła wchodowe niż w załącznikach tych oznaczone.

B.

Gdyby jedna ze stron rokujących na przedmiot krajowej produkcyi względnie fabrykacyi w załączniku *A* względnie *B* tego traktatu wymieniony, nałożyła nowy podatek wewnętrzny lub dodatek do podatku wewnętrznego, natenczas przywóz przedmiotu tego rodzaju może być obciążony taką samą lub odpowiednią opłatą.

II. Do Artykułu 14 istniejącego traktatu dodaje się następujący nowy ustęp:

Co do wyprawiania i transportu towarów, które z obszarów jednej strony przechodzą na obszary drugiej strony, względnie przez te ostatnie przechodzą, o ile dalszy ich transport odbywa się przez przedsiębiorstwa żeglugi na rzekach lub kanałach, jakoteż odnośnie do cen transportowych tych przedsiębiorstw, których zaprowadzenie dla pewnych towarów państwo spowodowało, zobowiązują się strony rokujące, nie wydawać żadnego zarządzenia, któreby pozbawiało tego rodzaju korzyści, towary drugiej strony.

III. Miejsce drugiego i trzeciego ustępu artykułu 16 zastąpi następujące postanowienie:

Strony traktat zawierające zapewniają sobie wzajemnie w miarę rzeczywistej potrzeby, wszelkie możliwe poparcie w zakresie taryfy kolejowej, zwłaszcza przy wnioskach na układanie bezpośrednich pasażerskich i towarowych taryf.

IV. Artykuł 17 otrzyma następujący dodatek:

Będą dokładały starania, aby zaradzić potrzebie obrotu przejściowego, przez układanie dla obrotu pasażerskiego i towarowego planów jazdy z wzajemnem połączeniem.

V. Ustęp piąty artykułu 19 opiewać będzie:

Spółki akcyjne i inne handlowe, przemysłowe lub finansowe, łącznie z towarzystwami ubezpieczeń, które mają siedzibę swoją na obszarach jednej strony traktat zawierającej i podług ustaw jej prawnie istnieją, mają także na obszarach drugiej strony, jeżeli przestrzegają obowiązujących tam odnośnych ustaw i rozporządzeń, posiadać prawo dochodzenia wszystkich swoich praw, a zwłaszcza prowadzenia procesów przed sądem w charakterze powodów lub obżałowanych. Czy i o ile towarzystwa takie na obszarach drugiej, traktat zawierającej strony mogą nabywać majętność gruntową lub inny jaki majątek, postanawia się w myśl ustaw na tych obszarach obowiązujących. Co do dopuszczania do wykonywania swoich czynności na obszarach drugiej strony znajdą zastosowanie obowiązujące

tam postanowienia ustawowe i regulaminowe. Na każdy sposób wspomniane towarzystwa na obszarach drugiej strony mają używać tych samych praw, które tego samego rodzaju towarzystwom jakiegoś trzeciego kraju, jako prawnie istniejące uznanym, przysługują, względnie w przyszłości będą przyznane.

VI. Do artykułu 20 dołącza się następujący, nowy ustęp:

Odnośnie do uwolnień w sprawie bezpośredniego opodatkowania zawarto ugodę, że one przysługują tylko obopólnym konsulom zawodowym, o ile ci nie posiadają prawa obywatelstwa w tem państwie, w którem swoje funkcye wykonują, żadną miarą jednak we większym rozmiarze od tych, jakie przysługują dyplomatycznym zastępcom stron traktat zawierających.

Artykuł 2.

W istniejącym traktacie umieszcza się następujący, nowy artykuł:

Artykuł 23 *a*.

Jeżeli pomiędzy stronami traktat zawierającemi powstanie różnica zdań odnośnie do interpretacyi lub zastosowania taryf obecnego traktatu (załącznik *A* i *B*), jakoteż postanowień dodatkowych do tych taryf, względnie odnośnie do zastosowania klauzuli o przyznaniu największych korzyści pod względem rzeczywistego stosowania innych zresztą obowiązujących taryf traktatowych — natenczas należy ją łagodzić na żądanie jednej lub drugiej strony w drodze orzeczenia sądu rozjemczego.

Sąd rozjemczy ustanawia się dla każdej kwestyi spornej w ten sposób, że jedna i druga strona z pomiędzy własnych obywateli przeznacza po dwie odpowiednie osobistości na sędziów rozjemczych i że obydwie strony obierają obywatela zaprzyjaźnionego trzeciego państwa na superarbitra. Obydwie strony zastrzegają sobie, że się już z góry i na przeciąg oznaczonego czasu porozumieją co do osoby, która ma być w danym przypadku superarbitrem mianowana.

Jeżeli tego zajdzie potrzeba i z zastrzeżeniem osobnego porozumienia, strony traktat zawierające poddawać będą rozjemczo-sądowemu załatwieniu także inne jak w ustępie 1 podane różnice zdań co do interpretacyi lub zastosowania obecnego traktatu.

Artykuł 3.

Załącznik *C* do istniejącego traktatu, zmienia się w sposób, jak następuje:

I. Pomiędzy pod cyfrą 3 wyliczonymi przedmiotami, które pod pewnymi warunkami także bocznemi drogami z uwolnieniem od cła można przywozić lub wywozić, należy słowa: „ule z żywemi pszczołami“ przekreślić; przeciwnie zaś przed „torf“ słowa „drzewo opałowe, węgiel“, nowo wstawić.

II. Cyfra 5 opiewać będzie w ten sposób:

5. Pod kontrolą, w postępowaniu zapiskowem zaprowadzoną przyznaje się uwolnienie od cła dla bydła, które do roboty z jednego obszaru do drugiego na pewien czas przechodzi i z roboty z ostatniego obszaru do pierwszego wraca, tudzież dla machin i narzędzi rolniczych, które dla czasowego użytku wprowadza się z jednego granicznego powiatu do drugiego a po zrobieniu z nich użytku napowrót do pierwszego sprowadza, dalej dla bydła, które celem odważenia wyprowadza się i napowrót przyprowadza.

III. Cyfra 8 opiewać będzie:

8. Istniejące ułatwienia w obrocie pomiędzy mieszkańcami powiatów pogranicznych obu stron, co do przedmiotów własnej ich potrzeby, przenoszonych do naprawy lub jakiegokolwiek rękodzielniczego obrobienia, które stoi na równi z domową pracą dla zarobku, a która co się tyczy przędzy i tkanin może się rozciągać także na barwienie — utrzymuje się i nadal w mocy. W obrocie obrobienia materyami do sporządzania części ubioru uwolnienie od cła rozciąga się także na dodatki do sporządzenia użyte.

IV. Dodaje się następującą nową cyfrę:

11. Zsiadłe mleko (twaróg) i gips, które z niemieckiego powiatu granicznego pochodzą a przechodzą do austryackiego powiatu granicznego do tamtejszego użytku, dopuszcza się w monarchii austryacko-węgierskiej bez opłaty celnej. Tak samo postępuje się z cebulą i czosnkiem z okolicy Zittau, drogą kołową do czeskich, granicznych obszarów nadchodzących.

Borówki czerwone, które pochodzą z powiatu granicznego austryackiego, a sprowadzane bywają do niemieckiego granicznego powiatu do tamtejszego konsumu, są w państwie niemieckiem wolne od cła.

Każda ze stron traktat zawierających zastrzega sobie prawo, te ułatwienia, o ile one na własnym obszarze obowiązują, zrobić zawisłemi od wypełnienia osobnych warunków.

Artykuł 4.

Obowiązujący kartel celny (załącznik *D* istniejącego traktatu) wraz z przynależnemi autonomicznemi postanowieniami wykonawczemi, pominąwszy ewentualną zmianę ostatnich, utrzymuje się także i nadal w mocy.

Artykuł 5.

Protokół końcowy do istniejącego traktatu zmienia się w sposób, jak następuje:

I. Do postanowień odnoszących się do artykułu 1 istniejącego traktatu dodaje się następującą cyfrę 2*a*:

2*a*. Przewóz broni, amunicyi i środków wybuchowych, jakoteż towarów wszelkiego rodzaju, dla których w kraju przewozowym istnieje monopol państwowy, winien o ile możności na żadne trudności nie napotykać.

O ile do przewozu wspomnianych przedmiotów potrzebne jest osobne pozwolenie, władza właściwa winna o ile możności jak najspieszniej rozstrzygnąć o udzieleniu go lub odmówieniu.

Jeżeli zgłoszone zostaną do przewozu amunicya i środki wybuchowe, natenczas z reguły tylko przy pierwszym przewozie takich przedmiotów, preparatów itd. wolno z nich wzory lub próby poddawać badaniu; badanie powtarzać można tylko w przypadkach naglącej wątpliwości i tylko wtedy, jeżeli posyłki nie są pokryte prawidłowemi poświadczeniami właściwych władz kraju pochodzenia co do jakości towaru. Te poświadczenia należy dołączyć już do podania o udzielenie pozwolenia na przewóz. Strony traktat zawierające porozumieją się co do władz, które w kraju pochodzenia mają być uprawnione do wystawiania poświadczeń, jakoteż co do przepisów, każdoczesnemu stanowi rozwoju techniki odpowiadających, których przy wystawianiu przestrzegać należy. Kraj przez który się przewozi, ma prawo z posyłek pokrytych takiemi poświadczeniami do woli brać wzory i próbki, bez zatrzymywania jednak posyłek samych. O ile stwierdzonem zostanie wykorzystywane nadużycie tych ulatwień, ma kraj przewozowy prawo, zarządzić odpowiednie ograniczenia ich.

II. Cyfra 4 postanowień do artykułu 1 istniejącego traktatu opiewać będzie:

4. Strony traktat zawierające będą podawały sobie wzajemnie do wiadomości wydawane przez siebie, jedna przeciw drugiej, zakazy lub ograniczenia przywozu, wywozu lub przewozu.

III. Postanowienia do artykułu 1 istniejącego traktatu otrzymują następujące dodatki:

5. Strony traktat zawierające zgadzają się, że porozumieją się co do wzajemnego uznania znaków badania dla broni ręcznej palnej.

6. Towary z kruszców szlachetnych, które kupcy podróżujący wprowadzają w postępowaniu wchodowo-zapiskowem, jedynie jako wzory na okaz, których zatem nie wolno puszczać w wolny obrót, należy na żądanie strony uwalniać od przymusu znaczenia ich, jeżeli złożone zostanie odpowiednie zabezpieczenie, które, w razie niedotrzymania terminu wywozu wzorów, przepada.

7. Co do postępowania z towarami, których transport odbywa się z gminy bawarskiej Balderschwang lub do niej przez obszar austryacki z innych lub do innych okolic Bawaryi, istniejące ułatwienia utrzymuje się w mocy.

8. Win produkowanych w stanie naturalnym (tokajskie wina wyskokowe, samorodner) na Węgrzech w gminie Tokaj i wszystkich innych gminach tokajskiego obszaru winnego nie należy uważać za wina deserowe (południowe, słodkie wina) zagranicznego pochodzenia po myśli niemieckiej ustawy państwowej z dnia 24. maja 1901, o obrocie winem, napojami zawierającymi wino i podobnymi do wina (Dziennik ustaw państwa 1901 str. 175). Dlatego nie stosuje się do nich postanowienie §u 2 wspomnianej ustawy, że przy uznanem postępowaniu piwnicznem, łącznie z postępowaniem celem nadania wytrzymałości można zaprawiać większą ilością alkoholu z win deserowych (południowych, słodkich) zagranicznego pochodzenia, jak jedną częścią na sto części przestrzeni, nie uważając tego za fałszowanie lub naśladowanie wina po myśli §u 10 niemieckiej ustawy państwowej z dnia 14. maja 1879 o obrocie środkami żywności do używania i przedmiotami do użytku (Dziennik ustaw państwa 1879, str. 145). Dalej po myśli §u 3 Nr. 3, §u 5, §u 13, §u 16 i §u 18 wspomnianej ustawy z dnia 24. maja 1901 zakazanem jest na obszarze, w którym ta obowiązuje, napoje, które pod nazwą tokajskie, tokajskie-lecznicze, wyskok tokajski, samorodner lub też pod inną jaką nazwą odnoszącą się do miejscowości tokajskiego obszaru winnego, przechodzą w obrót, z użyciem zasuszonych owoców (także w esencyach lub odwarach), względnie w wygotowanych do gęstości materyałach moszczowych — przemysłowo wyrabiać albo naśladować, lub też takie napoje, o ile one z użyciem wymienionych owoców i materyałów, chociażby nie były przemysłowo wyrabiane, sprzedawać lub trzymać na sprzedaż.

Tokajski obszar winny obejmuje:

a) z obszaru komitatu Zemplén: obszar gminy Bekecs, Erdöbénye, Erdöhorváti, Golop, Józsefalva, Károlyfalva, Bodrogkeresztur, Kisfalud, Legyesbénye, Mád, Monok, Bodrogolaszi, Olaszliszka, Ond, Petrahó, Rátka, Sárospatak, Sátoraljaujhely, Szegilong, Szerencs, Szölöske, Tállya, Tarczal, Tokaj, Tolcsva, Kistoronya, Vámosujfalu, Végardó, Zombor, Bodrogzsadány;

b) z komitatu Abauj-Torna: obszar gminy Abaujszántó.

IV. Do artykułu 2 istniejącego traktatu wstawia się następujące postanowienia:

1. Przy wywozie jęczmienia i słodu jęczmiennego z wolnego obrotu niemieckiego obszaru celnego, wydawać się będzie certyfikaty dowozowe tylko według tej normy, że do oznaczenia ich wartości celnej bierze się za podstawę najniższą z tych stóp celnych, które w tym czasie dla pojedynczych gatunków lub celów użycia jęczmienia istnieją.

2. Austryacko-węgierskie cło wywozowe dla gałganów (szmat) i innych odpadków dla fabrykacyi papieru nie będzie przekraczało 9·60 koron od 100 kilogramów.

3. Zgodzono się, że odnośnie do ustawodawstwa w sprawie cukru, postanowienia obecnego traktatu nie przeszkadzają żadnej ze stron zawierających go w wypełnieniu obowiązań, które jej Konwencya brukselska z dnia 5. marca 1902 nałożyła.

V. Cyfrę 1 postanowień do artykułu 3 istniejącego traktatu zmienia się w następujący sposób:

1. Od traktowania jako wyrób przemysłowy jednej ze stron traktat zawierających nie wyklucza się przedmiotów, które na obszarach jego zostały wyrobione w drodze przerobienia zagranicznych materyi w obrocie uszlachetniającym, posiadającym ułatwienia celne.

W obrocie pomiędzy stronami traktat zawierającemi, czyni się przyznanie ulg taryfowych tego traktatu dla takich przedmiotów w taryfach wymienionych, które dla kraju, który je wywozi, mają większe znaczenie pod względem gospodarskim, tylko wtedy zależnem od przedłożenia dowodu pochodzenia, jeżeli do tego istnieje nagła handlowo-polityczna potrzeba.

VI. Cyfry 3 i 4 postanowień do artykułu 3 istniejącego traktatu opiewać będą odtąd, jak następuje:

3. Do taryf *A* i *B*. — Cła wchodowe na obydwóch obszarach celnych.

a) Pod niemiecką powszechną taryfą, w taryfie *A* (załącznik do tego traktatu) i w odnośnych do niej postanowieniach wymienioną, rozumie się taryfę z dnia 25. grudnia 1902 w osnowie ustawą z tego samego dnia oznaczonej a pod austryacko-węgierską powszechną taryfą w taryfie *B* (załącznik do tego traktatu) i w odnośnych do niej postanowieniach podaną, zarys nowej powszechnej taryfy celnej dla austryacko-węgierskiego obszaru celnego.

b) O ile wymiar opłaty celnej na któryś z przedmiotów, w dołączonych taryfach traktatowych *A* i *B* wymienionych, przedsiębierze się podług cła zasadniczego, jakoteż dodatków celnych do niego, względnie ceł uzupełniających, jeżeli w obydwóch taryfach nie są osobne wyjątki przewidziane, zarachowuje się przy następnie przesiębranem obliczaniu cła, cło zasadnicze podług kwoty najniższej z tych, jakie się od wyrobów drugiej strony pobierać ma. Pod takim samym warunkiem w przypadku odesłania celnego za przedmiot w obydwóch taryfach traktatowych wymieniony należy wychodzić od najniższej, od wyrobów drugiej strony pobieranej kwoty cła, do którego się odsyła, o ile postępowanie takie zgadza się z treścią rozmaitych po myśli traktatu przyznanych ulg ze względu na to cło wchodzących w rachubę. W taryfach traktatowych *A* i *B* przy wymienianiu numerów rozdziałów lub klas taryfowych, „powszechnej taryfy“ nie uzasadniają żadnego wyjątku od powyższej reguły.

c) chmiel w szczelnie zamkniętych cylindrach metalowych można odprawiać bez badania zawartości, jeżeli posyłce towarzyszy świadectwo urzędowo-celne lub urzędowo-skarbowe stwierdzające, że zawartość cylindrów stanowi chmiel i że na cylindrach odnośny urząd nakłada urzędowe zamknięcie lub też, że przy wysyłaniu całych ładunków koleją żelazną zaopatruje je zamknięciem celnem.

d) Każda ze stron traktat zawierających na prośbę strony interesowanej i pod warunkiem przestrzegania form obrotu zapiskowego flaszki, dzbany i podobne naczynia, które służyły do wywozu wody mineralnej do obszarów drugiej strony, przy powrocie ich w próżnym stanie, wpuszczać będzie bez opłaty celnej.

e) Dla guzików z rogu, masy rogowej lub kości, jakoteż dla guzików z orzecha twardego, areki itp. przepisze się zgodnie w drodze administracyjnej, że tylko karty z tektury lub papieru, na których guziki są naszyte lub w inny jaki sposób przymocowane, uważa się jako należące do podlegającej opłacie celnej rzeczywistej wagi towarów i że pudełka tekturowe (kartony), także z naszytą próbką guzika, w które się guziki lub karty z przymocowanymi guzikami wkłada, wolne są od opłaty celnej.

f) Do Nr. 107 taryfy *A*. Przy ocleniu kur żywych wszelkiego gatunku i wszelkiego

innego drobiu w stanie żywym (z wyjątkiem gęsi), które wprowadza się bez osobnego opakowania wozami kolejowymi, dopuszcza się stwierdzenie rzeczywistej wagi, opłacie celnej podlegającej, przez przeważenie na wadze torowej (mostowej) w ten sposób, że z całego ciężaru wozu wraz z ładunkiem, strąca się ciężar własny próżnego wozu (przy wozach kojcowych) i innych do przesyłek umyślnie urządzonych wozów kolejowych z doliczeniem wagi wewnątrz wbudowanych urządzeń). Przy dowozie kur i t. d. w osobnem opakowaniu (klatkach, kojcach i t. p.) należy cztery piąte wagi brutto przyjmować jako wagę rzeczywistą i brać ją za podstawę do obliczania cła.

VII. Cyfra 2 postanowień do artykułu 6 istniejącego traktatu opiewać będzie, jak następuje:

2. Dla obopólnego obrotu dowozowego z zastrzeżeniem — w razie nadużycia — prawa zarządzenia zniesienia w pewnem miejscu lub ograniczenia tej ulgi należy nie pobierać cła od:

mięsa rzeźniczego, świeżego i przyprawionego, w ilościach nie większych jak dwa kilogramy;

fabrykatów młyńskich ze zboża i owoców strączkowych, zwyczajnego pieczywa (chleba) w ilościach nie większych jak trzy kilogramy,

o ile towarów tych dla mieszkańców powiatu pogranicznego nie przewozi się pocztą.

Każda ze stron traktat zawierających zastrzega sobie prawo, zawarte w cyfrze 2 ułatwienia, na które się zgodzono, każdego czasu po poprzedniem sześciomiesięcznem wypowiedzeniu całkiem lub częściowo odwołać.

VIII. Umieszcza się następujące, nowe postanowienie:

Do artykułu 9 traktatu.

Jak długo w Austryi i Węgrzech podatek od niemieckiego piwa pobiera się na podstawie zawartości cukru w brzeczce, tak długo świadectwa na tę zawartość przez niemieckie zakłady naukowe wystawiane uznawać będą austryackie i węgierskie władze. Posyłki piwa, którym takie świadectwa towarzyszą, nie będą poddawane na nowo badaniu zawartości cukromierzem, pod warunkiem, że zakład naukowy przestrzegał odnośnych przepisów i że się szczególniejsze wątpliwości nie nasunęły co do prawdziwości świadectwa. Urzędom celnym, w których odprawia się posyłki piwa ze świadectwami przy dowozie, przysługuje prawo, od czasu do czasu brać próbki, nie zatrzymując posyłki. Te próbki należy zaopatrzyć przepisanem oznaczeniem tożsamości i pod pieczęcią urzędową i strony przesłać stacyi badania technicznej kontroli skarbowej we Wiedniu, względnie w Budapeszcie celem zbadania zawartości ekstraktu brzeczki. Gdyby badanie to wykazało braki w wygotowaniu świadectwa, natenczas należy zrobić o tem doniesienie bezpośrednio dotyczącemu Ministerstwu skarbu.

Z drugiej strony władze niemieckie będą świadectwa dla austryackiego lub węgierskiego wina na rezultat badania, przez austryackie lub węgierskie zakłady naukowe wydane, uznawać w tych przypadkach, w których badanie dla urzędowo-celnego odprawienia jest potrzebne. Posyłek win, którym świadectwa tego rodzaju towarzyszą, nie będzie się poddawało ponownemu badaniu pod warunkiem, że zakład naukowy przestrzegał odnośnych przepisów i że co do prawdziwości świadectwa szczególniejsze wątpliwości się nie nasunęły.

Rządy stron traktat zawierających porozumieją się co do zakładów naukowych, które mają być upoważnione do wystawiania świadectw, jakoteż co do przepisów, które przy wystawianiu świadectw i przy poprzedzającem je badaniu piwa i wina mają być przestrzegane.

Każda ze stron traktat zawierających zastrzega sobie na przypadek zachodzących nadużyć prawo za sześciomiesięcznem wypowiedzeniem odstąpić od tego porozumienia się.

IX. Ustęp pierwszy postanowienia do artykułu 15 istniejącego traktatu odpada. Na wstępie drugiego ustępu słowa „te same“ zostaną zastąpione przez słowa: „Strony traktat zawierające“.

X. Cyfra 4 postanowień do artykułu 16 i 18 istniejącego traktatu opiewać będzie w ten sposób:

Dla odprawiania celnego we wzajemnym obrocie kolei żelaznych i dla zastosowania zamknięcia okrętowego obowiązują osobno umówione postanowienia.

XI. Między postanowienia do artykułu 19 istniejącego traktatu wstawia się następującą nową cyfrę 1:

„1. Przy wymierzaniu opłat wszelkiego rodzaju od handlu i przemysłu, pochodzenie towarów z tymi przedsiębiorstwami związanych, jako takie nie pociąga za sobą ujemnego wpływu na wymiar tych opłat.“

Dotychczasowa cyfra 1 będzie oznaczoną przez 1*a*.

XII. Do postanowień do artykułu 19 istniejącego traktatu dodaje się następującą nową cyfrę:

3. Pod zarobkowaniem przewozowem po myśli czwartego ustępu artykułu 19 rozumie się zarobkowy transport towarów i osób na drogach krajowych, z wyłączeniem kolei żelaznych. Pod „podatkiem zarobkowym“ ma się rozumieć każde obciążenie podatkowe przedsiębiorstwa zarobkowego, łącznie z opodatkowaniem dochodu z niego, bez względu na to, czy podatek pobiera się na rachunek państwa lub gmin itd.

O ile przemysłowiec załatwia transporty pomiędzy pojedynczemi, w obrębie obszarów drugiej, traktat zawierającej strony, położonemi miejscowościami, podlega opodatkowaniu w myśl ustaw krajowych z uwzględnieniem istniejących umów celem uniknięcia podwójnego opodatkowania. Jeżeli przemysłowiec na obszarach drugiej zawierającej traktat strony, obok przemysłu przewozowego lub nawigacyjnego uprawia samoistny, nie bezpośrednio przez wykonywanie tych zarobków zawarunkowany przemysł, względnie, jeżeli ma posiadłość gruntową, podlega pod tym względem również opodatkowaniu po myśli ustaw krajowych bez ograniczenia.

Przy przemyśle nawigacyjnym istoty uprawiania samoistnego, ubocznego zarobkowania nie w tem szukać należy, że przemysłowiec towary, które na stacye w obszarach drugiej strony położone z jego kraju ojczystego własnymi środkami transportowymi nadchodzące dostawia bezpośrednio odbiorcom w tej samej miejscowości się znajdującym lub też dalej wyprawia dla odbiorców pozamiejscowych za pośrednictwem kolei żelaznych itd., i na odwrót, że towary do transportu własnymi środkami transportowymi przeznaczone na miejscu samem każe odbierać i celem ładowania na swoje środki transportowe sprowadzać; tak samo nie można uważać już za takie zarobkowanie, gdy przemysłowiec pozostaje w stałym stosunku handlowym z jakim samoistnym spedytorem osiadłym na obszarach drugiej strony.

XIII. Umieszcza się następujące, nowe postanowienia:

Do artykułu 20 traktatu.

Zgodzono się, że ze względu na postawiony warunek wzajemności, konsulom jednej strony na obszarach drugiej strony przywileje, prawa i ułatwienia na mocy przyznania największych korzyści udzielane, nie mogą być w większym rozmiarze przyznawane, jak ich doznają konsularni zastępcy tej ostatniej strony na obszarach pierwszej strony.

Do artykułu 23*a* traktatu.

Co do postępowania w przypadkach, w których na zasadzie pierwszego i drugiego ustępu artykułu 23 *a* rozstrzyga sąd rozjemczy, godzą się strony traktat zawierające na to, co następuje:

Przy pierwszej sprawie spornej ma sąd rozjemczy siedzibę swoją na obszarach strony obżałowanej, przy drugiej spornej sprawie na obszarach drugiej strony i tak naprzemian na obszarach jednej albo drugiej strony, w mieście, które dotycząca traktat zawierająca strona wyznaczy. Ta ma postarać się o dostarczenie lokali, pisarzy i personalu służbowego, jakich sąd rozjemczy dla czynności swojej potrzebuje. Superarbiter jest przewodniczącym sądu rozjemczego, który większością głosów rozstrzyga.

Co do postępowania sądu rozjemczego strony traktat zawierające porozumieją się w pojedynczym przypadku, albotéż raz na zawsze. W braku takiego porozumienia się sąd rozjemczy oznaczy sam postępowanie. Postępowanie może być pisemne, jeżeli żadna ze stron traktat zawierających nie sprzeciwi się; w tym przypadku można odstąpić od postanowienia poprzedzającego ustępu.

Co do używania i przesłuchiwania świadków i rzeczoznawców, władze każdej ze stron traktat zawierających, na prośbę przez sąd rozjemczy do dotyczącego rządu wniesioną, użyczą w ten sam sposób pomocy prawnej, jak na prośbę krajowych sądów cywilnych.

Artykuł 6.

Strony traktat zawierające zobowiązują się w zgodnem porozumieniu rozpatrywać sposób obchodzenia się z robotnikami jednej strony na obszarach drugiej pod względem ochrony robotników i ubezpieczenia ich w tym celu, by przez odpowiednie umowy robotnikom tym wzajemnie takie obchodzenie się z nimi zapewnić, które im o ile możności jednakowe korzyści nastręcza.

Umowy te zostaną niezależnie od wejścia w życie tego traktatu dodatkowego osobnym układem ustalone.

Artykuł 7.

Traktat ten dodatkowy ma wejść w życie z dniem 15. lutego 1906.

Istniejący traktat handlowy i celny z dnia 6. grudnia 1891 ze zmianami i uzupełnieniami tym

traktatem dodatkowym zawarunkowanemi ma obowiązywać na przeciąg czasu aż do 31. grudnia 1917.

Każda ze stron traktat zawierających zastrzega sobie jednak prawo wypowiedzenia traktatu na dwanaście miesięcy przed 31. grudnia 1915 z tym skutkiem, że w tym terminie traci moc obowiązującą.

Jeżeli żadna strona z tego prawa nie zrobi użytku a także na dwanaście miesięcy przed 31. grudnia 1917 nie objawi zamiaru, by skutki traktatu z tym dniem ustały, ma traktat wraz z wspomnianemi zmianami i uzupełnieniami po 31. grudnia 1917 obowiązywać aż do upływu roku od dnia, w którym jedna lub druga ze stron traktat zawierających go wypowie.

Artykuł 8.

Traktat ten ma być ratyfikowany a dokumenta ratyfikacyi mają być jak najrychlej wymienione.

W dowód czego pełnomocnicy obu stron podpisali ten traktat dodatkowy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w podwójnem wygotowaniu w Berlinie, dnia 25. stycznia 1905.

(L. S.) **Szögyény** wlr.

(L. S.) **Graf von Posadowsky** wlr.

(L. S.) **Freiherr von Richthofen** wlr.

Załącznik A.

Cła przy dowozie do niemieckiego obszaru celnego.

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
1	Żyto	5
2	Pszenica i orkisz	5.50
3	Jęczmień:	
	jęczmień słodowy	4
	inny	2
	Uwaga. Jako inny jęczmień jak „jęczmień słodowy“ należy uważać i po stopie traktatowej celnej dopuszczać: 1. przy wchodzie przez pewne, osobno upoważnione urzędy celne jęczmień, który w stanie czystym, niezmieszanym, bez wąsów (ości) nie dosięga wagi 65 kilogramów od 1 hektolitra a zarazem nie zawiera więcej, jak 30 procent wagi ziarn, których waga 67 kilogramów lub więcej od 1 hektolitra wynosi. 2. Jęczmień, co do którego dostarcza się dowodu, że nie jest przydatny do sporządzania słodu lub też, że na ten cel nie będzie obrócony. Jeżeli osoba towar wprowadzająca twierdzi, że wyniki obliczania po myśli cyfry 1 ustępu 1. dozwolonego są nieprawdziwe lub też, jeżeli wskutek osobliwszej właściwości posyłki do odprawienia celnego dostawionej, nasuną się inne skrupuły co do rodzaju użycia jęczmienia, w takim razie urząd cłowy jest obowiązany, dopuścić towar po zniżonej stopie celnej, pod warunkiem jednak, że go przedtem uczyni niezdatnym do przyrządzania słodu. To może się odbywać według wyboru urzędu celnego przez naśrutowanie, przycięcie, zacięcie, łamanie lub inne podobne postępowanie.	
z 9	Słód z jęczmienia, z wyjątkiem palonego i mielonego	5.75
z 11	Bób jadalny	2
18	Nasienie koniczyny czerwonej, białej i nasienia innej koniczyny	wolne
23	Kartofle, świeże:	
	w czasie od 15. lutego do 31. lipca	1
	w czasie od 1. sierpnia do 14. lutego	wolne

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
26	Cykorya (korzenie cykoryi), także rozdrobniona:	
	świeża	wolne
	wyschnięta (suszona)	1
27	Pasza zielona: siano, także wyschnięta koniczyna i gdzie indziej w powszechnej taryfie nie wymienione wyschnięte rośliny pastewne; słoma i plewy (łuski plewowate), także paździerze; sieczka	wolne
		od 1 cetnara podwójnego wagi brutto
30	Chmiel	20
z 33	Melony, grzyby, szparagi, tomaty, świeże; inne świeże jarzyny w ogólnej, taryfie osobno nie wymienione	wolne
36	Karczochy, melony, grzyby, rabarbarum, szparagi, tomaty, rozdrobnione, obrane z łupy, wygniecione, wyschnięte, suszone, pieczone lub w inny jaki sposób pojedynczo przyrządzone:	od 1 cetnara podwójnego
	tomaty	4
	melony, grzyby	8
	karczochy, rabarbarum, szparagi	10
z 37	Jarzyny, łącznie z rzepami polnemi, służącemi jako takie, rozdrobnione, obrane z łupy, wygniecione, wyschnięte, suszone, pieczone lub w inny jaki sposób pojedynczo przyrządzone, o ile nie podpadają pod Nr. 34 do 36 ogólnej taryfy; niedojrzały bób jadalny i niedojrzały groch, suchy; bób jadalny i groch (dojrzały i niedojrzały), prażony lub w inny jaki sposób pojedynczo przyrządzony; nasiona do spożywania, sproszkowane, prażone lub w inny jaki sposób pojedynczo przyrządzone	4
38	Drzewa, latorośle, krzewy, krzaki, odrośle do przesadzania i inne żyjące rośliny, z ziemią na korzeniach lub bez niej, także w wazonkach lub kubłach; szczepy:	
	pnie cykasowe bez korzeni i ogonków; palmy; indyjskie azaleje; drzewa laurowe; rośliny leśne	wolne
	róże	12
	rośliny w wazonach	10
	rośliny bez ziemi na korzeniach	6
	inne	5
z 45	Winogrona (winne jagody):	
	świeże:	
	stołowe	
	nadchodzące jako posyłki pocztowe o wadze do 5 kilogramów włącznie	wolne
	w inny sposób nadchodzące	4
	inne	10
	w beczkach lub wozach kotłowych tłoczone jagody winne (grona z winobrania), nawet, gdy fermentacya się już zaczęła, o ile zawierają wszystkie części owocu, a więc oprócz soku także jeszcze szypułki, ziarna i łupiny gron	10
z 46	Orzechy włoskie i laskowe, niedojrzałe lub dojrzałe, także obrane z łupy, mielone lub w inny jaki sposób rozdrobnione lub pojedynczo przyrządzone	2

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	(z 47/9) Inne owoce:	
z 47	świeże:	
	wchodzące jako posyłki pocztowe o wadze do 5 kilogramów włącznie	wolne
	w inny sposób wchodzące:	
	jabłka, gruszki, pigwy:	
	nie opakowane lub tylko w workach wagi przynajmniej 50 kilogramów brutto:	
	od 1. września do 30. listopada	wolne
	od 1. grudnia do 31. sierpnia	2
	w innem opakowaniu:	
	pojedynczo opakowane	3.20
	wielokrotnie opakowane	5
	morele	wolne
	brzoskwinie	2
	śliwki domowe:	
	od 1. września do 30. listopada	wolne
	od 1. grudnia do 31. sierpnia	2
	inne śliwki	2
	czereśnie, wiśnie	1
	nieszpułki, głóg, tarnki, jakoteż inne w powszechnej taryfie nie wymienione owoce ziarniste i pestkowe	wolne
	poziomki	10
	maliny, porzeczki, agrest, jeżyny, czernice, jagody bzowe, jałowiec i inne jagody do spożywania, z wyjątkiem czerwonych borówek	wolne
	Uwaga. Jabłka, gruszki i pigwy, świeże, uważa się za nieopakowane, jeżeli wchodzą luźnie lub w workach przynajmniej 50 kilogramów wagi brutto wozami, które nie mają więcej przedziałów, jak osiem. W równy sposób uważa się za nieopakowane jabłka, gruszki i pigwy, świeże, jeżeli wchodzą luźnie lub w workach przynajmniej 50 kilogramów wagi brutto okrętami zaopatrzonymi w przedziały, o ile przestrzeń wewnętrzna każdego z przedziałów wynosi przynajmniej 6 metrów sześciennych. Przedziały wozowe, względnie okrętowe mogą być wyścielone lub pokryte słomą, lub też wytapetowane papierem, względnie słomą a nawet mogą być utworzone zapomocą warstw słomy.	
z 48	wyschnięte, wysuszone (także pokrajane na kawałki i obrane z łupy):	
	jabłka i gruszki łącznie z odpadkami, które się dają zużytkować . . .	4
	morele, brzoskwinie	4

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	Śliwki wszelkiego gatunku:	
	nieopakowane albo tylko w beczkach lub workach przynajmniej 50 kilogramów wagi brutto	4
	w skrzyniach przynajmniej 10 kilogramów wagi brutto . . .	5
	w innem opakowaniu	6
	czereśnie, wiśnie	4
49	mielone, rozgniecione, sproszkowane lub w inny jaki sposób rozdrobnione, także nasolone, bez cukru wygotowane (marmelada) lub w inny jaki sposób pojedynczo przyrządzone; przefermentowane	5
66	Papryka (pieprz hiszpański), świeża (zielona) lub wyschnięta, także mielona, sproszkowana lub w słonej wodzie zamarynowana	wolne
68	Lufa, także bielona; mech irlandzki, morszczyn i inne porosty (morskie porosty); życica piaskowa, włos roślinny, także wyschnięte, zabarwione, lub w powrozy skręcone; łyko, także barwione; sitowina, także barwiona, rozszczepiona lub krajana; słoma, barwiona lub rozszczepiona; liście palmowe, wyschnięte, także barwione (z wyjątkiem liści do wiązania lub ozdoby); włókna i łodygi piassawy; włókna korzeni, oskrobane; korzenie ryżowe; kokosza wyka, jakoteż wszystkie inne materye roślinne służące do wyrabiania szczotek, do plecionych robót itd., na innem miejscu w powszechnej taryfie nie wymienione lub włączone, także w powrozy skręcone	wolne
70	Orzechy i łupiny, tylko do użycia na materyał do wyrzynania, jakoteż na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione lub włączone roślinne materyały do wyrzynania, w stanie surowym; ziarna nasion, przedziurawione, także jedynie w celu zapakowania i przesłania na przędzione nici nawleczone	wolne
71	Jagody, liście, kwiecie, listki kwiecia, kwiaty, pączki, zioła, orzechy, kory, nasiona, łupiny, korzenie i inne rośliny, jakoteż części ich na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione, do użytku przemysłowego, także nasolone, wyschnięte, suszone, palone, obrane z łupy, mielone lub w inny jaki sposób rozdrobnione; jądra owocowe, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione, z łupą lub obrane z łupy; grzyby drzewne, w stanie surowym lub tylko wytrzepane i z drzewa oczyszczone; dypsaki (osty); piołun (ziele piołunówki), także wyschnięte lub mielone .	wolne
72	China, także mielona, lub w inny jaki sposób rozdrobniona; macierzanka; mech irlandzki i inne porosty, w stanie surowym, także mielone, tamarynda i rdzeń jej, kassia trzcinowa; jagody, liście, kwiecie, listki kwiecia, kwiaty, pączki, zioła, orzechy, kora, łupiny, nasiona, korzenie i wszelkie inne rośliny i części ich, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione, do użytku leczniczego, także nasolone, wyschnięte, suszone, palone, obrane z łupy, mielone lub w inny jaki sposób rozdrobnione; drzewo do użytku leczniczego, także rozdrobnione; dalej wyschnięte i sproszkowane kwiaty dostarczające proszku na owady	wolne
	(74/6) Drzewo budulcowe i użytkowe, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione:	
74	nieobrobione lub też jedynie w kierunku poprzecznym siekierą lub piłą obrobione, z korą lub bez niej:	
	twarde	od 1 cetnara podwójnego 0.12 lub od 1 metra sześciennego 1.08

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	miękkie	od 1 cetnara podwójnego 0.12 lub od 1 metra sześciennego 0.72
	Uwaga. Drzewo budulcowe i użytkowe nieobrobione, lub jedynie w kierunku poprzecznym siekierą lub piłą obrobione, dla domowej lub rzemieślniczej potrzeby mieszkańców pogranicznego powiatu, o ile wchodzi jako ciężar niesione lub przez bydło zaprzężne ciągnione, jest — pod kontrolą, że na ten cel użyte zostanie i z ograniczeniem na 12 metrów sześciennych w czasie roku kalendarzowego — wolne od opłaty celnej dla każdego uprawnionego do pobierania.	
75	w kierunku podłużnym obciosane lub w inny jaki sposób siekierą obrobione względnie porąbane; także połupane trzaski i w inny sposób jak przez łupanie powstałe cienkie trzaski:	
	twarde	od 1 cetnara podwójnego 0·24 lub od 1 metra sześciennego 1.92
	miękkie	od 1 cetnara podwójnego 0.24 lub od 1 metra sześciennego 1.44
	Uwaga. Trzaski cienkie, w inny sposób jak przez łupanie powstałe, są od oclenia podług Nr. 75 nawet wtedy niewykluczone, jeżeli, wskutek powstania ich zapomocą hebla do łupania lub podobnych narzędzi, okazują pewną gładkość i z tego powodu mają wygląd trzasek heblowanych.	
76	w kierunku podłużnym piłowane lub w inny sposób przysposobione, nie heblowane:	
	twarde	od 1 cetnara podwójnego 0.72 lub od 1 metra sześciennego 5.76
	miękkie	od 1 cetnara podwójnego 0.72 lub od 1 metra sześciennego 4.32
	Uwaga do Nr. 75 i 76. Za deski gontowe przez samo piłowanie tylko dopasowane opłaca się cło jak za piłowane tylko deski gontowe podług Nr. 76.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	Za drzewo kanciaste w kierunku podłużnym obciosane, piłowane lub w inny sposób przysposobione, nie heblowane (belki, dyle itp.), które są zaopatrzone tylko otworami czopowymi, czopami, szparami, fugami lub nawierconemi dziurami, opłaca się cło podług stop traktatowych Nr. 75 i 76 z dodatkiem do cła, który wynosi: w razie oclenia podług wagi od 1 cetnara podwójnego . . . . . 0.20 marek, w razie oclenia podług miary przestrzennej za 1 metr sześcienny: twardego drzewa . . . . . 1.60 „ miękkiego drzewa . . . . . 1.20 „ Uwaga do Nr. 74 do 76. Tylko od wyparzonego (nie zarazem barwionego), jakoteż celem podniesienia wytrzymałości napuszczonego (impregnowanego) albo tylko w tym celu na drodze chemicznej przysposobionego drzewa budowlanego i użytkowego opłaca się cło bez dodatku podług traktatowych stóp Nr. 74 do 76. Zabarwione lub celem barwienia na drodze chemicznej przysposobione drzewo budulcowe i użytkowe podpada dodatkowi do opłaty celnej, który wynosi: w razie oclenia podług miary przestrzennej za 1 metr sześcienny . . . . . 2.40 marek, w razie oclenia podług wagi za cetnar podwójny: twardego drzewa . . . . . 0.30 „ miękkiego drzewa . . . . . 0.40 „	
80	Progi kolejowe, siekierą obrobione, także nie ma więcej, jak na jednej stronie piłowane, nie heblowane: z twardego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.24 lub od 1 metra sześciennego 1.92
	z miękkiego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.24 lub od 1 metra sześciennego 1.44
	Uwaga. Na naparzone, napuszczone (impregnowane) lub w inny jaki sposób drogą chemiczną przysposobione progi kolejowe nakłada się cło bez dodatku do niego podług stóp traktatowych Nr. 80.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
81	Klocki brukowe z drzewa:	
	z twardego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.72 lub od 1 metra sześciennego 5.76
	z miękkiego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.72 lub od 1 metra sześciennego 4.32
	Uwaga. Od wyparzonych, napuszczonych (impregnowanych) lub w inny jaki sposób na drodze chemicznej przysposobionych klocków brukowych z drzewa opłaca się cło bez dodatku podług stóp traktatowych Nr. 81.	
82	Piasta (u koła), dzwona, sprychy, jakoteż dla tych przedmiotów widocznie przysposobione drzewo:	
	z twardego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.72 lub od 1 metra sześciennego 5.76
	z miękkiego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.72 lub od 1 metra sześciennego 4.32
83	Drzewo beczkowe (klepki do beczki i części den beczkowych), także na ten cel widocznie przysposobione drzewo (drzewo sztabowe), nie zabarwione, nie heblowane:	
	z dębowego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.20 lub od 1 metra sześciennego 1.60
	z innego twardego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.30 lub od 1 metra sześciennego 2.40
	z miękkiego drzewa	od 1 cetnara podwójnego 0.30 lub od 1 metra sześciennego 1.80
	Uwaga. Samo obrobienie nożem (do przyrzynania obręczy) lub wygładzenie wąskich boków przez heblowanie pozostaje bez wpływu na wymiar opłaty celnej drzewa beczkowego.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
z 84	Witwa, także łupana:	
	obrana z kory	3
z 85	Kije (sztaby) obręczowe (łupane do beczkowych i podobnych obręczy), także okrągło zgięte:	
	obrane z kory, nie heblowane; nie obrane i obrane z kory, heblowane lub zaopatrzone wcięciami, tak zwanym zamkiem, potrzebnemi do bezpośredniego użycia jako obręcze	3
	Uwaga do Nr. 84 i 85. Wygładzenia powierzchni łupania, która pozostaje w związku ze sposobem przyrządzania łupanej witwy i kijów obręczowych zapomocą noża lub tp., nie uważa się za oheblowanie.	
87	Drzewo opałowe (drzewo stosowe [drzewo sążniowe], pnie, chrust [także w wiązankach], trzaski [odpadki trzaskowe] i inne odpadki z drzewa, tylko na opał użyć się dające, korzenie); szyszki z drzew iglastych; wyługowane drzewo garbarskie i wyługowana kora garbarska (garbnik), także w pewnej formie (wiązki dębowin)	wolne
88	Węgle drewniane, także sproszkowane; brykiety węgla drewnianego . .	wolne
89	Mączka drewniana i wełna drewniana, także do celów leczniczych przysposobiona	0.40
92	Kora garbarska, także mielona	wolne
93	Drzewo quebracho i inne garbarskie drzewo w kłodach, także mielone, raszplowane lub w inny sposób rozdrobnione	2
94	Galasówki, żołędzianki, także mielone	wolne
	Algarobilla, bablah, dividivi, szypułki żołędziowe, myrobalany, sumach, valonea, jakoteż inne zresztą na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione materyały do garbowania, także mielone; katechu, brunatne i żółte (gambir), w stanie surowym lub oczyszczone; kino	2
95	Żołędzie, świeże lub suszone, także obrane z łupy; dzikie kasztany i inne zresztą nasiona leśne (z wyjątkiem bukwi)	wolne
96	Turzyca, także wyschnięta, farbowana lub w powrozy skręcona; trzcina, surowa, nie łupana; podściół torfowy; liście, szpilki drzew iglastych, mech i inny zresztą podściół wszelkiego gatunku	wolne
97	Terpentynowe i inne twarde żywice, żywice miękkie (naturalne balsamy, także storaks, w stanie płynnym lub stałym) i żywice gumowe (klejowe), surowe lub oczyszczone; guma, szelak; guma z akacyi (guma arabska), guma Akajou, guma z czereśni; guma tragancka, guma Kutera, guma Bassora; także wodniste rozczyny z gumy akacyi lub gumy czereśniowej	wolne

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	(z 100 do 107), bydło, żyjące:	
z 100	Konie:	
	konie rasy noryckiej (czystej zimnej krwi):	od 1 sztuki
	wartości do 1000 marek sztuka	50
	wartości więcej jak 1000 do 1200 marek sztuka	72
	wartości więcej jak 1200 do 1500 marek sztuka	75
	wartości więcej jak 1500 do 2500 marek sztuka	120
	inne:	
	wartości do 1200 marek sztuka	72
	wartości więcej jak 1200 do 2500 marek sztuka	120
	Uwagi.	
	1. Źrebięta ssące, idące za matką	bez opłaty
	2. Źrebięta odłączone, które się wprowadza aż do 31. marca roku, po kalendarzowym roku ich urodzenia następującego	30
	3. Podług ściślejszego postanowienia Rady związkowej można konie, które w celach zarodowych przez samo państwo lub za państwowem pozwoleniem są wprowadzane, we wieku do 2 lat odprawiać po stopie celnej 10 marek, starsze jak 2 lata po stopie celnej 20 marek od 1 sztuki.	
	4. Konie wartości do 300 marek za sztukę i mniej jak 1.40 metra miary prętowej, odprawia się po stopie celnej 30 marek za 1 sztukę.	
	5. Konie które dopuszcza się po osobnych stopach celnych 50 i 75 marek od 1 sztuki muszą być wyłącznie czystej, noryckiej rasy lub pochodzić z krzyżowania się ogiera tej rasy z klaczą innej czystej rasy zimnej krwi. Na dowód dopełnienia tego warunku osoba wprowadzająca ma wykazać się świadectwem austryackiego lub węgierskiego urzędu. Rządy stron traktat zawierających porozumieją się co do wyznaczenia urzędów, którym poruczone zostanie wydawanie świadectw, jakoteż co do postępowania, jakiego przy wystawianiu przestrzegać należy.	
	W przypadkach wątpliwych władze niemieckie mają zastrzeżone sobie prawo, stwierdzić, czy wprowadzony koń posiada znamiona i właściwości, od których ulgi w postępowaniu celnem zależą.	od 1 cetnara podwójnego wagi żywej
103	Bydło rogate	8
	Uwagi.	
	1. Podług ściślejszego postanowienia Rady związkowej Państwa Niemieckiego można buhaje bydła górskiego, które w celach zarodowych przez państwo lub za pozwoleniem państwowem bywają wprowadzane, odprawiać po stopie celnej 9 marek od 1 sztuki.	
	2. Dla mieszkańców pogranicznego powiatu, podług ściślejszego postanowienia Rady związkowej, można wpuszczać woły zaprzężne we wieku $2^1/_2$ do 5 lat po stopie celnej 30 marek od 1 sztuki, o ile da się wykazać, że potrzebne są dla ich własnej gospodarki.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
		od 1 cetnara podwójnego żywej wagi
104	Owce	8
106	Świnie	9
		od 1 cetnara podwójnego rzeczywistej wagi
z 107	Kury wszelkiego gatunku i inny zresztą żyjący drób, z wyjątkiem gęsi	4
z 108	Mięso, z wyjątkiem słoniny świńskiej i nadające się do spożywania wnętrzności z bydła (z wyjątkiem drobiu):	od 1 cetnara podwójnego
	świeże, także ostudzone, nie zamarznięte	27
	pojedynczo przyrządzone	35
	stołowe, wytworniej przyrządzone	75
	Uwagi. 1. Po stopie 27 marek poddaje się opłacie celnej także świnie rozebrane razem ze słoniną na nich. 2. Świeże lub pojedynczo przyrządzone mięso bez kości (także ozory, nie zaś zdatne do spożywania wnętrzności) podlegają dodatkowi do cła 10 na sto. Marynowane lub wędzone szynki świńskie (przednie i tylne szynki) opłaca się podług stopy traktatowej za pojedynczo przyrządzone mięso bez dodatku do cła.	
z 110	Drób, zabity, także rozebrany, nie przyrządzony	14
z 111	Dziczyzna, nie żywa, także rozebrana, nie przyrządzona	20
z 112	Zwierzyna lotna, nie żyjąca, także rozebrana, nie przyrządzona	20
z 114	Kiełbasy z mięsa zwierzęcego	40
z 115	Karpie stawowe, żyjące	bez opłaty
	Uwaga. Żywe karpie stawowe dopuszcza się bez opłaty celnej za okazaniem świadectw, przez przynależne organa wystawionych, które potwierdzają, że posyłka pochodzi ze stawu. Rządy stron traktat zawierających zastrzegają sobie, że porozumieją się co do tego, które organa do wydawania tych świadectw mają być powołane.	
z 122	Raki w wodzie słodkiej żyjące, w stanie żywym, albo tylko ugotowane	bez opłaty
126	Smalec i tłuszcze rodzaju smalcu (smalec ze świń i gęsi, szpik wołowy, oleomargaryna i inne tłuszcze rodzaju smalcu)	10
127	Tłuszcz świński i gęsi, surowy (nie przetopiony, nie wyciśnięty), z wyjątkiem słoniny świńskiej i sadła wieprzowego; dalej skwarki do jedzenia	5
z 133	Mleko i śmietana, sterylizowana lub peptonizowana; maślanka i serwatka	bez opłaty
134	Masło, świeże, solone lub przetopione (smalec maślany)	20
136	Jaja od drobiu i ptactwa dzikiego, surowe lub tylko w skorupie gotowane, także barwione, malowane lub też w inny sposób ozdobione	2

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
137	Żółtko z jaj, w stanie płynnym, także solone lub z innymi podtrzymującymi wytrzymałość dodatkami; żółtko z jaj, wyschnięte, także sproszkowane; bite jaja bez skorupy (żółtko i białko z jaja zmieszane)	2
	Uwaga. Żółtko z jaj do celów przemysłowych czyni się z urzędu niezdatnem do spożywania (denaturuje się) lub też odprawia pod kontrolą użycia jego bez opłaty celnej.	
138	Białko z jaj, w stanie płynnym, także solone lub z innymi dla podtrzymania wytrzymałości dodatkami	bez opłaty
z 139	Miód w ułach, koszach, skrzyniach, z żywemi pszczołami: jeżeli waga ula itd. łącznie z zawartością nie wynosi więcej jak 15 kilogramów	bez opłaty
144	Wełna owcza (także wełna garbarska), w stanie naturalnym, także płukana	bez opłaty
145	Sierść z wielbłądoowcy, wielbląda, kozy swojskiej, kozy wielbłądziej lub kozy Angora, jakoteż ze wszystkich innych zwierząt, należących do rodzaju kóz; sierść zajęcza (także z królików angorskich), z królików, bobrowa, małpia, z bobroszczurów i z nutryi; sierść z bydła rogatego, jeleni, psie włosy, sierść świńska i podobne grube włosy zwierzęce; te wszystkie także przegotowane	bez opłaty
146	Włosień koński (z grzywy lub ogona), także przegotowany	bez opłaty
147	Pierze do pościeli, także oczyszczone lub przysposobione (darte itd.) . . .	bez opłaty
150	Pieńki piórowe (dudki, pióra do pisania), także barwione lub amburowane	bez opłaty
z 151	Szczecina	bez opłaty
153	Błamy i skóry do wyprawiania, w stanie naturalnym (świeże, solone, w wapnie macerowane, wyschnięte), także ogołocone z włosów i rozszczepione, jednak dalej nie obrobione, jakoteż części takich błamów i skór, np. boki, podgarle, gardło, części szyji i głowy; także obrzynki skórzane na klej; skóry rybie i z płazów, w stanie naturalnym	bez opłaty
154	Błamy zajęcze i z królików, w stanie naturalnym	bez opłaty
155	Błamy do sporządzania futer (towarów futrzanych [z wyjątkiem w Nr. 154 wymienionych]), w stanie naturalnym	bez opłaty
156	Rogi, rogi jelenie, kości, czopy kościane, kopyta, racice, dzióby ptasie, zęby, w stanie naturalnym, także w kierunku poprzecznym na pojedyncze części porznięte; barwione części rogów jelenich, w stanie w jakim służą jako materyał surowy do wyrabiania guzików i podobnych przedmiotów; skorupy małże (także z perłami) i korale, w stanie naturalnym, także sproszkowane lub mielone; kauris, szyldkret (w całych skorupach), kolce zwierzęce, zęby wielorybie (kość rybia w stanie naturalnym), jakoteż inne zresztą zwierzęce materyały do wyrzynania, surowe	bez opłaty
157	Jelita i żołądki bydlęce, świeże lub wyschnięte, także nasolone, nie do spożywania; zwierzęce pęcherze, z wyjątkiem pęcherza z wyza, świeże lub wyschnięte; cienki pergamin używany przy fabrykacyi złota płatkowego, przykrojony; ślaz, także wygotowany do gęstości, bez spirytusu winnego	bez opłaty
158	Węgiel kościany, popiół kościany	bez opłaty
z 161	Krew z zabitych zwierząt, płynna lub zaschła; ścięgna zwierzęce, także wyschnięte; nawóz, zwierzęcy (z miejsc ustępowych i stajenny), także wyschnięty	bez opłaty

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
z 162	Mąka zbożowa z wyjątkiem owsianej, także palona lub prażona	10.20
	Mąka słodowa, nie palona lub prażona	12
173	Krochmal, świeży lub suchy, także mielony	14
z 177	Cukier mleczny	40
z 180	Wino i świeży moszcz z gron, także sterylizowany w beczkach lub wozach kotłowych:	
	o zawartości spirytusu winnego nie więcej, jak 14 części wagi na 100	20
z 188	Lagier winny:	
	płynny do sporządzania koniaku pod nadzorem użycia	10
	suchy lub w formie ciasta	bez opłaty
190	Woda mineralna, naturalna i sztuczna, łącznie z flaszkami i dzbanami . .	bez opłaty
	Uwaga. Wodę mineralną, naturalną i sztuczną, dopuszcza się także łącznie z flaszkami z barwionego szkła bez opłaty celnej, jeżeli naczynia te dla osobliwszej właściwości wody są zwyczajnie w użyciu handlowem. Od wody mineralnej w naczyniach z urządzeniem ciśnienia z nieszlachetnych kruszców lub z aliażu nieszlachetnych kruszców, względnie z mechanicznymi przyrządami do zamknięcia opłaca się cło podług jakości tych naczyń.	
191	Inna naturalna woda, także destylowana; lód, w stanie naturalnym, zwyczajny i sztuczny	bez opłaty
192	Otręby, także prasowane otręby z kukurydzy (placek kukurydziany), odpadki ryżowe (odpadki przy obieraniu i czyszczeniu ryżu), wyłącznie przydatne na karm dla bydła	bez opłaty
193	Pozostałości, stałe, z wyrobu tłustych oleji, także mielone lub w kształcie placka (makuch); także otrąbki migdałowe	bez opłaty
194	Pozostałości z wyrobu krochmalu, wyłącznie jako karm dla bydła do użycia; wywar gorzałczany (braha), także wyschnięty; braha melasowa . . .	bez opłaty
z 195	Wyługowane okrawki z ćwikły, także wygniecione: świeże	bez opłaty
196	Wytłoczyny z winogron	1
	Uwaga. Wytłoczyny z winogron do wyrabiania koniaku i innej wódki dopuszcza się pod kontrolą ich użycia bez opłaty.	
197	Inne wytłoczyny, także wyschnięte; kiełki słodowe	bez opłaty
198	Zwykłe pieczywo (bez jaj, tłustości, korzeni, cukru lub t. p.)	10.20
199	Inne pieczywo, łącznie z kakes i sucharami; także opłatki z mąki, grysu lub mąki krochmalowej, z dodaniem cukru lub korzeni	60

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
205	Margaryna (przyrządzenia podobne do masła lub smalcu maślanego, których zawartość tłuszczu nie pochodzi wyłącznie z mleka)	20
213	Soki z owoców (z wyjątkiem winogron) i z roślin, nie zawierające eteru lub spirytusu winnego, zmieszane z cukrem lub syrupem, względnie z domieszką cukru lub syrupu wygotowane, łącznie z powidełkami (marmeladą) i galaretami roślinnemi (gelees); ocet malinowy	60
z 216	W occie kiszone lub nasolone ogorki (tak zwane znaimskie ogórki) z dodaniem korzeni numerów 66 i 67 powszechnej tararyfy, lub też z małymi dodatkami innych jarzyn kuchennych, nie w szczelnie zamkniętych naczyniach	4
z 219	Marmelada z morel bez dodatku cukru lub syrupu, w naczyniach blaszanych, szczelnie zamkniętych przynajmniej 5 kilogramów wagi	5
	W occie kiszone lub nasolone ogórki (tak zwane znaimskie ogórki) z dodatkiem korzeni numerów 66 i 67 taryfy powszechnej, lub też z dodaniem w małej ilości innych jarzyn kuchennych, w szczelnie zamkniętych naczyniach	4
221	Ziemia ogrodowa, także płaty darniny; żwir, margiel, piasek, także piasek barwy naturalnej do posypywania, jakoteż piasek do formowania; nie barwione łuski błyszczowe; muł (szlam), także pozostałości mułu . . .	bez opłaty
222	Piasek barwiony, także barwiony piasek do posypywania łącznie z blaszkami świecącemi, złotemi i srebrnemi do posypywania (piasku do posypywania wyrabianego z błyszczu) i inne barwione łuski błyszczowe	bez opłaty
223	Glina łącznie z ziemią porcelanową (glinką porcelanową) i glina wszelkiego gatunku, także palona, mielona lub płukana; wapno szamotowe i dynasowe	bez opłaty
224	Glinki (także kreda), w stanie naturalnym, jakoteż odpadki i uboczne produkty przemysłowe, które się dają używać jako surowe glinki; grafit, surowy (w kawałach), mielony lub płukany	bez opłaty
225	Pumeks, szmergiel, wapno do polerowania lub do czyszczenia (wiedeńskie wapno), trypla i podobne środki mineralne do gładzenia, polerowania i czyszczenia, w stanie naturalnym, mielone lub płukane:	
	w puszkach, szklankach, dzbanach lub w podobny sposób dla drobnej sprzedaży umyślnie przysposobione	2
	w innem opakowaniu, także we formie cegiełek	bez opłaty
226	Mułek krzemienny (ziemia wymoczkowa), kwarc, piasek kwarcowy; krzemienie (do krzesania ognia), w stanie naturalnym, także tłuczone, lub mielone	bez opłaty
227	Wapno, węglan wapna, magnezyt, dolomit, witeryt, aragonit, także palone; wapno, palone, gaszone; wapienna zaprawa murarska; wapno, naturalny fosforan wapna	bez opłaty
228	Gips (siarczan wapna), także palony, mielony, płukany; nadfosforan wapniowy	bez opłaty

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
229	Wodę wiążące (hydrauliczne) dodatki, na przykład tuf, tras, pucolan i ziemia pucolanowa, santoryna (ziemia santorynowa), także mielone lub utłuczone	bez opłaty
230	Cement portlandzki, cement romanski, cement pucolan, cement magnezyowy, cement żużlowy itp., z domieszką lub bez domieszki środków farbierskich lub innych materyałów, nie mielone (mocno wypalone cegły cementowe, żwir cementowy itd.), mielone, utłuczone; także mielone wapno	bez opłaty
233	Łupek:	
	surowe kloce łupkowe	bez opłaty
	surowe tafle łupkowe, surowy łupek taflowy	1
	łupek dachowy	0.65
	Uwagi.	
	1. Tafle łupkowe grubości więcej jak 20 centymetrów należy uważać za kloce łupkowe.	
	2. Jako taflowy łupek uważać należy tafle łupkowe grubości co najwięcej 5 milimetrów, czysto niebieskiej lub niebiesko-szarej barwy i prostokątnej formy, z wyjątkiem jednak takich, które po otworze przebitym, znajdującym się przynajmniej na 2 centymetry od kraju rozpoznać można jako tafle służące do pokrycia dachu i za które zatem, jako za dachówki łupkowe, opłaca się cło. Oprócz tego, uważać należy za dachówki łupkowe wszystkie tafle łupkowe o grubości większej jak 5 a mniejszej niż 10 milimetrów, jakoteż takie, króre nie są grubsze, jak 5 milimetrów i powyżej oznaczonych znamion łupku taflowego nie okazują, zwłaszcza tafle łupkowe o zielonawem lub czerwonawem zabarwieniu, lub też tafle kształtu czworokątnego.	
	3. Traktatowe stopy celne zastosowywać się będzie do surowego łupku taflowego i dachówek łupkowych i wtedy, jeżeli kanty obrobione są przez samo obrąbanie, obcinanie lub piłowanie.	
234	Kamienie z wyjątkiem łupku i kamieni brukowych) jakoteż lawa, dziurkowata i gęsta, surowa lub tylko z gruba obrąbana, także piłowana, jednak nie na więcej jak trzech stronach, lub w płytach nie łupanych, nie piłowanych (krajanych): także kamienie mielone, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione	bez opłaty
236	Inne zresztą ziemie i surowe materyały mineralne, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione lub włączone, także palone, płukane, mielone albo oczyszczone; masa kredowa (z kredy, innych ziem, gliny itp.) do formowania	bez opłaty
z 237	Ruda, także oczyszczona; żużle i zendra wszelkiego rodzaju do ruchu hut metalowych, także mielone (z wyłączeniem mąki fosfatowej Thomasza); żużle i inne odpadki z ruchu metalowo-hutniczego; tak zwana pilśń żużlowa; wełna żużlowa; popiół, z wyjątkiem popiołu kościanego, także wyługowany; woda wapienna	bez opłaty

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
238	Węgiel kamienny, antracyt, nieobrobiony węgiel (Kännelkohle) i węgiel brunatny, także mielony; torf; koks (dziurkowate pozostałości ze suchej destylacyi węgla kamiennego i brunatnego), także mielone; koks torfowy (węgiel torfowy; pozostałości rodzaju koksu z destylacyi oleju skalnego i smoły (płynnej)); materyały opałowe, sztuczne (wraz z prasowanymi węglami), z węgla brunatnego, węgla kamiennego, torfu, smoły lub tp. także przy użyciu drzewa, przysposobione; węgiel, dający się formować (plastyczny), z materyałów kopalnych i węgla gazowego (grafitu retortowego), bezkształtny; także węgiel roślinny dający się formować (plastyczny) w bezkształtnej masie	bez opłaty
z 239	Olej ziemny (petroleum), płynna naturalna smoła ziemna, olej smolny z węgla brunatnego, olej torfowy, olej łupkowy, olej ze smoły węgla Boghead lub Kännel i wszystkie inne gdzieindziej w taryfie powszechnej nie wymienione oleje skalne, w stanie naturalnym lub czyszczone:	
	Oleje do smarowania; także dziegciowate, zawierające parafinę i w wodzie na dół nie opadające, smołowate pozostałości z destylacyi olejów skalnych; olej żywiczny	6
	Ciężka benzyna o ciężarze gatunkowym większym niż 0·75 do 0·77 włącznie, przy 15° C, celem użycia do ruchu motorowego, uzyskana w krajowych zakładach ruchu lub z zagranicy wchodząca, pod kontrolą	2
	Olej gazowy o ciężarze gatunkowym ponad 0·83 do 0·88 włącznie, przy 15° C, celem użycia do ruchu motorowego lub do karburowania gazu wodnego, w krajowych zakładach ruchu uzyskany lub z zagranicy wprowadzany, pod kontrolą	3
240	Asfalt, twardy; mastyks asfaltowy (cement asfaltowy), kit asfaltowy (kit mineralny), cement żywiczny, cement drzewny	bez opłaty
241	Wosk ziemny (ozokeryt), w stanie naturalnym, także przetopiony	bez opłaty
z 243	Smoła wszelkiego gatunku z wyjątkiem smoły z węgla kamiennego; osad smolny (pozostałości smoły przy wyrabianiu smoły); smołowate pozostałości z destylacyi olejów skalnych, o ile opadają w wodzie na spód; smoła torfowa; smoła drzewna i Dagget (żywica brzozowa, dziegieć) . .	bez opłaty
	Uwaga do rozdziału 2 D taryfy powszechnej. Tak zwany miękki asfalt i podobne na wpół twarde lub gęstopłynne pozostałości z destylacyi olejów skalnych, jeżeli ciężar ich gatunkowy wynosi przynajmniej 0·96 przy 15° C i wprowadza się celem zmieszania z naturalnym asfaltem lub smołą dla fabryk tektur asfaltowych lub smolnych, odprawia się za pozwoleniem na piśmie, pod kontrolą użycia bez opłaty cła.	
244	Kamienno-węgielna smoła; także kamienno-węgielny dziegieć	bez opłaty
245	Oleje smolne węgla kamiennego, lekkie, łącznie z olejowatymi destylatami z olejów smolnych węgla kamiennego, na przykład benzol, kumol, toluol, ksylol i ciężkie, naprzykład olej antracenowy, olej karbolowy, olej kreozotowy; także nafta asfaltowa i tak zwany wodoród węglowy	bez opłaty

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
246	Naftalina; antracen; drogą pojedynczej destylacyi smoły węgla kamiennego uzyskane, nie olejowate produkty, na przykład fenol (kwas karbolowy); anilina (olej anilinowy) sole anilinowe i inne smoły kamienno-węglowe (antrachinon, nitrobenzol, toluidyna, naftylamina, rezorcyna, naftol, kwas ftalowy itd.)	bez opłaty
249	Wosk ziemny (ozokeryt), czyszczony i ceryzyna (z wosku ziemnego sporządzona, także parafiną zaprawiona), w klocach, tabliczkach lub kulach; pieńki czyszczonego wosku ziemnego i ceryzyny	10
z 250	Parafina, w stanie naturalnym (łuski parafinowe, tłuszcz parafinowy itd.) lub czyszczona, z wyjątkiem miękkiej parafiny	10
251	Miękka parafina	8
257	Gliceryna, w stanie naturalnym lub oczyszczona; ług podrzędny z mydlarń	bez opłaty
z 258	Maść parafinowa, wazelina i maść wazelinowa (nie pachnąca)	od 1 cetnara podwójnego wagi brutto 10
259	Maź do wozów	od 1 cetnara podwójnego 6
260	Inne smary, z użyciem tłuszczów lub olejów sporządzone, płynne lub stałe, także uformowane	od 1 cetnara podwójnego wagi brutto 7.50
265	Rtęć i aliaże rtęci (amalgamy)	bez opłaty
271	Płyn amoniakowy (woda gazowa), spirytus amoniakowy	bez opłaty
272	Kwas solny	bez opłaty
273	Kwas siarkowy i bezwodnik kwasu siarkowego	bez opłaty
274	Kwas saletrowy	bez opłaty
279	Kwas winny (kwas winno-kamienny)	od 1 cetnara podwójnego 4
	Kwas cytrynowy	bez opłaty
282	Warzonki ze źródlanej wody, naturalne i sztuczne; także sole błotne	bez opłaty
283	Chlorek barowy (Baryumchlorid)	bez opłaty
289	Soda żrąca, stała (wodorotlenek sodu) lub płynna (ług sodowy); potaż żrący, stały (wodorotlenek potasu) lub płynny (ług potasowy)	3.50
290	Potaże wszelkiego gatunku; także popiół z niemytej wełny owczej	1.50
291	Węgiel wywarowy	bez opłaty
z 292	Woda utleniona	1
293	Chloran potasowy (kaliumchlorat), nie w osłonach lub kapsułkach wprowadzany	bez opłaty
294	Siarkan sodowy (sól glauberska, natriumsulfat) i kwaśny siarkan sodowy (dwusiarkan sodowy, natriumbisulfat)	0.25

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
295	Siarkan potasowy (kaliumsulfat) i fosforan potasowy (kaliumfosfat) . . .	bez opłaty
297	Witryol żelazowy (zielony witryol, siarkan żelaza), witryol cynku (biały witryol, siarkan cynkowy)	bez opłaty
300	Tlenek ołowiu (glejta ołowiana, żółta [glejta srebrna] i czerwona [glejta złota]) w okruchach łuskach lub proszku	bez opłaty
301	Tlenek cynku	2
305	Chromian sodowy (natriumchromat) i kwaśny chromian sodowy (dwuchromian sodowy), chromian potasowy (kaliumchromat) i kwaśny chromian potasowy (dwuchromian potasowy); tlenek chromowy, wodorotlenek chromowy	bez opłaty
306	Manganian potasowy (kaliummanganat) i nadmanganian potasowy (kaliumpermanganat	bez opłaty
308	Żelazosinek potasowy (ferrozyankalium [kaliumeisenzyanür] i żelazisinek potasowy [kaliumeisenzyanid]), żelazosinek sodowy [ferrozyannatrium [natriumeisenzyanür] i żelazisinek sodowy [natriumeisenzyanid]), sinek potasowy (kaliumzyanid)	8
309	Octan potasowy (octan wapna i drzewny octan wapna)	1
	Inne octany, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione, jakoteż olej acetonowy	bez opłaty
z 311	Kamień winny, surowy	bez opłaty
313	Węglan magnezyi, sztuczny (magnesiumkarbonat)	bez opłaty
315	Sole cynkowe, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione; chlorek cynku (zinkchloryd), stały lub płynny	bez opłaty
z 316	Węglek wapniowy	4
z 317	Amoniak, siarkan amonowy (ammoniumsulfat); chlorek potasowy; soda, siarczyn sodowy (natriumsulfit); siarczek potasowy (kaliumsulfid); siarczek sodowy (natriumsulfid); kwas arsenowy, kwas arsenawy, sole tych kwasów i wszystkie inne połączenia arsenowe, o ile nie należą do farb, przysposobionych towarów leczniczych. lub środków kosmetycznych . .	bez opłaty
326	Tlenek cynku (biel cynkowa i sinek cynkowy), biały siarczek cynkowy (lithopon)	bez opłaty
z 329	Farby ziemne (palone, mielone lub płukane ziemie farbierskie i jako takie dające się użyć odpadki i uboczne produkty przemysłowe, także jako ziemie farbierskie, mielone rudy) suche lub w formie ciasta, także czyszczone, z wyjątkiem kredy:	
	Tlenek żelaza, naturalny i sztuczny (kolkothar, caput mortuum) . . .	bez opłaty
	inne	0.20
338	Grafit:	
	uformowany (w tablicach, klocach lub tp.)	2
	w osłonach dla drobnej sprzedaży	3
349	Spirytus drzewny (alkohol metylowy), surowy; aceton, surowy	bez opłaty
	Uwaga. Pod Nr. 349 podpada spirytus drzewny, którego siła przy 15° C zapomocą alkoholometru podług części wagi na sto dla wódki stwierdzona, nie wynosi więcej, jak 95 części wagi.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
360	Mąka kościana	bez opłaty
362	Postępowaniu z kwasami poddawane, zawierające fosfor, środki nawozowe (nadfosforany), także z innymi materyałami zmieszane	bez opłaty
372	Białko (z jaja) i materye białkowe, zwierzęce i roślinne, nie podpadające pod inne numery taryfy powszechnej	bez opłaty
373	Ser (kazeina), guma serowa i podobne produkty, o ile nie podpadają pod Nr. 206 taryfy powszechnej	6
374	Klej surowy (kości odwapnione)	3
375	Klej wszelkiego gatunku (z wyjątkiem kleju białkowego [z jaja]), w stanie stałym lub płynnym; żelatyna, także barwiona	3
378	Kreozot drzewno-smołowy i torfowo-smołowy	bez opłaty
384	Esencye materyałów garbarskich (ekstrakty garbarskie), na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione:	
	Esencya z drzewa dębowego, z drzewa sosnowego i kasztanowego:	
	płynna	2
	stała	4
	inne:	
	płynne	4
	stałe	8
	Uwagi.	
	1. Dla esencyi z drzewa dębowego, sosnowego i kasztanowego udziela się zniżki celnej pod warunkiem, że każdej posyłce towarzyszyć będzie świadectwo z wywodu badania, z którego wynika, że chodzi tu tylko o czyste esencye z jednego lub kilku z wymienionych drzew garbarskich, które ani nie są zmieszane z innemi esencyami materyi garbarskich, ani też nie są sporządzone z mieszaniny drzewa dębowego, sosnowego lub kasztanowego z innymi surowymi materyałami garbarskimi. Świadectwa te, które wydawać będą za zgodą stron traktat zawierających wyznaczone zakłady naukowe lub fachowe w Austryi i we Węgrzech, będą uznane w Niemczech za ważne tak, że odnośne posyłki nie będą ponownie badane, pod warunkiem, że podług wykazu tych świadectw przy przedsięwziętem badaniu były przestrzegane przepisy, wydać się mające za zgodą stron traktat zawierających. Przez to nie narusza się prawa władz niemieckich, przy esencyach oznaczonego gatunku, które na podstawie takich świadectw wprowadza się, w przypadkach wątpliwych przeprowadzić próbę wywodu badania.	
	2. Od płynnych esencyi materyałów garbarskich o więcej jak 28° $B^{é}$ opłaca się cło, tak jak od stałych.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
z 385	Sok lukrecyi:	
	z cukrem, miodem, olejkiem anyżowym, solanem amonii lub innymi zresztą dodatkami dla poprawienia smaku względnie środkami leczniczymi zmieszany, lub też w osłonach do drobnej sprzedaży .	60
	inny surowy lub czyszczony, także w kształcie lasek pojedynczo w skrzyniach lub w innych bezpośrednio do przesyłania służących większych osłonach zapakowany	bez opłaty
z 398	Przędza jedwabiu kłakowatego (peli) pojedyncza lub wielokrotna, także skręcona w nici:	
	niebarwiona	bez opłaty
404	Aksamit i plusz, tkaniny rodzaju aksamitu i pluszu (postrzyżone lub nie postrzyżone):	
	całkiem z jedwabiu	750
	częściowo z jedwabiu	450
405	Gęste tkaniny, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione:	
	całkiem z jedwabiu	600
	po części z jedwabiu	450
	Uwaga do Nr. 403 aż do 408 taryfy powszechnej. Tkaniny z przędzy innych materyałów do przędzenia, w które jedwab jest wprzędzany tak, że nie tworzy osłony nitki lub że się nie ciągnie w związku przez całą długość nitki, nie uważa się z tego powodu za tkaninę częściowo z jedwabiu.	
	(422/3) Przędza z wełny lub innych włosów zwierzęcych, także z roślinnymi materyałami do przędzenia lub przędziwami, z wyjątkiem bawełny, zmieszana, nie podpadająca pod Nr. 417 do 421 taryfy powszechnej:	
422	Kamgarn surowy:	
	z jednej nitki skręcony	8
	z dwóch lub trzech nitek skręcony	10
	z czterech lub więcej nitek skręcony	24
423	Kamgarn, bielony, barwiony, drukowany:	
	z jednej nitki skręcony	12
	z dwóch lub trzech nitek skręcony	18
	z czterech nitek skręcony	24
428	Kobierce na podłogę z przędziwa wełny lub innych włosów zwierzęcych, także z roślinnymi materyałami do przędzenia lub przędziwami zmieszane, w sztuce jako towar na metry wprowadzane lub odznaczone (nie szyte), także drukowane:	
	inne, jak w Nr. 427 taryfy powszechnej wymienione:	
	wiązane	150
	tkane	100
432	Tkaniny z przędziwa wełny lub innych włosów zwierzęcych, także z roślinnymi materyałami do przędzenia lub przędziwem zmieszany, pod Nr. 427 do 431 taryfy powszechnej nie podpadające:	
	sukna do prasowania, gurty, krążki i tablice z przędzy włosów kozich lub grubych włosów zwierzęcych do wyciskania oleju lub tłuszczów	15

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	z domieszką włosienia końskiego (z grzywy lub ogona), tego rodzaju, by tkaniny, chociaż ani cały wątek ani też cała osnowa nie składa się z włosienia końskiego, mimo to przedstawiały się jako materyały sztywne z gatunku wzorów, które przy sposobności podpisywania traktatu złożono	45
	inne tu należące tkaniny:	
	wagi { więcej, jak 700 gramów na 1 metr kwadratowy powierzchni tkaniny	135
	wagi { więcej, jak 200 do 700 gramów na 1 metr kwadratowy powierzchni tkaniny	150
	wagi { 200 gramów lub mniej na 1 metr kwadratowy powierzchni tkaniny	220
	(z 448/464) Towary z przędziwa bawełny, także zmieszane z innymi roślinnymi materyałami do przędzenia lub przędziwem, względnie z włosieniem końskim, jednak bez domieszki jedwabiu, wełny lub innych włosów zwierzęcych:	
z 448	Aksamit i plusz, tkaniny rodzaju aksamitu i pluszu, postrzyżone, włos utworzony z osnowy (aksamit):	
	bielone, barwione, drukowane, pstro tkane	130
	(z 453/457) Tkaniny, nie podpadające pod Nr. 445 do 452 taryfy powszechnej:	
z 453/457	surowe, przyrządzone (apretowane), bielone lub barwione, z domieszką włosienia końskiego (z grzywy lub ogona) w ten sposób, że chociaż ani cała osnowa ani też cała zasnowa nie składa się z włosienia końskiego, mimo to tkaniny przedstawiają się jako materyały sztywne, z gatunku wzorów, które przy sposobności podpisywania traktatu złożono	45
z 456	przyrządzone (apretowane), bielone, powyżej nie wymienione	cło za surowe tkaniny + 20 marek
z 457	barwione, drukowane lub w różnych barwach tkane, powyżej nie wymienione	cło za surowe tkaniny + 50 marek
	Uwaga do Nr. 453 do 457 taryfy powszechnej. Przy opłacaniu cła od tkanin, w których na przemiany obok nie gęsto tkanych miejsc są gęsto tkane miejsca, miarodajną jest przeciętna liczba nitek, którą otrzyma się, gdy się zliczy nitki w osnowie i nitki wątku pomiędzy punktami, które po dwa przy osnowie i wątku na wzorze tkaniny regularnie się powtarzają, następnie przeliczy się te liczby nitek podług stosunku szerokości wzoru do 5 milimetrów a w końcu doda się wyniki dla zasnowy i wątku. Przy tkaninach z podwójnemi nitkami lub nicią należy liczyć pojedyncze nitki. Nadliczbowe ułamki przy stwierdzeniu ogólnego wyniku przeliczenia opuszcza się.	
z 464	Materyały koronkowe i koronki wszelkiego rodzaju łącznie z ustawkami koronkowemi, kantami koronkowymi i odznaczonymi towarami z koronek lub materyałów koronkowych, także bez falistego lub ząbkowatego brzegu:	
	koronki ręcznie na klockach robione	350

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	(z 472/4) Lniana przędza (przędza z lnu, lub z pakułów lnianych), także mieszana z jutą, jednak bez domieszki innych materyałów do przędzenia:	
z 472	z jednej nitki skręcona, surowa:	
	powyżej Nr. 8 do Nr. 14 num. ang.	6
	powyżej Nr. 14 do Nr. 20 num. ang.	6.50
	powyżej Nr. 20 do Nr. 35 num. ang.	9.50
	powyżej Nr. 35 do Nr. 75 num. ang.	12
z 473	z jednej nitki skręcona, bielona, barwiona, drukowana:	
	do Nr. 20 num. ang.	13
	powyżej Nr. 20 do Nr. 35 num. ang.	16
	powyżej Nr. 35 do Nr. 75 num. ang.	21
474	z jednej lub więcej nitek skręcona (kręcona na nici), surowa, bielona, barwiona, drukowana	36
	(475/7) Przędza konopna i przędza z pakułów konopnych, jakoteż przędza z konopi manilskich, konopi nowozelandzkich, włókien agawy, włókien ananasowych, włókien kokosowych lub na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienionych, roślinnych materyałów do przędzenia, te wszystkie przędze także zmieszane z resztą innymi do rozdziału 5 D taryfy powszechnej należącymi materyałami do przędzenia, jednak bez domieszki bawełny lub zwierzęcych materyałów do przędzenia:	
z 475	z jednej nitki skręcona, surowa:	
	do Nr. 6 num. ang.	6
	powyżej Nr. 6 do Nr. 8 num. ang.	6.50
	powyżej Nr. 8 do Nr. 10 num. ang.	7
476	z jednej nitki skręcona, bielona, barwiona, drukowana:	
	do Nr. 6 num. ang.	13
	powyżej Nr. 6 do Nr. 10 num. ang.	14
	powyżej Nr. 10 num. ang.	16
477	z dwu lub więcej nici skręcona (kręcona na nici), surowa, bielona, barwiona, drukowana	36
	(481/2) Przędza juty bez domieszki innych materyałów do przędzenia, z jednej lub z więcej nitek skręcona:	
481	surowa:	
	do Nr. 8 num. ang.	5
	powyżej Nr. 8 do Nr. 14 num. ang.	6
	powyżej Nr. 14 num. ang.	7
482	bielona, barwiona, drukowana:	
	do Nr. 14 num. ang.	12
	powyżej Nr. 14 num. ang.	13
483	Przędza z materyałów do przędzenia rozdziału 5 D powszechnej taryfy bez domieszki bawełny lub zwierzęcych materyałów do przędzenia, przysposobiona do szczegółowej sprzedaży:	
	z jednej nitki skręcona	36
	z dwóch lub więcej nitek skręcona (kręcona na nici)	70

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	Uwaga. Motki tak przysposobione, że ich część pojedyncza nie wychodzi poza wiązanie wolno idącemi lub pasma raz tylko obwiązującemi, nie wiązanemi w węzły nićmi, nie należy uważać jako przeznaczone do szczegółowej sprzedaży *a)* przy niciach lnianych i konopnych o tyle, o ile długość w motku zawartej, nieprzerwanie ciągnącej się nici 2500 metrów lub więcej wynosi, *b)* przy nie kręconych na nici przędzach z materyałów do przędzenia rozdziału 5 D powszechnej taryfy i przy innych, jak pod *a)* wymienionych niciach z takich mamateryałów do przędzenia bez względu na długość nitki w motku zawartej. Jako przysposobienie do sprzedaży szczegółowej nie należy dalej uważać nici w cops lub w krzyżowych cewkach (szpulkach).	
z 484	Szpagat (jedynie przez skręcenie nitek powroźniczych [silnych z jednej nici skręconych przędz] sporządzone nie w rodzaju sznura towary powroźnicze) z materyałów do przędzenia rozdziału 5 D taryfy powszechnej bez domieszki bawełny lub zwierzęcych materyałów do przędzenia:	
	średnicy 5 milimetrowej lub powyżej	10
	średnicy więcej jak 1, mniej jednak, niż 5 milimetrowej, także przysposobione do szczegółowej sprzedaży	22
	Kobierce pod nogi, w sztuce jako towar na metry wchodzące lub odznaczone (nie szyte), z luźnych, kręconych lub wprzędzonych włókien juty, konopi manilskich, agawy, ananasowych lub kokosowych, także zmieszane z innymi roślinnymi materyałami do przędzenia lub przędziwem, względnie z włosami bydła rogatego, jeleni, psów, świń lub też podobnymi grubymi włosami zwierząt, względnie przędziwem z nich, o ile nie podpadają pod Nr. 427 powszechnej taryfy:	
487	tkane:	
	barwione, drukowane, tkane w różnych barwach, w deseń	24
	inne; także maty z lin i powrozów smołą napojonych, smołą napojone kobierce posadzkowe	12
	Uwaga. Velour kobierce na posadzkę z juty, jakoteż kobierce posadzkowe z Jutlechenille, także z wątkiem z przędziwa bawełnianego, uważa się za kobierce posadzkowe Nr. 487 nawet wtedy, jeżeli są na obydwie strony tkane albo też więcej lub mniej giąć się dają.	
	(488/9) Chusteczki z lnianej przędzy, w sztuce jako towar na metry wchodzące lub odznaczone, bez deseni lub w deseń, także z niebarwionemi lub barwionemi, bawełnianemi nićmi na kantach lub na obrębie bez względu na porządek lub liczbę tych nici:	
488	surowe:	
	w wątku i zasnowie razem na 2 centymetry kwadratowe:	
	do 120 nitek	45
	przy więcej jak 120 nitkach	70

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
489	bielone, barwione, drukowane, pstro tkane:	
	w wątku i zasnowie razem na 2 centymetry kwadratowe:	
	do 120 nitek	75
	przy więcej jak 120 nitkach	120
	(z 492/7) Gęste tkaniny z przędziwa materyałów do przędzenia rozdziału 5 D powszechnej taryfy, także zmieszane z włosieniem końskim, jednak bez domieszki innych zwierzęcych materyałów do przędzenia lub bawełny, pod Nr. 486 do 491 powszechnej taryfy nie podpadające, bez deseni:	
	(492/3) z lnu, pakułów lnianych lub ramii, także zmieszane z innymi materyałami do przędzenia rozdziału 5 D powszechnej taryfy:	
492	surowe:	
	w wątku i zasnowie razem na 2 centymetry kwadratowe:	
	do 40 nitek	12
	przy 41 do 80 nitek	24
	przy 81 do 120 nitek	36
	przy więcej jak 120 nitkach	60
493	bielone, barwione, drukowane, pstro tkane:	
	w wątku i zasnowie razem na 2 centymetry kwadratowe:	
	do 120 nitek	60
	przy więcej jak 120 nitkach	120
	(496/7) z juty bez domieszki innych materyałów do przędzenia rozdziału 5 D do powszechnej taryfy:	
496	surowe:	
	w wątku i zasnowie razem na 2 centymetry kwadratowe:	
	do 40 nitek	12
	przy 41 do 80 nitkach	24
	przy więcej jak 80 nitkach	36
497	bielone, barwione, drukowane, tkane w różne barwy	60
498	Gęste tkaniny z przędziwa materyałów do przędzenia rozdziału 5 D taryfy powszechnej, także zmieszane z włosieniem końskim, jednak bez domieszki innych zwierzęcych materyałów do przędzenia lub bawełny, pod Nr. 486 do 491 powszechnej taryfy nie podpadające, z deseniem (surowe, bielone, barwione, drukowane, pstro tkane):	
	adamaszki	150
	inne	stopy celne Nrów 1921493 + 10 marek
z 499	Nie gęste, z kitajkowem wiązaniem tkaniny z przędziwa materyałów do przędzenia rozdziału 5 D powszechnej taryfy z tego rodzaju domieszką włosienia końskiego (z grzywy lub ogona), że tkaniny, chociaż ani cały wątek, ani też cała zasnowa nie składają się z włosienia końskiego, mimo to przedstawiają się jako materyały sztywne z rodzaju wzorów przy sposobności podpisania traktatu złożonych	45

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
z 501	Materyały koronkowe i koronki wszelkiego rodzaju łącznie z wstawkami koronkowemi, kantami i odznaczonymi towarami z koronek lub materyałów koronkowych, także bez falisto lub ząbkowato ukształtowanego brzegu, z przędziwa materyałów do przędzenia rozdziału 5 D powszechnej taryfy:	
	na klockach robione, bez domieszki zwierzęcych materyałów do przędzenia lub bawełny	300
	Uwaga do rozdziału 5 D powszechnej taryfy. Na miejsce opłaty celnej za hafty na materyi z przędziwa rozdziału 5 D w uwadze do tego rozdziału taryfy powszechnej, jak hafty na bawełnianej materyi, przewidzianej, obowiązywać będzie opłata celna przy szyciem dalej nie obrobionych, gęstych, bez deseni, tkaninach lnianych Nrów 492 i 493 powszechnej taryfy, które na koszule damskie lub spodnie, kaftaniki są przykrojone i tylko na wycięciu szyji są w ten sposób haftowane, że deseń haftu, na żadnem miejscu nie wychodzi ponad 15 centymetrów dalej od brzegu wycięcia koło szyji, po stopie 150 marek od 1 cetnara podwójnego.	
z 504	Muślin woskowy i kitajka woskowa	50
z 505	Tkaniny, które przez powleczenie lub nasycenie pokostem olejowym lub materyałami pochodzenia metalicznego, przez napawanie smołą lub inne jakie postępowanie za pomocą innych materyałów jak kauczuk, gutapercha lub celuloid stały się nieprzemakalne:	
	inne jak grube	30
z 512	Wata, nie do celów leczniczych przyrządzona, także klajstrem, klejem lub rozczynem gumy powleczona; dalej jako środek uszczelniający służące żące wałki z waty:	
	z innych materyałów do przędzenia jak jedwab lub odpadki jedwabiu	4
514	Pilśnie, odznaczone kobierce pod nogi z pilśni i inne zresztą nie szyte towary pilśniowe (wyjąwszy kapelusze), z wełny lub innych, jak w Nr. 513 powszechnej taryfy wymienionych włosów zwierzęcych, także w połączeniu z roślinnymi materyałami do przędzenia lub z domieszką jedwabiu	100
z 515	Włosy obwarzone z włosienia końskiego (z grzywy lub ogona), także zmieszane z innymi włosami zwierzęcymi lub roślinnemi włóknami	5
z 516	Towary z włosienia końskiego (z grzywy lub ogona), na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione:	
	Sukna do wytłaczania, gurty, krążki i tablice, do wyciskania oleju lub tłuszczów, także w połączeniu z kłakami	15
	Tkaniny, także z innymi zwierzęcymi lub roślinnymi materyałami do przędzenia lub przędziwem, z wyjątkiem jedwabiu, zmieszane, o ile cały wątek lub cała zasnowa składa się z włosienia końskiego; dna sit	45
	Uwaga. Den sit z włosienia końskiego nie wyłącza się od opłaty celnej po stopie 45 marek od 1 cetnara podwójnego	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	nawet i wtedy, jeżeli nici przędziwa z innych zwierzęcych materyałów do przędzenia, wyjąwszy jedwab lub z roślinnych materyałów do przędzenia są wplecione w małej ilości.	
	Uwaga do Nrów 518 do 520 powszechnej taryfy. Na miejsce dodatków do cła w uwadze do Nrów. 518 do 520 powszechnej taryfy dla sukni, strojów i wszystkich innych szytych przedmiotów tych numerów taryfy przewidzianych, jeżeli suknie itd. składają się z koronek, z wyjątkiem koronek Nr. 501 powszechnej taryfy, albotež z haftów, pobiera się dodatek do cła 50 od sta. Jako składające się z koronek lub z haftów należy uważać tylko takie suknie, towary strojowe i wszystkie inne szyte przedmioty, przy których koronki lub haftowane powierzchnie istotne części stanowią i towarowi właściwe piętno nadają.	
	Suknie, stroje i inne zresztą szyte przedmioty Nrów 518 do 520, które w inny sposób są koronkami lub haftami opatrzone, uważa się po myśli wyż wspomnianej uwagi jako koronkami lub haftami ozdobione i poddaje się w miejsce przewidzianego tam dodatku do cła, dodatkowi, który wynosi:	
	a) przy bluzach damskich 10 od sta bez względu na to, z jakich materyałów do przędzenia sporządzone są koronki lub hafty,	
	b) przy innych sukniach, jakoteż przy towarach strojowych i innych zresztą szytych przedmiotach 25 od sta, jeżeli koronki lub hafty, służące za ozdobę są całkiem lub częściowo z jedwabiu a 10 od sta, jeżeli ozdobę tworzą inne koronki lub hafty.	
	Od wymienionych dodatków do cła wyjęte są jednak bielizna do pościeli i bielizna stołowa, koszule damskie, kaftaniki, majtki, spodnice z pojedynczemi w formie pasków naszytemi lub wszytemi wstawkami koronkowemi lub haftowanemi o szerokości nie więcej jak 4 centymetry, dalej koszule damskie i kaftaniki z gęstych, bez deseniu tkanin lnianych Nrów 492 i 493 powszechnej taryfy z haftami, które umieszczone są tylko na wycięciu u szyji i których deseń na żadnem miejscu nie jest więcej oddalony od brzegu wycięcia jak 15 centymetrów.	
	(z 521/522) Suknie, towary strojowe i inne zresztą szyte przedmioty z towarów z przędziwa lub pilśni, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione:	
522	Z towarów z przędziwa, także z pilśni, kauczukiem pokostowane lub napojone lub też za pomocą wstawionych warstw kauczukowych połączone lub w połączeniu z nitkami kauczukowemi, także z tkanin nitek kauczukowych w połączeniu z przędziwem, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione:	
	jeżeli towar z przędziwa lub przędziwo składa się:	
	całkiem lub częściowo z jedwabiu	220
	z innych materyałów do przędzenia	120

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	(524/525) Parasole i parasolki, o ile z powodu połączenia ich z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe opłaty celne:	
524	z koronek, haftów lub towarów z przędziwa z robotą naszytą lub ozdobione nią	200
525	inne:	
	z towarów z przędziwa całkiem z jedwabiu	120
	z towarów z przędziwa częściowo z jedwabiu	90
	z innych towarów z przędziwa	70
z 527	Trzewiki z towarów z przędziwa z naszytemi podeszwami z innych materyałów:	
	z towarów z przędziwa całkiem lub częściowo z jedwabiu	120
	z tkanin sierści wielbłądziej	80
	z innych z towarów przędziwa (z wyjątkiem krawędzi sukiennych, listewek sukiennych, bawełnianych, wełnianych lub lnianych sznurków do sznurowania, cienkich sznurków do obszywania lub tym podobnych i nieprzemakalnych tkanin)	65
z 530	Siatki z ludzkich włosów lub imitacye ich	200
531	Pióra ozdobne, przysposobione (przygotowane):	
	pióra strusie i pióra czaple	1000
	inne pióra; także wypchane ptaki, głowy, skrzydła i inne części wypchanych ptaków, do ozdoby kapeluszy lub tym podobnie przysposobione	750
z 532	Wachlarze (wachlarze ręczne):	
	całkiem lub częściowo z jedwabiu, koronek, haftów lub innych jak strusie, piór ozdobnych; wszystkie te, o ile z powodu połączeń ich nie podpadają pod wyższe stopy celne	200
	inne (z wyjątkiem wachlarzy składających się całkiem lub częściowo z piór strusich), o ile same przez się lub przez połączenia nie podpadają pod wyższe stopy celne	200
z 533	Kapelusze męskie z towarów do przędzenia, bez względu na opatrzenie:	
	z towarów do przędzenia całkiem lub częściowo z jedwabiu; kapelusze wszelkiego rodzaju ze sprężynami (kapelusze składane)	od 1 sztuki 1
537	Kapelusze męskie z pilśni włosianej (z wyjątkiem lakierowanych):	
	nie opatrzone (nie ubrane)	—.40
	opatrzone (ubrane)	—.50
	Uwaga do Nrów 537 i 538 powszechnej taryfy. Kapelusze pilśniowe, po których z kształtu lub opatrzenia nie można poznać, czy to są kapelusze męskie lub damskie, uważa się jako kapelusze męskie podług Nrów 537 i 538.	
539	Kapelusze damskie wszelkiego rodzaju:	
	nie opatrzone (nie ubrane)	—.25
	tylko wstążką obszyte	—.60
	inaczej opatrzone (ubrane)	—.80

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	Uwaga. Kapelusze damskie z pilśni wszelkiego rodzaju, które celem wzmocnienia lub nadania kształtu opatrzone są drutem z góry lub z dołu krysów lub na samym ich kraju naszytym, także przędziwem oplecionym, nie są z tego powodu wyłączone od opłaty celnej dla nie opatrzonych (nie ubranych) kapeluszy.	
z 540	Materyał na kapelusze z pilśni włosianej, całkiem lub niezupełnie w kształcie kapeluszy	od 1 sztuki —.25
z 541	Kapelusze z łubiu:	
	nie opatrzone (nie ubrane)	—.10
	opatrzone (ubrane)	—.20
542	Kapelusze damskie wszelkiego rodzaju, przystrojone:	
	całkiem z łubu, zwyczajnie przystrojone	—.35
	inne	1
	Uwagi do piątego rozdziału powszechnej taryfy.	
	a) Na pół bielone (kremowane), merceryzowane lub działaniu kwasu saletrowego poddawane (nitrowane) przędziwa i towary z przędziwa podpadają opłacie celnej jako bielone przędziwa lub bielone towary z przędziwa.	
	b) Broszurowane tkaniny podpadają dodatkowi do cła 10 od sta. Lansowanych tkanin nie uważa się za broszurowane tkaniny po myśli cyfry 5 Ogólnych uwag do piątego rozdziału.	
	Dodatek do cła za broszurowane tkaniny nie znajduje zastosowania do lnianych i bawełnianych ścierek i podobnych do celów gospodarskich przeznaczonych płócien (sukien), które tylko na rogach lub krawędziach mają broszurowane słowa lub obrazki, które cel użycia podają.	
	c) Haftów stosowanych na innych materyach właściwych jak takie, całkiem lub częściowo z jedwabiu, przy których materya właściwa połączona jest z mulem lub tiulem przez przyhaftowanie w ten sposób, że desenie przez wycięcie, z góry względnie pod spodem znajdującej się materyi, stają się widzialne, nie należy uważać jako towary z przędziwa z naszytą robotą (cyfra 8 Ogólnych uwag do piątego rozdziału), tylko nakładać na nie cło po stopie 300 marek od 1 cetnara podwójnego.	
	d) Chusteczki, bielizna stołowa, bielizna do pościeli i ręczniki z przędziwa z bawełny lub materyałów do przędzenia należące do punktu ustępu 5 D z rąbkami, które sporządzone są bez zaginania brzegu tkaniny, tylko przez samo obszycie tego lub też przez jedno lub wielokrotne zagięcie brzegu tkaniny w większej lub mniejszej szerokości i mocne przyszycie zagiętej części tkaniny i przytem nie są zaopatrzone ani jakiegoś rodzaju robotą przerywaną (łącznie z pojedynczymi pustymi rąbkami), ani też nie są zapomocą sztychów ozdobnych lub w inny sposób ozdobione, nie podlegają z tego powodu ani opłacie celnej po stopach dla szytych przedmiotów, ani też opłacie dodatkowej do cła.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	Za powyżej wymienione towary z przędziwa, na miejsce stóp celnych dla szytych przedmiotów i dodatku do cła w pierwszym ustępie cyfry 10 Ogólnych uwag do rozdziału piątego przewidzianego, pobiera się tylko dodatek 10 od sta, jeżeli opatrzone są albo tylko pojedynczymi, pustymi rąbkami (rąbkami półsztabkowymi lub sztabkowymi) w sposób poniżej opisany, albo tylko jednym jednoszeregowym szlaczkiem, który wewnątrz tkaniny idzie równolegle do brzegów tkaniny i zupełnie w ten sam sposób, jak pojedyncze, puste rąbki, jednak bez połączenia z rąbkiem zapomocą osobnych nitek do szycia jest sporządzony. Wyżej wymienione towary z przędziwa uważa się jako pojedynczymi pustymi rąbkami (półsztabkowymi lub sztabkowymi) zaopatrzone, jeżeli bezpośrednio obok miejsca obrąbienia z reguły szerzej zagiętego brzegu mają przerwane miejsce z jednym tylko szeregiem otworów i wiązek nici, które tak pod względem formy jak położenia się zgadzają, nitkami nie są przegrodzone, ani też przez wstawione figury deseniowe przerwane. Czy w jednym toku roboty utworzenie przerwanego miejsca powstaje zapomocą świderka i igły maszyny do wyszywania pustych rąbków lub jest przysposobione przez wypuszczanie lub wyciąganie nitek tkaniny, nie stanowi żadnej różnicy. Wiązki nitek powstają przy pojedynczym półsztabkowym rąbku przez zbieranie do kupy, grupami, nitek tkaniny na miejscu obrąbienia (szwu obrąbienia) zapomocą nici do szycia, które służą do przymocowania rąbka, przy pojedynczym cało-sztabkowym rąbku, w zwykłej jego formie, przy tak zwanym drabinkowym sztychu w ten sposób, że półsztabki oprócz tego jeszcze na przeciwległych miejscach szlaku przerwanego miejsca ściąga się przez zeszycie w sztabki, które idą równolegle do kierunku nitek tkaniny. Za wstawione figury deseniowe nie uważa się na rogach przerwanego miejsca ewentualnie umieszczonych, pająkami zwanych, w formie gwiazd ułożonych nici; obszywanie brzegów, pająkami wypełnionych otworów tkaniny, jedynie celem przeszkodzenia strzępienia się, nie wchodzi w rachubę. *e)* O ile w powszechnej taryfie nie przewidziano wyjątków, pod względem opłaty celnej stawia się przystosowane lub przykrojone towary z przędziwa bez szycia na równi z towarami z przędziwa w sztuce jako towar metrowy wchodzącymi. *f)* Na towary z przędziwa z nawiązanymi frędzlami lub tp. nie nakłada się tego samego cła, co na przedmioty szyte. *g)* Towarów z przędziwa, na których wyhaftowane są tylko litery, chociażby i splecione lub też osobno ozdobione (monogramy, ozdobne litery itd.), względnie imiona, numery lub tp. nie zalicza się do haftów. *h)* Przy dzianych (trykotowych) i siatkowych towarach rąbki i szwy, jakoteż obszywanie wstążką i zwyczajne, do użycia potrzebne dodatki nie mają wpływu na opłatę celną. Jako zwy-	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	czajne dodatki bez względu na materyał, z którego się składają, uważać przedewszystkiem należy: obszyte dziurki do guzików, guziki, listewki guzikowe, pętelki, haftki, sprzączki, rzemyki, paski, sznurki do ściągania, wstążki do ściągania, pojedyncze kutasy.	
	i) Dla wymiaru opłaty celnej od sukien, strojów i innych zresztą szytych przedmiotów, które złożone są z rozmaitych towarów z przędziwa, miarodajną jest przeważająca część składowa, a jeżeli ta jest wątpliwa, w takim razie ta część składowa, którą się po najwyższej stopie celnej opłaca. Nitek z przędziwa do szycia użytych, rąbków, podszyć towarami z przędziwa, sznurków i gurtów, we wszystkich przypadkach nie uwzględnia się. Przystrojenie okryć itd. numerów 518, 519 i 520 powszechnej taryfy wstążkami, obszewkami, kokardami, lub tp. całkiem lub częściowo z jedwabiu, pozostaje bez naruszenia uwagi do tych numerów taryfowych, bez wpływu na wymiar opłaty celnej, o ile przystrojenia tego, w porównaniu do materyi okrycia itd. nie należy uważać jako przeważające.	
	(z 545/546) Skóra, na pół lub całkiem wyprawiona, także przysposobiona, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymieniona:	
545	przy rzeczywistej wadze sztuki, więcej jak 3 kilogramy:	
	całe skóry wraz z nieodłączonemi głowami, szyjami, brzuchami i racicami (kopytami), także w połówkach; części głowy, szyji, brzucha i racice (kopyta), jakoteż końskie bez względu na wagę sztuki	30
	skóra świńska bez względu na wagę sztuki	18
	części wyborowe	33
z 546	przy rzeczywistej wadze sztuki od 1 do 3 kilogramów:	
	skóra cielęca, barwy naturalnej	25
	inna skóra cielęca	40
556	Obuwie ze skóry wszelkiego rodzaju, także ze skór owłosionych lub ze skór rybich albo też płazów, z innemi podeszwami, jak drewnianemi:	
	para o wadze większej jak 1200 gramów	60
	para o wadze więcej jak 600 do 1200 gramów; także części wierzchnie ze skóry wszelkiego rodzaju z elastycznemi wstawkami bez względu na wagę	80
	para o wadze 600 gramów lub poniżej	90
	pantofle i patynki, bez względu na wagę	60
	Uwaga. Za pantofle i patynki należy uważać takie obuwie, które nie ma formy trzewika na podbiciu, ani u pięt, ani też w inny sposób (na przykład zapomocą sznurków do ściągania, guzików do zapinania lub elastycznych wstawek) nie jest przystosowane do mocnego osłonięcia stopy. Traktatową stopę celną należy stosować także do pantofli i patynków z podpiętkiem, jednak nie z obcasami (korkami).	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
557	Rzemienie motorowe i tory rzemieni motorowych ze skóry wszelkiego rodzaju, jakoteż z surowych, z włosów obranych skór, także z podstawami lub warstwami wstawionemi z grubych towarów z przędziwa lub pilśni	50
560	Towary siodlarskie i kaletnicze, jakoteż inne w taryfie powszechnej osobno nie wymienione towary ze skóry wszelkiego rodzaju, z surowych, obranych z włosów lub włosami pokrytych skór, z pergaminu, pęcherzy zwierząt, z cienkiego pergaminu do robienia złota płatkowego używanego, lub też ze skór z ryb względnie płazów, albo też niemi całkiem lub częściowo powleczone; także siodlarskie i kaletnicze towary z grubych towarów z przędziwa z roślinnych materyałów do przędzenia lub też z siodlarskiej roboty Nrów 484 względnie 485 taryfy powszechnej, albo też nimi całkiem lub po większej części powleczone; wszystkie te, o ile przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne, względnie nie należą do towarów papierowych i tekturowych, skórą całkiem lub częściowo pokrytych Nrów 667 do 669 powszechnej taryfy:	
	rzemienie spustowe bez względu na wagę sztuki	50
	hafty na skórze	90
	przy rzeczywistej wadze sztuki 2 kilogramów i powyżej:	
	szory na konie	50
	inne	65
	przy rzeczywistej wadze sztuki mniejszej jak 2 kilogramy:	
	szory na konie	65
	inne; także tapety ze skóry bez względu na wagę sztuki	80
	w połączeniu z obiciami lub przyrządami zamknięcia ze szlachetnych kruszców, bez względu na wagę sztuki	120
	Uwagi. 1. Połączenie z obiciami lub przyrządami zamknięcia z pozłoconych lub posrebrzonych nieszlachetnych kruszców, względnie aliażu nieszlachetnych kruszców pozostaje bez wpływu na opłatę celną. 2. Od towarów kaletniczych z nieprzemakalnych tkanin, opłaty celnej nie pobiera się podług Nr. 560, tylko zależnie od jakości podług Nr. 521 lub Nr. 522.	
561	Skóra rękawiczkowa, do rękawiczek przykrojona lub stancowana	125
562	Rękawiczki, całkiem lub częściowo ze skóry (z wyjątkiem futrem pokrytych, względnie futrem podbitych rękawiczek i wypchanych rękawic szermierskich, za towar siodlarski uważanych)	125
578	Obręcze z kauczuku do kół wozowych; także osłony ochronne (wierzchnie) dla wężownic przeznaczonych do kół wozowych, z towarów przędziwa, kauczukiem napojone lub powleczone, względnie zapomocą wstawionych warstw kauczukowych połączone	60

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
579	Na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione towary z miękkiego także wulkanizowanego) kauczuku lub nim całkiem, albotéż częściowo powleczone, o ile wskutek połączenia z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne:	
	nie lakierowane, nie barwione, nie podrukowane: maty na podłogę z tego rodzaju kauczuku, także z podkładkami towarów z przędziwa lub pilśni; płyty kauczukowe z wciśniętymi lub nawiniętymi towarami z przędziwa lub też z wciśniętą lub nawiniętą pilśnią; opatrzenie kolbowe, uszczelniające opatrzenie puszek maszynowych i uszczelniające sznury z grubych towarów przędziwa, przędziwa lub pilśni w połączeniu z kauczukiem lub kwasem stearynowym, talkiem, łojem lub asbestem, jakoteż inne opatrzenia kolbowe i sznury uszczelniające podobnej jakości	40
	lakierowane, barwione, podrukowane lub wtłoczonymi deseniami opatrzone; maty na podłogę z tego rodzaju kauczuku, także z podstawkami z towarów z przędziwa lub pilśni	60
z 580	Towary z przędziwa, także pilśń, kauczukiem napojone lub powleczone, względnie zapomocą wstawek kauczukowych połączone; towary z przędziwa w połączeniu z nitkami kauczukowemi; tkaniny z nitek kauczukowych w połączeniu z przędziwem; towary kauczukowe, towarami z przędziwa powleczone lub przędziwem oprzędzone; te wszystkie, jeżeli towar z przędziwa względnie przędziwo składa się z innych materyałów do przędzenia jak towarów takich całkiem lub częściowo z jedwabiu . . .	100
585	Rury z twardego kauczuku, bez dalszego obrobienia	25
586	Inne towary z twardego kauczuku, także w połączeniu z innymi materyałami, o ile przez to pod wyższe stopy celne nie podpadają	40
587	Plecionki łubowe, także barwione	1
	Uwaga: Do Nr. 587 należą także tak zwane tkaniny łubowe (na sposób tkaniny sporządzone plecionki z łubu, głównie do fabrykacyi kapeluszy służące), także barwione, macerowane lub pokostowane, jednak bez połączenia z innymi materyałami.	
	(590/1) Towary koszykarskie i inne plecione towary:	
590	grube, surowe lub barwione, macerowane, pokostowane:	
	z nie obłupanych lub obłupanych prętów, z trzciny, rdzenia lub łubu	3
	z innych materyałów do plecenia	10
591	inne, jak grube, zwłaszcza wszystkie lakierowane, polerowane, bronzowane, pozłacane, posrebrzane	24
592	Towary koszykarskie i inne towary plecione (z wyjątkiem wyścielonych mebli plecionych) w połączeniu:	
	z przędziwem lub towarami z przędziwa całkiem lub częściowo z jedwabiu, z koronkami, haftami, towarami z przędziwa z naszytą robotą, aksamitem lub pluszem, tkaninami rodzaju aksamitu lub pluszu lub też z przysposobionemi piórami ozdobnemi	120

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	z innemi przędziwami lub towarami z przędziwa, względnie z innymi materyałami, o ile te przez to nie podpadają pod wyższe stopy celne:	
	tak zwane tkaniny łubowe (w rodzaju tkaniny wyrabiane plecionki z łubu, głównie do fabrykacyi kapeluszy służące), także barwione, macerowane lub pokostowane, z podkładami tkanin przez apreturę stężałych z przędziwa bawełny lub materyałów do przędzenia rozdziału 5 D powszechnej taryfy	15
	inne	24
	(z 596/9) Miotły, z wyjątkiem mioteł z chrustu, jakoteż szczotki i pędzle:	
z 596	grube także w połączeniu z nie lakierowanem, nie polerowanem drzewem, trzciną lub żelazem:	
	miotły z materyałów roślinnych lub materyałów zastępujących włókna roślinne; dreidel (dweidel) i podobne przedmioty do czyszczenia .	3
	szczotki i pędzle z roślinnych materyałów lub materyałów zastępujących włókna roślinne	4
597	grube w połączeniu z lakierowanem, polerowanem drzewem, trzciną lub żelazem; przednie (zwłaszcza wszystkie z włosów lub przędziwa, jakoteż miotełki z barwionych piór), także w połączeniu z drzewem, trzciną lub żelazem; także szczotki i rękawiczki do wycierania (froterowania), jakoteż końskie szczotki ze szczeciny, włosienia końskiego lub tp. w połączeniu z grubymi towarami z przędziwa; kitki z włosienia końskiego lub bawolego; zamiatacze do kobierców	24
599	Miotły, szczotki i pędzle w połączeniu z innymi materyałami, o ile wskutek tego pod wyższe stopy celne nie podpadają	24
600	Towary sitarskie:	
	grube (sita z łubu, drutu żelaznego lub przedziurawionej blachy żelaznej, w połączeniu z nie lakierowanem, nie polerowanem drzewem lub żelazem)	8
	inne, o ile przez połączenie swoje nie podpadają pod wyższe cła celne	24
z 601	Szlifowane, polerowane lub widocznie na towary przysposobione płyty lub kawałki z kości słoniowej i naśladowania jej	30
z 602	Wachlarze, osady na wachlarze i rączki lasek, całe lub po części z kości słoniowej, o ile przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne	225
604	Towary, całe lub częściowo z żółwiu, o ile przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne	225
z 605	Szlifowane, polerowane lub widocznie na towary przysposobione płyty lub kawałki z perłowej macicy i naśladowania jej	30
606	Towary, całe lub po części z perłowej macicy, o ile w powszechnej taryfie nie są osobno wyjęte lub przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne:	
	guziki	150
	inne towary; perłowa macica w całych skorupach, szlifowana lub polerowana, także z perłami	225

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
z 610	Sztaby rogowe z rogów bawolich lub innych zwierząt (róg iglicy), wyrównane, gładkie lub w inny sposób do użycia już przysposobione	40
611	Tłoczone, toczone lub frezowane guziki z rogu, masy rogowej lub kości, z dziurkami lub bez dziurek	45
z 612	Pieńki (pióra z pierza ogołocone, pióra do pisania), zacięte: w sztukach (wielkości piór stalowych lub na wydłubacze do zębów, trzonki do pędzli, munsztuki do cygarniczek lub tp. przykrojone) .	30
z 613	Tafle i sztuki, tylko rozłupane, rznięte, także z grubsza heblowane, ze zwierzęcych materyałów snycerskich, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione; masa w tablicach: macerowana, barwiona, wyciskaną (z deseniami), szlifowana, polerowana	10
614	Towary z materyałów snycerskich zwierzęcych, nie należące do numerów 601 do 613 powszechnej taryfy: bez połączenia z innym materyałami	30
	w połączeniu z przędziwem lub towarami z przędziwa, całkiem lub częściowo z jedwabiu, z koronkami, haftami, towarami z przędziwa z naszytą robotą, aksamitem albo pluszem, tkaninami rodzaju aksamitu lub pluszu, przysposobionemi piórami ozdobnemi, robotą perukarską, wytwornie ukształtowanymi towarami woskowymi lub na pół drogimi kamieniami; perły itp. ze zwierzęcych materyałów snycerskich, na nitki przędziwa, sznurki lub drut nanizane i już jako strój do użycia, także w równy sposob sporządzone artykuły do obszycia ze zwierzęcych materyałów snycerskich	40
	w połączeniu z innemi przędziwami lub towarami z przędziwa, albo też z innymi materyałami, o ile nie podpadają przez to pod wyższe stopy celne	30
	(z 615/634) Towary drzewne:	
615	drzewo budulcowe i użytkowe, heblowane, falcowane, niutowane, dłutem wyrobione, toczone, żłobkowane, o ile pod inny numer rozdziału 10 B powszechnej taryfy nie podpada: surowe: przez obrobienie nożem wykonane deszczułki rodzaju fornirów z drzewa topolowego lub olszowego w małych wymiarach . . .	2
	inne, o ile w uwadze do Nr. 75 i 76 nie jest wyjęte	3.25
	obrobione	10
620	Czopy drewniane, także gniecione	3
622	Laski: surowe, także z obrączkami	3
	grube, obrobione, także z obrączkami	10
	przednie (z wykładaną lub snycerską robotą lub z ozdobami, powstałemi przez wyciskanie lub znaczenie stancą); laski w połączeniu z innymi materyałami, o ile przez to pod Nr. 568 powszechnej taryfy lub pod wyższe stopy celne nie podpadają	30

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
623	Beczki (także heblowane drzewo beczkowe) i inne towary bednarskie:	
	surowe	3
	obrobione; surowe i obrobione z obręczami metalowemi	10
z 624	Cewki, także barwione	5
	(625/6) Meble i części mebli, grube (nie wyścielone), nie fornirowane:	
625	z miękkiego drzewa:	
	surowe	4.50
	obrobione	10
626	z twardego drzewa:	
	surowe	10
	obrobione:	
	z masywnie giętego drzewa (meble z giętego drzewa)	10
	inne	12
	Uwaga. Meble z giętego drzewa i części mebli z masywnie giętego drzewa opłaca się bez dodatku do cła po stopie 10 marek od 1 cetnara podwójnego także wtedy, jeżeli połączone są z drewnianemi częściami składowemi innego rodzaju, które same przez się nie należą do numeru 631 taryfy powszechnej, także z częściami sporządzonemi przez sklejenie fornirów, względnie z materyałami w uwadze do Nr. 630 wymienionymi. Dalej meble z giętego drzewa z powodu połączenia ich z częściami składowemi z drzewa, które przez tłoczenie, wypalanie rozpalonemi płytami prasowemi, znaczenie stancą, lub wypalanie kwasem opatrzone są ozdobami (na przykład takiemi siedzeniami, tylnemi i bocznemi poręczami), nie są wyłączone od pomienionego ułatwienia.	
627	Meble i części mebli, grube (nie wyścielone), fornirowane:	
	surowe	10
	obrobione	15
	Uwaga. Jako fornirowane należy uważać tylko takie meble i ich części, przy których zewnętrzna strona całkiem lub w istotnych częściach składowych wyłożona jest naklejonemi deskami fornirowemi z twardego drzewa grubości nie większej, jak $2^1/_2$ milimetra.	
	(628/9) Roboty stolarskie, tokarskie i kołodziejskie, grube, jakoteż inne zresztą grube towary z drzewa, w poprzedzających numerach rozdziału 10 B powszechnej taryfy nie wymienione:	
628	surowe:	
	pudełka łubowe; trzewiki drewniane; trzonki narzędzi z drzewa hickory lub z drzewa jesionowego; formy drewniane do świec nocnych	3
	ramy u okien, drzwi, schody i części ich	6
	przecięte (profilowane) listwy drewniane	5
	inne	5
629	obrobione:	
	ramy u okien, drzwi, schody i części ich	11
	inne	10

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
630	Grube towary z drzewa w połączeniu z innymi materyałami, o ile te do poprzedzających numerów rozdziału 10 B powszechnej taryfy nie należą, lub też pod wyższe stopy celne nie podpadają	30
	Uwaga. Połączenie z plecionką z łyka, sitowia, trzciny, słomy, trzciny do krzeseł używanej lub plecionką koszykarską, z niebarwioną skórą wyprawioną, z surowemi (pokrytemi włosami lub obranemi z nich niewyprawionemi skórami. grubemi, surowemi tkaninami z roślinnych materyałów do przędzenia, robotą powroźniczą Nru 484 lub 485 powszechnej taryfy, grubemi, nieprzemakalnemi tkaninami z roślinnych materyałów do przędzenia, z żelazem, szkłem, papierem, tekturą, kamieniami (z wyjątkiem drogich i na pół drogich kamieni) lub kamionką pozostaje bez wpływu na opłatę celną od grubych towarów z drzewa, o ile w poprzedzających numerach rozdziału 10 B taryfy powszechnej co innego nie postanowiono. Przy grubych meblach oprócz tego nie wchodzi w rachubę towarowi wytworniejszego wyglądu nie nadające połączenie z pojedynczemi częściami składowemi z cynku, cyny, miedzi lub mosiądzu nawet i wtedy, jeżeli we większym rozmiarze są zastosowane.	
	Surowych towarów z drzewa numerów 624 do 628, dla których w tej taryfie przyznane zostały ulgi, nie uważa się z powodu połączenia ich z powyżej wymienionymi materyałami za obrobione.	
z 631	Wytworne towary z drzewa (z wyjątkiem lasek), także w połączeniu z innymi materyałami, o ile przez to nie podpadają pod wyższe stopy celne: roboty rzeźbiarskie i snycerskie; towary z drzewa z wytworną robotą snycerską; wykwintne towary tokarskie i inne przednie towary drewniane; naśladowania wykwintnych robót snycerskich, powstałe przez wyciskanie, wypalanie, palenie kwasami lub znaczenie stancą; płyty drukarskie z drzewa, rznięte, także z nabitymi sztyftami itd. z nieszlachetnych kruszców lub aliażu nieszlachetnych kruszców .	30
	Części mebli (siedzenia, poręcze tylne, boczne itp.), przez wyciskanie, wypalanie rozgrzanemi płytami prasowemi, przez znaczenie stancą lub wypalanie kwasami, opatrzone ozdobami	10
	Towary z drzewa (wyjąwszy części podłogi drązkowej i taflowej [parkietowej]) z robotą wykładaną, o ile przez materyały do wykładania użyte nie podpadają pod wyższe stopy celne; wykwintnie pomalowane, pozłocone, posrebrzone lub bronzowane towary z drzewa (z wyjątkiem złotych listew bez rzeźbiarskiej lub snycerskiej roboty); mozaika z drzewa	36
	Uwaga. Meble z drzewa nie dlatego jedynie uważać należy jako wytworne towary drewniane Nr. 631 powszechnej taryfy, że przez nawiercenie lub wybicie zapomocą stancy regularnie (także w kształcie gwiazd lub kół) rozmieszczonych otworów na siedzeniach i poręczach, przez pojedyncze wycinanie poszczególnych części piłą, przez robotę tokarską na nogach i podobnych częściach lub przez wcinanie (rytowanie lub tp.) linii, które nie są ani pozłocone, posrebrzone lub bronzowane ani też posplatane same w sobie, albo też w inny sposób	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	desenie tworzą — doznały pewnego udoskonalenia. To samo dotyczy szaf i podobnych, większych mebli na kształt szaf, które tylko na pojedynczych częściach podrzędnego znaczenia (na przykład małych galeryjkach gzymsowych, narożnych listkach, rozetach, pilastrach lub konzolach) opatrzone są wytworną robotą snycerską.	
z 633	Bilardy, pokryte i części ich	40
	Uwaga. Przy dowozie bilardów w stanie rozłożonym opłaca się cło od niepokrytych blatów podług jakości materyału.	
634	Towary z drzewa (z wyjątkiem wyścielonych mebli) w połączeniu z przędziwami lub towarami z przędziwa, całkiem lub częściowo z jedwabiu, z koronkami, haftami, towarami z przędziwa z naszytą robotą, aksamitem lub pluszem, tkaninami rodzaju aksamitu lub pluszu, przysposobionemi piórami ozdobnemi, robotą perukarską, wytwornie ukształtowanymi towarami woskowymi lub na pół drogimi kamieniami, o ile przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne; perły itp. z drzewa, na nitki przędziwa, sznurki lub drut nawleczone i już jako ozdoba do użytku gotowe, także w równy sposób sporządzone artykuły do obszycia	40
	Uwaga do rozdziału 10 B powszechnej taryfy. Jako obrobione w przeciwieństwie do surowych należy uważać po myśli rozdziału 10 B wszystkie zabrunatnione, macerowane, barwione, zgrubsza pomalowane, pokostowane, lakierowane, polerowane, jakoteż okurzane, napojone (impregnowane) lub w inny sposób chemicznemu działaniu poddawane towary z drzewa. Przeciwnie zaś towary z drzewa oliwą, woskiem, potlotem, tłuszczami stearyną lub podobnymi materyałami wytarte lub natarciem smołowem opatrzone, należy uważać za surowe.	
z 639	Szlifowane, matowane, polerowane lub w podobny sposób na powierzchni obrobione liście, tafle, rury lub drążki albotež na towary widocznie przysposobione sztuki z rogu komórkowatego (celuloidu) i podobnych materyałów	100
640	Towary całkiem lub częściowo z komórkowatego rogu lub podobnych materyałów formierskich, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione, o ile przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne, lub jeżeli nie należy uważać ich za naśladowania towarów wyższą opłatą celną obłożonych	200
z 644	Laski z trzciny w połączeniu z innymi materyałami, o ile nie podpadają przez to pod Nr. 568 powszechnej taryfy lub pod wyższe stopy celne .	33
z 646	Guziki z orzecha twardego, także w połączeniu z innymi materyałami, o ile przez to pod wyższe stopy celne nie podpadają	45
	Uwaga. Po stopie traktatowej dla guzików z orzecha twardego opłaca się także guziki z areki itp.	
	(649/50) Półmatery a (półmiazga do wyrobu papieru i tektury), w formie papki lub w stałej formie, także bielona lub barwiona albo też z mineralnymi materyałami, klejem itp. zaprawiona:	
649	z odpadków towarów z przędziwa lub tp.	bez opłaty

Nummer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
650	z drzewa, słomy, z esparty lub innych włókien roślinnych:	
	miazga drzewna (mechanicznie przyrządzony materyał drzewny, szlif drzewny)	1.25
	chemicznie przyrządzony materyał drzewny (materyał komórkowaty, celuloza); materyał słomiany, espartowy i inny materyał włóknisty .	1.25
z 651	Tektury (okładki tekturowe), formowane (czerpane) lub odwodnione, także ze zlepionych tektur sporządzone:	
	Tektury z mechanicznie lub chemicznie przygotowanego materyału drzewnego, także z takiego materyału z parzonego drzewa, na twardo uwalcowane (tektura brezylijska, tak zwana tektura skórzana) tektura słomiana, tektura pakowa (do aktów) i smolna, jakoteż na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione grube tektury, także w miazdze barwione	1.50
	Tektury powleczone asfaltem, smołą lub tym podobne, napojone lub pokostowane jakoteż rury z takiej tektury; tektura szwedzka . . .	1.50
	Uwaga. Od tektury odwodnionej opłaca się i w takim razie cło podług Nr. 651, jeżeli zewnętrzne warstwy są białe lub w miazdze barwione (także różnobarwnie) i nie mają tej samej jakości i barwy co warstwy wewnętrzne.	
z 652	Tektury wszelkiego rodzaju:	
	biało lub kolorowo pokostowane, białym lub kolorowym papierem oblepione; malarska tektura	10
653	Żółty papier słomiany	3
	Całkiem gruba, szara bibuła	2
654	Papier do pakowania, w miazdze barwiony, także na jednej stronie gładki .	3
655	Papier do pakowania, do Nr. 654 nie należący	3
	Inny papier, pod inne numery taryfy powszechnej nie podpadający, łącznie z papierem kartonowym, także liniowany, pergamentowany lub ziarnowaty	6
	Uwaga do Nr. 654 i 655. Jako papier do pakowania uważa się bez różnicy materyału, z którego dotyczący papier jest wyrobiony, wszystkie papiery, które nie nadają się do użycia jako papier drukowy, do pisania, jako bibuła lub papier do rysowania, zwłaszcza gatunek papierów tytkowych, jakoteż sorty papieru, z reguły więcej lub mniej klejone, widocznie jako papier do zawijania, obwijania lub pakowania przeznaczone. Papiery tego rodzaju poddaje się opłacie celnej po stopie 3 marek od 1 cetnara podwójnego także i wtedy, jeżeli są na obydwóch stronach gładkie lub wygładzone, w miazdze różnokolorowo barwione lub też zadrukowane przepisami używania, zachwalaniem towarów, deseniami i tp. Papiery opatrzone podkładkami z towarów z przędziwa nie należą do papierów służących do pakowania. Pod względem rozróżniania papieru do pakowania i tektury w przypadkach wątpliwych miarodajny jest stosunek powierzchni do wagi w ten sposób, że za papier do pakowania należy uważać tylko takie papiery, których 1 metr kwadratowy waży mniej jak 350 gramów. Każdy papier, którego waga na 1 metr kwadratowy 30 gramów przekracza, jest od opłaty celnej jako papier jedwabny wyjęty.	

Nummer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
z 665	Tytki, woreczki, worki, woreczki z fałdami (kryjówkami), pudełka z fałdami i tp. schowki, także kowerty, niedrukowane lub zadrukowane:	
	bez połączenia z innymi materyałami	12
	Uwaga. Tytki, woreczki, worki, woreczki z fałdami, pudełka z fałdami i tp. schowki z powodu tego, że są klamrami blaszanemi, klamrami drucianemi, uszkami, sznurkami i podobnemi tylko do łączenia części lub też do zamknięcia służącemi połączeniami zaopatrzone, nie wyklucza się od opłaty celnej po stopie 12 marek od 1 cetnara podwójnego.	
667	Papier listowy, karty listowe i kowerty w schowkach papierowych, tekturowych lub drewnianych (opatrzenie papierowe), i to:	
	w schowkach, skórą lub towarami z przędziwa całkiem lub częściowo z jedwabiu pokrytych (całkiem lub częściowo) lub niemi opatrzonych	35
	w schowkach innego rodzaju:	
	z papieru lub tektury	12
	z drzewa	15
	Uwaga. Wstążeczek z przędziw wszelkiego rodzaju, któremi papier listowy, karty listowe i kowerty są związane, jakoteż mało znaczących opatrzeń samych schowków takiemi wstążeczkami nie bierze się w rachubę przy wymierzaniu opłaty celnej.	
668	Księgi handlowe, notesy, okładki, książki, mapy, atrapy, puzderka:	
	skórą lub towarami z przędziwa wszelkiego rodzaju całkiem lub częściowo pokryte lub opatrzone, albotéż w połączeniu z rogiem komórkowatym (celuloidem) względnie podobnymi materyałami formierskimi	30
	inne	12
	(171/2) towary z papieru, tektury, szwedzkiej tektury, miazgi drzewnej, materyału komórkowatego, włókien wulkanicznych, miazgi tektury szwedzkiej, o ile nie podpadają pod poprzedzające numery rozdziału 11 taryfy powszechnej, także towary twardego papieru:	
671	w połączeniu (także całkiem lub częściowo pokryte) z przędziwami lub towarami z przędziwa wszelkiego rodzaju, z wykwintnie ukształtowaną robotą woskową, z półdrogimi kamieniami, perłową macicą, kością słoniową, rogiem komórkowatym (celuloidem) lub też podobnymi materyałami formierskimi, pozłoconymi lub posrebrzonymi nieszlachetnymi kruszcami, haftami na papierze lub tekturze	70
672	w połączeniu z innymi jak powyżej lub w Nr. 670 powszechnej taryfy wymienionymi materyałami, o ile przez to nie podpadają pod wyższe stopy celne	24
	Uwaga do jedenastego rozdziału powszechnej taryfy. Z papieru wyrabiane naśladowania skóry, jakoteż towary z takich imitacyi nie poddaje się tej samej opłacie celnej, co skórę lub towary ze skóry, lecz stosownie do jakości, podług odpowiednich numerów jedenastego rozdziału.	
	Uwaga do Nr. 677 powszechnej taryfy. Wraz z malowidłami podług Nr. 677 taryfy powszechnej od opłaty celnej wolnemi uwalnia się także od opłaty ramy, w które malowidła	

Nummer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnera podwójnego w markach
	oprawione, lub które równocześnie z niemi wchodzą, o ile nie ulega żadnej wątpliwości, że są przeznaczone do stałej oprawy wprowadzonych malowideł.	
680	Kamienie (z wyjątkiem łupku i kamieni brukowych), jakoteż lawa, dziurkowata i gęsta, na więcej jak trzech stronach piłowana, na niepiłowanych stronach surowa lub tylko z grubsza obrąbana	—.25
z 681	Kamienie brukowe z jasnego, szarego granitu, w maksymalnej ilości 350.000 cetnarów podwójnych w roku kalendarzowym z Austro-Węgier wchodzące	bez opłaty
	Uwaga do Nr. 682 taryfy powszechnej. Płyty grubości więcej jak 16 centymetrów podpadają opłacie celnej podług Nr. 680. Łupane jednak płyty, lub też na jednej z obydwóch głównych powierzchni piłowane (rznięte), na wązkich stronach surowe, albotež z grubsza tylko obrąbane płyty z jasnego szarego granitu grubości większej jak 16 centymetrów są wolne od opłaty celnej.	
684	Kloce łupkowe i płyty łupkowe, na jednej lub więcej wązkich stronach (krawędziach) piłowane (rżnięte), ani nie heblowane, ani szlifowane lub polerowane	2.50
z 685	Schody z granitu, nie szlifowane, nie heblowane, pojedynczej, nie profilowanej (z boku nie przysposobionej) roboty, nie toczone, nie ozdobione . .	1.25
	Uwaga. Od schodów z granitu pobiera się opłatę celną podług Nr. 685 także i wtedy, jeżeli celem powiększenia szerokości podnóża opatrzone są pojedynczą, nie składaną wypukłością.	
690	Roboty rzeźbiarskie i snycerskie z kamieni wszelkiego rodzaju, o ile są utworami sztuki, łącznie z punktowanemi	bez opłaty
693	Kamienie młyńskie, także w połączeniu z żelaznemi obręczami lub osłonami metalowemi	bez opłaty
z 694	Kamienie ślifierskie i osełki, całkiem lub częściowo z karborundu	12
709	Towary całkiem lub częściowo z pianki morskiej lub naśladowania ich:	
	w połączeniu z naturalnym lub sztucznym bursztynem; cygarniczki do cygar i papierosów z bursztynu, z przyrządami do przymocowania munsztuków	200
	inne, o ile przez połączenie z innymi materyałami pod wyższe stopy celne nie podpadają	150
z 710	Szlifowane lub polerowane płyty lub kawałki z dżetu (gagasu), także węgiel i naśladowania dżetu	200
711	Towary całkiem lub częściowo z dżetu, węgla lub naśladowania dżetu, o ile przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne	200
712	Towary, całkiem lub częściowo z bursztynu, naturalnego lub sztucznego, o ile przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne	150

Nummer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	(713/4) Kamienie murowe (murówki, cegły) z gliny (na cegły) kolorowo się palącej, nie palone, lub palone, nie polewane:	
713	Kamienie żłobione, kamienie i płyty graniczne, chropowate lub gładkie .	—.15
	Formaki, chropowate lub gładkie	—.20
714	inne:	
	chropowate (kamienie do podmurówek); także kamienie do szurowania (kamienie do czyszczenia)	—·05
	gładkie (kamienie do wykładania ścian)	—.05
z 719	Rury z gliny, nie polewane lub polewane:	
	Rury drenowe	bez opłaty
721	Naczynie garncarskie z kolorowo palącej się gliny, przez wolne toczenie lub tłoczenie wyrabiane:	
	niepolewane	bez opłaty
	polewane, jedno- lub więcej kolorowe, także przez natrysk barwą lub w podobny, pojedynczy sposób pomalowane	1
	Uwaga. Zwyczajne Znaimskie naczynie garncarskie z kolorowo lub białawo palącej się gliny, polewane, jedno- lub więcej kolorowe, także przez natrysk barwą lub w podobny, pojedynczy sposób pomalowane podlega również opłacie celnej podług Nr. 721 po stopie 1 marki od 1 cetnara podwójnego i to bez różnicy, czy powstało przez wolne toczenie, tłoczenie lub też odlew we formach. Do zwyczajnego naczynia garncarskiego tego rodzaju, oprócz garnków, dzbanków i podobnych naczyń do użytku gospodarskiego lub przemysłowego służących zalicza się także i inne niewytwornie ukształtowane lub pomalowane przedmioty domowej potrzeby (na przykład skarbonki we formie głów zwierzęcych i tp.	
724	Kamienie ogniotrwałe wszelkiego rodzaju (kamienie szamotowe, dynasowe i inne kwarce, kamienie banksytowe i magnezyowe, kamienie węglikowe do ogniotrwałego wymurowania pieców), niepolewane lub polewane:	
	prostokątne, przy rzeczywistej wadze sztuki mniej jak 5 kilogramów .	—.35
	prostokątne przy rzeczywistej wadze sztuki 5 kilogramów lub powyżej; inne jak prostokątne, bez względu na wagę sztuki	—.50
z 728	Gładkie, niepolewane płyty do podłogi z gliny lub z frytowanego materyału glinianego, przez ściśnięcie różnobarwnych mas glinnych deseniami opatrzone	3
	Uwaga. Płyty powyżej oznaczonego rodzaju, jeżeli grubość ich wynosi więcej jak $1^1/_2$ centymetra, uważać należy zawsze za płyty do podłogi i je z pod postępowania celnego jako płyty do wykładania ścian podług Nr. 729 powszechnej taryfy wyjmować.	
	(730/1) Towary z fajansu, przedniej kamionki, wytwornego materyału glinianego, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione:	
730	jednokolorowe	8

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
731	różnokolorowe, także z powłoką lustrynową lub metalową:	
	naczynia do ozdoby, figury i podobne przedmioty zbytkowe	16
	inne towary	16
	Uwaga. Naczyń glinianych, które na zewnątrz mają odmienną barwę, jak na wewnętrznej stronie, jakoteż przedmiotów z gliny, które oprócz właściwej barwy palonej gliny, tylko jeszcze drugą barwę mają, nie należy jeszcze z tego powodu uważać za różnokolorowe.	
732	Towary gliniane wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem porcelany i towarów rodzaju porcelany) w połączeniu z innymi materyałami, o ile nie podpadają przez to pod wyższe stopy celne	25
	Uwaga. Grube oplecenie wiciną (nie obraną z kory, lub obraną), łykiem, sitowiem, słomą lub trzciną, przy dzbanach i innych naczyniach, w Nr. 720 powszechnej taryfy wymienionych, ze zwykłej kamionki służących do celów gospodarskich, jakoteż przy naczyniu garncarskiem Nr. 721 pozostaje na wymiar opłaty celnej bez wpływu.	
733	Porcelana i towary rodzaju porcelany (porcelana miękka [angielska i frytowa], porcelana nie polewana [biskuit, parian, jaspis] itd.):	
	biała	10
	kolorowa, także z powłoką lustrynową lub metalową	20
	w połączeniu z innymi materyałami, o ile przez to nie podpadają pod wyższe stopy celne	25
	Uwaga do Nr. 733. Perły porcelanowe stawia się pod względem opłaty celnej na równi z perłami ze szkła.	
	Uwaga. do Nr. 731 i 733. Marki fabryczne, które nie tworzą ozdoby, nie powodują, by towary gliniane same przez się jednokolorowe lub białe były opłacane jako różnokolorowe, względnie kolorowe.	
735	Masa szklanna (także sztras, bezkształtny lub w kształcie surowych brył), masa szmelcowa (emaliowa), glazurowa, niebarwiona lub barwiona; pył szklanny (mielone szkło)	3
736	Surowe sztaby i rury ze szkła barwy naturalnej; rury szklanne i sztabki szklanne, bez różnicy barwy w stanie, w jakim się ich używa do wyrobu pereł i dęcia sztucznego szkła, łącznie z fabrykacyą sztucznego szkła .	3
	(737/40) Szkło wklęsłe:	
737	ani nie prasowane, ani też nie szlifowane, polerowane, wytarte, rznięte, wypalane lub też deseniem opatrzone:	
	barwy naturalnej	3
		od 1 cetnara podwójnego wagi brutto
	białe (także półbiałe) przeźroczyste, także z pojedynczemi pierścieniami z mocnego, białego (także półbiałego) szkła	8

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	barwione lub białe nieprzeźroczyste, także barwionem lub białem, nieprzeźroczystem szkłem osłonięte:	
	szkło mleczne, alabastrowe i kościane, białe nieprzeźroczyste .	10
	inne	15
738	tylko z prasowanemi dnami lub też przez toczenie, prasowanie itd. ukształtowanemi, względnie ozdobionemi zatyczkami:	
	barwione albo białe nieprzeźroczyste, także barwionem lub białem nieprzeźroczystem szkłem osłonięte	15
	inne	12
739	w inny sposób prasowane, toczone, polerowane, wytarte, rznięte, wypalane lub też deseniem opatrzone:	
	barwione lub białe nieprzeźroczyste, także barwionem albo białem, nieprzeźroczystem szkłem osłonięte	15
	inne	12
740	pomalowane, pozłocone lub posrebrzone, także przez nałożenie lub wypalenie farb deseniami opatrzone:	
	tak zwane srebrne szkło (zwyczajne, białe przeźroczyste, nie szlifowane szkło wklęsłe, które przez wypłukanie amalgamatem całej wewnętrznej przestrzeni, nabrało jednostajnego, odbijającego się połysku barwy do srebra podobnej, zewnątrz jednak nie doznało najmniejszego potem obrobienia i znajduje zastosowanie jako kule do osadzania na palach ogrodowych, jako świeczniki itp.)	15
	inne tu należące szkło wklęsłe	20
	Uwaga. Przy szkle wklęsłem wszelkiego rodzaju, małowartościowe oplecenie wyciną (nie obraną z kory lub obraną), łykiem, sitowiem, słomą lub trzciną, względnie oblepienie metalem płatkowym, kartkami lub tp. pozostaje bez wpływu na wymiar opłaty celnej; także szkło wklęsłe z oszlifowanemi dnami, brzegami lub zatyczkami, z natartemi zatyczkami, z wyciskanemi girlandami, pismem dętem lub wypalonem, względnie marką fabryczną, albo też wypalonymi znakami cechowniczymi pojemności, pod względem opłaty celnej nie uchodzi za szlifowane, prasowane, natarte, kwasem wypalone, lub deseniem opatrzone.	
	(z 741/2) Szkło zwierciadlane i taflowe, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione, ani nie szlifowane, ani też polerowane, rznięte, opatrzone deseniem, żłobkowane, łuskowate, gięte, matowane, kwasem wypalane, osłonięte, dzielone na pola (facetowane) lub wyłożone:	
z 741	nie barwione, przeźroczyste:	
	szkło zwierciadlane, lane i dęte	3 od 1 cetnara podwójnego wagi brutto
z 742	Okna średniowieczne	12
748	Szkło opalizujące	24

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
752	Surowe szkło optyczne (także nadszlifowane celem wypróbowania czystości)	3
	Uwaga. Do Nr. 752 należy także surowe szkło optyczne w taflach, które w pojedynczej wysokości i pojedynczej szerokości, razem wziąwszy, nie mierzą więcej jak 40 centymetrów, jakoteż surowe prasowane na próbę szkło optyczne.	
755	Szkła okularowe i inne szkła do oczu, jakoteż szkła stereoskopowe, także barwione, jednak nie szlifowane, nieoprawione	15
756	Soczewki i lupy (szkła powiększające), nieoprawione	15
	Szkła okularowe, szlifowane i inne, szlifowane szkła do oczu (także do bezpośredniego użytku przysposobione); szkła stereoskopowe, szlifowane; szkło optyczne, szlifowane; te wszystkie także barwione, jednak nieoprawione	30
758	Świecidełka szklanne do obwieszania lichtarzy; guziki szklane; te wszystkie także barwione lub z uszkami	12
	Uwaga. Pomalowane, pozłacane lub posrebrzane guziki szklanne opłaca się podług Nr. 763.	
759	Płytki szklanne; perły szklanne, szmelc i łuski szklanne, także jedynie w celu pakowania i przesyłania na nici przędziwa nawleczone; łzy szklanne; ziarna szklanne (kulki szklanne, mocne łzy szklanne):	
	białe, także barwione	2
	pomalowane, pozłacane lub posrebrzane	15
760	Roztopy szklane (nieprawdziwe, drogie kamienie), zawierające ołów, lub bez ołowiu, kamienie przeźroczyste i korale szklane (paciorki), bez oprawy, także jedynie w celu opakowania i przesyłania na nici przędziwa nawleczone:	
	surowe	20
	obrobione (szlifowane itd.)	25
761	Perły szklanne, roztopy szklanne, kamienie przeźroczyste, korale szklanne (paciorki) itp. na nici przędziwa, sznurki lub drut naszyte, względnie nawleczone i bez wszelkiego, dalszego obrobienia, jako ozdoba gotowe; także w równy sposób wyrabiane artykuły do obszewki z pereł szklannych itd.	60
762	Towary z roztopów szklannych, kamieni przeźroczystych lub korali szklannych, powyżej nie wymienione, także w połączeniu z innymi materyałami, o ile przez to nie podpadają pod wyższe stopy celne	60
763	Szkło, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione, także przez prasowanie lub zapomocą stancy wyrabiane lub też szlifowane, polerowane, wytarte, rznięte, wypalane, deseniem opatrzone; przędziwo szklanne i wełna szklanna:	
	nie barwione, przeźroczyste	12
	barwione albo nieprzeźroczyste	15

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	pomalowane, pozłacane lub posrebrzane, także przez nakładanie lub wypalanie farb deseniami opatrzone	20
	Uwaga. Muszki szklane (małe, półkulistego kształtu wyciskane szkła, z ozdobami na płaskiej stronie wyciśniętemi, także wymalowanemi, do fabrykacyi wisiorków, gałek do lasek, szpilek strojowych itp. służące) opłaca się podług Nr. 763, o ile są ze szkła na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienionego i nie są z innymi materyałami połączone.	
z 764	Malowidła na szkle, fotografie wszelkiego rodzaju ze szkła, także w szkle wypalane lub kwasem wygryzane; sztuczne oczy	20
767	Towary szklanne i emaliowe w połączeniu z innymi materyałami, o ile w innych numerach taryfy powszechnej nie są osobno wymienione, względnie przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne:	
	pomalowane, pozłacane, posrebrzane, lub też przez nakładanie, względnie wypalanie farb deseniem opatrzone; także szkło opalizujące, malowidła na szkle, mozaika na szkle, kunsztowne zeszklenia, fotografie wszelkiego rodzaju ze szkła, także w szkle wypalane lub kwasem wygryzane	30
	inne	24
	Uwaga. Guziki szklanne z podłożonemi płytkami metalowemi, które nie wystają na zewnątrz, świecidełka do obwieszania świeczników, jakoteż inne części składowe świeczników ze szkła z metalowemi kapzlami, osłonami itp. tylko do połączenia służącemi, dalej kałamarze i podobne naczynia szklanne z zawiaskami metalowemi, w rodzaju ramek, tylko do przymocowania nakrywki urządzonemi, w takim razie, jeżeli wymienione części metalowe składają się z nie pozłacanych lub posrebrzanych nieszlachetnych metali względnie tego rodzaju aliaży nieszlachetnych metali a towary nadto nie są połączone z innymi materyałami, poddaje się opłacie celnej nie podług Nr. 767, tylko bez względu na części metalowe podług ich jakości pod innymi względami.	
	Ramiona szklanne do wiszących świeczników z wpuszczonemi i masą szklanną otoczonemi rurami gaz prowadzącemi, które dla zakrycia barwy metalowej, jakoteż dla ochrony przeciw oksydacyi są posrebrzane, nie są wykluczone od wymiaru opłaty celnej podług Nr. 767.	
	Uwaga do piętnastego rozdziału taryfy powszechnej. Jako szkło barwione należy oprócz szkła filigranowego i szkła tęczującego uważać wszelkie szkło, które okazuje w masie jednostajnie lub też przez osobne postępowanie przy wyrobie szkła otrzymywane niejednostajne zabarwienie. Pod pomalowanem szkłem zaś rozumie się szkło, na którego powierzchni po ostatecznem wykończeniu już jego we formie, jak ostatecznie ma wyglądać, nałożone są zapomocą farby, a zwłaszcza barwy szkła, desenie lub wizerunki. Tego rodzaju szkło uchodzi za pomalowane szkło i w takim razie, jeżeli po pomalowaniu uczyniono je jeszcze tęczującem. Nakładanie szkła o innej barwie nie uchodzi za malowanie.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	(z 778/839) Żelazo i aliaże żelaza:	
	(z 778/9) rury łącznie z kawałkami formy rur, z niedającego się kuć odlewu:	
z 778	grubości ściany więcej jak 7 milimetrów:	
	surowe	2.50
z 779	grubości ściany 7 milimetrów lub poniżej:	
	surowe	4
781	sztuczny odlew i inny przedni odlew, nie dający się kuć	24
	(782/3) Nie dający się kuć odlew, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymieniony:	
782	surowy:	
	przy rzeczywistej wadze sztuki: więcej jak 1 cetnara podwójnego	2.50
	przy rzeczywistej wadze sztuki: więcej jak 40 kilogramów do 1 cetnara podwójnego	3.50
	przy rzeczywistej wadze sztuki: 40 kilogramów lub poniżej	5
783	obrobione:	
	przy rzeczywistej wadze sztuki: więcej jak 1 cetnara podwójnego	4
	przy rzeczywistej wadze sztuki: więcej jak 40 kilogramów do 1 cetnara podwójnego	6
	przy rzeczywistej wadze sztuki: 40 kilogramów lub poniżej	9
785	Dające się kuć żelazo w sztabach (toczone, kute lub ciągnięte), także uformowane (z fasonem); dalej żelazo obręczowe:	
	nie dłuższe, jak 12 centymetrów, do przetopienia	1
	z natoczonymi deseniami lub ozdobami	5
	inne	2.50
	(786/787) Blacha:	
786	surowa, ogniotrwała, wyprostowana, przysposobiona, pokostowana:	
	grubości: więcej jak 1 milimetra	3
	grubości: 1 milimetra lub poniżej	4.50
	Uwaga. Do Nr. 786 należą także przysposobione blachy, które przez walcowanie otrzymały jednostajnie gładką, lśniącą, nieco odbijającą powierzchnię, po walcowaniu jednak nie doznały dalszego obrobienia.	
787	obszlifowana, lakierowana, polerowana, zabrunatniona, lub w inny jaki sposób sztucznie oksydowana, także odbijającą warstwą niedokwasu powleczona:	
	grubości: więcej jak 1 milimetra	5
	grubości: 1 milimetra lub poniżej	5.50
	(z 791/2) Drut, walcowany lub ciągnięty, łącznie z uformowanym (z fasonem):	
z 791	surowy lub obrobiony, jednak nie polerowany, lakierowany, względnie innymi nieszlachetnymi kruszcami lub aliażami nieszlachetnych kruszców powleczony:	
	grubości: mniej jak 0·5 do 0·22 milimetra	3.75
	grubości: mniej jak 0.22 milimetra	4.50
	Uwaga. Do Nr. 791 należą także druty, które bezpośrednio przy ciągnięciu otrzymały wygląd lśniący, dalej druty, które tylko z powodu użycia rozczynów solanu miedzi przy ciągnięciu pokryły się lekkim osadem miedzi.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
z 792	polerowany, lakierowany lub innymi nieszlachetnymi kruszcami, albotéż aliażami nieszlachetnych kruszców powleczony:	
	grubości { mniej jak 1.5 do 0.5 milimetra	4
	grubości { mniej jak 0.5 milimetra	5.50
794	Rury nie należące do Nr. 793 powszechnej taryfy, walcowane lub ciągnięte:	
	surowe:	
	grubości ściany:	
	2 milimetry lub powyżej	5
	mniej jak 2 milimetry	10
	Uwaga. Do Nr. 794 należą także rury mufowe i flanszowe. Grubość ściany rur mufowych należy mierzyć nie na mufie, tylko na osadzie. Nacinania skrętów na końcach rur, przeginania brzegów rur do przytrzymywania pierścieni flanszowych, jakoteż obcinania niecałych końców nie uważa się za obrobienie. Surowych rur, jedynie z tego powodu, że są połączone z wysuniętemi lub przez przegięcie brzegów przytrzymywanemi flanszami nie stawia się co do opłaty celnej na równi z obrobionemi.	
	(798/9) Odlew do kucia, kawałki kowalskie i inne towary z żelaza do kucia, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione:	
798	w stanie surowym:	
	przy rzeczywistej wadze sztuki { więcej jak 150 kilogramów	3.50
	przy rzeczywistej wadze sztuki { więcej jak 100 do 150 kilogramów	3.75
	przy rzeczywistej wadze sztuki { więcej jak 25 do 100 kilogramów	4.50
	przy rzeczywistej wadze sztuki { więcej jak 3 do 25 kilogramów	6
	przy rzeczywistej wadze sztuki { 3 kilogramów lub poniżej	6
799	obrobione:	
	przy rzeczywistej wadze sztuki { więcej jak 150 kilogramów	5.50
	przy rzeczywistej wadze sztuki { więcej jak 100 do 150 kilogramów	6
	przy rzeczywistej wadze sztuki { więcej jak 25 do 100 kilogramów	7
	przy rzeczywistej wadze sztuki { więcej jak 3 do 25 kilogramów	10
	przy rzeczywistej wadze sztuki { 3 kilogramów lub poniżej	13
z 806	Kowadła, rogi zaporowe	5
808	Rydle, łopaty, haki płaskie, patelnie kuchenne, szufle do węgli, łyżki przy topieniu używane, sprzęty ogniowe, lemiesze i odkładnice pługowe . .	4.50
z 810	Kosy, sierpy	10
	Uwaga. Całkiem lub częściowo pokostowane, lakierowane, bronzowane, polerowane lub z nabiegłemi barwami (tęczujące) kosy i sierpy, następnie takie same z wypisanymi wzorami, z liniami ozdobnemi, przez szlifowanie powstałemi lub też punktami, wybitymi młotem, także rzędem lub we formie wzoru, opłaca się podług Nr. 810.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 celnara podwójnego w markach
z 813	Dłuta, żelaza do hebla	20
	Noże maszynowe	18
825	Powrozy druciane, drut kolczasty, plecionki i tkaniny druciane, szczotki druciane, kosze druciane, żelaza do butów; śruby i nity, grubości sztyftowej nie większej jak 13 milimetrów; haki, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione; gryfy (rączki) do skrzyń i trumien, skoble, sprzączki (z wyjątkiem sprzączek strojowych); sztyfty rozetkowe; sprężyny z drutu; haftki i uszka; gwoździe, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione, także z główkami z innych nieszlachetnych kruszców lub aliażu nieszchlachetnych kruszców	8
	Uwaga. Do Nr. 825 należą haczki do kapeluszy z drutu żelaznego także i wtedy, jeżeli połączone są z pojedynczemi, nieznacznemi częściami z innych nieszlachetnych kruszców lub aliażu nieszlachetnych kruszców, względnie z drzewem.	
z 828	Sprzęty domowe i kuchenne z blachy, szmelcem powleczone; także części takich sprzętów	7.50
829	Łańcuchy (z wyjątkiem łańcuchów kół do jazdy [welocypedowych]) i części ich:	
	surowe:	
	do jazdy okrętem łańcuchem ciągnionym	3
	inne	6
	obrobione	15
832	Okucia budowlane i mebli, szarniry, kołowroty u drzwi do suwania, sprężyny u drzwi, rączki u drzwi, zawiasy, wrzeciądze, gałki u drzwi, rygle, wentylatory, rączki (gryfy) kredensowe, wałki do widelców (wałki do klatek), okucia kątowe kufrów, kółka do mebli i krzeseł, rączki do szuflad, gałki do szuflad, wszystkie z żelaza dającego się kuć:	
	surowe	6
	obrobione	12
835	Meble (nie wyścielane) i sprzęty gimnastyczne, także z odlewu nie dającego się kuć	15
836	Przednie towary ostre (przednie noże, przednie nożyczki, biała broń itp.); perły i sprzączki strojowe, o ile nie należą do Nr. 887; naparstki, korkociągi, żelazka do gniecenia orzechów (dziadki), kule stalowe, guziki (także z blachy) i inne zresztą przednie towary żelazne, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione:	
	surowe	15
	obrobione	24
	Uwaga. Od wymiaru opłaty celnej, jako przednie towary żelazne podług Nr. 836 są wyjęte towary żelazne, w innych numerach rozdziału 17 A taryfy powszechnej osobno wymienione, nawet w tym przypadku, jeżeli są wytwornie obrobione.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
z 839	Sprężyny, na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione:	
	same przez się przednie (do peruk, rękawiczek, kapeluszy i podobne sprężyny), jakoteż wszelkie polerowane, niklowane, lakierowane, pokostowane, lub w inny jaki sposób więcej, jak tylko przez samo oszlifowanie obrobione sprężyny	20
	inne:	
	surowe	6
	tylko oszlifowane	10
	Uwaga do rozdziału 17 A taryfy powszechnej. Żelazo w sztabach, drut, blacha, rury i inne towary z żelaza, które w drodze mechanicznej są powleczone miedzią, aliażami miedzi, niklem lub aluminium, względnie chemicznie niklowane, podlegają o ile osobnych postanowień w powszechnej taryfie nie wydano, dodatkowi od cła w wysokości 50 od sta. O ile dla wymienionych przedmiotów w polerowanym lub też wogóle w obrobionym stanie istnieją osobne stopy celne, bierze się te ostatnie za podstawę do obliczania.	
844	Aluminium w surowym stanie (w bryłach, sztabach, masach, ziarnach), także w formie płyt lane	bez opłaty
z 854	Kapzle flaszkowe z ołowiu lub aliażu ołowiu, także cyną platyrowane; ołów w płatkach, także cyną pobielony, lub platyrowany	24
	(866/7) Cynk, wyciągnięty, walcowany (blacha):	
856	surowy:	
	grubości więcej jak 0·25 milimetra	3
	grubości 0·25 milimetra lub poniżej	3
857	oszlifowany, pokostowany, lakierowany, polerowany lub też innymi nieszlachetnymi kruszcami lub aliażami nieszlachetnych kruszców powleczony .	5
z 859	Towary z cynku i aliażu cynku:	
	przednie, zwłaszcza wszystkie pomalowane, bronzowane, pokostowane, lakierowane, polerowane, innymi nieszlachetnymi kruszcami lub aliażem nieszlachetnych kruszców powleczone; towary cynkowe w połączeniu z innymi materyałami, o ile w ustępie 1 Nr. 859 powszechnej taryfy nie są wymienione, lub też przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne i nie należą do wytwornie obrobionych przedmiotów strojowych itd. Nr. 887	24
z 863	Towary z cyny i aliażu cyny:	
	łyżki, widelce, sitka do herbaty, lane, dzbanuszki, tace do herbaty, puzderka, tuby, zatyczki natryskowe, jakoteż inne przednie towary cynowe, zwłaszcza wszystkie pomalowane, bronzowane, pokostowane, polerowane, deseniem opatrzone, innymi nieszlachetnymi kruszcami lub aliazami nieszlachetnych kruszców powleczone; towary cynowe w połączeniu z innymi materyałami, o ile w ustępie 1 Nr. 863 taryfy powszechnej nie są wymienione, lub też przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne, jakoteż nie należą do wytwornie obrobionych przedmiotów	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	strojowych itd. Nr. 887; cyna listkowa (staniol), także barwiona lub nieprawdziwem złotem listkowem obłożona	24
	Uwaga do rozdziału 17 E taryfy powszechnej. Z metalem brytania (aliaż cyny i antymonu z małymi dodatkami cynku, miedzi, niklu lub bizmutu) i z towarami z niego postępuje się tak, jak z cyną i towarami cynowymi.	
	(z 864/868) Nikiel i aliaże niklu:	
864	Kruszec niklowy (nikiel), surowy (w sztabach lub kawałkach, także lany w formie płyt lub rusztów, które nadają się tylko do użycia przy niklowaniu na elektrolitycznej drodze); monety niklowe	bez opłaty
865	Nikiel, kuty lub walcowany, w sztabkach lub jako blacha; kawałki odlewu na formy i kawałki kowalskie w stanie nieobrobionym	12
866	Drut:	
	grubości 1 milimetra lub powyżej	12
	grubości mniejszej, niż 1 milimetr	14
868	Towary niklowe, w poprzedzających numerach rozdziału 17 F taryfy powszechnej nie wymienione, także w połączeniu z innymi materyałami, o ile nie należą do wytwornie sporządzonych przedmiotów strojowych itd. Nr. 887, albotež przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne; nikiel listkowy	60
	Uwaga do rozdziału 17 F powszechnej taryfy. Na równi z niklem stawia się tylko podobne do niklu aliaże niklu z innymi nieszlachetnymi kruszcami. Bakwanu (pakfong), z tego tylko powodu, że zawiera nikiel, nie uważa się za podobny do niklu aliaż.	
	(z 870/880) Miedź i aliaże miedzi:	
870	Sztabki, blachy miseczki i w innej formie, kute lub walcowane	12
	Uwaga. Do Nr. 870 należą także gręplowane (zagiętymi brzegami opatrzone) dna kotłowe, kute, z miedzi i aliażu miedzi.	
871	Drut (z wyjątkiem cementowanego drutu); drut żelazny, drutem z miedzi lub aliażu miedzi oprzędzony, oplecíony lub owinięty	12
875	Sukno metalowe wszelkiego rodzaju dla celów przemysłowych, zwłaszcza do fabrykacyi papieru, bez końca lub w wałkach, względnie sztukach, z drutu, także z wstawionemi warstwami z przędziwa; walce do pierwszego wycisku (egouttery), gładkie albo żłobkowane, ze znakami wodnymi lub bez nich	18
878	Inne, jak grube towary z miedzi lub lanego mosiądzu, w poprzedzających numerach rozdziału 17 G taryfy powszechnej nie wymienione; wszystkie lakierowane lub polerowane towary z miedzi (z wyjątkiem sprzętów domowych i kuchennych) albotež z lanego mosiądzu; towary z blachy mosiężnej (z wyjątkiem rur); towary z drutu miedzianego lub mosiężnego, w poprzedzających numerach rozdziału 17 G taryfy powszechnej nie wymienione; towary z tombaku; wszystkie te, o ile nie należą do	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	Nrów 874, 879 lub 887 taryfy powszechnej, względnie przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne; miedź płatkowa i mosiądz płatkowy	30
879	Towary z miedzi, tombaku i mosiądzu, pokostowane, barwione lub niklowane, o ile nie należą do wytwornie wyrobionych przedmiotów strojowych itd. Nr. 887, względnie przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne:	
	niklowane ramy i kabłąki z blachy mosiężnej do puszek na cygara, pularesów, woreczków na pieniądze (z zameczkiem), torb ręcznych, podróżnych i podobnych towarów kaletniczych	50
	inne tu należące towary	60
880	Towary z innych aliażów miedzi jak mosiądz i tombak, o ile nie należą do wytwornie wyrobionych przedmiotów strojowych itd. Nr. 887, względnie przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne:	
	przednie, zwłaszcza wszystkie polerowane, niklowane, barwione, lakierowane lub pokostowane towary	60
	inne, jak przednie, ani nie polerowane, ani też nie niklowane, barwione, lakierowane lub pokostowane; kruszec płatkowy	30
	Uwaga. Z powyżej do Nr. 880 odesłanych towarów z innych aliaży miedzi, jak mosiądz i tombak, oprócz towarów polerowanych, niklowanych, barwionych, lakierowanych lub pokostowanych uważa się przedewszystkiem za przednie towary wszystkie te, które są dłutkiem wyrzynane, ozdobione w kratki, inkrustowane, tauszowane, ryte, kwasem wypalane, czarno szmelcowane, grawirowane lub pomalowane. Towary z tylko wyciśniętemi (stancą oznaczonemi, bitemi) lub też tylko lanemi (nie wyrzynanemi dłutkiem albo w inny sposób później obrobionemi) ozdobami nie są bezwarunkowo wykluczone od opłaty celnej po stopie 30 marek od 1 cetnara podwójnego i uważać je należy za przednie towary pod względem opłaty celnej tylko wtedy, jeżeli tego rodzaju ozdoby są w tak wielkim rozmiarze, że towary otrzymują przez to piętno przedmiotów strojowych, ozdobnych lub zbytkowych.	
	Uwaga do Nr. 878 i 880. Wyłączenie blachy w ogólnej uwadze 1 do rozdziału 17 B do H taryfy powszechnej przewidziane, nie znajduje żadnego zastosowania do miedzi płatkowej i mosiądzu płatkowego, jakoteż do metalu płatkowego z innych aliaży miedzi jak mosiądz. Należy raczej blachy z miedzi lub aliażu miedzi grubości mniej jak 0·25 milimetra tylko wtedy uważać za miedź płatkową, mosiądz płatkowy, względnie metal płatkowy podług Nr. 878 lub Nr. 880, jeżeli się przedstawiają w postaci tak zwanej nędzy złotej (skrzypiących blaszek mosiężnych, szychu), względnie nędzy srebrnej lub też innych zresztą cienko jak papier wywalcowanych lub wybitych płatków. Odróżnianie metalu płatkowego od nieprawdziwego złota płatkowego lub srebra płatkowego pozostaje przez to nienaruszone.	
	Uwaga do rozdziału 17 G taryfy powszechnej. Na innem miejscu taryfy powszechnej nie wymienione, do	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	wyrobu towarów metalowych przydatne nieszlachetne kruszce i aliaże nieszlachetnych kruszców, jakoteż towary z nich stawia się pod względem opłaty celnej na równi z miedzią i towarami z miedzi.	
	(884/887) Towary, do rozdziałów 17 A do G taryfy powszechnej nie należące, z nieszlachetnych kruszców lub z aliaży nieszlachetnych kruszców:	
884	Towary całkiem lub częściowo z pozłoconych, nieszlachetnych kruszców, względnie nieszlachetnych kruszców, o ile w taryfie powszechnej nie są osobno wyjęte, lub też z powodu połączenia z innymi materałami nie podpadają pod wyższe stopy celne:	
	Przedmioty strojowe, przybory toaletowe i nippes, w znaczniejszem połączeniu ze szkłem (łącznie z naśladowaniami drogich kamieni, giem lub kamei z roztopów szkła)	100
	inne towary	175
885	Towary całkiem lub częściowo z posrebrzanych, nieszlachetnych kruszców, względnie aliaży nieszlachetnych kruszców o ile w powszechnej taryfie nie są osobno wyjęte, lub też przez połączenie z innymi materyałami nie podpadają pod wyższe stopy celne:	
	Przedmioty strojowe, przybory toaletowe i nippes, w znaczniejszem połączeniu ze szklem (łącznie z naśladowaniami drogich kamieni, giem lub kamei z roztopów szkła)	100
	inne towary	120
	Uwaga do Nr. 881 do 885 powszechnej taryfy. Za towary złotem srebrem powleczone (platyrowane) opłaca się cło tak, jak za pozłacane lub posrebrzane.	
887	Przedmioty strojowe, ozdobne i inne zbytkowe, łącznie z przyborami toaletowymi i fraszkami, całkiem lub częściowo z nieszlachetnych metali, względnie z aliaży nieszlachetnych metali, wytwornie wykonane i albo pokostowane, względnie niklowane, lub też w znaczniejszem połączeniu z alabastrem, marmurem, serpentynem, szmelcem, naśladowaniami drogich kamieni giem lub kamei z roztopów szklanych, past lub tp.	100
	Przedmioty strojowe, ozdobne i inne zbytkowe, całkiem lub częściowo z nieszlachetnych kruszców, względnie z aliaży nieszlachetnych kruszców, wytwornie wykonane i w połączeniu z półdrogimi kamieniami, giemami lub kameami z półdrogich kamieni; roboty z komórkowatego szmelcu (tak zwane towary cloisonnées, przegrodzone); perły z nieszlachetnych kruszców, względnie z aliaży nieszlachetnych kruszców, niklowane lub pokostowane; towary z nieszlachetnych kruszców, względnie z aliażu nieszlachetnych kruszców w tego rodzaju połączeniu z nitkami przędziwa, że wprost mogą być noszone jako ozdoba	175
	Uwagi do Nr. 884, 885 i 887. 1. Zniżone stopy celne dla przedmiotów strojowych znajdują zastosowanie także do guzików ozdobnych, sprzączek ozdobnych, szpilek ozdobnych i ozdobnych łańcuszków.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	2. Towary ze szkła, porcelany lub kamionki, przy których połączenie z pozłoconymi lub posrebrzanymi, nieszlachetnymi kruszcami, względnie podobnymi aliażami nieszlachetnych kruszców służy tylko do połączenia części lub też przymocowania (na przykład klamerki, haczki, haftki, spilki do przypinania) lub też, jeżeli ogranicza się do pojedynczych, istotnej ozdoby całego towaru nie stanowiących, ubocznych części składowych (np. osada druciana, małe nóżki, pojedyncze guziki), opłaca się nie podług Nr. 884 lub 885, tylko zależnie od ich dalszej jakości. To samo dotyczy takich, same przez się do rozdziału 17 A do G powszechnej taryfy należących przedmiotów do użytku z nieszlachetnych kruszców, względnie z aliaży nieszlachetnych kruszców, które tylko w bardzo małym rozmiarze są pozłacane lub posrebrzane. Na wymiar opłaty celnej od towarów, w numerach 884, 885 i 887 wymienionych, wyścielania, poduszki i podobne dodatki z towarów z przędziwa nie wywierają wpływu, tak samo połączenia z nieistotnemi częściami składowemi z rogu komórkowatego (na przykład płytki z rogu komórkowatego, jako podstawki przy guzikach ozdobnych urządzone lub też przy przedmiotach strojnych jako osłona ochronna obrazów służące). Przedmioty strojowe, ozdobne i inne zbytkowe z nie pozłacanych, nie posrebrzanych ani też niklowanych lub pokostowanych, nieszlachetnych kruszców, względnie aliaży nieszlachetnych kruszców, przednio wykonane i w połączeniu z innymi, jak w Nr. 887 powszechnej taryfy wymienionymi materyałami, opłaca się nie podług tego numeru taryfowego, lecz stosownie do ich dalszej jakości. 3. Przedmioty strojowe, ozdobne i inne zbytkowe nie dlatego jedynie, że części kruszców przez samo prasowanie (znaczenie stancą, bicie), względnie przez samo tylko lanie opatrzone są ozdobami, uważać należy za przednio wykonane po myśli Nr. 887. Przeciwnie zaś do wytwornie wykonanych należą wszystkie przez jakiekolwiek późniejsze obrobienie części kruszców udoskonalone towary, zwłaszcza wszystkie dłutkiem wyrzynane, kratkowane, inkrustowane, tauszowane, ryte, kwasem wypalane, czarno szmelcowane, grawirowane lub pomalowane. 4. Do towarów pokostowanych (wernirowanych) zalicza się takie towary, które przez przeźroczysty, barwiony pokost nabrały wyglądu towarów ze szlachetnych kruszców; towary powleczone pokostem, które same przez się lub też przez nałożenie metalu płatkowego mają barwę złota lub srebra nie są uważane za pokostowane (wernirowane). 5. Za przedmioty ozdobne lub zbytkowe Nr. 887 nie należy uważać przedmiotów do używania (na przykład serwisu do kawy, herbaty i potraw, półmisków, podstawek do flaszek i szklanek, cukierniczek, koszyków na chleb, nakrycia, przyrządów do palenia i pisania, puszek na cygara, papierosy i tytoń, popielniczek, stołowych przyrządów do ognia, lichtarzy ręcznych, lamp i ekranów). Przedmioty, które nie służą wyłącznie do używania	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	i nie należą także do przedmiotów strojowych, przyborów toaletowych lub nippes (na przykład zastawy stołowe, dzbany, wazy, kielichy na kwiaty, ciężarki na papier listowy, miseczki na bilety wizytowe i przedmioty do oświetlania) przydziela się do Nr. 887 jako przedmioty ozdobne albo zbytkowe tylko wtedy, jeżeli kształtem i jakością nadają się przedewszystkiem do celów ozdoby i upiększenia.	
z 912	Wałki izolacyjne, dzwonki i gałki, cewki, guziki do przyciskania, szaltry i podobne, do izolowania służące części do montowania z masy kamiennej, porcelany lub szkła, bez połączenia z innymi materyałami i nie jako części składowe rozłożonych, elektrotechnicznych urządzeń wchodzące:	
	białe	10
	kolorowe lub barwione	20
	(z 916/917) Środki komunikacyjne, nie do jazdy na szynach przeznaczone (z wyjątkiem statków), bez połączenia z maszynami w ruch wprawiającemi:	
916	Koła do jazdy (welocypedy), także z miejscami dla drugich osób, do transportu towarów lub do prowadzenia z sobą przyczepionych wozów urządzone	100
z 917	Wozy osobowe:	
	czterokołowe z nie więcej jak czterema stałemi siedzeniami:	
	bez dachu:	za sztukę
	przy rzeczywistej wadze wozu { 1·5 cetnara podwójnego lub poniżej	60
	przy rzeczywistej wadze wozu { więcej, jak 1·5 cetnara podwójnego	100
	z dachem	150
	czterokołowe z więcej, jak czterema stałemi siedzeniami:	
	bez dachu	150
	z dachem	160
	Uwagi.	
	1. Siedzenia składane nie należą do stałych siedzeń. Siedzenie na koźle (dla woźnicy) nie wlicza się do liczby stałych siedzeń.	
	2. Drewniane budy na wozach bez dolnej podstawy, także z żelaznem okuciem, uważa się zależnie od ich jakości jako towary drewniane i wyjmuje się je z pod opłaty celnej jako wozy osobowe nawet wtedy, jeżeli kabłąki dachu szarnirami przymocowane, jakoteż podstawa, żelaznemi sztabami, które przez budę przechodzą mocno połączona, skośnie w górę się podnosząca jest już przed siedzeniem na koźle umieszczona, lub też, jeżeli drewniane deski drzwi celem wzmocnienia lub przeszkodzenia rwaniu się są zaopatrzone grubymi klockami drewnianymi lub pokryte tkaninami juty, lub też blachą żelazną.	
	3. Za składane czterokołowe wozy osobowe w stanie prymitywnym należy uiszczać czwartą część stóp dla wozów osobowych. Jako wozy osobowe w stanie prymitywnym należy uważać takie wozy, które posiadają wprawdzie do użycia potrzebne części przynależne i urządzenia (sprężyny, osie, koła, przednią podstawę, urządzenia do hamowania i zaprzęgu itd.), nie są jednak ani powleczone barwą, ani lakierowane, polerowane lub pomalowane, ani też robotą skórną lub poduszkową (łącznie z wolno wstawionemi poduszkami) nie zaopatrzone.	

Numer niemieckiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 1 cetnara podwójnego w markach
	4. Derki na nogi, latarnie, poduszki wozowe i podobne przedmioty, które wchodzą z gotowymi wozami osobowymi i przeznaczone są do stałego połączenia z nimi lub w inny sposób mają być złożone, uważać należy za części składowe wozów i nie wymierzać osobno opłaty celnej.	
	5. Do fabrykacyi wozów motorowych przeznaczone, bez ram podstawowych (Chassis), motoru i kół wchodzące wozy osobowe stawia się na równi z czterokołowymi wozami osobowymi i wymierza się od nich opłatę celną w gotowym stanie podług traktatowych stóp Nr. 917, w stanie prymitywnym w wysokości jednej czwartej części tych stóp.	
927	Łęki, sprężyny, kurki i lufy, także części ich, jakoteż inne części ręcznej broni palnej (wyjąwszy zamki i części opatrzenia zamknięcia), z nieszlachetnych kruszców lub z aliażu nieszlachetnych kruszców:	
	w stanie surowym	6
	obrobione	24
937	Organy piszczałkowe	20
941	Instrumenty muzyczne smyczkowe i brzęczące	20
942	Instrumenty muzyki dętej	20
z 943	Zabawki mechaniczne nie należące do ustępu 1 Nr. 943 powszechnej taryfy, jakoteż urządzenia do mechanicznego oddawania utworów muzycznych	25
944	Harmonijki ręczne	20
	Inne instrumenty muzyczne, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione	24
	Uwaga do rozdziału 19 C powszechnej taryfy. Części instrumentów muzycznych, które jako takie rozpoznać można, opłaca się, o ile w taryfie powszechnej osobno nie są wymienione tak, jak instrumenty muzyczne, do których należą. Od drewnianych części instrumentów muzycznych wymierza się jednak opłatę celną podług ich jakości, o ile stopa celna, którejby zatem podlegały, jest niższą od stopy dla instrumentów muzycznych, do których należą.	
946	Zabawki dziecinne wszelkiego rodzaju i części ich; także ozdoby na Boże drzewko	10

Załącznik B.

Cła przy dowozie do austryacko-węgierskiego obszaru celnego.

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 41	Cebula	3.—
42	Kapusta, świeża	bez opłaty
43	Jarzyny, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione i inne rośliny do kuchennego użytku, świeże:	
a)	jarzyna przednia, stołowa	bez opłaty
b)	inna	bez opłaty
49	Koniczyna na zasiew:	
a)	nasienie kokoszej wyki	8.—
b)	inne	8.—
50	Nasienie trawy	bez opłaty
52	Nasiona, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione	bez opłaty
53	Nasiona wszelkiego rodzaju, w listach itp. dla drobnej sprzedaży przysposobione	15.—
z 56	Żyjące rośliny (także w zwyczajnych garnkach, kubłach itp.):	
a)	kwitnące rośliny	8.—
b)	drzewa lub krzaki	7.—
c)	cebulki kwiatowe, główki kwiatowe i korzenie (rhizomen, bulby)	4.—
d)	inne zresztą oprócz latorośli winnych, także rozsady, szczepy do sadzenia w ziemię, latorośle do szczepienia (zrazy) i odrośle	bez opłaty
57	Korzenie cykoryi, wyschnięte (nie palone), także krajane	2.50
59	Chmiel	24.—
		brutto
z 75	Ryby morskie, świeże	bez opłaty
83	Błamy i skóry, surowe (świeże lub suche, także solone, lub w wapnie macerowane, ale dalej nie obrobione)	bez opłaty
84	Włosy wszelkiego rodzaju, w stanie surowym lub przysposobione (i to czesane, warzone, barwione lub bejcowane, także w pukle ułożone); szczecina	bez opłaty
86	Pęcherze i jelita, świeże, solone lub wyschnięte; cienki pergamin do robienia złota płatkowego potrzebny; powrozy z kiszek	5.—
92	Łój zwierzęcy, surowy lub topiony; łój wyłaczany	2.50

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
93	Łój roślinny, olej palmowy, olej z ziarn palmowych i orzecha kokosowego. stały	2.50
96	Parafina:	
a)	nieczysta, także łuski parafinowe	12.—
b)	inna	15.—
	Uwaga. Parafina, miękka, topliwa przy temperaturze 42° C i poniżej do fabrykacyi zapałek, za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą, jakie drogą rozporządzeń się przepisze	7.—
z 109	Wino:	
z *a)*	w beczkach	60.—
z *b)*	we flaszkach	75.—
112	Wody mineralne, naturalne i sztuczne	1.20
	Uwaga. Wody mineralne, naturalne i sztuczne, tak we flaszkach ze zwykłego szkła wklęsłego z właściwą mu barwą (Nr. 370 *a*), jak i we flaszkach ze szkła w masie barwionego (Nr. 370 *c*) odprawia się podług Nr. 112, jeżeli naczynia te dla osobliwszej jakości wody są w handlu używane. Wody mineralne w naczyniach z przyrządami ciśnienia z nieszlachetnych kruszców, lub też z mechanicznymi przyrządami zamknięcia odprawia się podług jakości tych naczyń.	
114	Pieczywo (biszkopty, kakes, ciasta, andruty itd.)	100.—
118	Kiełbasy mięsne	50.—
121	Ryby, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, solone, wędzone, suszone:	
	a) sztokfisz i wędzone ryby	7.20
	b) inne	10.—
138	Rogi, płyty rogowe, końce rogu, racice, nogi kopyta; kości, łupane, spłaszczone lub rznięte	bez opłaty
143	Żwir siarczany (piryt)	bez opłaty
z 145	Gips:	
b)	palony:	
	1. na nawóz lub do formowania dla przemysłu keramicznego za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą, jakie drogą rozporządzeń się przepisze	bez opłaty
	2. inny	—.60
z 146	Biała kreda, baryt (siarkan barytu, naturalny):	
b)	mielona, płukana:	
	1. biała kreda	bez opłaty
	2. baryt (siarkan barytu, naturalny)	—.80
148	Farby ziemne:	
a)	surowe	bez opłaty
b)	palone, mielone, płukane, prasowane	1.20

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa cełna od 100 kilogramów w koronach
	Uwagi. 1. Glinki mielone, zawierające ślady takich anorganicznych lub organicznych pigmentów, barwników smołowych itd., które się tylko przypadkowo dostały i widocznego odcienia barwy nie sprawiają, należy odprawiać podług Nr. 148 *b*. 2. Do Nr. 148 *b* należy także węgiel kamienny, na mechanicznej drodze sproszkowany.	
c)	upiększone	5.50
	Uwaga. Do Nr. 148 *c* należą tylko upiększone glinki, które zawierają nie więcej, jak pięć procent dodatków anorganicznych lub organicznych pigmentów, barwników smołowych itd.	
149	Inne ziemie i kamienie, sztucznie farbowane	6.—
z 155	Oleje eteryczne:	
b)	1. Oleje z owoców cytrowych (olej pomarańczowy, cytrynowy, bergamotowy, itd.); olej z gorzkich migdałów; olej kajeputowy; olej melissowy; olej miętowy; olej z drzewa sandałowego; olej sasafrasowy; olej z gorczycy; olej z drzewa cedrowego . . .	36.—
	2. inne, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione	60.—
z 156	Drzewa farbierskie:	
b)	rozdrobnione (to jest porznięte, raszplowane, mielone)	2.—
c)	rozdrobnione rozczynione	3.—
157	Drzewo quebracho i inne garbniki:	
a)	w klocach	—.20
b)	rozdrobnione (to jest porznięte, raszplowane, mielone)	1.20
z 162	*a)* Indygo	bez opłaty
	b) Wyciąg z drzewa kasztanowego, wyciąg sumachowy	3.60
	c) Wyciąg z drzewa quebracho; wyciągi garbnikowe, ani powyżej, ani też w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
	1. w stanie płynnym	4.25
	2. w stanie stałym	7.50
	Uwagi. 1. Jako płynne wyciągi uważa się wyciągi przy 28° Beaumé lub mniej. 2. Indygo syntetyczny, suchy lub w formie ciasta odprawia się tak, jak naturalny; od preparatów indygo (rozczynu indygo, wyciągu indygo, karminu indygo, niebieskiego karminu, purpurowo-niebieskiego) Nr. 626 różni się syntetyczny indygo tem, że daje zawsze bezbarwny filtrat, podczas gdy z pierwszych otrzymuje się zawsze niebieski filtrat.	
163	Wyciągi farbierskie w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
	a) w stanie płynnym	4.25
	b) w stanie stałym	7.50
164	Maź, z wyjątkiem mazi z węgla brunatnego i mazi łupkowej	bez opłaty
165	Żywica, zwyczajna; kolofonium; smoła, w taryfie powszechnej osobno nie wymieniona	bez opłaty

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
166	Smoła z mazi węgla kamiennego, węgla brunatnego, mazi łupkowej, z oleju skalnego i stearynowa	—.50
	Uwaga. Podług stopy traktatowej Nr. 166 należy odprawiać także osuszoną maź węgla kamiennego	
167	Smoła bednarska, browarska, szczotkarska i powroźnicza	1.50
169	Bitumen asfaltowy	2.50
170	Kit asfaltowy; mastyks asfaltowy; cementy żywiczne (cement drzewny) . .	3.—
173	*a)* Terpentyna, olej terpentynowy; surowy olej bursztynowy, z jeleniego rogu i kauczukowy, następnie oleje z mazi węgla kamiennego szeregu benzoli; łep ptasi	3.50
	b) olej smołowy (olej żywiczny)	2.40
181	Wata bawełniana z wyjątkiem waty do celów leczniczych; nici do czyszczenia maszyn itd. przysposobione	12.—
	(z 183/188) Przędze bawełniane:	
z 183	pojedyncze, surowe:	
a)	do Nr. 12 num. ang.	14.—
b)	powyżej Nr. 12 do Nr. 29 num. ang.	19.—
z 187	Przędze bawełniane, bielone, merceryzowane, barwione (także podrukowane), podlegają dodatkowi do cła za odnośną, surową, przędzę, mianowicie:	
c)	barwione (także drukowane) po	14.—
d)	bielone i merceryzowane po	14.—
e)	barwione (także drukowane) i merceryzowane po	16.—
188	Przędze do drobnej sprzedaży przysposobione:	
a)	pojedyncze lub podwójne; z trzech lub więcej nitek, raz skręcone . .	83.—
b)	z trzech lub więcej nitek, więcej razy skręcone	83.—
	(z 189/201) Towary bawełniane:	
189	proste, to jest tkanina z przędzy Nr. 50 i powyżej, na 5 milimetrów kwadratowych 38 nici lub mniej liczące:	
a)	gładkie, także pojedynczo kiprowane:	
1.	surowe	76.—
2.	bielone	95.—
3.	barwione	120.—
4.	drukowane 1 do 4 farbami, lub w 2 barwach pstro tkane	143.—
5.	drukowane 5 lub więcej farbami, lub w więcej jak 2 farbach różnobarwnie tkane	153.—
b)	w deseń:	
1.	surowe	95.—
2.	bielone	120.—
3.	barwione	143.—
4.	drukowane 1 do 4 farbami, lub w 2 farbach różnobarwnie tkane .	167.—
5.	drukowane 5 lub więcej farbami, lub w więcej jak 2 barwach różnobarwnie tkane	177.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
190	Proste, gęste, to jest tkanina z przędzy Nr. 50 i poniżej, na 5 milimetrów kwadratowych więcej, jak 38 nitek liczące:	
a)	gładkie, także pojedynczo kiprowane:	
1.	surowe	120.—
2.	bielone	143.—
3.	barwione	167.—
4.	drukowane 1 do 4 farbami, lub w 2 farbach różnobarwnie tkane	190.—
5.	drukowane 5 lub więcej farbami, lub w więcej, jak 2 farbach różnobarwnie tkane	205.—
b)	w deseń:	
1.	surowe	125.—
2.	bielone	150.—
3.	barwione	172.—
4.	drukowane 1 do 4 farbami, lub w 2 farbach różnobarwnie tkane	200.—
5.	drukowane 5 lub więcej farbami, lub w więcej jak 2 farbach różnobarwnie tkane	215.—
191	Przednie, to jest tkanina z przędzy ponad Nr. 50 do Nr. 100 włącznie:	
a)	surowe	180.—
b)	1. bielone, barwione	245.—
	2. drukowane 1 do 4 farbami, lub w 2 farbach rożnobarwnie tkane .	260.—
	3. drukowane 5 lub więcej farbami, lub w więcej jak 2 farbach różnobarwnie tkane	270.—
192	Najprzedniejsze, to jest tkanina z przędzy ponad Nr. 100:	
	a) surowe	330.—
	b) bielone, barwione	345.—
	c) drukowane 1 do 4 farbami, lub w 2 farbach różnobarwnie tkane .	360.—
	d) drukowane 5 lub więcej farbami, lub w więcej jak 2 farbach różnobarwnie tkane	370.—
	Uwaga do Nrów 189 do 192. Przy wymiarze opłaty celnej za tkaniny, w których miejsca nie gęsto tkane przeplatają gęsto tkane miejsca, miarodajną jest liczba nitek, ktorą otrzymuje się w ten sposób, że liczy się nitki wątku i nitki osnowy pomiędzy punktami, które po dwa przy wątku i osnowie w deseniu tkaniny regularnie się powtarzają (liczenie od raportu do raportu), następnie liczby tych nitek przelicza się podług stosunku szerokości deseniu do 5 milimetrów a następnie dodaje się wyniki dla wątku i dla osnowy. Przy tkaninach z podwójnemi nitkami lub nicią liczy się pojedyncze nitki. Ułamków, które pozostają przy zestawieniu ogólnego wyniku przeliczenia nie uwzględnia się.	
193	Aksamity i rodzaju aksamitu towary tkackie, także aksamitne wstążki . .	215.—
194	Towary wstążkowe (z wyjątkiem wstążek aksamitnych)	215.—
	Uwaga. Tkaniny w sztuce merceryzowane, lub też tkaniny całkiem lub częściowo z merceryzowanej przędzy, jakoteż tego rodzaju aksamity i towary wstążkowe, podlegają dodatkowi do cła odnośnej tkaniny po	18.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
195	Tiule i rodzaju tiulu materyały siatkowe:	
a)	gładkie:	
1.	surowe	350.—
2.	bielone, barwione, drukowane, różnobarwnie tkane	370.—
b)	w deseń, z wyjątkiem z deseniami rodzaju koronek:	
1.	surowe	370.—
2.	bielone, barwione, drukowane, różnobarwnie tkane	400.—
	Uwaga do Nr. 195 *b*. Tiule dziane z deseniami rodzaju koronek należące do gatunku tych deseni, które przy sposobności podpisania traktatu zostały złożone, odprawia się nie jako koronki, lecz zalicza się je do tiulów z deseniem Nr. 195 *b*.	
197	Koronki, także hafty ażurowe (towar wypalany)	660.—
z 198	Hafty:	
b)	tiule i koronki, haftem ozdobione	660.—
z *c)*	kawałki materyi na trzewiki i pantofle, haftem ozdobione	480.—
199	Towary pasamonnicze i guzikarskie	215.—
z 200	Towary dziane i pończoszkowe:	
b)	pończochy i skarpetki:	
1.	wagi wyżej 1 kilograma od tuzina par:	
	α) z szytą robotą	220.—
	β) inne	180.—
2.	wagi do 1 kilograma włącznie, od tuzina par:	
	α) z szytą robotą	285.—
	β) inne	220.—
c)	Rękawiczki:	
1.	wagi ponad 300 gramów od tuzina par:	
	α) z szytą robotą	300.—
	β) inne	240.—
2.	wagi do 300 gramów włącznie, od tuzina par:	
	α) z szytą robotą	400.—
	β) inne	300.—
d)	w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
	1. z szytą robotą	300.—
	2. inne	240.—
201	Techniczne artykuły:	
a)	siatki żarowe, nie wypalone	200.—
b)	suche piśnie, tkane, także czesane:	
	1. surowe	120.—
	2. bielone	145.—
c)	pasy motorowe	75.—
d)	pasy rzemienne i knoty	65.—
e)	wężownice, tkane lub plecione; szpagaty o średnicy 1 milimetra lub więcej; sieci, grube, powrozy i tym podobne artykuły techniczne .	65.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 204	Przędze lniane (z włókien lub kłaków lnu); przędza ramii:	
a)	pojedyncze, surowe	3.60
b)	pojedyncze, bielone, w wapnie moczone lub barwione	12.—
c)	w nić skręcone	43.—
z 206	Przędze juty (z juty, także mieszane z lnem):	
a)	pojedyncze, surowe	3.60
	(z 217/219) Towary lniane, konopiane, z juty itd.:	
z 217	Tkaniny z juty:	
a)	surowe nie wzorzyste (tylko z zasadniczem wiązaniem), z nie więcej jak 40 nitkami w wątku i w osnowie na 2 centymetry kwadratowe .	15.—
z 219	Towary powroźnicze i artykuły techniczne:	
a)	1. liny kręcone o 3 centymetrach średnicy lub więcej, także bielone, mazione	12.—
	2. inne liny, powrozy, sznury, o średnicy 5 milimetrów, lub więcej, także bielone, mazione	15.—
z *b)*	Sznurki, niżej 5 milimetrów średnicy i szpagaty:	
2.	do drobnej sprzedaży przysposobione (w kłębkach itd.) o średnicy więcej jak 1 milimetr	43.—
	Uwaga. Towary dziane i pończoszkowe z materyałów przędziwa klasy XXIII taryfy powszechnej należy odprawiać podług Nr. 200.	
z 220	Wełna surowa, płukana i odpadki wełny	bez opłaty
	(z 225/226) Przędze wełniane:	
z 225	Kamgarn, w powszechnej taryfie osobno nie wymieniony:	
a)	surowy, pojedynczy:	
1.	do Nr. 45 metrycznego	12.—
2.	ponad Nr. 45 metryczny	21.—
b)	surowy, podwójny lub z więcej nitek skręcony:	
1.	do Nr. 45 metrycznego	17.—
2.	ponad Nr. 45 metryczny	29.—
z *c)*	bielony, barwiony, drukowany, pojedynczy:	
2.	ponad Nr. 45 metryczny	38.—
z *d)*	bielony, barwiony, drukowany, podwójny lub z więcej nitek skręcony:	
2.	ponad Nr. 45 metryczny	48.—
e)	w wełnie barwiony lub drukowany, różnokolorowy, jakoteż z niebarwioną wełną (surową, białą) zmieszany kamgarn:	
1.	pojedynczy	33.—
2.	z dwóch lub więcej nitek skręcony, także tego rodzaju przędze z nitek rozmaitej barwy	38.—
	Uwaga. Przędze na efekt obliczone (tak zwane falkony lub przędze fantastyczne) Nr. 225 *b*, *d* i *e* 2 dopuszcza się do cła po 25 koron za 100 kilogramów.	
	Pod przędzami na efekt obliczonemi (fantastycznemi) tego rodzaju rozumie się przędze surowe, bielone, barwione, dru-	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	kowane lub różnokolorowe, z dwóch lub więcej nitek skręcone, których nitki w biegu w pewnych odstępach przerwane są węzłami, pęczkami, zwojami, oczkami, pętelkami, kręglicami itd. Przędze, które wskutek silnego skręcenia przez zbiegnięcie się pojedynczych nitek dostają węzełki lub małe pętelki tego rodzaju, że przy odpowiedniem naprężeniu przędzy znowu znikają, nie należą tu i cło od nich wymierza się stosownie do ich dalszej jakości.	
226	Powłoki i przędze rodzaju ich w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	surowe pojedyncze	19.—
b)	surowe, podwójne lub z więcej nitek skręcone	29.—
c)	bielone, barwione, drukowane:	
1.	pojedyncze	29.—
2.	podwójne lub z więcej nitek skręcone	38.—
	(z Nr. 229/239) Towary wełniane:	
229	Wełniane towary tkackie, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, także drukowane:	
a)	wagi większej, jak 700 gramów na metr kwadratowy	120.—
b)	wagi większej, jak 200 do 700 gramów na metr kwadratowy:	
	1. większej jak 200 do 500 gramów na metr kwadratowy . . .	200.—
	2. większej jak 500 do 700 gramów na metr kwadratowy . . .	180.—
c)	wagi 200 gramów i mniej na metr kwadratowy	262.—
	Uwaga. Używane ambalaże z grubych kozich i tym podobnych włosów do dalszego przetworzenia po rozluźnieniu tkaniny, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, w drodze rozporządzeń postanowionymi	bez opłaty
230	Aksamity i rodzaju aksamitu tkaniny (z postrzyżonym i nie postrzyżonym włosem), także drukowane	220.—
231	Towary wstążkowe	220.—
232	Towary pasamonnicze i guzikarskie	220.—
z 233	Towary dziane i pończoszkowe:	
b)	pończochy i skarpetki:	
1.	wagi ponad 1 kilogram od tuzina par:	
	α) z szytą robotą	250.—
	β) inne	220.—
2.	wagi do 1 kilograma włącznie od tuzina par:	
	α) z szytą robotą	320.—
	β) inne	260.—
c)	Rękawiczki:	
	1. z szytą robotą	330.—
	2. inne	300.—
d)	w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
	1. z szytą robotą	250.—
	2. inne	200.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 237	Kobierce:	
b)	kobierce węzełkowe	180.—
z 238	Pilśnie i towary pilśniowe (z wyjątkiem kobierców takich):	
z *b)*	inne, jak grube pilśnie z włosów zwierzęcych:	
1.	nie drukowane	120.—
z 239	Artykuły techniczne:	
z *a)*	włosy warzone, także z innymi grubymi włosami zwierzęcymi lub roślinnymi materyałami włóknistymi zmieszane	15.—
d)	pasy motorowe	90.—
z 242	Jedwab (zmotany lub przędzony), także w nitki skręcony:	
b)	wybielony (uwolniony od gumy)	80.—
z *c)*	barwiony:	
2.	w innych barwach, jak czarny	90.—
z 243	Pela (odpadki z jedwabiu przędzione), także w nici skręcona:	
b)	barwiona:	
1.	czarna	80.—
2.	w innych barwach	90.—
z 244	Jedwab sztuczny, także w nici skręcony:	
b)	barwiony:	
1.	czarny	80.—
2.	w innych barwach	90.—
246	Nici z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu, także w połączeniu z innymi materyałami do przędzenia, wybielone lub barwione, do drobnej sprzedaży przysposobione	125.—
	(z 247/254) Towary całe z jedwabiu (z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu):	
247	Towary całe z jedwabiu, haftem ozdobione	1300.—
248	Tiule i rodzaju tiulu materyały siatkowe; gazy (także tkane krepy i żałobne krepy); koronki i chusteczki koronkowe	1300.—
	Uwaga. Gazy jedwabne do ozdabiania haftem, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, drogą rozporządzeń przepisanymi	1200.—
z 250	Tkaniny całe z jedwabiu, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione:	
b)	modelowane:	
1.	nie barwione lub na czarno barwione	1000.—
2.	innej barwy, drukowane, pstro tkane	1050.—
251	Aksamity i rodzaju aksamitu tkaniny (z postrzyżonym lub niepostrzyżonym włosem)	1050.—
z 253	Towary wstążkowe:	
b)	Wstążki aksamitne i wstążki z wyglądem aksamitnym	1050.—
c)	inne, z wyjątkiem ozdobionych haftem lub takichże z tiulu, gazy lub innych tkanin Nr. 248:	
1.	nie modelowane	1100.—
2.	modelowane	1200.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
254	Towary pasamonnicze i guzikarskie	900.—
	(z 256/259) Towary półjedwabne (z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu w połączeniu z innymi materyałami do przędzenia):	
256	Tkaniny półjedwabne, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	gładkie (nie modelowane)	540.—
b)	modelowane	585.—
	Uwaga. Tkaniny półjedwabne wagi ponad 200 gramów na metr kwadratowy, także modelowane, odprawia się podług *a.*	
257	Aksamity i rodzaju aksamitu tkaniny (z postrzyżonym i niepostrzyżonym włosem)	750.—
z 259	Towary wstążkowe:	
b)	wstążki aksamitne i wstążki z wyglądem aksamitnym	750.—
z *c)*	inne, wyjąwszy ozdobione haftem lub z tiulu, gazy lub innych tkanin Nr. 255:	
2.	nie modelowane. z wyjątkiem wstążek kapeluszowych w Nr. 259 *c* 1 taryfy powszechnej wymienionych	550.—
3.	modelowane	600.—
	Uwaga do klasy XXV powszechnej taryfy. Jedwabiu, który wprzędziony jest do przędz innych materyałów w ten sposób, że nie tworzy ich osłony lub nie ciągnie się bez przerwy przez całą długość nitki tkaniny, nie bierze się w rachubę przy tkaninach z takich przędz.	
		od 1 sztuki
266	Materyał kapeluszowy bez formy z pilśni	—.30
z 267	Kapelusze męskie i dla chłopców:	
b)	z pilśni:	
1.	nie garnirowane	—.50
2.	garnirowane	—.60
	Uwaga do Nr. 268 powszechnej taryfy.	
	1. Kapelusze damskie i dla dziewcząt, które formą i opatrzeniem zbliżone są do kapeluszy męskich i dla chłopców odprawia się jak te ostatnie.	
	2. Przy wymierzaniu opłaty celnej od nieopatrzonych kapeluszy damskich z pilśni itd. nie bierze się w rachubę drutu, który celem wzmocnienia lub nadania kształtu jest na krysach lub pod krysami albo też na skrajnym brzegu naszyty a także przędziwem oplociony.	
	Uwaga do Nr. 269 powszechnej taryfy. Opatrzenia kapeluszy zwykłemi sprzączkami, guzikami lub żołędziami nie uważa się za ozdobę.	
274	*a)* Płaszcze i zarzutki damskie z towarów wełnianych z dodatkami (podszewką, przyozdobieniem itp.) z towarów jedwabnych Nrów 247 do 260 taryfy powszechnej lub z artykułami obszycia Nr. 273 *a* powszechnej taryfy	od 100 kilogramów 600.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	b) Inne zresztą ubiory, dalej bielizna, towary strojowe i inne przedmioty szyte z materyi, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione, odprawia się podług ich głównej części składowej, za którą uważa się przy konfekcyi damskiej i towarach strojowych tę część składową, na którą nałożona jest największa opłata celna, z dodatkiem 40 procent. Uwagi. 1. Za podstawę do obliczenia dodatku 40 procent należy brać przy bieliźnie, z wyjątkiem bielizny strojowej, jakoteż przy towarach strojowych, dzianych lub na drutach robionych (przyozdobionych artykułach fantastycznych), traktatową stopę celną, zresztą zaś powszechną stopę celną tej części składowej, która jest miarodajną przy wymiarze opłaty celnej. 2. Przy taryfowaniu staników (gorsetów damskich) nie uwzględnia się jedwabnych i półjedwabnych tasiemek do sznurowania, jakoteż jednoszeregowych sztychów ozdobnych z jedwabiu. 3. Sztychy igłą, zapomocą których, celem utworzenia towaru na metry, zszyte są pojedyncze raporty koronkowe lub haftów ażurowych, pozostają również bez uwzględnienia. Natomiast artykuły konfekcyjne, na przykład kołnierzyki, manszety itp. z raportów koronek, względnie haftów ażurowych zszyte artykuły, uważa się za towary strojowe.	
	Ogólne uwagi do klas taryfowych XXII do XXVI taryfy powszechnej. 1. Towary tkackie wszelkiego rodzaju w połączeniu z nitkami metalowemi (drutem, okrągłym lub spłaszczonym) podlegają dodatkowi do cła odnośnego towaru tkackiego, który wynosi dla towarów jedwabnych Nrów 247, 248, 250, 251 i 253 15 procent, dla wszystkich innych towarów tkackich 30 procent. 2. Jako wstążki odprawia się także paski z materyi w formie wstążek skrojone lub wybite (stancą odznaczone) z gładkimi brzegami, ząbkowane, wężykowate, przedziurawione, lub też z rozmaitych materyałów tkackich złożone, zapomocą środków do lepienia deseniem opatrzone lub ozdobione, względnie wstążkami, szenilami, sznurkami itp. przeciągnięte (z wyjątkiem takichże z tkanin osobno w taryfie wymienionych, na przykład z batystu, tiulu itd.), jeżeli szerokość ich nie dosięga 20 centymetrów. 3. Odznaczone lub przykrojone towary tkackie bez szytej roboty odprawia się, o ile w powszechnej taryfie nie są przewidziane wyjątki, tak jak towary, które w sztuce, jako towar metrowy wchodzą. 4. Do towarów dzianych i drutem robionych (także towarów pończoszkowych, trykotowych) należą tak dziane, jak i drutem robione, dziergane, siatkowane (robota siatkowa lub węzełkowa), na przykład tym podobne materye w sztuce, wstążki, kapiszony, kamasze, rękawiczki, czepki, spodnie, jupy, kołnierze, kaftaniki, peleryny, ogrzewacze do pulsu, kolan i talii, trzewiczki dla małych dzieci, fartuszki, skarpetki, pończochy, torby, sakiewki na pieniądze, ubrania trykotowe, chustki, kamizelki itp. tak towary modelowane, to jest regularnie wykonane, jak i z dzianych materyi przykrojone i szyte.	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	Przy towarach dzianych i drutem robionych nie wchodzą w rachubę rąbki lub szwy, albo też lamówki z wąskiej taśmy celem przeszkodzenia próciu się, sporządzone dalej do użytku potrzebne zwyczajne dodatki, jak: obszyte dziurki do guzików, guziki, pętelki, haftki, sprzączki, paski skórzane, pojedyncze sznurki do ściągania, tasiemki, kutasy, obrączki itp., i to bez względu na materyę, z której się dodatki składają. Tego rodzaju roboty i dodatki ani nie powodują opłaty podług Nr. 274 ani też nie dopuszczają regularnie wykonanych, dzianych towarów do opłaty celnej jako szyte towary dziane i drutem robione.	
	Przedmioty z materyi dzianych przykrojone i szyte z wyjątkiem przyozdobionych artykułów fantastycznych, w traktatowym obrocie odprawia się podług ogólnych stóp celnych Nrów 260, 233, 252 lub 258.	
	Od towarów dzianych lub robionych robotą pończoszkową strojowych, tak regularnie wykonanych, jak i przykrojonych i szytych (przyozdobionych artykułów fantastycznych, jak na przykład kokardami, riszami, koronkami, haftami itd. opatrzonych), opłatę celną należy wymierzać nie podług powyższych numerów, tylko jako od towarów strojowych podług ozdoby, wyższą opłatą obłożonej (Nr. 274) i to za podstawę do obliczenia dodatku bierze się, jeżeli taka dla ozdoby istnieje, traktatową stopę celną. Jeżeli strojowi nie odpowiada większa stopa celna jak dla dotyczącego towaru dzianego, natenczas stosownie do tego, nie wchodzi w rachubę.	
	Prostolinijnych cwiklów (tak zwanych szwów tamborkowych) z jedwabiu lub półjedwabiu przy rękawiczkach z bawełnianych, lnianych lub wełnianych materyi dzianych, które podług taryfy powszechnej powodowałyby opłatę celną od rękawiczek taką, jak za towary półjedwabne (Nr. 258), w obrocie traktatowym nie uwzględnia się przy wymiarze opłaty celnej.	
	Do towarów dzianych i towarów roboty pończoszkowej należą także regularnie wykonane czapki.	
5.	Towary dziane i drutem robione, ozdobione haftem, towary pasamonnicze i guzikarskie — z wyjątkiem należących do Nrów 247 (haftem ozdobione towary całe z jedwabiu) i 255 (haftem ozdobione towary półjedwabne) — należy odprawiać nie jako hafty, tylko podług ich innej zresztą jakości. Jedwabiem haftowane lub jedwabiem przez szycie ozdobione, bawełniane, lniane i wełniane towary dziane i pończoszkowe należy stawiać na równi z towarami półjedwabnymi dzianymi i pończoszkowymi Nr. 258; tak samo od towarów pasamonniczych i guzikarskich, jedwabiem haftowanych lub też jedwabiem, szytą robotą ozdobionych bawełnianych, lnianych i wełnianych, wymierzać należy opłatę celną tak jak od półjedwabnych towarów pasamonniczych i guzikarskich Nr. 260.	
6.	Hafty przystosowane do innych materyi właściwych, jak materye całkiem lub częściowo z jedwabiu, przy których materya właściwa z mulem lub tiulem przez wyhaftowane desenie w ten sposób jest połączona, że desenie przez wycięcie z wierzchu	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	lub pod spodem znajdującej się materyi stają się widzialne, nie należą do szytych przedmiotów 274. lecz podpadają opłacie celnej jako hafty.	
	7. Towary tkackie, na których wyhaftowane są tylko litery, choćby splecione lub same w sobie ozdobione (monogramy, litery ozdobne itd.), względnie imiona, numery lub tp. nie zaliczają się do haftów.	
	8. do chusteczek, bielizny stołowej, pościeli i ręczników z przędzy bawełnianej lub z przędziwa klasy XXIII z rąbkami, które sporządzone są w ten sposób, że brzeg tkaniny bez zaginania go, jest tylko obszyty, albotéż, że brzeg tkaniny pojedynczo lub więcej razy w większej lub mniejszej szerokości jest zagięty i zagięcie to przyszyte a przytem ani nie są opatrzone jakiegokolwiek rodzaju szwami ażurowymi, ani też sztychami ozdobnymi lub w inny sposób nie są ozdobione, — nie stosuje się stóp celnych, odpowiadających przedmiotom szytym, ani też nic nakłada się na nie dodatku do cła.	
	Od powyżej wymienionych towarów, na miejsce stóp celnych dla przedmiotów szytych pobiera się w cyfrze 5, ustępie 2 ogólnych uwag do klas taryfy XXII do XXVI taryfy powszechnej przewidziany dodatek do cła 10 procent, jeżeli są opatrzone tylko pojedynczymi rąbkami a jour (rąbkami półsztabkowymi lub sztabkowymi), względnie jedną tylko jednoszeregową robotą przerywaną, która w środku tkaniny idzie równolegle do brzegów tkaniny i jest sporządzona zupełnie w ten sam sposób, jak pojedyncze rąbki ażurowe, jednak z rąbkiem zapomocą osobnych nitek do szycia nie jest połączona.	
z 275	Towary szczotkarskie, ordynarne, to jest ze szczeciny więcej nie przysposobionej (także z surogatów szczeciny), słomy, piasawy i innych roślinnych materyałów, także w połączeniu z drzewem lub żelazem, nie barwione, bez politury, względnie lakieru:	
b)	pędzle grube	32.—
c)	inne, ordynarne szczotkarskie towary	25.—
276	Pędzle, z wyjątkiem do Nr. 275 należących, grubych pędzli, z opatrzeniem:	
z *a)*	ze zwykłych materyałów	60.—
z *b)*	z przednich materyałów:	
	1. Pędzle z przysposobionej szczeciny, także opatrzone drzewem lub żelazem, bez politury, względnie lakieru	80.—
	2. przednie pędzle ze szczeciny i włosów z drewnianem opatrzeniem i okrągłemi lub płaskiemi obrączkami niklowemi	90.—
	3. inne, przednie pędzle w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami	120.—
	Uwaga do Nrów 275 i 276. Przy pędzlach, więzadła z sznurków lub przędzy (także z jedwabiu) i więzadła z lońskich drutów lub lońskiego przędziwa pozostają bez wpływu na opłatę celną.	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	(z 280/282). Towary na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienione ze słomy, trzciny, łyka, łubnia itp.:	
280	Grube derki pod nogi i maty (płachty do wozu itp.):	
	a) nie barwione	10.—
	b) barwione	12.—
	Uwagi.	
	1. Dywaniki kokosowe na sposób zwyczajnych długich a wązkich dywaników sporządzone	16.—
	2. Przy dywanikach i matach kokosowych, nieznaczna domieszka innych plecionek lub przędziwa, które służą do przymocowania tkaniny lub plecionki, względnie zwyczajne obszycie tasiemkowe, służące do podniesienia trwałości pozostają bez wpływu na wymiar opłaty celnej.	
z 282	Towary koszykarskie (także z witwy):	
a)	ordynarne (grube kosze do pakowania, noszenia, półkosze wozowe i kosze do bielizny, więcierze itp.) z prętów nieobłupanych lub obłupanych z kory itd. ani nie bejcowane, barwione, pokostowane, ani też lakierowane:	
	1. bez połączenia z innymi materyałami	5.50
	Uwaga. Do stopy traktatowej Nr. 282 *a* 1 dopuszcza się także ordynarne kosze łubniowe, ani nie bejcowane, barwione, pokostowane, ani też nie lakierowane, bez połączenia z innymi materyalami, w takim gatunku, jak się ich do pakowania (przesylania towarów) lub celów gospodarskich używa. Pasu łubniowego, barwnego, na brzegu takich koszów wplecionego nie bierze się w rachubę przy wymiarze opłaty celnej.	
	2. w połączeniu z drzewem, żelazem lub nieszlachetnymi kruszcami	8.—
b)	przednie, to jest wszystkie inne, o ile z powodu swego połączenia z najprzedniejszymi materyałami nie należą do Nr. 282 *c* powszechnej taryfy, także w połączeniu z materyałami zwykłymi lub przednimi	85.—
	Uwaga. Tutaj należą także zabawki z plecionki koszykarskiej, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami.	
z *c)*	Towary koszykarskie, których materyał plecionkowy przeciągnięty jest jedwabną plecionką lub nitkami jedwabnemi, jakoteż zabawki z plecionki koszykarskiej w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	200.—
	Uwaga. Pod meblami plecionymi, które uważać należy za towary drewniane klasy XXXIV taryfy powszechnej, rozumie się te meble, których przeważająca część składowa jest z nieoplecionego drzewa.	
z 285	Tektury (okładki tekturowe):	
a)	ordynarne, wagi 300 gramów i więcej na metr kwadratowy:	
	1. tektura surowa ze szmat i tektura ze słomy	3.—
	2. inna	1.80
	Uwaga. Tektury kauczowane uważa się jako należące do Nr. 285 *a* nawet i w tym razie, jeżeli zewnętrzne warstwy są białe lub w masie barwione (także różnokolorowo) i nie są tej samej jakości i barwy, co warstwy wewnętrzne.	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
c)	1. przednie kartony	13.—
	2. wszystkie farbami pociągnięte lub wzorzyste, także w deseń wyciskane	15.—
	Uwaga. Jako przednie kartony Nr. 285 *c* 1 po stopie celnej 13 koron uważa się łącznie z matowo wygładzonymi kartonami takie, których waga 200 gramów lub ponadto na metr kwadratowy wynosi. Papier kartonowy wagi poniżej 200 gramów na metr kwadratowy należy, jeżeli nie jest farbą pociągnięty, do Nr. 289 *c*, malowany zaś do Nr. 290 *a*.	
286	Tektury maziowe i kamienne:	
	a) piaskiem posypane	3.—
	b) inne	5.—
287	Papier do pakowania wagi 30 gramów i więcej na metr kwadratowy:	
a)	nie barwiony	3.60
b)	w masie barwiony lub maziony	4.—
	Uwaga. Za papier do pakowania uważa się wszystkie papiery, bez różnicy materyału, z którego dotyczący papier jest sporządzony, które się nie nadają do użytku jako papier do druku, jako bibuła, papier do pisania lub rysowania, zwłaszcza gatunek papierów tytkowych, jakoteż te papiery, po których poznać można, że służą do zawijania, owijania lub pakowania, z reguły lub mniej więcej sorty papierów klejonych. Od papierów tego rodzaju wymierza się opłatę celną podług Nr. 287 *a)* względnie *b)* nawet i wtedy, jeżeli na obydwóch stronach są gładkie lub wygładzone. Papiery podbite towarami z przędziwa nie należą do papierów do pakowania. Przy odróżnianiu papieru do pakowania i tektury w przypadkach wątpliwych miarodajnym jest stosunek przestrzeni do wagi w ten sposób, że za papier do pakowania uważa się tylko ten papier, którego 1 metr kwadratowy waży mniej jak 300 gramów. Wszystkie papiery, których waga przekracza 30 gramów na metr kwadratowy, są wykluczone od odprawiania jako papier jedwabny.	
289	*a)* Papier rysunkowy	12.—
	b) Tektura malarska, papier niedziorytniczy	15.—
	c) Papier kartonowy wagi poniżej 200 gramów na metr kwadratowy .	18.—
	Uwaga. Zniżonej stopie celnej Nr. 289 *a* podlega także ziarnkowaty papier rysunkowy.	
290	Papier kolorowy, także papier lakierowany i biało malowany:	
a)	gładki	17.—
b)	w deseń wyciskany, chropowaty lub gufrowany:	
	1. papier kaliko	25.—
	2. inny	27.—
	Uwaga do Nr. 290 *b* 1. Jako papier kaliko uważa się tylko papier kolorowy, służący do naśladowania grubych tkanin, płótna introligatorskiego itd. Przerabia się go na wierzch okładek książek, notesów i innych wyrobów z tektury.	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
291	Papier pergaminowy	15.—
293	Chemiczne papiery, z wyjątkiem papierów do celów chemicznych przysposobionych	30.—
294	Papier złoty i srebrny, jakoteż papier ze złotymi i srebrnymi deseniami (prawdziwy lub fałszywy, także bronzowany), papier koronkowy, i w podobny sposób przebijany	30.—
	Uwaga. Do pasków z pojedynczego, złotego i srebrnego papieru z gładkimi, prostolinijnymi brzegami, także w zwojach, należy stosować Nr. 294, ząbkowane zaś paski z papieru złotego i srebrnego, wszystkie nalepione paski z papieru koronkowego i w podobny sposób poprzebijanego, także w zwojach, zalicza się jako wyroby z papieru zbytkowne do Nr. 299.	
295	Tapety:	
	a) jedno i dwukolorowe tapety w zwojach	55.—
	b) inne	60.—
296	Papier, w powszechnej taryfie osobno nie wymieniony:	
a)	gładki	9.—
b)	liniowany	12.—
c)	w deseń wyciskany, w rodzaju krepy wyrabiany, gufrowany lub chropowaty	24.—
297	Papier i okładki tekturowe z warstwami spodniemi lub środkowemi z płótna (także materyi bawełnianej), podszewka z papieru do kapeluszy, także tkaniną obciągnięta	30.—
	(z 298/301) Towary papierowe:	
298	Druki, ogłoszenia i plakaty:	
a)	dwu lub więcejkolorowe, albo też ze złotym lub srebrnym drukiem, względnie foto-mechaniczną drogą sporządzone:	
	1. różnokolorowe, ze złotym lub srebrnym drukiem, fototypią, albo też zapomocą fotograficznej maszyny do szybkiego kopiowania sporządzone kopie, względnie z drukami prasy drukarskiej	55.—
	2. inne dwukolorowe	15.—
b)	inne:	
	1. Cenniki, katalogi, nie ilustrowane	12.—
	2. wszystkie inne do tej pozycyi należące	15.—
299	Rozmaite wyroby zbytkowne z papieru, w powszechnej taryfie osobno nie wymieniona fabryczna produkcya na wielką skalę obrazów drukiem wykonanych, zabawki wszystkie te także w połączeniu ze zwykłymi lub przedniimi materyałami, bielizna papierowa, kwiaty i części składowe kwiatów z papieru:	
	a) rozmaite wyroby zbytkowne z papieru	55.—
	b) zabawki:	
	1. lalki i części składowe lalek z miazgi papierowej (gotowe, pomalowane, lakierowane, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami)	80.—
	2. inne zabawki, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	50.—
	3. zabawki w połączeniu z przedniimi materyałami	100.—
	c) Bielizna papierowa, także z materyami	40.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	Uwaga. Do Nr. 299 *c* należy bielizna papierowa także wtedy, jeżeli na jednej albo na obydwu stronach powleczona jest tkaniną, albotéż jest zaopatrzona wyciskanemi naśladowaniami szwów.	
	d) kwiaty i części składowe kwiatów z papieru	50.—
	e) karty z widokami (widokówki) i fabryczna produkcya na wielką skalę obrazów drukiem wykonanych:	
	1. jedno- lub dwukolorowe, łącznie z jedno- lub dwukolorowemi książkami z obrazkami dla dzieci bez tekstu lub z krótkim tekstem:	
	α) Druki fototypii albo druki zapomocą prasy drukarskiej, względnie kopie fotograficzną maszyną do szybkiego kopiowania sporządzone	55.—
	β) inne jedno- lub dwukolorowe	40.—
	2. różnokolorowe:	
	α) książki z obrazkami dla dzieci bez tekstu albo z krótkim tekstem	55.—
	β) kartki z widokami (widokówki)	65.—
	γ) inne	75.—
	3. Arkusze z obrazkami dla dzieci; książki z obrazkami dla dzieci z wyjątkiem takich książek bez tekstu albo z krótkim tekstem; arkusze z wzorami do modelowania i wzory do wyrzynania piłką	bez opłaty
	Uwaga. Towary tego numeru w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami należy uważać, jako należące do Nr. 300 *d*.	
300	Towary z papieru, tektury lub miazgi papierowej, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	z miazgi papierowej, okładki tekturowe, papier, z wyjątkiem papieru Nrów 290 *b*, 294 i 296 *c*:	
	1. papier w zwojach	25.—
	2. tutki papierowe do cygarniczek do cygar i papierosów, hilzy z przędzy itp.: wszystkie te nie z twardego papieru	34.—
	3. wszystkie inne towary do tej pozycyi należące	30.—
b)	z papieru lub z papierem Nrów 290 *b*, 294 i 296 *c*, następnie wszystkie z obrazami lub malowidłami:	
	1. papier Nrów 290 *b* i 296 *c*, w zwojach	40.—
	2. wszystkie inne towary tej pozycyi:	
	α) z obrazami lub malowidłami	55.—
	β) inne	45.—
	Uwaga. Towary należące do *a* i *b* także w połączeniu ze zwykłymi materyałami.	
c)	w połączeniu z przedniimi materyałami lub płótnem introligatorskiem:	
	1. bez połączenia z materyałami tkackimi	80.—
	2. wszystkie inne towary tej pozycyi	120.—
d)	w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami:	
	1. w połączeniu z jedwabiem, koronkami, haftami, sztucznymi kwiatami i piórami strojowemi, jakoteż zabawki w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	200.—
	2. wszystkie inne towary do tej pozycyi należące	240.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	Uwagi. 1. Przy wymierzaniu opłaty celnej od albumów, pozłocenie lub posrebrzenie klamerek nie wchodzi w rachubę. 2. Wstążeczki z przędz wszelkiego rodzaju, któremi papier listowy, karty listowe i koperty są związane, jakoteż nieznaczne opatrzenie samych schowków takiemi wstążeczkami pozostaje przy wymiarze opłaty celnej bez wpływu.	
z 301	Wyroby tektury kamiennej, asfaltu i podobnych materyałów:	
a)	ani farbą nie powleczone ani też nie lakierowane, także w połączeniu z drzewem lub żelazem	12.—
	(z 308/320) Kauczuk i gutapercha, jakoteż towary z nich:	
308	Płyty, nie wulkanizowane, rznięte, gładzone, toczone (płyty patentowe) . .	40.—
309	Towary z płyt patentowych, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione, wulkanizowane lub nie wulkanizowane, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami	100.—
310	Zabawki dla dzieci z miękkiego kauczuku, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami	80.—
312	Towary z miękkiego kauczuku, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami . .	80.—
313	Twarda guma (twarda albo twarda jak skóra) w płytach, sztabach i rurach, także polerowana, jednak dalej nie obrobiona	30.—
314	Towary z twardej gumy, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione:	
a)	surowo prasowane, z widocznymi szwami prasowymi	84.—
b)	inne, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami .	100.—
z 316	Tkaniny elastyczne, towary dziane i pasamonnicze, jeżeli przędziwa w nich przerobione składają się:	
b)	z materyi tkackich, z wyjątkiem materyi całkiem lub częściowo z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu:	
1.	elastyki do bucików	165.—
2.	inne	180.—
317	Ubrania i inne przez klejenie, szycie itp. sporządzone przedmioty z materyałów wymienionych w Nrach 315 i 316 powszechnej taryfy, należy jak te wyprawiać z dodatkiem 20 procent.	
z 318	Zabawki dla dzieci z miękkiego kauczuku w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	200.—
z 320	Techniczne artykuły:	
b)	wężownice z kauczuku lub z kauczukiem, także z warstwami tkaniny lub z wkładanymi drutami	65.—
	Uwaga. Wężownice z płyt patentowych należą do Nr. 309.	
c)	Środki uszczelniające	80.—
d)	Pasy rzemienne motorowe	80.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
f)	Materyał izolacyjny z płyt patentowych, także wulkanizowany . . .	100.—
g)	Opatrzenia do celów technicznych i elektrotechnicznych, do instrumentów itd. z twardej gumy, z wyjątkiem do Nr. 314 *a* należących surowych materyałów prasowanych z twardej gumy	115.—
	Uwaga. Do urządzania telefonów i mikrofonów, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które w drodze rozporządzeń się przepisze	90.—
323	Materyały do wyścielania podłogi z ceraty, linoleum, kamptulikonu i podobnych materyałów składanych:	
a)	do 2 milimetrów grubości	70.—
b)	ponad 2 milimetry grubości	55.—
324	Płótno introligatorskie	60.—
z 325	Cerata, w powszechnej taryfie osobno nie wymieniona, także muślin woskowany:	
z *a)*	towar metryczny bez odznaczonego deseniu	70.—
z *b)*	odznaczona lub towar metryczny z odznaczonym deseniem	80.—
328	Skóra bydlęca i końska, na sposób skóry do podeszwy sporządzona (także na rzemienie motorowe):	
a)	w kawałkach z grzbietu (croupons):	
1.	wydębiona	45.—
2.	środkami mineralnymi wyprawiona	55.—
b)	inna (z wyjątkiem odpadków skóry):	
1.	wydębiona	38.—
2.	środkami mineralnymi wyprawiona	45.—
c)	Odpadki skóry	35.—
329	Skóra bydlęca i końska, nie na sposób skóry na podeszwę sporządzona, także gotowa przysposobiona, jednak nie lakierowana:	
a)	barwy naturalnej, lub na czarno barwiona	30.—
	Uwaga. Odpadki z końskiej skóry, jak kopyta, boki i rozpukliny, tylko garbowane dalej nie przysposobione dla fabryk przysposabiających skórę, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzeń się przepisze	25.—
b)	inna	43.—
	Uwaga. Skóry kipsowe (skóry z zebu lub indyjskiego bydła), garbowane, nie na sposób skóry do podeszwy przyrządzone, na których można jeszcze rozpoznać fałd grzbietowy, bez względu na wagę sztuki, lub które, jeżeli tego fałdu niema, ważą więcej jak 3 kilogramy, należy odprawiać jako skórę bydlęcą podług Nr. 329, kipsy zaś tego rodzaju, ważące 3 kilogramy od sztuki lub mniej, jako skórę cielęcą podług Nr. 330.	
330	Skóra cielęca, z wyjątkiem skóry lakierowanej:	
	a) barwy naturalnej	40.—
	b) innej barwy	50.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
332	Błamy owcze i jagnięce, garbowane, nie barwione, dalej nie przysposobione:	
a)	od strony mięsa łupane	5.—
b)	inne	5.—
	Uwaga. Skórę owczą i jagnięcą, platyrowaną i rozciągniętą, dalej nie przysposobioną, odprawia się podług Nr. 332.	
333	Skóra koźla, kozia i koźlęca, przysposobiona, z wyjątkiem skóry rękawiczkowej i skóry lakierowanej	43.—
334	Skóra owcza i jagnięca, przysposobiona, z wyjątkiem skóry rękawiczkowej i skóry lakierowanej	43.—
335	Skóra rękawiczkowa wszelkiego rodzaju	43.—
	Uwaga. Skóra rękawiczkowa, celem barwienia wyprowadzana, przy ponownym dowozie w barwionym stanie, za pozwoleniem na piśmie i pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzeń się przepisze	20.—
336	Skóra lakierowana wszelkiego rodzaju:	
	a) skóra bydlęca	45.—
	b) inna	20.—
337	Skóra, w powszechnej taryfie osobno nie wymieniona; pergamin:	
	a) skóra bronzowana	35.—
	b) skóra świńska o ile do *a)* nie należy	43.—
	c) inna skóra; pergamin	10.—
	Uwaga do Nrów 328 do 337 taryfy powszechnej. Skóry w ćwiartkach, półszyjach albo jeszcze mniejszych kawałkach, po której nie poznać, by do pewnego celu użycia była przysposobiona, nie uważa się jako wycinek skóry po myśli uwagi, po Nr. 337 powszechnej taryfy umieszczonej, tylko odprawia się — stosownie do jakości — podług Nrów 328 do 337.	
	Uwaga do Nrów 329 do 337 powszechnej taryfy. Skórę barwioną i deseniem opatrzoną, także skórę ze sztucznie wyciskaną chropowatością, przydziela się stosownie do gatunku zwierząt, z których pochodzi, do Nrów 329 *b*, 330, 333 do 335 lub 337. Przeciwnie zaś skórę lakierowaną, bez względu na jej jakość, odprawia się podług Nr. 336, bronzowaną skórę podług Nr. 337.	
	(z 338/344) Towary ze skóry:	
338	Towary siodlarskie i rymarskie, także w połączeniu z innymi materyałami:	
a)	bez metalowych części składowych, lub z okuciami, sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innemi częściami składowemi z żelaza i stali (z wyjątkiem niklowanych lub innymi metalami pokrytych) .	90.—
b)	z okuciami, sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innemi częściami składowemi z mosiądzu, niklu i innych nieszlachetnych kruszców lub nimi pokryte (także z żelaza i stali)	100.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
c)	z okuciami srebrnemi, srebrem platyrowanemi, posrebrzonemi lub pozłoconemi, z sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innemi, metalowemi częściami składowemi:	
	1. naczynia z okuciem, sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innemi częściami składowemi ze srebra	240.—
	2. inne	180.—
339	Towary galetnicze ze skóry, ceraty i materyi:	
a)	z opatrzeniem żelaznem i stalowem (z wyjątkiem niklowanych lub innymi nieszlachetnymi metalami pokrytych), także w połączeniu z innymi zwykłymi lub przednimi materyałami	95.—
b)	z opatrzeniem z innych jak pod *a)* wymienionych metali (z wyłączeniem szlachetnych), także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami:	
	1. torby szkolne, ładownice, tornistry, olstra na pistolety i futerały na broń	120.—
	2. inne	140.—
	Uwaga. Tu należą także towary tego rodzaju ze samej skóry, wagi 1 kilograma od sztuki lub ponadto.	
c)	w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami, następnie skórzane towary galanteryjne o wadze poniżej 1 kilograma od sztuki, ze samej skóry:	
	1. w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	200.—
	2. skórzane towary galanteryjne, wagi poniżej 1 kilograma od sztuki:	
	α) torby szkolne, ładownice, tornistry, olstra na pistolety i futerały na broń	120.—
	β) inne	165.—
341	Rękawiczki, skórzane (także przykrojone tylko lub w połączeniu z towarami tkackimi), także haftem ozdobione	150.—
342	Towary skórzane, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	z samej skóry, lub w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami:	
	1. wykrawek ze skóry końskiej	50.—
	2. paski skórzane do kapeluszy; zabawki skórą lub futrem pokryte, lub z piórami z pospolitego ptactwa nalepionemi lub wlepionemi, także w połączeniu z przednimi materyałami .	100.—
	3. inne	110.—
b)	ze skóry w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	200.—
	Uwaga do Nr. 342 *b*. Tu należą także zabawki skórą lub futrem pokryte, w połączeniu z najprzedniejszymi materyalami.	
	Uwaga do Nrów 339 i 342. Na wymiar opłaty celnej od towarów galetniczych ze skóry, ceraty i materyi (Nr. 339) i od towarów skórzanych, osobno nie wymienionych (Nr. 342), szwy jedwabne pozostają bez wpływu.	
z 343	Towary klasy XXXII taryfy powszechnej z opatrzeniem ze szlachetnych metali:	
b)	ze srebra, z wyjątkiem towarów siodlarskich i rymarskich Nr. 338 *c* .	600.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 344	Artykuły techniczne:	
b)		
1.	pasy rzemienne motorowe, płaskie, także paski:	
	z wydębionej skóry	58.—
2.	ze skóry przed wałkowaniem tłustością napuszczanej, lub środkami mineralnymi wyprawionej, jakoteż ze skór surowych .	68.—
	Uwaga. Po stopie celnej, dla rzemieni motorowych ustalonej, odprawia się także materyał na nie, to jest przykrojone tylko pasy ze skóry, przeznaczone do wyrobu rzemieni motorowych.	
	Uwaga do klasy XXXII taryfy powszechnej. Przy skórze i towarach ze skóry, z wyjątkiem wyrobów podanych w Nrach 328 i 344 *b*, w czasie trwania traktatu, przy wymierzaniu opłaty celnej nie będzie się robić różnicy pomiędzy skórą wydębioną lub środkami mineralnymi wyprawioną, względnie towarami skórzanymi.	
345	Futro, przysposobione, nie gotowe:	
a)	z ordynarnych błamów	14.—
b)	z przednich błamów	120.—
	Uwaga do Nr. 345, jakoteż do Nr. 346 powszechnej taryfy. Imitacye przednich błamów, wykonane w drodze przyrządzenia lub barwienia z ordynarnych błamów, uważa się po myśli Nrów 345 *a* i 346 *a*, o ile można poznać lub da się wykazać, że są naśladowaniami, za ordynarne błamy.	
349	Sztyfty drewniane (gwoździe drewniane), także bejcowane lub barwione:	
	a) surowe	3.60
	b) bejcowane, barwione	12.—
z 351	Forniry, także przez zlepienie fornirów powstałe płyty:	
z *a)*	nie wstawione:	
1.	surowe	5.50
z 352	Listwy drewniane (do mebli, ram itd.):	
z *a)*	gładkie lub profilowane:	
4.	zupełnie bronzowane, pozłocone, posrebrzone	40.—
z 353	Ramy (do obrazów zwierciadeł itd.), o ile nie należą do Nr. 362 powszechnej taryfy:	
z *c)*	z listów drewnianych, zupełnie bronzowanych, pozłoconych lub posrebrzonych, gładkich lub profilowanych	50.—
355	Zabawki drewniane:	
a)	grube, tylko heblowane, strugane lub toczone, surowe, bez połączenia z innymi materyałami	12.—
b)	przednio wykonane, surowe, następnie wszelkie bejcowane, barwione, lakierowane, polerowane, pomalowane, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	45.—
c)	w połączeniu z przednimi materyałami	100.—
d)	w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	200.—
	Uwaga. Zabawki z innych materyałów snycerskich do tej klasy należących, jak towary z tychże materyałów.	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 356	Towary, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, ze zwykłego drzewa, także heblowane (gładkie lub profilowane), grubo toczone lub grubo strugane, także klejem zlepione lub spojone, albo też w inny sposób złączone:	
z *a)*	surowe, nie w połączeniu z innymi materyałami:	
z 1.	beczki z miękkiego drzewa	3.60
z 2.	beczki z twardego drzewa	3.60
z *b)*	surowe z okuciem lub w inny jaki sposób z żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami połączone:	
z 1.	z miękkiego drzewa:	
	α) beczki	7.20
	β) okiennice (rolosy), także z listwami do otwierania z twardego drzewa	11.—
z 2.	z twardego drzewa:	
	α) beczki	7.20
	β) okiennice (rolosy)	17.—
z *c)*	bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, polerowane, następnie wszelkie w połączeniu ze skórą lub zwykłymi materyałami, z wyjątkiem należących do *b*:	
z 1.	z miękkiego drzewa:	
	β) beczki	12.—
	β) meble i części mebli; okiennice (rolosy), także z listwami do otwierania z twardego drzewa	13.—
z 2.	z twardego drzewa lub wykładane (zwykłem drzewem):	
	α) beczki	12.—
	β) meble i części mebli; okiennice (rolosy)	18.—
	Uwaga. Stopy traktatowe dla beczek stosuje się także do beczek z pojedynczemi dnami (beczki na jednej stronie otwarte).	
357	Towary, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione, z przedniego drzewa lub takiem drzewem wykładane, także heblowane (gładkie lub profilowane), grubo toczone lub grubo strugane, także klejem zlepione, spojone lub w inny sposób złączone:	
a)	surowe, także z okuciem lub w inny sposób z żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami połączone:	
	1. meble i części mebli	13.—
	2. inne	18.—
b)	bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, następnie wszelkie w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materyałami, z wyjątkiem należących do *a*:	
	1. bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, polerowane:	
	α) meble i części mebli	18.—
	β) inne	30.—
	2. w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materyałami, z wyjątkiem należących do *a*	34.—
358	Towary, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, z drzewa wykwintnie toczone, następnie wszystkie z wypalonemi, wyciśniętemi lub frezowanemi ozdobami, także w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materyałami; towary wypchane bez powłoki	40.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
359	*a)* Towary, w poszechnej taryfie osobno nie wymienione, z drzewa, z przejrzystą, lub rzeźbiarską przednią robotą; pozłocone, posrebrzone lub bronzowane towary drewniane (z wyjątkiem listew drewnianych i ram); wykwintnie malowane towary drewniane	40.—
	b) Towary, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, z drzewa w połączeniu z przednimi materyałami z wyjątkiem skóry i powłok z towarów tkackich	50.—
360	Towary, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, z drzewa z wykładaną robotą (boule, intarzye, mozaika drzewna); osobno w taryfie powszechnej nie wymienione towary z drzewa z powłokami wszelkiego rodzaju	72.—
z 361	Towary, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, z innych materyałów tokarskich i snycerskich z drzewa:	
z *b)*	z kości, rogu i innych zwierzęcych, snycerskich materyałów, jak kość słoniowa, perłowa macica, szylkret, prawdziwe lub naśladowane; także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami:	
1.	fiszbin igliey	120.—
z 2.	guziki z rogu, masy rogowej lub kości, także z uszkami, tłoczone, toczone lub frezowane	55.—
	Uwaga. Stopę traktatową Nr. 361 *b* 2 dla guzików z rogu, masy rogowej lub kości, należy stosować także do guzików z owocu areki, orzecha kamiennego itp.	
z *c)*	1. z perłowej macicy, z wyjątkiem guzików z perłowej macicy, także w połączeniu ze zwykłymi, przednimi lub innymi, bardzo wykwintnymi materyałami, jak kość słoniowa lub szylkret, prawdziwe lub naśladowane	270.—
	2. ze skorup małżych rzecznych, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami	120.—
z 362*a)*	Towary galanteryjne (nipsy i przybory toaletowe) z surowego drzewa (przednie, gładkie puzderka, miseczki, filiżanki, kubki, skrzyneczki, gładyszki, ramki do fotografii itp. artykuły pamiątkowe) do wypalania, malowania i innego rodzaju ozdabiania:	
	1. z nadrukowanym lub nalepionym rysunkiem	50.—
	2. inne	36.—
	Uwaga do klasy XXXIV powszechnej taryfy. Z towarami drewnianymi, bejcowanymi, barwionymi, pokostowanymi, lakierowanymi, polerowanymi należy na równi stawiać także towary drewniane, zabrunatnione, z prosta pomalowane, jakoteż dymione, napojone (impregnowane) lub w inny jaki sposób drogą chemiczną przysposobione. Natomiast towary z drzewa, olejem, woskiem, pollotem (glejtą), tłuszczami, stearyną lub podobnymi materyałami natarte, względnie mazią pociągnięte, uważać należy jako surowe.	
370	Szkło dęte, ordynarne, to jest nie szlifowane, desceniem nie opatrzone, nie wytarte, nie tłoczone:	
a)	o barwie własnej, naturalnej, jednak nie białe	3.60
b)	białe, także na pół białe (przeźroczyste)	7.20
c)	kolorowe (w masie barwione lub z kolorową szklanną osłoną) . . .	18.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 371	Szkło dęte z natartemi tylko zatyczkami lub oszlifowanemi dnami lub brzegami:	
b)	kolorowe (w masie barwione lub z kolorową szklanną osłoną) . . .	18.—
372	Szkło dęte, oczyszczone:	
a)	kwasem wypalane, szlifowane, w deseń, natarte lub rznięte:	
1.	barwy własnej, naturalnej lub białe (przeźroczyste)	15.—
2.	kolorowe (w masie barwione lub z kolorową szklanną osłoną) .	18.—
b)	pomalowane, pozłocone, posrebrzone	24.—
c)	szklem oprzędzione lub szkłem obłożone	20.—
374	Szkło prasowane i lite, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	surowe, także wygrzane, również z obszlifowanymi brzegami lub dnami, barwy naturalnej lub też białe (przeźroczyste)	15.—
b)	1. pomalowane, pozłocone, posrebrzone	24.—
	2. inne	20.—
382	*a)* szkła okularowe, szlifowane	140.—
	b) szkiełka do zegarków kieszonkowych i inne szkła optyczne, szlifowane	120.—
383	Perły szklanne:	
a)	z białego lub kolorowego szkła, jednak nie pomalowane, pozłocone lub posrebrzone	4.80
b)	pomalowane, pozłocone lub posrebrzone	18.—
c)	naśladowania prawdziwych pereł	210.—
z 385	Guziki szklanne z uszkami lub bez nich, korale szklanne, kuleczki szklanne, łzy szklanne, także z kolorowego szkła:	
b)	pomalowane, pozłocone lub posrebrzone	18.—
	Uwaga do Nr. 385 powszechnej taryfy. Do guzików szklannych na nie pozłoconych, aniteż nie posrebrzonych, podkładkach z nieszlachetnych metali, przy których metal nie wystaje od strony wystawionej na widok, należy stosować Nr. 385; jeżeli podkładki te, od strony na widok wystawionej, są widzialne, natenczas guziki takie odprawia się podług Nr. 388.	
z 388	Towary ze szkła i emalii, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	także w połączeniu z innymi materyałami jak te, które pod *b* do *d* są wyszczególnione	28.—
	Uwaga. Do Nr. 388 *a* należą także ozdoby do ubierania Bożego drzewka i zabawki, także w połączeniu z innymi materyałami jak te, które pod *b)* do *d)* są wyszczególnione.	
z *b)*	w połączeniu z kauczukiem, skórą lub nie niklowanemi częściami składowemi z żelaza lub nieszlachetnych kruszców:	
	1. ozdoby do ubierania Bożego drzewka	28.—
	2. zabawki	72.—
z *c)*	w połączeniu z innymi przednimi materyałami:	
	1. ozdoby do ubierania Bożego drzewka	28.—
	2. zabawki	100.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z *d)*	w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami:	
	1. ozdoby do ubierania Bożego drzewka	28.—
	2. zabawki	200.—
	Uwaga do klasy XXXV powszechnej taryfy. Za szkło barwione uważa się obok szkła filigranowego i tęczującego każde szkło, które okazuje w masie jednostajną lub też przez osobne postępowanie przy wyrobie szkła, otrzymaną niejednostajną barwę. Pod malowanem szkłem zaś rozumie się to szkło, na którego powierzchni po wykończeniu, w ostatecznej jego formie, zapomocą farby, także koloru szkła, nałożone są desenie lub wizerunki. Szkło tego rodzaju uchodzi za szkło pomalowane, nawet i wtedy, jeżeli po pomalowaniu go uczyniono je tęczującem. Nakładania szkła innego koloru nie uważa się za malowanie.	
z 393	Łupek:	
b)	1. dachówki łupkowe	—.80
	2. łupek taflowy	1.—
	Uwaga Przy dachówkach łupkowych i łupku taflowym samo obrzynanie, obcinanie lub piłowanie kantów nie wywiera wpływu na wymiar opłaty celnej.	
c)	dalej obrobione, także szlifowane, poczernione, liniowane, także w ramkach z surowego drzewa:	
	1. trzonki z naturalnego łupku rznięte, ani nie pomalowane, lakierowane lub bronzowane, ani też nie w połączeniu z innymi materyałami	4.—
	2. inne	8.—
z 394	Płyty kamienne grubości 16 centymetrów lub mniej (z wyjątkiem płyt łupkowych i kamieni litograficznych):	
z *a)*	surowe (obcięte, łupane, piłowane):	
z 1.	z łupku wapiennego (tak zwane płyty kelheimerskie)	bez opłaty
399	Cement	1.—
402	Kamienie młyńskie, także z żelaznemi obręczami lub osłonami metalowemi; kamienie litograficzne	bez opłaty
	Uwaga. Do Nr. 402 należą także kamienie młyńskie, które sporządzone zostały z pojedynczych kawałków przy użyciu cementu jako środka do spajania lub do wyrównania.	
403	Naturalne kamienie szlifierskie i osełki:	
a)	bez połączenia	bez opłaty
b)	w połączeniu z drzewem, żelazem lub innymi, nieszlachetnymi kruszcami	8.—
z 404	Sztuczne kamienie szlifierskie i osełki, także w połączeniu z drzewem, żelazem lub innymi nieszlachetnymi kruszcami:	
z *a)*	tafle szmerglowe	18.—
z *b)*	sztuczne kamienie pumeksowe	5.—
406	Papier do gładzenia	8.—
407	Sukno do gładzenia, taśmy itp. środki do polerowania	12.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 408	*a)* małe kule do zabawy dla dzieci z kamienia wszelkiego rodzaju (wyjąwszy drogie i na pół drogie kamienie), z niepalonej ziemi, gipsu, cementu itp., także barwione, bronzowane itd.	5.—
	b) inne zabawki z kamieni wszelkiego rodzaju (wyjąwszy drogie i na pół drogie kamienie), z niepalonej ziemi, gipsu, cementu itp., także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	40.—
z 409	Towary kamienne w połączeniu z innymi materyałami, o ile połączenie takie przy innych numerach klasy XXXVI powszechnej taryfy nie jest przewidziane:	
z *a)*	rysiki z naturalnego łupku rznięte, pomalowane, lakierowane lub bronzowane albo też w połączeniu ze zwykłymi materyałami, także rysiki z płukanej masy łupkowej, papierem (także papierem złotym lub srebrnym) pokryte	8.—
z *b)*	zabawki z kamieni wszelkiego rodzaju (wyjąwszy drogie i na pół drogie kamienie), z niepalonej ziemi, gipsu, cementu itp., w połączeniu z przednimi materyałami	72.—
z *c)*	zabawki z kamieni wszelkiego rodzaju (wyjąwszy drogie i na pół drogie kamienie), z niepalonej ziemi, gipsu, cementu itp., w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	120.—
	(z 411/426) Towary gliniane:	
411	Cegły, nie ogniotrwałe, nie polewane:	
a)	zwyczajne cegły murówki, dachówki i brukowe z gliny, nie palone lub palone, dalej nie obrobione:	
	1. cegły murówki i brukowe	—.10
	2. dachówki	—.20
b)	cegły fasonowe (klinowate, radialne, z otworami itd.), tynkówki, cegły wodne, dachówki felcowane, z gliny, nie palone lub palone, dalej nie obrobione:	
	1. dachówki felcowane	1.20
	2. inne	—.50
c)	malowane, impregnowane, parówki:	
	1. dachówki felcowane	1.40
	2. inne	—.75
412	Cegły, nie ogniotrwałe, polewane:	
	a) dachówki felcowane	1.60
	b) inne	1.20
413	Cegły, ogniotrwałe:	
a)	cegły dynasowe, magnezytowe, bauksytowe i grafitowe:	
1.	wagi od sztuki do 5 kilogramów	1.50
2.	wagi od sztuki ponad 5 kilogramów	2.—
b)	inne:	
1.	wagi od sztuki do 10 kilogramów	—.90
2.	wagi od sztuki ponad 10 kilogramów	1.80
415	Rury gliniane:	
a)	nie polewane, dziurkowate, z nie ogniotrwałego materyału (dreny) .	bez opłaty
b)	polewane	1.20

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 170 kilogramów w koronach
416	*a)* rury ze zwykłej kamionki	1.80
	b) rury z ogniotrwałych materyałów	2.25
z 417	Płyty do wykładania ścian i podłogi do 30 milimetrów grubości (z wyjątkiem płyt porcelanowych):	
z *a)*	nie polewane:	
z 3.	wielobarwne ponad 15 do 30 milimetrów grubości:	
	z deseniami, przez ściśnienie różnobarwnych mas glinianych utworzonymi	4.—
418	Ozdoby budowlane (także z terakoty), polewane lub nie polewane . . .	2.—
419	Ordynarne piece i części składowe takich pieców	1.20
	Uwaga do Nr. 421 powszechnej taryfy. Do Nr. 421 taryfy powszechnej należą także dzbany itp. ze zwyczajnej kamionki z wyrzniętemi, nakarbowanemi lub barwnemi kreskami, punktami itp. ordynarnie, prymitywnie wykonane, tak, jak się je na zwyczajnych dzbankach kamiennych widuje.	
422	Zwyczajne naczynie garncarskie ze zwyczajnej, kolorowo palącej się glinki	1.20
	Uwagi.	
	1. Do Nr. 422 należy także górnołużyckie i bolesławickie, zwyczajne naczynie garncarskie, także o białawym łamie i przez natryskiwanie lub nakrapianie farbami prymitywnie ozdobione.	
	2. Grube oplecenie naczynia garncarskiego Nr. 422 wiciną (nie obraną lub obraną z kory), łykiem, sitowiem, słomą lub trzciną nie wywiera wpływu na wymiar opłaty celnej od tego naczynia.	
423	Części składowe środków izolacyjnych i opatrzenia do celów elektrotechnicznych, nie w połączeniu z innymi materyałami:	
a)	białe	12.—
b)	kolorowe, brzegami opatrzone, pomalowane, drukowane, posrebrzone, pozłocone	25.—
	Uwaga. Do części składowych środków izolacyjnych i opatrzenia, do celów elektrotechnicznych służących, należą przedmioty izolacyjne, oprawy, płyty na tablice do urządzeń elektrycznych, przyrządy połączania, wałki, ucha itp. do przewodów elektrycznych i inne elektryczne urządzenia z porcelany, kamionki, majoliki i innej palonej gliny wszelkiego rodzaju, bez żadnego połączenia z innymi materyałami.	
424	Porcelana:	
a)	fajki (bez cybuchów) i części składowe fajek; zabawki (z wyjątkiem głów lalek) i towary galanteryjne (nipsy i przybory toaletowe):	
1.	biała	12.—
2.	kolorowa, brzegami opatrzona, pomalowana, drukowana, posrebrzona, pozłocona także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	24.—
b)	inna:	
1.	biała	12.—
2.	kolorowa, brzegami opatrzona, pomalowana drukowana, posrebrzona, pozłocona, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	24.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
425	Towary gliniane, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	towary z kamionki do celów technicznych i hygienicznych, o ile nie należą do Nr. 423:	
1.	jednokolorowe	10.—
2.	dwu lub więcejkolorowe, brzegami opatrzone, pomalowane, drukowane, posrebrzone, pozłocone	20.—
b)	inne:	
1.	jednokolorowe	10.—
2.	dwu lub więcejkolorowe, brzegami opatrzone, pomalowane, drukowane, posrebrzone, pozłocone	20.—
	Uwaga do Nrów 424 i 425. Marki fabryczne, które nie tworzą ozdoby, nie dają też powodu, by tylko jednokolorowe lub białe towary gliniane zaliczać do różnokolorowych lub kolorowych.	
	Uwaga do klasy XXXVII powszechnej taryfy. Naczyń glinianych, które na zewnętrznej stronie inną barwę mają, jak na stronie wewnętrznej i przedmiotów z gliny, które oprócz barwy palonej glinie właściwej, jedną jeszcze barwę mają, nie należy z tego powodu jeszcze uważać za różnokolorowe.	
z 426	Towary gliniane, inne (nie należące do innych numerów powszechnej taryfy):	
a)	w połączeniu ze zwykłymi materyałami	30.—
z *b)*	zabawki w połączeniu z przednimi materyałami	100.—
z *c)*	zabawki w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	200.—
	(z 428/486) Żelazo i towary z żelaza:	
428	Surowiec; żelazo i stal, stare połamane i w odpadkach do topienia i szwejsowania	1.50
429	Żelazo wyfryszowane; stal surowa	3.40
430	Kawałki nieregularne żelaza lanego i żelaza spawalnego odszwejsowanego, bramy, platyny	4.50
	Uwaga. Platyny płasko walcowane, które w jednym kierunku mają mniejszą grubość, jak 40 milimetrów, uważa się za żelazo sztabowe.	
431	Żelazo i stal w sztabach, kute, walcowane lub ciągnięte:	
a)	nie modelowane	6.—
b)	modelowane	7.—
c)	żelazo ozdobne, z ornamentacyą	9.—
d)	przyrządzone, do *c* nie należące	11.—
e)	niklowane, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platyrowane albo też polerowane	15.—
	Uwagi.	
	1. Jako przyrządzone (Nr. 431 *d*) uważa się każde żelazo sztabowe, które zostało obrobione w jeden ze sposobów w lit. *a* i *b* ogólnej uwagi do klasy XXXVIII powszechnej taryfy podanych.	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	2. Żelaza płaskiego z wypukłym profilem na wązkich stronach przekroju (do fabrykacyi sprężyn powozowych, stali snycerskiej itp.) nie uważa się za modelowane.	
z 432	Blacha i płyty:	
a)	surowa (blacha czarna) grubości:	
1.	α) 5 milimetrów lub więcej	9.—
	β) mniej jak 5 milimetrów do 2 milimetrów	9.50
2.	mniej jak 2 milimetry do 1 milimetra	10.—
3.	mniej jak 1 milimetr do 0·6 milimetra	11.—
4.	mniej jak 0·6 milimetra do 0·4 milimetra	12.—
5.	mniej jak 0·4 milimetra do 0·25 milimetra	13.—
6.	mniej jak 0·25 milimetra	14.—
	Uwaga. Żelazo obręczowe szerokości 100 milimetrów lub ponadto i grubości co najmniej 1 milimetra w pierścieniach dla walcowni, celem walcowania na zimno, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które się przepisze drogą osobno wydanego rozporządzenia	7.—
b)	ukształtowane lub oczyszczone, grubości:	
1.	1 milimetra lub więcej	12.—
2.	niżej 1 milimetra do 0·6 milimetra	13.—
3.	niżej 0·6 milimetra do 0·4 milimetra	14.—
4.	niżej 0·4 milimetra	15.50
z *c)*	pociągnięte cyną, cynkiem, ołowiem, grubości:	
1.	1 milimetra lub więcej	18.—
2.	niżej 1 milimetra do 0·6 milimetra	19.—
3.	niżej 0·6 milimetra do 0·4 milimetra	20.—
4.	niżej 0·4 milimetra	21.50
e)	wzorzyste (kolorowe lub prasowane), morowe, lakierowane	25.—
z 433	Blachy i płyty, poprzebijane, podziurawione, wygniatane lub przykrojone:	
z *a)*	czarna blacha, grubości 1 milimetra lub powyżej	14.—
z 434	Drut:	
z *a)*	grubości:	
2.	mniej jak 1·5 milimetra do 0·5 milimetra	12.—
3.	mniej jak 0·5 milimetra	14.—
	Uwagi.	
	1. Drut walcowany, grubości więcej jak 4 milimetry, dla drutowni, za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które się drogą osobno wydanego rozporządzenia przepisze	7.—
	2. Drut szczotkowy grubości mniej jak 1·5 milimetra dla grępiarni, drut stalowy, bez względu na grubość, do fabrykacyi drutów do roboty dzianej i pończoszkowej, zębiony i nie zębiony ukształtowany drut żelazny, bez względu na grubość dla fabryk maszyn tkackich i przędzalni, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą osobno wydanego rozporządzenia się przepisze	3.—
	3. Drut stalowy, walcowany, bez względu na grubość, dla fabryk drutów parasolowych i sprężyn gorsetowych, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą osobno wydanego rozporządzenia się przepisze	6.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	4. Do Nr. 434 *a* powszechnej taryfy należą także druty, które bezpośrednio przy ciągnieniu nabrały lśniącego wyglądu, dalej druty, które tylko wskutek zastosowania przy ciągnieniu rozczynów solanu miedzi, lekko naleciały miedzią.	
b)	powleczone cyną, cynkiem, ołowiem, miedzią, mosiądzem, pokostem, grubości:	
1.	1·5 milimetra lub więcej	14.—
2.	mniej, jak 1·5 milimetra do 0·5 milimetra	17.—
3.	mniej jak 0·5 milimetra	19.—
z 435	Drut hartowany:	
b)	polerowany lub w inny jaki sposób dalej obrobiony	32.—
	Uwaga. Pod hartowanym drutem rozumie się drut stalowy, sprężynowy (drut na drut fortepianowy itd.). Tu należy także hartowany drut parasolowy.	
z 438 *a)*	Rury, asfaltem powleczone, z nieobrobionego, nie kowalnego, lanego żelaza, bez względu na grubość ściany	5.75
z 439	Rury z żelaza kowalskiego, walcowane lub ciągnięte, względnie z kowalnego, lanego żelaza, także z utoczonemi, przylutowanemi lub przyszwejsowanemi flanszami, z wyjątkiem tego rodzaju zworów rurowych; rury walcowate:	
a)	surowe także szorowane, z krokami śrubowymi, względnie z wierconemi lub wytoczonemi flanszami	14.30
b)	w inny sposób zwyczajnie obrobione	19.—
z 440	Rury z płyt i blach niutowane, lutowane lub falcowane:	
z *a)*	surowe lub zwyczajnie obrobione:	
2.	inne, z wyjątkiem rur piecowych i kolanek z czarnej blachy .	20.—
442	Konstrukcye żelazne (gotowe przedmioty lub gotowe części składowe takich przedmiotów) z żelaza lub stali w sztabach, blachach lub płytach, niutowane, zaśrubowane itd., także z prosta pomalowane	15.—
443	Beczki żelazne:	
a)	niutowane, wygniatane, falcowane, lutowane, spajane, także ordynarnie pomalowane	18.—
b)	w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	30.—
444	Towary kotlarskie, z wyjątkiem towarów należących do klasy XL powszechnej taryfy, kute, niutowane, wygniatane:	
a)	zwyczajnie obrobione	20.—
b)	przednio obrobione, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami . .	29.—
z 445	Towary blacharskie, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	z surowej, czarnej blachy:	
	1. grubości 1 milimetra lub więcej	15.—
	2. inne	17.—
b)	z czarnej blachy, z prosta pomalowane, lub z blachy ukształtowanej, także z prosta pomalowane	22.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
c)	wypolerowane, przednio pomalowane albo pociągnięte pokostem, ołowiem, cynkiem cyną (także z białej blachy); także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	35.—
d)	pomalowane, drukowane, bronzowane, lakierowane; emaliowane lub też z ukształtowanej blachy; także w połączeniu ze zwykłymi materyałami:	
	1. naczynie blaszane, emaliowane, z wyjątkiem zabawek należących do Nr. 480	48.—
	2. inne	55.—
z *e)*	polerowane, pociągnięte miedzią, mosiądzem lub niklowane, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami	65.—
448	Osie dla kolei żelaznych i żelazo na koła (piasta, obręcze kołowe [tyres], kręgi kołowe, zęby obwodowe koła), także toczone, szlifowane	12.—
z 449	Koła do wozów kolejowych i garnitury kół kolejowych, gotowe, o średnicy:	
a)	36 centymetrów lub więcej	13.—
	Uwaga do Nr. 452 powszechnej taryfy. Do Nr. 452 należą także kosy i sierpy całkiem lub częściowo pokostowane, lakierowane, bronzowane, polerowane lub barwą nabiegłe (tęczowe), dalej z wybitem zapomocą patronu pismem, liniami ozdobnemi, powstałemi przez szlifowanie lub też punktami młotem wykutymi, także w ten sposób, że tworzą szereg lub przedstawiają wzory.	
z 455	Widły do siana, nawozu i inne proste grabie i grabliska, także w połączeniu z drzewem:	
b)	w inny sposób, jak przez przysposobienie ostrza zwyczajnie lub przednio obrobione, także polerowane lub niklowane	30.—
456	Młoty, tłuki; siekiery, topory, motyki; obcęgi, z wyjątkiem ciężkich kowalskich; kowadła, klocki kowadłowe i formy kowalskie:	
a)	wagi 500 gramów od sztuki lub więcej:	
1.	czarne lub zwyczajnie obrobione:	
	α) młoty, tłuki, kowadła	24.—
	β) siekiery, topory, motyki wagi od sztuki:	
	aa) od 500 gramów do 3 kilogramów	30.—
	bb) ponad 3 kilogramy do 6 kilogramów	27.—
	cc) powyżej 6 kilogramów	24.—
	γ) obcęgi, klocki kowadłowe, formy kowalskie	30.—
2.	przednio obrobione:	
	α) młoty, tłuki, kowadła	24.—
	β) siekiery, topory, motyki wagi od sztuki:	
	aa) od 500 gramów do 3 kilogramów	30.—
	bb) powyżej 3 do 6 kilogramów	27.—
	cc) ponad 6 kilogramów , ...	24.—
	γ) obcęgi, klocki kowadłowe, formy kowalskie	33.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
b)	wagi od sztuki mniejszej jak 500 gramów, jakoteż wszystkie, całkiem lub częściowo polerowane albo też niklowane, bez względu na wagę sztuki	50.—
457	Pilniki i raszple, o powierzchni rzeżącej:	
a)	ponad 250 milimetrów	30.—
b)	od 150 do 250 milimetrów	45.—
c)	poniżej 150 milimetrów	45.—
z 458	Piły i blaty piłowe nie zębione, także całkiem lub częściowo polerowane lub niklowane:	
b)	1. piły wypukłe, gatrowe, tartakowe i gospodarskie	36.—
	2. inne piły z wyjątkiem ręcznych pilek do wyrzynania	56.—
z 459	Narzędzia do frezowania, szydła do skrobania (z wyjątkiem kątowych), świdry gwintowe i do kręconych sprężyn, narzędzia do krajania; wszystkie te także całkiem lub częściowo polerowane lub niklowane; wagi od sztuki:	
z *a)*	250 gramów lub więcej: ani całkiem, ani też częściowo nie polerowane lub niklowane . .	38.—
z *b)*	poniżej 250 gramów: ani całkiem, ani też częściowo nie polerowane lub niklowane . .	45.—
z *a)* i *b)*	całkiem lub częściowo polerowane lub niklowane, bez względu na wagę sztuki	50.—
460	Żelazo do hebli i dłuta, dłuta snycerskie, na innem miejscu powszechnej taryfy osobno nie wymienione świdry, stemple, stance i inne w powszechnej taryfie osobno nie wymienione narzędzia:	
	1. całkiem lub częściowo polerowane lub niklowane	50.—
	2. inne:	
	α) śrubsztaki wagi od sztuki więcej jak 20 kilogramów . . .	30.—
	β) inne należące tu narzędzia	45.—
466	Towary druciane w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	z grubsza lub zwyczajnie obrobione:	
1.	z drutu grubości 1·5 milimetra lub więcej	20.—
2.	z drutu poniżej 1·5 milimetra grubości	30.—
b)	przednio pomalowane, powleczone cyną, cynkiem	34.—
c)	w inny sposób przednio obrobione, także polerowane lub niklowane; drut, nitkami przędziwa oplecione	50.—
z 467	Gremple wszelkiego rodzaju	65.—
468	*a)* Szydełka	110.—
	b) inne igły, o ile nie należą do Nr. 469 powszechnej taryfy; pióra do pisania i osłony piór; perły stalowe, także pozłacane lub posrebrzane; wędki na ryby, haftki, sprzączki, guziki, naparstki itp. drobiazgi do użytku	75.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	Uwaga. Nie gotowe pióra do pisania dla fabryk piór, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzeń się przepisze	40.—
z 469	*a)* Igły do szycia (łącznie ze szpilkami, szydłami do haftowania i igłami do cyrowania), także z pozłoconem uszkiem	170.—
	b) Igły do maszyn do szycia	100.—
z 472	Wiązadła (szarniry, rygle, haki zawiasowe do okien i drzwi, gałki i części takich haków, okucia drzwi, okien, mebli i wozów); towary ostrogarskie; wszystkie te, z wyjątkiem należących do kunsztownych robót ślusarskich, także w połączeniu z nieszlachetnymi kruszcami:	
b)	szlifowane, przednio pomalowane, pokostowane, powleczone ołowiem, cynkiem, cyną lub w inny sposób zwyczajnie obrobione (także z białej blachy), z wyjątkiem szorowanych, wierconych lub z prosta pomalowanych	36.—
473	Zamki, klucze i inne części składowe zamków:	
a)	zamki, zwyczajne, z wyjątkiem zamków bezpieczeńsiwa i zamków do kunsztownych robót slusarskich należących, wagi od sztuki:	
1.	więcej jak 300 gramów	30.—
2.	300 gramów lub poniżej	38.—
b)	zamki bezpieczeństwa, także z kunsztowną robotą ślusarską	50.—
c)	1. zwyczajnie lub przednio obrobione klucze	40.—
	2. zwyczajnie lub przednio obrobione części składowe zamków, z wyjątkiem sprężyn zamkowych	38.—
477	Ostrogi wszelkiego rodzaju	80.—
z 478	Broń i części składowe broni:	
a)	broń do cięcia i klucia, jakoteż części składowe takiej broni	70.—
z *b)*	broń palna:	
3.	gotowa, ręczna broń palna, inna jak pokojowa i bełtowa, także bardzo wykwintnie wykonana	150.—
z *c)*	części składowe ręcznej broni palnej:	
1.	lufy, także gotowe	50.—
2.	inne surowe, nie hartowane, nie wstawione, nie polerowane części składowe ręcznej broni palnej	60.—
z 479	Towary nożownicze i części składowe takich towarów:	
b)	ordynarne noże i nożyce do użytku przemysłowego lub gospodarskiego	40.—
	Uwagi.	
	1. Do Nr. 479 *b* należą: nożyce ogrodnicze, płotowe (szpalerowe), do latorośli, gałęzi drzew, do bydła, owiec, krajania blachy, nożyce do postrzygania sukna, ordynarne nożyce do okładek tekturowych z heblem, chłopskie koziki i gnypy bez sprężyny, pojedyncze i podwójne żelaza do łupania (owoców itd. tłuczki), noże formierskie i gospodarskie, klingi snycerskie, noże bednarskie, garbarskie, koliste skrobacze i noże do skrobania, noże ogrodnicze z rękojeścią i obrączką (mocno osadzone), gnypy	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	szewskie, noże kuśnierskie, noże siodlarskie kształtu ćwierć i pół księżyca, noże tkackie, noże pozłotnicze z ordynarnemi, drewnianemi rękojeściami, tasaki, na stronie rzecącej więcej jak 20 centymetrów długie, noże kabłąkowate z dwoma lub więcej klingami i więcej jak 25 centymetrów długości w cięciwie, noże do ściągania skóry, noże łukowe do krajania rzepy, buraków (dla bydła), noże do winnych latorośli, do siekania słomy (rzczaki), kosy do sieczki, noże stępowe, noże maszynowe (do strugałek, maszyn do papieru, do strzyżenia, łupania, do kosiarek, do sieczkarń i innych maszyn do rznięcia).	
	2. Do Nr. 479 *b* należą ordynarne noże i nożyce przeznaczone do użytku przemysłowego lub gospodarskiego, także i w takim razie, jeżeli są ordynarnie fałdowane. Tego rodzaju narzędzia do krajania odznaczają się wyraźnie widzialnemi, równoległemi pręgami do ostrzenia.	
c)	Nożyce (z wyjątkiem ordynarnych, przeznaczonych do użytku przemysłowego lub gospodarskiego), także bardzo wykwintnie obrobione:	
	1. poniżej 20 centymetrów długości (długość jednego noża nożycowego od końca do rączki)	45.—
d)	2. inne	145.—
e)	Noże kieszonkowe i składane wszelkiego rodzaju, także bardzo przednio obrobione	132.—
	wszystkie inne towary nożownicze, także bardzo przedniego wyrobu:	
	1. tego rodzaju towary nożownicze, jednak tylko z prosta fałdowane osadzone w rękojeściach z surowego albo tylko barwionego, nie lakierowanego lub bejcowanego drzewa, względnie w zwyczajnych trzonkach z żelaza	130.—
	2. inne	155.—
z 480	*a)* Zabawki blaszane, bez połączenia z innymi materyałami	60.—
	b) inne zabawki, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami	100.—
481	Towary z nie kowalnego odlewu, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, także ze zworami z kowalnego żelaza albo w połączeniu z drzewem:	
a)	surowe, albo tylko szurowane, wagi od sztuki:	
1.	więcej jak 100 kilogramów:	
	α) surowe	5.—
	β) szurowane	6.—
2.	więcej jak 40 do 100 kilogramów:	
	α) surowe	6.—
	β) szurowane	7.50
3.	więcej jak 5 do 40 kilogramów:	
	α) surowe	7.—
	β) szurowane	8.50

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
4.	5 kilogramów lub poniżej:	
	α) surowe	8.—
	β) szurowane	10.50
b)	w inny sposób zwyczajnie obrobione, wagi od sztuki:	
1.	więcej jak 100 kilogramów	14.—
2.	więcej jak 40 do 100 kilogramów	16.—
3.	więcej jak 5 do 40 kilogramów	18.—
4.	5 kilogramów lub poniżej	20.—
c)	przednio obrobione, wagi od sztuki:	
1.	więcej jak 100 kilogramów	19.—
2.	więcej jak 40 do 100 kilogramów	22.—
3.	więcej jak 5 do 40 kilogramów	27.—
4.	5 kilogramów lub poniżej	32.—
482	Odlew kunsztowny i inny przedni odlew, nie kowalny, także ze zworami z kowalnego żelaza lub w połączeniu z drzewem:	
a)	surowy lub tylko szurowany	32.—
b)	w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobiony, także w połączeniu z innymi, zwyczajnymi materyałami	48.—
483	Towary z kowalnego żelaza, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, także w połączeniu z nie kowalnym odlewem lub z drzewem:	
a)	surowe lub szurowane, albo też z prosta pomalowane, wagi od sztuki:	
1.	więcej jak 25 kilogramów	10.—
2.	więcej jak 3 do 25 kilogramów	12.—
3.	więcej jak 0·5 kilograma do 3 kilogramów	14.—
4.	0·5 kilograma lub poniżej	16.—
b)	w inny sposób zwyczajnie obrobione, wagi od sztuki:	
1.	więcej jak 25 kilogramów	20.—
2.	więcej jak 3 do 25 kilogramów	22.—
3.	więcej jak 0·5 kilograma do 3 kilogramów	24.—
4.	0·5 kilograma lub poniżej	28.—
c)	przednio obrobione, wagi od sztuki:	
1.	więcej jak 25 kilogramów	28.—
2.	więcej jak 3 do 25 kilogramów	32.—
3.	więcej jak 0·5 kilograma do 3 kilogramów	36.—
4.	0·5 kilograma lub poniżej	40.—
484	Towary żelazne w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami	38.—
485	Towary żelazne w połączeniu z przednimi materyałami	100.—
z 486	Zabawki z żelaza lub ze stali, pozłocone lub posrebrzone, albo też w połączeniu z bardzo przednimi materyałami	200.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	Uwaga do Nr. 484 do 486 taryfy powszechnej. Towary żelazne, pozłocone lub posrebrzone, w klasie XXXVIII (żelazo i towary z żelaza) taryfy powszechnej z osobna wyszczególnione, następnie wszystkie w tej klasie osobno wymienione przedmioty, które z powodu połączenia swego powinnyby należeć do jednego z powyżej wymienionych trzech numerów, do których się jednakowoż stosuje stopy co najmniej 38.— koron, względnie 100.— lub 240.— koron, należy odprawiać podług osobnych numerów do których należą.	
	Ogólna uwaga do klasy XXXVIII (żelazo i towary z żelaza) taryfy powszechnej.	
	Co do obrobienia, w przeciwstawieniu do stanu surowego, rozróżnia się przy towarach żelaznych trzy stopnie obrobienia.	
	Odpowiednio do tego rozróżniania, o ile przy poszczególnych numerach tej klasy pojedyncze rodzaje obrobienia nie są wyszczególnione, względnie inne zresztą wyjątki nie są ustalone, uważa się:	
	a) jako zwyczajnie obrobione: wszystkie części żelaza szurowane, dziurawione, wiercone lub wciętymi gwintami opatrzone, jakoteż wszelkie całkiem lub częściowo piłowane, nadcięte, nadtoczone, szmerglowane, heblowane, szlifowane, względnie ordynarnie pomalowane lub masą powleczone; następnie wszystkie części żelaza niutowane, zaśrubowane lub w inny sposób dodatkowo spojone, o ile z powodu dalszego obrobienia nie należą do *b* i *c*.	
	Natomiast nie uważa się za obrobienie usuwania szwów w odlewie i szwów powstałych przez prasowanie (wystających grzbietów) przez obrabianie dłutem, szlifowanie (także na toczkach szlifierskich), wygładzanie pilnikiem lub obijanie, wyrównywanie powierzchni łamu, odłączanie głów odlewu przez przebijanie, następnie przy lanej stali nadcinania przedsiębranego celem badania jej, czy jest bez wady.	
	Stal laną, która obrobiona jest celem przekonania się o jej niewadliwości (nadciętą), uważa się za surową stal laną tylko wtedy, jeżeli przedstawiony zostanie dowód, że nadcięta powierzchnia, celem wykończenia sztuki, zostanie jeszcze dalej obrobiona.	
	Tego dowodu można dostarczyć:	
	1. przez tego rodzaju zdeformowanie nadciętej powierzchni (zapomocą obijania dłutem lub zdjęcia okrawka poprzecznego), że wskutek tego dalsze obrobienie okazuje się niezbędnem;	
	2. przez celno-urzędową późniejszą kontrolę.	
	Bez dowodu, stal laną, nadciętą odprawia się tylko na podstawie pozwolenia na piśmie, jako surową, dla fabryk maszyn, względnie warsztatów maszynowych.	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	b) jako przednio obrobione: wszystkie towary żelazne, całkiem lub częściowo pobielone cyną, powleczone cynkiem, ołowiem, miedzią, mosiądzem, oksydowane, przednio masą powleczone, pokostowane, lakierowane, pomalowane, bronzowane lub emaliowane; w końcu	
	c) jako bardzo przednio obrobione: wszystkie towary żelazne, polerowane, rytowane, niklowane, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platyrowane.	
	O ile taryfa nie zawiera osobnych postanowień, bardzo przednio obrobione towary podlegają dodatkowi do cła od dotyczącego towaru, który dla towarów polerowanych 35 procent, dla rytowanych, niklowanych, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platyrowanych 50 procent wynosi. Jeżeli przy odnośnym towarze przewidziane są stopy celne od zwyczajnego lub przedniego obrobienia, natenczas za podstawę do obliczenia tych dodatków należy brać stopę celną, która przedniemu obrobieniu odpowiada.	
z 488	Nieszlachetne metale, surowe, stare, połamane lub w odpadkach:	
a)	ołów, także w połączeniu z antymonem, arsenem, cyną lub cynkiem . .	4.80
c)	cynk, także w połączeniu z ołowiem lub cyną	bez opłaty
f)	aluminium, magnezyum, jakoteż mieszaniny tych kruszców między sobą	bez opłaty
	Uwaga do Nr. 488. Do Nr. 488 *f* należą termity w takim razie, jeżeli przedstawiają się jako mechaniczna mieszanina od opłaty wolnego aluminium w formie ziarn z inną od opłaty wolną częścią mieszaniny (naturalnymi tlenkami), i to termit żelaza, który zendrę, termin manganu, który mielony niedokwas manganezyi zawiera a w końcu termit tytanowo-żelazisty i termit tytanowo-manganowy, które izerynę i rutyl zawierają.	
z 491	Blacha i blaty (walcowane, rozciągnięte), dalej nie obrobione:	
c)	z cynku	3.60
d)	z miedzi, niklu, aluminium i innych w taryfie powszechnej osobno nie wymienionych kruszców i aliaży kruszców, grubości:	
1.	ponad 0·5 milimetra	19.—
2.	0·5 milimetra lub poniżej	20.—
z 496	Drągi, sztaby i druty (walcowane, rozciągnięte lub ciągnięte):	
c)	z cynku:	
1.	drągi i sztaby	3.60
2.	druty	8.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
d)	z miedzi, niklu, aluminium i innych nieszlachetnych kruszców i aliaży kruszców, grubości:	
1.	ponad 0·5 milimetra	19.—
2.	ponad 0·25 do 0·5 milimetra	22.—
3.	0·25 milimetra lub poniżej	26.—
z 497	Drągi, sztaby i druty, polerowane, pokostowane, lakierowane, niklowane, powleczone mosiądzem, miedzią lub też innymi nieszlachetnymi kruszcami, przez prasowanie ukształtowane:	
b)	z miedzi, niklu, aluminium i innych nieszlachetnych kruszców, jakoteż aliaży ich (z wyjątkiem ołowiu, cyny, brytańskiego metalu i cynku), grubości:	
1.	ponad 0·25 milimetra	28.—
2.	0·25 milimetra lub poniżej	34.—
z 498	Drut z nowego złota, to jest drut miedziany lub niklowy powleczony tombakową osłoną	60.—
499	Druty z nieszlachetnych kruszców lub aliaży z nich, pozłocone lub złotem platerowane, także płasko wyklepane, dalej jednak nie obrobione, grubości:	
a)	ponad 0·5 milimetra	72.—
b)	0·5 milimetra lub poniżej	260.—
	(Z 500/523) Towary z nieszlachetnych kruszców:	
z 500	Rury i walce, dalej nie obrobione:	
d)	z innych nieszlachetnych kruszców lub aliaży ich, jak ołowiu, cyny, brytańskiego metalu i cynku, na metr wzdłuż wagi:	
1.	1 kilograma i więcej	24.—
2.	mniej jak 1 kilograma	43.—
	Uwaga. Rury i walce, dalej obrobione, następnie rytowane, ukształtowane, modelowane, niklowane lub innymi nieszlachetnymi kruszcami powleczone, jednak nie pozłacane lub posrebrzane podlegają dodatkowi do powyższych stóp celnych w kwocie .	7.—
505	Folia ołowiane i cynowe (staniol), błyszcząco-białe, w deseń, barwione lub lakierowane; kapzle butelkowe, tuby i podobne towary z cyny, ołowiu, cyną powleczonego lub z aliaży ołowiu	40.—
506	Czcionki drukarskie (także tp. linie, oprawy i ornamenty):	
a)	z metalu drukarskiego	25.—
b)	z mosiądzu lub innych nieszlachetnych kruszców	50.—
z 508 *a)* i *b)*	1. Tkaniny metalowe, ordynarne, tj. o mniej jak 20 nitkach w osnowie na 2 centymetry	42.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	2. Tkaniny metalowe, przednie, tj. o 20 nitkach w osnowie i więcej na 2 centymetry:	
	α) o 20 do 40 włącznie pojedynczych nitkach w osnowie na 2 centymetry	83.—
	β) inne	120.—
	Uwaga. Według Nr. 508 taryfy powszechnej należy także odprawiać szeroko plecione towary druciane.	
z 509	Zabawki dla dzieci; igły, obrączki do guzików metalowych, guziki, sprzączki, haftki, naparstki i inne drobne przedmioty do użytku; wszystkie te, o ile nie należą do Nr. 520:	
	a) zabawki blaszane, bez połączenia z innymi materyałami . . .	80.—
	b) inne zabawki dla dzieci, jakoteż ozdoby do ubierania Bożego drzewka, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami	100.—
	c) inne towary tu należące	80.—
510	Ozdoby strojowe dla mężczyzn i kobiet, ani nie pozłocone, ani też nie posrebrzone, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami; o ile do Nr. 520 nie należą	120.—
511	Towary galanteryjne (nipsy i przybory toaletowe), ani nie pozłocone, ani też nie posrebrzone, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami, o ile nie należą do Nr. 520 *b*	120.—
	Uwaga. Przedmioty do użytku, na przykład: naczynie do kawy, herbaty i potraw, półmiski, podstawki do butelek i szklanek, cukierniczki, kosze na chleb, nakrycia stołowe (noże, widelce i łyżki), garnitury do palenia i pisania, puszki na cygara, papierosy i tytoń, popielniczki, zapalniczki stołowe, lichtarzyki, małe zasłony do lamp i kominków należy odprawiać nie podług Nr. 511, tylko podług ich innych zresztą jakości.	
513	Proszek bronzowy i farby bronzowe	110.—
514	Towary, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione, z ołowiu, cyny i aliaży tych kruszców między sobą, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami:	
a)	zwyczajnie obrobione	45.—
b)	przednio obrobione	70.—
515	Towary, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione, z cynku i aliażu cyny, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami:	
a)	zwyczajnie obrobione:	
	1. ornamenty budowlane, lane	45.—
	2. inne	55.—
b)	przednio obrobione	90.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 516	Towary lane z miedzi i innych, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienionych nieszlachetnych kruszców lub ich aliaży, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami, z wyjątkiem grubych kawałków lanych, należących do Nr. 501 powszechnej taryfy:	
b)	obrobione, z wyjątkiem obrobionych pilnikiem, lub z ornamentacyą:	
1.	towary lane, drobne, wagi od sztuki mniej jak 50 gramów, następnie wszystkie towary lane z ornamentacyą	100.—
2.	wszystkie inne towary lane, zwyczajnie obrobione	48.—
	Uwaga. Przednio obrobione tego rodzaju, odprawia się podług Nr. 517 *b*.	
517	Towary, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione, z miedzi i innych, na innem miejscu powszechnej taryfy nie wymienionych, nieszlachetnych kruszców i aliaży ich, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami:	
a)	zwyczajnie obrobione	50.—
b)	przednio obrobione	100.—
	Uwaga. Pod foliami metalowemi, tu należącemi (z wyjątkiem foliów ołowianych i cynowych, niklowych i aluminiowych) rozumie się tylko folia miedziane, szych zloty (nędzę złotą, blaszki cienkie jak papier) z mosiądzu, szych srebrny (nędzę srebrną) z argentanu, jakoteż folia z innych nieszlachetnych kruszców, to jest cienkie jak papier blachy lub listki sporządzone z tych metali w drodze walcowania lub wybijania.	
	Odróżnianie foliów od fałszywego złota listkowego lub fałszywego srebra w listkach, do Nr. 512 powszechnej taryfy należących pozostaje przez to nienaruszone.	
518	Towary, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, z niklu, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami	100.—
519	Towary, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, z metalu brytańskiego, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami . .	100.—
520	Wszelkiego rodzaju towary z aluminium lub aliaży do aluminium podobnych, także w połączeniu ze zwykłymi lub przednimi materyałami:	
a)	do celów technicznych	100.—
b)	inne	100.—
522	Towary z nieszlachetnych kruszców lub ich aliaży, całkiem lub częściowo pozłocone lub posrebrzone, złotem lub srebrem platerowane, względnie w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami:	
	a) zabawki dla dzieci, także ozdoby do ubierania Bożego drzewka .	200.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	b) inne	240.—
	Uwaga do Nr. 521 i 522 taryfy powszechnej. Towary metalowe, pozłocone lub posrebrzone, w klasie XXXIX powszechnej taryfy (kruszce nieszlachetne i towary z nich), z osobna wyszczególnione, następnie wszystkie w tej klasie osobno wymienione przedmioty, które z powodu połączenia swego powinnyby należeć do jednego z dwóch powyżej wymienionych numerów, do których się jednakowoż stosuje stopy, co najmniej 120.— K, względnie 240.— K lub więcej, należy odprawiać podług osobnych numerów, do których należą. Przy towarach z nieszlachetnych kruszców, o ile taryfa nie zawiera osobnych postanowień, pozostaje połączenie z przędziwem lub tkaninami, z wyjątkiem jedwabiu, koronek i haftów, bez wpływu na opłatę celną.	
z 523	Bouillons, blaszki metalowe, cieniutkie (także we foliach) i przędziwo z nieszlachetnych kruszców, względnie aliaży ich:	
c)	pozłocone lub złotem platerowane:	
	1. przędziwo	400.—
	2. bouillons, blaszki metalowe, cieniutkie (także we foliach) .	480.—
	Uwaga. Do Nr. 523 powszechnej taryfy należy barwiona i modelowana blacha z cementowanego, posrebrzanego lub pozłacanego drutu, jakoteż wszelkiego rodzaju cięta blacha.	
	(z 526/538) Maszyny, przyrządy i części ich składowe z drzewa, żelaza lub nieszlachetnych kruszców, z wyjątkiem należących do klas XLI i XLII powszechnej taryfy:	
526	Kotły parowe; alembiki, chłodnice i przyrządy do gotowania; cysterny i rezerwoary do ziemnego oleju; wszystkie te wykończone, także z przynależną i przymocowaną armaturą:	
a)	z żelaza:	
	1. alembiki, chłodnice i przyrządy do gotowania	24.—
	2. inne	20.—
b)	z żelaza, z częściami składowemi z nieszlachetnych kruszców . . .	30.—
c)	z nieszlachetnych kruszców:	
	1. cysterny i rezerwoary do ziemnego oleju	40.—
	2. inne	32.—
z 527	Całkiem gotowe machiny parowe, przewoźne do celów rolniczych	21.—
528	Maszyny parowe i inne motory, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione (z wyjątkiem motorów należących do klas XLI i XLII); maszyny robocze, w nierozdzielnem połączeniu z motorami parowymi (bagry parowe, żórawie parowe, młoty parowe, pompy parowe, sikawki parowe itp.); wagi od sztuki:	
a)	2 *q* lub poniżej	40.—
b)	więcej jak 2 *q* do 25 *q*	32.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
c)	więcej jak 25 *q* do 100 *q*:	
	1. turbiny parowe	26.—
	2. inne	22.—
d)	1. więcej jak 100 *q* do 500 *q*	21.—
	2. więcej jak 500 do 1000 *q*	19.—
e)	ponad 1000 *q*	18.—
	Uwaga. Pompy tłokowe i pompy plunger, młoty i żórawie parowe, połączone wprost z parowemi maszynami tłokowemi, wagi do 500 *q*	20.—
529	*a)* Maszyny do obrabiania drzewa wagi od sztuki 100 *q* lub powyżej . .	13.50
	b) Maszyny do obrabiania drzewa, wagi od sztuki mniej jak 100 *q*; maszyny do obrabiania kamieni, wagi 100 *q* lub powyżej	18.—
	c) inne maszyny do narzędzi	20.—
z 530	Maszyny rolnicze i przyrządy, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione:	
a)	pługi parowe	10.—
b)	młocarnie	17.—
z *c)* z 2.	inne: z żelaza z wyjątkiem kosiarek	20.—
531	Maszyny do przysposabiania i przerabiania lnu, konopi, juty i innych do klasy XXIII taryfy powszechnej należących materyałów przędziwa, wełny czesanej (Kammwolle) i jedwabiu; następnie wszystkie maszyny, które służą do przędzenia i kręcenia nici z tych materyałów przędziwa; maszyny do drukowania materyi na firanki; maszyny do haftowania; gremplownice	7.—
532	Maszyny do przysposabiania i przerabiania bawełny wraz z należącemi do przędzenia i kręcenia z niej nici maszynami, o ile do następnego numeru nie należą:	
	a) selfaktory, kardy (gremple)	14.—
	b) inne	5.—
533	Maszyny do przysposabiania i przerabiania, maszyny do przędzenia i skręcania nitek, wszystkie te do przędzalń odpadków lub wyczesków z bawełny i wełny	14.—
534	Warsztaty do robót tkackich i dzianych, następnie maszyny pomocnicze do tkania i dziania:	
	a) warsztaty tkackie i maszyny pomocnicze dla przemysłu tkackiego z wyjątkiem maszyn osnowowych, służących do gładzenia i hartowania materyi (Schlicht- und Zettelmaschinen)	14.—
	b) warsztaty do wyrobu rzemieni, pasów i wężownic	5.—
	c) warsztaty do dzianych robót, o ile do *b* nie należą; maszyny pomocnicze do robót dzianych; maszyny osnowowe, służące do gładzenia i hartowania materyi (Schlicht- und Zettelmaschinen)	10.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
535	Maszyny do szycia i maszyny do wyrobów pończoszkowych:	
a)	podstawki, także rozłożone	18.—
b)	1. Głowy do maszyn do szycia o jednej igle do płaskich i Wendlingowskich sztychów, następnie do maszyn do wyrobów pończoszkowych	73.—
	2. Głowy do innych maszyn do szycia	60.—
	3. Zupełnie wykończone części składowe głów (z wyjątkiem igieł) .	73.—
c)	1. Części składowe głów, nie wykończone, także z surowego odlewu	50.—
	2. Maszyny do szycia o jednej igle do płaskich i Wendlingowskich sztychów, jakoteż maszyny do wyrobów pończoszkowych z podstawą	50.—
	3. Inne maszyny do szycia z podstawą	36.—
536	Maszyny i przyrządy, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, z drzewa (to jest z 75 procent i więcej drzewa)	15.—
537	Maszyny i przyrządy, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, z nieszlachetnych kruszców (to jest więcej jak 50 procent nieszlachetnych kruszców)	34.—
538	Maszyny i przyrządy, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, inne, wagi od sztuki:	
a)	2 *q* lub poniżej:	
	1. maszyny do obrabiania kruszców	26.—
	2. wszystkie inne, tu należące maszyny	24.—
b)	więcej jak 2 *q* do 10 *q*:	
	1. maszyny do obrabiania kruszców	24.—
	2. wszystkie inne tu należące maszyny	22.—
c)	ponad 10 *q*:	
	1. więcej jak 10 *q* do 20 *q*:	
	α) maszyny do obrabiania kruszców	21.—
	β) wszystkie inne, należące tu maszyny	20.—
	2. więcej jak 20 *q* do 50 *q*	19.—
	3. więcej jak 50 *q* do 100 *q*	18.—
	4. ponad 100 *q*	16.—
	Uwagi.	
	1. Hydrauliczne magle i maszyny walcowe do kutnerowania bawełny z osadzonemi gremplami, bez względu na wagę sztuki, jakoteż kalandry, wagi od sztuki ponad 60 *q* . . .	5.—
	2. Przyrządy do suszenia bez względu na wagę sztuki . . .	12.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	Uwagi do klasy XL powszechnej taryfy.	
	1. Jako części maszyn lub przyrządów należy odprawiać takie przedmioty, w taryfie osobno nie wymienione, które do żadnego innego użytku, prócz do składania maszyn względnie przyrządów się nie nadają.	
	Części składowe maszyn, względnie przyrządów, przy dowozie ich z osobna, odprawia się tak, jak dotyczące maszyny (przyrządy).	
	Do takich części składowych stosuje się cła Nr. 526 do 538 w tym przypadku, jeżeli przy odprawianiu dowozowem strona dostarczy dowodów potrzebnych do taryfowego osądzenia dotyczącej maszyny (względnie przyrządu). W razie, jeżeli takie dowody nie zostaną przedłożone, natenczas wymierza się opłatę celną od części składowych maszyn i przyrządów (wyjąwszy części składowe maszyn do szycia i wyrobów pończoszkowych) w sposób następujący:	
	od części składowych z samego drzewa lub z 75 procent, albotéż więcej drzewa podług Nr. 536;	
	od części składowych z samych nieszlachetnych kruszców, lub też z więcej, jak 50 procent nieszlachetnych kruszców podług Nr. 537;	
	od wszystkich innych części składowych, wagi od sztuki: więcej jak 2 *q* podług Nr. 528 *b*. 2 *q* lub poniżej podług Nr. 528 *a*.	
	2. Okucia grempiowe należy odprawiać zawsze osobno podług Nr. 467.	
	3. Części maszyn lub przyrządów, osobno nie wymienione, które stosownie do swej jakości do Nr. 481 *a*, względnie 483 *a* należą, należy odprawiać podług tych numerów tylko, o ile są nieobrobione. Maszyny, względnie przyrządy, które wchodzą w rozłożonym stanie, są od tej ulgi wyłączone.	
	(z 539/546) Maszyny i przyrządy elektryczne, jakoteż elektrotechniczne przedmioty potrzebne do użytku:	
539	Dynamomaszyny i elektromotory (z wyjątkiem motorów automobilowych), także w nierozdzielnem połączeniu z mechanicznemi urządzeniami lub przyrządami; transformatory (urządzenia do przekształcania, obrotowe lub stałe); wagi od sztuki:	
a)	25 kilogramów lub poniżej	50.—
b)	więcej jak 25 kilogramów do 5 *q*	40.—
c)	więcej jak 5 *q* do 30 *q*	32.—
d)	więcej jak 30 *q* do 80 *q*	28.—
e)	ponad 80 *q*	20.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
540	Przyrządy telegraficzne, do dzwonienia, sygnałowe i przyrządy zabezpieczające przy kolei żelaznej, elektryczne; telefony i mikrofony; urządzenia piorunochronne (z wyłączeniem konduktorów); przyrządy do mierzenia i liczenia, elektryczne; wagi od sztuki:	
a)	5 kilogramów lub więcej	120.—
b)	mniej jak 5 kilogramów:	
	1. telefony i mikrofony wraz z przynależnemi urządzeniami piorunochronnemi	140.—
	2. inne	200.—
541	Urządzenia do przerywania i łączenia prądu elektrycznego, montowane ubezpieczenia itp., elektryczne przyrządy przewodowe; te wszystkie w oprawach (puszkach itp.) wagi od sztuki do 250 gramów	150.—
z 542	Oprawione przedmioty szklanne do wywoływania elektrycznych zjawisk świetlnych	120.—
543	Przyrządy, elektryczne, i elektrotechniczne urządzenia (regulatory, przyrządy do regulowania oporu prądu, do zamykania lub puszczania prądu elektrycznego itp.), w taryfie powszechnej osobno nie wymienione	120.—
z 544	Kable i druty izolowane do przewodów elektrycznych:	
z *b)*	bez metalowej ochrony, z izolacyą:	
2.	kauczukową lub gutaperchową	70.—
3.	α) z jedwabiu, także w połączeniu z azbestem, papierem itp. .	145.—
	β) z jedwabiu, w połączeniu z kauczukiem, gutaperchą lub materyałami zastępującymi je; z innych nici przędziwa, także w połączeniu z azbestem, papierem itp. z kauczukiem, gutaperchą lub innymi materyałami zastępującemi je	90.—
546	Węgle elektryczne:	
a)	węgiel do oświetlania (świece węglowe) wagi 1 kilograma i poniżej za metr bieżący	40.—
b)	inne	24.—
550	Koła do jazdy, zupełne, także rozłożone; gotowe ramy do takich kół, także w połączeniu z innemi częściami kół do jazdy; garnitury do kół do jazdy	od sztuki 60.—
552	Części składowe kół do jazdy (zwory rurowe, widły, kierownice, podpory do siodeł, koła łańcuchowe, pedały, wentyle, części hamulcowe, piasta i obrotniki [także rozłożone], łańcuchy kołowe, korby pedałowe, sprychy z gwintami, czapki do sprych, wiercone dzwona itd.), obrobione .	za 100 kilogramów 180.—
	Uwaga do Nr. 557 taryfy powszechnej. Wozy dla kolei elektrycznych można stosownie do życzenia strony odprawiać w jeden z następujących sposobów:	
	a) jeżeli motor jest odłączony i osobno do wymiaru opłaty celnej przedłożony, należy go odprawiać podług Nr. 539, wóz zaś sam podług tego numeru taryfy powszechnej, do którego odpowiednio do swojej dalszej jakości należy;	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	b) jeżeli motor nie jest odłączony, tylko wraz z wozem do wymiaru opłaty celnej dostawiony, natenczas należy stosować tę stopę celną, do której wóz, odpowiednio do swej innej jakości należy a oprócz tego pobiera się od każdych 100 kilogramów łącznej wagi wozu i motoru dodatek w kwocie	8.—
		od 1 kilograma
z 568 *c*	Prawdziwe złoto listkowe	6.—
564	Druty z czystego srebra lub z czystego srebra z rdzeniem z nieszlachetnych kruszców, także pozłocone lub złotem platerowane, o średnicy 2 milimetrów lub mniej	4.—
565	Bouillons, balszki metalowe, cieniutkie i przędziwa ze szlachetnych kruszców; tkaniny, plecionki, pasmanterye i inne wyroby z drutów tego rodzaju, blaszek metalowych, cieniutkich i przędziwa	9.—
z 566	Półtowary ze szlachetnych kruszców, nie lutowane:	
z *a)*	ukształtowane blachy ze złota i platyny	4.50
z *b)*	ukształtowane blachy ze srebra	4.50
567	Wyroby ze złota i inne towary, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione, całkiem lub częściowo ze złota lub platyny, także w połączeniu z prawdziwemi lub fałszywemi perłami lub koralami, drogimi lub na pół drogimi kamieniami i naśladowaniami drogich kamieni	24.—
z 568	Wyroby ze srebra i inne towary, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione, całkiem lub częściowo ze srebra, także złocone albo w połączeniu z prawdziwemi lub fałszywemi perłami albo też koralami, drogimi lub półdrogimi kamieniami i naśladowaniami drogich kamieni:	
a)	Noże, widelce i łyżki, także trzonki do noży i widelców, wagi od sztuki ponad 10 gramów:	
	1. gładkie	8.—
	2. inne	10.—
b)	Noże, widelce i łyżki, także trzonki do noży i widelców, wagi od sztuki 10 gramów lub poniżej	12.—
d)	inne wyroby, z wyjątkiem stroju z prawdziwych dyamentów lub pereł, oprawionego w srebro, dalej wyroby ze srebra złotem platyrowane (towar doublé):	
	1. wyroby ze srebra, złotem platyrowane (towar doublé) . . .	10.—
	2. inne, wagi od sztuki:	
	α) więcej jak 1000 gramów	12.—
	β) więcej jak 750 do 1000 gramów	13.—
	γ) więcej jak 400 do 750 gramów	14.—
	δ) więcej jak 250 do 400 gramów	15.—
	ε) 250 gramów, lub mniej	16.—
	Uwaga. Gładkie półmiski, talerze, kaserolki, sosierki i chłodniki szampanowe, bez względu na wagę sztuki	12.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	(z 573/578) Instrumenty (z wyjątkiem do klasy XLI powszechnej taryfy należących i instrumentów muzycznych):	od 1 kilograma
573	Instrumenty, chirurgiczne, i inne instrumenty lekarskie:	
a)	ze szkła	1.20
b)	z innych materyałów	1.50
574	Instrumenty, matematyczne i fizykalne	1.50
	Uwaga. Uwolnienia od opłaty celnej, przyznanego w artykule XI, l. 1 celno-taryfowej ustawy dla ścisłych instrumentów do celów naukowych, udziela się nietylko publicznym zakładom, lecz w obrocie traktatowym także innym stronom, pod warunkiem, że pobierający je wykaże się poświadczeniem władzy, iż instrument wprowadzany przeznaczony jest do jego własnych prac naukowych, a nie do przemysłowego zarobkowania, do wykonania zawodowej praktyki lub też handlu.	
z 575	Instrumenty, optyczne:	
z *a)*	cwikiery, okulary, lornety i inne szkła do oczu:	
1.	w oprawach, z wyjątkiem opraw z kruszców szlachetnych . .	5.50
z *b)*	lornetki operowe:	
z 1.	w oprawach, z wyjątkiem opraw z kruszców szlachetnych lub aluminium	3.50
z 2.	w oprawach ze srebra lub aluminium	5.—
z *c)* 2	Kamery fotograficzne, statywowe bez soczewek	2.—
	Uwaga. Przy dowozowem odprawianiu kamer statywowych z optycznemi soczewkami można te ostatnie razem z ich oprawą odłączyć i stosować do nich ogólną stopę Nr. 575 *b* 1 powszechnej taryfy, fotograficzne kamery zaś bez soczewek można odprawiać podług stopy traktatowej Nr. 575 *c*.	
576	Instrumenty, w powszechnej taryfie osobno nie wymienione	1.50
578	Wagi i części składowe wag, z wyjątkiem wag ścisłych do Nr. 574 należących:	od 100 kilogramów
a)	wagi decymalne i mostowe	30.—
b)	inne	60.—
579	Fortepiany, pianina, harmonium itp. instrumenty klawiszowe (z wyjątkiem organów)	70.—
z 581	Większe harmoniki ręczne (akkordeons) bez okuć ozdobnych i bez ozdobnych lejków, bez względu na materyał i obrobienie klap	36.—
582	Instrumenty muzyczne, w powyższej taryfie nie wymienione	24.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
583	Mechanizmy fortepianowe i pianinowe; rejestra głosowe i płyty głosowe do harmonium	bez opłaty
z 584 *b)*	Struny stalowe	32.—
589	Zegary i werki zegarowe, osobno nie wymienione; oprawy zegarowe; pędy z wstawionymi czopkami i naniutowanymi kółkami:	
	a) zegary szwarcwaldzkie	130.—
	b) oprawy zegarowe; pędy z wstawionymi czopkami i z naniutowanemi kółkami	130.—
	c) wszystkie inne towary tu należące	260.—
	Uwaga. Pod zegarami szwarcwaldzkimi rozumie się wszystkie te zegary, przy których garnitury do werków zegarowych należące (pominąwszy dzwonki i łańcuszki do ciężarków zegarowych) są umieszczone w drewnianych oprawach z drewnianemi tak tylnemi jak i bocznemi ścianami. Brak tarcz zegarowych lub samych bocznych ścian nie wywiera wpływu na wymiar opłaty celnej.	
	Cyfry złocone, jakoteż złocone, wąskie paski brzeżne na metalowych tarczach takich zegarów pozostają bez uwzględnienia. Jakość opatrzenia strony, na widok wystawionej, zegarów szwarcwaldzkich ma o tyle tylko wpływ na odprawianie celne, że części znajdujące się na stronie na widok wystawionej, sporządzone całkiem lub częściowo z pozłacanych lub posrebrzanych, nieszlachetnych kruszców, wykluczają stosowanie cła traktatowego.	
	Zegary sporządzone na sposób zegarów szwarcwaldzkich odprawia się, jeżeli oprócz bocznych ścian brakują także tylne ściany, jako werki zegarowe Nr. 589.	
	Za drewniane oprawy do zegarów szwarcwaldzkich należy uważać nietylko te oprawy, na których są już nawiercone, mosiądzem obite otwory, lecz także i takie, które mają i dalej idące połączenie z pojedynczymi lub kilkoma garniturami zegarowymi (ale jeszcze w werki nie złożonymi).	
590	Garnitury wszelkiego rodzaju do zegarów Nr. 586	130.—
	Uwaga. Jako garnitury zegarowe wszelkiego rodzaju do zegarów Nr. 589 należy uważać tylko pojedyncze części składowe, które służą do składania werków zegarowych i zegaru pomienionego numeru, mianowicie tryby wychwytowa, echappements, sprężyny, haki, skoble, kółka, wrzecionka, czopki, sprężyny kręcone, perpendykuły, klucze zegarowe i części ich, tarcze z cyframi lub bez nich, następnie tego rodzaju skale (dla kontroli wertykalnego położenia perpendykułu), pierścienie do tarcz.	
	Te części składowe odróżniają się od garniturów do zegarków kieszonkowych Nr. 588 powszechnej taryfy, o ile dla obydwóch gatunków zegarów są te same, po większej części większymi rozmiarami, po części także tem, że są zwyczajnie, mniej przednio wykonane. — W przypadkach wątpliwych, które w drodze opinii rzeczoznawców nie dają się rozstrzygnąć, zwłaszcza przy częściach składowych dla małych, osobno nie wymienionych	

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
	zegarków i werków zegarkowych Nr. 589 wymiar opłaty celnej od wątpliwych garniturów odbywać się ma podług Nr. 588 taryfy powszechnej.	
	Koperty, dzwonki, ciężarki, łańcuszki do ciężarków zegarowych, łańcuszki strojowe do zegarów, jakoteż nie metalowe garnitury zegarowe, na przykład z drzewa, kości, szkła, papieru należy odprawiać podług materyału.	
z 597	Tlenki i zasady, w powszechnej taryfie osobno wymienione:	
z *a)*	soda żrąca (soda kaustyczna, wodorotlen sodu), stała	7.20
e)	glin, sztuczny (wodan glinu, wodorotlen aluminium)	7.—
g)	biel cynkowa (biały tlenek cynkowy); popiół cynkowy (szary tlenek cynku)	7.20
h)	tlenek cyny, sztuczny (popiół cynowy)	7.—
k)	glejta ołowiowa w łuskach i kawałkach (glejta srebrna i złota) . . .	4.80
l)	glejta ołowiowia, mielona, w formie proszku; masykot i minie . . .	9.60
z 598	Kwasy, osobno wymienione:	
z *c)*	kwas siarkowy (wodnik kwasu siarkowego):	
1.	nie dymiący	1.20
2.	dymiący	1.80
z *d)*	kwas borowy:	
2.	rafinowany	bez opłaty
e)	kwas szczawiowy (Zuckersäure, Kleesäure)	12.—
z 599	Sole potasowe, sodowe i amonowe, w powszechnej taryfie osobno wymienione:	
z *c)*	potaż, siarczan potasu; potas i sód, dwusiarczan potasu i sodu; preparat winianu kwaśnego	1.90
z *e)*	szkło wodne, stałe	2.50
z *i)*	boraks, rafinowany	6.—
k)	azotan sodu, surowy manganian i nadmanganian potasu i sodu; szczawian potasowy (sól szczawikowa): winian kwaśny, rafinowany; węglan amoniowy	9.60
m)	chromian potasu i sodu (chromian potasu i sodu, żółty i dwuchromian potasu i sodu, czerwony); octan amoniowy (acetat amoniowy); acetat potasowy (octan potasowy i octan potasowy przyswędkowy); acetat sodowy (octan i octan sodowy przyswędkowy)	14.50
z *o)*	1. wątroba siarczana	10.—
	2. siarczyn potasowy i sodowy; fosforan sodu	14.—
	3. siarczyn amoniowy; chloran sodowy	24.—
z 600	Sole potasowe, stroncyowe, barowe i magneziowe, osobno wymienione:	
d)	spodium (węgiel kościany)	1.50
e)	wapno chlorowe	1.80
z *g)*	biel barowa	5.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 601	Połączenia aluminiowe, żelaza, chromu, niklu i kobaltu, osobno wymienione:	
a)	1. bajce żelazne wszelkiego rodzaju; witryol żelazowy	1.20
	2. szkło kobaltowe, mełte, smalta, proszek szklanny	bez opłaty
b)	ałuny; siarczan i solan glinu (siarczan aluminiowy, chlorek aluminiowy)	3.60
z 602	Połączenia miedzi, ołowiu, cynku i cyny, w taryfie powszechnej osobno wymienione:	
a)	witryol miedzi; witryol admonterski (mieszany witryol żelaza i miedzi)	3.60
d)	biel ołowiowa	9.60
e)	1. octan ołowiu przyswędkowy; sól cynowa (chlorek cyny) i inne preparaty cyny; cukier ołowiowy, ocet ołowiowy	12.50
	2. siarkan ołowiu, także osad ołowiowy	10.—
z *f)*	1. litopony i biel gryfitowa	10.—
	2. saletrzan ołowiu	16.—
	3. saletrzan miedzi	6.—
z 604	Połączenia organiczne, osobno wymienione:	
a)	gliceryna, surowa	1.50
b)	gliceryna, oczyszczona, tj. jasna jak woda lub innej barwy, bez popiołu	6.—
c)	olej anilinowy; nitrobenzol; antracen, surowy; naftalina, surowa; kwas karbolowy, surowy	3.60
	Uwagi.	
	1. Czysty kwas karbolowy, płynny lub stały, należy do Nr. 622, oczyszczony do Nr. 604 *e.*	
	2. Do Nr. 604 *c* należy także sól anilinowa.	
e)	krezol (kwas krezolowy, melasa z krystalizowanego czystego kwasu karbolowego)	9.60
605	Kopeć, proch węglany i mielone czernidła (z wyjątkiem do Nr. 600 *d* należącego ziarnistego węgla z kości)	4.—
606	Sadze rozrobione z wodą	5.—
	Uwaga. Tu należy także bajca orzechowa.	
607	Czernidła przyrządzone	14.—
z 608	Smarowidła do obuwia:	
b)	inne, jak nie płynne, czarne, także tak zwana pasta do skóry	50.—
z 610	Żelatyna (galareta czyszczona, wyschnięta zwierzęca i roślinna), także sproszkowana	15.—
z 611	Klej wszelkiego rodzaju	9.50
612	Albumina i albuminoidy; kazeina, kazeogumy	14.50
613	Skrobia (także mąka skrobiowa)	16.—
617	Fosforany, kwasami nadczynione (nadfosforany)	bez opłaty

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
622	Chemiczne materyały pomocnicze i wytwory, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione	od wartości 15 procent
	Uwagi.	
	1. Jeżeli przy zastosowaniu tej wartościowej stopy celnej okaże się obciążenie celne, które wynosi więcej jak 40.— K od 100 kilogramów, natenczas należy pobierać opłatę celną podług tej stopy 40.— K.	
	2. Jeżeli strona obowiązana do uiszczenia opłaty celnej okaże gotowość zapłacenia należytości w wymiarze 40.— K od 100 kilogramów, w takim razie należy zaniechać oświadczenia co do wartości towaru.	
	3. Nr. 622 stosuje się także do bezwodnika kwasu siarkowego.	
		od 100 kilogramów
624	Lakiery (z dodatkiem żywicy, terpentyny, oleju skalnego lub wyskoku) . .	60.—
625	Barwniki smołowe:	
	a) alizaryna; sztuczne indygo	bez opłaty
	b) wszystkie inne	od wartości 12 procent
	Uwagi.	
	1. Jeżeli przy zastosowaniu tej wartościowej stopy celnej okaże się obciążenie celne, które wynosi więcej jak 45.— K od 100 kilogramów, natenczas należy pobierać opłatę celną podług tej stopy 45.— K.	
	2. Jeżeli strona obowiązana do uiszczenia opłaty celnej okaże gotowość zapłacenia należytości w wymiarze 45.— K od 100 kilogramów, w takim razie należy zaniechać oświadczenia co do wartości towaru.	
	3. Co do odprawiania celnego syntetycznego indygo porównaj uwagę 2 przy Nr. 162.	
		od 100 kilogramów
626	Farby, w taryfie powszechnej osobno nie wymienione	24.—
627	Wszystkie farby w papierkach, torebkach, pastach, tubach, pęcherzach, czarkach, słoikach, muszlach i skrzynkach	65.—
z 629	Ołówki czarne i kolorowe, w oprawie lub bez oprawy	50.—
630	Towary lekarskie, przyrządzone, jakoteż wszelkie środki, które stosownie do swoich napisów, etykiet, owinięć itp. mają być lekami dla ludzi, a także i zwierząt; do celów leczniczych przysposobiona wata i bandaże	57.—
z 633	Perfumy (jakoteż wszelkie wonne substancye i mieszaniny, które stosownie do owinięć, etykiet, przepisów używania itp. mają być pachnidłami); kosmetyki:	
a)	nie zawierające alkoholu (barwidła toaletowe, perfumowany puder, olejki do włosów, pomady, pasty do zębów, trociczki)	180.—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
637	Mydło:	
a)	ordynarne	9.—
b)	przednie tj. perfumowane lub w tabliczkach, kulkach, puszkach, słoikach	36.—
z 638	Światełka nocne w połączeniu z pływakami korkowymi, tekturowymi lub z innego materyału	36.—
z 640	Zapałki	14.—
647	Książki, druki, także kalendarze literackimi dodatkami, gazety, mapy (naukowe), nuty, papier, zapisany, akta i manuskrypty	bez opłat
648	Miedzio- i staloryty, litografie, drzeworyty, kunsztowne druki farbami itp.; wszystkie te z wyjątkiem hurtownych wyrobów drukowanych obrazów fabrycznych, należących do Nr. 299; fotografie	bez opłaty

Uwagi do klasy L powszechnej taryfy.

1. Książki, kalendarze, obrazy (z wyjątkiem hurtownych wyrobów drukowanych obrazów fabrycznych, należących do Nr. 299), nuty itd. broszurowane lub też w papier, tekturę, płótno introligatorskie albo w skórę oprawione, odprawia się podług Nr. 647, względnie 648 bez opłaty. Przy tem nie mają być brane na uwagę ewentualnie znajdujące się klamry lub okucia z nieszlachetnych (także pozłoconych lub posrebrzonych) kruszców.

   Ewentualny druk złoty i srebrny, jakoteż złocone i srebrzone brzegi pozostają przy taryfowaniu oprawionych książek itd. Nr. 647, jakoteż przy taryfowaniu obrazów należących do Nr. 648, bez uwzględnienia.

   Książki, kalendarze, obrazy, nuty itd. w oprawach, całkiem lub częściowo z innych zwyczajnych lub przednich, lub z najprzedniejszych materyałów należy odprawiać podług odpowiednich numerów klasy XXIX powszechnej taryfy.

   Oprawy, teki, kartony itp., w które książki, obrazy itd. są włożone lub wsunięte, należy odprawiać oddzielnie według jakości materyału nawet i w takim razie, jeżeli widocznem jest, że do włożonych, względnie wsuniętych książek, obrazów itd. należą.

2. Arkusze z obrazkami dla dzieci i inne obrazy Nr. 299, także z krótkim tekstem, oprawione, jakoteż książki z obrazkami dla dzieci odprawia się nie podług Nr. 648, lecz stosować do nich należy postanowienia klasy XXIX powszechnej taryfy. — Obrazki w oprawionych książkach, nawet jeżeli należą same przez się do Nr. 299, jakoteż ilustracye w tekście książek wstawione, pozostają bez wpływu na wymiar opłaty celnej; takie wyroby drukowe podpadają pod Nr. 647.

Numer austryacko-węgierskiej taryfy powszechnej	Nazwa przedmiotów	Stopa celna od 100 kilogramów w koronach
z 652	Mąka kościana	bez opłaty
	Do ogólnych uwag do powszechnej taryfy celnej, dowozowej.	
	Postanowienia ogólnej uwagi do taryfy celnej dowozowej, co do wymiaru opłaty celnej od zabawek dla dzieci zmienia się w sposób, jak następuje:	
	Dodatki, służące do połączenia pojedynczych części składowych zabawek, jak druty, szarniry, klamry, szpagaty, przędziwa, sznurki, kawałki materyi, paski papierowe itp., jakoteż mało znaczące dodatki z przednich albo najprzedniejszych materyałów pozostają bez wpływu na wymiar opłaty celnej, z wyjątkiem przy zabawkach drewnianych Nr. 355 *a*, które z powodu dodatków tego rodzaju, jakoteż z powodu połączeń ze zwykłymi materyałami podpadają pod Nr. 355 *b*.	
	W myśl powyższego postanowienia nie będą na przykład brane na uwagę:	
	Wąskie paski i mało znaczące dodatki z jedwabiu lub koronek, pojedyncze kawałki lionskich drutów lub przędziw, pojedyncze sztuczne kwiaty przy ubranych lalkach lub mebelkach lalkowych, paski koronkowe przy firankach izdebek lalkowych; wstążeczki do ubierania małych figurek zwierząt; nitki, sznurki i wstążeczki do wprawiania w ruch mechanicznych zabawek; proste sznurki do zawieszania z nitek tkackich z kutasikami na trąbkach dla dzieci, sznurki wyciągnięte na bębnach dla dzieci, sznurki jako podkładki pojedynczych tonów przy harmonikach szklannych lub metalowych; małe kółeczka żelazne lub metalowe u zwierząt na deseczkach umocowanych, pojedyncze, także ornamentacyą opatrzone lub niklowane części składowe z żelaza lub nieszlachetnych kruszców, jak na przykład z mosiężnej, miedzianej itd. blachy sporządzone drzwiczki przy żelaznych kuchniach, małe dzwonki z niklowanej blachy mosiężnej przy zwierzętach futerkiem pokrytych, kółka ołowiane na mechanicznych zabawkach blaszanych; paski ze skóry lub ceraty, które jako naśladowanie zaprzęgu są nalepione na małe konie; ogony i grzywy przy mniejszych figurach zwierząt, z materyałów przędziwa lub pasków futrzanych; wzory na papierze, także zszyte, dołączone do skrzynek ze sprzętami do budowania, do zabawek mozaikowych i do tp. zabawek do składania, jakoteż na małe skrzynki zabawek nalepione obrazki.	
	Ptactwo, z drzewa, papieru itd. sporządzone ze zwyczajnemi, wlepionemi lub nalepionemi piórkami, odprawia się jako zabawki w połączeniu z przednimi materyałami.	
	Lalki i głowy lalek Nrów 282 *c*, 299, 300 *d*, 318, 342 *b*, 355 *d*, 388 *d*, 424 *b*, 426 *c*, 486 i 522 w połączeniu z naśladownictwami wyrobów perukarskich z innych materyałów jak z ludzkich włosów	100.—

Oświadczenie z dnia 28. lutego 1905,

dotyczące

zmiany artykułu 7. na dniu 25. stycznia 1905 podpisanego, dodatkowego traktatu do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891 zawartego między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem.

Zmieniając postanowienie w pierwszym ustępie artykułu 7. na dniu 25. stycznia 1905 w Berlinie podpisanego, dodatkowego traktatu do traktatu handlowego i celnego między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem z dnia 6. grudnia 1891 podpisani w imieniu Stron traktat zawierających ułożyli, co następuje:

Jako czas, od którego pomieniony traktat dodatkowy wchodzi w życie, w miejsce dnia 15. lutego 1906 oznacza się dzień 1. marca 1906.

Oświadczenie to ma być ratyfikowane a ratyfikacye mają być równocześnie z ratyfikacyami pomienionego traktatu dodatkowego wymienione.

Działo się w podwójnem wygotowaniu w Berlinie, dnia 28. lutego 1905.

(L. S.) **Szögyény** wlr.

(L. S.) **hrabia Posadowsky** wlr.

(L. S.) **baron Richthofen** wlr.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis, quae in tractatu hoc ejusque adnexis declarationeque continentur, ea rata grataque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die decimo quinto mensis Februarii anno millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a Mihálovich,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Za zgodą obu Izb Rady państwa ogłasza się ten traktat dodatkowy z dnia 25. stycznia 1905 wraz z załącznikami, jakoteż należące do tegoż oświadczenie z dnia 28. lutego 1905.

We Wiedniu, dnia 21. lutego 1906.

Gautsch wlr. **Kosel** wlr.
Buquoy wlr. **Auersperg** wlr.

25.

Umowa z dnia 25. stycznia 1905 między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(Zawarta w Berlinie dnia 25. stycznia 1905. przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana we Wiedniu dnia 15. lutego 1906, ratyfikacye wzajemne wymieniono dnia 19. lutego 1906 w Berlinie.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro et a Plenipotentiariis Majestatis Suae Germaniae Imperatoris, Borussiae Regis, ad regulandum pecudum et rerum beluinarum commercium conventio Berolini die vigesimo quinto mensis Januarii anni elapsi inita et signata fuit tenoris sequentis:

Jego CMość Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski

z jednej strony a

Jego CMość Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu Państwa niemieckiego

z drugiej strony, pragnąc uregulować nową umową obrót zwierząt i płodów surowych zwierzęcych pomiędzy Swojemi obszarami, mianowali w tym celu pełnomocnikami:

Jego CMość Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski:

Swego szambelana, rzeczywistego, tajnego radcę, nadzwyczajnego i upełnomocnionego ambasadora przy Jego CMości Cesarzu niemieckim, Królu pruskim, Władysława Szögyény-Marich de Magyar-Szögyén i Szolgaegyháza,

Jego CMość Cesarz niemiecki, Król pruski:

Swego ministra, rzeczywistego, tajnego radcę, sekretarza stanu spraw wewnętrznych, Artura hrabiego Posadowsky'ego-Wehnera

i

Swego rzeczywistego, tajnego radcę, sekretarza stanu urzędu spraw zewnętrznych Oswalda barona Richthofena,

którzy, z zastrzeżeniem wzajemnej ratyfikacyi, następującą umowę, tyczącą się chorób zaraźliwych zwierzęcych, zawarli:

Artykuł 1.

Obrót, z obszarów jednej ze Stron rokujących do obszarów drugiej Strony, zwierząt łącznie z drobiem, płodów surowych, zwierzęcych i przedmiotów, z którymi zarodki chorób zaraźliwych zwierzęcych mogłyby być roznoszone, może być do pewnych stacyi wchodowych ograniczony i państwo wchodowe może go w tych stacyach poddać kontroli weterynarskiej.

Artykuł 2.

Wprowadzając zwierzęta i przedmioty w artykule 1. wzmiankowane z obszarów jednej do obszarów drugiej Strony, lub mając je przez te drugie obszary przeprowadzić, wykazać się należy świadectwem pochodzenia. Świadectwo powinno być wystawione przez władzę miejscową i, o ile tyczy się zwierząt żyjących, opatrzone potwierdzeniem weterynarza przez rząd mianowanego lub przez władzę rządową do tego osobno upoważnionego, że zwierzęta te są zdrowe. Jeżeli świadectwo nie jest napisane w języku niemieckim, dołączony być ma do niego przekład niemiecki, urzędownie uwierzytelniony. Świadectwo ułożone być powinno tak, żeby można było dowiedzieć się z niego dokładnie, skąd zwierzęta i przedmioty pochodzą i którą drogą do stacyi wchodowej przybyły; potwierdzenie weterynarskie ma nadto poświadczać, że w ostatnich 40 dniach przed odejściem transportu ani w miejscu pochodzenia, ani w gminach sąsiednich nie panował księgosusz i że nie było tam żadnej innej choroby zaraźliwej, podlegającej obowiązkowi uwiadamiania i mogącej udzielić się owemu rodzajowi zwierząt, dla których świadectwa te zostały wydane. (Co do potwierdzeń weterynarskich jednak porównaj przy posyłkach drobiu ustęp 4.)

Gdyby zdarzył się pojedynczy przypadek zapalenia śledziony, zapalenia tkanek, czerwonki lub wścieklizny w gminie sąsiedniej, nie przeszkadza to wystawieniu świadectwa, okoliczność ta jednak winna być w niem uwidoczniona. To samo dotyczy wyrzutów pęcherzykowych przy wystawianiu świadectw dla wołów i wałachów.

Dla każdego konia, muła, osła i bydlęcia rogatego należy wystawiać osobny paszport, dla owiec, kóz, świń i drobiu dozwolone są paszporty zbiorowe.

Paszporty zbiorowe dla posyłek drobiu mają być opatrzone potwierdzeniem, że w gminie, z której wywozi się zwierzęta, ani żadna zaraźliwa choroba drobiu nie grasuje, ani też w przeciągu dni 14 od dnia, w którym urzędownie wygaśnięcie takiej choroby stwierdzone zostało, nie grasowała. Przytem przyjmuje się, że pomiędzy ostatnim przypadkiem choroby a chwilą urzędowego uznania zarazy za wygasłą również dni 14 upłynęło.

Świadectwa są ważne dni ośm. Jeżeli termin ten upłynie podczas transportu, w takim razie, żeby świadectwa były jeszcze przez następne dni ośm ważne, weterynarz przez rząd mianowany lub przez władzę rządową do tego osobno upoważniony powinien znowu bydło oglądnąć i zanotować w świadectwie wynik tych oględzin.

Jeżeli transporty odbywają się koleją żelazną lub okrętem, weterynarz przez rząd mianowany lub przez władzę rządową do tego osobno upoważniony ma przed ładowaniem przedsiębrać osobne oględziny i zapisać w świadectwie ich wynik.

Transporty drobiu odbywające się koleją żelazną i okrętem poddaje się jednak przed ładowaniem tylko w tym razie weterynarskim oględzinom, jeżeli potwierdzenia zdrowia dla nich przedłożone wystawione zostały przed więcej jak trzema dniami.

Obrót topionego łoju i tłuszczu, wełny fabrycznie mytej i w workach zamkniętych zapakowanej, jelit w zamkniętych skrzyniach lub beczkach umieszczonych, suchych lub nasolonych, dozwolony jest nawet bez dołączenia świadectw pochodzenia.

Artykuł 3.

Posyłki, nie odpowiadające przepisom powyższym, tudzież zwierzęta, które weterynarz na granicy uzna za dotknięte chorobą zaraźliwą lub za podejrzane o taką chorobę, nakoniec zwierzęta, które ze zwierzętami choremi lub podejrzanemi były transportowane lub w jakikolwiek sposób z niemi się stykały, mogą być ze stacyi wchodowej na powrót odesłane. Przyczynę odesłania na powrót winien weterynarz graniczny wyrazić w świadectwie i potwierdzić swoim podpisem.

O odesłaniu posyłki i przyczynie tego władza celna pograniczna uwiadomi niezwłocznie najkrótszą drogą władzę administracyjną okręgu pogranicznego tej ze Stron rokujących, z której wywóz miał nastąpić.

Jeżeli choroba taka u zwierząt wprowadzonych dostrzeżoną zostanie dopiero po przejściu granicy, to jest w kraju przeznaczenia, należy przyzwać weterynarza urzędowego (weterynarza rządowego), stan rzeczy protokolarnie stwierdzić i odpis tego protokołu przesłać niezwłocznie drugiej Stronie rokującej.

We wszystkich przypadkach w artykule tym przewidzianych należy podanego ewentualnie imiennie komisarza drugiej ze Stron rokujących (artykuł 6) bezzwłocznie i bezpośrednio zawiadomić.

Artykuł 4.

Gdy na obszarach jednej ze Stron rokujących wybuchnie księgosusz, drugiej Stronie przysługa prawo zakazać lub ograniczyć na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy wprowadzanie odżuwaczy, świń i płodów surowych zwierzęcych, jakoteż przedmiotów, których się zarodki zarazy czepiają.

Artykuł 5.

Gdy choroba zaraźliwa zwierzęca, co do której istnieje obowiązek donoszenia o wybuchu, dostanie się przez obrót bydła z obszarów jednej ze Stron rokujących na obszary drugiej Strony, tej drugiej Stronie przysługa prawo ograniczenia lub zakazu na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, przywozu wszystkich tych rodzajów zwierząt, których zaraza chwycić się może.

Dalej ma prawo jedna ze Stron rokujących ograniczyć lub zabronić dowozu wszelkich rodzajów zwierząt, których zaraza chwycić się może, na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, jeżeli na obszarach drugiej Strony, która z tych chorób zwierzęcych w groźny sposób grasuje.

W przypadkach nosacizny, zapalenia śledziony, zapalenia tkanek, zarazy na dziczyznę i bydło rogate, parchów zwierząt całokopytowych, wyrzutów pęcherzykowych zwierząt całokopytowych i bydła rogatego, jakoteż gdy się rozchodzi o choroby drobiu, zakazy dowozu mogą być wydawane tylko dla transportów nadchodzących z początkowych obszarów (ustęp 1) albo też z obszarów dotkniętych zarazą (ustęp 2). W przypadku ustępu 2 postanowienie to stosuje się także do zarazy płucnej u bydła rogatego.

Jako obszary początkowe albo zarazą dotknięte po myśli tego przepisu uważa się

a) co do zarazy płucnej:

w Austryi w dodatku I bliżej oznaczone obszary zamknięcia,

na Węgrzech komitaty,

w Państwie niemieckiem Państwa związkowe, okręgi regencyjne lub z ostatnimi na równi stojące okręgi administracyjne;

b) co do innych zaraz w ustępie 3 tego artykułu wyszczególnionych:

w Austryi i na Węgrzech w dodatku II bliżej oznaczone obszary zamknięcia,

w Państwie niemieckiem te same obszary jak pod *a)*.

Przepisy powyższych ustępów stosują się także do takich surowych materyałów zwierzęcych i przedmiotów, które zdolne są do przenoszenia zarazków choroby.

Z powodu zawleczenia albo grasowania tuberkulozy nie wydaje się zakazów dowozu.

Umowa ta nie narusza przepisów, zawartych w ustawach Stron rokujących o chorobach zaraźliwych, według których w razie wybuchu chorób zaraźliwych zwierzęcych na granicy lub w pobliżu niej, obrót pomiędzy obustronnymi okręgami pogranicznymi, jakoteż obrót przewozowy przez zagrożony okręg pograniczny, poddany być może dla odwrócenia i przytłumienia tych chorób szczególnym ograniczeniom i zakazom.

Artykuł 6.

Strony rokujące nadają sobie wzajemnie prawo wysyłania komisarzy do obszarów drugiej Strony dla wywiadywania się na miejscu o stanie zdrowia bydła, o urządzeniu obór, rzeźni, zakładów kwarantannowych itp., tudzież o wykonywaniu istniejących przepisów policyjno-weterynarskich. Przybycia komisarzy nie trzeba zapowiadać. Strony rokujące polecą w ogólności władzom, ażeby komisarzom drugiej Strony, gdy się należycie wylegitymują, udzielały na żądanie pomocy i wyjaśnień.

Artykuł 7.

Każda ze Stron rokujących będzie wydawała peryodyczne wykazy każdoczesnego stanu chorób zaraźliwych zwierzęcych i będzie je przesyłała bezpośrednio drugiej Stronie.

O wybuchu chorób zaraźliwych w okręgach administracyjnych pogranicznych będą się Strony nawzajem natychmiast bezpośrednio uwiadamiały.

Jak tylko na obszarach jednej ze Stron rokujących wybuchnie księgosusz, Strona ta zawiadomi bezpośrednio drogą telegraficzną rządy drugiej Strony o wybuchu i rozszerzeniu się tej choroby.

Artykuł 8.

Wozy kolei żelaznych, które służyły do przewozu koni, mułów, osłów, bydła rogatego, owiec, kóz, świń lub drobiu muszą być wraz z przynależnymi sprzętami administracyi kolei żelaznych wyczyszczone i poddane dezinfekcyi stosownie do postanowień, które zostały ułożone równocześnie z umową, tyczącą się zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Dokonane po myśli ustępu 1 na obszarze jednej Strony według przepisów oczyszczenie i dezinfekcyę uznawać będą Strony rokujące za ważne także i dla drugiej Strony.

Artykuł 9.

Z obszaru jednej ze Stron rokujących wolno prowadzić zwierzęta na pastwiska, leżące na obszarach drugiej Strony pod następującymi warunkami:

a) Właściciele trzód oddawać będą na granicy przy przeprowadzaniu bydła wykaz zwierząt, które chcą przeprowadzić na pastwisko, podający ilość sztuk i zewnętrzne, charakterystyczne znamiona, do sprawdzenia tożsamości zbadania i uwierzytelniania) potrzebne.

b) Zwierzętom tym dozwolony będzie powrót tylko po stwierdzeniu ich tożsamości.

Jeżeli jednak podczas pobytu bydła na paszy wybuchnie tam choroba zaraźliwa dla tego rodzaju zwierząt, bądź w części trzód, bądź też, chociażby tylko w miejscu oddalonem od pastwiska o mniej niż 20 kilometrów lub na drodze, którą bydło wracać ma do stacyi pogranicznej, powrót bydła do obszarów drugiej Strony będzie wzbroniony, chyba że naglące okoliczności (brak paszy, niepogoda itp.) wymagają zrobienia wyjątku. W przypadkach takich powrót zwierząt niedotkniętych jeszcze zarazą nastąpić może tylko z zastosowaniem środków ostrożności, co do których władze właściwe umówią się z sobą celem zapobieżenia roznoszeniu zarazy.

Artykuł 10.

Mieszkańcy miejsc oddalonych od granicy nie więcej jak 5 kilometrów przebywać mogą granicę każdego czasu, w obu kierunkach z własnemi zwierzętami do pługa lub do wozu zaprzężonemi, lecz tylko w celu wykonywania prac rolniczych lub swego rzemiosła i z zachowaniem obowiązujących przepisów celnych.

Ułatwienie to mogą Strony rokujące uczynić zawisłem od dopełnienia następujących warunków:

a) Każdy zaprząg, który przekracza granicę w celu wykonania pracy rolniczej lub pewnego rzemiosła, powinien być opatrzony świadectwem przełożonego gminy, w której się stajnia znajduje. Świadectwo to podawać ma nazwisko właściciela lub woźnicy zaprzęgu, opis zwierząt i oznaczenie obwodu (w kilometrach) obszaru pogranicznego, w którym zaprząg ma pracować.

b) Nadto w czasie wyjścia za granicę, jakoteż za powrotem, potrzebne jest świadectwo przełożonego tej gminy pogranicznej, z której zaprząg przybywa, a jeżeli przejedzie przez obszar innej gminy, także świadectwo tej ostatniej, potwierdzające, że owa gmina jest całkiem wolna od wszelkiej zarazy bydlęcej i że nadto na 10 kilometrów w obwodzie nie panuje ani księgosusz ani zaraza płucna. Świadectwo to odnawiać trzeba co dni sześć.

Artykuł 11.

Ograniczenia i zakazy istniejące ewentualnie jeszcze w chwili, gdy umowa wejdzie w życie, a nie dające się pogodzić z jej postanowieniami tracą moc obowiązującą.

Artykuł 12.

Umowa ta ma zastąpić umowę tyczącą się zaraźliwych chorób zwierzęcych, zawartą między Stronami rokującemi na dniu 6. grudnia 1891.

Umowa ta ma wejść w życie równocześnie z dodatkowym traktatem do obowiązującego handlowego i celnego traktatu z dnia 6. grudnia 1891, pomiędzy Stronami rokującemi ułożonym i tak długo obowiązywać, jak długo wspomniany traktat handlowy i celny na zasadzie w dodatkowym traktacie wydanego postanowienia o jego dalszem trwaniu obowiązywać będzie.

Ratyfikacye tej umowy wymienione być mają równocześnie z ratyfikacyami traktatu dodatkowego do istniejącego traktatu handlowego i celnego.

W dowód czego pełnomocnicy Stron obudwu podpisali tę umowę i wycisnęli na niej swoje pieczęcie.

Działo się w podwójnem wygotowaniu w Berlinie, dnia 25. stycznia 1905.

(L. S.) **Szögyény** wlr.

(L. S.) **hrabia Posadowsky** wlr.

(L. S.) **baron Richthofen** wlr.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die decimo quinto mensis Februarii anno millesimo nongentesimo sexto. Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a Mihálovich,

Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Dodatek I.

Spis

obszarów w Austryi, przeciw którym w razie groźnego wybuchu zarazy płucnej Państwo niemieckie po myśli artykułu 5 ustępu 2 i 3 umowy tyczącej się chorób zaraźliwych zwierzęcych może wydawać zakazy dowozu.

I. Pierwszy obszar zamknięcia w Austryi niższej.

Starostwo Waidhofen a. d. Thaya.
„ Gmünd.
„ Zwettl.
„ Pöggstall.
„ Horn.
„ Krems.
Starostwo Oberhollabrunn.
„ Tulln.
„ Korneuburg.
„ Mistelbach.
„ Unter-Gänserndorf.
„ Floridsdorf.

II. Drugi obszar zamknięcia w Austryi niższej.

Starostwo Amstetten.
„ Scheibbs.
„ Melk.
„ Sankt-Pölten.
„ Lilienfeld.
„ Hietzing.
„ Bruck a. d. Leitha.
Starostwo Mödling.
„ Baden.
„ Wiener-Neustadt.
„ Neunkirchen.
Miasto stołeczne i rezydencyjne Wiedeń.
Miasto Wiener-Neustadt.
„ Waidhofen a. d. Ybbs.

III. Austrya wyższa.

IV. Księstwo Salcburgu.

V. Styrya.

VI. Karyntya.

VII. Kraina.

VIII. Pobrzeże.

IX. Tyrol i kraj Przedarulański.

X. Pierwszy obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Asch.
„ Cheb (Eger).
„ Plan.
„ Kraslice.
„ Tepl.
„ Marienbad.
„ Kralowice.
„ Horzowice.

Starostwo Rakownik.
„ Rokiczany.
„ Podersam.
„ Kadań.
„ Joachimów.
„ Falkenau.
„ Karlsbad.
„ Luditz.

XI. Drugi obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Komotau.
„ Brüx.
„ Dux.
„ Teplitz.
„ Aussig.
„ Leitmeritz.

Starostwo Roudnice.
„ Melnik.
„ Szlany.
„ Žatec.
„ Louny.

XII. Trzeci obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Tetschen.
„ Schluckenau.
„ Rumburg.
„ Gabel.
„ Reichenberg.
„ Friedland.
„ Gablonz.
„ Semil.

Starostwo Turnow.
„ Jiczin.
„ Podjebrady.
„ Mlada Boleslawa.
„ Dauba.
„ Czeska Lipa.
„ Mnichovo-Hradiště.
Miasto Reichenberg (Liberec).

XIII. Czwarty obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Jilemnice.
„ Hohenelbe.
„ Trutnow.
„ Braunau.
„ Nowe město.
„ Žamberg.

Starostwo Rychnow.
„ Königgrätz.
„ Nowa paka.
„ Königinhof.
„ Neu-Bydžov.

XIV. Piąty obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Pardubice.
„ Wysokie Myto.
„ Landskron.
„ Litomyšl.
„ Polička.

Starostwo Chrudim.
„ Cholčboř.
„ Niemiecki Brod.
„ Ledeč.
„ Časlau.

XV. Szósty obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Tabor.
„ Pelhřimov.
„ Jindřichuv-Hradec.
„ Trebon.
„ Kaplitz.

Starostwo Krumau.
„ Prachatitz.
„ Budziejowice.
„ Moldautein.

XVI. Siódmy obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Suszyce.
„ Klattau.
„ Taus.
„ Bischofteinitz.
„ Tachau.
„ Mies.
Starostwo Pilsen.
„ Blatna.
„ Mühlhausen.
„ Pisek.
„ Strakonice.
„ Prestice.

XVII. Ósmy obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Selčany.
„ Příbram.
„ Smichov.
„ Kladno.
„ Karlín.
„ Český-Brod.
Starostwo Kolin.
„ Kutna Hora.
„ Beneschau.
„ Königl. Weinberge.
„ Žižkov.
Miasto Praga.

XVIII. Pierwszy obszar zamknięcia na Morawach.

Starostwo Datschitz.
„ Iglawa.
„ Neustadtl.
„ Boskowice.
„ Groß-Meseritsch.
„ Trebitsch.
„ Berno.
„ Tischnowice.
Starostwo Kromau.
„ Morawskie Budziejowice.
„ Znaim.
„ Nikolsburg.
„ Auspitz.
Miasto Berno.
„ Iglawa.
„ Znaim.

XIX. Drugi obszar zamknięcia na Morawach.

Starostwo Hodonin.
„ Gaya.
„ Ungarisch-Hradisch.
„ Ungarisch-Brod.
„ Holleschow.
„ Przerów.
Starostwo Kromieżyż.
„ Wischau.
„ Proßnitz.
Miasto Ungarisch-Hradisch.
„ Kromieżyż.

XX. Trzeci obszar zamknięcia na Morawach.

Starostwo Ołomuniec.
„ Sternberg.
„ Littau.
„ Römerstadt.
„ Mährisch-Trübau.
„ Hohenstadt.
„ Schönberg.
Starostwo Wallachisch-Meseritsch.
„ Weißkirchen.
„ Neutitschein.
„ Morawska Ostrawa.
„ Mistek.
Miasto Ołomuniec.

XXI. Szląsk.

XXII. Pierwszy obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Żywiec.
„ Biała.
„ Chrzanów.
„ Wadowice.
„ Kraków.
„ Podgórze.
„ Wieliczka.
„ Myślenice.
„ Bochnia.
Starostwo Limanowa.
„ Nowy Targ.
„ Nowy Sącz.
„ Brzesko.
„ Dąbrowa.
„ Tarnów.
„ Grybów.
Miasto Kraków.

XXIII. Drugi obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Gorlice.
„ Jasło.
„ Pilzno.
„ Mielec.
„ Tarnobrzeg.
„ Nisko.
„ Kolbuszowa.
„ Ropczyce.

Starostwo Przeworsk.
„ Łańcut.
„ Rzeszów.
„ Strzyżów.
„ Krosno.
„ Sanok.
„ Brzozów.

XXIV. Trzeci obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Jarosław.
„ Przemyśl.
„ Dobromil.
„ Lisko.
„ Turka.
„ Staremiasto.
„ Sambor.
„ Mościska.

Starostwo Jaworów.
„ Cieszanów.
„ Rawa ruska.
„ Sokal.
„ Żółkiew.
„ Gródek.
„ Rudki.
„ Drohobycz.

XXV. Czwarty obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Stryj.
„ Dolina.
„ Żydaczów.
„ Bóbrka.
„ Lwów.
„ Kamionka strumiłowa.
„ Brody.
„ Złoczów.

Starostwo Przemyślany.
„ Brzeżany.
„ Rohatyn.
„ Kałusz.
„ Bohorodczany.
„ Stanisławów.
Miasto Lwów.

XXVI. Piąty obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Nadwórna.
„ Tłumacz.
„ Buczacz.
„ Podhajce.
„ Tarnopol.
„ Zbaraż.
„ Skałat.
„ Trembowla.
„ Husiatyn.

Starostwo Czortków.
„ Borszczów.
„ Zaleszczyki.
„ Horodenka.
„ Kołomyja.
„ Peczeniżyn.
„ Śniatyn.
„ Kosów.

XXVII. Bukowina.

XXVIII. Dalmacya.

Dodatek II.

Spis

obszarów w Austryi i na Węgrzech, co do których Państwo niemieckie po myśli artykułu 5, ustępu 1 do 3, umowy tyczącej się chorób zaraźliwych, zwierzęcych wydawać może zakazy dowozu.

a) w Austryi.

I. Pierwszy obszar zamknięcia w Austryi niższej.

Starostwo Floridsdorf.
„ Untergänserndorf.
„ Mistelbach.
Starostwo Oberhollabrunn.
„ Korneuburg.
„ Tulln.

II. Drugi obszar zamknięcia w Austryi niższej.

Starostwo Horn.
„ Krems.
„ Waidhofen a. d. Thaya.
Starostwo Gmünd.
„ Zwettl.
„ Pöggstall.

III. Trzeci obszar zamknięcia w Austryi niższej.

Starostwo Bruck nad Litawą.
„ Mödling.
„ Baden.
„ Wiener-Neustadt.
Starostwo Neunkirchen.
„ Hietzing okolica.
Miasto stołeczne i rezydencyjne Wiedeń.
„ Wiener-Neustadt.

IV. Czwarty obszar zamknięcia w Austryi niższej.

Starostwo St. Pölten.
„ Melk.
„ Amstetten.
Starostwo Scheibbs.
„ Lilienfeld.
Miasto Waidhofen a. d. Ybbs.

V. Pierwszy obszar zamknięcia w Austryi wyższej.

Starostwo Perg.
„ Freistadt.
Starostwo Urfahr.
„ Rohrbach.

VI. Drugi obszar zamknięcia w Austryi wyższej.

Starostwo Linz.
„ Steyr.
„ Kirchdorf.
Starostwo Gmunden.
Miasto Linz.
„ Steyr.

VII. Trzeci obszar zamknięcia w Austryi wyższej.

Starostwo Wels.
„ Schärding.
„ Ried.
Starostwo Braunau.
„ Vöcklabruck.

VIII. Solnogród.

IX. Pierwszy obszar zamknięcia w Styryi.

Starostwo Bruck a. d. Mur.
„ Mürzzuschlag.
„ Leoben.
„ Liezen.
Starostwo Gröbming.
„ Judenburg.
„ Murau.

X. Drugi obszar zamknięcia w Styryi.

Starostwo Hartberg.
„ Weitz.
„ Feldbach.
„ Radkersburg.
„ Luttenburg.
Starostwo Marburg.
„ Pettau.
Miasto Marburg.
„ Pettau.

XI. Trzeci obszar zamknięcia w Styryi.

Starostwo Grac okolica.
„ Voitsberg.
„ Deutsch-Landsberg.
„ Windischgraz.
„ Feistritz.
Starostwo Gonobitz.
„ Cilli okolica.
„ Rann.
Miasto Graz.
„ Cilli.

XII. Pierwszy obszar zamknięcia w Karyntyi.

Starostwo Wolfsberg.
„ St. Veit.
„ Völkermarkt.
Starostwo Celowiec okolica.
Miasto Celowiec.

XIII. Drugi obszar zamknięcia w Karyntyi.

Starostwo Spittal.
„ Villach.
Starostwo Hermagor.

XIV. Kraina.

XV. Pobrzeże.

XVI. Pierwszy obszar zamknięcia w Tyrolu.

Starostwo Kitzbühel.
„ Kufstein.
„ Schwaz.
Starostwo Insbruk.
„ Brixen.
Miasto Insbruk.

XVII. Drugi obszar zamknięcia w Tyrolu.

Starostwo Reutte.
„ Imst.
„ Landeck.
Starostwo Meran.
„ Schlanders.

XVIII. Trzeci obszar zamknięcia w Tyrolu.

Starostwo Lienz.
„ Bruneck.
„ Bozen.
„ Cavalese.
Starostwo Primiero.
„ Borgo.
Miasto Bozen.

XIX. Czwarty obszar zamknięcia w Tyrolu.

Starostwo Cles.
„ Trient.
„ Tione.
„ Rovereto.
Starostwo Riva.
Miasto Trient.
„ Rovereto.

XX. Kraj przedarulański.

XXI. Pierwszy obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Schluckenau.
„ Rumburg.
„ Tetschen.
„ Leitmeritz.
„ Czeska Lipa.
„ Friedland.
„ Gabel.
Starostwo Reichenberg (Liberec).
„ Gablonz.
„ Turnów.
„ Dauba.
„ Mnichovo-Hradiště.
„ Melnik.
Miasto Reichenberg (Liberec).

XXII. Drugi obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Aussig.
„ Teplitz.
„ Dux.
„ Brüx.
„ Komotau.
„ Roudnice.
Starostwo Louny.
„ Žatec (Saaz).
„ Podersam.
„ Szlany.
„ Rakownik.

XXIII. Trzeci obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Kadań.
„ Joachimów.
„ Karlsbad.
„ Kraslice.
„ Falkenau.
„ Asch.
Starostwo Cheb (Eger).
„ Luditz.
„ Kralowice.
„ Tepl.
„ Marienbad.
„ Plan.

XXIV. Czwarty obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Braunau.
„ Trutnów.
„ Hohenelbe.
„ Jilemnice (Starkenbach).
„ Nachod.
„ Nove město (Neustadt).
Starostwo Königinhof.
„ Königgrätz.
„ Nowa paka.
„ Semil.
„ Jičin.
„ Neubydžov.

XXV. Piąty obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Podjebrady.
„ Kolin.
„ Kutna Hora (Kuttenberg).
„ Mlada Boleslava (Jungbunzlau).
„ Czeski Brod.
„ Beneschau.
Starostwo Karlin.
„ Žižkov.
„ Königl. Weinberge.
„ Smichov.
„ Kladno.
Miasto Praga.

XXVI. Szósty obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Hořowice.
„ Přibram.
„ Selczany.
„ Rokiczany.
Starostwo Blatna.
„ Mühlhausen.
„ Pisek.

XXVII. Siódmy obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Pilsen.
„ Mies.
„ Tachau.
„ Přestice.
Starostwo Bischofteinitz.
„ Taus.
„ Klattau.

XXVIII. Ósmy obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Rychnyw (Reichenau).
„ Żamberg (Senftenberg).
„ Landskron.
„ Wysokie myto (Hohenmauth).
„ Litomyśl.
Starostwo Polička.
„ Pardubice.
„ Chrudim.
„ Časlau.
„ Chotěboř.

XXIX. Dziewiąty obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Ledeč.
„ Niemiecki Brod.
„ Tabor.
„ Pelhřimov (Pilgram).
Starostwo Moldautein.
„ Jindřichuv Hradec (Neuhaus).
„ Třeboň (Wittingau).

XXX. Dziesiąty obszar zamknięcia w Czechach.

Starostwo Budziejowice.
„ Prachatitz.
„ Krumau.
Starostwo Kaplitz.
„ Strakonice.
„ Suszyce (Schüttenhofen).

XXXI. Pierwszy obszar zamknięcia na Morawach.

Starostwo Mährisch-Schönberg.
„ Hohenstadt.
„ Mährisch-Trübau.
„ Röhmerstadt.
Starostwo Littau.
„ Sternberg.
„ Ołomuniec.
Miasto Ołomuniec.

XXXII. Drugi obszar zamknięcia na Morawach.

Starostwo Neustadtl.
„ Iglawa (Iglau).
„ Groß-Meseritsch.
„ Trebitsch.
„ Datschitz.
Starostwo Morawskie Budziejowice.
„ Mährisch-Kromau.
„ Znaim.
Miasto Iglawa (Iglau).
„ Znaim.

XXXIII. Trzeci obszar zamknięcia na Morawach.

Starostwo Boskowice.
„ Proßnitz.
„ Przerów.
„ Tišnovice.
„ Berno.
„ Wischau.
„ Kromierżyż.

Starostwo Auspitz.
„ Gaya.
„ Nikolsburg.
„ Hodonin (Göding).
Miasto Berno.
„ Kromierżyż.

XXXIV. Czwarty obszar zamknięcia na Morawach.

Starostwo Morawska Ostrawa.
„ Mährisch-Weißkirchen.
„ Neutitschein.
„ Mistek.
„ Wallachisch-Meseritsch.

Starostwo Holleszów.
„ Ungarisch-Hradisch.
„ Ungarisch-Brod.
Miasto Ungarisch-Brod.

XXXV. Szląsk.

XXXVI. Pierwszy obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Chrzanów.
„ Kraków.
„ Podgórze.
„ Wieliczka.
„ Bochnia.
„ Brzesko.
„ Biała.

Starostwo Wadowice.
„ Myślenice.
„ Limanowa.
„ Nowy Sącz.
„ Żywiec.
„ Nowy Targ.
Miasto Kraków.

XXXVII. Drugi obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Dąbrowa.
„ Mielec.
„ Tarnobrzeg.
„ Nisko.
„ Kolbuszowa.
„ Łańcut.

Starostwo Tarnów.
„ Pilzno.
„ Ropczyce.
„ Rzeszów.
„ Przeworsk.

XXXVIII. Trzeci obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Grybów.
„ Gorlice.
„ Jasło.
„ Strzyżów.
„ Brzozów.

Starostwo Krosno.
„ Sanok.
„ Dobromil.
„ Lisko.

XXXIX. Czwarty obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Jarosław.
„ Cieszanów.
„ Rawa ruska.
„ Sokal.
„ Jaworów.

Starostwo Żółkiew.
„ Przemyśl.
„ Mościska.
„ Gródek.

XL. Piąty obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Stary Sambor.
„ Sambor.
„ Rudki.
„ Drohobycz.
Starostwo Żydaczów.
„ Turka.
„ Stryj.
„ Dolina.

XLI. Szósty obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Kamionka strumiłowa.
„ Brody.
„ Lwów.
„ Złoczów.
„ Bóbrka.
Starostwo Przemyślany.
„ Brzeżany.
„ Rohatyn.
Miasto Lwów.

XLII. Siódmy obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Tarnopol.
„ Zbaraż.
„ Skałat.
„ Podhajce.
„ Trembowla.
Starostwo Husiatyn.
„ Buczacz.
„ Czortków.
„ Zaleszczyki.
„ Borszczów.

XLIII. Ósmy obszar zamknięcia w Galicyi.

Starostwo Kałusz.
„ Stanisławów.
„ Tłumacz.
„ Horodenka.
„ Bohorodczany.
Starostwo Nadwórna.
„ Kołomyja.
„ Śniatyn.
„ Peczeniżyn.
„ Kosów.

XLIV. Bukowina.

XLV. Dalmacya.

b) Na Węgrzech.

1. Obszar zamknięcia: Komitat Abauj-Torna i municypalne miasto Kassa (Kaschau).
2. Obszar zamknięcia: Komitat Alsó-Fehér.
3. Obszar zamknięcia: Z komitatu Arad powiaty ławniczo-sądowe Arad, Borosjenö, Elek, Kisjenö, Pécska, Világos i municypalne miasto Arad.
4. Obszar zamknięcia: Z komitatu Arad powiaty ławniczo-sądowe Borossebes, Nagyhalmágy, Radna, Ternoya.
5. Obszar zamknięcia: Komitaty Árva, Liptó, Turócz.
6. Obszar zamknięcia: Z komitatu Bács-Bodrog powiaty ławniczo-sądowe Bácsalmás, Baja, Topolya, Zenta, Zombor; dalej miasto Zenta i municypalne miasta Baja, Szabadka (Maria Theresiopel) i Zombor.
7. Obszar zamknięcia: Z komitatu Bács-Bodrog powiaty ławniczo-sądowe Apatin, Hódság, Kula, Németpalánka, Óbecse, Titel, Ujvidék, Zsablya i municypalne miasto Ujvidék (Neusatz).
8. Obszar zamknięcia: Komitat Baranya i municypalne miasto Pécs (Fünfkirchen).
9. Obszar zamknięcia: Bars i Hont, jakoteż municypalne miasto Selmecz (Schemnitz) -és Bélabánya.
10. Obszar zamknięcia: Komitat Békés.

11. Obszar zamknięcia: Komitaty Bereg i Ugocsa.
12. Obszar zamknięcia: Komitat Besztercze-Naszód.
13. Obszar zamknięcia: Z komitatu Bihar powiaty ławniczo-sądowe Berettyóujfalu, Derecske, Érmihályfalva, Margitta, Székelyhid, Sárrét.
14. Obszar zamknięcia: Z komitatu Bihar powiaty ławniczo-sądowe Cséffa, Élesd, Központ, Mezökeresztes, Szalárd i municypalne miasto Nagyvárad (Großwardein).
15. Obszar zamknięcia: Z komitatu Bihar powiaty ławniczo-sądowe Bél, Belényes, Magyarcséke, Nagyszalonta, Tenke, Vaskóh.
16. Obszar zamknięcia: Komitat Borsod.
17. Obszar zamknięcia: Komitaty Brassó i Háromszék.
18. Obszar zamknięcia: Komitaty Csanád, Csongrád i municypalne miasta Hódmezövásárhely i Szeged (Szegedyn).
19. Obszar zamknięcia: Komitat Csik.
20. Obszar zamknięcia: Komitaty Esztergom, Györ, Komárom i municypalne miasta Györ (Raab) i Komárom (Komorn).
21. Obszar zamknięcia: Komitat Fejér i municypalne miasto Székes-Fejérvár (Stuhlweißenburg).
22. Obszar zamknięcia: Komitaty Fogaras i Szeben.
23. Obszar zamknięcia: Komitaty Gömör és Kishont i Zólyom.
24. Obszar zamknięcia: Komitat Hajdu i municypalne miasto Debreczen (Debreczyn).
25. Obszar zamknięcia: Komitat Heves.
26. Obszar zamknięcia: Komitat Hunyad.
27. Obszar zamknięcia: Komitat Jász-Nagykun-Szolnok.
28. Obszar zamknięcia: Komitat Kis-Küküllö i Nagy-Küküllö.
29. Obszar zamknięcia: Komitat Kolozs i municypalne miasto Kolozsvár (Klausenburg).
30. Obszar zamknięcia: Z komitatu Krassó-Szörény powiaty ławniczo-sądowe Bóga, Bogsán, Facset, Karánsebes, Lugos, Maros, Temes, tudzież miasta Karánsebes i Lugos.
31. Obszar zamknięcia: Z komitatu Krassó-Szörény powiaty ławniczo-sądowe Bozovics, Ján, Moldova, Oravicza, Orsova, Resicza i Teregova.
32. Obszar zamknięcia: Komitat Máramoros.
33. Obszar zamknięcia: Komitaty Maros-Torda i Udvarhely, tudzież municypalne miasto Marosvásárhely.
34. Obszar zamknięcia: Komitaty Moson, Sopron i municypalne miasto Sopron (Ödenburg).
35. Obszar zamknięcia: Komitat Nógrád.
36. Obszar zamknięcia: Komitat Nyitra.
37. Obszar zamknięcia: Z komitatu Pest-Pilis-Solt-Kiskun powiaty ławniczo-sądowe Bía, Gödöllö, Pomáz, Vácz, dalej miasta Szent Endre (St. Andrä) i Vácz (Waitzen), tudzież stołeczne i rezydencyjne miasto Budapeszt.
38. Obszar zamknięcia: Z komitatu Pest-Pilis-Solt-Kiskun powiaty ławniczo-sądowe Alsódabas, Monor, Nagykáta, Ráczkeve, następnie miasta Nagykörös i Czegléd, tudzież municypalne miasto Kecskemét.
39. Obszar zamknięcia: Z komitatu Pest-Pilis-Solt-Kiskun powiaty ławniczo-sądowe Abonyialsó, Dunavecse, Kalocsa, Kiskörös, Kiskunfélegyháza i Kunszentmiklós, tudzież miasta Kiskunhalas i Kiskunfélegyháza.
40. Obszar zamknięcia: Komitat Pozsony i municypalne miasto Pozsony (Preßburg).
41. Obszar zamknięcia: Komitat Sáros.
42. Obszar zamknięcia: Z komitatu Somogy powiaty ławniczo-sądowe Igal, Lengyeltóti, Marczali i Tab.
43. Obszar zamknięcia: Z komitatu Somogy powiaty ławniczo-sądowe Barcs, Csurgó, Kaposvár, Nagyatád, Szigetvár, jakoteż miasto Kaposvár.
44. Obszar zamknięcia: Komitat Szabolcs.
45. Obszar zamknięcia: Komitat Szatmár i municypalne miasto Szatmár-Németi.
46. Obszar zamknięcia: Komitat Szepes.
47. Obszar zamknięcia: Komitat Szilágy.
48. Obszar zamknięcia: Komitat Szolnok-Doboka.
49. Obszar zamknięcia: Z komitatu Temes powiaty ławniczo-sądowe Buziás, Központ, Lippa, Rékás, Ujarad, Vinga, tudzież municypalne miasto Temeszwar.

50. Obszar zamknięcia: Z komitatu Temes powiaty ławniczo-sądowe Csákova, Detta, Fehértemplom, (Weißkirchen), Kubin, Versecz, następnie miasto Fehértemplom, jakoteż municypalne miasto Versecz (Werschetz).
51. Obszar zamknięcia: Komitat Tolna.
52. Obszar zamknięcia: Komitat Torda Aranyos.
53. Obszar zamknięcia: Z komitatu Torontál powiaty ławniczo-sądowe Csene, Nagykikinda, Nagyszentmiklós, Párdány, Perjámos, Törökbecse, Törökkanizsa, Zsombolya (Hatzfeld), tudzież miasto Nagykikinda (Groß Kikinda).
54. Obszar zamknięcia: Z komitatu Torontál powiaty ławniczo sądowe Alibunár, Antalfalva, Bánlak, Módos, Nagybecskerek, Pancsova, następnie miasto Nagybecskerek (Groß-Becskerek) i municypalne miasto Pancsova.
55. Obszar zamknięcia: Komitat Trencsén.
56. Obszar zamknięcia: Komitat Ung, z komitatu Zemplén powiaty ławniczo-sądowe Homonna, Szinna, Sztropkó.
57. Obszar zamknięcia: Z komitatu Zemplén powiaty ławniczo-sądowe Bodrogköz, Gálszécs Nagymihály, Sátoraljaujhely, Szerencs, Tokaj, Varanno i miasto Sátoraljaujhely.
58. Obszar zamknięcia: Z komitatu Vas powiaty ławniczo-sądowe Felsöör, Kiszcell, Köszeg, Németuvár, Sárvár, Szombathely i miasta Köszeg (Güns) i Szombathely.
59. Obszar zamknięcia: Z komitatu Vas powiaty ławniczo-sądowe Körmend, Muraszombat, Szentgojtthard, Vasvár i miasto Szombathely (Steinamanger).
60. Obszar zamknięcia: Komitat Veszprém.
61. Obszar zamknięcia: Z komitatu Zala powiaty ławniczo-sądowe Keszthely, Pacsa, Sümeg, Tapolcza, Zalaegerszeg, Zalaszentgrót i miasto Zalaegerszeg.
62. Obszar zamknięcia: Z komitatu Zala powiaty ławniczo-sądowe Alsólendva, Csáktornya, Kanizsa, Letenye, Nova, Perlak i miasto Nagykanizsa (Groß-Kanizsa).
63. Obszar zamknięcia: Municypalne miasto Fiume.
64. Obszar zamknięcia: Komitaty Belovár-Körös i Varasd, tudzież municypalne miasto Varasd (Varasdyn).
65. Obszar zamknięcia: Komitat Lika-Krbava.
66. Obszar zamknięcia: Komitat Modrus-Fiume.
67. Obszar zamknięcia: Komitat Pozsega.
68. Obszar zamknięcia: Komitat Szerém i municypalne miasto Zimony (Semlin).
69. Obszar zamknięcia: Komitat Veröcze i municypalne miasto Eszék (Esseg).
70. Obszar zamknięcia: Komitat Zágráb i municypalne miasto Zágráb (Zagrzeb).

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu w dniu dzisiejszym umowy między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, pełnomocnicy obu Stron złożyli do protokołu następujące oświadczenia i układy:

1. Postanowienia umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych stosują się tylko do płodów pochodzących z obszarów Stron rokujących. Wpuszczanie zwierząt lub przedmiotów, które pochodząc z innych krajów, mają być przez obszary jednej Strony dla wprowadzenia lub przeprowadzenia do obszarów drugiej Strony posłane, nie należy do zakresu tej umowy.

Bezpośredni przewóz świeżego i przyrządzonego mięsa tudzież innych surowych produktów zwierzęcych w nieprzemakalnem opakowaniu, jakoteż skór, racic (kopyt) i rogów w stanie zupełnie suchym z obszarów jednej przez obszary drugiej ze Stron rokujących, koleją żelazną w plombowanych, osłoniętych wagonach, względnie okrętami w odosobnionych i opatrzonych oddziałach, o ile to produktów jednej ze Stron rokujących dotyczy (porównaj ustęp 1), jest bez ograniczeń dopuszczalny.

2. W świadectwach pochodzenia podać należy prócz miejsca pochodzenia, także powiat polityczny i ten większy okręg administracyjny (w Państwie niemieckiem: państwa związkowe i prowincye; w Austryi: królestwa i kraje; na Węgrzech: komitatu i municypalne miasta), do którego miejsce pochodzenia należy.

3. Przekłady świadectw pochodzenia wystawionych nie w niemieckim języku, uwierzytelniać ma urzędownie osoba lub władza upoważniona do utrzymywania pieczęci urzędowej. Do tych osób, względnie władz zalicza się dla transportów kolejowych naczelnika stacyi ładunkowej.

4. Wzajemny obrót końmi wyścigowymi lub traberami jest zawisły tylko od przedłożenia świadectw, które umyślnie do tego upoważnione kluby wyścigowe z wyciśnięciem własnej pieczęci wystawiają. Świadectwa te mają zawierać świadectwo pochodzenia, wystawione przez władzę miejscową tudzież poświadczenie urzędowego weterynarza, że koń jest zdrów i że w zagrodzie, w której był stale umieszczony, jak i w najbliższem sąsiedztwie w ostatnich trzech miesiącach nie zaszedł przypadek zaraźliwej choroby końskiej. Kluby upoważnione do wystawiania tego rodzaju świadectw będą wzajemnie do wiadomości podane.

5. Dla transportów drobiu w pogranicznym obrocie, które składają się z mniej, jak 100 sztuk, przedkłada się przy dowozie do obszarów jednej ze Stron rokujących tylko świadectwo pochodzenia, które po myśli artykułu 2 umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, władza miejscowa wystawi. Inne zresztą postanowienia pomienionego artykułu 2 nie tyczą się tych transportów.

Za obrót pograniczny uważa się obrót drobiu z granicznego powiatu jednej ze Stron rokujących do użytku w granicznym powiecie drugiej Strony.

6. Za „pojedyncze“ uważa się w takim razie przypadki wystąpienia zarazy, jeżeli w jednej zagrodzie lub w jednej trzodzie (stadzie) w przeciągu ośmiu dni, na mniej jak 20 zwierząt zachoruje nie więcej jak jedno, na 20 lub ponad, nie więcej jak dziesiąta część.

7. Odsyłanie napowrót, przewidziane w artykule 3 umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, odnosić się będzie tylko do tych zwierząt, co do których istnieje pewność, że się stykały z choremi lub o chorobę podejrzanemi zwierzętami, zwłaszcza więc do tych, które w jednym wozie

kolejowym lub na jednym okręcie równocześnie były transportowane, względnie na tej samej stacyi i tej samej rampie jednego i tego samego dnia zostały wyładowane lub przeładowane.

8. Zakazy lub rozkazy ograniczenia obrotu, które jedna ze Stron rokujących z powodu zawleczenia lub grasowania zarazy, na zasadzie artykułu 5 umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych wydała, należy znieść najpóźniej, skoro zaraza, która była powodem tego zarządzenia, urzędownie uznaną zostanie za wygasłą, względnie urzędowo stwierdzonem zostanie, że odnośny obszar jest wolny od zarazy a nadto następujące terminy upłynęły:

a) przy zarazach, podanych we wspomnianym artykule 5, ustępie 3. 40 dni; .. .. ..

b) przy wszystkich innych zarazach dziewięć miesięcy.

Przytem przyjmuje się, że przepisy o terminach, po upływie których może nastąpić urzędowe oświadczenie zarazy za wygasłą, w Austryi i na Węgrzech są te same, co w Państwie niemieckiem.

Jeżeli na obszarze, na którym cięży zakaz lub inne jakie ograniczenie obrotu, przy upływie terminów pod *a* i *b* podanych inne choroby grasują, na które gatunki zwierząt temi zarządzeniami objęte, są wrażliwe, natenczas wydane zarządzenia utrzymuje się w mocy tak długo, aż i dla tych chorób będą dopełnione warunki, od których zniesienie tych zarządzeń zależy.

9. Dla dowozu bydła rogatego i owiec, które mają być zaraz wybite w rzeźniach publicznych, zostających pod nadzorem policyjno-weterynarskim a opatrzonych w odpowiednie urządzenia, obowiązują pomijając przypadek księgosuszu lub zarazy płucnej, następujące osobne postanowienia:

a) Zakazy tego dowozu wydaje się chyba tylko w tym razie, jeżeli dla ochrony krajowego chowu bydła są niezbędnie potrzebne;

b) zakazów takich nie wydaje się z powodu chorób, które nie tak łatwo się czepiają lub też mniej często się pojawiają, na przykład zapalenie śledziony, zapalenie tkanek, choroby zaraźliwe dziczyzny i bydła rogatego, wyrzuty pęcherzykowe bydła rogatego;

c) z powodu chorób, które się łatwo udzielają, na przykład zaraza pyskowa i racicowa lub też ospa owcza, wydaje się zakazy tylko dla zarazą dotkniętych części obszaru (obszary zamknięcia). W przypadku zarazy ospy na owce, można zabronić dowozu tylko tego gatunku zwierząt.

Za obszary zamknięcia uważa się w Austryi i na Węgrzech części obszaru, wyszczególnione w dodatku II umowy, w Państwie niemieckiem państwa związkowe, okręgi regencyjne lub z tymi ostatnimi na równi stojące powiaty administracyjne.

Do całego jednak takiego obszaru stosuje się zamknięcie tylko w tym razie, jeżeli przynajmniej 10 procent gmin tego obszaru jest dotkniętych zarazą.

Jeżeli zaraza nie rozszerzyła się do tego stopnia, istnieje jednak w tym stopniu w powiecie administracyjnym pierwszej instancyi (obwód, urząd powiatowy, starostwo, powiat ławniczo-sądowy itd.), natenczas można wydać rozkaz zamknięcia co do tego, jakoteż co do tych bezpośrednio przypierających powiatów administracyjnych pierwszej instancyi, względnie części ich, których granica od jednej z dotkniętych zarazą miejscowości, mniej jak 10 kilometrów jest oddalona; przytem można rozszerzyć zakaz także na takie powiaty w sąsiednich obszarach zamknięcia.

Ale i w tym przypadku, jeżeli zaraza grasująca w powiecie administracyjnym pierwszej instancyi objęła mniej, jak 10 procent jego gmin, można wydać rozkaz zamknięcia w powyż podanym rozmiarze co do tego powiatu a względnie sąsiednich powiatów, jeżeli z dotkniętego zarazą powiatu ta zaraza zawleczoną została na obszary drugiej ze Stron rokujących, względnie, jeżeli z powodu szczególniejszych okoliczności zaraza w powiecie w mowie będącym grasująca, w poważny sposób zagraża bydłu drugiej Strony. W tym ostatnim przypadku jednak, na wniosek tej Strony rokującej, na której obszarach zamknięty powiat jest położony, ma się zebrać bezzwłocznie mieszana komisya (porównaj cyfrę 15 tego protokołu końcowego) i po zbadaniu stanu rzeczy na miejscu z całym pospiechem wydać opinię, czy niebezpieczeństwo tego rodzaju rzeczywiście istnieje; na podstawie tej opinii wyda się rozstrzygnienie.

d) w sprawie zniesienia zakazów, po myśli postanowień pod *c* ewentualnie wydanych, obowiązują przepisy cyfry 8 tego protokołu końcowego z tą zmianą, że przewidziane tam terminy zniża się na dni 30.

Przy wejściu w życie tej umowy, Strony rokujące wymienią między sobą wykazy tych publicznych rzeźni, do których postanowienia ustępu 1. znajdą zastosowanie. Strony rokujące zastrzegają sobie prawo zamknięcia takich rzeźni, których urządzenia nie pozwalają więcej na przyjmowanie bydła rzeźniczego, jak z drugiej strony otwierania dla obrotu bydła rzeźniczego takich rzeźni, które są wyposażone w odpowiednie urządzenia. Zarządzenia takie podaje się wczas do wiadomości drugiej Strony.

10. Do natychmiastowego wybicia w rzeźniach, które od strony Austryi na bawarskiej i saskiej granicy są położone a co do których oznaczenia rządy Stron rokujących porozumieją się między sobą, dopuszcza się z Austryi i z Węgier razem, rocznie do 80.000 sztuk zdrowych świń na podstawie rządowo-weterynarskich poświadczeń, które po myśli artykułu 2 umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych mają być wystawione a nadto opatrzone potwierdzeniem, że te zwierzęta, zanim je wysłano, w miejscowości pochodzenia (stanowiska) zostawały pod nadzorem weterynarskim przez 30 dni i uznane zostały za niepodejrzane o chorobę, jakoteż że obszar politycznej władzy administracyjnej pierwszej instancyi, w którym zwierzęta były trzymane, wolny jest tak od pomoru na świnie (zarazy świńskiej) jak i zarazy pyskowej i racicowej.

Z tych 80.000 sztuk świń 50.000 przypada na rzeźnie na granicy bawarskiej a 30.000 na rzeźnie na granicy saskiej. Do pierwszych zatem doprowadzać można tygodniowo aż do 962 sztuk, do ostatnich tygodniowo do 577. Te tygodniowe kontyngenty można jednak przenosić w ten sposób, że w przeciągu jednego miesiąca, do rzeźni na granicy bawarskiej leżących, można wprowadzić nie więcej jak 5.625, do rzeźni na granicy saskiej nie więcej jak 3.375 sztuk.

Mięso i słoninę tych zwierząt, oprócz w miejscowościach, w których się te rzeźnie znajdują, sprzedawać można do następujących miejscowości,

a) o ile bicie odbywało się w rzeźniach na granicy bawarskiej, do Monachium, Norymbergi, Fürth, Hof, Augsburga, Ludwigshafen, Sztutgardu, Kannstadt, Heilbronn, Mannheim, Karlsruhe, Pforzheim,

b) o ile bicie odbywało się w rzeźniach na granicy saskiej, do Drezna, Lipska, Chemnitz, Zwickau, Glauchau, Meerane, Plauen, Crimmitschau, Werdau, Reichenbach, Greiz, Gera.

Do dowozu znajdą zresztą odpowiednie zastosowanie postanowienia, co do których się porozumiano, o dopuszczaniu rogatego bydła rzeźniczego i owiec na rzeź przeznaczonych (porównaj cyfrę 9 tego protokołu końcowego).

11. Postanowienie ostatniego ustępu artykułu 5 umowy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych nie rozciąga się do przewozowego obrotu kolejowego w wagonach urzędownie zamkniętych; w tym jednak razie wszelkie doładowywanie bydła żywego, wszelkie przeładowywanie i wszelkie opóźnienie transportu w okręgu pogranicznym dotkniętym zarazą, ma być zakazane.

12. Spisy pogranicznych urzędów celnych, które dla wzajemnego obrotu bydła głównie wchodzą w rachubę, dołączone do tego protokołu końcowego, mogą być na przyszłość tylko za obopólnem porozumieniem zmieniane.

13. Zwierzęta, po myśli artykułu 9 umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych na pastwisko sprowadzane, mogą przechodzić do wolnego obrotu tej Strony, na której obszarze pastwisko się znajduje, jeżeli stan zdrowia ich nie nasuwa żadnych wątpliwości i jeżeli przeciw miejscowościom z których pochodzą, nie wydano policyjno-weterynarskich zakazów lub nie zarządzono ograniczeń.

14. Rządy Stron rokujących mogą porozumieć się co do normalnej wagi, która służyć będzie za podstawę do wymiaru należytości celnej podług cła traktatowego od wagi dla bydła rogatego, które z austryackich pogranicznych części obszarów w Państwie niemieckiem, rolnicy bawarskich, saskich i wirtemberskich pogranicznych części obszarów sprowadzają do celów użytkowych lub hodowlanych we własnem gospodarstwie, korzystając przytem z ułatwień policyjno-pomorowych, dla tego obrotu na zasadzie autonomicznych rozporządzeń, udzielonych.

15. Jeżeli przy zastosowywaniu umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych powstaną pomiędzy Stronami rokującemi różnice zdań, natenczas na żądanie jednej z tych Stron zasięgnie się opinii mieszanej komisyi. Opinię tę uwzględni się odpowiednio przy rozstrzygnięciu, które potem nastąpi.

Każda ze Stron rokujących mianuje do komisyi dwóch członków. Komisya ma prawo w przypadkach, w których nie może się zgodzić, dobrać sobie piątego członka. Ten piąty członek, jeżeli komisya w tym względzie na co innego się nie zgodzi, ma być wybrany w pierwszym przypadku złożenia mieszanej komisyi z pomiędzy poddanych jednej a w drugim przypadku z poddanych drugiej z obydwóch Stron rokujących i tak naprzemian z pomiędzy poddanych jednej lub drugiej Strony. W pierwszym przypadku tego rodzaju rozstrzyga los z pomiędzy poddanych której Strony rokującej ma być piąty członek dobrany.

Protokół ten, który bez osobnej ratyfikacyi przez samą wymianę ratyfikacyj umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, do której się odnosi, za przyjęty i potwierdzony przez Strony rokujące ma być uważany, podpisany został w dwóch wygotowaniach w Berlinie dnia 25. stycznia 1905.

(L. S.) **Szögyény** wlr.

(L. S.) **hrabia Posadowsky** wlr.

(L. S.) **baron Richthofen** wlr.

Załączka.

Pograniczne urzędy celne we wzajemnym obrocie zwierząt głównie w rachubę wchodzące.

A. W Państwie niemieckiem.

1	2			3	4
Państwo związkowe	Stacye wchodowe dla				Uwagi
	zwierząt			surowych produktów zwierzęcych z wyjątkiem mięsa	
	odżuwaczy	koni	drobiu		
Prusy	Mysłowice, Dziedzice, austr. Bogumin	Mysłowice, Oświęcim, austr. Bogumin, Dziedzice	Mysłowice, Oświęcim, austr. Bogumin, Seidenberg	Zmiana obecnego sposobu postępowania w praktyce, który nie zawiera ograniczenia na pewne stacye wchodowe, bez ważnego powodu nie nastąpi.	1. Co do czasu dowozu dotychczasowy sposób postępowania w praktyce będzie o ile możności zatrzymany. Ewentualne zmiany poda się drugiej Stronie rokującej w czas do wiadomości. 2. Oprócz stacyj wchodowych w kolumnie 2 wymienionych odbywa się mniej lub więcej nieznaczny obrót przez rozmaite inne stacye wchodowe, których zamknięcie jest niedopuszczalne. Zresztą nie istnieje zamiar zaprowadzenia zmiany w dotychczasowym obrocie, bez ważnego powodu.

1	2	3	4
Państwo związkowe	Stacye wchodowe dla		Uwagi
	zwierząt	surowych produktów zwierzęcych z wyjątkiem mięsa	
Bawarya	Tittmoning, Freilassing, względnie dworzec Salcburg, Kufstein, Mittenwald, dworzec Eisenstein, Wegscheid, Passau, Simbach, Furth im Wald, Füssen, Lindau, Oberjoch, Kiefersfelden, Sachrang, Pfronten-Steinach, Ziegelhaus, Aach, Laufen, Kapel, Haibach, Burghausen, Kleinphilippsreuth, Schafberg, Neuaigen, Waidhaus, Bärnau, Wildenau	Furth im Wald, Simbach, Passau, Salcburg, względ. Freilassing, Kufstein, Lindau	jak przedtem.
Saksonia (królestwo)	Zittau, Bodenbach-Tetschen, Weipert, Voitersreuth	Zittau, Bodenbach-Tetschen, Voitersreuth	jak przedtem.
Wirtembergia	Friedrichshafen	Friedrichshafen	jak przedtem.
Baden	Konstancya	Konstancya	jak przedtem.

B. W Monarchii austryacko-węgierskiej.

I. W Tyrolu:

1. Kufstein.
2. Kiefersfelden.
3. Wildbichl.
4. Scharnitz.
5. Leutasch-Schanze.
6. Pinswang.
7. Schönbichl.
8. Vilsrain.
9. Springen-Ach.
10. Unterhochsteg.
11. Bregenz.
12. Lindau (w Bawaryi).

II. W Solnogrodzie:

1. Oberndorf.
2. Solnogród.
3. Saalbrücke.
4. Hamerau.
5. Steinpaß.

III. W Austryi wyższej:

1. Schärding.
2. Passau (w Bawaryi).
3. Haibach.
4. Oberkappel.
5. Hanging (do Wegscheid w Bawaryi).
6. Schwarzenberg.
7. Braunau.
8. Simbach (w Bawaryi).
9. Ach.
10. Ettenau.

IV. W Czechach:

A. Od strony Bawaryi:

1. Landstraße.
2. Eisenstein.
3. Neumark.
4. Furth (w Bawaryi).
5. Vollman.
6. Haselbach.
7. Schwarzach.
8. Roßhaupt.
9. Paulusbrunn.
10. Mühlbach.
11. Wies.
12. Neuhausen.
13. Selberstraße.

B. Od strony Saksonii:

1. Roßbach.
2. Voitersreuth (dworzec).
3. Voitersreuth (droga).
4. Weipert (dworzec).
5. Weipert (droga).
6. Bodenbach-Tetschen.
7. Niedereinsidl (do Sebnitz w Saksonii).
8. Rosenhain (do Sohland w Saksonii).
9. Georgswalde (do Ebersbach w Saksonii).
10. Warnsdorf.
11. Zittau (w Saksonii).

C. W stronę Prus:

1. Seidenberg (w Prusiech).
2. Liebau (w Prusiech).
3. Halbstadt.
4. Nachod.
5. Mittelwalde.

V. Na Szląsku:

1. Ziegenhals (dworzec — w Prusiech).
2. Hennersdorf.
3. Hotzenplotz.
4. Jägerndorf (dworzec).
5. Jägerndorf (miasto).
6. Opawa.
7. Katharein.
8. Katharein (droga Piltscher Straße).
9. Dziedzice (dworzec).
10. Bogumin (dworzec).
11. Bogumin (miasto).
12. Petrowitz.

VI. W Galicyi:

1. Oświęcim.
2. Jaworzno.
3. Szczakowa.

Wymiana not z dnia 25. stycznia 1905 pomiędzy Austro-Węgrami a Państwem niemieckiem

co do

weterynarskiego postępowania z bydłem rogatem w pogranicznym obrocie, tudzież ustalenia normalnej wagi dla tego bydła.

Berlin, dnia 25. stycznia 1905.

Z chwilą, gdy nowa umowa tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych pomiędzy Państwem niemieckiem a Austro-Węgrami podpisaną została, podpisany ma zaszczyt Jego Ekscelencyi c. i k. austryacko-węgierskiemu, nadzwyczajnemu i upełnomocnionemu ambasadorowi, panu Szögyény-Marich de Magyar-Szögyén i Szolgacgyháza, imieniem cesarskiego rządu podać do wiadomości, co następuje:

W Państwie niemieckiem istnieją na zasadzie autonomicznych rozporządzeń, które dla utrzymania długoletnich stosunków obrotowych wydane zostały, ułatwiające przepisy pomorowo-policyjne o dopuszczaniu bydła rogatego, które rolnicy bawarskich, saskich i wirtemberskich pogranicznych części obszarów z austryackich pogranicznych części obszarów do celów użytkowych lub hodowlanych w zakresie własnego gospodarstwa sprowadzają.

Zgodzono się, że także do tego bydła, po myśli przepisów umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, zawartej między Państwem niemieckiem a Austro-Węgrami stosować można dopuszczalne zakazy i ograniczenia, skoro ku temu podane tam warunki istnieją.

Mimo to rząd cesarski gotów jest oświadczyć, że z przysługującego mu zatem prawa zamknięcia dla oznaczonego bydła, które jednak bezwarunkowo tylko do celów użytkowych lub hodowlanych, nie zaś na wybicie może być przeznaczone — zatrzymując dotychczasowy sposób praktykowany — robić będzie użytek tylko z przestrzeganiem wszelkiej ochrony interesów gospodarskich pogranicznej ludności po obydwu stronach granicy, o ile ta ochrona da się pogodzić ze zwalczaniem niebezpieczeństwa zarazy i w ten sposób postępując, utrzymywać będzie w mocy ułatwienia polegające na wspomnianych autonomicznych rozporządzeniach, także na przyszłość i to aż do 31. grudnia 1917, o ile traktat handlowy i celny pomiędzy Państwem niemieckiem a Austro-Węgrami zawarty, do czasu trwania którego istnienie umowy tyczącej się chorób zaraźliwych zwierzęcych jest przywiązane, już przed upływem tego czasu obowiązywać nie przestanie.

Termin, w czasie którego bydło na zasadzie owych rozporządzeń wprowadzone, musi pozostawać w obrębie miejsca przeznaczenia i w gospodarstwie sprowadzającego je (termin zamknięcia), nie ma przekraczać obecnie obowiązującego terminu.

Tak samo ma być zatrzymany obecnie obowiązujący warunek, że bydło przed wprowadzeniem ma stać przez 30 dni w austryackim, granicznym powiecie.

Natomiast zastrzega się prawo ograniczenia austryackich części obszarów, z których bydło pochodzić może, na:

Vorarlberg, Tyrol na północ od wysokiego grzbietu (Hochkamm) Alp, Solnogród, Austryę wyższą i czeskie starostwa Kaplitz, Krumau, Prachatitz, Schüttenhofen, Klattau, Taus, Bischofteinitz, Mies, Tachau, Plan, Marienbad, Tepl, Eger, Asch, Falkenau, Graslitz, Joachimsthal, Kaaden, Komotau, Brüx, Dux, Cieplice, Aussig, Tetschen, Schluckenau, Warnsdorf, Gabel, Reichenberg i Friedland.

Przy tej sposobności zauważa podpisany, że dla bydła rogatego, które pod wyżej podanymi warunkami wchodzi z austryackich, granicznych części obszarów do bawarskich, saskich i wirtemberskich granicznych części obszarów, uważa się za odpowiednie następujące przeciętne wagi:

	kilogramów
cielęta wieku do sześć tygodni . .	50
młode bydło rogate wieku więcej jak sześć tygodni do półtora roku:	
samce	175
samice	150
młode bydło rogate wieku więcej jak półtora do półtrzecia roku:	
samce	250
samice	200
bydło rogate wieku więcej jak półtrzecia roku:	
samce	400
samice	300

Jeżeli Strona austryacko-węgierska zgodzi się, w takim razie te jedności wagi, na zasadzie cyfry 14 końcowego protokołu do nowej umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, służyć będą jako waga normalna za podstawę do wymiaru należytości celnych od bydła rogatego wchodzącego pod powyż podanymi warunkami.

Korzystając z nadarzającej się sposobności, podpisany ponawia zapewnienie najgłębszego poważania, z jakiem pozostaje dla Jego Ekscelencyi pana ambasadora.

(L. S.) **Baron Richthofen** wlr.

Jego Ekscelencyi c. i k. austryacko-węgierskiemu nadzwyczajnemu i upełnomocnionemu ambasadorowi

Panu Szögyény-Marich de Magyar-Szögyén i Szolgacgyháza,

w miejscu.

Berlin, dnia 25. stycznia 1905.

Jego Ekscelencya sekretarz stanu urzędu spraw zewnętrznych Państwa niemieckiego, pan Baron Richthofen raczył notą z dnia dzisiejszego podać do wiadomości podpisanego, co następuje:

W Państwie mieckiem istnieją na zasadzie autonomicznych rozporządzeń, które dla utrzymania długoletnich stosunków obrotowych wydane zostały, ułatwiające przepisy pomorowo-policyjne o dopuszczaniu bydła rogatego, które rolnicy bawarskich, saskich i wirtemberskich, pogranicznych części obszarów z austryackich pogranicznych obszarów, do celów użytkowych lub hodowlanych, w zakresie własnego gospodarstwa sprowadzają.

Zgodzono się że także do tego bydła, po myśli przepisów umowy tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, między Austro-Węgrami a Państwem niemieckiem zawartej, stosować można dopuszczalne zakazy i ograniczenia, skoro ku temu podane tam warunki istnieją.

Mimo to cesarski rząd niemiecki gotów jest oświadczyć, że z przysługującego mu zatem prawa zamknięcia dla oznaczonego bydła, które jednak bezwarunkowo tylko do celów użytkowych lub hodowlanych, nie zaś na wybicie może być przeznaczone — zatrzymując dotychczasowy sposób praktykowany — robić będzie użytek tylko z przestrzeganiem wszelkiej ochrony interesów gospodarskich pogranicznej ludności, po obydwu stronach granicy, o ile ta ochrona da się pogodzić ze zwalczaniem niebezpieczeństwa zarazy i w ten sposób postępując, utrzymywać będzie w mocy ułatwienia polegające na wspomnianych autonomicznych rozporządzeniach, także na przyszłość i to aż do 31. grudnia 1917, o ile traktat handlowy i celny pomiędzy Austro-Węgrami a Państwem niemieckiem zawarty, do czasu trwania którego istnienie umowy tyczącej się chorób zaraźliwych zwierzęcych jest przywiązane, już przed upływem tego czasu obowiązywać nie przestanie.

Termin, w czasie którego bydło na zasadzie owych rozporządzeń wprowadzone, musi pozostawać w obrębie miejsca przeznaczenia i w gospodarstwie sprowadzającego je (termin zamknięcia), nie ma przekraczać obecnie obowiązującego terminu.

Tak samo ma być zatrzymany obecnie obowiązujący warunek, że bydło przed wprowadzeniem ma stać przez 30 dni w austryackim, pogranicznym powiecie.

Natomiast zastrzega się prawo ograniczenia austryackich części obszarów, z których bydło pochodzić może, na:

Vorarlberg, Tyrol na północ od wysokiego grzbietu (Hochkamm) Alp. Solnogród, Austryę wyższą i czeskie starostwa Kaplitz, Krumau, Prachatitz, Schüttenhofen, Klattau, Taus, Bischofteinitz, Mies, Tachau, Plan, Marienbad, Tepl, Eger, Asch, Falkenau, Graslitz, Joachimsthal, Kaaden, Komotau, Brüx, Dux, Cieplice, Aussig, Tetschen, Schluckenau, Warnsdorf, Gabel, Reichenberg i Friedland.

Podpisany ma zaszczyt, imieniem swego rządu przyjąć to oświadczenie do wiadomości.

Podpisany pozwala sobie zarazem podać do wiadomości, że rząd jego zgadza się z tem, by na zasadzie cyfry 14 protokołu końcowego do nowej umowy, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, do wymiaru należytości celnej od bydła rogatego, które pod wyżej podanymi warunkami z austryackich pogranicznych części obszarów wchodzi do bawarskich, saskich i wirtemberskich pogranicznych części obszarów, następujące wagi normalne służyły za podstawę:

	kilogramów
cielęta wieku do sześć tygodni . .	50
młode bydło rogate wieku więcej jak sześć tygodni do półtora roku:	
samce	175
samice	150
młode bydło rogate wieku więcej jak półtora do półtrzecia roku:	
samce	250
samice	200
bydło rogate wieku więcej jak półtrzecia roku:	
samce	400
samice	300

Korzystając z nadarzającej się sposobności, podpisany ponawia zapewnienie najgłębszego poważania, z jakiem pozostaje dla Jego Ekscelencyi pana sekretarza stanu.

(L. S.) **Szögyény** wlr.

Jego Ekscelencyi sekretarzowi stanu urzędu spraw zewnętrznych Państwa niemieckiego,

Panu baronowi Richthofen.

w miejscu.

Umowa z dnia 25. stycznia 1905 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem, tycząca się dezynfekcyi wozów kolejowych dla zwierząt.

Celem uregulowania przepisów, tyczących się dezynfekcyi wozów kolejowych dla zwierząt, w obrocie między Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem podpisani:

1. c. i k. austryacko-węgierski nadzwyczajny i upełnomocniony ambasador w Berlinie,

2. sekretarz stanu urzędu spraw zewnętrznych Państwa niemieckiego,

na zasadzie nadanego im przez ich rządy upoważnienia, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Wozy kolejowe, którymi były przewożone konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy, świnie lub drób, muszą być wraz z przynależnymi sprzętami administracyi kolei żelaznych, przed ich dalszem użyciem wyczyszczone i desynfekcyonowane podług następujących przepisów:

1. Zanim się przystąpi do właściwej dezynfekcyi wozów, należy zawsze wpierw usunąć podściółkę, gnój, pióra, resztki powrozów do przywiązywania itd., jakoteż gruntownie gorącą wodą je wyczyścić. Gdzie takiej w dostatecznej ilości nie można dostać, można użyć także zimnej wody, pod ciśnieniem wypływającej, przedtem jednak koniecznie trzeba zarządzić zmycie gorącą wodą, by przylegający brud rozmiękł. Wyczyszczenie uważa się za dostateczne tylko wtedy, jeżeli przez nie wszystkie z transportu pochodzące zanieczyszczenia zostały gruntownie usunięte; także i części brudu, które dostały się do szpar w podłogach wozów, należy — w razie potrzeby za pomocą żelaznych narzędzi z przytępionymi końcami i brzegami — zupełnie usunąć.

2. Dezynfekcya sama, i to nawet w przypadkach, jeżeli wóz był tylko częściowo naładowany, winna obejmować wszystkie części wozu, względnie używanego oddziału wozowego.

Uskuteczniona być ma:

a) w zwyczajnych warunkach przez mycie podłóg, sufitów i ścian ługiem sodowym, rozegrzanym, co najmniej na 50 stopni Celzyusza, a sporządzonym przynajmniej z 2 kilogramów sody na 100 litrów wody. Na stacyach, gdzie są odpowiednie urządzenia, zamiast mycia ługiem sodowym jest także dopuszczalna jak najgruntowniejsza desynfekcya podłóg, sufitów i ścian za pomocą pary wodnej, przy użyciu stosownych przyrządzeń; para wodna, której się używa, musi mieć napięcie co najmniej dwóch atmosfer;

b) w przypadkach zakażenia wozu księgosuszem (księgosuszem oryentalnym), wąglikiem, zarazą płucną i racicową (kopyt), nosacizną, zarazą na świnie (łącznie z pomorem na świnie), czerwonką świńską, cholerą drobiu, pomorem na kury, względnie, jeżeli zachodzi silne podejrzenie takiego zakażenia, przez zastosowanie jednego z dwóch pod *a)* przepisanych postępowań a nadto przez staranne pędzlowanie podłóg, sufitów i ścian trzyprocentowym rozczynem mieszaniny kwasu siarczano-krezolowego lub też dwuprocentowym rozczynem formaldehydowym. Mieszaninę kwasu siarczano-krezolowego przyrządza się w ten sposób, że przy zwyczajnej temperaturze miesza się dwie części surowego krezolu (*Kresolum crudum* farmakopei jednej ze Stron rokujących) i jedną część surowego kwasu siarkowego (*Acidum sulfuricum crudum* farmakopei jednej ze Stron rokujących). Do sporządzenia trzyprocentowego rozczynu użyć można mieszaniny najwcześniej w 24 godzin, najpóźniej w 3 miesiące po jej przygotowaniu. Użytek z rozczynu robi się w przeciągu 24 godzin.

Zamiast pędzlowania można także skrapiać zapomocą przyrządu, który rząd odnośnego państwa dopuścił, jako odpowiedni, do użycia.

3. Obostrzony rodzaj dezynfekcyi (2 *b*) przedsiębierze się z reguły tylko na zarządzenie policyjno-weterynarskie, bez takiego zarządzenia jednak także wtedy, jeżeli wozy służyły do transportu bydła racicowego z takich stacyi, gdzie na 20 kilometrów w obwodzie zaraza pyskowa i racicowa grasuje, albo jeszcze nie została uznaną za wygasłą. Właściwa władza administracyjna ma prawo także w innych przypadkach zarządzić obostrzoną dezynfekcyę (2 *b*), jeżeli uzna ją za niezbędnie potrzebną, do zapobieżenia zawleczeniu oznaczonych chorób zaraźliwych.

4. Jeżeli wewnątrz wyszalone wozy mają być poddane obostrzonej dezynfekcyi (2 *b*), natenczas oszalowanie należy zdjąć i tak samo jak wóz wyczyścić i dezynfekcyonować.

5. Przy wyścielonych wozach należy wyścielenie, które musi być tak urządzone, by się dawało zdejmować, w sposób dostateczny wyczyścić. Jeżeli zakażenie wozu nastąpiło przez jedną z zaraźliwych pod 2 *b* wymienienionych chorób, względnie jeżeli zachodzi gwałtowne podejrzenie takiego zakażenia, w takim razie musi się wyścielenie spalić.

Z samym wozem należy postąpić w sposób pod 1 do 3 podany. Zagranicznych (do żadnej z rokujących Stron nie należących) wozów, których wyścielenie nie daje się usuwać, nie można używać znowu do ładowania.

6. Przy wozach które, służyły do transportu pojedynczych sztuk małych zwierząt (z wyjątkiem drobiu) w skrzyniach lub klatkach i nie zostały podściółką, strawą, plwocinami, odchodami itd. zanieczyszczone, uważa się z zastrzeżeniem ustaleń do 2 *b* i 3 wymycie gorącą wodą ścian, podłogi i sufitu za wystarczającą dezynfekcyę.

Wozy, które były użyte do transportu opakowanego, żywego drobiu, należy tylko wtedy po myśli powyższych przepisów wyczyścić i poddać dezynfekcyi, jeżeli zanieczyszczenie powstało przez podściółkę, strawę lub plwociny i odchody.

7. Strony rokujące zobowiązują się wozy kolei żelaznych, które były do transportu na wstępie oznaczonego rodzaju zwierząt użyte, przy ładowaniu lub też wozy z trzecich państw nadchodzące przy wejściu na ich obszary, po obydwóch stronach oblepić kartkami barwy żółtej z napisem „Zu desinfizieren“. O ile wóz ma być obostrzonej dezynfekcyi poddany (2 *b*, 3) należy go na tej stacyi gdzie okoliczności wymagające desynfekcyi tego rodzaju zajdą lub też dojdzie wiadomość o nich, oblepić kartkami barwy żółtej, z wydrukowaną w środku prostopadłą, czerwoną pręgą i napisem „Verschärft zu desinfizieren“. Po dokonaniu dezynfekcyi usuwa się kartki a na ich miejsce przylepia się kartki białe z drukiem „Desinfiziert am . . . . . Stunde . . in . . . . . “, które dopiero przy powtórnem ładowaniu wozu się usuwa.

Wozy, które były użyte do transportu opakowanego, żywego drobiu, o ile po myśli cyfry 6, ustępu 2 zachodzi potrzeba wyczyszczenia ich i dezynfekcyi, należy na stacyi odbioru oblepić kartkami.

Gdy przy przejściu z obszarów jednej Strony na obszary drugiej Strony wóz nie był w oznaczony sposób oblepiony kartkami, w takim razie ma tego dokonać na stacyi pogranicznej przejściowej administracya odbierająca.

8. Próżne lub innymi towarami jak zwierzęta rodzaju na wstępie oznaczonego obładowane wozy kolejowe, które wchodzą do obszarów jednej ze Stron rokujących i po których z zewnątrz poznać można, że były używane do transportu takich zwierząt, nie zostały jednak, jak tego przepisy tej umowy wymagają, wyczyszczone i dezynfekcyonowane, należy, jeżeli się ich nie zawraca, stosownie do przepisów tej umowy wyczyścić i poddać desynfekcyi.

Artykuł II.

Obecna umowa ma bez osobnej ratyfikacyi, równocześnie z podpisaną umową, tyczącą się zaraźliwych chorób zwierzęcych, wejść w życie i bez naruszenia zmian, które z uwzględnieniem nowo powstających potrzeb po porozumieniu się obydwóch rządów ewentualnie miałyby być ułożone, przez cały czas trwania pomienionej umowy obowiązywać.

Działo się w podwójnem wygotowaniu w Berlinie, dnia 25. stycznia 1905.

(L. S.) **Szögyény** wlr.

(L. S.) **Baron Richthofen** wlr.

Powyższą umowę, tyczącą się chorób zaraźliwych zwierzęcych razem z protokołem końcowym i dodatkami, po zatwierdzeniu przez obie izby Rady państwa wraz z równocześnie wymienionemi notami co do weterynarskiego postępowania z bydłem rogatem w pogranicznem obrocie tudzież ustalenia wag normalnych dla takiego bydła, jak i z równocześnie zawartą umową, tyczącą się dezynfekcyi wozów kolejowych dla zwierząt, ogłasza się.

Wiedeń, 21. lutego 1906.

Gautsch wlr.
Kosel wlr.
Wrba wlr.
Bylandt wlr.
Buquoy wlr.
Auersperg wlr.

26.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 21. lutego 1906,

którem ogłasza się umowę z Państwem niemieckiem dotyczącą nakładania zamknięcia okrętowego.

Na zasadzie artykułu 5, punkt X zawartego na dniu 25. stycznia 1905 z Państwem niemieckiem dodatkowego traktatu do handlowego i celnego traktatu z dnia 6. grudnia 1891 zawarto następującą umowę pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem dotyczącą nakładania zamknięcia okrętowego:

Artykuł 1.

Dla obrotu statków rzecznych na Łabie, jej pobocznych rzekach i w związku z nią zostających drogach wodnych zastępuje się przepisy obecnie obowiązujące „dodatku D protokołu wykonawczego do handlowego i celnego traktatu z dnia 11. kwietnia 1865“ następującym regulaminem zamknięcia — który będzie na obydwóch obszarach wydany — dla okrętów na Łabie wraz z postanowieniami wykonawczemi.

Artykuł 2.

Świadectwa uznania, na zasadzie §u 14. tego regulaminu zamknięcia przez główny urząd jednej Strony wydawane, tudzież certyfikaty dopuszczenia, na zasadzie §u 18 właścicielom okrętów wystawiane, urzędy drugiej Strony będą uważały za ważne; pierwsze jednak tylko o ile przy badaniu okrętu, urząd do tego powołany (por. § 17 regulaminu zamknięcia), na urządzeniu zamknięcia nie odkryje braków, które natychmiast nie zostaną usunięte.

W razie odebrania świadectwa uznania lub certyfikatu dopuszczenia (§§fy 16, 17 i 20 regulaminu zamknięcia), należy je wraz z odnośnymi aktami wywodu przesłać bezpośrednio tej władzy, która świadectwo uznania, względnie certyfikat dopuszczenia pierwotnie wydała.

Artykuł 3.

Na zasadzie § 20 regulaminu zamknięcia przez władzę właściwą jednej Strony zarządzone, czasowe lub stałe pozbawienie certyfikatu dopuszczenia, urzędy drugiej Strony będą tak respektowały, jakby to własna władza właściwa zarządziła. Osoba, która zarządzeniem władzy właściwej jednej Strony została wykluczona od zatrudnienia jako przewoźnik zamkniętego okrętu, także na drugiej Stronie nie będzie dopuszczona do takiego zajęcia.

Jeżeli na właściciela okrętu, na zasadzie § 20 regulaminu zamknięcia zostaną nałożone kary traktatowe, tudzież w razie zabronienia pewnej osobie zajęcia jako przewoźnik okrętu, należy o tem donieść i to bezpośrednio, także wszystkim w rachubę wchodzącym głównym urzędom drugiej ze Stron rokujących, to jest wszystkim urzędom głównym, które są uprawnione do wydawania świadectw uznania okrętów za nadające się do zamknięcia i tę władzę skarbową, która certyfikat dopuszczenia dla właściciela okrętu wydała.

W tym celu rządy Stron obydwóch, w przeciągu miesiąca, wymienią spisy urzędów głównych na swoich obszarach, które są uprawnione do wydawania świadectw uznania co do urządzeń zamknięcia okrętów na Łabie.

Artykuł 4.

Co do jednolitego prowadzenia spisów i wykazów, o których w postanowieniach wykonawczych do regulaminu zamknięcia wspomniano, jakoteż formularzy do wymiany pism między dotyczącemi władzami, zastrzega się porozumienie.

Artykuł 5.

Co do zamknięcia statków rzecznych na Dunaju, jego rzekach pobocznych i z nim w związku zostających drogach wodnych, utrzymuje się w mocy aż do dalszego zarządzenia, postępowanie obecnie w użyciu będące.

Te postanowienia nabierają mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906.

Kosel wlr. **Auersperg** wlr.

27.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 21. lutego 1906,

tyczące się regulaminu zamknięcia dla okrętów na Łabie.

Na zasadzie umowy zawartej z Państwem niemieckiem o nakładaniu zamknięcia okrętowego w obrocie okrętowym żeglugi śródziemnej, wydaje się w porozumieniu z królewsko-węgierskim rządem

dla obrotu statków rzecznych na Łabie, jej rzekach pobocznych i pozostających z nią w związku drogach wodnych, następujący regulamin zamknięcia.

§ 1.

Kto żąda odprawienia pod zamknięciem okrętowem dla transportu towarów zostających pod celną lub podatkową kontrolą a przewożonych statkami na rzece Łabie, jej pobocznych rzekach, tudzież na zostających z nią w związku drogach wodnych, winien wykazać się

a) świadectwem uznania odnośnego urzędu głównego, że statek nadaje się do zamknięcia,

b) urzędowem potwierdzeniem osobistego dopuszczenia właściciela okrętu do oznaczonego ułatwienia (certyfikat dopuszczenia)

i do następujących przepisów zastosować.

§ 2.

Ogólne postanowienia co do urządzaju budowy odzi pod zamknięciem.

Statki nie mogą zawierać ukrytych przestrzeni ani też mieć takich przystępów, któreby przy powierzchownem oglądnięciu natychmiast nie wpadły w oczy.

§ 3.

Ściany (przegrody), które przestrzenie ładunkowe brane pod zamknięcie, dzielą od kajut i innych przestrzeni okrętu, mają być sporządzone z blachy metalowej, której pojedyncze tafle winne być z sobą zniutowane i z samym okrętem tak połączone, by odłączenie od niego, bez pozostawienia widocznych śladów zewnętrznej, użytej przemocy, było niemożliwe. Takiemi samemi ścianami z blachy metalowej mają być oddzielone od przestrzeni zamknięcia przestrzenie, w których się ruchome maszty znajdują.

Drzwi lub inne jakie otwory, które prowadzą bezpośrednio z przestrzeni kajutowych do przestrzeni ładunkowych są niedozwolone.

§ 4.

Wszelkie skoble, antaby, gwoździe, nity, klamry, śruby, kołki żelazne itp., które na zewnętrznej stronie są umieszczone, mają być w ten sposób przymocowane, by końce ich znajdowały się wewnątrz przestrzeni zamknięcia i tam były zagięte i przybite, niutowane, przyśrubowane itd. tak, by usunięcie ich bez uszkodzenia materyału budowlanego było niemożliwe.

Szarnirów należy według możności unikać; gdzie takie są umieszczone, sztyfty nie mogą znajdować się luźnie w szarnirach, tylko muszą być z obydwoma zewnętrznemi stronami zawiasów szarnirowych szwajsowane. Tylko środkowa część (języczek) szarniru może być ruchoma, przytem jednak musi być także szwajsowana. Sztyfty szarnirowe, które trzymają się tylko przez zniutowanie lub ześrubowanie końców sztyfta, są niedopuszczalne.

Wszystkie do zamknięcia potrzebne części żelazne, jak drągi, antaby, skoble, szarniry itd. należy zostawiać bez powleczenia barwą, mazią lub lakiem i utrzymywać w tym stanie, w jakim się po dokonanem wykuciu znajdywały. Dozwolonem jest jednak, celem ochrony przed rdzą, części takie żelaza powlec przeźroczystym pokostem.

§ 5.

Jeżeli w zamykalnych przestrzeniach ładunkowych umieszczone są z pokładu pompy do czerpania wody, w takim razie należy je tak przymocować, by ich bez pozostawienia widocznych śladów uszkodzenia, nie można było wyjąć.

Pompy, które się dają zdejmować, muszą być mocnem wyszalowaniem od przestrzeni zamknięcia oddzielone. Jeżeli szalowanie jest z desek sporządzone, w takim razie każda z nich musi sięgać całej wysokości samego okrętu i być z nim zcembrowana tudzież gwoździami, niutami lub żelaznymi kołkami do samego okrętu przymocowana. Oprócz tego należy każdą deskę przynajmniej do jednej przez całą ścianę wewnątrz przestrzeni ładunkowej idącej żelaznej sztaby, przyniutować. Oszalowania z metalu należy sporządzać stosownie do przepisów, zawartych w §ie 3.

§ 6.

B. Osobne postanowienia a) dla okrętów ze stałym pokładem.

Pokład musi być z właściwym samym okrętem tak zcembrowany, kołkami zbity, zniutowany lub w inny jaki sposób złączony, by bez zniszczenia części samego okrętu lub pokładu, dostęp do przestrzeni ładunkowej, pod zamknięciem się znajdującej, był niemożliwy. Zwory pomiędzy pomostem a kadłubem okrętu umieszcza się tylko wewnątrz przestrzeni zamknięcia a śrubowania, niutowania, zbijania kołkami itd. przedsiębierze się w sposób w §ie 4 przepisany.

Oprócz okien (otworów) ładunkowych nie może pokład żadnych jakichkolwiek ruchomych części zawierać; musi dalej zostawać w nierozerwalnem połączeniu z bocznemi ścianami i powinien stanowić dla siebie osobną, w całość połączoną część, która z wewnątrz leżącemi szpągami, belkami pokładowemi i poprzecznemi ścianami za pomocą gwoździ, śrub, niutu itd. jest nieruchomo połączona.

§ 7.

Okna pokładowe lub boczne, prowadzące do zamykalnych przestrzeni, muszą być zaopatrzone w mocno wbudowane ramy otworowe i można je

zamykać za pomocą nakryw (okiennic), które się dają zdejmować, lub za pomocą drzwi obrotowych. Jeżeli nakrywy te lub drzwi sporządzone są z drewnianych desek, w takim razie muszą być albo z wewnętrznej strony poprzecznemi listwami wyfutrynowane, lub też każda pojedyncza deska na wewnętrznej stronie musi być z jedną lub więcej przez całą pokrywę idącemi żelaznemi wiązadłami w ten sposób zniutowane, by wygięcie lub podważenie jednej z desek było wykluczone.

Jeżeli drzwi składają się z więcej, jak jednej części, natenczas muszą być stosownie do szczegółowego przepisu § 4. antabami zaopatrzone tak, by można było przez nie, jakoteż przez przeciwległe antaby na ramach, poprowadzić jeden lub więcej żelaznych przez wszystkie części drzwi idących drągów.

§ 8.

Każde okno zamyka się co najmniej dwoma żelaznymi drągami. Te drągi należy umieszczać w ten sposób, by zamknięcie dawało rękojmię bezpieczeństwa przeciw wyjęciu lub wygięciu całej, względnie części okiennicy.

By zapobiedz zgięciu drągów zamknięcia należy je kantem do góry na okiennicy ułożyć. Każda pojedyncza część otworu (okna) ma być zaopatrzona dla każdego drąga zamknięcia przynajmniej jedną antabą, przez którą się drąg przeciąga.

§ 9.

Okiennice do zdejmowania, składające się z więcej części, muszą być opatrzone na wewnętrznej stronie falcami lub zakładami, którymi dokładnie do ram otworowych przylegają tak, by wszelkie przesuwanie było wykluczone.

§ 10.

b) Dla okrętów z pokładem do zdejmowania.

Jeżeli pokład do zdejmowania jest opatrzony bocznemi deskami, w takim razie należy je tak ściśle ze słupami pokładowymi połączyć, by ich nie można było z zewnątrz oderwać. Jeżeli przy statku znajdują się idące wzdłuż doły (Laufgräben), natenczas koniec ich, o ile nie jest mocno ocembrowany lub przyniutowany, należy tak samo połączyć.

Pojedyncze części bocznego przytwierdzenia muszą być jednakiej długości z deskami pokładowemi tak, by zetknięcie się odpowiednich desek pokładowych i zetknięcie się odpowiednich części bocznego przybicia dokładnie na jedną linię przypadały.

§ 11.

Wszystkie deski pokładowe jednego stosu muszą być jednakowo długie i na wewnętrznej stronie opatrzone kołkiem, któryby nie dopuszczał przesuwania się desek na krokwie pomostowe nałożonych. Te z desek pokładowych, na wolną przestrzeń wychodzących, które przypadają na przystęp do wolnej przestrzeni, muszą być z góry w ten sposób zaniutowanemi węgielnicami opatrzone, by naniutowana węgielnica była zakryta nakrywą górno-pokładową (Schandeckel) (§ 12) i przez to wyciąganie desek z pod nakryw górno-pokładowych (Schandeckel), które z obydwu stron wolną przestrzeń zamykają, było uniemożliwione. Tak samo należy zabezpieczyć deski pokładowe, które wychodzą na chodnik burtowy; tu można także odpowiednio do przepisów §u 12, ustęp 3 i 4. końce obydwu w rachubę wchodzących nakryw górno-pokładowych zasłonić. Każda deska ma pod nią leżącą deskę przynajmniej na 2 centymetry zakrywać, a na samym wierzchu znajdująca się deska pokładowa (sztylpa) w równy sposób obydwie pod nią leżące deski.

Jeżeli do przymocowania sztylpy użyto zawiasów szarnirowych, w takim razie należy sztylpę opatrzyć falcem, do którego zamknięcie tworzący zawias dokładnie przylegać musi.

§ 12.

Każdy stos desek pokładowych w miejscu, w którem się styka z następnym stosem, musi być zakryty nakrywą górno-pokładową (Schandeckel), która u dołu, do desek pokładowych, na krokwiach pokładowych spoczywających, dokładnie przylega.

Taką samą nakrywę górno-pokładową (Schandeckel) należy umieścić w środku każdego stosu desek, by uniemożliwić przesunięcie się jakiej deski.

Pierwszą przednią i ostatnią tylną parę nakryw górno-pokładowych (Schandeckel), które przypadają na ściany dzielące mieszkania służby okrętowej od przestrzeni ładunkowej, należy na stronie ich zewnętrznej w ten sposób zasłonić, by końce leżących pod niemi desek pokładowych i sztylpy były niewidzialne.

Przymocowanie tych zasłon musi odpowiadać przepisom w § 4 podanym.

§ 13.

Pokład zamyka się żelaznymi drągami, które sztylpę, nakrywy górno-pokładowe (Schandeckel) i deski pokładowe tak nierozdzielnie łączą, że niepodobna jest, nie zdejmując drąga żelaznego z zamknięciem, jedną z tych części usunąć.

§ 14.

C. Postanowienia tyczące się oznaczenia, oglądania itd. łodzi ratunkowych i wydawania świadectw uznania co do nadawania się do zamknięcia.

Celem uzyskania świadectwa uznania, w § 1 pod *a)* przewidzianego należy statek próżny przedstawić właściwemu urzędowi głównemu (w Monarchii austryacko-węgierskiej: głównemu urzędowi celnemu pierwszej klasy, w Państwie niemieckiem: głównemu urzędowi celnemu lub głównemu urzędowi podatkowemu). Równocześnie wnosi się w podwójnem wygotowaniu:

a) rysunek, przedstawiający podłużne przecięcie statku i urządzenie zamknięcia tak w przecięciu poprzecznem jak i ze strony frontowej pokładu, tudzież

b) opis, zawierający bliższe szczegóły co do przestrzeni ładunkowych, ich otworów, okien, rodzaju budowy statku, jakości kajut i innych przestrzeni itd., tudzież co do urządzenia zamknięcia.

Na podstawie tych pism następują oględziny i badanie statku w obecności właściciela okrętu lub jego pełnomocnika. Można także na koszt wnioskodawcy przybrać budowniczego okrętu.

Badanie ma się głównie rozciągać do tego, czy rodzaj budowy statku zgodny jest z rysunkiem i opisem, jakoteż czy odpowiada przepisom tego regulaminu i daje rękojmię możliwości nałożenia bezpiecznego zamknięcia przestrzeni.

Z wyniku badania, nawiązując do rysunku i opisu, spisuje się wywód w podwójnem wygotowaniu, w którym ewentualne znalezione usterki dokładnie oznaczyć należy.

O ile wątpliwości się nie nasuwają, względnie o ile wady zostały usunięte, urząd główny wystawia świadectwo uznania, że statek nadaje się do zamknięcia.

Świadectwo uznania może być każdego czasu wycofane.

§ 15.

Świadectwo uznania i po jednym egzemplarzu rysunku, opisu i wywodu badania (§ 14), tudzież potwierdzenie urzędowe osobistego dopuszczenia właściciela okrętu do odprawiania swego statku pod zamknięciem przestrzeni (§ 18), winien żeglarz zawsze w puszce blaszanej na pokładzie statku w stanie nieuszkodzonym przechowywać i urzędnikom administracyi celnej i podatkowej na żądanie, celem wglądnięcia w nie, przedkładać.

§ 16.

Każdą zmianę w strukturze urządzenia zamknięcia, i to zanim można korzystać z dalszego odprawiania pod zamknięciem przestrzeni, należy oznajmić najbliżej położonemu urzędowi głównemu, przedkładając w §ie 15 wymienione pisma a równocześnie przedstawiając statek nie naładowany.

Urząd główny poddaje następnie statek przepisanemu w §ie 14 badaniu i spisuje wywód w podwójnem wygotowaniu.

Jeżeli przy badaniu nie okażą się wątpliwości pod względem bezpieczeństwa zamknięcia statku, w takim razie urząd główny zaznaczy zmianę na przedłożonych wygotowaniach rysunku i opisu i obydwa pisma wraz z jednym egzemplarzem nowego wywodu badania, wręczy po myśli przepisu w §ie 15 żeglarzowi do przechowania, drugi zaś egzemplarz wywodu przeszle temu urzędowi głównemu, który wystawił świadectwo uznania zdolności do zamknięcia (§ 14).

Jeżeli się jednak nasuną wątpliwości co do dalszego dopuszczania statku do odprawiania pod zamknięciem przestrzeni i usterki w ciągu odpowiedniego terminu nie zostaną usunięte, natenczas zatrzymuje się świadectwo uznania wraz z przynależnemi pismami (§ 15) i dołączywszy spisany wywód, przeszle się rzeczonemu na końcu urzędowi.

Zaprowadzanie urządzeń, umożliwiających dostęp do ładunku bez naruszenia zamknięcia jest niedozwolone.

§ 17.

O ile stan ładunku na to pozwala, przed każdem nałożeniem zamknięcia winno się odbyć badanie, czy okręt nadaje się do zamknięcia.

Każdy główny urząd ma oprócz tego prawo, do zamykania przestrzeni dopuszczony okręt, gdy się przy sposobności odprawiania celnego lub podatkowego przy urzędzie znajduje, w próżnym stanie, poddać szczegółowemu badaniu.

Jeżeli badanie urządzenia jest zupełne, uwidacznia się je w świadectwie uznania (§ 14) i jeżeli żadne wątpliwości co do bezpieczeństwa zamknięcia się nie nasuwają, podaje się wynik badania do wiadomości tego urzędu głównego, który świadectwo uznania wystawił.

Gdyby jednak badanie wykazało, że istnieją wątpliwości co do bezpieczeństwa zamknięcia, w takim razie należy je w obecności właściciela okrętu, względnie żeglarza w spisanym wywodzie ustalić.

Jeżeli znalezione braki nie dadzą się natychmiast usunąć, względnie jeżeli interesowani nie okażą gotowości do tego, natenczas ściąga się świadectwo uznania zdatności do zamknięcia i odsyła się je wraz z wywodem do tego urzędu głównego, który je pierwotnie wystawił.

Jeżeli w przeciągu ostatnich pięciu lat używania nie przedsiębrano takiego badania, w takim razie, zanim ponowne badanie nie nastąpiło, zamykanie przestrzeni jest niedozwolone.

§ 18.

D. Postanowienia tyczące się osobistego dopuszczenia właścicieli okrętów do korzystania z odprawy ich statków pod zamknięciem przestrzeni.

Urzędowe oświadczenie osobistego dopuszczenia właściciela okrętu do korzystania z celno- i podatkowo-urzędowego odprawiania własnego statku pod zamknięciem przestrzeni, w § 1 pod *b)* przewidziane, wystawia władza skarbowa (w Państwie niemieckiem: główny urząd celny lub główny urząd podatkowy, w Monarchii austryacko-węgierskiej: władza skarbowa pierwszej instancyi), i to ta, która dla firmy, w braku takiej, dla miejsca zamieszkania właściciela okrętu, jest właściwa.

Dopuszczenie jest przywiązane do warunku, że właściciel okrętu w rozprawie w każdym przypadku, w którym zaszło wykroczenie przeciw przepisom § 19 — nie zależnie od kar na zasadzie innych postanowień na właściwie winnego ewentualnie nakładanych — zrzekając się drogi prawnej, podda się karze w § 20 zagrożonej.

Zresztą dopuszczenia i udzielania poświadczenia na to (certyfikat dopuszczenia) odmawia się tylko wtedy, jeżeli sam właściciel okrętu był karany za ukrócenie cła lub podatków, względnie wykroczenia przeciw prawu własności, lub też, jeżeli władza właściwa odebrała mu certyfikat dopuszczenia (§ 20).

Jeżeli właściciel okrętu posiada więcej statków, w takim razie wydaje mu się dla każdego statku osobny egzemplarz certyfikatu dopuszczenia.

Na każdym certyfikacie dopuszczenia należy oznaczyć statek, na którego pokładzie certyfikat ma być przechowany (§ 15).

§ 19.

Właściciel okrętu, który po myśli § 18 otrzymał certyfikat dopuszczenia, ma następujące zobowiązania:

a) Nie wolno mu oddawać lub pozostawiać prowadzenia statku żeglarzowi, który był karany za wykroczenie przeciw prawu własności lub też w przeciągu ostatnich trzech lat za ukrócenie cła lub podatków, względnie jeżeli władza właściwa po myśli § 20, ustępu 3, zabroniła mu przewoźnictwa zamykalnego okrętu. Osoba, której certyfikat dopuszczenia odebrano, nie może być w ogóle na zamykalnym okręcie zatrudniona, ani nawet wchodzić w skład czeladzi takiego okrętu.

b) Ma mieć staranie, by każda zmiana w strukturze urządzenia zamknięcia własnego statku, zanim zażąda następnego odprawienia pod zamknięciem przestrzeni, była w sposób w § 16 przepisany właściwemu urzędowi głównemu oznajmiona i by zamknięcie urzędowe było nienaruszone również, by nie zaprowadzono takich urządzeń, względnie by takie urządzenia nie istniały, któreby bez naruszenia zamknięcia, umożliwiały dostęp do ładunku.

c) Winien każdą zmianę własności, zwracając swój certyfikat dopuszczenia, w przeciągu dni 14 oznajmić. Nowy właściciel, jeżeli osobiście posiada już to ułatwienie, ma taki sam obowiązek.

§ 20.

E. Postanowienia karne.

W każdym przypadku, w którym zaszło wykroczenie przeciw przepisom § 19, władza właściwa miejsca odkrycia winna — i to bez naruszenia wdrożonego nadto ewentualnie postępowania karnego — po myśli § 18, nałożyć na właściciela okrętu grzywnę traktatową do wysokości 1200 K i w drodze administracyjnej ściągnąć ją. Grzywny tej nie nakłada się jednak, jeżeli wykroczenia tego dopuszczono się bez wiedzy i woli właściciela okrętu, względnie o ile ten osobiście interesów nie prowadzi, jego zastępcy i na żadnego z nich nie spada wina ciężkiego przewinienia.

Oprócz grzywny może władza właściwa według swej zgodnej z powinnością oceny zarządzić pozbawienie właściciela okrętu dopuszczenia do odprawiania własnych statków pod zamknięciem przestrzeni na czas od jednego roku do trzech lat lub na zawsze. Powód do odebrania na zawsze stanowi zwłaszcza, jeżeli na zamykalnym okręcie pozaprowadzano potajemne, t. j. we właściwym czasie nie oznajmione zmiany w urzędowo uznanych urządzeniach zamknięcia, lub też urządzenia, które bez naruszenia zamknięcia umożliwiają dostęp do ładunku. Jeżeli szczególniejsze łagodzące okoliczności za tem przemawiają, można i w tych przypadkach zaniechać odbierania.

O ile są dowody na to lub też zachodzi silne podejrzenie, że przewoźnik okrętu miał zamiar w nieuczciwy sposób korzystać z oznaczonych w ustępie 2 potajemnych zmian lub urządzeń, względnie z uszkodzenia urzędowego zamknięcia, właściwa, w ustępie 1 oznaczona, władza ma prawo zabronić mu zajęcia jako przewoźnik zamykalnego okrętu.

Skoro na właściciela okrętu nałożoną została kara traktatowa lub też, gdy mu odebrano dopuszczenie, względnie gdy pewnej osobie zabroniono zatrudnienia jako przewoźnik zamykalnego okrętu, należy podać to do wiadomości wszystkich w rachubę wchodzących urzędów głównych z dokładnem oznaczeniem statku, żeglarza i właściciela okrętu. Przy odbieraniu dopuszczenia ściąga się certyfikat dopuszczenia i przesyła tej władzy skarbowej, która go wystawiła.

§ 21.

Wykroczenia przeciw przepisom tego regulaminu, pominąwszy w § 20 przewidziane kary traktatowe i ewentualnie osobno nakładane kary defraudacyjne, karze się grzywną porządkową w wysokości do 200 K.

§ 22.

F. Postanowienia końcowe.

Regulamin zamknięcia nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906. Statki w tym czasie uznane już za nadające się do zamknięcia, można i nadal dopuszczać do zamykania przestrzeni pod dotychczasowymi warunkami jak i tym warunkiem, że w §§ 14 do 20 zawarte przepisy będą przestrzegane.

Jeżeli w rodzaju budowy takiego statku, względnie w urządzeniu zamknięcia i t. d. następuje zmiana, natenczas rozstrzyga właściwa przełożona władza odnośnego głównego urzędu (porównaj § 16), czy statek, o ile w myśl przepisów tego regulaminu nie zostanie urządzony, można nadal dopuszczać do zamykania przestrzeni.

Kosel wlr. **Auersperg** wlr.

28.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 21. lutego 1906,

którem wydaje się postanowienia wykonawcze do regulaminu zamknięcia dla okrętów na Łabie z dnia 21. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 27.

Do §§ 1, 3 i następnych regulaminu.

Z chwilą, gdy regulamin obowiązywać zacznie, wszystkie okręty, które mają być po tym czasie budowane, względnie wszystkie urządzenia zamknięcia, które mają być przebudowane, winne być urządzone po myśli przepisów regulaminu, a zwłaszcza opatrzone wyłącznie zamknięciem drągowem lub szynowem.

Przy statkach zatem o stałym lub urządzonym do zdejmowania pokładzie, do których postanowienia regulaminu się odnoszą, używanie wszelkiego rodzaju łańcuchów, jako środka do zamykania, jest zabronione.

Natomiast o ile nie chodzi o zupełną przebudowę istniejących urządzeń zamknięcia, nowe postanowienia nie tyczą się statków już zbudowanych jak i ich dotychczas dopuszczalnych urządzeń zamknięcia, jakoteż w razie przedsiębrania na nich naprawy. Do tych statków należy stosować dotychczas istniejące przepisy.

Do § 8.

Do zamykania okien, albo

a) umieszcza się na ramach okien antaby, które tak wysoko ponad okiennice wystają, by przez nie i przez antaby na okiennicach można przeciągnąć żelazne drągi lub szyny,

albo

b) okiennice i ramy okien należy antabami w ten sposób opatrzyć, by antaby na okiennicy i antaby na ramach okna naprzemian po sobie następowały i by okiennice również przymocowywać można było zapomocą przeciągniętych przez antaby żelaznych drągów lub szyn,

lub też

c) na okiennicach mogą być umieszczone zakładki, które założone na antaby na ramach okien się znajdujące, zamyka się przez przeciągnięcie żelaznych drągów lub szyn.

Do §§ 10 do 13.

Przy statkach z pokładem do zdejmowania uważać należy na to, żeby pokrywa górno-pokładowa była tak urządzona, by połączone z nią dalsze części zamknięcia nie dawały się przesuwać. Dlatego należy baczyć, by urządzenia zamknięcia, o ile to możliwe, z samym okrętem były połączone.

W tym celu na brzegu pokładu umieszcza się przez niutowanie hak albo antabę i zawiesza się żelazną, odpowiednim przyrządem opatrzoną szynę, dolną jej częścią. Górną część szyny, za pomocą otworu tam umieszczonego, zakłada się na hak wniutowany na dolnej części nakrywy górno-pokładowej. Na wolno leżącej części nakrywy górno-pokładowej umieszcza się w nacięciu ruchomą szynę. Tę należy opatrzyć dwoma nacięciami, które tylko tak wielkie być mają, by przepuszczały wstawione w krokwiach pokładowych, dwa bezpośrednio ponad szyny wystające haki. Przy pociągnięciu szyny haki zaczepiają za niewyciętą część pierwszej i przez to trzymają nakrywę górno-pokładową tak silnie, że się nie da poruszać. Koniec szyny wystający ponad nakrywę górno-pokładową należy opatrzyć zakładką lub antabą, która zachodzi na szynę przeciwległej nakrywy górno-pokładowej. Antaby zamyka się albo z osobna przez nałożenie ołowiu, lub też przez umieszczenie urzędowego zamknięcia na żelaznym drągu przez więcej antab przeciągniętym. Rysunki *A* i *B* dadzą bliższe wyjaśnienie pod względem urządzenia zamknięcia.

Inne urządzenia zamknięcia dopuszcza się, jeżeli odpowiadają ogólnym postanowieniom regulaminu zamknięcia. Rozstrzyga o tem przełożona właściwa władza tego urzędu, któremu po myśli § 14 regulaminu okręt był oznajmiony i przedstawiony.

Skoro urządzenie zamknięcia uzna się za dopuszczone, natenczas zawiadamia się o tem wszystkie urzędy główne, uprawnione do wygotowania uznań

co do urzędowego zamknięcia okrętów na Łabie. To samo uczynić należy, jeżeli na okręcie, który na zasadzie § 22 regulaminu był i nadal dopuszczony do zamykania przestrzeni, poczyniono zmiany w rodzaju budowy jego, względnie urządzenia zamknięcia i t. d., nie stosując się w urządzeniu do przepisów regulaminu.

Do § 14.

Świadectwa uznania co do urządzeń zamknięcia na okrętach może wydawać każdy urząd główny (w Państwie niemieckiem: główny urząd celny albo główny urząd podatkowy, w Monarchii austryacko-węgierskiej: główny urząd celny pierwszej klasy), który jest uprawniony od oprawiania wodą nadchodzących lub odchodzących towarów.

Każdy taki urząd główny ma prowadzić rejestr. Do tego rejestru wpisuje się te okręty, które na zasadzie § 14 regulaminu zamknięcia były badane. Dalej, jeżeli później na zasadzie §§ 16 i 17 regulaminu przedsiębrano badania urządzeń zamknięcia, następuje odpowiedni dodatek.

Wykreślenie zarządza się, jeżeli badanie wykaże, że statki nie nadają się do bezpiecznego zamknięcia, względnie jeżeli przez pięć lat nie przedstawiano ich do ponownego badania.

Jako dodatek do rejestru służą osobne akta, do których wciąga się nowo powstające załączniki.

Oględziny statku i badanie zamknięcia przedsiębiorą co najmniej dwaj urzędnicy, z których jeden jest starszym urzędnikiem.

Do § 17.

Jeżeli statek był dłużej jak pięć lat w używaniu a urząd, który pierwsze badanie przedsiębrał, nie otrzymał doniesienia o ponownie dokonanem badaniu, należy wezwać właściciela okrętu, by w oznaczonym odpowiednim terminie przedłożył dowód odbytej rewizyi, względnie przesłał świadectwo uznania.

Gdyby wezwanie to nie odniosło żadnego skutku, natenczas wykreśla się statek w rejestrze i podaje się tę okoliczność do wiadomości właściciela, jak i wszystkich w rachubę wchodzących urzędów głównych.

Do § 18.

Władza skarbowa winna prowadzić wykaz właścicieli okrętów, osobiście dopuszczonych do korzystania z urzędowo-cłowego lub urzędowo-podatkowego odprawiania własnych statków pod zamknięciem przestrzeni i wystawionych na to certyfikatów dopuszczenia, o ile właściciel okrętu w okręgu tej władzy ma swoją firmę, względnie miejsce zamieszkania.

Jeżeli dla tego samego właściciela okrętu więcej wygotowań certyfikatu dopuszczenia się wystawia, w takim razie należy rozróżnić je, dodając do numeru certyfikatu rozmaite litery. Dodane litery należy w wykazie wyszczególnić.

Kosel wlr. **Auersperg** wlr.

29.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1906,

którem ogłasza się umowę z Państwem niemieckiem tyczącą się odprawiania celnego w obrocie żelaznych kolei.

Na zasadzie artyku 5, punkt X z Państwem niemieckiem na dniu 25. stycznia 1905 zawartego dodatkowego traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891 zawarto pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem następującą umowę, tyczącą się odprawiania celnego w obrocie żelaznych kolei:

I. Obrót towarowy.

§ 1.

Pociągi towarowe mogą przechodzić przez granicę celną także nocną porą, tudzież w niedziele i dnie świąteczne.

Każdy z zagranicy wchodzący pociąg towarowy musi być pogranicznemu urzędowi celnemu stosownie do przepisów celnych na obu stronach istniejących wraz z przedłożeniem przepisanych ceduł konwojowych oznajmiony.

§ 2.

Wszystkie towary, które są naładowane na wozach urządzonych w sposób cło zabezpieczający, jeżeli urzędowo-celne zamknięcie tych wozów jest nienaruszone, nie mają podlegać w granicznym urzędzie celnym tak przy wchodzie jak i przy wychodzie osobnej deklaracyi, wyładowaniu, przeważaniu i rewizyi, tudzież zamknięciu kolli (pak), jeżeli urząd celny pograniczny odsyła je do drugiego urzędu celem dalszego celnego postępowania.

Co do urządzenia wozów w sposób cło zabezpieczający, obowiązują przepisy na Konferencyi Berneńskiej z dnia 15. maja 1886 ułożone (Dz. u. p. Nr. 12 z 1887), tyczące się urządzenia wozów kolejowych w sposób zabezpieczający cło w międzynarodowym obrocie, jakoteż ewentualne ich zmiany i uzupełnienia.

Jeżeli towary nie wypełniają całego wozu, natenczas z prawem do wyż wspomnianych ułatwień mogą być do zamykalnych oddziałów wozów krytych, które są w sposób cło zabezpieczający urządzone, względnie do skrzyń lub koszów do zdejmowania, na których użycie administracya celna przedtem dozwoliła, przeładowane i pod urzędowo-celnem zamknięciem transportowane.

Wolne od opłaty celnej towary, które w pogranicznym urzędzie celnym ostatecznie się odprawia, należy także z reguły uwalniać od wyładowywania i przeważania, jeżeli rewizya da się przeprowadzić regulaminowo bez wyładowania.

§ 3.

Ułatwienia w § 2 oznaczone, są wyjątkowo dopuszczalne także w przypadku pod urzędowo-celną kontrolę odbywającego się przeładowania towarów (z wozu na wóz), i to bez celno-regulaminowego odprawiania:

1. jeżeli przejście wozów towarowych z powodu różnicy w urządzeniu budowlanem sąsiedniej kolei żelaznej jest niemożliwe,

2. jeżeli przeładowanie towaru z innych powodów jest nieuniknione.

II. Obrót osobowy i pakunkowy.

§ 4.

W § 1 dla towarowych pociągów przyznane upoważnienie przekraczania granicy celnej w czasie pory nocnej jak i w niedziele i dnie świąteczne, znajduje także zastosowanie do pociągów osobowych.

§ 5.

Przy przekraczaniu granicy celnej, w wozach osobowych mogą tylko ręczne pakunki podróżnych się znajdować.

§ 6.

Pakunki ręczne podróżujących i pakunki podróżne, wedle regulaminu kolejowego odprawione, rewiduje się z reguły w celnym urzędzie granicznym. O ile jednak tego ruch kolejowy wymaga, można dopuścić ułatwienia. Zwłaszcza o ile możności postarać się należy, by w pojedynczych przypadkach końcowe odprawianie nadanego pakunku podróżnego w urzędzie celnym stacyi przeznaczenia było możliwe. Administracye celne zarządzą także, by przy wprost przechodzących pociągach, względnie wozach, ręczne pakunki podróżnych na stacyi pogranicznej o ile możności w samych wozach były rewidowane.

§ 7.

Odprawianie celne pakunków ręcznych i podróżnych winno się na stacyi pogranicznej z takim pospiechem odbywać, by nawet i pakunki, które się do innego urzędu celnego odsyła, o ile to tylko możliwe, mogły być jeszcze pociągiem połączenia dalej transportowane.

§ 8.

Posyłki pospieszne i towarowe, przewożone pociągami osobowymi, podlegają tym samym warunkom i formalnościom, które dla takich przedmiotów pociągami towarowymi transportowanych obowiązują.

Ulegające zepsuciu posyłki pospieszne przy pociągach osobowych należy jednak z pogranicznego urzędu celnego tak samo pospiesznie odprawiać, jak pakunki.

III. Postanowienia ogólne.

§ 9.

Administracya celna tak jednego jak i drugiego obszaru celnego uważać będzie za dostateczne zamknięcie, które administracya celna drugiej części nałożyła, skoro się przekona, że zamknięcie to jest nałożone w sposób na jej obszarze celnym dopuszczalny i że umówionym warunkom odpowiada. Ma jednak prawo, o ile uważa to za potrzebne, przedsięwziąć uzupełnienie zamknięcia.

§ 10.

O ile pociągi mają być przez urzędników celnych eskortowane, pozostawia się uznaniu administracyi celnej każdego z obszarów celnych.

Organom eskortującym należy w pociągach oddanych pod kontrolę oddać bezpłatnie do dyspozycyi miejsca celowi odpowiadające a w razie powrotu z eskorty, miejsca w osobowym pociągu należącej się im klasy.

§ 11.

Kolej żelazna jest obowiązana każdą zmianę w rozkładzie jazdy (regulaminu przewozowego) co do pociągów przechodzących przez granicę i połączenia ich najpóźniej na osiem dni, zanim zacznie obowiązywać, oznajmić pogranicznemu urzędowi

celnemu i ewentualnie przez administracyę celną oznaczonym innym jeszcze urzędom celnym.

Natomiast pociągi nie normalne (osobne lub w razie potrzeby wysyłane, pociągi w więcej częściach, jazdy lokomotyw) ma stacya pograniczna tylko właściwemu pogranicznemu urzędowi celnemu pisemnie oznajmić i to tak wcześnie, by urząd celny mógł jeszcze w czas wydać zarządzenia, które dla rewizyi i odprawiania tych pociągów są koniecznie potrzebne.

§ 12.

Postanowienia powyższe nie naruszają przepisów każdego kraju, które dotyczą kar nałożonych za defraudacye celne i kontrawencye jak i przepisów, którymi zarządzono zakazy lub ograniczenia dowozu, wywozu lub obrotu przewozowego. Tak samo nie wzbrania się administracyi celnej w każdym kraju w przypadkach, w których zachodzi poważne podejrzenie, że robiono próby defraudacyi, przystąpić do rewizyi towarów i przedsiębrać inne formalności tak w pogranicznym urzędzie celnym, jak i w razie potrzeby, w innych urzędach.

§ 13.

Ułatwienia w obrocie kolei żelaznych, pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a pojedynczemi Państwami niemieckiemi istniejące, o ile są dalej idące jak powyższe postanowienia, mają i nadal być w mocy utrzymane.

Postanowienia te nabierają mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906.

Kosel wlr. **Wrba** wlr.

30.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa z dnia 21. lutego 1906,

tyczące się czyszczenia i dezynfekcyi wozów kolei żelaznych, którymi przewożono konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy lub świnie.

Na zasadzie ustawy z dnia 19. lipca 1879, Dz. u. p. Nr. 108, tyczącej się obowiązku dezynfekcyi przy transportach zwierząt na kolejach żelaznych i okrętach, zarządza przy sposobności wykonania artykułu 8 zawartej z Państwem niemieckiem na dniu 25. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 25 umowy, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, co następuje:

§ 1.

Wszystkie wozy kolei żelaznych, którymi odbywał się transport koni, mułów, osłów, bydła rogatego, owiec, kóz, świń w jakimkolwiek bądź obrocie krajowym lub zagranicznym, muszą być wraz z przynależnymi sprzętami administracyj kolei żelaznych i innymi narzędziami, które przy transporcie były używane, przed ich dalszem użyciem, po myśli następujących przepisów wyczyszczone i dezynfekcyonowane:

1. Zanim się przystąpi do właściwej dezynfekcyi wozów, należy zawsze wpierw usunąć podściółkę, gnój, resztki powrozów do przywiązywania i t. d., jakoteż gruntownie gorącą wodą wyczyścić. Gdzie takiej w dostatecznej ilości nie można dostać, można użyć także zimnej wody pod ciśnieniem wypływającej, przedtem jednak koniecznie trzeba zmyć gorącą wodą, by przylegający brud rozmiękł. Wyczyszczenie uważa się za dostateczne tylko wtedy, jeżeli przez nie wszystkie z transportu pochodzące zanieczyszczenia zostały gruntownie usunięte; także i części brudu, które dostały się do szpar w podłogach wozów, należy — w razie potrzeby zapomocą żelaznych narzędzi z przytępionymi końcami i brzegami — zupełnie usunąć.

2. Dezynfekcya sama, i to nawet w przypadkach, jeżeli wóz był tylko częściowo naładowany, winna obejmować wszystkie części wozu, względnie używanego oddziału wozowego.

Uskuteczniona być ma:

a) w zwyczajnych warunkach przez mycie podłóg, sufitów i ścian ługiem sodowym, rozegrzanym, co najmniej na 50 stopni Celzyusza, a sporządzonym przynajmniej z 2 kilogramów sody na 100 litrów wody. Na stacyach, gdzie są odpowiednie urządzenia, zamiast mycia ługiem sodowym jest dopuszczalna także jak najgruntowniejsza dezynfekcya podłóg, sufitów i ścian parą wodną, przy użyciu stosownych przyrządzeń; para wodna, której się używa, musi mieć napięcie co najmniej dwóch atmosfer;

b) w przypadkach zakażenia wozu księgosuszem (księgosuszem oryentalnym), wąglikiem, zarazą pyskową i racicową (kopyt), nosacizną, zarazą na świnie (łącznie z pomorem na świnie), czerwonką świńską względnie, jeżeli zachodzi silne podejrzenie takiego zakażenia, przez zastosowanie jednego z dwóch pod *a)* przepisanych postępowań a nadto przez staranne

pędzlowanie podłóg, sufitów i ścian trzyprocentowym rozczynem mieszaniny kwasu siarczano-krezolowego lub też dwuprocentowym rozczynem formaldehydowym. Mieszaninę kwasu siarczano-krezylowego przyrządza się w ten sposób, że przy zwyczajnej temperaturze miesza się dwie części surowego krezolu (*cre solum crudum farmakopei)* i jedną część surowego kwasu siarkowego *(acidum sulfuricum crudum farmakopei)*. Do sporządzenia trzyprocentowego rozczynu użyć można mieszaniny najwcześniej w 24 godzin, najpóźniej w trzy miesiące po jej przygotowaniu. Użytek z rozczynem robi się w przeciągu 24 godzin.

Zamiast pędzlowania można także kropić zapomocą przyrządu, który Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych, uznając za odpowiedni, dopuściło do użycia.

3. Obostrzony rodzaj dezynfekcyi (2 *b*) przedsiębierze się z reguły tylko na zarządzenie policyjno-weterynarskie, bez takiego zarządzenia jednak także wtedy, jeżeli wozy służyły do transportu bydła racicowego z takich stacyi, gdzie na 20 kilometrów w obwodzie zaraza pyskowa i racicowa grasuje albo jeszcze nie została uznaną za wygasłą. Właściwa polityczna władza administracyjna ma prawo także w innych przypadkach zarządzić obostrzoną dezynfekcyę (2 *b*), jeżeli uzna ją, celem odwrócenia zawleczenia oznaczonych chorób zaraźliwych, za niezbędnie potrzebną.

4. Jeżeli wozy wewnątrz wyszalowane mają być poddane obostrzonej dezynfekcyi (2 *b*), natenczas oszalowanie należy zdjąć i tak samo jak wóz wyczyścić i dezynfekcyonować.

5. Przy wyścielonych wozach należy wyścielenie, które musi być tak urządzone, by się dawało zdejmować, w sposób dostateczny wyczyścić. Jeżeli zakażenie wozu nastąpiło przez jedną z chorób zaraźliwych pod 2 *b*) wymienionych, względnie gwałtowne podejrzenie takiego zakażenia zachodzi, w takim razie musi się wyścielenie spalić.

Z samym wozem należy postąpić w sposób pod 1 do 3 podany. Zagranicznych wozów, których wyścielenie nie daje się usuwać, nie można znowu używać do ładowania.

6. Przy wozach, które służyły do transportu pojedynczych sztuk małych zwierząt w skrzyniach lub klatkach i nie zostały podściółką, strawą, plwocinami, odchodami i t. d. zanieczyszczone, uważa się, z wyjątkiem przypadków pod 2 *b*) i 3 wspomnianych, wymycie gorącą wodą ścian, podłogi i sufitu za wystarczającą dezynfekcyę.

7. Wozy kolei żelaznych, których się do transportu na wstępie oznaczonego rodzaju zwierząt używa, należy przy ładowaniu lub przy wozie, który z zagranicy przychodzi, przy wejściu na obszar w Radzie państwa reprezentowanych królestw i krajów należy na obydwóch stronach oblepić kartkami żółtej barwy z napisem: „Zu dezinfizieren“. O ile wóz obostrzonej dezynfekcyi musi być poddany (2 *b* i 3), należy go na tej stacyi, gdzie okoliczności wymagające tego rodzaju dezynfekcyi zajdą lub też dojdzie wiadomość o nich, oblepić kartkami barwy żółtej z wydrukowaną w środku prostopadłą czerwoną pręgą i napisem „Verschärft zu desinfizieren“.

Przy wyładowaniu należy na kartce z wyciśnięciem pieczęci stacyi zaznaczyć dzień i godzinę wyładowania. Jeżeli dezynfekcya nie na stacyi wyładowania ma być przedsiębrana, w takim razie uwidoczni się także stacyę, do której wozy celem dezynfekcyi mają odejść.

Po dokonanej dezynfekcyi usuwa się kartki, a na ich miejsce przylepia się kartki koloru białego z drukiem „Desinfiziert am . . . . . Stunde . . . . in . . . . . “, które dopiero przy powtórnem ładowaniu wozu się usuwa.

8. Próżne lub innymi towarami jak zwierzęta na wstępie oznaczonego rodzaju naładowane wozy kolejowe, które wchodzą do obszaru królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i po których z zewnątrz poznać można, że były używane do transportu takich zwierząt, nie zostały jednak po myśli tych przepisów oczyszczone i dezynfekcyonowane, należy, jeżeli się ich nie zawraca, podług tych przepisów oczyścić i dezynfekcyonować.

9. Przepisy powyższe znajdą analogiczne zastosowanie do dezynfekcyi sprzętów, które podczas transportu były używane.

10. Miejsca ładowania i wyładowania zwierząt, zagrody, pędy, schody i rampy należy w przypadkach, w których oprócz wyczyszczenia ma się odbyć także dezynfekcya ich, dezynfekcyonować przez pędzlowanie lub skrapianie trzyprocentowym rozczynem mieszaniny kwasu siarczano-krezolowego lub też dwuprocentowym rozczynem formaldehydowym.

Sprzęty same do czyszczenia tych objektów użyte, należy po każdorazowem użyciu poddać gruntownemu oczyszczeniu przez mycie wodą, a w razie dezynfekcyi tych objektów należy je również zapomocą mieszaniny kwasu siarczano-krezolowego lub rozczynu formaldehydowego dezynfekcyonować.

§ 2.

Polityczne władze powiatowe mają obowiązek, w przypadkach, w których po myśli przepisu punktów 2 *b*) i 3 §u 1 tego rozporządzenia nastąpić ma obostrzony rodzaj dezynfekcyi, potrzebne zarządzenie w czas wydać i właściwym organom

kolejowym donieść, względnie o wybuchu i wygaśnięciu zarazy pyskowej i racicowej w miejscu od odnośnej stacyi mniej jak 20 kilometrów oddalonem, natychmiast je zawiadomić.

§ 3.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej równocześnie z umową, tyczącą się zaraźliwych chorób zwierzęcych, zawartą z Państwem niemieckiem z dnia 25. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 25; z chwilą tą postanowienia § 1. ustępu 1, 2 i 7, § 3, ustępu 1 i § 10, ustępu 1 do 8 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 109, o ile czyszczenie i dezynfekcya w obrocie kolei żelaznych w rachubę wchodzą, przestają obowiązywać, co do czyszczenia i dezynfekcyi, jednak w obrocie okrętowym obowiązują i nadal.

Bylandt wlr. **Buquoy** wlr.
Klein wlr. **Wrba** wlr.
Auersperg wlr.

31.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa z dnia 21. lutego 1906,

którem przy sposobności wykonania artykułu 8 umowy, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, zawartej pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem z dnia 25. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 25, zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, tyczące się niedopuszczania i tłumienia cholery drobiu, a uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, dotyczące niedopuszczania i tłumienia pomoru na kury.

Artykuł I.

§ 1.

Na miejsce 2 i 3 ustępu § 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, mają obowiązywać następujące postanowienia:

„Dla czyszczenia i dezynfekcyi, do transportu żywego drobiu użytych wozów kolei żelaznych i należących do tego sprzętów administracyi kolei żelaznych znajdą analogiczne zastosowanie przepisy podane w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 21. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 30. Obostrzony rodzaj dezynfekcyi przedsiębierze się w przypadkach zakażenia wozów przez cholerę drobiu lub pomór kur, względnie jeżeli zachodzi silne podejrzenie takiego zakażenia. Do transportu opakowanego żyjącego drobiu użyte wozy należy tylko wtedy po myśli tych przepisów wyczyścić i dezynfekcyonować, jeżeli nastąpiło zanieczyszczenie przez podściółkę, strawę lub plwociny i odchody; kartkami oblepia się takie wozy na stacyi odbioru.

Czyszczenie i dezynfekcya należy do tych zarządów kolei żelaznych, w obrębie których wyładowanie miało miejsce. Ministerstwo kolei żelaznych po wysłuchaniu zarządów kolei żelaznych oznaczy i ogłosi wysokość należytości, które się za to ma pobierać.“

§ 2.

Na miejsce § 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 20, częściowo zmienionego § 8 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, wstępują następujące postanowienia:

„Drób, przeznaczony do wywozu do Państwa niemieckiego ma być pokryty świadectwami pochodzenia (zbiorowe paszporty dla zwierząt), które wystawia władza miejscowa i które zaopatrzone być muszą potwierdzeniem państwowego lub przez władzę państwową umyślnie do tego upoważnionego weterynarza, że zwierzęta są zdrowe.

Jeżeli świadectwo nie jest w niemieckim języku wygotowane, należy dołączyć do niego urzędowo uwierzytelniony niemiecki przekład.

Świadectwo musi być tego rodzaju, by można z niego dowiedzieć się na pewne, skąd zwierzęta pochodzą i którą drogę przebyły aż do stacyi występu.

Świadectwa mogą być wystawione w formie zbiorowych paszportów i muszą być zaopatrzone potwierdzeniem weterynarza, że w gminie, z której zwierzęta się wywozi, żadna choroba drobiu ani obecnie nie grasuje, ani też w ciągu 14 dni od dnia, w którym taką chorobę za wygasłą uznano, nie grasowała. Przytem przyjmuje się, że od ostatniego przypadku choroby do chwili urzędowego uznania zarazy za wygasłą, również 14 dni upłynęło.

Czas trwania ważności świadectw wynosi 8 dni. Jeżeli ten termin w czasie transportu upłynie, natenczas, by świadectwa na dalsze dni 8 były ważne, należy zwierzęta podać na nowo oględzinom przez

państwowego lub przez władzę państwową umyślnie do tego upoważnionego weterynarza, który wynik na świadectwie zanotuje.

Przy transportach koleją żelazną i okrętem należy drób wysyłany, jeżeli przedłożone dla tego weterynarskie poświadczenie zdrowia przed więcej jak 3 dniami zostało wystawione, przed ładowaniem poddać osobnemu badaniu przez państwowego lub przez władzę państwową do tego upoważnionego weterynarza, który wynik do świadectwa zaciągnie.

Dla transportu drobiu w pogranicznym obrocie, które się z mniej jak 100 sztuk składają, przy dowozie do Państwa niemieckiego wystarcza przedłożenie samego tylko świadectwa pochodzenia, które władza miejscowa wystawi. Za obrót pograniczny uważa się obrót drobiu z granicznego powiatu jednego do użycia w granicznym powiecie drugiego państwa".

Artykuł II.

Powyższym artykułem I zmienione przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, znajdą zastosowanie także przy niedopuszczaniu i tłumieniu pomoru na kury.

Artykuł III.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej równocześnie z umową, tyczącą się zaraźliwych chorób zwierzęcych, zawartą pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem z dnia 25. stycznia 1905. Dz. u. p. Nr. 25.

Bylandt wlr. **Buquoy** wlr.
Klein wlr. **Wrba** wlr.
Auersperg wlr.

Widok z góry górno-pokładowej nakrywy.

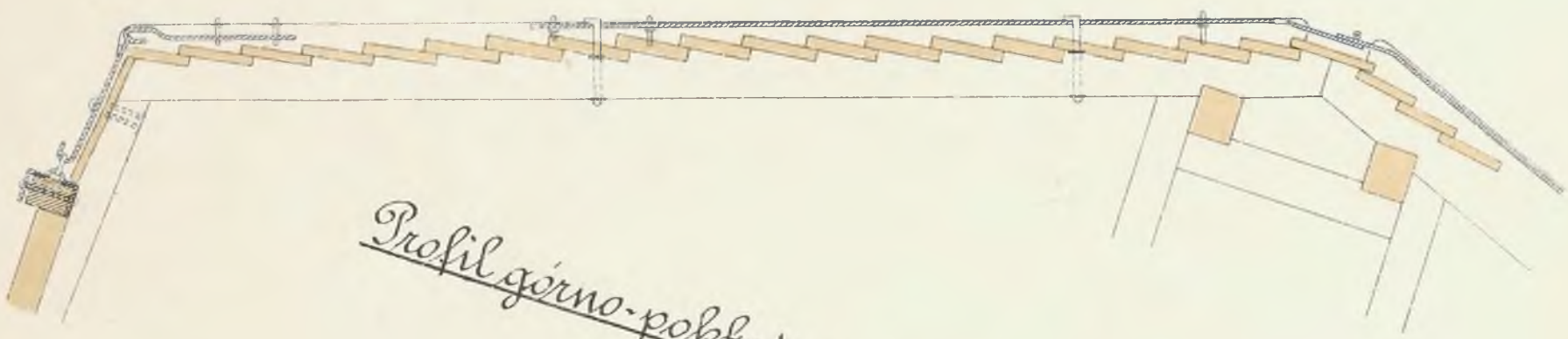

Profil górno-pokładowej nakrywy.

A.

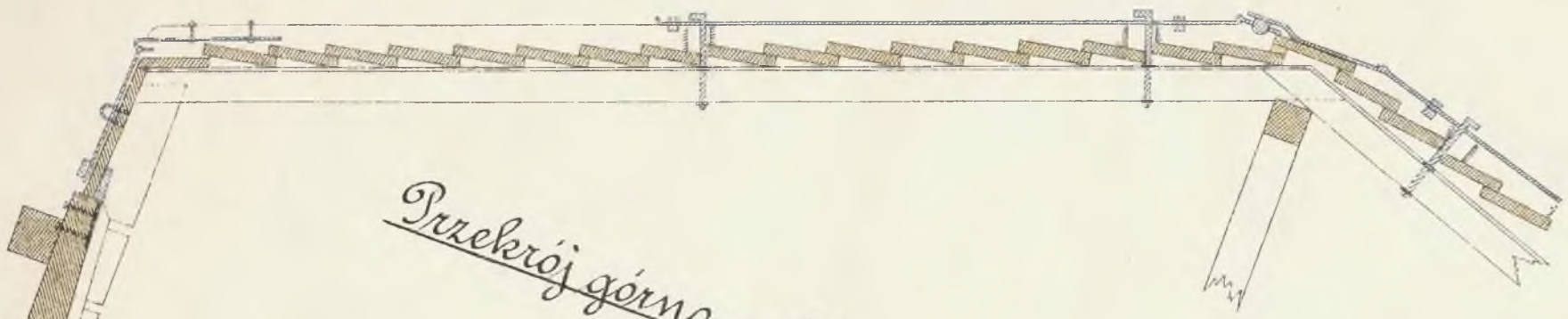

Przekrój górno-pokładowej nakrywy.

B.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 23. lutego 1906.

Treść: № 34. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Ernstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu.

34.

Dokument koncesyjny z dnia 15. lutego 1906,

na kolej lokalną z Erstbrunnu przez Mistelbach do Hohenau z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami niższo-austryackiemu Wydziałowi krajowemu na jego prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacyi Ernstbrunn kolei lokalnej Korneuburg—Ernstbrunn przez Mistelbach do stacyi Hohenau c. k. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda z odgałęzieniem z Dobermannsdorfu do Poysdorfu, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894. Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do linii kolei żelaznej, będących przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę koncesyonowanych linii najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe linie oddać na użytek publiczny i utrzymywać je w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia linii zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyowanych linii nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanych linii i co do ruchu na nich stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, rozłożonej ewentualnie na częściowe zapisy, jest za zezwoleniem rządu o tyle dopuszczalne, o ile jej oprocentowanie i umorzenie okazuje się przez zagwarantowanie czystego dochodu przez arcyksięstwo Austryi Dolnej zabezpieczone.

Nadaje się koncesynaryuszowi prawo aż do ustanowionej przez rząd kwoty wydawać akcye pierwszeństwa, które co do oprocentowania i umorzenia mają pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi.

Dywidenda, przypadająca od akcyi pierwszeństwa przedtem, zanim akcye zakładowe do niej prawa nabędą, przyczem jednak dopłata z przychodów lat późniejszych jest niedopuszczalna, nie może wynosić więcej, aniżeli cztery procent.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowy i urządzenia kolei wraz z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statuty spółki i formularze wydać się mających akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa, ewentualnie częściowych zapisów długu podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, na austryackich kolejach państwowych każdocześnie obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austryackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznemi, tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy

dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanych liniach. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi z chwilą, w której mu się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań pod względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11. lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 9.

Nie wolno koncesyonaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy rząd wyraźnie na to zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których rząd ruch utrzymuje.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności ryczałtowo oznaczyć należy.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ewentualnie z koncesyonaryuszem.

§ 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasy emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryusza wkładająca, jak kasa rzeczonego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusz lub przedsiębiorstwo na jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 12.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych linii po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą

wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1 czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uiścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki od podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczki hipotecznej, na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych z upoważnieniem rządowem zaciągniętej, tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszów w miejsce koncesyonaryusza — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesyonowaną kolej, w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w chwili wykupna jeszcze nie umorzonej; w przypadku tym zniży się należna renta wykupna o kwotę potrzebną na pokrycie procentów i na umorzenie określonego wyżej kapitału pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższym wydatkom sumę dodatku, który w myśl przepisów ustępów 2 i 3 doliczyć się ma do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2 i 3 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 do 7 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanych linii ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryusza koleje podjazdowe i jego

przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta obejmować będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupno następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 7), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracyi przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 9) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niego potrzebował.

§ 13.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryusza koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 12, ustępie 8.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie jak i w razie wykupienia linii (§ 12) zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§ 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób,

jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 15.

Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który ją nadano.

Wrba wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 25. lutego 1906.

Treść: (№ 35 i 36.) 35. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego z próbkami towarów ze szlachetnych metali, przywożonemi przez podróżujących agentów kupieckich bez znaków probierczych. — 36. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia komory głównej II. klasy w Reutte i ekspozytury tej komory w Pfronten-Steinach, zwinięcia komory pomocniczej I. klasy w Schönbichlu i przeistoczenia komory pomocniczej I. klasy w Pinswangu na komorę pomocniczą II. klasy.

35.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 21. lutego 1906,

dotyczące postępowania cłowego z próbkami towarów ze szlachetnych metali, przywożonemi przez podróżujących agentów kupieckich bez znaków probierczych.

Według artykułu 5go, l. III, 6, umowy dodatkowej, zawartej dnia 25. stycznia 1905 między Austro-Węgrami a Cesarstwem Niemieckiem, należy towary z metali szlachetnych, które podróżujący agenci handlowi przywożą w postępowaniu wchodowem prenotacyjnem tylko jako próbki na okaz za zabezpieczeniem cła i które wskutek tego nie mogą przejść do wolnego obrotu handlowego, na żądanie strony uwolnić od przymusu cechowania, jeżeli dane będzie odpowiednie zabezpieczenie, które w razie niewywiezienia napowrót takich towarów w pewnym terminie przepada.

Stosownie do tego postanowienia rozporządza się za porozumieniem z interesowanemi węgierskiemi Ministerstwami, co następuje:

§ 1.

Podróżujący agenci handlowi, którzy zamierzają w postępowaniu prenotacyjnem przewieźć na obszar tutejszy próbki towarów ze szlachetnych metali, przeznaczone na okaz i nie zaopatrzone w znaki probiercze, winni wykazać się na komorze cłowej przepisaną przemysłową kartą legitymacyjną.

Dla próbek, które mają być wwiezione, trzeba złożyć w komorze cłowej równocześnie z oddaniem deklaracyi cłowej zgłoszenie w dwóch egzemplarzach zapomocą specyalnej konsygnacyi (według dołączonego tu formularza).

W tej konsygnacyi oznaczyć należy numer fabryczny każdej próbki, jej nazwę handlową, czystą wagę i wartość jako artykułu sprzedaży. Próbki tego samego fasonu, tej samej czystej wagi i tej samej wartości handlowej można deklarować także zbiorowo według ilości sztuk.

Czy daty konsygnacyi przez stronę podane, odpowiadają rzeczywistości, o tem winna komora cłowa przekonać się jak najsumienniej, przy czem co do czystej wagi próbek zadowolić się może kontrolą wyrywkową i porównaniem wagi całkowitej z wagą, którą w celu wymiaru cła należy sprawdzić urzędowo.

Co do sprawdzania deklarowanej wartości handlowej, porówn. § 2.

§ 2.

Za przywiezione próbki zabezpieczyć należy nietylko cło wwozowe według taryfy, lecz także całkowitą wartość handlową (wartość próbek jako artykułów sprzedaży) gotówką w walucie koronowej.

Wartość tę sprawdzić ma na podstawie deklaracyi strony zamieszkały w miejscu zaprzysiężony

znawca wspólnie z jednym z funkcyonaryuszy właściwego urzędu probierczego i wpisać ją w kolumnę 7mą konsygnacyi.

O ile chodzi o zbiory próbek, umocowanych na kartonach lub innych tego rodzaju podkładkach, można deklaracyę na żądanie strony składać także dla każdego takiego samoistnego zbioru wspólnie, co się odnosi także do oszacowania, jeżeli tylko możliwe jest wspólne sprawdzenie tożsamości wszystkich próbek do jednego takiego zbioru należących (na tej samej podkładce umocowanych, porów. § 3).

Jeżeli strona wzbrania się uznać cenę oszacowaną, wolno jej zażądać przybrania drugiego znawcy. Gdyby między funkcyonaryuszami do oceniania powołanymi nie mogło przyjść do porozumienia co do wysokości wartości handlowej, natenczas rozstrzygającą jest wartość wyższa.

§ 3.

Po oszacowaniu próbek należy je odpowiednim sposobem zaopatrzyć w małe plomby ołowiane lub pieczęcie woskowe dla sprawdzenia tożsamości.

Gdy chodzi o zbiory próbek, umocowane na kartonach lub tym podobnych podkładkach, można na żądanie strony zadowolić się umieszczeniem jednej pieczątki na każdym końcu nitki spajającej, przewleczonej przez wszystkie próbki.

Przy zabezpieczaniu tożsamości szczególne baczenie mieć należy na to, aby zastąpienie próbek innemi było niemożliwe.

Z drugiej strony baczyć należy na to, aby zabezpieczenie tożsamości było uczynione w taki sposób, któryby jak najmniej szkodził używaniu próbek na okaz.

§ 4.

Po uiszczeniu należytości cłowej i zabezpieczeniu wartości handlowej gotówką, można próbki bez dalszego probierczego postępowania wydać agentowi handlowemu, zobowiązując go, aby wywiózł je napowrót najpóźniej do sześciu miesięcy, w którym to celu na kwicie prenotacyjnym komory cłowej wyraźnie umieścić należy termin zapadłości.

Z dwu egzemplarzy konsygnacyi należy przyczepić jeden do oryginału, drugi do duplikatu kwitu prenotacyjnego i przepieczętować, a duplikat wydać stronie.

§ 5.

Gdy tego rodzaju próbki wywożone zostają napowrót w terminie w §ie 4tym przewidzianym, urząd cłowy winien na podstawie przedłożonego przez stronę duplikatu kwitu prenotacyjnego i przypieczętowanej doń konsygnacyi przekonać się, czy co do tożsamości próbek do wywozu zapowiedzianych i tych, które przywieziono w postępowaniu prenotacyjnem, nie zachodzą żadne wątpliwości, w szczególności zaś, czy umieszczone na nich pieczęcie tożsamości są nienaruszone.

Gdy sprawdzenie wypadnie bez zarzutu, komora wychodowa winna zwrócić stronie tak opłatę cłową, jak i złożone zabezpieczenie wartości, zdjąć znaki tożsamości i umieścić na kwicie prenotacyjnym i na konsygnacyi wyraźną uwagę, stwierdzającą zwrot opłaty i zdjęcie pieczęci; papiery same należy od strony odebrać i użyć je jako załączki do rejestru.

Komorę, która przeprowadziła postępowanie prenotacyjne przy wchodzie próbek, należy o ich wyjściu napowrót uwiadomić w celu wykreślenia pozycyi w rejestrze prenotacyjnym.

Gdy wywożona zostaje tylko pewna część próbek, natenczas za próbki, wychodzące napowrót za linię cłową, zwrócić należy tylko samo zabezpieczenie wartości, opłatę cłową zaś dopiero wtedy, gdy nastąpi wywóz ostatnich próbek, należących do jednego i tego samego kwitu prenotacyjnego.

W razie częściowego tylko wywozu próbek napowrót należy w każdym przypadku z osobna odpisać w konsygnacyi te próbki, które po zdjęciu znaków tożsamości wychodzą poza linię cłową, a kwotę częściowego zwrotu wartości, tudzież tę okoliczność, że pieczęcie zdjęto, należy uwidocznić tak na samej konsygnacyi, jak i na kwicie prenotacyjnym, które to papiery oddaje się stronie napowrót, dopóki nie nastąpi wywóz ostatniej partyi próbek.

Także w tym przypadku należy uwiadomić o wyjściu każdej partyi próbek poza linią cłową, tudzież o zwrocie wartości ową komorę, która przeprowadziła postępowanie prenotacyjne wchodowe, a to w celu utrzymywania ewidencyi w rejestrze prenotacyjnym.

§ 6.

Jeżeli próbki, przywiezione na obszar tutejszy pod jedną i tą samą pozycyą rejestru prenotacyjnego, nie będą wywiezione w przepisanym terminie całkowicie albo częściowo napowrót, natenczas tak co do opłaty cłowej, jak i co do zabezpieczonej wartości handlowej, o ile jej jeszcze nie zwrócono, należy sporządzić stanowczy rachunek i wytoczyć przeciw agentowi handlowemu postępowanie karne z powodu przekroczenia skarbowego.

Równocześnie uczynić należy o tem doniesienie do władzy przemysłowej i do właściwego urzędu probierczego w celu dalszego postępowania urzędowego.

Gdy chodzi o zbiory próbek, których wartość handlową według §§ów 2 i 3 zadeklarowano i oszacowano wspólnie, następstwa §u 6 spadają na cały

zbiór pod jedną pieczęcią zostający nawet wtedy, gdy tylko jedna z próbek wspólną pieczęcią zaopatrzonych nie wychodzi napowrót poza linię cłową.

§ 7.

Odprawa wchodowa próbek nieocechowanych może odbywać się tylko na c. k. komorach głównych w Wiedniu, Pradze, Insbruku, Lincu, Gracu, Krakowie, Lwowie i Tryjeście, tudzież na królewsko-węgierskich komorach głównych w Budapeszcie, Preszburgu, Koszycach, Szegedynie i Temeszwarze; wywóz napowrót dozwolony jest na każdą komorę, posiadającą upoważnienia komory głównej.

§ 8.

Komory, upoważnione do odprawy wchodowej próbek nieocechowanych, winny w przeciągu dni 14 po upływie każdego ćwierćrocza przedłożyć bezpośrednio c. k., względnie królewsko-węgierskiemu Ministerstwu skarbu, tabele z wykazami dat, tyczących się odprawionych próbek bez znaków cechowniczych, a zawartych w kolumnach 2, 4 i 7 konsygnacyi (§ 1).

§ 9.

Koszta oszacowania ponosi strona.

§ 10.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej dnia 1. marca 1906.

Kosel wlr. **Auersperg** wlr.

Konsygnacya

próbek towarów ze szlachetnych metali, przywiezionych na obszar tutejszy w stanie nieocechowanym przez podróżującego agenta handlowego N. N. . . . . , zamieszkałego w . . . . . , na c. k. komorą główną w . . . . . dnia . . . . . 190 . . według kwitu prenotacyjnego l. . . . .

1	2	3	4	5	6		7		8	9	10	11
L. porz.	Ilość sztuk	Znak i numer fabryczny	**Przedmiot i materyał** (złoto — srebro)	Waga sztuki w gramach	Wartość handlowa, zadeklarowana przez stronę K	h	Urzędowo sprawdzona i zabezpieczona wartość handlowa K	h	Wywóz napowrót nastąpił: na c. k. komorę	dnia	pozycya rejestru	**Uwaga**
Kolumny 1—6 wypełnić ma strona.							To jest (wartość całkowita słowami): koron					

L. S. C. k. . . . . komora . . . . . Podpis: N. N.

Zabezpieczenie wartości handlowej próbek pod l. porz. . . . . wymienionych zwrócono:

na c. k. komorze . . . . . w . . . . . pod . . . poz. rej. . . . z dnia . . . . . 190 . . w kwocie . . . . . K . . h.

L. S. Podpis: N. N.

36.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1906,

dotyczące utworzenia komory głównej II. klasy w Reutte i ekspozytury tej komory w Pfronten-Steinach, zwinięcia komory pomocniczej I. klasy w Schönbichlu i przeistoczenia komory pomocniczej I. klasy w Pinswangu na komorę pomocniczą II. klasy.

W miejscowości Reutte utworzona została komora główna II. klasy, a na dworcu kolejowym w Pfronten-Steinach (w Bawaryi) ekspozytura tejże komory, posiadająca upoważnienia komory głównej II. klasy. Oba te urzędy rozpoczęły już swe czynności.

Tak rzeczonej komorze, jak i jej ekspozyturze nadano upoważnienie do stosowania skróconego postępowania awizacyjnego w obrocie kolejowym.

Do ekspozytury w Pfronten-Steinach należy także odprawianie towarów w obrocie, odbywającym się na drodze cłowej z Pfronten do Schönbichlu.

Nadto zwinięto komorę pomocniczą I. klasy w Schönbichlu, a komorę pomocniczą w Pinswangu przeistoczono na komorę pomocniczą II. klasy.

Ekspozytury cłowe w miejscowościach Enge, Lechleiten i Plansee, przydzielone komorze pomocniczej w Schönbichlu, podlegać będą na przyszłość komorze głównej w Reutte.

Wreszcie komora pomocnicza w Pinswangu otrzymuje upoważnienie do odprawy wchodowej przędzy lnianej i konopnej, pojedynczej, surowej, tudzież przędz. n. ozn. szczeg., pojedynczych, surowych.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku
niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 27. lutego 1906.

Treść: (№ 37—39.) 37. Rozporządzenie, którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej). — 38. Ustawa, którą oznacza się na rok 1906 kontyngenty rekrutów, potrzebnych do utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej i zezwala się na ich pobór. — 39. Obwieszczenie w sprawie wydawania niezafarbowanego kainitu z c. k. Żupy solnej w Kaluszu.

37.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. lutego 1906,

którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej).

Ponieważ od wejścia w życie rozporządzenia z dnia 16. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 35, którem ustanowiono jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów wartościowych, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej), niektóre papiery wartościowe do notowania na nich nowo przypuszczono, niektóre zaprzestano notować, przeto Ministerstwo skarbu, na zasadzie upoważnienia, nadanego mu w §ie 4, l. 2, ust. 3 ustawy z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195 o opodatkowaniu obrotu papierów wartościowych (podatek giełdowy), uznaje za stosowne w miejsce załączek, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 16. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 35, ogłosić następujące, nowo wygotowane załączki *A* do *C*, podające warunki zawierania interesów pod względem jednostki giełdowej papierów, notowanych na giełdach swojskich, służące za podstawę do wymierzania podatku giełdowego.

Załączka A—C.

O ile według powołanej ustawy obrót pieniężny nie stanowi podstawy do opodatkowania, uchodzi względem wszystkich niewymienionych w tych załączkach papierów wartościowych imienna kwota 5.000 zł. w. a. czyli 10.000 K za jednostkę giełdową.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. marca 1906.

Kosel wlr.

Załączka A,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie wiedeńskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych na tej giełdzie notowanych.

Uwaga wstępna. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie wiedeńskiej, które podanym spisem nie są objęte, uchodzi za jednostkę giełdową imienna kwota 5000 zł. a. w. czyli 10.000 K.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Kwota imienna:
A. Ogólny dług państwowy.	
Losy z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4%	**2.500 zł. w. a.**
„ „ „ 1860 po 100 „ „ „ 4%	2.500 „ „ „
„ „ „ 1864 po 100 „ „ „	2.500 „ „ „
„ „ „ 1864 po 50 „ „ „	2.500 „ „ „
Listy zastawne dóbr państwowych 120 zł. w. a. (300 fr.)	25 sztuk
B. Państwowy dług królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.	
Austr. renta złota wol od pod. w zł. 4%	**5.000 zł. złotem**
Kolejowe zapisy długu państwa.	
Kolei Elżbiety w złocie, wol. od pod., po 10.000 zł. 4%	**5.000 zł. złotem**
Akcye kolejowe przestemplowane na obligacye długu państwa.	
Kolei Elżbiety . . . . . 200 zł. m. k.	25 sztuk
detto Linc-budziej. 200 „ w. a. sr.	25 „
detto Salcb.-tyr. 200 „ „ „ „	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Kwota imienna:
Kolejowe obligacye pierwszeństwa przez państwo do spłacenia objęte.	
Kolei Albrechta 300 zł. sr. 5%	**5.100 zł. srebr.**
detto 200 „ złot. = 400 M. = 20 £ = 500 fr. 5%	**5.000 zł. złotem**
Kolei zach. czeskiej em. 1885 M. 4%	**10.200 marek**
Kolei Elżbiety 600 i 3000 mk.	**10.200** „
detto 400 i 2000 „ wol. od pod.	**10.000** „
Moraw.-szląsk. kolei centr. 600 i 3000 K	**10.200 K**
Pilz.-brzeż. wol. od pod. 150 zł. srebr.	**5.100 zł. w. a. sr.**
Kolei Rudolfa (dobra sk. sol.) M.	**5.000 zł. złotem**
C. Państwowy dług krajów korony węgierskiej.	
Węg. renta złota 4%	**5.000 zł. złotem**
„ oblig. p. rz. w zł. na reg. Żel. Br. K	**12.000 K**
„ pożyczka premiowa po 100 zł.	**2.500 zł. w. a.**
„ detto po 50 zł.	**2.500** „ „ „
„ oblig. prem. regul. Cisy i Szeg. los. w. a.	**2.500** „ „ „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Kwota imienna:
D. Inne pożyczki publiczne.	
Pożycz. miasta Wiednia (srebro lub złoto) z r. 1874 5%	5.000 zł. złotem
Renta włoska 100 lirów 5%	10.000 lir. kap.
„ „ 100 „ 4%	10.000 „ „
Bułgar. poż. hip. kol. żel. rząd. z r. 1889 w złocie	5.000 zł. złotem
Bułgar. poż. hip. rząd. z r. 1892 w złocie	5.000 „
„ poż. (tyt.) państw. z r. 1902	10.000 fr.
Turecki konw. dług państwa z r. 1903 4%	12.500 fr.
E. Listy zastawne, obligacye pożyczek gminnych i kolejowych i bankowe.	
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 150 zł. sr. op. w zł. 2%	5.100 zł. srebr.
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 300 marek 2¼%	5.100 zł. złotem
Poż. ks. Schwarzenberga w markach 4%	10.000 marek
F. Obligacye pierwszeństwa kolei żelaznych.	
Kolei duchc.-podmok. I. em. 1869 srebr. w. a. 5%	5.100 zł. w. a. s.
Kolei duchc.-podmok. II. em. 1871 srebr. w. a. 5%	5.100 „ „ „ „
Kolei duchc. podmok. III. em. 1874 złot. 5%	5.100 zł. złotem
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 zł. srebr. 4%	5.100 zł. w. a. s.
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 w mark. 4%	10.200 marek
Kolei kosz.-bogum. em. 1889 w m. 4%	10.000 „
detto em. 1891 „ „ 4%	10.000 „
Sp. kolei lwow.-czern.-jasskiej em. 1884 srebr. 4%	5.100 zł. w. a. s.
Sp. kolei lwow.-czern.-jassk. wol. od pod. em. 1884 srebr. 4%	5.100 „ „ „ „
Kolei północno-zachod. austr., lit. *C*, em. 1874 w mark. 5%	10.200 marek

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Kwota imienna:
Kolei północno-zachod. austr., lit. *C*, em. 1874 w mark. konwert. 3½%	10.200 marek
Kolei północno-zachod. austr., lit. *C*, em. 1903 w mark. 3½%	10.000 „
Kolei ostrawsko-friedlandzkiej K 5%	10.200 K
Kolei prasko-duchc. em. 1896 w mar. 3%	10.200 marek
Spółki kolei państwowych fr. 3%	25 sztuk
detto em. 1874 fr. 3%	25 „
detto X. em. 1885 fr. 3%	25 „
detto sieć uzupeł. fr. 3%	25 „
detto 500 frank. = 405 M. 4%	25 „
detto em. 1895 w m. 3%	10.000 marek
detto I. em. zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem
detto II. em. 1874 zł. złot. 5%	5.000 „ „
detto (Berno-Rossice) 5%	5.100 zł. srebr.
detto em. 1883 w m. 4%	10.000 marek
Sp. kolei połud., styczeń-lipiec fr. 3%	25 sztuk
detto kwiecień-paźdz. fr. 3%	25 „
detto 500 fr. = 405 M. 4%	25 „
detto zł. srebr. lub złot. 5%	5.000 zł. złotem
detto w markach 4%	10.000 marek
Poż. pierw. zjed. kol. żel. węg. w m. 4½%	10.000 „
G. Obligacye innych przedsiębiorstw przewozowych.	
Sp. żegl. par. na Dunaju 400 i 10.000 M. 4%	10.000 marek
Sp. żegl. parow. na Dunaju em. 1886 M. 4%	10.000 „
Lloyda austr. em. 1881 po 500 zł. zł. 5%	5.000 zł. złotem
„ em. 1882 po 500 zł. zł. 5%	5.000 „ „
„ „ 1884 po 500 „ „ 4½%	5.000 „ „
„ „ 1887 po 500 „ „ 4%	5.000 „ „
„ „ 1895 po 1000 i 5000 zł. złotem 4%	5.000 „ „
H. Obligacye spółek przemysłowych.	
Sp. gór. austr. alp. 500, 2.500, 12.500 fr. 4½%	12.500 fr.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Kwota imienna:
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1880 500 fr. = 200 zł. złotem 5% . . .	**5.000 zł. złotem**
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1883 500 fr. = 200 zł. złotem 5% . . .	**5.000** „ „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1889 500 fr. = 200 zł. złotem 4% . . .	**5.000** „ „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1893 500 fr. = 200 zł. złotem 4% . . .	**5.000** „ „
I. Losy rozmaite.	
a) Losy oprocentowane.	
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1880 po 100 zł. w. a. 3% . . .	**50 sztuk**
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1889 po 100 zł. w. a. 3% . . .	**50 sztuk**
Losy regul. Dunaju z r. 1870 po 100 zł. w. a. 5%	25 sztuk
Banku hipot. węg. obl. prem. po 100 zł. w. a. 4%	**50 sztuk**
Pożyczki prem. serb. po 100 fr. 2% . .	25 sztuk
b) Losy bezprocentowe.	
Bazyliki budap. (bud. katedry) 5 zł. w. a.	**50 sztuk**
Zakładu kredyt. dla handlu i przemysłu 100 zł. w. a.	25 sztuk
Clary'ego 40 zł. m. k.	**10 sztuk**
Pożyczki miasta Insbruku 20 zł. w. a. . .	25 sztuk
Pożyczki loter. krakowskiej 20 zł. w. a. .	25 „
Pożyczki prem. lubłańskiej 20 zł. w. a.	25 „
Gminy miasta Budy 40 zł. w. a. . . .	25 „
Palffy'ego 40 zł. m. k.	**10 sztuk**
Austr. towarz. Czerwonego Krzyża 10 zł. w. a.	25 sztuk
Węgier. towarz. Czerwonego Krzyża 5 zł. w. a.	**50 sztuk**
Fundacyi Rudolfa 10 zł. w. a.	25 sztuk
Salma 40 zł. m. k.	**10 sztuk**
Pożyczki prem. salcburskiej 20 zł. w. a. .	25 sztuk
Tureck. poż. kol. obl. prem. 400 fr. . .	25 „
Losy komun. wiedeńsk. z r. 1874 100 zł. w. a.	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Ceduły losowe 3% oblig. premiow. zakł. kred. ziem. em. 1880	25 sztuk
Ceduły losowe 3% oblig. premiow. zakł. kred. ziem. em. 1889	25 „
Ceduły losowe obl. premiow. 4% banku hipot. węgier.	25 „
K. Akcye przedsiębiorstw przewozowych.	
„Adria", Sp. kr. węg. żegl.	25 sztuk
Kolei uściecko-cieplickiej	**5 sztuk**
Austr.-belg. Spółki kolei żelaznej . . .	25 sztuk
Kolei Barcs-Pakracz akc. pierwsz. . . .	25 „
Spółki ruchu kolei oryent.	25 „
Kolei północno-czeskiej	25 „
Kolei bozeńsko-merańskiej, c. k. uprz. .	25 „
Spółki kolei lokalnej berneńskiej . . .	25 „
Kolei lokal. bukowińskich akc. pierw. .	25 „
detto akcye zakład. .	25 „
Kolei busztiehradzkiej	**5 sztuk**
detto (lit. *B*)	25 sztuk
Spółki austr. żegl. par. na Dun., I. c. k. up.	**10 sztuk**
Kolei duchcowsko-podmokielskiej . .	25 sztuk
Zjedn. spół. żegl. po Łabie	**5 sztuk**
Kolei północnej Ferdynanda	**5** „
Kolei fryulskiej akc. pierwsz.	25 sztuk
Kolei pięciokośc.-barcskiej	25 „
Sp. kol. na górze Gaisberg akc. pierwsz. .	25 „
Kolei Gleisdorf-Weiz akc. pierwsz. . . .	25 „
Spółki kolej. i górn. gradec.-köflach. . .	25 „
Spółki kolei kahlenb. (system Rigi) . .	25 „
Kolei koszycko-bogumińskiej	25 „
Kolei lwow.-bełzec. (tomaszow.) akc. pr.	25 „
Spółki kolei lwowsko-czern.-jasskiej . .	25 „
Kolei lokal. Lwów-(Kleparów) Jaworów, akc. pierw.	25 „
Kolei Leoben-Vordernberg	25 „
Lloyda austr.	**10 sztuk**
Kolei półn.-zach. austr.	25 sztuk
detto (lit. *B*)	25 „
Kolei lokal. wsch.-galic. akc. pierwsz. .	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Kolei ostrawsko-friedlandzkiej	25 sztuk
Kolei prasko-duchcowskiej	25 „
detto akcye pierwsz.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akcye pierwsz.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akc. zakład. lit. *A*	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akc. zakład. lit. *B*	25 „
Spółki salcb. kolei żel. i tramw.	25 „
Spółki kolei państwowych	25 „
Spółki kolei południowej	25 „
Kolei łącz. południ.-półn. niemieckiej	25 „
Kolei w dolinie Samoszy, akcye pierwsz.	**10 sztuk**
Międzyn. akc. Towarz. przew.	25 sztuk
Kolei Überetsch, akc. pierwsz.	**5 sztuk**
Kolei zach. węg. (Stuhlw.-Raab-Grac)	25 „
Kolei Wiedeń-Pottendorf-Wr.-Neustadt	25 „
Spółki akc. wied. kolei lokal.	25 „
Spółki kolei państ., akc., dow. uczest.	25 „

L. Akcye banków.

Banku anglo-austr.	25 sztuk
Stowarzyszenia bankowego wiedeńskiego	25 „
Banku esk. i weksl. bielsko-bialskiego	25 „
Zakładu kred. ziem. austr.	25 „
Banku przemysł. czeskiego	25 „
Banku kred. ziem. central. austr.	25 „
Banku hip. centr. węg. kas oszcz. t. s. a.	**10 sztuk**
Banku komerc. węg. w Peszcie	**5** „
Zakładu kred. dla handlu i przem.	25 sztuk
Banku kred. węgier. powsz.	25 „
Zakł. kr. austr. dla przeds. kom. i z. pub.	25 „
Banku depoz. powsz.	25 „
Banku eskont. czeskiego	25 „
detto morawskiego	25 „
Banku eskont. maryborskiego	25 „
Banku eskont. styryjskiego	25 „
Towarz. eskont. dolno-austr.	25 „
detto i banku weksl. węg.	25 „
Galic. banku hip. akcyj.	25 sztuk
detto banku dla handlu i przem.	25 „
Stowarz. żyro- i kas. wied.	25 „
Banku hipot. austr.	25 „
detto węgier.	25 „
Banku hipot. kraj. kroac.-slaw.	25 „
Banku dla krajów austr. (Länderbanku)	25 „
Banku kraj. bośn.-herc.	25 „
Banku kred. roln. dla Czech	25 „
Banku lombard. i eskont. wied.	25 „
Banku handl. i przem. w Mor. Ostrawie	25 „
Spółki akc. kant. weks. „Merkur“	25 „
Banku górno-austr. i salcburskiego	25 „
Banku austr.-węgier.	**5 sztuk**
Węg. banku roln. i rent., Sp. a.	25 sztuk
Węg. powsz. sp. akc. kas oszcz. w Budapeszcie	**10 sztuk**
Centr. kraj. węg. kasy oszcz.	**10** „
Banku Union	25 sztuk
Banku Union, czeskiego	25 „
Banku obrotowego, powszechnego	25 „
Živnostenská banka	25 „

Zakłady ubezpieczeń.

Sp. akc. „Allianz“ ubezp. na życie i rent	25 sztuk
Sp. akc. „Anker“ ubezp. na życie i rent	**5 sztuk**
„Assicurazioni generali“	**5** „
Spółki akc. austr. ubezpiecz. „Donau“	25 sztuk
Spółki akc. peszt. ubezpiecz. „Foncière“	25 „
Sp. akc. węg. ubez. od gradob. i kontras.	25 „
Sp. ubezp. od gr. i kontras. „Meridionale“	25 „
Sp. ubezp. „Phönix“ austr., c. k. uprz.	25 „
Spółki kontrasekuracyjnej wiedeńskiej	25 „
Spółki kontrasekuracyjnej „Securitas“	**10 sztuk**
Sp. I. austr. powsz. ubezp. od wypadków	25 sztuk
Sp. międzyn. akc. ubezp. od wypadków	25 „
Zakładu wied. ubezp. na życie i rent	25 „
Spółki asekuracyjnej wiedeńskiej	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
M. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.	
Spółki akc. fabr. em. i met. „Austria“ .	25 sztuk
Spółki budown. powszech. austr. . . .	25 „
detto I. pow. stow. urzęd. . .	25 „
Towarz. budow. dolno-austr. . . .	25 „
Browarn. spółki akc. (Schellenhof) . .	25 „
Bosn. amon. i sody fabr. S. A. I. . . .	25 „
Bern. sp. akc. browar i fabryka słodu I. .	25 „
detto fabryka świec i mydła S. a. . .	25 „
detto fabrykacyi maszyn	25 „
detto wyrobu towar. wełn., Sp. . .	25 „
Spółki kopal. węgla w Moście	25 „
Spółki akc. browaru w Brunn	25 „
Spółki akc. dynamitu Nobla	25 „
Spółki przem. żelaza i stali w Egydy . .	25 „
Zakładu austr. obr. kolej.	25 „
Spółki akc. węg. obr. kolej.	25 „
Spółki wypoż. wozów kolej., pierwszej .	25 „
Fabr. pap. i sp. nakład. w Elbemühl . .	25 „
Towarz. elektr. powsz. austr.	25 „
detto międzynarod.	25 „
detto S. a. zjednocz.	25 „
detto wiedeńskiego	25 „
detto akc. powsz. budapeszt. .	25 „
detto węgier.	25 „
Braci Enderlin fabr. druk. i mech. tkactwa	25 „
Tkalni i apretury w Felixdorfie . . .	25 „
Fabryki fezów, austr. sp. akc.	25 „
Spółki akc. galic. naft. karpac. przedtem Sp. górn. i hut.	**20 sztuk**
Towarz. gazow., powsz. austr. węg. . .	**10 sztuk**
Austr. Sp. akc. oświetl. gaz.	**10 sztuk**
Towarz. przemysł. gazow. wied.	**10 sztuk**
Huty szklane, przedt. J. Schreiber & Neffen, Sp. a.	**10 sztuk**
Spółki akc. browar. w Göss	25 sztuk
Sp. akc. kop. węgla w Gran-Szászvár . .	25 „
Browaru akc. gradec., pierw. (Schreiner)	**10 sztuk**
Sp. akc. wag. i masz. w Gracu J. W. . .	25 sztuk
Spółki akc. fabr. gum., austr.-ameryk. .	25 „
Fabr. nab. kap. i met. w Hirtenbergu .	25 sztuk
Spółki akc. hotel. pierw. wiedeń. . . .	25 „
Fabr. spir. i chem. pr. sp. akc. w Młod. Bolesławiu	25 „
Przędzalni i tkalni juty, I. austr. . . .	25 „
Przędzalni i tkal. baweł. w Kleinmünchen	25 „
Spółki akc. fabr. cementu w Königshofie	25 „
Spółki węgl. w Łańkowicach	25 „
Fabryki cukru lipn.-brzecł. Sp. akc. . .	25 „
Fabryka cem. portl. w Lengenfeld, Sp. a.	**20 sztuk**
Leykam-Josefsthal	25 sztuk
Browaru w Liesing	25 „
Browaru akc. i fabr. słodu w Lincu . .	25 „
Spółki akc. cukrow. w Lobosicach . .	25 „
Spółki akc. fabr. lokomot., wied.	25 „
detto przedt. G. Sigla w Wr.-Neustadt	25 „
Spółki akcyj. brow. i fabr. słodu w Mor. Ostrawie	25 „
Spółki akc. bud. m. Branda i Lhuilliera .	25 „
„ „ „ „ Daňek i C. w Pradze	25 „
Spółki akc. hotel. „Metropole“ . . .	25 „
Towarz. górn. austr. alpej.	25 „
„Moravia“, Sp. a. browarów i wyrobu słodu	25 „
Towarz. przem. żelaz. nadragskiego . .	25 „
Spółki akc. fabr. wag. w Nesselsdorfie .	25 „
Spółki akc. fabr. papieru w Nettingsdorf	25 „
Spółki akc. fabr. papieru w Neusiedl . .	25 „
Spółki półn. czesk. kop. węgla	25 „
Spółki akc. półn. węg. zjedn. kop. węgla	25 „
Spółki akc. hutn. i górn. górno-węg. . .	25 „
Towarz. przem. olejnego	25 „
Fabr. wapna hidraul. i cementu portland. w Perlmoos	25 „
Browaru akc. w Pilznie, pierw. . . .	**5 sztuk**
Fabr. papieru w Pitten, c. k. uprzyw. . .	25 sztuk
„Poldihütte“ sp. akc. fabr. stali lanej . .	25 „
Austr. spółki akc. fabr. cement. portlandz.	25 „
Przędzalni i tkalni baweł. w Pottendorfie	25 „
detto detto akc. pierw.	25 „
Spółki przem. żelaz. w Pradze	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Sp. akc. I. fabr. łuszcz. ryżu w Tryjeście	25 sztuk
Fabr. żel. w Rimamurány-Sálgo-Tarján	25 „
Spółki górn. rossickiej	25 „
Sp. akc. kop. węgla kam. w Sálgo-Tarján	25 „
Sp. akc. fabr. papieru w Schlöglmühl	25 „
„Schodnica“ sp. akc. przem. naft.	**10 sztuk**
Fabr. śrub i tow. kutych Brevillier & Co.	25 sztuk
i A. Urban z synami	25 „
Fabryki maszyn i wozów w Simmeringu	25 „
Spółki fabr. pap. i nakł. w Steyrermühl	25 „
Stölzla synowie S. a. fabr. szkła	25 „
Fabr. kob. i mater. do sprzęt. F. H. i syn.	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu	25 „
Spółki turec. zarz. tyton.	25 „
Towarz. kop. węgla węgier. powsz.	25 „
Spółki budow. Union	25 „
Spółki mater. budow. Union	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Spółki fabr. żelaza i blachy Union	25 sztuk
Spółki akc. vares. przem. żel.	25 „
Kaz. magnezytu w Veitsch a. pr.	25 „
Lej. żel. i zakł. bud. most. Waagnera R. Ph., Sp. akc., 400 *K*	25 „
Spółki fabr. broni, austr.	25 „
Spółki akc. międzyn. wypoż. wozów kolej.	25 „
Spółki powsz. wypoż. woz. kol. w Peszcie	25 „
Waldmühle, Sp. akc. wyr. cementu portl. i rom.	25 „
Towarz. akcyj. górn. zach. czesk.	25 „
Spółki budow. wiedeńskiej	25 „
Sp. fabr. cegieł i budow. wienerberskiej	25 „
Spółki gazet. wiedeńsk. pierwsz.	25 „
Spółki czeskiej przemysł. cukrow.	25 „
Spółki akc. węg. „ „	**5 sztuk**

Załączka B,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie praskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej.

Wstępna uwaga. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie praskiej, a nie notowanych równocześnie także na giełdzie wiedeńskiej, nieobjętych poniższym spisem, uchodzi za jednostkę giełdową imienna kwota 5000 zł. w. a. czyli 10.000 K.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Akcye banków. (Rubryka *F* ceduły giełdowej.)	
Pražská úvěrní banka (Banku kredytowego praskiego) *)	25 sztuk
Záložní úvěrní ústav v Hradci Králové (Zakładu kredytowego zaliczkowego w Hradcu Królowej)	25 „
B. Akcye przedsiębiorstw przewozowych. (Rubryka *G* ceduły giełd.)	
Elektr. drobná dráha Praha—Libeň—Vysočany (Kolej mała elektr. Praga—Libeń—Wysoczany)	25 sztuk
Praska Spółka żeglugi parowej na Wełtawie i Łabie (Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi)	**5 sztuk**
Kolej lokalna Postelberg—Laun (Akcye pierwszeństwa)	25 sztuk
Mała kolej (kolejka) Königshof—Berun—Koněprus	25 „
C. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych. (Rubryka *H* ceduły giełd.)	
Akciová továrna na vyrábění umělých hnojiv a lučebnin v Kolině (Fabryki akcyjnej wyrobu nawozu sztucznego i chemikaliów w Kolinie)	25 sztuk
Podolskiej fabryki cementu (Podolská cementárna)	25 „
Český akc. pivovar v Č. Budějovicích (Akc. czesk. brow. w Budziejowicach)	**5 sztuk**
Pierwsza czeska spółka akcyjna fabryk wschodnich towarów cukrowych i czekolady w Królewskich Winogradach po K 200 (První česká akc. společnost tovaren na orient. cukrovinky a čokolátu na Král. Vinohradech)	25 sztuk
Banku pierw. czesk. powsz. kontrasekuracyjnego (První česká všeob. zajišť. banka)	25 „
Pierwszej czeskiej spółki akcyjnej rafineryi cukru (První česká spol. pro raf. cukru) (Modřany)	25 „
Kolińskiej fabryki surogatów kawy Sp. akc. czesko-mor. stowarz. kupców (Kolínská továrna na kávové náhražky akciový podnik česko-moravského kupectva v Kolíně)	**5 sztuk**
Spółki akcyjnej praskiej budowy maszyn (dawniej Ruston) (Pražská strojnická spol. [dř. Ruston])	25 sztuk
První česko-moravská továrna na stroje v Praze (Pierw. czesko-morawskiej fabryki maszyn w Pradze)	25 „

*) Dawna firma: Úvěrni banka v Kolíně (Bank kredytowy w Kolinie).

Załączka C,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie tryjesteńskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej.

Uwaga wstępna. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie tryjesteńskiej, a nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej, nieobjętych poniższym spisem, jednostkę giełdową stanowi imienna kwota 5000 zł. w. a. czyli 10.000 K.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Akcye banków.	
Banca commerciale Triestina (Bank komercyalny tryjesteński)	10 sztuk
Kroacko-slawońskiej krajowej centralnej kasy oszczędności	25 „
B. Akcye towarzystw ubezpieczenia.	
Riunione Adriatica di Sicurtà	10 sztuk
Węg. Tow. kontrasek. „Panonia“	10 „
C. Akcye przedsiębiorstw przewozowych i przemysłowych.	
Stabilimento tecnico Triestino	25 sztuk
„ „ „ (Akcye pierwszeństwa)	25 „
Società d'Aquedotto Aurisina (Towarzystwo wodociągowe Aurisina)	10 sztuk
Stowarzyszenie akcyjne „Tergesteo“	10 „
Società Triestina Tramway (Spółka tramwajowa tryjesteńska)	50 „
Pilatura di Riso del Litorale (Spółka akcyjna nadbrzeżnych fabryk łuszczenia ryżu)	25 sztuk
Krakowskiej spółki tramwajowej	25 „
Società anonima delle Piccole Ferrovie di Trieste (Spółki akcyjnej tryjesteńskich kolei małych) akcye zakład.	25 „
Società anonima delle Piccole Ferrovie di Trieste (Spółki akcyjnej tryjesteńskich kolei małych) akc. pierw.	25 „
Zjednoczonej Sp. akc. żegl. austr.	25 „
Filatoio meccanico di Aidussina (Sp. akc. przędzalni mech. w Hajduszynie)	25 „
Società Triestina per la Mondatura del Caffè (Tryjesteńskiej Sp. akc. sortowania kawy)	25 „
Raffineria Triestina di Oli minerali (Tryjesteńskiej rafineryi ol. miner.)	10 sztuk
Spremitura di Oli vegetali (Sp. akc. fabrykacyi olejów roślinnych)	25 sztuk

38.

Ustawa z dnia 26. lutego 1906,

którą oznacza się na rok 1906 kontyngenty rekrutów, potrzebnych do utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej i zezwala się na ich pobór.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Kontyngent rekrutów, potrzebny do utrzymania armii i marynarki wojennej, wynosić ma na rok 1906 — 103.100, z której to liczby w myśl postanowień ustępów 1 i 2 §u 14 ustawy o służbie wojskowej na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przypada 59.024, a kontyngent rekrutów, potrzebnych dla obrony krajowej, 14.500, nie licząc tej ilości, jaką według ustawy dostarczyć mają kraje Tyrol i Vorarlberg.

Na pobór oznaczonych tu liczbowo kontyngentów z pomiędzy tych zdatnych do broni, którzy są w wieku, ustawowo do służby wojskowej powołanym, zezwala się niniejszem na rok powyżej podany.

§ 2.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który porozumi się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 26. lutego 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Gautsch wł.r. **Schönaich** wł.r.

39.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. lutego 1906

w sprawie wydawania niezafarbowanego kainitu z c. k. Żupy solnej w Kałuszu.

Począwszy od dnia 1. marca 1906, wydawać się będzie aż do dalszego zarządzenia z c. k. Żupy solnej w Kałuszu przemielony niezafarbowany kainit do wolnej rozprzedaży z gwarancyą zawartości $18^1/_2\%$ siarczku potaszu, względnie 10% czystego potaszu, po 1 K 30 h (jednej koronie trzydzieści halerzy) za cetnar metryczny, bez opakowania i do odebrania z magazynu wagowego.

Kosel wł.r.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 27. lutego 1906.

Treść: (№ 40 i 41.) 40. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia kilku komor cłowych do odprawiania posyłek roślin z zagranicy nadchodzących. — 41. Rozporządzenie, dotyczące zmiany instrukcyi do badania mleka zgęszczonego.

40.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 20. lutego 1906,

dotyczące upoważnienia kilku komór cłowych do odprawiania posyłek roślin z zagranicy nadchodzących.

W dodatku do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, wydanego w sprawie przestrzegania środków ostrożności w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zaniesieniu mszycy winnej *(Phylloxera vastatrix)*, upoważnia się komory cłowe, względnie biura cłowe, wymienione w podanej tu poniżej tabeli, do odprawiania posyłek z zagranicy, zawierających przedmioty pod Nr. 2 dodatku do powyższego rozporządzenia (załączka C do § 18 rozporządzenia wykonawczego do nowej ustawy o taryfie cłowej, *a*, punkt IV) oznaczone, względnie podobnych posyłek, nadchodzących z zagranicy pocztą, a to według przepisów, wydanych co do odprawiania takich posyłek dla komór do tego upoważnionych.

W okręgu c. k. (krajowej) dyrekcyi skarbu	Upoważnienie nie ogranicza się do posyłek pocztą nadchodzących		Upoważnienie ogranicza się do posyłek pocztą nachodzących	
	Kategorya	Nazwa	Kategorya	Nazwa
	komory			
Wiedeń	—	—	Komora główna „	Wiener-Neustadt Krems
Linc	Komora główna „ „	Schärding Braunau nad Inem	Komora główna	Wels
Insbruk	Komora pomoc. Ekspozyt. cłowa	Ehrwald Pfronten-Steinach	Komora główna	Insbruk
Grac	—	—	Komora główna	Marybor

W okręgu c. k. (krajowej) dyrekcyi skarbu	Upoważnienie nie ogranicza się do posyłek pocztą nadchodzących		Upoważnienie ogranicza się do posyłek pocztą nadchodzących	
	Kategorya	Nazwa	Kategorya	Nazwa
	komory			
Tryjest	Komora główna „ „	Łużyn mały Pola	—	—
Zadar	Komora główna	Grużewo (Gravosa)	—	—
Praga	Komora główna Komora pomoc. „ „ — —	Žatec Heinersdorf Mittelsteine — —	Komora główna „ „ „ „ Komora pomoc. Komora główna	Budziejowice Karlsbad Kraślice (Graslitz) Brumów Kolin
Berno	—	—	Komora główna „ „ „ „ „ „	Nowy Jiczyn Mor. Szumperk Igława Znojmo
Lwów	—	—	Komora główna „ „	Stanisławów Kraków
Czerniowce	Komora główna „ „	Czerniowce Nowosielica	Komora główna	Sereth

Bylandt wlr. **Kosel** wlr.
Buquoy wlr. **Wrba** wlr.
Auersperg wlr.

41.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1906,

dotyczące zmiany instrukcyi do badania mleka zgęszczonego.

Za porozumieniem z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu zmienione zostają przepisy instrukcyi I (podane pod C, rozdział 2) do oznaczania drogą analizy ilości cukru trzcinowego w towarach cukier zawierających (załączka A do § 2 załączki A do § 20 reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176) i mają opiewać na przyszłość, jak następuje:

Wykonanie analizy.

„5 *g* próbki roztwarza się w mniej więcej 200 cm^3 wody i zaprawia się 10 cm^3 rozczynu siarczku miedzi (Nr. 1 rozczynu Fehlinga), tudzież taką ilością ługu potasowego, aby płyn oddziaływał jeszcze kwaśno.

Następnie dolewa się aż do 250 cm^3 i oznacza się w 25 cm^3 płynu przesączonego cukier mleczny, gotując ten płyn przez cztery minuty z 50 cm^3 rozczynu Fehlinga i 75 cm^3 wody. Wydzielony tlenek miedzi przesącza się w rurce azbestowej i redukuje się go, przeliczając jednak odważoną miedź nie na cukier mleczny, lecz według tablicy II na cukier trzcinowy.

Dalszych 25 cm^3 przesączonego płynu zaprawia się w kolbce z 50 cm^3 wody i 5 cm^3 kwasu solnego o ciężarze gatunkowym 1·19, a następnie wstawia się kolbkę do kąpieli wodnej, ogrzanej mniej więcej do 70° C, rozgrzewa się ją w ciągu dwóch do trzech minut do 67—70° C i utrzymuje w tej temperaturze przez pięć minut. Po zinwertowaniu ochładza się kolbkę jak najszybciej, neutralizuje się płyn i dolewa się do 100 cm^3.

W 25 cm^3 oznacza się znowu w sposób powyżej podany całkowitą zawartość cukru (czas gotowania wynosi cztery minuty) i przelicza się ją również według tablicy II na cukier trzcinowy.

Ilość cukru w odsetkach, otrzymaną przy pierwszem oznaczaniu, odciąga się następnie od odsetkowej ilości całkowitej zawartości cukru, znalezionej przy drugiem oznaczaniu, a różnica tych ilości stanowi zawartość cukru trzcinowego w mleku zgęszczonem“.

Kosel wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1906.

Treść: (№ 42 i 43.) 42. Ustawa, którą rządowi nadaje się upoważnienie do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. marca 1906 do 30. czerwca 1906. — 43. Rozporządzenie, dotyczące tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami a Szwajcaryą na czas od 1. aż do 11. marca 1906 włącznie.

42.

Ustawa z dnia 27. lutego 1906,

którą rządowi nadaje się upoważnienie do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. marca 1906 do 30. czerwca 1906.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Nadaje się rządowi upoważnienie do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z temi państwami zagranicznemi, co do których zachodzi konieczność przedłużenia istniejących lub zawarcia nowych układów, i to całkowicie albo częściowo na zasadach dotychczasowych, względnie do powołania w życie nowych postanowień na miejsce układów dotychczasowych, z tem jednakże zastrzeżeniem, że o ileby i na jak długo takie przedłużenia, względnie nowe układy miały obowiązywać poza dzień 30. czerwca 1906, musiałyby być poprzednio poddane traktowaniu drogą konstytucyjną.

Gdy i dopóki takie przedłużenie nie nastąpi lub inny jaki układ zawarty nie będzie, rząd ma prawo wydania drogą rozporządzenia do dnia 30. czerwca 1906 odpowiednich zarządzeń, mających na celu uregulowanie dotyczących stosunków obrotowych.

§ 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia, polecam Memu całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 27. lutego 1906.

Franciszek Józef wlr.

Gautsch wlr. **Bylandt** wlr.
Piętak wlr. **Kosel** wlr.
Randa wlr. **Buquoy** wlr.
Schönaich wlr. **Klein** wlr.
Wrba wlr. **Bienerth** wlr.
Auersperg wlr.

43.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 28. lutego 1906,

dotyczące tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami a Szwajcaryą na czas od 1. aż do 11. marca 1906 włącznie.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 42, którą rządowi nadano upoważnienie do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z zagranicą, tudzież na

podstawie zawartej ze Szwajcaryą umowy rozporządza się w porozumieniu z rządem królewsko-węgierskim, co następuje:

W czasie od 1. aż do 11. marca 1906 włącznie traktowane będą towary pochodzenia austryackiego i węgierskiego przy wwozie do Szwajcaryi — bez naruszenia postanowień traktatu handlowego, zawartego między Austro-Węgrami a Szwajcaryą dnia 10. grudnia 1891, jednak z wyłączeniem układów co do taryf — według stopy, ustanowionej na zasadzie wymiany not dyplomatycznych z dnia 18. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 218, zaś towary pochodzenia szwajcarskiego przy wwozie na austryacko-węgierski obszar cłowy według stóp cłowych, stosowanych od 1. marca 1906 do towarów z państw najprzyjaźniej traktowanych, z tem atoli zastrzeżeniem, że cło wwozowe od serów twardych w kręgach, podobnych do młyńskich kamieni, ważących 50 *kg* albo i więcej, wynosić ma 12 K od 100 *kg*.

Gautsch włr. **Bylandt** włr.
Piętak włr. **Kosel** włr.
Randa włr. **Buquoy** włr.
Schönaich wlr. **Klein** wlr.
Wrba wlr. **Bienerth** wlr.
Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1906.

Treść: (№ 44—48.) 44. Traktat handlowy i żeglarski z Włochami z dnia 11. lutego 1906. — 45. Umowa tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 11. lutego 1906 pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami. — 46. Umowa pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami z dnia 11. lutego 1906, dotycząca nabywania i posiadania dóbr ruchomych i nieruchomych. — 47. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i kolei żelaznych z dnia 28. lutego 1906, w którem obwieszcza się umowę z Włochami, tyczącą się odprawiania celnego w obrocie kolejowym. — 48. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. lutego 1906, dotyczące wystawiania certyfikatów analizy posyłek piwa przeznaczonego do wywozu do Włoch.

44.

Traktat handlowy i żeglarski z dnia 11. lutego 1906 między monarchią austryacko-węgierską a Włochami.

(Zawarty w Rzymie dnia 11. lutego 1906, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 26. lutego 1906, ratyfikacye wzajemne wymieniono w Rzymie dnia 28. lutego 1906.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque Plenipotentiariis Majsetatis Suae Italiae Regis ad promovendas et dilatandas commercii navigationisque relationes inter Utriusque Nostrum ditiones existentes tractatus die undecimo mensis februarii anni labentis Romae initus et esignatus fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie

et

Sa Majesté le Roi d'Italie,

animés du désir de resserrer de plus en plus les relations commerciales et maritimes entre Leurs États, ont résolu de conclure un nouveau traité de commerce et de navigation, et ont nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Exc. le comte Henri Lützow de Drey-Lützow et Seedorff, Son Conseiller intime et Chambellan, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie, chevalier de l'ordre impérial autrichien de la Couronne de fer de première classe, grand'croix de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, de l'ordre de la Couronne d'Italie, etc., etc., etc.;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Exc. le comte Francesco Guicciardini, grand officier des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, député au Parlement, Son Ministre des affaires étrangères;

Son Exc. Antonio Salandra, grand officier des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, député au Parlement, Son Ministre des finances;

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i apostolski Król węgierski

i

Najjaśniejszy Król włoski,

powodowani tem samem życzeniem czem raz przyjaźniejszego ukształtowania istniejących pomiędzy Swojemi Państwami stosunków handlowych i żeglarskich, postanowili zawrzeć nowy traktat handlowy i żeglarski i mianowali w tym celu Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i apostolski Król węgierski:

Jego Ekscellencyę pana Henryka hrabiego Lützow de Drey-Lützow i Seedorff, Swego rzeczywistego tajnego radcę i szambelana, nadzwyczajnego i upełnomocnionego ambasadora przy Najjaśniejszym Królu włoskim, kawalera austryacko-cesarskiego orderu żelaznej korony I. klasy, wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa i orderu włoskiej korony itd., itd., itd.;

Najjaśniejszy Król włoski:

Jego Ekscellencyę pana Franciszka hrabiego Guicciardini, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza, orderu korony włoskiej, posła, Swego ministra spraw zagranicznych;

Jego Ekscellencyę pana Antoniego Salandra, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza, orderu korony włoskiej, posła, Swego ministra finansów;

Son Exc. Luigi Luzzati, grand'croix des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, chevalier de l'ordre civil de Savoie, grand' croix de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, député au Parlement, Son Ministre du trésor;

Son Exc. Carlo Mirabello, grand officier de l'ordre de la Couronne d'Italie, commandeur de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, chevalier de l'ordre militaire de Savoie, sénateur du Royaume, Son Ministre de la marine;

Son Exc. Edoardo Pantano, député au Parlement, Son Ministre de l'agriculture, de l'industrie et du commerce;

M. Giacomo Malvano, grand'croix de l'ordre de la Couronne d'Italie, grand officier de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, grand'croix de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, sénateur du Royaume, Secrétaire général du Ministère des affaires étrangères, Conseiller d'Etat;

M. Nicola Miraglia, grand'croix de l'ordre de la Couronne d'Italie, grand officier de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, commandeur, avec plaque, de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph et commandeur de l'ordre impérial autrichien de Léopold, Directeur général du „Banco di Napoli", ex-directeur général de l'agriculture, ex-député au Parlement;

M. Gioachino Busca, grand officier de l'ordre de la Couronne d'Italie, commandeur de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, Directeur général des douanes;

M. Gherardo Callegari, commandeur des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, commandeur de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, professeur, Inspecteur général de l'industrie et du commerce;

M. Ludovico Luciolli, commandeur de l'ordre de la Couronne d'Italie, officier de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, chevalier de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, Directeur chef de division au Ministère des finances,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er.

Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les ressortissants des Hautes Parties contractantes qui pourront, les uns et les autres, s'établir librement dans les territoires de l'autre Haute Partie contractante. Les ressortissants autrichiens et hongrois en Italie, et les ressortissants italiens en Autriche-Hongrie, soit qu'ils s'éta-

Jego Ekscellencyę pana Ludwika Luzzatti, kawalera wielkiego krzyża św. Maurycego i Łazarza, orderu korony włoskiej, kawalera sabaudzkiego cywilnego orderu zasługi, wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa, Swego ministra skarbu;

Jego Ekscellencyę pana Karola Mirabello, kawalera wielkiego krzyża orderu korony włoskiej, komandora orderu św. Maurycego i Łazarza, kawalera sabaudzkiego orderu wojskowego, senatora, Swego ministra marynarki;

Jego Ekscellencyę pana Edwarda Pantano, posła, Swego ministra rolnictwa, przemysłu i handlu;

Pana Jakóba Malvano, kawalera wielkiego krzyża orderu korony włoskiej, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza, wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa, senatora, sekretarza jeneralnego w ministerstwie spraw zagranicznych, radcę stanu;

Pana Mikołaja Miraglia, kawalera wielkiego krzyża orderu korony włoskiej, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza, komandora cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, komandora austryacko-cesarskiego orderu Leopolda, jeneralnego dyrektora banku neapolitańskiego, byłego jeneralnego dyrektora rolnictwa i byłego posła;

Pana Joachima Busca, wielkiego oficera orderu korony włoskiej, kommandora św. Maurycego i Łazarza, jeneralnego dyrektora cła;

Pana Gherarda Collegari, komandora orderu św. Maurycego i Łazarza, orderu korony włoskiej, komandora cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa, profesora, jeneralnego inspektora dla przemysłu i handlu;

Pana Ludwika Luciolli, komandora orderu korony włoskiej, oficera orderu św. Maurycego i Łazarza, kawalera cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa, dyrektora i szefa sekcyi w ministerstwie finansów;

którzy, wymieniwszy swe pełnomocnictwa i uznawszy je za dobre i należyte, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Poddani wysokich stron rokujących będą doznawali we wzajemnym stosunku zupełnej wolności w handlu i żegludze; będą więc mogli osiedlać się na obszarach drugiej wysokiej strony rokującej według wolnego wyboru i czy to osiędą stale w portach, miastach lub jakichkolwiek innych miejscach odnośnych obszarów, czyli też przebywać

blissent dans les ports, villes ou lieux quelconques des territoires respectifs, soit qu'ils y résident temporairement, ne seront pas soumis, à raison de leur commerce et de leur industrie, à des droits, impôts, taxes ou patentes, sous quelque dénomination que ce soit, autres, ni plus élevés que ceux qui seront perçus sur les nationaux, et les droits, privilèges, exemptions, immunités et autres faveurs quelconques dont jouiraient, en matière de commerce ou d'industrie, les ressortissants de l'une des Hautes Parties contractantes seront communs aux ressortissants de l'autre.

Article 2.

Les négociants, les fabricants et les industriels en général qui pourront prouver qu'ils résident dans les territoires de l'une des Hautes Parties contractantes et qu'ils y acquittent les droits et impôts nécessaires pour l'exercice de leur commerce et de leur industrie, ne seront soumis, à ce titre, à aucun droit ou impôt ultérieur dans les territoires de l'autre Haute Partie contractante, lorsqu'ils voyagent ou font voyager leurs commis ou agents, avec ou sans échantillons, dans l'intérêt exclusif du commerce ou de l'industrie qu'ils exercent, et à l'effet de faire des achats ou de recevoir des commissions.

Article 3.

Les ressortissants des Hautes Parties contractantes seront réciproquement traités comme les nationaux, lorsqu'ils se rendront des territoires de l'une des Hautes Parties contractantes sur les territoires de l'autre, pour visiter les foires et marchés, à l'effet d'y exercer leur commerce et d'y débiter leurs produits.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties contractantes, qui exercent le métier de charretier, ainsi que le transport des personnes par voiture entre les divers points des territoires respectifs, ou qui se livrent à la navigation, soit maritime, soit fluviale, ne seront soumis, par rapport à l'exercice de ce métier et de ces industries, à aucune taxe industrielle sur les territoires de l'autre.

Article 4.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties contractantes seront exempts, sur les territoires de l'autre, de tout service militaire, soit sur terre, soit sur mer, dans la troupe régulière ou dans la milice. Ils seront dispensés également de toute fonction officielle obligatoire, soit judiciaire, soit administrative ou municipale, du logement de soldats, de toute contribution de guerre, de toute réquisition ou prestation militaire, de quelque sorte que ce soit, à l'exception des charges provenant de la possession ou de la location des immeubles et des prestations

tam będą tylko czasowo, nie będą podlegali z powodu trudnienia się handlem i przemysłem żadnym innym, ani wyższym podatkom, opłatom, taksom lub innym pod jakąkolwiek nazwą istniejącym daninom prócz tych, które pobierane są od krajowców; prawa zaś, przywileje, uwolnienia, nietykalność i wszelkie inne względy, którychby w handlu i przemyśle doznawali poddani jednej z wysokich stron rokujących, będą służyły także poddanym drugiej strony.

Artykuł 2.

Kupcy, fabrykanci i w ogóle wszyscy przemysłowcy, którzy udowodnią, że na obszarach jednej ze stron rokujących zamieszkują i tam przepisane podatki i należytości od przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, któremu się oddają, opłacają, nie są obowiązani do żadnych dalszych podatków lub opłat od tego przedsiębiorstwa w krajach drugiej strony rokującej, gdy wyłącznie w interesie tego przedsiębiorstwa podróżują sami lub wysyłają swoich komisantów lub agentów dla zakupna towarów lub dla starania się o zamówienia z próbkami lub bez próbek.

Artykuł 3.

Poddani wysokich stron rokujących będą nawzajem traktowani jak właśni poddani, gdy z jednego kraju udają się do drugiego na targi lub jarmarki dla handlu i pozbycia swoich płodów.

Poddani jednej z wysokich stron rokujacych, którzy trudnią się przewozem osób jak i przewozem towarów, względnie uprawiają żeglugę morską lub rzeczną, pomiędzy rozmaitemi miejscami obu stron rokujących, nie mają podlegać na obszarach drugiej strony jakiemukolwiek podatkowi zarobkowemu od przemysłu, którym się trudnią.

Artykuł 4.

Poddani każdej z wysokich stron rokujących wolni będą w krajach drugiej strony od wszelkiej służby wojskowej lądowej czy wodnej, w armii regularnej, milicyi lub gwardyi narodowej. Również wolni będą od wszelkiej obowiązkowej funkcyi sądowej, administracyjnej lub municypalnej, od kwaterunku wojska, od wszelkich kontrybucyi wojennych, rekwizycyi i prestacyi wojskowych jakiegobądź rodzaju, wszakże z wyjątkiem tych ciężarów, które przywiązane są do posiadania, najmu lub dzierżawy nieruchomości, jakoteż tych

et requisitions militaires qui seront supportées, également, par tous les ressortissants du pays, à titre de propriétaires ou de locataires de biens immeubles.

Ils ne pourront, ni personnellement, ni par rapport à leurs propriétés mobilières ou immobilières, être assujettis à d'autres devoirs, restrictions, taxes ou impôts, qu'à ceux auxquels seront soumis les nationaux.

Article 5.

Les Autrichiens et les Hongrois en Italie et les Italiens en Autriche-Hongrie seront entièrement libres de régler leurs affaires comme les nationaux, soit en personne, soit par l'entremise d'intermédiaires qu'ils choisiront eux-mêmes, sans être tenus à payer des rémunérations ou indemnités aux agents, commissionnaires, etc., dont ils ne voudront pas se servir, et sans être, sous ce rapport, soumis à des restrictions autres que celles qui sont fixées par les lois générales du pays.

Ils seront absolument libres dans leurs achats et ventes, dans la fixation du prix de tout objet de commerce et dans leurs dispositions commerciales en général, en se conformant, toutefois, aux lois de douane de l'État et en se soumettant à ses monopoles.

Ils auront, également, libre et facile accès auprès des tribunaux de toute instance et de toute jurisdiction pour faire valoir leurs droits et pour se défendre.

Ils pourront se servir, à cet effet, d'avocats, de notaires et d'agents qu'ils jugeront aptes à défendre leurs intérêts, et ils jouiront, en général, quant aux rapports judiciaires, des mêmes droits et des mêmes privilèges qui sont ou seront accordés à l'avenir aux nationaux.

Article 6.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à ne pas entraver le commerce réciproque par des prohibitions quelconques d'importation ou d'exportation ou de transit.

Des exceptions à cette règle, en tant qu'elles soient applicables à tous les pays, ou aux pays se trouvant en conditions identiques, ne pourront avoir lieu que dans les cas suivants:

a) pour les monopoles d'État actuellement en vigueur ou qui pourraient être établis à l'avenir;

b) par égard à la sûreté publique et à la police sanitaire, et surtout dans l'intérêt de la santé publique et conformément aux principes internationaux adoptés à ce sujet;

c) dans des circonstances exceptionnelles, par rapport aux provisions de guerre.

prestacyi i rekwizycyi wojskowych, którym podlegać będą wszyscy poddani kraju jako właściciele lub dzierżawcy nieruchomości.

Nie będą oni ani osobiście, ani co do swego majątku ruchomego lub nieruchomego podlegali innym obowiązkom, ograniczeniom, taksom i opłatom prócz tych, którym podlegają krajowcy.

Artykuł 5.

Austryakom i Węgrom we Włoszech a Włochom w monarchii austryacko-węgierskiej wolno będzie tak samo jak krajowcom, zarządzać swoimi interesami osobiście lub poruczyć ich prowadzenie osobie własnego wyboru i nie będą obowiązani zaspokajać lub wynagradzać tych ajentów, faktorów itd., którymi nie chcą się posługiwać i nie będą w tym względzie podlegali innym ograniczeniom z wyjątkiem tych, które ustanowione są ogólnemi prawami kraju.

W kupnie i sprzedaży, w ustanawianiu cen wszelkich przedmiotów handlu i we wszystkich zarządzeniach handlowych będą doznawali nieograniczonej wolności, byle tylko zachowywali przepisy prawne o cłach i monopolach rządowych.

Będą też mieli wolny i łatwy przystęp do sądów wszystkich instancyi i jurysdykcyi dla podawania skarg i bronienia się przed sądem.

Wolno im będzie posługiwać się tymi adwokatami, notaryuszami i ajentami, których uznają za odpowiednich do zastępowania ich interesów i w ogólności będą używali w stosunkach sądowych tych samych praw i przywilejów, które przysługują lub w przyszłości krajowcom nadane zostaną.

Artykuł 6.

Wysokie strony rokujące zobowiązują się nie tamować wzajemnego obrotu żadnymi zakazami dowozu, wywozu lub przewozu.

Wyjątki w tej mierze — o ile dadzą się zastosować do wszystkich krajów lub przynajmniej tych, w których jednakowe warunki istnieją — pozwolone są tylko:

a) co do wyrobów, które są teraz lub będą w przyszłości przedmiotami monopolu rządowego;

b) ze względów bezpieczeństwa publicznego i ze względów policyjno-sanitarnych, przedewszystkiem zaś ze względu na zdrowie powszechne i zgodnie z przyjętemi w tej mierze zasadami międzynarodowemi.

c) co do potrzeb wojennych w nadzwyczajnych okolicznościach.

Pour ce qui concerne le bétail, ainsi que les produits bruts d'animaux et les objets pouvant servir de véhicule à la contagion sont réservées les stipulations de la convention spéciale concernant les épizooties.

Article 7.

Quant au montant, à la garantie et à la perception des droits, à l'importation et à l'exportation, ainsi que par rapport au transit, chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à faire profiter l'autre de toute faveur que l'une d'elles pourrait accorder à une tierce Puissance. Toute faveur ou immunité concédée, plus tard, sous ces rapports, à une tierce Puissance sera étendue, immédiatement, sans compensation et par ce fait même, à l'autre Haute Partie contractante.

Les dispositions qui précèdent ne dérogent point:

a) aux faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement, à d'autres États limitrophes pour faciliter le commerce de frontière, ni aux réductions ou franchises de droits de douane, accordées seulement pour certaines frontières déterminées ou aux habitants de certains districts;

b) aux obligations imposées à l'une des Hautes Parties contractantes par des engagements d'une union douanière contractée déjà, ou qui pourrait être contractée à l'avenir.

Article 8.

Les produits du sol ou de l'industrie autrichiens ou hongrois, énumérés dans le tarif *A*, joint au présent traité, lorsqu'ils seront importés en Italie, soit par terre, soit par mer, y seront admis en acquittant les droits fixés par ledit tarif.

Tout produit du sol ou de l'industrie autrichien ou hongrois, dénommé ou non au tarif *A*, sera traité, à son entrée en Italie, sur le pied de la nation la plus favorisée.

Les produits du sol ou de l'industrie italiens, énumérés dans le tarif *B*, joint au présent traité, lorsqu'ils seront importés en Autriche-Hongrie, soit par terre, soit par mer, y seront admis en acquittant les droits fixés par ledit tarif.

Tout produit du sol ou de l'industrie italien, dénommé ou non au tarif *B*, sera traité, à son entrée en Autriche-Hongrie, sur le pied de la nation la plus favorisée.

Article 9.

L'Italie s'engage à ne pas augmenter, sauf accord préalable avec l'Autriche-Hongrie, le nombre

Postanowienia dla uregulowania obrotu zwierzętami, zwierzęcymi materyałami surowymi, tudzież przedmiotami, które zdolne są do przenoszenia zarazków, zastrzega się osobnej umowie o zaraźliwych chorobach zwierzęcych.

Artykuł 7.

Co się tyczy kwoty, zabezpieczania i wybierania opłat wchodowych i wychodowych jakoteż co się tyczy przewozu, żadna z wysokich stron rokujących nie może przyznawać trzecim państwom dalej idących ułatwień, aniżeli drugiej stronie rokującej. Przeto wszelka pod tymi względami ulga i wszelkie uwolnienie, trzecim państwom później przyznane rozciągnięte być powinno jednocześnie bez odwzajemnienia na drugą stronę rokującą.

Postanowienia powyższe nie odnoszą się jednak:

a) do tych ulg, innym sąsiednim państwom teraz przyznanych lub w przyszłości przyznać się mogących, które służą do ułatwienia obrotu pogranicznego, jakoteż do tych zniżeń i zwolnień celnych, które służą tylko pewnym granicom lub mieszkańcom pojedynczych okręgów;

b) do tych zobowiązań, któreby jedna z umawiających się stron wzięła na siebie przez istniejący już lub ewentualnie w przyszłości zawrzeć się mający związek cłowy.

Artykuł 8.

Płody ziemne lub przemysłowe monarchii austryacko-węgierskiej, wymienione w dołączonej do niniejszego traktatu taryfie *A*, będą przy przywozie ich do Włoch, czy to lądem czy morzem, wpuszczane tam za opłatą ceł w rzeczonej taryfie ustanowionych.

Z wszelkimi płodami ziemnymi lub przemysłowymi austryackimi lub węgierskimi, bez względu czy są lub nie są wymienione w taryfie *A*, postępować się będzie przy ich przywozie do Włoch, jak z towarami najbardziej uprzywilejowanymi.

Płody ziemne lub wyroby przemysłowe włoskie, wyszczególnione w dołączonej do niniejszego traktatu taryfie *B*, będą przy przywozie ich lądem lub morzem do monarchii austryacko-węgierskiej, wpuszczane tam za opłatą ceł w rzeczonej taryfie ustanowionych.

Z wszelkimi płodami ziemnymi lub przemysłowymi włoskimi, bez względu czy są lub nie są wymienione w taryfie *B*, postępować się będzie przy ich przywozie do monarchii austryacko-węgierskiej jak z towarami najbardziej uprzywilejowanymi.

Artykuł 9.

Włochy zobowiązują się nie podwyższać bez poprzedniego porozumienia się z monarchią

cu le chiffre des droits de sortie existant encore au moment de l'entrée en vigueur du présent traité. De son côté, l'Autriche-Hongrie s'engage à ne pas augmenter, sauf accord préalable avec l'Italie, le nombre ou le chiffre des droits de sortie inscrits au tarif général en vigueur sur les articles pour lesquels l'exemption est inscrite au tarif *A* du présent traité.

Le régime des monopoles d'État, ainsi que des armes et munitions de guerre, reste soumis aux lois et règlements des États respectifs des Hautes Parties contractantes.

Les marchandises de toute nature, venant des territoires de l'une des Hautes Parties contractantes, ou y allant, seront réciproquement affranchies, dans les territoires de l'autre, de tout droit de transit, soit qu'elles transitent directement, soit que, pendant le transit, elles doivent être déchargées, déposées et rechargées.

Article 10.

Pour favoriser le trafic spécial qui s'est développé entre les territoires des Hautes Parties contractantes, les objets suivants seront admis et exportés de part et d'autre, avec obligation de les faire retourner, en franchise temporaire des droits à l'entrée et à la sortie, et conformément aux règlements émanés d'un commun accord, par les Hautes Parties contractantes:

a) toutes les marchandises, à l'exception des articles de consommation, qui, en sortant du libre trafic, sur les territoires d'une des Hautes Parties contractantes, seront expédiées aux foires et marchés sur les territoires de l'autre Haute Partie contractante, pour y être déposées dans les entrepôts ou magasins de douane, ainsi que les échantillons importés, réciproquement, par les commis voyageurs des maisons italiennes, autrichiennes ou hongroises, à la condition que toutes ces marchandises et ces échantillons n'ayant pas été vendus soient reconduits au pays d'où ils proviennent, dans un terme établi à l'avance;

les sacs de toute sorte, vides, signés et ayant déjà servi, ainsi que les tonneaux vides et signés, qui sont importés des territoires de l'autre Partie contractante pour être réexportés remplis, ou qui sont réimportés après avoir été exportés remplis;

b) le bétail conduit des territoires de l'une des Hautes Parties contractantes aux marchés, aux travaux agricoles, à l'hivernage et au pâturage des Alpes sur les territoires de l'autre. Dans ce dernier cas la franchise des droits à l'entrée et à la sortie sera également étendue aux produits respectifs, tels que le beurre et le

austryacko-węgierską ilości i kwot ceł wywozowych przy wejściu w życie niniejszego traktatu jeszcze obowiązujących. Monarchia austryacko-węgierska zobowiązuje się ze swojej strony, że co do tych artykułów, dla których w taryfie *A* niniejszego traktatu uwolnienie od cła jest umówione, nie podwyższy bez poprzedniego porozumienia się z Włochami ilości lub kwoty ceł wywozowych swojej powszechnej taryfy celnej, obecnie obowiązującej.

Postępowanie z przedmiotami monopolu, jakoteż z bronią i amunicyą wojenną zostanie uregulowane drogą państwowych ustaw i rozporządzeń odnośnych stron rokujących.

Towary wszelkiego rodzaju, nadchodzące z krajów jednej z wysokich stron rokujących lub idące na obszary drugiej strony, będą nawzajem uwalniane w krajach drugiej strony od wszelkich opłat przewozowych bez względu, czy są przewożone bezpośrednio lub też mają być podczas przewozu wyładowane, złożone w magazynie i napowrót naładowane.

Artykuł 10.

W celu ułatwienia szczególniejszego obrotu, który rozwinął się pomiędzy obszarami wysokich stron rokujących, dozwala się czasowo przywozić i wywozić bez opłaty cła pod warunkiem powrotu i zachowywania przepisów celnych, które wysokie strony rokujące za wspólnem porozumieniem się wydadzą:

a) wszelkie towary z wyjątkiem przedmiotów konsumcyjnych, które z wolnego obrotu na obszarach jednej z wysokich stron rokujących na obszary drugiej strony na targi lub jarmarki zostały sprowadzone, w celu złożenia ich tam w magazynach celnych lub składach tymczasowych, jakoteż wzory przywiezione przez komisantów domów handlowych włoskich, austryackich lub węgierkich, wszystkie te towary i wzory, jeżeli wywiezione będą napowrót w czasie z góry oznaczonym, jako niesprzedane:

próżne worki znaczone i używane wszelkiego rodzaju, jakoteż beczki, próżne i znaczone, nadchodzące z obszarów drugiej strony rokującej dla napełnienia i powrotnego wywozu lub wracające po wypróżnieniu, skoro jako napełnione wyprowadzone zostały;

b) bydło pędzone z obszarów jednej z wysokich stron rokujących na obszary drugiej strony na targi, do robót rolniczych, na przezimowanie lub na pastwiska alpejskie. W tym ostatnim przypadku od cła wchodowego i wychodowego uwolnione będą także odnośne produkta, jak: ser, masło, tudzież przypłodek, który przybył

fromage recueillis et les animaux mis bas, pendant le séjour sur les territoires de l'autre Haute Partie contractante;

c) paille à tresser, cire à blanchir, cocons à dévider, déchets de soie à peigner, soie grège à filer (pour la fabrication de l'organsin et de la trame);

d) les objets destinés à être vernis, brunis et peints, et les objets destinés à être réparés.

Dans le cas *c)* il sera tenu compte du poids, défalcation faite, toutefois, des déchets naturels ou légaux.

Dans les autres cas, l'identité des objets exportés et réimportés devra être prouvée et les autorités compétentes auront, à cette fin, le droit de munir ces objets, aux frais de la partie intéressée, de certains signes caractéristiques.

Article 11.

Les marchandises soumises au traitement de l'acquit à caution, et passant immédiatement des territoires de l'une des Hautes Parties contractantes à ceux de l'autre, ne seront point déballées, et les scellés ne seront pas levés et remplacés, sous la reserve que l'on ait satisfait aux exigences du service combiné à cet égard.

En général, les formalités du service douanier seront simplifiées et les expéditions seront accélérées autant que possible.

Article 12.

Les droits internes de production, de fabrication ou de consommation, qui grèvent ou grèveraient les produits du pays, soit pour le compte de l'État, soit pour le compte des administrations municipales ou corporations, ne pourront frapper, sous aucun prétexte, ni d'un taux plus élevé, ni d'une manière plus onéreuse, les produits similaires provenant des territoires de l'autre Haute Partie contractante.

Aucune des Hautes Parties contractantes ne pourra frapper, sous le prétexte d'une taxe interne, ni de droits nouveaux, ni de droits plus élevés, à l'entrée, les articles qui ne sont pas produits dans l'intérieur du Pays même.

Si l'une des Hautes Parties contractantes juge nécessaire d'établir un droit d'accise ou de consommation nouveau, ou un supplément de droits sur un article de production ou de fabrication nationale, compris dans les tarifs annexés au présent traité, l'article similaire étranger pourra être immédiatement grevé, à l'importation, d'un droit égal.

w czasie pobytu na obszarach drugiej z wysokich stron rokujących:

c) słoma na plecionki, wosk do bielenia, kokony do zesnucia, odpadki jedwabiu do wyczesania, jedwab surowy do przędzenia (przeróbka na organzynę i tramę);

d) przedmioty do lakierowania, polerowania, malowania, tudzież przedmioty do naprawy.

W przypadku *c)* ubytek naturalny lub prawny na wadze wskutek przetworzenia powstały, będzie uwzględniony.

W innych przypadkach potrzeba udowodnić tożsamość przedmiotów wyprowadzonych i napowrót wprowadzonych i w tym celu właściwe władze będą miały prawo zaopatrzyć je pewnymi znakami na rachunek strony interesowanej.

Artykuł 11.

Co się tyczy postępowania celnego z towarami, podlegającymi kontroli listów przewodnich, pozwala się wzajemnie na ułatwienie obrotu, w ten sposób, że wtedy, gdy towary owe przechodzą bezpośrednio z krajów jednej do krajów drugiej strony rokującej, nie będzie się zamknięcia zdejmować, ani innego jakiego nakładać, ani też towarów wyładowywać, o ile wymogom w tym względzie umówionym zadość uczyniono.

W ogóle upraszczać należy wszelkie formalności celne i ekspedycyę ile możności przyspieszać.

Artykuł 12.

Opłaty wewnętrzne, na obszarach jednej z wysokich stron rokujących na rachunek rządu albo na rachunek gmin i korporacyi obecnie wybierane lub w przyszłości ewentualnie wybierać się mające, od produkcyi, przyrządzenia lub konsumcyi wyrobu nie mogą być pod żadnym pozorem wyższe ani uciążliwsze dla wyrobów drugiej strony, jak dla takich samych wyrobów własnego kraju.

Żadna z wysokich stron rokujących nie będzie mogła pod pozorem opłat wewnętrznych nakładać ceł dowozowych nowych lub wyższych na przedmioty nie wyrabiane w jej własnym kraju.

Jeżeli jedna z wysokich stron rokujących uzna za potrzebne zaprowadzić nowy podatek wewnętrzny albo akcyzę albo też dodatek do podatku od przedmiotu, w taryfach niniejszego traktatu wymienionego, z kraju pochodzącego lub w kraju fabrykowanego, powinno być natychmiast zaprowadzone takie samo cło przywozowe od przedmiotu zagranicznego tegoż samego rodzaju.

Article 13.

Les articles d'orfévrerie et de bijouterie en or, argent, platine ou autres métaux précieux, importés des territoires de l'une des Hautes Parties contractantes seront soumis, dans les territoires de l'autre, à un régime de contrôle obligatoire ou facultatif, tel qu'il est établi par la loi du pays, pour les articles similaires de fabrication nationale.

Artykuł 13.

Towary złotnicze lub galanteryjne towary złote, srebrne, platynowe lub z innych metali szlachetnych, przywiezione z krajów jednej z wysokich stron rokujących, podlegać będą w krajach drugiej strony postępowaniu kontrolnemu, któremu obowiązkowo lub okolicznościowo podlegają artykuły tego samego rodzaju wyrobione w kraju.

Article 14.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à coopérer, par des moyens convenables, pour empêcher et punir la contrebande entre leurs territoires, à accorder, à cet effet, toute assistance légale aux organes de l'autre Haute Partie contractante, chargés de la surveillance, à les aider et à leur faire parvenir, par les organes de finance et de police, ainsi que par les autorités locales en général, toutes les informations dont ils auront besoin pour l'exercice de leurs fonctions.

Sur la base de ces dispositions générales, les Hautes Parties contractantes ont conclu le cartel douanier ci-annexé.

Pour les eaux-frontières et les points où se touchent les territoires des Hautes Parties contractantes et ceux des États étrangers, on stipulera les mesures nécessaires pour l'assistance à se prêter, réciproquement, dans le service de surveillance.

Artykuł 14.

Wysokie strony rokujące zobowiązują się działać wspólnie przez zastowanie odpowiednich środków, celem powstrzymanie i karania przemytnictwa pomiędzy ich obszarami i w tym celu użyczać wszelkiej pomocy prawnej organom nadzorczym drugiej strony i zarządzić, aby organa skarbowie i policyjne, jakoteż władze miejscowe w ogólności, udzielały im wszelkich potrzebnych wyjaśnień i pomocy.

Na zasadzie tych postanowień ogólnych wysokie strony rokujące zawarły kartel celny tutaj dołączony.

We względzie wzajemnego wspierania się w nadzorze nad wodami granicznemi i nad takimi częściami granicy, gdzie kraje wysokich stron rokujących stykają się z krajami obcych państw, umówione zostaną potrzebne środki.

Article 15.

S'il s'élevait entre les Hautes Parties contractantes un différend sur l'interprétation ou l'application des tarifs *A* et *B* annexés au présent traité y compris les dispositions additionnelles relatives à ces tarifs ou sur l'application en fait de la clause de la nation la plus favorisée à l'égard de l'exécution des autres tarifs conventionnels, le litige, si l'une des Hautes Parties contractantes en fait la demande, sera réglé par voie d'arbitrage. Pour chaque litige, le tribunal arbitral sera constitué de la manière suivante: chacune des Hautes Parties contractantes nommera comme arbitre, parmi ses ressortissants deux personnes compétentes et Elles s'entendront sur le choix d'un sur-arbitre, ressortissant d'une tierce Puissance amie. Les Hautes Parties contractantes se réservent de désigner à l'avance et pour une période à déterminer, la personne qui remplirait, en cas de litige, les fonctions de sur-arbitre.

Le cas échéant, et sous la réserve d'une entente spéciale à cet effet, les Hautes Parties contractantes soumettront aussi à l'arbitrage les différends qui pourraient s'élever entre Elles au sujet de l'inter-

Artykuł 15.

Gdyby pomiędzy wysokimi stronami rokującymi powstała różnica zdań pod względem interpretacyi lub stosowania taryf tego traktatu (załącznik *A* i *B*) tudzież postanowień dodatkowych do tych taryf, względnie co do stosowanie klauzuli, tyczącej się przyznania największych ulg w rzeczywistem stosowaniu wszelkich innych obowiązujących taryf traktatowych, w takim razie należy ją na żądanie jednej z wysokich stron rokujących w drodze sądu rozjemczego załatwić. Sąd rozjemczy tworzy się dla każdej kwestyi spornej w ten sposób, że każda z wysokich stron rokujących ustanowi z pomiędzy obywateli swoich dwie, nadające się do tego osobistości sędziami rozjemczymi a na superarbitra wybiorą obydwie strony obywatela zaprzyjaźnionego trzeciego państwa. Obydwie wysokie strony rokujące zastrzegają sobie, że z góry i dla oznaczonego okresu czasu porozumieją się co do osoby, ktorą w danym przypadku superarbitrem zamianują.

W razie zachodącej potrzeby poddawać będą, z zastrzeżeniem jeszcze osobnego porozumienia się, wysokie strony rokujące orzeczeniu sądu rozjemczego, oprócz w ustępie 1 oznaczonych, także inne

prétation et de l'application d'autres clauses du présent traité que celles prévues à l'alinéa premier.

Article 16.

Aucun droit d'escale, ni de transbordement, ne pourra être perçu, dans les territoires des Hautes Parties contractantes, et les conducteurs de marchandises ne pourront être, sauf les dispositions de navigation et de police sanitaire, ainsi que celles qui sont nécessaires pour garantir la perception des impôts, contraints de s'arrêter, de décharger ni de recharger à un endroit déterminé.

Article 17.

La réglementation de la protection réciproque, des brevets d'invention, des marques commerciales et de fabrique, des échantillons et modèles, des noms et raisons sociales des ressortissants des Hautes Parties contractantes reste réservée à une Convention spéciale qui devra être conclue dès que faire se pourra.

Jusqu'à la conclusion de cette Convention, les dispositions de l'article 16 du traité de commerce et de navigation du 6 décembre 1891 resteront en vigueur.

Article 18.

Les navires de l'une des Hautes Parties contractantes seront, dans les ports de l'autre, traités, soit à l'entrée, soit pendant leur séjour, soit à la sortie, sur le même pied que les navires nationaux, tant sous le rapport des droits et des taxes, quelle qu'en soit la nature ou dénomination, perçus au profit de l'État, des communes, corporations, fonctionnaires publics ou établissements quelconques, que sous celui du placement de ces navires, leur chargement et déchargement, dans les ports, rades, baies, hâvres, bassins et docks, et, généralement, pour toutes les formalités et dispositions quelconques, auxquelles peuvent être soumis les navires, leurs équipages et leurs cargaisons.

Il en est de même pour le cabotage.

Article 19.

La nationalité des navires de chacune des Hautes Parties contractantes sera constatée d'après les lois et règlements de l'État des Hautes Parties contractantes auquel les navires appartiennent.

Quant à la preuve du tonnage des navires, il suffira de produire les certificats de jaugeage, délivrés conformément aux lois de l'État des Hautes

rożnice zdań pod względem interpretacyi lub stosowania niniejszego traktatu.

Artykuł 16.

Prawo składowe i prawo przeładowywania towarów nie może być zaprowadzone w krajach wysokich stron rokujących i osoba przewożąca towary nie może być nigdy zmuszona do zatrzymywania się, wyładowania lub przeładowania w miejscu oznaczonem, wyjąwszy, gdyby tego wymagały przepisy policyi morskiej i sanitarnej, tudzież przepisy służące do zabezpieczenia opłat.

Artykuł 17.

Uregulowanie wzajemnej ochrony wynalazków, marek handlowych i fabrycznych, wzorów i modeli, nazwisk i firm poddanych wysokich stron rokujących zastrzega się dla osobnej, w najbliższym czasie zawrzeć się mającej umowy.

Zanim umowa taka zostanie zawartą, obowiązują nadal postanowienia artykułu 16 traktatu handlowego i żeglarskiego z dnia 6. grudnia 1891.

Artykuł 18.

Okręty jednej z wysokich stron rokujących uważane będą w portach drugiej strony w czasie ich przybycia, pobytu i odpływu na równi z okrętami krajowymi, tak co się tyczy należytości i opłat wszelkiego rodzaju i nazwy, wybieranych na rzecz państwa, na rachunek gmin korporacyi, funkcyonaryuszów lub zakładów publicznych jakiegokolwiek rodzaju, jak niemniej co się tyczy stanowiska dla okrętów w portach, zatokach, basenach, przystaniach i dokach, ich ładowania i wyładowania, tudzież wszelkich formalności i innych zarządzeń, którym podlegać mogą okręty, ich załogi lub ładunki.

Odnosi się to także do żeglugi nadbrzeżnej (cabotage).

Artykuł 19.

Krajowość okrętów każdej z wysokich stron rokujących oceniać się będzie podług ustaw i przepisów kraju, do którego należą.

Do udowodnienia pojemności okrętów wystarczy przedłożyć certyfikaty miarowe, wydane po myśli ustawodawstwa tej ze stron rokujących,

Parties contractantes auquel ces navires appartiennent, et on ne procédera pas à une réduction, aussi longtemps que l'accord mis à exécution le 15 novembre 1893, restera en vigueur entre les Hautes Parties contractantes.

De même, seront applicables, sous la condition de réciprocité, aux navires de l'une des Hautes Parties contractantes et à leur cargaison, toutes les faveurs que l'autre aurait accordées, ou accorderait à l'avenir, à une tierce Puissance, par rapport au traitement des navires et de leurs cargaisons.

Reste excepté, cependant, des dispositions du présent traité, l'exercice de la pêche nationale.

Article 20.

Toutes les marchandises, quelle qu'en soit la nature ou la provenance, dont l'importation, l'exportation, le transit et la mise en entrepôt pourra avoir lieu dans les États de l'une des Hautes Parties contractantes, par des navires nationaux, pourront, également, y être importées, exportées, passer en transit, ou être mises en entrepôt, par des navires de l'autre Partie, en jouissant des mêmes privilèges, réductions, bénéfices et restitutions, et sans être soumises à d'autres ou plus forts droits de douane ou taxes, ni à d'autres ou plus fortes restrictions, que ceux qui sont en vigueur pour les marchandises, à leur importation, exportation, transit ou à leur mise en entrepôt, par des navires nationaux.

Article 21.

Aucun droit de navigation ou de port ne sera perçu dans les ports des Hautes Parties contractantes, sur les navires de l'autre Partie qui viendraient y relâcher, par suite de quelque accident ou par force majeure, pourvu, toutefois, que le navire ne se livre à aucune opération de commerce, et qu'il ne prolonge pas son séjour dans le port au delà du temps nécessaire.

En cas de naufrage ou d'avarie d'un navire appartenant au Gouvernement ou aux ressortissants de l'une des Hautes Parties contractantes sur les côtes ou les territoires de l'autre Partie, non seulement il sera donné aux naufragés toute sorte d'assistance et de facilités, mais encore les navires, leurs parties et débris, leurs ustensiles et tous les objets y appartenant, les documents du navire, trouvés à bord, ainsi que les effets et marchandises qui, jetés à la mer, auront été recouvrés, ou bien le prix de leur vente, seront intégralement remis aux propriétaires, sur leur demande ou celle de leurs agents, à ce dûment autorisés; et cela sans autre paiement que celui des frais de sauvetage, de conservation, et, en général, do której okręty te należą a do obliczania przystępować się nie będzie, dopóki ugoda pomiędzy wysokimi stronami rokującymi, która dnia 15. listopada 1893 weszła w życie, zatrzyma moc obowiązującą.

Również stosowane będą pod warunkiem wzajemności do okrętów morskich jednej w wysokich stron rokujących i do ich ładunków, wszelkie w ogóle ulgi, których druga użyczyła lub w przyszłości użyczy trzeciemu państwu we względzie postępowania z okrętami i ich ładunkami.

Postanowienia traktatu niniejszego nie rozciągają się jednak na rybołostwo krajowe.

Artykuł 20.

Towary wszelkiego rodzaju lub pochodzenia, które w krajach jednej z wysokich stron rokujących wolno zapomocą okrętów krajowych przywozić, wywozić, przewozić lub umieszczać w składach tymczasowych, mogą także okręty drugiej strony przywozić, wywozić, przewozić lub umieszczać w składach tymczasowych; będą im służyły te same przywileje, dobrodziejstwa, zniżenia i zwroty i nie będą podlegały ani innym lub większym cłom lub opłatom ani też innym lub większym ograniczeniom, prócz tych, które odnoszą się do towarów przywożonych, wywożonych, przewożonych lub umieszczanych w składach tymczasowych przez okręty krajowe.

Artykuł 21.

Od okrętów jednej z wysokich stron rokujących, które nieszczęśliwy lub elementarny przypadek zmusi zawinąć do portów drugiej strony, nie będą wybierane opłaty żeglarskie lub portowe, byleby okręt nie zajmował się żadną czynnością handlową i nie przedłużał pobytu w porcie nad potrzebę.

W razie rozbicia się lub uszkodzenia okrętu, należącego do rządu lub do obywateli jednej z wysokich stron rokujących, na brzegach lub w okręgu drugiej strony, nie tylko rozbitki doznawać będą wszelkiej pomocy i ułatwień, lecz nadto okręty, ich części, szczątki, ich narzędzia i wszelkie przedmioty do nich należące, dokumenty okrętowe na pokładzie znalezione, jakoteż rzeczy i towary, które były wrzucone w morze i zostały wyratowane lub też osiągnięty z ich sprzedaży dochód, będą w całości zwrócone właścicielom na ich żądanie lub na żądanie ich ajentów do tego należycie upoważnionych, a to bez innej zapłaty, prócz kosztów ratowania, przechowania i w ogóle tych samych

des mêmes droits que les navires nationaux seraient tenus de payer en pareil cas.

A défaut du propriétaire ou d'un agent spécial la remise sera faite aux consuls-généraux, aux consuls, aux vice-consuls ou aux agents consulaires respectifs. Il est, toutefois, bien entendu que, si le navire, ses effets et marchandises, devenaient, à l'occasion du naufrage, l'objet d'une réclamation légale, la décision en serait déférée aux tribunaux compétents du pays.

Les épaves et les marchandises avariées, provenant du chargement d'un navire de l'une des Hautes Parties contractantes ne pourront, sauf le paiement, s'il y a lieu, des frais de sauvetage, être soumises, par l'autre Haute Partie contractante au paiement de droits d'aucune espèce, à moins qu'on ne les passe à la consommation intérieure.

Article 22.

Les conducteurs des navires et des barques appartenant à l'une des Hautes Parties contractantes seront libres de naviguer sur toutes les voies de communication par eau, soit naturelles, soit artificielles, se trouvant sur les territoires des Hautes Parties contractantes, aux mêmes conditions et en payant les mêmes droits sur les bâtiments ou sur la cargaison, que les conducteurs de navires et de barques nationaux.

Article 23.

Les Hautes Parties contractantes sont d'accord que, sauf le cas de vente judiciaire, les navires de l'une des Hautes Parties ne pourront être nationalisés dans l'autre, sans une déclaration de retrait de pavillon, délivrée par l'autorité de l'État des Hautes Parties contractantes dont ils relèvent.

Article 24.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties contractantes seront libres de faire usage, sous les mêmes conditions, et en payant les mêmes taxes que les nationaux, des chaussées et autres routes, canaux, écluses, bacs, ponts et ponts-tournants, des ports et endroits de débarquement, signaux et feux servant à désigner les eaux navigables, du pilotage des grues et poids publics, magasins et établissements pour le sauvetage et le magasinage de la cargaison, de navires et autres objets, en tant que ces établissements ou institutions sont destinés à l'usage du public, soit qu'ils soient administrés par l'État, soit par des particuliers.

opłat, które w podobnym przypadku okręt krajowy byłby obowiązany uiścić.

Gdyby nie było właściciela lub osobnego ajenta, wyda się to wszystko właściwym konsulom jeneralnym, konsulom, wicekonsulom lub ajentom konsularnym; rozumie się atoli samo przez się, że gdyby okręt, jego rzeczy i towary stały się wskutek rozbicia przedmiotem reklamacyi legalnej, orzeczenie co do tejże zdanoby na właściwe sądy krajowe.

Od szczątków okrętowych lub towarów pochodzących z rozbitego okrętu jednej w wysokich stron rokujących, druga strona oprócz należytości za ratowanie, nie może pobierać żadnej innej opłaty, wyjąwszy, gdyby przeszły na użytek wewnętrzny.

Artykuł 22.

Używanie wszelkich dróg wodnych naturalnych i sztucznych na obszarach wysokich stron rokujących, będzie dozwalane kierownikom okrętów i statków drugiej strony pod tymi samymi warunkami i za temi samemi opłatami od okrętu i ładunku, co kierownikom okrętów i statków własnego państwa.

Artykuł 23.

Wysokie strony rokujące zgadzają się, ażeby, wyjąwszy przypadak sprzedaży sądowej, okręty jednej z wysokich stron tylko wtedy mogły nabyć prawa krajowości drugiej strony, gdy złożą deklaracyę oznajmującą zdjęcie bandery, wystawioną przez władzę tego państwa, w której zaciągnięte są do rejestru.

Artykuł 24.

Używanie gościńców i wszelkich innych dróg, kanałów, śluz, promów, mostów i przejazdów pod mostami, portów i przystani, oznaczeń i oświetleń drogi wodnej, służby rotmańskiej, wind i zakładów wagowych, składów, zakładów, do ratowania i wydobywania towarów okrętowych i t. p., o ile urządzenia te i zakłady przeznaczone są dla obrotu powszechnego, dozwolone być ma bez względu, czy rząd czy osoby prywatne nimi zarządzają, obywatelom drugiej strony rokującej, pod tymi samymi warunkami i za temi samemi opłatami, co obywatelom własnego państwa.

Sauf les règlements particuliers sur les phares et fanaux et sur le pilotage, il ne sera perçu aucune taxe, s'il n'a été fait réellement usage de ces établissements et institutions.

Sur les routes servant à mettre les États des Hautes Parties contractantes en communication directe ou indirecte, les uns avec les autres, ou avec l'étranger, les droits de péage perçus, sur les transports qui passent la frontière, ne pourront être, en proportion de la distance parcourue, plus élevés que ceux qui se perçoivent sur les transports se faisant dans les limites du territoire du pays.

Ces dispositions ne sont pas applicables aux chemins de fer.

Article 25.

Les habitants des territoires des Hautes Parties contractantes et leurs marchandises seront, quant aux chemins de fer, traités sur le même pied, tant sous le rapport du prix et du mode de transport, que relativement au temps des expéditions et aux impôts publics.

Les Hautes Parties contractantes prennent l'engagement de pourvoir à ce que les administrations des chemins de fer respectifs établissent des expéditions et des tarifs directs pour le transport des personnes et des marchandises et spécialement des correspondances directes pour assurer le transport direct des animaux vivants et des marchandises susceptibles de détérioration, aussitôt et à mesure que les Hautes Parties contractantes le jugeront utile.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à garantir la circulation sur les voies ferrées entre leurs territoires contre toute perturbation et entrave.

Les administrations fixeront, d'un commun accord, les itinéraires pour la circulation des trains de correspondance, de manière que ni voyageurs, ni marchandises ne souffrent de retards autres que ceux nécessités par le service du chemin de fer, de la douane, ainsi que de la police sanitaire et de la police des passeports.

L'approbation de ces itinéraires est réservée à chaque Gouvernement pour les lignes situées au-dedans des limites de son territoire.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à s'entremettre auprès des administrations des chemins de fer pour assurer, autant que possible, une coïncidence de trains du même genre, savoir, trains de grande vitesse avec trains de grande vitesse, trains de voyageurs avec trains de voyageurs et trains mixtes avec trains mixtes.

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień co do służby oświetlania na morzu i rotmańskiej, opłaty pobierane być mogą tylko wtedy, gdy zakładów takich lub urządzeń rzeczywiście używano.

Myta drogowe dla obrotu przecinającego granicę kraju, na drogach, służących do pośredniego lub bezpośredniego połączenia krajów wysokich stron rokujących lub z zagranicą, nie może być w stosunku do długości drogi wyższe, niż dla obrotu odbywającego się w obrębie własnego kraju.

Postanowienia te nie odnoszą się do kolei żelaznych.

Artykuł 25.

Na kolejach żelaznych mieszkańcy obszarów wysokich stron rokujących traktowani będą równie jak ich towary pod względem czasu, sposobu i cen, tudzież podatków publicznych tak samo, jak obywatele własnego obszaru i ich towary.

Wysokie strony rokujące zobowiązują się dołożyć starania, aby zarządy kolejowe na obydwóch stronach zaprowadziły w obrocie osobowym i towarowym a zwłaszcza celem zabezpieczenia bezpośredniego przewozu żywych zwierząt i towarów ulegających szybkiemu zepsuciu, bezpośrednie ekspedycye i bezpośrednie taryfy, względnie bezpośrednie połączenia pociągów, skoro tylko i o ile wysokie strony rokujące w miarę rzeczywistej potrzeby uznają to za pożądane.

Wysokie strony rokujące zobowiązują się zabezpieczyć od przerw i przeszkód obrót kolejowy pomiędzy swymi obszarami.

Porządki jazdy dla ruchu pociągów łączących się z sobą ustanowią zarządy kolejowe po zniesieniu się z sobą w taki sposób, aby ani podróżnych, ani towarów dłużej nie zatrzymywano, jak tego wymaga służba kolejowa i celna, jakoteż służba policyjno-sanitarna i paszportowa.

Każdemu z rządów zastrzega się zatwierdzenie tych porządków jazdy co do wszystkich kolei żelaznych w granicach obszaru własnego państwa.

Wysokie strony rokujące zobowiązują się wpływać na zarządy kolejowe, ażeby ile możności uregulowały połączenia pociągów tego samego rodzaju, to jest pospiesznych z pospiesznymi, osobowych z osobowymi a mieszanych z mieszanymi.

On aura également soin d'établir suivant le besoin, dans la mesure du possible, une coïncidence de trains de vitesse avec les routes internationales des bateaux à vapeur.

Article 26.

Les Hautes Parties contractantes prendront soin que le trafic réciproque des chemins de fer, situés sur leurs territoires, soit facilité autant que possible, et pourvu que les deux lignes respectives aient la même largeur de voie, au moyen de jonctions directes des rails des lignes, qui doivent se toucher au même endroit et par le passage des wagons d'une voie sur l'autre.

Aux points-frontière où se trouvent des jonctions directes de voies ferrées, et où a lieu le passage des wagons, les Hautes Parties contractantes exempteront de la déclaration, du déchargement et de la révision à la frontière, ainsi que du plombage, toutes les marchandises qui arriveraient en wagons plombés selon les règlements en vigueur, et qui seraient destinées à être conduites dans ces mêmes wagons, à un endroit, à l'intérieur du pays, où se trouve un bureau de douane ou de finance autorisé au traitement des expéditions, pourvu toutefois, que ces marchandises soient déclarées, à l'entrée, par des listes de chargement et des lettres de voiture.

Les marchandises qui, sans être déchargées, passent en transit, dans des wagons propres à être plombés selon les règlements, sur les territoires d'une des Hautes Parties contractantes, en venant des territoires de l'autre, ou y étant destinées, seront exemptées de la déclaration, du déchargement, de la révision et du plombage, tant à l'intérieur qu'aux frontières, pourvu qu'elles soient déclarées, au transit, par des listes de chargement et des lettres de voiture.

L'application de ces dispositions est cependant subordonnée à la condition que les administrations des chemins de fer respectifs soient responsables de ce que les wagons arrivent au bureau d'expédition situé à l'intérieur du pays ou à celui de sortie, en temps opportun et avec les scellés intacts.

Toute facilité, plus grande que celles précédemment dénommées, qui viendrait à être accordée par l'une des Hautes Parties contractantes à des tierces Puissances, quant à l'expédition douanière, sera appliquée au commerce de l'autre Partie contractante, pourvu que celle-ci accorde la réciprocité.

Article 27.

Les Hautes Parties contractantes s'accordent, réciproquement, le droit de nommer des consuls

Tak samo należy w miarę potrzeby o ile możności postarać się o połączenie pociągów pospiesznych z międzynarodowymi kursami okrętowymi.

Artykuł 26.

Wysokie strony rokujące będą dokładały starania, aby przewóz towarów kolejami żelaznemi w ich okręgach był ile możności ułatwiony a to, o ile tory ich kolei mają tę samą szerokość, przez zaprowadzenie bezpośredniego związku szyn pomiędzy kolejami schodzącemi się w jednem miejscu i przez przeprowadzanie wagonów z jednej kolei na drugą.

Tam, gdzie na granicach istnieją związki szyn i wagony przechodzą bezpośrednio, wysokie strony rokujące uwalniać będą towary, nadchodzące w oplombowanych podług przepisów wagonach, i przesyłane w tychże samych wagonach do takiego miejsca w głębi kraju, w którem znajduje się urząd celny lub podatkowy do ekspedyowania upoważniony, od deklaracyi, wyładowania i rewizyi na granicy, jakoteż od zamknięcia pak, jeżeli towary te oznajmione będą do wchodu przez przedstawienie wykazów ładunkowych i listów przewozowych.

Towary, które w wagonach kolei żelaznej, podług przepisu zamknąć się dających, przez kraje jednej z wysokich stron rokujących są wywożone lub do krajów drugiej strony bez przeładowania przewożone, uwalniane będą od deklaracyi, wyładowania i rewizyi, jakoteż od zamknięcia pak tak w głębi kraju, jakoteż na granicach, o ile przez przedstawienie wykazów ładunkowych i listów przewozowych oznajmione będą do przewozu.

Przepisy powyższe wykonywane będą atoli pod tym warunkiem, że interesowane zarządy kolei żelaznych obowiązane będą pod własną odpowiedzialnością starać się, aby wagony nadchodziły do urzędu odprawiającego w głębi kraju lub do urzędu wychodu w czasie właściwym i z nienaruszonem zamknięciem.

Jeżeliby jedna z wysokich stron rokujących umówiła się z trzeciemi państwami o zaprowadzenie w postępowaniu celnem rozleglejszych ułatwień niż te, które tu są wspomniane, ułatwienia te stosowane będą pod warunkiem wzajemności także w obrocie z drugą stroną.

Artykuł 27.

Wysokie strony rokujące przyznają sobie nawzajem prawo mianowania konsulów we wszystkich

dans tous les ports et places commerciales des territoires de l'autre Haute Partie contractante dans lesquels sont admis des consuls d'une tierce Puissance.

Ces consuls de l'une des Hautes Parties contractantes jouiront, sous la condition de réciprocité, dans les territoires de l'autre, de toutes les prérogatives, facultés et exemptions dont jouissent et jouiront à l'avenir les consuls d'une autre Puissance quelconque.

En tant qu'il s'agit toutefois de l'exemption des impositions directes, on est d'accord, que seuls, les consuls de carrière pourront jouir de cette exemption, pourvu toutefois qu'ils ne soient pas ressortissants de la Haute Partie contractante, sur les territoires de laquelle ils devront exercer leurs fonctions et en aucun cas dans une plus grande étendue que les représentants diplomatiques des Hautes Parties contractantes.

Lesdits agents recevront des autorités locales toute aide et assistance qui est ou viendrait à être accordée, par la suite, aux agents de la nation la plus favorisée, pour l'extradition des matelots et soldats faisant partie de l'équipage des navires de guerre ou marchands de l'une des Hautes Parties contractantes, qui auraient déserté sur les territoires de l'autre.

tych portach i targowiskach drugiej strony, w których którekolwiek trzecie państwo może mieć konsulów.

Konsulowie jednej z wysokich stron rokujących używać będą w krajach drugiej strony, pod warunkiem wzajemności, tych samych przywilejów, upoważnień i swobód, których używają lub używać będą konsulowie jakiegokolwiek innego państwa.

O ile przytem rozchodzi się w szczególności o uwolnienia w sprawie bezpośredniego opodatkowania, zgodzono się, że uwolnienia te będą przyznane tylko konsulom zawodowym, o ile nie są obywatelami tej z wysokich stron rokujących, na obszarach której funkcye swoje spełniają, na każdy zaś sposób w rozmiarze nie większym, jak uwolnienia, przysługujące dyplomatycznym zastępcom wysokich stron rokujących.

Rzeczeni funkcyonaryusze otrzymywać będą od władz miejscowych wszelką pomoc, jaka jest lub będzie w przyszłości zapewniona konsulom narodów najbardziej uprzywilejowanych, we względzie wydawania żołnierzy i majtków należących do załogi okrętów wojennych lub handlowych jednej z wysokich stron rokujących, gdyby zbiegli w krajach drugiej strony.

Article 28.

Le présent traité s'étend aux pays qui appartiennent à présent ou appartiendront à l'avenir au territoire douanier de l'une des Hautes Parties contractantes.

Artykuł 28.

Traktat niniejszy rozciąga się także na kraje, które z obszarami wysokich stron rokujących tworzą obecnie lub u przyszłości tworzyć będą związek celny.

Article 29.

Le présent traité entrera en vigueur le 1er mars 1906 et restera exécutoire jusqu'au 31 décembre 1917.

Les Hautes Parties contractantes se réservent toutefois la faculté de dénoncer douze mois avant le 31 décembre 1915 le présent traité dans lequel cas il sera mis hors de vigueur le 1er janvier 1916. Si aucune des Parties contractantes ne faisait usage de cette faculté et n'avait non plus notifié douze mois avant le 31 décembre 1917 son intention d'en faire cesser les effets, le traité demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'un an à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncé.

Artykuł 29.

Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej dnia 1. marca 1906 i obowiązywać będzie aż do dnia 31. grudnia 1917.

Każda z wysokich stron rokujących zastrzega sobie jednak prawo wypowiedzenia traktatu na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1915 z tym skutkiem, że traktat ten dnia 1. stycznia 1916 traci moc obowiązującą. Jeżeli żadna strona nie zrobi z prawa tego użytku i nie oznajmi na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1917, że zamierza z dniem tym zawiesić skuteczność traktatu, zachowa tenże moc swoją po dniu 31. grudnia 1917 aż do upływu roku, licząc od dnia, w którym go jedna lub druga z wysokich stron rokujących wypowie.

Article 30.

Le présent traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Rome, le plus tôt possible.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires l'ont signé, et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Rome, en double expédition, le 11 février 1906.

(L. S.) **Lützow** m. p. (L. S.) **Guicciardini** m. p.
(L. S.) **Salandra** m. p.
(L. S.) **Luzzatti** m. p.
(L. S.) **Mirabello** m. p.
(L. S.) **Pantano** m. p.
(L. S.) **Malvano** m. p.
(L. S.) **Miraglia** m. p.
(L. S.) **Busca** m. p.
(L. S.) **Callegari** m. p.
(L. S.) **Luciolli** m. p.

Artykuł 30.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a ratyfikacye wymienione być mają w Rzymie jak można najprędzej.

W dowód czego pełnomocnicy podpisali go i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Rzymie, w podwójnem wygotowaniu, dnia 11. lutego 1906.

(L. S.) **Lützow** wlr. (L. S.) **Guicciardini** wlr.
(L. S.) **Salandra** wlr.
(L. S.) **Luzzatti** wlr.
(L. S.) **Mirabello** wlr.
(L. S.) **Pantano** wlr.
(L. S.) **Malvano** wlr.
(L. S.) **Miraglia** wlr.
(L. S.) **Busca** wlr.
(L. S.) **Callegari** wlr.
(L. S.) **Luciolli** wlr.

Taryfy A i B.

Tarif A.

(Droits à l'entrée en Italie.)

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
1	Eaux minérales, naturelles ou artificielles	100 *kg*	0·50
2	Eaux gazeuses	„	0·50
4	Bière:		
a)	en fûts et en futailles	hectolitre	3·—
b)	en bouteilles	le cent	3·—
ex 8 *a)*	Huile de térébenthine	100 *kg*	3·—
ex 8 *a)*	Graisses de toute sorte pour voitures, contenant de l'huile minérale ayant un poids spécifique supérieur à 0·875, dans une proportion non excédant 15%	„	5·—
ex 8 *b)*	Benzole et autres huiles de goudron minéral, légères et limpides, destinées à servir comme matière première pour la fabrication des couleurs organiques artificielles ou des vernis, laques et produits similaires	„	5·—
	Ad no. ex 8 *b)*. — Pour jouir du droit conventionnel, les huiles de goudron reprises sous ce numéro doivent être dénaturées, aux frais de l'intéressé, avec les dénaturants spéciaux à déterminer d'un commun accord selon les différentes industries.		
ex 10	Diamalt	—	exempt
12	Chicorée et toute autre substance succédanée du café:		
a)	sèche	—	exempte
b)	torréfiée ou même moulue	100 *kg*	8·—
ex 31 *i)*	Extraits tanniques	—	exempts
46	Sulfure de mercure (cinabre ou vermillon)	100 *kg*	80·—
ex 58	Cérésine pure ou mélangee de paraffine	„	8·—
ex 59	Sels des eaux minérales et de source de Darkau, Franzensbad, Hall, Hallein, Karlsbad, Marienbad, Zablacz, etc.	„	10·—
ex 72 *a)*	Graisses pour voitures:		
	1. composées d'huile de résine et de chaux	—	exemptes
	2. autres, ne contenant pas d'huiles minérales	100 *kg*	5·—
ex 75	Racines, écorces, feuilles, fleurs, lichens, herbes et fruits pour la teinture et la tannage:		
a)	non moulus	—	exempts
ex 87 *b)*	Fils de lin lessivés ou blanchis, simples:		
	mesurant par kilogramme:		
	1. 7.000 jusqu'à 20.000 *m*	100 *kg*	17·50
	2. plus de 20.000 jusqu'à 37.000 *m*	„	22·—
	3. plus de 37.000 *m*	„	35·—
	Ad nos. 87 et 95. — Les droits sur les fils et les tissus de lin, écrus, ne seront dans aucun cas plus élevés que ceux sur les fils et les tissus blanchis de la même catégorie.		

Taryfa A.

(Cła od towarów przywożonych do Włoch.)

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie:
1	Wody mineralne, naturalne lub sztuczne	100 *kg*	0·50
2	wody gazowe	„	0·50
4	Piwo:		
a)	w beczkach lub beczułkach	hektolitr	3·—
b)	w butelkach	100 sztuk	3·—
z 8 *a)*	Olej terpentynowy	100 *kg*	3·—
z 8 *a)*	Smarowidło do wozów wszelkiego rodzaju, zawierające nie więcej jak 15 procent oleju skalnego o ciężarze gatunkowym większym jak 0·875	„	5·—
z 8 *b)*	Benzole i inne jak woda jasne lekkie oleje ze smoły węgla kamiennego do użycia jako materyał surowy przy wyrabianiu sztucznych farb organicznych, pokostów, laków i podobnych wyrobów	„	5·—
	Do Nru. z 8 *b*. — Oleje ze smoły węgla kamiennego tego numeru odprawiać się będzie po stopie traktatowej tylko wtedy, jeżeli zostaną na koszt strony zdenaturowane; środki denaturacyjne dla pojedynczych gałęzi fabrycznych zostaną we wzajemnem porozumieniu ustalone.		
z 10	Dyamalt	—	bez opłaty
12	Cykorya i wszelkie inne surogaty kawy:		
a)	suszona	—	bez opłaty
b)	palona także i mielona	100 *kg*	8·—
z 31 *i)*	Wyciągi garbnikowe	—	bez opłaty
46	Siarczek rtęci (cynober lub vermillon)	100 *kg*	80·—
z 58	Cerezyna, czysta lub z parafiną zmieszana	„	8·—
z 59	Sole wód mineralnych i zdrojowe z Darkau, Francensbadu, Hall, Hallein, Karlsbadu, Marienbadu, Zablacz i t. d.	„	10·—
z 72 *a)*	Smarowidło do wozów:		
	1. z oleju żywicznego i wapna	—	bez opłaty
	2. inne, bez domieszki oleju skalnego	100 *kg*	5·—
z 75	Korzenie, kora, liście, kwiaty, porosty, zioła i owoce do barwienia i garbowania:		
a)	nie mielone	—	bez opłaty
z 87 *b)*	Przędza z lnu, moczona w wapnie lub bielona, pojedyncza:		
	1. od 7.000 do 20.000 *m* włącznie na kilogramm	100 *kg*	17·50
	2. od 20.000 do 37.000 *m* włącznie na kilogram	„	22·—
	3. ponad 37.000 *m* na kilogram	„	35·—
	Do Nru 87 i 95. — Cła za surowe przędze i tkaniny z lnu nie będą w żadnym wypadku wyższe jak za przędze bielone i tkaniny z lnu tej samej kategoryi.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
ex 93 *b)*	Tapis de jute, même avec chaîne en coton:		
	1. veloutés	100 *kg*	60·—
	2. en chenille	„	40·—
ex 95 *b)*	Tissus de lin lessivés ou blanchis, unis, ayant en chaîne et en trame dans un carré de 5 *mm* de côté:		
	1. plus de 10 jusqu'à 26 fils	„	66·40
	2. plus de 26 jusqu'à 45 fils	„	84·—
	3. plus de 45 fils	„	158·60
ex 95 *e)*	Tissus de lin blanchis, façonnés ou damassés	—	Droit conventionnel des tissus blanchis unis
ex 95 *c)* et *e)*	Tissus de lin teints ou tissés en couleurs	—	Droit conventionnel des tissus écrus, augmenté de 35 lires les 100 *kg*
ex 96 *a)*	Toiles fortes de lin, de chanvre ou de jute, rendues imperméables avec de l'huile ou du goudron	100 *kg*	30·—
	Ad no. ex 96 *a)*. — Suivent le régime conventionnel de cette position même les toiles fortes de lin, de chanvre ou de jute, pesant plus de 400 *g* par mètre carré, rendues imperméables avec graisses, produits chimiques ou savon métallique.		
ex 103 *a)*	Sacs, linge de lit et de table, essuie-mains, mouchoirs et rideaux simplement bordés	—	Droit conventionnel du tissu augmenté de 10 %
	Ad no. 103 *a)*. — Les articles repris sous ce numéro, avec ourlets à jour de toute espèce constitués par la machine à coudre système Gegauf ou autres, ne sont pas envisagés comme brodés et sont soumis au droit conventionnel du tissu augmenté de la surtaxe de 10%. Si des fils de trame ou de chaîne ont été enlevés, cette circonstance n'est pas prise en considération. Les mêmes articles, avec des ourlets à jour combinés sont admis aux droits conventionnels du tissu augmentés de 20%. Dans ce genre de lingerie, les coins pourvus de points de feston et d'araignées ne sont pas considérés comme broderie et n'entrent pas en ligne de compte dans le calcul de la taxe.		
	Ad no. 103 *c)*. — Les bâches faites des toiles fortes de lin, de chanvre ou de jute, rendues imperméables avec graisses, huile, goudron, savon métallique ou avec des produits chimiques, cousues et munies de boucles, de cercles, de cordes etc., sont admises au droit du No. 96 *a)* augmenté de 10 %.		
	Ad nos. 112—116. — Les tissus de coton avec apprêt cannelé (obtenu par le rouleau par lequel ils ont passé) sont traités sans égard à cet apprêt suivant la qualité du tissu.		
	Ad no. 119. — Les tissus de coton à jour *(graticolati a foggia di velo)*, non façonnés, pesant plus de 3 *kg* les 100 m^2 acquittent le droit du tissu uni, selon l'espèce.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie:
z 93 *b)*	Kobierce z juty, także z bawełnianym wątkiem:		
	1. rodzaju aksamitnych	100 *kg*	60·—
	2. kobierce szenilowe	„	40·—
z 95 *b)*	Tkaniny z lnu, popielone lub bielone, gładkie, mające w wątku i osnowie na kwadracie, którego bok wynosi 5 *mm*:		
	1. więcej niż 10 nitek do 26 włącznie	„	66·40
	2. „ „ 26 „ „ 45 „	„	84·—
	3. „ „ 45 „	„	158·60
z 95 *e)*	Tkaniny z lnu, bielone, w deseń lub adamaszkowe	—	traktatowe cło tkanin gładkich bielonych
95 *c)* i *e)*	Tkaniny z lnu, barwione lub barwisto tkane	—	traktatowe cło tkanin surowych z doliczeniem 35 lirów od 100 *kg*
z 96 *a)*	Tkaniny mocne z lnu, konopi lub juty, olejem lub mazią preparowane	100 *kg*	30·—
	Do Nru. z 96 *a.* — Stopę traktatową tej pozycyi stosować można także do mocnych tkanin z lnu, konopi lub juty wagi ponad 400 *g* na m^2, tłuszczem, chemicznymi wytworami lub mydłem metalowem preparowanych.		
z 103 *a)*	Worki, bielizna do pościeli i stołowa, ręczniki, chustki do nosa i firanki, poprostu obrąbione	—	cło traktatowe od tkaniny z doliczeniem 10 procent
	Do Nru 103 *a.* — Artykułów tego numeru opatrzonych szwem ażurowym wszelkiego rodzaju, wykonanym na maszynie do szycia systemu Gegaufa lub na jakiej innej, nie uważa się za haftowane, lecz odprawia się podług cła traktatowego od tkaniny z doliczeniem 10 procent. Usunięcia nitek wątku lub osnowy nie bierze się w rachubę.		
	Te same artykuły z wielokrotnymi szwami ażurowymi dopuszcza się do oclenia podług traktatowej stopy cła od tkaniny z doliczeniem 20 procent. Przy tego rodzaju bieliźnie, znajdujących się na rogach miejsc wypełnionych sztychem pętelkowym i pojedynczymi pająkami nie uważa się za hafty; przy wymiarze cła nie uwzględnia się ich.		
	Do Nru 103 *c.* — Derki z mocnych materyałów z lnu, konopi lub juty, preparowanych tłuszczem, olejem, mazią, mydłem metalowem lub chemicznymi wytworami odprawiać się będzie, nawet jeżeli są szyte i opatrzone sprzączkami, pierścieniami, sznurkami itp. po stopie celnej Nr. 96 *a* z doliczeniem 10 procent.		
	Do Nrów 112 do 116. — Tkaniny bawełniane z dzierżganą apreturą (zapomocą ciśnienia walcowego wyrabiane) odprawia się bez względu na tę apreturę, podług dalszej ich jakości.		
	Do Nru 119. — Tkaniny bawełniane w kratki *(graticolati a foggia di velo)*, bez deseniu, wagi większej jak 3 *kg* na 100 m^2, podpadają cłu — podług ich jakości — za gładkie tkaniny.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
ex 128	Tissus de coton mélangés:		
b)	avec laine dans une proportion inférieure à 50 pour cent . . .	—	Droit conventionnel suivant la qualité du tissu, avec augmentation de 20 lires les 100 *kg*
ex 132	Crin:		
c)	frisé	100 *kg*	17·—
138	Tissus de laine:		
a)	cardée, pesant par mètre carré:		
	1. 300 *g* ou moins	„	185·—
	2. plus de 300 *g* jusqu'à 500 *g*	„	160·—
	3. plus de 500 *g*	„	140·—
b)	peignée, pesant par mètre carré:		
	1. 200 *g* ou moins	„	250·—
	2. plus de 200 *g* jusqu'à 500 *g*	„	220·—
	3. plus de 500 *g*	„	190·—
c)	tissus imprimés	—	Droit conventionnel du tissu selon l'espèce augmenté de de 30 lires les 100 *kg*
ex 138	Tissus pour presses, en laine ou en poils de chameau, pesant plus de 1000 *g* par mètre carré	100 *kg*	120·—
140	Ouvrages grossiers en crin:		
	1. tissus pour presses, en crin ou en autres poils grossiers, pesant plus de 1600 *g* par mètre carré, y compris les étreindelles et les disques ou diaphragmes pour presses, faits de ces tissus	„	20·—
	2. autres articles (y compris les cordes)	„	17·—
ex 141	Tissus de crin:		
a)	pour tamis	„	30·—
	Ad no. 142. — La surtaxe de couture pour les couvertures simplement ourlées ou bordées, même à point de feston, est fixée à 20 pour cent.		
	Ad no. 143. — Les tapis en pièces à débiter au mètre ne sont pas soumis à la surtaxe pour la couture, lors même que les extrémités soient cousues pour éviter l'effilage du tissu. La surtaxe pour la couture des tapis de laine fabriqués en pièces et séparés l'un de l'autre après la fabrication, simplement ourlés ou bordés sur les deux cotés sans lisières, est fixée à 10 pour cent. Dans les autres cas les tapis de laine simplement ourlés ou bordés sont soumis, pour la couture, à la surtaxe de 20 pour cent.		
	Ad no. 150. — I. Les châles, écharpes et fichus de laine, tissés ou tricotés, imprimés ou non, garnis de franges en matière textile mélangée avec de la soie, et dans lesquelles la soie, entre dans une proportion moindre de 12 pour cent acquittent le droit afférent aux franges, suivant la matière dominant en poids, avec augmentation d'une lire par kilogramme si les franges représentent dans la confection la matière textile la plus fortement taxée.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
z 128	Tkaniny bawełniane mieszane:		
b)	z wełną w stosunku mniejszym niż 50 procent	—	cło traktatowe podług jakości tkaniny z doliczeniem 20 lirów za 100 *kg*
z 132	Włosień koński:		
c)	skręcony	100 *kg*	17·—
138	Tkaniny wełniane:		
a)	z przędzy grępłowanej, wagi na metr kwadratowy:		
	1. 300 *g* lub mniej	„	185·—
	2. więcej jak 300, ale nie więcej jak 500 *g*	„	160·—
	3. więcej jak 500 *g*	„	140·—
b)	z przędzy czesanej, wagi na metr kwadratowy:		
	1. 200 *g* lub mniej	„	250·—
	2. więcej jak 200, ale nie więcej jak 500 *g*	„	220·—
	3. więcej jak 500 *g*	„	190·—
c)	drukowane	—	cło traktatowe odnośnej tkaniny z doliczeniem 30 lirów za 100 *kg*
z 138	Sukna do pras z wełny lub sierci wielbłądziej, wagi większej jak 1000 *g* na metr kwadratowy	100 *kg*	120·—
140	Grube roboty z włosienia końskiego:		
	1. Sukna do pras z włosienia końskiego lub innych grubych włosów zwierzęcych, wagi większej jak 1600 *g* na metr kwadratowy, łącznie z *„étreindelles“*, sporządzonymi z tych sukien do pras oraz z krążkami lub wycinkami dla pras .	„	20·—
	2. inne artykuły (łącznie z powrozami)	„	17·—
z 141	Tkaniny z włosienia końskiego:		
a)	na sita	„	30·—
	Do Nru 142. — Dopłata od szwu za obrębione tylko lub — także sztychem pętelkowym — obszyte kołdry ustala się na 20 procent.		
	Do Nru 143. — Kobierce w całych sztukach (towar na metry) nie podlegają dopłacie za szycie, nawet jeżeli są na bokach dla zapobieżenia strzępieniu się szyte. Dopłata za szycie od kobierców wełnianych w sztuce tkanych, później jednak od siebie odłączonych, które na obydwu szlakami nie zaopatrzonych stronach są pojedynczo obrębione lub obszyte, wynosi 10 procent. We wszystkich innych przypadkach podlegają pojedynczo obrębione lub obszyte kobierce wełniane z powodu roboty szytej dodatkowi 20 procent.		
	Do Nru 150. — I. Szale, *echarpes i fichus*, wełniane, tkane lub dziane, drukowane lub nie drukowane, opatrzone frędzlami z przędziwa zmieszanego z jedwabiem, zawierającymi mniej jak 12 procent jedwabiu, podpadają — jeżeli frędzle w gotowym towarze stanowią przędziwo najwyższem cłem obłożone — stopie celnej stosowanej do frędzli podług przeważającego w nich co do wagi materyału, z doliczeniem jednego lira za kilogram.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
	La surtaxe pour la simple confection des châles, des écharpes et des fichus de laine, tissés ou tricotés, imprimés ou non, même garnis de franges, est fixée à 20 %.		
	II. Les châles, les écharpes et les fichus en tissu de laine, noirs, non brodés, avec franges en soie, ou brodés, même en soie dans un seul coin, avec ou sans franges en soie, suivent le régime du tissu, avec augmentation de 25 %. Ces articles ne sont pas assujettis à la surtaxe pour la couture.		
	III. Les confections pour hommes et garçons, et les manteaux et jaquettes pour dames, en laine, payent le droit afférent à la matière la plus fortement taxée, dans le cas où cette matière présenterait plus d'un dixième de la superficie totale de l'article confectionné. Si deux parties ou plus des matières les plus taxées présentent, dans leur ensemble, plus de 10 % de ladite superficie, l'article paye un droit correspondant à la moyenne arithmétique des droits afférents aux matières les plus taxées qui entrent dans la composition.		
	Ad no. 168. — La surtaxe pour la confection des fichus, écharpes et cache-nez, noirs ou de couleur, en tissu de soie ou de bourre de soie, façonnés ou non, ourlés, bordés ou garnis de franges, est fixée à 20 %.		
169	Charbon de bois	—	exempt
170	Bois à brûler	—	exempt
ex 171	Bois:		
a)	commun:		
	1. brut ou simplement dégrossi ou coupé à la hache . . .	—	exempt
	2. équarri, scié en long	—	exempt
	3. en éclisses pour boîtes, tamis, cribles et articles similaires; en cercles de toute longueur	—	exempt
	4. débité pour allumettes	—	exempt
	Ad no. 171 *a)* — Sont comprises sous le no. 171 *a)* 2 les planches ou planchettes pour objets d'emballage; les planchettes ou carreaux pour planchers, non marquetés, ni collés, et en général tous objets en bois commun, qui ne sont pas encore des ouvrages finis, même s'ils sont rabotés, rainés ou bouvetés. Les planches, carreaux et feuilles pour plaquer, en bois commun, rentrent sous le no. 171 *a)* 2 s'ils ont une épaisseur de 2 *mm* ou plus. Les bardeaux et les douves rentrent sous le no. 171 *a)* 1.		
ex *b)*	d'ébénisterie:		
	2. scié en long	100 *kg*	3·—
	3. en planches ou carreaux marquetés pour parquets . . .	»	4·—
	Ad no. 171 *b)*. — Le renvoi aux positions concernant les bois d'ébénisterie est maintenu d'après le répertoire actuellement en vigueur.		
172	Rames, échalas et perches	—	exempts
ex 174	Liège:		
c)	tables (briques), fabriquées de déchets de liège	100 *kg*	5·—

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
	Dodatek do cła za pojedyncze gotowe wełniane, tkane lub dziane, drukowane lub niedrukowane, nawet frędzlami opatrzone szale, *echarpes i fichus*, ustala się na 20 procent.		
	II. Czarne szale, *echarpes i fichus* z owczej wełny, nie haftowane, ale z jedwabnymi frędzlami, lub też na jednym tylko rogu — nawet jedwabiem — haftowane, z jedwabnymi frędzlami lub bez tychże, odprawia się podług rodzaju tkaniny z doliczeniem 25 procent. Artykuły te nie podlegają żadnemu dodatkowi do cła za robotę szytą.		
	III. Od gotowych strojów wełnianych męskich i dla chłopców, wełnianych płaszczów i kaftaników damskich wymierza się cło podług części najwyższem cłem obłożonej w tym razie, jeżeli ta część składowa wynosi więcej jak dziesiątą część całej powierzchni wykończonego artykułu.		
	Jeżeli dwie lub więcej części tych części składowych najwyższem cłem obłożonych, przedstawiają łącznie więcej niż 10 procent wspomnianej powierzchni, odprawia się dotyczący artykuł po cle odpowiadającem średniej arytmetycznej stóp celnych tych najwyższem cłem obłożonych części składowych, które przy obliczaniu tej średniej należy brać w rachubę.		
	Do Nru 168. — Dodatek do cła za gotowe, czarne lub kolorowe, w deseń lub bez deseniu, oblamowane, obrębione lub frędzlami obszyte fichus (chusteczki na szyję), echarpes lub cachenez z tkanin jedwabnych lub z peli ustala się na 20 procent.		
169	Węgiel drzewny	—	bez opłaty
170	Drzewo opałowe	—	bez opłaty
z 171	Drzewo:		
a)	pospolite:		
	1. surowe lub poprostu przyrządzone, względnie siekierą okrzesane	—	bez opłaty
	2. czworoboczne, w kierunku podłużnym piłowane	—	bez opłaty
	3. Deszczułki cienkie na pudełka, obręcze do sit i t. p.; obręcze drewniane jakiejkolwiek długości	—	bez opłaty
	4. Drut drewniany do wyrobu zapałek	—	bez opłaty
	Do Nru 171 *a*. — Deski drewniane lub deszczułki do pakowania przedmiotów, deszczułki lub tabliczki do podłóg nie wykładane i nie klejone, jakoteż wogóle wszelkie przedmioty z pospolitego drzewa, także heblowane, falcowane lub niutowane, o ile się jako gotowe roboty nie przedstawiają, należą do Nru 171 *a* 2.		
	Kawałki desek, tafle i pasy wązkie z pospolitego drzewa do fornirowania podpadają pod Nr. 171 *a* 2, jeżeli grubość ich wynosi 2 *mm* lub więcej.		
	Gonty i klepki do beczek należą do Nru 171 *a* 1.		
z *b)*	drzewo stolarskie:		
	2. wzdłuż piłowane	100 *kg*	3·—
	3. deszczułki lub tabliczki na posadzki, wykładane	„	4·—
	Do Nru 171 *b*. — Postanowienia obowiązującego obecnie spisu towarów pod względem wyszczególnienia gatunków drzewa stolarskiego zatrzymuje się i nadal w mocy.		
172	Wiosła, pale i tyki	—	bez opłaty
z 174	Kora z drzewa korkowego:		
c)	Płyty (cegły) z odpadków korkowych	100 *kg*	5·—

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
175	Futailles vides, neuves ou ayant servi:		
a)	cerclées en bois	*hl* de capacité	0·20
b)	cerclées en fer	„	0·30
ex 176	Meubles et parties de meubles, bruts ou finis:		
a)	non rembourrés:		
	1. en bois commun courbé	100 *kg*	7·50
	2. autres en bois commun	„	13·—
	Ad no. 176*a)* 1 et 2. — Les meubles non rembourrés, en bois commun courbé, sont repris sous le no. 176*a)* 1, même s'ils sont combinés avec du bois commun non courbé, même plaqué en bois commun, ou avec des ouvrages tressés en paille, rotin et matières similaires, et avec des parties tournées, perforées ou avec ornements obtenus par pression ou par la machine à fraiser, mais à condition de n'être pas sculptés. Les meubles non rembourrés en bois commun non courbé sont repris sous le no. 176*a)* 2, même s'ils sont tournés, plaqués en bois commun, perforés ou avec ornements obtenus par pression ou par la machine à fraiser, et combinés avec des ouvrages tressés en paille, rotin et matières similaires, mais à condition de n'être pas sculptés. Ne sont pas exclus du no. 176*a)* 1 et 2 les meubles en bois commun, non rembourrés, avec parties en fer ou autres accessoires usuels et non ornementaux en métaux communs, même nickelés.		
	3. en bois d'ébénisterie	„	60.—
	4. plaqués, sculptés ou en marqueterie	„	60·—
	Ad no. 176*a)* 4. — Les meubles non rembourrés en bois commun, avec ornements pyrogravés ou corrodés, mais non plaqués, ni sculptés, ni marquetés, sont admis au droit de 15 lires les 100 *kg* s'ils sont en bois commun courbé et au droit de 20 lires les 100 *kg* s'ils sont en bois commun non courbé.		
178	Ustensiles et ouvrages divers en bois commun:		
a)	bruts:		
	1. moyeux pour roues de voitures, simplement tournés, et rais, jantes, timons et garde-crotte (parafanghi) pour voitures, courbés et simplement rabotés	„	5·—
	2. autres	„	6·—
b)	polis ou peints:		
	1. fuseaux, bobines et rochets	„	8·—
	2. roues pour voitures, peintes ou laquées	„	12·—
	3. autres	„	13·—
	Ad no. 178. — Les pelles, fourches, râteaux, assiettes, cuillers, écuelles et autres articles de ménage, les manches d'ustensiles et d'outils, avec ou sans virole, les sabots communs en bois et les articles pour dessin (planches, règles et semblables) sont rangés sous le no. 178 *a)* 2 et *b)* 3, selon leur degré de travail. Les articles compris sous le no. 178 y sont admis, même s'ils sont garnis de ferrures, de cercles et d'autres accessoires en métal ordinaire. Les fuseaux, bobines et rochets rentrent dans le no. 178*b)* 1, même s'ils sont composés en partie de bois d'ébénisterie.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
175	Beczki próżne, nowe lub używane:	od hektolitra pojemności	
a)	z obręczami drewnianymi		0.20
b)	z obręczami żelaznymi	„	0.30
z 176	Sprzęty i części sprzętów, surowe lub gotowe:		
a)	nie wysłane:		
	1. z drzewa pospolitego, giętego	za 100 *kg*	7.50
	2. inne z drzewa pospolitego	„	13.—
	Do Nru 176 *a* 1 i 2. — Nie wysłane sprzęty z drzewa pospolitego, giętego należą do Nru. 176 *a* 1, także w tym razie, jeżeli połączone są z drzewem pospolitem nie giętem, które może być wykładane także drzewem pospolitem, lub też plecionką ze słomy, trzciną do wyplatania krzeseł itp., z częściami toczonymi, w otwory zaopatrzonymi, względnie z ozdobami prasowanymi lub też zapomocą maszyny do krezek wyrobionymi, jednak nie wyrzynanymi. Sprzęty nie wysłane z drzewa pospolitego, nie giętego należą do Nru. 176 *a* 2 także i w tym razie, jeżeli są toczone, pospolitem drzewem wykładane, z otworami, zaopatrzone w ozdoby prasowane lub też zapomocą maszyny do krezek wyrabiane, połączone z plecionkami za słomy, trzciny do wyplatania itp. byleby nie były wyrzynane. Od postępowania podług Nr. 176*a* 1 i 2 nie są także wyłączone wysłane sprzęty z pospolitego drzewa, ze zwykłymi, nie ozdobnymi częściami składowymi pobocznymi z pospolitych, nawet niklowanych metali.		
	3. z drzewa stolarskiego	„	60.—
	4. fornirowane, wyrzynane lub wykładane	„	60.—
	Do Nru 176*a* 4. — Sprzęty nie wysłane z drzewa pospolitego z ozdobami wypalonymi lub wytrawionymi (zapomocą gryzącej cieczy) ale nie fornirowane, nie wyrzynane i nie wykładane dopuszcza się po stopie 15 lirów w razie, jeżeli są z drzewa giętego pospolitego, a po stopie 20 lirów, jeżeli są z nie giętego pospolitego drzewa.		
178	Narzędzia i rozmaite wyroby z drzewa pospolitego:		
a)	surowe:		
	1. Piasty do kół od wozów pojedynczo toczone, sprychy, dzwona, dyszle, tak zwane parafangi do wozów, gięte i pojedynczo heblowane	„	5.—
	2. inne	„	6.—
b)	polerowane lub pomalowane:		
	1. wrzeciona, pałeczki do koronek i cewki	„	8.—
	2. koła do wozów, malowane lub lakierowane	„	12.—
	3. inne	„	13.—
	Do Nru 178. — Łopaty, widły, grabie, miski, łyżki, doniczki i inne przedmioty domowego użytku, ucha (rękojeście) sprzętów i narzędzi, z kółkami lub bez nich, pospolite trzewiki drewniane, następnie sprzęty do rysowania (deski do rysunków, lineały itp.) należą — zależnie od ich obrobienia — do Nru 178 *a* 2 i *b* 3. Artykuły objęte Nrem 178 mogą być także opatrzone okuciami, obręczami lub innemi pobocznymi częściami składowymi metali pospolitych. Wrzeciona, pałeczki do koronek i cewki należą do Nru 178 *b* 1, także i wtedy, jeżeli są częściowo z drzewa stolarskiego.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
179	Mercerie commune en bois	100 *kg*	50·—
	Ad no. 179. — I. Les boutons de toute espèce, en bois, sont classifiés dans les ouvrages en bois, selon la nature de la main-d'œuvre. Les boutons de corozo et les tuyaux de pipe de toute espèce, en bois (même avec parties en corozo), avec bouquins d'os, de corne ou de bois, suivent le régime de la mercerie de bois. II. Les cages en bois des horloges à pied, à tableau ou à pendule reprises sous le no. 179 d'après le répertoire actuellement en vigueur sont admises au droit de 20 lires les 100 *kg*.		
180	Jouets en bois	„	60·—
ex 182 ex *a)*	Voitures pour routes:		
	— voitures à deux roues	la pièce	42·—
	— vélocipèdes non à moteur, à deux roues	„	35·—
	Ad no. 182. — Les voitures pour routes, en blanc, non finies, sont soumises à la moitié du droit applicable aux voitures finies.		
ex 186	Tresses de copeaux pour la fabrication de chapeaux, mélangées avec des matières textiles autres que la soie en proportion inférieure à 50 %, ou avec de la soie en proportion inférieure à 12 %, et ouvrages tressés (intrecci) de copeaux, collés sur tissus de lin, de coton, de chanvre ou de jute, pour la fabrication des chapeaux	100 *kg*	10·—
190	Pâte de bois:		
a)	cellulose	—	exempte
b)	autre, y compris la pâte de paille et d'autres matières similaires:		
	1. à l'état humide, c'est-à-dire contenant au moins 50 % d'eau	100 *kg*	0·50
	2. à l'état sec	„	1·—
	Ad no. 190. — Les pâtes en feuilles d'une épaisseur quelconque ou en rouleaux sont reprises sous le no. 190 *a)* et *b)* lorsqu'elles sont perforées ou autrement déformées de manière qu'elles ne puissent pas servir à l'usage du papier ou des cartons. Pour les pâtes en feuilles ou rouleaux ne remplissant pas ces conditions, l'importateur a faculté de demander la perforation ou la déformation à ses frais, sous contrôle de la douane.		
ex 191	Papier:		
ex *a)*	blanc ou teint en pâte:		
	1. non réglé, de toute sorte	„	12·50
	3. en enveloppes	„	22·50
	Ad no. 191 ex *a)*. — Le papier blanc ou teint en pâte, ainsi que le papier dit doublé, teinté en différentes couleurs (formé par deux couches superposées, teintes en pâte en différentes couleurs), coupé en forme et dimension pour la confection d'enveloppes, est classifié comme le papier blanc ou teint en pâte, en enveloppes. Le papier de l'espèce susdite, importé en feuilles entières (même de forme rhomboïdale) destiné à être découpé pour la fabrication d'enveloppes, est repris sous le no. 191 *a)* 1.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
179	Pospolite drewniane towary galanteryjne	100 *kg*	50.—
	Do Nru 179. — I. Guziki drewniane wszelkiego rodzaju odprawia się stosownie do obrobienia jako wyroby drewniane.		
	Guziki z orzecha twardego, dalej cybuchy wszelkiego rodzaju z drzewa (także z częściami z orzecha twardego) z munsztukami z kości, rogu lub drzewa zalicza się do towarów galanteryjnych z drzewa.		
	II. Puzdra drewniane do zegarów stojących, zegarów z obrazami i zegarów wahadłowych dopuszcza się, o ile podług obowiązującego spisu towarów należą do Nru. 179, po stopie 20 lirów za 100 *kg*.		
180	Zabawki drewniane	„	60·—
z 182	Wozy osobowe do dróg publicznych:		
z *a)*	— z dwoma kołami	sztuka	42·—
	— koła do jazdy (z wyjątkiem kół do jazdy z motorem na dwóch kołach	„	35·—
	Do Nru 182. — Od wozów osobowych, w stanie niewyrobionym, opłaca się połowę cła ustalonego dla wozów gotowych.		
z 186	Plecionki z wiorów drewnianych do wyrobu kapeluszy, zmieszane z mniej jak 50 procent materyałów tkackich, prócz jedwabiu, lub z mniej jak 12 procent jedwabiu i tkaniny z wiorów *(intrecci)* nalepione na tkaniny lniane, bawełniane, konopne lub z juty, do wyrobu kapeluszy	„	10·—
190	Miazga drzewna:		
a)	celuloza	—	bez opłaty
b)	inna, łącznie z miazgą ze słomy i z innych podobnych materyałów:		
	1. wilgotna, t. j. zawierająca co najmniej 50 procent wody . .	100 *kg*	0·50
	2. sucha	„	1·—
	Do Nru 190. — Miazga w arkuszach wszelkiej grubości lub w zwojach podpada stopom celnym Nru 190 *a* i *b*, gdy wchodzi przedziurawiona lub w inny jaki sposób tak zdeformowana, by jej jako papieru lub tektury nie było można użyć. Przy miazdze w arkuszach lub zwojach, warunkom tym nie odpowiadającej, może strona dowożąca żądać, na własny koszt i pod kontrolą celną, przedziurawienia lub zdeformowania.		
z 191	Papier:		
z *a)*	biały lub w masie barwiony:		
	1. nie liniowany, wszelkiego rodzaju	„	12·50
	3. koperty	„	22·50
	Do Nru 191 *a*. — Papier biały lub w masie barwiony także z dwóch w masie rozmaicie barwionych warstw materyału, wycięty w kształcie i rozmiarach koperty, odprawia się jako papier biały lub w masie barwiony jak koperty (Nr. 191 *a* 3).		
	Jeżeli się papier tego rodzaju sprowadza w całych, także skośnokątnych arkuszach, w tym celu by go dopiero na koperty przykroić, natenczas podpada pod Nr. 191 *a* 1.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
b)	de couleur, doré ou peint, et papier de tenture (y compris le papier blanchi pour la lithographie ou la photographie) . . .	100 *kg*	40·—
ex *d)*	d'emballage:		
	1. de paille jaune, non teint, même lissé d'une manière quelconque d'un ou des deux côtés	„	3·—
	2. de pâte de bois mécanique, cuite à la vapeur (bois cuit), couleur brune naturelle, même lissé d'une manière quelconque d'un ou des deux côtés	„	5·—
	3. de cellulose non blanchi ni teint, ne pesant pas moins de 40 *gr* par m^2, lissé d'une manière quelconque:		
	— d'un seul côté	„	5—
	— des deux côtes	„	8·—
	Ad no. 191 *d)* 3. — Est admis respectivement au droit de 5 ou 8 lires les 100 *kg* le papier d'emballage de cellulose de l'espèce des échantillons fixés entre les Parties contractantes.		
193	Estampes, lithographies et étiquettes (cartelli), y compris les chromolithographies	„	75·—
ex 194	Cartons:		
ex *a)*	ordinaires:		
	1. non teints, ni lustrés *(non lucidati)*	„	2·—
	2. teints en pâte, non lustrés	„	3·50
	Ad no. 194. — Sont considérés comme cartons ordinaires les cartons en masse et les cartons formés de couches réunies par compression sans aide de colle. Tout autre carton formé de couches de papier collées les unes aux autres, ou recouvert de papier, est rangé dans la classe des cartons fins. Le carton ordinaire ayant un poids au dessous de 300 *gr* par mètre carré, qui présente les caractères du papier d'emballage est admis au régime du papier d'emballage. Les cartons découpés aux bords, en forme rectangulaire, suivent le régime du no. 194.		
ex 195	Cartons coupés en morceaux ou pliés pour servir à la fabrication d'ouvrages en carton	—	Droits des cartons, augmenté de 12 lires les 100 *kg*
	Ad no. 195. Sont compris dans les ouvrages en papier et en carton les articles en papier et en carton, avec accessoires en matières différentes, que le répertoire actuellement en vigueur renvoie au no. 195.		
ex 196	Livres:		
a)	imprimés:		
	ex 1. avec texte mixte (italien et autre langue), en feuilles détachées ou brochés	—	exempts
	2. en langue autre que l'italienne, en feuilles détachées ou brochés	—	exempts
	3. avec reliure de tout genre:		
	— importés par la poste, sous bande, jusqu'au poids de 2 *kg*	—	exempts
	— autres	100 *kg*	20·—

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
b)	kolorowy, pozlacany lub malowany, także obicia (także papier bielony do litografii i fotografii)	100 *kg*	40.—
z *d)*	papier pakunkowy:		
	1. z żółtej słomy, nie barwiony, także w jakikolwiek sposób na jednej lub po obydwu stronach wygładzony	„	3.—
	2. z miazgi drzewnej w drodze mechanicznej sporządzonej, parą gotowany (drzewo gotowane), barwy naturalnej, brunatnej, także w jakikolwiek sposób na jednej lub na obydwu stronach wygładzonej	„	5.—
	3. z cellulozy nie barwionej, nie bielonej, wagi nie mniejszej jak 40 *g* na m^2, w jakikolwiek sposób wygładzony:		
	— tylko na jednej stronie	„	5.—
	— na obydwu stronach	„	8.—
	Do Nru 191 *d* 3. — Po stopie 5 względnie 8 lirów za 100 *kg* dopuszcza się papier pakunkowy z cellulozy, o tej samej jakości, co próbki pomiędzy stronami rokującymi ustalone.		
193	Miedzioryty, litografie i etykiety, także chromolitografie	„	75.—
z 194	Tektura:		
a)	pospolita:		
	1. nie barwiona, nie bardzo połyskująca *(non luciduti)* . . .	„	2.—
	2. w masie barwiona, nie bardzo połyskująca	„	3.50
	Do Nru 194. — Pod ordynarną tekturą rozumie się tekturę w masie i tekturę powstałą z warstw ściśniętych, bez pomocy kleju. Tekturę wszelkiego rodzaju wyrobioną ze sklejonych warstw papieru lub też papierem pokrytą, uważa się za przędnią.		
	Tekturę ordynarną, wagi poniżej 300 *g* na m^2, o jakości papieru pakunkowego, odprawia się jako papier pakunkowy.		
	Tektura prostokątna, z poobcinanymi brzegami, należy do Nru 194.		
z 195	Tektura, porozcinana lub pofałdowana na wyroby tekturowe . . .	—	cło tektury z doliczeniem 12 lirów za 100 *kg*
	Do Nru 195. — Tu należą te towary z papieru i tektury, także w połączeniu z innymi materyałami, które stosownie do obecnie obowiązującego spisu towarów należą do Nru 195.		
z 196	Książki:		
a)	drukowane:		
	z 1. z tekstem mieszanym (w języku włoskim i innym), nie zeszyte lub broszurowane	—	bez opłaty
	2. w innym języku, nie włoskim, nie zeszyte lub broszurowane	—	bez opłaty
	3. Książki w oprawach wszelkiego rodzaju:		
	pocztą, pod opaską nadchodzące, aż do wagi 2 *kg*	—	bez opłaty
	inne	100 *kg*	20.—

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
ex *b)*	livres non imprimés (registres):		
	1. en feuilles détachées ou reliés en carton, même avec coins et dos recouverts de toile	100 *kg*	22·—
	ex 2. reliés en carton recouvert de toile, même avec coins et dos en cuir	„	36·—
	Ad no. 196. — Les gravures de modes annexées aux journaux de modes imprimés en langue autre que l'italienne, lorsqu'elles ont des indications se référant au journal respectif ou qu'elles sont numérotées et visées dans celui-ci, sont admises au même traitement des journaux respectifs sous le no. 196.		
197	Musique imprimée:		
a)	en feuilles détachées ou brochée	—	exempte
b)	avec reliure de tout genre	100 *kg*	20·—
	Ad no. 197. — La musique lithographiée est considérée comme musique imprimée.		
ex 199	Peaux:		
a)	brutes, vertes ou sèches:		
	1. impropres à la pelleterie	—	exemptes
	2. pour la pelleterie	—	exemptes
	Ad no. 199 *b)*. — Les peaux pour la pelleterie rentrent sous le no. 199 *b)* lors même qu'à la suite de détériorations causées, par exemple, par les opérations de tannage ou de teinture, elles aient été rapiécetées ou reprisées d'une façon imparfaite.		
ex *d)*	sans poil, tannées et finies:		
	3. autres	100 *kg*	70·—
	Ad no. 201. — Les collets, boas, casquettes et les toques en fourrure (excepté les toques et casquettes garnies pour dames), même avec doublure, rubans, cordons de soie ou avec autres garnitures, sont rangés sous le no. 201.		
ex 205	Chaussures:		
a)	de tout genre en cuir ou en étoffe, à l'exception de la soie et du velours	100 paires	100·—
b)	en caoutchouc, doublées ou garnies d'étoffes	„	125·—
207	Ouvrages en peaux tannées sans poils, non dénommés	100 *kg*	100·—
	Ad no. 207. — Faculté est réservée à l'importateur de payer, pour les valises et les sacs de voyage ne contenant pas des objets de toilette ou d'autres accessoires constituant des nécessaires de voyage, le droit de lires 2·80 la pièce.		
ex 211	Fonte:		
a)	d'affinage et de fusion, en gueuses	„	1·—
	Ad no. 211 *a)*. — Suit le régime conventionnel de cette position même la fonte manganésifère contenant jusqu'à 30 % de manganèse.		
ex *b)*	ouvrée en moulages bruts:		
	ex 2. en autres articles, excepté ceux pesant moins de 500 *gr*	„	5·—

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
z *b)*	nie drukowane (rejestry):		
	1. nie zeszyte lub oprawione w tekturę, także z narożnikami i grzbietem z płótna	100 *kg*	22.—
	z 2. oprawione w tekturę, płótnem pokryte, także z narożnikami i grzbietem ze skóry	„	36.—
	Do Nru 196. — Ryciny mód, jako dodatki do dzienników mód w języku nie włoskim, opatrzone odsyłaczami do dziennika mód lub liczbami oznaczone i w dzienniku powołane, odprawia się podług Nru 196 tak jak dotyczące dzienniki mód.		
197	Nuty, drukowane:		
a)	nie zeszyte lub broszurowane	—	bez opłaty
b)	w oprawach wszelkiego rodzaju	100 *kg*	20.—
	Do Nru 197. — Nuty litografowane odprawia się tak samo jak drukowane.		
z 199	Błamy i skóry:		
a)	surowe, zielone lub suche:		
	1. na futra niezdatne	—	bez opłaty
	2. zdatne na futra	—	bez opłaty
	Do Nru 199 *b.* — Błamy nadające się na futra należą do Nru 199 *b.*, także i w tym razie, jeżeli zostaną — na przykład przy garbowaniu lub barwieniu — uszkodzone a następnie znowu w sposób niezupełny złożone lub połatane.		
z *d)*	bez włosów, garbowane i gotowe:		
	3. inne	100 *kg*	70.—
	Do Nru 201. — Kołnierze, boa, kapuzy, czapki futrzane (z wyjątkiem ubranych kapuz i czapek damskich), także z podszewką, wstążkami, sznurkami z jedwabiu lub z innemi ozdobami należą do Nru 201.		
z 205	Obuwie:		
a)	wszelkiego rodzaju ze skóry lub materyi, z wyjątkiem jedwabiu i aksamitu	100 par	100.—
b)	z kauczuku z podszewką lub obszyciem z materyi	„	125.—
207	Towary skórzane, osobno nie wymienione	100 *kg*	100.—
	Do Nru 207. — Importer ma prawo, uiszczać za kufry i torby podróżne ze skóry, z wyjątkiem tych, które zawierają przedmioty tualetowe lub też inne drobiazgi podróżne cło od sztuki w wysokości 2.80 lirów.		
z 211	Żelazo lane:		
a)	do rafinowania lub do odlewania, w sztabach	„	1.—
	Do Nru 211 *a.* — Stopie traktatowej tej pozycyi podlega także manganez o zawartości manganu aż do 30 procent.		
z *b)*	Towary lane, surowe:		
	z 2. inne przedmioty, z wyjątkiem tych, które ważą mniej jak 500 *g*	„	5.—

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Liros en or
	Ad no. 211 *b)* 2. — Les articles en fonte ouvrée, dénommés au no. 211 *b)* peuvent être passés à la couleur d'apprêt (avec minium ou semblables) ou goudronnés, sans subir, pour cette préparation, une augmentation de droit.		
	Les articles en fonte sont considérés comme bruts de moulage et classifiés sous le no. 211 *b)*, même s'ils ont reçu après la coulée un ébarbage grossier en vue de les débarrasser des jets et des bavures de coulée, pourvu qu'ils n'aient pas subi une main-d'oeuvre plus avancée.		
ex *c)*	ouvrée en moulages rabotés, tournées ou autrement ouvrés:		
	ex 2. en autres articles, excepté ceux pesant moins de 500 *gr*	100 *kg*	7·—
ex *d)*	ouvrée en moulages, avec garnitures d'autre métal ou étamés, émaillés, nickelés, vernis, oxydés, laqués etc.:		
	ex 1. lampes et parties de lampes en fonte moulée, avec ou sans garnitures ou ornements en zinc, étamées, émaillées, nickelées, vernies, oxydées, laquées	„	15·—
	ex 2. en autres articles, excepté ceux pesant moins de 500 *gr*	„	12·—
212	Fer brut en massiaux et acier en lingots	„	2·75
213	Fer et acier:		
a)	laminés ou battus en verges, tringles ou barres de toute section:		
	1. n'ayant en section aucun diamètre ni côté de 7 *mm* ou moins	„	6·—
	2. ayant en section un ou plusieurs côtés ou diamètres de 7 *mm* ou moins, mais supérieurs à 5 *mm*	„	7·—
	3. ayant en section un ou plusieurs côtés ou diamètres de 5 *mm* ou moins	„	9·—
b)	étirés en fils:		
	1. ayant un diamètre de 5 *mm* ou moins, mais plus de $1^1/_2$ *mm*	„	11·—
	2. ayant un diamètre de $1^1/_2$ *mm* ou moins	„	15·—
	Ad no. 213 *b)*. — Le fil de fer simplement recuit n'est pas assimilé au fil de fer oxydé, mais rangé sous le no. 213 *b)*.		
c)	en tôles, ayant d'épaisseur:		
	1. 4 *mm* et plus	„	7 —
	2. moins de 4 *mm* et plus de $1^1/_2$ *mm*	„	10·—
	3. $1^1/_2$ *mm* et moins	„	12·—
	Ad no. 214 *a)* et *b)*. — L'acier trempé est assimilé à l'acier non trempé.		
215	Rails de chemin de fer en fer ou acier	„	6·—
216	Fer et acier en tuyaux, de tôle ayant d'épaisseur:		
a)	4 *mm* et plus	„	12·—
b)	moins de 4 *mm* et plus de $1^1/_2$ *mm*	„	14·—
c)	$1^1/_2$ *mm* ou moins	„	17·—

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
	Do Nru 211 *b* 2. — Towary lane, wymienione pod Nr. 211 *b* mogą być gruntowane (za pomocą minium i t. p.), względnie namazione, za co podwyższeniu cła nie podlegają.		
	Towary lane uważa się za surowe i odprawia podług Nru 211 *b* nawet w tym przypadku, jeżeli po dokonanym odlewie zostały z grubsza ogładzone z nalewów i śladów formy, byleby tylko dalszego obrobienia nie doznały.		
z c)	Towary lane, gładzone, toczone lub w inny sposób obrobione:		
	z 2. inne przedmioty, z wyjątkiem tych, które ważą mniej jak 500 *g*	100 *kg*	7·—
z d)	Towary lane, z częściami składoweni z innych metali, także powleczone cyną, emaliowane, niklowane, pokostowane, oksydowane, lakierowane i t. p.:		
	z 1. lampy i części lamp z lanego żelaza, opatrzone lub nie opatrzone garniturami lub ozdobami z cynku, cyną powleczone, emaliowane, niklowane, pokostowane, oksydowane, lakierowane	„	15·—
	z 2. inne przedmioty, z wyjątkiem tych, które ważą mniej jak 500 *g*	„	12·—
212	Żelazo kowalskie, surowe, w kawałkach i stal w brylach	„	2·75
213	Żelazo kute i stal:		
a)	walcowane lub kute zapomocą młotów parowych, sztabowe i obręczowe jakiegokolwiek przekroju:		
	1. w którego przekroju ani średnica ani żaden bok nie ma 7 *mm* lub mniej	„	6·—
	2. w którego przekroju jeden lub więcej boków, albo jedna lub więcej średnic mają 7 *mm* lub mniej, ale więcej niż 5 *mm*	„	7·—
	3. w którego przekroju jeden lub więcej boków, albo jedna lub więcej średnic mają 5 *mm* lub mniej	„	9·—
b)	w drut wyciągnięte:		
	1. którego średnica ma 5 *mm* lub mniej, ale więcej niż 1·5 *mm*	„	11·—
	2. którego średnica ma 1·5 *mm* lub mniej	„	15·—
	Do Nru 213 *b*. — Drut tylko żarzony odprawia się nie jako oksydowany, lecz podług Nru 213 *b*.		
c)	w postaci blachy:		
	1. grubości 4 *mm* i więcej	„	7·—
	2. grubości mniej niż 4 a więcej niż 1·5 *mm*	„	10·—
	3. grubości 1·5 *mm* lub mniej	„	12·—
	Do Nru 214 *a* i *b*. — Stal hartowaną odprawia się tak jak nie hartowaną.		
215	Szyny kolejowe z żelaza lub stali	„	6·—
216	Rury z blachy żelaznej lub stalowej, grubości:		
a)	4 *mm* lub więcej	„	12·—
b)	mniej niż 4 a więcej niż 1·5 *mm*	„	14·—
c)	1·5 *mm* lub mniej	„	17·—

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
ex 217	Fer et acier, forgés ou moulés en ouvrages bruts, pesant:		
a)	50 *kg* ou plus	100 *kg*	9·—
ex *b)*	moins de 50, mais plus de 5 *kg*	„	12·—
ex 218 ex *a)* et *b)*	Clous forgés de fer ou d'acier	„	10·—
	Ad no. ex 218 ex *a)* et *b)*. — Le droit de 10 lires, fixé pour les clous forgés de fer ou d'acier, est applicable même s'ils sont polis à la machine ou bleuis au four.		
ex 218	Fer et acier de seconde fabrication, en ouvrages:		
ex *a)*	faits principalement avec fers ou aciers gros *(grossi)*:		
	ex 1. verges, tringles, barres et tôles, rabotées, limées, tournées, perforées, etc., seulement sur une petite partie de leur superficie	„	10·50
	2. en objets rabotés, limés, tournés, perforés, etc., sur toute ou sur la plus grande partie de leur superficie	„	13·25
	3. étamés, plombés, zingués, laqués ou vernis	„	15·50
	4. oxydés, émaillés, nickelés, garnis d'autres métaux ou unis à du verre ou à des produits céramiques	„	20·—
ex *b)*	faits principalement avec fers ou aciers minces *(piccoli)*, excepté les câbles en fils de fer ou d'acier:		
	ex 1. verges, tringles, barres et tôles, rabotées, limées, tournées, perforées, etc., seulement sur une petite partie de leur superficie	„	15·50
	2. en objets rabotés, limés, tournés, perforés, etc., sur toute ou sur la plus grande partie de leur superficie:		
	— vaisselle (poêles, seaux et semblables) en tôle seulement polie à l'intérieur et clous à ferrer	„	16·50
	— autres	„	17·25
	3. étamés, plombés, zingués, laqués ou vernis	„	17·25
	4. oxydés, émaillés, nickelés, garnis d'autres métaux ou unis à du verre ou à des produits céramiques (excepté les ustensiles de ménage et la vaisselle en fer émaillé)	„	30·—
	Ad no. 218. — I. Les articles en tôle de fer, recouverts, après leur fabrication, de zinc, de plomb, ou ultérieurement laqués ou vernissés, en tant qu'ils sont à classifier, d'après le répertoire actuellement en vigueur, comme ouvrages selon la matière dont ils sont composés, rentrent sous le no. 218 *a)* 3 et *b)* 3. Les mêmes articles ultérieurement oxydés, nickelés, émaillés ou garnis d'autres métaux, sont à classifier sous le no. 218 *a)* 4 et *b)* 4. II. Les coffres-forts *(casse-forti, forzieri)* suivent le régime du no. 218 *a)* 2 et *b)* 2, même s'ils sont laqués ou avec des accessoires habituels d'autres métaux, même dorés ou ornementés. Les mêmes objets, brunis *(bruniti)* ou nickelés, en tout ou en partie, suivent le régime du no. 218 *a)* 4 et *b)* 4. Toutefois les coffres-forts brunis *(bruniti)* ou nickelés seulement sur des accessoires habituels, même ornementés, restent sous le no. 218 *a)* 2 et *b)* 2.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
z 217	Grube wyroby z żelaza kutego lub stali, kute lub lane:		
a)	wagi 50 *kg* i więcej	100 *kg*	9·—
z *b)*	wagi mniejszej jak 50 *kg*, więcej zaś jak 5 *kg*	„	12·—
z 218	Gwoździe kute z żelaza i stali	„	10·—
z *a)* i *b)*	Do Nru 218 *a* i *b*. — Cło ustalone dla gwoździ kutych z żelaza lub stali w wysokości 10 lirów stosuje się i w tym razie, jeżeli są maszyną szorowane lub też na ogniu, z niebieską nabiegłą barwą sporządzone.		
z 218	Wyroby z żelaza lub stali drugiej fabrykacyi:		
z *a)*	zrobione głównie z wielkich kawałów żelaza i stali:		
	z 1. pręty, drągi, sztaby i blacha, tylko na małej części powierzchni heblowane, pilowane, toczone, wiercone i t. p. .	„	10·50
	2. na całej powierzchni lub znacznej jej części heblowane, piłowane, toczone, wiercone i t. p.	„	13·25
	3. powleczone cyną, ołowiem, cynkiem, lakierem lub pokostem	„	15·50
	4. oksydowane, emaliowane, niklowane, z pobocznymi częściami składowymi z innych metali lub w połączeniu ze szklem lub towarami glinianymi	„	20·—
z *b)*	zrobione głównie z małych kawałków żelaza lub stali, wyjąwszy kable z drutu żelaznego lub stalowego:		
	z 1. pręty, drągi, sztaby i blacha, tylko na małej części ich powierzchni heblowane, pilowane, toczone, wiercone i t. p.		
	2. na całej powierzchni lub znacznej części tejże heblowane, pilowane, toczone, wiercone i t. p.:	„	15·50
	— naczynie (patelnie, wiadra i t. p.) z blachy, tylko na wewnętrznej stronie wygładzone, także hufnale . . .	„	16·50
	— inne	„	17·25
	3. powleczone cyną, ołowiem, cynkiem, lakierowane lub pokostowane	„	17·25
	4. oksydowane, emaliowane, niklowane, z ubocznemi częściami składowemi z innych metali albo też w połączeniu z towarami szklanymi lub glinianymi (wyjąwszy sprzęty domowe i naczynie z żelaza emaliowanego)	„	30·—
	Do Nru 218. — I. Towary z blachy żelaznej, po wykończeniu powleczone cynkiem, ołowiem, lakierem lub pokostem, należą do Nru 218 *a* 3 i *b* 3, o ile podług obecnie obowiązującego spisu towarów odprawia się je jako wyroby, zależnie od jakości materyału, z którego się składają.		
	Jeżeli zaś towary te zostały później oksydowane, niklowane, emaliowane lub z innymi metalami połączone, natenczas stosuje się do nich Nr. 218 *a* 4 i *b* 4.		
	II. Szafy na pieniądze *(casse-forti, forzieri)* odprawia się podług Nru. 218 *a* 2 i *b* 2, nawet jeżeli są lakierowane, względnie jeżeli mają dodatki zwyczajne, także pozłacane lub przyozdobione.		
	Jeżeli zaś są całkiem lub częściowo polerowane *(bruniti)* lub niklowane, w takim razie należą do Nru 218 *a* 4 i *b* 4.		
	Szafy na pieniądze jednak polerowane *(bruniti)* lub niklowane tylko na dodatkach zwyczajnych a także niklowanych nie są wykluczone od postępowania podług Nru 218 *a* 2 i *b* 2.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits.
			Lires en or
	III. Les tôles de fer (à l'exception des tôles reprises sous les nos. 220 et 221) nickelées ou oxydées après leur fabrication, de même que les articles de ces tôles, en tant qu'ils sont à classifier, d'après le répertoire actuellement en vigueur, comme ouvrages selon la matière dont ils sont composés, rentrent sous le no. 218 *b)* 4. Les tôles de fer laquées de même que les articles de ces tôles rentrent sous le no. 218 *b)* 3.		
	Ad nos. 220 et 221. — Les tôles de fer des nos. 220 et 221, nickelées, laquées, peintes ou pressées à dessins, ainsi que les articles de ces tôles, en tant qu'ils sont à classifier, d'après le répertoire actuellement en vigueur, comme ouvrages selon la matière dont ils sont composés, rentrent sous le no. 220 *a)* 2 ou *b)* 2, aux droits de 19 ou 21 lires les 100 *kg* ou respectivement sous le no. 221 *a)* 2 ou *b)* 2, aux droits de 20 ou 22 lires les 100 *kg* et, s'ils sont en combinaison avec d'autres matières, sous les nos. 220 *a)* 3 ou *b)* 3, aux droits de 23 ou 25 lires les 100 *kg* ou 221 *a)* 3 et *b)* 3, aux droits de 24 ou 26 lires les 100 *kg*. Pour les articles en combinaison avec d'autres matières (par exemple fermetures avec vis, cercles, etc.) est applicable la disposition contenue sous le § 4 des dispositions préliminaires du répertoire actuellement en vigueur.		
ex 222	Ustensiles et instruments usuels pour les arts et métiers, en fonte, fer ou acier:		
ex *a)*	communs:		
	1. émaillés, laqués ou oxydés	100 *kg*	20·—
	2. polis, vernis, zingués, plombés, galvanisés, cuivrés, étamés, ou garnis d'autres métaux	»	14·50
	3. autres	»	13·—
	Ad no. 222 *a)*. — Sont considérés comme ustensiles et instruments communs les suivants: Haches, charrues, hachettes, outils ordinaires pour l'agriculture en général, hoyaux, bigornes, coins, valets, truelles, pièces d'acier à aiguiser *(coti)*, herses, filières, fourches, rouannettes, trusquins, leviers, couperets, marteaux, étaux de forgeron, pelles, pics, pioches, râteaux, sarcloires, cognées, tenailles, socs, etc.		
b)	fins:		
	1. émaillés, laqués ou oxydés	»	22·—
	2. — autres, même polis, vernis, zingués, plombés, galvanisés, cuivrés, étamés ou garnis d'autres métaux communs	»	17·—
	— faux, faucilles et hache-paille	»	12·—
	Ad no. 222 *b)*. — Sont considérés comme ustensiles et instruments fins les suivants: Crics *(binde)*, balances à bascule, brunissoirs, burins, tornevis, composteurs, copie-lettres, cisailles, faux, faucilles, hache-paille, sécateurs, forges portatives, étampes ou poinçons; outils non dénommés pour cordonniers, doreurs, menuisiers, forgerons, maréchaux ferrants, coiffeurs, imprimeurs et autres artisans; fers à repasser et à plisser, rogne-pied, rubans de scies, alènes, tourne-à-gauche, languettes ou fers à rabots, polissoirs, peignes, rabots, pinces, poinçons, serpes, racloirs, points pour forets et trépans, scalpels, scies, gouges, spatules, emporte-pièce, forets, vrilles, tarières, timbres, tampons pour timbres et poinçons, tours d'horlogers, trépans à mains, lacerets, etc.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
	III. Blachy żelazne, po wykończeniu niklowane lub oksydowane (wyjąwszy wspomniane pod Nrem 220 i 221), oraz towary z blach tego rodzaju, o ile podług obowiązującego obecnie spisu towarów odprawia się je jako wyroby podług jakości materyału, należą do Nru 218 *b* 4. Tego rodzaju lakierowane blachy żelazne jak i towary z nich odprawia się podług Nru 218 *b* 3.		
	Do Nrów 220 i 221. — Blachy żelazne Nrów 220 i 221, niklowane, lakierowane, malowane lub w deseń wyciskane, tudzież towary z tych gatunków blachy, o ile podług obowiązującego spisu towarów odprawia się je stosownie do jakości materyału, podpadają pod Nr. 220 *a* 2 lub *b* 2 po stopie 19 lub 21 lirów za 100 *kg*, względnie pod Nr. 221 *a* 2 lub *b* 2 po stopie 20 lub 22 lirów za 100 *kg*, a jeżeli połączone są z innymi materyalami, pod Nr. 220 *a* 3 lub *b* 3 po stopie 23 lub 25 lirów za 100 *kg*, względnie pod Nr. 221 *a* 3 i *b* 3 po stopie 24 lub 26 lirów za 100 *kg*. Przepis §fu 4 ogólnych postanowień do obowiązującego spisu towarów stosować się będzie także do wyżej wspomnianych towarów blaszanych w połączeniu z innymi materyałami (na przykład wszczelnienia z śrubami, obręczami itp.).		
z 222	Sprzęty i narzędzia do użytku w przemyśle artystycznym i rękodzielniczym, z żelaza lanego, kowalnego lub stali:		
a)	pospolite:		
	1. emaliowane, lakierowane lub oksydowane	100 *kg*	20.—
	2. szlifowane, pokostowane, powleczone cynkiem, ołowiem, galwanizowane, pokryte blachą miedzianą, powleczone cyną lub z pobocznymi dodatkami z innych metali . . .	„	14.50
	3. inne	„	13.—
	Do Nru 222 *a*. — Za pospolite sprzęty i narzędzia uważa się następujące:		
	siekiery, pługi, topory, pospolite narzędzia rolnicze w ogólności, łopaty, kowadła, piętnary, zwory, kielnie murarskie, stalki *(coti)*, brony, drutociągi, widły do siana i gnoju, stęple bednarskie (znaczniki), drągi, motyki, młoty, imadła dla kowali, rydle, pale, tyki, młotki kamieniarskie, grabie, narzędzia do pielenia, kleszcze, lemiesze itp.		
b)	przednie:		
	1. emaliowane, lakierowane lub oksydowane	„	22.—
	2. — inne, także pokostowane, szlifowane, powleczone cynkiem, ołowiem, galwanizowane, pokryte blachą miedzianą, powleczone cyną lub z innemi pobocznemi częściami składowemi z nieszlachetnych metali	„	17.—
	— kosy, sierpy i noże do sieczki	„	12.—
	Do Nru 222 *b*. Za przednie sprzęty i narzędzia uważa się następujące: lewary, wagi drążkowe, gładysze, rylce, śrubczyki, węgielnice, prasy do kopiowania, nożyce, kosy, sierpy, noże do sieczki, nożyce blacharskie; kuźnie przenośne, cechy lub punce; osobno nie wymienione narzędzia żelazne dla szewców, złotników, stolarzy, kowali, podkowaczy, fryzyerów, drukarzy i innych rzemieślników; żelazka do prasowania i fałdowania (gufrowania), rzezaki, piły i blaty piłowe, szydła, klucze do śrub, heble i żelaza do hebli, żelazka do gładzenia, grzebienie do użytku przemysłowego, także czesadła, kleszcze, szydełka, noże ogrodnicze, skrobaczki (raszple), okładziny do świdrów, dłuta, dłubaczki, łopatki, narzędzia do wyrzynania, świdry i świderki, stęple, małe prasy do stępli i punc, tokarnie dla zegarmistrzów, świdry do wydrążania itd.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
c)	limes et râpes, ayant, en longueur, non compris la queue:		
	1. plus de 30 *cm*	100 *kg*	13·—
	2. de 15 jusqu'à 30 *cm*	„	15·—
	3. moins de 15 *cm*	„	20·—
	Ad no. 222. — Les ustensiles et instruments usuels pour les arts et métiers à l'état bruni *(bruniti)* sont assimilés aux ustensiles et instruments émaillés, laqués ou oxydés et sont classés au no. 222 *a)* 1 ou *b)* 1.		
ex 223	Chaînes de montres, boucles, dés et agrafes; chaînettes et anneaux pour clefs; montures, serrures, garnitures et fermoirs pour sacs et porte-monnaies; tous ces articles en fer ou en acier, brunis	„	80·—
	Ad no. 223. — Les articles en fer et en acier nominativement renvoyés par le répertoire actuellement en vigueur, à la rubrique: „Ouvrages en fer et en acier", ou classifiés sous la même rubrique par effet du renvoi, établi par ledit répertoire, à la position des ouvrages de la matière dont ils sont formés (par exemple: huiliers, gobelets, plaques d'entrée de serrures, cafetières, encriers, presse-papiers, cage d'horloges, sonnettes, clefs, etc.), sont traités, s'ils sont dorés ou argentés, comme les articles de l'espèce à l'état bruni et sont admis au droit de 80 lires les 100 *kg* d'après le no. 223. Les articles renvoyés expressément, par ledit répertoire, à la rubrique „Fer et acier de seconde fabrication" (par exemple: chaînes; clous, non dorés, ni argentés; rivets, etc.) sont traités, s'ils sont en tout ou en partie brunis, comme les articles de l'espèce à l'état nickelé (no. 218 *a)* 4 et *b)* 4).		
224	Aiguilles et épingles	„	80·—
ex 225	Cuivre, laiton et bronze:		
c)	en tuyaux de tout diamètre	„	20·—
ex *d)*	en fils ayant un diamètre de plus d'un demi-millimètre . . .	„	20·—
h)	en articles d'ornement, ni dorés, ni argentés	„	75·—
ex *i)*	dorés ou argentés:		
	3. en autres ouvrages	„	120·—
ex *l)*	en articles non dénommés, excepté les vis et les boulons à vis	„	30·—
	Ad no. 225 *h)*, *i)* 3 et *l)*. — Les ferrures de construction et de meubles (excepté les ornements de meubles *[rapporti]*, en tôle) et les ustensiles de ménage et de cuisine, tels que: lampes à alcool, réchauds pour fers à friser, presses à fruits, cafetières, théières, passoirs à sucre, salières et poivrières, autoclaves, porte-allumettes de table, chandeliers, becs et galeries pour lampes, lustres *(lampadari, lumiere)*, etc., tous ces articles en cuivre, en laiton ou en bronze, sont traités comme ouvrages desdites matières et sont rangés sous les positions *h)*, *i)* 3 et *l)* du no. 225, d'après les dispositions du répertoire actuellement en vigueur. Les ferrures de construction et de meubles (fiches, serrures, plaques d'entrée de serrures, etc.) même ornementées, non dorées, ni argentées, sont classifiées sous le no. 225 *l)*.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
c)	Pilniki i raszple, które nie licząc rękojeści mają długości:		
	1. więcej niż 30 *cm*	100 *kg*	13·—
	2. od 15 do 30 *cm*	„	15·—
	3. mniej niż 15 *cm*	„	20·—
	Do Nru 222. — Sprzęty i narzędzia polerowane do użytku przemysłowego i rękodzielniczego odprawia się tak jak emaliowane, lakierowane lub oksydowane podług Nru 222 *a* 1, względnie *b* 1.		
z 223	Łańcuszki do zegarków, sprzączki, naparstki i klamry; łańcuszki i kółka na klucze; osady, zamki, garnitury i okucia do torb i sakiewek; wszystkie te artykuły z żelaza lub stali, polerowane	„	80·—
	Do Nru 223. — Towary z żelaza lub stali, które w obowiązującym spisie towarów albo jako „Wyroby z żelaza lub stali“ wyszczególnione, do nich zaliczone zostały albo uważane są za takie z powodu, że w spisie towarów przewidzianem jest dla nich cło wymierzane od wyrobów stosownie do jakości materyału (jak na przykład flaszeczki na oliwę, kubki, okucia do zamków, imbryki, przyrządy do pisania, przyciskacze, puzdra zegarowe, dzwonki stołowe, klucze itd.), odprawia się, jeżeli są pozłocone lub posrebrzone, tak jak tego rodzaju polerowane towary, po stopie Nru 223, wymierzając cło w kwocie 80 lirów za 100 *kg*.		
	Towary, wyraźnie w spisie towarów do pozycyi taryfy „Stal i żelazo drugiej fabrykacyi“ zaliczone (na przykład: łańcuchy; gwoździe nie pozłacane, nie posrebrzane; nity itd.) odprawia się, jeżeli całkiem lub częściowo są polerowane, tak jak tego rodzaju towary niklowane (Nr. 218 *a* 4 i *b* 4).		
224	Igły do szycia i szpilki	„	80·—
z 225	Miedź, mosiądz i bronz:		
c)	rury o wszelkiej średnicy	„	20·—
z *d)*	drut o średnicy większej jak $^1/_2$ *mm*	„	20·—
h)	towary z ornamentacyą, nie pozłacane ani posrebrzane	„	75·—
z *i)*	pozłacane lub posrebrzane:		
	3. inne towary	„	120·—
z *l)*	towary, osobno nie wymienione, z wyjątkiem śrub i śrubowych sworzni	„	30·—
	Do Nru 335 *h*, *i* 3 tudzież *l*. — Wszelkiego rodzaju okucia tak budowlane jak i okucia mebli, następnie sprzęty domowe i kuchenne, jak lampy spirytusowe, ogrzewacze żelazek do zapiekania włosów, prasy do owoców, maszynki do kawy, posypniczki (na cukier), faseczki na pieprz i sól, szybkowarki, stołowe podstawki na zapałki, palniki i galeryjki do lamp, pająki itp. z miedzi, mosiądzu lub bronzu stawia się na równi z wyrobami z wymienionych metali i odprawia się je stosownie do postanowień obecnie obowiązującego spisu towarów podług pozycyi taryfy 225 *h*, *i* 3 lub *l*.		
	Okucia budowlane i do mebli (okucia do okien lub drzwi, zamki, okucia zamków itp.) także przyozdobione, ale nie pozłacane lub posrebrzane zalicza się do Nru 225 *l*.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
ex 226	Toiles métalliques:		
b)	en laiton ou en cuivre	100 *kg*	35·—
	Ad no. 226 *b)*. — Faculté est réservée à l'importateur de demander que le droit pour les toiles métalliques en laiton ou en cuivre, importées en caisses, soit appliqué sur le poids net effectif.		
ex 227	Nickel et ses alliages avec le cuivre et avec le zinc (packfong ou argentan):		
b)	feuilles, baguettes et fils	„	10·—
c)	en articles:		
	1 dorés ou argentés	„	100·—
	2. non dénommés	„	80·—
ex 228	Plomb et ses alliages avec l'antimoine:		
d)	caractères d'imprimerie	„	18·—
ex 229	Étain et ses alliages avec le plomb et l'antimoine:		
ex *c)*	1. capsules pour bouteilles, laquées	„	35·—
230	Zinc:		
a)	en saumons et en débris	—	exempt
b)	en tôles et feuilles	100 *kg*	4·—
c)	en articles:		
	1. dorés ou argentés	„	58·—
	2. non dorés ni argentés, mais ornés d'une manière quelconque ou laqués:		
	— tôles laquées, nickelées ou recouvertes par voie galvanique de cuivre, de laiton ou d'un autre métal commun	„	10·—
	— autres	„	12·—
	3. non dénommés	„	12·—
232	Antimoine métallique (régule d'antimoine)	„	6·—
233	Mercure	„	10·—
ex 238	Chaudières:		
ex *a)*	multitubulaires, avec tuyaux en fer ou en fonte	„	14·—
b)	non multitubulaires	„	12·—
ex 239	Machines-outils pour travailler le bois et les métaux (scies, rabots, tours, machines à fileter et à trouer, etc.), pesant plus de 300 *kg* .	„	9·—
ex 240	Machines:		
ex *a)*	à vapeur:		
	1. fixes, sans chaudière	„	12·—
	ex 2. demi-fixes, avec chaudières annexes, moteurs à air chaud, à air comprimé, à gaz, à pétrole et motrices rotatives: d'un poids supérieur à 300 *kg*	„	12·—
b)	hydrauliques et moteurs à eau ou à vent	„	10·—
	Ad no. 240 *b)*. — Sont classifiées comme machines hydrauliques: les turbines, les roues hydrauliques, les pulsomètres, les pompes et machines élévatoires, les presses, les accumulateurs, les ascenseurs, les montecharges hydrauliques, etc.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
z 226	Sukna metalowe:		
b)	z mosiądzu lub miedzi	100 *kg*	35·—
	Do Nru 226 *b*. — Importer ma prawo żądać, by cło od sukien metalowych z mosiądzu lub miedzi obliczane było podług rzeczywistej wagi netto.		
z 227	Nikiel i aliaże tegoż z miedzią i cynkiem (bakwan i argentan):		
b)	blacha, pręty i druty	„	10·—
c)	towary z tychże:		
	1. pozłocone lub posrebrzone	„	100·—
	2. osobno nie wymienione	„	80·—
z 228	Ołów i aliaże tegoż z antymonem:		
d)	czcionki drukarskie	„	18·—
z 229	Cyna i aliaże tejże z ołowiem i antymonem:		
z *c)*	1. kapzle do butelek, lakierowane	„	35·—
230	Cynk:		
a)	w bryłach i okruchach	—	bez opłaty
b)	w płytach i blachach	100 *kg*	4·—
c)	towary z cynku:		
	1. pozłocone lub posrebrzone	„	58·—
	2. nie pozłocone ani posrebrzone, jednak w jakikolwiek sposób przyozdobione lub lakierowane:		
	— blacha, lakierowana, niklowana lub na drodze galwanicznej pokryta mosiądzem, miedzią albo też innym nieszlachetnym metalem	„	10·—
	— inne	„	12·—
	3. osobno nie wymienione	„	12·—
232	Antymon metaliczny (antymon królewski)	„	6·—
233	Rtęć	„	10·—
z 238	Kotły parowe:		
z *a)*	kotły parowe rurowe z żelaza kutego lub lanego	„	14·—
b)	inne kotły parowe, nie rurowe	„	12·—
z 239	Maszynowe narzędzia do obrabiania drzewa i metali (piły, heble, tokarnie, maszyny do wycinania śrub, do wiercenia itd.) przeszło 300 *kg*	„	9·—
z 240	Maszyny:		
a)	maszyny parowe:		
	1. stałe bez kotłów	„	12·—
	z 2. półstałe z kotłem, o gorącem powietrzu, o ściśnionem powietrzu, maszyny gazowe, maszyny naftowe i przyrządy ruchodawcze; ważące przeszło 300 *kg*	„	12·—
	maszyny hydrauliczne, motory wodne i wiatrowe	„	10·—
b)	Do Nru 240 *b*. — Do maszyn hydraulicznych zalicza się: turbiny, koła podwodne, pulsometry, pompy, elewatory, prasy, akumulatory, windy, krzesła lub fotele do wożenia itp.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
f)	agricoles de toute espèce	100 *kg*	9·—
g)	pour filatures	„	8·—
h)	à tisser y compris les métiers à tisser	„	7·—
j)	à coudre:		
	1. avec supports	„	25·—
	2. sans supports	„	30·—
ex *l)*	Machines à broyer ou à pulvériser les pierres, minerais, os, etc.; treuils en fonte et en fer; grues mécaniques non hydrauliques; chevalets pour lever les wagons, etc.; machines centrifuges pour la fabrication du sucre; freins automoteurs (à air comprimé, à vide, etc.); laminoirs; machines à cylindrer, excepté celles à cylindrer les tissus; machines de congélation; machines à fabriquer des eaux gazeuses; machines à couper le papier; machines pour briqueterie; machines à laver et à repasser le linge; machines à relier les livres; machines pneumatiques à usage industriel; machines à polir; ventilateurs avec mécanisme; machines à percer le papier; machines à teindre les fils; machines et appareils pour la fabrication du papier et des pâtes à papier	„	10·—
242	Appareils en cuivre ou autres matières pour chauffage, raffinage, distillation, etc.	„	18·—
243	Instruments d'optique, de calcul, de précision, d'astronomie, de chimie, de physique, de chirurgie, etc.:		
a)	en cuivre, bronze, laiton ou acier:		
	1. garnis de lunettes ou de microscopes ou de graduations; lorgnettes, monocles, binocles, loupes montées ou non . .	„	30·—
	2. sans instruments d'optique, ni graduations	„	30·—
b)	de tout genre, dans la construction desquels le fer domine d'une façon évidente	„	30·—
ex 246	Or:		
b)	filé sur soie ou sur une autre matière textile	*kg*	10·—
ex 247	Argent:		
c)	filé sur soie ou sur une autre matière textile	„	10·—
d)	battu en feuilles (sans déduction du poids du papier)	„	5·—
248	Orfévrerie et vaisselle d'or	*hg*	14·—
249	Articles en argent même doré (argenterie)	*kg*	9·—
	Ad no. 249. — Les articles en argent, plaqués d'or, sont classifiés comme articles en argent doré et non comme objets en or.		
ex 250	Bijouterie *(gioielli)*:		
b)	en argent même doré	„	10·—
ex 251	Horlogerie:		
b)	horloges à pied, à tableau ou à pendule:		
	1. sans cage	la pièce	5·—
	2. avec cage	„	5·— plus le droit conventionnel applicable à la cage

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
f)	maszyny rolnicze wszelkiego rodzaju	100 *kg*	9·—
g)	maszyny do przędzenia	„	8·—
h)	maszyny i warsztaty tkackie	„	7·—
j)	maszyny do szycia:		
	1. z postumentem	„	25·—
	2. bez postumentu	„	30·—
z l)	Maszyny do łamania, gniecenia i miażdżenia kamieni, minerałów, kości itd.; windy z żelaza lanego i kutego; żórawie mechaniczne, nie hydrauliczne; kozły do podnoszenia wagonów itp.; centryfugi do fabrykacyi cukru; hamulce samodziałające (o ściśnionem powietrzu, wakuum itd.); walcownie; magle z wyjątkiem tkackich; maszyny do wyrobu lodu; maszyny do wyrobu wód gazowych; maszyny do cięcia papieru; maszyny do wyrobu cegieł; maszyny do prania i prasowania; maszyny introligatorskie; maszyny pneumatyczne do rzemiosł; maszyny do gładzenia; wentylatory z mechanizmem; maszyny do przebijania papieru; maszyny do barwienia przędzy; maszyny i przyrządy do wyrobu papieru i miazgi	„	10·—
242	Przyrządy z miedzi lub innych materyałów, do ogrzewania, rafinowania, destylowania itd.	„	18·—
243	Narzędzia, optyczne, matematyczne, ścisłe, astronomiczne, chemiczne, fizykalne, chirurgiczne itd.:		
a)	z miedzi, bronzu, mosiądzu lub stali:		
	1. dalekowidzami lub mikroskopami, względnie podziałką stopni zaopatrzone; teleskopy odziemne, pojedyncze i podwójne; soczewki z oprawą lub bez oprawy	„	30·—
	2. bez urządzenia optycznego i bez podziałki stopni	„	30·—
b)	wszelkiego rodzaju, do których wyrobu przeważnie żelaza się używa	„	30·—
z 246	Złoto:		
b)	oprzędzione na jedwabiu lub innych przędziwach	„	10·—
z 247	Srebro:		
c)	oprzędzione na jedwabiu lub innych przędziwach	„	10·—
d)	srebro malarskie (bez potrącania wagi papieru)	„	5·—
248	Towary złotnicze i naczynia złote	„	14·—
249	Towary srebrne, także pozłacane (naczynia srebrne)	„	9·—
	Do Nru 249. — Towary srebrne, złotem platerowane, odprawia się jak towary srebrne pozłacane a nie jak towary złote.		
z 250	Biżuteryę *(gioielli)*:		
b)	ze srebra, także pozłacane	„	10·—
z 251	Zegary:		
b)	stojące, obrazowe i wahadłowe:		
	1. bez puzdra	sztuka	5·—
	2. z puzdrem	„	5·— z doliczeniem cła traktatowego od puzdra

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
	Ad no. 251 *b)* 2. — Les cages des horloges à pied, à tableau ou à pendule en matières autres que le bois, sont classifiées comme les ouvrages de la matière dominante.		
ex 259 *c)*	Meules même avec cercles de fer et coquilles de métal	*t*	1·—
ex 261	Pierres, terres et minéraux non métalliques:		
a)	chaux, plâtre, émeri, etc.	—	exempts
ex 267	Terres cuites:		
ex *a)*	poêles et parties de poêles de toute forme	100 *kg*	2·50
ex *b)*	autres	„	18·—
	Ad no. 267 *b)*. — Les pièces et meules à aiguiser en carboround, émeri, etc., suivent le régime conventionnel de cette position.		
	Ad nos. 267, 269, 270 et 271. — Les pipes en argile, faïence (majolique) ou porcelaine, même avec cercles ou couvercles en métaux communs non dorés, ni argentés, sont assimilées aux ouvrages en terre cuite, faïence ou porcelaine.		
	Les couvercles et autres accessoires en alliages de nickel qui leur servent de monture, ne sont pas considérés comme étant en métal argenté.		
	Ces mêmes objets, avec cercles ou couvercles en métaux communs argentés, rentrent sous le no. 352 *a)* (mercerie commune).		
269	Majoliques (faïences) ou ouvrages de pâte colorée, recouverts d'émail ou de vernis opaque:		
a)	carreaux, même peints en plusieurs couleurs	„	6·—
b)	blancs ou colorés à fond uni	„	10·—
c)	différemment colorés ou autrement décorés	„	14·—
	Ad nos. 269, 270 et 271. — Toutes les différences de forme, y compris les ornements obtenus dans la pâte, ne modifient en rien la classification.		
270	Poteries en terre fine ou en pâte blanche:		
a)	blanches	„	16·—
b)	diversement colorées ou peintes, dorées ou autrement décorées	„	25·—
271	Porcelaines:		
a)	blanches	„	16·—
	Ad no. 271 *a)*. — Les fermetures mécaniques en porcelaine blanche pour bouteilles, même avec une marque de fabrique cuite dans la pâte, jointes à un fil métallique et à un petit anneau de caoutchouc, pour fermeture par compression, suivent le régime conventionnel de cette position.		
b)	colorées, dorées ou autrement décorées	„	35·—
	Ad no. 272 *b)*. — Les plaques de verre coulées, brutes, pour toitures ou autres usages, avec grillage de métal moulé en pâte, sont admises au droit de 8 lires les 100 *kg* sous le no. 272 *b)*.		
ex 274	Articles en verre et en cristal:		
a)	simplement soufflés ou moulés, non colorés, non passés à la meule, ni taillés, ni gravés		8·50

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
	Do Nru 251 *b* 2. — Puzdra do zegarów stojących, obrazowych i wahadłowych z innego materyału jak drzewo, odprawia się jako wyroby, od których cło wymierza się podług jakości materyału przeważającego.		
z 259 *c)*	Kamienie młyńskie, także z żelaznemi obręczami i osłonami metalowymi	*t*	1·—
z 261	Kamienie, ziemie i nie metaliczne kopaliny:		
a)	Wapno, gips, szmergel itd.	—	bez opłaty
z 267	Towary gliniane, palone:		
z *a)*	Piece i części pieców, jakiejkolwiek formy	100 *kg*	2.50
b)	inne	„	18·—
	Do Nru 267 *b*. — Kamienie i krążki śliflerskie z karborundu, szmerglu itp. odprawiać należy podług stopy traktatowej tego numeru.		
	Do Nrów 267, 269, 270 i 271. — Fajki z gliny, fajansu (majoliki) lub porcelany, także z obrączkami lub nakrywkami z pospolitych, nie pozłacanych lub posrebrzanych metali, odprawia się jak towary z gliny, fajansu lub porcelany.		
	Nakrywek i innych pobocznych części składowych z aliażów niklowych, nie uważa się na takich fajkach za kruszec posrebrzony.		
	Te same przedmioty z obrączkami lub nakrywkami z pospolitych posrebrzonych metali należą do Nru 352 *a* (pospolite towary galanteryjne).		
269	Majolika (fajans) lub towary gliniane z masy barwistej z emalią lub polewą nie przeźroczystą:		
a)	kafle, także w kilku barwach malowane	„	6·—
b)	białe lub jednobarwne	„	10·—
c)	wielobarwne lub w inny sposób ozdobione	„	14·—
	Do Nrów 269, 270 i 271. — Wszelakie różnice w formie jak i ozdoby z masy urobione nie mają na klasyfikacyę wpływu.		
270	Przednie towary garncarskie lub z białej masy:		
a)	białe	„	16·—
b)	barwiste, pozłacane lub w inny jaki sposób przyozdobione	„	25·—
271	Porcelana:		
a)	biała	„	16·—
	Do Nru 271 *a*. — Mechaniczne zamknięcia flaszkowe z białej porcelany, także z wypaloną marką fabryczną, w połączeniu z drutem i małą obrączką uszczelniającą z kauczuku, odprawiać należy po stopie traktatowej tej pozycyi.		
b)	barwista, pozłocona lub w inny sposób ozdobiona	„	35·—
	Do Nru 272 *b*. — Płyty szklanne, lane, surowe, na dachy i wszelkie inne cele, z drutem wewnątrz (szkło druciane) odprawia się podług Nru 272 *b*, wymierzając cło w kwocie 8 lirów za 100 *kg*.		
z 274	Szkło i towary kryształowe:		
a)	tylko dęte lub lane, nie barwione, nie ocierane, nie szlifowane, nie rznięte	„	8·50

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
b)	colorés, teints en pâte, taillés, passés à la meule, à l'émeri et gravés	100 *kg*	15·—
c)	peints, émaillés, dorés, argentés ou autrement décorés:		
	1. articles en verre creux, blanc ou de couleur, simplement soufflés, ni passés à la meule, ni polis, ni passés à l'émeri, ni gravés, argentés à l'intérieur, même recouverts à l'extérieur, en tout ou en partie, d'un vernis jaune ou de décorations en peinture grossière (boules pour jardins, chandeliers, vases, coupes, salières et semblables) . . .	„	12·—
	2. autres articles	„	18·—
	Ad no. 274. — Les verres et cristaux qui portent la marque ou le nom de la fabrique ou du commerçant revendeur, une plaque en verre saillante ou une incision gravée ou corrodée, même corrodée et frottée avec une substance minérale colorante, en couleur, pour indiquer la capacité, ne sont pas exclus du no. 274 *a)*. Les ouvrages de verre et de cristal simplement soufflés ou moulés rentrent sous le no. 274 *a)*, même s'ils ont le bord, le fond, ou le bouchon passé à la meule ou poli. Les ouvrages de verre et de cristal dénomés au no. 274 *b)* peuvent être gravés en tout ou en partie. Les articles en verre en combinaison avec des métaux communs, en tant qu'ils sont à classifier comme „ouvrages en verre et en cristal" (no. 274) d'après le répertoire actuellement en vigueur rentrent sous le no. 274 *c)* 2.		
275	Bouteilles ordinaires	„	4·—
	Ad no. 275. — Les bouteilles de n'importe quelle forme, contenant de la bière ou des eaux minerales acquittent le droit des bouteilles ordinaires vides. On entend par bouteilles ordinaires les bouteilles en verre noir, brun, jaune foncé, verdâtre, rougeâtre, dont on se sert ordinairement pour le vin, excepté celles en verre incolore, qui suivent le régime du no. 274.		
276	Dames-jeannes, même entourées de tresses de paille et de roseau	„	6·—
278	Verres, cristaux et émaux en forme de perles *(conterie)*, pierreries et prismes pour lustres et autres ouvrages semblables:		
	1. boutons en verre et en porcelaine	„	50·—
	2. autres articles	„	30·—
ex 283	Malt pour la fabrication de la bière	—	exempt
	Ad no. 284 *b)*. — Les légumes secs et le maïs (maïs blanc excepté) suivent le régime des *altre granaglie non nominate* (no. 284 *b*).		
	Ad no. 293. — L'amidon de pommes de terre, à l'exception de la dextrine et de la fécule de pommes de terre torrefiée suit le régime des fécules.		
ex 294	Amidon:		
ex *a)*	2. ordinaire, à l'exception de l'amidon de riz:		
	— colladin	100 *kg*	6·—
	— autre	„	8·—
b)	fin ou en boîtes	„	15·—
ex 302	Fruits secs:		
f)	pruneaux	„	2·—

Numer ogólnej taryfy cłowej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa cła
			Hrów w złocie
b)	barwiste, w masie barwione, szlifowane, ocierane, szmerglowane i rznięte	100 *kg*	15·—
c)	malowane, emaliowane, pozłacane, posrebrzane lub w inny sposób ozdobione:		
	1. Szkło dęte, białe lub barwiste, po prostu dęte, nie szlifowane, nie polerowane, nie ocierane lub rznięte, na wewnętrznej stronie posrebrzane, także na zewnętrznej stronie całkiem lub częściowo żółtym lakiem powleczone lub ordynarnem malowidłem ozdobione (kule do ogrodów, świeczniki, wazy, kubki, solniczki itp.)	„	12·—
	2. inne artykuły	„	18·—
	Do Nr. 274. — Towary szklanne i kryształowe, które mają na sobie markę lub nazwę fabryki albo też osoby odprzedającej, wystającą z powierzchni płytkę szklanną, względnie wyrznięte lub wypalone, także barwisto wytarte oznaczenie pojemności, nie są wyłączone od postępowania podług Nr. 274 *a*. Towary szklanne i kryształowe, dęte po prostu lub wyciskane podpadają pod 274 *a* także i w tym razie, jeżeli na brzegu, dnie lub zatyczce są szlifowane, względnie ocierane. Zawarte w Nr. 274 *b* towary szklanne i kryształowe mogą być całkiem lub częściowo rznięte. Towary szklanne w połączeniu z metalami pospolitymi podpadają, o ile podług obowiązującego spisu towarów, cło wymierza się od nich, jako od „wyrobów ze szkła lub kryształu“ (Nr. 274), pod Nr. 274 *c* 2.		
275	Flaszki, pospolite	„	1·—
	Do Nr. 275. — Flaszki jakiegokolwiekbądź kształtu, zawierające piwo lub wodę mineralną, odprawia się jak pospolite, próżne flaszki. Pod flaszkami pospolitemi rozumie się flaszki ze szkła czarnego, brunatnego, ciemno-żółtego, żółtawego, czerwonawego, zielonawego, służące do przechowywania wina, piwa, spirytuozów, mleka i innych płynów, wyjąwszy flaszki ze szkła bezbarwnego, które do Nr. 274 należą.		
276	Gąsiory, także oplecione słomą i trzciną	„	6·—
278	Szkło, kryształ i stop (emalia) w formie pereł (conterie), naśladownictwa drogich kamieni i pryzmaty do pająków i tym podobne inne towary:		
	1. guziki szklanne i porcelanowe	„	50·—
	2. inne artykuły	„	30·—
z 283	Słód dla browarów	—	bez opłaty
	Do Nr. 284 *b*. — Suche owoce strączkowe i kukurydzę (z wyjątkiem białej) odprawia się jak „inne rodzaje zboża, osobno nie wymienione“ podług Nr. 284 *b*. Do Nr. 293. — Skrobię kartoflaną, z wyjątkiem dekstryny i skrobii kartoflanej prażonej, odprawia się także jak osad mączny.		
z 294	Skrobia:		
z *a)*	2. pospolita z wyjątkiem ryżowej:		
	koladyna	100 *kg*	6·—
	inna	„	8·—
b)	przednia lub w pudełkach	„	15·—
z 302	Owoce, suche:		
f)	śliwki suszone	„	2·—

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
ex 303	Fruits, légumes et plantes potagères:		
a)	dans le vinaigre, l'eau salée ou l'huile	100 *kg*	20·—
305	Houblon	—	exempt
308	Tourteaux de noix et d'autres matières oléagineuses	—	exempts
310	Chevaux:		
a)	ayant, au garrot, une hauteur supérieure à 1·38 mètres	p. tête	25·—
b)	autres	„	40·—
ex 320	Viande:		
ex *c)*	salée, fumée ou autrement préparée, excepté les jambons et le lard	100 *kg*	25·—
ex 326	Poissons:		
a)	frais de toute espèce	—	exempts
c)	salés ou en saumure	100 *kg*	6·—
334	Graisses autres que le saindoux	—	exemptes
335	Acide stéarique (y compris la stéarine et la palmitine)	100 *kg*	8·—
339	Abeilles vivantes avec leurs ruches	—	exemptes
	Ad no. 343. — La gélatine reprise, d'après le répertoire actuellement en vigueur, sous le no. 343, suit le régime de la colle de poisson artificielle rentrant dans le no. 343 *b)*.		
ex 348 *b)*	Boutons de nacre	100 *kg*	100·—
ex 352	Mercerie:		
ex *a)*	commune:		
	1. en verre	„	60·—
	2. autre	„	80·—
ex *b)*	fine:		
	1. en verre	„	60·—
	2. où domine le cuir de toute sorte, y compris le cuir de Russie	„	120·—
	3. autre	„	150·—
	Ad no. 352. — I. Les articles que le répertoire range dans la mercerie, sans en désigner l'espèce, suivent le régime de la mercerie fine quand ils sont garnis de soie, d'ambre véritable ou faux, d'ivoire, de nacre, d'écaille, de plumes, de fleurs artificielles ou de dentelles, ou bien encore quand ils sont dorés ou argentés. Les articles assimilés par le répertoire à la mercerie commune et qui sont fabriqués exclusivement en bois, suivent le régime de la mercerie de bois (no. 179). II. La présence de parties non essentielles en tissu, comme parfois le rembourrage (même en soie, demi-soie ou peluche) dans les articles qui, d'après le répertoire actuellement en vigueur, à cause de leurs autres qualités, ne sont pas à classifier comme mercerie, n'est pas prise en considération pour le passage de ces articles dans la catégorie de la mercerie. Les porte-montres et porte-dés, en métal commun et en verre, avec simple rembourrage en tissu, sont classifiés comme ouvrages de la matière dont ils sont formés.		

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
z 303	Owoce, jarzyny i ogrodowiny:		
a)	w occie, wodzie słonej lub oliwie	100 *kg*	20·—
305	Chmiel	—	bez opłaty
308	Makuchy z orzechów i z innego olej zawierającego materyału . . .	—	bez opłaty
310	Konie:		
a)	na kłębie mierzone, miary ponad 1·38 *m*	sztuka	25.—
b)	inne	„	40·—
z 320	Mięso:		
z *c)*	solone, wędzone lub w inny sposób przyrządzone, z wyjątkiem szynki i słoniny	100 *kg*	25·—
z 326	Ryby:		
a)	świeże wszelkiego rodzaju	—	bez opłaty
c)	solone lub w wodzie słonej	100 *kg*	6·—
334	Tłuszcze, inne jak smalec świński	—	bez opłaty
335	Kwas stearynowy (wraz z stearyną i palmityną)	100 *kg*	8·—
339	Pszczoły, żywe, z ulami	—	bez opłaty
	Do Nr. 343. — Żelatynę taryfowaną stosownie do obowiązującego spisu towarów podług Nr. 343, odprawiać się będzie jak sztuczny klej rybi należący do Nr. 343 *b*.		
z 348 *b)*	Guziki z perłowej macicy	100 *kg*	100·—
z 352	Towary galanteryjne:		
a)	pospolite:		
	1. szklanne	„	60·—
	2. inne	„	80·—
b)	przednie:		
	1. szklanne	„	60·—
	2. których główna część składowa jest ze skóry jakiegokolwiek rodzaju, także ze skóry juchtowej	„	120·—
	3. inne	„	150·—
	Do Nr. 352. — I. Towary, które w spisie towarów zaliczone są do towarów galanteryjnych bez oznaczenia gatunku, należą do towarów galanteryjnych przednich, jeżeli są ozdobione jedwabiem, prawdziwym lub fałszywym bursztynem, kością słoniową, perłową macicą, szyldkretem, piórami ozdobnemi, sztucznymi kwiatami lub koronkami, względnie, jeżeli są pozłacane lub posrebrzane. Artykuły, przydzielone w spisie towarów do towarów galanteryjnych pospolitych, zalicza się, jeżeli są wyłącznie z drzewa, do towarów galanteryjnych drewnianych (Nr. 179). II. Nie istotne części składowe z materyi, jak na przykład wyścielania (także jedwabne, półjedwabne lub pluszowe), pozostają przy towarach, które po myśli postanowień obowiązującego spisu towarów, stosownie do ich dalszej jakości taryfuje się nie jako towary galanteryjne, o tyle bez uwzględnienia, że artykuły te z powodu wspomnianego połączenia za towary galanteryjne uważane być nie mogą. Podstawki zegarowe i poduszeczki pod naparstki z metalu pospolitego i szkła z pojedynczem wyścieleniem z materyi odprawia się podług jakości materyału.		

Numéro du tarif général italien	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Lires en or
	III. Les porte-feuilles, porte-monnaies, porte-cigares, carnets de notes et articles similaires, en cuir de toute sorte, y compris le cuir de Russie, avec montures en métaux communs ni dorés, ni argentés, sont assimilés à la mercerie commune même quand le cuir est décoré de pressions en or ou en argent. Les accessoires en nickel ou de métaux nickelés sont assimilés à ceux en métal ordinaire. Les mêmes articles avec monture ou fermoir en métal précieux, sont soumis au droit de 6 lires le kilogramme. IV. Les articles en verre, en terre cuite et en porcelaine avec décorations en métaux précieux ne dépassant pas les proportions de simples accessoires, spécialement les articles en verre avec bords et décorations en argent produits par voie galvanique, sont rangés dans la mercerie fine du no. 352 *b)*.		
ex 355	Instruments de musique:		
b)	pianos:		
	1. carrés et droits	la pièce	90·—
	2. à queue	„	180·—
d)	non dénommés, à cordes:		
	1. pesant 400 *g* ou moins	„	1·50
	2. pesant plus de 400 *g*	„	1·50
e)	non dénommés, à vent:		
	1. pesant 400 *g* ou moins	„	1·50
	2. pesant plus de 400 *g*	„	1·50
f)	autres, non dénommés	„	1·50
356	Pièces détachées d'instruments de musique	100 *kg*	100·—
ex 358	Caoutchouc et gutta-percha:		
ex *f)*	bandages pour roues de voitures de tout genre, combinés avec des tissus	„	60·—
g)	en passementerie, rubans et tissus élastiques	„	130·—
ex 360	Bonnets en laine rouges, tricotés, foulés, sans houppe ou avec houppe autre qu'en soie	le cent	60·—

Numer ogólnej taryfy celnej włoskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			lirów w złocie
	III. Pularesy, sakiewki, puszki na cygara, notesy i podobne artykuły ze skóry wszelkiego rodzaju, nie wyłączając skóry juchtowej, z oprawami z metali pospolitych, nie pozłacanych ani posrebrzanych odprawia się jako towary galanteryjne pospolite także i w tym razie, jeżeli skóra opatrzona jest złotemi lub srebrnemi ozdobami wyciskanemi. Części składowe z niklu lub niklowanych metali stawia się na równi z częściami składowemi z metali pospolitych. Te same artykuły z oprawami lub zamknięciami ze szlachetnego metalu podpadają cłu w kwocie 6 lirów od kilograma. IV. Towary szklanne, gliniane i porcelanowe z ozdobami ze szlachetnego metalu, nie większemi niż zwyczajne dodatki, zwłaszcza towary szklane z brzegami i ozdobami ze srebra, na drodze galwanicznej na nich osadzonego, odprawia się jako towary galanteryjne przednie podług Nr. 352 *b*.		
z 355	Instrumenty muzyczne:		
b)	fortepiany:		
	1. stołowe i pionowe	sztuka	90·—
	2. skrzydłowe	„	180·—
d)	Instrumenty strunowe, osobno nie wymienione, ważące:		
	1. 400 *g* i mniej	„	1·50
	2. więcej niż 400 *g*	„	1·50
e)	Instrumenty dęte, osobno nie wymienione, ważące:		
	1. 400 *g* i mniej	„	1·50
	2. więcej niż 400 *g*	„	1·50
f)	inne, osobno nie wymienione:	„	1·50
356	Części pojedyncze instrumentów muzycznych	100 *kg*	100·—
z 358	Kauczuk i gutaperka:		
z *f)*	obręcze gumowe dla pojazdów wszelkiego rodzaju w połączeniu z tkaninami	„	60·—
g)	przerobione w towary pasamonnicze, taśmy i tkaniny elastyczne	„	130·—
z 360	Czapki wełniane czerwone, dziane, foluszowane, bez kutasa lub z kutasem nie jedwabnym	100 sztuk	60·—

Tarif B.

(Droits à l'entrée en Autriche-Hongrie.)

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
9	Figues:		
a)	fraîches	100 *kg*	1·—
b)	sèches:		
	1. en boîtes, petites caisses ou petits paniers	»	2·40
	2. disposées en tresses ou autrement emballées	»	2·—
ex 10	Raisins secs (à l'exception des corinthes) en grappes ou disposés en tresses, en boîtes ou petites caisses, ne dépassant pas le poids de 5 *kg*	»	28·50
11	Cèdres, citrons, cédrats	—	exempts
12	Oranges	—	exemptes
13	Cèdres, citrons, cédrats et oranges dans l'eau salée; oranges petites, vertes; écorces d'oranges, de cédrats et de cèdres, même moulues ou dans l'eau salée	—	exempts
ex 14	Pistaches	100 *kg*	28·—
16	Amandes:		
a)	sèches, avec ou sans coque	—	exemptes
b)	vertes, en coque	100 *kg*	3·—
ex 17	Caroubes et châtaignes	—	exemptes
ex 17	Olives, fraîches, sèches et salées	100 *kg*	3·—
18	Pignons mondés; grenades	»	15·—
ex 31	Haricots	»	2·40
32	Vesces et lupins	»	2·40
ex 34	Riz mondé et brisures de riz	»	3·60
	Ad no. 34. — Le riz brut, totalement ou en partie avec sa balle, destiné aux piles à riz pour être perlé, ainsi que le riz et les brisures de riz destinés à la fabrication de l'amidon, moyennant permis et l'accomplissement des conditions et des mesures de contrôle, à déterminer par voie d'ordonnance, ne payent que la moitié et, si l'importation a lieu par mer, le quart du droit le plus réduit en vigueur au moment de l'importation, pour le riz mondé.		
ex 35	Raisins frais, de table, en colis postaux	—	exempts
ex 36	Noix mûres	100 *kg*	3·60
ex 36	Noisettes mûres	»	2·50

Taryfa B.

(Cła od towarów przywożonych do Austro-Węgier.)

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
9	Figi:		
a)	świeże	100 *kg*	1·—
b)	suszone:		
	1. w pudełkach, skrzyneczkach lub koszyczkach	„	2·40
	2. w wiankach lub jakiemkolwiek innem opakowaniu .	„	2·—
z 10	Jagody winne i grona, suszone, z wyjątkiem koryntek, z szypułkami lub w wiankach, w pudełkach lub skrzyneczkach, ważące nie więcej jak 5 *kg*	„	28·50
11	Cytryny, limonie, cedraty	—	bez opłaty
12	Pomarańcze	—	bez opłaty
13	Cytryny, limonie, cedraty i pomarańcze, w wodzie słonej; pomarańcze niedojrzałe, małe; skórki pomarańczowe, cedratowe i cytrynowe, także mielone lub w wodzie słonej	—	bez opłaty
z 14	Pistacye	100 *kg*	28·—
16	Migdały:		
a)	suszone, w łusce lub wyłuszczone	—	bez opłaty
b)	niedojrzałe, w łusce	100 *kg*	3·—
z 17	Chleb świętojański i kasztany	—	bez opłaty
z 17	Oliwki, świeże, suszone lub nasolone	100 *kg*	3·—
18	Pineolki (orzechy cyrbelowe), wyłuskane; jabłka granatowe . .	„	15·—
z 31	Fasola	„	2·40
32	Wyka, łubin	„	2·40
z 34	Ryż, wyłuszczony, także odpadki ryżu	„	3·60
	Do Nr. 34. — Za ryż surowy, cały, albo częściowo tylko w łuskach, dla młynów ryżu do polerowania następnie za tego rodzaju ryż jak i odpadki ryżu do wyrobu krochmalu, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które osobnem rozporządzeniem się przepisze, płaci się połowę a przy dowozie morzem, czwartą część obowiązującej w danym przypadku najniższej stopy celnej za ryż wyłuszczony.		
z 35	Winogrona, świeże, stołowe, w opakowaniach pocztowych	—	bez opłaty
z 36	Orzechy, dojrzałe	100 *kg*	3·60
z 36	Orzechy laskowe, dojrzałe	„	2·50

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
37 *a—c*	Fruits non dénommés ailleurs, frais:		
	1. abricots	—	exempts
	2. pêches	100 *kg*	2·40
	3. cerises	"	1·20
	4. griottes	"	1·20
	5. fraises	"	10·—
	6. pommes, poires et coings:		
	a) en vrac	—	exempts
	b) en sacs:		
	α) d'au moins 50 *kg* poids brut:		
	du 1er septembre au 30 novembre	—	exempts
	du 1er décembre au 31 août	100 *kg*	2·—
	β) de moins de 50 *kg*	"	2·—
	c) autrement emballés:		
	α) dans un emballage simple	"	3·70
	β) dans un emballage au moins double	"	5·—
	7. prunes:		
	a) prunes (Hauszwetschken):		
	du 1er septembre au 30 novembre	—	exempts
	du 1er décembre au 31 août	100 *kg*	2·40
	b) autres	"	2·40
	8. autres fruits non spécialement dénommés	—	exempts
	9. tous les fruits frais importés en colis postaux jusqu'à 5 *kg* inclusivement	—	exempts
	Observation. Les pommes, les poires et les coings importés sans récipients ou en sacs d'au moins 50 *kg* poids brut dans des wagons à compartiments seront considérés suivant le cas comme fruits non emballés ou comme fruits en sacs à la condition que les wagons n'aient pas plus de huit compartiments. Seront également considérés, suivant le cas, comme fruits non emballés ou comme fruits en sacs, les pommes, les poires et les coings importés sans récipients ou en sacs d'au moins 50 *kg* poids brut, dans des navires à compartiments, à la condition que la capacité de chaque compartiment soit d'au moins 6 mètres cubes. Les compartiments des wagons et des navires peuvent être recouverts ou revêtus de paille ou de papier, ou même préparés avec des couches de paille.		
40	Truffes	—	exempts
41	Oignons et ails	100 *kg*	3·—
42	Choux, frais	—	exempts
43	Légumes, non dénommés ailleurs, et autres plantes culinaires, frais:		
a)	légumes de table, fins	—	exempts
b)	autres	—	exempts

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
37 *a*—*c*)	Owoce, osobno nie wymienione, świeże:		
	1. morele	—	bez opłaty
	2. brzoskwinie	100 *kg*	2·40
	3. czereśnie	„	1·20
	4. wiśnie	„	1·20
	5. poziomki	„	10·—
	6. jabłka, gruszki i pigwy:		
	a) nie opakowane	—	bez opłaty
	b) bez opakowania w workach:		
	α) gdy ważą przynajmniej 50 *kg* brutto:		
	od 1. września do 30. listopada	—	bez opłaty
	od 1. grudnia do 31. sierpnia	100 *kg*	2·—
	β) gdy ważą mniej jak 50 *kg* brutto	„	2·—
	c) w innem opakowaniu:		
	α) w pojedynczem opakowaniu	„	3·70
	β) w wielokrotnem opakowaniu	„	5·—
	7. Śliwki:		
	a) domowe:		
	od 1. września do 30. listopada	—	bez opłaty
	od 1. grudnia do 31. sierpnia	100 *kg*	2·40
	b) inne	„	2·40
	8. Inne owoce, osobno nie wymienione	—	bez opłaty
	9. Wszelkie owoce świeże w opakowaniach pocztowych wagi do 5 *kg* włącznie	—	bez opłaty
	Uwaga. Jabłka, gruszki i pigwy, świeże, uważa się za nieopakowane, względnie jako tylko w workach nadchodzące, gdy się je dowozi nieopakowane lub w workach wagi co najmniej 50 *kg* wozami, które nie mają więcej, jak ośm oddziałów.		
	Tak samo uważać należy za nieopakowane, względnie jako wolno w workach nadchodzące jabłka, gruszki i pigwy, świeże, w razie, gdy nadchodzą wolno lub w workach wagi co najmniej 50 *kg* brutto okrętami opatrzonymi w przedziały a pojemność każdego z tych przedziałów wynosi co najmniej 6 metrów sześciennych.		
	Przedziały wozowe, względnie okrętowe mogą być obłożone lub nakryte słomą lub też papierem lub słomą wybite; mogą też być utworzone zapomocą warstw ze słomy.		
40	Trufle	—	bez opłaty
41	Cebula i czosnek	100 *kg*	3·—
42	Kapusta, świeża	—	bez opłaty
43	Jarzyny, osobno nie wymienione, i inne rośliny do kuchennego użytku, świeże:		
a)	jarzyny stołowe, przednie	—	bez opłaty
b)	inne	—	bez opłaty

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
44	Légumes de toute sorte (à l'exception des truffes) et autres plantes culinaires, préparés (séchés à l'étuve ou autrement, foulés, coupés, pulvérisés ou autrement réduits en morceaux):		
a)	légumes séchés à l'étuve, même salés:		
	1. melons, champignons, artichauts, rhubarbe et asperges .	100 *kg*	9·40
	2. tomates	„	4·—
	3. autres	„	4·70
b)	autres, même salés; préparés en saumure ou au vinaigre, y compris les olives et la conserve de tomates, en fûts ou barils:		
	1. conserve de tomates	„	4·—
	2. autres articles	„	4·70
ex 48	Graine de moutarde, non moulue, en fûts	—	exempte
49 *b)*	Graines de trèfle	100 *kg*	8·—
50	Semences de graminées	—	exemptes
52	Semences non spécialement dénommées	—	exemptes
54	Fleurs d'ornement (y compris les branches avec fruits), coupées, liées ou non en bouquets, même montées sur fils métalliques:		
a)	fraîches	—	exemptes
ex 55	Feuilles, herbes, branches (sans fruits ni fleurs), coupées, liées ou non en bouquets, même montées sur fils métalliques:		
a)	fraîches	—	exemptes
ex *b)*	séchées, non teintes ni imprégnées ou autrement préparées	—	exemptes
ex 56	Plantes vivantes (même en pots ordinaires, en baquets ou similaires):		
a)	plantes en fleur	100 *kg*	8·—
b)	arbres ou arbustes	„	7·—
c)	oignons à fleurs, tubercules, rhizomes et bulbes	„	4·—
d)	ceps de vignes	„	1.—
e)	autres, y compris les plants, les boutures, les greffes et les pousses	—	exemptes
ex 61	Matières végétales à rembourrer, pour ouvrages tressés, pour brosses, pour balais; paille, foin, litière	—	exempts
62	Plantes et parties de plantes, non dénommées ailleurs:		
a)	fraîches	—	exemptes
b)	séchées ou préparées (pulvérisées ou autrement réduites en morceaux, ou teintes)	—	exemptes
63	Boeufs	100 *kg* poids vif	9·40
67	Veaux	par tête	5·—
72	Mulets, bardots et ânes	—	exempts
73	Volaille de toute sorte (excepté le gibier):		
a)	vivante:		
	1. oies	—	exemptes
	2. autre	100 *kg*	4·70
b)	morte, même éventrée, plumée ou privée des extrémités . . .	„	16·—

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
44	Jarzyny wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem trufli) i inne rośliny do kuchennego użytku, przyrządzone (suche, suszone, ściśnięte, pokrajane, sproszkowane, lub w inny sposób rozdrobnione):		
a)	Jarzyny suszone, także solone:		
	1. melony champignony, karczochy, rzewień i szparagi . . .	100 *kg*	9·40
	2. pomidory	„	4·—
	3. inne	„	4·70
b)	inne, także nasolone; w wodzie słonej lub w occie, łącznie z oliwkami i konserwami pomidorowemi, w beczkach lub stągwiach:		
	1. konserwy z pomidorów	„	4·—
	2. inne	„	4·70
z 48	Gorczyca, nie mielona, w beczkach	—	bez opłaty
49 *b)*	Koniczyna, inna	100 *kg*	8·—
50	Nasiona traw	—	bez opłaty
52	Nasiona, osobno nie wymienione	—	bez opłaty
54	Kwiaty ozdobne (także gałązki z owocami do ozdoby), poodcinane, nie powiązane lub związane, także na drucie:		
a)	świeże	—	bez opłaty
z 55	Służące do ozdoby liście, trawa, gałęzie (bez owoców i kwiatów), poodcinane, nie powiązane lub związane, także na drucie:		
a)	świeże	—	bez opłaty
z *b)*	suche, niebarwione, nie napuszczane lub w inny jaki sposób przysposobione	—	bez opłaty
z 56	Rośliny żywe (także w zwyczajnych wazonach, kubłach itp.):		
a)	rośliny kwitnące	100 *kg*	8·—
b)	drzewa i krzaki	„	7·—
c)	cebulki kwiatowe, owoce rosnące w ziemi i karpy (rhizomen i bulby)	„	4·—
d)	latorośle winne	„	1·—
e)	inne, także szczepy, rozsady, zrazy i wypustki drzew	—	bez opłaty
z 61	Materyał roślinny do wyścielania, plecionek, szczotek i mioteł; słoma, siano, podściółka	—	bez opłaty
62	Rośliny lub części roślin, osobno nie wymienione:		
a)	świeże	—	bez opłaty
b)	suche lub przyrządzone (sproszkowane lub w inny jaki sposób rozdrobnione lub też barwione)	—	bez opłaty
63	Woły	100 *kg* żywej wagi	9·40
67	Cielęta	od sztuki	5·—
72	Muły, mułoosły i osły	—	bez opłaty
73	Ptactwo wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem dzikiego):		
a)	żywe:		
	1. gęsi	—	bez opłaty
	2. inne	100 *kg*	4·70
b)	nieżywe, także wypatroszone, skubane, lub bez kończyn . . .	„	16·—

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
ex 75	Poissons frais (excepté les carpes) et scampi	—	exempts
	Ad no. 77. — Sont repris sous ce numéro, en franchise de droit, les testacés et crustacés *(granchi, mazanete, etc.)*, bruts, ne se prêtant pas à la consommation, servant d'amorce pour la pêche, par exemple crabes dépécées et semblables, s'il n'y a pas de doute sur leur qualité et leur emploi comme amorce.		
79	Oeufs de volaille et jaune d'oeufs liquide même mélangé avec blanc d'oeufs	100 *kg*	2·35
	Blanc d'oeufs, liquide	—	exempt
	Observation. — Jaune d'oeufs pour usage industriel, dénaturé	—	exempt
80 *(Notes)*	1. Miel en rayons en ruches, sans abeilles vivantes	—	exempt
	2. Ruches avec abeilles vivantes, même avec du miel en rayons et de la cire	—	exemptes
83	Cuirs et peaux, bruts (verts ou secs, même salés ou passés à la chaux, mais non autrement travaillés)	—	exempts
84	Poils de toute sorte, bruts ou préparés (cardés, bouillis, teints ou traités aux mordants, à l'exception du crin frisé); soies de porc	—	exempts
ex 85	Plumes à lit	—	exemptes
ex 87	Graines de vers à soie	—	exemptes
ex 88	Beurre naturel, frais	100 *kg*	24·—
ex 104	Huile d'olive, pure, en fûts et futailles, en outres ou vessies . . .	„	4·—
	Ad no. ex 104. — Mélanges d'huile d'olive avec d'autres huiles grasses du no. 104 en fûts, futailles, outres ou vessies . . .	„	10 —
	Observations aux nos. 103 et 104. — 1. Les huiles d'olive, de ricin et d'arachide, pour usages techniques, en fûts et futailles, en outres ou vessies, dénaturées sous contrôle des bureaux de douane spécialement autorisés à cet effet .	„	2·—
	2. Huile d'olive extraite par le sulfure de carbone	—	exempte
ex 106 *b)*	Huile d'olive, en bouteilles, en récipients de fer blanc *(stagnoni)*, en cruches ou en autres récipients semblables, pesant moins de 25 *kg*	100 *kg*	22·—
ex 109 *a)*	Vermouth en fûts	„	47·60
ex 109	Jus de citron	—	exempt
116	Pâtes alimentaires (c'est-à-dire maccaroni, nouilles et autres produits semblables de farine, non cuits)	—	Droit de la farine
117 *a)*	Viande fraîche	100 *kg*	30·—
ex 118	Charcuterie:		
	salami, salamini, mortadelle, zamponi et cotechini	„	50·—

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
z 75	Ryby, świeże (wyjąwszy karpie) i scampi	—	bez opłaty
	Do Nr. 77. — Pod tym numerem odprawia się bez opłaty skorupiaki (granchi, mazanete itp.), surowe, do jedzenia nieprzydatne, służące za przynętę w rybołowstwie, jak np. pokawałkowane kraby itp., jeżeli co do własności i użytku jako przynęta niema żadnej wątpliwości.		
79	Jaja drobiu i żółtka jaj, w stanie płynnym, także z białkiem zmieszane	100 *kg*	2·35
	Białko z jaj, płynne	—	bez opłaty
	Uwaga. Żółtko z jaj do celów przemysłowych, denaturowane .	—	bez opłaty
80 (Uwaga)	1. Miód z woskiem w ulach, bez żyjących pszczół	—	bez opłaty
	2. Ule z żyjącemi pszczołami, także z miodem i woskiem . .	—	bez opłaty
83	Błamy i skóry, surowe (wilgotne lub suche, także nasolone lub nawapnione, ale dalej nie obrobione)	—	bez opłaty
84	Włosy wszelkiego rodzaju, surowe lub przyrządzone (wyczesane, gotowane, zabarwione lub bejcowane, z wyjątkiem plecionych [Krollhaar]); szczeć	—	bez opłaty
z 85	Pierze	—	bez opłaty
z 87	Jaja jedwabników	—	bez opłaty
z 88	Masło naturalne, świeże	100 *kg*	24·—
z 104	Oliwa, czysta, w beczkach i beczułkach, szawłokach lub pęcherzach	„	4·—
	Do Nr. z 104. — Mieszaniny oliwy z innymi tłustymi olejami Nru 104 w beczkach lub beczułkach, szawłokach lub pęcherzach	„	10·—
	Uwagi do Nr. 103 i 104. — 1. Oliwa, olej rącznikowy i olej z orzechów ziemnych w beczkach lub beczułkach, szawłokach i pęcherzach, do użytku przemysłowego, pod kontrolą osobno upoważnionych urzędów celnych denaturowane	„	2·—
	2. Olej siarkowy	—	bez opłaty
z 106 *b)*	Oliwa w butelkach, blaszankach *(stagnoni)*, dzbanach i podobnych naczyniach poniżej 25 *kg*	100 *kg*	22·—
z 109 *a)*	Piołun w beczkach	„	47·60
z 109	Sok cytrynowy	—	bez opłaty
116	Towary z ciasta (t. j. maccaroni, makaron i tego rodzaju wyroby z mąki nie pieczone)	—	cło od mąki
117 *a)*	Mięso, świeże	100 *kg*	30·—
z 118	Kiełbasy mięsne:		
	salami, salamini, mortadella, zamponi i cotechini	—	50·—

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
ex 119	Fromages:		
ex *a)*	fromages de table, fins:		
	1. *stracchino, gorgonzola, fontina, montasio et grana (parmigiano, lodigiano, reggiano)*	100 *kg*	12·—
ex 121	Poissons non dénommés ailleurs, salés et en saumure, fumés, séchés (excepté la morue)	„	10·—
122	Poissons, préparés (marinés ou à l'huile, etc.), en fûts	„	35·—
ex 130	Jus de fruits, préparés avec du sucre, et marmelades	„	85·—
ex 130	Ecorces de fruits du midi, candies	„	60·—
ex 130	Fruits candis	„	80·—
ex 131	Comestibles de toute sorte, en boîtes, en bouteilles et autres récipients semblables hermétiquement fermés:		
	-- olives	„	80·—
	— conserve de tomates	„	45·—
	— fruits, légumes et autres plantes culinaires, préparés . . .	„	85·—
	— poissons marinés ou à l'huile	„	85·—
ex 132	Câpres	„	15·—
142	Pierres (y compris le marbre, l'albâtre et la serpentine) brutes ou simplement dégrossies ou sciées sur trois côtés tout au plus; plaques non fendues, ni sciées	—	exemptes
144	Minerais, non dénommés ailleurs, même traités	—	exempts
146 *a)*	Craie blanche, spath pesant (sulfate de baryte, natif), bruts . . .	—	exempts
148 *b)*	Terres colorantes, calcinées, moulues, lavées, comprimées . . .	100 *kg*	1·20
ex 150	Terres et matières minérales, non dénommées ailleurs, brutes . .	—	exemptes
151	Jus de réglisse, concentré, en caisses (même sous forme de baguettes ou bâtons) ou formé en pains	100 *kg*	9·50
	Ad no. 151. — Est exclu de cette position le jus de réglisse en petits tuyaux, bandeaux et semblables.		
ex 155 *b)*	Huiles volatiles des fruits du genre „citrus“ (huiles d'oranges, de citrons, de bergamotes, de mandarines etc.)	„	35·—
159	Autres écorces, y compris les racines, feuilles, fleurs, fruits (par exemple myrobalans), vélanèdes, sumac, galles et similaires, même coupés, moulus ou autrement réduits en morceaux, pour la teinture et pour le tannage	—	exempts
ex 162	Extraits de sumac et de bois de châtaignier	100 *kg*	3·60
ex 168	Terres bitumineuses et pierres bitumineuses (pierres d'asphalte et marnes bitumineuses comprises), brutes	—	exemptes
ex 174	Manne	—	exempte
ex 180	Déchets de coton	—	exempts
ex 183	Fils de coton, à un bout, écrus:		
a)	jusqu'au no. 12 anglais	100 *kg*	14·—
b)	au delà du no. 12 jusqu'au no. 29 anglais	„	19·—
ex 202	Chanvre brut, roui, broyé, teillé, sérancé, blanchi, teint et déchets de chanvre	—	exempts

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
z 119	Ser:		
z *a)*	przedni stołowy:		
	1. *stracchino, gorgonzola, fontina, montasio i grana (parmesan, lodigiano, reggiano)*	100 *kg*	12·—
z 121	Ryby, osobno nie wymienione, nasolone i w wodzie słonej, wędzone, suszone (z wyjątkiem sztokfisza)	„	10·—
122	Ryby, przyrządzone (marynowane lub w oliwie itp.), w beczkach .	„	35·—
z 130	Sok owocowy, z cukrem przyprawiony, i marmelady	„	85·—
z 130	Skórki z owoców południowych, kandyzowane	„	60·—
z 130	Owoce kandyzowane	„	80·—
z 131	Wszystkie środki spożywcze w szczelnie zamkniętych puszkach, butelkach itp.:		
	— oliwki	„	80·—
	— konserwy pomidorowe	„	45·—
	— owoce, jarzyny i inne rośliny do kuchennego użytku przyrządzone	„	85·—
	— ryby, marynowane lub w oliwie	„	85·—
z 132	Kaparki	„	15·—
142	Kamienie (łącznie z marmurem, alabastrem i serpentynem) surowe lub tylko z grubsza ociosane albo nie na więcej jak trzech stronach piłowane; płyty nie łupane i nie piłowane	—	bez opłaty
144	Rudy, osobno nie wymienione, także oczyszczone	—	bez opłaty
146 *a)*	Biała kreda, baryt (siarczan barytu, naturalny), surowy	—	bez opłaty
148 *b)*	Ziemie barwierskie, palone, mielone, wymulone, ściśnięte	100 *kg*	1.20
z 150	Ziemie i istoty kopalinne, osobno nie wymienione, surowe . . .	—	bez opłaty
151	Sok lukrecyowy, do gęstości wygotowany w skrzynkach (także w laskach i laseczkach) albo w bryłach	100 *kg*	9·50
	Do Nr. 151. — Od postępowania podług tej pozycyi wyjęty jest sok lukrecyowy w rurkach, tasiemkach itp.		
z 155 *b)*	Olejki eteryczne z owoców gatunku cytrusu (olejek pomarańczowy, cytrynowy, bergamotowy, mandarynowy itp.)	„	35·—
159	Inne kory, następnie korzenie, liście, kwiaty, owoce (naprzykład mirobalany), żołędzianki, sumach, dębianki itp. także pokrajane, mielone lub w inny sposób rozdrobnione, do barwienia lub garbowania	—	bez opłaty
z 162	Wyciąg z sumachu i drzewa kasztanowego	100 *kg*	3·60
z 168	Ziemie i kamienie części smolne zawierające (także kamienie asfaltowe i ił smołowy), surowe	—	bez opłaty
z 174	Manna	—	bez opłaty
z 180	Odpadki z bawełny	—	bez opłaty
z 183	Przędza bawełniana, pojedyncza, surowa:		
a)	do Nr. 12 num. ang.	100 *kg*	14·—
b)	ponad Nr. 12 do Nr. 29 num. ang.	„	19·—
z 202	Konopie, surowe, roszone, międlone, czesane, bielone, barwione, także odpadki	—	bez opłaty

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
ex 204	Fils de lin (de fibres de lin ou d'étoupe de lin):		
a)	à un bout, écrus	100 *kg*	3·60
c)	retors	„	43·—
ex 205	Fils de chanvre (de fibres de chanvre et d'étoupe de chanvre, même mélangées avec d'autres matières textiles appartenant à la XXIII. classe):		
a)	à un bout, écrus	„	3·60
c)	retors	„	43·—
ex 207	Tissus de lin, non façonnés (ayant seulement une *Grundbindung*):		
ex *a)*	écrus:		
	2. présentant de 41 jusqu'à 160 fils de chaîne et de trame dans le carré de 2 *cm* de côté	„	29·—
ex *b)*	blanchis, lessivés, teints, imprimés, tissés en couleurs:		
	1. présentant jusqu'à 80 fils de chaîne et de trame dans le carré de 2 *cm* de côté	„	48·—
ex 216	Tissus de chanvre, même mélangés avec d'autres fils appartenant à la XXIII. classe, non façonnés (ayant seulement une *Grundbindung*):		
a)	écrus:		
	1. présentant jusqu'à 40 fils de chaîne et trame dans le carré de 2 *cm* de côté	„	15·—
	2. présentant de 41 jusqu'à 160 fils de chaîne et trame dans le carré de 2 *cm* de côté	„	29·—
ex *b)*	blanchis, lessivés, teints, imprimés, tissés en couleurs:		
	1. présentant jusqu'à 80 fils de chaîne et de trame dans le carré de 2 *cm* de côté	„	48·—
219 *a)*	Cordes, cordages, câbles, ayant 5 *mm* de diamètre et au-dessus, même blanchis ou goudronnés	„	15·—
ex 220	Laine en suint, laine lavée, déchets de laine	—	exempts
ex 239 *a)*	Crin frisé	100 *kg*	15·—
240	Cocons; déchets de soie, non filés	—	exempts
242	Soie (dévidée ou moulinée), même retorse:		
a)	écrue	—	exempte
b)	blanchie (dégommée)	100 *kg*	80·—
c)	teinte:		
	1. en noir	„	80·—
	2. en autres couleurs	„	90·—
243 *a)*	Bourre de soie (déchets de soie filés), même retorse: écrue ou blanchie	—	exempte
250	Tissus de soie pure non dénommés ailleurs:		
a)	unis:		
	1. non teints ou teints en noir	100 *kg*	480·—
	2. teints en autres couleurs, imprimés, tissés en couleurs . .	„	530·—
b)	façonnés	„	950·—

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
z 204	Przędza lniana (z włókien i kłaków lnianych:)		
a)	pojedyncza, surowa	100 *kg*	3·60
c)	skręcona	„	43·—
z 205	Przędza konopna (z włókien i kłaków konopnych, także zmięszana z innemi, do klasy XXIII należącemi przędziwami:		
a)	pojedyncza, surowa	„	3·60
c)	skręcona	„	43·—
z 207	Tkaniny lniane, bez deseniu (tylko z głównem wiązaniem):		
z *a)*	surowe:		
	2. w wątku i osnowie 41 do 160 nitek na 2 *cm* kwadratowe .	„	29·—
z *b)*	bielone, popielone, barwione, drukowane, w kilku barwach tkane:		
	1. w wątku i osnowie 80 nitek na 2 *cm* kwadratowe	„	48·—
z 216	Tkaniny konopne, także zmięszane z innemi do klasy XXIII należącemi przędzami, bez deseniu (tylko z głównem wiązaniem):		
a)	surowe:		
	1. w wątku i osnowie do 40 nitek na 2 *cm* kwadratowe . .	„	15·—
	2. w wątku i osnowie 41 do 160 nitek na 2 *cm* kwadratowe .	„	29·—
z *b)*	bielone, popielone, barwione, drukowane, w kilku barwach tkane:		
	1. w wątku i osnowie do 80 nitek na 2 *cm* kwadratowe . .	„	48·—
219 *a)*	Powrozy, liny, sznury o średnicy 5 *mm* lub więcej, także bielone, napuszczone mazią	„	15·—
z 220	Wełna surowa, płukana i odpadki wełny	—	bez opłaty
z 239 *a)*	Włosy końskie pozwijane (Krollhaare)	100 *kg*	15·—
240	Jedwab w pęczkach (oprzędy); odpadki jedwabiu, nieuprzędzione .	—	bez opłaty
242	Jedwab (zesnuty albo przędziony), także kręcony:		
a)	surowy	—	bez opłaty
b)	bielony	100 *kg*	80·—
c)	barwiony:		
	1. czarny	„	80·—
	2. w innych barwach	„	90·—
243 *a)*	Pela (odpadki jedwabiu, uprzędzione) także skręcona:		
	surowa lub bielona	—	bez opłaty
250	Tkaniny z samego jedwabiu, osobno nie wymienione:		
a)	gładkie:		
	1. nie barwione lub barwione na czarno	100 *kg*	480·—
	2. innej barwy, drukowane, wielobarwnie tkane	„	530·—
b)	wzorzyste	„	950·—

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
ex 267	Chapeaux pour hommes et pour enfants:		
	b) de feutre:		
	1. non garnis:		
	en feutre de poil	la pièce	0·50
	en feutre de laine	»	0·35
	2. garnis:		
	en feutre de poil	»	0·60
	en feutre de laine	»	0·42
	ex *c)* de paille, d'écorce, de copeaux et d'autres matières semblables:		
	1. non garnis	»	0·25
	2. garnis	»	0·50
ex 268	Chapeaux pour dames et pour fillettes, de paille, d'écorce, de copeaux et d'autres matières semblables:		
	ex *a)* non garnis	»	0·35
	ex *b)* garnis	»	0·65
	Ad nos. 267 et 268. — Les chapeaux pour dames et pour fillettes, ayant la forme et la garniture des chapeaux pour hommes, sont classifiés comme chapeaux pour hommes.		
ex 275 *a)*	Balais de *saggina,* emmanchés ou non	100 *kg*	3·60
ex 280	Tapis de pied et nattes, grossiers, non teints	»	10·—
281 *b)*	Ouvrages tressés, fins, même en union avec des matières communes:		
	— tresses de paille (en forme de rubans de toute sorte), non combinées avec d'autres matières	»	4·60
	— tresses de copeaux, pour fonds de cribles, pour chapeaux, nattes etc., non teintes	»	1·20
	— autres articles	»	36·—
ex 282	Ouvrages de vannerie (même d'osier):		
a)	ordinaires (paniers grossiers pour emballage et pour transport, paniers de coche, paniers pour linge, nasses et similaires), en baguettes avec ou sans écorce, non passés au mordant, ni teints, ni vernissés ou laqués, sans combinaison avec d'autres matières	»	5·50
287	Papier d'emballage, pesant 30 *g* et plus par mètre carré:		
a)	non teint	»	3·60
b)	teint en pâte ou goudronné	»	4·50
296 *a)*	Papier non dénommé ailleurs, lissé	»	9·—
333	Peaux de bouc, de chèvre et de chevreau, finies, à l'exception des peaux pour gants et des peaux laquées	»	43·—
334	Peaux de mouton et d'agneau, finies, à l'exception des peaux pour gants et des peaux laquées	»	43·—
ex 335	Peaux pour gants, à l'exception de celles teintes en noir	»	43·—
ex 337	Cuirs et peaux, non dénommés ailleurs, excepté le parchemin . .	»	43·—
340	Chaussures de tout genre, entièrement ou en partie en cuir, même en combinaison avec des tissus ou d'autres matières, la paire pesant:		
	a) plus de 1200 *g*	»	70·—
	b) plus de 600 jusqu'à 1200 *g*	»	94·—
	c) 600 *g* ou moins	»	106·—
	d) pantoufles et chaussures d'intérieur, sans égard au poids .	»	70·—

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
z 267	Kapelusze męskie i dla chłopców:		
	b) pilśniowe:		
	1. nie ubrane:		
	z pilśni włosiennej	od sztuki	0·50
	z pilśni wełnianej	„	0·35
	2. ubrane:		
	z pilśni włosiennej	„	0·60
	z pilśni wełnianej	„	0·42
	z *c)* ze słomy, łyka, wiórów i innych podobnych materyałów:		
	1. nie ubrane	„	0·25
	2. ubrane	„	0·50
z 268	Kapelusze damskie i dla dziewcząt ze słomy, łyka, wiórów i innych podobnych materyałów:		
	z *a)* nie ubrane	„	0·35
	z *b)* ubrane	„	0·65
	Do Nrów 267 i 268. — Kapelusze damskie i dla dziewcząt pod względem kształtu i ubrania na wzór męskich sporządzone odprawia się jak te ostatnie.		
z 275 *a)*	Miotły z sagginy (ze słomy prosa błotnego), także z styliskiem . .	100 *kg*	3·60
z 280	Rogoże pod nogi i maty niebarwione	„	10·—
281 *b)*	Plecionki, przednie, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami:		
	— powrósła (plecionki wstęgowate wszelkiego rodzaju ze słomy) bez połączenia z innymi materyałami	„	4·60
	— plecionki łubiane na sita, na kapelusze, na nakrycia stołów itp., niebarwione	„	1·20
	— inne przedmioty	„	36·—
z 282 *a)*	Towary plecione (także z lozy): pospolite (ordynarne kosze do pakowania, ręczne, wozowe i na bieliznę, więcierze i t. p.) z prętów z kory nieobranych lub obranych, niebejcowane, niebarwione, niepokostowane ani też lakierowane, bez połączenia z innymi materyałami . . .	„	5·50
287	Papier pakunkowy wagi 30 *g* i więcej na m^2:		
a)	niebarwiony	„	3·60
b)	w masie barwiony lub maziony	„	4·50
296 *a)*	Papier, osobno nie wymieniony, gładki	„	9·—
333	Skóra koźla, kozia i kozlęca, przysposobiona, z wyjątkiem skóry na rękawiczki i skóry lakierowanej	„	43·—
334	Skóra owcza i jagnięca, przysposobiona, z wyjątkiem skóry na rękawiczki i skóry lakierowanej	„	43·—
z 335	Skóra na rękawiczki, z wyjątkiem barwionej na czarno	„	43·—
z 337	Skóra osobno nie wymieniona, z wyjątkiem pergaminu	„	43·—
340	Obuwie wszelkiego rodzaju w całości lub częściowo ze skóry, także w połączeniu z towarami tkackimi lub innymi materyałami, gdy para waży:		
	a) więcej niż 1200 *g*	„	70·—
	b) więcej niż 600 aż do 1200 *g*	„	94·—
	c) 600 *g* lub mniej	„	106·—
	d) pantofle i patynki, bez względu na wagę	„	70·—

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
341	Gants de peau (même simplement découpés ou combinés avec des tissus), même brodés	100 *kg*	150·—
ex 347	Bois feuillard, même avec fermetures; bois en éclisses pour tamis, pour cordonniers et pour fourbisseurs et balais de ramille	„	3·50
ex 356	Ouvrages de tonnellerie:		
	ex *a)* bruts, non combinés avec d'autres matières	„	3·60
	ex *b)* bruts, combinés avec du fer ou d'autres métaux communs	„	7·20
ex 361 *b)* 2	Boutons de corozo	„	55·—
ex 361 *b)* 2	Boutons d'os ou de corne	„	60·—
383 *a)*	Perles en verre blanc ou coloré, ni peint. ni doré, ni argenté . .	„	4·80
	Ad no. 383 *a)*. — Les articles connus sous la dénomination de verrerie de Venise, tels que perles, *conterie*, rentrent sous le no. 383 *a)*, même s'ils sont passés sur des fils pour faciliter leur emballage et leur transport.		
384	Pendeloques massives en verre pour lustres, etc., même colorées, passées à la meule, avec ou sans oeillets; verre filé, même coloré	„	4·80
385 *a)*	Boutons en verre avec ou sans oeillets, coraux en verre, petites boules en verre, larmes en verre, tous ces objets même en verre coloré: ni peints, ni dorés, ni argentés	„	4·80
ex 387	Ouvrages en perles de verre (à l'exception des imitations de perles précieuses), en pierres fausses, en petites plaques de verre, en verre filé et similaires, sans combinaison avec d'autres matières	„	28·—
388 *a)*	Ouvrages en verre et en émail, non dénommés ailleurs: même en union avec des matières autres que celles indiquées sous *b)* à *d)*	„	28·—
	Ad nos. 387 et 388. — Les *conterie* de Venise (émaux, larmes de verre, perles, verre filé) rentrent sous les nos. 387 et 388 *a)* avec le droit de 28 couronnes, même si elles sont en union avec le caoutchouc, le cuir et les métaux non précieux, ni dorés, ni argentés.		
ex 391	Plaques d'albâtre, de marbre ou de serpentine, ayant plus de 16 *cm* d'épaisseur, brutes (simplement fendues ou sciées) . .	—	exemptes
394 *a)* 2	Plaques d'albâtre, de marbre ou de serpentine, ayant 16 *cm* ou moins d'épaisseur, brutes (dégrossies, fendues, sciées) . .	—	exemptes
ex 396	Ouvrages d'albâtre, de marbre ou de serpentine, non spécialement dénommés:		
a)	dégrossis, sciés ou martelés:		
	1. non tournés, simplement moulurés ou ouvrés	100 *kg*	3·60
ex 399	Chaux hydraulique		1·—
402	Meules de moulin, même cerclées en fer ou avec des gaînes de métal; pierres lithographiques	—	exemptes
403 *a)*	Pierres à adoucir ou à aiguiser, naturelles, sans union avec d'autres matières	—	exemptes
ex 408	Ouvrages, fins, polis, en marbre ou en albâtre	100 *kg*	36·—

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
341	Rękawiczki, skórzane (także tylko skrojone lub w połączeniu z towarami tkackimi), także z haftem	100 *kg*	150·—
z 347	Gałęzie na obręcze, także z zamknięciem; wióry na sita, dla szewców i mieczowników; miotły z chrustu	„	3·50
z 356	Towary bednarskie:		
	z *a)* surowe, nie połączone z innymi materyałami	„	3·60
	z *b)* surowe, w połączeniu z żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami	„	7·20
z 361 *b)* 2	Guziki z orzecha kamiennego	„	55·—
z 361 *b)* 2	Guziki kościane lub rogowe	„	60·—
383 *a)*	Dętki ze szkła białego lub kolorowego, jednak nie pomalowane, pozłacane lub posrebrzane	„	4·80
	Do Nr. 383 *a)*. — Artykuły znane pod nazwą towarów szklannych weneckich: jak perły, conterie, należą do Nr. 383 *a*, także i wtedy, jeżeli — celem łatwiejszego zapakowania i transportu — nanizane są na nitki.		
384	Wisiorki szklanne, lite, do pająków i t. p., także kolorowe, szlifowane, z uszkami lub bez nich; przędza szklanna, także barwiona	„	4·80
385 *a)*	Wisiorki szklanne z uszkami lub bez nich, korale szklanne, kuleczki szklanne, łzy szklanne, także ze szkła kolorowego; ani nie pomalowane, ani pozłacane lub posrebrzane	„	4·80
z 387	Wyroby z dętek (z wyjątkiem naśladowań prawdziwych pereł), z fałszywych kamieni, płytek szklannych, przędziwa szklannego, lub t. p., nie w połączeniu z innymi materyałami	„	28·—
388 *a)*	Towary szklanne i emaliowane, osobno nie wymienione:		
	także w połączeniu z innymi, jak pod *b* do *d* wymienionymi materyałami	„	28·—
	Do Nr. 387 i 388. — Wyroby szklanne, conterie, weneckie (emalia, łzy szklanne, perły, przędziwo szklanne) podlegają Nrom 387 i 388 *a* po stopie celnej w kwocie 28 K, nawet wtedy, jeżeli są w połączeniu z kauczukiem, skórą i nieszlachetnymi nie pozłacanymi ani też nie posrebrzanymi metalami.		
z 391	Płyty z alabastru, marmuru lub serpentynu, grubości więcej jak 16 *cm*, surowe (tylko łupane piłą rznięte)	—	bez opłaty
394 *a)* 2	Płyty alabastrowe, marmurowe lub serpentynowe grubości 16 *cm* lub mniej, surowe (ociosane, łupane, piłą lub rznięte)	—	bez opłaty
z 396	Wyroby z alabastru, marmuru lub serpentynu, osobno nie wymienione:		
a)	ociosane, piłą rznięte lub młotem obrobione:		
	1. pojedynczo profilowane lub pojedynczo robione, nie toczone	100 *kg*	3·60
z 399	Wapno hydrauliczne	„	1·—
402	Kamienie młyńskie, także z obręczami żelaznemi lub w osłonach metalowych; kamienie litograficzne	—	bez opłaty
403 *a)*	Kamienie szlifierskie i marmurki naturalne, bez połączenia . . .	—	bez opłaty
z 408	Towary kamienne, przednie, polerowane, z marmuru lub alabastru	100 *kg*	36·—

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
411	Briques, non réfractaires, non vernissées:		
	a) briques, tuiles ordinaires, carreaux ordinaires, en argile (terre glaise), cuites ou non, sans lavoration ultérieure:		
	1. briques et carreaux ordinaires	100 *kg*	0·06
	2 tuiles ordinaires	„	0·18
	ex *b)* briques façonnées (cunéiformes, radiales, perforées, etc.), briques de revêtement, briques flottantes, en argile (terre glaise), cuites ou non, sans lavoration ultérieure:		
	1. briques creuses, briques perforées et plaques perforées .	„	0·18
	2. briques façonnées, autres	„	0·24
	3. briques de revêtement	„	0·06
	4. briques flottantes	„	0·60
	Ad no. 411 ex *b* 1. — Rentrent sous ce numéro les hourdis en forme de briques et de plaques rectangulaires ayant une surface unie (lisse).		
ex 411 *b)*	Tuiles cannelées, en argile (terre glaise), sans lavoration ultérieure	„	1·20
ex 417	Dalles de revêtement pour murailles et carrelage d'une épaisseur jusqu' à 30 *mm* (excepté celles de porcelaine):		
	a) non vernissées:		
	1. unicolores, d'une épaisseur de 15 à 30 *mm* . . .	„	3·—
	ex 2. dalles de revêtement pour murailles et carrelage (mattonelle) en terre argileuse ordinaire, s'endurcissant par la cuisson, sans engobage, unicolores, d'une épaisseur de 7 à 12 *mm*	„	3·—
	Ad no. 417 *a)* ex 2. — Sont reprises sous ce numéro les dalles de la qualité sus-indiquée ayant la couleur rouge ou jaunâtre propre à l'argile qui a servi à leur fabrication, sans addition de couleurs, ou bien colorées en noir par un procédé de cuisson, sans addition de couleur ou de manganèse.		
422	Poterie commune en terre argileuse ordinaire se colorant par la cuisson	„	1·20
ex 531	Machines pour la filature de la soie.	„	7·—
ex 570	Ouvrages non dénommés ailleurs, faits entièrement ou en partie de coraux vrais ou factices, à l'exception de ceux qui rentrent sous les nos. 567 et 568	*kg*	4·50
ex 571	Coraux (naturels ou factices), ouvrés (égrisés, taillés), non montés	100 *kg*	57·—
ex 580	Orgues d'église	„	30·—
596 ex *a)*	Soufre (en morceaux ou en canons), même moulu et fleur de soufre	—	exempts
598 *d)*	Acide borique:		
	1. brut	—	exempt
	2. raffiné	—	exempt
599 ex *a)*	Borax brut	—	exempt
599 ex *a)*	Tartre brut	—	exempt
599 ex *a)*	Lies de vin, sèches	—	exemptes
599 ex *i)*	Borax raffiné	100 *kg*	6·50
600 ex *a)*	Citrate et tartrate de chaux	—	exempts
ex 611	Colle (excepté la colle de poisson)	100 *kg*	9·50
ex 612	Caséine	„	14·30

Numer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
411	Cegły, nie ogniotrwałe, niepolewane:		
	a) cegły do murowania pospolite, dachówki i cegły do bruku, z gliny, niepalone lub palone, dalej nieobrobione:		
	1. pospolite cegły do murowania i brukowiec	100 *kg*	0·06
	2. dachówki, pospolite	„	0·18
	z *b)* cegły fasonowe (cegły klinowate, radialne, drążone i t. p.), tynkówki (do pokrycia muru), cegły ruchome tak zwane pływające, z gliny, niepalone lub palone, dalej nie obrobione:		
	1. kamienie wydrążone, wiercone i płyty wiercone	„	0·18
	2. cegły fasonowe, inne	„	0·24
	3. tynkówki	„	0·06
	4. cegły ruchome	„	0·60
	Uwaga do Nr. 411 z *b)* 1. — Do tego numeru należą także tak zwane „*hourdis*“ w kształcie cegieł prostokątnych i płyt z gładką powierzchnią.		
z 411 *b)*	Dachówki felcowane z gliny, dalej nie obrobione	„	1·20
z 417	Płyty do wykładania ścian i podłóg do 30 *mm* grubości (z wyjątkiem płyt porcelanowych):		
	a) niepolewane:		
	1. jednokolorowe więcej jak 15 do 30 *mm* grube	„	3·—
	z 2. płyty do wykładania ścian i podłóg (mattonelle) ze zwyczajnej, przy paleniu twardniejącej gliny, bez nalewu, jednokolorowe, grubości 7 do 12 *mm*.	„	3·—
	Uwaga do Nr. 417 *a)* z 2. — Tu należą tego rodzaju płyty barwy naturalnej czerwonej lub żółtawej gliny, z której są wyrabiane, bez dodatku barwika, jakoteż przez proces palenia, bez dodawania barwików lub niedokwasu manganezyi (brunsztynu) na czarno zabarwione (parzone).		
422	Pospolite naczynia garncarskie z gliny pospolitej, barwnie się wypalającej	„	1·20
z 531	Maszyny do przędzenia jedwabiu	„	7·—
z 570	Wyroby, osobno nie wymienione, całe lub częściowo z prawdziwych lub fałszywych korali (z wyjątkiem należących do Nrów 567 i 568)	*kg*	4·50
z 571	Korale (prawdziwe lub fałszywe), obrobione (szlifowane, rznięte), nieoprawione	100 *kg*	57·—
z 580	Organy kościelne	„	30·—
596 z *a)*	Siarka (w kawałkach i laskach), także mielona i kwiat siarczany .	—	bez opłaty
598 *d)*	Kwas borowy:		
	1. surowy	—	bez opłaty
	2. oczyszczony	—	bez opłaty
599 z *a)*	Boraks, surowy	—	bez opłaty
599 z *a)*	Kamień winny, surowy	—	bez opłaty
599 z *a)*	Drożdże winne, suche	—	bez opłaty
599 z *i)*	Boraks, oczyszczony	100 *kg*	6·50
600 z *a)*	Cytrynian i winian wapna	—	bez opłaty
z 611	Klej (z wyjątkiem kleju rybiego)	100 *kg*	9·50
z 612	Kazeina	„	14·30

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
637 *a)*	Savons communs	100 *kg*	9·—
ex 638	Bougies en cire (flambeaux, bougies filées)	»	28·—
ex 638	Allumettes en cire et en stéarine	»	7·—
ex 647	Livres et autres imprimés, même calendriers avec écrits littéraires, journaux, musique	—	exempts
648	Gravures sur cuivre et sur acier, lithographies, gravures sur bois, gravures artistiques en couleurs et similaires; tous ces produits à l'exception de ceux dénommés au no. 299; photographies	—	exemptes
649	Peintures sur bois ou sur métaux communs, sur toile ou sur pierre; tableaux originaux et dessins sur papier	—	exempts
651	Statues (même bustes et figures d'animaux), ainsi que bas-reliefs et haut-reliefs, de pierre, en pièces dépassant 5 *kg*, ainsi que statues, bustes et figures d'animaux en métal ou en bois, au moins de grandeur naturelle	—	exempts
ex 652	Engrais animaux	—	exempts
ex 653	Son (même son d'amandes); déchets de la fabrication du riz; balle de riz; résidus, solides, de la fabrication d'huiles grasses, même moulus	—	exempts
ex 654 *a)*	Marc de raisins pour la fabrication des alcools, sous contrôle . .	—	exempt
ex 655	Lies de vin, en pâte, pour la fabrication des alcools, sous contrôle	—	exemptes

Nummer ogólnej taryfy celnej austro-węgierskiej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
637 *a)*	Mydło, pospolite	100 *kg*	9·—
z 638	Świece woskowe, pochodnie woskowe, stoczki	„	28·—
z 638	Zapałki woskowe i stearynowe	„	7·—
z 647	Książki, druki, także kalendarze z dodatkami literackimi, gazety, nuty	—	bez opłaty
648	Miedzio- i staloryty, litografie, drzeworyty, obrazy drukowane barwami i t. p.; te wszystkie z wyjątkiem należących do Nr. 299; fotografie	—	bez opłaty
649	Malowidła na drzewie lub nieszlachetnych metalach, na płótnie lub kamieniu; obrazy oryginalne i rysunki na papierze	—	bez opłaty
651	Posągi (także popiersia i zwierzęce figury) jakoteż wypukło- i płaskorzeźby kamienne, w sztukach cięższych niż po 5 *kg*; podobnież posągi, popiersia i zwierzęce figury metalowe lub drewniane, jednak najmniej naturalnej wielkości	—	bez opłaty
z 652	Nawóz, zwierzęcy	—	bez opłaty
z 653	Otręby (także otrąbki migdałowe); odpadki ryżu, łuski z ryżu; pozostałości, stałe, z fabrykacyi olejów tłustych, także mielone . .	—	bez opłaty
z 654 *a)*	Wytłoczyny z winogron do wyrobu wódki, pod kontrolą	—	bez opłaty
z 655	Drożdże winne, ciastowate, do wyrobu wódki, pod kontrolą . . .	—	bez opłaty

Article additionnel.

Afin de donner au trafic des districts des frontières respectives les facilités qu'exigent les besoins du commerce journalier, les Hautes Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

§ 1er

a) L'Autriche-Hongrie s'engage à accorder à la fonte et aux débris de fer introduits de l'Italie dans les usines des districts du Tirol méridional, de Condino, Tione et de la vallée de Ledro, pour y être ouvrés, la franchise de tous droits à l'entrée jusqu'à la quantité annuelle *maximum* de trois mille quintaux métriques de vieux fers ou débris de fer, et de deux mille quintaux de fonte.

b) Le Gouvernement italien, de son côté, accorde la rentrée, absolument libre de tous droits, aux fers ci-dessous spécifiés provenant de l'affinage des vieux fers ou débris de fer, et de la fonte, exportés de l'Italie, dans la quantité maximum, indiquée à l'alinea *a* et traitée dans les susdites usines.

Pour chaque quintal métrique (100 kilogrammes) de fonte et de débris exportés d'Italie, le Gouvernement italien admettra, respectivement, à l'importation en franchise:

soit kilogrammes 75 de fer en barres, essieux bruts, cercles, socs de charrue et gros instruments tranchants, pour 20 kilos de débris ou vieux fers et pour 80 kilos de fonte;

soit kilogrammes 67 de petits instruments tranchants, de chaînes, pioches, haches, scies et garnitures de portes et fenêtres ou casserollerie *(padellame)* pour 25 kilos de débris ou vieux fers et pour 75 kilos de fonte;

soit, enfin, 72 kilogrammes de clouterie pour 100 kilos de vieux fers ou débris exportés.

Le complément des quantités respectives sus-énoncées, pour former 100 kilogrammes représente les déchets de fabrication relatifs à chaque produit, à l'effet d'établir le décompte des droits de douane.

Dans le cas où l'on aurait employé pour la fabrication des produits nommés sous *b)* non seulement de la fonte ou des débris de fer importés de l'Italie, mais aussi du fer de provenance de l'Autriche-Hongrie, il sera tenu compte du rapport dans lequel les matières importées de l'Italie entrent dans le mélange.

Ce rapport sera, le cas échéant, constaté par les autorités douanières des Hautes Parties contractantes, pour chaque usine et pour chaque espèce de produits.

Artykuł dodatkowy.

Ażeby handel dotyczących okręgów pogranicznych ułatwić w sposób odpowiadający potrzebom codziennego obrotu, wysokie strony rokujące zgodziły się, jak następuje:

§ 1.

a) Austro-Węgry zobowiązują się, żelazo surowe i odłamki żelaza przesyłane z Włoch do przerobienia w fabrykach południowo-tyrolskich, znajdujących się w okręgach Condino, Tione i w dolinie Ledrony przepuszczać całkiem bez opłaty cła wchodowego w rocznej ilości najwyżej aż do 3000 cetnarów metrycznych żelaziwa i odłamków żelaza a 2000 cetnarów metrycznych żelaza surowego.

b) Rząd włoski zezwala natomiast przywozić napowrót, całkiem bez opłaty cła następujące wyroby z żelaziwa, odłamków tegoż i z żelaza surowego, w rzeczonych fabrykach z maksymalnej pod *a)* wzmiankowanej ilości wyrobione.

Za każdy cetnar metryczny (100 kilogramów) żelaza surowego i odłamków żelaza z Włoch wywiezionego rząd włoski wpuszczać będzie napowrót bez opłaty cła:

albo 75 kilogramów sztab żalaznych, osi surowych, obręczy żelaznych, lemieszów i wielkich narzędzi do krajania, odpowiadających 20 kilogramom żelaziwa i odłamków żelaza a 80 kilogramom żelaza surowego,

albo 67 kilogramów małych narzędzi do krajania, łańcuchów, motyk, siekier, pił, tudzież osad do drzwi i okien, lub naczyń (casserollerie), odpowiadających 25 kilogramom żelaziwa lub odłamków żelaza a 75 kilogramom żelaza surowego,

albo nakoniec 72 kilogramów gwoździ, odpowiadających 100 kilogramom żelaziwa lub odłamków żelaza.

To, co nie dostaje do uzupełnienia wyszczególnionych tu ilości do 100 kilogramów, uważa się za zachodzący zwykle przy fabrykacyi wzmiankowanych wyrobów ubytek, na który ma się wzgląd przy obliczaniu cła.

W takim razie, gdyby do wyrobienia przedmiotów pod *b)* wyliczonych użyto nie tylko żelaza surowego lub odłamków żelaza z Włoch wprowadzonych, lecz także żelaza austryacko-węgierskiego, uwzględniany będzie stosunek mieszaniny, w jakim wyrób zawiera w sobie materyały z Włoch wprowadzone.

Ten stosunek mieszaniny oznaczać będą w każdym z osobna przypadku władze cłowe obu wysokich stron rokujących dla każdej z osobna fabryki i dla każdego z osobna wyrobu.

c) L'exportation et, respectivement, l'importation d'Italie en Autriche-Hongrie, de la fonte et des débris, la rentrée et, respectivement, la réexportation d'Autriche-Hongrie en Italie, des produits susmentionnés se fera par le même bureau de douane italien et, respectivement, autrichien, situé à la frontière de l'Italie et du Tirol du sud, et sous le régime de l'admission temporaire et du cautionnement des droits d'entrée austro-hongrois.

d) La rentrée en Italie doit avoir lieu dans un terme de six mois. Le montant des droits crédités restera acquis à la douane autrichienne pour toutes les quantités non réexportées dans ce terme. Ce terme pourra, dans des cas exceptionnels, être prolongé par accord des Administrations douanières sur la demande de l'importateur.

Les Administrations douanières s'entendront, avant la mise en vigueur du traité, sur les mesures de détail pour assurer l'exécution des stipulations de ce paragraphe.

Les produits ci-après désignés, originaires du Val Vestino et entrant en Italie par la douane de Casello, accompagnés de certificats d'origine délivrés par les autorités compétentes, n'acquitteront, jusqu'à concurrence annuelle des quantités ci-dessous indiquées, que le 50 pour cent des droits conventionnels italiens, savoir: fromages (en dehors du Brindza, dont le régime est réglé au protocole final II), 25 q.; beurre 65 q.; viande fraîche 30 q.

§ 2.

L'Italie s'engage à admettre à l'exportation en franchise des droits de sortie les déchets de soie grèges, destinés à être filés dans les filatures de Gorizia.

§ 3.

Resteront libres de tout droit de douane et de timbre sur les reçus de la douane, à l'importation et à l'exportation, dans le trafic des frontières en Autriche-Hongrie et en Italie:

a) toutes les quantités de marchandises dont la somme totale à prélever n'atteint pas le chiffre de dix *heller* ou dix *centesimi*;

b) herbes pour la nourriture du bétail, foin, paille, fanes, mousse pour emballage et calfatage; fourrages, jonc et cannes ordinaires, plantes vivantes (plants et provins de vigne), céréales en gerbes, plantes légumineuses, chanvre et lin non battus, pommes de terre, olives fraîches;

c) Żelazo surowe i odłamki żelaza należy wywozić a względnie przywozić z Włoch do monarchii austryacko-węgierskiej a wymienione powyżej wyroby żelaza należy przywozić napowrót, a względnie wywozić napowrót z monarchii austryacko-węgierskiej do Włoch przez tę samą komorę włoską względnie austryacką na granicy między Włochami a południowym Tyrolem z zachowaniem przytem przepisów, tyczących się obrotu apreturowego i za zabezpieczeniem ceł dowozowych austryacko-węgierskich.

d) Powrót do Włoch następować ma w przeciągu sześciu miesięcy. Z zakredytowanych ceł przepada na komorach austryackich kwota odpowiednia ilościom nie wywiezionym napowrót w tym okresie. W przypadkach wyjątkowych termin ten może być przedłużony za porozumieniem się obydwu administracyi cłowych na prośbę tego, kto towar wprowadził.

Zanim traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, administracye celne obu stron porozumieją się co do szczegółowych przepisów w celu zabezpieczenia wykonania niniejszych postanowień.

Od płodów poniżej wymienionych, z doliny Vestino pochodzących, do Włoch przez komorę w Castello wprowadzanych, jeżeli do nich dołączone będą świadectwa pochodzenia, opłacać się będzie aż do ilości rocznych niżej podanych tylko 50 od sta kwot włoskiego cła umownego a to: od sera (wyjąwszy bryndzę, co do której postępowanie ze względu na cło przepisane jest w protokole końcowym pod II), aż do 25 *q*; od masła aż do 65 *q*; od świeżego mięsa aż do 30 *q*.

§ 2.

Włochy zobowiązują się, że pozwalać będą na wolny od opłaty wywóz odpadków jedwabiu surowego, o ile przeznaczone są do przerabiania w goryckich przędzalniach peli.

§ 3.

W obrocie przez granicę, tak przy dowozie jak i wywozie wolne będą od wszelkich opłat celnych, jakoteż od obowiązku stemplowania kwitów celnych:

a) wszelkie ilości towarów, od których ogólna suma należytości wynosi mniej niż dziesięć halerzy lub dziesięć centymów;

b) trawa, siano, słoma, mierzwa, mech do pakowania i zatykania, pasza, sitowie i trzcina pospolita, rośliny żyjące (szczepy i latorośle winne), zboże w snopach, strączywo z łodygami, len i konopie nie międlone, ziemniaki, świeże oliwki;

c) ruches avec abeilles vivantes;

d) sang de bestiaux;

e) œufs de toute sorte;

f) lait frais et lait caillé;

g) charbons de bois et de terre, tourbe et charbon de tourbe;

h) pierres à bâtir et de taille, pierres à paver et meules, pierres ordinaires à aiguiser, cons ordinaires pour faux et faucilles, toutes ces pierres, soit taillées, soit non taillées, mais ni polies, ni taillées en dalles; scories, cailloux, sable; chaux et plâtre, crus; marne, argile, et en général, toute sorte de terre ordinaire servant à fabriquer des briques, pots, pipes et vases;

i) briques;

k) son, *sansa* (déchets d'olives pressées, entièrement secs), tourteaux de colza et autres déchets de fruits et de graines oléagineuses, cuits et pressés;

l) cendre à lessive et cendre de houille, engrais, y compris le *guano,* lies, lavures, drêche, marc, balayures et déchets de toute sorte; tessons d'objets en pierre ou en argile; lavures d'or et d'argent; limon;

m) le riz à monder et les céréales à moudre sous contrôle douanier et en tenant compte de la proportion du rendement.

n) pain et farine, en quantité de 10 kilogrammes ou moins,

viande fraîche, en quantité de 4 kilogrammes ou moins,

fromage, en quantité de 2 kilogrammes ou moins.

beurre frais, en quantité de 2 kilogrammes ou moins; en tant que tous ces articles ne sont pas importés par la poste, pour les habitants des districts-frontière.

La faculté concernant l'exportation et l'importation temporaire du riz à monder (lit. *m)* est admise seulement dans le cas où il s'agirait de riz récolté sur des propriétés traversées par la ligne frontière. Cette faculté est subordonnée à l'autorisation des autorités de finance locales. Les Hautes Parties contractantes se mettront d'accord pour fixer toutes les dispositions qui devront régler cette matière.

c) ule z żywemi pszczołami;

a) krew bydlęca;

e) jaja wszelkiego rodzaju;

f) mleko, także zsiadłe (twaróg);

g) węgle drzewne, węgiel kamienny, torf i węgle torfowe;

h) kamienie do budowy i ciosowe, brukowe i młyńskie, tudzież ordynarne kamienie szlifierskie i ordynarne osełki do kos i sierpów; wszystkie te kamienie ociosane lub nieociosane, lecz ani wygładzone ani porznięte na płyty, dalej żużel, krzemień, piasek, niepalone wapno i gips, margiel, glina i wogóle ziemia pospolita jakiegokolwiek rodzaju na cegły i garnki, fajki i naczynia;

i) cegły do murowania;

k) otręby, sansa (wytłoczone, całkiem suche skórki z oliwek), olejne makuchy i inne pozostałości wytłoczonych i wygotowanych owoców i nasion olejnych;

l) popiół z ługu i popiół z węgla kamiennego, nawóz (także guano), braha, pomyje, wytłoczyny i łupiny z wytłoczonych jagód, śmiecie, skorupy z towarów kamionkowych i glinianych, wyskrobki złota i srebra, muł;

m) ryż do łuskania i cerealia do mielenia pod kontrolą celną i z odpowiedniem uwzględnieniem stosunku uzyskanego produktu;

n) chleb i mąka w ilości, co najwięcej 10 kilogramów,

świeże mięso w ilości co najwięcej 4 kilogramów,

ser w ilości, co najwięcej 2 kilogramów,

świeże masło w ilości, co najwięcej 2 kigramów; o ile wszystkie te towary dla mieszkańców pogranicznego okręgu nie pocztą się dowozi.

Ułatwienie pod względem czasowego wywozu i dowozu ryżu do łuskania (lit. *m)* dotyczy jedynie przypadku, w którym rozchodzi się o ryż zebrany na posiadłościach ziemskich, przez które granica przechodzi. Ułatwienie to zawisłe jest od upoważnienia miejscowych władz skarbowych. Wysokie strony rokujące porozumieją się w sprawie ustalenia wszelkich zarządzeń w tej sprawie potrzebnych.

§ 4.

Seront exempts des droits de douane d'importation et d'exportation, et jouiront du libre passage, en dehors des routes douanières, les bêtes de labour, les instruments agricoles, le mobilier et les effets que les paysans, domiciliés aux extrêmes frontières, importeront ou exporteront par la ligne douanière pour leurs travaux agricoles, ou par suite du changement de leur domicile.

§ 5.

Les produits naturels, y compris le riz mondé, récoltés dans les propriétés de ressortissants des Hautes Parties contractantes, qui se trouveraient séparées par la ligne frontière austro-italienne, des habitations et fermes, seront exempts des droits d'entrée et de sortie à leur transport dans ces bâtiments (habitations ou fermes), pour le terme à compter de la saison des moissons jusqu'à la fin de décembre.

§ 6.

Les concessions contenues aux §§ 3 et 4 sont accordées, en Autriche-Hongrie, à tout le district-frontière, et en Italie aux habitants d'une zone, le long de la frontière, qui, sauf des exceptions locales motivées par les exigences du service douanier, ne sera pas inférieure à $7^1/_2$ kilomètres.

Les Hautes Parties contractantes s'entendront sur les mesures pour permettre, sauf l'observation des règles spéciales à établir, pour chaque cas et pour les localités, où ou le jugera nécessaire, le libre passage, en dehors des routes douanières, des objets qui sont libres en Autriche-Hongrie et en Italie de droits de douane, tant à l'entrée qu'à la sortie.

Cartel de douane.

Article 1er.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'oblige à coopérer, dans les formes déterminées par les dispositions suivantes, à ce que les contraventions aux lois douanières ou à celles des monopoles d'État de l'autre Partie contractante, soient prévenues, découvertes et punies.

Article 2.

Chacune des Hautes Parties contractantes obligera ses fonctionnaires, chargés d'empêcher ou de dénoncer les contraventions aux lois de douane ou des monopoles d'État, dès qu'ils seront informés qu'une contravention aux lois susdites de l'autre Partie contractante se prépare ou a déjà été commise, à faire, dans le premier cas, leur possible

§ 4.

Bydło robocze i narzędzia rolnicze, tudzież sprzęty i rzeczy, które włościanie przy samej granicy mieszkający, wprowadzają lub wyprowadzają za linię cłową dla uprawy pól lub z powodu przenosin, nie będą podlegały cłom wchodowym i wychodowym, ani obowiązkowi trzymania się dróg cłowych.

§ 5.

Podobnież płody surowe (licząc tu ryż wyłuszczony) pochodzące z tej części posiadłości poddanych obu stron rokujących, którą linia graniczna oddziela od budynków mieszkalnych i gospodarskich, transportowane do tychże budynków mieszkalnych lub gospodarskich w czasie od zbioru aż do końca grudnia, będą wolne od cła wchodowego i wychodowego.

§ 6.

Ustępstwa, zawarte w §§ 3 i 4 przyznaje się jednak w monarchii austryacko-węgierskiej tylko okręgowi pogranicznemu, we Włoszech tylko mieszkańcom pasu wzdłuż granicy, mającego $7^1/_2$ kilometrów szerokości z miejscowymi wyjątkami potrzebnymi dla dobra służby celnej.

Wysokie strony rokujące porozumieją się z sobą co do warunków, pod którymi w pewnych okolicach, gdzie to będzie uznane za potrzebne, może być w każdym z osobna przypadku dozwolone przeprowadzenie przez granicę poza obrębem dróg celnych takich przedmiotów, które w monarchii austryacko-węgierskiej i we Włoszech, tak przy wchodzie jak i przy wychodzie są wolne od cła.

Kartel celny.

Artykuł 1.

Każda z wysokich stron rokujących zobowiązuje się dopomagać w myśl postanowień poniżej zamieszczonych do zapobiegania przekroczeniom ustaw drugiej strony o cłach i monopolach państwowych, tudzież do ich odkrywania i karania.

Artykuł 2.

Każda z wysokich stron rokujących zobowiąże funkcyonaryuszów swoich, przeznaczonych do zapobiegania przekroczeniom własnych ustaw o cłach i monopolach państwowych albo do donoszenia o nich, aby, jak tylko się dowiedzą, że takież ustawy drugiej strony mają być lub zostały przekroczone, w pierwszym przypadku przeszkadzali ile możności

pour l'empêcher par tous les moyens à leur portée, et dans les deux cas, à la dénoncer à l'autorité compétente de leur pays.

Article 3.

Les autorités des finances d'une Partie contractante devront faire connaître aux autorités des finances de l'autre les contraventions aux lois de douane et des monopoles d'État qui leur auraient été signalées, et les renseigner sur tous les faits et détails y relatifs, en tant qu'elles auront pu les découvrir.

Sont autorisés à faire de telles communications et à donner de tels renseignements, en Autriche-Hongrie, les Directions des districts des finances, les Inspecteurs des finances, les Douanes principales et les Commissaires des districts de la garde des finances, en Italie les Intendances de finance, les Douanes principales, les Inspecteurs et les Officiers de la garde de finance.

Article 4.

Les bureaux de perception des Hautes Parties contractantes devront toujours laisser prendre connaissance aux employés supérieurs des finances, qui y seront autorisés par l'autre Partie, sur leur demande et dans le bureau même, des registres et autres documents se rapportant au mouvement commercial entre les Hautes Parties contractantes, ainsi qu'à la circulation et à l'entrepôt des marchandises soumises au contrôle spécial de la douane.

Article 5.

Les Hautes Parties contractantes s'accordent réciproquement le droit de déléguer, auprès de leurs bureaux douaniers, des employés pour prendre connaissance des opérations de ces bureaux, en ce qui concerne la matière douanière et la surveillance de la frontière; il sera, dans ce but, accordé toute facilité auxdits employés.

Les Hautes Parties contractantes se donneront réciproquement tous les éclaircissements désirables sur la comptabilité et la statistique des deux territoires douaniers.

Article 6.

Dans l'intention de prévenir et de découvrir les tentatives de contrebande, les autorités dirigeantes des finances, les employés de douane et des monopoles d'État, ainsi que les agents de la garde de finance des Hautes Parties contractantes, s'aideront avec empressement non seulement en se communiquant dans ce but, dans le plus court délai, leurs observations, mais en entretenant, les uns et les autres, des rapports continuels, afin de prendre, de concert, les mesures les plus propres pour obtenir le résultat en vue.

wszelkimi użyć się dającymi środkami popełnieniu przekroczenia a w obydwu przypadkach, aby jak najrychlej zawiadomili właściwą władzę swojego kraju.

Artykuł 3.

Władze skarbowe jednej strony, dowiedziawszy się o przekroczeniach ustaw celnych lub monopolowych drugiej strony, obowiązane są uwiadomić o nich władze skarbowe tej ostatniej i udzielić im wszelkiego wyjaśnienia rzeczowego co do odnośnych czynów o ile je mogą rozpoznać.

Do takich uwiadamiań i informacyi uprawnione są: w Austro-Węgrzech (powiatowe) dyrekcye skarbu, inspektorowie (nadinspektorowie) skarbu, komory główne i okręgowi kierownicy nadzoru straży skarbowej, we Włoszech dyrekcye podatków niestałych, komory główne, inspektorowie i oficerowie straży skarbowej.

Artykuł 4.

Urzędy poborowe stron rokujących obowiązane są pozwolić na żądanie w każdym czasie wyższym urzędnikom skarbowym, przez drugą stronę do tego upoważnionym, przeglądać w siedzibie urzędu rejestry i inne dokumenty, tyczące się obrotu towarowego pomiędzy obydwoma państwami jakoteż odbytu i składów dla towarów podlegających osobnemu nadzorowi urzędowemu (kontroli).

Artykuł 5.

Strony rokujące nadają sobie wzajemnie prawo wysyłania do swoich komór urzędników w celu wywiedzenia się, jak są załatwiane czynności, tyczące się cel i dozoru granicznego, do czego urzędnikom tym czynione być mają z gotowością wszelkie ułatwienia.

Strony rokujące będą sobie wzajemnie udzielały wszelkich pożądanych wyjaśnień, tyczących się rachunkowości i statystyki na obydwu obszarach celnych.

Artykuł 6.

Wyższe władze skarbowe, urzędnicy ceł i monopolów rządowych, jakoteż funkcyonaryusze straży skarbowej każdej ze stron obowiązani są dopomagać sobie jak najchętniej do zapobiegania przemytnictwu lub do odkrywania go i w tym celu nietylko udzielać sobie swoich spostrzeżeń w jak najkrótszym czasie, lecz nadto zostawać ciągle w porozumieniu dla używania za wspólną zgodą jak najwłaściwszych środków.

Article 7.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à empêcher que des provisions de marchandises qui peuvent être considérées comme destinées à être frauduleusement introduites sur les territoires de l'autre Partie, soient accumulées près de la frontière, ou qu'elles y soient déposées, sans être soumises à des mesures de précaution suffisantes pour prévenir la contrebande.

Dans les districts-frontière, il ne sera, en règle générale, permis d'établir des dépôts de marchandises étrangères non nationalisées que dans les lieux où se trouvent des bureaux de douane; dans ce cas l'autorité douanière mettra sous clef ces dépôts et les surveillera. Si, dans un cas spécial, il ne peut être procédé à la mise sous clef, on adoptera d'autres mesures de contrôle propres à atteindre, d'une manière aussi sûre que possible, le but contemplé.

Les provisions de marchandises étrangères nationalisées et de marchandises indigènes ne pourront dépasser dans les districts-frontière les exigences du commerce licite, c'est-à-dire du commerce proportionné à la consommation locale dans le propre pays. En cas de soupçon que les provisions de marchandises étrangères nationalisées ou de marchandises indigènes dépassent les exigences de la consommation locale et qu'elles soient destinées à la contrebande, ces dépôts doivent être assujettis, en tant que les lois le permettent, à des contrôles douaniers spéciaux afin de prévenir la contrebande.

Artykuł 7.

Każda z wysokich stron rokujących zobowiązuje się niedopuszczać, by zapasy towarów, które możnaby uważać za przeznaczone do przemycania na obszar drugiej strony, były nagromadzane w pobliżu granicy tejże strony lub trzymane na składzie bez środków ostrożności dostatecznie zabezpieczających od możliwego nadużycia.

W okręgu pogranicznym utrzymywanie składów towarów zagranicznych, nieoclonych, dozwalane być ma zwyczajnie tylko w miejscach, w których znajduje się komora a i w takim razie zostawać winny pod zamknięciem i kontrolą władzy celnej. Gdyby w szczególnych przypadkach zamknięcie urzędowe nie dało się zastosować, zarządzone być winny inne, ile możności zabezpieczające środki kontroli.

Zapasy towarów zagranicznych oclonych, jakoteż towarów krajowych w okręgu pogranicznym nie powinny przekraczać potrzeby dozwolonego, t. j. miejscowej konsumcyi we własnym kraju odpowiadającego obrotu. Gdyby zachodziło podejrzenie, że się nagromadziły zapasy towarów tego ostatniego rodzaju ponad wzmiankowaną potrzebę i w celu przemycenia, w takim razie składy takie, o ile to prawnie jest dozwolone, oddane być winny pod szczególną kontrolę władzy celnej, mogącą zapobiedz przemytnictwu.

Article 8.

Sur la demande des autorités compétentes des finances ou judiciaires de l'une des Hautes Parties contractantes, celles de l'autre devront prendre ou provoquer, auprès des autorités compétentes de leur pays, les mesures nécessaires pour établir les faits et rassembler les preuves des actes de contrebande commis ou tentés au détriment des droits de douane ou des monopoles d'État, et pour obtenir, selon les circonstances, la séquestration provisoire des marchandises.

Les autorités de chacune des Hautes Parties contractantes devront déférer aux demandes de cette nature, comme s'il s'agissait de contraventions aux lois de douane et aux monopoles d'État de leur propre pays.

De même, les fonctionnaires de la douane et des monopoles d'État, ainsi que les agents de la garde de finance de l'une des Hautes Parties contractantes, pourront, sur requête adressée à l'autorité dont ils relèvent par les autorités compétentes de l'autre Partie, être appelés à déposer, par devant l'autorité compétente de leur pays, sur les circonstances relatives à la contravention tentée ou commise sur les territoires de l'autre Haute Partie contractante.

Artykuł 8.

Na żądanie właściwych władz skarbowych lub sądów jednej ze stron rokujących, władze skarbowe lub sądy drugiej strony obowiązane będą użyć lub władzom właściwym swojego kraju zaproponować użycie środków potrzebnych do ustalenia istoty czynu lub zebrania dowodów przekroczeń popełnionych lub usiłowanych na szkodę ceł i monopolów pierwszej strony, tudzież zależnie od okoliczności do tymczasowego przytrzymania towarów.

Władze każdej ze stron rokujących obowiązane są uczynić zadość przedstawieniom tego rodzaju w taki sposób, jak gdyby chodziło o przekroczenia ustaw celnych i monopolowych własnego kraju.

Nadto urzędnicy ceł i monopolów rządowych jakoteż członkowie straży skarbowej jednej strony mogą być wezwani na żądanie władz właściwych drugiej strony, do ich przełożonej władzy wystosowane, aby przed władzą właściwą swojego kraju wyłuszczyli okoliczności przestępstwa fiskalnego, popełnionego lub usiłowanego na obszarach drugiego państwa.

Article 9.

Les agents de la garde de finance des Hautes Parties contractantes, faisant le service de surveillance sur les eaux du lac de Garde, auront le droit de poursuivre, dans les eaux de l'autre Partie jusqu'à une distance de cent mètres de la côte, les contrebandiers qu'ils auront aperçus dans les eaux de leur propre pays, et de les arrêter, avec leur contrebande, dans le rayon ci-dessus fixé; ils sont autorisés à livrer les marchandises saisies, les moyens de transport et les contrebandiers au bureau compétent de finance de leur propre pays, pour la procédure pénale relative.

Artykuł 9.

Funkcyonaryusze straży skarbowej obu wysokich stron rokujących, sprawujący dozór nad jeziorem Garda, będą mieli prawo ścigać na wodach drugiej strony w odległości aż do stu metrów od brzegu przemytników, których postrzegą na wodach swego kraju i aresztować ich razem z przemyconymi towarami w rzeczonym promieniu; upoważnieni są wydać schwycone towary, środki transportowe i przemytników powołanemu urzędowi własnego kraju do wytoczenia ustawowego postępowania karnego.

Article 10.

Aucune des Hautes Parties contractantes ne souffrira, sur ses propres territoires, des associations ayant pour but la contrebande sur les territoires de l'autre Partie, ni reconnaîtra valables des contrats d'assurance pour contrebande.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, en outre, réciproquement, à faire surveiller sur leurs territoires respectifs les ressortissants appartenants à l'autre Partie notoirement adonnés à la contrebande.

Artykuł 10.

Żadna z wysokich stron rokujących nie będzie cierpiała na własnych obszarach stowarzyszeń, mających na celu przemytnictwo do krajów drugiej strony i nie będzie uznawała ważności umów względem zabezpieczenia przedsiębiorstw przemytniczych.

Wysokie strony rokujące zobowiązują się nadto wzajemnie oddać pod dozór na swoim obszarze poddanych drugiej strony rokującej, o których powszechnie wiadomo, że są przemytnikami.

Article 11.

Chacune des Hautes Parties contractantes est tenue:

a) à ne point accorder le passage, dans les territoires de l'autre Partie, de marchandises dont l'importation ou le transit y serait défendu, à moins qu'on ne fournisse la preuve qu'une autorisation particulière a été accordée par cette Partie,

b) à n'accorder la sortie des marchandises destinées pour les territoires de l'autre Partie contractante et y étant soumises à des droits d'importation, que dans la direction d'un bureau de douane correspondant, qui soit muni d'attributions suffisantes. Cette autorisation ne pourra être accordée qu'à la condition d'éviter tout retard non nécessaire et toute déviation de la route douanière allant d'un bureau à l'autre des Parties contractantes. Il est bien entendu, en même temps, que la sortie des marchandises ne pourra avoir lieu qu'à certaines heures, calculées de manière à ce que les marchandises arrivent au bureau correspondant pendant les heures réglementaires.

Artykuł 11.

Każda z wysokich stron rokujących zobowiązuje się:

a) Towary, których przywóz i przewóz na obszarach drugiej strony jest zabroniony, przepuszczać tam tylko za udowodnieniem, że otrzymano od tejże drugiej strony potrzebne do tego szczególne postanowienie, i

b) towary, przeznaczone dla obszarów drugiej strony rokującej i podlegające tamże cłu dowozowemu, przepuszczać tylko w kierunku tamtejszej komory wchodowej, dostateczne upoważnienia posiadającej, tylko w takich porach dnia, aby mogły przybyć na tę komorę w godzinach dozwolonych i jedynie pod tym warunkiem, że towar nie będzie nigdy bez potrzeby zatrzymywany i nie będzie zbaczał z drogi celnej pomiędzy komorami stron rokujących.

Article 12.

De même, chacune des Hautes Parties contractantes sera obligée à ne pas libérer les cautions

Artykuł 12.

Również zobowiązuje się każda z wysokich stron rokujących dopiero wtedy wydawać rękojmie złożone

qui lui ont été fournies pour la sortie de ses propres territoires, des marchandises en transit, ou pour la réexportation des marchandises étrangères non nationalisées, ni à remettre, ni à restituer les droits d'entrée ou de consommation pour les marchandises à leur sortie, s'il n'est pas prouvé, au moyen d'un certificat du bureau d'entrée de l'autre Partie contractante que les marchandises y ont été présentées et déclarées.

Conformément aux circonstances spéciales des exceptions à la disposition susmentionnée peuvent être concédées d'un commun accord.

Article 13.

En ce qui concerne les dispositions contenues aux articles 11, lit. *b*) et 12, les Hautes Parties contractantes fixeront, d'un commun accord, le nombre et les attributions des bureaux auxquels les marchandises devront être présentées à leur passage de la frontière commune, les heures auxquelles pourront avoir lieu l'expédition et le passage des marchandises, la manière dont elles auront à être accompagnées au bureau de l'autre Partie contractante et finalement les mesures particulières à prendre au sujet du commerce se faisant sur les chemins de fer.

Article 14.

Pour les contraventions aux défenses d'entrée, de sortie ou de transit, et pour les fraudes des droits de douane ou des monopoles commises ou tentées au détriment de l'autre Partie, chacune des Hautes Parties contractantes soumettra les contrevenants, sur la demande d'une autorité compétente de l'autre Partie, aux peines édictées par ses propres lois pour les contraventions similaires ou analogues dans les cas suivants:

1° si l'inculpé est ressortissant de l'État qui doit le soumettre à la poursuite et à la peine;

2° si, n'étant pas ressortissant de cet État, il y a sa demeure, bien que transitoirement, ou si la contravention a été commise de ce territoire et s'il s'y laissait surprendre à ou après l'arrivée de la demande de poursuite.

On appliquera, toutefois, les peines édictées par les lois de l'autre Haute Partie contractante (requérants), si elles étaient moins rigoureuses.

Si, par disposition de loi, la peine pécuniaire doit être fixée d'après la somme fraudée, on prendra pour base le tarif de la Haute Partie contractante dont les lois de douane et de monopole ont été lésées.

S'il y a une divergence entre les organes administratifs des Hautes Parties contractantes sur

od towarów przewozowych, mających wyjść z własnych obszarów, jakoteż od towarów zagranicznych nieoclonych, które mają być napowrót wywiezione i wypłacać darowane podatki lub zwroty od towarów wywiezionych dopiero wtedy, gdy świadectwem przez komorę wejścia drugiej strony rokującej wydanem, będzie udowodnione, jako towar był na tę komorę przystawiony i tamże oznajmiony.

Jeżeli szczególniejsze okoliczności tego wymagają, można — we wzajemnem porozumieniu — pozwolić na wyjątki od poprzedzającego zarządzenia.

Artykuł 13.

We względzie postanowień zawartych w artykułach 11, lit. *b* i 12, strony rokujące ustanowią za wspólną zgodą ilość i atrybucye komor, do których towary przechodzące przez wspólną granicę mają być przystawione, godziny, w których towary mogą być ekspedyowane i przez granicę przewożone, tudzież sposób konwojowania do komory drugiej strony rokującej i konieczne szczegółowe zarządzenia dla obrotu kolejowego.

Artykuł 14.

Za wykroczenia przeciw zakazom dowozu, wywozu lub przewozu, na szkodę drugiej strony popełnione lub usiłowane i za defraudacye co do opłat celnych i monopolowych, każda z dwóch stron rokujących karać będzie przestępców na żądanie władzy właściwej drugiej strony, karami wyznaczonemi na podobne lub takie same przekroczenia swoich własnych ustaw, w następujących przypadkach:

1. jeżeli obwiniony jest obywatelem tego państwa, które ma wytoczyć mu śledztwo i naznaczyć karę, albo

2. jeżeli tenże nie będąc poddanym tego państwa, mieszka tamże choćby tylko czasowo, względnie, jeżeli z tego obszaru wykroczenie popełnił i tamże przydybany zostanie podczas nadejścia lub po nadejściu wniosku tyczącego się ścigania.

Atoli zastosowane być mają kary przepisane ustawami drugiej (rekwirującej) strony rokującej, jeżeliby były łagodniejsze.

Jeżeli na mocy ustawy kara pieniężna wymierzona być ma podług sumy zdefraudowanej uczynić to należy na podstawie taryf tej strony rokującej, której ustawy o cłach i monopolach zostały przekroczone.

Gdyby przytem pomiędzy organami administracyjnymi wysokich stron rokujących zachodziła

la tarification de la marchandise, les Gouvernements respectifs se mettront au préalable d'accord au sujet de cette divergence.

Article 15.

Dans les procès à instruire, d'après l'article 14, les rapports officiels des autorités ou fonctionnaires de l'autre Partie contractante auront la même force de preuve qu'on attribue à ceux des autorités ou fonctionnaires du pays dans des cas semblables.

Article 16.

Les frais occasionnés, par suite des procès à instruire en vertu de l'article 14, devront être remboursés par la Haute Partie contractante dans l'intérêt de laquelle se fait la procédure, à moins qu'ils ne puissent être couverts par la valeur des objets saisis ou acquittés par les contrevenants.

Article 17.

Les sommes versées par l'inculpé, à l'occasion de poursuites faites d'après l'article 14, ou réalisées par la vente des objets de la contravention, seront employées de manière à ce que les frais judiciaires soient remboursés en première ligne; les droits soustraits à l'autre Haute Partie contractante viendront en seconde ligne et les peines pécuniaires en troisième.

Ces dernières resteront à la disposition de la Haute Partie contractante, sur les territoires de laquelle le procès a eu lieu.

Article 18.

On devra se désister du procès instruit en vertu de l'article 14, aussitôt que l'autorité de la Haute Partie contractante qui l'a provoqué en fera la demande, à moins qu'il n'ait été déjà rendu un arrêt définitif, c'est-à-dire passé en chose jugée.

Dans ce cas seront également applicables les dispositions de l'article 16 concernant les frais de procédure.

Article 19.

Les autorités administratives et judiciaires de chacune des Hautes Parties contractantes devront, quant aux procès instruits dans les territoires de l'autre Haute Partie contractantes, soit pour contravention aux lois de douane ou aux monopoles de cette même Partie, soit en vertu de l'article 14, sur la demande des autorités ou du juge compétent:

1° interroger, en cas de besoin sous serment, les témoins et experts qui se trouvent dans le district de leur juridiction, et, au besoin, astreindre les premiers à rendre leur témoignage, à moins qu'il ne puisse être refusé d'après les lois du pays;

różnica zdań co do taryfowania towarów, w takim razie porozumieją się rządy przedtem co do tej różnicy.

Artykuł 15.

W postępowaniu wzmiankowanem w artykule 14, podaniom urzędowych władz lub funkcyonaryuszów drugiej strony rokującej przyznana być powinna taka sama moc dowodowa, jak urzędowym podaniom władz lub funkcyonaryuszów własnego państwa w przypadkach tego samego rodzaju.

Artykuł 16.

Koszta postępowania karnego, wytoczonego po myśli artykułu 14, o ile ich nie pokrywa wartość przytrzymanych przedmiotów przekroczenia lub o ile nie mogą być ściągnięte od przestępców, wynagrodzić ma ta strona, w której interesie odbywało się postępowanie.

Artykuł 17.

Kwot, które wskutek postępowania karnego, wytoczonego po myśli artykułu 14 wpłyną od obżałowanego albo ze sprzedaży przedmiotów przekroczenia, użyć należy przedewszystkiem na pokrycie kosztów sądowych, następnie podatków drugiej stronie niezapłaconych a nareszcie kar.

Wpływami z kar rozporządza strona rokująca, na której obszarach postępowanie się toczyło.

Artykuł 18.

Dopóki wyrok prawomocny nie jest wydany, śledztwo wytoczone po myśli artykułu 14 ma być na wniosek władzy wysokiej strony rokującej, która je poleciła, natychmiast zaniechane.

Postanowienia artykułu 16, tyczące się kosztów postępowania karnego, będą i w tym przypadku stosowane.

Artykuł 19.

Władze lub sądy każdej ze stron rokujących obowiązane są, gdy na obszarach drugiej strony rokującej wytoczone zostanie postępowanie karne z powodu przekroczenia ustaw o cłach lub monopolach tej strony lub też po myśli artykułu 14:

1. Przesłuchiwać i to na żądanie pod przysięgą, świadków i biegłych, przebywających w ich okręgu sądowym i jeżeliby to było potrzebnem, zniewolić pierwszych do dania świadectwa, o ile tego na zasadzie ustaw krajowych odmówić nie mogą.

2° procéder d'office à des visites et en certifier les résultats;

3° faire intimer des citations et des arrêts aux inculpés, qui se trouveraient dans le district de l'autorité requise, et qui ne seraient pas ressortissants de l'État de la Haute Partie contractante dont elle relève.

Article 20.

Les dispositions établies par le présent Cartel de douane, pour le commerce par voie de terre, sont étendues, en tant qu'elles sont applicables, au trafic par voie maritime.

Article 21.

Dans tous les ports autrichiens ou hongrois où ne réside pas un agent consulaire du Royaume d'Italie, l'autorité douanière ou de port (cette dernière après avoir informé la douane du départ prochain du navire) visera les connaissements des navires à voile de toute jauge et ceux des navires à vapeur d'une jauge inférieure à 100 tonnes, de toute nationalité, qui se dirigent vers un port italien.

Dans les endroits où résident des agents consulaires italiens leur visa sur les connaissements dont il est question sera gratuit pour les navires italiens, autrichiens et hongrois.

Article 22.

On entend, dans le présent Cartel, par „lois de douane“ aussi les défenses d'entrée, de sortie et de transit, et par „autorités administratives“ ou „autorités judiciaires“ celles instituées dans les territoires de l'une et de l'autre Haute Partie contractante, pour la poursuite et la punition des contraventions à leur lois analogues.

2. Przedsiębrać urzędowe oględziny i uwierzytelniać ich wynik.

3. Doręczać wezwania i wyroki obżałowanym przebywającym w okręgu sądu proszonego, którzy nie są poddanymi tej strony rokującej, do której ten okrąg sądowy należy.

Artykuł 20.

Środki ustanowione w niniejszym kartelu cłowym dla handlu lądowego odnoszą się także do handlu morskiego, o ile dadzą się do niego zastosować.

Artykuł 21.

We wszystkich portach austryackich i węgierskich, w których niema ustanowionego funkcyonaryusza konsularnego królestwa włoskiego, wykazy towarów okrętów żaglowych wszelkiej pojemności i parowców mających mniej niż sto tonn pojemności, bez względu na ich krajowość, jeżeli okręty te udają się do portu włoskiego, poświadczać będzie władza cłowa lub portowa (ta ostatnia po uwiadomieniu władzy cłowej o bliskiem odpłynięciu okrętu).

W tych miejscach w których są ustanowieni włoscy funkcyonaryusze konsularni, poświadczenia ich na rzeczonych wykazach towarów dla okrętów włoskich, jakoteż austryackich i węgierskich nie będą podlegały opłacie.

Artykuł 22.

W kartelu niniejszym przez „ustawy celne“ rozumieją się także zakazy przywozu, wywozu i przewozu a przez „władze“ lub „sądy“ władze ustanowione na obszarach obu stron rokujących do śledzenia i karania przekroczeń przeciw własnym ustawom tego rodzaju.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis, quae in tractatu hoc ejusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Viennae die vigesimo sexto mensis februarii anno millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihálovich** m. p.,

Consiliarius aulicus et ministerialis.

Protocole final,

annexe au Traité de commerce et de navigation, conclu le 11 février 1906, entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu, à la date de ce jour, entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie, les Plénipotentiaires soussignés ont fait les réserves et déclarations suivantes, qui auront à former partie intégrante du Traité même:

I. En ce qui concerne le Traité de commerce et de navigation.

Ad article 1.

§ 1. Les stipulations de cet article ne dérogent en rien aux lois, ordonnances et règlements spéciaux en matière de commerce, d'industrie et de police en vigueur dans les territoires de chacune des Hautes Parties contractantes et applicables aux ressortissants de toute autre Puissance.

§ 2. Le principe de traiter les ressortissants de l'autre Partie, qui exercent un métier ou le commerce, absolument sur le même pied que les nationaux, quant au paiement des impôts, s'appliquera également à l'égard des statuts de corporations ou autres statuts locaux, là où il en existerait encore. L'application ne pourra, cependant, avoir lieu que lorsque toutes les conditions que les lois de chacune des Hautes Parties contractantes attachent au droit de l'exercice de l'industrie auront été remplies.

§ 3. Les Sociétés anonymes et celles en commandite par actions (y compris les Sociétés d'assurance) fondées sur les territoires de l'une des Hautes Parties contractantes en vertu des lois respectives pourront réciproquement exercer, sur le territoire de l'autre, tous les droits, y compris celui d'ester en justice, conformément aux lois et prescriptions en vigueur sur cette matière.

§ 4. Les Hautes Parties contractantes s'engagent à examiner d'un accord commun et amical le traitement des ouvriers de leurs pays se trouvant sur les territoires de l'autre Partie contractante à l'égard de la protection et de l'assurance ouvrière, dans le but d'assurer à ces ouvriers réciproquement, par des arrangements opportuns, un traitement qui leur accorde des avantages autant que possible équivalents.

Ces arrangements seront consacrés indépendemment de la mise en vigueur du présent traité, par un acte séparé.

Protokół końcowy

do traktatu handlowego i żeglarskiego, zawartego dnia 11. lutego 1906, między Monarchią austryacko-węgierską a Włochami.

Przystępując do podpisania traktatu handlowego i żeglarskiego, który w dniu dzisiejszym został zawarty między Monarchią austryacko-węgierską a Włochami, podpisani pełnomocnicy uczynili następujące zastrzeżenia i oświadczenia, mające stanowić część nieodłączną traktatu:

I. Do traktatu handlowego i żeglarskiego.

Do artykułu 1.

§ 1. Postanowienia tego artykułu nie naruszają w niczem osobnych ustaw, rozporządzeń i przepisów, tyczących się handlu, przemysłu i policyi, które obowiązują na obszarach obu stron rokujących a mają być stosowane do poddanych wszelkich innych państw.

§ 2. Zasada równego opodatkowania poddanych drugiej strony, trudniących się handlem i przemysłem, z własnymi poddanymi, stosowana być ma także do korporacyjnych i innych miejscowych statutów, gdzie takie jeszcze istnieją. Atoli wykonanie tej zasady w każdym z osobna przypadku wymaga uczynienia zadość wszelkim warunkom, które ustawy każdej ze stron rokujących wkładają na chcących trudnić się przemysłem.

§ 3. Spółki akcyjne i komandytowe na akcye (licząc tu spółki ubezpieczeń), istniejące prawnie na obszarach jednej ze stron rokujących, mogą nawzajem wykonywać na obszarze drugiej strony wszelkie swoje prawa, jakoteż prawo dochodzenia swoich praw przed sądem, pod warunkiem zachowywania ustaw i przepisów w tej mierze na obszarze drugiej strony obowiązujących.

§ 4. Wysokie strony rokujące zobowiązują się we wspólnem i przyjaznem porozumieniu badać postępowanie z robotnikami jednej strony na obszarach drugiej pod względem ochrony i ubezpieczenia robotników w tym celu, by w drodze odpowiednich zarządzeń robotnikom tym zabezpieczyć wzajemne, o ile możności jednakowe korzyści im przynoszące postępowanie.

Ugody pod tym względem ustali się osobną umową, niezależnie od wejścia w życie tego traktatu.

Ad article 2.

Pour jouir de l'immunité des impôts sur l'exercice d'une industrie, les voyageurs de commerce italiens en Autriche-Hongrie, et les voyageurs de commerce autrichiens et hongrois en Italie devront être munis d'une carte de légitimation industrielle dont le formulaire est ci-joint.

Ce document est valable pour le cours de l'année solaire pour laquelle il a été délivré.

Ad article 3.

En ce qui regarde le commerce aux foires et marchés, les ressortissants de l'autre Partie contractante seront traités absolument sur le même pied que les propres nationaux, tant pour le droit de se rendre aux foires et marchés que pour les taxes à payer à raison de ce commerce.

Ad article 6.

§ 1. D'après la réserve exprimée à l'article 6, alinéa *b*), les Hautes Parties contractantes s'engagent, dans le but d'empêcher la propagation du phylloxéra, d'appliquer à l'égard des importations réciproques les mesures arrêtées par la Convention internationale de Berne du 3 novembre 1881 et par la Déclaration additionnelle du 15 avril 1889.

La réserve exprimée à l'article 6, alinéa *b*) s'étend également aux mesures prohibitives prises dans le but d'empêcher, dans l'intérêt de l'agriculture, la propagation d'insectes ou d'autres organismes nuisibles, en tant que cette matière ne serait pas réglée par des arrangements internationaux spéciaux.

§ 2. Les Hautes Parties contractantes se communiqueront, réciproquement, toutes les restrictions du trafic apportées pour cause de police sanitaire.

Le trafic du bétail, des produits d'animaux et des objets suspects de propager la contagion est réglé par la Convention spéciale concernant les épizooties.

Ad article 7.

Il est entendu que, en ce qui concerne la législation sur les sucres, aucune des Hautes Parties contractantes ne pourra être empêchée par le présent traité dans l'accomplissement des obligations qui lui sont imposées par la Convention de Bruxelles du 5 Mars 1902.

Ad article 8.

§ 1. Les marchandises fabriquées au moyen de l'admission temporaire dans les territoires de l'une

Do artykułu 2.

Chcąc być uwolnionymi od podatku przemysłowego, komisanci włoscy podróżujący w Monarchii austryacko-węgierskiej, zaś komisanci austryaccy i węgierscy podróżujący we Włoszech zaopatrzeni być winni przemysłową kartą legitymacyjną, której wzór jest dołączony.

Dokumenty te służą na rok kalendarzowy, na który są wydane.

Do artykułu 3.

Co się tyczy obrotu targowego i jarmacznego, poddani drugiej strony rokującej będą równouprawnieni z własnymi poddanymi pod względem prawa udawania się na targi i jarmarki, jakoteż pod względem opłat uiszczać się mających od obrotu targowego i jarmarcznego.

Do artykułu 6.

§ 1. Na zasadzie zastrzeżenia wyrażonego w artykule 6, alinea *b*, zobowiązują się wysokie strony rokujące celem przeszkodzenia rozszerzaniu się mszycy winnej stosować we wzajemnym obrocie przywozowym środki przepisane w konwencyi międzynarodowej berneńskiej z dnia 3. listopada 1881 i w deklaracyi dodatkowej z dnia 15. kwietnia 1889.

Zastrzeżenie wyrażone w artykule 6, alinea *b*, rozciąga się także na te środki ostrożności, które będą zarządzone dla ochronienia gospodarstwa wiejskiego od rozmnożenia się szkodliwych owadów lub innych szkodliwych organizmów, o ile dotyczące sprawy nie będą uregulowane drogą osobnych międzynarodowych układów.

§ 2. Wysokie strony rokujące będą się nawzajem uwiadamiały o wszelkich ograniczeniach obrotu, które zarządzą ze względów policyjno-sanitarnych.

Co do obrotu zwierzętami, zwierzęcymi materyałami surowymi oraz przedmiotami, które zdolne są do przenoszenia zarazków, obowiązują postanowienia osobnej umowy, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Do artykułu 7.

Zgodzono się, że odnośnie do ustawodawstwa tyczącego się cukru, postanowienia tego traktatu nie mają żadnej z wysokich stron rokujących przeszkadzać w wypełnianiu zobowiązań, nałożonych przez brukselską konwencyę z dnia 5. marca 1902.

Do artykułu 8.

§ 1. Z towarami wyrobionymi w obrocie uszlachetniającym jednej z wysokich stron rokujących

des Hautes Parties contractantes, seront traitées comme les marchandises provenant du libre trafic de cette Partie.

§ 2. Les lettres de voiture accompagnant les envois de marchandises, faits par la Poste autrichienne et hongroise, et portant l'estampille de l'office expéditeur, seront affranchies, en Italie, du droit de timbre, sauf réciprocité.

§ 3. Afin de motiver la demande du traitement de faveur, la déclaration des marchandises devra contenir l'indication de l'origine.

Les importateurs de marchandises autrichiennes, hongroises ou italiennes seront, en règle générale, réciproquement dispensés de l'obligation de produire des certificats d'origine. Toutefois, la production de certificats d'origine pourra exceptionnellement être exigée par une des Hautes Parties contractantes pour le cas où elle aurait établi des droits différentiels d'après l'origine des marchandises, et que, selon la situation générale tant par rapport aux droits douaniers, qu'en ce qui concerne les conditions de transport, il deviendrait probable que des marchandises provenant d'une tierce Puissance qui, dans le cas dont il s'agit, y serait exclue du régime de faveur, soient introduites des territoires de l'autre Partie contractante.

Lesdits certificats pourront émaner de l'autorité locale du lieu d'exportation ou du bureau de douane d'expédition, soit à l'intérieur, soit à la frontière, ou de la chambre de commerce et d'industrie compétente ou d'un agent consulaire et ils pourront même être remplacés par la facture, si les Gouvernements respectifs le croient convenable.

§ 4. Les certificats d'origine et autres documents constatant l'origine des marchandises seront, soit délivrés, soit visés, en franchise de tout droit.

§ 5. Les Parties contractantes prendront soin à ce que les dispositions pour l'application des deux tarifs conventionnels soient prises dans un sens juste et équitable.

Ad article 10.

Il est convenu de fixer, d'un commun accord, par correspondance directe entre les Ministères des affaires étrangères des Hautes Parties contractantes, les conditions et formalités sous lesquelles auront lieu les facilités accordées au commerce et au trafic en vertu de l'article 10. A cet égard les principes suivants serviront de guide:

§ 1. Les objets pour lesquels l'exemption des droits de douane est demandée devront être déclarés aux bureaux douaniers par espèce et quantité, et devront être présentés à la visite.

postępować się będzie tak, jak z towarami pochodzącymi z wolnego obrotu tej strony.

§ 2. Listy przewozowe posyłek towarowych transportowanych pocztą austryacką i węgierską, opatrzone pieczęcią poczty nadawczej, będą pod warunkiem wzajemności wolne we Włoszech od opłaty stemplowej.

§ 3. Do uzasadnienia żądania, aby pobłażliwsze postępowanie pod względem cła zastosowane zostało, wyrazić należy w deklaracyi towarowej, zkąd towar pochodzi.

Osoby wprowadzające towary austryackie lub węgierskie, jakoteż włoskie, mają być zwyczajnie uwalniane nawzajem od obowiązku przedstawiania świadectw pochodzenia. Atoli, o ileby jedna z wysokich stron rokujących ustanowiła rozmaite opłaty cłowe stosownie do pochodzenia towarów, strona ta może wyjątkowo wymagać świadectw pochodzenia wtedy, gdyby według stosunków ogólnych, ze względu tak na kwoty cła, jak i na warunki zachodziło prawdopodobieństwo, że z obszarów drugiej ze stron rokujących mogłyby być wprowadzane towary pochodzące z trzeciego państwa, które w odnośnym przypadku miało być wyłączone od uprzywilejowanego uwzględnienia.

Świadectwa takie wydane być mogą przez władzę miejscową tego miejsca, z którego się wywozi lub przez wewnętrzną albo pograniczną komorę celną, która ekspedyowała albo też przez właściwą izbę handlową i przemysłową, względnie przez konsulat, a jeżeli dotyczące rządy uznają to za odpowiednie, mogą być zastąpione także fakturą.

§ 4. Świadectwa pochodzenia i inne dokumenty udowadniające pochodzenie towaru, wydawane i wizowane będą bez żadnej opłaty.

§ 5. Strony rokujące postarają się, by postanowienia wykonawcze do obydwu taryf traktatowych ułożone zostały w duchu sprawiedliwości i słuszności.

Do artykułu 10.

Zgodzono się, aby porozumienie co do warunków i formalności, pod którymi nastąpić mają wzmiankowane w artykule 10 ułatwienia w obrocie, nastąpiło w drodze bezpośredniej korespondencyi pomiędzy Ministerstwami wysokich stron rokujących; za podstawę do tego służyć mają zasady następujące:

§ 1. Przedmioty, dla których żądać się ma uwolnienia od cła, oznajmiane być powinny na komorach podług rodzaju i ilości i dostawione do rewizyi.

§ 2. Le traitement douanier des objets exportés et réimportés, respectivement importés et réexportés, devra se faire par les mêmes bureaux douaniers, soit que ceux-ci se trouvent situés à la frontière, soit qu'ils soient à l'intérieur du pays.

Cette disposition ne s'applique pas aux objets destinés à être vernis, brunis ou peints. Leur rentrée, en exemption de droits, peut avoir lieu par chaque bureau douanier du territoire où s'est effectuée l'expédition, pourvu que celui-ci soit muni d'attributions suffisantes. Pour les échantillons importés par les voyageurs de commerce on appliquera les formalités fixées au § 8.

§ 3. La réexportation et la réimportation pourront être limitées à des termes convenables, et, en cas de leur inobservation, on pourra procéder à la perception des droits légaux.

§ 4. Il est permis de demander une garantie des droits, soit par le dépôt de leur montant, soit d'une autre manière convenable.

§ 5. Les différences de poids résultant des opérations énumérées à l'alinéa *c)* de l'article 10 seront prises en considération équitable.

Les différences peu importantes ne donneront lieu à aucun paiement de droits.

§ 6. Les Hautes Parties contractantes pourvoiront à ce que le traitement douanier soit le moins onéreux possible.

§ 7. Il est entendu que les dispositions sur l'admission temporaire ne tendent qu'à faciliter l'exercice de l'industrie, et qu'en considération de cette raison il est réservé à chacune des Hautes Parties contractantes le droit de fixer les mesures d'exécution et de contrôle nécessaires pour empêcher toute tentative de transgression frauduleuse du tarif.

§ 8. Chacune des Hautes Parties contractantes désignera, sur ses territoires, les bureaux ouverts à l'importation et à l'exportation des échantillons importés par les voyageurs de commerce.

La réexportation pourra avoir lieu par un bureau autre que celui d'importation.

A l'importation, on devra constater le montant des droits afférants à ces échantillons, montant qui devra, ou être déposé en espèces à la douane d'expédition, ou être dûment cautionné. Les timbres, plombs ou cachets apposés aux échantillons par les autorités douanières de l'une des Hautes Parties contractantes seront reconnus comme suffisants par celles de l'autre Partie. Seulement, dans le cas où ces échantillons seraient arrivés sans porter les marques d'identité susdites, ou bien les marques n

§ 2. Przedmioty wyprowadzone i napowrót wprowadzone a względnie wprowadzone i napowrót wyprowadzone, ekspedyowane być powinny przez tę samą komorę, znajdującą się czy to na granicy czy w głębi kraju.

Postanowienie to nie odnosi się tylko do przedmiotów, które mają być lakierowane, polerowane lub pomalowane. Przedmioty te wpuszczone być mogą napowrót bez opłaty cła przez jakąkolwiek dostatecznie do tego upoważnioną komorę obszaru, z którego się je wysyła. Do próbek przywiezionych przez komisantów handlowych, stosowane będą formalności ustanowione w § 8.

§ 3. Do powrotnego wywiezienia i przywiezienia wyznaczone być mogą odpowiednie terminy i może być zarządzone pobieranie opłat ustawowych, jeżeliby terminów nie dotrzymano.

§ 4. Dozwolone jest żądać zabezpieczenia opłat przez złożenie ich kwoty lub w inny odpowiedni sposób.

§ 5. Różnice na wadze powstające wskutek rodzajów przetworzenia wzmiankowanych w artykule 10, punkt *c*, będą według słuszności uwzględniane a przy różnicach małych żadna opłata nie ma być żądana.

§ 6. Obie wysokie strony rokujące starać się będą, aby postępowanie cłowe było jak najmniej uciążliwe.

§ 7. Rozumie się samo przez się, że przepisy tyczące się obrotu apreturowego, służyć mają jedynie do ułatwienia stosunków przemysłowych i że przeto każdej z dwóch stron rokujących służy prawo wydania wykonawczych i kontrolnych postanowień celem zapobieżenia oszukańczemu omijaniu cła.

§ 8. Każda z wysokich stron rokujących wyznaczy na swoich obszarach urzędy, mające ekspedyować podlegające cłu przedmioty, przywożone i wywożone jako próbki przez komisantów handlowych.

Wywieźć napowrót można je także przez inną komorę, jak tę, przez którą zostały przywiezione.

Przy przywozie próbek, obliczyć należy przypadającą za nie kwotę cła przywozowego, którą komisant handlowy obowiązany jest albo złożyć gotówką w urzędzie ekspedyującym albo w zupełności zabezpieczyć. Stemple, plomby lub pieczęcie przez komory jednej z wysokich stron rokujących na próbkach umieszczone, będą przez komory drugiej strony uznawane za dostateczne. Tylko w takim razie, gdy próbki te nadejdą bez powyższych oznaczeń tożsamości lub gdy według zdania interesowanej

présenteraient pas des garanties suffisantes aux yeux de l'administration intéressée, ils pourront, si cela est possible sans les endommager, être marqués de façon à les reconnaître. Cette opération sera faite gratuitement.

Le bordereau qui sera dressé de ces échantillons et dont les Hautes Parties contractantes auront à déterminer la forme, devra contenir:

a) l'énumération des échantillons importés, leur espèce et les indications propres à faire reconnaître leur identité;

b) l'indication du droit afférant aux échantillons, ainsi que la mention que le montant des droits a été acquitté en espèces ou cautionné;

c) l'indication de la manière dont les échantillons ont été marqués;

d) la fixation du délai à l'expiration duquel le montant du droit payé d'avance sera définitivement acquis à la douane, ou s'il a été cautionné, réalisé au moyen de la caution déposée, à moins que la preuve de la réexportation des échantillons ou de leur mise en entrepôt ne soit fournie.
Ce délai ne devra pas dépasser une année.

Lorsque, avant l'expiration du délai fixé *(d)*, les échantillons seront présentés à un bureau compétent pour être réexportés ou mis en entrepôt, ce bureau devra s'assurer que les objets dont la réexportation doit avoir lieu sont identiquement les mêmes que ceux présentés à l'importation. Lorsqu'il n'y aura aucun doute à cet égard, le bureau constatera la réexportation ou la mise en entrepôt, et restituera le montant des droits déposés en espèces à l'entrée ou prendra les mesures nécessaires pour décharger la caution.

§ 9. Afin de faciliter, le plus possible, le mouvement à travers les frontières, du bétail destiné soit au pâturage ou à l'hivernage, soit aux travaux agricoles, soit aux foires et marchés, les Hautes Parties contractantes sont convenues des dispositions suivantes:

I. L'entrée du bétail conduit aux pâturages ou aux travaux agricoles peut se faire le long de la ligne douanière, par chaque bureau frontière de douane.

II. Si des circonstances locales rendaient trop onéreux aux propriétaires le passage du bétail destiné aux pâturages ou aux travaux agricoles, à travers le bureau-frontière de douane, une déclaration préalable d'entrée et de sortie, faite auprès de ce bureau, sera reconnue suffisante; les agents de la garde de finance contrôleront cependant

komory, oznaczenia nie dają dostatecznej rękojmi bezpieczeństwa, mogą być próbki oznaczone znakami tożsamości, o ile to stać się może bez ich uszkodzenia. Za oznaczenie to nie pobiera się żadnej opłaty.

Dokument ekspedycyjny, co do którego każde z państw rokujących wyda szczegółowe rozporządzenia, zawierać ma:

a) wykaz przywiezionych próbek, w którym wymieniony jest rodzaj towaru i cechy potrzebne do sprawdzenia tożsamości;

b) kwotę cła przywozowego, ciężącego na tychże próbkach, jakoteż wzmiankę, czy złożona została w gotówce, czy zabezpieczona;

c) sposób oznaczenia próbek;

d) termin, po upływie którego, jeżeli próbki nie będą napowrót wywiezione za granicę lub jeżeli nie będzie udowodnione, że zostały umieszczone w magazynie tymczasowym, złożone cło dowozowe zostanie ściągnięte lub z kaucyi potrącone.

Termin ten nie może wynosić więcej niż rok.
Jeżeli przed upływem wyznaczonego terminu *(d)*, próbki będą przedstawione upoważnionej komorze do ich ekspedyowania, jako mające być napowrót wywiezione lub umieszczone w magazynie tymczasowym, komora ta ma się przekonać, czy jej przedstawiono te same przedmioty, które były przedstawione przy wchodzie. Jeżeli w tym względzie nie zachodzi wątpliwość, komora potwierdza wywóz lub umieszczenie w magazynie tymczasowym i zwraca opłacone poprzednio cło wchodowe lub zarządza co potrzeba, aby rękojmia została wydana.

§ 9. Ażeby ile możności ułatwić przechód przez granicę bydła idącego na wypas, na przezimowanie, do roboty albo na targi i jarmarki, wysokie strony rokujące umówiły się, jak następuje:

I. Bydło, idące na paszę lub do roboty, przechodzić może wzdłuż linii celnej przez którąkolwiek komorę graniczną.

II. Jeżeli z powodu stosunków miejscowych dostawienie na komorę bydła, idącego na paszę lub do roboty, byłoby dla stron uciążliwem, można pozwalać, aby tylko tymczasowo deklarowano na komorze wejście i wyjście a organa straży skarbowej

l'entrée et la sortie, sur la base des déclarations fournies par le bureau-frontière douanier.

La garde de finance retournera ces déclarations au bureau-frontière douanier, après les avoir munies du certificat de la vérification faite.

III. Si le bureau-frontière douanier était situé à une distance trop grande du point d'entrée ou de sortie du bétail en question, ou s'il y manquait des communications suffisantes, et que, pour ces raisons, la déclaration mentionnée sous II. ne pouvait être fournie que difficilement, la remise des déclarations d'entrée et de sortie pourra se faire à l'agent de finance qui sera délégué, à cette fin, à la frontière, sur les lieux du passage du bétail, et qui tiendra le registre des admissions.

Les agents chargés par le bureau douanier autrichien ou italien de recueillir les déclarations d'entrée et de sortie, et de faire l'enquête dans un endroit situé au dehors de leur résidence, n'ont droit qu'aux frais de tournée fixes, ou aux indemnités qui sont prescrites par les règlements de service de leur pays et ne seront payés qu'une seule fois, pour chaque journée, sans qu'on ait égard au nombre des déclarations ou du bétail.

Ces agents auront à remettre un reçu au porteur de la déclaration.

Si plusieurs propriétaires avaient réuni leur bétail pour le soumettre à l'examen commun, les susdits agents remettront également à un de ceux-ci le reçu en question.

IV. Le bétail qui passera la ligne douanière pour être mené aux pâturages ou à des travaux agricoles et qui sera reconduit le jour même, ne sera pas soumis au régime douanier; des mesures de surveillance suffisantes seront, cependant, prises, afin d'empêcher les abus qui pourraient résulter de ce passage.

V. Il sera constaté, au rétour à la frontière douanière, l'identité et le nombre des têtes de bétail. S'il résultait de cet examen une différence dans la qualité des bêtes, il sera perçu, à la réexportation pour l'animal remplacé, et à la rentrée, pour l'animal remplaçant, les droits prescrits d'entrée.

S'il y a une inégalité dans le nombre des têtes de bétail, on percevra les droits d'entrée, à la réexportation, pour le manque, à la rentrée, pour le surplus.

On ne percevra pas, cependant, de droits pour les animaux non représentés à la douane, si le manque a été légalement déclaré et s'il est certifié par l'autorité qu'il est la suite d'accidents malheureux.

dopilnować mają wejścia i wyjścia na podstawie deklaracyi otrzymanej od komory granicznej.

Straż skarbowa, sprawdziwszy i potwierdziwszy deklaracye, zwrócić je ma komorze.

III. Gdyby z powodu zbyt wielkiej odległości komory granicznej od miejsca wejścia lub wyjścia bydła idącego na paszę lub do roboty albo z powodu niedostatecznego połączenia dróg, nawet złożenie deklaracyi pod II wzmiankowanej, było połączone z trudnościami, wolno będzie oddawać deklaracyę wejścia i wyjścia delegowanemu do miejsca, gdzie bydło ma przechodzić, organowi straży skarbowej, który do tego będzie utrzymywał rejestry.

Organa przeznaczone przez komorę celną austryacką lub włoską do odbierania deklaracyi wejścia lub wyjścia i do oględzin w miejscu poza obrębem siedziby urzędu, mają prawo tylko do zwykłych kosztów podróży lub do wynagrodzeń ustanowionych rozporządzeniami służbowemi ich kraju i będą pobierać płacę za każdy dzień tylko raz, bez względu na ilość deklaracyi lub bydła.

Organa te wydawać będą składającym deklaracyę poświadczenie odbioru.

Jeżeli kilku właścicieli przyprowadza wspólnie swoje bydło do oględzin, wzmiankowane organa skarbowe wydadzą poświadczenie odbioru deklaracyi jednemu z nich.

IV. Bydło przeprowadzane przez granicę na pastwiska lub do robót rolniczych i jeszcze tego samego dnia wracające, nie będzie podlegało postępowaniu celnemu; lecz dla zapobieżenia nadużyciom, rozciągnięty będzie odpowiedni nadzór nad tym obrotem.

V. Gdy bydło wraca przez granicę celną, sprawdzana będzie jego tożsamość i ilość sztuk. Jeżeli się okaże różnica w gatunku bydła, natenczas wybierane będzie cło wchodowe podług taryfy, przy wyprowadzeniu napowrót od każdej sztuki nie przystawionej, przy wprowadzeniu zaś napowrót, od każdej sztuki podstawionej.

Jeżeli się okaże różnica w ilości sztuk bydła, natenczas pobierane będzie cło wchodowe przy ponownem wyprowadzeniu bydła, od bydła brakującego a przy wprowadzeniu napowrót, od bydła nadliczbowego.

Atoli od bydła nie przeprowadzanego napowrót na komorę, nie będzie cło pobierane, jeżeli strona, przystawiając znowu zwierzęta, oznajmi ubytek podług przepisu i udowodni świadectwem urzędowem, że ten ubytek nastąpił wskutek nieszczęśliwego przypadku.

VI. Si la rentrée ou la réexportation étaient retardées au delà du terme fixé à l'occasion de la déclaration de sortie ou d'entrée, l'entrée suivrait le régime général douanier, pourvu que ces retards ne trouvent leur excuse dans des circonstances accidentelles, dûment certifiées par la commune.

VII. Les dispositions énumérées aux nos. I, V et VI s'appliquent également au bétail qui est conduit des districts-frontière aux marchés ou qui passe la ligne-frontière pour l'hivernage.

VIII. La franchise de droit accordée au bétail qui est conduit, à travers la ligne douanière, aux pâturages, travaux agricoles, marchés, ou à l'hivernage, s'applique également, dans une quantité proportionnelle, aux produits respectifs. En conséquence, resteront libres des droits:

a) les petits mis bas par les vaches, chèvres, brebis et juments conduites aux pâturages, travaux agricoles, marchés et à l'hivernage; et cela pour autant de têtes, qu'auront été notées de bêtes grosses au moment du départ, en tenant compte du temps que ces dernières ont passé hors du district douanier;

b) le fromage et le beurre du bétail rentré des pâturages ou de l'hivernage seront libres, savoir, par chaque jour: *fromage*, par chaque vache 0·29 *kg*, par chaque chèvre 0·058 *kg*, par chaque brebis 0·029 *kg*; *beurre*, par chaque vache 0·16 *kg*, par chaque chèvre 0·032 *kg*.

Il est permis de rapporter en franchise de douane, mais dans un terme de quatre semaines à compter du jour du retour du bétail, le fromage et le beurre qui ont été produits jusqu'au jour de son retour des pâturages ou de l'hivernage passé dans le district douanier de l'autre Partie contractante.

IX. Les employés douaniers à la frontière et les agents de la garde de finance auront à faire observer aux personnes dirigeant le passage, au district-frontière voisin, du bétail conduit aux pâturages, travaux agricoles, marchés et à l'hivernage, qu'elles ont à garder soigneusement le double du document faisant preuve de la déclaration ou de l'admission, ainsi que les reçus délivrés pour l'acquittement de la caution des droits crédités, ces documents devant être reproduits au retour du bétail. Les fonctionnaires susdits auront aussi soin d'informer ces personnes des conséquences de procédés frauduleux.

X. Les certificats à présenter, soit sur l'état sanitaire du bétail, soit sur l'exemption des districts-

VI. Jeżeli wprowadzenie lub wyprowadzenie bydła napowrót za linię cłową następuje dopiero po terminie oznaczonym wtedy, gdy deklarowano wyjście lub wchód, natenczas z bydłem wchodzącem postąpi się podług ogólnych ustaw celnych, wyjąwszy, gdyby spóźnienie dało się usprawiedliwić nadzwyczajnemi okolicznościami i gdyby to urząd gminny należycie potwierdził.

VII. Przepisy zawarte pod I., V. i VI. stosowane będą także do bydła pędzonego z okręgów pogranicznych na targi jakoteż do bydła przeprowadzanego przez granicę na przezimowanie.

VIII. Uwolnienie od cła, przyznane przy przejściu przez granicę bydłu prowadzonemu na wypas, do roboty, na targ lub na przezimowanie, obejmuje także odpowiednią ilość produktów z bydła tego uzyskanych. Od ceł będą przeto uwolnione:

a) cielęta, koźlęta i jagnięta, jakoteż źrebięta, krów, kóz, owiec i klaczy, wyprowadzonych na wypas, do roboty, na targi lub na przezimowanie a to taka ilość sztuk, ile przy wychodzie zapisano samic brzemiennych, z uwzględnieniem czasu, przez który zostawały poza obrębem okręgu celnego;

b) ser i masło od bydła wracającego z pastwiska lub przezimowania, a to dziennie: ser, od każdej krowy 0·29 kilograma, od każdej kozy 0·058 kilograma, od każdej owcy 0·029 kilograma; masło od każdej krowy 0·16 kilograma, od każdej kozy 0·032 kilograma.

Ser i masło od bydła będącego na paszy lub na przezimowaniu, otrzymane w czasie jego pobytu na obszarze celnym drugiej strony rokującej aż do dnia powrotu, przeniesione być może przez granicę bez opłaty cła, jeszcze w terminie czterotygodniowym, licząc od nia powrotu bydła.

IX. Urzędnicy komor pogranicznych i organa straży skarbowej obowiązani są przestrzegać osoby prowadzące bydło za granicę na paszę, do roboty, na targ lub na przezimowanie do sąsiedniego okręgu pogranicznego, aby troskliwie przechowywały wydany im duplikat deklaracyi lub zapisku, tudzież bolety na rękojmie celne, dla pokazania ich, gdy będą z bydłem powracać, jak również winni są zwracać ich uwagę na skutki defraudacyi.

X. Potrzebne ewentualnie świadectwa, jako bydło jest zdrowe i jako okręgi pograniczne są

frontière de toute maladie contagieuse d'animaux, ne seront exigés qu'en original et non en traduction.

Ad article 11.

Les facilités stipulées à l'article 11 sont soumises aux conditions suivantes:

a) les marchandises devront être déclarées au bureau d'entrée pour passage ultérieur moyennant un certificat de caution et seront accompagnées par une attestation officielle qui prouve le fait et la manière avec lesquelles elles ont été scellées par la douane au lieu d'expédition;

b) la visite aura à constater, si ces scellés sont restés intacts et présentent des garanties suffisantes;

c) la déclaration devra se faire conformément aux règlements, en évitant toute irrégularité ou omission qui rendrait nécessaire une visite spéciale, ou qui laisserait soupçonner une tentative de fraude.

On pourra se passer de décharger et de peser les marchandises, dès qu'il ressort pleinement, sans leur déchargement, que les scellés apposés par l'autre Partie se trouvent intacts et présentent des garanties suffisantes.

Ad article 12.

La surtaxe que les bières en fûts ou bouteilles acquittent, à leur entrée en Italie, à titre d'équivalent de l'impôt intérieur, sera perçue, au choix de l'importateur, soit sur la base d'une richesse saccharométrique de 16° au maximum, soit sur la base de la richesse saccharine et alcoolique constatée selon une formule dont on est convenu de commun accord et qui doit garantir la péréquation entre la surtaxe sur les bières importées et la taxe perçue sur les bières fabriquées au propre pays.

Dans le cas où, d'après la demande de l'importateur, la surtaxe serait à percevoir sur la base de la richesse saccharine et alcoolique constatée, les certificats d'analyse délivrés en Autriche-Hongrie par les institutions y autorisées seront reconnus par les autorités italiennes. Les bières qui seront accompagnées de pareils certificats ne seront pas assujetties à de nouvelles analyses, pourvu qu'il résulte desdits certificats que le degré saccharométrique du moût original a été constaté selon ladite formule, et que l'on a observé les règles d'analyse qui seront fixées d'un commun accord entre les Gouvernements respectifs, même en vue des intérêts sanitaires.

całkiem wolne od wszelkiej zarazy bydlęcej, wymagane będą w pierwopisach a nie w tłumaczeniu.

Do artykułu 11.

Ułatwienia wzmiankowane w artykule 11 podlegają następującym warunkom:

a) Deklarować należy towary na komorze wchodowej do posłania dalej za kartą przewodną; towary te opatrzone być mają świadectwem urzędowem, z któregoby się okazywało, czy i jak wzięte były pod zamknięcie urzędowe w miejscu wysłania;

b) zamknięcie to ma być przy zbadaniu nienaruszone i pewne;

c) deklaracya podana być powinna podług przepisów i w ten sposób, aby wskutek wadliwego oznajmienia nie była potrzebna rewizya szczegółowa i wogóle wystrzegać się należy dania powodu do podejrzenia, że zamierzona jest defraudacya.

Jeżeli można bez wyładowania towarów przekonać się niewątpliwie, że zamknięcie w drugiem państwie dokonane jest nienaruszone i pewne, wolno w takim razie zaniechać wyładowania i przeważenia towarów.

Do artykułu 12.

Dodatek do opłaty, który opłacany być ma od piwa dowożonego do Włoch w beczkach lub flaszkach jako równoważnik podatku wewnętrznego, pobierany będzie podług wyboru wprowadzającego albo na podstawie maksymalnej ilości 16 stopni sacharometra albo też na podstawie zawartości cukru i alkoholu, oznaczonej podług ustalonej w porozumieniu formuły, która dawać ma gwarancyę zrównania dodatkowej należytości od piwa importowanego z podatkiem konsumcyjnym pobieranym od piwa krajowego.

Jeżeli należytość dodatkowa, na życzenie wprowadzającego uiszczaną ma być na podstawie zbadanej wartości cukru i alkoholu, w takim razie włoskie władze uznawać będą certyfikaty analiz wystawiane w monarchii austyacko-węgierskiej przez upoważnione do tego zakłady. Posyłki piwa, do których świadectwa takie są dołączone, nie będą poddawane ponownej analizie, pod warunkiem, że z certyfikatów tych wypływa, że zawartość cukru brzeczki systemem sacharometrycznym została podług wzmiankowanej formuły zbadana a przepisy pod względem analizy w porozumieniu przez obydwa rządy, także pod względem sanitarnym ustalone, były zachowane.

Si le certificat est rédigé en langue allemande, les douanes royales italiennes n'exigeront pas la présentation d'une traduction.

En cas de doute fondé, il est réservé à l'administration le droit de vérifier l'analyse des bières importées sous le bénéfice des certificats.

Les institutions autorisées à délivrer les certificats prévus par les dispositions qui précèdent seront désignées d'un commun accord entre les Gouvernements respectifs.

Ad article 15.

En ce qui concerne la procédure de l'arbitrage dans les cas prévus à l'alinéa premier et deuxième de l'article 15 les Hautes Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

Au premier cas d'arbitrage, le tribunal arbitral siègera dans les territoires de la Partie contractante défenderesse; au second cas, dans les territoires de l'autre Partie, et ainsi de suite, alternativement dans les territoires de chacune des Hautes Parties contractantes. Celle des Parties sur les territoires de laquelle siègera le tribunal désignera le lieu du siège; Elle aura la charge de fournir les locaux, les employés de bureau et le personnel de service nécessaires pour le fonctionnement du tribunal. Le tribunal sera présidé par le sur-arbitre. Les décisions seront prises à la majorité des voix.

Les Parties contractantes s'entendront soit dans chaque cas d'arbitrage, soit pour tous les cas, sur la procédure à suivre par le tribunal. A défaut de cette entente, la procédure sera réglée par le tribunal lui-même. La procédure pourra se faire par écrit, si aucune des Parties n'élève d'objections. Dans ce cas, les dispositions de l'alinéa qui précède pourront être modifiées.

Pour la transmission des citations à comparaître devant le tribunal arbitral et pour les commissions rogatoires émanées de ce dernier, les autorités de chacune des Hautes Parties contractantes prêteront, sur la réquisition du tribunal arbitral adressée au Gouvernement compétent, leur assistance de la même manière quelles la prêtent lorsqu'il s'agit de réquisitions des tribunaux civils du pays.

Ad articles 18.

Les Hautes Parties contractantes auront soin que, par voie administrative, des conditions identiques soient établies, afin que les navires puissent jouir du même traitement dans les territoires de l'autre Partie dont jouissent les navires nationaux.

Jeżeli certyfikaty wystawione są w języku niemieckim, królewskie komory włoskie nie będą żądać przedłożenia przekładu.

Gdyby zachodziły uzasadnione wątpliwości, władze mają prawo wprowadzone z takimi certyfikatami piwa poddać ponownej analizie.

Zakłady uprawnione do wystawiania certyfikatów, przewidzianych w powyższych postanowieniach, oznaczy się we wzajemnem porozumieniu.

Do artykułu 15.

Co do postępowania w przypadkach, w których na zasadzie ustępu pierwszego i drugiego artykułu 15 załatwienie sporu następuje w drodze sądu rozjemczego zgodziły się wysokie strony rokujące, jak następuje:

Przy pierwszej kwestyi spornej sąd rozjemczy ma swoją siedzibę na obszarze strony pozwanej, przy drugiej na obszarze drugiej strony i tak naprzemian na jednym lub drugim obszarze, w mieście, które dotycząca strona rokująca wyznaczy. Taż strona dostarczyć ma ubikacyi, postarać się o siły pisarskie i personal służbowy w tym rozmiarze, jak tego sąd rozjemczy dla swojej czynności potrzebuje.

Superarbiter przewodniczy sądowi rozjemczemu, który większością głosów rozstrzyga.

Strony rokujące porozumieją się pod względem postępowania sądu rozjemczego albo w każdym przypadku z osobna, albo też raz na zawsze. W braku takiego porozumienia sąd rozjemczy sam oznacza sposób postępowania. Postępowanie może być pisemne, jeżeli temu żadna ze stron rokujących się nie sprzeciwi; w tym przypadku można odstąpić od postanowienia ustępu 1.

Co do wzywania i przesłuchiwania świadków i rzeczoznawców, władze każdej z wysokich stron rokujących na prośbę wystosowaną przez sąd rozjemczy do dotyczącego rządu, udzielać będą pomocy prawnej w ten sam sposób, jak na prośbę krajowych sądów cywilnych.

Do artykułu 18.

Wysokie strony rokujące postarają się, by w drodze administracyjnej stworzone zostały jednakowe podstawy, zabezpieczające okrętom jednej strony na obszarach drugiej trony takie same postępowanie, jak okrętom krajowym.

Ad articles 18 et 19.

§ 1. L'assimilation convenue des navires et de leur cargaison dans les ports des Hautes Parties contractantes ne s'étend pas:

a) aux primes qui sont concédées, ou seront concédées à l'avenir, aux navires nouvellement construits, en tant qu'elles ne consistent pas dans l'exemption des droits de port ou de douane ou dans la réduction de ces droits;

b) aux privilèges des Sociétés appelées *Yacht-Clubs*.

§ 2. Tout en maintenant expressément, en principe, pour les ressortissants du pays le droit exclusif de la pêche le long des côtes, il sera, de part et d'autre, eu égard aux circonstances particulières locales, et, de la part de l'Autriche-Hongrie, eu égard de plus aux concessions faites en retour par l'Italie, réciproquement accordé, par pure exception et pour la durée de ce traité, aux habitants autrichiens ou hongrois et italiens du littoral de l'Adriatique le droit de pêche le long des côtes de l'autre Haute Partie contractante, en exceptant cependant la pêche du corail et des éponges, ainsi que celle qui, jusqu'à la distance d'un mille marin de la côte, est réservée exclusivement aux habitants du littoral.

Il est entendu qu'on devra rigoureusement observer les règlements pour la pêche maritime en vigueur dans les États respectifs des Hautes Parties contractantes, et surtout ceux qui interdisent la pêche exercée d'une manière nuisible à la propagation des espèces.

Ad article 22.

Les embarcations italiennes navigant sur les eaux intérieures autrichiennes et hongroises, et réciproquement, les embarcations autrichiennes ou hongroises navigant sur les eaux intérieures de l'Italie, seront soumises à la législation du pays en tout ce qui concerne les règlements de police de quarantaine et de douane.

Ad article 25.

Les expéditions des marchandises provenant de l'Italie et destinées à une gare autrichienne ou hongroise, ou bien qui transitent sur les territoires de l'Autriche-Hongrie, ne seront pas soumises, sur les chemins de fer de l'Autriche-Hongrie à des tarifs de transport plus élevés que ceux qui sont appliqués pour les mêmes directions et entre les mêmes gares des chemins de fer autrichiens et hongrois aux marchandises similaires de l'Autriche-Hongrie ou étrangères.

Le même principe sera appliqué sur les chemins de fer italiens pour les expéditions de marchandises provenant de l'Autriche-Hongrie et

Do artykułów 18 i 19.

§ 1. Umówione równouprawnienie okrętów i ich ładunków w portach obu wysokich stron rokujących nie rozciąga się:

a) na premie, które są lub mogłyby być dawane okrętom nowo zbudowanym, o ile nie polegają na uwolnieniu od opłat portowych i celnych albo na zniżeniu takichże opłat;

b) na przywileje tak zwanych klubów yachtowych.

§ 2. Zastrzegając wyraźnie, w zasadzie wyłączne prawo połowu ryb wzdłuż wybrzeży morskich własnym poddanym, pozwalają obie strony, ze względu na szczególne stosunki miejscowe, a monarchia austryacko-węgierska oprócz tego ze względu na ustępstwa otrzymane za to od Włoch, wzajemnie, lecz tylko wyjątkowo i jedynie na czas, dopóki traktat niniejszy będzie obowiązywał, mieszkańcom wybrzeży austryackich i węgierskich tudzież włoskich morza adryatyckiego, łowić ryby wzdłuż wybrzeży drugiej wysokiej strony rokującej, atoli z wyłączeniem prawa połowu korali i gąbek, i z zastrzeżeniem wyłącznego prawa połowu ryb przysługującego w obrębie jednej mili morskiej mieszkańcom wybrzeża.

Zgodzono się, że przepisy tyczące się rybołowstwa, na każdym z obszarów obowiązujące, mianowicie zaś zakazy łowienia ryb w sposób szkodliwy dla rozpłodku, będą ściśle zachowywane.

Do artykułu 22.

Statki włoskie, żeglujące na wodach lądowych w monarchii austryacko-węgierskiej i statki austryacko-węgierskie żeglujące na wodach lądowych włoskich, będą podlegały ustawom krajowym we wszystkiem, co się tyczy policyi, kwarantany i ceł.

Do artykułu 25.

Przesyłki towarowe z Włoch do stacyi austryackiej lub węgierskiej lub przez Austro-Węgry przechodzące nie mają podlegać na kolejach austryackich i węgierskich taryfom większym jak te, które do tego samego rodzaju austryackich, węgierskich lub zagranicznych wyrobów w tym samym kierunku i na tej samej przestrzeni obrotu się stosuje.

To samo obowiązywać ma na kolejach wsłoskich dla posyłek towarowych z Austro-

destinées à une gare italienne ou bien transitant sur le territoire italien.

Des exceptions à cette règle ne seront admises que dans les cas de transports à prix réduits accordés par des considérations d'intérêt public ou de bienfaisance.

Ad article 26.

Pour les opérations douanières dans le trafic réciproque par chemin de fer seront observées les dispositions spéciales concordées entre les Parties contractantes.

II. En ce qui concerne le tarif A (Droits à l'entrée en Italie).

1.

Le carbonate de magnésie produit dans la Vallée de Ledro, jusqu'à concurrence d'une quantité annuelle de 220 quintaux, est admis au droit réduit de 15 lires les 100 *kg*, à la condition que l'origine de ce produit soit justifiée par des certificats délivrés par les autorités compétentes.

2.

Les couvertures ordinaires, dites *schiavine*, de laine passée à la chaux, entièrement blanches ou avec de simples bordures en couleur, sont admises, jusqu'à concurrence de 400 quintaux au maximum par an, et sauf réciprocité, au traitement à l'entrée des *schiavine* italiennes en Autriche-Hongrie, au droit de 22 lires 50 c. les 100 *kg*, sous le no. 142 *b)*, à la condition que l'origine de ce produit soit justifiée par des certificats délivrés par les autorités compétentes.

3.

En cas d'augmentation du droit sur le cuivre en pains, rosettes, limailles ou débris (n° 225 *a)*, les droits convenus pour les articles compris sous les nos. 225 *c)*, ex *d)*, ex *l)*, et 242 pourront subir une majoration proportionnelle.

4.

La poterie connue sous la dénomination de *Braungeschirr* produite à Znaim et Cilli, décorée ou non, est admise au droit réduit de 3 lires les 100 *kg*, sous le n° 269, jusqu'à concurrence de 1000 quintaux par an, à la condition que l'origine de ce produit soit justifiée par des certificats délivrés par les autorités compétentes.

5.

Les articles en métaux communs, plaqués en or ou en argent, en tant que le répertoire actuel-

Węgier, do stacyi włoskiej lub przez Włochy transportowanych.

Wyjątki od tego dopuszczalne są tylko o tyle, o ile chodzi o transporty po cenach zniżonych na cele publiczne lub dobroczynne.

Do artykułu 26.

Pod względem odprawiania celnego we wzajemnym obrocie kolejowym obowiązują postanowienia osobno co do tego przez obydwie rokujące strony ułożone.

II. Do Taryfy A (cła przy dowozie do Włoch).

§ 1.

Węglan magnu, wyrabiany w dolinie Ledro dopuszczać się będzie w ilości rocznej nie większej jak 20 cetnarów metrycznych za opłatą cła zniżonego po 15 lirów od 100 kilogramów, pod tym warunkiem, że pochodzenie tego produktu będzie świadectwami władz właściwych udowodnione.

§ 2.

Derki pospolite z wełny nawapnionej, tak zwane schiavine, całkiem białe lub tylko z pojedynczym brzegiem barwistym, przepuszczane będą w ilości, aż do 400 cetnarów metrycznych rocznie, za opłatą cła w kwocie 22 lir 50 centymów od 100 kilogramów podług Nr. 142 *b*, pod warunkiem wzajemności ze strony monarchii austryacko-węgierskiej dla takich samych derek włoskich i pod warunkiem udowodnienia pochodzenia świadectwem właściwych władz.

§

W razie podwyższenia cła na miedź w bryłach, rozetach, opilkach i odpadkach (Nr. 225 *a*), mogą być stopy celne umówione od artykułów należących do Nrów 225 *c*, ex *d*, ex *l* i 242 stosunkowo podwyższone.

§ 4.

Naczynie garncarskie ze Znojmu i Celje znane pod nazwą „brunatnego“, ozdobione lub nie, dopuszczane będzie za opłatą cła zniżonego po 3 liry od 100 kilogramów podług Nr. 269 taryfy aż do ilości 1000 cetnarów metrycznych rocznie, jeżeli pochodzenie tego towaru potwierdzone będzie świadectwami właściwych władz.

§ 5.

Towary z metali pospolitych, złotem lub srebrem platerowane, odprawiać się będzie jak pozła-

lement en vigueur ne les assimile pas expressément aux articles en or ou en argent, ou à la mercerie, sont assimilés aux articles dorés ou argentés.

6.

Les ferrures et autres parties accessoires de meubles (telles que plaques d'entrée pour serrures, charnières, pentures, etc.), ne sont pas considérées comme ornements pour meubles du no. 354. Ces articles faits, en tout ou en partie, de tôle métallique et ornementés ou non, sont classifiés comme les ouvrages du métal respectif.

7.

Les articles en verre, en terre cuite et en porcelaine, en combinaison avec des métaux communs, même dorés ou argentés, à l'exception des objets de parure, sont classifiés, dans tous les cas où le verre etc. constitue la partie dominante des articles respectifs et où les parties en métal ne figurent que comme monture, cadre, bord, ou pour réunir les parties du verre etc. ou comme support, anse, couvercle, parmi les ouvrages garnis de la catégorie respective sous les nos. 274 *c)*, 267 *b)*, 268 *b)*, 269 *c)*, 270 *b)* et 271 *b)*.

Cette disposition est appliquée aux objets en verre, en terre cuite et en porcelaine suivants:

Garnitures ou services à liqueurs, à vin, à bière, etc., glacières à vin, coupes à salade et à fruits, boîtes et coupes à biscuits, à thé, à café, à beurre, etc., sucriers, carafes, pots et cruches, huiliers, chandeliers (même avec porte-allumettes), tasses, tablettes, encriers, bonbonnières, flaconnières, surtouts, vases à fleurs, jardinières, garnitures de toilette, porte-montres, cassettes, flacons, cendriers, garnitures pour fumeurs, coupes à cigares, porte-fleurs, porte-allumettes, parties de lustres (en combinaison avec des accessoires en métal, joignant les parties de verre, même avec robinets à gaz ou capsules pour le contact électrique), corbeilles, verres à bière, porte-photographies de verre à glace avec montore de fils métalliques, plateaux, soucoupes et articles semblables.

8.

Les gobelets, cruches, plats, supports de bouteilles et de verres, cafetières, théières, sucriers, corbeilles à pain, à fruits, etc., porte-carafes, salières, cendriers, porte-couverts *(portaposate)*, cuillers et fourchettes entièrement en métal commun d'une seule qualité ou avec manches en os, couteaux de table de fer ou acier avec manches en métal commun ou en os, terrines, saucières, passoirs à sucre, passe-thé, bouilloires, autoclaves, porte-verres, porte-couteaux, coquetiers, surtouts, porte-allumettes

cane lub posrebrzane, o ile w obowiązującym obecnie spisie towarów nie są wyraźnie do złotych, srebrnych lub galanteryjnych towarów zaliczone.

§ 6.

Zamków i innych części składowych sprzętów (jak na przykład okuć do zamków, szarnirów, więzadeł i t. p.) nie uważa się za ozdoby sprzętów Nr. 354. Jeżeli towary te są całe lub po części z blachy metalowej, odprawia się je, jeżeli są nawet ozdobione, jak towary z dotyczącego metalu.

§ 7.

Towary szklanne, gliniane i porcelanowe w połączeniu z metalami nieszlachetnymi, także pozłacane i posrebrzane, z wyjątkiem przedmiotów strojowych, we wszystkich przypadkach, w których główną część składową dotyczącego przedmiotu stanowi szkło i t. p. a metalowe części składowe służą tylko do oprawy, obramienia lub spojenia części szklannych i t. p., względnie za podstawę, odprawia się jak tego rodzaju towary ozdobione podług Nrów 274 *c*, 267 *b*, 268 *b*, 269 *c*, 270 *b*, względnie 271 *b*.

Postanowienie to stosuje się do niżej wymienionych towarów szklannych, glinianych i porcelanowych:

Garnitury lub serwisy do likierów, wina i piwa, kubły do mrożenia, salaterki na sałatę i owoce, puszki na biszkopty, herbatę, kawę, maselniczki i cukierniczki, karafki, dzbanki, dzbany, naczynia na flaszczki z octem z i oliwą, świeczniki (także z zapalniczkami), filiżanki, tabliczki, kałamarze, pudełka na cukierki, na flakoniki, serwisy na stół dla ozdoby, wazony na kwiaty, skrzynki na kwiaty (jardinières), garnitury tualetowe, podstawki pod zegarki, szkatułki, flakony, popielniczki, garnitury przyborów do palenia, kubki na cygara, podstawki na kwiaty, zapalniczki, części składowe świeczników (w połączeniu z częściami składowemi metalowemi, służącemi do spajania części szklannych, także ze szklannymi kurkami lub elektrycznemi kapslami łącznemi), kosze, szklanki na piwo, podstawki na fotografie ze szkła zwierciadlanego z wiązaniem drucianem, filiżanki serwisowe, podstawki i podobne towary.

§ 8.

Kubki, dzbany, półmiski, podstawki pod butelki i szklanki, dzbanuszki na kawę i herbatę, cukierniczki, koszyki na chleb, owoce i t. p. podstawki na butelki, solniczki, popielniczki, podstawki pod nakrycie stołowe, łyżki i widelce, całe z jednego i tegosamego metalu lub też z kościanemi rękojeściami, noże stołowe z żelaza lub stali z trzonkami z pospolitego metalu lub z kości, doniczki, miseczki do sosu, posypniczki do cukru, sitka do herbaty, samowary do herbaty, szybkowarki, podstawki do szklanek,

de table ou à suspension, guéridons de fumeurs en métal, porte-habits, encriers (excepté ceux de poche ou de voyage), chandeliers, lampes et appareils d'éclairage de tout genre (lampes électriques exceptées), garnitures de meubles (excepté les ornements de meubles, en tôle), boîtes pour montres et cages de pendules, ustensiles de ménage et de cuisine, presse-papier, couteaux à papier, coupes pour cartes de visite, porte-montres, porte-menus et coupes, tous ces articles en métaux communs, sont classifiés selon la qualité du métal et selon leur tarification, sous les nos. 218, 220, 221, 223, 225, 227, 230, 234, 235, 354.

9.

Les choux de toute sorte, salés ou mis dans du vinaigre, provenant du Tirol, avec certificat d'origine, sont admis au droit réduit de 2 lires les 100 *kg* sous le n° 303 *a)*.

10.

Le droit réduit de 5 lires les 100 *kg*, est admis jusqu'à la concurrence de 4000 quintaux au maximum par an, pour la *castradina*, viande desséchée et salée *(gepökelt)* de mouton ou autre bétail de race ovine, reprise sous le no. 320 *c)*. L'application de ce droit réduit est, cependant, subordonnée à la production de certificats d'origine.

11.

Les poissons des espèces indiquées ci-dessous, pêchés par des pêcheurs italiens, autrichiens ou hongrois sur les côtes autrichiennes et hongroises de la mer Adriatique et salés ou mis en saumure dans le pays pour être importés en Italie, sont admis, à titre de trafic-frontière, en franchise de droit jusqu'à concurrence de 5000 quintaux au *maximum* par an, à condition que l'origine en soit prouvée par des certificats délivrés par les autorités compétentes:

Sardelle *(Clupea sardina, C. pilchardus, C. papalina)*; acciughe *(Engraulis enchrasicholus)*, boiane *(Gadus minutus)*, scoranze *(Alburnus alborella)*, sgombri *(Scomber scombrus)*, lanzarole *(Scomber colias)*, angusigole *(Belona rostrata, B. acus)*, maride *(Maris vulgaris, Maëna vulgaris)*, bobi *(Box vulgaris)* et suri *(Trachurus trachurus)*.

Est aussi admise en franchise de droit la saumure importée séparément, mais en même temps que les poissons, jusqu'à concurrence de 10 pour cent du poids des poissons.

12.

Le *brindza*, sorte de fromage de brebis ou de chèvre, à pâte peu cohérente, acquitte le droit de

nożów, kubki do jaj, zastawy stołowe, zapalniczki stołowe i ścienne, stoliki z przyborami do palenia z metalu, szaragi, kałamarze (z wyjątkiem kieszonkowych lub podróżnych), świeczniki, lampy i przyrządy do oświetlania wszelkiego rodzaju (wyjąwszy lampy elektryczne), okucia sprzętów (oprócz blaszanych ozdób sprzętów), puzdra do zegarków kieszonkowych i zegarów ściennych, sprzęty domowe i kuchenne, przyciskacze do listów, rozcinacze do papieru, czarki na karty wizytowe, podstawki do zegarów, do menu i miseczki; te wszystkie towary z nieszlachetnych metali odprawiać się będzie podług jakości materyału jako towary Nrów 218, 220, 221, 223, 225, 227, 230, 234, 235 i 354.

§ 9.

Cielenina wszelkiego rodzaju solona lub w occie marynowana z Tyrolu, przepuszczana będzie za płatą cła zniżonego po 2 liry od 100 kilogramów podług Nr. 303 *a* za okazaniem świadectw pochodzenia.

§ 10.

Od castradiny (mięsa owczego suszonego i solonego [marynowanego]) pobierane będzie cło zniżone w kwocie 5 lirów od 100 kilogramów podług Nr. 320 *c* za przywóz aż do 4000 cetnarów metrycznych rocznie. Zniżenie to będzie jednak stosowane tylko pod warunkiem udowodnienia pochodzenia świadectwami.

§ 11.

Ryby poniżej podanych gatunków na austryackich i węgierskich wybrzeżach przez rybaków włoskich, austryackich lub węgierskich wyłowione i na lądzie celem dowozu do Włoch nasolone lub w wodzie słonej ułożone, z tytułu obrotu pogranicznego odprawiać się będzie bez opłaty i to na rok w łącznej maksymalnej ilości aż do 5000 cetnarów metrycznych pod warunkiem, że pochodzenie będzie wykazane świadectwami przez właściwe władze wystawionemi:

Sardele *(Clupea sardina, C. pilchardus, C. papalina)*; acciughe *(Engraulis enchrasicholus)*, boiane *(Gadus minutus)*, scoranze *(Alburnus alborella)*, sgombri *(Scomber scombrus)*, lanzarole *(Scomber colias)*, angusigole *(Belona rostrata, B. acus)*, maride *(Maris vulgaris, Maëna vulgaris)*, bobi *(Box vulgaris)* i suri *(Trachurus trachurus)*.

Również przepuszczać się będzie bez opłaty cła zaprawę solną, osobno ale jednocześnie z rybami wprowadzaną, aż do 10 procent wagi ryb.

§ 12.

Ser owczy i kozi kruchy, zwany bryndzą, przepuszczany będzie za opłatą cła po 3 liry od

3 lires les 100 *kg* sous le no. 331, à la condition que l'origine de ce produit de l'Autriche-Hongrie soit prouvée par des certificats délivrés par les autorités compétentes. La quantité à introduire en Italie, à ce droit réduit, ne pourra pas dépasser, par an, 800 quintaux au maximum.

13.

Les droits sur les produits suivants, non compris dans le tarif *A* (Droits à l'entrée en Italie) ne pourront pas dépasser les limites respectivement indiquées ci-dessous:

ex 182. Bicycles à moteur	la pièce	80	lires
— Pièces détachées de vélocipèdes, à l'exception des cadres *(telai)*	les 100 *kg*	100	„
ex 218 *b)* 4. Vaisselle et ustensiles de ménage en fer émaillé	„	35	„
ex 225 *d)*. Cuivre, laiton et bronze: en fils ayant un diamètre d'un demi-millimètre ou moins	„	40	„
ex 225 ex *l)*. Vis et boulons à vis, de cuivre, laiton ou bronze	les 100 *kg*	40	lires
ex 238 ex *a)*. Chaudières multitubulaires, avec tuyaux de cuivre ou de laiton . . .	„	16	„
ex 243. Lampes électriques:			
1. à incandescence . . .	100 pièces	5	„
2. à arc voltaïque . . .	les 100 *kg*	60	„
ex 245. wagons pour chemin de fer:			
ex *a)*. à marchandises:			
1. couverts, non construits en fer	„	12	„
2. découverts ou construits en fer (y compris les wagons-réservoirs ou wagons-citernes, en fer)	„	14	„
ex 262 et 267. Charbons préparés pour l'électrotechnique:			
1. pour fours électriques et pour électrodes d'usage industriel	„	3	„

100 kilogramów podług Nr. 331, pod warunkiem udowodnienia świadectwem władz właściwych, jako pochodzi z monarchii austryacko-węgierskiej. Za tą zniżoną opłatą przepuszczać się będzie do Włoch najwięcej 800 cetnarów metrycznych rocznie.

13.

Wyroby niżej wymienione, w Taryfie *A* (cła przy dowozie do Włoch) nie wzmiankowane, odprawiać się będzie po stopach celnych nie wyższych, jak następujące:

z 182. Koła do jazdy z motorem	od sztuki	80	lirów
— Części składowe kół do jazdy osobno wchodzące, z wyjątkiem ram (osad) .	100 *kg*	100	„
„ 218 *b)* 4. Naczynie emaliowe i sprzęty domowe . . .	„	35	„
„ 225 *d)*. Drut z miedzi, mosiądzu i bronzu o średnicy $^1/_2$ millimetra lub mniej .	„	40	„
z 225 *l)*. Śruby i bolce ze śrubami z miedzi, mosiądzu lub bronzu	„	40	„
„ 238 *a)*. Rurowe kotły parowe z rurami miedzianemi lub mosiężnemi	„	16	„
„ 243. Lampy elektryczne:			
1. lampy żarowe	100 sztuk	5	„
2. lampy łukowe . . .	100 *kg*	60	„
„ 245. Wozy kolejowe:			
z *a)*. wozy towarowe:			
1. kryte, nie z żelaza . .	„	12	„
2. otwarte lub takież wozy żelazne (nie wyłączając żelaznych rezerwoarów i cystern wozowych) . .	„	14	„
„ 262 i 267. Węgle przysposobione do użytku elektrycznego:			
1. dla pieców elektrycznych i elektrodów do użytku przemysłowego . . .	„	3	„

2. pour lampes électriques, pour piles et pour machines dynamo-électriques	les 100 *kg*	10 lires
293. Fécules	„	6 „

14.

Lors de la perception des droits des marchandises importées on tiendra compte des dispositions suivantes relatives aux tares:

§ 1. A l'importation des mouchoirs ourlés ou non, des articles de métal et d'autres marchandises qui entrent en des récipients de carton formant l'emballage intérieur, les mouchoirs, etc. et les récipients en carton sont taxés séparément en les considérant comme de marchandises différentes contenues dans le même colis.

§ 2. L'augmentation de 18% du poids net prévue à l'article 5 des dispositions relatives aux tares, ne s'applique pas à la poterie et aux autres articles en terre cuite, aux articles en verre de tout genre repris sous les nos. 272, 274, 275 et 276, et au verre brut coulé ou moulé avec carcasse en fer ou en acier noyée dans la masse du verre. Tous ces articles importés d'Autriche-Hongrie emballés ou enroulés seulement dans la paille, sont soumis au droit respectif sur le poids effectif y compris le poids de l'emballage de paille.

15.

L'application des marques ou des noms de fabrique sur des marchandises n'exerce aucune influence sur le traitement douanier.

III. En ce qui concerne le tarif B. (Droits à l'entrée en Autriche-Hongrie.)

1.

Ad no. 119. — Dans le cas où l'Autriche-Hongrie accorderait à une tierce Puissance des droits réduits pour des specialités de fromage, les mêmes droits seront appliqués aux fromages similaires fabriqués en Italie.

2.

Ad no. 250 a). — Seront reconnues comme étoffes de soie pure, unies et armures, celles qui présentent une surface unie et régulière, formées simplement par un croisement de fils de chaine et de trame, se répétant d'après un certain nombre limité de fils, et qui peuvent être fabriquées par

2. dla lamp elektrycznych, bateryi i dynamomaszyn	100 *kg*	10 lirów
293. Osad	„	6 „

14.

Przy odprawianiu celnem dowozowem przestrzegać się będzie pod względem tary następujących przepisów:

§ 1. Przy dowozie chusteczek do nosa, obrąbionych lub nie obrąbionych, towarów metalowych i innych towarów wchodzących w kartonach jako osłonach wewnętrznych, wymierza się cło od chusteczek itp. podług rzeczywistej wagi netto, kartony zaś osobno, podług bliższej jakości ich materyału.

§ 2. Przewidzianego w artykule 5 postanowień tyczących się tary, podwyższenia wagi netto o 18 procent stosować się nie będzie do naczynia garncarskiego i innych towarów glinianych, do szkła i towarów szklannych wszelkiego rodzaju Nrów 272, 274, 275 i 276, następnie do drutu szklannego. Przy dowozie wyżej wspomianych towarów z monarchii austryacko-węgierskiej pobierać się będzie odnośne cło, o ile towary te tylko w słomie są zapakowane lub słomą owinięte, tylko podług rzeczywistej wagi netto, i to razem z wagą słomianego opakowania.

15.

Oznaczenie towarów markami fabrycznemi i stemplami firmy nie wywiera żadnego wpływu na postępowanie celne.

III. Do Taryfy *B.* (Cła przy dowozie do monarchii austryacko-węgierskiej.

1.

Do Nr. 119. — Gdyby monarchia austryacko-węgierska przyznała trzeciemu państwu zniżone stopy celne od pewnych gatunków sera, w takim razie stopy te znajdą zastosowanie także do podobnych wyrobów sera włoskiego.

2.

Do Nr. 250 *a).* — Za materye całojedwabne, gładkie i wrabiane uznawane będą takie materye, które będą miały powierzchnię jednostajnie regularną, zrobioną tylko przez proste kładzenie na krzyż nici wątku i osnowy, powtarzające się ciągle w oddziałach zawierających pewną ograniczoną ilość

l'emploi simultané de plusieurs lisses, c'est-à-dire les taffetas et toutes les armures, comme: satins, sergés, surahs, merveilleux, ottomanes, marquises, gros de Suez, failles françaises, lévantines, reps, gros de Tours, armures-piquets, etc. Toutes les étoffes qui ne présentent pas une surface unie et régulière et sont formées par la combinaison de deux ou plusieurs différentes armures séparées, soit par des effets de chaîne (comme les pékins), soit par des effets de trame (comme tous les barrés), et en outre toutes les étoffes quadrillées et barrées montrant des effets produits par différentes trames, les moirés, les gauffrés et toutes les étoffes imprimées sur chaîne rentrent parmi les façonnés.

On considère façonnées *(no. 250 b)* toutes les étoffes qui montrent et présentent un dessin formé par toute espèce de combinaison d'un nombre illimité de fils de chaîne et de trame, et qui sont fabriquées par la machine Jacquard.

3.

Ad no. 267 c) 1. — Un droit réduit de 5 *heller* la pièce est accordé aux chapeaux de paille grossiers, non garnis, originaires de la Vénétie importés en Autriche-Hongrie par la frontière entre Ala et Cervignano, à la condition que leur origine soit prouvée au moyen de certificats délivrés par les autorités compétentes.

4.

Ad no. ex 328. — Le cuir à semelle, produit de la Vénétie et de la province limitrophe de Brescia, pourra être introduit en Autriche-Hongrie au droit réduit de 19 couronnes les 100 kilogrammes sous le n° 328, à titre de trafic-frontière, dans la quantité maximum de 2000 quintaux par an, à la condition qu'il soit accompagné d'un certificat d'origine.

5.

Ad no. ex 411 b). — Les tuiles cannelées non vernissées *(Falzziegel)*, produites dans la Vénétie, jusqu'à concurrence de 25,000 quintaux par an, jouiront, à titre de faveur de trafic-frontière, de la franchise des droits, pourvu qu'elles soient accompagnées de certificats d'origine.

6.

Ad no. 418. — Sont admis au régime conventionnel de cette position les hourdis non visés par la note *ad no. 411 ex b) 1.*

nici i które to materye mogą być przeto robione zapomocą jednoczesnego użycia kilku nicienic, mianowicie kitajki i wszelkie materye wrabiane jak: satyna (atłas), serges i surahs, merveilleux, ottomanes, marquises, gros de Suez, failles francaises, lévantines, ryps, gros de Tours, armures-piquets itd. Wszelkie materye, nie mające powierzchni jednostajnie regularnej, lecz składające się z połączenia dwóch lub więcej oddzielnych kombinacyi, czy są to okazy osnowowe (jak w pékinach), czy okazy wątkowe (jak we wszystkich baresach [poprzecznie prążkowanych]), nadto wszelkie materye w kratkę, jakoteż poprzecznie prążkowane, przedstawiające okazy otrzymane przez użycie rozmaitego wątku, tudzież morowane, karbowane i wszelkie materye drukowane w osnowie, uważane będą za materye wzorzyste.

Za wzorzyste (Nr. 250 *b)* uważane będą wszelkie te materye, których powierzchnia zawiera i przedstawia rysunek utworzony przez najrozmaitsze połączenia nieograniczonej ilości nici osnowy i wątku i które zrobione są zapomocą maszyny Jacquarda.

3.

Do Nr. 267 *c)* 1. — Dla kapeluszy słomkowych grubych, nie ubranych, z Wenecyi przywożonych do monarchii austryacko-węgierskiej przez granicę między Alą i Cervignano, ustanawia się cło zniżone po 5 h od sztuki, pod warunkiem udowodnienia świadectwami właściwych władz, że kapelusze te pochodzą z Wenecyi.

4.

Do Nr. z 328. — Skóra na podeszwy z Wenecyi i z sąsiedniej prowincyi Brescyi przepuszczana będzie do monarchii austryacko-węgierskiej za opłatą cła zniżonego Nru. 328 po 19 K od 100 kilogramów z tytułu obrotu pogranicznego w rocznej ilości maksymalnej aż do 2000 cetnarów metrycznych, pod warunkiem dołączenia świadectw pochodzenia.

5.

Do Nr. z 411 *b).* — Dachówki felcowane, niepolewane z Wenecyi, przepuszczane będą z tytułu zniżenia dla obrotu pogranicznego w rocznej ilości aż do 25.000 cetnarów metrycznych bez poboru cła, jeżeli będą do nich dołączone świadectwa pochodzenia.

6.

Do Nr. 418. — Po stopie traktatowej tej pozycyi dopuszczać się będzie także te „hourdis", które nie są objęte postanowieniem Uwagi do Nr. z 411 *b)* 1.

7.

Ad no. ex 425 b) 2. — La poterie en argile ordinaire, même lavée, de la Vénétie, vernissée, même avec une décoration grossière de fleurs et semblable de plusieurs couleurs, est admise à l'importation en Autriche-Hongrie au droit réduit de 1·20 couronnes les 100 *kg* sous le n° 425 *b)* 2, à titre de faveur de trafic-frontière, à la condition que son origine soit certifiée par les autorités compétentes.

8.

L'application des marques ou des noms de fabrique sur des marchandises n'exerce aucune influence sur le traitement douanier.

IV. En ce qui concerne le Cartel de douane.

Ad article 7.

Suivant les dispositions en vigueur, les marchandises étrangères qui n'ont pas été soumises au traitement douanier, ne peuvent être déposées, dans les districts-frontière des deux territoires douaniers, que dans les lieux où se trouvent des bureaux de douane, et là seulement dans les magasins de douane ou, du moins, sous un contrôle suffisant pour empêcher des abus. Il est convenu que, aussi longtemps que ces dispositions resteront en vigueur, il suffira, pour l'exécution des stipulations contenues à l'article 7, que les autorités douanières des Hautes Parties contractantes soient chargées de contrôler dans les districts-frontière, conformément aux lois, les dépôts de ce genre, de même que les provisions de marchandises étrangères nationalisées et de marchandises indigènes, en ayant également soin des intérêts fiscaux de l'autre Partie.

Ad article 17.

Le droit de remettre ou d'atténuer les peines auxquelles l'inculpé a été condamné par suite de procès instruit, conformément à l'article 14, ou qu'il s'est offert spontanément à subir, appartient à l'État dont les tribunaux ont prononcé la condamnation ou sont saisis de cet offre. Toutefois, avant de prononcer la remise ou l'atténuation de ces peines, on donnera aux autorités ou tribunaux compétents de l'État dont les lois ont été lésées l'occasion d'exprimer leur avis sur la matière.

Le présent protocole qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les Hautes Parties contractantes, sans autre ratification spéciale, par

7.

Do Nr. z 425 *b)* 2. — Naczynia garncarskie z Wenecyi z gliny pospolitej, także wymulonej, polewane, także w kwiaty itp. ordynarnie malowane, o kilku barwach, przepuszczane będą z tytułu ułatwienia dla obrotu pogranicznego podług Nr. 425 *b)* 2 po 1·20 K od 100 kilogramów pod warunkiem, że pochodzenie ich będzie potwierdzone przez właściwe władze.

8.

Oznaczenie towarów markami fabrycznemi i stemplami firmy nie wywiera żadnego wpływu na wymiar należytości celnej.

IV. Do kartelu cłowego.

Do Artykułu 7.

Stosownie do istniejących przepisów w pograniczu obu okręgów celnych towary zagraniczne nieocłone umieszczone być mogą tylko w miejscach, gdzie się znajduje komora, a tam tylko w magazynach urzędów celnych albo przynajmniej poddane być winny kontroli zapobiegającej nadużyciom. Zgodzono się, że dopóki przepisy te będą obowiązywać, dostatecznem będzie, pod względem wykonania postanowień artykułu 7go, polecenie władzom celnym obu stron, żeby w obrębie pogranicza kontrolowały w sposób prawnie dozwolony składy rzeczonego rodzaju jakoteż zapasy zagranicznych ocłonych i krajowych towarów z należytem uwzględnieniem także interesów celnych drugiej strony.

Do Artykułu 17.

Prawo darowywania lub zniżania kar, na które obwiniony został skazany w postępowaniu wytoczonem po myśli artykułu 14 lub którym poddał się dobrowolnie, służy temu Państwu, którego władze lub sądy karę wymierzyły lub poddanie się jej przyjęły. W każdym jednak razie władzom właściwym tego Państwa, którego ustawy przekroczono, dana będzie przed darowaniem lub zniżeniem tych kar sposobność do objawienia swego zdania.

Protokół niniejszy, który bez osobnej ratyfikacyi, przez samą wymianę ratyfikacyi traktatu, do którego się odnosi, uważany być ma za przyjęty

le seul fait de l'échange des ratifications du traité auquel il se rapporte, a été dressé, en double expédition, à Rome, le 11 février 1906.

(L. S.) **Lützow** m. p. (L. S.) **Guicciardini** m. p.
(L. S.) **Salandra** m. p.
(L. S.) **Luzzatti** m. p.
(L. S.) **Mirabello** m. p.
(L. S.) **Pantano** m. p.
(L. S.) **Malvano** m. p.
(L. S.) **Miraglia** m. p.
(L. S.) **Busca** m. p.
(L. S.) **Callegari** m. p.
(L. S.) **Luciolli** m. p.

i potwierdzony przez obie wysokie strony rokujące, spisany został w Rzymie w dwóch wygotowaniach dnia 11. lutego 1906.

(L. S.) **Lützow** wlr. (L. S.) **Guicciardini** wlr.
(L. S.) **Salandra** wlr.
(L. S.) **Luzzatti** wlr.
(L. S.) **Mirabello** wlr.
(L. S.) **Pantano** wlr.
(L. S.) **Malvano** wlr.
(L. S.) **Miraglia** wlr.
(L. S.) **Busca** wlr.
(L. S.) **Callegari** wlr.
(L. S.) **Luciolli** wlr.

Carte de Légitimation industrielle

pour voyageurs de commerce.

Pour l'année..... No. de la carte.....

(Écusson.)

Le porteur

(Nom et prénom.)

(Lieu) le..... 19.....

(Sceau.) (Signature de l'autorité.)

Il est certifié par la présente que le porteur de cette carte possède (qualité de la fabrique ou maison de commerce) à..... sous le nom de..... est en qualité de voyageur de commerce au service de la maison..... .....à..... qui y possède une (désigner la fabrique ou maison de commerce).

Le porteur désirant recueillir des commandes et faire des achats de marchandises pour compte de la susdite raison sociale ainsi que pour celui de la (des) raison(s) sociale(s)..... suivante(s)..... il est certifié en outre que pour l'exercice de commerce de la (des) susdite(s) raison(s) sociale(s) les droits reglémentaires en vigueur sont à acquitter dans ce pays.

Signalement de la personne du porteur:

Age:.....

taille:.....

cheveux:.....

marques spéciales:.....

Signature du porteur:.....

Remarque: Selon les exigences de chaque cas l'un ou l'autre des alinéas alternatifs ci-dessus seront insérés dans le formulaire contenant l'espace nécessaire.

Avis.

Selon les réglements en vigueur dans le territoire de chacune des Parties contractantes le porteur de cette carte de légitimation est autorisé à recueillir des commandes et à faire des achats de marchandises exclusivement en voyageant et seulement pour compte de la (des) raison(s) sociale(s) susmentionnée(s). Il ne pourra porter avec lui que des échantillons, mais non des marchandises.

Powyższy Traktat handlowy i żeglarski razem z protokołem końcowym i załącznikami, przez obie

Wiedeń, dnia 28. lutego 1906.

Gautsch wlr. **Kosel** wlr.

Przemysłowa karta legitymacyjna

dla podróżujących komisantów handlowych.

Na rok..... Nr. karty legitymacyjnej.....

(Herb.)

Właściciel:

(Imię i nazwisko)

(Miejscowość), dnia..... 19.....

(Pieczęć.) (Podpis Władzy.)

Potwierdza się niniejszem, że właściciel tej karty
posiada (rodzaj fabryki lub handlu) w..... pod firmą .....
pełni służbę komisanta handlowego firmy..... w .....
która tam (oznaczenie fabryki lub handlu) ..... posiada.

Nadto, ponieważ właściciel zamierza starać się o zamówienia towarów i czynić zakupno towarów na rachunek tej firmy, jakoteż na rachunek następując $\frac{\text{ej firmy}}{\text{ych firm}}$ .....

(rodzaj fabryki lub handlu) w..... potwierdza się, że rzeczona(e) $\frac{\text{firma}}{\text{firmy}}$ w tutejszym kraju opłacać $\frac{\text{ma}}{\text{mają}}$ podatki ustawami przepisane za wykonywanie przemysłu.

Opis osoby właściciela:

wiek:.....

wzrost:.....

włosy:.....

szczególniejsze znamiona:.....

Podpis:

Uwaga: Z linii podwójnych zaciągać się będzie do formularza, który na ten cel odpowiednie miejsce ma zawierać, linię górną lub dolną, zależnie od okoliczności w każdym pojedynczym przypadku zachodzących.

Przestroga.

Stosownie do przepisów na obszarze każdej ze stron rokujących obowiązujących, posiadacz tej karty upoważniony jest do starania się o zamówienia na towary i czynienia zakupna towarów wyłącznie na objazdach i wyłącznie na rachunek rzeczon$\frac{\text{ej firmy}}{\text{ych firm}}$. Wolno mu wozić z sobą tylko próbki towarów, nie zaś towary.

Izby Rady państwa potwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Buquoy wlr. **Auersperg** wlr.

45.

Umowa, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 11. lutego 1906, pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami.

(Zawarta w Rzymie dnia 11. lutego 1906, przez Jego c. i k. Mość ratyfikowana w Wiedniu dnia 26. lutego 1906; obustronne ratyfikacye wymieniono w Rzymie dnia 28. lutego 1906.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae. Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro et a Plenipotentiariis Majestatis Suae Italiae Regis ad regulandum pecudum et rerum beluinarum commercium Conventio Romae die undecimo mensis februarii anni labentis inita et signata fuit tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi apostolique de Hongrie

et

Sa Majesté le Roi d'Italie

désirant faciliter le commerce du bétail, des peaux, cornes et autres produits similaires, entre Leurs territoires respectifs, en écartant, autant que possible, le danger que les épizooties qui existeraient ou qui viendraient à éclater dans l'un de Leurs territoires, s'introduisent par suite du mouvement du bétail et du trafic des produits animaux, dans l'autre, ont résolu de conclure, à cet effet, une Convention et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Exc. le comte Henri Lützow de Drey Lützow et Seedorff, Son Conseiller intime et

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i apostolski Król węgierski

i

Najjaśniejszy Król włoski,

pragnąc pomiędzy państwami swojemi ułatwić handel skórami bydlęcemi, rogami i innymi podobnymi produktami a przytem o ile możności niedopuszczać, by zarazy zwierzęce, w jednem z tych państw bądź grasujące, bądź też w przyszłości powstać mogące, zostały wskutek obrotu bydłem lub wskutek handlu zwierzęcymi produktami do drugiego państwa zawleczone, uchwalili zawrzeć w tym celu umowę i pełnomocnikami Swymi mianowali:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i apostolski Król węgierski:

Jego Ekscellencyę pana Henryka hrabiego Lützowa de Drey-Lützow i Seedorff, Swego

chambellan. Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie, chevalier de l'ordre impérial autrichien de la Couronne de fer de première classe, grand'croix de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, de l'ordre de la Couronne d'Italie, etc., etc., etc.,

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Exc. le baron Sidney Sonnino, grand'croix de l'ordre de la Couronne d'Italie, député au Parlement, Son Président du Conseil, Ministre de l'intérieur;

Son Exc. le comte Francesco Guicciardini, grand officier des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, député au Parlement, Son Ministre des affaires étrangères;

Son Exc. Edoardo Pantano, député au Parlement, Son Ministre de l'agriculture, de l'industrie et du commerce;

M. le docteur Rocco Santoliquido, grand officier de l'ordre de la Couronne d'Italie, commandeur de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, député au Parlement, directeur général de la santé publique,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er

L'entrée des animaux (solipèdes, ruminants et porcs), des produits bruts d'animaux et des objets pouvant servir de véhicules à la contagion, des territoires de l'une des Parties contractantes dans les territoires de l'autre Partie, peut être limitée à des stations-frontière spécialement désignées et y être soumise au contrôle vétérinaire de la part de l'Etat sur les territoires duquel l'importation doit avoir lieu.

Article 2.

Les animaux, les produits bruts d'animaux et les objets mentionnés à l'article 1er ne pourront être introduits des territoires de l'une des Parties contractantes dans les territoires de l'autre ou transportés à travers ces derniers sans la présentation d'un certificat d'origine. Ce certificat sera délivré par l'autorité locale et devra contenir, s'il se réfère à des animaux vivants, le nombre, la description exacte et les marques caractéristiques des bêtes, ainsi que le lieu de leur destination. Pour les animaux à sabot fendu une attestation doit en outre être présentée, constatant que les animaux dont il s'agit ont passé 40 jours dans la commune où le certificat a été délivré.

rzeczywistego tajnego radcę i szambelana, nadzwyczajnego i upełnomocnionego ambasadora przy Najjaśniejszym Królu włoskim, kawalera austryackiego, cesarskiego orderu żelaznej korony I. klasy, wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa i orderu włoskiej korony itd., itd., itd.:

Najjaśniejszy Król włoski:

Jego Ekscellencyę pana barona Sidney Sonnino, kawalera wielkiego krzyża orderu korony włoskiej, posła, Swego prezydenta ministrów i ministra spraw wewnętrznych;

Jego Ekscellencyę pana Franciszka hrabiego Guicciardini'ego, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza i orderu korony włoskiej, posła, Swego ministra spraw zewnętrznych;

Jego Ekscellencyę pana Edwarda Pantano, posła, Swego ministra rolnictwa, przemysłu i handlu;

pana Dr. Rocco Santoliquido, wielkiego oficera orderu korony włoskiej, komandora orderu św. Maurycego i Łazarza, posła, generalnego dyrektora służby sanitarnej,

którzy pełnomocnictwa swoje wymienili, a uznawszy je za należyte i właściwe, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Obrót zwierzętami (całokopytowemi, odżuwaczami i świniami), surowymi materyałami zwierzęcymi i przedmiotami, które przenosić mogą zarazki chorób zwierzęcych z obszarów jednej ze stron rokujących na obszary drugiej, może być ograniczony na pewne stacye wchódowe i tamże poddawany kontroli weterynarskiej ze strony tego państwa, do którego przechód ma nastąpić.

Artykuł 2.

Przy dowozie, względnie przewozie oznaczonych w artykule 1 zwierząt, surowych materyałów zwierzęcych i przedmiotów z obszaru jednej na obszar względnie przez obszar drugiej strony, należy przedstawić świadectwo pochodzenia. Wystawione ono być ma przez władzę miejscową i — o ile odnosi się do zwierząt żyjących — zawierać winno liczbę sztuk bydła, dokładny ich opis i osobliwsze znamiona, jakoteż miejsce przeznaczenia. Przy zwierzętach racicowych nadto wykazać się należy potwierdzeniem, że bydło w gminie, w której paszport dla bydła został wystawiony, pozostawało przez dni 40.

Le certificat d'origine doit porter l'attestation d'un médecin vétérinaire de l'Etat ou spécialement autorisé à cet effet par l'Etat, constatant que les animaux sont sains et il doit aussi constater qu'il ne s'est produit dans la commune de provenance et dans les communes voisines pendant les derniers 40 jours avant l'expédition, aucun cas de peste bovine ou d'une autre maladie contagieuse pour laquelle l'obligation de la déclaration est prescrite par la loi et qui soit transmissible à l'espèce d'animaux pour lesquels le certificat a été délivré.

Des cas sporadiques de charbon bactéridien, de charbon symptomatique, de rouget ou de rage surgis dans une commune voisine n'empêcheront pas la délivraison du certificat, mais doivent y être déclarés. Il en est de même pour l'exanthème coïtal en ce qui concerne les certificats pour les boeufs et les hongres.

En ce qui concerne les animaux des espèces chevaline, asine et bovine, ces certificats doivent être délivrés pour chaque pièce séparément; les animaux de race ovine, caprine et porcine peuvent être compris cumulativement dans un seul certificat.

La validité des certificats est fixée à dix jours. Si cette durée expire pendant le transport, les animaux devront, afin que les certificats soient valables pour une nouvelle durée de dix jours, être soumis à la visite d'un vétérinaire de l'Etat ou spécialement autorisé à cet effet par l'État. Le résultat de cette visite sera attesté sur les certificats.

S'il s'agit de transports effectués par chemin de fer ou par bateau, les animaux doivent être soumis avant le chargement à la visite d'un médecin vétérinaire de l'Etat ou spécialement autorisé à cet effet par l'Etat. Le résultat de l'inspection devra être noté sur le certificat.

Seront toutefois admis à l'entrée sans être accompagnés de certificats d'origine, les produits de la laiterie, la graisse et le suif fondus, la laine lavée dans des établissements industriels, emballée dans des sacs clos, et les boyaux séchés ou salés en caisses ou barils clos.

L'entrée et le transit des autres produits bruts d'animaux peuvent être soumis à la présentation d'un certificat délivré par l'autorité municipale confirmant que les animaux dont ces produits proviennent étaient en bonne santé et que dans les communes de provenance de ces animaux il n'existe pas de maladie contagieuse.

Article 3.

Les transports qui ne répondent pas aux dispositions qui précèdent, ainsi que les animaux que le médecin vétérinaire, à leur passage de la frontière, trouve atteints où suspects d'une maladie

Świadectwo pochodzenia zawierać musi potwierdzenie rządowego lub umyślnie w tym celu przez rząd uprawnionego weterynarza, że odnośne zwierzęta są zdrowe, jak i co do tego, że w gminie pochodzenia i gminach sąsiednich w przeciągu ostatnich dni czterdziestu przed wysłaniem nie grasował ani pomór na bydło rogate ani też inna jaka zaraźliwa choroba zwierzęca, co do której istnieje obowiązek oznajmiania i która daje się przenosić na dotyczący gatunek zwierząt, świadectwami temi objętych.

Pojedyncze przypadki zapalenia śledziony, szczelnicy, czerwonki i wścieklizny w gminie sąsiedniej, wystawieniu świadectwa nie stoją na przeszkodzie; okoliczność tę jednak należy w niem uwidocznić. To samo obowiązuje przy wystawianiu świadectw dla wołów i wałachów co do wyrzutów pęcherzykowych.

Dla koni, mułów, osłów i bydła rogatego wystawia się paszporty z osobna, dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe.

Świadectwa ważne są przez dni dziesięć. Gdyby ten termin w czasie transportu upływał, w takim razie, by świadectwo było ważne przez dalszych dni dziesięć, musi bydło na nowo być poddane oględzinom przez rządowego lub przez rząd umyślnie do tego upoważnionego weterynarza, który wynik w świadectwie uwidoczni.

Transporty tego rodzaju kolejowe i okrętowe poddane być muszą przed ładowaniem osobnym oględzinom przez rządowego lub przez rząd umyślnie do tego upoważnionego weterynarza, który wynik oględzin do świadectwa zaciągnie.

Obrót wyrobami mlecznymi, stopionym łojem i tłuszczem, fabrycznie płukaną i w zamkniętych workach zapakowaną wełną, następnie jelitami w zamkniętych skrzyniach lub beczkach i to suchemi lub nasolonemi dozwolony jest także bez przedłożenia świadectw pochodzenia.

Dowóz, względnie przewóz innych surowych materyałów zwierzęcych zrobić można także zawisłym od przedłożenia świadectwa wystawionego przez urząd gminny, potwierdzającego, że zwierzęta, od których te materyały surowe pochodzą, były zdrowe a gmina pochodzenia jest wolną od razy.

Artykuł 3.

Posyłki nie odpowiadające podanym postanowieniom, dalej zwierzęta uznane przez weterynarza pogranicznego jako zaraźliwą chorobą dotknięte lub o taką chorobę podejrzane, w końcu zwierzęta,

contagieuse, enfin les animaux qui ont été en contact quelconque avec des animaux malades ou suspects d'être atteints d'une maladie contagieuse, pourront être renvoyés à la station d'entrée. Le médecin vétérinaire à la frontière doit noter le motif du renvoi sur le certificat et l'attester par sa signature. L'autorité compétente de frontière donnera, par la voie la plus directe et sans retard, avis du renvoi et de sa cause à l'autorité administrative du district-frontière du pays exportateur.

Si, parmi des animaux importés, la présence d'une maladie contagieuse n'est reconnue qu'après leur entrée dans le pays de destination, ce fait doit être consigné dans un procès-verbal dressé en présence d'un médecin vétérinaire de l'Etat. Copie du procès-verbal sera transmise sans délai au Ministère des affaires étrangères de l'autre Partie contractante.

Article 4.

Lorsque la peste bovine éclate dans les territoires de l'une des Parties contractantes, l'autre Partie a le droit de prohiber ou de limiter pour la durée du danger de la contagion l'importation des ruminants, des porcs et des produits bruts d'animaux, ainsi que des objets pouvant servir de véhicules à la contagion.

Article 5.

Lorsque par le trafic des animaux une maladie contagieuse, pour laquelle l'obligation de la déclaration est prescrite par la loi, a été importée des territoires de l'une des Parties contractantes dans les territoires de l'autre, cette dernière aura le droit de limiter ou d'interdire pour la durée du danger de la contagion l'importation de toutes les espèces d'animaux auxquelles la maladie est transmissible.

Si une telle maladie éclate d'une manière menaçante dans les territoires de l'une des Parties contractantes, l'autre Partie aura également le droit de limiter ou d'interdire pour la durée du danger de la contagion l'importation de toutes les espèces d'animaux auxquelles la maladie est transmissible.

Dans les cas où il s'agit de la morve, du charbon bactéridien, du charbon symptomatique, de l'angine infectieuse, de la gale des solipèdes et de l'exanthème coïtal des solipèdes et de l'espèce bovine, l'importation ne pourra être interdite que pour des provenances des territoires d'origine (alinéa 1) ou des territoires atteints par la maladie contagieuse (alinéa 2).

On regarde comme territoires d'origine ou atteints par la maladie:

en Autriche: les territoires des districts politiques respectifs et limitrophes;

które stykały się ze zwierzętami choremi lub podejrzanemi, można niedopuścić do odprawiania celnego na stacyi wchodowej. Powód zawrócenia winien weterynarz graniczny w świadectwie podać i podpisem swoim zaopatrzyć. Nieprzyjęcie i powód tegoż ma graniczna władza celna niezwłocznie i to w najkrótszej drodze podać do wiadomości władzy politycznej powiatu granicznego tej strony rokującej, z której wywóz miał nastąpić.

Gdyby chorobę taką u wprowadzonych zwierząt zauważono dopiero po przestąpieniu granicy w kraju przeznaczenia, w takim razie należy przybrać weterynarza z charakterem urzędowym (weterynarza państwowego) i w obecności jego protokolarnie ustalić istotę czynu, następnie zaś odpis protokołu niezwłocznie przesłać Ministerstwu spraw zewnętrznych drugiej strony rokującej.

Artykuł 4.

Gdyby na obszarze jednej ze stron rokujących wybuchł pomór na bydło rogate, druga strona ma prawo na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru zabronić lub ograniczyć dowóz odżuwaczów, świń i surowych materyałów zwierzęcych, jakoteż przedmiotów, których się zarazki czepiają.

Artykuł 5.

Gdyby przez obrót bydłem zawleczoną została z obszarów jednej ze stron rokujących na obszary drugiej strony zaraźliwa choroba zwierzęca, co do której istnieje obowiązek oznajmiania, natenczas tej drugiej stronie przysługuje prawo, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru, ograniczyć lub zakazać dowozu zwierząt tych wszelkich gatunków, którym zarazki mogą się udzielić.

Także każda ze stron rokujących ma prawo na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru ograniczyć dowóz zwierząt tych wszystkich gatunków, którym zarazki się udzielają, względnie ograniczyć go w tym razie, gdyby jedna z tych chorób zwierzęcych w sposób zagrażający na obszarach drugiej strony rokującej panowała.

Co do nosacizny, zapalenia śledziony, szelestnicy, pomoru na dziczyznę i bydło rogate, parchów zwierząt całokopytowych, wyrzutów pęcherzykowych u zwierząt całokopytowych i bydła rogatego, wydawać można zakazy dowozu, odnoszące się tylko do zwierząt pochodzących z obszarów, gdzie choroba wybuchła (ustęp 1), względnie z obszarów dotkniętych pomorem (ustęp 2).

Za obszary, w których choroba wybuchła lub za obszary dotknięte pomorem, po myśli przepisu tego uważać należy:

W Austryi: obszary dotyczących i sąsiednich powiatów politycznych;

en Hongrie: les comitats;

en Italie: les territoires des provinces respectives et des provinces limitrophes.

Les prescriptions qui précèdent sont aussi appliquables à des produits animaux et à des objets qui peuvent servir de véhicules à la contagion.

Le trafic du bétail ne pourra être interdit, si la maladie tuberculeuse éclatait ou si elle était importée.

Ne seront pas dérogées par la Convention présente les prescriptions des lois et ordonnances de police vétérinaire des Parties contractantes par lesquelles le trafic-frontière et le transit à travers un district-frontière pourraient être limités ou même interdits dans le but de combattre et de supprimer des maladies contagieuses éclatées à la frontière ou dans sa proximité.

Article 6.

Chacune des Parties contractantes fera publier périodiquement de huit à huit jours des bulletins sur l'état des épizooties. Ces bulletins seront transmis directement à l'autre Partie contractante.

Ces bulletins seront rédigés aussi uniformément que possible et de manière à démontrer l'état des épizooties même dans les territoires administratifs de première instance et dans les communes.

Les autorités compétentes s'avertiront réciproquement, sans retard et directement, de l'apparition d'épizooties dans les districts-frontière.

Si la peste bovine éclatait dans les territoires de l'une des Parties contractantes, avis direct sera donné, par voie télégraphique, à l'autre Partie de l'apparition et de l'extension de la maladie.

Article 7.

Les wagons de chemin de fer, ainsi que les bateaux ou parties des bateaux qui ont servi au transport de chevaux, de mulets, d'ânes, d'animaux des espèces bovine, ovine, caprine et porcine, et de peaux fraîches, doivent, avant d'être utilisés de nouveau, être soumis à un procédé de nettoyage (désinfection) de nature à détruire entièrement les germes de contagion qui peuvent s'être attachés aux wagons, bateaux ou parties de bateaux.

Les rampes et les quais d'embarquement seront lavés après chaque chargement.

we Węgrzech: komitaty;

we Włoszech: obszary dotyczących i z temi graniczących prowincyi.

Przepisy ustępów poprzedzających rozciągają się także na zwierzęce materyały surowe i przedmioty zdolne do przenoszenia zarazków.

Z powodu zawleczenia lub grasowania tuberkulozy zakazów dowozu wydawać się nie będzie.

Ugoda niniejsza nie narusza przepisów zawartych w ustawach stron rokujących o zarazach, po myśli których w razie wybuchu na granicy lub w jej pobliżu zaraźliwych chorób zwierzęcych wydawać można celem odwrócenia ich i wytępienia odrębne ograniczenia i zakazy co do obrotu pomiędzy powiatami po obu stronach granicy, jakoteż obrotu przewozowego przez zagrożony powiat graniczny.

Artykuł 6.

Strony rokujące wygotowywać będą co dni ośm i natychmiast bezpośrednio nawzajem sobie udzielać peryodyczne wykazy z każdoczesnego stanu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Wykazy te należy o ile możności układać jednostajnie i w ten sposób, by dawały obraz stanu zarazy także w powiatach administracyjnych pierwszej instancyi jak i w pojedynczych gminach.

Pod względem wybuchów zarazy w pogranicznych powiatach administracyjnych, władze porozumiewać się będą z sobą wzajemnie natychmiast i bezpośrednio.

W razie wybuchu na obszarze jednej ze stron rokujących, pomoru na bydło rogate, rządy stron rokujących wzajemnie uwiadamiać się będą bezpośrednio w drodze telegraficznej o jego wybuchu i rozszerzaniu się.

Artykuł 7.

Wozy kolejowe jakoteż okręty lub części okrętów, które były użyte do transportu koni, mułów, osłów, bydła rogatego, kóz, owiec, świń lub świeżych skór, mają być przed powtórnem ich użyciem poddane takiemu oczyszczeniu (dezynfekcyi), któreby zdolne było zniszczyć zarazki na nich się znajdujące.

Rampy i miejsca ładowania na wybrzeżach należy po każdej czynności ładunkowej oczyścić.

Il sera reconnu par les Parties contractantes que la désinfection des wagons de chemin de fer, des bateaux et parties des bateaux, opérée en toute règle dans les territoires de l'une des Parties contractantes est aussi valable pour l'autre Partie.

Les Gouvernements des Parties contractantes s'entendront ultérieurement au sujet des conditions et formalités à remplir pour reconnaître ces désinfections.

Article 8.

L'entrée des animaux au pâturage, soumise en général aux prescriptions convenues pour le trafic des animaux, sera permise aux conditions suivantes:

a) les propriétaires de troupeaux présenteront pour être vérifiée (examinée et légalisée), lors du passage de la frontière une liste des animaux qu'ils mènent au pâturage, contenant le nombre des bêtes et leurs marques extérieures les plus caractéristiques;

b) le retour des animaux dans le territoire d'origine ne pourra avoir lieu qu'après constatation de leur identité.

Si toutefois, pendant l'époque de la pâture, il éclatait soit dans une partie des troupeaux, soit dans un endroit éloigné de moins de 20 kilomètres du pâturage, soit sur la route par laquelle doit s'effectuer le retour du troupeau à la station-frontière, une maladie contagieuse transmissible au bétail en question, le retour des animaux sur les territoires de l'autre Partie contractante, sera interdit, sauf les cas d'urgence (tels que manque de fourrage, intempéries etc.). Dans ces derniers cas le retour des animaux qui ne seraient pas encore atteints de l'épizootie pourra avoir lieu lorsque les mesures de sûreté que les autorités compétentes seront convenues d'appliquer pour empêcher l'extension de l'épizootie, auront été exécutées.

Artikel 9.

Les habitants des communes qui ne sont pas situées à plus de 5 kilomètres de la frontière peuvent, à toute heure, passer la frontière, dans les deux sens, avec leur propre bétail attelé à la charrue ou à des voitures; mais cette facilité ne leur est accordée que pour les travaux agricoles ou pour l'exercice de leur profession.

Ils doivent, à cet égard, observer les prescriptions suivantes:

a) Tout attelage qui passe la frontière pour des travaux d'agriculture ou pour l'exercice d'une profession doit être pourvu d'un certificat de

Dezynfekcyę wagonów, okrętów i części okrętowych, przepisowo na obszarze jednej ze stron rokujących dokonaną, uważać będą strony rokujące wzajemnie za ważną.

Co do warunków, pod jakimi dezynfekcya uznawaną ma być wzajemnie za ważną, jakoteż co do formalności, rządy stron rokujących porozumieją się jeszcze.

Artykuł 8.

Wzajemny obrót bydła pędzonego na pastwisko, podlegający w ogólności powyższym zgodnie ułożonym przepisom dla obrotu bydłem, dozwolony jest pod następującymi warunkami:

a) Właściciele stad (trzód) przedkładać będą przy przestępowaniu granicy do sprawdzenia (badania i uwierzytelnienia) spis zwierząt, które chcą przeprowadzić na pastwisko, z podaniem liczby sztuk i ich charakterystycznych znamion zewnętrznych.

b) Na powrót zwierząt pozwalać się będzie tylko po poprzedniem stwierdzeniu ich tożsamości.

Gdyby jednak podczas pobytu na pastwisku wybuchła u części trzód (stad) albo też także w miejscu mniej jak 20 kilometrów od pastwiska oddalonem albo na tej drodze, którą trzoda (stado) ma napowrót wracać do stacyi pogranicznej, choroba dla dotyczącego gatunku zwierząt zaraźliwa, zabroni się powrotu bydła na obszary drugiej strony, chyba że konieczność (brak paszy, niepogoda itd.) zmuszą do zrobienia wyjątku. W takich przypadkach powrót zwierząt zarazą jeszcze nie dotkniętych odbyć się może tylko przy zastosowaniu środków bezpieczeństwa, na które się właściwe władze celem powstrzymania zawleczenia zarazy zgodziły.

Artykuł 9.

Mieszkańcy miejscowości, nie o więcej jak pięć kilometrów od granicy odległych, mogą przechodzić w obydwóch kierunkach przez granicę z własnemi, do pługa lub woza zaprzągniętemi zwierzętami każdego czasu, jednak tylko w celu przedsiębrania robót gospodarskich lub w wykonywaniu swego przemysłu.

Przytem stosować się mają do następujących przepisów:

a) Każdy, przez granicę do gospodarczej roboty lub w wykonywaniu przemysłu przechodzący zaprzęg, zaopatrzony być musi certyfikatem

l'autorité de la commune où se trouve l'étable des animaux. Ce certificat doit porter le nom du propriétaire ou du conducteur de l'attelage, la description des animaux et l'indication (en kilomètres) du rayon du territoire-frontière dans les limites duquel l'attelage doit travailler.

b) Il est exigé, en outre, tant à la sortie qu'au retour, un certificat de l'autorité de la commune frontière d'où provient l'attelage et, en cas de transit par le territoire d'une autre commune, une attestation de cette dernière, portant que les communes dont il s'agit sont exemptes de toute épizootie.

Ce certificat doit être renouvelé tous les huit jours.

Article 10.

La présente Convention qui ne se rapporte qu'aux provenances des territoires des Parties contractantes entrera en vigueur en même temps que le Traité de commerce et de navigation, conclu sous la date de ce jour et aura la même durée.

Les ratifications de la présente Convention seront échangées en même temps que celles du Traité de commerce et de navigation.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires l'ont signée et l'ont revêtue du sceau de leurs armes.

Fait à Rome, en double expédition, le 11 février 1906.

(L. S.) **Lützow** m. p. (L. S.) **Sonnino** m. p.
(L. S.) **Guicciardini** m. p.
(L. S.) **Pantano** m. p.
(L. S.) **Santoliquido** m. p.

zwierzchności tej gminy, w której stajnia się znajduje. Certyfikat ten zawierać musi imię i nazwisko właściciela lub prowadzącego zaprząg, opis zwierząt i obwód (w kilometrach) pogranicznego obszaru, na którym zaprząg jest do roboty przeznaczony.

b) Nadto wymaga się i to tak przy występie jak i przy powrocie certyfikatu zwierzchności miejscowej tej pogranicznej gminy, z której zaprząg nadchodzi a w razie przemarszu przez obszar innej gminy także poświadczenia ze strony tej ostatniej, że dotyczące gminy są od wszelkiej zaraźliwej choroby zwierzęcej zupełnie wolne.

Certyfikat ten musi być co ośm dni odnawiany.

Artykuł 10.

Umowa niniejsza, odnosząca się tylko do proweniencyi z obszarów stron rokujących nabiera mocy obowiązującej równocześnie z traktatem handlowym i celnym i obowiązywać będzie przez czas jego trwania.

Ratyfikacye niniejszej umowy wymienione być mają równocześnie z ratyfikacyami traktatu handlowego i celnego zawartego pomiędzy stronami rokującemi.

W dowód czego pełnomocnicy umowę niniejszą podpisali i na niej pieczęcie swe wycisnęli.

Tak działo się w Rzymie, w podwójnem wygotowaniu dnia 11. lutego 1906.

(L. S.) **Lützow** wlr. (L. S.) **Sonnino** wlr.
(L. S.) **Guicciardini** wlr.
(L. S.) **Pantano** wlr.
(L. S.) **Santoliquido** wlr.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos ea omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Viennae die vigesimo sexto mensis februarii anno millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.
Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihálovich** m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention sur les épizooties conclue, à la date de ce jour, entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie, les Plénipotentiaires soussignés ont fait les déclarations suivantes qui formeront partie intégrante de la Convention même:

1. Le transit de viande fraiche et préparée ainsi que d'autres produits bruts d'animaux dans un emballage imperméable, de peaux, de sabots, de cornes complétement séchés n'est soumis à aucune restriction pour les provenances des Parties contractantes expédiées en droiture des territoires de l'une des Parties contractantes à travers les territoires de l'autre par les chemins de fers dans des wagons plombés et fermés ou bien par des bateaux dans des compartimens séparés et réservés.

2. S'il s'élevait entre les Parties contractantes un différend sur l'application de la Convention sur les épizooties, on aura, si l'une des Parties contractantes en fait la demande, recours à l'avis d'une commission mixte. Cet avis sera équitablement apprécié dans la décision à prendre.

Chacune des Parties contractantes nommera deux membres dans cette commission, qui aura le droit de coopter un cinquième membre dans les cas ou elle ne pourrait s'entendre. Au premier cas de la formation d'une commission mixte, pourvu qu'elle n'ait pas décidé autrement, le cinquième membre sera élu parmi les ressortissants de l'une des Parties contractantes, au deuxième cas parmi ceux de l'autre Partie, et ainsi de suite alternativement parmi les ressortissants de l'une ou de l'autre Partie contractante. Au premier cas on décidera par le sort laquelle des Parties contractantes aura à fournir le cinquième membre de la commission.

3. L'examen vétérinaire à la frontière ne sera pas soumis à des taxes plus élevées que les taxes

Protokół końcowy.

Przystępując na dniu dzisiejszym do podpisania umowy pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Włochami, pełnomocnicy stron obydwu złożyli następujące deklaracye, które istotną część składową umowy stanowić mają:

1. Bezpośredni przewóz świeżego i przyrządzonego mięsa i wszelkich innych zwierzęcych materyałów surowych w opakowaniu nieprzemakalnem, jakoteż skór. kopyt (racic) i rogów w stanie zupełnie suchym z obszarów jednej przez obszary drugiej ze stron rokujących koleją żelazną w plombowanych, zamkniętych wagonach albo okrętami w przestrzeniach odosobnionych i dobrze opatrzonych. jest — o ile chodzi o proweniencye jednej ze stron rokujących — dopuszczalny bez ograniczeń.

2. Gdyby przy wykonywaniu umowy, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych powstały pomiędzy stronami rokującymi różnice zdań, w takim razie na żądanie jednej z tych stron zasięgnie się opinii komisyi mięszanej. Opinię tę uwzględniać należy w odpowiedni sposób przy rozstrzygnięciu, które ma być następnie wydane.

Każda ze stron rokujących mianuje do komisyi dwóch członków. Komisya ma prawo przybrania członka piątego w przypadkach, w których nie może się zgodzić. Tego piątego członka — jeżeli komisya nie zgodziła się pod tym względem na co innego — wybiera się, gdy się po raz pierwszy mieszana komisya tworzy, z pomiędzy poddanych jednej a w następnym przypadku z poddanych drugiej z obydwu stron rokujących i tak naprzemian z pomiędzy poddanych jednej lub drugiej strony. W pierwszym przypadku tego rodzaju, oznacza los tę stronę rokującą, z pomiędzy której poddanych piąty członek będzie wybrany.

3. Za badanie przedsiębrane przez weterynarza pogranicznego pobierać się nie będzie należytości

maximales actuellement en vigueur pour le trafic réciproque des Parties contractantes.

Le présent protocole qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les Parties contractantes, sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications de la Convention à laquelle il se rapporte, a été dressé, en double expédition à Rome le 11 février 1906.

(L. S.) **Lützow** m. p. (L. S.) **Sonnino** m. p.
(L. S.) **Guicciardini** m. p.
(L. S.) **Pantano** m. p.
(L. S.) **Santoliquido** m. p.

wyższych, jak obecnie we wzajemnym obrocie najwyżej obowiązujących.

Protokół ten, który bez osobnej ratyfikacyi, przez samą tylko wymianę ratyfikacyi umowy, do której się odnosi, uważać należy jako przez strony rokujące przyjęty i zatwierdzony, został podpisany w Rzymie, na dniu 11. lutego 1906.

(L. S.) **Lützow** wł. (L. S.) **Sonnino** wł.
(L. S.) **Guicciardini** wł.
(L. S.) **Pantano** wł.
(L. S.) **Santoliquido** wł.

Powyższą umowę, tyczącą się chorób zaraźliwych zwierzęcych wraz z protokołem końcowym, ogłasza się niniejszem za zgodą obu Izb rady państwa.

Wiedeń, dnia 28. lutego 1906.

Gautsch wł.
Buquoy wł.
Kosel wł.
Auersperg wł.

46.

Umowa pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami z dnia 11. lutego 1906,

dotycząca nabywania i posiadania dóbr ruchomych i nieruchomych.

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro et a Plenipotentiariis Majestatis Suae Italiae Regis ad regulandas relationes inter subditos Utriusque Nostrum in materia rerum mobilium et immobilium per eosdem libere Utrinque acquirendarum et possidendarum conventio Romae die undecimo mensis februarii anni labentis inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie

et

Sa Majesté le Roi d'Italie,

désirant régler les relations entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie en matière d'acquisition et de possession par Leurs sujets respectifs de biens meubles ou immeubles, ont résolu de conclure à cet effet une Convention et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires:

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. apostolski Król węgierski

i

Najjaśniejszy Król włoski,

pragnąc uregulować stosunki pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Włochami pod względem nabywania i posiadania dóbr ruchomych i nieruchomych przez wzajemnych poddanych postanowili zawrzeć w tym celu umowę i mianowali pełnomocnikami swoimi:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Exc. le comte Henri Lützow de Drey-Lützow et Seedorff, Son Chambellan et Conseiller intime, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie, chevalier de l'ordre impérial autrichien de la Couronne de fer de première classe, grand'croix de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, de l'ordre de la Couronne d'Italie, etc., etc., etc.;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Exc. le comte Francesco Guicciardini grand officier des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, député au Parlement, Son Ministre des affaires étrangères;

Son Exc. Antonio Salandra, grand officier des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, député au Parlement, Son Ministre des finances;

Son Exc. Luigi Luzzatti, grand'croix des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, chevalier de l'ordre civil de Savoie, grand'croix de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, député au Parlement, Son Ministre du trésor;

Son Exc. Carlo Mirabello, grand officier de l'ordre de la Couronne d'Italie, commandeur de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, chevalier de l'ordre militaire de Savoie, sénateur du Royaume, Son Ministre de la marine;

Son Exc. Edoardo Pantano, député au Parlement, Son Ministre de l'agriculture, de l'industrie et du commerce;

M. Giacomo Malvano, grand'croix de l'ordre de la Couronne d'Italie, grand officier de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, grand'croix de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, sénateur du Royaume, Secrétaire général du Ministère des affaires étrangères, Conseiller d'Etat;

M. Nicola Miraglia, grand'croix de l'ordre de la Couronne d'Italie, grand officier de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, commandeur, avec plaque, de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph et commandeur de l'ordre impérial autrichien de Léopold, Directeur général du „Banco di Napoli", ex-directeur général de l'agriculture, ex-député au Parlement;

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i apostolski Król węgierski:

Jego Ekscellencyę pana Henryka hrabiego Lützow de Drey-Lützow i Seedorff, Swego szambelana i rzeczywistego tajnego radcę, nadzwyczajnego i upełnomocnionego ambasadora przy Najjaśniejszym królu włoskim, kawalera austryacko-cesarskiego orderu żelaznej korony I. klasy, wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa i orderu korony włoskiej itd., itd., itd.,

Najjaśniejszy Król włoski:

Jego Ekscellencyę pana Franciszka hrabiego Guicciardini, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza i orderu korony włoskiej, posła, Swego ministra spraw zagranicznych:

Jego Ekscellencyę pana Antoniego Salandra, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza i orderu korony włoskiej, posła, Swego ministra finansów;

Jego Ekscellencyę pana Ludwika Luzzatti, kawalera wielkiego krzyża orderu św. Maurycego i Łazarza i orderu korony włoskiej, kawalera sabaudzkiego cywilnego orderu zasługi, wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa, posła, Swego ministra skarbu;

Jego Ekscellencyę pana Karola Mirabello, wielkiego oficera orderu korony włoskiej, komandora orderu św. Maurycego i Łazarza, kawalera sabaudzkiego orderu wojskowego, senatora, Swego ministra marynarki;

Jego Ekscellencyę pana Edwarda Pantano, posła, Swego ministra rolnictwa, przemysłu i handlu;

Pana Jakóba Malvano, kawalera wielkiego krzyża orderu korony włoskiej, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza, kawalera wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa, senatora, jeneralnego sekretarza Ministerstwa spraw zagranicznych, radcę stanu;

Pana Mikołaja Miraglia, kawalera wielkiego krzyża orderu korony włoskiej, wielkiego oficera orderu św. Maurycego i Łazarza, komandora cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, komandora austryacko-cesarskiego orderu Leopolda, jeneralnego dyrektora banku neapolitańskiego, byłego jeneralnego dyrektora rolnictwa i byłego posła;

M. Gioachino Busca, grand officier de l'ordre de la Couronne d'Italie, commandeur de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, Directeur général des douanes;

M. Gherardo Callegari, commandeur des ordres des SS. Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, commandeur de l'ordre impérial autrichien de François-Joseph, professeur, Inspecteur général de l'industrie et du commerce;

M. Ludovico Luciolli, commandeur de l'ordre de la Couronne d'Italie, officier de l'ordre des SS. Maurice et Lazare, chevalier de l'ordre impérial autrichien de François Joseph, Directeur chef de division au Ministère des finances;

lesquels après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er.

Les Autrichiens et les Hongrois en Italie et les Italiens en Autriche-Hongrie auront, réciproquement, le droit d'acquérir et de posséder des biens de toute sorte et de toute nature, meubles ou immeubles, et en pourront librement disposer par achat, vente, donation, permutation, contrat de mariage, testament, succession ab intestato et par quelqu'autre acte que ce soit, aux mêmes conditions que les nationaux, sans payer des droits, contributions et taxes autres ou plus élevés que ceux auxquels sont soumis, en vertu des lois, les Sujets du pays même.

Article 2.

La présente Convention entrera en vigueur le 1er mars 1906 et restera exécutoire jusqu'au 31 décembre 1917.

Les Hautes Parties contractantes se reservent toutefois la faculté de dénoncer douze mois avant le 31 décembre 1915 la présente Convention dans lequel cas elle sera mise hors de vigueur le 1er janvier 1916. Si aucune des Parties contractantes ne faisait usage de cette faculté et n'avait non plus notifié douze mois avant le 31 décembre 1917 son intention d'en faire cesser les effets, la Convention demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'un an à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article 3.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Rome le plus tôt possible.

Pana Joachima Busca, wielkiego oficera orderu korony włoskiej, komandora orderu św. Maurycego i Łazarza, jeneralnego dyrektora cła;

Pana Gerharda Callegari, komandora orderu św. Maurycego i Łazarza i orderu korony włoskiej, komandora cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa, profesora, jeneralnego inspektora przemysłu i handlu;

Pana Ludwika Luciolli, komandora orderu korony włoskiej, oficera orderu św. Maurycego i Łazarza, kawalera cesarsko-austryackiego orderu Franciszka Józefa, dyrektora i szefa sekcyi w Ministerstwie finansów;

którzy, wymieniwszy swe pełnomocnictwa i uznawszy je za dobre i należyte, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Prawo nabywania i posiadania ruchomych i nieruchomych dóbr wszelkiego rodzaju, jakoteż rozporządzania niemi drogą kupna i sprzedaży, darowizny, zamiany, kontraktu małżeńskiego, rozporządzeniem ostatniej woli, w drodze przepisanej ustawą sukcesyi jak i we wszelki inny sposób, zupełnie tak samo jak krajowcy i pod tymi samymi warunkami mieć będą nawzajem Austryacy i Węgrzy we Włoszech a Włosi w Austro-Węgrzech i żadnych innych, względnie wyższych należytości opłat i taks opłacać nie będą, jak te, którym właśni poddani po myśli ustaw podlegają.

Artykuł 2.

Niniejsza konwencya wejdzie w życiu z dniem 1. marca 1906 i obowiązywać będzie do dnia 31. grudnia 1917.

Każda jednak z wysokich stron rokujących zastrzega sobie prawo wypowiedzenia niniejszej konwencyi na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1915 z tym skutkiem, że z dniem 1. stycznia 1916 traci moc obowiązującą. Jeżeli z prawa tego żadna strona nie zrobi użytku a i na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1917 nie objawi zamiaru, by skutki konwencyi z dniem tym ustały, zachować ma ona moc obowiązującą aż do upływu roku od dnia, w którym jedna lub druga ze stron rokujących ją wypowie.

Artykuł 3.

Niniejsza konwencya ma być ratyfikowana a dokumenty ratyfikacyjne mają być, o ile możności jak najrychlej w Rzymie wymienione.

En foi de quoi les Plénipotentiaires l'ont signée et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait à Rome, en double expédition, le 11 février 1906.

(L. S.) **Lützow** m. p. (L. S.) **Guicciardini** m. p.
(L. S.) **Salandra** m. p.
(L. S.) **Luzzatti** m. p.
(L. S.) **Mirabello** m. p.
(L. S.) **Pantano** m. p.
(L. S.) **Malvano** m. p.
(L. S.) **Miraglia** m. p.
(L. S.) **Busca** m. p.
(L. S.) **Callegari** m. p.
(L. S.) **Luciolli** m. p.

W dowód czego pełnomocnicy stron obydwu ją podpisali i swoje pieczęcie wycisnęli.

Działo się w podwójnem wygotowaniu w Rzymie, dnia 11. lutego 1906.

(L. S.) **Lützow** wlr. (L. S.) **Guicciardini** wlr.
(L. S.) **Salandra** wlr.
(L. S.) **Luzzatti** wlr.
(L. S.) **Mirabello** wlr.
(L. S.) **Pantano** wlr.
(L. S.) **Malvano** wlr.
(L. S.) **Miraglia** wlr.
(L. S.) **Busca** wlr.
(L. S.) **Callegari** wlr.
(L. S. **Luciolli** wlr.

Nos visis et perpensis conventionis huius articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos ea omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Viennae die vigesimo sexto mensis februarii anno millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihálovich** m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Powyższą umową za zgodę obu Izb Rady państwa niniejszem się obwieszcza.

Wiedeń, dnia 28. lutego 1906.

Gautsch wlr. **Kosel** wlr.
Auersperg wlr **Buquoy** wlr.

47.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei żelaznych z dnia 28. lutego 1906,

którem obwieszcza się umowę z Włochami, tyczącą się odprawiania celnego w obrocie kolejowym.

Na zasadzie traktatu handlowego i żeglarskiego zawartego z Włochami na dniu 11. lutego 1906, zawartą została następująca umowa tycząca się odprawiania celnego w obrocie kolejowym pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami:

I. Obrót towarowy.

§ 1.

Pociągi towarowe mogą przechodzić przez granicę celną także nocną porą, jakoteż w niedziele i dnie świąteczne.

Każdy z zagranicy wjeżdżający pociąg towarowy musi być oznajmiony granicznej komorze stosownie do obustronnie obowiązujących przepisów celnych a zarazem przedłożone być mają papiery konwojowe.

§ 2.

Towary wszelkiego rodzaju, naładowane w wozach urządzonych w sposób cło ubezpieczający, jeżeli urzędowe zamknięcia wozów tych są nienaruszone, nie mają podlegać obowiązkowi osobnej deklaracyi, wyładowania, przeważania i rewizyi, jak i zamknięcia kollo na granicznej komorze tak przy wchodzie jak i wychodzie w przypadku, gdy komora pograniczna przekazuje je do dalszego postępowania celnego do drugiej komory.

Pod względem ubezpieczającego cło urządzenia wozów obowiązują przepisy na berneńskiej konferencyi z dnia 15. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 12 z r. 1887) ułożone, dotyczące ubezpieczającego cło urządzenia wozów kolejowych w obrocie międzynarodowym, jakoteż ewentualne ich zmiany i uzupełnienia.

Jeżeli towary nie wypełniają całego wozu, można je z prawem do powyżej wspomnianych ułatwień, do zamykalnych oddziałów osobno zbudowanych krytych wozów z urządzeniem cło ubezpieczającem albotež do dających się zdejmować skrzyń lub koszów, na których użycie przedtem administracya celna zezwoliła, ładować i pod urzędowem zamknięciem przewozić.

Od wyładowywania i przeważania uwolnione być mają z reguły także wolne od opłaty celnej towary nadchodzące do komory granicznej celem ostatecznego odprawienia celnego, jeżeli ich regulaminowa rewizya celna da się przeprowadzić bez wyładowywania.

§ 3.

Oznaczone w §fie 2 ułatwienia mają być dopuszczalne bez regulaminowego odprawiania, wyjątkowo także w tym przypadku, gdy się towary pod urzędowo celnym nadzorem przeładowuje (z woza na wóz), jeżeli:

1. przejście wozów towarowych z powodu odmiennego urządzenia w budowie kolei, na którą przechodzą, jest niemożliwe;

2. przeładowanie towaru z innych powodów jest nieuniknione.

II. Obrót osobowy i pakunkowy.

§ 4.

Przyznane w §fie 1 dla pociągów towarowych pozwolenie, mocą którego pociągi te mogą przechodzić przez granicę celną także porą nocną jakoteż w niedziele i dnie świąteczne, znajdzie zastosowanie także do pociągów osobowych.

§ 5.

Podczas przejazdu przez granicę celną, mogą być w wozach osobowych umieszczone tylko ręczne pakunki podróżnych.

§ 6.

Pakunek ręczny podróżnych, jakoteż według przepisów kolejowych odprawiony pakunek podróżny rewiduje się z reguły na komorze granicznej. O ile tego jednak ruch podróżnych wymaga, należy dopuszczać ułatwienia. Przedewszyskiem o ile możności postarać się należy, by w pojedynczych odstępach przestrzeni kolejowej końcowe odprawianie nadanego pakunku podróżnego było możliwe na komorze stacyi miejsca przeznaczenia. Administracye celne zarządzą także, by przy pociągach, względnie wozach, które bezpośrednio przechodzą, pakunek ręczny podróżnych na stacyi granicznej był o ile możności w samych wozach rewidowany.

§ 7.

Odprawianie celne pakunków ręcznych i podróżnych odbywać się powinno na stacyi granicznej z takim pospiechem, by ile możności także pakunki do innej komory przekazane mogły być jeszcze pociągiem połączenia dalej wysłane.

§ 8.

Przesyłki pospieszne i towarowe przewożone pociągami osobowymi podlegają tym samym warunkom i formalnościom, które obowiązują co do przewozu tego rodzaju przedmiotów pociągami towarowymi.

Posyłki pospieszne, ulegające zepsuciu należy jednak przy pociągach osobowych z komory granicznej odprawiać z takim samym pospiechem jak pakunki.

III. Postanowienia ogólne.

§ 9.

Administracya celna tak jednego jak i drugiego obszaru celnego uznawać będzie zamknięcie, przez administracyę celną drugiej strony nałożone za dostateczne, skoro się przekona, że zamknięcie to nałożone zostało w sposób na własnym obszarze celnym dopuszczalny i jeżeli ono umówionym warunkom odpowiada. Ma jednak prawo, o ile uważa to za potrzebne, zamknięcie uzupełnić.

§ 10.

O ile pociągi konwojowane być mają przez urzędników celnych, pozostawia się ocenie administracyi celnej każdego z obydwu obszarów celnych.

W pociągach, które mają być nadzorowane, należy organom konwojującym wyznaczyć bezpłatnie odpowiednie celowi miejsca a gdy z konwoju wracają. miejsca w wozie osobowym należącej się im klasy.

§ 11.

Każdą zmianę planu jazdy (porządku jazdy) co do pociągów przechodzych przez granicę jak i pociągów z tymi się łączących winna kolej żelazna oznajmić komorze granicznej i innym jeszcze ewentualnie przez administracyę celną wskazanym urzędom celnym najpóźniej na dni ośm przed wejściem tych zmian w życie.

Natomiast pociągi nie normalne (pociągi osobne lub nadzwyczajne, następnie pociągi w kilku częściach i jazdy lokomotyw) oznajmiać ma stacya pograniczna pisemnie tylko właściwej komorze granicznej i to tak wcześnie, by potrzebne co do rewizyi i odprawienia tych pociągów zarządzenia mogła komora jeszcze na czas wydać.

§ 12.

Powyższe postanowienia nie naruszają przepisów każdego kraju, tyczących się kar za defraudacye celne lub kar umownych, oraz przepisów, którymi wydane zostały zakazy lub ograniczenia dowozu, wywozu lub obrotu przechodowego. Tak samo nie wzbrania się administracyi celnej w każdym kraju w przypadkach, w których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że zamierzoną jest defraudacya, polecić przedsiębranie rewizyi towarów i innych formalności tak na komorze granicznej jak i w razie potrzeby w innych urzędach.

§ 13.

O ile ulgi w obrocie kolejowym pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami istnieją dalej idące ułatwienia, jak zawarte w powyższych postanowieniach, mają one obowiązywać i nadal.

Postanowienia te nabierają mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906.

Kosel wlr. **Wrba** wlr.

48.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. lutego 1906,

dotyczące wystawiania certyfikatów analizy posyłek piwa, przeznaczonego do wywozu do Włoch.

Na zasadzie postanowień protokołu końcowego do artykułu 12. traktatu handlowego i żeglarskiego pomiędzy Austro-Węgrami a Włochami z dnia 11. lutego 1906 uznawane będą w przypadku, gdy na życzenie austryackiego lub węgierskiego eksportera piwa dodatkowa należytość na stronie włoskiej uiszczana ma być podług sprawdzonej zawartości cukru i alkoholu, wystawione w monarchii austryacko-węgierskiej przez upoważnione do tego zakłady certyfikaty analizy także przez władze królewsko-włoskie.

Te certyfikaty analizy wystawiać należy podług dołączonego formularza a do wydawania tychże dla królewstw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych upoważnia się i nadal zakłady podane w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 71.

Za wystawienie tych certyfikatów analizy opłaca się taksę w kwocie 5 koron.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906.

Kosel wlr.

Dodatek.

Certyfikat analizy

na

posyłkę piwa austryackiego lub węgierskiego, przeznaczoną do wywozu do Włoch, wystawiony na podstawie wziętej z . . . . . dnia (data) . . . . . i do (nazwa zakładu) . . . . . przesłanej próbki.

I. Daty dla kontroli tożsamości.*)

1. Imię i nazwisko wysyłającego . . . . . .

2. Miejsce, z którego się wysyła . . . . . .

3. Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy. (Rubryka ta pozostać może także niewypełniona.) . . . . . .

4. Oznaczenie gatunku piwa . . . . . .

5. Napis pieczęci flaszki próbnej i potwierdzenie, że się znajduje w stanie nienaruszonym . . . .

6. Liczba i oznaczenie beczek składowych, z których piwo zostało ściągnięte . . . . . .

7. Gdy się w beczkach wysyła:

a) pojemność beczek do przesyłki przeznaczonych . . . . . .

b) ilość beczek . . . . . .

c) znaki i pieczęcie beczek . . . . . .

8. Gdy się w oplombowanych wagonach wysyła:

a) liczby i oznaczenie wagonów . . . . . .

b) ilość beczek . . . . . .

c) pojemność beczek . . . . . .

d) zamknięcie urzędowe wagonów . . . . . .

*) Daty podane pod I, z wyjątkiem dat pod 5, wypisuje się z etykiety flaszki próbnej lub też z dołączonego do nich pisma.

II. Wyniki badania.

Alkohol w procentach wagi . . . . . .

Ekstrakt w procentach wagi . . . . . .

Stopniowość brzeczki, z której piwo zostało wyrobione, obliczona podług formuły: $e = \frac{100\ (E + 2{\cdot}0665\ A)}{100 + 1{\cdot}0665\ A}$ *), w której e oznacza zawartość ekstraktu brzeczki pierwotnej, zaś

E: zawartość ekstraktu
A: zawartość alkoholu
} piwa w procentach wagi.

Podług objętości obliczona stopniowość brzeczki**) wynosi . . . . . .

Gliceryna w gramach na liter . . . . . .

Dodatku gliceryny, kwasu salicylowego, borowego, szczawikowego lub też obcych piwu materyałów nie stwierdzono.

Zawartość kwasu siarkowego jest normalna.

III. Wniosek końcowy.

Powyższe badania jak i jakość piwa nie dają powodu do powątpiewania, że wyrobione zostało wyłącznie ze słodu, chmielu, drożdży i wody i że skład jego jest taki, jakiego się wymaga od normalnego piwa.

(Data.) (Podpis.)

(Pieczęć.)

---

*) Przy użyciu formuły powyższej uwzględniać należy także ułamki wagi alkoholu.

**) Redukowana podług tabel Brixa. Jeżeli przy obliczaniu wyjdą ułamki, należy 0·6 lub mniej opuszczać, zaś większe niż 0·6 liczyć za cały stopień.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1906.

Treść: № 49. Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy Austro-Węgrami a Rosyą.

49.

Traktat handlowy i żeglarski z dnia 15. lutego 1906 pomiędzy Austro-Węgrami a Rosyą.

(Zawarty w Petersburgu dnia 15. lutego 1906, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany we Wiedniu dnia 26. lutego 1906; ratyfikacye wzajemne wymieniono w Petersburgu dnia 28. lutego 1906.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro et a Plenipotentiariis Majestatis Suae Russiarum Imperatoris ad promovendas et dilatandas commercii navigationisque relationes inter Utriusque Nostrum ditiones existentes tractatus die decimo quinto mensis februarii anni labentis Petropoli initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. etc. etc., et Roi Apostolique de Hongrie

et

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies

désirant favoriser le développement des relations commerciales entre Leurs territoires, ont décidé de conclure en ce but un traité de commerce et de navigation, et ont nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. etc. etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le Baron Louis Lexa d'Aehrenthal, Son Conseiller Intime et Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies

et

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

Monsieur le Comte Lamsdorff, Son Secrétaire d'Etat, Conseiller Privé Actuel et Ministre des Affaires Étrangères, et

Monsieur Basile Timiriaseff, Son Conseiller Privé et Ministre du Commerce et de l'Industrie,

lesquels, après s'être communiqués leurs pleinpouvoir respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les ressortissants de l'une des Parties contractantes, établis dans les territoires de l'autre

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. itd. itd. i Król Apostolski węgierski

tudzież

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi,

przejęci życzeniem popierania rozwoju stosunków handlowych pomiędzy Swoimi obszarami, postanowili zawrzeć w tym celu traktat handlowy i żeglarski i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. itd. itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Barona Ludwika Lexa de Ährenthala, Swego tajnego radcę, nadzwyczajnego i upełnomocnionego ambasadora przy Najjaśniejszym Cesarzu Wszech Rosyi

a

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi:

Pana Hrabiego Lamsdorffa, Swego sekretarza stanu, rzeczywistego tajnego radcę i ministra spraw zewnętrznych, i

pana Bazylego Timiriaseffa, Swego tajnego radcę i ministra handlu i przemysłu,

którzy okazawszy sobie wzajemnie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Obywatele jednej ze stron rokujących, na obszarach drugiej strony osiadli lub też tamże

Partie ou y résidant temporairement, y jouiront, relativement à l'exercice du commerce et de l'industrie, des mêmes droits et n'y seront soumis à aucune imposition plus élevée ou autre que les nationaux. Ils bénéficieront sous tous les rapports dans les territoires de l'autre Partie des mêmes droits, privilèges, immunités, faveurs et exemptions que les ressortissants du pays le plus favorisé.

Il est entendu toutefois que les stipulations qui précèdent ne dérogent en rien aux lois, ordonnances et règlements spéciaux en matière de commerce, d'industrie et de police, qui sont ou seront en vigueur dans les territoires de chacune des Parties contractantes et applicables à tous les étrangers.

przejściowo przebywający, korzystać tam mają przy wykonywaniu handlu i przemysłu z tych samych praw, co krajowcy i nie mają podlegać wyższym lub innym opłatom. Doznawać mają na obszarach drugiej strony pod każdym względem tych samych praw, przywilejów, wolności, ulg i uwolnień, jakie przyznane są obywatelom kraju najbardziej protegowanego.

Zgodzono się, że postanowienia powyższe naruszać nie będą osobnych ustaw, reskryptów i rozporządzeń w zakresie handlu, przemysłu i policyi, które na obszarach każdej ze stron rokujących obecnie obowiązują lub w przyszłości obowiązywać będą i do wszystkich obcokrajowców się odnoszą.

Article 2.

Les produits du sol et de l'industrie de la Russie qui seront importés en Autriche-Hongrie et les produits du sol et de l'industrie de l'Autriche-Hongrie qui seront importés en Russie, destinés soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexportation ou au transit, seront soumis au même traitement que les produits de la nation la plus favorisée. En aucun cas et sous aucun motif ils ne seront soumis à des droits, taxes, impôts ou contributions plus élevés ou autres, ni frappés de surtaxes ou de prohibition, dont ne soient atteints les produits similaires de tout autre pays. Notamment toute faveur et facilité, toute immunité et toute réduction des droits d'entrée inscrits au tarif général ou aux tarifs conventionels que l'une des Parties contractantes accordera à une tierce Puissance à titre permanent ou temporairement, gratuitement ou avec compensation, sera immédiatement et sans conditions ni réserves ou compensation étendue aux produits du sol et de l'industrie de l'autre.

Artykuł 2.

Rosyjskie płody ziemne i wyroby przemysłowe wprowadzane do Monarchii austryacko-węgierskiej a płody ziemne i wyroby przemysłowe austryacko-węgierskie przy ich dowozie do Rosyi traktowane będą, bez względu na to, czy przeznaczone są do konsumcyi, na skład, do ponownego wywozu, lub przewozu, zupełnie tak samo, jak wyroby kraju najbardziej protegowanego. Nie będą też w żadnym przypadku i z jakiegokolwiek powodu podlegały takim wyższym lub innym cłom, należytościom podatkom lub opłatom, ani też dodatkom, względnie zakazowi dowozu, któreby zarazem nie odnosiły się do takichże wyrobów każdego innego kraju. Przedewszystkiem każda ulga i ułatwienie, wszelkie uwolnienie jak i wszelkiego rodzaju zniżka ceł dowozowych zawartych w taryfie autonomicznej lub też w taryfach traktatowych, któreby jedna ze stron rokujących trzeciemu państwu przyznała bez wzajemności lub za kompensatą, bądź na stałe lub też przejściowo, rozszerzone być mają i to natychmiast, bezwarunkowo, bez zastrzeżenia i bez kompensaty na płody ziemne i wyroby przemysłowe drugiej strony

Article 3.

Ne sont pas censées déroger aux dispositions du présent traité:

I. Les obligations imposées à l'une des Parties contractantes par les engagements d'une union douanière, notamment les faveurs accordées par l'Autriche-Hongrie, de ce chef, à la Principauté de Liechtenstein, à la Bosnie et à l'Herzégovine.

II. Les faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à d'autres Etats limitrophes pour faciliter le trafic local d'une zone frontière s'étendant jusqu'à quinze kilomètres de largeur.

III. Les faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement, relative-

Artykuł 3.

Postanowień niniejszego traktatu nie naruszają:

I. zobowiązania, któreby na jednę ze stron rokujących wkładał związek celny, zwłaszcza ulgi, które z tego tytułu monarchia austryacko-węgierska przyznaje księstwu Liechtenstein, następnie Bosnii i Hercegowinie.

II. ulgi, które celem ułatwienia miejscowego obrotu bądź przyznaje się obecnie, bądź też w przyszłości miałoby się przyznać innym sąsiednim państwom w obrębie pasu pogranicznego aż do 15 kilometrów szerokości.

III. ulgi, mieszkańcom gubernii Archangelskiej, jakoteż północnym i wschodnim wybrzeżom Rosyi

ment à l'importation ou à l'exportation, aux habitants du Gouvernement d'Arkhangel, ainsi que pour les côtes septentrionales et orientales de la Russie d'Asie (Sibérie).

Toutefois, les importations venant de l'Autriche-Hongrie bénéficieront également de toutes les facilités douanières accordées aux importations dans ces territoires d'un état de l'Europe ou de l'Amérique du Nord.

Il est bien entendu en outre, que les dispositions des articles 2, 7 et 8 du présent traité ne s'appliquent ni aux stipulations spéciales contenues dans le traité passé entre la Russie et la Suède et la Norvège le $\frac{8 \text{ mai}}{26 \text{ avril}}$ 1838, ni à celles qui sont ou seront relatives au commerce avec les Etats et pays limitrophes de l'Asie, et que ces stipulations ne pourront dans aucun cas être invoquées pour modifier les relations de commerce et de navigation établies entre les Parties contractantes par le présent traité.

azyatyckiej (Syberya) dla dowozu lub wywozu obecnie przyznane, względnie w przyszłości przyznać się mające.

Jednakże dowożone z Monarchii austryacko-węgierskiej towary doznawać będą tych samych ułatwień celnych, jakie posiadają towary państwa europejskiego lub północno-amerykańskiego, gdy się je na te obszary wprowadza.

Zastrzega się przytem, że postanowienia artykułów 2, 7 i 8 niniejszego traktatu nie znajdą zastosowania ani do osobnych umów zawartych w traktacie pomiędzy Rosyą a Szwecyą i Norwegią z dnia $\frac{8. \text{ maja}}{26. \text{ kwietnia}}$ 1838, ani też do układów, tyczących się stosunków handlowych z sąsiednimi azyatyckimi państwami i krajami. W żadnym przypadku nie będzie wolno powoływać się na te układy w tym celu, by zmienić stosunki handlowe i żeglarskie traktatem niniejszym pomiędzy stronami rokującemi ugruntowane.

IV. Le Gouvernement Impérial de Russie reconnaît à l'Autriche-Hongrie le droit d'imposer d'une surtaxe les sucres importés de Russie en Autriche-Hongrie, aux conditions toutefois:

a) que cette surtaxe ne sera appliquée qu'aux sucres destinés à la consommation intérieure en Autriche-Hongrie et ne dépassera pas le chiffre fixé par la commission permanente de Bruxelles;

b) qu'elle ne sera prélevée qu'autant que la Convention de Bruxelles restera en vigueur et l'Autriche-Hongrie y prendra part;

c) que l'Autriche-Hongrie ne fera pas usage de son droit de prohiber l'importation des sucres russes et ne prendra aucune mesure restrictive par rapport à l'importation des sucres russes destinés à la réexportation ainsi qu'à toutes les opérations auxquelles les sucres pourraient être soumis dans ce dernier cas;

d) qu'une révision du taux de la surtaxe sera prévue si les circonstances la rendaient nécessaire.

IV. cesarsko-rosyjski rząd uznaje prawo Monarchii austryacko-węgierskiej nakładania dodatku na cukier, z Rosyi do Austro-Węgier wprowadzany, pod warunkiem:

a) że dodatek ten wybierany będzie tylko od cukru przeznaczonego na wewnętrzną konsumcyę w monarchii austryacko-węgierskiej i że przekraczać nie będzie kwoty ustalonej przez stałą komisyę brukselską;

b) że dodatek ten wybierany będzie tylko tak długo, jak długo konwencya brukselska obowiązuje i Monarchia austryacko-węgierska do niej należy;

c) że Monarchia austryacko-węgierska korzystać nie będzie z prawa zakazu dowozu rosyjskiego cukru i nie będzie ograniczała ani dowozu cukru rosyjskiego, przeznaczonego do ponownego wywozu ani żadnych operacyi z tym cukrem;

d) że gdyby okoliczności tego wymagały, przedsiębrać będzie można rewizyę wysokości dodatku.

Article 4.

Les Parties contractantes s'engagent à n'empêcher le commerce réciproque entre leurs territoires par aucune prohibition d'importation ou d'exportation et à admettre le transit libre, à l'exception des voies qui ne sont ou ne seront pas ouvertes à ce dernier.

Artykuł 4.

Strony rokujące zobowiązują się, nie tamować wzajemnego obrotu pomiędzy swoimi obszarami żadnymi zakazami dowozu lub wywozu, pozwalać także na wolny przewóz, o ile nie chodzi o drogi, które dla przewozu są lub będą zamknięte.

Des exceptions à cette règle ne pourront avoir lieu que dans les cas suivants:

a) pour le tabac, le sel, la poudre ou d'autres matières explosives, ainsi que pour les monopoles d'Etat actuellement en vigueur ou qui pourraient être établis à l'avenir dans les territoires de l'une des Parties contractantes;

b) dans des circonstances exceptionnelles, par rapport aux provisions de guerre;

c) par égard à la sûreté publique et à la police sanitaire et vétérinaire.

Article 5.

Les produits du sol ou de l'industrie autrichiens ou hongrois énumérés dans le tarif *A* joint au présent traité, lorsqu'ils seront importés en Russie et les produits du sol ou de l'industrie russe, énumérés dans le tarif *B* joint au présent traité, lorsqu'ils seront importés en Autriche-Hongrie ne seront soumis à des droits autres ni plus élevés que ceux fixés par les dites annexes.

Si l'une des Parties contractantes venait à établir un droit d'accise ou de consommation nouveau prélevé au profit de l'Etat, ou un supplément à ces droits sur un article de production ou de fabrication nationale énumérés dans les annexes *A* et *B*, l'article similaire pourra être grevé, à l'importation, d'un droit égal ou correspondant, mais à condition que ce droit soit le même pour les provenances de tous les pays.

Article 6.

Les droits intérieurs, perçus pour le compte de l'Etat, des communes ou des corporations qui grèvent ou grèveront la production, la fabrication ou la consommation d'un article dans les territoires de l'une des Parties contractantes, ne frapperont sous aucun prétexte les produits de l'autre Partie d'une manière plus forte ou plus génante que les produits similaires indigènes.

Article 7.

Il ne sera perçu d'autres, ni de plus hauts droits de sortie sur les produits exportés des territoires de l'une des Parties contractantes dans les territoires de l'autre, que ceux appliqués à l'exportation des mêmes objets vers le pays le plus favorisé à cet égard. De même, toute autre faveur accordée par l'une des Parties contractantes à une tierce Puissance à l'égard de l'exportation, sera immédiatement et sans conditions étendue à l'autre.

Wyjątki od tego dozwolone są tylko:

a) przy tytoniu, soli, prochu strzelniczym lub innych jakich materyałach rozsadzających, jakoteż przy tego rodzaju innych artykułach, które w danym przypadku są przedmiotem monopolu państwowego na obszarach jednej ze stron rokujących;

b) co do potrzeb wojennych w nadwyczajnych okolicznościach;

c) ze względów publicznego bezpieczeństwa, jak i względów zdrowotnych i policyjno-weterynarskich.

Artykuł 5.

Oznaczone w dołączonej taryfie A austryackie lub węgierskie płody ziemne lub wyroby przemysłowe nie mają przy dowozie do Rosyi, tak samo jak oznaczone w dołączonej taryfie B rosyjskie płody ziemne lub wyroby przemysłowe, gdy się je dowozi do Austro-Węgier, podlegać ani innym ani też wyższym cłom, jak te, które w załącznikach tych są ustalone.

Gdyby jedna ze stron rokujących nałożyć miała na któryś w dodatkach A i B wyszczególniony przedmiot produkcyi lub przeróbki krajowej, na rzecz kasy państwowej nową akcyzę lub podatek konsumcyjny albo też dodatek do tych opłat, w takim razie, pod warunkiem, że podatek ten jest jednakowy bez względu na kraj pochodzenia towaru, nakładać można przy dowozie na tego samego rodzaju przedmiot taki sam lub odpowiedni podatek.

Artykuł 6.

Opłaty wewnętrzne na obszarach jednej ze stron rokujących na rachunek państwa, gmin lub korporacyi od wyrobu przeróbki lub konsumcyi wyrobu pobierane lub w przyszłości pobierać się mające, nie mogą dla wyrobów drugiej strony pod żadnym pozorem być większe lub uciążliwsze, jak dla takich samych wyrobów własnego kraju.

Artykuł 7.

Przy wywozie towarów z obszarów jednej ze stron rokujących na obszary drugiej nie wolno pobierać innych albo wyższych opłat wywozowych jak przy wywozie do kraju pod tym względem najbardziej protegowanego. Tak samo z wszelkiej ulgi, którąby jedna ze stron rokujących trzeciemu państwu dla wywozu przyznała, ma i druga strona bezwzględnie i bezwarunkowo korzystać.

Article 8.

Les marchandises de toute nature traversant les territoires de l'une des Parties contractantes par une voie commerciale ouverte au transit seront réciproquement exemptes de tout droit de transit, soit qu'elles transitent directement, soit que, pendant le transit, elles soient déchargées, déposées et rechargées.

Artykuł 8.

Towary wszelkiego rodzaju, otwartą dla handlu przewozowego drogą przez obszary jednej ze stron rokujących przeprowadzane, mają być wzajemnie wolne od wszelkiej należytości przewozowej bez względu na to, czy się je bezpośrednio przewozi lub też w czasie przewozu wyładowuje, umieszcza na składzie i znowu ładuje.

Article 9.

Les conventions conclues pour la suppression de la contrebande sur la frontière russo-autrichienne du $\frac{3 \text{ octobre}}{21 \text{ septembre}}$ 1851 et du $\frac{19}{7}$ février 1902, concernant l'expédition réciproque des marchandises en transit (marchandises dont la sortie doit être prouvée) resteront en vigueur jusqu'à un nouvel arrangement en commun accord.

Artykuł 9.

Zawarte celem niedopuszczania handlu przemycanego na granicy rosyjsko-austryackiej umowy, tyczące się wzajemnego przekazywania towarów przewozowych (towary, których wywóz musi być udowodniony), z dnia $\frac{3. \text{ października}}{21. \text{ września}}$ 1851 i z dnia $\frac{19.}{7.}$ lutego 1902 utrzymuje się w mocy aż do nowego obopólnego uregulowania.

Article 10.

Sauf les dispositions spéciales à l'égard des bateaux fluviaux, les véhicules en tout genre, y compris les objets de leur garniture et équipement, servant au moment de l'entrée au transport de personnes ou de marchandises et introduits uniquement pour cette raison temporairement en Russie par des personnes qui sont connues des autorités douanières russes ou autrichiennes et hongroises seront admis à l'entrée, par les autorités russes, sans qu'il y ait eu déposition des droits d'entrée ou cautionnement de ces droits, du moment que le conducteur du véhicule s'engage à le réexporter dans un délai déterminé. L'expédition par écrit des déclarations d'engagement se fera gratuitement et sans taxe quelconque.

Les objets de ménage ayant déjà servi et faisant partie du mobilier des ressortissants de l'une des Parties contractantes qui vont s'établir dans les territoires de l'autre ne seront soumis, dans ces derniers, à aucun droit d'entrée.

Artykuł 10.

Bez naruszenia osobnych postanowień odnoszących się do okrętów na rzekach, rosyjskie władze wpuszczać będą, nie żądając złożenia cła dowozowego lub zabezpieczenia, statki wszelkiego rodzaju, wraz z przedmiotami należącymi do wyekwipowania, przy wchodzie do przewozu osób, względnie transportu towarów służące i z tego jedynie powodu przez znane rosyjskim lub austryackim i węgierskim władzom celnym osoby przejściowo do Rosyi wprowadzane, o ile kierownik statku zobowiąże się, że go w pewnym oznaczonym terminie znowu wyprowadzi. Pisemne wygotowanie tych deklaracyi jest bezpłatne i nie należy za to pobierać jakichkolwiek należytości.

Przedmioty gospodarstwa domowego, już używane i będące częścią składową ruchomości należących do obywateli jednej ze stron rokujących, którzy osiedlają się na obszarach drugiej strony, nie będą na tych ostatnich podlegać jakiemukolwiek cłu dowozowemu.

Article 11.

Les ressortissants de chacune des Parties contractantes auront, dans les territoires de l'autre, le droit d'acquérir et de posséder toute espèce de propriété mobilière ou immobilière que les lois du pays permettent ou permettront aux ressortissants de toute autre nation étrangère d'acquérir ou de posséder. Ils pourront en disposer par vente, échange, donation, mariage, testament ou de quelque autre manière, ainsi qu'en faire l'acquisition par héritage,

Artykuł 11.

Obywatele jednej ze stron rokujących na obszarach drugiej strony mają mieć prawo nabywania i posiadania wszelkiego rodzaju ruchomego i nieruchomego majątku, o ile prawo to po myśli ustaw krajowych przysługuje lub na przyszłość przysługiwać będzie obywatelom któregoś obcego narodu. Następnie wolno im będzie rozporządzać tym majątkiem w drodze sprzedaży, zamiany, darowizny, zawarcia małżeństwa, rozporządzenia

dans les mêmes conditions, qui sont ou seront établies à l'égard des ressortissants de tout autre nation étrangère, sans être assujettis, dans aucun des cas mentionnés, à des taxes, impôts ou charges, sous quelque dénomination que ce soit, autres ou plus élevés que ceux qui sont ou seront établis sur les nationaux.

La période de trois années fixée par l'oukase Impérial russe du 14 mars 1887 pour la liquidation des biens immeubles par les étrangers est étendue pour les ressortissants autrichiens et hongrois à dix années.

Les ressortissants de chacune des Parties contractantes pourront, en se conformant aux lois du pays, exporter librement le produit de la vente de leur propriété et leurs biens en général sans être assujettis, comme étrangers, à des droits autres ou plus élevés que ceux que les nationaux auraient à acquitter en pareille circonstance.

Il auront le droit, en se conformant aux lois du pays, d'ester en justice devant les tribunaux, soit comme demandeurs, soit comme défendeurs et, à cet égard, ils jouiront de tous les droits et immunités des nationaux, et, comme ceux-ci, ils auront la faculté de se servir, dans toute cause, des avocats, avoués et agents de toutes classes autorisés par les lois du pays.

Article 12.

Les négociants, les fabricants et autres industriels de l'une des Parties contractantes qui prouvent, par l'exhibition d'une carte de légitimation industrielle délivrée par les autorités de leur pays, qu'ils y sont autorisés à exercer leur commerce ou industrie et qu'ils y acquittent les taxes et impôts établis légalement, auront le droit personnellement, ou par des voyageurs à leur service, de faire des achats ou de rechercher des commandes dans les territoires de l'autre Partie contractante.

Pour pouvoir exercer en Russie le droit prévu à l'alinéa 1 du présent article, lesdits négociants, fabricants et autres industriels devront être munis de patentes spéciales dont la taxe, perçue au profit de l'Etat, ne dépassera pas 150 roubles pour toute l'année et 75 roubles pour la seconde moitié de l'année.

Leurs commis-voyageurs devront être, en outre, pourvus chacun d'une patente personnelle dont la taxe, perçue au profit de l'Etat, ne dépassera pas 50 roubles pour toute l'année et 25 roubles pour la seconde moitié de l'année. Les patentes prévues à l'alinéa 2 du présent article pourront être délivrées au nom des personnes mêmes qui se rendent en Russie, et alors ces personnes ne seront plus

ostatniej woli lub w inny jaki sposób, jakoteż nabywać majątek w drodze spadku i to pod tymi samymi warunkami, jakie dla obywateli jakiegoś innego obcego narodu obowiązują lub też w przyszłości obowiązywać będą i nie będą w żadnym z wymienionych przypadków ani pod jakąkolwiekbądź nazwą podlegać innym ani też wyższym należytościom, podatkom lub opłatom, jak krajowcy.

Ustalony dla obcokrajowców cesarsko-rosyjskim ukazem z dnia 14. marca 1887 trzyletni termin dla sprzedaży majątków ziemskich przedłuża się dla obywateli austryackich i węgierskich na lat dziesięć.

Obywatele tak jednej jak drugiej strony rokującej będą mogli wywozić bez przeszkody, stosując się przytem do ustaw krajowych, cenę uzyskaną ze sprzedaży własności swojej jak i wogóle majątek własny i z tego tytułu, że są obcokrajowcami, nie będą zobowiązani do uiszczania innych lub wyższych opłat od tych, jakie krajowcy wśród tych samych okoliczności mieliby opłacać.

Mają mieć dalej, z zachowaniem ustaw krajowych, wolny przystęp do sądów czy to w charakterze powodów, czy też pozwanych i pod tym względem wolno im będzie korzystać na równi z krajowcami z wszelkich praw i uwolnień tym ostatnim przysługujących i tak samo jak oni w każdej sprawie używać pomocy dopuszczonych ustawami krajowemi obrońców, rzeczników i wszelkiego rodzaju zastępców.

Artykuł 12.

Kupcy, fabrykanci i inni przemysłowcy jednej ze stron rokujących, którzy wystawioną przez władze kraju ojczystego przemysłową kartą legitymacyjną wykażą, że są tam uprawnieni do trudnienia się handlem lub przemysłem i opłacają tam również przepisane ustawą należytości i podatki, mieć będą prawo, osobiście lub przez swoich komisantów na obszarach drugiej strony rokującej czynić zakupna towarów lub starać się o zamówienia na nie.

Do wykonywania w Rosyi przewidzianego w ustępie 1. niniejszego artykułu prawa, wzmiankowani kupcy, fabrykanci i inni przemysłowcy postarać się muszą o osobne patenty przemysłowe, od których pobierana na rzecz państwa należytość nie ma przekraczać 150 rubli za cały rok a 75 rubli za drugą połowę roku.

Ich komisanci handlowi muszą mieć nadto osobisty patent przemysłowy, za który pobierana na rzecz państwa należytość nie może wynosić za cały rok więcej niż 50 rubli a za drugą połowę roku nie więcej jak 25 rubli. Przewidziane w ustępie 2. niniejszego artykułu patenty przemysłowe mogą opiewać na nazwiska osób samych, które się do Rosyi udają; w tym przypadku osoby te nie są

tenues de se pourvoir, en outre, de la patente personnelle.

Pour la délivrance des patentes et le montant des taxes il ne sera fait aucune distinction quelle que soit la religion à laquelle appartiennent lesdits négociants, fabricants, industriels ou commis-voyageurs. De même aucune distinction ne sera faite suivant la religion des intéressés pour la durée de la validité du visa des passeports qui est fixée à une période de six mois en Russie.

Les cartes de légitimation industrielle seront établies conformément à un modèle convenu entre les Parties contractantes.

Les Parties contractantes se feront réciproquement connaître les autorités compétentes pour délivrer les cartes de légitimation industrielle, et les prescriptions ou réglements régissant la profession des titulaires de ces cartes.

Les industriels (commis-voyageurs) qui seront munis d'une carte de légitimation industrielle, ne pourront avoir avec eux que des échantillons et modèles et point de marchandises.

Les objets passibles d'un droit de douane qui seront importés comme échantillons ou modèles par lesdits industriels ou voyageurs, seront de part et d'autre admis en franchise de droits d'entrée et de sortie, à la condition que ces objets soient réexportés dans un délai d'un an et que l'identité des objets importés et réexportés ne soit pas douteuse, quel que soit du reste le bureau par lequel ils passent à leur sortie.

La réexportation des échantillons devra être garantie soit par le dépôt (en espèces) du montant du droit applicable, au bureau de douane de l'entrée, soit par une caution valable.

Une fois le délai fixé expiré, le montant du droit, selon qu'il aura été consigné ou garanti, sera acquis au Trésor ou recouvré à son profit, à moins qu'il ne soit établi que dans ce délai les échantillons ou modèles ont été réexportés.

Si avant l'expiration du délai fixé, les échantillons ou modèles sont présentés à un bureau de douane ouvert à cet effet, pour être réexportés, ce bureau devra s'assurer, par une vérification, si les articles qui lui sont présentés sont bien ceux pour lesquels a été délivré le permis d'entrée. S'il n'y a aucun doute à cet égard, le bureau constatera la réexportation et restituera le montant du droit déposé à l'importation, ou prendra les mesures nécessaires pour la décharge de la caution.

obowiązane zaopatrywać się w osobisty patent przemysłowy.

Co do wydawania patentów przemysłowych jak i co do kwoty należytości nie będzie robić się różnicy ze względu na religię, do której wzmiankowani kupcy, fabrykanci, przemysłowcy i komisanci handlowi należą. Tak samo w sprawie czasu ważności wizy na paszportach, w Rosyi na przeciąg czasu sześciu miesięcy ustalonego, religia interesentów nie będzie stanowić żadnej różnicy.

Przemysłowe karty legitymacyjne wystawiać się będzie według wzoru, przez strony rokujące w porozumieniu ustalonego.

Strony rokujące podadzą sobie nawzajem do wiadomości, które władze mają być upoważnione do wydawania przemysłowych kart legitymacyjnych, jak i przepisy lub regulaminy, którym przemysł właścicieli tych kart podlega.

Przemysłowcy (komisanci handlowi), posiadający przemysłową kartę legitymacijną, mogą wozić z sobą tylko próbki i modele towarów, nie zaś same towary.

Obydwie strony rokujące przyznawać będą nawzajem uwolnienie od cła dowozowego i wywozowego towarom podlegającym opłacie celnej, gdy je jako próbki lub modele wyżwspomniani przemysłowcy lub komisanci handlowi wprowadzają, pod warunkiem, że przedmioty te w ciągu roku napowrót zostaną wyprowadzone a tożsamość wprowadzonych i napowrót wywiezionych przedmiotów nie będzie podlegała żadnej wątpliwości; obojętną rzeczą jest przytem, przez którą komorę się je wywozi.

Jako gwarancyę, że próbki zostaną napowrót wywiezione, należy na komorze dowozowej złożyć kwotę równającą się odnośnym należytościom celnym (w gotówce) albo też odpowiednie zabezpieczenie.

Po upływie ustalonego terminu, o ile niema pewności, że próbki lub modele w terminie zostały znowu wywiezione, ściąga się kwotę należytości celnej, względnie realizuje się zabezpieczenie, zależnie od tego, czy kwota została złożoną, czy też zabezpieczoną, na rzecz skarbu państwa.

Jeżeli jeszcze przed upływem ustalonego terminu próbki i modele przedłożone zostaną uprawnionej do tego komorze, winna się ona drogą badania przekonać, czy przedłożone przedmioty są identyczne z tymi przedmiotami, dla których wydane zostało pozwolenie na ich dowóz. Jeżeli pod tym względem nie nasuną się żadne wątpliwości, komora potwierdza ponowny wywóz, i zwraca złożoną przy dowozie kwotę należytości celnej lub też zarządza co należy, celem uwolnienia zabezpieczenia.

Il ne sera exigé de l'importateur aucun frais, à l'exception toutefois des droits de timbre pour la délivrance du certificat ou permis, non plus que pour l'apposition des marques destinées à assurer l'identité des échantillons ou modèles.

Les ressortissants de l'une des Parties contractantes se rendant aux foires et marchés sur les territoires de l'autre, à l'effet d'y exercer leur commerce ou d'y débiter leurs produits, seront réciproquement traités comme les nationaux et ne seront pas soumis à des taxes plus élevées que celles perçues de ces derniers.

En tant que l'importation d'armes à feu de l'étranger n'est pas interdite en Russie, les voyageurs de commerce autrichiens et hongrois pourront porter avec eux des échantillons de ces armes, à la condition expresse de se soumettre à toutes les prescriptions générales ou locales qui sont ou seront en vigueur par rapport aux armes à feu.

Z wyjątkiem należytości stemplowych za wystawienie certyfikatu lub pozwolenia na pismie, jakoteż za dostarczenie znaczków dla zapewnienia tożsamości próbek i modeli, żadnych innych kosztów wprowadzający ponosić nie będzie.

Obywatele jednej ze stron rokujących, którzy udają się na jarmarki i targi na obszary drugiej strony, by tamże handel uprawiać lub wyroby swoje na sprzedaż ofiarować, traktowani będą wzajemnie tak jak krajowcy i żadnym większym opłatom od opłat przez krajowców uiszczanych, podlegać nie będą.

O ile dowóz broni palnej z zagranicy do Rosyi nie jest zakazany, austryaccy i węgierscy kupcy podróżujący mogą wprowadzać z sobą wzory takiej broni z tem jednak wyraźnem zastrzeżeniem, że poddadzą się wszystkim ogólnym lub miejscowym przepisom, które pod względem broni palnej obowiązują lub obowiązywać będą.

Article 13.

Les sociétés par actions (anonymes) et autres associations commerciales, industrielles ou financières, y compris les sociétés d'assurance, domiciliées dans les territoires de l'une des Parties contractantes et à condition qu'elles y aient été validement constituées, conformément aux lois en vigueur, seront reconnues comme ayant l'existence légale dans les territoires de l'autre Partie contractante et elles y auront notamment le droit d'ester en justice devant les tribunaux, soit pour intenter une action, soit pour s'y défendre.

Il est entendu, toutefois, que la stipulation qui précède ne concerne point la question de savoir si une pareille société constituée dans les territoires de l'une des Parties contractantes sera admise ou non dans les territoires de l'autre Partie pour y exercer son métier, cette admission restant toujours soumise aux prescriptions qui existent ou existeront à cet égard dans le pays respectif.

En tout cas, les dites sociétés et associations jouiront dans les territoires de l'autre Partie contractante des mêmes droits qui sont ou seraient accordés aux sociétés similaires d'un pays quelconque.

Artykuł 13.

Spółki akcyjne i inne spółki handlowe, przemysłowe lub finansowe, nie wyłączając spółek ubezpieczeń, na obszarach jednej ze stron rokujących po myśli ustaw obowiązujących ważnie zawiązane i tamże siedzibę swoją mające, uznawane będą na obszarach drugiej strony rokującej za prawnie istniejące i mieć tam będą mianowicie prawo prowadzenia przed sądem procesów bądź w charakterze powodów lub też pozwanych.

Zgodzono się jednak, że postanowienie powyższe nie narusza kwestyi, czy spółki tego rodzaju zawiązane na obszarach jednej ze stron rokujących mają być dopuszczane lub też nie, do uprawiania interesów swoich na obszarach drugiej strony. Kwestyę tę zastrzega się dla postanowień, które w dotyczącym kraju obowiązują lub też dopiero wydane zostaną.

Na każdy sposób mają wspomniane spółki na obszarach drugiej strony rokującej korzystać z tych samych praw, jakie takim samym spółkom jakiegoś innego kraju obecnie przysługują lub w przyszłości przysługiwać będą.

Article 14.

Le Gouvernement Impérial de Russie se déclare prêt à entrer en négociations, dans le délai de trois années qui suivront la mise en vigueur du présent traité avec l'Autriche-Hongrie au sujet de la conclusion d'un arrangement concernant la protection réciproque des droits d'auteur pour les oeuvres littéraires, artistiques et photographiques.

Artykuł 14.

Cesarsko-rosyjski rząd oświadcza gotowość swoją, w przeciągu lat trzech po wejściu w życie niniejszego traktatu, wejść w układy z Monarchią austryacko-węgierską celem zawarcia umowy, tyczącej się wzajemnej ochrony prawa autorów dzieł literatury, sztuki i fotografii.

La réglementation de la protection réciproque des brevets d'invention, des marques de fabrique, des dessins et modèles industriels et des noms commerciaux reste réservée à une Convention spéciale à conclure aussitôt que possible.

Jusqu'à la conclusion d'un tel arrangement les dispositions jusqu'à présent en vigueur pour la protection réciproque de ces droits seront maintenues.

Article 15.

Les navires autrichiens et hongrois et leurs cargaisons seront traités en Russie, et les navires russes et leurs cargaisons seront traités en Autriche-Hongrie absolument sur le pied des navires nationaux et de leurs cargaisons, quel que soit le pays de départ des navires ou leur destination et quelle que soit l'origine des cargaisons ou leur destination.

Tout privilège et toute franchise accordés à cet égard à une tierce Puissance par une des Parties contractantes seront accordés à l'instant même et sans condition à l'autre.

Toutefois il est fait exception aux dispositions précédentes en ce qui concerne:

a) la pêche nationale qui sera réglée exclusivement par les dispositions qui sont ou seront en vigueur dans les territoires de chacune des Parties contractantes;

b) les faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à la marine marchande nationale.

Les dispositions du présent traité ne sont point applicables au cabotage, lequel continue à être régi par les lois qui sont ou seront en vigueur dans chacune des Parties contractantes. Toutefois les navires russes et autrichiens ou hongrois pourront passer d'un port de l'une des Parties contractantes dans un ou plusieurs ports de l'autre, soit pour y déposer tout ou une partie de leur cargaison apportée de l'étranger, soit pour y composer ou compléter leur chargement pour une destination étrangère.

Article 16.

La nationalité des bâtiments sera admise, de part et d'autre, d'après les lois et réglements particuliers à chaque pays, au moyen des titres et patentes se trouvant à bord et délivrés par les autorités compétentes.

Les certificats de jaugeage délivrés par l'une des Parties contractantes seront reconnus par

Uregulowanie wzajemnej ochrony patentów od wynalazków, znaczków fabrycznych, wzorów i modeli przemysłowych, jakoteż firm handlowych zastrzega się osobnej umowie, którą się jak najrychlej zawrze.

Aż do zawarcia takiej umowy utrzymuje się w mocy postanowienia obecnie pod względem wzajemnej ochrony tych praw obowiązujące.

Artykuł 15.

Okręty austryackie i węgierskie z ładunkami w Monarchii austryacko-węgierskiej traktować należy zupełnie tak jak okręty i ładunki krajowe, bez względu na to, skąd okręty wypływają lub dokąd płynąć mają, względnie skąd ładunki pochodzą lub dokąd mają być transportowane.

Każdy przywilej i wszelkie uwolnienie, pod tym względem przez jedną ze stron rokujących trzeciemu państwu przyznane ma być bezwzględnie i bezwarunkowo przyznane także drugiej stronie.

Od powyższych postanowień robi się jednak wyjątek:

a) pod względem rybołostwa krajowego, które na obszarach każdej ze stron rokujących regulują wyłącznie obowiązujące obecnie lub w przyszłości obowiązywać mające postanowienia;

b) pod względem ułatwień obecnie lub w przyszłości flocie kupieckiej przyznawanych.

Postanowienia niniejszego traktatu nie znajdą zastosowania do żeglugi wybrzeżnej, którą jak dotychczas, tak na przyszłość regulować będą ustawy na obszarach każdej ze stron rokujących obecnie lub w przyszłości obowiązujące. Na każdy sposób wolno będzie austryackim lub węgierskim i rosyjskim okrętom, z portu jednej ze stron rokujących zawijać do portu, względnie kilku portów drugiej strony, czy to dla zupełnego lub częściowego wyładowania przywiezionego z zagranicy ładunku lub też dla zabrania lub uzupełnienia ładunku dla zagranicy przeznaczonego.

Artykuł 16.

Narodowość okrętów ma być na obydwu stronach uznawana na podstawie znajdujących się na okręcie przez właściwe władze wystawionych dokumentów i patentów po myśli ustaw i rozporządzeń każdemu krajowi właściwych.

Wystawione przez jednę ze stron rokujących listy miarowe uznawać będzie druga strona w miarę

l'autre d'après les arrangements spéciaux convenus ou à convenir entre les Parties contractantes.

Article 17.

Les ressortissants de chacune des Parties contractantes auront réciproquement le droit de faire usage aux mêmes conditions et contre payement des mêmes droits que les nationaux, des chaussées et routes, des canaux, écluses, bacs, ponts et ouvertures des ponts, des ports et quais de débarquement, des voies navigables et passes marquées et éclairées, du service du pilotage, des grues, balances et bascules, des dépôts, des établissements et institutions destinés au sauvetage et à la mise en sûreté des charges des navires et des autres établissements et institutions de ce genre, en tant qu'ils sont destinés au service du public et à l'usage du commerce en général qu'ils soient administrés par l'Etat ou par des particuliers autorisés par l'Etat.

Ces droits ne seront prélevés que pour l'utilisation réelle et effective, à la réserve toutefois des dispositions contraires admises pour le service du pilotage et de l'éclairage maritime.

Article 18.

Seront complètement affranchis des droits de tonnage et d'expédition dans les ports de chacune des Parties contractantes:

1° les navires qui, entrés sur lest de quelque lieu que ce soit, en repartiront sur lest;

2° les navires qui, entrés avec un chargement dans un port, soit volontairement, soit en relâche forcée, en sortiront sans avoir fait aucune opération de commerce.

Cette exemption ne s'étendra pas aux droits de phare, de pilotage, de remorquage, de quarantaine et autres droits payables par corps de bâtiment pour les services et l'outillage, établis dans l'intérêt de la circulation, et imposés également aux bâtiments indigènes et à ceux appartenant à la nation la plus favorisée.

En cas de relâche forcée, ne seront pas considérés comme opération de commerce le débarquement et le rechargement des marchandises pour la réparation du navire, le transbordement sur un autre navire en cas d'innavigabilité du premier, les dépenses nécessaires au ravitaillement des équipages et la vente des marchandises avariées, lorsque l'administration des douanes en aura donné l'autorisation.

Article 19.

Les navires autrichiens et hongrois entrant dans un port de Russie, et réciproquement les

osobnych pomiędzy stronami rokującemi zawartych lub zawrzeć się mających umów.

Artykuł 17.

Używanie gościńców i wszelkich innych dróg, kanałów, szluz, promów, mostów i przejazdów pod mostami, portów i przystani, oznaczeń i oświetleń drogi wodnej, służby rotmańskiej, wind i zakładów wagowych, składów, zakładów i urządzeń do ratowania i wydobywania na brzeg towarów okrętowych i innych takich zakładów i urządzeń, o ile urządzenia te lub zakłady przeznaczone są dla obrotu powszechnego i handlu w ogólności, dozwolone być ma bez względu, czy niemi rząd lub też za jego przyzwoleniem osoby prywatne zarządzają, obywatelom drugiej strony rokującej pod tymi samymi warunkami i za temi samemi opłatami, co obywatelom własnego państwa.

Z zastrzeżeniem odmiennych dopuszczalnych postanowień co do służby rotmańskiej i służby oświetlania na morzu opłaty pobierane być mogą tylko wtedy, gdy zakładów takich i urządzeń rzeczywiście używano.

Artykuł 18.

Od beczkowego i należytości za odprawianie w portach jednej i drugiej strony rokującej mają być całkiem wolne:

1. okręty, które z jakiegoś miejsca z ładunkiem zawijają i z nim znowu wyjeżdżają;

2. okręty, które dobrowolnie lub z konieczności z ładunkiem do portu zawijają, i bez jakiejkolwiek tamże operacyi handlowej, znowu go opuszczają.

Uwolnienie to nie rozciąga się na opłaty za oświetlanie latarniami morskiemi, za służbę rotmańską, za przyciąganie okrętów w porcie (remorquage), opłaty kwarantanowe i wszelkie inne na okręcie ciążące opłaty, które za czynności i urządzenia dla obrotu służące tak okręty krajowe jak i okręty narodu najbardziej protegowanego jednako uiszczać mają.

Jeżeli okręt zawinął do portu z konieczności, nie należy uważać za czynność handlową przedsiębranego celem naprawy okrętu wyładowania i ładowania napowrót towarów, przeładowania na inny okręt w razie niezdolności pierwszego do jazdy, następnie wydatków potrzebnych do zaopatrzenia w żywność załogi okrętowej, jakoteż sprzedaży uszkodzonych towarów za przyzwoleniem administracyi celnej.

Artykuł 19.

Austryackie i węgierskie okręty, które zawijają do rosyjskiego portu i na odwrót rosyjskie

navires russes entrant dans un port autrichien ou hongrois, qui n'y viendraient que pour compléter leur chargement ou décharger une partie de leur cargaison, pourront, en se conformant toutefois aux lois et réglements des pays respectifs, conserver à leur bord la partie de leur cargaison qui serait destinée à un autre port, soit du même pays, soit d'un autre, et la réexporter sans être astreints à payer, pour cette dernière partie de leur cargaison, aucun droit de douane sauf ceux de surveillance, lesquels d'ailleurs ne pourront être perçus qu'au taux fixé pour la navigation nationale.

okręty, które wchodzą do portu austryackiego lub węgierskiego, by tamże tylko swój ładunek uzupełnić albo też część tegoż wyładować, mogą pod warunkiem, że będą przestrzegały ustaw i przepisów dotyczącego państwa, część swego ładunku przeznaczoną do innego portu tego samego państwa lub też innego kraju na okręcie zatrzymać i znowu go wywozić bez obowiązku uiszczania za tę część ładunku jakichkolwiek opłat, z wyjątkiem należytości kontrolnych, które zresztą tylko w wysokości stopy dla krajowej żeglugi oznaczonej będzie można wybierać.

Article 20.

En cas d'échouement ou de naufrage d'un navire de l'une des Parties contractantes sur les côtes de l'autre, ce navire y jouira, tant pour le bâtiment que pour la cargaison, des faveurs et immunités que la législation de chacun des pays respectifs accorde à ses propres navires en pareilles circonstances. Il sera prêté toute aide et assistance au capitaine et à l'équipage, tant pour leurs personnes que pour le navire et sa cargaison.

Les Parties contractantes conviennent, en outre, que les marchandises sauvées ne seront sujettes au payement d'aucun droit de douane, à moins qu'on ne les destine à la consommation intérieure.

Artykuł 20.

Jeżeli okręt jednej ze stron rokujących na wybrzeżach drugiej na mieliznie osiądzie lub się rozbije, doznawać ma okręt i jego ładunek tych samych ułatwień i uwolnień, jakie ustawodawstwo każdego z dotyczących krajów własnym okrętom w podobnem położeniu przyznaje. Należy nieść wszelką pomoc i ratunek kierownikowi i załodze, tak co do ich własnej osoby, jak co do okrętu i jego ładunku.

Nadto zgodziły się strony rokujące, że uratowane towary podlegać nie będą żadnej opłacie celnej, chyba że przejdą do konsumcyi krajowej.

Article 21.

Les Parties contractantes se réservent la liberté de régler, par voie autonome, les tarifs de transport de leurs chemins de fer.

Toutefois il ne sera fait de différence, ni quant au prix de transport, ni quant au temps et au mode de l'expédition, entre les habitants des territoires des Parties contractantes. Notamment, les envois de marchandises venant de Russie et dirigés sur une station autrichienne ou hongroise, ou transitant l'Autriche-Hongrie, ne seront pas passibles sur les chemins de fer autrichiens et hongrois de tarifs de transports plus élevés que ceux appliqués dans la même direction et entre les mêmes stations des chemins de fer autrichiens et hongrois aux marchandises similaires autrichiennes, hongroises ou étrangères. Il en sera de même, quant aux chemins de fer russes, pour les envois de marchandises venant de l'Autriche-Hongrie et dirigés sur une station russe ou transitant par la Russie.

Des exceptions ne pourront avoir lieu, que pour les transports à prix réduit pour cause d'intérêt public ou de charité.

Le traitement douanier des expéditions par chemin de fer sera réglé par une convention spéciale à conclure aussitôt que possible.

Artykuł 21.

Strony rokujące zastrzegają sobie prawo, oznaczania według własnej oceny taryf transportów kolejowych.

Przytem jednak nie będzie się robić różnicy, tak co do cen transportu, jak i czasu i rodzaju odprawiania, pomiędzy mieszkańcami obszarów stron rokujących. Przedewszystkiem do towarów z Rosyi do austryackiej lub węgierskiej stacyi lub przez Monarchię austryacko-węgierską przewożonych stosować się nie będzie na austryackich i węgierskich kolejach żadnych wyższych taryf jak te, które do tego samego rodzaju austryackich, węgierskich lub zagranicznych wyrobów, w tym samym kierunku i pomiędzy temi samemi austryackiemi i węgierskiemi stacyami się stosuje. To samo obowiązywać ma na kolejach rosyjskich dla posyłek towarowych z Monarchii austryacko-węgierskiej do rosyjskiej stacyi lub przez Rosyę transportowanych.

Wyjątki od postanowień powyższych dopuszczalne są tylko w tym razie, gdy chodzi o transporty po cenach zniżonych na cele publiczne lub dobroczynne.

Urzędowo-celne odprawianie transportów kolejowych zostanie uregulowane osobną umową, która jak najrychlej ma być zawarta.

Jusqu'à la conclusion de cette convention il est entendu que:

1° au sens des législations douanières des Parties contractantes, les wagons de marchandises déjà en service, de même que les accessoires employés exclusivement pour assurer la protection ou la sûreté des marchandises pendant le transport, tels que bâches et couvertures sont admis en franchise de droit, même s'il n'entrent pas directement mais seulement après avoir traversé le territoire d'une tierce Puissance des territoires de l'une des Parties contractantes dans ceux de l'autre à la condition expresse que ces accessoires soient réexportés dans le délai de 3 mois;

2° les administrations des chemins de fer sont tenues d'annoncer au bureau frontière ainsi qu'à tout autre autorité douanière désignée d'avance par l'administration douanière au plus tard huit jours avant son entrée en vigueur tout changement d'horaire dans la marche des trains franchissant la frontière ou des trains qui leur correspondent; par contre la station frontière annoncera par écrit au seul bureau frontière intéressé les trains non prévus par l'horaire (trains spéciaux, trains nécessités par les circonstances, trains dédoublés, circulation des locomotives); cette communication doit être faite assez tôt pour que le bureau de douane puisse prendre ses mesures en vue de la visite et du traitement douanier de ces trains;

3° les fleurs et les plantes vivantes, les fruits frais, les poissons frais, ainsi que toute marchandise rapidement périssable, seront dédouanés de part et d'autre dans un délai de 24 heures, à compter du moment où ils auront été reçus dans les entrepôts de la douane, en tenant compte, toutefois, des cas de force majeure;

4° les conducteurs, mécaniciens et le personnel au service des chemins de fer de chacune des Parties contractantes, convaincus d'avoir importé dans les trains des marchandises de contrebande sur les territoires de l'autre Partie, seront, sur la demande des autorités douanières compétentes, privés du droit de convoyer les trains à la frontière;

5° dans la mesure où, grâce à l'égalité de la largeur des voies en jonction ou à une construction spéciale des wagons de marchandise il est possible de faire passer les wagons du territoire de l'une des Parties à l'intérieur du territoire de l'autre sans transbordement à la station frontière, les marchandises chargées dans des wagons se prêtant à ce passage et offrant les garanties de fermeture douanière seront dispensées à l'entrée de la déclaration spéciale du déchargement, de la pesée et de la révision au bureau frontière lorsqu'elles peuvent être assignées par le bureau frontière à un autre bureau pour l'expédition douanière et qu'elles ne sont point suspectes de contrebande.

Zgodzono się, że do czasu zawarcia tej umowy:

1. po myśli ustawodawstwa celnego stron rokujących przyznawać się będzie uwolnienie od cła dla wozów towarowych do jazdy już użytych, jakoteż środków do ładowania, jak płachty i osłony wyłącznie dla ochrony lub zabezpieczenia towarów podczas transportu przeznaczonych, nawet w tym razie, jeżeli nie bezpośrednio wchodzą z obszarów jednej ze stron rokujących na obszary drugiej, lecz dopiero przez obszar trzeciego państwa, jednak z tem wyraźnem zastrzeżeniem, że środki te do ładowania służące w przeciągu trzech miesięcy znowu zostaną wywiezione;

2. administracye kolejowe obowiązane są każdą zmianę rozkładu jazdy co do pociągów przechodzących przez granicę jak i połączeń tychże najpóźniej na dni ośm, zanim poczne obowiązywać, oznajmić pogranicznej komorze celnej jak i wskazanym ewentualnie przez administracyę celną dalszym urzędom celnym; natomiast pociągi nie normalne (osobne i pociągi zależne od potrzeby, pociągi w kilku częściach, jazdy lokomotyw) oznajmia pisemnie stacya graniczna tylko właściwej komorze celnej i to na taki czas przedtem, by komora mogła jeszcze wydać zarządzenia potrzebne dla rewizyi i odprawiania tych pociągów;

3. kwiaty i rośliny żyjące, owoce świeże i świeże ryby jak i wszelkie szybkiemu repsuciu ulegające towary mają być odprawiane po obydwu stronach, z zastrzeżeniem wypadków elementarnych, w przeciągu 24 godzin, licząc od chwili dostawienia towarów do składów celnych;

4. konduktorzy, maszyniści i wogóle służba kolejowa, obu stron rokujących, której dowiedziono, że w pociągach wprowadziła na obszar drugiej strony towary przemycane, utraci na prośbę właściwych władz celnych, prawo konwojowania pociągów kolejowych do granicy;

5. o ileby przy jednakowej szerokości toru kolei po obydwu stronach lub wobec szczególniejszego rodzaju budowy wozów towarowych możliwy był przewóz tychże wozów z obszarów jednej strony w głąb obszarów drugiej strony bez przeładowania na stacyi pogranicznej, towary naładowane w wozach nadających się do bezpośredniego przejazdu i z urządzeniami dającemi gwarancyę zabezpieczenia cła, mogą być przy dowozie na komorze pogranicznej uwolnione od osobnej deklaracyi, wyładowywania, przeważania i rewizyi, jeżeli je pograniczna komora do dalszego odprawiania drugiemu celnemu urzędowi przekaże a podejrzenie przemycanego handlu nie zachodzi.

Les marchandises sur wagons ouverts (plateformes) jouiront également de cette facilité, lorsqu'il résulte de leur nature qu'il n'y a pas lieu de redouter leur disparition ou un échange pendant leur transport jusqu' à la station de destination.

Article 22.

Les Parties contractantes s'engagent à entrer le plus tôt possible en négociations pour conclure une convention consulaire et une sur le règlement des successions. Jusqu'à la conclusion de ces conventions:

1° Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des Parties contractantes établis dans leurs Etats respectifs jouiront des mêmes privilèges et prérogatives que ceux des nations les plus favorisées.

En tant qu'il s'agit toutefois de l'exemption des impositions directes, on est d'accord, que seuls les consuls de carrière pourront jouir de cette exemption, pourvu qu'ils ne soient pas toutefois ressortissants de la Partie contractante dans les territoires de laquelle ils devront exercer leurs fonctions et en aucun cas dans une plus grande étendue que les représentants diplomatiques des Parties contractantes.

2° Lorsque des biens successoraux seront laissés en Autriche ou en Hongrie par un ressortissant russe ou bien en Russie par un ressortissant autrichien ou hongrois partout où un consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire ou à leur défaut l'agent diplomatique de la nation à laquelle appartenait le défunt se trouverait à même, par la proximité de sa résidence, de prendre part aux arrangements nécessaires pour dresser l'inventaire de la partie mobilière de la succession et pour la mettre en sûreté, les autorités compétentes procéderont à ces formalités de concert avec cet agent consulaire ou diplomatique qui croisera avec le sceau du Consulat ou de l'Ambassade les scellés apposés par ladite autorité locale et avisera avec elle à toutes les mesures conservatoires dans l'intérêt des héritiers.

Les autorités du pays où se trouvent les biens appartenant à la succession agiront, pour tout ce qui concerne les mesures de conservation, ainsi que la liquidation de l'hoirie, en conformité avec la loi qui régit la succession de leurs nationaux.

Toutes les actions ou réclamations contre la succession, en tant qu'elles ne reposent pas sur le titre d'hérédité ou de legs, relèveront de la compétence des autorités du pays ou se trouvent les biens successoraux pendant un terme de six mois à compter du jour de la dernière des publications

Przedmioty w wozach otwartych (platformy) doznawać mają również oznaczonego ułatwienia, jeżeli według tego, jak się okoliczności przedstawiają, wykluczonem jest, by się w czasie transportu do komory miejsca przeznaczenia zatraciły lub zostały zamienione.

Artykuł 22.

Strony rokujące zobowiązują się, że jak najrychlej wejdą w układy celem zawarcia konwencyi konsularnej, jakoteż ugody tyczącej się uregulowania spraw spadkowych. Aż do zawarcia tej umowy:

1. Konsulowie generalni, konsulowie, wicekonsulowie i agenci konsularni jednej ze stron rokujących, funkcye swoje na obszarze drugiej strony pełniący, korzystać będą z tych samych przywilejów i prerogatyw, jakich doznają konsulowie generalni, konsulowie, wicekonsulowie i agenci konsularni narodów najbardziej protegowanych.

Zgodzono się że, o ile chodzi o uwolnienie od podatków bezpośrednich, tylko konsulowie zawodowi korzystać mogą z tego uwolnienia, pod warunkiem jednak, że nie są obywatelami tej strony rokującej, na której obszarach funkcye swoje sprawują i to nie w większym zakresie, jak dyplomatyczni zastępcy stron rokujących.

2. Jeżeli po rosyjskim poddanym w Austryi lub na Węgrzech albo po austryackim lub węgierskim poddanym w Rosyi pozostanie spadek w miejscu, gdzie konsul generalny, konsul, wicekonsul lub agent konsularny, albo też, gdy takich niema, dyplomatyczny agent ojczystego kraju zmarłego z powodu blizkości siedziby swojej może brać udział w zarządzeniach potrzebnych dla inwentury ruchomego spadku jak i jego zabezpieczenia, właściwe władze przedsiebiorą te czynności urzędowe w porozumieniu z konsularnym względnie dyplomatycznym funkcyonaryuszem, przyczem tenże nałożone przez wzmiankowaną władzę miejscową pieczęcie w poprzek pieczęcią konsulatu lub ambasady opatrzy i zgodnie z tą władzą baczyć będzie, by w interesie spadkobierców wszelkie środki, jakich do zabezpieczenia potrzeba, użyte zostały.

Władze tego kraju, w którym majątek spadkowy się znajduje, pod względem zastosowania środków zabezpieczających i likwidacyi spadku, postępować będą po myśli ustawy spadkowej dla własnych poddanych obowiązującej.

Wszelkie skargi i reklamacye przeciw spadkowi, o ile nie są oparte na prawie spadkowem lub legacie, należą do kompetencyi władz kraju, w którym się spadek znajduje i to przez sześć miesięcy licząc od dnia ostatniego przez władzę miejscową wydanego obwieszczenia, względnie od

faites par l'autorité locale, relativement à l'ouverture de la succession, ou en terme de 8 mois à compter du jour du décès, s'il n'a pas été fait de publication par l'autorité locale. A l'expiration de ce terme le reliquat de la partie mobilière de l'hoirie sera remis au consul de la nation à laquelle appartenait le défunt, déduction faite des charges, dettes ou impôts à acquitter dans le pays. Les actions ou réclamations relatives à cette part de la succession seront de la compétence des tribunaux du pays auquel appartenait le défunt.

Le consul délivrera quittance aux autorités du lieu, au moment où il prendra possession du reliquat d'hoirie en vertu de sa qualité consulaire et sans qu'il soit besoin à cet effet d'une procuration des ayants-droit ou d'une autorisation, soit générale, soit spéciale, de son Gouvernement.

Dès l'instant où le consul aura délivré quittance du reliquat d'hoirie, il n'aura de compte à rendre à ce sujet qu'à son propre Gouvernement.

La partie immobilière de la succession est absolument soumise à la loi de sa situation et toute action relative à cette part de la succession relève exclusivement de la compétence des tribunaux du lieu.

Pour le cas où la loi du lieu mettrait obstacle à la dévolution de la partie immobilière de la succession à un ou plusieurs héritiers, il sera accordé de part et d'autre aux interessés un délai suffisant pour opérer de la manière la plus avantageuse la vente des immeubles successoraux.

A l'effet d'assurer l'exécution des stipulations qui précèdent, les autorités locales auront soin de porter sans délai à la connaissance des dits agents diplomatiques ou consulaires chaque cas de décès parmi les sujets respectifs.

dnia otwarcia spadku albo też w czasie terminu ośmiu miesięcy licząc od dnia śmierci, jeżeli władza miejscowa żadnego obwieszczenia nie wydała. Po upływie tego terminu oddaje się do rozporządzenia konsulowi państwa, do którego zmarły należał, po strąceniu kosztów, długów lub podatków, w kraju uiścić się mających, pozostałą resztę ruchomej części spadku. Dla skarg lub reklamacyi odnoszących się do tej części spadku właściwe są sądy kraju, do którego zmarły należał.

Po objęciu w posiadanie pozostałej części spadku wyda konsul władzom miejscowym kwit i to w charakterze jako konsul, do czego nie potrzebuje ani pełnomocnictwa ze strony uprawnionego ani też ogólnego lub osobnego upoważnienia ze strony swego rządu.

Od chwili wydania kwitu na pozostałą część spadku, odpowiedzialny jest konsul jedynie przed swoim własnym rządem.

Część nieruchoma spadku podlega pod każdym względem ustawie obowiązującej w miejscu, gdzie jest położona, wszelkie zatem skargi odnoszące się do tej części spadku należą wyłącznie do kompetencyi sądów miejscowych.

Gdyby przejście nieruchomej części spadku na jednego lub więcej spadkobierców sprzeciwiało się ustawodawstwu krajowemu, w takim razie tak na jednej jak i na drugiej stronie wyznaczy się interesentom termin, wystarczający do sprzedaży nieruchomości spadkowych w sposób, jaki się wyda najkorzystniejszy.

Celem zabezpieczenia przeprowadzenia powyższych postanowień władze miejscowe postarają się, by o wypadkach śmierci poddanych państwa wzajemnie w każdym poszczególnym przypadku, wspomniani dyplomatyczni lub konsularni funkcyonaryusze bezzwłocznie byli uwiadamiani.

Article 23.

Les ressortissants de chacune des Parties contractantes dans les Etats et possessions de l'autre seront exempts de tout service militaire forcé, soit dans les armées de terre ou dans la marine, soit dans les gardes ou milices nationales. Ils seront également dispensés de toute charge et fonction judiciaire ou municipale quelconque, celle de la tutelle exceptée, ainsi que de toute contribution soit pécuniaire, soit en nature, établie à titre d'équivalent du service personnel; enfin de tout emprunt forcé et de toute prestation ou réquisition militaire.

Artykuł 23.

Poddani każdej ze stron rokujących wolni będą na obszarach i posiadłościach drugiej strony od wszelkiej przymusowej służby wojskowej w armiach lądowych, w marynarce, gwardyach lub w milicyach narodowych. Tak samo wolni będą od wszelkich ciężarów sądowych lub municypalnych, względnie służby, z wyjątkiem opiekuństwa, tudzież od wszelkich, jako ekwiwalent osobistej służby ustalonych świadczeń tak w pieniądzach jak i w naturaliach, w końcu od wszelkiej przymusowej pożyczki, jakoteż od wszelkiego rodzaju wojskowych świadczeń i danin.

Seront toutefois exceptées, quant aux charges et fonctions judiciaires ou municipales, celles qui sont attachées à la possession d'un immeuble ou à un bail, et quant aux contributions et prestations militaires, celles auxquelles tous les ressortissants du pays peuvent être appelés à concourir comme propriétaires fonciers ou comme fermiers.

En tant que les ressortissants d'un tiers Etat sont exempts de tutelle en Russie en vertu des traités et conventions en vigueur, les ressortissants autrichiens et hongrois en Russie bénéficieront du même privilège en ce qui concerne la tutelle des mineurs autres que ceux de leur nationalité.

Article 24.

Il sera prêté réciproquement dans les territoires des Parties contractantes, de la part des autorités locales, à la réquisition des consuls-généraux, consuls, vice-consuls ou agents consulaires, ou à leur défaut des patrons et commandants des navires, toute assistance compatible avec les lois du pays pour la saisie et l'extradition des déserteurs des bâtiments de guerre et des navires marchands de leurs pays respectifs.

Article 25.

Le présent traité s'étend aussi aux pays qui appartiennent aux territoires douaniers des Parties contractantes.

Le Gouvernement Impérial de Russie, avant de procéder à l'incorporation du territoire douanier du Grand-Duché de Finlande dans celui de l'Empire russe préviendra au moins deux ans d'avance l'Autriche-Hongrie de sa décision à ce sujet; en même temps le Gouvernement Impérial de Russie déclare que selon toute probabilité cette incorporation ne sera effectuée que graduellement à des époques suffisamment espacées.

Article 26.

Le présent traité est déstiné à remplacer le traité de commerce et de navigation du $\frac{14}{2}$ septembre 1860 et la Convention de commerce du $\frac{18}{6}$ mai 1894. Il entrera en vigueur le $\frac{1^{er}\ mars}{16\ février}$ 1906 et restera exécutoire jusqu'au $\frac{31}{18}$ décembre 1917.

Wyjątek stanowią ciężary sądowe i municypalne, względnie służby, które przywiązane są do posiadania lub dzierżawy nieruchomości, jakoteż te kontrybucye i świadczenia dla wojska, do których wszyscy obywatele kraju jako właściciele gruntowi lub jako dzierżawcy mogą być zobowiązani.

O ile obywatele trzeciego państwa na zasadzie obowiązujących traktatów i umów uwolnieni są od opiekuństwa w Rosyi, doznawać mają obywatele austryaccy i węgierscy tego samego ułatwienia pod względem opiekuństwa nad nie należącymi do ich narodowości małoletnimi.

Artykuł 24.

Na rekwizycyę konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów, agentów konsularnych lub w braku tychże patronów i komendantów okrętów, winne władze miejscowe na obszarach jednej ze stron rokujących udzielać wszelkiej z ustawami krajowemi zgodnej pomocy celem uwięzienia i wydania zbiegów okrętów wojennych i statków kupieckich drugiej strony.

Artykuł 25.

Traktat niniejszy obejmuje także kraje, należące do obszarów celnych stron rokujących.

Cesarsko-rosyjski rząd, zanim rozpocznie wcielać do państwa rosyjskiego obszar celny wielkiego Księstwa Finlandyi, zawiadomi przynajmniej na dwa lata przedtem o tem postanowieniu Monarchię austryacko-węgierską; cesarsko-rosyjski rząd oświadcza zarazem, że według wszelkiego prawdopodobieństwa wcielenie to tylko zwolna w odpowiednich odstępach czasu nastąpi.

Artykuł 26.

Traktat niniejszy ma zastąpić traktat handlowy i żeglarski z dnia $\frac{14.}{2.}$ września 1860 i konwencyę handlową z dnia $\frac{18.}{6.}$ maja 1894. Nabierze mocy obowiązującej z dniem $\frac{1.\ marca}{16.\ lutego}$ 1906 i obowiązywać będzie aż do dni $\frac{31.}{18.}$ grudnia 1917.

Les Parties contractantes se réservent toutefois la faculté de dénoncer douze mois avant le $\frac{31}{18}$ décembre 1915 le présent traité, auquel cas il sera mis hors de vigueur à ce terme.

Si aucune des Parties contractantes ne faisait usage de cette faculté ou n'avait notifié douze mois avant le $\frac{31}{18}$ décembre 1917 son intention d'en faire cesser les effets, le traité demeurerait obligatoire jusqu'à l'expiration d'un an à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncé.

Article 27.

Le présent traité sera ratifié et les ratifications en seront échangés à St. Pétersbourg aussitôt que possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à St. Pétersbourg le $\frac{15}{2}$ février 1906.

Ährenthal m. p.
(L. S.)

Lamsdorff m. p.
(L. S.)

Timiriaseff m. p.
(L. S.)

Strony rokujące zastrzegają sobie jednak prawo wypowiedzenia niniejszego traktatu na dwanaście miesięcy przed dniem $\frac{31.}{18.}$ grudnia 1915 i w tym też czasie, w danym razie, utraci tenże moc obowiązującą.

Gdyby zaś żadna ze stron rokujących z prawa tego nie zrobiła użytku ani też na dwanaście miesięcy przed dniem $\frac{31.}{18.}$ grudnia 1917 nie oświadczyła, że ma zamiar zawiesić skuteczność traktatu, obowiązywać ma tenże aż do upływu roku od dnia, w którym jedna lub druga strona rokująca go wypowie.

Artykuł 27.

Traktat niniejszy ma być ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne jak najrychlej w Petersburgu wymienione.

W dowód czego pełnomocnicy stron obydwu go podpisali i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Petersburgu, dnia $\frac{15.}{2.}$ lutego 1906.

Ährenthal wlr.
(L. S.)

Lammsdorff wlr.
(L. S.)

Timiriaseff wlr.
(L. S.)

Tarif A.

(Droits applicables aux marchandises autrichiennes et hongroises importées en Russie.)

Nos du tarif général russe du 13/26 janvier 1903	Désignation des produits	Unités	Droits en roubles
ex 3	Malt de toute espèce	poud brut	—·30
ex 5	5. Artichauts, asperges, choux-fleurs et choux de Bruxelles, petits pois, haricots et fèves frais, salade, épinards—importés à l'état frais ou séchés; melons d'eau et melons—frais . . .	„ „	—·90
ex 6	ex 1. Pommes, abricots, pêches, cerises	„ „	1·20
ex 7	Prunes sèches et pruneaux	poud	1·50
ex 24	ex 3. Pâtisserie	poud brut	9·50
ex 28	Vins de raisin:		
	1. Importés en fûts:		
	a) contenant au plus 13° d'alcool	„ „	5·—
	b) contenant plus de 13° et jusqu'à 16° d'alcool inclusivement	„ „	9·—
	2. Importés en bouteilles:		
	a) non mousseux, contenant au plus 25° d'alcool, y compris le poids des bouteilles	poud	6·—
	b) mousseux de toute espèce, y compris le poids des bouteilles	„	14·—
ex 32	Eaux minérales, naturelles ou artificielles, y compris le poids des récipients	„	2·30
	Remarque. Les eaux médicinales, naturelles ou artificielles, si elles sont dénommées dans des listes spéciales dressées par le Conseil Médical du Ministère de l'Intérieur, d'accord avec le Ministère des Finances, acquittent un droit de 1 rouble par poud y compris le poids des récipients immédiats.		
ex 57	Ouvrages en peau ou en cuir:		
	1. Chaussures de toute sorte non spécialement dénommées, achevées ou apprêtées	livre	1·50
	2. Chaussures pour dames, en étoffe de soie et chevreau, achevées ou apprêtées	„	2·55
ex 58	Bois:		
	1. Bouleau, hêtre, orme, charme, chêne, sapin, saule, ypréau, érable, tilleul, mélèze, aune, tremble, sapin blanc, pin, peuplier, frêne:		
	a) en fascines et copeaux; bois à brûler et fagots . . .	—	exempts
	b) en poutres, rondins et perches	poud	0·03
	c) en billots, madriers, poutres et planches équarries ou sciées (de plus de $3^1/_2$ pouces d'épaisseur)	„	0·09

Taryfa A.

(Cła przy dowozie austryackich i węgierskich towarów do Rosyi.)

Nr. rosyjskiej ogólnej taryfy celnej z dnia 13./26. stycznia 1903	Nazwa towarów	Jedność	Stopa celna w rublach
z 3	Słód wszelkiego rodzaju	pud brutto	—·30
z 5	5. Karczochy, szparagi, karafioły i kapusta brukselska, groch zielony i fasola, sałata, szpinak, świeże lub suszone; kawony i melony cukrowe, świeże	„ „	—·90
z 6	z 1. Jabłka, morele, brzoskwinie, czereśnie	„ „	1·20
z 7	Śliwki, wyschłe i suszone	pud	1·50
z 24	z 3. Pieczywo	pud brutto	9·50
z 28	Wina z jagód:		
	1. W beczkach:		
	a) do 13 stopni włącznie zawartości alkoholu	„ „	5·—
	b) ponad 13 do 16 stopni włącznie zawartości alkoholu	„ „	9·—
	2. We flaszkach:		
	a) do 25 stopni włącznie zawartości alkoholu (z wyjątkiem wina musującego) łącznie z waga flaszek	pud	6·—
	b) wina musujące wszelkiego rodzaju, razem z wagą flaszek	„	14·—
z 32	Wody mineralne, naturalne lub sztuczne, łącznie z wagą opakowań	„	2·30
	Uwaga. Lekarskie wody mineralne naturalne lub sztuczne, wyszczególnione w osobnych przez Radę zdrowia Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu ułożonych wykazach, odprawia się łącznie z wagą bezpośrednich opakowań po 1 rublu od puda.		
z 57	Towary skórzane:		
	1. Obuwie wszelkiego rodzaju, osobno nie wymienione, — gotowe lub przysposobione	funt	1·50
	2. obuwie damskie z materyi jedwabnych lub ze skóry chevreau, gotowe lub przysposobione	„	2·55
z 58	Drzewo:		
	1. drzewo brzozowe, bukowe, wiązowe, grabowe, dębowe, świerkowe, wierzbowe, brzostowe, klonowe, lipowe, modrzewiowe, olchowe, osikowe, jodłowe, sosnowe, topolowe i jesionowe:		
	a) faszyny, wióry; drzewo opałowe i chróst	—	bez opłaty
	b) balki, pniaki okrągłe i drągi	pud	—·03
	c) kłody, dyle, ociosane i piłowane belki i deski (ponad $3^1/_2$ cala grubości	„	—·09

Nos du tarif général russe du 13/26 janvier 1903	Désignation des produits	Unités	Droits en roubles
	d) en planches et poutrelles (d'une épaisseur supérieure à $^1/_4$ de pouce jusqu'à $3^1/_2$ pouces inclusivement) non rabotées	poud	—·15
ex 59	Ouvrages de charpenterie et de tonnellerie:		
	ex 1. bardeaux, unis et à rainure	»	—·18
	Remarque 2. Pendant la durée du traité les caisses en bois et la planure de bois (laine de bois) de toute espèce destinées à l'exportation des oeufs sont admises en franchise dans les conditions fixées par un règlement du Ministre des Finances.		
	Remarque 3. Est autorisée pendant la durée du traité l'entrée en franchise des douves de hêtre y compris les cercles y afférents par la frontière d'Autriche-Hongrie.		
ex 61	Ouvrages en bois non spécialement dénommés:		
	ex 3. meubles en hêtre courbé, estampés ou pressés, décorés de gravures au fer chaud, montés ou non montés, sans autres préparations, dénommées dans les paragraphes 3, 4 et 5 du présent (61) numéro	»	6·75
	Remarque 2. Les cadres entourant des glaces de plus de 50 verchoks carrés qui ne peuvent en être séparés, ainsi que les cadres contenant des tableaux admis en franchise de droits et qui ne peuvent être pesés séparément, acquittent un droit de 45 cop. par archine courante, les fractions d'archine étant comptées pour une archine entière. Dans tous les autres cas, les droits d'entrée sur les objets importés dans des cadres qui ne peuvent en être séparés, sont perçus y compris le poids desdits cadres.		
ex 62	ex 3. Semences non spécialement dénommées décortiquées ou non	poud brut	—·15
ex 66	Pierres brutes ou simplement dégrossies:		
	1. pierres à paver non dégrossies ou grossièrement taillées en cubes ou parallélipipèdes; silex, quartz, feldspath, pétunzé, sable naturel de tout genre, terre d'infusoires et autres pierres et terres non spécialement dénommées, — employés comme matériaux dans les fabriques et usines, non ouvrés ni concassés, calcinés ou non	—	exempts
	2. pierres employées comme matériaux dans les fabriques et usines, artificiellement pulverisées ou concassées; filtres de charbon	poud	—·15
	4. dalles, plaques et meules à aiguiser et à polir en pierre à aiguiser naturelle, achevées ou non	»	—·04$^1/_2$
	ex 7. pierres meulières (brutes ou en forme de meules)	»	—·04$^1/_2$
ex 67	Pierres précieuses et demi-précieuses, naturelles ou artificielles — imitant les pierres véritables—brutes ou taillées à facettes	livre	4·50
ex 71	ex 2. Graphite, moulu ou lavé	poud	—·45
ex 72	ex 3. ouvrages en matières réfractaires:		
	b) briques et dalles en magnésite	»	—·15
	c) cornues pour usines à gaz, creusets réfractaires, y compris ceux en graphite	»	—·45
ex 73	2. Poterie en terre (résistant aux acides) et ustensiles d'usines et de fabriques—pots, cruches, bouteilles, réservoirs, bonbonnes, condenseurs, robinets, pièces de jonction pour appareils sous forme de tubes à parois minces, etc., à tesson fondu et imperméable, vernissés ou non, sans ornements .	»	—·45

Nr. rosyjskiej ogólnej taryfy celnej z dnia 13./26. stycznia 1903	Nazwa towarów	Jedność	Stopa celna w rublach
	d) deski i słupy (ponad $^1/_4$ cala do $3^1/_2$ włącznie cala grubości), nie heblowane	pud	—·15
z 59	Towary ciesielskie i bednarskie:		
	z 1. gonty, surowe lub falcowane	„	—·18
	Uwaga 2. Jak długo traktat obowiązuje, pozwala się na wolny od cła dowóz skrzyń drewnianych i wełny drewnianej wszelkiego rodzaju, przeznaczonych do wywozu jaj, pod warunkami rozporządzeniem Ministerstwa skarbu ustalonymi.		
	Uwaga 3. Na czas trwania mocy obowiązującej traktatu pozwala się na wolny od cła dowóz przez granicę monarchii austryacko-węgierskiej klepek z buczyny wraz z należącemi do nich obręczami.		
z 61	Towary z drzewa, osobno nie wymienione:		
	z 3. Meble z giętej buczyny, z wyciskanemi lub wypalanemi ozdobami, także montowane, bez dalszych w paragrafach 3, 4 i 5 tego Nru (61) wyliczonych obrobień	„	6.75
	Uwaga 2. Ramy w nierozerwalnem połączeniu ze zwierciadłami o rozmiarach większych jak 50 werszoków kwadratowych od sztuki, jakoteż takie same ramy z wprowadzanymi bez opłaty celnej obrazami, odprawia się — jeżeli nie można ich osobno odważać — po 45 kopiejek od arszyna długości, przyczem ułamki arszynów liczyć należy za całe arszyny. We wszystkich innych przypadkach wybiera się cło od przedmiotów, wprowadzanych z ramami w nierozerwalnem połączeniu z nimi będącemi, od łącznej wagi przedmiotów i ram.		
z 62	z 3. Nasiona, osobno nie wymienione, łuskane lub nie	pud brutto	—·15
z 66	Kamienie, surowe lub tylko z grubsza obrobione:		
	1. Kamienie brukowe, surowe lub ordynarnie ciosane w formie płyt lub kostek; krzemień, kwarc, porcelanicc, pétunzé, piasek naturalny wszelkiego rodzaju, ziemia wymoczkowa i inne, osobno nie wymienione kamienie i glinki, służące za materyał dla fabryk i hut, nie obrobione ani rozdrobnione, także palone	—	bez opłaty
	2. Kamienie, służące za materyał dla fabryk i hut, sztucznie rozdrobnione (mielone lub rozkawałkowane); cedzidło węglowe	pud	—·15
	4. Naturalne kamienie szlifierskie i kamienie do polerowania, okrągłe, płaskie lub czworograniaste, obrobione lub nieobrobione	„	—·04$^1/_2$
	z 7. Kamienie młyńskie (surowe lub gotowe)	„	—·04$^1/_2$
z 67	Szlachetne i półszlachetne kamienie, naturalne lub sztuczne — naśladowania prawdziwych kamieni — surowe lub szlifowane	funt	4·50
z 71	z 2. Grafit, mielony lub płukany	pud	—·45
z 72	z 3. Towary ogniotrwałe:		
	b) cegły i płyty z magnezytu	„	—·15
	c) retorty dla gazowni, tygle ogniotrwałe, także z grafitu . .	„	—·45
z 73	2. Naczynie z kamionki (odporne na kwasy), jakoteż potrzebne dla hut i fabryk artykuły: garnki, dzbany, flaszki, rezerwoary, demiony, chłodniki, kurki, odznaczone części składowe przyrządów w kształcie rur z cienkiemi ścianami itp. z topionej, wody w siebie nie chłonącej masy, także polewane, jednak bez ozdób	„	—·45

Nos du tarif général russe du 13/26 janvier 1903	Désignation des produits	Unités	Droits en roubles
ex 74	ex 1. Tuiles de toute espèce:		
	b) vernissées et avec toute sorte d'ornements	poud	—·25
	3. ornements, cariatides, médaillons, bustes, statues et autres objets semblables en terre cuite, destinés à orner les édifices et les appartements, peints en couleur au vernis, dorés ou non	»	2·25
	4. vaisselle et ouvrages céramiques en argile commune non spécialement dénommés, vernissés ou non:		
	ex *a)* appareils à filtrer, sans dessins ni ornements	»	—·37½
ex 77	Verrerie:		
	1. objets destinés à contenir et à conserver des liquides ou autres marchandises, tels que: bouteilles, flacons et pots de toute forme, sans ornements ni dessins, non taillés ni polis, avec ou sans lettres, inscriptions ou écussons moulés:		
	ex *b)* siphons sans monture	»	2·—
	c) en verre de toute espèce, avec goulots dépolis ou avec bouchons ou couvercles polis, ainsi qu'avec fonds ou bords adoucis	»	3·50
	Remarque 2. Les bouteilles à vin en verre du numéro 77, § 1 *a* si elles sont importés par les ports de la mer Noire et de la mer d'Azow	»	—·30
	2. ouvrages non spécialement dénommés en verre blanc et demi-blanc, non polis, ni taillés, avec ou sans fonds, bords, goulots, bouchons et couvercles dépolis ou adoucis, avec ou sans écussons, inscriptions et dessins moulés ou pressés, mais sans autres ornements:		
	ex *b)* verre à service, soufflé	»	4·80
	3. ouvrages en verre blanc ou demi-blanc, polis ou taillés, mais sans autres ornements	»	7·20
	4. ouvrages non spécialement dénommés en verre de couleur simple (coloré en pâte) ou double (ayant une couche de verre d'une autre couleur), laiteux, mat (dépoli de quelque manière que ce soit), strié, vert de bouteille, craquelé, imitant la glace (Eisglas):		
	a) non polis ni taillés, avec ou sans fonds, bords, bouchons et couvercles dépolis ou adoucis, avec ou sans inscriptions, écussons et dessins moulés ou pressés, mais sans autres ornements	»	10·—
	b) polis ou taillés	»	16·50
	Remarque. Les ouvrages en verre dit Florettglas et en verre opalisé sont tarifiés d'après le No. 77, § 4.		
	5. ouvrages non spécialement dénommés en verre de toute espèce, avec ornements, tels que: dessins gravés à l'acide ou au burin, peinture, émail, dorure, argenture, ornements en cuivre, en alliages de cuivre ou en d'autres matières, ainsi que les ouvrages dénommés aux §§ 2, 3 et 4 du présent numéro (77), s'ils sont additionnés d'autres matières leur servant ou non d'ornements; ouate de verre, tissus de verre et ouvrages qui en sont faits	»	16·50

Nr. rosyjskiej ogólnej taryfy celnej z dnia 13./26. stycznia 1903	Nazwa towarów	Jedność	Stopa celna w rublach
z 74	z 1. Dachówki wszelkiego rodzaju:		
	b) polewane i z ozdobami wszelkiego rodzaju	pud	—·25
	3. Ornamenty, karyatydy, medaliony, popiersia, statuy itp. przedmioty do ozdoby budynków i mieszkań, z terakoty, łakierowane, także pozłocone	„	2·25
	4. Naczynie i osobno nie wymienione towary garncarskie ze zwykłej gliny, także polewane:		
	z *a*. Filtry, bez deseniu i ozdób	„	—·37½
	Towary szklanne:		
z 77	1. Naczynia do nabierania i przechowywania płynów i innych towarów, jak flaszki, flaszeczki i słoje wszelkiego kształtu, bez ozdób i deseniu, nieszlifowane i nie polerowane, chociażby z wtopionemi literami, napisami i herbami;		
	z *b)* flaszki syfonowe bez montowania	„	2·—
	c) ze szkła wszelkiego rodzaju, z szlifowanemi szyjkami lub polerowanemi zatyczkami i nakrywkami, jakoteż z wygładzonemi dnami i brzegami	„	3·50
	Uwaga 2. Flaszki na wino, ze szkła Nru 77, § 1 *a* przy dowozie przez porty Morza Czarnego i Azowskiego	„	—·30
	2. Towary, osobno nie wymienione, z białego i napółbiałego szkła, niepolerowane, nie szlifowane, także z szlifowanymi lub wygładzonymi dnami, brzegami, szyjami, zatyczkami i nakrywkami, jakoteż z wtopionymi lub wyciskami herbami, napisami i deseniami, bez dalszych jednak ozdób:		
	z *b*. szkło serwisowe, dęte	„	4·80
	3. Towary z białego i napółbiałego szkła, polerowane lub szlifowane, bez dalszej jednak ozdoby	„	7·20
	4. Towary, osobno nie wymienione ze szkła jednokolorowego (w masie barwionego), podwójnie kolorowego (z nalewem innej barwy), mlecznego, szkła w jakikolwiek sposób przyćmionego, pomarszczonego, ze szkła koloru flaszkowego, craquelé i szkła lodowego:		
	a) nie polerowane, ani nie szlifowane, chociażby ze szlifowanymi lub wygładzonymi dnami, brzegami, zatyczkami i nakrywkami, jakoteż z wtopionymi lub wyciskanymi napisami, herbami i deseniami, bez innej jednak ozdoby	„	10·—
	b) polerowane lub szlifowane	„	16·50
	Uwaga. Szkło, tak zwane floretowe i opalizowane odprawiać należy podług Nru 77, § 4.		
	5. Towary, osobno nie wymienione, ze szkła wszelkiego rodzaju, z ozdobami jak i wypalanymi lub rytowanymi deseniami, malowidłem, emalią, pozłacane, posrebrzane, z ozdobami z miedzi, aliażów miedzi lub innych materyałów, jakoteż wzmiankowane w §§fach 2, 3 i 4 tego Numeru (77) towary, w połączeniu z innymi materyałami, nawet, gdy do ich ozdoby służą; wata szklanna, tkanina szklanna i sporządzone z nich przedmioty	„	16·50

Nos du tarif général russe du 13/26 janvier 1903	Désignation des produits	Unités	Droits en roubles
	Remarque. Les ouvrages en verre tels que: ustensiles de table, plats, surtouts de table, coupes, bouteilles, cruches, verres, lampes, abat-jours en combinaison avec du cuivre, des alliages de cuivre, de nickel et d'autres métaux et alliages, à l'exception de l'or et de l'argent, sont taxés d'après le numéro 77.		
	ex 6c) verre avec grillage de métal moulé en pâte	poud	2·50
ex 98	ex 1. carbonate d'ammoniaque	„	2·22¾
102	Oxydes (hydratés et anhydres): de baryum (baryte caustique), de strontium (strontiane caustique) et d'aluminium (hydrate d'alumine)	„	1·80
	Remarque. Le peroxyde de baryum et l'oxyde de baryum hydraté sont taxés d'après le No. 102.		
ex 105	ex 3 a) soude et potasse caustiques non purifiées	„	1·48½
ex 112	ex 1. Esprit de bois et acétone	poud brut	3·60
ex 124	ex 1. écorce à tan	„	—·06
ex 131	Blanc de zinc	poud	1·30
ex 138	ex Remarque 2. La pyrite sulfureuse de fer contenant 2% de cuivre au plus	—	exempte
in 143	Remarque. La surtaxe de 10% prévue par la remarque 1 du No. 143 pour les feuilles de cuivre découpées en forme non rectangulaire n'est pas appliquée aux feuilles découpées en forme non rectangulaire d'autres métaux et alliages de métaux prévus au No. 143.		
in 147	Remarque. Le zinc en feuilles, polies ou non, même laquées, est taxé d'après le No. 147, § 2.		
in 149	Remarque. Les fourchettes et les cuillères en cuivre, en alliage de cuivre et en autres métaux et alliages dénommés au No. 143, — à l'exception des fourchettes et cuillères dorées, argentées ou combinées avec d'autres matières de prix — sont taxés d'après les paragraphes 2 et 3 du No. 149.		
ex 158	3. ciseaux à tondre les moutons	poud	1·80
in 158	Remarque. Les couteaux avec manches en matières communes ornés seulement de petites lamelles de nacre sont taxés d'après le No. 158, 1.		
160	1. Faux, faucilles et serpes	„	1·65
	2. Hache-paille, pelles, bêches, fourches, râteaux, houes, binettes, pioches et pics	„	1·80
ex 161	ex 1. Les corps de limes non taillés.	„	2·—
ex 163	Ouvrages en étain, en zinc ou leurs alliages, excepté les ouvrages qui rentrent dans le numéro 215:		
	1. non polis ni peints	„	1·95
	2. polis, vernis, peints ou passés à la poudre de bronze . .	„	4·95
164	Ouvrages en plomb et en métal à caractères, non spécialement dénommés (voir les numéros 146 et 162), plomb de chasse .	„	2·10

Nr. rosyjskiej ogólnej taryfy celnej z dnia 13./26. stycznia 1903	Nazwa towarów	Jedność	Stopa celna w rublach
	Uwaga. Towary szklanne jak sprzęty stołowe, półmiski, serwisy stołowe, czarki, butelki, dzbany, szklanki, lampy, umbry, w połączeniu z miedzią, aliażami miedzi, niklem i innymi kruszcami lub aliażami, z wyjątkiem złota i srebra, odprawia się podług Nru 77.		
	z 6 c. Drut szklanny	pud	2·50
z 98	z 1. Węglan amoniakowy	„	2·22½
102	Tlenki (zawierające wodę i bezwodne): barowy (baryt gryzący), strontowy (stroncyan gryzący) i tlenek aluminiowy . . .	„	1·80
	Uwaga. Nadtlenek i wodorotlenek barowy odprawiać należy podług Nru 102.		
z 105	z 3 a. Soda żrąca, potaż żrący, nieoczyszczony	„	1·48½
z 112	z 1. esencya drzewna i aceton	pud brutto	3·60
z 124	z 1. kora garbarska	„ „	—·06
z 131	Biel cynkowa	pud	1·30
z 138	z Uwagi 2. Żwir siarkowy (piryt) zawierający 2 procent miedzi lub mniej	—	bez opłaty
do 143	Uwaga. Ustalonemu w uwadze 1 Nru 143 dodatkowi 10 procent dla blachy miedzianej w innej jak prostokątnej formie, nie podlegają blachy tego kształtu z innych kruszców i aliażów kruszcowych Nru 143.		
do 147	Uwaga. Blacha cynkowa, niepolerowana lub polerowana, także lakierowana należy do Nru 147, §fu 2.		
do 149	Uwaga. Widelce i łyżki z miedzi, aliażów miedzi i z innych w Nrze 143 podanych kruszców i aliażów — z wyjątkiem pozłacanych i posrebrzanych widelców i łyżek, jakoteż takichże w połączeniu z innymi kosztownymi materyałami — odprawiać należy podług §§fów 2 i 3 Nru 149.		
z 158	3. Nożyce do strzyżenia owiec	pud	1·80
do 158	Uwaga. Noże z trzonkami z materyałów pospolitych, tylko drobnymi listkami z perłowej macicy ozdobione, należą do Nru 158, punkt 1.		
160	1. Kosy, sierpy i noże do koszenia	„	1·65
	2. Noże do rznięcia sieczki, łopaty, rydle, widły, grabie motyki, siekiery, czekany i młoty szpiczaste	„	1·80
z 161	z 1. nieobrobione pilniki	„	2·—
z 163	Towary z cyny i cynku, jakoteż z ich aliażów, z wyjątkiem należących do Nru 215:		
	1. nie polerowane, nie malowane	„	1·95
	2. polerowane, lakierowane, malowane lub bronzowane . .	„	4·95
164	Towary z ołowiu i twardego ołowiu, osobno nie wymienione (zobacz Nra 146 i 162); śrut	„	2·10

Nos du tarif général russe du 13/26 janvier 1903	Désignation des produits	Unités	Droits en roubles
in 164	Remarque. Les capsules de bouteilles en plomb ou en alliages de plomb ne contenant qu'une addition insignifiante d'étain — plaquées d'étain, sont taxées d'après le No. 164.		
165	Oripeau blanc et jaune en livrets, y compris le poids des livrets; paillons de toute espèce autres que dorés ou argentés (voir le § 4 du numéro 149)	livre	—·30
ex 176	Chiffons et pâtes à papier:		
	2. pâte à papier préparée mécaniquement (masse de bois):		
	a) sèche, contenant moins de 50% d'eau	poud	—·35
	b) humide, contenant 50% d'eau et plus	„	—·18
	4. pâte à papier préparée chimiquement (cellulose, masse de chiffons, de paille, de tourbe, etc.):		
	a) sèche, contenant moins de 50% d'eau	„	—·60
	b) humide, contenant 50% d'eau et plus	„	—·30
ex 177	Papeterie:		
	1. carton, papier-mâché et carton-pierre:		
	a) carton de bois non coloré, en feuilles	„	—·60
	b) carton de bois coloré en pâte; carton de chiffons, de paille et autre de toute espèce — excepté le carton spécialement dénommé — en feuilles ou découpé en bandes et en cartes, coloré ou non coloré en pâte; tôle pour toitures goudronnée; carton et papier enduits ou imprégnés de résine, d'antiseptiques, de compositions insecticides, de salpêtre, de soufre; cartes pour métiers Jacquard non satinées; papier-mâché et carton-pierre non ouvrés . . .	„	1·—
	ex 2 *f)* papier à cigarettes blanc et de couleur (celui importé en cahiers plats ou cylindriques — y compris le poids de l'emballage intérieur); papier fin à copier, papier fin d'emballage (de soie ou de Chine), papier de toute espèce non coloré en pâte, mais peint sur l'un ou sur les deux côtés en blanc ou en couleur, non spécialement dénommé; papier sensible à la lumière	„	12·—
	ex 3. enveloppes à lettres	„	14·50
ex 178	Remarque. Les oléographies, gravures, estampes, dessins, etc., reproduisant des tableaux et des dessins d'artistes russes, sont admis en franchise.		
	2. livres et éditions périodiques imprimés par n'importe quel procédé en langues étrangères, y compris ceux qui contiennent dans le texte même ou en annexes de la musique, des cartes géographiques, des plans, des gravures et des dessins; dictionnaires parallèles avec texte russe . . .	—	exempts
	in 2. Remarque. Les calendriers en langue polonaise sont admis en franchise même s'ils contiennent des tableaux du temps en langue russe.		

Nr. rosyjskiej ogólnej taryfy celnej z dnia 13./26. stycznia 1903	Nazwa towarów	Jedność	Stopa celna w rublach
do 164	Uwaga. Platerowane cyną kapzle do flaszek, z ołowiu lub jego aliażów, z nieznacznym tylko dodatkiem cyny, odprawia się podług Nru 164.		
165	Tak zwana nędza złota, biała i żółta w książeczkach, łącznie z wagą tychże, folia wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem pozłacanej i posrebrzanej (zobacz § 4, Nru 149)	funt	—·30
z 176	Łachmany i masa papierowa:		
	2. Masa papierowa, mechanicznie przyrządzona (masa drzewna):		
	a) sucha, mniej niż 50 procent wody zawierająca	pud	—·35
	b) mokra, 50 procent i więcej wody zawierająca	„	—·18
	4. Masa papierowa, chemicznie przyrządzona (celluloza, masa z łachmanów, słomy, torfu itd.):		
	a) sucha, mniej niż 50 procent wody zawierająca	„	—·60
	b) mokra, 50 procent i więcej wody zawierająca	„	—·30
z 177	Towary papierowe:		
	1. Kartony, papier maché i tektura kamienna:		
	a) tektura z drzewa, nie barwiona, w listkach	„	—·60
	b) tektura drzewna, w masie barwiona; tektura z łachmanów, słomy i wszelka inna tektura, z wyjątkiem osobno wymienionej, w listki lub paski i karty przykrojona, także w masie barwiona; tektura dachowa maziona; okładki tekturowe i papier z żywicą, antyseptycznymi i owady niszczącymi środkami, saletrą lub siarką pociągnięte lub napojone; karty do warsztatów Jacquarda, nie satynowane; papier maché i tektura kamienna, nie przerobiona	„	1·—
	z 2. *f.* Papier cygaretowy, biały i kolorowy (w książeczkach i zwojach, łącznie z okładkami i walcami wewnątrz); cienki papier do kopiowania, cienki papier do pakowania (papier jedwabny lub chiński), papier wszelkiego rodzaju, na jednej lub obydwóch stronach biały lub kolorowo pomalowany (nie barwiony jednak w masie), osobno nie wymieniony; papier na światło wrażliwy	„	12·—
	z 3. kowerty listowe	„	14·50
z 178	Uwaga. Druki olejne, sztychy, miedzioryty, rysunki itp., przedstawiające kopie obrazów i rysunków artystów rosyjskich są wolne od cła.		
	2. Książki i czasopisma, bez względu na to, w jaki sposób w obcych językach drukowane, łącznie z takiemi, które w tekście lub w dodatkach nuty, mapy ścienne, plany, ryciny i rysunki zawierają; słowniki równoległe z tekstem rosyjskim	—	bez opłaty
	do 2. Uwaga. Kalendarze w języku polskim są wolne od cła, nawet jeżeli zawierają w rosyjskim języku tabele czasowe.		

Nos du tarif général russe du 13/26 janvier 1903	Désignation des produits	Unités	Droits en roubles
ex 193	Mouchoirs	livre	1·80
in 193	Remarque. Les mouchoirs ne sont pas soumis à la surtaxe pour les ourlets prévue au paragraphe 8 des remarques communes aux Nos. 183—209. Les mouchoirs ayant un simple ourlet à jour d'une largeur d'un demi-pouce au plus sont taxés d'après le No. 193.		
in 198	Feutres de laine ou tissus feutrés en laine pure ou mélangée de coton à l'usage des fabriques et usines	„	—·20
ex 202	ex 1. Tissus de laine et demi-laine, ainsi que draps à l'usage des fabriques et usines		—·20
	in 1. serviettes pour presses et filtres	„	—·20
ex 210	ex 1. chapeaux en poil, en demi-poil, en feutre et en tissus de toute espèce, achevés ou préparés	pièce	1·35
ex 212	Boutons:		
	ex 1. en nacre, même avec des lamelles en métaux non précieux	livre	—·90
	ex 2. en verre	„	—·37½
ex 214	Jais, perles fausses et grains de verre, de métal et d'autres matières communes:		
	1. détachés ou sur fils, en chapelets, pelotes ou écheveaux d'une même couleur, grosseur et forme	pond	9·—
in 214	Remarque 1. Les perles fausses en verre, celluloïde et porcelaine (dites perles orientales) même imitant les coraux et les grenats sont taxées d'après le présent No. (214) sans distinction de leur forme, grosseur et couleur.		
	Remarque 2. Les perles fausses, dites perles en cire, et les perles en globules de verre blanc recouvertes à l'intérieur d'essence d'écailles de poisson ou d'autres essences à perles rentrent dans le présent No. (214) même lorsqu'elles représentent des imitations de perles fines.		
in 215	Remarque 1. Les articles de mercerie et de toilette en métaux non précieux ou alliages de ces métaux mêmes dorés ou argentés— montés avec des grenats sont taxés d'après le No. 215, § 1.		
	Remarque 2. Les pendants en fil métallique argenté, le clinquant en laiton argenté, la poussière d'argent, les fleurs artificielles et semblables parties accessoires habituelles des éventails restent sans influence sur leur tarification.		
216	Accessoires d'écriture, de dessin et de peinture, non dénommés dans les autres numéros du tarif, montés ou non, tels que: crayons et plumes de toute espèce, porte-plumes, encriers, porte-crayons, pains à cacheter, taille-crayons, presses à timbrer (timbres), etc., y compris le poids des boîtes qui leur servent d'emballage	livre	—·52

Nr. rosyjskiej ogólnej taryfy celnej z dnia 13./26. stycznia 1903	Nazwa towarów	Jedność	Stopa celna w rublach
z 193	Chustki do nosa	funt	1·80
do 193	Uwaga. Ustalony w §fie 8 ogólnych Uwag do Nrów 183 do 209 dodatek od obrąbienia nie stosuje się do chustek do nosa. Także chustki z pojedynczym, tak zwanym próżnym rąbkiem, co najwyżej $^1/_2$ cala szerokości, odprawiać należy podług Nru 193.		
do 198	Piłśń wełniana lub sukna piłśniowe z czystej lub z bawełną zmieszanej wełny do użytku dla fabryk i pracowni	„	—·20
z 202	z 1. Tkaniny wełniane i półwełniane, oraz sukna do użytku dla fabryk i pracowni	„	—·20
	Do 1. Sukna prasowe i cedzidłowe	„	—·20
z 210	z 1. Kapelusze z piłśni włosianej, półwłosianej, wełnianej, jakoteż z tkanin wszelkiego rodzaju, gotowe lub przysposobione . .	sztuka	1·35
z 212	Guziki:		
	z 1. Z perłowej macicy, także z płytkami z nieszlachetnych kruszców	funt	—·90
	z 2. Ze szkła	„	—·37 $^1/_2$
z 214	Dżet, perły i kuleczki ze szkła, metalu i innych materyałów zwyczajnych:		
	1. nienanizane lub nanizane na sznurkach, w motkach lub pasmach tej samej barwy, wielkości i kształtu	pud	9 —
do 214	Uwaga. 1. Perły ze szkła, celuloidu lub porcelany (perły wschodnie), także korale i granaty naśladujące, należą do tego Numeru (214) bez względu na ich kształt, wielkość i barwę.		
	Uwaga 2. Tak zwane perły woskowe i perły z kuleczek z białego szkła pokryte wewnątrz esencyą perłową z łusek rybich lub inną perłową esencyą należą do tego Numeru (214), także i w tym przypadku, jeżeli jako naśladowania pereł prawdziwych się przedstawiają.		
do 215	Uwaga 1. Artykuły galanteryjne i tualetowe z nieszlachetnych kruszców lub ich aliażów, także pozłacane lub posrebrzane — na których osadzone są granaty, odprawia się podług Nru 215, § 1.		
	Uwaga 2. Posrebrzane kabłąki druciane, posrebrzana tak zwana nędza miedziana, proch srebrny, kwiaty sztuczne i podobne zwyczajne dodatki pozostają przy odprawianiu celnem wachlarzów bez uwzględnienia.		
216	Rekwizyta do pisania, rysowania i malowania, w innych Numerach osobno nie wymienione, także montowane, jak: ołówki, wszelkiego rodzaju pióra do pisania, rączki do piór, kałamarze, rączki do ołówków, opłatki, przyrządy do ostrzenia ołówków, stemple itp., łącznie z wagą należących do nich pudełek . .	funt	—·52

Tarif B.

(Droits applicables aux marchandises russes importées en Autriche-Hongrie.)

Nos du tarif douanier austro-hongrois	Désignation des produits	Unités	Droits en couronnes
23	Froment, épeautre	100 *kg*	6·30
24	Seigle	„	5·80
25	Orge	„	2·80
26	Avoine	„	4·80
27	Maïs	„	2·80
28	Sarrasin	„	1·20
29	Millet	„	1·20
31	Haricots, pois, lentilles	„	2·40
32	Lupins, vesces	„	2·40
45	Colza, navette, graine de vélar, de radis oléifère	„	3·—
46	Graine de pavot	„	3·—
47	Graine de lin et de chanvre, autres graines oléagineuses non dénommées	—	exemptes
48	Graine de moutarde, non moulue, en fûts	—	exempte
49	Semence de trèfle:		
	a) semence d'esparcette	100 *kg*	8·—
	b) autres semences de trèfle	„	8·—
59	Houblon	100 *kg* br.	24·—
60	Poussière de houblon (lupuline)	„	24·—
71	Chevaux:		
	a) de plus de 2 ans	pièce	60·—
	b) jusqu'à 2 ans	„	30·—
73	Volailles de toute espèce (excepté le gibier à plume):		
	a) vivantes: oies	—	exemptes
	autres	100 *kg*	4·—
	b) tuées, même vidées, plumées ou privées de leurs extrémités	„	16·—
ex 74	Gibier à poil et à plume:		
	b) tué, même dépecé	„	15·—
79	Oeufs de volaille, jaune et blanc d'oeufs liquide	—	exempts

Taryfa B.

(Cła przy dowozie rosyjskich towarów do Monarchii austryacko-węgierskiej.)

Numery austryacko-węgierskiej taryfy celnej	Nazwa towarów	Jedność	Stopa celna w koronach
23	Pszenica, orkisz	100 *kg*	6·30
24	Żyto	„	5·80
25	Jęczmień	„	2·80
26	Owies	„	4·80
27	Kukurydza	„	2·80
28	Hreczka	„	1·20
29	Proso	„	1·20
31	Fasola, groch, soczewica	„	2·40
32	Wyka, łubin	„	2·40
45	Rzepak, nasienie rzepy, nasienie gorczyczniku, zawierające olej nasienie rzodkwi,	„	3·—
46	Nasienie maku	„	3·—
47	Nasienie lnu i konopi, rzepaku olejnego, na innem miejscu taryfy nie wymienione	—	bez opłaty
z 48	Nasienie gorczycy, nie mielone, w beczkach	—	bez opłaty
49	Nasienie koniczyny:		
	a) nasienie esparcetty (koniczyny francuskiej)	100 *kg*	8·—
	b) inne	„	8·—
59	Chmiel	100 *kg* brutto	24·—
60	Mąka chmielna (lupulina)	„	24·—
71	Konie:		
	a) starsze jak 2 lata	sztuka	60·—
	b) do 2 lat wieku	„	30·—
73	Drób wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem dzikiego ptactwa):		
	a) żywe: gęsi	—	bez opłaty
	inne	100 *kg*	4·—
	b) nieżywe, także wypatroszone, oskubane lub kończyn pozbawione	„	16·—
z 74	Dziczyzna i ptactwo dzikie:		
	b) nieżywe, także rozłożone	„	15·—
79	Jaja drobiu, także żółtka i białka, płynne	—	bez opłaty

Nos du tarif douanier austro-hongrois	Désignation des produits	Unités	Droits en couronnes
ex 202	Lin et chanvre, bruts, rouis, teillés sérancés, blanchis, peints ou en déchets	—	exempts
ex 351	Feuilles de placage, ainsi que planches en feuilles de placage collées ensemble:		
	a) sans incrustations:		
	1° brutes	100 *kg*	5·50
	2° teintes, avec dessins au corrosif, vernies, laquées ou polies	„	14·—
	ex *b)* avec incrustations ou dessins pressés	„	30·—
ex 356	Ouvrages non spécialement dénommés, en bois ordinaire:		
	a) bruts, sans addition d'autres matières:		
	1° en bois blanc:		
	fûts	„	3·60
	autres	„	8·—
	2° en bois dur ou plaqués (avec bois ordinaire):		
	fûts	„	3·60
	autres	„	15·—
	b) bruts avec garnitures ou autres parties en fer ou autres métaux non précieux:		
	1° en bois blanc: fûts	„	7·20
	2° en bois dur ou plaqués (avec bois ordinaire):		
	fûts	„	7·20
	autres	„	20·—

Numery austryacko-węgierskiej taryfy celnej	Nazwa towarów	Jedność	Stopa celna w koronach
ż 202	Len i konopie, surowe, roszone, międlone, czesane, bielone, barwione i w odpadkach	—	bez opłaty
z 351	Forniry, także ze sklejonych fornirów płyty:		
	a) nie wykładane:		
	1. surowe	100 *kg*	5·50
	2. barwione, bejcowane, pokostowane, lakierowane lub polerowane	„	14·—
	z *b)* wykładane lub z wyciśniętym deseniem	„	30·—
z 356	Towary, osobno nie wymienione, ze zwykłego drzewa:		
	a) surowe, nie w połączeniu z innymi materyałami:		
	1. z miękkiego drzewa:		
	beczki	„	3·60
	inne	„	8·—
	2. z twardego drzewa lub fornirowane (ze zwykłego drzewa):		
	beczki	„	3·60
	inne	„	15·—
	b) surowe, z okuciami, lub w inny sposób połączone z żelazem, lub innymi nieszlachetnymi kruszcami:		
	1. z miękkiego drzewa: beczki	„	7·20
	2. z twardego drzewa lub fornirowane (zwykłem drzewem):		
	beczki	„	7·20
	inne	„	20·—

Protocole final.

Aux articles 1 et 12.

En ce qui concerne les passeports, les ressortissants des Parties contractantes seront traités, en tant qu'il ne s'agit pas du visa des passeports, sur le pied de la nation la plus favorisée.

La durée de la validité du visa des passeports est étendue en Russie à une période de six mois.

Cette disposition s'applique également au visa des passeports des commis voyageurs autrichiens et hongrois de religion mosaïque.

La taxe pour la délivrance des passeports à l'étranger aux Autrichiens et Hongrois résidant en Russie ne dépassera pas le montant de 50 copecks.

La Russie continuera à accorder une durée de 28 jours pour la validité des certificats de légitimation qui sont valables dans une zone de 30 kilomètres des deux côtés de la frontière et donnent le droit au porteur, comme c'est le cas à présent, de passer la frontière à plusieurs reprises par différents points de passage. Cette durée de la validité sera comptée, de part et d'autre, à partir du jour auquel le certificat aura servi pour passer la frontière la première fois, de telle sorte que les dits certificats perdent leur validité, s'ils n'ont pas servi une première fois au plus tard le quinzième jour à partir du jour de leur délivrance. Cette durée de 28 jours ne sera modifiée en aucun cas par le renouvellement de l'année survenu dans le cours de la validité des certificats. Les certificats de légitimation ne seront délivrés, de part et d'autre, qu'aux nationaux et aux ressortissants de l'autre Partie contractante domiciliés dans les territoires où les certificats sont délivrés.

La date du passage de la frontière sera notée à l'avenir par les autorités compétentes sur les certificats tant d'après le calendrier en usage en Russie que d'après le calendrier en usage en Autriche-Hongrie.

Les certificats continueront à être délivrés, comme cela se fait actuellement, tant aux chrétiens qu'aux israélites.

Protokół końcowy.

Do artykułów 1 i 12.

W sprawach paszportowych traktować się będzie obywateli stron rokujących, o ile nie chodzi o wiza paszportowe, jak obywateli narodu najbardziej protegowanego.

Termin ważności wiz paszportowych przedłuża się w Rosyi do sześciu miesięcy.

Postanowienie to odnosi się także do wiz paszportowych austryackich i węgierskich komisantów handlowych wyznania mojżeszowego.

Należytość za wydanie paszportów za granicę dla mieszkających w Rosyi obywateli austryackich i węgierskich nie ma przekraczać kwoty 50 kopiejek.

Także i na przyszłość Rosya przyznawać będzie dla legitymacyi, które ważne są na 30 kilometrowej przestrzeni po obydwu stronach granicy i uprawniają obecnie właściciela do więcejrazowego przebywania granicy na dowolnych miejscach przechodu, 28dniowy termin ważności. Ten termin ważności liczyć się będzie po obydwu stronach począwszy od dnia, w którym się po raz pierwszy używa legitymacyi dla przechodu przez granicę z tem zastrzeżeniem, że, gdyby wspomniane legitymacye nie zostały użyte po raz pierwszy najpóźniej piętnastego dnia licząc od dnia wygotowania, tracą swoją ważność. Następująca w czasie trwania ważności legitymacyi zmiana roku nie ma w żadnym przypadku wpływu na 28dniowy termin. Legitymacye wydawać się będzie tylko krajowcom i tym obywatelom drugiej strony rokującej, którzy mieszkają na obszarach, gdzie się legitymacye wydaje.

Władze właściwe notować będą na przyszłość datę przejścia przez granicę na legitymacyach tak według kalendarza obowiązującego w Rosyi, jak i według rachuby czasu przyjętej w Monarchii austryacko-węgierskiej.

Jak obecnie, tak i na przyszłość legitymacye wydawać się będzie tak chrześcianom jak też i izraelitom.

A l'article 2.

Les articles fabriqués au moyen de l'admission temporaire dans les territoires respectives des Parties contractantes sont également traités d'après les principes fixés dans l'article 2 du présent traité.

Do artykułu 2.

Z wyrobionymi na odnośnych obszarach stron rokujących w obrocie uszlachetniającym towarami postępować się będzie również po myśli postanowień ustalonych w artykule 2. niniejszego traktatu.

Aux articles 2, 3 et 5.

Les produits du sol ou de l'industrie d'une tierce Puissance, transportés en transit par les territoires de l'une des Parties contractantes, ne payeront, à leur entrée dans ceux de l'autre, des droits autres ni plus élevés que n'auraient payé les mêmes produits importés directement de leur pays de provenance.

Do artykułu 2, 3 i 5.

Płody ziemne i wyroby przemysłowe, trzeciego państwa, przewożone przez obszary jednej ze stron rokujących, nie mają przy wchodzie na obszary drugiej strony podlegać cłom innym lub wyższym niż te, któreby za te same płody względnie wyroby przy bezpośrednim ich dowozie z kraju pochodzenia miały być uiszczane.

Aux articles 2 et 5.

Les Parties contractantes se réservent le droit d'exiger des certificats d'origine, constatant la production ou la fabrication dans les territoires de l'une des Parties contractantes des marchandises importées dans les territoires de l'autre, si ces marchandises sont soumises à un traitement douanier différent suivant le pays de provenance. De son côté, chacune des Parties contractantes prendra les mesures afin que les certificats exigés soient le moins possible une gêne pour le commerce.

Do artykułu 2 i 5.

Gdyby towary podlegać miały różnemu, od miejsca pochodzenia ich zależnemu postępowaniu celnemu, strony rokujące zastrzegają sobie dla tych, na obszary jednej ze stron rokujących wprowadzonych towarów, prawo żądania przedłożenia świadectw pochodzenia, zawierających potwierdzenie wyrobu lub obrobienia na obszarach drugiej ze stron rokujących. Każda ze stron rokujących postara się, by żądane świadectwa o ile możności jak najmniej handlowi przeszkadzały.

Aux articles 2, 4, 5, 7 et 8.

Certaines marchandises étant actuellement soumises en Russie à des droits plus élevés à l'entrée par la frontière de terre qu'à l'entrée par la mer Baltique, il est entendu que le jour où le présent traité entrera en vigueur, les droits à l'entrée par la frontière de terre seront réduits aux taux des droits à l'entrée par la mer Baltique, et qu'aucun nouveau droit différentiel, favorisant les importations par la voie maritime de la mer Baltique, de la mer Noire et de la mer d'Azow (le littoral du Caucase excepté) ne sera établi.

L'Autriche-Hongrie s'engage de son côté à ne pas établir d'autres droits différentiels à l'entrée par la mer que ceux qui existent au moment de la mise en vigueur du présent traité.

Les Parties contractantes s'engagent à examiner avec soin les demandes motivées de création de douanes nouvelles, d'élévation à une classe supérieure des douanes existantes et d'extension de leurs attributions que l'une des Parties pourrait adresser à l'autre dans le cours

Do artykułu 2, 4, 5, 7 i 8.

Ze względu na to, że w Rosyi obecnie pewne towary przy dowozie przez granicę lądową podlegają stopom celnym wyższym, jak przy dowozie morzem Wschodniem, zgodzono się, że od dnia, w którym traktat niniejszy nabierze mocy obowiązującej, cła przy dowozie przez granicę lądową zrównane będą ze stopami ceł pobieranych przy dowozie morzem Wschodniem, jakoteż, że nie będzie wolno zaprowadzać żadnego nowego, dowóz morzem Wschodniem, Czarnem i Azowskiem (z wyjątkiem wybrzeża kaukazkiego) ułatwiającego cła różniczkowego.

Monarchia austryacko-węgierska ze swej strony obowiązuje się nie zaprowadzać żadnych innych ceł różniczkowych dla dowozu morzem jak te, które z chwilą wejścia w życie niniejszego traktatu obowiązują.

Strony rokujące zobowiązują się, uzasadnione propozycye w kierunku ustanowienia nowych komór, posunięcia już istniejących do klasy wyższej i rozszerzenia ich praw, któreby ewentualnie w czasie obowiązywania niniejszego traktatu jedna strona

de la validité du présent traité, et à donner suite, dans la mesure du possible, à ces demandes. De la même manière les Parties contractantes s'entendront sur les questions concernant la suppression d'un bureau de douane, l'abaissement de son rang ou la réduction de ses attributions.

Toute modification apportée par l'une des Parties au caractère ou aux attributions d'une de ses douanes sera immédiatement portée à la connaissance de l'autre.

drugiej postawić mogła, starannie badać i o ile możności im zadośćczynić. Tak samo porozumiewać się będą strony rokujące co do kwestyi tyczących się zniesienia komory, obniżenia jej stopnia lub ukrócenia jej praw.

Każda przez jednę ze stron, w charakterze lub prawach którejś z komór zaprowadzona zmiana, ma być niezwłocznie do wiadomości drugiej strony podana.

Aux articles 2, 5, 6 et 7.

Quant au payement des droits, le Gouvernement Impérial de Russie se déclare prêt à faire accepter par les douanes les monnaies d'or de la valeur de couronne frappées en Autriche et en Hongrie, en reconnaissant 1000 couronnes comme équivalent à 393 roubles 78 copecks.

Do artykułu 2, 5, 6 i 7.

Cesarsko-rosyjski rząd zgadza się, by jego komory przy opłatach celnych przyjmowały monety złote waluty koronowej, bite w Austryi i na Węgrzech i to licząc 1000 koron za odpowiadające wartości 393 rubli 78 kopiejek.

A l'article 17.

Les Parties contractantes se réservent de s'entendre aussitôt que possible sur un arrangement spécial concernant l'exercice de la navigation sur la Vistule, le Prouth et le Dniestr.

Jusqu'à la conclusion de cet arrangement les deux Gouvernements sont d'accord de maintenir en ce qui concerne la navigation des fleuves sus-indiquées les stipulations des traités actuellement en vigueur qui règlent cette navigation.

Toutefois il a été convenu, que les passeurs autorisés des bacs russes et autrichiens entre Sandomir et Nadbrzezie auront le droit, en observant les prescriptions douanières et de déclaration policière, de transporter avec leur bacs des personnes et des marchandises de provenance autrichienne sur la rive russe et de provenance russe sur la rive autrichienne, sans qu'ils soient soumis en recevant ou en livrant les marchandises à l'acquittement des droits spéciaux quelconques. De même les passeurs autorisés seront tenus d'observer exactement les tarifs de passage approuvés par les autorités.

Les bateaux autrichiens et hongrois se rendant en Russie par les cours d'eau qui coupent les frontières communes, pour rentrer plus tard en Autriche-Hongrie seront admis à entrer en Russie sans payer ou garantir les droits d'importation.

Le délai dans lequel ces bateaux doivent être réexportés en Autriche-Hongrie, est fixé à deux années, à partir du jour de leur entrée en Russie. Si le bateau est vendu en Russie ou y demeure plus de deux années, il est passible des droits d'importation respectifs. Le susdit délai devra être pro-

Do artykułu 17.

Strony rokujące zastrzegają sobie, że o ile możności jak najrychlej porozumieją się pod względem osobnej umowy, tyczącej się żeglugi na Wiśle, Prucie i Dniestrze.

Zanim ugoda ta zostanie zawarta, strony rokujące zgodziły się, że pod względem żeglugi na wyżej wzmiankowanych rzekach utrzymywać będą w mocy postanowienia obowiązujących obecnie traktatów, które żeglugę tę regulują.

Zgodzono się jednak, że upoważnieni kierownicy rosyjskich i austryackich promów pomiędzy Sandomierzem a Nadbrzeziem uprawnieni są, z przestrzeganiem celnych i policyjnych przepisów, przewozić na promach swoich osoby i towary pochodzenia austryackiego na brzeg rosyjski a osoby i towary rosyjskiego pochodzenia na brzeg austryacki, i przy nabieraniu lub oddawaniu towarów podlegać nie będą obowiązkowi uiszczania jakichkolwiek osobnych opłat. Upoważnieni przewoźnicy obowiązani są jednak, trzymać się ściśle zatwierdzonych przez władze taryf mytniczych.

Austryackie i węgierskie okręty, które jadą do Rosyi drogami wodnemi, przecinającemi wspólne granice i później napowrót do Monarchii austryacko-węgierskiej wracać mają, będą do Rosyi wpuszczane bez opłaty lub zabezpieczenia cła dowozowego.

Dla takich okrętów, które do Monarchii austryacko-węgierskiej napowrót muszą być wyprowadzone, wyznacza się termin dwuletni, licząc od dnia, w którym weszły do Rosyi. Gdyby okręt został w Rosyi sprzedany lub tamże dłużej niż dwa lata pozostawał, należy ściść dotyczące cło dowozowe

longé, si le bateau est retenu par des circonstances indépendantes de la volonté du conducteur, telles que le niveau insuffisant des eaux, des avaries nécessitant des réparations considérables ou autres causes analogues. Les droits d'importation ne seront pas perçus, si le bateau est détruit par le feu ou par naufrage.

Les certificats contenant l'obligation de réexporter les bateaux ou de payer les droits d'entrée seront exempts de toute taxe.

Aussi longtemps que le bateau se trouve en Russie, la patente de jauge du bateau est déposée à la garde des autorités douanières russes.

Le timbrage des lettres de voiture et des connaissements pour la cargaison des bateaux à destination de l'Autriche-Hongrie est fait par les bureaux douaniers russes établis aux bords de la Vistule.

Wzmiankowany termin można przedłużyć, gdyby okręt został zatrzymany przez okoliczności od woli jego kierownika niezależne, jak niedostateczny stan wody, hawarya wymagająca znacznych napraw i inne podobne przyczyny. Cła dowozowego nie wybiera się, jeżeli okręt się spali lub rozbije.

Rewersy zawierające zobowiązanie do ponownego wywozu okrętów, względnie do uiszczenia cła dowozowego, mają być wolne od wszelkiej należytości.

W czasie przebywania okrętu na obszarach rosyjskich certyfikat cechowniczo-okrętowy znajdować się ma w przechowaniu rosyjskich władz celnych.

Ostemplowanie listów przewozowych i cedul morskich tyczących się ładunku okrętów do Monarchii austryacko-węgierskiej przeznaczonych załatwiają komory rosyjskie na brzegach Wisły ustanowione.

A l'article 21.

Les Parties contractantes se prêteront mutuellement tout le concours possible à l'égard des tarifs des chemins de fer, notamment au moyen de l'établissement des tarifs directs pour le transport des personnes et des marchandises.

Le trafic par chemins de fer par la frontière russo-autrichienne devra être traité de la même manière que celui par la frontière russo-allemande, tant sous le rapport de l'application sur le territoire russe (pour le transport des personnes et des marchandises) des tarifs normaux diminués à mesure de l'augmentation du parcours et des taxes accessoires, que sous le rapport des conditions du transport. Toutefois cette stipulation ne comprend pas les tarifs spéciaux, convenus entre les Gouvernements russe et allemand pour le parcours jusqu'aux ports de Koenigsberg, Danzig et Memel.

De même, le trafic par chemins de fer par la frontière austro-russe devra être traité de la même manière que celui par la frontière austro-allemande, tant sous le rapport de l'application sur les territoires autrichiens et hongrois (pour le transport des personnes et des marchandises) des tarifs normaux et des taxes accessoires, que sous le rapport des conditions du transport.

Do artykułu 21.

Strony rokujące będą się wzajemnie w sprawach taryf kolejowych o ile możności wspierały przedewszystkiem zaś przez układanie osobowych i przewozowych taryf bezpośrednich.

Pod względem obrotu kolejowego przez rosyjsko-austryacką granicę postępować należy tak samo, jak z obrotem kolejowym przez rosyjsko-niemiecką granicę i to tak co do taryf normalnych (stopniowych) stosowanych na obszarze rosyjskim do obrotu osobowego i towarowego, jak i co do należytości pobocznych, tudzież co do warunków tyczących się transportu. Postanowienie to nie rozciąga się jednak do osobnych taryf, które rządy rosyjski i niemiecki dla obrotu do portów Królewca, Gdańska i Niemna wspólnie ułożyły.

Również pod względem obrotu kolejowego przez austryacko-rosyjską granicę postępować należy w ten sam sposób jak z takimże obrotem przez granicę austryacko-niemiecką i to tak co do taryf normalnych stosowanych na obszarach austryackich i węgierskich do obrotu osobowego i towarowego jak i należytości pobocznych tudzież co do warunków tyczących się transportu.

A l'article 22.

Les consuls d'Autriche-Hongrie en Russie ainsi que les consuls russes en Autriche-Hongrie auront le droit de correspondre directement, les premiers avec le Département des douanes en Russie, les seconds avec les Ministères des finances

Do artykułu 22.

Austryacko-węgierscy konsulowie w Rosyi a rosyjscy konsulowie w Monarchii austryacko-węgierskiej mają mieć prawo bezpośredniej korespondencyi i to pierwsi z rosyjskim departamentem celnym a ostatni z Ministerstwami skarbu

pour les affaires de réclamation douanière qui seront en instance devant les administrations indiquées ci-dessus.

Les Consuls de carrière austro-hongrois et les fonctionnaires qui font partie de l'Ambassade Impériale et Royale et des Consulats Généraux, Consulats et Vice-consulats d'Autriche-Hongrie en Russie et qui seront envoyés en Russie par le Gouvernement Austro-hongrois, jouiront d'une liberté pleine et entière, vis-à-vis de la censure russe, tant pour les journaux que pour les produits des sciences, des arts et des belles-lettres.

Le présent Protocole fera partie intégrante du traité auquel il se rapporte, les deux actes devant être ratifiés dans un seul et même instrument.

Fait à St. Pétersbourg, le $\frac{15}{2}$ février 1906.

Ährenthal m. p.
(L. S.)

Lamsdorff m. p.
(L. S.)

Timiriaseff m. p.
(L. S.)

w tych celnych sprawach reklamacyjnych, dla których wyż wspomniane władze są właściwe.

Austryacko-węgierscy konsulowie zawodowi jak i funkcyonaryusze cesarskiej i królewskiej ambasady, austryacko-węgierskich konsulatów generalnych, konsulatów i wicekonsulatów w Rosyi, przez austryacko-węgierski rząd do Rosyi wysyłani, doznawać mają najzupełniejszej wolności wobec rosyjskiej cenzury tak dla gazet jak i dzieł nauki, sztuk i belletrystyki.

Protokół niniejszy stanowi część traktatu, do którego się odnosi i będzie z tym ostatnim w jednym i tym samym dokumencie ratyfikowany.

Działo się w Petersburgu, dnia $\frac{15.}{2.}$ lutego 1906.

Ährenthal wlr.
(L. S.)

Lamsdorff wlr.
(L. S.)

Timiriaseff wlr.
(L. S.)

Nos visis et perpensis omnibus et singulis quae in tractatu hoc ejusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas Manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Viennae die vigesimo sexto mensis februarii anno millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad Mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihálovich** m. p.
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Powyższy traktat handlowy i żeglarski wraz z protokołem końcowym za zgodą obu Izb Rady państwa ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 28. lutego 1906.

Gautsch wlr.
Buquoy wlr.

Kosel wlr.
Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. marca 1906.

Treść: (№ 50 i 51). 50. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Teplic (Wekelsdorf) do Porzycza (Parschnitz). — 51. Obwieszczenie o wydaniu nowego statystycznego spisu towarów handlu zagranicznego na austryacko-węgierskim obszarze cłowym.

50.

Dokument koncesyjny z dnia 20. lutego 1906,

na kolej lokalną z Teplic (Wekelsdorf) do Porzycza (Parschnitz).

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami przedsiębiorstwu budowlanemu E. Gross i Ska. we Wiedniu na jego prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacyi Teplice, linii Chocen (Chotzen)—Halbstadt uprzywilejowanej austryacko-węgierskiej spółki państwowych kolei żelaznych, do Porzycza, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo, aż do ustanowionej przez rząd kwoty, wydawać akcye pierwszeństwa, które co do oprocentowania i umorzenia mają pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi.

Dywidenda, przypadająca od akcyi pierwszeństwa przedtem, zanim akcye zakładowe do niej prawa nabędą, przyczem jednak dopłata z przychodów lat późniejszych jest niedopuszczalna, nie może wynosić więcej, aniżeli 4 procent.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze wydać się mających akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austryackich kolejach państwowych każdocześnie obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austryackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznemi, tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw pań-

stwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi z chwilą, w której mu się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań pod względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 9.

Nie wolno koncesyonaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu w każdym czasie na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności ryczałtowo oznaczyć należy.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ewentualnie z koncesyonaryuszem.

§ 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w §ie 1 czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uiścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna.

Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie

kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczki, na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych z upoważnieniem rządowem ewentualnie zaciągniętej i na hipotece kolejowej zabezpieczonej tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1. do 6. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie własnością koncesyonaryusza będące koleje podjazdowe, i jego przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupno następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi, co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracyi przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracyi wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niego potrzebował.

§ 12.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie własnością koncesyonaryusza będące koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 11, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11), zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która zapaść ma bezzwłocznie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który ją nadano.

Wrba wlr.

51.

Obwieszczenie Ministerstw handlu i skarbu z dnia 27. lutego 1906,

o wydaniu nowego statystycznego spisu towarów handlu zagranicznego na austryacko-węgierskim obszarze cłowym.

W porozumieniu z królewsko węgierskiemi Ministerstwami handlu i skarbu wygotowany i wydany został z uwagi na wejście w życie ustawy cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, względnie należącej do niej nowej taryfy cłowej na zasadzie §u 1, ustęp 3 ustawy z dnia 26. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 132, o statystyce handlu zagranicznego, do celów statystycznego oznajmiania i urzędowego wykazywania przywozu, wywozu i przewozu towarów i przedmiotów nowy „Statystyczny spis towarów handlu zagranicznego na austryacko-węgierskim obszarze cłowym“, który począwszy od 1. marca 1906 nabywa mocy obowiązującej w miejsce statystycznego spisu towarów, wydanego stosownie do obwieszczenia Ministrów handlu i skarbu z dnia 28. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 225, a obwieszczeniem Ministrów handlu i skarbu z dnia 23. grudnia 1903. Dz. u. p. Nr. 266, częściowo zmienionego, który się jednocześnie niniejszem uchyla.

Osnowy tego nowego spisu towarów nie ogłasza się w Dzienniku ustaw państwa ze względu na jego obszerność stosownie do §u 1, ustęp 4 ustawy powyżej wzmiankowanej.

Kosel wlr. **Auersperg** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 6. marca 1906.

Treść: (№ 52—54). 52. Rozporządzenie, dotyczące terminu, do którego istniejące obecnie banki wydać mają niektóre zarządzenia, wymagane przez ustawę o fundowanych obligacyach bankowych z dnia 27. grudnia 1905. — 53. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego na obszarze miasta Igławy. — 54. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w okręgu poborczym przybramskim.

52.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu za porozumieniem z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 11. lutego 1906,

dotyczące terminu, do którego istniejące obecnie banki wydać mają niektóre zarządzenia, wymagane przez ustawę o fundowanych obligacyach bankowych z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213.

Na zasadzie §§ów 9 i 11 ustawy o fundowanych obligacyach bankowych z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213, wydaje się dla wykonania tejże ustawy następujące zarządzenia:

I.

Postanowienia tej ustawy stosują się (z wyjątkiem tylko §u 1, ust. 2) skutkiem wyraźnego przepisu, zawartego w §ie 9, także do obligacyi, do których emisyi uzyskano zezwolenie państwowe jeszcze przed wejściem w życie tej ustawy i które wskutek tego emitowane zostają przez istniejące już instytucye bankowe, a termin, do którego istniejące banki wydać mają zarządzenia, wymagane w myśl §u 1 tej ustawy, wyznaczyć ma Minister skarbu.

W myśl §u 1, ust. 1 ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213, stosować się mają do fundowanych obligacyi bankowych, to jest do zapisów dłużnych przez banki wydawanych, które opiewają na okaziciela i dają się przenieść przez indos, o ile w nich zawiera się zapewnienie pierwszeństwa co do pokrycia (zapewnienie fundowania) i o ile nie należą do listów zastawnych (obligacye komunalne, kolejowe, melioracyjne, kredytu przemysłowego itd.) — w sposób analogiczny postanowienia ustawy o listach zastawnych z dnia 24. kwietnia 1874, Dz. u. p. Nr. 48.

W analogicznem zastosowaniu §u 4 ustawy co tylko przytoczonej winien bank emitujący jako kaucyę na zaspokojenie pretensyi z tytułu obligacyi bankowych ustanowić te przedmioty majątkowe, które są przeznaczone na pokrycie w pierwszym rzędzie obligacyi bankowych, a okoliczność tę należy uwidocznić w statucie bankowym. Dla zabezpieczenia tego zobowiązania kaucyjnego wydane są jeszcze dalsze postanowienia tak w ustawie o listach zastawnych z dnia 24. kwietnia 1874, Dz. u. p. Nr. 48, którą stosować należy w sposób analogiczny, jak i w samej ustawie o fundowanych obligacyach bankowych z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213.

Wobec tego banki, które na zasadzie zezwolenia państwowego, udzielonego już przed wejściem w życie ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz u. p. Nr. 213, emitowały fundowane obligacye bankowe, dotychczas w obiegu będące, podlegają następującym zobowiązaniom:

1. O ileby nie było już w obowiązującym statucie bankowym wyraźnej wzmianki o tem, że pewne części majątku bankowego służą na pokrycie obligacyi bankowych (w danym przypadku z podziałem na poszczególne gatunki, kategorye lub serye) lub stanowią rękojmię ich wykupu (§ 9, ust. 3 ustawy), statut bankowy uzupełnić należy postanowieniami, według których przedmioty majątkowe, do zaspokojenia w pierwszym rzędzie obligacyi bankowych (ewentualnie z podziałem na poszczególne gatunki, kategorye lub serye, § 1, ust. 3 ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213) przeznaczone, są ustanowione jako kaucya dla zaspokojenia pretensyi, wynikających z takich obligacyi bankowych. Przez te przedmioty majątkowe rozumieć należy tak owe, na podstawie których emisya obligacyi bezpośrednio następuje (przedmioty fundacyjne), jak i wartości ruchome (fundusze odsetkowe, fundusze amortyzacyjne), które płyną z wymienionych co tylko przedmiotów majątkowych i służą na opędzenie kosztów zarządu obligacyi bankowych, wreszcie przedmioty majątkowe, które w danym przypadku oprócz tamtych przeznaczono do dalszego specyalnego zabezpieczenia obligacyi bankowych (fundusze zabezpieczenia).

Potrzebne oprócz tego jeszcze uzupełnienia statutów winien zarząd banków przedłożyć w celu powzięcia uchwały jak najrychlej walnemu zgromadzeniu, a jeżeli dotyczący bank jest bankiem krajowym — sejmowi.

2. Dla tych przedmiotów majątkowych, które stanowią kaucyę na zaspokojenie pretensyi z obligacyi bankowych, a na których można uzyskać prawo hipoteczne, wyjednać należy wpis gwarancyi kaucyjnej do księgi publicznej (§ 5 ustawy z dnia 24. kwietnia 1874, Dz. u. p. Nr. 48), o ile nie wyjednano go już przedtem.

Że gwarancya kaucyjna wpisana została do księgi publicznej, na to trzeba dać dowód komisarzowi rządowemu, sprawującemu czynności w banku, o ile zaś chodzi o banki krajowe — wydziałowi krajowemu, względnie wydelegowanemu przezeń komisarzowi (§ 5 ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213).

3. Jeżeli w myśl statutu bankowego na kaucyę przeznaczona jest gotówka lub papiery wartościowe, natenczas te przedmioty kaucyjne przechowywać należy osobno od innych pod wspólnym kluczem komisarza rządowego, o ile zaś chodzi o banki krajowe, pod wspólnym kluczem wydziału krajowego, względnie wydelegowanego przezeń komisarza (§ 6 ustawy z dnia 24. kwietnia 1874, Dz. u. p. Nr. 48), czem nie narusza się przewidzianego w § 4 ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213, prawa zaniechania wspólnego zamknięcia przez komisarza rządowego względem takich zapasów gotówki, które są potrzebne do załatwiania służby bieżącej.

Zobowiązaniom, przytoczonym powyżej pod l. 1 do 3, mają banki, których to dotyczy, uczynić zadość do 1. stycznia 1907; wspólne zamknięcie, przewidziane pod l. 3, musi co do tych przedmiotów kaucyjnych, których gwarancya kaucyjna nastaje dopiero po dniu 1. stycznia 1907 (fundusze odsetkowe, amortyzacyjne itd.), nastąpić w tej chwili po nastaniu tej gwarancyi.

II.

Co się tyczy tych fundowanych obligacyi bankowych, które emitowane będą dopiero po wejściu w życie ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213, jako ciąg dalszy emisyi, dozwolonej przez państwo i rozpoczętej jeszcze przed wejściem w życie tejże ustawy, powinny banki zobowiązaniu pod I, l. 2 wzmiankowanemu uczynić zadość zaraz przy nabywaniu każdego przedmiotu majątkowego za kaucyę służącego, na którym można uzyskać prawo hipoteczne, inaczej mówiąc, zaraz przy wpisie hipotecznym dotyczącej wierzytelności bankowej na rzecz banku i jeszcze przed emisyą obligacyi bankowych. Tak samo nastąpić ma w tych przypadkach, gdzie chodzi o wierzytelności banku za kaucyę służące, które nie są jeszcze wpisane w księgę publiczną, uwiadomienie dłużnika o gwarancyi kaucyjnej przy nabywaniu wierzytelności przez bank, to znaczy przed wydaniem obligacyi bankowych (§ 3 przytoczonej ustawy), a dowód na to, że tak uczyniono, trzeba dać komisarzowi rządowemu, sprawującemu czynności przy banku, o ile zaś chodzi o banki krajowe, wydziałowi krajowemu, względnie wydelegowanemu przezeń komisarzowi. Co się tyczy przedmiotów kaucyjnych, składających się z gotówki lub papierów wartościowych, na podstawie których emitowane zostają fundowane obligacye bankowe jako ciąg dalszy emisyi, na którą uzyskano już przedtem zezwolenie państwowe, wspólne zamknięcie, pod I, l. 3, przewidziane, zarządzić należy w tej chwili po uzyskaniu lub nastaniu przeznaczenia tych przedmiotów jako przedmiotów kaucyjnych, a więc jeszcze przed emisyą obligacyi bankowych.

Dla przedmiotów kaucyjnych, składających się z gotówki lub papierów wartościowych, których gwarancya kaucyjna nastaje dopiero po emisyi obligacyi bankowych (fundusze odsetkowe, amortyzacyjne itd.), zarządzić należy wspólne zamknięcie, przewidziane pod I, l. 3, zaraz po nastaniu gwarancyi kaucyjnej.

III.

Co się tyczy fundowanych obligacyi bankowych, których emisya rozpoczyna się dopiero po wejściu w życie ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213, ale na podstawie zezwolenia państwowego, uzyskanego już przed wejściem w życie

tejże ustawy, albo też na których emisyę państwo dało zezwolenie dopiero po wejściu w życie tej ustawy, muszą banki zobowiązaniom, oznaczonym pod I, l. 1, i pod II, ustęp 1, uczynić zadość jeszcze przed emisyą dotyczących obligacyi bankowych.

Zobowiązanie, przewidziane pod II, ustęp 2, zachowuje ważność także co do emisyi. pod III oznaczonych.

Do pokrycia z prawem pierwszeństwa tych obligacyi, na których emisyę państwo udzieliło zezwolenia dopiero po wejściu w życie ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213, nadają się wierzytelności lub papiery wartościowe, nie mogące służyć do lokacyi pieniędzy sierocych, tylko wtedy, jeżeli prawo zastawu dla nich wpisane jest w księgi publiczne, lub jeżeli im gwarancyi zapłaty lub poręki udzieli państwo, jedno z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych lub też swojska korporacya publiczna, uprawniona do poboru opłat autonomicznych. Jednakże emisya zagwarantowanych przez państwo obligacyi dozwolona jest w myśl artykułu XX. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, nawet w takim przypadku, gdyby ufundowanie ich nie odpowiadało podanym powyżej warunkom (§ 1, ust. 2, i § 9. ust. 1 ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213).

Kosel wlr. **Klein** wlr.

53.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. lutego 1906,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego na obszarze miasta Igławy.

Na podstawie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, D. u. p. Nr. 110, którą Ministrowi skarbu nadano upoważnienie do zmieniania terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który na obszarze miasta Igławy płacono według dotychczasowych postanowień w miesięcznych ratach z góry, płacony być ma na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Takie same terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%ego podatku od czystej intraty budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu budowy w toku będącej.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać od dnia 1. kwietnia 1906.

Kosel wlr.

54.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. lutego 1906,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w okręgu poborczym przybramskim.

Na podstawie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, którą Ministrowi skarbu nadano upoważnienie do zmieniania terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych w okręgu poborczym przybramskim płacono w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczany być ma w rzeczonym okręgu poborczym na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Takie same terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%ego podatku od czystej intraty budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu budowy w toku będącej.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać od dnia 1. kwietnia 1906.

Kosel wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 6. marca 1906.

Treść: № 55. Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Belgią z dnia 12. lutego 1906.

55.

Traktat handlowy i żeglarski z dnia 12. lutego 1906 pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Belgią.

(Zawarty w Wiedniu dnia 12. lutego 1906. przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 26. lutego 1906, ratifikacye wzajemne wymieniono dnia 5. marca 1906 w Wiedniu.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Belgarum Regis ad promovendas et dilatandas commercii navigationisque relationes inter Utriusque Nostrum ditiones existentes tractatus die duodecimo mensis februarii anni labentis initus et signatus fuit tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie d'une part,

et

Sa Majesté le Roi des Belges d'autre part, animés du désir de resserrer les liens d'amitié et d'étendre les relations commerciales et maritimes existant entre Leurs Etats respectifs, ont résolu de conclure un traité à cet effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur Agenor Comte Gołuchowski de Gołuchowo, Son Conseiller intime et Chambellan, Chevalier de l'Ordre de la Toison d'or etc. etc., Grand Cordon de l'Ordre Royal Belge de Léopold etc. etc., Ministre de la Maison Impériale et Royale et des affaires étrangères,

et

Sa Majesté le Roi des Belges:

Monsieur le Baron de Borchgrave, Grand Officier de l'Ordre de Leopold, décoré de la croix civique de première classe, Chevalier de première classe de l'Ordre Impérial de la Couronne de fer, Chevalier de l'Ordre Impérial de Léopold etc. etc., Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique;

lesquels, après avoir trouvé leurs pleins-pouvoirs en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er.

Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre l'Autriche-Hongrie et la Belgique; les ressortissants des Parties contractantes ne seront pas soumis à raison de leur commerce et de leur industrie dans les ports, villes et lieux quelconques des Etats respectifs, soit qu'ils s'y établissent, soit qu'ils y résident temporairement,

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski

tudzież

Najjaśniejszy Król Belgów, pragnąc utrwalić przyjazne stosunki pomiędzy Swojemi państwami i rozszerzyć ich wzajemne stosunki handlowe i żeglarskie, postanowili zawrzeć w tym celu traktat, do czego mianowali Swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Hrabiego Agenora z Gołuchowa Gołuchowskiego, Swego rzeczywistego tajnego radcę i szambelana, kawalera ordera złotego runa itd. itd., wielkiego krzyża królewskiego belgijskiego orderu Leopolda itd. itd., ministra cesarskiego i królewskiego domu i spraw zewnętrznych,

a

Najjaśniejszy Król Belgów:

Bana Barona de Borchgrave, wielkiego oficera orderu Leopolda, ozdobionego cywilnym krzyżem zasługi pierwszej klasy, kawalera cesarskiego orderu żelaznej korony pierwszej klasy, kawalera cesarskiego orderu Leopolda itd. itd., Swego nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra przy Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości:

którzy, znalazłszy pełnomocnictwa swoje w dobrej i należytej formie, zgodzili sie na następujące artykuły:

Artykuł 1.

W handlu i żegludze pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Belgią będzie panowała wolność zupełna; obywatele obu stron rokujących nie będą podlegali z powodu trudnienia się handlem i przemysłem w portach, miastach lub jakichkolwiek miejscach państw obydwu i to bez względu na to, czy osiędą tam na stałe lub też zamieszkają tylko

à des droits, taxes, impôts ou patentes, sous quelque dénomination que ce soit, autres ni plus élevés que ceux qui seront perçus sur les nationaux, et les privilèges, immunités et autres faveurs quelconques dont jouiraient en matière de commerce ou d'industrie les ressortissants de l'une des Parties contractantes, seront communs à ceux de l'autre.

Les stipulations de cet article ne dérogent en rien aux lois, ordonnances et règlements spéciaux en matière de commerce, d'industrie et de police en vigueur dans les territoires de chacune des Parties contractantes et applicables aux ressortissants de toute autre Etat.

Article 2.

Les ressortissants de chacune des Parties contractantes seront exempts, sur les territoires de l'autre, de tout service militaire aussi bien dans l'armée régulière et la marine que dans la milice et la garde civique.

Ils ne seront astreints, en temps de paix et en temps de guerre, qu'aux prestations et aux réquisitions militaires imposées aux nationaux et ils auront réciproquement droit aux indemnités établies en faveur des nationaux par les lois en vigueur dans les pays respectifs.

Article 3.

Les produits du sol et de l'industrie de la Belgique qui seront importés en Autriche-Hongrie et les produits du sol ou de l'industrie de l'Autriche-Hongrie qui seront importés en Belgique, destinés, soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexportation ou au transit, seront soumis au même traitement et ne seront passibles de droits ni plus élevés ni autres que les produits de la nation la plus favorisée sous ces rapports. Nommément, toute faveur, toute immunité et toute réduction du tarif des droits d'entrée que l'une des Parties contractantes accordera à une tierce Puissance, sera immédiatement et sans condition étendue aux produits du sol et de l'industrie de l'autre.

Les dispositions de l'alinéa précédent ne s'appliquent pas:

1° aux faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à des Etats limitrophes pour faciliter les rapports de frontière, ni aux réductions ou franchises de droits de douane qui ne s'appliquent qu'à certaines frontières déterminées ou aux habitants de certaines parties du territoire;

czasowo, żadnym innym ani wyższym opłatom, taksom, podatkom pod jakąkolwiek nazwą istniejącym, prócz tych, które pobierane są od krajowców; przywileje zaś, uwolnienia i wszelkie względy, którychby w handlu i przemyśle doznawali obywatele jednej z wysokich stron rokujących, będą służyły także obywatelom drugiej strony.

Postanowienia tego artykułu nie naruszają bynajmniej osobnych ustaw, rozporządzeń i przepisów tyczących się handlu, przemysłu i policyi, które obowiązują na obszarach obu stron rokujących a mają być stosowane do obywateli wszystkich innych państw.

Artykuł 2.

Obywatele jednej ze stron rokujących będą na obszarach drugiej strony wolni od wszelkiej służby wojskowej i to tak w armii regularnej i marynarce jak w milicyi i obronie obywatelskiej.

Nie będą obowiązani w czasie pokoju i wojny do innych świadczeń i danin na rzecz wojska, jak te, których od krajowców się wymaga i wzajemnie posiadać będą prawo do odszkodowań ustalonych dla krajowców po myśli ustaw, na dotyczących obszarach obowiązujących.

Artykuł 3.

Płody ziemne lub wyroby przemysłowe belgijskie, przeznaczone czy to do konsumcyi, na skład, do ponownego wywozu lub też przewozu, gdy się je dowozi do monarchii austryacko-węgierskiej a płody ziemne lub wyroby przemysłowe monarchii austryacko-węgierskiej, gdy będą przywiezione do Belgii, mają być tak samo traktowane i nie podlegać wyższym lub innym opłatom, jak wyroby kraju, któremu się pod tym względem najbardziej sprzyja. Przedewszystkiem wszelka ulga, wszelkie uwolnienie i wszelkie zniżenie w taryfie opłat dowozowych przez jedną ze stron rokujących trzeciemu państwu przyznane, rozciągnięte być powinno jednocześnie i bez odwzajemnienia na płody ziemne i wyroby przemysłowe drugiej strony.

Postanowienia powyższe nie odnoszą się jednak:

1. do tych ulg, innym państwom sąsiednim teraz użyczanych lub w przyszłości użyczyć się mających, które służą do ułatwienia obrotu pogranicznego jakoteż do tych zniżeń i zwolnień celnych, które służą tylko pewnym granicom lub mieszkańcom pojedynczych dzielnic;

2° aux obligations imposées à l'une des Parties contractantes par des engagements d'une union douanière contractée déjà, ou qui pourrait être contractée à l'avenir.

Article 4.

Les produits du sol et de l'industrie de l'Autriche-Hongrie énumérés dans le tarif *A* annexé au présent traité n'acquitteront pas en Belgique, à leur entrée par terre ou par mer, des droits autres ou plus élevés que ceux qui sont fixés par ledit tarif. De même, les produits du sol et de l'industrie de la Belgique énumérés au tarif *B* annexé au présent traité n'acquitteront pas en Autriche-Hongrie, à leur entrée par terre ou par mer, des droits autres ou plus élevés que ceux qui sont fixés par ledit tarif.

Dans le trafic entre les territoires des Parties contractantes l'application des tarifs de faveur du présent traité aux marchandises y énumérées qui ont une certaine importance économique pour le pays exportateur, ne pourra être subordonnée à la production d'un certificat d'origine que dans le cas où cette formalité serait exigée par une nécessité importante de la politique commerciale.

Article 5.

Certaines marchandises étant soumises en Autriche-Hongrie à des droits plus élevés à l'entrée par terre qu'à l'entrée par mer, il est entendu que pour aucune de ces marchandises ces différences de droits ne seront aggravées et qu'aucun nouveau droit différentiel favorisant les importations par mer ne sera établi pour de nouveaux articles sans l'assentiment de la Belgique. De son côté la Belgique, qui n'a aucun droit différentiel favorisant les importations par mer, n'en établira pas non plus à l'avenir.

Article 6.

A l'exportation vers la Belgique, il ne sera perçu en Autriche-Hongrie, et à l'exportation vers l'Autriche-Hongrie, il ne sera perçu en Belgique, d'autres ni de plus hauts droits de sortie qu'à l'exportation des mêmes objets vers le pays le plus favorisé à cet égard. De même, toute faveur accordée par l'une des Parties contractantes à une tierce Puissance à l'égard de l'exportation sera immédiatement et sans condition étendue à l'autre.

Article 7.

Le transit des marchandises venant de la Belgique ou y allant sera exempt en Autriche-Hongrie et le transit des marchandises venant de

2. do zobowiązań, ciążących na jednej z umawiających się stron z przyczyny należenia do związku celnego już istniejącego lub któryby w przyszłości został zawartym.

Artykuł 4.

Płody ziemne lub wyroby przemysłowe monarchii austryacko-węgierskiej, wymienione w dołączonej do niniejszego traktatu taryfie *A*, będą przy przywozie ich do Belgii, czy to lądem, czy morzem, wpuszczane tam nie po innych lub wyższych cłach, jak te, które są w rzeczonej taryfie ustawione. Tak samo płody ziemne lub wyroby przemysłowe belgijskie, wyszczególnione w dołączonej do niniejszego traktatu taryfie *B*, będą przy dowozie ich lądem lub morzem do monarchii austryacko-węgierskiej, wpuszczane za opłatą ceł nie innych, ani wyższych od tych, które są w rzeczonej taryfie ustanowione.

W obrocie pomiędzy obszarami stron rokujących żądać się będzie przedłożenia dowodu pochodzenia jako warunku dopuszczenia z przyznaniem ulgi taryf niniejszego traktatu dla wyszczególnionych w nich przedmiotów, mających dla kraju, z którego się je wywozi, większe gospodarskie znaczenie, tylko w tym razie, jeżeli tego gwałtowna handlowo-polityczna potrzeba wymaga.

Artykuł 5.

Zgodzono się, że bez przyzwolenia Belgii zaprowadzać się nie będzie dalej idących zniżek w samej kwocie tak dla artykułów, dla których obecnie w monarchii austryacko węgierskiej przy dowozie morzem istnieją zniżki celne, jak i nowych zniżek ułatwiających dowóz morzem dla innych artykułów. Belgia, która nie posiada ceł różniczkowych, ułatwiających dowóz morzem, nie będzie ich zaprowadzać także i na przyszłość.

Artykuł 6.

Przy wywozie do Belgii w monarchii austryacko-węgierskiej a przy wywozie do monarchii austryacko-węgierskiej w Belgii opłaty wywozowe nie mogą być pobierane ani od innych towarów, ani też w innej lub wyższej kwocie, jak przy wywozie do kraju, któremu pod tym względem najbardziej się sprzyja. Tak samo wszelka inna ulga przez jedną ze stron rokujących pod względem wywozu trzeciemu państwu przyznana, przysługiwać będzie równocześnie i bez odwzajemnienia drugiej stronie.

Artykuł 7.

Przewóz towarów z Belgii i do Belgii w monarchii austryacko-węgierskiej a w Belgii przewóz towarów z monarchii austryacko-węgierskiej lub do

l'Autriche Hongrie ou y allant sera exempt en Belgique de tout droit de transit, sans préjudice du régime spécial concernant la poudre à tirer et les armes de guerre.

Article 8.

Les Parties contractantes s'engagent à ne pas entraver les rapports commerciaux entre leurs territoires par des prohibitions quelconques d'importation, d'exportation ou de transit.

Il ne pourra y avoir d'exception à cette règle que :

a) pour les monopoles d'Etat actuellement en vigueur, ou qui pourraient être établis à l'avenir;

b) par égard à la sûreté publique et à la police sanitaire et vétérinaire, notamment dans l'intérêt de la santé publique et conformément aux principes internationaux régissant la matière;

c) dans des circonstances exceptionnelles, par rapport aux provisions de guerre.

La réserve faite à l'alinéa *b)* s'étend également aux mesures prohibitives prises dans le but d'empêcher, dans l'intérêt de l'agriculture, la propagation d'insectes ou d' organismes nuisibles.

Article 9.

Le transit des armes, ainsi que celui des munitions et des matières explosibles pour lesquelles le transit n'est pas interdit, sera soumis au moins d'entraves possible.

Si le transit des dits objets est assujetti à une autorisation spéciale, l'autorité compétente devra statuer dans le plus bref délai possible sur l'octroi de cette autorisation.

Article 10.

Les droits intérieurs de production, de fabrication ou de consommation, qui grèvent ou grèveraient dans les territoires de l'une des Parties contractantes les produits nationaux, soit pour le compte de l'Etat, soit pour le compte des provinces, des administrations municipales ou des corporations, ne pourront frapper, sous aucun prétexte, ni d'un taux plus élevé, ni d'une manière plus onéreuse, les produits similaires provenant des territoires de l'autre Partie contractante.

Si l'une des Parties contractantes juge nécessaire d'établir un nouveau droit d'accise ou de consommation ou un supplément de droit sur un article de production ou de fabrication nationale compris dans les tarifs annexés au présent traité,

niej wolny będzie od wszelkiej opłaty przewozowej, bez naruszenia osobnych rozporządzeń tyczących się prochu strzelniczego i broni wojennej.

Artykuł 8.

Strony rokujące zobowiązują się nie tamować wzajemnego obrotu handlowego pomiędzy swoimi krajami przez jakiekolwiek zakazy przywozu, wywozu lub przewozu.

Wyjątki w tej mierze pozwolone są tylko:

a) co do wyrobów, które są lub w przyszłości będą przedmiotami monopolu rządowego;

b) ze względu bezpieczeństwa publicznego i policyi sanitarnej i weterynarskiej, przedewszystkiem ze względu na publiczną ochronę zdrowia i zgodnie z zasadami międzynarodowemi w tej mierze przyjętemi;

c) co do potrzeb wojennych w nadzwyczajnych okolicznościach.

Zastrzeżenie uczynione w ustępie *b)* stosuje się także do tych środków ostrożności, które zaprowadzone będą dla ochrony gospodarstwa rolnego przeciw rozszerzaniu się szkodliwych owadów i organizmów.

Artykuł 9.

O ile możności jak najmniej utrudniać należy przewóz broni, jak i amunicyi i materyałów wybuchowych, co do których nie istnieje zakaz przewozu.

O ile do przewozu wspomnianych przedmiotów potrzeba osobnego pozwolenia, właściwa władza winna o ile możności jak najprędzej rozstrzygnąć, czy pozwolenie to ma być udzielone lub też nie.

Artykuł 10.

Opłaty wewnętrzne, które na rachunek rządu, albo na rachunek prowincyi, gmin lub korporacyi są obecnie lub w przyszłości będą wybierane na obszarach jednej ze stron rokujących od produkcyi, przyrządzenia lub konsumcyi wyrobu, nie mogą być pod żadnym pozorem wyższe ani uciążliwsze dla wyrobów drugiej strony, aniżeli dla takich samych wyrobów własnego kraju.

Jeżeli jedna ze stron rokujących uzna za potrzebne zaprowadzić nową akcyzę lub podatek konsumcyjny, albo też dodatek do podatku od przedmiotu w taryfach niniejszego traktatu wymienionego, który kraj wydaje lub który jest w kraju wyrabiany.

l'article similaire étranger pourra être immédiatement grevé, à l'importation, d'un droit ou d'un supplément de droit égal ou correspondant

Le présent article ne vise pas les droits d'entrée. L'Autriche-Hongrie consent à ce qu'il ne soit pas appliqué en Belgique aux droits d'accise perçus sur le vin pour autant que ce produit soit exempt de droits d'entrée.

Article 11.

Les négociants, fabricants et autres industriels qui prouveront par la possession d'une carte de légitimation délivrée par les autorités de leur pays qu'ils sont autorisés à exercer un commerce ou une industrie dans les territoires de l'une des Parties contractantes où ils ont leur domicile et qu'ils y acquittent les impôts et taxes légales, pourront, dans les territoires de l'autre Partie contractante, soit personnellement, soit par des commis-voyageurs à leur service, faire des achats chez les négociants ou chez les producteurs, ou recueillir des commandes, avec ou sans échantillons, chez des négociants ou d'autres personnes qui font le commerce des marchandises qui leur sont offertes.

Aussi longtemps que les dits négociants, fabricants et autres industriels ou commis-voyageurs établis en Belgique voyageant en Autriche-Hongrie pour le compte d'une maison belge seront exempts du payement d'un droit de patente ou de l'impôt sur le revenu de l'exercice du commerce ou de l'industrie susmentionné, par réciprocité, il en sera de même pour les négociants, fabricants et autres industriels ou commis-voyageurs établis en Autriche-Hongrie voyageant en Belgique pour le compte d'une maison autrichienne ou hongroise, le droit de la nation la plus favorisée restant d'ailleurs réciproquement sauvegardé.

Les industriels (commis-voyageurs) munis d'une carte de légitimation pourront porter avec eux des échantillons, mais pas de marchandises.

Les cartes de légitimation seront délivrées d'après le formulaire ci-joint (annexe *C*).

Les Parties contractantes se feront réciproquement connaître quelles sont les autorités chargées de délivrer les cartes de légitimation et elles se communiqueront les dispositions légales auxquelles les voyageurs doivent se conformer dans l'exercice de leur commerce.

Les objets passibles d'un droit de douane à l'exception des articles de consommation qui seront importés comme échantillons seront, de part et d'autre, admis en franchise de droits d'entrée et de sortie, à la condition que ces objets soient réexportés dans un délai fixé à l'avance et que l'iden-

powinno być natychmiast zaprowadzone takie samo lub odpowiednie cło przywozowe, względnie dodatek do cła od przedmiotu zagranicznego tegoż samego rodzaju.

Artykuł ten nie odnosi się do ceł dowozowych. Monarchia austryacko-węgierska zgadza się, by w Belgii artykuł ten tak długo nie był stosowany do akcyzy od wina, jak długo produkt ten nie będzie podlegał cłu dowozowemu.

Artykuł 11.

Kupcy, fabrykanci i inni przemysłowcy, którzy udowodnią kartą legitymacyjną, wystawioną przez władze swojego kraju, że są upoważnieni do trudnienia się handlem lub przemysłem na obszarach tej ze stron rokujących, gdzie mają stałą siedzibę i że opłacają tam prawne podatki i taksy, mogą na obszarze drugiej ze stron rokujących bądź osobiście, bądź przez swoich komisantów podróżujących czynić zakupna u kupców lub producentów albo starać się o zamówienia z próbkami lub bez próbek u przemysłowców i u innych osób handlujących tymi towarami, które im ofiarują.

Dopóki rzeczeni kupcy, fabrykanci i inni przemysłowcy lub komisanci w Belgii stale zamieszkali a podróżujący w monarchii austryacko-węgierskiej na rachunek domu belgijskiego, będą uwolnieni od płacenia podatku zarobkowego lub dochodowego od wyżej wspomnianego trudnienia się handlem i przemysłem, dopóty także kupcy, fabrykanci i inni przemysłowcy i komisanci, zamieszkali stale w monarchii austryacko-węgierskiej a podróżujący w Belgii na rachunek domu austryackiego lub węgierskiego, będą doznawali tego samego uwolnienia, przyczem zresztą prawo narodu doznającego największych względów ma być wzajemnie przestrzegane

Przemysłowcy (komisanci podróżujący) opatrzeni kartą legitymacyjną, mogą wozić z sobą próbki, lecz nie wolno im wozić towarów.

Karty legitymacyjne wystawiane będą według dołączonego wzoru (Załącznik *C*).

Strony rokujące będą się nawzajem uwiadamiały, którym władzom poleciły wystawianie kart legitymacyjnych i będą sobie komunikowały przepisy ustawowe, które kupcy podróżujący mają zachowywać przy wykonywaniu swego handlu.

Podlegającym opłacie celnej przedmiotom, z wyjątkiem towarów konsumcyjnych, przyznaje się, gdy jako próbki wchodzą, na obydwóch obszarach uwolnienie od cła tak dowozowego jak i wywozowego, pod warunkiem, że przedmioty te w oznaczonym z góry terminie nie sprzedane, zostaną wy-

tité des objets importés et réexportés ne soit pas douteuse.

La réexportation des échantillons devra être garantie dans les territoires des Parties contractantes à l'entrée, soit par le dépôt du montant des droits de douane respectifs, soit par cautionnement.

Les ouvrages en métaux précieux qui après l'accomplissement des formalités relatives à l'importation temporaire et moyennant le versement d'un cautionnement correspondant à la valeur commerciale de la marchandise, sont importés par les voyageurs de commerce uniquement en vue d'être exhibés comme échantillons et qui ne peuvent conséquemment entrer dans la libre circulation, seront, à la demande des intéressés, dispensés de l'obligation du poinçonnage pour la garantie du contrôle des ouvrages en métaux précieux. Le cautionnement versé pourra être confisqué en cas de non-réexportation des échantillons dans les délais prescrits.

Article 12.

Sous la réserve des dispositions à résulter éventuellement d'un arrangement ultérieur spécial sur la matière les sociétés par actions (anonymes) et autres associations commerciales, industrielles ou financières, y compris les sociétés d'assurance, domiciliées dans les territoires de l'une des Parties contractantes et à condition qu'elles y aient été validement constituées conformément aux lois et règlements, seront reconnues comme ayant l'existence légale dans les territoires de l'autre Partie contractante, et elles y auront notamment le droit d'ester en justice devant les tribunaux, soit pour intenter une action, soit pour y défendre. La question de savoir, si et dans quelle mesure ces sociétés pourront acquérir dans les territoires de l'autre Partie contractante des bien-fonds ou tout autre capital, sera réglée d'après les lois en vigueur dans ces territoires.

Quant à l'admission à l'exercice de leur commerce ou leur industrie dans les territoires de l'autre Partie contractante, cette admission reste soumise aux lois et prescriptions qui existent dans ces territoires.

En ce cas, ces sociétés jouiront dans les territoires de l'autre Partie contractante des mêmes droits que ceux qui sont ou seraient accordés aux sociétés analogues légalement reconnues d'une tierce Puissance.

Article 13.

Le traitement réservé au pavillon national pour tout ce qui concerne les navires ou leur cargaison, sera réciproquement garanti aux navires des Parties contractantes, soit en Autriche-Hongrie, soit dans le Royaume de Belgique.

wiezione a tożsamość wprowadzonych i wywiezionych napowrót przedmiotów nie podlegać będzie żadnej wątpliwości.

Jako gwarancyę, że próbki napowrót zostaną wywiezione, należy na obszarach stron rokujących złożyć przy dowozie albo też zabezpieczyć kwotę odnośnych należytości celnych.

Towary z kruszców szlachetnych, przez komisantów podróżujących, jedynie jako próbki dla okazania w postępowaniu dowozowo-zapiskowem wprowadzane, które zatem nie mogą przejść do wolnego obrotu, należy na żądanie strony, za złożeniem zabezpieczenia odpowiadającego ich kupieckiej wartości, uwalniać od przymusu cechowania. W razie niedotrzymania terminu wywozu próbek, złożone zabezpieczenie przepada.

Artykuł 12.

Z zastrzeżeniem postanowień, pod tym względem ewentualnie w czasie późniejszym zawrzeć się mającej osobnej umowy, spółki akcyjne i inne handlowe, przemysłowe lub finansowe spółki, nie wyjmując towarzystw ubezpieczeń, które siedzibę swoją mają na obszarach jednej ze stron rokujących i prawnie zawiązane zostały po myśli ustaw i rozporządzeń tamże obowiązujących, uznane będą także na obszarach drugiej strony jako prawnie istniejące i mieć będą przedewszystkiem prawo, przed sądem jako powody lub pozwani procesy prowadzić. Czy i w jakim stopniu towarzystwa te mogą na obszarach drugiej strony rokującej nabywać posiadłości ziemskie i inne majątki wszelkiego rodzaju, rozstrzygać należy po myśli ustaw na tych obszarach obowiązujących.

Pod względem dopuszczania ich do wykonywania swych czynności handlowych lub przemysłowych na obszarach drugiej strony rokującej stosować należy obowiązujące tamże ustawy i przepisy.

W tym przypadku spółki wspomniane korzystać będą na obszarach drugiej strony z tych samych praw, jakie przysługują lub na przyszłość przysługiwać będą takim samym, za prawnie istniejące uznanym, spółkom jakiegoś państwa trzeciego.

Artykuł 13.

Prawa zastrzeżone banderze narodowej we wszystkiem, co się tyczy okrętów i ich ładunku, mają być nawzajem zapewnione okrętom drugiej strony rokującej tak w monarchii austryacko-węgierskiej jak i w królestwie belgijskiem.

Il est fait exception à cette stipulation en ce qui concerne le cabotage et la pêche nationale dans les territoires respectifs.

Article 14.

Les Parties contractantes se réservent de régler le plus tôt possible par la conclusion d'une convention la protection réciproque des brevets d'invention, des marques de fabrique et de commerce, des dessins industriels et des modèles, des noms et des raisons sociales de leurs ressortissants.

Jusqu'à la conclusion de cet arrangement les dispositions actuellement en vigueur relativement à la protection réciproque de la proprieté industrielle (article 1 du présent traité et déclaration entre l'Autriche-Hongrie et la Belgique du 12 janvier 1880 concernant les marques de fabrique et de commerce) sont maintenues.

Article 15.

Les Consuls et autres Agents consulaires belges en Autriche-Hongrie jouiront de tous les privilèges, exemptions ou immunités dont jouissent les Consuls et autres Agents de même qualité de la nation la plus favorisée.

Il en sera de même en Belgique pour les Consuls et autres Agents consulaires de l'Autriche-Hongrie.

En ce qui concerne l'exemption des impositions directes, il est entendu que celle-ci est limitée aux Consuls de carrière, pourvu qu'ils ne soient pas ressortissants de la Partie contractante dans les territoires de laquelle ils remplissent leurs fonctions, qu'ils ne fassent aucun commerce et qu'ils n'exercent aucune industrie ni profession quelconque. Cette exemption ne s'applique pas toutefois aux contributions imposées à raison de la possession de biens immeubles.

Article 16.

Les Consuls et autres Agents consulaires de l'une des Parties contractantes, résidant dans les territoires de l'autre, y pourront faire arrêter ou renvoyer soit à bord, soit dans leur pays, les marins ou toute autre personne qui, faisant à quelque titre que ce soit, partie des équipages d'un navire national, en auraient déserté dans un des ports appartenant à l'autre Partie contractante.

A cet effet ils s'adresseront par écrit aux autorités locales compétentes, et justifieront par l'exhibition, en original ou en copie dûment certifiée, des registres du bâtiment ou du rôle d'équipage, ou par d'autres documents officiels, que les individus qu'ils réclament faisaient partie dudit équipage.

Jednakże żeglugę nadbrzeżną i rybołowstwo narodowe na dotyczących obszarach wyłącza się od tego postanowienia.

Artykuł 14.

Uregulowanie wzajemnej ochrony wynalazków, znaczków handlowych i fabrycznych, próbek i modeli, nazw i firm obywateli stron rokujących zastrzega się osobnej umowie, która w jak najkrótszym czasie ma być zawarta.

Zanim umowa taka przyjdzie do skutku, stosować należy obowiązujące pod względem wzajemnej ochrony tych praw postanowienia (Artykuł 1 niniejszego traktatu i umowa pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a Belgią z dnia 12. stycznia 1880 o wzajemnej ochronie znaczków fabrycznych i handlowych.

Artykuł 15.

Konsulowie i inni ajenci konsularni belgijscy korzystać będą w monarchii austryacko-węgierskiej ze wszystkich przywilejów, uwolnień i nietykalności w tym samym stopniu, jak i konsulowie i inni tego rodzaju ajenci najbardziej protegowanego narodu.

To samo odnosi się do konsulów i innych ajentów konsularnych monarchii austryacko-węgierskiej w Belgii.

Co do uwolnienia w sprawie bezpośredniego opodatkowania zgodzono się, by uwolnienie takie przysługiwało obustronnie tylko konsulom zawodowym, o ile nie są obywatelami tej strony rokującej, na której obszarach funkcye swoje sprawują i nie uprawiają żadnego handlu, przemysłu lub też w jakikolwiek sposób nie zarobkują. Uwolnienie to żadną miarą jednak nie rozciąga się na świadczenia z tytułu posiadania nieruchomości.

Artykuł 16.

Konsulowie i inni ajenci konsularni jednej ze stron rokujących, mający siedzibę urzędową na obszarach drugiej strony, mogą kazać aresztować i odesłać albo na okręt albo do ojczyzny majtków, jakoteż każdą inną osobę, pod jakimkolwiek tytułem do załogi okrętu krajowego należącą, którąby zbiegła do jednego z portów drugiej strony rokującej.

W tym celu zwracać się będą pisemnie do właściwych władz miejscowych i przez przedłożenie oryginału lub uwierzytelnionego należycie odpisu rejestru okrętowego lub listy majtków albo też jakichkolwiek innych dokumentów urzędowych, mają udowodnić, że reklamowane przez nich osoby należały do załogi okrętowej.

Sur cette demande, ainsi justifiée, il leur sera donné toute aide pour la recherche et l'arrestation desdits déserteurs qui seront même détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays, à la réquisition et aux frais des Consuls et autres Agents consulaires jusqu'à ce que ces Consuls ou Agents consulaires aient trouvé une occasion de les faire partir.

Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans le délai de deux mois à compter du jour de l'arrestation, les déserteurs seront mis en liberté après un avis donné au Consul trois jours à l'avance, et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu que les marins ou autres gens de l'équipage sont exceptés de l'application des stipulations du présent article, lorsqu'ils sont ressortissants de la Partie contractante dans les territoires de laquelle la désertion s'est effectuée.

Si le déserteur a commis quelque délit, il ne sera mis à la disposition du Consul ou de l'Agent consulaire qu'après que le tribunal qui a droit d'en connaître, aura rendu son jugement et qu'après que ce jugement aura eu son effet.

Article 17.

Le présent traité s'étend aux pays qui appartiennent actuellement ou appartiendront à l'avenir au territoire douanier de chacune des Parties contractantes.

Article 18.

S'il s'élevait entre les Parties contractantes un différend sur l'interprétation ou l'application des tarifs *A* et *B* annexés au présent traité y compris les dispositions additionnelles relatives à ces tarifs ou sur l'application en fait de la clause de la nation la plus favorisée à l'égard de l'exécution des autres tarifs conventionnels, le litige, si l'une des Parties contractantes en fait la demande, sera réglé par voie d'arbitrage.

Pour chaque litige le tribunal arbitral sera constitué de la manière suivante: chacune des Parties contractantes nommera comme arbitre parmi ses ressortissants deux personnes compétentes qui s'entendront sur le choix d'un surarbitre, ressortissant d'un Etat tiers ami. Les Parties contractantes se réservent de désigner à l'avance et pour une période à déterminer, la personne qui remplirait, en cas de litige, les fonctions de surarbitre.

Le cas échéant, et sous la réserve d'une entente spéciale à cet effet, les Parties contractantes

Na żądanie w taki sposób uzasadnione, udzielona im będzie wszelka pomoc do wyśledzenia i przytrzymania rzeczonych zbiegów, którzy będą nawet trzymani i strzeżeni w więzieniach krajowych na żądanie i koszt konsulów i innych ajentów konsularnych, aż dopóki ci konsulowie i ajenci konsularni nie znajdą sposobności do ich odesłania.

Gdyby jednak sposobność taka nie znalazła się w przeciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia aresztowania, zbiegowie będą puszczeni na wolność, o czem konsul ma być na trzy dni przedtem uwiadomiony i nie mogą być ponownie aresztowani z tego samego powodu.

Zgodzono się, że majtkowie lub inne osoby do załogi należące, nie podlegają postanowieniom niniejszego artykułu, jeżeli są obywatelami tej strony rokującej, na której obszarach zbiegli.

Jeżeli zbieg popełnił inny czyn karygodny, oddany będzie konsulowi lub ajentowi konsularnemu dopiero wtedy, gdy właściwy trybunał wyda wyrok i tenże zostanie wykonany.

Artykuł 17.

Traktat niniejszy rozciąga się na kraje, które obecnie stanowią lub w przyszłości stanowić będą związek celny z obszarami stron rokujących.

Artykuł 18.

Gdyby pomiędzy stronami rokującemi powstać miała różnica zdań pod względem interpretacyi lub stosowania taryf niniejszego traktatu (załącznik *A* i *B*) i postanowień dodatkowych do tych taryf albo też co do postępowania z klauzulą przyznającą największe ułatwienia w rzeczywistem stosowaniu wszelkich innych obowiązujących taryf traktatowych, spór ten ma być rozstrzygnięty na żądanie jednej lub drugiej strony w drodze sądu rozjemczego.

Ukonstytuowanie sądu rozjemczego odbywa się w ten sposób, że każda ze stron rokujących wyznaczy z pomiędzy swoich obywateli dwie odpowiednie osobistości na sędziów rozjemczych a na superarbitra obydwie strony wybierają obywatela zaprzyjaźnionego trzeciego państwa. Strony rokujące zastrzegają sobie, że oznaczą z góry na pewien czas osobę, która w danym razie sprawować ma urząd superarbitra.

Gdy zajdzie tego rodzaju przypadek i z zastrzeżeniem osobnego porozumienia się, strony rokujące

soumeltront aussi à l'arbitrage les différends qui pourraient s'élever entre Elles au sujet de l'interprétation et de l'application d'autres clauses du présent traité que celles prévues à l'alinéa premier.

En ce qui concerne la procédure de l'arbitrage dans les cas prévus à l'alinéa premier et troisième du présent article, les Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

Au premier cas d'arbitrage le tribunal arbitral siègera dans les territoires de la Partie contractante défenderesse; au second cas dans les territoires de l'autre Partie, et ainsi de suite, alternativement dans les territoires de chacune des Parties contractantes. Celle des Parties sur les territoires de laquelle siègera le tribunal désignera le lieu du siège; elle aura la charge de fournir les locaux, les employés de bureau et le personnel de service nécessaires pour le fonctionnement du tribunal. Le tribunal sera présidé par le surarbitre. Les décisions seront prises à la majorité des voix.

Les Parties contractantes s'entendront soit dans chaque cas d'arbitrage, soit pour tous les cas, sur la procédure à suivre par le tribunal. A défaut de cette entente, la procédure sera réglée par le tribunal lui-même. La procédure pourra se faire par écrit, si aucune des Parties n'élève d'objections. Dans ce cas, les dispositions de l'alinéa qui précède pourront être modifiées.

Pour la transmission des citations à comparaître devant le tribunal arbitral et pour les commissions rogatoires émanées de ce dernier les autorités de chacune des Parties contractantes prêteront, sur la réquisition du tribunal arbitral adressée au Gouvernement compétent, leur assistance de la même manière qu'elles la prêtent lorsqu'il s'agit de réquisitions des tribunaux civils du pays.

Les Parties contractantes s'entendront sur la répartition des frais, soit à l'occasion de chaque arbitrage, soit par une disposition applicable à tous les cas. A défaut d'entente l'article 57 de la Convention de la Haye pour le règlement pacifique des conflits internationaux du 29 juillet 1899 sera appliqué.

Article 19.

Le présent traité entrera en vigueur le 1er mars 1906 et restera exécutoire jusqu'au 31 décembre 1917.

Les Parties contractantes se réservent toutefois la faculté de dénoncer douze mois avant le 31 décembre 1915 le présent traité, auquel cas il cessera d'être en vigueur le 1er janvier 1916.

załatwiać będą w drodze sądu rozjemczego także różnice zdań, pomiędzy niemi ewentualnie powstające w sprawie interpretacyi lub stosowania także postanowień odmiennych od postanowień w ustępie pierwszym niniejszego traktatu oznaczonych.

Pod względem postępowania w przypadkach, w których na zasadzie ustępu pierwszego i trzeciego tego artykułu nastąpić ma załatwienie w drodze sądu rozjemczego, zgodziły się strony rokujące, jak następuje:

Przy pierwszym sporze sąd rozjemczy ma siedzibę swoją na obszarach strony pozwanej, przy drugim na obszarach drugiej strony i tak na przemian na jednym lub drugim obszarze stron rokujących. Ta strona na której obszarach zebrać się ma sąd rozjemczy, wyznacza miejsce jego siedziby; dostarczyć ma także ubikacyi, pisarzy i personalu służbowego, potrzebnych dla czynności sądu rozjemczego. Superarbiter przewodniczy sądowi rozjemczemu. Rozstrzygnięcia zapadają większością głosów.

Strony rokujące porozumieją się w poszczególnym przypadku lub też raz na zawsze co do postępowania sądu rozjemczego. W braku takiego porozumienia się, postępowanie oznaczy sąd rozjemczy sam. Postępowanie może być pisemne, jeżeli żadna strona się nie sprzeciwi. W tym przypadku można odstąpić od postanowienia ustępu poprzedzającego.

W sprawie doręczania wezwań przed sąd rozjemczy i załatwiania jego próśb, władze każdej ze stron rokujących, na postawiony przez sąd rozjemczy u dotyczącego rządu wniosek, udzielać będą pomocy prawnej w ten sam sposób, jak na wnioski własnych sądów cywilnych.

Strony rokujące porozumieją się w sprawie rozdziału kosztów w każdym przypadku z osobna albo też raz na zawsze. W braku takiego porozumienia się stosować należy artykuł 57 ugody Haagskiej z dnia 29. lipca 1899, tyczącego się pokojowego załatwiania międzynarodowych sporów.

Artykuł 19.

Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906 i będzie obowiązywał aż do dnia 31. grudnia 1917.

Każda ze stron rokujących zastrzega sobie jednak prawo wypowiedzenia niniejszego traktatu na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1915 z tym skutkiem, że tenże z dniem 1. stycznia

Si aucune des Parties contractantes ne faisait usage de cette faculté et n'avait notifié douze mois avant le 31 décembre 1917 son intention d'en faire cesser les effets, le traité demeurerait exécutoire jusqu'à l'expiration d'un an à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aurait dénoncé.

Article 20.

Le présent traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Vienne le plus tôt possible.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé le présent traité et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, le 12 février 1906.

Gołuchowski m. p. (L. S.)

Borchgrave m. p. (L. S.)

1916 traci moc obowiązującą. Jeżeli żadna z dwóch stron rokujących nie zrobi użytku z tego prawa i na dwanaście miesięcy przed upływem rzeczonego okresu nie oznajmi, że zamierza zawiesić skuteczność traktatu, zachowa tenże jeszcze moc swoją aż do upływu roku od dnia, w którym go jedna lub druga ze stron rokujących wypowie.

Artykuł 20.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Wiedniu jak można najrychlej.

W dowód czego pełnomocnicy podpisali dokument niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się we Wiedniu dnia 12. lutego 1906.

Gołuchowski wlr. (L. S.)

Borchgrave wlr. (L. S.)

Tarif A.

(Droits à l'entrée en Belgique.)

Numéro du tarif des douanes belge en vigueur au moment de la conclusion du traité	Désignation des marchandises	Droits d'entrée	
		Base	Quotité
			Francs
ex 1	Amidon	libre	
ex 2	Animaux vivants:		
	Espèce ovine:		
	béliers, brebis et moutons	tête	2·—
	agneaux		1·—
	Volailles	libres	
ex 5	Bières en cercles	hectolitre	5·—
ex 6	Bois de chêne en grume ou non scié	mètre cube	1·—
	Bois de chêne refendus pour douves, merrains et caisses . . .	„	1·—
ex 17	Riz pelé	libre	
ex 24	Fils de lin ou d'autres filaments végétaux non spécialement tarifés	libres	
ex 26	Farines autres que la farine d'avoine	100 *kg*	2·—
ex 27	Lingerie en tissu de lin avec ourlets à jour faits à la machine, sans autre ornement ni broderie	valeur	15 p. c
ex 37	Laine	libre	
	Chanvre, brut	libre	
ex 40	Meubles en bois courbé	valeur	10 p. c.
ex 46	Papiers autres qu'à meubler, y compris le carton	100 *kg*	4·—
ex 48	Peaux, brutes	libres	
ex 53	Sels de source (sels de Carlsbad et autres analogues)	libres	
	Chlorure de chaux	libre	
	Chlorure de baryum	libre	
	Chryolite factice	libre	
	Permanganate de potasse	libre	
	Potasse caustique	libre	
	Lessive caustique, sans savon	libre	
	Oxyde d'étain	libre	

Taryfa A.
(Cło od towarów przywożonych do Belgii.)

Numer taryfy celnej belgijskiej obowiązującej w czasie zawarcia traktatu	Nazwa przedmiotów	Cło wchodowe	
		Podstawa obliczenia	Kwota
			franków
z 1	Skrobia	bez opłaty	
z 2	Zwierzęta, żywe:		
	Owce:		
	barany, matki i skopy	sztuta	2·—
	jagnięta	„	1·—
	Drób	bez opłaty	
z 5	Piwo w beczkach	hektolitr	5·—
z 6	Drzewo dębowe z korą lub niepiłowane	metrów kubicznych	1·—
	Drzewo dębowe, wzdłuż łupane na klepki, beczki i skrzynie	„	1·—
z 17	Ryż, wyłuszczony	bez opłaty	
z 24	Przędza z lnu i innych, osobno nie wymienionych włókien roślinnych	bez opłaty	
z 26	Mąka, z wyjątkiem owsianej	100 *kg*	2·—
z 27	Bielizna lniana z rąbkami ażurowymi na maszynie robionymi, bez innej ozdoby lub haftu	wartość	15 procent
z 37	Wełna	bez opłaty	
	Konopie, surowe	bez opłaty	
z 40	Meble z giętego drzewa	wartość	10 procent
z 46	Papier, inny z wyjątkiem obić, także tektura	100 *kg*	4·—
z 48	Skóry, surowe	bez opłaty	
z 53	Warzonki z źródlanej wody (sole karlsbadzkie itp.)	bez opłaty	
	Chlorek wapna	bez opłaty	
	Chlorek barowy	bez opłaty	
	Sztuczny kryolit	bez opłaty	
	Nadmanganian potasowy	bez opłaty	
	Potaż żrący	bez opłaty	
	Ług potażu żrącego bez mydła	bez opłaty	
	Tlenek cyny	bez opłaty	

Numéro du tarif des douanes belge en vigueur au moment de la conclusion du traité	Désignation des marchandises	Droits d'entrée	
		Base	Quotité
			Francs
ex 54	Produits divers pour l'industrie désignés ci-après	valeur	5 p. c.
	Bandes en tissu de laine, pour presses à filtrer; tissus dits „Etreindelles“ en poils grossiers pour presses à huile; tissus de laine feutrés pour fabriques de faïence et de porcelaine; tissus en feutre de laine et tissus feutrés pour papeteries; tissus de laine foulés destinés à la fabrication de filtres pour le travail des couleurs d'aniline. Les importateurs doivent justifier à la satisfaction de la douane que les produits sont réellement destinés à l'usage indiqué.		
ex 62	Extraits de matières à tanner	libres	
ex 64	Feutres de laine	valeur	10 p. c.
	Observation.—Sont compris sous ce no. les feutres de laine recouverts d'un enduit imperméable destinés à la fabrication des chaussures; les lanières de feutre de laine pouvant servir à différents usages, notamment à la confection de chaussures et de paillassons; les plaques de feutre de laine simplement découpées pour dessous de selles et doublures de vêtements; les plateaux de feutre de laine simplement découpés pour la fabrication de chapeaux.		
ex 64	Tresses de jonc, de sparte, d'écorce et de fibre de palmier	valeur	10 p. c.
ex 65	Graines, non compris les graines oléagineuses	libres	
ex 67	Gibier tué	100 *kg*	15·—
	Volaille tuée	„	30·—

Numer taryfy celnej belgijskiej obowiązującej w czasie zawarcia traktatu	Nazwa przedmiotów	Cło wchodowe	
		Podstawa obliczenia	Kwota
			franków
z 54	Wyroby dla przemysłu, rozmaite, poniżej wymienione	wartość	5 procent
	Paski z tkaniny wełnianej do pras do cedzenia; tak zwane „etreindelles“ z grubych włosów zwierzęcych do pras olejnych; upilśniona tkanina wełniana dla fabryk fajansu porcelany; pilśń wełniana i upilśniona tkanina dla fabryki papieru; wałkowana tkanina wełniana do wyrobu filtrów, dla fabrykacyi farb anilinowych.		
	Strony wprowadzające muszą udowodnić przed komorą użycie wyrobów tych na cel deklarowany.		
z 62	Wyciągi garbnikowe	bez opłaty	
z 64	Pilśń wełniana	wartość	10 procent
	Uwaga. — Do tego Numeru należą: opatrzona nieprzemakalną powłoką pilśń wełniana do wyrobu obuwia; paski z pilśni wełnianej na rozmaity użytek, zwłaszcza do konfekcyi obuwia i nakryć; przykrojone tylko pilśniowe płaty wełniane pod siodła i na podszewki ubrań; przykrojone tylko pilśniowe płatki wełniane do wyrobu kapeluszy.		
z 64	Plecionki z sitowia, esparto, kory i włókien palmowych	wartość	10 procent
z 65	Nasiona, z wyjątkiem olejnych	bez opłaty	
z 67	Dziczyzna nieżywa	100 *kg*	15·—
	Drób, nieżywy	„	30·—

Tarif B.

(Droits à l'entrée en Autriche-Hongrie.)

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
ex 35	Raisins frais, de table, en colis postaux	—	exempts
ex 37 *a—c*	Fruits non dénommés ailleurs, frais:		
	1. pommes, poires et coings:		
	a) en vrac	—	exempts
	b) en sacs:		
	α) d'au moins 50 *kg* poids brut:		
	du 1er septembre au 30 novembre	—	exempts
	du 1er décembre au 31 août	100 *kg*	2·—
	β) de moins de 50 *kg*	„	2·—
	2. prunes:		
	a) prunes (du prunier domestique):		
	du 1er septembre au 30 novembre	—	exemptes
	du 1er décembre au 31 août	100 *kg*	2·40
	3. autres fruits non spécialement dénommés (à l'exception des abricots, des pêches, des cerises, des griottes, des fraises et des autres prunes)	—	exempts
	Observation. – Les pommes, les poires et les coings importés sans récipients ou en sacs d'au moins 50 *kg* poids brut dans des wagons à compartiments seront considérés, suivant le cas, comme fruits non-emballés ou comme fruits en sacs, à la condition que les wagons n'aient pas plus de huit compartiments. Les compartiments des wagons peuvent être recouverts ou revêtus de paille ou de papier, ou même préparés avec des couches de paille.		
ex 56 *a—e*	Plantes vivantes (même en pots ordinaires, en baquets ou similaires):		
	palmiers; lauriers; azalées des Indes; plants forestiers . . .	—	exempts
ex 73	Volaille de toute espèce (excepté le gibier à plumes):		
b)	abattue, même vidée, plumée ou privée des extrémités . . .	100 *kg*	16·—
ex 76	Huitres	„	40·—
	Homards	„	60·—
ex 95	Acide stéarique (stéarine)	„	14·—
103	Huile de lin et autres huiles grasses non spécialement dénommées, en tonneaux, en outres ou en vessies, à l'exception des vernis à l'huile	„	7·50

Taryfa B.

(Cła od towarów przywożonych do monarchii austryacko-węgierskiej.)

Numer austryacko-węgierskiej ogólnej taryfy celnej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
z 35	Winogrona, świeże stołowe, w opakowaniach pocztowych	—	bez opłaty
z 37 *a—c*	Owoce, osobno nie wymienione, świeże:		
	1. Jabłka, gruszki, pigwy:		
	a) nieopakowane	—	bez opłaty
	b) jedynie w workach:		
	α) gdy ważą co najmniej 50 *kg* wagi brutto:		
	od dnia 1. września do dnia 30. listopada	—	bez opłaty
	od dnia 1. grudnia do dnia 31. sierpnia	100 *kg*	2·—
	β) gdy ważą mniej niż 50 *kg* wagi brutto	„	2·—
	2. Śliwki:		
	a) Śliwki domowe:		
	od dnia 1. września do dnia 30. listopada	—	bez opłaty
	od dnia 1. grudnia do dnia 31. sierpnia	100 *kg*	2·40
	3. Inne owoce, osobno nie wymienione (wyjąwszy morele, brzoskwinie, czereśnie, wiśnie, poziomki i śliwki, inne) .	—	bez opłaty
	Uwagi. Za nieopakowane, względnie jedynie w workach wchodzące uważać się będzie jabłka, gruszki i pigwy, przywożone luźnie albo w workach wagi co najmniej 50 *kg* brutto wozami opatrzonymi nie więcej jak w ośm przedziałów.		
	Przedziały wozowe mogą być słomą obłożone lub nakryte, albo też papierem lub słomą wybite a także z warstw słomy zrobione.		
z 56 *a—e*	Rośliny żyjące (także w zwyczajnych wazonach, kublach itp.):		
	palmy; drzewa wawrzynowe; azalee indyjskie; rośliny leśne .	—	bez opłaty
z 73	Drób wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem dzikiego ptactwa):		
b)	nieżywy, także wypatroszony, skubany, lub z kończyn obrany .	100 *kg*	16·—
z 76	Ostrygi	„	40·—
	Homary	„	60·—
z 95	Kwas stearynowy (stearyna)	„	14·—
103	Olej lniany i inne, osobno nie wymienione oleje tłuste w beczkach, szawłokach i pęcherzach, z wyjątkiem pokostów olejnych . .	„	7·50

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
ex 104	Huile de maïs, de pavot, de sésame, d'arachide, de faîne et de tournesol en tonneaux, en outres ou en vessies	100 *kg*	15·—
	Observation aux nos. 103 et 104.—Les huiles de ricin et d'arachide, pour usages techniques, en fûts et futailles, en outres et vessies, dénaturées sous contrôle des bureaux de douane spécialement autorisés à cet effet	„	2·—
ex 132	Extrait de viande:		
	solide	„	72·—
	liquide	„	36·—
ex 183	Fils de coton, à un bout, écrus:		
ex *e)*	au-dessus du no. 80 jusqu'au no. 90 anglais	„	33·—
	au-dessus du no. 90 anglais	„	28·—
ex 184	Fils de coton, doublés, écrus:		
ex *d)* et *e)*	au-dessus du no. 60 anglais	„	28·—
ex 220	Laine peignée	—	exempte
	Observation.—Dans le no. 220 rentre la laine peignée pesant plus de 8 gr. par mètre. La laine peignée en forme de fils grossiers demi-achevés rentre dans le no. 225.		
ex 225	Fils peignés, non spécialement dénommés:		
ex *c)*	blanchis, teints, imprimés, simples:		
	1. jusqu'au n° 45 métrique	100 *kg*	29·—
ex *d)*	blanchis, teints, imprimés, doublés ou à plusieurs bouts:		
	1. jusqu'au n° 45 métrique	„	38·—
	Observation au no. 225 b).—Fils doublés, dits „lasting", du no. 40 jusqu'au no. 65 métrique pour le tissage de lasting moyennant permis et l'accomplissement des conditions et des mesures de contrôle à déterminer par voie d'ordonnance	—	exempts
ex 226	Fils cardés et fils non spécialement dénommés du genre des fils cardés:		
ex *c)* 1.	teints, simples	100 *kg*	25·—
	Observation au no. 226.—Les fils légèrement colorés dans le but de les distinguer pour le tissage (fils mâchurés intentionnellement) sont tarifés comme non-colorés. Ces fils se distinguent des fils teints par leurs couleurs mates qui disparaissent par un lavage à l'eau tiède (15° C.)		

Numer austryacko-węgierskiej ogólnej taryfy celnej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
z 104	Olej z kukurydzy, maku, sezamu, orzechów ziemnych, buczyny i słonecznika w beczkach, szawlokach i pęcherzach	100 *kg*	15·—
	Uwaga do Nrów 103 i 104. — Olej rącznikowy i z orzechów ziemnych do użytku technicznego w wielkich lub małych beczkach szawłokach lub pęcherzach, pod nadzorem osobno upoważnionych komor denaturowany	„	2·—
z 132	Wyciąg mięsny:		
	stały	„	72·—
	płynny	„	36·—
z 183	Przędza bawełniana, pojedyncza, surowa:		
z *e)*	ponad Nr. 80 do Nr. 90 num. ang.	„	33·—
	ponad Nr. 90 num. ang.	„	28·—
z 184	Przędza bawełniana, podwójna, surowa:		
z *d)* i *e)*	ponad Nr. 60 num. ang.	„	28·—
z 220	Welna czesana	—	bez opłaty
	Uwaga. — Za wełnę czesaną Nr. 220 uważać należy tylko taką, która waży więcej jak 8 *g* na *m*. Przędzę wstępną z wełny czesanej odprawiać należy podług Nr. 225.		
z 225	Przędza czesana (kamgarn) osobno nie wymieniona:		
z *c)*	bielona, barwiona, drukowana, pojedyncza:		
	1. do Nru. 45 metrycznego	100 *kg*	29·—
z *d)*	bielona, barwiona, drukowana, podwójna lub z kilku nitek skręcona:		
	1. do Nru 45 metrycznego	„	38·—
	Uwaga do Nru 225 *b)*. — Podwójne przędze tak zwane „Lasting“ Nrów 40 do Nr. 65 metrycznego do tkactwa „Lasting“ za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	—	bez opłaty
z 226	Wyczeski i tego rodzaju przędze, osobno nie wymienione:		
z *c)* 1.	barwione, pojedyncze	100 *kg*	25·—
	Uwaga do Nru 226. — Lekko tylko barwione, barwą naznaczone celem odróżnienia przy splataniu tkackiem przędze (umyślnie pofarbowana przędza [machuré]), uważać się będzie za niebarwione. Przędze te różnią się od przędz na trwałe barwionych matowym kolorem, który przy praniu w letniej wodzie (15° Celzyusza) znika.		

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
	Observations aux nos. 225 et 226.—1. Les fils composés de deux mèches d'une couleur différente (fils chinés à un bout), qui ont reçu une certaine torsion par le selfactor, sont considérés comme simples et tarifés d'après le no. 225 *e)* 1 ou le no. 226 *c)* 1.		
	2. Fils façonnés ou fils de fantaisie du no. 225 *b), d)* et *e)* 2 ainsi que du no. 226 *b)* et *c)* 2	100 *kg*	25·—
	Sous cette dénomination sont compris des fils doublés ou à plusieurs bouts, écrus, blanchis, teints, imprimés ou mêlés, dont le filage est, à des distances précises, interrompu par des nœuds, des mailles, des spirales etc.		
	Les fils, tordus fortement, qui forment de tels nœuds ou mailles en se touchant et se redressent s'ils sont tendus, n'y sont pas compris et sont tarifés d'après leur espèce.		
ex 244	Soie artificielle, même retorse:		
a)	blanche écrue, non teinte	—	exempte
ex 274	Corsets en tissu de coton ou de lin bordés de dentelles de coton ou de lin, dont la largeur ne dépasse pas 2 *cm*	100 *kg*	Droit du tissu formant la partie dominante augmenté de 40 p. c.
	Observation au no. 274.— Les lacets en soie pure ou en demi-soie ainsi que les points de feston disposés sur un seul rang restent sans influence sur la tarification des corsets.		
ex 329 Observation	Cuir à cardes ainsi que dos à cardes et rubans à cardes pour la fabrication de cardes, moyennant permis et l'accomplissement des conditions et des mesures de contrôle, à déterminer par voie d'ordonnance	„	20·—
ex 344	Articles industriels:		
b)	courroies de transmission, plates, ainsi que courroies de chasse:		
	1° en cuir tanné à l'aide d'écorces	„	58·—
	2° en cuir tanné à l'aide de matières minérales ou grasses, ainsi qu'en peaux brutes	„	68·—
	Observation au no. 344 *b)*.—Sont également admis aux droits fixés pour les courroies de transmission les bandes de cuir simplement taillé, destinées à la fabrication des courroies de transmission.		
	Rentrent de même dans le no. 344 *b)* les lanières de couture, les lanières pour fouets de chasse et les lanières pour continues.		
ex *c)*	cordons de transmission en cuir taillé, non arrondis, même tournés	„	70·—
ex *d)*	manchons pour continues ou bobinoirs, bandes et plaques pour taquets, plaques à volants pour la filature et le tissage moyennant permis et l'accomplissement des conditions et des mesures de contrôle, à déterminer par voie d'ordonnance	„	65·—

Numer austryacko-węgierskiej ogólnej taryfy celnej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
	Uwagi do Nrów 225 i 226. — 1. Przędzę (pojedynczą przędzę „chiné"), składającą się z dwóch różnokolorowych nitek przędzy pierwotnej, które już na selfaktorze skręcone zostały, odprawiać należy jako pojedynczą podług Nru 225 *e)* 1, względnie podług Nru 226 *c)* 1.		
	2. Przędze fantastyczne Nru 225 *b), d)* i *e)* 2, jakoteż Nru 226 *b)* i *c)* 2	100 *kg*	25·—
	Pod przędzami fantastycznemi tego rodzaju, rozumieć należy przędze surowe, bielone, barwione, drukowane lub mieszane, skręcone, z dwóch lub więcej nitek, które w biegu swoim w pewnych odstępach przerywane są węzłami, pęczkami, zwojami, oczkami, pętelkami, liniami ślimakowemi itd.		
	Przędze, które przez silne skręcenie — wskutek tego, że pojedyncze nitki zbiegną się — przedstawiają węzełki lub małe pętelki, przy odpowiedniem napięciu przędzy jednak znowu znikają, nie należą tutaj, odprawiać się je też będzie podług innej jakości.		
z 244	Jedwab sztuczny, także skręcony:		
a)	surowobiały, nie barwiony	—	bez opłaty
z 274	Gorsety (damskie) z tkanin bawełnianych lub lnianych, obszyte paskami koronkowymi, bawełnianymi lub lnianymi, co najwięcej na 2 *cm* szerokimi	100 *kg*	Stopa celna głównej części składowej z dodatkiem 40 procent.
	Uwaga do Nru 274. — Przy wymierzaniu cła od gorsetów (damskich) nie uwzględnia się jedwabnych lub półjedwabnych tasiemek do sznurowania, jakoteż jednoszeregowych ozdobnych sztychów z jedwabiu.		
z 329 Uwaga	Skóra do grempli łącznie z grzbietami i więzadłami grempli do wyrobu grempli za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisów osobnem rozporządzeniem wydać się mających	„	20·—
z 344	Artykuły techniczne:		
b)	rzemienie ruchodawcze, płaskie, także pasy myśliwskie:		
	1. ze skóry wydębionej	„	58·—
	2. ze skóry garbowanej zapomocą tłuszczów lub środków mineralnych, jakoteż ze skór surowych	„	68·—
	Uwaga do *b)*. Po stopie celnej ustalonej dla rzemieni ruchodawczych odprawiać należy także pasy skóry tylko przykrojone, z których mają być sporządzone rzemienie ruchodawcze.		
	Do Nru 344 *b)* należą także rzemyki krawieckie (do szycia), paski do batogów myśliwskich i rzemyki do przepasek.		
z *c)*	Sznury ruchodawcze, z przykrojonej skóry nie okrągłe, także skręcone	„	70·—
z *d)*	Rękawki (osłony), paski i płatki dla rzemieni do płoch (do przybijania pasm), płatki do walców szybkich (płatki ruchome), dla przędzalń i warsztatów tkackich za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu osobnem rozporządzeniem wydać się mającego	„	65·—

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
ex 371	Verre creux ayant simplement des bouchons à l'émeri, ou bien le fond et les bords passés à la meule:		
a)	de couleur naturelle ou blanc (transparent)	100 *kg*	10·— brut
ex 375	Verre à glaces et verre en tables, non spécialement dénommés, bruts, non passés à la meule, non polis, non façonnés, non étamés, non colorés:		
b)	verre en tables et verre brut coulé d'une épaisseur de 5 *mm* et moins, chaque table mesurant en pourtour:		
	1. 240 centimètres ou moins	»	10·— brut
	2. plus de 240 jusqu'à 400 centimètres	»	11·— brut
	3. plus de 400 centimètres	»	13·— brut
376	Verre à glaces et verre en tables, non spécialement dénommés, colorés, non passés à la meule, non polis, non façonnés, non étamés	»	24·— brut
377	Verre à glaces et verre en tables, non spécialement dénommés, passés à la meule, polis, façonnés, courbés, même colorés ou recouverts:		
a)	non biseautés, non étamés	»	28·— brut
b)	biseautés, mais non étamés; verre à vitraux, même blancs . .	»	29·— brut
c)	étamés	»	30·— brut
ex 394 *a)* 2	Plaques de marbre ayant 16 *cm* ou moins d'épaisseur, brutes (dégrossies, fendues ou sciées)	—	exemptes
ex 394 *b)* 2	Plaques de pierre calcaire polissable, dite d'Ecaussines, pour billards, simplement adoucies d'un côté, d'une longueur d'au moins 2 *m* et d'une largeur d'au moins 1 *m*, moyennant permis et l'accomplissement des conditions et des mesures de contrôle à déterminer par voie d'ordonnance	100 *kg*	4·—
	Observation aux nos. 391, 394, 396, 408 et 409.— Tous les articles faits de pierre dite d'Ecaussines, c'est-à-dire d'une pierre calcaire polissable, sont tarifés comme les articles en marbre.		
ex 478	Armes et parties d'armes:		
ex *b)*	armes de tir:		
	2. fusils de chambre (carabines Flaubert)	»	50·—
	3. armes à feu portatives parachevées, autres, même très finement ouvrées:		
	fusils	»	130·—
	revolvers	»	80·—

Numer austryacko-węgierskiej ogólnej taryfy celnej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
z 371	Szkło dęte z natartemi tylko zatyczkami, albo szlifowanemi dnami, lub brzegami:		
a)	barwy naturalnej albo białe (przeźroczyste)	100 *kg*	10·— brutto
z 375	Szkło zwierciadlane i w taflach, osobno nie wymienione, surowe, nie szlifowane, nie polerowane, bez deseniu nie wyłożone, nie barwione:		
b)	szkło taflowe i surowy odlew szkła grubości 5 *mm* i poniżej, gdy objętość pojedynczej tafli wynosi:		
	1. 240 *cm* lub poniżej	„	10·— brutto
	2. ponad 240 do 400 *cm*	„	11·— brutto
	3. ponad 400 *cm*	„	13·— brutto
376	Szkło zwierciadlane i taflowe, osobno nie wymienione, barwione, nie szlifowane, nie polerowane, bez deseniu nie wyłożone . .	„	24·— brutto
377	Szkło zwierciadlane i taflowe, osobno nie wymienione, szlifowane polerowane, w deseń, gięte, także barwione lub z naleciałą drugą barwą:		
a)	nie rznięte w ścianki, nie wyłożone	„	28·— brutto
b)	rznięte w ścianki, jednak nie wyłożone; szkło katedralne, także białe	„	29·— brutto
c)	wyłożone	„	30·— brutto
z 394 *a)* 2	Płyty marmurowe grubości 16 *cm* lub mniej, surowe (ciosane, łupane, piłą rznięte)	—	bez opłaty
z 394 *b)* 2	Płyty z wapienia dającego się polerować, t. zw. ecaussines, do bilardów, tylko na jednej stronie szlifowane, przynajmniej 2 *m* długie a 1 *m* szerokie, za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które osobnem rozporządzeniem wydane zostaną	100 *kg*	4·—
	Uwaga do Nrów 391, 394, 396, 408 i 409. Wszystkie wyroby z ecaussines, t. j. z wapienia dającego się polerować, odprawiać się będzie jak wyroby z marmuru.		
z 478	Broń i części składowe broni:		
z *b)*	Broń palna:		
	2. broń pokojowa (karabiny [flauberty])	„	50·—
	3. gotowa broń palna, inna, także bardzo przednio obrobiona:		
	broń	„	130·—
	rewolwery	„	80·—

Numéro du tarif austro-hongrois	Dénomination des marchandises	Unités	Droits
			Couronnes
ex *c)*	Parties d'armes à feu portatives:		
	3. autres pièces d'armes à feu portatives parachevées, même très finement ouvrées	100 *kg*	130·—
ex 530	Machines et appareils agricoles, non spécialement dénommés:		
ex *c)*	autres:		
	1. en bois (c'est-à-dire contenant 75 p. c. ou plus de bois) .	„	15·—
ex 598 *b)*	Acide muriatique	„	—·80
ex 599 *o)*	Chlorate de potasse et chlorate de soude	„	10·—

Numer austryacko-węgierskiej ogólnej taryfy celnej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			koron
z *c)*	Części składowe ręcznej broni palnej:		
	3. inne gotowe części składowe ręcznej broni palnej, także bardzo przednio obrobione	100 *kg*	130·—
z 530	Maszyny i narzędzia rolnicze, osobno nie wymienione:		
z *c)*	inne:		
	1. z drzewa (to jest mające 75 procent lub więcej drzewa) .	„	15·—
z 598 *b)*	Kwas solny	„	—·80
z 599 *o)*	Chloran potasowy i sodowy	„	10·—

Formulaire. Annexe *C.*

Carte de légitimation industrielle

pour voyageurs de commerce.

Valable pour l'année 19 . .

Il est certifié par la présente que le Sieur N. . . . . .

fait le commerce (possède une fabrique) de . . . . . .

sous la raison sociale . . . . . .

---

est au service de la maison de commerce . . . . . .

en qualité de voyageur de commerce et que cette maison fait le commerce (possède une fabrique) de

. . . . . à . . . . . .

Le Sieur N. . . . . désirant recueillir des commandes et faire des achats de marchandises pour le compte de la susdite raison sociale ainsi que pour celui des raisons sociales suivantes . . . . . .

en Autriche-Hongrie

en Belgique

il est certifié, en outre, que l . . . . . dite . . . . . raison . . . . . sociale . . . . . acquitte . . . . dans son (leur) pays les droits réglementaires pour l'exercice de son (leur) commerce.

Le porteur de la présente carte de légitimation est autorisé à recueillir des commandes et à faire des achats de marchandises, mais exclusivement en voyageant et seulement pour compte de . . . . . dite . . . . . raison . . . . . Il pourra porter avec lui des échantillons, mais non des marchandises. En recueillant des commandes et en faisant des achats, il aura à se conformer aux règlements en vigueur dans chaque Etat pour les voyageurs de commerce de la nation la plus favorisée, et il devra toujours être muni de la carte de légitimation.

(Lieu, date, signature et sceau de l'autorité qui délivre la carte.)

(Signalement, domicile et signature du voyageur de commerce.)

Formularz. Załącznik *C.*

Legitymacya przemysłowa

dla kupców podróżujących.

Ważna na rok 19 . .

Potwierdza się niniejszem, że pan . . . . . .
trudni się handlem (posiada fabrykę) . . . . . .
pod firmą . . . . . .

---

pełni służbę komisanta handlowego firmy . . . . . .
i że firma ta trudni się handlem (posiada fabrykę) . . . . . .
. . . . . w . . . . . .

---

nadto, ponieważ pan . . . . . zamierza starać się o zamówienia towarów i czynić zakupno towarów na rachunek tej firmy, jakoteż na rachunek następujących firm: . . . . . .
. . . . . .

w Monarchii austryacko-węgierskiej
w Belgii

potwierdza się, że rzeczon . . firm . . . w swoim kraju płac . . podatki ustawami przepisane za trudnienie się handlem.

Posiadacz tej karty upoważniony jest do starania się o zamówienia na towary i czynienia zakupna towarów wyłącznie na objazdach i wyłącznie na rachunek powyżej wymienion . . firm . . Wolno mu wozić z sobą tylko próbki towarów, nie zaś towary same. Starając się o zamówienia na towary i zawierając kupno towarów, poddawać się winien przepisom istniejącym w każdem państwie dla kupców podróżujących narodu doznającego największej przychylności i wozić zawsze z sobą niniejszą legitymacyę.

(Miejsce wystawienia, data, podpis i pieczęć władzy wydającej tę legitymacyę.)

(Opis osoby, siedziba i podpis komisanta podróżującego).

Nos visis et perpensis omnibus et singulis, quae in tractatu hoc ejusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profitemur verbo Nostro spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die vigesimo sexto mensis februarii anno millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihalovich** m. p.,
consiliarius aulicus ac ministerialis.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature du traité de commerce conclu à la date de ce jour entre l'Autriche-Hongrie et la Belgique, les Soussignés sont convenus de ce qui suit:

A l'article 1.

Les dispositions de l'article 1 relatives à l'établissement et à l'exercice des professions ne seront pas appliquées dans les territoires des Parties contractantes aux pharmaciens, aux courtiers, aux colporteurs, au commerce et aux professions exclusivement ambulants.

A l'article 4.

1. Les droits ad valorem fixés par le tarif douanier belge seront calculés sur la valeur au lieu d'origine ou de fabrication de l'objet importé augmentée des frais de transport, d'assurance et de commission nécessaires pour l'importation jusqu'au lieu du dédouanement.

Dans le cas où la procédure actuellement en vigueur pour le règlement des contestations sur la valeur de la marchandise et qui est basée sur l'article 2 de l'arrêté royal belge du 13 mai 1882 serait modifiée, les principes suivants seront observés:

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu traktatu handlowego w dniu dzisiejszym między Monarchią austryacko-węgierską a Belgią zawartego podpisani zgodzili się na następujące zastrzeżenia:

Do artykułu 1.

Postanowienie artykułu 1, tyczące się osiadania i wykonywania przemysłu, nie będą stosowane w krajach stron rokujących do aptekarzy, stręczycieli handlowych, domokrążców, tudzież do handlu i przemysłu wykonywanego wyłącznie sposobem koczowniczym.

Do artykułu 4.

1. Cła, w belgijskiej taryfie celnej podług wartości ustalone, obliczać należy podług wartości na miejscu pochodzenia, albo na miejscu wyrobu wprowadzonego przedmiotu, doliczając do niej koszta przewozu aż do miejsca odprawienia dowozowego, koszta zabezpieczenia i komisyjne.

Gdyby obowiązujące obecnie co do rozstrzygania sporów odnoszących się do wartości, na artykule 2 król. belgijskiego rozporządzenia z dnia 13. maja 1882 oparte postępowanie miało być zmienione, natenczas trzymać się należy następującej zasady:

a) Si la douane juge insuffisante la valeur déclarée par l'importateur, il sera accordé à celui-ci un délai de cinq jours pour souscrire la déclaration supplémentaire réclamée par la douane ou pour s'en remettre à la décision de l'autorité chargée de trancher le litige.

b) Le fabricant ou le négociant pour le compte duquel l'importation a lieu, pourra, le cas échéant, soumettre par écrit ou présenter en personne ses moyens de défense à l'autorité compétente.

c) Aucune pénalité ne sera infligée, si la différence entre la valeur déclarée et la valeur déterminée par la douane ou par l'autorité compétente n'atteint pas 10 pour cent de cette dernière valeur. Cette règle ne s'appliquera pas au cas où il serait prouvé que l'importateur a déclaré une valeur insuffisante dans l'intention d'éluder frauduleusement les droits. Les droits seront toujours perçus sur l'excédent quel qu'il soit.

2. La Belgique se réserve la faculté de convertir les droits ad valorem figurant au tarif *A* en droits spécifiques équivalents. A cet effet la Belgique se mettra en rapport avec l'Autriche-Hongrie sur les conversions projetées, en tant que ces droits concernent les articles figurant au dit tarif sous les nos. 27, 40, 54 et 64 (tresses). Dans le cas où l'accord sur les taux proposés ne serait pas établi dans un délai de trois mois à dater du jour de la notification faite à l'Autriche-Hongrie, il sera fait appel au tribunal arbitral dans les conditions prévues à l'article 18 et la conversion ne pourra avoir lieu que conformément à la décision de ce tribunal.

3. Dans le cas où la Belgique se déciderait à augmenter les droits sur les bois de chêne sciés, les droits ne dépasseront pas les taux indiqués ci-après:

2 frs. le mètre cube pour les poutres sciées;

2 frs. le mètre cube pour les traverses de voies ferrées;

6 frs. le mètre cube pour les bois sciés autres.

Une surtaxe d'un franc par mètre cube pourra être établie sur les bois de chêne teints, injectés ou ayant reçu une préparation chimique quelconque.

4. Tant que le tarif de douane belge maintiendra, pour certaines marchandises désignées dans le tarif *A* annexé au présent traité, des droits autres que ceux fixés dans ce dernier tarif, l'importateur aura le choix entre les deux tarifications.

a) Gdyby władza celna deklarowaną przez stronę wprowadzającą wartość uznała za niedostateczną, wyznaczy się wprowadzającemu pięciodniowy termin, dla podpisania żądanej przez administracyę celną deklaracyi uzupełniającej, względnie poddania się rozstrzygnięciu władzy, której załatwienie kwestyi spornej poruczono.

b) W danym razie może fabrykant lub kupiec, na którego rachunek towar wchodzi, przedstawić właściwej władzy pisemnie lub osobiście to, co ma na swoją obronę.

c) Jeżeli różnica pomiędzy wartością deklarowaną a wartością stwierdzoną przez administracyę celną lub przez właściwą władzę nie wynosi dziesięć procent tej ostatniej wartości, w takim razie kary wymierzać się nie będzie. Reguła ta nie znajdzie zastosowania, gdyby się okazało, że wprowadziciel złożył niedostateczną deklaracyę wartości w zamiarze ukrócenia należytości celnej. Na każdy przypadek pobierać się będzie cło od nadwyżki wartości i to bez względu na jej wysokość.

2. Belgia zastrzega sobie prawo zamienienia wyszczególnionych w taryfie *A* ceł od wartości na cła gatunkowe w tym samym wymiarze. W tym celu z powodu zamierzonej zamiany o ile ona dotyczy przedmiotów należących do Nrów 27, 40, 54 i 64 (plecionki) wspomnianej taryfy, zniesie się Belgia z Monarchią austryacko-węgierską. Gdyby w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia następującego po udzieleniu wiadomości Monarchii austryacko-węgierskiej nie przyszło do skutku porozumienie się co do proponowanych stóp, natenczas należy po myśli artykułu 18 odwołać się do sądu rozjemczego po rozstrzygnięcie, które też wyłącznie miarodajnem będzie dla zamiany.

3. Gdyby Belgia uznała za stosowne podwyższyć cła na piłowane drzewo dębowe, nie mają one przekraczać stóp następujących:

2 franki za metr sześcienny od belek piłowanych;

2 franki za metr sześcienny od progów kolejowych;

6 franków za metr sześcienny od innego, piłowanego drzewa.

Dla dębowego drzewa barwionego, impregnowanego lub chemicznie przysposobionego ustalić można dodatek w wysokości jednego franka za metr sześcienny.

4. Jak długo belgijska taryfa celna dla pewnych w taryfie *A* (załącznik do niniejszego traktatu) wyszczególnionych towarów utrzymuje w mocy inne jak w taryfie tej ustalone cła, wprowadziciel może wybierać pomiędzy obydwoma rodzajami oclenia.

5. Les Parties contractantes admettront réciproquement en franchise des droits d'entrée et de sortie les effets et le mobilier, y compris les machines et les outils de fabriques portant des traces d'usage, des personnes qui viennent s'établir dans leurs territoires sous la réserve que les interessés se conforment au règlement douanier sur la matière et qu'il soit reconnu que les objets sont en rapport avec leur position sociale.

Ne seront pas admis au bénéfice de cette exemption de droits les objets passibles de l'impôt indirect, les articles de consommation, le bétail et en général les marchandises et les objets de commerce.

En foi de quoi les Plénipotentiaires soussignés ont dressé le présent Protocole, qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les Gouvernements respectifs sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications du traité auquel il se rapporte, et y ont apposé leurs signatures.

Fait à Vienne, le 12 février 1906.

Gołuchowski m. p. (L. S.)

Borchgrave m. p. (L. S.)

5. Strony rokujące będą nawzajem uwalniać od wpłat dowozowych i wywozowych używane ruchomości i sprzęty domowe immigrantów, nie wyłączając używanych maszyn i sprzętów fabrycznych pod warunkiem, że strony poddadzą się obowiązującym pod tym względem przepisom celnym i że dotyczące przedmioty uznane zostaną za odpowiadające ich stanowisku zawodowemu.

Od tego uwolnienia od opłaty celnej wykluczone są: przedmioty, od których opłaca się podatek konsumcyjny, następnie artykuły zużytkowe, bydło i wogóle towary i przedmioty handlu.

W dowód czego podpisani pełnomocnicy wygotowali protokół niniejszy, który uważany będzie za przyjęty i zatwierdzony przez oba rządy bez osobnej ratyfikacyi, lecz przez samą wymianę ratyfikacyi traktatu, do którego się odnosi i położyli na nim swoje podpisy.

Działo się w Wiedniu, dnia 12. lutego 1906.

Gołuchowski wlr. (L. S.)

Borchgrave wlr. (L. S.)

Ten traktat handlowy i żeglarski wraz z załącznikami i protokołem końcowym ogłasza się niniejszem za zgodą obu Izb Rady państwa.

Wiedeń, dnia 6. marca 1906.

Gautsch wlr.

Buquoy wlr.

Kosel wlr.

Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 7. marca 1906.

Treść: № 56. Rozporządzenie, dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Bułgaryą i postępowania z towarami pochodzącymi ze Serbii.

56.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 7. marca 1906,

dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Bułgaryą i postępowania z towarami pochodzącymi ze Serbii.

Na podstawie ustawy z dnia 27. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 42, i z uwagi na zarządzenia wydane przez rząd książęco bułgarski, ogłasza się w porozumieniu z królewsko węgierskim rządem, że względem towarów bułgarskich, przy ich dowozie na austryacko-węgierski obszar cłowy, postępować należy aż do dalszego zarządzenia według stóp celnych, obowiązujących od dnia 1. marca 1906 dla towarów najbardziej uprzywilejowanych i że takiego samego postępowania doznawać będą także austryackie i węgierskie towary przy ich dowozie do Bułgaryi.

Zarazem oznajmia się, że aż do dalszego zarządzenia do towarów serbskich, przy ich dowozie na austryacko-węgierski obszar cłowy, znaleść mają zastosowanie ogólne stopy celne taryfy cłowej, która z dniem 1. marca b. r. weszła w życie.

Gautsch włr.
Piętak włr.
Randa włr.
Schönaich włr.
Wrba włr.
Bylandt włr.
Kosel włr.
Buquoy włr.
Klein włr.
Bienerth włr.
Auersperg włr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 7. marca 1906.

Treść: № 56. Rozporządzenie, dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Bułgaryą i postępowania z towarami pochodzącymi ze Serbii.

56.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 7. marca 1906,

dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Bułgaryą i postępowania z towarami pochodzącymi ze Serbii.

Na podstawie ustawy z dnia 17. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 55, [illegible] przez rząd królestwa bułgarskiego, [illegible] w porozumieniu z [illegible] węgierskim rządem, [illegible] dem towarów bułgarskich, przy ich dowozie [illegible] austryackiego [illegible] postępowanie [illegible] leży aż do [illegible] obowiązującego od dnia 1. marca 1906 dla towarów najbardziej uprzywilejowanych i do takiego samego postępowania [illegible] będą także austryackie i węgierskie towary przy ich dowozie do Bułgaryi.

[illegible] że [illegible] do [illegible] węgierskiej [illegible] w dniu 1. marca b. r. weszło w życie.

Bentsch wł.	Bylandt wł.
Pietsch wł.	Kosel wł.
Banda wł.	Bogucy wł.
Schönaich wł.	Klein wł.
Wrba wł.	Pieperth wł.

Lustgarten wł.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. marca 1906.

Treść: № 57. Rozporządzenie, dotyczące prowizorycznego wprowadzenia w życie traktatu handlowego zawartego z Szwajcaryą w dniu 9. marca 1906 wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym.

57.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 10. marca 1906,

dotyczące prowizorycznego wprowadzenia w życie traktatu handlowego zawartego z Szwajcaryą w dniu 9. marca 1906 wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 42. którą upoważniono rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. marca 1906 do 30. czerwca 1906 i na podstawie zawartej w tym względzie umowy ze Związkiem szwajcarskim, ogłasza się poniżej w porozumieniu z królewsko-węgierskim rządem zawarty z Szwajcaryą w dniu 9. marca 1906 traktat handlowy wraz z załącznikami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym z uwagą, że te postanowienia traktatowe mają być na obszarach Stron traktat zawierających na czas od 12. marca najdalej do 30. czerwca 1906 prowizorycznie w życie wprowadzone.

Gautsch wlr.
Piętak wlr.
Randa wlr.
Schönaich wlr.
Wrba wlr.
Bylandt wlr.
Kosel wlr.
Buquoy wlr.
Klein wlr.
Bienerth wlr.
Auersperg wlr.

Traktat handlowy między Austro-Węgrami a Szwajcaryą z dnia 9. marca 1906.

Artykuł 1.

Pod względem kwoty, zabezpieczenia i pobierania opłat wchodowych i wychodowych, tudzież pod względem przewozu, żadna ze Stron traktat zawierających nie może innych państw traktować przychylniej jak drugą ze Stron traktat zawierających. Każdą zatem pod tym względem trzeciemu państwu później przyznaną ulgę lub uwolnienie, należy równocześnie, bez odwzajemnienia przyznać drugiej, traktat zawierającej Stronie.

Powyższe postanowienia nie naruszają jednak:

1. Takich ulg, które innym państwom sąsiednim, celem ułatwienia obrotu pogranicznego, obecnie już są lub mogłyby być w przyszłości przyznane, tudzież tych zniżek względnie uwolnień celnych, które tylko dla pewnych granic, lub też dla mieszkańców pojedynczych części obszaru obowiązują;

2. tych zobowiązań, które istniejąca już albo ewentualna przyszła ugoda celna na jednę ze Stron traktat zawierających nakłada.

Strony traktat zawierające zobowiązują się następnie, nie tamować wzajemnego obrotu pomiędzy własnymi obszarami przez żadne zakazy dowozu, wywozu, względnie przewozu.

Wyjątki od tego mogą mieć tylko miejsce:

a) przy monopolach rządowych, tak obecnie istniejących, jak i tych, które ewentualnie w przyszłości będą zaprowadzone;

b) ze względów policyjnych bezpieczeństwa, zdrowotnych i policyjno-weterynarskich, zwłaszcza ze względu na ochronę zdrowia publicznego i zgodnie z zasadami międzynarodowemi, pod tym względem obowiązującemi;

c) w nadzwyczajnych okolicznościach co do potrzeb wojennych.

Zawarte w wyżej podanym ustępie *b)* zastrzeżenie rozciąga się także na środki ostrożności, które zarządza się dla ochrony gospodarstwa wiejskiego, przeciw rozszerzaniu się szkodliwych owadów i organizmów.

Strony traktat zawierające podawać sobie będą nawzajem do wiadomości wszystkie z policyjno-sanitarnych względnie weterynarskich względów wydane ograniczenia obrotu.

Artykuł 2.

Wymienione w załączniku A przedmioty austryackiego i węgierskiego pochodzenia albo austryackiego i węgierskiego wyrobu dopuszczane będą przy dowozie ich do Szwajcaryi pod warunkami przez tę taryfę ustalonymi.

Wymienione w załączniku B przedmioty szwajcarskiego pochodzenia albo szwajcarskiego wyrobu, przy dowozie ich na austro-węgierski obszar celny dopuszczane będą pod warunkami przez tę taryfę ustalonymi.

Od traktowania jako wyrób przemysłowy jednej ze Stron traktat zawierających, nie są wyjęte przedmioty wyrobione na obszarach tejże w drodze przerabiania zagranicznych materyałów w obrocie uszlachetniającym.

By towar poddany być mógł traktatowemu postępowaniu, musi być w deklaracyi towaru podane miejsce pochodzenia.

Importerzy towarów tak szwajcarskich jak i austryackich lub węgierskich z reguły winni być wzajemnie zwolnieni od obowiązku przedkładania poświadczeń pochodzenia.

Gdyby jednak przy dowozie do Austro-Węgier względnie do Szwajcaryi pochodzenie towaru wpływało na wysokość stóp celnych, w takim razie wyjątkowo żądać można przedłożenia poświadczeń pochodzenia.

Świadectwa te wystawione być mogą przez miejscową Władzę miejsca wysłania towaru, przez właściwą Izbę handlową i przemysłową lub też przez urząd cłowy miejsca wysłania, czy to w głębi kraju lub też na granicy położony, względnie przez urząd konsularny, a w razie potrzeby — jeżeli dotyczące Rządy uznają to za stosowne — zastąpione być mogą także przez fakturę.

Poświadczenia pochodzenia wystawione przez Władze miejscowe, Izby handlowe i przemysłowe, względnie urzędy celne, nie potrzebują wizy konsularnej. Za wystawienie poświadczeń pochodzenia i za daną ewentualnie wizę nie uiszcza się żadnej należytości.

Zgodzono się, że odnośnie do ustawodawstwa cukrowego żadna ze Stron traktat zawierających przez postanowienia obecnego traktatu nie doznaje przeszkody w dopełnieniu zobowiązań, nałożonych jej przez Brukselską konwencyę z dnia 5. marca 1902.

Artykuł 3.

Od towarów wszelkiego rodzaju, które nadchodzą z obszarów jednej ze Stron traktat zawierających lub też przechodzą na obszary drugiej Strony, nie wolno pobierać należytości przewozowych bez względu na to, czy towary te przechodzą bezpośrednio, czy też się je w czasie przewozu wyładowuje, składa i napowrót ładuje.

Artykuł 4.

I. Celem ułatwienia szczególniejszego obrotu, jaki pomiędzy sąsiednimi obszarami się rozwinął, przyznaje się — pod warunkiem zobowiązania się do ponownego wywozu i przestrzegania przepisów celnych, które Strony traktat zawierające w obopólnem porozumieniu uznają za stosowne ustalić — czasowe uwolnienie od cła przy dowozie i wywozie:

a) dla wszystkich towarów (z wyjątkiem przedmiotów spożywczych), które z wolnego obrotu na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających przewozi się na jarmarki lub targi na obszary drugiej Strony, względnie, które niezależnie od jarmarkowego i targowego obrotu wysyła się na niepewną sprzedaż na obszary drugiej Strony, tudzież dla wzorów, przywiezionych przez podróżujących ajentów austryackich, węgierskich, względnie szwajcarskich domów handlowych, a to dla tych wszystkich towarów i wzorów pod warunkiem, że w czasie z góry oznaczonym niesprzedane, napowrót będą wywiezione;

dla próżnych, znaczonych worków wszelkiego rodzaju, jakoteż dla próżnych, znaczonych beczek, które nadchodzą z obszarów drugiej Strony, z tem przeznaczeniem, że po napełnieniu ponownie będą wywiezione względnie po wystąpieniu w stanie napełnionym napowrót przywiezione, pod warunkiem, że powrót naczyń takich nastąpi w przeciągu 12 miesięcy;

b) dla bydła roboczego jak i dla bydła, które na obszary drugiej Strony pędzi się na targi, na przezimowanie, na karmienie, tuczenie lub na pastwisko;

c) dla przedmiotów do naprawy.

W przypadkach tych musi być udowodniona tożsamość przedmiotów wywiezionych i na nowo sprowadzonych i w tym celu przysłużać będzie właściwym władzom prawo opatrywać je na rachunek interesowanego pewnymi znakami.

II. Zagwarantowany dotychczas dla kraju Przedarulańskiego i księstwa Liechtenstein obrót haftami w celu uszlachetniającym obowiązywać będzie w dotychczasowym rozmiarze na czas trwania obecnego traktatu. Dla haftów o szwie łańcuszkowym rozszerza się go na Tyrol. Obrót ten w celu uszlachetnienia haftów obejmuje jedynie towar uszlachetniony w samym Tyrolu, kraju Przedarulańskim, względnie w księstwie Liechtenstein.

Do tego uszlachetniającego obrotu haftami dopuszczone są pod jednakowymi warunkami domy handlowe i osoby w Szwajcaryi, Tyrolu, kraju Przedarulańskim i księstwie Liechtenstein istniejące, względnie osiadłe i nie stanowi najmniejszej różnicy — zwłaszcza także pod względem dopuszczenia do urzędowo-celnych deklaracyi — której ze Stron traktat zawierających dotyczące osoby są obywatelami i czy jako pełnomocnicy mandantów w Szwajcaryi, Tyrolu, kraju Przedarulańskim i w księstwie Liechtenstein działają.

Wracającą niezużytą przędzę, która w uszlachetniającym obrocie haftami wywieziona była z Szwajcaryi do wypotrzebowania na haftowanie, wpuszczać będą szwajcarskie urzędy celne napowrót jako wolną od cła. Osobne dodatkowe sprowadzanie przędzy do haftowania, z uwolnieniem od opłaty celnej, jest w razie potrzeby wzajemnie dozwolone.

Całe lub półsztukiety (kupony), które z powodu wadliwego wykonania dla przehaftowania jeszcze raz wysyła się do Tyrolu, kraju Przedarulańskiego lub księstwa Liechtenstein nie są wykluczone od uszlachetniającego obrotu haftami.

Należące do przedmiotów haftu wzory haftów (kartony) w uszlachetniającym obrocie haftami wprowadzane i napowrót wywożone odprawia się wzajemnie bez opłaty cła.

Artykuł 5.

Co się tyczy postępowania urzędowo-celnego z towarami, podlegającymi kontroli listów przewodnich, przyznaje się wzajemnie ułatwienie obrotowe polegające na tem, że gdy towary takie przechodzą bezpośrednio z obszarów jednej ze Stron traktat zawierających na obszary drugiej Strony, inne jakie zamknięcie nie będzie nakładane, tudzież towary nie będą wyładowane, o ile regułom pod tym względem umówionym uczyniono zadosyć.

Wogóle unikać należy o ile możności wszelkiego utrudniania formalnościami służby celnej i odprawę przyspieszać.

Podane wyżej ułatwienia przywiązane są do następujących warunków:

a) Towary muszą być w urzędzie wchodowym zgłoszone do dalszego transportu z listem przewodnim i oznaczone kartkami urzędowemi podającemi, że i w jaki sposób urzędowe zamknięcie na te towary w miejscu wysłania nałożone zostało.

b) Badanie musi wykazać, że zamknięcie to jest nienaruszone i zabezpieczające.

c) Deklaracya odbywać się powinna przepisowo i należy unikać wszelkiej nieregularności lub niedokładności, by osobna rewizya była zbyteczną i nie było wogóle żadnego powodu do podejrzenia zamierzonego przemycania.

Jeżeli i bez wyładowania towarów nabrać można zupełnego przekonania, że zamknięcie w drugiem państwie nałożone jest nienaruszone i zabezpieczające, w takim razie można także odstąpić od wyładowywania i przeważania towarów.

Artykuł 6.

Opłaty wewnętrzne, czy to na rachunek państwa, czy też na rachunek kantonów, krajów, gmin, względnie korporacyi na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających, pobierane teraz lub w przyszłości pobierać się mające od produkcyi, przyrządzenia lub konsumcyi wyrobu, nie mogą być pod żadnym pozorem wyższe ani uciążliwsze dla wyrobów drugiej Strony, aniżeli dla takichże samych wyrobów własnych obszarów.

Żadna ze Stron traktat zawierających nie będzie pod pozorem wewnętrznego opodatkowania nakładać nowych, względnie podwyższonych opłat przy dowozie na przedmioty, których się na własnych obszarach nie wyrabia i które objęte są taryfami do tego traktatu.

Jeżeli jedna ze Stron traktat zawierających uzna za potrzebne, na jakiś wymieniony w taryfach do tego traktatu przedmiot, który jest płodem lub fabrycznym wyrobem krajowym, nałożyć nowy podatek wewnętrzny albo też należytość akcyzową lub dodatek do należytości, w takim razie od przedmiotu zagranicznego tego samego rodzaju można natychmiast przy dowozie wymierzyć należytość celną, względnie dodatek do cła w równej kwocie.

Wyroby, które stanowią monopole rządowe jednej ze Stron traktat zawierających, tudzież przedmioty, które służą do wyrobu takich zmonopolizowanych towarów, mogą przy dowozie ich być poddane dopłacie, mającej za cel zabezpieczenie monopolu i to nawet w tym przypadku, gdyby wyroby, względnie przedmioty krajowe tego samego rodzaju dopłacie tej nie podlegały.

Strony traktat zawierające zastrzegają sobie prawo od tych wyrobów, do sporządzania których używa się alkoholu, wymierzać przy dowozie — przestrzegając przytem w ustępie 1. tego artykułu zawartej zasady — oprócz przypadającego ewentualnie podług taryfy cła, jeszcze należytość, równającą się co do kwoty wewnętrznemu opodatkowaniu skarbowemu, przypadającemu na zużyty alkohol.

Artykuł 7.

Kupcy, fabrykanci, tudzież inni przemysłowcy, którzy przez władze kraju ojczystego wystawioną przemysłową kartą legitymacyjną udowodnią, że są na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających, gdzie stale mieszkają, do prowadzenia przemysłu upoważnieni i że za to opłacają przepisane podatki i należytości, winni mieć prawo, osobiście lub przez swoich komisantów na obszarach drugiej traktat zawierającej Strony u kupców lub w otwartych sklepach względnie u osób, które towary wyrabiają, zakupowywać towary lub też u kupców albo też osób, w których przemyśle towary rodzaju na sprzedaż ofiarowanych znajdują zastosowanie, starać się o zamówienia, do czego wolno im mieć z sobą także próbki, bez obowiązku uiszczania za to dalszej opłaty.

Przemysłowcom (podróżującym agentom handlowym), posiadającym przemysłową kartę legitymacyjną, wolno mieć z sobą próbki towarów, ale nie same towary.

Przemysłową kartę legitymacyjną wygotowywać należy podług wzoru dodanego do załącznika *C*.

Strony traktat zawierające podadzą sobie nawzajem do wiadomości, które władze mają być uprawnione do wydawania przemysłowych kart legitymacyjnych i do jakich przepisów posiadacze tej karty przy wykonywaniu przemysłu stosować się mają.

Przy jeżdżeniu na targi i jarmarki celem wykonywania handlu i zbytu własnych wyrobów na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających, tudzież pod względem opłat od jarmarkowego i targowego obrotu uiszczać się mających, należy obywateli drugiej Strony traktować tak jak własnych.

Obywatele jednej ze Stron traktat zawierających, trudniący się transportem towarów (łącznie z przewożeniem osób drogami lądowemi) lub też żeglugą pomiędzy rozmaitymi miejscami obustronnych obszarów, nie mają za zarobkowanie to na obszarach drugiej Strony jakiegokolwiek podatku zarobkowego opłacać.

Pod względem zarobkowania wędrownego łącznie z handlem obnośnym i starania się o zamówienia u nieprzemysłowców, Strony traktat zawierające zastrzegają sobie, bez naruszenia największych ułatwień, pełną wolność ustawodawczą.

Artykuł 8.

Towarzystwa akcyjne i inne handlowe, przemysłowe lub finansowe towarzystwa, łącznie z towarzystwami ubezpieczeń, które siedzibę swoją

mają na obszarach jednej Strony traktat zawierającej i według ustaw tejże prawnie istnieją, mają także na obszarach drugiej Strony — jeżeli przestrzegają obowiązujących tamże odnośnych ustaw i rozporządzeń — mieć prawo dochodzenia wszelkich swoich praw a zwłaszcza prowadzenia procesów przed sądem w charakterze powodów lub obżałowanych. Czy i o ile towarzystwa takie na obszarach drugiej traktat zawierającej Strony nabywać mogą posiadłości gruntowe lub inny jaki majątek, postanawia się w myśl ustaw na tych obszarach obowiązujących. Pod względem dopuszczania ich do prowadzenia swoich interesów na obszarach drugiej Strony, znajdą zastosowanie obowiązujące tamże ustawowe i regulaminowe postanowienia. Na każdy sposób towarzystwa wspomniane na obszarach drugiej Strony mają mieć te same prawa, które uznanym prawnie towarzystwom tego samego rodzaju jakiegoś trzeciego kraju przysługują lub na przyszłość przysługiwać będą.

Artykuł 9.

Uregulowanie wzajemnej ochrony wynalazków, marek handlowych i fabrycznych, wzorów i modeli, nazw i firm obywateli Stron traktat zawierających zastrzega się osobnej umowie.

Aż do czasu, kiedy umowa taka przyjdzie do skutku, obowiązywać będą dla wzajemnej ochrony tych praw dotychczas miarodajne postanowienia. (Umowa z dnia 3. kwietnia 1886.)

Artykuł 10.

Prawa składowe i przeładowywania towarów są na obszarach Stron traktat zawierających niedopuszczalne i nie wolno — z zastrzeżeniem przepisów nawigacyjnyjnych i policyjno-sanitarnych, tudzież przepisów potrzebnych dla zabezpieczenia opłat — zmuszać żadnego przewoźnika towarów do zatrzymywania się na pewnem miejscu, do wyładowywania lub przeładowywania.

Do jazdy po wszystkich naturalnych i sztucznych drogach wodnych na obszarach Stron traktat zawierających należy dopuszczać przewoźników okrętów i statki, które do jednej z tychże należą, pod tymi samymi warunkami i za temi samemi opłatami od okrętu lub ładunku, jak przewoźników okrętów i statki własnego kraju.

Artykuł 11.

Używanie gościńców i wszelkich innych dróg, kanałów, szluz, promów, mostów i przejazdów pod mostami, portów i przystani, oznaczeń i oświetleń drogi wodnej, służby rotmańskiej, wind i zakładów wagowych, składów, urządzeń do ratowania i ocalania towarów okrętowych i t. p., o ile zakłady te i urządzenia przeznaczone są dla obrotu powszechnego, dozwolone być ma bez względu, czy państwo, czy uprawnione osoby prywatne niemi zarządzają, obywatelom drugiej traktat zawierającej Strony pod tymi samymi warunkami i za temi samemi opłatami, co krajowcom.

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień, dopuszczalnych co do służby oświetlenia na morzu i rotmańskiej, opłaty pobierane być mogą tylko w razie rzeczywistego korzystania z takich zakładów lub urządzeń.

Drogowe od obrotu przecinającego granicę kraju na drogach, służących do połączenia obszarów Stron traktat zawierających ze sobą lub z zagranicą, nie może być w stosunku do długości drogi większe, niż od obrotu odbywającego się w obrębie własnych obszarów państwowych.

Co do odprawiania i transportu towarów z obszarów jednej Strony na obszary drugiej Strony przechodzących lub przez te ostatnie przewożonych, o ile je na obszarach tych przedsiębiorstwa nawigacyjne rzekami lub kanałami dalej transportują, jak i pod względem cen transportu tych przedsiębiorstw, których zaprowadzenie dla pewnych towarów państwo spowodowało, zobowiązują się Strony traktat zawierające nie wydawać żadnego zarządzenia, któreby towary drugiej Strony tego rodzaju ułatwień pozbawiać miało.

Artykuł 12.

Tam, gdzie na granicach Stron traktat zawierających są bezpośrednie połączenia szyn i środki transportowe przechodzą, uwalniają te strony od deklaracyi, wyładowywania i rewizyi na granicy, jakoteż od zamknięcia pak towary, które w przepisowo zamykalnych wozach wchodzą i w tych samych wozach idą do miejsca w obrębie państwa, w którem się uprawniony do odprawiania urząd cłowy, względnie podatkowy znajduje, o ile towary te przez oddanie spisów ładunkowych i listów przesyłkowych do dowozu są zgłoszone.

Towary, które w przepisowo zamykalnych wozach kolejowych przez obszary Stron traktat zawierających wywiezione lub też bez przeładowania do obszarów drugiej przewiezione zostały, mają być wolne od deklaracyi wyładowywania i rewizyi, tudzież od zamknięcia pak tak w obrębie, jak i na granicach, o ile przez oddanie spisów ładunkowych i listów przesyłkowych do przewozu są zgłoszone.

Warunkiem jednak urzeczywistnienia powyższych postanowień jest, że odnośne administracye kolejowe odpowiadają za przybycie w czas wozów z nienaruszonem zamknięciem do urzędu odpra-

wiającego w obrębie państwa, względnie do urzędu wychodowego.

Co do odprawiania celnego we wzajemnym obrocie kolejowym obowiązują postanowienia osobnej pod tym względem umowy.

O ile jedna ze Stron traktat zawierających zawrze z innemi państwami umowę, zawierającą pod względem odprawiania celnego dalej idące ułatwienia, jak tu podane, w takim razie znajdą ułatwienia te — z zastrzeżeniem wzajemności — zastosowanie także w obrocie z drugą Stroną.

Artykuł 13.

Stronom traktat zawierającym wolno mianować konsulów generalnych, konsulów i wicekonsulów lub też ajentów konsularnych z siedzibą na obszarach drugiej Strony. Zanim jednak urzędnik konsularny rozpocząć może czynność jako taki, musi być wpierw w zwyczajnej formie przez Stronę, na obszarze której jest ustanowiony, uznanym i przyjętym.

Urzędnicy konsularni każdej ze Stron traktat zawierających mają na obszarach drugiej Strony doznawać tych wszystkich ułatwień, swobód i nietykalności, które tamże konsulom tego samego rodzaju i równego stopnia najbardziej protegowanego narodu przyznane zostały lub też dopiero przyznane będą.

Zgodzono się, że z przyznanego ewentualnie konsulom zawodowym uwolnienia od podatków na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających, dla konsulów honorarnych korzystać się nie będzie.

Każda ze Stron traktat zawierających ma prawo podać miejsca, gdzie nie życzy sobie, by byli urzędnicy konsularni; zastrzeżenie to jednak nie może mieć miejsca wobec którejś ze Stron traktat zawierających, jeżeli się go do wszystkich innych państw równomiernie nie stosuje.

Artykuł 14.

Jeżeli pomiędzy Stronami traktat zawierającemi powstanie różnica zdań co do interpretacyi lub stosowanie taryf tego traktatu (załącznik *A* i *B*) i postanowień dodatkowych do tych taryf, względnie co do wykonywania klauzuli, tyczącej się największych ułatwień pod względem rzeczywistego stosowania wszystkich innych obowiązujących taryf traktatowych, natenczas na żądanie jednej lub drugiej Strony winna być ta sporna kwestya załatwioną w drodze orzeczenia sądu rozjemczego.

Sąd rozjemczy składa się dla każdej sprawy spornej w ten sposób, że każda Strona ustanawia z pomiędzy swoich obywateli dwie odpowiednie osobistości sędziami rozjemczymi a Strony traktat zawierające wybierają obywatela zaprzyjaźnionego trzeciego państwa na superarbitra. Strony traktat zawierające zastrzegają sobie, że już z góry i na pewien oznaczony przeciąg czasu zgodzą się co do osoby zamianować się mającego w danym przypadku superarbitra.

W razie potrzeby i z zastrzeżeniem osobnego porozumienia się, Strony traktat zawierające załatwiać będą w drodze orzeczenia sądu rozjemczego także i inne jak w ustępie 1. oznaczone różnice zdań co do interpretacyi lub stosowania tego traktatu.

Artykuł 15.

Traktat obecny rozciąga się, z zastrzeżeniem postanowienia w artykule 1, liczba 2, na księstwo Liechtensteinu (po myśli artykułu XXVII., zawartego pomiędzy Austro-Węgrami a Liechtensteinem na dniu 3. grudnia 1876 związku celnego i podatkowego), tudzież na kraje, względnie części krajów, które z obszarami Stron traktat zawierających są obecnie lub będą w przyszłości połączone związkiem celnym.

Artykuł 16.

Traktat obecny nabiera mocy obowiązującej z dniem wymiany ratyfikacyi, która najpóźniej dnia 1. lipca 1906 ma nastąpić i obowiązywać w czasie aż do 31. grudnia 1917.

Każda jednak ze Stron traktat zawierających zastrzega sobie prawo wypowiedzenia traktatu na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1915 z tym skutkiem, że tenże w tym terminie traci moc obowiązującą.

Gdyby żadna Strona z prawa tego użytku nie zrobiła a także na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1917 nie oświadczyła, że zamierza zawiesić z dniem tym moc obowiązującą traktatu, ma tenże obowiązywać po dniu 31. grudnia 1917 aż do upływu roku od dnia, w którym go jedna lub druga ze Stron traktat zawierających wypowie.

Artykuł 17.

Traktat obecny zostanie ratyfikowany, a wymiana dokumentów ratyfikacyi nastąpi o ile możności jak najprędzej.

Załącznik A.

(Cła przy dowozie do Szwajcaryi.)

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
3	Owies	100 *kg*	—·30
4	Jęczmień	„	—·30
15	Słód	„	—·80
	Owoce i jadalne jagody, świeże:		
23	bez opakowania lub w workach	—	bez opłaty
24	w innem opakowaniu:		
	a) jabłka, gruszki, morele	100 *kg*	1·—
	b) inne	—	bez opłaty
	Owoce i jadalne jagody suszone lub wyschnięte:		
25	z pestkami (owoce pestkowe)	100 *kg*	3·—
26	z ziarnami (owoce ziarnowe)	„	5·—
31	Winogrona, świeże, stołowe:		
	a) w opłaconych sztukach pocztowych aż do 5 *kg* wagi brutto	—	bez opłaty
	b) w małych pakietach lub koszach, co najwięcej 5 *kg* wagi, w tych opakowaniach także całymi wozami wprowadzane	100 *kg*	2·50
	c) inne	„	5·—
	Uwaga do Nr. 31. Winogrona stołowe — by mogły być do dowozu do Szwajcaryi dopuszczone — muszą być obrane z liści i drzewa winnej macicy i zapakowane w dobrze zamkniętych, dających się jednak przytem łatwo zbadać pudłach, skrzyniach lub koszach. Waga napełnionego pudła, kosza lub napełnionej skrzyni nie śmie przekraczać 10 *kg*.		
40	Jarzyny, świeże	—	bez opłaty
41	Jarzyny, konserwowane; suche, otwarte	100 *kg*	5·—
45	Kartofle	—	bez opłaty
53	Chmiel	100 *kg*	1·—
	Uwaga do Nr. 53. Chmiel w szczelnie zamkniętych cylindrach metalowych wprowadzać można bez urzędowo-celnej rewizyi po stopie celnej w kwocie 1 franka od 100 *kg* pod następującymi warunkami: 1. posyłkom towarzyszyć musi poświadczenie wystawione przez urząd cłowy lub podatkowy, zawierające potwierdzenie, że zawartość cylindrów rzeczywiście stanowi chmiel; 2. dotyczący urząd ma cylindry ołowiem zalać względnie przy przesyłkach ładunków całymi wagonami kolejowymi te ostatnie zamknięciem celnem zaopatrzyć. Jeżeli warunki te nie są dopełnione, w takim razie wolno na szwajcarskiej stronie, celem urzędowo-celnego skonstatowania zawartości, otworzyć według wolnego wyboru jedną puszkę z każdej z tem oznaczeniem wchodzącej przesyłki. W razie niepozwolenia na rewizyę, następuje oclenie po najwyższej stopie celnej.		

Numer szwajcarskiej taryfy clowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
	Przy dowozie chmielu w puszkach, które opatrzone są z boku otworem o mniej więcej 6 do 7 *cm* średnicy, nie należy celem przedsiębrania rewizyi otwierać puszkę z góry, względnie całą nakrywkę zdejmować, lecz rewidować zapomocą bocznego otworu, który daje się łatwo napowrót mosiężną kapslą zamknąć. W dotyczącym liście przewozowym należy osobno uwidocznić numer puszki z chmielem, która w urzędzie celnym była otwierana. Ponownego zamknięcia puszki należy dokonać z jak największą starannością.		
	Cukier:		
68	cukier surowy i kryształowy; cukier tłuczony (pilé); cukier gronowy (skrobiowy) w formie stałej	100 *kg*	7·50
69	w głowach, płytach, bryłach, itd.; odpadki cukru rafinowanego . . .	„	9·—
z 76	Mięso, z świeżo zabitych zwierząt (z wyjątkiem cielęciny)	„	10·—
z 77	*a)* szynki	„	14·—
80	Kiełbasy (charcuterie) wszelkiego rodzaju:		
	a) salami, salamini, mortadella, zamponi i cotechini	„	15·—
	b) inne	„	25·—
81	Dziczyzna, dzikie ptactwo	„	10· —
83	Drób żywy	„	4·—
84	„ zabity	„	4·—
86	Jaja	„	1·—
z 93	*a)* Masło świeże	-	7·—
114	Piwo i wyciąg słodowy, w beczkach:		
	a) o 2 *hl* zawartości i poniżej	„	4·—
	b) o więcej jak 2 *hl* zawartości	„	5·—
z 117	Wino i moszcz winny, w beczkach:		
	a) wino naturalne do 15° alkoholu i moszcz winny	„	8·—
	Uwagi do Nr. 117. — 1. Od nowego wina dozwolone jest potrącenie 6 procent, to znaczy 100 *kg* nowego wina liczy się tylko jako 94 *kg*, jeżeli każdorazowy dowóz odbywa się w czasie aż do dnia 31. grudnia i tego dnia roku winobrania w beczkach nieszpontowanych lub też opatrzonych szpontami do przewiewu, względnie w rezerwoarach wozowych. 2. Wina naturalne, nawet jeżeli są lekko zaprawione alkoholem a cała ich zawartość alkoholu nie wynosi więcej jak 15 stopni objętości, podlegają tylko stopie celnej w kwocie 8 franków (w beczkach) lub też cłu wymierzonemu za wina butelkowe z krajów najbardziej protegowanych. Wina naturalne zawierające w sobie więcej jak 15° alkoholu, podlegają oprócz stopy celnej w kwocie 8 franków (w beczkach), względnie oprócz cła od wina w butelkach, za każdy stopień alkoholu, przekraczający powyższe granice zawartości, należytości monopolowej 80 rap i dodatkowi do cła w wysokości 20 rap za cetnar metryczny.		

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
	3. Szwajcarskie urzędy celne uznawać będą świadectwa analiz dla win naturalnych austryackich i węgierskich, przeznaczonych do dowozu do Szwajcaryi, wydane przez zakłady c.k. austryackiego i król. węgierskiego rządu, których spis administracye Stron traktat zawierających podadzą. Postanowienie to nie ogranicza jednak żadną miarą prawa przedsiębrania w Szwajcaryi sprawdzenia analizy win importowanych.		
	Wino i moszcz winny, we flaszkach, itp.:		
119	Wino naturalne	100 *kg*	25·—
132	Konie i źrebięta	sztuk	10·—
136	Woły	„	32·—
z 137	*b)* Byki na rzeź, z zębami mlecznymi	„	30·—
138	Krowy	„	30·—
139	Bydło rogate, z szuflowatymi rogami	„	30·—
	Jałownik:		
140	Cielęta do i o 60 *kg* wagi	„	10·—
141	Cielęta tuczne powyżej 60 *kg* wagi	„	15·—
142	inny	„	20·—
	Świnie:		
143	ponad 60 *kg* wagi	„	10·—
z 144	*a)* 60 *kg* i do 60 *kg* wagi, na rzeź	„	10·—
145	Owce	„	—·50
147	Ule pszczelne, pełne	„	—·40
	U w a g a do Nr. 147. Pełne ule pszczelne 5 *kg* brutto i poniżej, tudzież takież w oryginalnych skrzynkach (tak zwanych ruchomych ulach) po 12 *kg* brutto i poniżej dopuszcza się jeszcze podług Nr. 147; ewentualna nadwyżka wagi podpada jako miód pod Nr. 71 taryfy.		
149	Pęcherze, jelita, podpuszczka	—	bez opłaty
z 155	*a)* Pierze do pościeli, surowe nie czyszczone w balach hydraulicznie ściśniętych lub też w innych balach wagi 100 *kg* i więcej	100 *kg*	1·—
156	Puch:		
	a) surowy, nieczyszczony w balach hydraulicznie ściśniętych lub w innych balach wagi 100 *kg* i więcej	„	1·—
	b) czyszczony	„	10·—
	Skóry i błamy, surowe, solone lub niesolone, wysuszone:		
172	Skóry	„	—·30
173	Błamy	„	—·30
do 184	U w a g a. Tu należy także skóra świńska.		

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
187	Przysposobione części składowe towarów skórzanych, z wyjątkiem obuwia	100 *kg*	30·—
do 188	Uwaga. Tu należą gotowe towary skórzane z opatrzeniem wszelkiego rodzaju, o ile skóra główną część składową przedmiotu stanowi.		
189	Gotowe części składowe towarów skórzanych dla siodlarstwa, nie montowane, nie składane, jak: klapy (kapturki na oczy), podogonia, paski wszelkiego rodzaju do uprzęży na konie itp.	„	30·—
203	Nasienie trawy i koniczyny	—	bez opłaty
204	Rzepak olejny, oliwki, ziarna z włoskich orzechów	—	bez opłaty
225	Kora garbarska, garbnik	—	bez opłaty
	Budulec i drzewo użytkowe, surowe:		
229	drzewo liściaste	100 *kg*	—·15
230	drzewo iglaste	„	—·15
	Budulec i drzewo użytkowe siekierą obciosane (grubo):		
231	drzewo liściaste	„	—·20
232	drzewo iglaste	„	—·20
	Budulec i drzewo użytkowe, w kierunku podłużnym piłą rznięte lub łupane także gotowe obciosane:		
	progi:		
233	dębowe	„	—·45
234	inne	„	—·80
	inne drzewo wszelkiego rodzaju:		
235	dębowe	„	—·50
236	inne drzewo liściaste	„	—·80
237	drzewo iglaste	„	—·80
239	Drzewo beczkowe, łupane	—	bez opłaty
	Uwaga do Nr. 239. Tu należy także drzewo beczkowe piłą rznięte.		
240	Budulec i drzewo użytkowe, złożone i przysposobione	100 *kg*	1·40
	Gotowe części podłogi wszelkiego rodzaju do parkietów:		
242	nie zaklejone	„	5·—
243	zaklejone	„	8·—
245	Pudełka drewniane na zapałki, także papierem owinięte i powierzchnią do pocierania opatrzone	„	6·—
249	Piasty (do kół), drągi drabinowe i dzwona do kół, nie gotowe, tylko piłą rznięte lub łupane	„	1·—
z 259—264	Meble do siedzenia z giętego drzewa bukowego	„	15·—
	Materyały włókniste do wyrobu papieru:		
289	drogą mechaniczną sporządzone (z toczonego drzewa, mąka z drzewa), wilgotne lub suche; półmiazga z łachmanów	„	1·50

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jednostka	Stopa celna
			we frankach
	Materyały włókniste (ciąg d.):		
	drogą chemiczną sporządzone (celluloza, materyał słomiany, alfa itp.), wilgotny lub suchy:		
290	nie bielone	100 *kg*	1·75
291	bielone	„	2·25
292	Tektura, szara, tudzież tektura z drzewa, słomy i skóry, itp.	„	4·—
	Uwaga. Tektura o mniejszej powierzchni jak 0·5 m^2 należy do Nr. 330.		
	Papiery i kartony:		
z 306	*d)* z jednej strony strychowane, nie w deseń; na obydwu stronach strychowane lub strychowawym papierem powleczone; fałdowane, dziurawione; papier gumowany; papier na światło nie wrażliwy	„	15·—
	e) z deseniem wyciskanym lub wybijanym (szagrynowane, morowe, gufrowane itp.)	„	10·—
325	Fotografie, w ramki oprawione	„	65·—
327	Obrazy, inne, w ramach	„	65·—
377	Płótno introligatorskie:		
	a) gładkie	„	30·—
	b) w deseń (szagrynowane, morowe, wyciskane itp.)	„	15·—
	Tkaniny z lnu, konopi, juty, ramii itp.:		
	surowe, na 5 *mm* kwadratowych zawierające:		
	poniżej 9 nitek:		
405	z juty	„	1·50
406	inne	„	6·—
407	od 9 do 12 nitek włącznie	„	10·—
408	od 13 do 20 nitek włącznie	„	35·—
409	od 21 do 35 nitek włącznie	„	50·—
410	więcej jak 35 nitek	„	55·—
			Dodatek do cła surowych tkanin:
411	*a)* gotowane, w ługu wymoczone (prane), kremowane, bielone		30%
	b) impregnowane		10%
412	barwione, drukowane		25%
413	pstro tkane		25%
	Uwaga do Nrów 409/413. Tu należą także adamaszek; plusz; story bez szytej roboty; chusteczki, odznaczone, bez haftów.		
	Uwagi do Nrów 405/413.		
	1. Przy wymierzaniu opłaty celnej od tkanin, które mają naprzemian miejsca gęsto tkane obok miejsc rzadko tkanych, miarodajną jest przeciętna ilość nitek; tę otrzymuje się licząc nitki osnowy i wątku pomiędzy każdymi dwoma punktami we wzorze tkaniny regularnie się powtarzającymi, przeliczając liczby tych nitek w stosunku szerokości wzoru do 5 *mm* a w końcu		

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
	zliczając wyniki dla osnowy i wątku. Przy tkaninach z podwójnemi nitkami lub nićmi należy liczyć pojedyncze nitki. Nadwyżki z ułamków pozostają przy stwierdzaniu ogólnego wyniku przeliczenia bez uwzględnienia.		
	2. Odznaczone, ale nie obrębione i nie haftowane lniane chusteczki należą zależnie od jakości ich do Nrów 406 do 413.		
	Kapy (na łóżka i stoły itp.), odznaczone:		
417	bez roboty szytej lub pasamoniczej, także z wolnemi lub tylko wiązanemi frędzlami tkanin	100 *kg*	70·—
	Uwaga. Od kap z nawiązanemi lub wwiązanemi tylko frendzlami należy wymierzać należytość celną podług tego numeru.		
418	z robotą pasamoniczą lub szytą	„	85·—
	Uwaga. Z kapami, przy których robota szyta ogranicza się tylko na szytym rąbku lub też jedynie na samym zagięciu, służącem do ochrony brzegów, należy postępować tak, jak z kapami bez szytej roboty.		
	Uwaga do Nrów. 417/418. Lniana bielizna do pościeli, stołowa i kuchenna podlega, zależnie od jakości jej, Nrom 417 lub 418.		
455	Wełna, surowa, płókana, barwiona	—	bez opłaty
	Towary pilśniowe bez szytej roboty:		
490	Nieukształtowana pilśń włosienna	100 *kg*	55·—
491	Nieukształtowana pilśń wełniana	„	30·—
508	Plecionki (galony) ze słomy, trzciny, łyka, witwiny, wiorów itp.:		
	a) surowe	—	bez opłaty
	b) inne	100 *kg*	2·—
	Bielizna:		
	z bawełny, z lnianego płótna, ramii itd.;		
530	Koszule	„	90·—
531	Kołnierzyki do koszul, przody do koszul, półkoszulki, mankiety, itp. .	„	50·—
	inna bielizna, z wyjątkiem towarów dzianych i pończoszkowych:		
532	z bawełny, lnianego płótna, ramii itp.	„	90·—
584	Opony do wozów	„	40·—
587	Kamienie brukowe, przysposobione	„	—·05
602	Kamienie młyńskie	„	—·50
680	Porcelana wszelkiego rodzaju:		
	a) miseczki do odparowania płynów, miseczki do rozcierania w nich, miary i naczynia nieruchome	„	8·—
	b) inna	„	16·—
683	Szkło surowe (szkło lane), jak szkło dachowe i cegły szklane, płyty posadzkowe i ścienne ze szkła, tak zwane szkło dyamentowe, barwy naturalnej, gładkie lub w deseń	„	5·—

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
	Szkło dęte i towary szklane wszelkiego rodzaju:		
z 694	szlifowane, grawirowane, barwione, pozłacane itp., także w połączeniu z innymi materyałami, z wyjątkiem szlachetnych metali:		
	c) inne	100 *kg*	15·—
	Uwaga do Nr. 694. Tu należą towary szklane z pojedynczemi częściami składowemi z nieszlachetnych, także pozłacanych lub posrebrzanych metali, jak n. p. oprawy, ramy, osady itp., przez co oclenie takich towarów szklanych, jako towary z nieszlachetnych metali jest wykluczone. Wyjątek od tego stanowią szyby średniowieczne z oprawą metalową Nr. 700*a*, tudzież obrazy na szkle w t. p. oprawach Nr. 701*b*.		
do 728	Uwaga. Do tego numeru należy także drut z lanej stali do fabrykacyi lin drucianych, poniżej 2 *mm* grubości a o więcej jak 200 *kg* na milimetr kwadratowy wytrzymałości, za złożeniem dowodu użycia.		
751	Kosy, sierpy, widły	„	7·—
	Uwaga do Nr. 751. Do tego numeru należą także bronzowane, polerowane, niklowane lub w inny jaki sposób wygładzone lub ozdobione kosy i sierpy.		
779	Patelnie szlifowane lub cyną powleczone	„	12·-
	Uwaga. Tu należą także brytwanny.		
	Miedź, czysta lub mieszana:		
817	drągi, blacha, twardy lut	„	3·—
	Uwaga. Tu należą także rondle miedziane i mosiężne; misy miedziane, surowe, wybite, na patelnie i kotły; tafle miedziane; miseczki z miedzi lub mosiądzu do wag.		
	Towary z miedzi i aliaży miedzi, na innem miejscu ogólnej taryfy nie wymienione:		
833	surowe, nie odtoczone	„	15·—
	Uwaga do Nr. 833. Tu należą także przysposobione patelnie, spody do garnków do prania itp.		
do 833/834	Uwaga. Przy towarach, które dla przeszkodzenia oksydacyi, powleczone są bezbarwnym pokostem, powłoki tej nie uwzględnia się.		
do 849	Uwaga. Tu należą także niklowane, mosiądzem, miedzią powleczone lub inną jaką powłoką z nieszlachetnych metali opatrzone tudzież lakierowane blachy cynkowe.		
851	Towary cynkowe, surowe lub gruntowane	„	15·—
	Kapsle flaszkowe z ołowiu, cyną platerowane, lub też z ołowiu mieszanego z cyną, także z wyciskanemi oznaczeniami firm itp.:		
z 857	surowe	„	15·—
z 858	polerowane, malowane, pokostowane, lakierowane itp.	„	40·—
890	Maszyny dla drukarń i innych przemysłów graficznych; maszyny introligatorskie	„	2·—
909	Sanie, inne	„	30·—
966	Materyały surowe, roślinne i zwierzęce, do użytku aptekarskiego, jak: jagody, liście, kwiaty, owoce, łupiny z owoców, gałązki, zioła, kory, nasiona, korzenie itp., na innem miejscu ogólnej taryfy nie wymienione i do oddziału *B* nie należące, całe, w stanie nieprzerobionym	„	—·50

Numer szwajcarskiej stopy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
978	Naturalna i sztuczna woda mineralna	100 *kg*	1·50
980	Sole źródlane i kąpielowe, ekstrakty błotne, z oznaczeniem lub bez oznaczenia skutku ich użycia, dla drobnej sprzedaży przysposobione lub w gotowych wymierzonych dozach	„	5·—
1051	Kwas octowy, surowy i oczyszczony, o zapachu spalenizny; kwas mleczny; spirytus drzewny, nie czyszczony; aceton, metyletylketon, zasady pirydynowe	„	—·30
1053	Formaldehyd, aldehyd: denaturowany	„	2·—
1054	Tanina (kwas garbarski), kwas galasowy itp.	„	1·—
1055	Wyciągi materyałów garbarskich, płynne i stałe	—	bez opłaty
1058	Potaż: podwinian kwaśny (oczyszczona winnokamienna sól, *cremor tartari*), winian neutralny; kamień winny (antymonoksalat) .	100 *kg*	1·50
z 1059	Alkohol metylowy (chemicznie czysty spirytus drzewny)	„	1·—
z 1065	*b)* Benzyna	„	—·30
	Krochmal wszelkiego rodzaju:		
	surowy, za złożeniem dowodu użycia do celów przemysłowych:		
1078	Mąka kartoflana, z sago, z tapioki; krochmal kartoflany, z sago, z tapioki	„	—·50
1079	*a)* Krochmal ryżowy	„	2·50
	b) Krochmal kukurudziany i pszeniczny, itd.	„	3·50
	surowy, do innych jak przemysłowych celów:		
1080	*a)* mąka kartoflana, krochmal kartoflany, krochmal ryżowy	„	3·—
	b) inne	„	5·—
do 1145	Uwagi. 1. Tu należą towary szklane w połączeniu z nieszlachetnymi metalami, także pozłacane lub posrebrzane, o ile stosownie do swej jakości do Nr. 694 nie należą, dalej narzędzia i sprzęty metalowe, tudzież towary galanteryjne wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem należących do numeru 1144 i podpadających pod Nr. 1146 fałszywych klejnotów, także całkiem lub częściowo z pozłacanych lub posrebrzanych, nieszlachetnych metali. Następnie należą tu towary ze szkła, gliny, celuloidu, galalitu itp. zwyczajnych materyałów, nawet jeżeli są naśladowaniami materyałów wymienionych w Nr. 1144.		
	2. Grzebienie i guziki wszelkiego rodzaju poddaje się ocleniu jako towary kramarskie tego numeru, nawet jeżeli są z prawdziwego lub naśladowanego szyldkretu, względnie perłowej macicy wyrobione.		
do 1146	Uwaga. Tu należą także fałszywe klejnoty w połączeniu z jedwabiem, koronkami, sztucznymi kwiatami lub naśladowaniami achatu, alabastru, pianki morskiej, kryształu górskiego, bursztynu, kości słoniowej, dżetu, lawy, szyldkretu i perłowej macicy.		
1154	Istotne części składowe robót siodlarskich i przedmiotów do podróży, jak strzemiona, wędzidła, zamki do kufrów; dalej okucia do powozów z nieszlachetnych metali, jak i klamki do drzwi, zamki do drzwi, listwy, szarniry drągów do zamykania służących, bieguny do okien, więzadła kotwiczne, brydy, mechanizmy dźwigniowe itp.	„	20·—
do 1159	Uwaga. Tu należą także kałamarze, wycieracze do piór i inne przyrządy do pisania z nieszlachetnych, także pozłacanych lub posrebrzanych metali.		

Załącznik B.

(Cła przy dowozie na austryacko-węgierski obszar celny.)

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
z 37 *a—c)*	Jabłka, gruszki i pigwy, nieopakowane	—	bez opłaty
	Jabłka, gruszki i pigwy, tylko w workach:		
	α) co najmniej 50 *kg* wagi brutto:		
	od dnia 1. września do dnia 30. listopada	—	bez opłaty
	od dnia 1. grudnia do dnia 31. sierpnia	100 *kg*	2·—
	β) mniej jak 50 *kg* wagi brutto	„	2·—
	Śliwki domowe:		
	od dnia 1. września do dnia 30. listopada	—	bez opłaty
	od dnia 1. grudnia do dnia 31. sierpnia	100 *kg*	2·40
	Uwaga. Jabłka, gruszki i pigwy, świeże, uważa się jako nieopakowane, względnie jako luźne w workach, jeżeli bez opakowania lub w workach o co najmniej 50 *kg* wagi brutto nadchodzą wozami, które opatrzone są nie więcej, jak 8 przedziałami. Przedziały wozowe mogą być słomą obłożone lub nakryte, względnie papierem lub słomą wyścielone i mogą być także za pomocą warstw ze słomy utworzone.		
65	Krowy	sztuka	30·—
66	Jałownik	„	18·—
	Uwaga. Pod jałownikiem rozumie się bydło rogate, które straciło już dwa zęby mleczne na samym przodzie a stałych zewnętrznych zębów środkowych (mianowicie trzeciej pary ośmiu zębów przednich [siekaczów]) jeszcze nie posiada. Bydło rogate, które widocznie jest cielne lub już się ocieliło, uważa się bez względu na wiek jako krowy.		
67	Cielęta	„	5·—
	Uwaga. Pod cielętami rozumie się wszelkie młode, bydło rogate, któremu dwa na samym przodzie, w środku na dalszej szczęce znajdujące się zęby mleczne (słupki mleczne) jeszcze nie wypadły, które zatem jeszcze wszystkie osiem zębów mlecznych posiada. Cielęta różnią się od jałownika tem, że u ostatniego już przynajmniej przednie dwa zęby mleczne wypadły.		
z 68	Kozy	„	2·50
78	Mleko i śmietana, świeże	—	bez opłaty
84	Włosy wszelkiego rodzaju, surowe lub przysposobione (i to czesane, warzone, barwione lub bejcowane, także w loki ułożone); szczeć	—	bez opłaty
z 114	Towary z ciasta cukrowane	100 *kg*	85·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
119	Ser:		
z *a)*	ser sbrinz (spalen, dający się trzeć) w kręgach kształtu koła młyńskiego, gdy waga sztuki wynosi 18 do 25 *kg*, średnica 45 do 55 *cm*, a grubość do 11 *cm*	100 *kg*	12·—
z *b)*	inny:		
	ser twardy w kręgach, kształtu koła młyńskiego, wagi od sztuki:		
	α) do 50 *kg* wyłącznie	„	14·—
	β) 50 *kg* i więcej	„	12·—
z 127	Czekolada i czekolada na mleku, w stanie stałym lub płynnym; wyroby z czekolady i czekolady na mleku wszelkiego rodzaju . .	„	125·—
z 127	Czekolada na mleku płynna, także w szczelnie zamkniętych naczyniach, zawierająca nie więcej jak 10 procent kakao	„	25·—
z 131	Mleko i śmietana, sterylizowane, w szczelnie zamkniętych naczyniach	—	bez opłaty
	Uwaga. Naczynia, w których sterylizowane mleko i śmietana wchodzą, są także wolne od cła, pod warunkiem, że w przeciągu sześciu miesięcy napowrót wywiezione zostaną.		
z 131	Mleko zgęszczone (kondensowane) lub wysuszone, bez domieszki cukru, w szczelnie zamkniętych naczyniach	100 *kg*	10·—
z 132	Mleko w bryłach, wagi co najmniej 10 *kg*, także z domieszką cukru .	„	35·—
	Uwaga. Masła kakaowego lub innych substancyi, któremi dla ochrony powleczone są bryły, przy wymierzaniu należytości celnej nie uwzględnia się.		
z 131/132	Mączka dziecięca z domieszką lub bez domieszki cukru	„	48·—
z 131/132	Przyprawy do zup i potraw, płynne, w naczyniach wagi więcej jak 50 *kg* (maggi i podobne fabryczne wyroby)	„	36·—
z 131/132	Fabryczne wyroby zup wszelkiego rodzaju, także mięsne zupy w stanie stałym, rodzaju wyrobów maggi	„	30·—
	Uwaga do N-rów. 114, 127 i 131/132. Od towarów powyżej pod N-ami 114, 127 i 131/132 wymienionych, z użyciem cukru sporządzonych, nie będzie się pobierać z tytułu zawartości tegoż cukru dodatku do ustalonych po myśli traktatu stóp celnych, jak długo traktat obowiązuje.		
z 162	Wyciąg z dębianek i sumaku, czysty, z innymi materyałami niezmieszany, płynny	„	3·60
z 163	Wyciągi barwikowe, naturalne, osobno nie wymienione, płynne, także do użytku w drukarniach i farbiarniach tkackich przysposobione	„	4·25
	Uwaga. Nieznaczne domieszki środka do bajcowania pozostają przy taryfowaniu bez uwzględnienia.		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
169	Smoła asfaltowa	100 *kg*	2·50
z 183	Przędza bawełniana, pojedyncza, surowa:		
b)	powyżej Nr. 12 do Nr. 29 num. ang.	„	19·—
c)	„ Nr. 29 „ Nr. 50 „ „	„	33·—
d)	„ Nr. 50 „ Nr. 70 „ „	„	38·—
e)	„ Nr. 70 „ Nr. 80 „ „	„	43·—
	„ Nr. 80 „ Mr. 90 „ „	„	33·—
	„ Nr. 90 „ Nr. 110 „ „	„	28·—
	„ Nr. 110 num. ang.	—	bez opłaty
	Uwagi. 1. Bawełniana przędza tkacka na półjedwabne tkaniny, pojedyncza, surowa w formacie pinkops, na krótkich lub na otwartych hilzach, nie dłuższych jak 13 *cm* a nie grubszych jak 22 *mm*, na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze:		
	z *c.* powyżej Nr. 29 do Nr. 50 num. ang.	100 *kg*	23·—
	„ *d.* „ Nr. 50 „ Nr. 70 „ „	„	28·—
	2. Pojedyncza, surowa przędza bawełniana do wyrobu tiulów, firanek i koronek, na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze:		
	z *c.* powyżej Nr. 29 do Nr. 50 num. ang.	„	23·—
	„ *d.* „ Nr. 50 „ Nr. 60 „ „	„	28·—
	„ *d.* i *e.* „ Nr. 60 „ Nr. 80 „ „	„	33·—
	„ Nr. 80 „ Nr. 90 „ „	„	28·—
	Wspomnianą w uwagach 1 i 2 pojedynczą przędzę bawełnianą sprowadzać można także w stanie bielonym i w takim razie uiszcza się do powyższych stóp celnych jeszcze dodatek podług Nr. 187 *a)* w kwocie 8 K za 100 *kg*.		
z 184	Przędza bawełniana, podwójna, surowa:		
	e) powyżej Nr. 70 do Nr. 110 num. ang.	„	28·—
	„ Nr. 110 num. ang.	—	bez opłaty
	Uwaga. Podwójna, surowa przędza bawełniana do półjedwabnych tkanin, następnie do wyrobu tiulów, firanek i koronek, na mocy pozwolenia pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze:		
	z *c)* powyżej Nr. 29 do Nr. 50 num. ang.	100 *kg*	28·—
	„ *d)* „ Nr. 50 „ Nr. 60 „ „	„	35·—
do 185 *d*	Uwaga. Przędza bawełniana, z trzech lub więcej nitek skręcona. powyżej Nr. 60 num. ang., do haftowania (nitki do haftów), na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze	„	35·—
do 183/186	Uwaga. Z parzoną przędzą bawełnianą postępuje się jak z surową.		
do 188	Uwaga. Jako do drobnej sprzedaży przysposobioną poddaje się ocleniu:		
	a) przędzę w rozmaitych małych zwitkach, to jest na tekturkach, krążkach, kółkach, cewkach tekturowych, zwitkach w formie gwiazdy i t. p., przędzę sortowaną lub zapakowaną w kartonach albo też papierze zbytkowym (łącznie z wagą tych opakowań), przędzę w zwitkach (drobnych motkach) i w kłębkach;		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	b) przędzę w motach, których pasma pooddzielane są nitkami w sposób, więcej jak to dla samych celów tkackich jest potrzebne (nitki na krzyż wolno przebiegają, części motów mocno nie ściskają i oddzielają je za pomocą węzłów) mianowicie tak, że przez rozerwanie na miejscach nadpoczęcia, mot rozpada się na małe, oddzielnie dające się użyć pasma; przy przędzy żelaznej w motach oddzielenie w sposób, dla samych celów tkackich zbyteczny, nie daje tem samem jeszcze powodu do oclenia podług Nr. 188. Urzędy cłowe jednak, wyposażone w przywileje głównego urzędu cłowego, mają prawo poddawać ocleniu według dalszej jakości adjustowaną przędzę, która dowodnie tylko do celów fabrycznych (jak do wyrobów pasamoniczych, obwijania kablów i t. p.) będzie użyta, tylko w tym razie, jeżeli strona na deklaracyi towarów pisemnie oświadczy, że zgadza się, by urząd skarbowy od czasu do czasu w samym jej zakładzie fabrycznym rzeczywiste przerabianie fabryczne przędzy kontrolował.		
do 191 *a)*	Uwaga. Przednia tkanina bawełniana, surowa, bez deseniu, także wypłukana, pod hafty, na mocy pozwolenia, pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze .	100 *kg*	85·—
do 192	Uwaga. Bardzo przednia tkanina bawełniana, surowa, bez deseniu, także płukana, pod hafty, na mocy pozwolenia pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze .	„	170·—
z 192	Tkaniny o sztychu płaskim, wszelkiego rodzaju	„	260·—
	Uwaga. Tu należą wszelkie tkaniny o sztychu płaskim (także barwione, drukowane lub pstro tkane, bez względu na rodzaj i przedniość użytej do ich sporządzenia przędzy), są to tkaniny przetykane (haft tkacki) z podobnymi do haftów wzorami, przy których nitki wątku figur w obrębie granic tych wrobionych figur na jednej stronie przynajmniej zupełnie a na drugiej po części wolno leżą. Od haftów różnią się tem, że przy nich nitka figurę tworząca przy powtarzaniu się deseniu dokładnie zawsze obejmuje te same nitki tła tkaninowego i jest w rodzaju tkaniny związana, czego przy haftach niema. Przy tych tkaninach o sztychu płaskim, których tło sporządzone jest z przędzy Nr. 100 num. ang. i poniżej, można należytość cłną wymierzać podług jakości tła tkaniny wtedy, gdy nitki deseniu z kuponu, potrzebne do stwierdzenia wagi tego tła tkaniny, wpierw usunięte zostaną.		
z 194	Bawełniane wstążki dla reklamy ze zlepionych nitek bawełnianych, także barwione lub drukowane	„	180·—
	Uwaga. Pod wstążkami dla reklamy rozumie się taśmy nie więcej jak 5 *mm* szerokie, służące do wiązania pakietów i t. p. sporządzone ze zlepionych, także różnie barwionych nitek bawełnianych; wydrukowana może być na nich także firma, adres i t. p.		
	Uwaga do Nr. 194. W sztuce merceryzowane tkaniny lub też tkaniny całe lub po części z merceryzowanej przędzy, tudzież tego rodzaju aksamit, oraz towary wstążkowe podlegają dodatkowi do cła dotyczącej tkaniny po	„	18·—
do 195 *a)* 1	Uwaga. Gładkie tiule, surowe, także płukane, pod haft, na mocy pozwolenia pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze	„	85·—
z 197	Bawełniane hafty ażurowe (towar wypalany)	„	660·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
198	Hafty:		
a) 1 i 2	szlaki ozdobne *(bandes, entre-deux)*	100 *kg*	480·—
b)	tiule i koronki, haftowane	„	660·—
	Uwaga. Zasłony i pokrowce na meble z gładkiego tiulu z haftem łańcuszkowym, także z innymi sztychami ozdobnymi, według zasady haftu łańcuszkowego wykonanymi, także z haftem pająkowym, podłużnym, sznurkowym lub pustym, oraz z przystosowanym cambric, muślinem i t. p. tkaninami, jak i z naszytymi przedmiotami, jak kółkami, rozetami, bączkami i t. p.	„	350·—
c)	osobno nie wymienione	„	480·—
	Uwaga. Towary haftów łańcuszkowych, także ze sztychami pająkowymi, podłużnymi i sznurkowymi	„	350·—
z 200	Towary dziane i pończoszkowe, osobno nie wymienione:		
d)	z robotą szytą	„	300·—
z 211	Hafty ażurowe (towar wypalany)	„	660·—
212	Hafty:		
a) 1 i 2	szlaki ozdobne *(bandes, entre-deux)*	„	480·—
b)	tiule i koronki, haftowane	„	660·—
	Uwaga. Zasłony i pokrowce na meble, z gładkiego tiulu, z haftem łańcuszkowym, także z innymi sztychami ozdobnymi, wykonanymi wedle zasady haftu łańcuszkowego, także z haftem pająkowym, podłużnym, sznurkowym lub pustym, oraz z przystosowanym cambric, muślinem i t. p. tkaninami, jak i z naszytymi przedmiotami, jak kółkami, rozetami, bączkami i t. p.	„	350·—
c)	osobno nie wymienione	„	480·—
	Uwaga. Towary haftu łańcuszkowego, także z haftem pająkowym, podłużnym i sznurkowym	„	350·—
z 216 *a)* 1	Płachty do tłoczenia i opakowania sera z surowej, nieługowanej przędzy konopnej	„	15·—
	Uwaga. Cło traktatowe znajdzie zastosowanie do tych płacht także i wtedy, jeżeli odznaczone są w formie kwadratu i na krawędziach lub szlakach mają więcej jak 40 nitek na 2 *cm* kwadratowe. Wązkie, nie szersze jak 5 *mm* paski z kolorowej przędzy, w krawędzie wrobione, nie wywierają także wpływu na oclenie.		
z 225	Kamgarn, osobno nie wymieniony:		
a)	surowy, pojedynczy:		
	1. do Nr. 45 metrycznego	„	12·—
	2. ponad Nr. 45 metryczny	„	21·—
b)	surowy, podwójny lub z więcej nitek:		
	1. do Nr. 45 metrycznego	„	17·—
	2. ponad Nr. 45 metryczny	„	29·—
do 229 *c)*	Uwaga. Tło wypalane (tkanina wełniana do wyrobu haftów ażurowych), na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze . . .	„	100·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
z 233	Towary dziane i pończoszkowe, osobno nie wymienione:		
d)	z szytą robotą	100 *kg*	250·—
235	Hafty wszelkiego rodzaju na wełnie, jedwabiem haftowane	„	600·—
236	Hafty wszelkiego rodzaju na wełnie, innymi materyałami haftowane	„	500·—
z 239 *a)*	Włosień koński pleciony, także z innymi grubymi włosami zwierzęcymi lub włóknami roślinnemi zmięszany	„	15·—
z 242	Jedwab (zmotany lub skręcony) także na nić skręcony:		
b)	ubielony (odgumowany)	„	80·—
c)	barwiony:		
	1. czarny	„	80·—
	2. innej barwy	„	90·—
243	Pela (odpadki jedwabiu, przędzione), także w nici skręcona:		
a)	surowa, także bielona; przędza fioletowa	—	bez opłaty
b)	barwiona:		
	1. czarna	100 *kg*	80·—
	2. innej barwy	„	90·—
246	Nici z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu, także w połączeniu z innem przędziwem, bielone lub barwione, do drobnej sprzedaży przysposobione	„	110·—
247	Towary całe z jedwabiu, haftowane	„	1100·—
z 248	Jedwabne hafty ażurowe (towar wypalany)	„	1100·—
249	Jedwabna materya na pytle	„	400·—
250	Tkaniny całe z jedwabiu, osobno nie wymienione:		
a) 1 i 2	gładkie (bez fasonu)	„	480·—
	Uwaga. Tło wypalane (gładka tkanina jedwabna pod hafty ażurowe), na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze	„	200·—
b) 1 i 2	z fasonem	„	950·—
	Uwaga. Za materye całojedwabne gładkie i wrabiane uznawane będą po myśli Nr. 250 *a)* takie materye, które niezależnie od tego, czy są jednokolorowe, podłużnie lub poprzecznie prążkowane, względnie kratkowane, będą miały w wiązaniu powierzchnię jednostajnie regularną, zrobioną przez kładzenie na krzyż nici wątku i osnowy, powtarzające się ciągle w oddziałach, zawierających pewną ograniczoną ilość nici i które to materye mogą być robione zapomocą jednoczesnego użycia kilku nicienic, mianowicie:		
	tkaniny kitajkowe (kitajki, louisines, sarsenets, marcelines, lustrines, failles, gros-grains, ottomans, gros de Londres, gros de Suez, gros de Tours i t. p.);		
	materye kiprowane (levantines, surahs, serges, tricotines, cotes satinées, peau de soie i t. p.);		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	atłasy i satyny (satin de Lyon. satin turc, satin de Chine, messaline, satin grec, satin merveilleux, satin duchesse, satin soleil, satin marquise, satin Rhadamès, satin double face i t. p.); materye wrabiane (armures royales, armures régences, armures précienses, armures piquées, reps osnowowy, reps wątkowy, gros d'Italie i t. p.). Materye i chusteczki, o dwu lub więcej oddzielnych kombinacyach w formie szlaków brzeżnych (lamówek) należą do gładkich tkanin. Za takie uważać należy przedewszystkiem także materye na parasole i parasolki, składające się w całej ich szerokości z jednostajnej kombinacyi (np. kitajka), a odmienną kombinacyę (po największej części atłas lub cannelé) mające tylko w formie i rozmiarze szlaków brzeżnych (lamówek). Oddzielne kombinacye materyi na parasole i parasolki względnie chusteczki uważać można za szlaki brzeżne (lamówki) tylko wtedy, jeżeli każdy taki szlak brzeżny jest węższy od ósmej części strony materyi, względnie chusteczki, na której prostopadle stoi. Za szerokość lamówki uważa się cały odstęp od brzegu tła aż do samego kraju materyi, względnie chusteczki tylko wtedy, jeżeli skrajny szlak wzdłuż brzegu chusteczki lub też materyi składa się z kombinacyi, która również odmienną jest od właściwego tła. Kombinacyi i rodzaju ułożenia końców (krajek, lisières), o ile przez nie nie osiąga się okazów przeznaczonych do dalszego użycia tkanin (n. p. lamówek i t. p.) przy ocleniu nie bierze się w rachubę. Materye gładkie, w tkaninie drukowane, uważa się za gładkie. Okazy ażurowe i pętelkowe z fałszywej gazy nie czynią samej przez się gładkiej materyi wzorzystą. Za wzorzyste uważane będą, oprócz wyrabianych za pomocą maszyny Jacquarda, wszelkie te materye, które utworzone zostały przez połączenie dwu lub więcej oddzielnych kombinacyi, bez względu na to, czy są to okazy nici osnowy (pékins), czy też wątku (lancés). Morowane i karbowane, oraz w osnowie drukowane materye (chinés) uważane będą za materye wzorzyste.		
z 253	Wstążki całojedwabne:		
c)	inne:		
	1. nie wzorzyste	100 *kg*	950·—
	2. wzorzyste:		
	α) wstążki z drukiem na osnowie materyi (tak zwane wstążki chinè)	„	575·—
	β) wstążki moiré	„	1050·—
	γ) wszelkie inne	„	950·—
z 255	Towary półjedwabne, haftowane wszelkiego rodzaju	„	1000·—
	Uwagi do Nrów 198, 212, 235, 236, 247 i 255. 1. Dla wymiaru należytości celnej od haftów miarodajnym jest materyał pod haft (tło), materyał zaś, którym się hafluje, o ile taryfa pod tym względem osobnych postanowień nie zawiera, pozostaje bez uwzględnienia. Stosuje się to także do nitek metalowych (drutu lub lam), użytych za materyał do haftowania. Haftowane aksamity i tkaniny rodzaju aksamitów, oraz haftowane wstążki, ostatnie, o ile w taryfie nie są osobno wymienione, uważać należy przy ocleniu za hafty.		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	Haftowane towary dziane i pończoszkowe, towary pasamoniczе i guzikarskie — z wyjątkiem należących do Nr. 247 (całojedwabne towary haftowane) i 255 (półjedwabne towary haftowane — poddawać należy ocleniu nie jako hafty, lecz podług ich dalszej zresztą jakości. Jedwabiem haftowane lub też przez obszycie jedwabiem ozdobione dziane i pończoszkowe towary bawełniane, lniane i wełniane stawia się na równi z półjedwabnymi towarami dzianymi i pończoszkowymi Nr. 258; pod względem wymiaru należytości celnej postępuje się także z bawełnianymi, lnianymi lub wełnianymi towarami pasamoniczymi i guzikarskimi, jedwabiem haftowanymi lub też jedwabiem ozdobnie obszytymi, jak z półjedwabnymi towarami pasamoniczymi i guzikarskimi Nr. 260. 2. Hafty przystosowane, przy których materya właściwa w ten sposób przez nahaftowanie wzorów z gazą (mulem) lub tiulem jest połączona, że wzory przez wycięcie na górze lub na dole znajdującej się na materyi stają się widzialne, nie należą do przedmiotów szytych Nr. 274, lecz uważa się je za hafty. 3. Towary tkackie, na których wyhaftowane są tylko litery, chociażby splecione, lub same w sobie ozdobne (monogramy, litery ozdobne i t. d.), względnie imiona, numery lub t. p., nie będą uważane za hafty, tylko podług ich dalszej jakości pod względem ocleniа oceniane. 4. Od wszystkich, jako konfekcya ocleniu poddawanych haftów, pobierać się będzie dodatek do traktatowej stopy celnej w wysokości 40 procent.		
z 258	Towary dziane i pończoszkowe:		
d)	osobno nie wymienione	100 *kg*	600 —
	Uwaga do Nrów. 200, 233, 252, 258. Do dzianych i pończoszkowych towarów (także trykotowych) należą tak dziane, jak i drutem robione, haczkowane, siatkowe (filet lub robota wiązana), na przykład tego rodzaju materye w sztuce, wstążki, kapiszony, kamasze, rękawiczki, czepki, spodnie, jupy, kołnierzyki, kaftaniki, peleryny, ogrzewacze do pulsu, kolan i do talii, trzewiczki dla małych dzieci, fartuszki, skarpetki, pończochy, woreczki, sakiewki, garnitury trykotowe, chusteczki, kamizelki i t. p. tak towary fasonowe, to jest jednostajnie robione, jak i z dzianych materyi przykrojone i szyte. Przy towarach dzianych i pończoszkowych nie bierze się w rachubę rąbków lub szwów, względnie lamówek z wąskiej taśmy, które mają zapobiegać pruciu, następnie zwyczajnych, do użytku potrzebnych dodatków, jak: obszytych dziurek do guzików, guzików, pętelek, haftek, sprzączek, pasków wązkich ze skóry, pojedynczych sznurków do ściągania taśm do wiązania, kutasów, kółek i t. p. i to bez względu na materyał, z którego dodatki te są zrobione. Tego rodzaju roboty i dodatki ani nie powodują ocleniа podług Nr. 274, ani też nie dają powodu, by jednostajnie robione towary dziane były poddawane ocleniu jako szyte towary dziane i pończoszkowe. Z materyi dzianych przykrojone i szyte przedmioty, z wyjątkiem garnirowanych artykułów fantazyjnych podlegają w obrocie traktatowym ogólnym stopom celnym Nrów 200, 233, 252 lub 258. Dzianych lub pończoszkowej roboty towarów strojowych, tak jednostajnie robionych, jak i przykrojonych i szytych (garnirowanych artykułów fantazyjnych, jak naprzykład opatrzonych kokardami, ozdobami wstążkowemi, koronkami, haftami i t. p.),		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	nie należy podług powyższych Numerów odprawiać, lecz jako towary strojowe podług wyższem cłem obciążonego stroju (Nr. 274), i to biorąc za podstawę do obliczenia dodatku traktatową stopę celną, jeżeli taka dla stroju istnieje. Jeżeli zaś strój nie podlega cłu wyższemu od cła dotyczącego towaru dzianego, natenczas pozostaje tem samem bez uwzględnienia.		
	Prostolinijne ćwikle (tak zwane szwy tamburkowe) z jedwabiu lub półjedwabiu przy rękawiczkach z bawełnianych, lnianych lub wełnianych materyałów dzianych, które, po myśli taryfy ogólnej powodowałyby ocenie rękawiczek jako towarów półjedwabnych (Nr. 258), przy odprawianiu celnem w obrocie traktatowym nie wchodzą w rachubę.		
	Do towarów dzianych i pończoszkowych należą także jednostajnie robione czapki.		
z 274	Odzienie spodnie (bielizna) z krepy zdrowia:		
	a) bawełniane	100 *kg*	180·—
	b) wełniane	„	260·—
	c) całojedwabne	„	750·—
	d) półjedwabne	„	585·—
	Uwaga. Odzienie spodnie (bielizna) z krepy zdrowia stawia się odnośnie do dodatków tegoż na równi z towarami dzianymi i pończoszkowymi.		
do 274	Uwaga. Przy towarze metrycznym nie uwzględnia się szwów, za pomocą których pojedyncze raporty haftów, koronek lub haftów ażurowych, względnie części (motywy) ich w kierunku podłużnym lub poprzecznym się układa i tworzy towar metryczny. Natomiast artykuły konfekcyjne, na przykład kołnierzyki, mankiety i t. p. z kombinacyi haftów, względnie haftów ażurowych zszyte artykuły, uważane będą za towary strojowe.		
	Ogólne uwagi do klas XXII do XXVI taryfy ogólnej.		
	1. Od przędzy w osnowie czesanej lub klejonej pobiera się dodatek 5 procent do stopy celnej użytej przędzy.		
	2. Towary tkackie wszelkiego rodzaju w połączeniu z nitkami metalowemi (drutem okrągłym lub spłaszczonym), podlegają dodatkowi do cła dotyczącego towaru tkackiego, który przy towarach jedwabnych Nrów 247, 248, 250, 251 i 253, 15 procent, przy wszystkich zaś innych towarach tkackich 30 procent wynosi.		
	3. Jedwabne i półjedwabne tkaniny, opatrzone pojedynczymi tylko rąbkami, względnie pojedynczymi szwami, odprawiać się będzie, o ile nie są przedmiotami handlu towarami strojowymi, nie podług stóp celnych dla szytych przedmiotów, lecz tylko z dodatkiem 5 procent do cła od dotyczącej tkaniny.		
	4. Chusteczki, bielizna stołowa, pościel i ręczniki z przędzy bawełnianej lub przędziwa klasy XXIII. z rąbkami, które bez zaginania brzegu tkaniny, przez samo tylko obszycie tegoż, lub też przez jedno- lub kilkurazowe zagięcie brzegu tkaniny w większej lub mniejszej szerokości i przyszycie zagiętej części materyi powstały, a przytem ani nie są opatrzone robotą przerywaną (szwami ażurowymi) jakiegobądź rodzaju, ani też szwami ozdobnymi lub też w inny jaki sposób nie są ozdobione — nie podlegają z tego powodu ani stopom celnym od szytych przedmiotów, ani też dodatkowi do cła.		
	Od wyżej wspomnianych towarów na miejsce stóp celnych dla szytych przedmiotów pobierać się będzie w liczbie 5, ustępie 2,		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	ogólnych uwag do klas XXII do XXVI taryfy ogólnej przewidziany dodatek 10 procent do cła, jeżeli opatrzone są albo tylko pojedynczemi lamówkami ażurowemi (rąbkami półlaseczkowymi lub całolaseczkowymi), względnie tylko jednoszeregową przerwą, która w głębi tkaniny idzie równolegle do brzegów materyi i zupełnie w ten sam sposób co pojedyncze lamówki ażurowe, jednak bez związku z rąbkiem, za pomocą osobnych nici wyszyta została.		
281 *b)*	Plecionki, przednie, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami:		
	taśmy ze słomy (plecionki ze słomy wszelkiego rodzaju w formie taśm), bez połączenia z innymi materyałami	100 *kg*	4·60
	plecionki łubowe na sita, kapelusze, okrycia na stół i t. p. nie barwione	„	1·20
	inne przedmioty	„	36·—
z 281 *c)*	Plecionki na kapelusze tego numeru, także w połączeniu z jedwabnemi, bawełnianemi i innemi zlepionemi nitkami przędziwa (plecionki tkackie)	„	60·—
	Uwaga. Tu należą także plecionki na kapelusze z jedwabnych, bawełnianych i innych zlepionych nitek przędziwa lub z włosienia końskiego; wszystkie te, także w kombinacyach między sobą lub w połączeniu z nitkami metalowemi; następnie jedwabne, bawełniane i inne zlepione nitki przędziwa do plecionek na kapelusze.		
z 298	Druki, ogłoszenia i plakaty:		
	a) dwu- lub więcejkolorowe, albo też złotem lub srebrem drukowane, względnie na drodze fotomechanicznej sporządzone:		
	1. wielokolorowe, złotem lub srebrem drukowane, za pomocą fototypii lub też fotograficznej maszyny do szybkiego kopiowania sporządzone kopie, względnie drukiem miedziorytniczej prasy drukarskiej	„	55·—
	2. inne dwukolorowe	„	15·—
z 316	Elastyki do obuwia, jeżeli przerobione w nich przędziwo składa się:		
	a) z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu	„	180·—
	b) z innych materyałów tkackich	„	165·—
z 324	Tapety tekko i salubra z tkanin bawełnianych lub lnianych, kolorową, także bronzowaną olej zawierającą masą impregnowane lub powleczone, drukowanymi wzorami tapetowymi, względnie wytłaczanym deseniem opatrzone	„	60·—
	Uwaga. Tapety tekko i salubra, z bawełnianych lub lnianych tkanin, jednokolorowe, bez deseniu, kolorową, także bronzowaną, olej zawierającą masą impregnowane lub powleczone, odprawiane będą podług jakości tkaniny.		
330	Skóra cielęca wyprawiona, z wyjątkiem skóry lakierowanej:		
	a) barwy naturalnej	„	40·—
	b) innej barwy	„	50·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
z 344	Artykuły techniczne:		
b)	rzemienie ruchodawcze, płaskie, także pasy:		
	1. ze skóry wydębionej	100 *kg*	58·—
	2. ze skóry tłuszczem lub środkami mineralnymi wyprawionej oraz ze skór surowych	„	68·—
z 359	*a)* Towary, osobno nie wymienione, z drzewa, z przednią ażurową lub rzeźbiarską robotą; pozłacane, posrebrzane lub bronzowane towary drewniane (z wyjątkiem listw drewnianych i ram); przednio pomalowane towary drewniane	„	40·—
	Uwaga. Tu należą pomiędzy innemi także talerze na chleb, rączki do piór (z wyjątkiem artykułów jedynie pamiątkowych), puzdra na fizykalne i inne narzędzia, wieszadła na suknie i podstawniki na parasole i laski, konzole, szafki na likiery, noże i widelce do sałaty. Połączenie z wstawionem szkłem zwierciadlanem lub z szarnirami, względnie z zameczkami z niepozłacanych i nieposrebrzanych nieszlachetnych metali lub też aliaży nieszlachetnych metali pozostaje na ocenie bez wpływu.		
	b) Towary, osobno nie wymienione, z drzewa w połączeniu z przednimi materyałami, z wyjątkiem skóry i powłok z towarów tkackich	„	50·—
	c) Czcionki drewniane do plakatowego druku i t. p.	„	10·—
z 393 *c)*	Łupek w płytach rozmiaru 1·40 *m* grubości i powyżej, względnie 50 *cm* szerokości i powyżej	„	4·—
z 394 *b)* 1	Mikanit w płytach, do jakiegoś pewnego użytku nie przysposobiony .	„	7·—
z 409 *a)*	Kółka i t. p. przedmioty izolacyjne z mikanitu; płyty mikanitowe, do jakiegoś pewnego użytku przysposobione; mikanitowy papier i takież płótno	„	15·—
z 457	Pilniki, o długości rzeczącej:		
	a) ponad 250 *mm*	„	30·—
	b) od 150 do 250 *mm*	„	45·—
	c) poniżej 150 *mm*	„	45·—
do 461 *d)*	Uwaga. Tu należą także gwoździe do mebli z gładkiemi lub okrągłemi główkami, także polerowane.		
z 467	Gręple wszelkiego rodzaju; grzebienie tkackie, zęby grzebieni tkackich, także w wiązkach lub pierścieniach; trzony tkackie; maillons; wszystkie te także niklowane	„	65·—
z 470	Sprężyny stalowe (Rachelfedern)	„	10·—
z 479 *b)*	Gnypy szewskie, także z ordynarnymi fałdami	„	40·—
z 485	Gwoździe do mebli z ukształtowanemi, także niklowanemi główkami z nieszlachetnych metali	„	95·—
	Uwaga. Tu należą także gwoździe do mebli z pozłacanemi i posrebrzanemi główkami.		
z 515	Towary, osobno nie wymienione, z cynku i aliaży cynku, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami:		
a)	zwyczajnie obrobione:		
	1. lane ozdoby architektoniczne	„	45·—
	2. inne	„	55·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
z 517	Sprężyny (Rachelfedern) z nieszlachetnych metali i aliaży metali . .	100 *kg*	10·—
z 528 *c)* i *d)*	Turbiny wodne wagi od sztuki od 50 do 1000 cetnarów metrycznych	„	19·—
532	Maszyny do przysposabiania i przerabiania bawełny wraz z maszynami należącemi do przędzenia i skręcania w nici tejże, o ile nie należą do następnego numeru	„	5·—
z 534	Warsztaty tkackie i do robót dzianych, następnie maszyny pomocnicze dla robót tkackich i dzianych:		
	a) warsztaty tkackie i maszyny pomocnicze do tkania jedwabiu z wyjątkiem maszyn szlichtowych i osnowowych	„	10·—
	b) warsztaty rzemienne, gurtowe i wężownice	„	5·—
	c) warsztaty tkackie, o ile do *b)* nie należą; maszyny pomocnicze do robót dzianych; maszyny szlichtowe i osnowowe	„	10·—
z 538	Właściwa maszyna do wyrobu papieru z przyrządem do suszenia; maszyny do ciasta	„	12·—
	Chłodnice, wagi od sztuki ponad 100 *q*	„	16·—
	Warsztaty walcowe	„	18·—
	Uwagi do klasy XL taryfy ogólnej.		
	1. Przy taryfowaniu maszyn, przyrządów lub części ich składowych, połączenia z innymi materyałami pozostają bez uwzględnienia.		
	2. Jako części maszyn lub przyrządów odprawiać należy także osobno nie wymienione przedmioty, które do żadnego innego użytku się nie nadają, jak do składania maszyn, względnie przyrządów.		
539	Dynamomaszyny i elektromotory (z wyjątkiem motorów automobilowych), także w nierozdzielnem połączeniu z mechanicznemi urządzeniami lub przyrządami; transformatory (obrotowe lub stałe przekształcacze), także z przyrządem na oliwę; wagi od sztuki:		
ex *b)*	więcej jak 2 *q* do 5 *q*	„	32·—
c)	więcej jak 5 *q* do 30 *q*	„	27·—
d)	więcej jak 30 *q* do 80 *q*	„	25·—
e)	ponad 80 *q*	„	20·—
543	Przyrządy elektryczne i elektro-techniczne urządzenia (regulatory, opory, przyrządy do łączenia i zamykania prądu itp.), osobno nie wymienione, wagi od sztuki:		
	a) 10 *kg* lub poniżej	„	120·—
	b) więcej jak 10 *kg* do 25 *kg*	„	80·—
	c) więcej jak 25 *kg* do 2 *q*	„	45·—
	d) więcej jak 2 *q*	„	30·—
	Uwaga do klas XL i XLI taryfy ogólnej. Przy maszynach i przyrządach tych klas taryfy, które po szczególnie zniżonej stopie celnej odprawiać się ma, jeżeli wchodzą z przeznaczeniem do pewnego rodzaju użycia, należy, gdy je handlarze sprowadzają, zabezpieczyć różnicę pomiędzy stopą ogólną a traktatową stopą zniżoną. Złożone zabezpieczenie zwraca się, jeżeli		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	w przeciągu roku przedłożony zostanie dowód, że maszyna, względnie przyrząd do celu, do którego były przeznaczone, rzeczywiście użyte zostały.		
	Maszyny i przyrządy, dla których nie przewidziano takiego celu użycia, odprawiać się będzie po traktatowej stopie celnej także i wtedy, jeżeli wchodzą dla handlu.		
z 562 *a*	Płyty, blachy i drut ze złota	1 *kg*	2·40
z 567	Łańcuchy złote wszelkiego rodzaju	„	24·—
574	Instrumenty, matematyczne i fizykalne, także mierniki szybkości . .	„	1·50
z 576	Maszynowe przyrządy głosowe i podobne im, jak fonografy, gramofony itp.	100 *kg*	24·—
z 582	Mechaniczne werki grające, z puzdrem lub bez tegoż, bez różnicy wagi; części takichże	„	24·—
585	Zegarki kieszonkowe:		
a)	1. ze złotemi kopertami	sztuka	2·—
	2. z kopertami w mniejszej części złotemi	„	1·60
	3. ze srebrnemi kopertami, pozłacane, lub też z pozłacanymi, względnie platerowanymi brzegami, kabłąkami lub główkami	„	1·20
	4. z innemi kopertami, złocone lub też z pozłacanymi, względnie platerowanymi brzegami, kabłąkami lub główkami	„	—·60
b)	1. ze srebrnemi kopertami	„	1·20
	2. z posrebrzanemi kopertami	„	—·60
c)	z innemi kopertami	„	—·60
	Uwaga. Po cłach traktatowych, na które się dla tych numerów zgodzono, dopuszczać się będzie, bez względu na ich wielkość, wszystkie zegarki kieszonkowe, także z grającymi werkami, repetyerami lub z budzidłami.		
586	Koperty:		
a)	1. złote	„	1·60
	2. w mniejszej części ze złota	„	1·—
	3. srebrne, pozłacane lub z pozłacanymi, względnie platerowanymi brzegami, kabłąkami lub główkami	„	—·50
	4. inne, pozłacane lub z pozłacanymi, względnie platerowanymi brzegami, kabłąkami lub główkami	„	—·25
b)	1. srebrne	„	—·50
	2. posrebrzane	„	—·25
c)	inne	„	—·25
	Uwaga. Środkowe części kopert zegarowych (tak zwane carrures) odprawiać należy, nawet jeżeli i bez kopert wchodzą, jak zupełne koperty.		
587	Mechanizmy do zegarków kieszonkowych, także platyny do takichże mechanizmów, oraz surowe werki (ebauches)	„	—·60

Numer austryacko-węgierskiej taryfy celnej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
588	Garnitury do zegarków kieszonkowych:		
a)	nie posrebrzane i nie pozłacane	100 *kg*	110·—
b)	posrebrzane lub pozłacane	„	240·—
z 589	Zegary elektryczne wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem należących do Nr. 585	„	240·—
z 599 *o)*	Chloran potasowy i sodowy	„	10·—
z 602 *e)*	Sól cynowa (chlorek cyny) i inne wytwory cynowe	„	12·50
z 614	Mąka krochmalowa (klej); klej szewski	„	16·—
z 622	Kwasy garbarskie (tanina); kwas galasowy, także pyrogalasowy . .	„	24·—
625	Barwiki smołowe:		
	a) barwiki alizarynowe	—	bez opłaty
	b) barwiki azo i siarczane	—	od wartości 12%
	c) wszelkie inne	—	od wartości 12%
	Uwagi.		
	1. Jeżeli przy stosowaniu tych stóp celnych podług wartości wypadnie należytość, przy farbach azo i siarczanych 45 K, przy innych barwikach smołowych 25 K za 100 *kg* przekraczająca, w takim razie pobierać należy cło podług tej stopy 45 K, względnie 25 K.		
	2. Jeżeli strona oświadczy gotowość do uiszczenia cła w kwocie 45 K od farb azo i siarczanych, względnie w wysokości 25 K od 100 *kg* innych barwików smołowych, w takim razie odstąpi się od deklaracyi wartości towaru.		
z 626	Lak walcowaty	100 *kg*	20·—
630	Środki lecznicze, przysposobione, jakoteż wszelkie materyały, po których z napisów ich, etykiet, opakowań itp. poznać można, że są środkami leczniczymi dla ludzi, a także dla zwierząt; wata do celów leczniczych przysposobiona i opatrunki:		
	a) szyny gipsowe, także w puszkach (patent Dr. W. Sahli)	„	6·—
	b) inne	„	57·—
z 637 *a)*	Adryanopolski barwik, czerwony olejny	„	8·—
647	Książki, druki, także kalendarze z literackimi dodatkami, gazety, mapy (naukowe), nuty, papier, zapisany, akta i manuskrypty	—	bez opłaty
648	Miedzio- i staloryty, litografie, drzeworyty, kolorowy druk artystyczny itp.; te wszystkie z wyjątkiem do Nr. 299 należących, hurtownych wyrobów fabrycznych obrazów drukowanych; fotografie	—	bez opłaty
	Uwagi do klasy L taryfy ogólnej.		
	1. Książki, kalendarze, obrazy (z wyjątkiem należących do Nr. 299 hurtownych wyrobów fabrycznych obrazów drukowanych), nuty itp., broszurowane lub w papier, tekturę, płótno introligatorskie lub skórę oprawione, odprawiać należy podług Nr. 647, względnie 648 bez opłaty. Znajdujące się ewentualnie przy tychże zamki (klamry) lub okucia z nieszlachetnych (także pozłacanych lub posrebrzanych) metali pozostają bez uwzględnienia.		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
	Druk złoty i srebrny oraz brzegi złote i srebrne, przy taryfowaniu oprawionych książek itd. Nr. 647, tudzież przy taryfowaniu należących do 648 obrazów w rachubę nie wchodzą. Książki, kalendarze, obrazy, nuty itd. w oprawach, całe lub po części z innych zwyczajnych lub przednich, albo też z najprzedniejszych materyałów odprawiać należy podług odnośnych numerów klasy XXIX taryfy ogólnej. Oprawy, teki, kartony itp., w które wkłada się lub wsuwa książki, obrazy itd. odprawiać się będzie osobno podług jakości materyału także i wtedy, jeżeli widocznem jest, że należą do włożonych, względnie wsuniętych książek, obrazów itd. Natomiast nie bierze się w rachubę używanych w handlu, jedynie do ochrony w czasie transportu służących okładek z surowej tektury, także z etykietami, następnie przy książkach do modlenia i nabożeństwa tego rodzaju okładek z kartonu, także papierem wyciskanym lub kolorowym powleczonych. 2. Arkusze z obrazkami dla dzieci i inne obrazki Nr. 299, także z krótkim tekstem, oprawione, tudzież książki z obrazkami dla dzieci odprawiać należy nie podług Nr. 648, lecz w myśl postanowień klasy XXIX taryfy ogólnej. Obrazki razem z książkami oprawione, nawet jeżeli należą do Nr. 299, tudzież ryciny w tekście książek umieszczone, pozostają bez wpływu na oclenie; druki tego rodzaju odprawia się podług Nr. 647.		

Karta przemysłowo-legitymacyjna

dla kupców podróżujących.

Na rok 19 . . L. karty . .

(Herb.)

Ważna w Monarchii austryacko-węgierskiej, w księstwie Liechtenstein i w Szwajcaryi.

Posiadacz:

(Imię i nazwisko.)

(Nazwa miejsca), dnia . . . . . 19 . .

(Pieczęć.) (Władza.)

Podpis.

Poświadcza się niniejszem, że posiadacz tej karty . . . . . jest właścicielem (rodzaj fabryki lub handlu) w . . . . . pod firmą . . . . . jest agentem podróżującym firmy . . . . . w . . . . . która posiada tamże (oznaczenie fabryki lub handlu).

Nadto, ponieważ posiadacz zamierza starać się o zamówienia towarów i zakupowywać towary na rachunek tej firmy, jakoteż następując . . $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$ (rodzaj fabryki lub handlu) w . . . . . poświadcza się, że za wykonywanie przemysłu rzeczon . . $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$ w kraju tutejszym podatki prawnie istniejące mają być opłacone.

Opis osoby posiadacza:

Wiek: . . . . . .
Wzrost: . . . . . .
Włosy: . . . . . .
Znaki szczególne: . . . . . .

Podpis posiadacza:

Uwaga: Z wierszy podwójnych wypełnić należy w formularzu, w którym powinno być miejsce do tego odpowiednie, górny lub dolny, stosownie do okoliczności zachodzącego przypadku.

Przestroga.

Posiadacz tej karty ma prawo, w miarę przepisów, obowiązujących na obszarze każdej ze Stron traktat zawierających, starać się o zamówienia towarów i zakupowywać towary jedynie na objazdach i wyłącznie na rachunek wyż rzeczon . . $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$. Wolno mu wozić z sobą tylko próbki, nie zaś same towary.

Dodatek.

Celem przyznania obszarom pogranicznym tych ułatwień, których potrzeby obrotu codziennego wymagają, Strony traktat zawierające zgodziły się, jak następuje:

1. W obrocie przez austryacko-szwajcarską granicę wolne są tak od wszelkich ceł dowozowych, jak i wywozowych, tudzież od obowiązku uiszczania należytości stemplowej przy kwitach celnych:

a) wszelkie ilości towarów, od których łączna suma pobrać się mających należytości wynosi mniej jak 10 halerzy, względnie 10 rap;

b) trawa, siano, słoma, mierzwa, mech, zielsko pastewne, sitowie i trzcina zwyczajna, rośliny żyjące (latorośle i odłożone szczepy winne), zboże w kłosach, owoce strączkowe z całem zielem, niemiędlony len i konopie, owoce świeże (także świeże winogrona stołowe w pakach co najwięcej 10 kilogramów wagi), świeże jarzyny i kartofle;

c) krew zwierzęca;

d) jaja wszelkiego rodzaju;

e) mleko, także zsiadłe (twaróg);

f) surowe płody leśne, drzewo, węgle drzewne, kamienne, brunatne, torf i węgiel torfowy;

g) kamienie na budowę i kamienie łomowe, kamienie brukowe i naturalne młyńskie, żużel, żwir, piasek, wapno i gips, margiel, glina i wogóle wszelkie rodzaje zwyczajnej ziemi na cegły oraz garnki, fajki i naczynia;

h) zwyczajne cegły dachówki i murówki (to jest z wykluczeniem dachówek falcowanych), jednak tylko na potrzebę mieszkańców pogranicznych obszarów;

i) otręby, sansa (wyciśnięte, zupełnie suche łupiny z oliwek, makuchy i inne pozostałości z wyciśniętych i wywarzonych owoców, jakoteż nasion olejnych;

k) wyługowany popiół roślinny i popiół węgla kamiennego, nawóz (także guano i sztuczny nawóz), braha, śmiecie, skorupy z towarów kamiennych i glinianych; odpadki złota i srebra, muł;

l) z zastrzeżeniem, że w razie nadużycia ulga ta zostanie dla dotyczących zniesiona lub ograniczona: chleb i mąka w ilości co najwięcej 10 kilogramów,

świeże mięso w ilości co najwięcej 4 kilogramów,

ser w ilości co najwięcej 2 kilogramów,

świeże masło w ilości co najwięcej 2 kilogramów,

o ile towary te nie nadchodzą dla mieszkańców granicznego powiatu jako posyłki pocztowe.

Uwolnienia powyższe nie obejmują płodów (wyrobów), będących przedmiotami monopolów państwowych jednej ze Stron traktat zawierających lub też przeznaczonych do wyrobu zmonopolizowanych towarów: dla tych zastrzega się osobne postanowienia.

2. Następnie przyznaje się uwolnienie od ceł dowozowych i wywozowych tudzież zezwala się na wolny obrót poza drogami celnemi: dla bydła roboczego, narzędzi do uprawy roli łącznie z maszynami rolniczemi, oraz dla sprzętów i ruchomości, które na granicy mieszkający rolnicy do roboty w polu lub też przesiedlając się poza linię celną wprowadzają lub wywożą.

Tak samo pozwala się obywatelom Stron traktat zawierających, którzy na obszarze austryackim lub w księstwie Liechtenstein, względnie na szwajcarskim obszarze majętności gruntowe posiadają i do nich celem przedsiębrania roboty polnej się udają, tak dla siebie jak i robotników swoich, bez opłaty przeprowadzać przez granicę środki spożywcze i napoje w ilości odpowiadającej dziennej potrzebie od każdej osoby.

Następnie wolne także od cła przy dowozie do Szwajcaryi i przy powrocie na obszar austryacki są zwierzęta (woły, krowy i jałownik), które do użytku jako bydło robocze wprowadza się z obszaru austryackiego do Samnaunertal i do Münstertal na pewien przez interesenta oznaczony czas, nie dłuższy jednak, jak dwa lata.

3. Pod warunkiem zobowiązania się do ponownego wywozu i przestrzegania przepisów celnych, które Rządy Stron obydwu we wzajemnem porozumieniu uznają za stosowne ustalić, przyznaje się czasowe, zupełne uwolnienie od cła przy dowozie i wywozie dla: drzewa, dębnicy garbarskiej (kory), zboża, rzepaku olejnego, konopi, lnu i innych tym podobnych rolniczych ziemiopłodów, które z jednego obszaru celnego na drugi do mielenia, rznię-

cia, tłuczenia, tarcia i t. d. się sprowadza i następnie zmielone, porznięte, utłuczone, utarte i t. d. napowrót do pierwszego obszaru wywozi. Tak samo dla dzwonów i czcionek do przetapiania, dla słomy do plecenia, wosku do bielenia, dla odpadków jedwabiu do czesania; następnie dla skór i błamów z Engadin, Samnaunertal i Münstertal do garbowania na austryackim obszarze.

W przypadkach *sub* 3 ustalać się będzie wagę z odpowiedniem uwzględnieniem powstającego przy przerabianiu zaniku.

Strony traktat zawierające zastrzegają sobie, że we wzajemnem porozumieniu, w miarę nasuwającej się rzeczywistej potrzeby, rozwijać będą dalej wspomniany w punkcie 3 obrót, tyczący się obrabiania w obrębie granicznego powiatu.

4. Wolne od ceł tak dowozowych jak wywozowych są także ziemiopłody tej części posiadłości, która linią graniczną oddzielona jest od budynków mieszkalnych lub gospodarskich, gdy się je do tych budynków przewozi.

5. Przyznane pod 1, 2, 3 i 4 ulgi są jednak ograniczone na mieszkańców i płody pasu wzdłuż granicy, który w Austryi i Liechtensteinie obejmuje powiat graniczny, w Szwajcaryi zaś rozciąga się na przestrzeń aż do 15 kilometrów od granicy.

Zgodzono się, że cały Münstertal łącznie z gminą Cierfs uważać się będzie za pas graniczny.

Strony traktat zawierające porozumieją się co do zarządzeń, przy których przestrzeganiu — w pewnych okolicach, gdzie się to za potrzebne uzna — pozwalać będzie można w poszczególnych przypadkach na przejście przez granicę także poza drogami celnemi dla takich przedmiotów, które w Monarchii austryacko-węgierskiej i Szwajcaryi wolne są od cła tak przy dowozie jak i wywozie.

6. Grube, tyrolskie towary pończoszkowe (pończochy, skarpetki, rękawiczki i t. p.) z Patznauer-, Montafoner- i Stansertal, jakoteż w Tyrolu wyrobiony loden (gatunek sukna grubego) wpuszczać się będzie przy dowozie do Szwajcaryi przez komory celne w St. Margarethen, Buchs i Martinsbruck — które opatrzy się wzorami tych towarów — w ograniczonej ilości rocznej za złożeniem dowodu ich pochodzenia przez przedłożenie świadectw władzy miejscowej miejsca wyrobu, z tytułu ułatwienia w pogranicznym obrocie po zniżonych stopach celnych, i to: towary pończoszkowe po stopie celnej 30 franków za 100 kilogramów a loden po stopie celnej 45 franków za 100 kilogramów. Ilość, której ułatwienie celne dotyczy, wynosi 250 cetnarów metrycznych na rok, z czego komory celne St. Margarethen i Buchs odprawiać mogą po 57 cetnarów metrycznych towarów pończoszkowych i po 57 cetnarów metrycznych lodenu, zaś komora celna Martinsbruck 11 cetnarów metrycznych towarów pończoszkowych a 11 cetnarów metrycznych lodenu. Jeżeli towary wspomniane wożą z sobą sami handlarze względnie domokrążcy, natenczas nie wymaga się osobnego poświadczenia pochodzenia dla każdorazowo przedkładanej ilości, lecz uważa się za wystarczające — jeżeli charakterystyczne znaki towaru zgadzają się z wzorami w komorze się znajdującymi — poświadczenie władzy miejscowej, zawierające łączną ilość dotyczących towarów, które handlarz lub domokrążca z miejsc wyrobu z sobą wywiózł.

Przy dowozie z przeciwległego austryackiego powiatu granicznego jakoteż z Liechtensteinu do Szwajcaryi dopuszczać się będzie za złożeniem dowodu tego pochodzenia:

piłą rżnięte towary z drzewa szpilkowego, Nru 237 szwajcarskiej taryfy celnej, aż do największej ilości rocznej 80.000 cetnarów metrycznych po stopie 70 rap za 100 kilogramów;

gotowe części podłogi do układania parkietów, niesklejone, Nru 242 szwajcarskiej taryfy celnej, aż do największej ilości rocznej 2500 cetnarów metrycznych po stopie 3 franki za 100 kilogramów.

7. Wszystkie mosty na Renie będą nieustannie otwarte dla obrotu osobowego; obrót osobowy na promach Renu jak i odprawianie podpadających cłu towarów odbywać się jednak będzie tylko w pewnych, na to wyznaczonych godzinach.

8. Dozwolony jest przechód bydła i towarów przez Szwajcaryę doliną Samnauer Tal do Patznauner Tal i na odwrót, jakoteż przechód bydła i towarów ze Szwajcaryi przez Austryę do Samnauner Tal i na odwrót i to tak przez komory celne Martinsbruck i Spissermühl, jak i przez komorę Schalkelhof do Spissermühl.

W następstwie tego pozwolenia na przechód ze Szwajcaryi przez Austryę do Samnauner Tal i na odwrót i zawartej w niem gwarancyi istnienia austryackich komór celnych Spissermühl i Schalkelhof, ogranicza się na czas trwania tego traktatu zastrzeżone w artykule IV. szwajcarsko-austryackiej ugody z dnia 14. lipca 1868, tyczącej się uregulowania granicy, zneutralizowanie drogi od szwajcarskiej granicy koło dawnego mostu Alt-Finstermünzbrücke przez Schalkelhof lub Schergenhof do Spissermühl na granicy Samnau (artykuł II., lit. *b* wspomnianej ugody) w ten sposób, że droga ta, o ile się na austryackim obszarze znajduje, podlegać ma austryackiej kontroli celnej, jakoteż przepisom

celnym, obowiązującym na austro-węgierskim obszarze celnym. Wyjęte od tego są szwajcarskie urzędowe osoby podczas urzędowych czynności, funkcyonaryusze straży pogranicznej, organa policyjne i osoby wojskowe w uniformie służbowym z bronią lub bez broni.

Zresztą po myśli postanowień artykułu IV. ugody tyczącej się uregulowania granicy ma i nadal na wspomnianej drodze panować wolność dla obrotu.

Po upływie obecnego traktatu, w razie, gdyby postanowienia tego artykułu dodatkowego nie miały być we wzajemnem porozumieniu odnowione, obowiązywać mają znowu w całej swej osnowie postanowienia ugody, tyczącej się uregulowania granicy z dnia 14. lipca 1868.

Zapewnione przy przebywaniu leżącej na austryackim obszarze części drogi od dawnego mostu Alt-Finstermünzbrücke przez Schalkelhof lub Schergenhof do Spissermühl uwolnienie od rewizyi dla szwajcarskich osób wojskowych w uniformie służbowym — uzbrojonych lub nieuzbrojonych — przywiązane jest do warunku, że dotyczące osoby wykażą się na austryackich komorach celnych Spissermühl i Schalkelhof certyfikatem upoważnionych do tego szwajcarskich organów, że albo zostały powołane do odbycia służby wojskowej w Szwajcaryi lub też z tejże służby do swoich miejsc zamieszkania wracają.

Rząd szwajcarski poda Rządowi austryackiemu te szwajcarskie organa, które mają być upoważnione do wystawiania wyżej wspomnianych certyfikatów.

9. Upoważnia się austryackie komory celne Taufers, Martinsbruck, Schalkelhof, Spissermühl i Ischgl do przechodowego odprawiania wszystkich towarów jakoteż bydła.

10. Obrót pomiędzy Münstertal a Unterengadin przez Avignatal, z pominięciem jednak Taufers, jest dla towarów i bydła dozwolony. Do przestąpienia miejscowości Taufers wymaganem jest w każdym pojedynczym przypadku osobne pozwolenie c. k. komory celnej Taufers.

11. Wyposażona przywilejami głównej komory celnej II. klasy austryacka poboczna komora celna I. klasy w Martinsbruck nie dozna na czas trwania traktatu ograniczenia swoich obecnych kompetencyi.

12. Od cła dowozowego wolne są lekarstwa, które osoby stanu lekarskiego po myśli umowy z dnia 29. października 1885 do wykonywania praktyki na granicznych pasach uprawnione — w miarę odnośnych, na dotyczącym obszarze obowiązujących przepisów sanitarnych przy sobie mają lub też z przydaniem recept dla swych pacyentów z apteki domowej wydają.

Protokół końcowy.

Podpisując traktat handlowy, zawarty na dniu dzisiejszym pomiędzy Austro-Węgrami i Związkiem szwajcarskim, zgodzono się na następujące układy, które zaprotokołowane zostały i mają stanowić istotną część samego traktatu:

Do artykułu 1.

Od opłat wchodowych i wychodowych przy przejściu z obszarów jednej Strony na obszary drugiej Strony obustronnie wolne są zupełnie:

1. Przedmioty sztuki, wchodzące dla publicznych zakładów sztuki i zbiorów.

2. Karty z próbkami i próbki w odcinkach lub też próbki, które tylko jako takie do użytku się nadają, wyjąwszy jednak próbki artykułów żywności i środków spożywczych.

3. Używane przedmioty przybyszów dla własnego użytku. Uwolnienie od opłat wchodowych i wychodowych ma być stosowane i do tych, we wszystkich ich częściach używanych maszyn, które z powodu założenia lub też dalszego rozwinięcia zakładu filialnego na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających dla własnego użytku z głównego zakładu na obszarach drugiej traktat zawierającej Strony się wprowadza, jeżeli z tem połączone jest przesiedlenie czy to właściciela fabryki, względnie, gdy ich jest więcej, przynajmniej jednego z nich lub też kierownika ruchu. Uwolnienia takich maszyn od opłaty celnej udzielić jednak może w każdym poszczególnym przypadku tylko kierująca Władza.

Następnie, na mocy osobnego pozwolenia jako przedmioty wyprawy, podarunki ślubne lub weselne wchodzące, także nowe rzeczy, o ile przeznaczone są dla osób przynależnych do jednej Strony, które z powodu wejścia w związki małżeńskie z osobą, zamieszkałą na jednym z obszarów drugiej Strony, siedzibę swoją na obszar tejże drugiej Strony przenoszą.

4. Na mocy osobnego pozwolenia używane rzeczy, które dowodnie jako spadek wchodzą.

Od uwolnienia od opłaty celnej pod liczbą 3 i 4 wyjęte są artykuły żywności i środki spożywcze, nieprzerobione przędziwo i towary z przędziwa, jakoteż wszelkie inne do dalszego przerobienia przeznaczone wyroby, surowe materyały wszelkiego rodzaju i zwierzęta.

5. Przedmioty do użytku wszelkiego rodzaju, także nowe, które podróżni, łącznie z woźnicami, żeglarzami i ludźmi okrętowymi dla własnego użytku lub też do wykonywania swego zawodu z sobą w podróży wożą, względnie, które dla nich na ten cel naprzód wysłano albo też im później przesłano; tak samo zwierzęta żyjące, których przejezdni artyści używają do wykonywania swego zawodu lub też wystawiania na widok.

Dalej wracające z zagranicy kufry używane, torby podróżne i wszelkie inne sprzęty podróżne, jeżeli w nich za granicę wywiezione zostały przedmioty, służące do użytku podróżnych.

Następnie artykuły żywności, które podróżni, łącznie z woźnicami dla własnego użytku w czasie podróży z sobą wiozą, tak samo środki żywności sterników i ludzi okrętowych, dla tych jednak co najwyżej w ilości obliczonej na dwa dnie.

6. Środki przewozowe wszelkiego rodzaju, łącznie z należącymi do nich przedmiotami opatrzenia, które przy wchodzie przez granicę celną służą do przewozu osób, względnie transportu towarów i tylko z tego powodu bywają wprowadzane, względnie wpierw przy wywozie do tego celu użyte, z zagranicy wracają; także środki przewozowe, przeznaczone do wywozu osób lub towarów za granicę.

Konie i inne zwierzęta, łącznie z należącymi do nich szorami i derami, jeżeli służą do jazdy wierzchem, do jazdy wozami wszelkiego rodzaju lub też do noszenia towarów i z tego powodu jedynie przechodzą przez granicę, względnie, jeżeli z zagranicy wracają, gdy wpierw przy wychodzie w sposób podany użyte zostały; także konie i inne zwierzęta, jeżeli przeznaczone są do przetransportowania za granicę osób, środków komunikacyjnych lub towarów.

Środki przewozowe wszelkiego rodzaju, oraz konie i inne zwierzęta podróżnych także i w tym razie, jeżeli w chwili dowozu nie spełniają roli środka komunikacyjnego, o ile są na to dowody, że już przedtem do użytku właścicielom swoim służyły i do ich dalszego użytku są przeznaczone.

Jeżeli w przypadkach oznaczonych środki przewozowe lub zwierzęta pozostaną na stałe w kraju, natenczas podpadają opłacie celnej.

Wieziona na spotrzebowanie w czasie podróży pasza dla oznaczonych w ustępie 2 i 3 zwierząt w ilości odpowiadającej liczbie zwierząt i przypuszczalnemu czasowi trwania podróży, co najwięcej jednak na przeciąg czasu dwóch dni.

Do artykułu 4.

Zgodzono się, by porozumienie co do warunków i formalności, z którymi wspomniane w artykule 4 ułatwienia w obrocie są związane, załatwiane były w drodze bezpośredniej korespondencyi pomiędzy interesowanymi Rządami; przytem powodować się należy, nie naruszając dalej idących autonomicznych ułatwień, następującemi zasadami.

§ 1. Przedmioty, dla których korzystać się chce z uwolnienia od cła, muszą być na komorach celnych podług gatunku i ilości zgłaszane i do rewizyi przedkładane.

§ 2. Odprawianie wywiezionych i napowrót sprowadzanych, względnie sprowadzonych i napowrót wywożonych przedmiotów odbywać się winno z reguły na tych samych komorach celnych, bez względu na to, czy znajdują się na granicy lub też w głębi kraju.

§ 3. Powrotny wywóz i dowóz można uczynić zawisłym od przestrzegania odpowiednich terminów i zarządzić w razie niedotrzymania tych terminów pobór opłat ustawowych.

§ 4. Dozwolonem jest żądać zabezpieczenia opłat przez złożenie kwoty w wysokości tychże lub w inny odpowiedni sposób.

§ 5. Różnice w wadze, powstałe przez naprawy lub też przez obrobienie przedmiotów należy w słuszny sposób uwzględniać a za nieznaczne różnice opłaty nie pobierać.

§ 6. Strony traktat zawierające starać się będą, by odprawianie celne odbywało się z możliwie największem ułatwieniem.

§ 7. Każda ze Stron traktat zawierających oznacza dla obszarów własnych te urzędy, które uprawnione są do odprawiania przy dowozie i wywozie podlegających opłacie celnej przedmiotów, które podróżujący kupcy jako próbki wprowadzają.

Próbki kupców podróżujących, jakoteż używane już opakowania wywożone być mogą z powrotem także przez inny urząd, jak ten, przez który dowóz miał miejsce.

Przy dowozie należy stwierdzić kwotę, jaka ciąży na próbkach jako cło dowozowe, a kupiec podróżujący albo złoży ją w gotówce lub też zupełnie zabezpieczy w urzędzie odprawiającym. Celem zabezpieczenia tożsamości należy, o ile się to da uczynić, pojedyncze próbki w odpowiedni sposób — i to bezpłatnie — poznaczyć za pomocą wyciśnięcia stempla lub też za pomocą zawieszonego ołowiu, względnie pieczęci.

Dokument odprawy, co do którego każdy z interesowanych Rządów wyda bliższe zarządzenia, ma zawierać:

a) spis wprowadzonych próbek, w którym podane będą rodzaj towaru i takie szczególniejsze znamiona, które do zabezpieczenia tożsamości się nadają;

b) cło dowozowe na próbkach, jakoteż zaznaczenie, czy cło to gotówką złożone lub też zabezpieczone zostało;

c) rodzaj oznaczenia;

d) termin, po upływie którego — o ile nie zostanie przedłożony dowód, że wzory już przedtem za granicę napowrót wywiezione, względnie w pakowni złożone zostały — deponowane cło dowozowe ma być zarachowane lub też z danego zabezpieczenia ściągnięte.

Termin ten nie może przekraczać jednego roku.

e) Jeżeli próbki przedłożone zostaną w urzędzie umocowanym do odprawiania celem ponownego wywozu względnie złożenia ich w pakowni przed upływem wyznaczonego terminu (*d*), natenczas urząd ten ma się przekonać, czy są to te same przedmioty, które były przy dowozie odprawiane. O ile pod tym względem żadne wątpliwości się nie nasuwają, urząd potwierdza wywóz względnie złożenie i zwraca złożone przy dowozie cło wchodowe, względnie zarządza, co potrzeba, celem uwolnienia danego zabezpieczenia.

§ 8. Celem jak największego ułatwienia w obrocie przez wspólną granicę bydła pastewnego, bydła do przezimowania, na karmienie lub tuczenie, bydła roboczego lub też bydła pędzonego na targi, ułożyły Strony traktat zawierające następujące postanowienia:

I. Weterynarno-policyjne postępowanie graniczne z bydłem targowem, pastewnem, roboczem, bydłem na przezimowanie, na karmienie lub tuczenie odbywać się będzie stosownie do przepisów wewnętrznego ustawodawstwa tego Państwa, do którego dowóz na paszę, do roboty, na przezimowanie, karmienie, tuczenie lub na targi ma miejsce, chyba, że pod tym względem osobna ugoda nastąpiła.

Pod tym warunkiem i o ile tenże nie nakłada ograniczeń, może bydło targowe, pastewne, robocze, na przezimowanie, karmienie lub tuczenie wchodzić wzdłuż granicy celnej przez każdą komorę.

II. Gdyby spędzanie bydła pastewnego i roboczego do komory granicznej z przyczyn miejscowych bez wielkich niedogodności dla stron było niewykonalnem, można pozwolić, by tylko prowizoryczne zgłoszenie do wchodu i występu w komorze granicznej się odbyło, kontrolę zaś samą wchodu i występu na podstawie otrzymanych od granicznej komory deklaracyi wykonały organa straży skarbowej, względnie straży granicznej.

Deklaracye te oddział straży skarbowej opatrzy potwierdzeniem stwierdzenia i zwróci je komorze granicznej.

III. Gdyby i pod II. oznaczone zgłoszenie napotykało na wielkie trudności z powodu za wielkiego oddalenia komory granicznej od miejsca wchodu lub występu bydła pastewnego lub roboczego, względnie dla braku połączenia komunikacyjnego, w takim razie mogą być oddane deklaracye wchodowe i występowe wysłanemu w tym celu do miejsca przechodu bydła na granicy organowi straży skarbowej, którego obowiązkiem będzie prowadzić zapiski.

Funkcyonaryusze wysyłani przez austryacką lub szwajcarską komorę po odbiór wchodowych lub występowych deklaracyi i na oględziny do miejsca, położonego poza obrębem urzędowej ich siedziby, mają prawo tylko do zwyczajnych wynagrodzeń kosztów podróży, względnie do odszkodowań, przewidzianych rozporządzeniami służbowemi własnego kraju i płaceni będą za każdy dzień raz tylko, bez względu na ilość deklaracyi, względnie bydła.

Funkcyonaryusze ci mają osobie składającej deklaracyę, wręczyć poświadczenie.

Jeżeli kilku posiadaczy połączyło swe bydło, by je wspólnie poddać oględzinom, wspomnieni funkcyonaryusze jednemu z nich wydadzą to poświadczenie.

IV. Bydło, które na poblizkie pastwiska lub do roboty przez granicę celną się przeprowadza i które tego samego dnia jeszcze wraca, nie podlega urzędowo-celnemu postępowaniu; należy jednak obrót ten celem zapobieżenia nadużyciom w odpowiedni sposób nadzorować.

V. Przy powrocie zwierząt przez granicę celną stwierdzać należy ich tożsamość i liczbę sztuk. Jeżeli okaże się różnica w jakości zwierząt, w takim razie przy wystąpieniu z powrotem pobiera się taryfowe cło dowozowe za niedostawione zwierzę, zaś przy wchodzie z powrotem od zwierzęcia zastępczego.

Jeżeli różnica okaże się w liczbie sztuk bydła, natenczas pobierać się będzie przy powrotnym występie cło wchodowe od brakującego bydła a przy powrotnym wchodzie cło wchodowe od bydła nadliczbowego.

Jeżeli jednak przy ponownem dostawieniu zwierząt brak zostanie prawidłowo deklarowany

a przedłożone urzędowe potwierdzenie wykaże, że spowodowany został nieszczęśliwym wypadkiem, w takim razie nie pobiera się cła za brakujące zwierzęta.

VI. W przypadku, gdy zwierzęta napowrót wchodzą lub występują przez granicę celną dopiero po upływie terminu ustalonego przy występowej, względnie wchodowej deklaracyi, natenczas postępować się będzie co do wchodu po myśli ustaw celnych, chyba, że spóźnienie zostanie usprawiedliwione nadzwyczajnemi okolicznościami a właściwy urząd gminny to należycie potwierdzi.

VII. Postanowienia pod V. i VI. znajdą także zastosowanie do bydła pędzonego z powiatów pogranicznych na targi, oraz do tego bydła, które się przez granicę przeprowadza na przezimowanie, na karmienie lub tuczenie.

VIII. Przyznane dla bydła pastewnego, roboczego, targowego lub bydła na przezimowanie, karmienie lub tuczenie przy przechodzie przez granicę uwolnienie od cła stosować się będzie także do odpowiedniej ilości produktów, uzyskanych z tegoż bydła.

Jako wolne od cła uważane zatem będą:

a) cielęta, koźlęta i jagnięta, oraz źrebięta — na paszę, do roboty, na targi, na przezimowanie, karmienie lub tuczenie wypędzanych krów, kóz, owiec i klaczy i to dla tylu sztuk, ile przy wyprowadzaniu zanotowano cielnych (kotnych, źrebnych) zwierząt, przyczem uwzględnić należy czas, w którym samice poza obrębem obszaru celnego pozostawały;

b) ser i masło od zwierząt, które z pastwiska, z przezimowania, karmienia lub tuczenia wróciły i to za dzień:

ser,	od każdej krowy	0·3 kilograma,
	od każdej kozy	0·06 „
	od każdej owcy	0·03 „
masło,	od każdej krowy	0·2 „
	od każdej kozy	0·04 „

Uzyskane w czasie przebywania bydła pastewnego, zimowanego, karmionego lub tuczonego na drugim obszarze celnym aż do dnia powrotu ilości sera i masła można jeszcze wprowadzać bez opłaty celnej w czasie terminu czterotygodniowego, licząc od dnia powrotu.

IX. Obowiązkiem będzie urzędników granicznych komór celnych jak i funkcyonaryuszy straży skarbowej zwracać uwagę stron, które bydło pastewne, robocze, targowe, na przezimowanie, karmienie lub tuczenie przeprowadzają przez granicę do sąsiedniego powiatu pogranicznego, na konieczność starannego przechowywania wydanego im duplikatu rewersu deklaracyjnego albo zapiskowego, następnie bolet wygotowanych na dane zabezpieczenie ceł, celem powtórnego przedłożenia tych dokumentów przy powrocie bydła, jak niemniej na skutki nieuczciwego postępowania.

X. Wymaganych ewentualnie świadectw stanu zdrowia bydła względnie poświadczeń na okoliczność, że powiaty pograniczne wolne są zupełnie od wszelkiej zaraźliwej choroby, żądać się będzie tylko w języku wydania a nie w przekładzie.

Do artykułu 6.

I. Na przypadek zniżenia konsumcyjnej opłaty od cukru nastąpi na czas trwania traktatu zniżka stóp celnych dla artykułów załącznika *B* pod Nrami 127, 131 i 132 szczegółowo wymienionych, w miarę procentowej zawartości cukru, do sporządzenia tychże użytego.

W analogiczny sposób zniży się, w razie zmniejszenia cła od kakao, traktatową stopę celną za artykuły Nr. 127 w załączniku *B* wyszczególnione, w miarę procentowej zawartości w nich kakao.

II. W ustępie czwartym artykułu 6 zastrzeżoną celem zabezpieczenia monopolu opłatę dodatkową zwracać się będzie, jeżeli w przeciągu 2 miesięcy po uiszczeniu tejże złożony zostanie dowód, że materyały surowe użyte zostały do celu, który wyrób artykułów monopolowych wyklucza.

III. Zgodzono się następnie, że przepis w ustępie czwartym artykułu 6 odnosić się będzie tylko do tłoczonych lub suchych winogron, wytłoczyn z winogron, drożdży winnych, tłoczonych owoców i odpadków tychże, jagód jałowcowych, korzeni goryczki, owoców południowych i podobnych materyałów.

IV. Porozumiano się, że co do mydeł glicerynowych, które bez użycia alkoholu wyrobione zostały, nie podlegają zatem z tytułu podatku od alkoholu należytości dodatkowej, certyfikaty politechnik we Wiedniu i Budapeszcie lub też c. k. rolniczo-chemicznej stacyi doświadczalnej we Wiedniu i król. węgierskiego państwowego Instytutu chemicznego jak i centralnej stacyi doświadczalnej w Budapeszcie, poświadczające sposób wyrobu takich mydeł, szwajcarskie urzędy celne, pominąwszy przypadki uzasadnionej wątpliwości, uwzględniać będą. Postanowienie to nie narusza jednak prawa szwajcarskich urzędów celnych powtórnego przeprowadzenia analizy wprowadzonych mydeł.

Do artykułu 7.

Pod przemysłem przewozowym po myśli ostatniego ustępu artykułu 7 rozumieć należy zarobkowe trudnienie się przewozem towarów i osób na drogach lądowych, z wyjątkiem kolei żelaznych. Pod „podatkiem przemysłowym“ rozumieć się będzie każde podatkowe obciążenie przedsiębiorstwa przemysłowego łącznie z opodatkowaniem dochodu z tegoż, bez względu na to, czy podatki pobiera się na rachunek Państwa lub też gmin i t. p.

O ile przedsiębiorca przemysłowy trudni się przewożeniem pomiędzy pojedynczemi, w obrębie obszarów drugiej ze Stron traktat zawierających położonemi miejscami, podlega opodatkowaniu po myśli ustaw krajowych. Gdyby przedsiębiorca przemysłowy na obszarach drugiej traktat zawierającej Strony, oprócz przedsiębiorstwa przewozowego względnie nawigacyjnego uprawiał samodzielny, nie bezpośrednio od wykonywania tych przedsiębiorstw zawisły uboczny przemysł lub też posiadał własność gruntową, podlega za to również opodatkowaniu po myśli ustaw krajowych bez ograniczenia.

Samoistnego przemysłu ubocznego nie należy przy przemyśle nawigacyjnym w tem upatrywać, że przemysłowiec na stacyach położonych na obszarach drugiej Strony, towary z własnego kraju, jego środkami przewozowymi nadchodzące, odbiorcom w samej miejscowości się znajdującym bezpośrednio dostawia albo dla pozamiejscowych za pośrednictwem kolei żelaznych i t. d. dalej posyła, i na odwrót, że zarządza w samem miejscu odbiór do przewozu za pomocą jego środków przewozowych przeznaczonych towarów i przeniesienie tychże celem ładowania na swoje środki przewozowe; tak samo nie można upatrywać takiego przemysłu w okoliczności, że przemysłowiec z jakimś na obszarach drugiej Strony osiadłym samoistnym spedytorem stałe stosunki handlowe utrzymuje.

Do artykułu 14.

Pod względem postępowania w przypadkach, w których na zasadzie artykułu 14 załatwienie sporu odbywać się ma drogą sądu rozjemczego, Strony traktat zawierające zgodziły się jak następuje:

Przy pierwszej kwestyi spornej sąd rozjemczy ma siedzibę swoją na obszarach strony pozwanej, przy następnej kwestyi spornej na obszarze drugiej strony i tak naprzemian na jednym lub drugim obszarze, w mieście, które dotycząca traktat zawierająca Strona wyznaczy. Strona ta winna się postarać o dostarczenie ubikacyi, pisarzy i służby, do czynności sądu rozjemczego potrzebnych. Sądowi rozjemczemu, który większością głosów rozstrzyga, przewodniczy superarbiter.

Strony traktat zawierające porozumieją się co do postępowania sądu rozjemczego w każdym poszczególnym przypadku lub też raz na zawsze. W braku takiego porozumienia sąd rozjemczy oznaczy sam postępowanie. Postępowanie może być pisemne, jeżeli żadna ze Stron traktat zawierających nie zaoponuje; w tym przypadku można odstąpić od postanowienia poprzedzającego ustępu.

Co do wzywania i przesłuchiwania świadków i rzeczoznawców, Władze każdej ze Stron traktat zawierających na prośbę przez sąd rozjemczy do dotyczącego Rządu wystosowaną, udzielać będą pomocy prawnej w ten sam sposób, jak na prośbę sądów cywilnych własnego kraju.

Protokół niniejszy, który bez osobnej ratyfikacyi, przez samą tylko wymianę ratyfikacyi traktatu, do którego się odnosi, uważać należy jako przez Strony traktat zawierające uznany i potwierdzony, został na dniu 9. marca 1906 w Wiedniu w podwójnem wygotowaniu podpisany.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 15. marca 1906.

Treść: № 58. Ustawa o spółkach z ograniczoną poręką.

58.

Ustawa z dnia 6. marca 1906

o spółkach z ograniczoną poręką.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Dział I.

Postanowienia organizacyjne.

Rozdział pierwszy.

Zawiązanie spółki.

§ 1.

Spółki z ograniczoną poręką zawiązywać można, zgodnie z postanowieniami tej ustawy, w każdym prawnie dopuszczalnym celu.

Wykluczone są jednak takie spółki od uprawiania czynności asekuracyjnych, tudzież od działalności w roli politycznych stowarzyszeń.

§ 2.

By spółkę krajową z ograniczoną poręką uważać można za istniejącą, potrzebnem jest wpisanie jej do rejestru sądu handlowego, w którego okręgu spółka ma swoją siedzibę.

Przed wpisaniem spółka jako taka nie istnieje. Za czynności w imieniu spółki przedtem spełniane odpowiadają działający osobiście do niepodzielnej ręki (artykuł 55 K. h.).

§ 3.

Wpisanie spółki z ograniczoną poręką do rejestru handlowego poprzedzić musi:

1. zawarcie kontraktu spółki;

2. ustanowienie zawiadowców (zarządu).

Spółki z ograniczoną poręką, u których z celem przedsiębiorstwa związane jest nabycie albo wykonywanie koncesyi na kolej żelazną, wydawanie listów zastawnych lub ufundowanych obligów bankowych albo werbowanie i wysyłanie wychodźców (spółki podlegające obowiązkowi koncesyi), mogą nadto być tylko wtedy wpisane, jeżeli rząd zatwierdził kontrakt spółki (nadanie koncesyi spółce).

W każdym innym przypadku nie wymaga się do wpisania spółki z ograniczoną poręką zatwierdzenia ze strony rządu.

§ 4.

Kontrakt spółki oznaczać musi:

1. firmę i siedzibę spółki,

2. cel przedsiębiorstwa,

3. wysokość kapitału zakładowego,

4. kwotę, którą każdy spólnik jako wkładkę (wkładkę zakładową) na kapitał zakładowy ma uiścić.

Postanowień, które przepisom tej ustawy się sprzeciwiają, kontrakt spółki zawierać nie może i postanowienia takie nie mają żadnego skutku prawnego.

Kontrakt spółki musi być uwierzytelniony aktem notaryalnym. Podpis przez pełnomocników wymaga osobnego, w tym celu jedynie wystawionego uwierzytelnionego pełnomocnictwa, które do kontraktu dołączyć należy.

§ 5.

Firma bierze nazwę od celu przedsiębiorstwa lub też zawierać musi nazwiska wszystkich spólników albo przynajmniej jednego z nich. Nazwisk osób z poza spółki nie wolno w firmie podawać. To nie wyklucza, że firma przedsiębiorstwa, które przeszło na spółkę, może być zatrzymana.

W każdym przypadku firma spółki zawierać musi dodatkowe oznaczenie: „Spółka z ograniczoną poręką“ bez skrócenia słowa „Spółka“.

Nie wolno podawać w firmie oznaczenia, które przysługuje zakładom po myśli osobnych przepisów ustanowionym, w zarządzie publicznym lub pod takąż kontrolą pozostającym, jak: kasa oszczędności, bank krajowy, zakład krajowy i t. p.

Jako siedzibę spółki oznaczyć można tylko jakąś miejscowość w kraju.

§ 6.

Kapitał zakładowy wynosić musi co najmniej sumę dwudziestu tysięcy koron i składa się z wkładek zakładowych pojedynczych spólników, z których każda przedstawia sumę przynajmniej pięćset koron. Kapitał zakładowy i wkładki zakładowe muszą opiewać na walutę koronową.

Kwota wkładki zakładowej może być dla pojedynczych spólników różnie ustanowiona.

Żadnemu spólnikowi nie wolno przy zawiązywaniu spółki więcej wkładek zakładowych obejmować.

Gdyby któremuś ze spólników na wkładkę zakładową miało być policzone odszkodowanie za przedmioty majątkowe, które spółka nabywa lub też gdyby któremu ze spólników osobne ulgi przyznane być miały, w takim razie należy w kontrakcie spółki osobę spólnika, przedmiot, który został objęty, wartość pieniężną, za którą przedmioty majątku się nabywa i ulgi osobno przyznane szczegółowo, dokładnie i zupełnie oznaczyć.

§ 7.

Wynagrodzenia za założenie spółki lub za czynności przedwstępne, z kapitału zakładowego spólnikowi udzielać nie wolno; w szczególności niedopuszczalne jest wliczenie tegoż na rachunek wkładki zakładowej.

Zwrotu kosztów zawiązania spółki żądać można tylko do najwyższej na koszta założenia w kontrakcie spółki ustalonej kwoty.

Kosztów zawiązania i administracyi nie wolno wstawiać do bilansu jako aktywa, przeciwnie muszą być w pełnej kwocie jako wydatek w rachunku rocznym wykazane.

§ 8.

Jeżeli spólnik lub kilku spólników zobowiążą się, oprócz wkładek zakładowych, do powtarzających się, nie w pieniądzach, ale wartość majątkową przedstawiających świadczeń, natenczas oznaczyć należy dokładnie w kontrakcie spółki rozmiar i warunki tego świadczenia jakoteż ustalone ewentualnie na przypadek zwłoki kary umowne, następnie podstawę do obliczania wynagrodzenia, które spółka przyznawać będzie za świadczenia.

Zaznaczyć tam także należy, że przenoszenie udziałów nastąpić może tylko za zgodą spółki.

§ 9.

Wpisanie spółki do rejestru handlowego nastąpić może tylko na podstawie zgłoszenia, przez wszystkich zawiadowców podpisanego.

Do zgłoszenia dołączyć należy:

1. kontrakt spółki w notaryalnem wygotowaniu;

2. listę spólników podpisaną przez zgłaszających, która zawierać ma nazwiska spólników, ich zawód i siedzibę tudzież wysokość wkładki zakładowej, którą każdy z nich wziął na siebie jakoteż kwotę dokonanej na jej rachunek wpłaty;

3. spis zawiadowców z podaniem ich nazwisk, zawodu i siedziby, nadto, jeżeli ustanowieni zostali nie w kontrakcie spółki, dowód ustanowienia ich w uwierzytelnionej formie;

4. przy spółkach, dla których wymaganą jest koncesya, zatwierdzający dokument państwowy w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie.

Równocześnie ze zgłoszeniem mają zawiadowcy wobec sądu prowadzącego rejestr podpisać się lub też swoje podpisy w uwierzytelnionej formie przedłożyć.

§ 10.

Na każdą, w gotówce uiścić się mającą wkładkę zakładową należy zapłacić co najmniej czwartą część, na każdy zaś sposób kwotę 250 koron. O ile na

wkładkę zakładową na mocy kontraktu spółki policza się wynagrodzenie za objęte przedmioty majątkowe, musi świadczenie natychmiast w całej pełni być dokonane.

Za zapłatę w gotówce uważa się tylko zapłatę w pieniądzach ustawą przepisanych.

W zgłoszeniu złożyć należy deklaracyę, że wkładki zakładowe w gotówce uiścić się mające w kwocie w liście wyrażonej gotówką zostały uiszczone i że wpłacone kwoty, jakoteż przedmioty majątkowe, które na mocy kontraktu spółki nie w gotowiznie na rachunek wkładek zakładowych uiszczone być mają, stoją do wolnego rozporządzenia zawiadowców.

Za szkodę z podania fałszywych dat wynikłą odpowiadają zawiadowcy spółki osobiście do niepodzielnej ręki.

Przedawnienie roszczeń do odszkodowania następuje w lat pięć, licząc od wpisania spółki.

O ile odszkodowanie potrzebne jest dla zaspokojenia wierzycieli, nie mają ugody i zrzeczenia się co do takich roszczeń skutku prawnego.

§ 11.

Sąd handlowy winien zbadać dokładność i prawność zgłoszenia i jego załączników, przedewszystkiem kontraktu spółki, jakoteż istnienie ustawowych warunków, od których wpis zależy i orzec o wpisie.

Wpisanie spółki odbywa się przez wpis kontraktu spółki do rejestru handlowego. Przytem należy wpisać także zgłoszonych zawiadowców jak i kwotę wpłat na kapitał zakładowy dokonanych.

§ 12.

Wpisany kontrakt spółki winien sąd w streszczeniu ogłosić.

Ogłoszeniu podlegają:

1. dzień zawarcia kontraktu spółki;

2. firma i siedziba spółki;

3. cel przedsiębiorstwa;

4. wysokość kapitału zakładowego i kwota uiszczonych wpłat;

5. jeżeli kontrakt spółki zawiera postanowienia co do sposobu, w jaki ogłaszane być mają obwieszczenia spółki, także te postanowienia;

6. przy spółkach, dla których wymaganą jest koncesya, daty dokumentu zatwierdzającego;

7. jeżeli kontrakt spółki zawiera ograniczenie co do czasu istnienia spółki, termin rozwiązania;

8. postanowienia kontraktu spółki, oznaczone w §ie 6, ustępie 4;

9. nazwiska, zawód i siedziba zawiadowców jak i zawarte w kontrakcie spółki postanowienia co do sposobu oświadczania ich woli.

§ 13.

Przy zakładaniu spółek kolejowych, które po myśli §u 3 wymagają koncesyi, obowiązywać mają postanowienia tej ustawy z następującemi zmianami:

1. Wkładka zakładowa każdego spólnika wynosić musi przy kolejach lokalnych, małych i drogowych co najmniej 200 koron.

2. Na wkładki zakładowe, które w gotówce mają być uiszczane, musi być przy kolejach takich wpłacona przynajmniej czwarta część, na każdy sposób jednak kwota 100 koron.

3. Przy wkładkach zakładowych, które państwo lub który z krajów obejmuje, wystarczy zamiast deklaracyi wpłaty (§ 10, ustęp 3) potwierdzenie Ministerstwa kolei żelaznych, że wpłata jest zabezpieczona.

4. Zobowiązanie do wpłat gotówką na wkładki zakładowe może być także w naturaliach wypełnione, w szczególności przez odstąpienie gruntu, dostawy materyałów i t. p., lub też przez zabezpieczenie świadczeń takich o tyle, o ile Ministerstwo kolei żelaznych potwierdzi, że odpowiadające wpłacić się mającym kwotom świadczenia w naturaliach albo już zostały dopełnione lub też dostacznie są zapewnione. Do takich wkładek w naturze przepisy §u 6, ustępu 4, i §u 63, ustępu 5 nie mają zastosowania.

5. Kontrakt spółki może zawierać wyjątki od przepisu §u 7, ustępu 3, o uwzględnianiu kosztów zawiązania i administracyi jakoteż od przepisów §u 23, tyczących się układania bilansu.

§ 14.

Postanowienia §u 13, l. 1 i 2 stosują się także do nawigacyjnych spółek morskich, których kapitał zakładowy nie przekracza 200.000 koron.

Rozdział drugi.

Organa spółki.

Tytuł 1.

Zawiadowcy. (Zarząd.)

§ 15.

Spółka musi mieć jednego lub kilku zawiadowców. Zawiadowcami ustanawiać można tylko osoby fizyczne, mające zdolność działania. Ustanowienie odbywa się uchwałą spólników. Jeżeli zawiadowcami ustanawia się spólników, nastąpić to może także w kontrakcie spółki, jednak tylko na czas, jak długo należą do spółki.

W razie, jeżeli w kontrakcie spółki wszystkich spólników ustanawia się zawiadowcami, natenczas za ustanowionych zawiadowców uważa się tylko te osoby, które do spółki w chwili tego postanowienia należały.

W kontrakcie spółki może być ustanowienie zawiadowców zastrzeżone dla państwa, kraju lub innej jakiej publicznej korporacyi.

§ 16.

Ustanowienie zawiadowcą może być każdej chwili — bez naruszenia wynikającego z istniejącej umowy prawa do odszkodowania — uchwałą spólników odwołane.

Jeżeli ustanowienie zawiadowców zawarte jest w kontrakcie spółki, można dopuszczalność odwołania ograniczyć do ważnych powodów.

Postanowienia obydwóch poprzedzających ustępów nie stosują się do zawiadowców stosownie do treści kontraktu spółki przez państwo, kraj lub inną jaką korporacyę publiczną ustanowionych.

§ 17.

Każdorazowych zawiadowców jakoteż wygaśnięcie, względnie zmianę w ich umocowaniu do zastępstwa należy bezzwłocznie zgłosić do rejestru handlowego. Do zgłoszenia dołącza się dowód ustanowienia względnie zaszłej zmiany w uwierzytelnionej formie. Równocześnie nowi zawiadowcy mają przed sądem podpisać się lub też podpis w uwierzytelnionej formie przedłożyć.

O ile zmiana lub wygaśnięcie umocowania do zastępstwa ma znaczenie wobec osób trzecich, osądza się po myśli postanowień o wygaśnięciu prokury zawartych w artykule 46 K. h.

§ 18.

Zawiadowcy zastępują spółkę przed sądem jak i poza sądem.

Do oświadczeń woli, zwłasza przy podpisach zawiadowców w imieniu spółki, wymaganym jest współudział wszystkich zawiadowców, o ile w kontrakcie spółki czego innego nie postanowiono. Podpisu dokonuje się w ten sposób, że do firmy spółki podpisujący dodają swoje podpisy.

Jeżeli jest kilku zawiadowców, można w kontrakcie spółki powołać do zastępowania spółki także jednego zawiadowcę wespół z prokurzystą, który do współpodpisywania firmy jest uprawniony (artykuł 41, ustęp 3, K. h.).

Każda z osób, która uprawniona jest do podpisywania lub do współpodpisywania, może odbierać ze skutkiem prawnym deklaracye, wezwania i inne posyłki dla spółki.

Równocześnie z wpisaniem do rejestru handlowego ustanowienia kilku zawiadowców wpisać i obwieścić należy także zawsze sposób, w jaki oni prawo zastępstwa wykonywać mają.

§ 19.

W imieniu spółki przez zawiadowców dokonane czynności prawne uprawniają względnie zobowiązują spółkę; obojętnem jest przytem, czy czynność dokonaną została wyraźnie w imieniu spółki, czy też z okoliczności wynika, że według woli biorących udział miała ona być dla spółki dokonana.

§ 20.

Zawiadowcy mają wobec spółki obowiązek, przestrzegać wszelkich ograniczeń, które bądź kontraktem spółki, uchwałą spólników lub też obowiązującem zawiadowców zarządzeniem rady nadzorczej, co do zakresu upoważnienia ich do reprezentowania spółki zostały ustalone.

Wobec osób trzecich jednak ograniczenie upoważnienia do zastępstwa nie ma skutku prawnego. To obowiązuje zwłaszcza w przypadku, gdy zastępstwo ograniczać się ma tylko do pewnych czynności lub rodzajów tychże, względnie, gdy ma mieć miejsce pod pewnymi tylko warunkami, na pewien okres czasu lub też w pewnych miejscach tylko, lub też, że do poszczególnych czynności potrzeba przyzwolenia spólników, rady nadzorczej lub jakiego innego organu spółki.

§ 21.

Jeżeli jest ustanowionych kilku zawiadowców, w takim razie nie wolno żadnemu z nich samemu,

jeżeli w kontrakcie spółki czego innego nie postanowiono, przedsiębrać czynności wchodzących w zakres zawiadowstwa, chyba, że z powodu zwłoki grozi niebezpieczeństwo.

Jeżeli po myśli kontraktu spółki każdy zawiadowca z osobna ma prawo sprawować administracyę, natenczas, w razie gdyby któryś z nich zaprotestował przeciw przedsiębraniu jakiejś w zakres zawiadowstwa wchodzącej czynności, należy zaniechać jej, chyba, że kontrakt spółki co innego postanawia.

§ 22.

Zawiadowcy mają mieć staranie, by potrzebne księgi spółki były prowadzone.

Do nich należy zamknięcie rachunków za ubiegły rok czynności, w pierwszych trzech miesiącach każdego następnego roku dokonać się mające.

Termin ten może być przedłużony w kontrakcie spółki aż do sześciu miesięcy, przy spółkach, które zajmują się interesami na obszarach zamorskich, aż do miesięcy dziewięciu.

Każemu ze spólników należy niezwłocznie po zamknięciu rachunków przesłać jego odpis. Każdy spólnik ma prawo wglądać do ksiąg i papierów spółki w ciągu tygodnia poprzedzającego zgromadzenie spólników, zwołane celem zbadania zamknięcia rachunków lub też przed upływem terminu ustalonego dla pisemnego głosowania. Postanowienie tego rodzaju, że spólnikom nie przysługuje prawo wglądania lub też, że ogranicza się je do krótszego terminu albo w inny jaki sposób je ukróca, może kontrakt spółki zawierać tylko w tym razie, jeżeli stosownie do kontraktu rada nadzorcza ma być ustanowioną.

Jeżeli celem przedsiębiorstwa jest zajmowanie się czynnościami bankowemi, winni zawiadowcy, skoro tylko co do tego zapadła uchwała spólników, ogłosić bilans w pismach przeznaczonych do ogłaszania wpisów do rejestru handlowego a jeżeli w kontrakcie spółki dla ogłoszeń tejże oznaczone są pisma publiczne, także i w tych pismach ogłosić i wraz z wykazem z tego podać do rejestru handlowego. Oprócz tego przypadku obowiązek do ogłaszania nie istnieje.

§ 23.

Przy układaniu zamknięcia ruchunków, które obejmować ma wszystkie czynności spółki, stosować się należy do następujących postanowień:

1. przedmioty handlu na giełdzie lub targu wstawiać można co najwyżej po giełdowej lub targowej cenie, zwyczajnej w tym czasie, kiedy zamknięcie rachunków zostało ułożone, jeżeli jednak cena ta, cenę kupna lub wyrobu przewyższa, co najwyżej po tej ostatniej;

2. inne przedmioty majątkowe należy wstawiać co najwyżej po cenie ich nabycia względnie wyrobu;

3. przedmioty majątkowe, przeznaczone dla samego obrotu przedsiębiorstwa a nie na dalszą sprzedaż, wstawiać można co najwyżej w cenie ich nabycia lub wyrobu. Po tej cenie wstawiać je można bez względu na obecną niższą wartość, o ile do passywów wstawioną zostanie kwota równająca się zmniejszeniu wartości lub też odpowiadający zmniejszeniu się wartości fundusz zarachuje się jako pozycyę bierną;

4. kwotę kapitału zakładowego, kwotę każdego funduszu rezerwowego i funduszu odnowienia, jakoteż łączną kwotę uiszczonych dopłat wstawiać należy jako należytości bierne, o ile nakłady poczynione nie uzasadniają odpisania odnośnych pozycyi biernych;

5. z porównania ogólnej sumy aktywów z ogólną sumą passywów powstały zysk lub strata muszą być na końcu bilansu osobno uwidocznione.

§ 24.

Zawiadowcom nie wolno bez pozwolenia spółki robić interesów na swój lub obcy rachunek tak w gałęzi administracyi własnej spółki jak i przystępować do spółki o takim samym wyłącznym przedmiocie interesów w charakterze osobiście odpowiedzialnych spólników lub też zajmować miejsce w zarządzie lub radzie nadzorczej, względnie być zawiadowcą w takiej spółce.

Co do spólników ustanowionych zawiadowcami może być zezwolenie w kontrakcie spółki ogólnie wyrażone. Oprócz tego uważa się zezwolenie to jako udzielone także w tym razie, gdy przy ustanawianiu spólnika zawiadowcą, znaną była innym spólnikom jego działalność tego rodzaju względnie współudział a mimo to wyraźnie nie wymówiono sobie, by ich zaniechał. Zezwolenie jest każdego czasu odwołalne.

Ustanowienie zawiadowców, którzy przekroczyli zakaz zawarty w ustępie pierwszym, może być odwołane i to bez obowiązku odszkodowania. Spółka domagać się może nadto wynagrodzenia poniesionej szkody lub też zamiast tego żądać, by interesa na rachunek zawiadowcy zdziałane, jako na rachunek spółki zawarte uznane zostały. Co do interesów na cudzy rachunek zdziałanych żądać może wydania pobranego zato wynagrodzenia lub też odstąpienia pretensyi do wynagrodzenia.

Oznaczone powyżej prawa spółki gasną w trzy miesiące, licząc od dnia, w którym wszyscy członkowie rady nadzorczej, jeżeli zaś takiejże niema, wszyscy inni zawiadowcy dowiedzieli się o tym istotnym czynie, który prawa te uzasadnia, na każdy sposób zaś w lat pięć od ich powstania.

§ 25.

Obowiązkiem zawiadowców wobec spółki, przy sprawowaniu czynności zawiadowania jest dokładać staranności, porządnemu kupcowi właściwej.

Zawiadowcy niedopełniający swoich obowiązków odpowiadają wobec spółki do niepodzielnej ręki za szkodę stąd wynikłą.

Do wynagrodzenia zobowiązani są przedewszystkiem, jeżeli

1. wbrew przepisom ustawy tej względnie kontraktu spółki rozdzielają majątek tejże, mianowicie całkiem lub częściowo zwracają spólnikom wkładki zakładowe lub dopłaty, wypłacają odsetki lub dywidendy, własne udziały dla spółki nabywają, w zastaw biorą lub ściągają;

2. po upływie czasu, w którym obowiązani byli żądać otwarcia konkursu, wypłaty uskuteczniają.

Zawiadowca odpowiada wobec spółki także za szkodę, wynikłą dla niej z czynności prawnej, którą tenże z nią, czyto we własnem lub obcem imieniu uskutecznił, nie uzyskawszy przedtem zatwierdzenia rady nadzorczej, względnie, jeżeli takiejże niema, wszystkich innych zawiadowców.

O ile wynagrodzenie potrzebne jest dla zaspokojenia wierzycieli, obowiązku zawiadowców nie znosi okoliczność, że działali w myśl uchwały spólników.

Po pięciu latach następuje przedawnienie pretensyi do wynagrodzenia.

Do pretensyi tych znajdują zastosowanie postanowienia §u 10, ustęp 6.

§ 26.

Zawiadowcy obowiązani są prowadzić wykaz spólników (księga udziałów), do którego wpisać należy nazwisko, zawód i siedzibę każdego spólnika tudzież kwotę wkładki zakładowej, którą objął na siebie jakoteż dokonanej na nią wpłaty i do którego w czasie godzin biurowych wglądać może każdy, kto wykazać się może, że ma w tem prawny interes.

Na zgłoszenie jednego z interesowanych należy wpisać do księgi udziałów każde przejście udziału, następnie każdą zmianę w kwocie objętej przez spólnika wkładki zakładowej lub też uiszczonej na nią wpłaty, jakoteż każdy zwrot natychmiast uwidocznić.

Na podstawie księgi udziałów należy co roku w miesiącu styczniu podać do sądu handlowego listę spólników podpisaną przez zawiadowców z oznaczeniem wkładki zakładowej każdego spólnika i dokonanej na nią wpłaty jakoteż ewentualnych zwrotów. Jeżeli od czasu wniesienia ostatniej listy nie zaszły żadne zmiany, w takim razie wystarczy wniesienie odpowiedniego oświadczenia.

Za prawdziwość dat w księdze udziałów, listy i oświadczenia odpowiadają zawiadowcy spółki po myśli ustępów 4 do 6 §u 10. Przedawnienie zaczyna się z dniem wniesienia do sądu handlowego listy, względnie oświadczenia.

§ 27.

Przepisy wydane dla zawiadowców obowiązują także ich zastępców.

§ 28.

Załatwianie interesów spółki tudzież zastępstwo spółki w tem załatwianiu interesów można przydzielić także pojedynczym zawiadowcom i innym zresztą upoważnionym do tego osobom względnie urzędnikom spółki. W tym razie uprawnienie ich określa udzielone im pełnomocnictwo; w przypadku wątpliwym rozciąga się ono na wszelkie czynności prawne, które załatwianie interesów tego rodzaju zazwyczaj za sobą pociąga.

O ile kontrakt spółki inaczej nie stanowi, należy ustanowienie prokurzysty do zawiadowców i to tylko do wszystkich razem; odebranie zaś prokury może nastąpić przez każdego z zawiadowców.

Tytuł 2.

Rada nadzorcza.

§ 29.

Jeżeli kapitał zakładowy wynosi więcej jak 1,000.000 koron a spólników jest więcej jak pięćdziesiąt, musi być ustanowiona rada nadzorcza.

W innych przypadkach może być ustanowienie rady nadzorczej kontraktem spółki postanowione.

Do ustanowienia i zakresu działania rady nadzorczej stosują się następujące postanowienia.

§ 30.

Rada nadzorcza składa się co najmniej z trzech przez spólników wybieranych fizycznych, zdolność działania posiadających osób.

Ustanowienie pierwszej rady nadzorczej ma ważność na czas aż do powzięcia uchwały co do pierwszego bilansu rocznego. Każdy następny peryod urzędowania obejmuje co najwyżej trzy lata czynności. Gaśnie zaś z uchwałą tyczącą się trzeciego bilansu rocznego za peryodu urzędowania.

Od obieralności wykluczeni są zawiadowcy, ich zastępcy i urzędnicy spółki, dalej wszystkie osoby, z wykluczoną od obieralności osobą zaślubione, w linii wstępnej lub zstępnej lub też w bocznej aż do drugiego stopnia spokrewnione albo spowinowacone. Byli zawiadowcy obieralni są do rady nadzorczej dopiero po udzielonem im absolutoryum.

Ustanowienie członkiem rady nadzorczej może być — bez naruszenia pretensyi do odszkodowania z istniejących układów — każdocześnie odwołane uchwałą spólników, jednak, jeżeli kontrakt spółki czego innego nie postanawia, tylko większością trzech czwartych oddanych głosów. Przestaje się być członkiem rady nadzorczej samo przez się, gdy zajdzie okoliczność obieralność wykluczająca.

Zawiadowcy winni niezwłocznie podać sądowi handlowemu nazwiska członków rady nadzorczej jak i wszelkie zmiany, jakie zajdą w jej składzie.

§ 31.

Jeżeli rada nadzorcza nie została ustanowioną lub też nie jest w komplecie, winien sąd handlowy na wniosek któregokolwiek interesenta spółki, wyznaczyć termin trzymiesięczny do ustanowienia albo uzupełnienia rady nadzorczej a gdyby termin ten bezowocnie upłynął, na czas aż do wyboru zamianować sam potrzebną ilość członków rady nadzorczej.

Jeżeli rada nadzorcza ma być ustanowiona po myśli §u 29, ustęp 1, winien sąd zarządzenia te wydać z urzędu.

§ 32.

Rada nadzorcza ma obowiązek, zawiadowców w załatwianiu czynności we wszystkich gałęziach administracyi ze starannością, porządnemu kupcowi właściwą nadzorować i w tym celu cały tok spraw spółki mieć ciągle na uwadze. Rada nadzorcza ma prawo żądać każdego czasu od zawiadowców sprawozdania i w całym swym składzie lub przez pojedynczych swych członków wglądać w księgi i papiery spółki tudzież badać stan jej kasy i zapasy papierów wartościowych, dokumentów dłużnych i towarów. Do niej należy badanie zamknięcia rachunków, rocznego sprawozdania jakoteż rozpatrywanie wniosków co do rozdziału zysku a następnie zdawanie o tem sprawy na zgromadzeniu spólników przed powzięciem uchwały.

Rada nadzorcza winna wykonywanie obowiązków swoich zapomocą regulaminu uregulować.

Drogą rozporządzenia można postanowić dla spółek z ograniczoną poręką w ogóle lub też dla pewnych rodzajów takich spółek zasady, podług których rada nadzorcza ma wypełniać swoje obowiązki.

Rada nadzorcza ma prawo zawiadowców, których nie mianowały na mocy kontraktu państwo, kraj lub inna jaka korporacya publiczna tudzież wszystkich innych pełnomocników i urzędników od czynności ich usuwać i w tym razie jakoteż we wszelkich innych przypadkach przeszkodzenia zawiadowców, dla tymczasowego załatwiania czynności co należy zarządzać. Jeżeli jest powód do usunięcia zawiadowcy ustanowionego przez państwo, kraj lub inną korporacyę publiczną, winna rada nadzorcza zawiadomić o tem jak najspiesznej korporacyę do ustanowienia powołaną.

W razie usunięcia zawiadowców ma rada nadzorcza zwołać natychmiast zgromadzenie spólników. Obowiązkiem jej jest zwołać także zgromadzenie, jeżeli to w interesie spółki uważa za potrzebne.

Dalsze obowiązki nałożyć może na radę nadzorczą kontrakt spółki.

Jeżeli spólnicy nie wybrali osobnych zastępców, ma rada nadzorcza prowadzić uchwalone przez spólników spory prawne przeciw zawiadowcom.

Rada nadzorcza może w razie, gdyby się rozchodziło o odpowiedzialność jej członków, bez uchwały spólników a nawet wbrew ich uchwale pozywać zawiadowców.

O każdorazowych interesach zawartych po myśli § 25, ustępu 4, pomiędzy spółką a zawiadowcami ma rada nadzorcza zdać sprawę najbliższemu walnemu zgromadzeniu.

Członkom rady nadzorczej nie wolno zdawać wykonywania swych obowiązków na inne osoby.

§ 23.

Wydane w §ach 25 i 27 zarządzenia co do zawiadowców stosują się także do rady nadzorczej.

Jeżeli członkowie rady nadzorczej razem z zawiadowcami zobowiązani są do wynagrodzenia szkody, w takim razie odpowiadają z tymiż do niepodzielnej ręki.

Tytuł 3.

Walne zgromadzenie.

§ 34.

Uchwały ustawą lub też kontraktem spółki spólnikom zastrzeżone zapadają na walnem zgromadzeniu, chyba że wszyscy spólnicy zgodzą się pisemnie w pojedynczym przypadku na uchwałę, która ma być powziętą, względnie na głosowanie drogą korespondecyi.

Przy głosowaniu drogą korespondencyi oblicza się większość przez ustawę, względnie przez kontrakt spółki do powzięcia uchwały walnego zgromadzenia wymaganą, nie podług liczby oddanych głosów, lecz podług ogólnej liczby głosów wszystkim spólnikom przysługujących.

§ 35.

Uchwale spólników, oprócz przedmiotów w ustawie tej na innych miejscach oznaczonych, podlegają:

1. badanie i przyjęcie zamknięcia rachunków, rozdział czystego zysku, jeżeli rozdział ten zastrzeżony jest w kontrakcie spółki osobnej uchwale z roku na rok, jakoteż udzielanie absolutoryum zawiadowcom tudzież istniejącej ewentualnie radzie nadzorczej;

2. ściąganie wpłat na wkładki zakładowe;

3. zwrot dopłat;

4. orzeczenie, czy nadana ma być prokura, czy też pełnomocnictwo handlowe dla całej administracyi;

5. normy dla badania i kontroli zawiadowstwa;

6. dochodzenie pretensyi do wynagrodzenia, które spółce przysługują z tytułu zawiązania lub administracyi do zawiadowców, ich zastępców lub też do rady nadzorczej, jakoteż ustanowienie zastępcy do prowadzenia procesu, jeżeli spółka nie może być zastąpiona przez zawiadowców ani też przez radę nadzorczą;

7. zawieranie kontraktów, na mocy których spółka nabyć ma za cenę przewyższającą kwotę piątej części zakładowego kapitału przeznaczone stale dla własnego obrotu czynności bądź już istniejące, bądź dopiero powstać mające zakłady albo przedmioty nieruchome, jakoteż zmiana takich kontraktów na rachunek spółki, o ile nie rozchodzi się o nabycie majątku nieruchomego w drodze przymusowej licytacyi. Taka uchwała może być powzięta tylko większością trzech czwartych oddanych głosów.

Ilość przedmiotów, które podlegać mają uchwale spólników, może być w kontrakcie spółki powiększona lub zmniejszona. Przedmioty oznaczone pod liczbą 1, 3, 6 i 7 wymagają w każdym razie uchwały spólników.

§ 36.

Zgromadzenia odbywać się mają w siedzibie spółki, jeżeli w kontrakcie jej czego innego nie postanowiono. Zwołują je zawiadowcy, o ile po myśli ustawy lub kontraktu spółki także inne osoby nie są do tego uprawnione.

Zgromadzenie zwoływać należy, o ile uchwała poza obrębem tegoż nie jest dopuszczalna, przynajmniej raz na rok i oprócz przypadków wyraźnie w ustawie względnie w kontrakcie spółki oznaczonych, zawsze w tym przypadku, gdy tego interes spółki wymaga, zwłaszcza bezzwłocznie wtedy, gdy się okaże, że kapitał zakładowy do połowy uległ stracie. W tym ostatnim przypadku ma zarząd podać powzięte uchwały do wiadomości sądu handlowego.

§ 37.

Zgromadzenie musi być niezwłocznie zwołane także i w tym razie, jeżeli spólnicy, których wkładki zakładowe wynoszą jedną dziesiątą względnie mniejszą, w tym celu w kontrakcie spółki oznaczoną część kapitału zakładowego zażądają pisemnie zwołania, podając jego cel.

Gdyby żądaniu temu organa uprawnione do zwołania zgromadzenia w przeciągu dni czternastu po wezwaniu nie uczyniły zadość względnie gdyby organów takich nie było, mogą uprawnieni sami z przedstawieniem stanu rzeczy zgromadzenie zwołać. Zgromadzenie postanawia w tym razie, czy koszta ze zwołaniem połączone ma spółka ponosić.

§ 38.

Zwołanie zgromadzenia ogłasza się w sposób w kontrakcie spółki oznaczony, w braku takiego postanowienia, podaje się je do wiadomości pojedynczych spólników pismem poleconem. Dzień ostatniego ogłoszenia względnie nadania posyłki na

pocztę dzielić musi od dnia zgromadzenia przeciąg czasu co najmniej dni siedmiu.

Przy zwoływaniu należy możliwie najdokładniej podać cel zgromadzenia (porządek dzienny). Gdy chodzi o zamierzoną zmianę kontraktu spółki, należy podać istotną treść tej zmiany.

Spólnicy, których wkładki zakładowe wynoszą dziesiątą część, względnie część mniejszą kapitału zakładowego w kontrakcie spółki w tym celu ustaloną, mają prawo w podpisanem przez nich pismie z podaniem powodów żądać — jeżeli żądanie to postawią najpóźniej trzeciego dnia od czasu w ustępie 1 oznaczonego — umieszczenia przedmiotów w ogłosić się mającym porządku dziennym najbliższego walnego zgromadzenia.

Jeżeli zgromadzenie nie zostało regulaminowo zwołane lub też jeżeli do powzięcia uchwały przedstawiona została sprawa, która do obrady przynajmniej na trzy dni przed zgromadzeniem nie została zgłoszona w sposób dla zwoływania przepisany, w takim razie uchwały powzięte być mogą tylko w tym przypadku, jeżeli wszyscy spólnicy są obecni, względnie zastąpieni. Warunków tych nie wymaga się jednak dla przedstawionego na zgromadzeniu wniosku na uchwalenie zwołania nowego zgromadzenia.

Do przedstawienia wniosków i obrad bez powzięcia uchwały nie potrzeba zgłoszenia.

By zgromadzenie było zdolne do powzięcia uchwały, wymaganem jest — o ile ustawa, względnie kontrakt spółki czego innego nie postanawia — by przynajmniej dziesiąta część kapitału zakładowego była zastąpiona.

W razie braku kompletu na zgromadzeniu należy powołując się na niezdolność tegoż do powzięcia prawomocnej uchwały, zwołać drugie zgromadzenie, które ograniczone jest do obrad nad sprawami poprzedniego zgromadzenia jakoteż zdolne jest — jeżeli kontrakt spółki czego innego nie postanawia — bez względu na wysokość zastąpionego kapitału zakładowego do powzięcia prawomocnych uchwał.

§ 39.

Uchwała spólników zapada — o ile ustawa, względnie kontrakt spółki czego innego nie postanawia — pojedynczą większością oddanych głosów.

Każde 100 koron objętej wkładki zakładowej dają jeden głos, przyczem ułamków poniżej 100 koron nie liczy się. Kontrakt spółki może zawierać inne postanowienia; każdemu spólnikowi musi jednak co najmniej jeden głos przysługiwać.

Wykonywanie prawa głosowania przez pełnomocnika jest dopuszczalne. Do tego potrzeba jednak pełnomocnictwa na pismie, opiewającego na wykonywanie tego prawa. Ustawowi i po myśli statutów ustanowieni zastępcy osób nie mających zdolności działania i osób prawnych muszą być dopuszczeni do wykonywania prawa głosowania i nie potrzebują do tego żadnego pełnomocnictwa.

Ten, kto uchwałą ma być zwolniony od obowiązku lub też, komu uchwała ma przynieść korzyści, nie ma w tym przypadku ani we własnem ani też w cudzem imieniu prawa głosowania. To samo stosuje się do uchwały, która dotyczy zawarcia interesu prawnego ze spólnikiem lub też zarządzenia albo załagodzenia sporu prawnego pomiędzy nim a spółką.

Jeżeli sam spólnik ma być ustanowiony zawiadowcą, radcą nadzorczym lub likwidatorem albo też ma być jako taki usunięty, nie ogranicza się go przy uchwalaniu w wykonywaniu jego prawa głosowania.

§ 40.

Uchwały walnego zgromadzenia jakoteż drogą korespondencyi powzięte uchwały spólników należy bezzwłocznie wciągnąć do osobnej księgi protokołów, do której każdy spólnik podczas godzin biurowych wglądać może.

Po odbytem walnem zgromadzeniu, względnie po głosowaniu, które drogą korespondencyi miało miejsce, należy niezwłocznie każdemu ze spólników pismem poleconem przesłać w podpisanym przez zawiadowców odpisie (odbitce) treść zapadłych uchwał z oznaczeniem dnia wpisania tychże do księgi protokołów.

§ 41.

Unieważnienia uchwały spólników można żądać zapomocą skargi:

1. jeżeli po myśli tej ustawy względnie kontraktu spółki uważać należy uchwałę za niedoszłą do skutku;

2. jeżeli uchwała treścią swoją narusza obowiązujące przepisy względnie, jeżeli zostaje w sprzeczności z kontraktem spółki, o ile przepisów tyczących się jego zmiany przy uchwale nie przestrzegano.

Do wnoszenia skargi ma prawo każdy spólnik, który był obecnym na zgromadzeniu spólników i przeciw uchwale zgłosił protest do protokołu, jakoteż każdy spólnik nieobecny, którego nieprawnie na zgromadzenie nie dopuszczono, względnie który z powodu popełnionych przy zwoływaniu zgromadzenia niedokładności, nie mógł być na niem

obecnym. Jeżeli uchwała drogą korespondencyi powziętą została, ma prawo pozywać każdy spólnik, który głos swój przeciw uchwale oddał, względnie przy głosowaniu tem został pominięty.

Oprócz tego mają prawo wnoszenia skargi zawiadowcy, rada nadzorcza i, jeżeli przedmiotem uchwały jest zarządzenie, którego wykonanie czyniłoby zawiadowców lub członków rady nadzorczej winnymi zwrotu względnie dopuszczenia się karygodnego czynu, także każdy pojedynczy zawiadowca jak i każdy członek rady nadzorczej.

Skarga musi być wniesiona w przeciągu miesiąca, licząc od dnia wpisania uchwały do księgi protokołów.

§ 42.

Skargę o unieważnienie uchwały spólników wnosi się przeciw spółce. Spółkę zastępują zawiadowcy, jeżeli zaś zawiadowcy sami są powodami, rada nadzorcza. Jeżeli pozew wnoszą tak zawiadowcy jak i członkowie rady nadzorczej lub też, jeżeli rada nadzorcza nie istnieje a innego zastępcy spółki niema, mianuje sąd kuratora.

Właściwym dla skargi jest wyłącznie sąd siedziby spółki, dla wykonywania jurysdykcyi handlowej właściwy.

Sąd może na wniosek zarządzić, by powód z powodu grożącej spółce straty, złożył zabezpieczenie, które sąd według własnej oceny oznaczy. Przytem pod względem ustalenia terminu do złożenia, co do przysięgi stwierdzającej niezdolność do złożenia i następstw niezłożenia znajdą zastosowanie przepisy procedury cywilnej o zabezpieczeniu kosztów procesu.

Sąd może odroczyć wykonanie zaczepionej uchwały tymczasowem zarządzeniem (§ 384 i d. ordynacyi egzekucyjnej), jeżeli w sposób wiarygodny wykazanem zostanie, że spółce grozi niepowetowana strata.

Każdy spólnik ma prawo przyłączyć się na własne koszta do prawnego sporu jako poboczny uczestnik sporu.

Wyrok unieważniający ma skutek dla wszystkich spólników i przeciw nim.

Za szkodę wynikłą z nieuzasadnionego zaczepienia uchwały spółki odpowiadają wobec niej oskarżyciele, na których cięży wina złego zamiaru lub grubego niedbalstwa, osobiście do niepodzielnej ręki.

§ 43.

Jeżeli wciągnięta do rejestru handlowego uchwała, tycząca się zmiany kontraktu spółki nie jest notaryalnie uwierzytelniona, lub też, jeżeli wskutek uchwały spólników wpisanej do rejestru handlowego któreś z koniecznych po myśli §u 4 postanowień kontraktu spółki zmienione zostało w sposób sprzeciwiający się przepisom tej ustawy, winien sąd handlowy, dla siedziby spółki właściwy, na wniosek prokuratoryi skarbu orzec nieważność uchwały tyczącej się zmiany.

Sąd ma wyznaczać — do złożenia pisemnego oświadczenia a zależnie od stanu rzeczy w celu zniesienia nieważności — odpowiedni termin i zarządzić zanotowanie wdrożenia postępowania w rejestrze handlowym. Termin do zniesienia nieważności można z ważnych powodów przedłużyć.

Jeżeli nieważność w przeciągu wyznaczonego terminu nie zostanie zniesiona, w takim razie poda się złożone oświadczenie do wiadomości prokuratoryi skarbu i tak ją, jak i spółkę wezwie się do audyencyi, przy której, po ustnem roztrząśnieniu sprawy, wyda sąd po myśli przepisów o postępowaniu w sprawach niespornych orzeczenie o istnieniu nieważności. Uchwała, którą o ile możności należy ogłosić przy audyencyi, musi być obu stronom w pisemnem wygotowaniu doręczona. Termin do zaczepienia poczyna się z chwilą doręczenia.

§ 44.

Jeżeli nieważność wciągniętej do rejestru handlowego uchwały spółki wskutek orzeczenia lub uchwały stała się prawomocną, natenczas winien sąd uznany za nieważny wpis z urzędu skreślić i swoje orzeczenie w taki sam sposób obwieścić, w jaki uznany za nieważny wpis był ogłoszony.

Tytuł 4.

Prawa mniejszości.

§ 45.

Jeżeli uchwałą spólników odrzucony został wniosek na ustanowienie rewizorów-znawców dla sprawdzenia ostatniego bilansu rocznego, natenczas może sąd handlowy siedziby spółki, na wniosek spólników, których wkładki zakładowe wynoszą dziesiątą część kapitału zakładowego, ustanowić jednego lub kilku rewizorów. Do wniosku przychylić się należy tylko w takim razie, gdy w sposób wiarogodny dostarczone będą dowody, że nierzetelność lub też grube naruszenie ustawy względnie kontraktu spółki miały miejsce.

Podczas trwania rewizyi, dotyczący spólnicy nie mogą bez przyzwolenia spółki sprzedawać swoich udziałów.

Wspomniany w ustępie 1 sąd winien zależnie od danego przypadku jednego lub kilku rewizorów ustanowić. Wybiera się ich z list, które w drodze rozporządzenia ułożone zostaną.

Przed ustanowieniem rewizorów wysłucha się opinii zawiadowców i rady nadzorczej.

Ustanowienie rewizorów można zrobić na żądanie zawisłem od złożenia zabezpieczenia (§ 42, ustęp 3), które sąd według własnej oceny oznaczy.

Przed objęciem urzędu winni rewizorowie złożyć przysięgę, że poruczone im obowiązki wypełniać będą wiernie a w szczególności, że doszłych ewentualnie przy sposobności rewizyi do ich wiadomości szczegółów, tyczących się interesów i ruchu przed nikim nie zdradzą.

§ 46.

Rewizorowie mają prawo wglądać do ksiąg, alegatów rachunkowych i inwentarza, żądać celem stwierdzenia prawdziwości ostatniego bilansu rocznego od zawiadowców, członków rady nadzorczej i każdego funkcyonaryusza, któremu prowadzenie rachunków poruczono informacyi i wyjaśnień oraz badać stan kasy spółki, zasoby papierów wartościowych, dokumentów dłużnych i towarów. Wezwani do udzielania objaśnień i informacyi mają żądanie dokładnie i zgodnie z prawdą niezwłocznie spełnić. Do rewizyi należy przybrać radę nadzorczą. Sąd może według własnej oceny pozwolić, by do rewizyi wezwano jednego lub więcej wnioskodawców.

Wynagrodzenie dla rewizorów oznacza sąd handlowy; jakiegokolwiek innego wynagrodzenia przyjmować im nie wolno.

§ 47.

Sprawozdanie z wyniku badania, w którem podać należy, czy wszystkie życzenia rewizorów odnoszące się do rewizyi spełnione zostały, oraz czy ostatni bilans roczny przedstawia zgodny z prawdą i rzeczywisty obraz finansowego położenia spółki, winni rewizorowie niezwłocznie podać do wiadomości zawiadowców i rady nadzorczej.

Wnioskodawcy mają prawo wglądać w lokalu spółki do sprawozdania rewizorów.

Obowiązkiem zawiadowców i rady nadzorczej będzie, przy zwoływaniu następnego walnego zgromadzenia sprawozdanie rewizorów zgłosić do uchwały. Na zgromadzeniu musi być sprawozdanie z rewizyi w całości odczytane. Zawiadowcy i rada nadzorcza muszą się oświadczyć co do rezultatu rewizyi i zarządzeń, jakie poczyniono celem usunięcia ewentualnie odkrytych nieprawidłowości lub niedogodności. Nadto rada nadzorcza winna walnemu zgromadzeniu zdać sprawę z roszczeń spółce ewentualnie przysługujących. Gdyby się ze sprawozdania rewizorów okazało, że ustawa lub kontrakt spółki grubo zostały naruszone, musi walne zgromadzenie bezzwłocznie zostać zwołane.

Zależnie od wyniku rewizyi orzeka sąd — jeżeli inna jaka ugoda między interesentami nie nastąpiła — czy koszta badania ponosić ma wnioskodawca lub też spółka, względnie czy je stosunkowo rozdzielić należy.

Gdyby rewizya wykazała, że wniosek na rewizyę był nieuzasadniony, w takim razie za szkodę spółce wnioskiem wyrządzoną odpowiadają wnioskodawcy, na których spada wina złego zamiaru lub grubego niedbalstwa, osobiście do niepodzielnej ręki.

§ 48.

Przysługujących spółce na zasadzie §ów 10, 25, 27, 33 praw do odszkodowania wobec zawiadowców jakoteż członków rady nadzorczej, dochodzić mogą także spólnicy, których wkładki zakładowe wynoszą dziesiątą część kapitału zakładowego, jeżeli zapadła uchwała spólników, by pretensyi tych dla spółki nie dochodzić, względnie, jeżeli dotyczący wniosek, chociaż w czas (§ 38, ustęp 3) u zawiadowców zgłoszony, do uchwały nie został przedstawiony.

Skarga musi być wniesiona w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia zapadłej lub udaremnionej uchwały.

Jak długo spór prawny trwa, niedozwoloną jest bez pozwolenia spółki sprzedaż udziałów będących własnością powodów.

Pozwanemu mają na żądanie oskarżyciele, z powodu grożącej temuż straty, dać zabezpieczenie (§ 42, ustęp 3), które sąd według własnej oceny oznaczy.

Jeżeli okaże się, że skarga była nieuzasadniona, a powód przy wnoszeniu skargi działał w złej woli lub dopuścił się grubego niedbalstwa, ma pozwanemu szkodę wynagrodzić. Jeżeli jest kilku powodów, odpowiadają do niepodzielnej ręki.

Rozdział trzeci.

Zmiany w kontrakcie spółki.

Tytuł 1.

Postanowienia ogólne.

§ 49.

Zmiana w kontrakcie spółki nastąpić może tylko wskutek uchwały spólników. Uchwała musi być notaryalnie uwierzytelniona.

Zmiana, dopóki nie zostanie wciągnięta do rejestru handlowego, nie ma żadnych prawnych następstw.

Jeżeli któraś z oznaczonych w § 3, ustępie 2 gałęzi czynności stać się ma dodatkowo przedmiotem przedsiębiorstwa, natenczas zmieniony kontrakt spółki wpisać można do rejestru handlowego dopiero po zatwierdzeniu kontraktu spółki przez rząd (nadanie koncesyi spółce).

Przy spółkach, dla których przedtem już wymagana była koncesya, potrzeba także do wpisania każdej zmiany w kontrakcie spółki zatwierdzenia ze strony rządu.

§ 50.

Zmiany kontraktu spółki uchwalane być mogą tylko większością trzech czwartych części oddanych głosów. Zmiana może być w kontrakcie spółki przywiązana do dalszych warunków.

Postanowienie, że rada nadzorcza ma być ustanowioną, jak i zniżenie wynagrodzenia przysługującego w myśl kontraktu spółki zawiadowcom lub też członkom rady nadzorczej, może być pojedynczą większością głosów uchwalone.

Do zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa w kontrakcie spółki oznaczonego wymaganą jest uchwała jednogłośna, jeżeli kontrakt spółki nie zawiera innego postanowienia.

Gdy chodzi o zwiększenie świadczeń, ciążących w myśl kontraktu na spólnikach lub też o ukrócenie praw pojedynczym spólnikom kontraktem zabezpieczonych, może odnośna uchwała zapaść tylko za zgodą wszystkich tych spólników, których to zwiększenie, względnie ukrócenie dotyczy.

Stosuje się to przedewszystkiem do uchwał, wskutek których w kontrakcie spółki umieszczone być mają postanowienia co do wymiaru, w jakim wpłaty na wkładki zakładowe uiszczać się winno lub też zawarte już pod tym względem w kontrakcie spółki postanowienia mają być zmienione.

§ 51.

Każda zmiana w kontrakcie spółki ma być przez wszystkich zawiadowców do rejestru handlowego zgłoszona. Do zgłoszenia należy dołączyć notaryalnie uwierzytelnioną uchwałę zmieniającą z dowodem, że przyszła ważnie do skutku, a przy spółkach dla których wymaganą jest koncesya, dokument zatwierdzenia przez rząd w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie.

Do zgłoszenia znajdą analogiczne zastosowanie §y 11 i 12.

Uchwał, które nie zawierają zmiany ogłoszonych w poprzednich obwieszczeniach postanowień, nie obwieszcza się.

Tytuł 2.

Podwyższenie kapitału zakładowego.

§ 52.

Podwyższenie kapitału zakładowego poprzedzać musi uchwała zmiany kontraktu spółki.

Do objęcia nowych wkładek zakładowych może spółka dopuszczać dotychczasowych spólników lub też inne osoby.

W braku innego jakiego postanowienia w kontrakcie spółki lub w uchwale dotyczącej podwyższenia, przysługuje dotychczasowym spólnikom na przeciąg czasu czterech tygodni licząc od dnia powzięcia uchwały pierwszeństwo do objęcia nowych wkładek zakładowych w stosunku do wkładek dotychczasowych.

Deklaracya objęcia wymaga poparcia aktem notaryalnym.

W deklaracyi objęcia osób trzecich musi być przystęp do spółki stosownie do kontraktu spółki poparty dokumentem. Następnie deklaracya ma zawierać oprócz kwoty wkładki zakładowej także wszystkie inne świadczenia, do których w myśl kontraktu spółki obejmujący jest zobowiązany.

Postanowienia §u 6, 10, 13 i 14 znajdą analogiczne zastosowanie do podwyżki kapitału zakładowego.

§ 53.

Uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego należy zgłosić do rejestru handlowego, gdy podwyższony kapitał zakładowy przez objęcie wkładek zakładowych zostanie pokryty a wpłata tychże będzie dokonana.

Do zgłoszenia dołączyć należy:

1. deklaracye objęcia o notaryalnem wygotowaniu lub też w uwierzytelnionym odpisie;

2. listę obejmujących nowe wkładki zakładowe, podpisaną przez zgłaszających, w której podać należy kwotę wkładki zakładowej każdego obejmującego jakoteż uiszczonej na nią wpłaty, następnie, gdy nową wkładkę zakładową dotychczasowy spólnik obejmuje, oprócz tego obecną łączną kwotę objętej przez tegoż wkładki zakładowej.

Tytuł 3.

Zmniejszenie kapitału zakładowego.

§ 54.

Kapitał zakładowy może być zmniejszony tylko na podstawie uchwały zmiany kontraktu spółki i po przeprowadzeniu oznaczonego w tej ustawie postępowania nakazowego. W uchwale musi być wyraźnie oznaczony rozmiar i cel zmniejszenia kapitału zakładowego jakoteż sposób, w jaki zniżenie to ma być przeprowadzone.

Za zmniejszenie kapitału zakładowego uważa się wszelkie zniżenie postanowionej w kontrakcie spółki wysokości kapitału zakładowego, bez względu na to, czy następuje ono przez zwrot wkładek zakładowych spólnikom, czy też przez zniżenie kwoty nominalnej wkładek zakładowych lub przez całkowite lub częściowe uwolnienie spólników i ich odpowiedzialnych poprzedników od obowiązku pełnej wpłaty wkładek zakładowych.

Zmniejszenie kapitału zakładowego poniżej kwoty 20.000 koron jest niedopuszczalne. Jeżeli zmniejszenie następuje przez zwrot wkładek zakładowych lub też drogą uwolnienia od pełnej wpłaty, w takim razie pozostała kwota każdej wkładki zakładowej nie może być mniejszą jak 500 koron, o ile dla spółek kolei żelaznych i nawigacyjnych morskich odmienne postanowienie w §ach 13 i 14 nie jest dozwolone.

§ 55.

Zamierzone zmniejszenie kapitału zakładowego zgłaszają do rejestru handlowego wszyscy zawiadowcy. Sąd handlowy postanawia co do wpisania, stosując analogicznie § 11, ustęp 1.

Zawiadowcy winni, skoro tylko otrzymają uwiadomienie o dokonanym wpisie, natychmiast zamierzone zniżenie kapitału zakładowego obwieścić w podanych w §ie 22 dziennikach. Przytem ogłosić należy, że spółka gotowa jest, wszystkich wierzycieli, których wierzytelności w dniu ostatniego ogłoszenia tej wiadomości istnieją, na żądanie zaspokoić względnie dać zabezpieczenie i że przyjmować się będzie, iż ci wierzyciele, którzy do trzech miesięcy, licząc od dnia oznaczonego, do spółki się nie zgłoszą, zgadzają się na zamierzone zmniejszenie kapitału zakładowego. Znanym wierzycielom poda się to bezpośrednio do wiadomości.

§ 56.

Zmianę kontraktu spółki, spowodowaną przez zmniejszenie kapitału zakładowego, zgłaszać można do rejestru handlowego dopiero po upływie terminu oznaczonego dla zgłaszania się wierzycieli.

Do zgłoszenia dołączyć należy:

1. dowód, że przepisane w §ie 55, ustępie 2 obwieszczenie nastąpiło;

2. dowód, że wierzyciele, którzy się zgłosili, zostali zaspokojeni lub otrzymali zabezpieczenie;

3. oświadczenie, że po myśli §u 55, ustępu 2 wszystkich znanych wierzycieli uwiadomiono i że inni wierzyciele jak ci, których zaspokojono lub którym dano zabezpieczenie, w ciągu terminu się nie zgłosili;

4. listę spólników sprostowaną na podstawie uchwały na zmniejszenie (§ 26, ustęp 3).

Jeżeli dowód, że wierzyciele zostali zaspokojeni, względnie, że otrzymali zabezpieczenie lub też deklaracya co do wyniku postępowania nakazowego są fałszywe, w takim razie odpowiadają wszyscy zawiadowcy wobec wierzycieli, których fałszywe daty dotyczą, za wyrządzoną im przez to szkodę, do niepodzielnej ręki aż do kwoty, dla której z majątku spółki zaspokojenia uzyskać nie było można.

Odpowiedzialność ta nie spada na zawiadowcę, jeżeli wykaże, że pomimo staranności z jego strony, jaka porządnemu kupcowi jest właściwą, o niezgodności z prawdą dowodu lub oświadczenia nic było mu nic wiadomem.

§ 57.

Wypłaty do rąk spólników na podstawie zmniejszenia kapitału zakładowego są dopuszczalne dopiero po wpisaniu odnośnej zmiany kontraktu spółki do rejestru handlowego.

Z tą chwilą przychodzi także do skutku zamierzone przez zmniejszenie uwolnienie od obowiązku wpłat na niepokryte w całości wkładki zakładowe.

§ 58.

Przy spółkach, w których obrót interesów całkiem lub częściowo, jak z natury rzeczy wypływa, pochłonął substancyę majątkową lub też, w których majątek składa się z czasowo ograniczonych praw,

zastrzedz sobie można w kontrakcie spółki zwrot wkładek zakładowych w całości lub częściowemi kwotami bez przeprowadzenia postępowania nakazowego i bez względu na wysokość resztującego kapitału zakładowego, jeżeli zwrot ten nastąpić ma po całkowitem uiszczeniu wkładki zakładowej i to tylko z czystego dochodu uzyskanego z bilansu rocznego danego roku względnie z czystych dochodów w latach poprzednich zarezerwowanych. Kwotę równającą się zwróconym wkładkom zakładowym należy jako pozycyę bierną wstawić do bilansu. Sposób i warunki zwrotu muszą być w kontrakcie spółki dokładnie podane. W razie częściowego zwrotu nie można wkładki zakładowej umniejszać poniżej najniższej kwoty ustawowej (§y 6, 13).

Rozdział czwarty.

Filie.

§ 59.

Ustanowienie filii winni zawiadowcy z dołączeniem potrzebnych załączników zgłosić do rejestru handlowego w sądzie głównego przedsiębiorstwa. Zgłoszenie wniesione bezpośrednio w sądzie filii, należy odstąpić sądowi głównego przedsiębiorstwa.

Sąd głównego przedsiębiorstwa ma ustanowienie filii zanotować w swoim rejestrze handlowym i, jeżeli dla miejsca filii dla prowadzenia rejestru handlowego inny sąd jest właściwy, sądowi temu przesłać oznajmienie z wygotowaniem kontraktu spółki i podpisami zawiadowców jak i innych zresztą do podpisywania lub współpodpisywania za filię uprawnionych osób, potwierdzając zarazem zgodność z zapiskami we własnym rejestrze handlowym.

Sąd dla miejsca filii właściwy ma dokonać wpisania w swoim rejestrze handlowym, w razie jeżeli ze względu na stan tegoż nie zachodzi żadna przeszkoda, orzeczenie swoje podać do wiadomości sądu głównego przedsiębiorstwa a dokonane wpisanie obwieścić.

W obwieszczeniu podać należy:

1. firmę i siedzibę spółki tudzież filii;

2. cel przedsiębiorstwa;

3. wysokość kapitału zakładowego i kwotę uiszczonych wpłat;

4. jeżeli kontrakt spółki zawiera postanowienia co do sposobu, w jaki wydawane przez spółkę ogłoszenia mają być obwieszczane, te postanowienia;

5. jeżeli kontrakt spółki zawiera ograniczenie czasu trwania spółki, termin jej rozwiązania;

6. nazwisko, zawód i siedzibę zawiadowców i wszystkich innych do podpisywania lub współpodpisywania za filię powołanych osób, jakoteż zawarte w kontrakcie spółki postanowienia co do sposobu, w jaki oświadczenia swej woli składać mają.

§ 60.

Wszystkie późniejsze zgłoszenia należy wnosić, jeżeli dotyczą wyłącznie filii, w sądzie filii, zresztą w sądzie głównego przedsiębiorstwa.

Sąd głównego przedsiębiorstwa winien, jeżeli zarządzi wpis do swego rejestru handlowego, który nie dotyczy wyłącznie głównego przedsiębiorstwa, a filia zapisana jest do rejestru handlowego innego sądu, temuż sądowi podać do wiadomości zgłoszenie wraz z wpisem, w dosłownem tegoż brzmieniu i przesłać mu potrzebne dla jego rejestru handlowego podpisy firmy jakoteż wszystkie inne załączniki.

Na podstawie tego doniesienia sąd filii przedsięweźmie w swoim rejestrze handlowym odpowiednie wpisy (§ 59, ustęp 3), o wpisach tych spółkę zawiadomi i w razie zmian postanowień w poprzedzających obwieszczeniach, zmiany te w ten sam sposób jak te obwieszczenia ogłosi. Ogłoszenia natomiast w dziennikach, w których ogłoszenie to do wiadomości publicznej już przez sąd głównego przedsiębiorstwa podane było, należy zaniechać.

Skutki prawne, przywiązane do wpisania w rejestrze handlowym poczynają się — jeżeli wpisanie ma być przedsiębrane tak w rejestrze handlowym głównego przedsiębiorstwa jak i w rejestrze filii — z chwilą zapisania do rejestru handlowego głównego przedsiębiorstwa.

Dział II.

Stosunki prawne spółki i spólników.

Rozdział pierwszy.

Stosunki prawne spółki.

§ 61.

Spółka z ograniczoną poręką ma jako taka samodzielnie swoje prawa i obowiązki; ona może

prawo własności i inne prawa rzeczowe na nieruchomościach nabywać, przed sądem pozywać i być pozywaną.

Porękę za zobowiązania spółki wobec jej wierzycieli stanowi tylko majątek spółki.

Spółka jest spółką handlową po myśli kodeksu handlowego. Postanowienia kodeksu handlowego znajdą zastosowanie do spółek z ograniczoną poręką bez względu na wysokość podatku zarobkowego.

§ 62.

Ze względu na wszystkie przedsiębiorstwa, dla których obrotu osobne przepisy istnieją, podlegają także i spółki z ograniczoną poręką obowiązującym pod tym względem przepisom.

Przedewszystkiem wymagane jest pozwolenie ze strony rządu:

1. do wydawania zapisów długu, opiewających na okaziciela;

2. do wydawania częściowych zapisów długu, nawet wtedy, jeżeli na imię opiewają;

3. do wydawania asygnat kasowych;

4. do przyjmowania na procent wkładek pieniężnych na książeczki wkładkowe lub za potwierdzeniem wkładu.

Rozdział drugi.

Wkładki zakładowe.

§ 63.

Każdy spólnik obowiązany jest wkładkę zakładową, którą objął uiścić w całej jej wysokości, stosownie do kontraktu spółki i uchwał przez spólników ważnie powziętych.

O ile w kontrakcie spółki lub ważnie powziętą uchwałą zmiany, czego innego nie postanowiono, mają wszyscy spólnicy uiszczać wpłaty na wkładki zakładowe w stosunku do swoich wkładek zakładowych gotówką uiszczać się mających.

Od dopełnienia tego obowiązku zapłaty nie można pojedynczych spólników ani uwalniać, ani też im terminu zapłaty przedłużać. Kompensata z pretensyą do spółki nie uwalnia od dopełnienia tego obowiązku.

Tak samo nie wolno zatrzymywać przedmiotu wkładki, którą się nie w pieniądzach uiszcza z powodu roszczeń, które się do tego przedmiotu nie odnoszą.

Świadczenie na wkładkę zakładową, które nie w gotówce się odbywa lub też świadczenie, które powstaje przez policzenie należącego się wynagrodzenia za odstąpienie przedmiotów majątku, uwalnia spólnika od obowiązku uiszczenia wkładki zakładowej tylko o tyle, o ile jest następstwem zawartej w kontrakcie spółki umowy.

Zastrzeżenia i ograniczenia przy obejmowaniu, względnie uiszczaniu wkładek zakładowych są bezskuteczne.

§ 64.

Każde wezwanie do dalszych wpłat nie całkiem uiszczonych wkładek zakładowych mają wszyscy zawiadowcy z podaniem żądanej kwoty zgłosić do rejestru handlowego, a sąd handlowy je ogłosi.

Za szkodę powstałą przez zaniechanie zgłoszenia, względnie przez fałszywe daty odpowiadają zawiadowcy poszkodowanemu osobiście do niepodzielnej ręki. Przedawnienie pretensyi tych do odszkodowania następuje w lat pięć licząc od dnia, w którym poszkodowana strona o wezwaniu do zapłaty się dowiedziała.

§ 65.

Spólnik, który na czas nie uiści żądanych wpłat na wkładkę zakładową obowiązany jest, bez naruszenia dalszego obowiązku zapłaty, do uiszczenia procentów zwłoki. W kontrakcie spółki można ustanowić na przypadek zwłoki kary umowne.

Jeżeli kontrakt spółki nie zawiera osobnych przepisów co do sposobu, w jaki się ma wzywać do zapłaty, w takim razie wystarczy, jeżeli któryś z organów, którym zawiadowstwo poruczono, przeszle wezwanie pismem poleconem.

§ 66.

Jeżeli wpłata nie nastąpi w czas, może spółka pismem poleconem, wyznaczając termin dodatkowy do wpłaty zagrozić opieszałym spólnikom wykluczeniem ze spółki. Termin dodatkowy wymierzyć należy przynajmniej na miesiąc, licząc od dnia otrzymania wezwania. Robienie wyjątków od zagrożenia wykluczeniem dla pojedynczych opieszałych spólników jest niedopuszczalne.

Po bezowocnym upływie dodatkowego terminu mają zawiadowcy opieszałych spólników uznać za wykluczonych i o tem ich pismem poleconem uwiadomić. Uznanie za wykluczonego pociąga za sobą utratę wszystkich praw z udziału w interesie, mianowicie wszystkich na udział uiszczonych wpłat.

§ 67.

Za niezapłaconą przez wykluczonego spólnika kwotę wkładek zakładowych wraz z odsetkami za zwłokę odpowiadają wobec spółki wszyscy jego poprzednicy, którzy w przeciągu ostatnich pięciu lat przed wydaniem wezwania do zapłaty (§ 64) w księdze udziałowej byli jako spólnicy zapisani.

Dawniejszy poprzednik prawny odpowiada tylko, o ile zapłaty od jego prawnego następcy nie można ściągnąć. To przyjmuje się — jak długo dowód przeciwny nie będzie złożony — jeżeli ten ostatni w przeciągu miesiąca od czasu, jak został do zapłaty wezwany a poprzednik prawny o tem zawiadomiony, żadnej zapłaty nie uiścił. Wezwanie i uwiadomienie przesyła się pismem poleconem.

Poprzednik prawny płacąc dłużną kwotę nabywa udział wykluczonego spólnika.

§ 68.

Gdyby zaległej kwoty od poprzedników prawnych nie było można ściągnąć lub też gdyby poprzedników prawnych nie było, w takim razie może spółka udział sprzedać.

W przeciągu miesiąca można udział z wolnej ręki sprzedać po cenie, która przynajmniej równa się bilansowej wartości udziału. Po upływie jednomiesięcznego terminu może spółka dać sprzedać udział tylko w drodze publicznej licytacyi.

Licytacyę winien przeprowadzić upoważniony do tego organ, stręczyciel handlowy lub sąd handlowy siedziby spółki, który działać ma przytem po myśli przepisów postępowania w sprawach niespornych.

Przyznanie na licytacyi staje się dopiero wtedy prawomocnem, gdy spółka zgodzi się na przeniesienie udziału na kupującego. Przyzwolenie uważa się za dane, jeżeli nabywca w przeciągu dni ośmiu po licytacyi nie został zawiadomiony o odmówieniu przyzwolenia.

Jeżeli uzyskana cena jest wiekszą jak dłużna kwota, należy przedewszystkiem nadwyżkę zarachować na niepokrytą część wkładki zakładowej. O tę kwotę zmniejszy się odpowiedzialność wykluczonego spólnika. Ewentualna dalsza nadwyżka przypada na korzyść wykluczonego spólnika.

§ 69.

Opieszały spólnik, pomimo, że został wykluczony odpowiada za dłużną kwotę przed wszystkimi innymi.

Tak samo wykluczenie nie narusza odpowiedzialności opieszałego spólnika za dalsze wpłaty.

§ 70.

O ile wkładki zakładowej ściągnąć nie można od obowiązanych do zapłaty, ani też pokryć jej przez sprzedanie udziału, mają pozostali spólnicy złożyć się na brakującą kwotę w stosunku do swoich wkładek zakładowych.

Kwoty, których od pojedynczych spólników ściągnąć nie można, rozdziela się w oznaczonym stosunku na resztę spólników.

Gdyby udział nie został sprzedany, spólnicy nabywają w stosunku, w jakim się przyczynili do kwoty, prawo do przypadających na ten udział zysku i ceny uzyskanej z likwidacyi. Jeżeli sprzedaż później nastąpi, z uzyskanej ceny zwraca się spólnikom wpłacone przez nich kwoty składkowe, ewentualną zaś nadwyżkę obraca się po myśli §u 68, ustępu 5.

§ 71.

Od zobowiązań oznaczonych w §ach 67 do 70 nie można ani całkiem ani też częściowo być uwolnionym.

Rozdział trzeci.

Dopłaty.

§ 72.

Kontrakt spółki może zawierać postanowienie, że spólnicy uchwalić mogą ściągnięcie dalszych wpłat (dopłat) powyżej kwoty wkładek zakładowych.

Obowiązek dopłaty musi być ograniczony do kwoty oznaczonej w stosunku wkładek zakładowych; bez tego ograniczenia postanowienie kontraktu spółki normujące obowiązek dopłaty nie ma skutku.

Dopłaty uiszczają wszyscy spólnicy w stosunku do ich wkładek zakładowych.

§ 73.

Jeżeli spólnik zwleka z wpłatą żądanej dopłaty, natenczas, jeżeli równocześnie z ustalonym w kontrakcie spółki obowiązkiem dopłaty nie wydano innego postanowienia, znajdą zastosowanie przepisy obowiązujące pod względem uiszczania wkładek zakładowych (§y 66 do 69).

Poprzednik prawny odpowiada tylko do tej kwoty, na jaką w chwili zgłoszenia jego wystąpienia, obowiązek dopłaty w kontrakcie spółki był ograniczony.

§ 74.

O ile uiszczone dopłaty nie są potrzebne do pokrycia bilansem wykazanej straty kapitału zakładowego, można je zwracać spólnikom.

Dopłaty te zwracać można tylko wszystkim wspólnikom w stosunku do ich wkładek zakładowych i to nie przed upływem trzech miesięcy od ogłoszenia w sposób w §ie 55 przepisany uchwały zwrotu.

Jeżeli kontrakt spółki zawiera postanowienie, że wezwanie do uiszczenia dopłat jeszcze przed wyrównaniem wkładek zakładowych jest dopuszczalne, w takim razie nie można zwracać takich dopłat przed całkowitem uiszczeniem kapitału zakładowego.

Za zwroty, bez przestrzegania tych przepisów dokonane, odpowiadają po myśli postanowień § 25 i 83 odbiorca, organa zawiadowcze tudzież reszta spólników.

Zwróconych dopłat nie uwzględnia się przy oznaczaniu granicy obowiązku dopłaty w kontrakcie spółki ustalonej.

W bilansie należy wstawionym do aktywów pretensyom do dopłaty przeciwstawić w passywach kwotę kapitału tej samej wysokości.

Rozdział czwarty.

Udziały.

§ 75.

Udział każdego spólnika oznacza się — jeżeli w kontrakcie spółki czego innego nie postanowiono — podług wysokości objętej przez tegoż wkładki zakładowej.

Każdemu spólnikowi przysługuje tylko jeden udział. Jeżeli po zawiązaniu spółki spólnik obejmuje dalszą wkładkę zakładową, natenczas dotychczasowy jego udział zwiększa się w stosunku odpowiadającym zwiększonej wkładce zakładowej.

Jeżeli na należenie do spółki wystawia się spólnikom dokumenty, przeniesienie takiego dokumentu przez indos pozostaje bez skutku. Dokumenty takie nie mogą także opiewać na okaziciela.

Wystawienie przekazów na zyski udziałowe (dywidendy), od których zwrotu zawisłą jest wypłata rocznego zysku, jest niedozwolone i bezskuteczne.

§ 76.

Udziały można przenosić i dziedziczyć.

Do przeniesienia udziałów zapomocą czynności prawnej pomiędzy żyjącymi potrzeba aktu notaryalnego. Tej samej formy wymagają układy, tyczące się zobowiązania spólnika do odstąpienia udziału w przyszłości. Przeniesienie można w kontrakcie spółki zrobić zawisłem od dalszych warunków, w szczególności od zezwolenia spółki.

Prawo do przeniesienia zawiera w sobie także prawo do kontraktowego zastawu. Do tego ostatniego nie wymaga się aktu notaryalnego.

Gdyby udział — który tylko za zezwoleniem spółki może być przeniesiony — w postępowaniu egzekucyjnem miał być sprzedany, winien sąd egzekucyjny cenę szacunkową udziału ustalić i o pozwoleniu na sprzedaż, podając ustaloną cenę szacunkową, zawiadomić tak spółkę jak i wszystkich wierzycieli, którzy wyjednali dotąd sądowe zajęcie udziału. Oszacowania można zaniechać, jeżeli pomiędzy wierzycielem popierającym, zobowiązanym i spółką przyjdzie do skutku ugoda tycząca się ceny za objęcie. Jeżeli kupiec, przez spółkę dopuszczony, w przeciągu dni czternastu po zawiadomieniu tejże nie obejmie udziału za opłatą ceny równającej się wartości szacunkowej (cenie za objęcie), odbędzie się sprzedaż w myśl postanowień ordynacyi egzekucyjnej; do tego przeniesienia udziału pozwolenie spółki nie jest wymagane.

§ 77.

Gdyby w przypadku, w którym kontrakt spółki przepisuje, że do przeniesienia udziału potrzeba zezwolenia spółki, przyzwolenia do tego dotyczącemu spólnikowi odmówiono, może mu pod warunkiem, że wkładkę zakładową w całości uiścił, sąd handlowy siedziby spółki na przeniesienie udziału pozwolić, jeżeli dostatecznych powodów do odmówienia przyzwolenia niema a przeniesienie może się odbyć bez wyrządzenia szkody spółce, reszcie spólników i wierzycielom. Sąd, zanim rozstrzygnie, winien wysłuchać zawiadowców. Pozwolenie sądu na przeniesienie jest bezskuteczne, jeżeli spółka pismem poleconem uwiadomi dotyczącego spólnika — i to w przeciągu miesiąca od czasu jak rozstrzygnienie nabrało mocy obowiązującej — że zezwala,

by odnośny udział pod tymi samymi warunkami przeniesiony został na innego, przez nią wymienionego nabywcę.

§ 78.

Za spólnika wobec spółki uważa się tego tylko, który jako taki w księdze udziałów jest zapisany.

Za świadczenia zalegające na udziale w chwili zgłoszenia przeniesienia tegoż, odpowiada nabywca wraz z prawnym poprzednikiem do niepodzielnej ręki.

Roszczenia spółki do prawnego poprzednika gasną w przeciągu lat pięciu, licząc od dnia zgłoszenia nabywcy.

§ 79.

Dzielenie udziału — z wyjątkiem przypadku przekazania w dziedzictwie — dopuszczalne jest tylko, jeżeli kontrakt spółki spólnikom na odstępowanie części udziału pozwala Przytem spółka może sobie zastrzedz prawo pozwalania na odstąpienie części w ogóle lub też na odstąpienie osobom, które nie należą już jako spólnicy do spółki.

Kontrakt spółki zawierać może także postanowienie, że spółce zastrzega się przyzwolenie na dzielenie udziałów zmarłych spólników pomiędzy ich dziedziców.

Zezwolenie spółki wymaga formy pisemnej: ta zawierać ma oznaczenie osoby nabywcy i kwotę wkładki zakładowej, którą nabywca obejmuje.

Także przy dzieleniu udziałów znajdą zastosowanie przepisy §u 78, przepisy co do najmniejszej kwoty wkładki zakładowej oraz najmniejszej wpłaty na nią.

Odstąpienie części udziału osobom do spółki jako spólnicy nie należącym, jak i objęcie przez spólnika zobowiązania do takiego podziału, jest bezskuteczne, jeżeli od wpisania kontraktu spółki do rejestru handlowego rok jeszcze nie upłynął.

§ 80.

Jeżeli jeden udział jest własnością kilku współuprawnionych, w takim razie mogą oni prawa swoje z posiadania wynikające wykonywać tylko wspólnie. Za świadczenia na udział ten dokonać się mające, odpowiadają oni do niepodzielnej ręki.

Jeżeli spółce — która ma przedsiębrać czynności prawne przeciw posiadaczowi udziału — nie podano wspólnego zastępcy, występować może ona z prawnym skutkiem przeciw każdemu ze współuprawnionych.

§ 81.

Nabywanie własnych udziałów i obejmowanie tychże w zastaw przez spółkę jest wzbronione i bezskuteczne. Wolno je natomiast spółce nabywać w drodze egzekucyi celem ściągnięcia własnych wierzytelności.

§ 82.

Spólnicy nie mogą żądać zwrotu swojej wkładki zakładowej; jak długo spółka istnieje mają oni tylko prawo do czystego zysku jako nadwyżki aktywów nad passywami z rocznego bilansu wypływającej, o ile zysk ten kontraktem spółki lub też uchwałą spólników nie jest wykluczony od rozdziału.

W braku osobnych postanowień kontraktu spółki, rozdział czystego zysku następuje w stosunku do wpłaconych wkładek zakładowych.

Nie wolno zastrzegać dla spólników procentów o pewnej wysokości, ani też im takichże wypłacać.

Za świadczenia powtarzające się — do których spólnicy obok wkładek zakładowych w myśl kontraktu spółki są obowiązani (§ 8) — płacić można — stosując się do oznaczonej w kontrakcie spółki zasady obliczenia — wynagrodzenie w wysokości nie przekraczającej wartości tych świadczeń bez względu na to, czy bilans roczny czysty zysk wykazuje.

Gdyby w czasie pomiędzy końcem roku czynności a uchwałą spólników, tyczącą się zamknięcia rachunków, doszło do wiadomości zawiadowców lub rady nadzorczej, że stan majątkowy spółki wskutek strat doznanych lub zmniejszenia wartości doznał — i to, jak przypuszczać należy, nie tylko przemijająco — poważnego uszczerbku, należy zysk wykazany w bilansie, w kwocie odpowiadającej doznanemu uszczerbkowi w majątku od rozdziału wykluczyć i przenieść go na rachunek bieżącego roku czynności.

§ 83.

Spólnicy obowiązani są do zwrotu spółce kwot, które spółka na korzyść ich wbrew przepisom tej ustawy, postanowieniom kontraktu spółki lub uchwale tejże spółki wypłaciła. Żadną miarą

jednak spólnik nie jest obowiązany zwracać to, co w dobrej wierze jako udział w zysku pobrał.

Gdyby wypłaconej kwoty nie można było ściągnąć ani od odbiorcy, ani też od zawiadowców, od powiadają — o ile przez wypłatę tę kapitał zakładowy został zmniejszony — za ubytek w kapitale zakładowym spólnicy i to w stosunku do ich wkładek zakładowych.

W podanym stosunku rozdziela się między resztę spólników kwoty, których nie można od pojedynczych spólników wydobyć.

Zobowiązanego do wpłat uiścić się mających na zasadzie powyższych postanowień, od uiszczania tych wpłat — czy to całkiem lub też częściowo — uwalniać nie wolno.

Przedawnienie roszczeń spółki następuje w tat pięć, chyba że spółka udowodni, iż zobowiązany do zwrotu świadom był bezprawności wypłaty.

Dział III.

Rozwiązanie.

Rozdział pierwszy.

Rozwiązanie.

§ 84.

Spółka z ograniczoną poręką rozwiązuje się:

1. gdy oznaczony w kontrakcie spółki okres upłynie;

2. wskutek uchwały spólników, do której potrzeba notaryalnego uwierzytelnienia;

3. wskutek uchwały na zjednoczenie się ze spółką akcyjną lub z jaką inną spółką z ograniczoną poręką (§ 96);

4. wskutek otwarcia konkursu;

5. wskutek zarządzenia władzy administracyjnej;

6. wskutek uchwały sądu handlowego.

W kontrakcie spółki mogą być dalsze powody rozwiązania ustanowione.

Przy spółkach kolejowych podlegających po myśli §u 3 obowiązkowi koncesyi, zawisła jest skuteczność powziętej przez spólników uchwały tyczącej się rozwiązania od zatwierdzenia rządu.

§ 85.

Za dokładne przestrzeganie przepisów § 194 do 196 ustawy o upadłościach z dnia 25. grudnia 1868. Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1869, odpowiedzialni są zawiadowcy, po rozwiązaniu zaś likwidatorowie.

Gdyby wniosek na otwarcie upadłości, względnie doniesienie o zawieszeniu wypłat wyszedł nie od wszystkich zawiadowców względnie likwidatorów, należy mimo to otwarcie upadłości zawyrokować, jeżeli zawieszenie wypłat względnie zadłużenie ponad stan w sposób wiarygodny wykazanem zostanie. Przedtem jednak winien sąd resztę zawiadowców względnie likwidatorów przesłuchać.

Zaniechać można przesłuchania tych zawiadowców względnie likwidatorów, którym z powodu nieobecności ich lub też oddalonego miejsca zamieszkania nie można tego samego lub następnego dnia doręczyć wezwania albo też tych, których z powodu nieznanego miejsca pobytu zapomocą publicznego ogłoszenia wzywaćby należało.

§ 86.

Rozwiązanie spółki z ograniczoną poręką zarządzić może władza administracyjna:

1. jeżeli spółka przekroczy zakreślone przepisami tej ustawy (§ 1, ustęp 2) granice swego działania;

2. jeżeli zawiadowcy w toku czynności przedsiębiorstwa spółki dopuszczą się czynu ustawą karną zakazanego a zachodziłaby obawa, że zależnie od rodzaju popełnionego czynu karygodnego w związku z charakterem przedsiębiorstwa spółki, w razie dalszego istnienia tegoż przedsiębiorstwa, dziać się będą nadużycia;

3. jeżeli spółka bez pozwolenia rządu zajmuje się jedną z czynności określonych w §ie 3, ustępie 2;

4. jeżeli spółka obowiązkowi koncesyi podlegająca, pomimo kilkakrotnych wezwań lub zarządzeń władzy, dopuści się w istotnych punktach przekroczeń ustawy, względnie kontraktu spółki.

Zarządzić rozwiązanie ma prawo:

a) gdy chodzi o wykonywanie czynności ubezpieczenia, Ministerstwo spraw wewnętrznych;

b) zresztą w przypadkach l. 1 i 2 przy spółkach obowiązkowi koncesyi podlegających, Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z władzą dla nadania koncesyi właściwą, przy innych spółkach polityczna władza krajowa, w której okręgu spółka ma swoją siedzibę;

c) w przypadkach l. 3 i 4 władza koncesyę nadająca.

Przeciw zarządzeniu politycznej władzy krajowej można wnieść w przeciągu czterech tygodni rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

W rozstrzygnięciu politycznej władzy krajowej należy orzec, czy z uwagi na zachodzące względy publiczne można rekursowi przyznać skutek odraczający, czy też nie.

§ 87.

Rozwiązanie spółki z ograniczoną poręką orzeka uchwałą na wniosek Prokuratoryi skarbu sąd handlowy dla siedziby tejże właściwy, jeżeli kontraktowi spółki brak notaryalnego uwierzytelnienia, jeżeli kontrakt ten nie zawiera potrzebnych po myśli §u 4 postanowień albo też jeżeli które z tych postanowień przepisom niniejszej ustawy się sprzeciwia.

Pod względem postępowania obowiązują postanowienia §u 43.

§ 88.

Rozwiązanie spółki wskutek upłynięcia terminu albo też wskutek uchwały spólników musi być natychmiast przez zawiadowców do rejestru handlowego zgłoszone. Prawomocnie przez władzę administracyjną zarządzone rozwiązanie należy z urzędu podać do wiadomości sądu handlowego.

Sąd winien rozwiązanie wpisać do rejestru handlowego we wszystkich przypadkach — i to, jeżeli orzeczeniem sądu zostało prawomocnie zarządzone lub też jeżeli nastąpiło drogą otwarcia konkursu — z urzędu bezzwłocznie z uwidocznieniem rodzaju rozwiązania.

Gdyby zawiadowcy nie uczynili zadość wystosowanemu do nich wezwaniu sądu do zgłoszenia — jak to ich powinnością — rozwiązania, należy ich ponownie, z oznaczeniem terminu z tym dodatkiem wezwać, że po upływie tego terminu sąd z urzędu, mianując równocześnie likwidatorów, rozwiązanie wpisze. Przed wpisaniem rozwiązania i mianowaniem likwidatorów winien sąd przesłuchać zawiadowców i według własnej oceny także jednego lub więcej spólników, którym zawiadowstwo nie jest poruczone.

Rozdział drugi.

Likwidacya.

§ 89.

Po rozwiązaniu spółki nastąpić ma — jeżeli ustawa czego innego nie postanawia — likwidacya.

Jeżeli kontraktem spółki albo uchwałą spólników nie ustanowiono jednej lub więcej innych osób likwidatorami, w takim razie funkcyę tę obejmują zawiadowcy. Z ważnych powodów może jednak sąd handlowy także — oprócz przypadku §u 88, ustęp 3 — na wniosek rady nadzorczej, względnie spólników, których wkładki zakładowe wynoszą dziesiątą lub mniejszą w kontrakcie spółki w tym celu oznaczoną część kapitału zakładowego, mianować obok nich lub na ich miejsce innych likwidatorów.

Likwidatorów przez sąd mianowanych może z ważnych powodów sąd, likwidatorów nie przez sąd mianowanych, uchwała spólników a pod warunkami ustępu 2 także i sąd każdej chwili odwołać.

Wpisanie do rejestru handlowego dokonanego przez sąd mianowania względnie odwołania likwidatorów następuje z urzędu.

Zakaz dla zawiadowców w §ie 24 zawarty nie znajduje zastosowania do likwidatorów.

§ 90.

Do likwidacyi stosują się przepisy artykułów 136, 137, ustęp 1 i 139 K. h.

W czasie zawiadowania winni likwidatorowie, chociażby przez sąd byli mianowani, stosować się do uchwał przez spólników powziętych.

Po rozwiązaniu spółki, rozpisywanie dalszych wpłat na niezupełnie wpłacone wkładki zakładowe dopuszczalne jest tylko o tyle, o ile tego dla zaspokojenia wierzycieli potrzeba. Wpłat żądać należy zawsze w stosunku do wpłat do czasu rozwiązania uiszczonych.

Spieniężanie majątku spółki przez sprzedaż majątku w całości nastąpić może tylko wskutek uchwały spólników, powziętej większością trzech czwartych oddanych głosów.

§ 91.

Likwidatorowie mają natychmiast z zaczęciem się likwidacyi a następnie każdego roku układać bilans. Obowiązkiem ich jest z początkiem likwidacyi podać rozwiązanie do powszechnej wiadomości w pismach publicznych, oznaczonych w § 22 i przytem wezwać wierzycieli spółki, by się u likwidatorów zgłaszali. Wierzycieli znanych uwiadamia się w tym przypadku bezpośrednio.

Pieniędzy, znajdujących się w chwili rozwiązania spółki jak i w czasie likwidacyi nadchodzących, użyje się do zaspokojenia wierzycieli. Kwoty dłużne nie podniesione tudzież kwoty za wierzytelności niepłatne jeszcze lub też sporne należy

zatrzymać. To samo stosuje się do zobowiązań nieustalonych.

Majątku pozostałego po wyrównaniu i zabezpieczeniu długów nie wolno likwidatorom przed upływem trzech miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia wezwania wierzycieli, przepisanego w ustępie 1, rozdzielać pomiędzy spólników. Rozdzielenie następuje w braku osobnych postanowień w kontrakcie spółki, w stosunku do wpłaconych wkładek zakładowych.

Kwoty przez wierzycieli lub spólników nie podniesione, należy przed ukończeniem likwidacyi złożyć w sądzie.

§ 92.

Wszystkie postanowienia niniejszej ustawy, tyczące się zawiadowców, znajdą analogiczne zastosowanie także do likwidatorów, o ile wyżej podane paragrafy odmiennych zarządzeń nie zawierają.

O ile z postanowień tego rozdziału i z celu likwidacyi co innego nie wypływa, stosować należy — pomimo rozwiązania spółki, aż do ukończenia likwidacyi — wydane w ustawie tej zarządzenia także do stosunków prawnych spólników tak pomiędzy sobą jak i w stosunku do spółki, tudzież spółki do osób trzecich, dalej do praw i obowiązków i do odpowiedzialności rady nadzorczej.

§ 93.

Po ukończeniu likwidacyi mają likwidatorowie, przedkładając równocześnie dowód uzyskanego wskutek uchwały spólników absolutoryum, wnieść do sądu handlowego prośbę o wykreślenie firmy likwidacyjnej.

Sąd handlowy ma skreślenie ogłosić w pismach oznaczonych w §ie 22.

Książki i papiery rozwiązanej spółki oddaje się do przechowania na czas lat dziesięciu po ukończeniu likwidacyi jednemu ze spólników lub trzeciej osobie. Jeżeli kontrakt nie zawiera postanowienia co do osoby, która je ma przechowywać, względnie jeżeli nie zapadła pod tym względem uchwała spólników, oznacza ją sąd handlowy.

Prawo do wglądania i korzystania z ksiąg i papierów zatrzymują spólnicy i ich następcy prawni także i nadal. Wierzycieli spółki może sąd upoważnić do wglądania.

Gdyby się później okazało, że jest jeszcze majątek rozdzieleniu podlegający, winien sąd handlowy zakładu głównego na wniosek którego z interesentów, dotychczasowych likwidatorów napowrót powołać względnie innych likwidatorów zamianować.

§ 94.

Postanowienia, tyczące się likwidacyi, obowiązują i w tym razie, gdy rozwiązanie nastąpi wskutek zarządzenia władzy administracyjnej lub też wskutek uchwały sądu handlowego.

Jeżeli jednak władza administracyjna w zarządzeniu swem rozporządziła, że organa spółki winny czynności swoich natychmiast zaniechać, w takim razie mianuje likwidatorów wyłącznie sąd handlowy. Równocześnie ma zamianować sąd — i to nawet wtedy, jeżeli w kontrakcie spółki ustanowienia rady nadzorczej nie przewidziano — radę nadzorczą, której przypadną czynności ustawą dla rady nadzorczej i uchwały spólników przepisane.

Władza administracyjna, dla rozwiązania właściwa, może także w razie rozwiązania spółki z innych powodów zarządzić — jeżeli zajdzie jeden z przypadków w §ie 86 wymienionych — zawieszenie czynności organów spółki ze skutkiem w ustępie drugim oznaczonym.

§ 95.

Likwidacya nie ma miejsca, jeżeli państwo, kraj lub gmina wszystkie udziały spółki z ograniczoną poręką, celem rozwiązania spółki nabędzie lub też na mocy kontraktu majątek rozwiązanej spółki jako całość łącznie z długami obejmie i oświadczy, że wszelkie zobowiązania spółki na siebie przyjmuje, od przeprowadzenia likwidacyi odstępuje, a w razie objęcia na mocy kontraktu także zaspokojenie wierzycieli na siebie bierze.

Do zgłoszenia rozwiązania dołączyć należy deklaracyę co do zobowiązań, objętych po myśli ustępu pierwszego, opatrzoną we wszelkie ustawowe wymogi pod względem jej ważności, do zgłoszenia zaś odbioru na mocy kontraktu, nadto kontrakt i zatwierdzającą go uchwałę spólników.

Równocześnie z wpisaniem wykreśla się firmę. Jako chwilę przejścia majątku spółki i długów uważa się czas wpisania.

§ 96.

Likwidacya nie odbywa się, jeżeli majątek spółki z ograniczoną poręką przenosi się jako całość łącznie z długami na spółkę akcyjną za odstąpienie akcyi tej ostatniej albo na inną spółkę z ograniczoną

poręką, która wzamian daje swoje udziały (zjednoczenie się), a obydwie strony od przeprowadzenia likwidacyi odstępują. Uchwała taka musi być powziętą jednogłośnie, chyba, że kontrakt spółki co innego postanawia. Zresztą znajdą analogiczne zastosowanie przepisy artykułu 247 Kodeksu handlowego.

Dział IV.

Przeistoczenie innych spółek na spółki z ograniczoną poręką.

§ 97.

Uchwała spółki akcyjnej, postanawiająca własną przemianę na spółkę z ograniczoną poręką, nabiera mocy obowiązującej dopiero z chwilą zapisania do rejestru handlowego. Uchwała zawisła jest od wymogów uchwały o rozwiązaniu.

Do zapisania zgłosić należy w przeciągu miesiąca po zapadnięciu uchwały co do przemiany, przedkładając dowód, że następującym postanowieniom zadość uczyniono:

1. akcyonaryuszów spółki akcyjnej należy wezwać drogą obwieszczenia w pismach publicznych w statutach do ogłoszeń spółki akcyjnej przeznaczonych, względnie pismem poleconem do oświadczenia się, czy chcą przystąpić z przypadającą na ich akcye częścią majątku spółki akcyjnej do spółki z ograniczoną poręką;

2. przystąpienie odbywa się w ten sposób, że każdy korzystający z tego akcyonaryusz obejmuje jako wkładkę zakładową kwotę, równającą się jego udziałowi w majątku spółki akcyjnej. Akcye zamienione na wkładki zakładowe wynosić muszą co najmniej trzy czwarte części kapitału zakładowego spółki akcyjnej;

3. udział w majątku spółki akcyjnej, przypadający na każdą akcyę, należy obliczyć na podstawie bilansu w tym celu ułożonego, który przez walne zgromadzenie spółki akcyjnej większością trzech czwartych na zastąpionego na tem zgromadzeniu kapitału zakładowego musi być zatwierdzony;

4. kapitał zakładowy spółki z ograniczoną poręką nie może być mniejszy, jak kapitał zakładowy spółki akcyjnej. Przepisy §ów 6. 13 i 14 co do wysokości kapitału zakładowego i wkładek zakładowych muszą być przestrzegane;

5. o ile akcyonaryusze nie przystępują do spółki z ograniczoną poręką przez objęcie wkładek zakładowych, musi kapitał zakładowy zostać pokryty wkładkami zakładowemi, w całej ich wysokości gotówką wpłaconemi, które inne osoby objęły.

§ 98.

Uchwałę, tyczącą się przeistoczenia, zgłasza się do zapisania — przyczem przestrzegać należy wszelkich innych ustawą tą dla zapisania spółki z ograniczoną poręką przepisanych wymogów — w sądzie handlowym na przyszłość dla spółki ze względu na jej siedzibę właściwym.

Sąd ten przy postępowaniu ze zgłoszeniem winien stosować analogicznie § 11 i 12 i — jeżeli nie jest zarazem tym sądem, który dotychczas dla spółki akcyjnej jako sąd prowadzący rejestr był właściwy — podać ostatniemu uchwałę do wiadomości, by ją mógł wpisać do swego rejestru.

Równocześnie z wpisaniem uchwały o przeistoczeniu należy skreślić spółkę akcyjną w rejestrze handlowym.

§ 99.

Spółka z ograniczoną poręką jest począwszy od dnia wpisania jej do rejestru handlowego uprawniona do rozporządzania majątkiem spółki akcyjnej. Przeistoczenie nie sprowadza żadnej zmiany w istniejących stosunkach prawnych wobec osób trzecich.

§ 100.

O ile akcyonaryusz nie przystępuje do spółki z ograniczoną poręką przez objęcie wkładki zakładowej, ma mu spółka wypłacić kwotę, która według ułożonego po myśli § 97, l. 3 bilansu na jego akcyę przypada.

Dalsze pretensye do majątku spółki nie przysługują mu.

§ 101.

Stowarzyszenie, obliczone na zysk a w dniu ogłoszenia tej ustawy na zasadzie Patentu cesarskiego z dnia 26. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 253 istniejące, które uchwali, że do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy statuta swoje do jej przepisów zastosuje i przeistoczy się — zatrzymując cały swój majątek — w spółkę z ograniczoną poręką, może być jako taka spółka wpisane i to bez zawierania osobnego kontraktu spółki.

Uchwała wymaga zgody wszystkich członków, notaryalnego uwierzytelnienia i wymaganego po myśli § 21 Patentu cesarskiego z dnia 26. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 253 zatwierdzenia ze strony rządu.

To samo odnosi się do gwarectw dla prowadzenia górnictwa, które w dniu ogłoszenia tej ustawy już istnieją. Uchwała, tycząca się przeistoczenia, która do terminu w pierwszym ustępie oznaczonego, nie jest przywiązaną, wymaga potwierdzenia starostwa górniczego.

Dział V.

Władze i postępowanie.

§ 102.

Do przepisanych tą ustawą zgłoszeń, doniesień i oznajmień do sądu handlowego oraz do obowiązkowej pod tym względem działalności sądu znajdują zastosowanie przepisy, obowiązujące o postępowaniu ze sprawami, odnoszącemi się do rejestru handlowego.

O ile dla prowadzenia rejestru handlowego spółek z ograniczoną poręką okaże się potrzeba dalszych postanowień, należy wydać je drogą rozporządzeń.

Odpis zgłoszeń i załączników, przepisanych ustawą niniejszą dla rejestru handlowego po myśli §u 9, 51, 53, 56, 107 — którego podlegający obowiązkowi zgłoszenia ma dostarczyć — ma sędzia prowadzący rejestr przesłać po dokonanem zapisaniu prokuratoryi skarbu siedziby spółki. Odpisy te są wolne od stempla.

Prokuratorya skarbu może pozwolenie na wpisanie w drodze rekursu zaczepić.

§ 103.

Obowiązkowi koncesyi podlegające spółki z ograniczoną poręką (§ 3 i 49) zostają pod nadzorem państwa; nadzór ten celem strzeżenia publicznych interesów wykonuje z urzędu władza koncesyę nadająca.

§ 104.

Władzy nadającej koncesyę — oprócz przydzielonych jej na innych miejscach tej ustawy czynności, tyczących się spółek, podlegających obowiązkowi koncesyi — przysługuje prawo:

1. zatwierdzać kontrakt spółki i wszelkie zmiany w nim poczynione;

2. układać prawidła ogólne dla administracyi i składania rachunków i żądać składania sprawozdań statystycznych;

3. nadzorować administracyę spółki i w tym celu wglądać do jej ksiąg i papierów, żądać od spółki potrzebnych wykazów i wyjaśnień oraz na wszystkie zgromadzenia spólników i organów spółki wysyłać delegatów władzy;

4. zakazywać wykonania uchwał lub zarządzeń, które naruszają kontrakt spółki lub obowiązujące przepisy ustawy, względnie przekraczają warunki, przy udzielaniu zatwierdzenia kontraktu spółki ze strony administracyi państwa postawione.

§ 105.

Jeżeli spółka trudni się sprawami ubezpieczenia lub też — nie będąc do tego kontraktem spółki uprawnioną, względnie bez zatwierdzenia kontraktu spółki ze strony rządu — uprawia któraś z czynności w §ie 3, ustępie 2 oznaczonych, natenczas władza nadająca koncesyę — przy trudnieniu się sprawami ubezpieczenia zaś Ministerstwo spraw wewnętrznych — ma prawo wykonywanie tych czynności zawiesić.

§ 106.

Pozwolenia rządowego na uprawianie w §ie 62, ustępie 2, oznaczonych gałęzi czynności udziela Ministerstwo skarbu, co do wydawania książeczek wkładkowych, w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Co do tych gałęzi czynności przysługują władzy, uprawnionej do nadawania koncesyi, prawa oznaczone w §ie 104. l. 3 i 4.

W razie, gdyby przepisy ustawowe dla uprawiania czynności wydane, nie były przestrzegane, względnie niedotrzymywano warunków postawionych przy udzieleniu pozwolenia, w takim razie może władza nadająca koncesyę, pozwolenie odwołać. Gdyby — pomimo odwołania — czynności te dalej uprawiano lub gdyby je wogóle — nie otrzymawszy przedtem pozwolenia rządowego — uprawiać zaczęto, natenczas władza dla nadawania koncesyi właściwa ma prawo uprawianie tych czynności zawiesić.

Dział VI.

Spółki zagraniczne.

§ 107.

Spółki w rodzaju w ustawie niniejszej oznaczonym, mające siedzibę swoją poza obrębem obszaru ważności tej ustawy, mogą w kraju tutej-

szym przez zakład filialny uprawiać czynności pod warunkiem, że zanim je jeszcze zaczną uprawiać, postarają się o wpisanie tutejszo-krajowego zakładu filialnego do rejestru handlowego sądu, dla siedziby filii właściwego.

Do wpisania potrzebnem jest zgłoszenie, do którego dołączyć należy uwierzytelniony odpis kontraktu spółki i w uwierzytelnionej formie podpis osób uprawnionych do podpisywania firmy tutejszo-krajowego zakładu filialnego.

§ 108.

Wpisania należy odmówić, jeżeli spółka nie wykaże:

1. że w państwie, w którem ma swą siedzibę, podług ustaw tegoż prawnie istnieje, jakoteż czynności swoje tamże rzeczywiście i regularnie uprawia;

2. że dla całego ruchu swego przedsiębiorstwa w kraju tutejszym ustanowiła do ważnego podpisywania firmy jej tutejszo-krajowej filii uprawnione zastępstwo, którego członkowie mieszkają w kraju tutejszym;

3. w razie, gdyby któraś z gałęzi czynności oznaczonych w §ie 3, ustępie 2 należała do przedmiotu przedsiębiorstwa, że otrzymała pozwolenie od rządu;

4. że w państwie, do którego spółka należy, spółki tutejszo-krajowe tego samego rodzaju bywają dopuszczane do zakładania filii na podstawie wzajemności tak jak tamtejszo-krajowe spółki.

§ 109.

O ile niema takich traktatów państwowych lub w Dzienniku ustaw państwowych ogłoszonych deklaracyi rządowych, mocą których zagraniczna spółka ze względu na jej ustawową podstawę jako spółka oznaczonego w ustawie tej rodzaju się przedstawia i przestrzeganie wzajemności jest zagwarantowane, musi być na to dostarczony dowód w formie deklaracyi, wystawionej przez Ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami. Deklaracya ta jest dla sądu obowiązującą.

Gdyby nie można było udowodnić, czy wzajemność istnieje, w takim razie do zapisania potrzeba osobnego dopuszczającego pozwolenia Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 110.

Do zgłoszenia znajdą analogiczne zastosowanie § 11 i 12.

Ogłoszeniu podlegają:

1. Firma, siedziba spółki i siedziba tutejszo-krajowego zakładu filialnego;

2. przedmiot przedsiębiorstwa;

3. wysokość kapitału zakładowego i kwota uiszczonych na ten kapitał wpłat;

4. przy spółkach podlegających obowiązkowi koncesyi data dokumentu zatwierdzającego;

5. jeżeli kontrakt spółki zawiera ograniczenie co do czasu trwania spółki, czas rozwiązania;

6. jeżeli kontrakt spółki zawiera postanowienia co do sposobu, w jaki spółka obwieszczenia swoje ma ogłaszać, te postanowienia;

7. nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania członków ustanowionego dla tutejszego kraju zastępstwa oraz postanowienia co do sposobu, w jaki swoje oświadczenia woli składać mają.

§ 111.

Wszelkie dalsze zgłaszania do rejestru handlowego należą do zastępstwa spółki ustanowionego dla tutejszego kraju.

Skuteczność zmian co do zaciągniętych do rejestru handlowego okoliczności osądzać należy odnośnie do tutejszo-krajowego zakładu filialnego jedynie podług czasu wpisu, dokonanego w kraju tutejszym.

Jeżeli powstają dalsze filie w kraju, w takim razie oznacza się pierwszą jako główną filię tutejszo-krajową, wszystkie inne zaś jako tutejszo-krajowe poboczne zakłady filialne. Do głównej filii tutejszo-krajowej znajdą analogiczne zastosowanie postanowienia, zawarte w tej ustawie, tyczące się głównych filii, do pobocznych zaś zakładów filialnych przepisy dla pobocznych zakładów filialnych spółek tutejszo-krajowych.

§ 112.

Ustanowione dla tutejszego kraju zastępstwo ma prowadzić osobne zgodne z przepisami księgi interesów w tutejszym kraju zawieranych.

Obowiązek ogłaszania bilansu (§ 22) przy uprawianiu czynności bankowych istnieje także dla spółek zagranicznych i to także co do bilansu zagranicznej filii głównej.

§ 113.

Rozwiązanie tutejszo-krajowych filii zagranicznej spółki nastąpić może przy analogicznem zastosowaniu §u 86. Oprócz tego zarządzić je może polityczna władza krajowa, w okręgu której główny tutejszo-krajowy zakład filialny ma swoją siedzibę.

1. jeżeli spółka w Państwie, do którego należy, prawnie istnieć przestanie lub utraci pełną zdolność do rozporządzania i obrotu swoim majątkiem;

2. jeżeli ustanowione dla tutejszego kraju zastępstwo istnieć przestało a nowe w przeciągu trzech miesięcy po wezwaniu do tego spółki przez sąd handlowy nie zostało ustanowione;

3. jeżeli się okaże, że Państwo, do którego spółka należy, nie przestrzega tego samego rodzaju wzajemności w postępowaniu z tutejszo-krajowemi spółkami.

Rozwiązanie orzec ma uchwałą — na wniosek prokuratoryi skarbu — sąd handlowy, w okręgu którego tutejszo-krajowa filia główna ma swoją siedzibę, w tym przypadku, jeżeli wbrew przepisom §u 108 na wpisanie pozwolono; pod względem postępowania obowiązują postanowienia §u 43.

Ostateczne załatwianie interesów filii tutejszo-krajowych odbywać się ma przy analogicznem stosowaniu postanowień o likwidacyi spółek z ograniczoną poręką.

§ 114.

Do zagranicznych spółek znajdą analogiczne zastosowanie zawarte w niniejszej ustawie przepisy o spółkach podlegających obowiązkowi koncesyi, następnie postanowienia §ów 62 i 102 do 106. Dalsze wpłaty na nie całkiem uiszczone wkładki zakładowe, oraz wszelkie inne zmiany kapitału zakładowego zgłaszać ma do rejestru handlowego zastępstwo dla tutejszego kraju ustanowione.

Dział VII.

Postanowienia prawne, tyczące się podatków i należytości.

§ 115.

I. Spółki z ograniczoną poręką, których kapitał zakładowy wynosi co najwięcej 1,000.000 koron, podlegają podatkowi zarobkowemu po myśli postanowień części I ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, z tą różnicą, że podatku tego spółkom tym po myśli §u 66, ustępu 1 i 2 u. o pod. osob., przepisanego z zastrzeżeniem postanowień ustępu II nie wlicza się do kontyngentów dla spółek ustalonych, lecz niezależnie od tych na rzecz skarbu Państwa się go pobiera; spółki z ograniczoną poręką, których kapitał zakładowy wynosi więcej jak 1.000.000 koron, podlegają opodatkowaniu po myśli postanowień części II ustawy o podatku osobistym, obowiązujących dla spółek akcyjnych, ze zmianami zawartemi w następnym ustępie IV.

Za kapitał zakładowy po myśli poprzedzającego ustępu uważa się cały, w przedsiębiorstwie stale na zysk ulokowany kapitał, w szczególności oznaczony w kontrakcie spółki kapitał zakładowy, pożyczki zaciągnięte na obligacye pierwszeństwa lub inne jakie częściowe zapisy dłużne lub też na ubezpieczenie hipoteczne, jak i ewentualny dla obrotu spółki przez spólników samych oprócz wkładki zakładowej (§ 4) na stałe oddany kapitał.

II. Gdy spółki z ograniczoną poręką obejmują przedsiębiorstwa, dla których przepisany był dotychczas ogólny podatek zarobkowy, do kontyngentów dla spółek wliczany, odpisuje się w pełnej kwocie przedsiębiorstwom tym w roku przejścia przedsiębiorstwa przepisany roczny podatek od głównej sumy podatku zarobkowego; natomiast, gdy przedsiębiorstwa należące do spółek z ograniczoną poręką przechodzą na podatników, których ogólny podatek zarobkowy wliczać się ma do kontyngentów dla spółek, należy ogólny podatek zarobkowy, podatnikom tym od tych przedsiębiorstw w roku zaliczenia ich do klasy podatkowej przepisany, dodać w kwocie rocznej do głównej sumy podatku zarobkowego.

W końcu odpisuje się od głównej sumy podatku zarobkowego czwartą część rocznych kwot ogólnego podatku zarobkowego, które w czasie ostatniego peryodu rozkładu dla nowo powstałych, to jest dla takich przedsiębiorstw i biur dla czynności obrotowych spółek z ograniczoną poręką, które przedtem nie podlegały ani podatkowi zarobkowemu po myśli części I ani też po myśli części II ustawy o podatkach osobistych, były przepisane, w tym przypadku, jeżeli spółki dla tych przedsiębiorstw i biur obrotowych także w nowym peryodzie rozkładu ogólnemu podatkowi zarobkowemu nadal podlegają.

Bliższe postanowienia co do czasu, w którym powyższe zarachowania odbywać się mają, wydaje minister skarbu.

III. Ogólny podatek zarobkowy od podlegających temuż przedsiębiorstw spółek z ograniczoną poręką wymierza aż do tego peryodu rozkładu, w którym nastąpić by miało po myśli § 66, alinea 4, ust. o pod. osob. zaliczenie do spółki podatkowej, władza podatkowa pierwszej instancyi, od tego czasu

zaś komisya dla podatku zarobkowego tej spółki podatkowej, do której przedsiębiorstwo zaliczoneby było, gdyby podatek tegoż miał być wliczony do kontyngentów dla spółek.

IV. Przy spółkach z ograniczoną poręką, z któremi po myśli ustępu I postępować należy stosownie do części II ustawy o podatkach osobistych, znajdą zastosowanie postanowienia przytoczonej ustawy obowiązujące dla opodatkowania spółek akcyjnych z następującemi zmianami:

1. Przy obliczaniu bilansowych nadwyżek potrącać można datki, dary i wszelkie inne nieodpłatne darowizny dla osób i zakładów, do samej spółki nie należących. Natomiast świadczenia nieodpłatne dla spólników lub członków ich rodzin, tudzież takie świadczenia, które spólnicy sami za czynność swoją w obrocie spółki pobierają, nie mogą uszczuplać podstawy do opodatkowania, względnie należy je do tejże wliczyć.

2. Wolno przy spółkach z ograniczoną poręką potrącać odsetki wypłacone od pożyczek zaciągniętych na zabezpieczenie hipoteczne, nie zaś na obligacye pierwszeństwa lub inne jakie częściowe zapisy dłużne. Te jednak kwoty, które obraca się na oprocentowanie kapitałów, w jakiejkolwiek formie od samych spólników wypożyczonych, o ile są częściami kapitału zakładowego (ustęp I, część 2), należy wliczyć do podstawy opodatkowania.

3. Nie wlicza się do podstawy opodatkowania kwoty użytej z zysków obrotowych roku bieżącego na pokrycie straty doznanej w roku ubiegłym, rok bilansowy bezpośrednio poprzedzającym, którą po myśli postanowień ustawy o podatkach osobistych się oblicza.

4. Na miejsce postanowień zawartych w § 100 u. o pod. osob. ustala się wymiar podatku dla tych spółek, jak następuje:

Od czystego, opodatkowaniu podlegającego zysku włącznie do	100.000 K	4 procent.
	200.000 „	5 „
	300.000 „	6 „
	400.000 „	7 „
	500.000 „	8 „
	600.000 „	9 „

przy czystym, opodatkowaniu podlegającym zysku ponad 600.000 K 10 procent.

Po myśli powyższego ustępu ustalić się mający podatek wymierzać należy w ten sposób, że po potrąceniu podatku z kwoty opodatkowaniu podlegającego czystego zysku stopnia wyższego nie może nigdy pozostać mniej jak kwota, która pozostaje po potrąceniu z najwyższego czystego zysku bezpośrednio niższego stopnia przypadającego nań podatku.

5. *a)* Jeżeli dotychczasowy posiadacz jednego lub więcej przedsiębiorstw, podlegających ogólnemu podatkowi zarobkowemu, przenosi je po więcej jak dziesięcioletniem posiadaniu — licząc w to czas poprzedniego posiadania przez ewentualnych ascendentów (łącznie z rodzicami przyrodnimi, przybranymi i teściami) — na spółkę z ograniczoną poręką, składającą się oprócz niego samego tylko z drugiego z małżonków i z dzieci jego (łącznie z pasierbami, adoptowanemi dziećmi, zięciami i synowemi) i utworzoną wyłącznie w celu dalszego prowadzenia dotyczących przedsiębiorstw, natenczas na spółkę tę — o ile i jak długo ogranicza się przeważnie do dalszego prowadzenia dotyczących przedsiębiorstw — w pierwszych pięciu latach istnienia jej nakłada się we wszystkich stopniach zysku podatek tylko w wysokości cztery procent i dopiero od szóstego roku istnienia począwszy podpada ona normalnej stopie podatkowej skali w punkcie 4 ustalonej.

b) W taki sam sposób postępuje się ze spółkami z ograniczoną poręką w ciągu pierwszych lat pięciu ich istnienia, o ile i jak długo ograniczają się one przeważnie do dalszego prowadzenia przedsiębiorstw, które po śmierci dotychczasowego posiadacza jednego lub więcej przedsiębiorstw, podlegających ogólnemu podatkowi zarobkowemu, utworzone zostały przez jego dzieci (dzieci przyrodnie, adoptowane, zięciowie i synowe) ewentualnie razem z pozostałem przy życiu drugiem z małżonków wyłącznie w celu dalszego prowadzenia tych przedsiębiorstw i to bez względu na czas trwania posiadania przez zmarłego.

c) Postanowienia powyższe znajdą analogiczne zastosowanie także i w tym przypadku, jeżeli w rachubę wchodzące przedsiębiorstwa były dotychczas w posiadaniu spółki jawnej lub komandytowej, składającej się jedynie z krewnych i powinowatych aż do trzeciego stopnia włącznie, a nowo przystępujące osoby zostają do nich w stosunku familijnym pod lit. *a)* oznaczonym.

O ile przy sposobności tego rodzaju przeniesienia stanu posiadania, do nowo założonej spółki z ograniczoną poręką przystąpią także inni jawni spólnicy lub komandytnicy dawnego przedsiębiorstwa, nie przeszkadza to wyjątkowemu traktowaniu

takich spółek po myśli wyżej podanych postanowień, jeżeli kapitał zakładowy (patrz wyżej ustęp I. część 2), przypadający na członków rodziny oznaczonych pod lit. *a)* do *c)*, razem wziąwszy wynosi co najmniej połowę całego kapitału zakładowego. To samo obowiązuje w razie wstąpienia dawnego funkcyonaryusza byłego przedsiębiorstwa do nowozałożonej spółki z ograniczoną poręką, jeżeli przypadający na członków rodziny kapitał zakładowy wynosi co najmniej pięć szóstych części całego kapitału zakładowego.

Ulgi przysługującej po myśli powyższych postanowień spółce z ograniczoną poręką nie traci się, jeżeli w ciągu pierwszych lat pięciu istnienia spółki na miejsce spólników, którzy byli przy zakładaniu tejże, względnie oprócz tych, przystąpią jeszcze do spółki osoby, zostające do dotychczasowych spólników w jednym z wyżej podanych stosunków rodzinnych.

6. W żadnym przypadku podatek nie może być mniejszy jak jeden od tysiąca wpłaconego kapitału zakładowego wraz z zaległą kwotą kapitału pożyczki zaciągniętej na obligacye (podatek minimalny).

V. Do spółek z ograniczoną poręką znajdą analogiczne zastosowanie postanowienia części 5 i 6 ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220.

§ 116.

O ile w rachubę wchodzą spółki zagraniczne, brać należy za podstawę tak przy opodatkowaniu podług części I. względnie II ustawy o podatkach osobistych stosownie do zarządzeń ustępu I poprzedzającego paragrafu, jak i przy wymiarze podatku minimalnego podług ustępu IV, część 6. tegoż paragrafu tylko na tutejszo-krajowe przedsiębiorstwo przypadającą część całego kapitału zakładowego (§ 115, ustęp I. część 2).

O ile podatek wymierza się po myśli ustępu IV, część 4, §u 115 podług czystego zysku, należy za podstawę wymiaru tego brać tylko czysty zysk, uzyskany z tutejszo-krajowego obrotu czynności, wysokość stopy podatkowej jednak, którą się ma zastosować, oznacza się podług wysokości ogólnego zysku czystego.

§ 117.

Spółki z ograniczoną poręką mają uiścić podług skali przypadającą należytość od kontraktu spółki (pozycya taryfy 55, *B*, 2, *c* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89) bezpośrednio przed zapisaniem tegoż do rejestru handlowego.

Dozwolonem jest jednak należytość tę, o ile wkładek zakładowych zaraz w całości się nie wpłaca, względnie o ile ustalono dopuszczalność wezwania do dopłat, uiszczać od każdej zażądanej wpłaty w czasie płatności każdej z nich, natomiast dokumenty na uskutecznione wpłaty częściowe są wolne od opłaty. Gdyby zażądano tylko częściowej wpłaty, a przyjęto większą wpłatę, natenczas należytość za większe wpłaty ma być w przeciągu dni czternastu po ich uskutecznieniu uiszczona.

Ulgi przyznane artykułem IV, lit. *c)* ustawy z dnia 10. lipca 1865, Dz. u. p. Nr. 55, znajdą zastosowanie do kuponów częściowych zapisów długu wydanych przez spółki z ograniczoną poręką.

§ 118.

Gdyby przy zakładaniu spółki osoba jakaś, zostająca do jednego lub więcej spólników w takim stosunku osobistym, który według ogólnych przepisów o należytościach uzasadnia niższy wymiar tych należytości, przeniosła pewne przedmioty na spółkę z ograniczoną poręką, natenczas należy zniżkę tę w stosunku udziałów dotyczących spólników tak samo zastosować, jak gdyby dotyczące przedmioty nie na spółkę jako taką, lecz na spólników przeniesione być miały.

Jeżeli w przypadku założenia tego rodzaju spółki z ograniczoną poręką zapomocą czynności prawnej pomiędzy osobami żyjącemi osoby zdające pozostaną uczestnikami spółki, natenczas przypadającą ewentualnie należytość od nieruchomości za te udziały, z którymi w ten sposób w spółce uczestniczą, uiszcza się według stopy zniżonej, obowiązującej dla najbliższego, u spólników w rachubę wchodzącego stopnia pokrewieństwa. Ulga ta ma miejsce tylko wtedy, jeżeli wkładki obrotowe, do których ulga po myśli tego i poprzedzającego ustępu się odnosi, wynoszą co najmniej dwie trzecie części ogólnego majątku spółki.

Ulgi obydwóch poprzedzających ustępów stosuje się jednak pod względem należytości od przeniesienia nieruchomości tylko o tyle, o ile na mocy kontraktu spółki przeniesienie udziałów osób protegowanych na osoby inne, któreby takiego samego ułatwienia nie doznały, zapomocą dobrowolnych czynności prawnych pomiędzy żyjącemi zawisłe jest w przeciągu pierwszych lat trzech po ułożeniu kontraktu spółki od jej pozwolenia. Udzielenie przyzwolenia w przeciągu tego okresu czasu znosi całkiem lub częściowo ulgę odnoszącą się do opłaty

od przeniesienia nieruchomości. Każde takie udzielone przyzwolenie winna spółka w przeciągu dni ośmiu, jeżeli nie chce ściągnąć na siebie w § 80 u. o n. z dnia 9. lutego 1850. Dz. u. p. Nr. 50, przewidzianych szkodliwych skutków, oznajmić urzędowi powołanemu do przypisywania należytości.

§ 119.

Przy przeistoczeniu spółki akcyjnej na spółkę z ograniczoną poręką uiścić się ma oznaczoną w §ie 117 należytość bez względu na właściwość przeniesionego majątku, jednak tylko od kwoty, o którą kapitał zakładowy nowej spółki przewyższa kapitał żelazny spółki akcyjnej. Obowiązek opłacania należytości od ewentualnych dopłat pozostaje przez to nienaruszony.

Nieruchomości spółki akcyjnej, przechodzące na spółkę z ograniczoną poręką, wolne są tak od należytości wymierzanej od przeniesienia nieruchomości, jak i od wpisowego, natomiast przerwa obowiązku ekwiwalentu należytościowego co do nieruchomości po myśli uwagi 3 do pozycyi taryfy 106, *B e.* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, z tego powodu nie ma miejsca.

Pod warunkami podanymi w §ie 101 znajdą powyższe postanowienia także zastosowanie do oznaczonych tamże gwarectw dla górnictwa i zjednoczeń, które przemienia się na spółki z ograniczoną poręką.

§ 120.

Spółki zagraniczne z ograniczoną poręką, chcące czynności swoje w kraju tutejszym w sposób zarobkowy uprawiać, uiszczać mają bezpośrednio należytość podług skali II od tej części kapitału we wkładkach i w obligacyach, którą mają zamiar przeznaczyć dla tutejszo-krajowego obrotu, na każdy zaś sposób nie od mniejszej kwoty jak od czwartej części tego kapitału. Wysokość kwoty kapitału, od której się tę należytość wymierza, oznacza z uwzględnieniem stosunków według swobodnej oceny Ministerstwo skarbu; w tym celu mają spółki, zanim rozpoczną uprawianie czynności w kraju tutejszym, jak i przed każdem podwyższeniem opłacie podlegającej kwoty kapitału przeznaczonego dla obrotu tutejszo-krajowego przedłożyć władzy skarbowej potrzebne wykazy.

Do należytości tej znajdą analogiczne zastosowanie § 8 i 11 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171.

Do częściowych zapisów długu zagranicznych spółek z ograniczoną poręką stosować nadto należy § 1 do 3, następnie 6 do 12 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171.

Dział VIII.

Postanowienia karne, postanowienie końcowe.

§ 121.

Dopuszcza się występku, kto jako zawiadowca, członek rady nadzorczej lub likwidator spółki z ograniczoną poręką z rozmysłem spowoduje, przyzwoli, względnie temu nie przeszkodzi, że spólnikom wystawia się dokumenty na ich uczestnictwo, opiewające na okaziciela lub na zlecenie lub też zawierające uwagę o dopuszczalności indosu albo też, że wystawia się przekazy na dywidendy.

§ 122.

Dopuszcza się występku, kto:

1. jako zawiadowca w deklaracyach oddawanych po myśli §u 9, punktu 2, §u 10, 53 lub 56, celem wpisania spółki lub też zapisania podwyższenia, względnie zniżenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego albo

2. jako zawiadowca, względnie likwidator w księdze udziałów prowadzonej stosownie do § 26 albo w liście, którą na podstawie księgi udziałów przedkłada się sądowi handlowemu,

z rozmysłem podaje fałszywe daty, zdolne wywołać złudzenie co do stanu majątku spółki z ograniczoną poręką.

§ 123.

Dopuszcza się występku, kto jako zawiadowca lub likwidator, jako członek rady nadzorczej albo jako delegat spółki z ograniczoną poręką w protokołach zgromadzeń, zamknięciach rachunków, bilansach, sprawozdaniach z czynności lub też w publicznem wezwaniu do przystępowania do przedsiębiorstwa z rozmysłem stan majątkowy spółki fałszywie przedstawia lub taką okoliczność zamilcza, której pominięcie zdolne jest wywołać złudzenie co do stanu majątkowego spółki.

§ 124.

Występki oznaczone w § 121 do 123 pociągają za sobą karę aresztu od jednego tygodnia do roku, z którą połączona być może grzywna od 1000 do 20.000 koron.

§ 125.

Postanowienia karne ustawy niniejszej stosować należy tylko o tyle, o ile czyn nie podpada surowszym postanowieniom karnym.

Ogólne postanowienia ustawy karnej z dnia 27. maja 1852, Dz. u. p. Nr. 117, stosują się także do występków ustawą tą ustalonych.

Postępowanie przysługuje sądom pierwszej instancyi.

§ 126.

Kto jako rewizor dopuści się naruszenia ciężącego na nim obowiązku utrzymywania tajemnicy doszłych podczas rewizyi do jego wiadomości stosunków przedsiębiorstwa i obrotu (§ 45), podpada karze porządkowej aż do 2000 koron, wymierzanej przez sąd, w którego rejestrze handlowym spółka jest zapisana.

§ 127.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej w trzy miesiące po jej ogłoszeniu, oraz wydanie przepisów potrzebnych do jej wykonania poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości i Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa.

We Wiedniu, dnia 6. marca 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Gautsch wł.r. **Bylandt** wł.r.
Kosel wł.r. **Buquoy** wł.r.
Klein wł.r. **Wrba** wł.r.
Auersperg wł.r.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 16. marca 1906.

Treść: (№ 59—63.) 59. Obwieszczenie, dotyczące zrównania c. k. szkoły rytownictwa i medalorytnictwa w Wiedniu pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby jednorocznej przez słuchaczy trzeciego roku z ośmioklasowemi publicznemi szkołami średniemi w krajach tutejszych. — 60. Rozporządzenie, dotyczące częściowej zmiany przepisów wykonawczych do ustawy o opodatkowaniu cukru z roku 1903. — 61. Obwieszczenie, dotyczące zmiany w organizacyi biur probierczych. — 62. Obwieszczenie, dotyczące przemiany ekspozytury urzędu probierczego w Bregencyi i biura probierczego w Bernie na biura probiercze I. klasy. — 63. Rozporządzenie, dotyczące tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami a Czarnogórą.

59.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 13. stycznia 1906,

dotyczące zrównania c. k. szkoły rytownictwa i medalorytnictwa w Wiedniu pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby jednorocznej przez słuchaczy trzeciego roku z ośmioklasowemi publicznemi szkołami średniemi w krajach tutejszych.

Na podstawie §u 25. ustępu drugiego ustawy o służbie wojskowej i za porozumieniem z interesowanemi Ministerstwami uznaje się c. k. szkołę rytownictwa i medalorytnictwa w Wiedniu pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby jednorocznej przez słuchaczy trzeciego roku za zakład naukowy, stojący na równi z ośmioklasowemi publicznemi szkołami średniemi w krajach tutejszych.

Tem postanowieniem uzupełnione zostają załączniki II *a* i II *b* części I. przepisów o służbie wojskowej, obwieszczonej rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Schönaich wlr.

60.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. marca 1906,

dotyczące częściowej zmiany przepisów wykonawczych do ustawy o opodatkowaniu cukru z roku 1903.

Za porozumieniem z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu zmienia się osnowę 1go i 2go ustępu §u 1go przepisów wykonawczych do ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176, które na przyszłość mieć będą następujące brzmienie:

„Za syrop na pokarm dla ludzi nieprzydatny i wskutek tego w myśl §u 1go, l. 1 ustawy, opodatkowaniu niepodlegający, uważać należy ciemno zabarwione pozostałości z fabrykacyi cukru burakowego, posiadające smak wstrętny i zawierające w sobie trzcinę cukrową, które po zredukowaniu na substancyę suchą, t. zn. 100° Ballinga, zawierają w sobie mniej jak 74 od sta cukru wszelkich gatunków i najmniej 9 od sta popiołu (t. j. przy zredukowaniu na 75° Ballinga mają w sobie najwięcej 55·5 *g* cukru wszelkich gatunków i najmniej 6·75 *g* popiołu).

Ilość odsetkową cukru i popiołu oznaczyć należy według instrukcyi w załączce XIVtej zawartej.“

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Kosel wlr.

61.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. marca 1906,

dotyczące zmiany w organizacyi biur probierczych.

Zmieniając częściowo reskrypt z dnia 8. czerwca 1873, Dz. u. p. Nr. 104, którym uchylono działalność urzędową biur probierczych pod względem kontroli zagranicznych towarów złotych i srebrnych, zarządza się, że od 1. kwietnia 1906 wejść mają w życie następujące postanowienia:

Biura probiercze dzielą się pod względem przyznanego sobie zakresu działania na trzy klasy, a mianowicie na:

1. Biura probiercze I. klasy, posiadające upoważnienie do postępowania urzędowego nietylko z tutejszymi towarami ze złota i srebra, lecz także z takimi towarami złotymi i srebrnemi, nadchodzącymi z zagranicy:

a) co do których strona domaga się uwolnienia od próby w myśl §u 31 *a*, względnie §u 18 ustawy o próbowaniu złota i srebra z dnia 26. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75;

b) które już przy wwozie zaopatrzone zostały tutejszą cechą probierczą dla swojskich lub zagranicznych wyrobów ze złota lub srebra;

c) które mają na sobie urzędową cechę probierczą obcych państw, przyczem Ministerstwo skarbu zastrzega sobie wydanie szczególnych instrukcyi co do tego, które państwa, względnie jakie zagraniczne znaki probiercze mają być uwzględniane.

Jednakże towary, na samym ostatku wzmiankowane, tylko wtedy przypuszczone będą do obrotu handlowego, gdy zostaną podane kontroli czystej zawartości, oznaczone będą tutejszą cechą probierczą dla towarów zagranicznego pochodzenia i gdy za nie uiszczone zostaną należytości.

2. Biura probiercze II. klasy, które posiadają upoważnienie tylko do postępowania urzędowego ze swojskimi towarami ze złota lub srebra.

3. Biura probiercze III. klasy, które mogą poddawać kontroli również tylko towary swojskie, a nadto podlegają także co do ilości lub gatunku towarów kontrolować się mających, a w danym razie także co do chwili urzędowego postępowania z nimi, pewnym ograniczeniom, które wydawane będą w każdym przypadku z osobna.

Kosel wlr.

62.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. marca 1906,

dotyczące przemiany ekspozytury urzędu probierczego w Bregencyi i biura probierczego w Bernie na biura probiercze I. klasy.

Ekspozyturę urzędu probierczego w Bregencyi, połączoną z tamtejszą c. k. komorą główną, tudzież biuro probiercze w Bernie, połączone z tamtejszą c. k. komorą główną, przemienia się od 1. kwietnia 1906 na biura probiercze I. klasy.

Biuro probiercze I. klasy w Bregencyi podlegać będzie ekspozyturze urzędu probierczego w Insbruku, a biuro probiercze I. klasy w Bernie, jak dotychczas, bezpośrednio głównemu urzędowi probierczemu w Wiedniu.

Rzeczone biura probiercze I. klasy zatrzymają i nadal dotychczasowe znaki urzędowe bregenckiej ekspozytury urzędu probierczego, względnie berneńskiego biura probierczego, i nie doznają żadnej zmiany co do rozciągłości swych okręgów urzędowych.

Kosel wlr.

63.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. marca 1906,

dotyczące tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami a Czarnogórą.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 42, tudzież ze względu na zarządzenia, poczynione przez rząd Księstwa Czarnogórskiego, obwieszcza się niniejszem za porozumieniem z rządem królewsko węgierskim, że towary pochodzenia czarnogórskiego traktowane być mają przy wwozie na obszar cłowy austryacko-węgierski aż do dalszego zarządzenia według stop cłowych, zaprowadzonych od dnia 1. marca 1906 dla towarów z krajów najbardziej zaprzyjaźnionych, i że towarom pochodzenia austryackiego lub węgierskiego zapewnione zostało takie samo traktowanie przy wwozie do Czarnogóry.

Gautsch wlr. **Bylandt** wlr.
Piętak wlr. **Kosel** wlr.
Randa wlr. **Buquoy** wlr.
Schönaich wlr. **Klein** wlr.
Wrba wlr. **Bienerth** wlr.

Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 17. marca 1906.

Treść: № 64. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania służby i płacy pomocników mechaników przy pocztach i telegrafach.

64.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 14. marca 1906,

dotyczące uregulowania służby i płacy pomocników mechaników przy pocztach i telegrafach.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 10. marca 1906 wydaje się następujące zarządzenia z mocą obowiązującą od 1. marca 1906:

Rozdział I.

§ 1.

Pomocnicy mechaników są funkcyonaryuszami zakładu poczt i telegrafów, których obowiązkiem jest ustawianie, utrzymywanie w dobrym stanie i naprawianie przyrządów telegraficznych i telefonicznych (bateryi elektrycznych) w większych urzędach, tudzież wykonywanie innych robót, wchodzących w zakres mechani i elektrotechniki, a w danym przypadku także utrzymywanie w należytym stanie instalacyi o silnych prądach.

§ 2.

Warunki uzyskania posady pomocnika mechanika są następujące:

1. dowód, że ubiegający się jest obywatelem austryackim;

2. nieposzlakowaność pod względem politycznym i moralnym;

3. wiek od lat 18 do 30;

4. zdolność fizyczna, sprawdzona na podstawie zbadania przez lekarza zakładu;

5. dowód, że ubiegający się wyuczył się przemysłu mechanika;

6. dowód ukończenia specyalnego kursu elektrotechniki;

7. dowód, że ubiegający się był zatrudniony praktycznie jako mechanik w jakiemś elektrotechnicznem przedsiębiorstwie (zakładzie) przynajmniej przez dwa lata;

8. zadawalniające zatrudnienie w charakterze mechanika pomocniczego w zakładzie poczt i telegrafów.

Kompetenci, którzy nabyli uzdolnienia do przemysłu mechaników przez ukończenie szkół zawodowych, są uwolnieni od dowodów pod 5 i 6 przepisanych, i wystarcza dla nich jednoroczna praktyka (punkt 7).

§ 3.

Ubiegających się o posady pomocników mechaników przyjmuje się w miarę potrzeby, i to z początku w charakterze mechaników pomocniczych.

Mechanicy pomocniczy winni odbyć sześciomiesięczną praktykę, aby nauczyć się obchodzenia z przyrządami telegraficznymi i telefonicznymi.

W razie potrzeby praktykę tę można o trzy miesiące przedłużyć.

§ 4.

Od mechaników pomocniczych winien ich bezpośredni przełożony w urzędzie odebrać przy rozpoczęciu służby w obecności świadka przyrzeczenie wierności i dochowywania tajemnicy urzędowej.

§ 5.

Termin wypowiedzenia w celu rozwiązania stosunku służbowego mechaników pomocniczych wynosi tak dla nich, jak i dla zakładu poczt i telegrafów, dni czternaście.

Gdyby jednak mechanik pomocniczy dopuścił się znaczniejszego wykroczenia przeciw obowiązkom służbowym lub gdyby pokazało się, że jest niezdolnym do służby, należy go oddalić bez poprzedniego wypowiedzenia.

§ 6.

Nadanie mechanikowi pomocniczemu systemizowanej posady pomocnika mechanika nastąpić ma z urzędu, przyczem wystawić mu należy dekret mianowania i odebrać od niego przysięgę służbową. Warunkiem nadania takiej posady jest odbycie ogółem przynajmniej pięcioletniej zadawalniającej służby.

Wskutek nadania posady pomocnicy mechaników wchodzą w stały stosunek służbowy do zakładu poczt i telegrafów, który może być rozwiązany tylko pod warunkami w §ie 26ym oznaczonymi.

§ 7.

Należytość za nadanie posady, którą według pozycyi taryfy Nr. 40, lit. *d*, względnie *a*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, opłacać mają mechanicy pomocniczy i pomocnicy mechaników, obliczyć należy dla mechaników pomocniczych, stosując postanowienia §u 16go, lit. *e* ustawy o należytościach, na podstawie trzykrotnych poborów rocznych według skali II; a dla pomocników mechaników ze zastosowaniem postanowienia §u 16go. lit. *c* ustawy o należytościach na podstawie dziesięciokrotnych poborów rocznych według skali III.

Do obliczania, przypisywania i ściągania należytości za nadanie posady stosować należy w analogiczny sposób postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. grudnia 1905, l. 68608 (Dz. rozp. p. i tel. Nr. 132).

§ 8.

Postanowienia §§ów 14 do 19, 23 do 28, tudzież 90 do 98 „Regulaminu służbowego dla urzędników i sług, podlegających III. sekcyi Ministerstwa handlu“ (ob. załączkę), które ogłoszone zostały reskryptem Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1852, l. 2649, Dz. rozp. poczt. Nr. 100, będą miały analogiczne zastosowanie do pomocników mechaników i mechaników pomocniczych.

§ 9.

Pomocnicy mechaników i mechanicy pomocniczy winni przeto w szczególności przy sprawowaniu robót, jakich wymaga poruczona im w danej chwili służba, kierować się sumiennością, pilnością i uczciwością, wykonywać je tak dobrze, jak tylko mogą i umieją, i przyswajać sobie sumiennie potrzebne do tego wiadomości i potrzebną biegłość.

Odpowiadają oni za rychłe i punktualne spełnianie powierzonych sobie czynności służbowych, obowiązani są przestrzegać ściśle godzin urzędowych, a gdyby tego wymagała nadzwyczajna potrzeba, pełnić służbę także poza temi godzinami.

Sprawy służbowe winni pomocnicy mechaników i mechanicy pomocniczy utrzymywać wobec każdego w tajemnicy. Za powierzone sobie rzeczy ponoszą oni odpowiedzialność, nie mniej też za wszelką szkodę, jakaby z ich winny dla państwa wynikła. Swym przełożonym winni pomocnicy mechaników i mechanicy pomocniczy posłuszeństwo i szacunek; w obcowaniu służbowem z innymi funkcyonaryuszami, tudzież ze stronami, mają okazywać uprzejmość; zabrania się im jak najsurowiej przyjmować od stron za czynności służby dotyczące podarki lub jakiekolwiek inne korzyści lub ich przyrzeczenia. Pomocnicy mechaników i mechanicy pomocniczy powinni wreszcie i poza służbą zachowywać się przyzwoicie i uczciwie i nie oddawać się niedozwolonym zajęciom ubocznym.

§ 10.

Dyrekcya poczt i telegrafów winna utrzymywać dla pomocników mechaników tabele służbowe i kwalifikacyjne.

Pomocnicy mechaników i mechanicy pomocniczy mają wszelkie zmiany, zachodzące w ich stosunkach osobistych, podać bezzwłocznie do wiadomości przełożonej dyrekcyi poczt i telegrafów, o ile zmiany te nie byłyby jej już i tak z urzędu wiadome.

§ 11.

Chcąc ubiegać się o posadę mechaników, winni pomocnicy mechaników dać dowód, że ukończyli państwową szkołę przemysłową lub szkołę zawodową elektrotechniki z dobrym postępem.

W razie bardzo dobrego sprawowania służby warunek powyższy może być pominięty.

§ 12.

Mechanicy pomocniczy otrzymują wynagrodzenie dzienne według następującego podziału:

Stopień dziennego wynagrodzenia	W miejscowościach							
	1.		2.		3.		4.	
	klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych							
	K	h	K	h	K	h	K	h
4.	3	50	3	20	3	—	2	80
3.	3	75	3	40	3	20	3	—
2.	4	—	3	60	3	40	3	20
1.	4	25	3	80	3	60	3	40

§ 13.

Wynagrodzenie dzienne 4. stopnia otrzymują mechanicy pomocniczy podczas praktyki, wynagrodzenie 3. stopnia od chwili ukończenia praktyki aż do upływu drugiego roku, wynagrodzenie 2. stopnia w ciągu trzeciego i czwartego roku, a wynagrodzenie 1. stopnia od początku piątego roku służby.

Wynagrodzenie dzienne wypłacane bywa w miesięcznych ratach z dołu i zawisa od faktycznego sprawowania służby, o ile w tym względzie niema jakiego innego wyraźnego postanowienia.

O ile chodzi o przejście na wyższy stopień wynagrodzenia dziennego, które zarządzone być ma z urzędu, policzone być może każde faktyczne zatrudnienie służbowe w charakterze mechanika pomocniczego.

§ 14.

Pomocnicy mechaników otrzymują płacę roczną według następującego podziału:

Klasa lat służby	W miejscowościach			
	1.	2.	3.	4.
	klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych			
	Koron			
VII	1.800	1.600	1.550	1.500
VI	1.900	1.700	1.650	1.600
V	2.000	1.800	1.750	1.700
IV	2.200	1.960	1.900	1.840
III	2.400	2.160	2.100	2.040
II	2.600	2.360	2.300	2.240
I	3.000	2.680	2.600	2.520

Pobory te wypłacane będą w miesięcznych ratach z góry.

Przejście do klas VI.—III. następuje po ukończeniu czterech lat służby, a przechód do klasy II. i I. po ukończeniu pięciu lat służby w klasie poprzedzającej.

§ 15.

Pobór płacy rocznej zawisa od faktycznego sprawowania służby, wyjąwszy tylko niebecność, spowodowaną należycie udowodnioną słabością, urlopem, udzielonym zgodnie z przepisami, lub stawieniem się do służby wojskowej w przypadkach w §ie 5tym ustawy z dnia 22. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 59, pod lit. *a*, *b* i *d* określonych.

Pobór płacy pomocnika mechanika rozpoczyna się w razie mianowania od pierwszego dnia miesiąca, po mianowaniu następującego, a w razie awansu na wyższy stopień płacy od pierwszego dnia tego miesiąca, który następuje bezpośrednio po ukończeniu czterolecia, względnie pięciolecia.

Wypłatę poborów pomocników mechaników należy wstrzymać:

1. w razie mianowania pomocnika mechanikiem, tudzież w razie uzyskania przezeń wyższych poborów, z chwilą zarządzenia wypłaty nowych poborów;

2. w razie stawienia się do służby prezencyjnej, jakoteż w razie rozwiązania stosunku służbowego, z końcem miesiąca, w którym taki przypadek nastąpił.

§ 16.

Wynagrodzenie uboczne mechaników pomocniczych i pomocników mechaników, które należy się im w razie nadzwyczajnych czynności służbowych lub szczególnego zatrudnienia, będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

§ 17.

Pomocnikom mechaników, którzy muszą odbywać ustawową służbę prezencyjną, zastrzeżona zostaje posada przez cały czas, na jaki zostali powołani, jednakże służba prezencyjna nie liczy się im do czasu, potrzebnego do uzyskania wyższych poborów.

§ 18.

Mechanikom pomocniczym można wśród okoliczności na uwagę zasługujących, w razie powołania ich do wykształcenia wojskowego, zostawić na czas, przepisany ustawą dla wyuczenia rekrutów, lub też na czas nieobecności, spowodowanej odbywaniem ćwiczeń wojskowych, połowę dziennego wynagrodzenia.

§ 19.

Co się tyczy postępowania z poborami tego rodzaju funkcyonaryuszy w razie wstąpienia ich do służby wojskowej w przypadku mobilizacyi lub w razie zatrudnienia ich w polnej służbie telegraficznej, wydane będą szczególne postanowienia.

§ 20.

Pomocnikom mechaników można pod warunkami, przepisanymi co do udzielania zaliczek stałym urzędnikom państwowym, dawać bezprocentowe zaliczki aż do kwoty maksymalnej, równającej się trzechmiesięcznej płacy, za spłatą najpóźniej w przeciągu 20 miesięcy.

§ 21.

Pod warunkami, istniejącymi w ogólności co do udzielania remuneracyi pieniężnych i zapomóg, można pomocnikom mechaników i mechanikom pomocniczym dawać remuneracye i zapomogi.

§ 22.

Na ustną prośbę pomocników mechaników może im ich bezpośredni przełożony udzielić za doniesieniem do dyrekcyi poczt i telegrafów w ciągu jednego roku urlopu aż do dni czternastu, o ile służba na to pozwala i urlop nie pociąga za sobą kosztów substytucyjnych.

Pod takimi samymi warunkami może dyrekcya poczt i telegrafów udzielać pomocnikom mechaników urlopów aż do czterech tygodni, a bez uwagi na te warunki nawet do trzech miesięcy, jeżeli proszący o urlop ponosi koszta zastępstwa; dłuższe urlopy mogą być udzielane tylko za zrzeczeniem się poborów.

§ 23.

W razie niestawienia się do służby, spowodowanego słabością, należy uczynić niezwłocznie doniesienie służbowe, które ma być następnie przedłożone dyrekcyi poczt i telegrafów. Jeżeli nieobecność trwa dłużej jak ośm dni, a nie nastąpiło zbadanie chorego przez lekarza zakładowego, ma być przedłożone świadectwo lekarskie; przedłożenia takiego świadectwa można zażądać nawet w razie krótszej nieobecności.

W czasie słabości pomocnicy mechaników pobierają płacę do czterech miesięcy bez ograniczenia, a podczas następujących dwóch miesięcy potrąca się im 25 od sta. Po upływie sześciu miesięcy wstrzymuje się wypłatę poborów.

Mechanikom pomocniczym wypłaca się ich pobory w razie słabości podczas pierwszych trzech miesięcy bez ograniczenia, a podczas dwóch następnych miesięcy potrąca się im 25 od sta. Po upływie pięciu miesięcy należy wypłatę poborów wstrzymać.

§ 24.

Chcąc zawrzeć małżeństwo, muszą mechanicy pomocniczy mieć na to pisemne pozwolenie.

O takie pozwolenie należy wnieść prośbę do dyrekcyi poczt i telegrafów najmniej na 14 dni naprzód, wymieniając w niej, kim jest narzeczona, i dołączając świadectwo moralności tejże.

Zawarcie małżeństwa bez otrzymania pozwolenia stanowi przestępstwo służbowe.

§ 25.

Przepisy, obowiązujące pod względem postępowania dyscyplinarnego z urzędnikami państwowymi, szczególnie zaś postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. marca 1860, Dz. u. p. Nr 64, stosowane być mają w sposób analogiczny do pomocników mechaników z tą zmianą, że zamiast kary odjęcia stopniowego awansu może być zarządzone wstrzymanie przejścia do wyższej klasy poborów na pewien oznaczony lub nieoznaczony przeciąg czasu, a zamiast przeniesienia za karę na inną posadę o niższych poborach może nastąpić w drodze dyscyplinarnej cofnięcie na bezpośrednio niższy stopień wynagrodzenia od jednego aż najdalej do sześciu półroczy.

Zasuspendowanemu pomocnikowi mechanika przyznać należy, gdy nie posiada środków do utrzymania siebie i swej rodziny, alimentacyę, którą z zasady asygnować należy dopiero na formalną prośbę, z urzędu zaś tylko w takim razie, gdyby było powszechnie znanem, że zasuspendowany nie posiada żadnych zasobów.

Alimentacyę wymierzyć należy według potrzeby w kwocie od jednej trzeciej do dwóch trzecich płacy.

Gdyby suspensya została zniesiona w drodze rekursu, lub gdyby zasuspendowanego pomocnika mechanika uznano ostatecznie niewinnym, należy mu dodatkowo wypłacić wstrzymane pobory w całkowitej kwocie, po potrąceniu tylko alimentacyi, gdy ją pobierał.

§ 25.

Stosunek służbowy pomocników mechaników zostaje rozwiązany:

1. przez zrzeczenie się służby;
2. przez przeniesienie w stały stan spoczynku;
3. przez oddalenie ze służby;
4. przez śmierć.

§ 27.

W razie zrzeczenia się posady następuje dobrowolne wystąpienie ze służby, które połączone jest równocześnie ze zrzeczeniem się tytułu, poborów i wszystkich innych praw, ze stosunku służbowego wynikających.

Do przyjmowania rezygnacyi powołaną jest dyrekcya poczt i telegrafów z tem ograniczeniem, że przyjęcie rezygnacyi pomocnika mechanika, zostającego w śledztwie karnem lub dyscyplinarnem, zastrzeżone jest Ministerstwu handlu.

§ 28.

Pomocników mechaników, którzy wskutek choroby, trwającej dłużej niż sześć miesięcy, ale nie nieuleczalnej, stali się na pewien czas niezdatnymi do służby, należy przenieść w czasowy stan spoczynku.

Pomocnicy mechaników, przeniesieni w czasowy stan spoczynku, mogą w razie odzyskania zupełnej zdolności do służby w przeciągu pięciu lat, licząc od chwili przeniesienia ich w stan spoczynku, być przyjętymi napowrót do służby, i to do tej samej klasy płacy, względnie wynagrodzenia, w jakiej byli przedtem, przyczem jednak czas przebyty w stanie spoczynku nie będzie uwzględniony przy awansie na wyższy stopień poborów. Gdyby kwiescent wzbraniał się przyjąć ponownie zatrudnienie w służbie, miałoby to te same następstwa co rezygnacya.

Jeżeli w razie choroby, trwającej dłużej niż sześć miesięcy, wykluczone jest odzyskanie zdolności do służby, natenczas pomocnika mechanika przenieść należy w stały stan spoczynku.

Przeniesienie w stały stan spoczynku może być zarządzone na prośbę nawet przed upływem okresu, w ustępie pierwszym ustanowionego, jeżeli udowodniona zostanie niezdolność do służby raz na zawsze.

Rozdział II.

§ 29.

Postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, dotyczące udzielania przez państwo zaopatrzenia ustanowionym za dekretem poczmistrzom, pocztowym urzędnikom pomocniczym i manipulantkom przy pocztach i telegrafach, mieć będą analogiczne zastosowanie także do pomocników mechaników, z uwzględnieniem postanowień poniżej (§ 30 do 32) podanych.

§ 30.

Za podstawę emerytury służyć ma kwota, przypadająca według następującego podziału:

Klasa lat służby	Za podstawę emerytury służy kwota koron
VII	1200
VI	1300
V	1400
IV	1500
III	1700
II	1900
I	2200

Prawidłowy pobór emerytury pomocnika mechanika nie może wynosić mniej niż 600 K.

§ 31.

Wymiar pensyi wdowiej wynosi:

a) dla wdów po pomocnikach mechaników VII. do IV. klasy lat służby 700 K;

b) dla wdów po pomocnikach mechaników III. do I. klasy lat służby 800 K.

§ 32.

Pomocnikom mechaników można na ich prośbę policzyć dodatkowo czas służby, odbytej faktycznie w charakterze mechaników pomocniczych, tudzież czas służby prezencyjnej przy wojsku, przyczem stosowane być mają w sposób analogiczny postanowienia, wydane w §ie 3cim i 25tym rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, co do pocztowych urzędników pomocniczych.

Rozdział III.

Co się tyczy wykonania powyższego rozporządzenia w zastosowaniu do pomocników mechaników, już obecnie w służbie zostających, obowiązywać mają przepisy następujących paragrafów:

§ 33.

Pomocników mechaników, którzy w swym obecnym charakterze służbowym odbyli najmniej trzy lata służby faktycznie i zadowalniająco, mianować

należy pomocnikami mechaników, przyczem dla uzyskania wyższej płacy policzy się im czas służby ponad trzy lata.

§ 34.

Pomocników mechaników, którzy, ogółem biorąc, służą mniej niż trzy lata, nie trzeba mianować mechanikami pomocniczymi, lecz pozostawić ich i nadal w stosunku funkcyonaryuszy za dziennym wynagrodzeniem. Czas służby dotychczas odbytej policzyć im należy w zupełności tak do praktyki, której okres przepisany został w §ie 3cim, jak i w tym przypadku, gdy chodzi o uzyskanie wyższego dziennego wynagrodzenia.

§ 35.

Pomocnicy mechaników, których obecne wynagrodzenie dzienne wynosi więcej jak wynagrodzenie, które pobierać będą na przyszłość, względnie — licząc za cały rok — jak ich przyszła płaca, otrzymują nadwyżkę jako dodatek uzupełniający, nie policzalny do emerytury, który w miarę osiągnięcia wyższych poborów należy odpowiednio zmniejszyć, względnie całkiem wstrzymać.

§ 36.

Pomocnikom mechaników można czas służby, odbytej faktycznie w tym charakterze aż do chwili obecnej, policzyć do emerytury całkowicie albo częściowo pod następującymi warunkami:

a) Pomocnicy mechaników, mianowani dnia 1. marca 1906 z poborem rocznej płacy, muszą zgłosić się o to najpóźniej do dnia 31. grudnia 1906, oznaczając dokładnie okres służby policzyć się mającej. ci zaś, którzy i nadal pozostali w stosunku funkcyonaryuszy za dziennem wynagrodzeniem, muszą uczynić to najpóźniej w przeciągu jednego roku od chwili, w której mianowani zostali pomocnikami, mechaników;

b) za każdy miesiąc służby, o policzenie której chodzi, lub za część miesiąca, uiścić należy 4 K jako dopłatę;

c) przy zgłaszaniu się należy równocześnie oznaczyć, czy rzeczona dopłata będzie uiszczona naraz, czy w ratach miesięcznych drogą potrącenia od poborów, a w ostatnim przypadku, w ilu miesięcznych ratach. Dozwolona ilość maksymalna rat miesięcznych wynosi 36, względnie 60 i 90, a to stosownie do tego, czy chodzi o dopłatę aż do 120 K, względnie o dopłaty od 121 do 250 K, lub też o wyższe kwoty. Na prośbę pomocnika mechanika można początek płacenia rat odroczyć do dnia 1. stycznia 1908.

§ 37.

Gdy dyrekcya poczt i telegrafów przyjmie zgłoszenie się o policzenie czasu służby, uczynione według postanowień §u 36go, w takim razie czas służby, w zgłoszeniu podany, policzony będzie tak co do uzyskania prawa do emerytury, jak i co do wymiaru poborów emerytalnych, o ile:

a) w przypadku uiszczenia dopłaty naraz upłynie okres trzyletni od jej pokrycia, lub

b) w przypadku uiszczania dopłaty ratami upłynie jeden rok od zapłacenia ostatniej, a przynajmniej trzy lata od zapłacenia pierwszej raty.

§ 38.

Jeżeli konieczność zaopatrzenia lub wystąpienie ze służby nastąpi przed upływem okresów w §ie 37ym oznaczonych, natenczas dotyczącemu pomocnikowi mechanika, a w razie jego śmierci jego spadkobiercom przysługa prawo do zwrotu dopłaty, ale tylko w sumie 75 od sta. Jednakże w razie uiszczenia dopłaty ratami należy przedewszystkiem przy obliczaniu kwoty zwrócić się mającej wziąć w rachubę niezapłacone jeszcze raty.

Auersperg wlr.

Załączka 4.

Wyciąg

z „Regulaminu służbowego dla urzędników i sług, podlegających III. sekcyi Ministerstwa handlu“,

(wydanego na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 28. listopada 1852, a do publicznej wiadomości podanego reskryptem Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1852, l. 2649, Dz. rozp. Nr. 100 z 1852).

§ 14.

Urzędnicy i słudzy są odpowiedzialni za ścisłe stosowanie się do przepisów służbowych i instrukcyi dla nich wydanych.

Są oni obowiązani wykonywać sumiennie powierzone sobie czynności, stosownie do ustaw, i być posłusznymi wszelkim zarządzeniom swych przełożonych, wydawanym w sprawach urzędowych.

Zarządzenia, które mogłyby za sobą pociągać odpowiedzialność urzędników podwładnych, należy ile możności wydawać na piśmie.

§ 15.

Tajemnic urzędowych, nawet gdyby doszły tylko ustnie do wiadomości urzędników i sług, winni ci ostatni ściśle dochowywać, a zobowiązanie to ciąży na nich nawet po wystąpieniu ze służby rządowej.

§ 16.

Dopóki urzędnicy i słudzy istotnie zostają w służbie lub otrzymują jakiś emolument z kasy państwa, nie wolno im ogłaszać w gazetach zażaleń przeciw zarządzeniom przełożonych lub innych stosunków, wynikających z należenia ich do związku służbowego.

§ 17.

Od każdego urzędnika rządowego i sługi wymaga się, żeby się także w życiu prywatnem zachowywał stosownie do swego stanowiska i swej godności.

§ 18.

Urzędnikom i sługom zabrania się jak najsurowiej przyjmować upominki w sprawach urzędowych.

§ 19.

Urzędnikom i sługom nie wolno ani całkowicie ani w roli uczestników poświęcać się takiemu zajęciu ubocznemu lub przedsiębiorstwu, które

1. już ze samej swej natury lub ze względu na stanowisko urzędnika lub sługi mogłoby uzasadniać obawę stronniczości przy sprawowaniu urzędu lub służby, albo

2. nie zgadzałoby się z przyzwoitością lub z powagą urzędników i sług na zewnątrz lub nie odpowiadałoby stonowi służbowemu tych pierwszych, wreszcie któreby

3. zabierało urzędnikowi lub słudze tyle czasu, iż ścisłe spełnianie obowiązków zawodowych musiałoby na tem ucierpieć.

Czy urzędnik lub sługa może przyjąć pewne zajęcie uboczne lub nie, o tem rozstrzyga bezpośredni przełożony, przeciw orzeczeniu którego można się odwołać do wyższej władzy.

§ 23.

Każdy urzędnik i sługa jest obowiązany w miarę swych sił wykonywać bez pretensyi do osobnego wynagrodzenia te nadzwyczajne czynności, jakieby ze względów służbowych oraz z jakiś osobliwszych przyczyn były mu na jakiś czas poruczone przez przełożonego obok zwyczajnych obowiązków; w tym względzie wolno mu odwołać się tylko do wyższej władzy, jednakże bez skutku odwłaczającego.

§ 24.

Każdy urzędnik jest obowiązany za wynagrodzeniem ustawowych kosztów podróży i dyet lub za przyznaniem wymierzonych kwot ryczałtowych nietylko pełnić obowiązki w obcem miejscu, lecz nawet można go, gdyby względy służbowe tego wymagały, przenieść stale na inne miejsce służby za zwrotem ustawowych kosztów przesiedlenia się.

§ 25.

Wyjąwszy przypadki choroby, które należy niezwłocznie podać do wiadomości przełożonych i wedle okoliczności należycie udowodnić, nie wolno urzędnikom lub sługom uchylać się bez szczególnego pozwolenia (urlopu) od urzędu lub służby.

Kto może udzielać takiego pozwolenia, stosownie do tego, na jak długi czas o nie się prosi, i jakie okoliczności trzeba w tym celu wykazać, o tem stanowią szczególne przepisy służbowe.

§ 26.

Jeżeli urzędnik albo sługa prosi o urlop na dłużej, niż na trzy miesiące, i urlop ten otrzyma, w takim razie (wyjąwszy przypadki należycie udowodnionej słabości lub ważnych względów służbowych), po upływie tych trzech miesięcy nie pobiera aż do wstąpienia do służby napowrót płacy, względnie wynagrodzenia. Na wyjątki z tego prawidła potrzeba Najwyższego zezwolenia.

§ 27.

Urzędnik, który ma obowiązek składania rachunków lub pełni służbę przy kasie, nie może z zasady odejść na urlop, nawet gdyby otrzymał już dekret urlopu, dopóki nie wykaże się po odbyciu szkontra i likwidatury, że poruczona mu kasa lub materyały były w porządku i że je należycie oddał swemu zastępcy.

Na zwolnienie od tego obowiązku potrzeba zezwolenia Ministerstwa (wyjąwszy przypadki nagłe, w których można się zadowolnić złożeniem stosownego zabezpieczenia).

§ 28.

W każdym dekrecie udzielenia urlopu należy podać chwilę, od której urlop ma się zacząć.

Oddalenie się z urzędu lub służby bez udowodnienia słabości lub bez otrzymania urlopu, tudzież wszelkie nieusprawiedliwione przekroczenia tego ostatniego, karać należy jako wykroczenie służbowe.

Gdyby urzędnik albo sługa, nie udowodniwszy słabości lub nie otrzymawszy urlopu, nie jawił się przez ośm dni w urzędzie lub w przeciągu dni czternastu po upływie urlopu nie powrócił do służby, w takim razie za każdy dzień opuszczony odciągnie mu się płacę.

§ 90.

Urzędnicy i słudzy odpowiadają za szkodę, wynikłą w urzędzie lub w służbie z ich winy (osobliwie, gdy przyczyną jej było przekroczenie lub zaniedbanie instrukcyi służbowej) i są obowiązani do powetowania tej szkody.

Jeżeli szkoda wynikła z winy kilku sług lub urzędników, każdy z nich odpowiada za tę część, jaką jego winie przypisać należy. Jeżeli stopień, w jakim poszczególni słudzy albo urzędnicy przyczynili się do wyrządzenia szkody, nie da się oznaczyć, lub jeżeli szkoda wyrządzona została z rozmysłem, natenczas odpowiadają wszyscy za jednego i jeden za wszystkich.

§ 91.

Za czynności urzędowe nie można urzędników i sług z zasady oskarżać przed sądami cywilnymi, a każdą tego rodzaju skargę przeciw nim wniesioną winien sędzia cywilny natychmiast odrzucić.

Wyjątek z tego postanowienia zachodzi tylko w tym wypadku, jeżeli strona otrzyma od właściwej władzy administracyjnej lub karnej wyraźne pozwolenie udania się z powodu jakiejś czynności urzędowej urzędnika albo sługi na drogę prawną.

§ 92.

Pretensye rządu (Skarbu) do urzędników lub sług, wynikające jedynie ze stosunku służbowego, należy załatwiać w drodze administracyjnej. To samo stosuje się do podobnych pretensyi urzędników lub sług do państwa.

§ 93.

Przepis powyższy stosuje się przeto nietylko do pretensyi, odnoszących się do należności urzędników lub sług albo członków ich rodziny (np. płacy, wynagrodzenia, emerytury, zaliczek, kosztów podróży itd.), lecz wogóle do wszystkich ze stosunku służbowego wynikających pretensyi państwa do urzędników i sług i na odwrót.

§ 94.

Władze sądowe są przeto obowiązane zezwolić na zasadzie takich orzeczeń administracyjnych na zabezpieczenie lub egzekucyę.

§ 95.

Nawet bez pośrednictwa sądu może dotycząca władza administracyjna w celu ściągnięcia lub zabezpieczenia pretensyi państwa, wynikających ze stosunku służbowego, zarządzać potrącenia z płacy, wynagrodzenia lub innych poborów urzędników i sług, a dotyczące kasy winy potrącenia te uskuteczniać albo bezpośrednio albo na polecenie swych władz przełożonych.

§ 96.

Te potrącenia nie mogą w niczem doznać naruszenia wskutek uzyskanych już przedtem przez strony prywatne zajęć lub odstąpień, a przeto strony takie mogą dochodzić swych praw według obowiązujących w tym względzie szczególnych przepisów tylko co do tej części płacy, wynagrodzenia lub emerytury, której wypłata nie została wstrzymana.

§ 97.

Z alimentacyi nie można nawet na rzecz Skarbu niczego potrącać.

§ 98.

Spadku po urzędniku lub słudze, który wobec Skarbu państwa miał obowiązek składania rachunków, nie można bez zezwolenia dotyczącej władzy administracyjnej przyznać spadkobiercom, chyba w toku postępowania egzekucyjnego.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 18. marca 1906.

Treść: № 65. Rozporządzenie, dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Serbią.

65.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 17. marca 1906,

dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych między Austro-Węgrami i Serbią.

Na podstawie ustawy z dnia 27. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 42, i z uwagi na zarządzenia wydane równocześnie przez rząd królewsko serbski, ogłasza się w porozumieniu z królewsko węgierskim rządem, że względem towarów serbskich, przy ich dowozie na austryacko-węgierski obszar cłowy, postępować się będzie aż do dalszego zarządzenia według stóp celnych, obowiązujących od 1. marca 1906 dla towarów najbardziej uprzywilejowanych i że takiego samego postępowania doznawać będą także austryackie i węgierskie towary przy ich dowozie do Serbii. Z przesyłkami, które włącznie po dzień 28. lutego 1906 (n. st.) z austryacko-węgierskiego obszaru cłowego na terytoryum serbskie nadeszły, postępować się będzie przy wymierzaniu cła dowozowego w Serbii według dotychczasowych zasad umownych.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 19. marca 1906.

Gautsch wlr.
Piętak wlr.
Randa wlr.
Schönaich wlr.
Wrba wlr.
Bylandt wlr.
Kosel wlr.
Buquoy wlr.
Klein wlr.
Bienerth wlr.
Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 18. marca 1906.

Treść: № 65. Rozporządzenie, dotyczące prawa wymiany [illegible] monarchii austro-węgierskiej i Serbii.

65.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 17. marca 1906.

dotyczące prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i ubocznych między Austro-Węgrami i Serbią.

Na podstawie ustawy z dnia 27. lutego 1906, Dz. u. p. № 45, i z uwagi na wezwanie wydane [illegible] rządu królewsko serbskiego, [illegible] monarchii austro-węgierskiej [illegible] serbskich, przy ich dowozie na monarchię austro-węgierską [illegible] na [illegible] 1. marca 1906 dla [illegible]

[illegible] przepisowania [illegible] i węgierskie towary przy ich dowozie do Serbii, [illegible] dnia 28. lutego 1906 [illegible] austro-węgierskiego [illegible] [illegible] w Serbii według [illegible]

Rozporządzenie [illegible] marca 1906.

Gautsch wł.	Plyandt wł.
Plytak wł.	Kosel wł.
Kanda wł.	Bobrzyński wł.
Schönaich wł.	Bilińska wł.
Wrba wł.	Bienerth wł.

[illegible]

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. marca 1906.

Treść: (№ 66—69.) 66. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia powiatowych dyrekcyi skarbu w Libercu i Królowym Hradcu w Czechach. — 67. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gminy Bodzowa wraz z obszarem dworskim do okręgu podgórskiego sądu powiatowego w Galicyi. — 68. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania poborów substytucyjnych na grecko-oryentalnym wydziale teologicznym w Zadarze. — 69. Obwieszczenie, dotyczące zaprowadzenia mniejszych cech czystej zawartości dla naczyń złotych i srebrnych 1. stopnia czystej zawartości.

66.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. marca 1906,

dotyczące utworzenia powiatowych dyrekcyi skarbu w Libercu i Królowym Hradcu w Czechach.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 13. stycznia 1906 utworzone zostają w okręgu praskiej krajowej dyrekcyi skarbu dwie nowe powiatowe dyrekcye skarbu z siedzibą w Libercu i Królowym Hradcu, z których pierwsza obejmować będzie powiaty podatkowe: Gablonz (Jabłoniec), Tannwald, Liberzec, Kratzau, Friedland, Deutsch-Gabel, Zwickau, Rumburg, Warnsdorf, Heinspach i Szluknów, królowo-hradecka zaś powiaty podatkowe: Nachod, Czeskie Skalice, Nowe Miasto nad Metują, Opoczno, Królowydwór, Jaromierz, Horzyce, Królowy Hradec, Nechanice, Rychnów, Adlerkosteletz, Żamberk, Rokitnice i Grulich.

Czynności urzędowe obu tych powiatowych dyrekcyi skarbu rozpocząć się mają dnia 1. kwietnia 1906.

Od tej samej chwili wymienione powyżej powiaty podatkowe, przydzielone do powiatowej dyrekcyi skarbu w Libercu, wyłączone zostaną z okręgu litomierzyckiej powiatowej dyrekcyi skarbu, a powiaty podatkowe, przydzielone do królowo-hradeckiej powiatowej dyrekcyi skarbu, z okręgu chrudimskiej dyrekcyi.

Kosel wlr.

67.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. marca 1906,

dotyczące przydzielenia gminy Bodzowa wraz z obszarem dworskim do okręgu podgórskiego sądu powiatowego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminę Bodzów wraz z obszarem dworskim z okręgu sądu powiatowego skawińskiego i przydziela się ją do okręgu sądu powiatowego podgórskiego.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej dnia 1. lipca 1906.

Klein wlr.

68.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty i Ministerstwa skarbu z dnia 12. marca 1906,

dotyczące uregulowania poborów substytucyjnych na grecko-oryentalnym wydziale teologicznym w Zadarze.

Stosownie do §u 4 ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 24, dotyczącej poborów i emerytury systemizowanych nauczycieli grecko-oryentalnego wydziału teologicznego w Zadarze, rozporządza się, co następuje:

Do remuneracyi za zastępstwo w udzielaniu nauki na katedrach zwyczajnych wspomnianego powyżej wydziału teologicznego stosowane być mają w analogiczny sposób przepisy normy substytucyjnej z dnia 3. lipca 1839, Zb. ust. pol. tom 67, str. 96 i nast., a przy asygnowaniu dotyczących należytości postępować należy według postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. czerwca 1892, l. 7036 (Dziennik rozporządzeń Min. ośw. Nr. 30).

Kosel wlr. **Bienerth** wlr.

69.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. marca 1906,

dotyczące zaprowadzenia mniejszych cech czystej zawartości dla naczyń złotych i srebrnych 1. stopnia czystej zawartości.

Do cechowania filigranowych naczyń złotych i srebrnych, tudzież medali ze złota i srebra, zaprowadzone zostają, oprócz istniejących już cech czystej zawartości, także dla stopnia Nr. 1 (t. zn. 920 tysiącznych części dla złota, a 950 tysiącznych części dla srebra) mniejsze cechy, których wymiar równać się będzie połowie wymiaru liniowego tych cech czystej zawartości, jakie przepisane zostały dla złota i srebra Nr. 1 reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149 (t. j. głowa Febusa Apollina z promieniami słonecznymi dla złota, a głowa Diany z półksiężycem dla srebra). Cechy te, które ani formą, ani rysunkiem nie będą różniły się od dawniejszych, wejdą w użycie od 1. maja 1906.

Kosel wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1906.

Treść: (№ 70—73.) 70. Obwieszczenie, którem podaje się do publicznej wiadomości postanowienia dodatkowe, tyczące się cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych. — 71. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w powiecie poborczym rumburskim. — 72. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia w wolnym składzie zemlińskim spółki akcyjnej krajowych domów składowych ekspozytury królewsko węgierskiej komory głównej w Zemlinie. — 73. Rozporządzenie, dotyczące odprawiania cłowego żywych karpi stawowych, wywożonych do Cesarstwa Niemieckiego.

70.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. marca 1906,

którem podaje się do publicznej wiadomości postanowienia dodatkowe, tyczące się cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do publicznej wiadomości wydany przez c. k. główną Komisyę miar i wag dodatek do przepisów, tyczących się cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych.

Postanowienia tego dodatku nabędą mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Auersperg wlr.

Dodatek do przepisów,

tyczących się cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych (obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 5. września 1892, Dz. u. p. Nr. 174 z dnia 5. maja 1895, Dz. u. p. Nr. 65. z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117. z dnia 29. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 24. z dnia 30 sierpnia 1898, Dz. u. p. Nr. 154. z dnia 24. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 19, z dnia 11. marca 1900. Dz. u. p. Nr. 57, i z dnia 23. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 198).

Zmieniając częściowo postanowienia, zawarte w przytoczonych powyżej przepisach, do tyczących cechowniczego sprawdzania i uwierzytelniania automatycznych wag zbożowych, względnie wag automatycznych do odważania towarów drobnoziarnistych, rozporządza się, że na przyszłość cechownicze sprawdzanie i uwierzytelnianie takich wag odbywać się ma, stosownie do życzenia strony, albo w lokalu fabrycznym (względnie w warsztacie naprawy), albo też na miejscu użycia wagi.

W jednym i drugim razie winna strona postarać się o urządzenia techniczne, potrzebne do wykonania czynności urzędowych, sprowadzić na miejsce zboże albo jakiś inny towar drobnoziarnisty i mieć pieczę o potrzebne siły pomocnicze.

Koszta wydelegowania funkcyonaryusza urzędu cechowniczego ponosi strona.

Wiedeń, dnia 3. marca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

71.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1906,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w powiecie poborczym rumburskim.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, którą Ministrowi skarbu nadano upoważnienie do zmieniania terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który w powiecie poborczym rumburskim płacono według postanowień dotychczasowych w kwartalnych ratach z góry, zapadających 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczany być ma na przyszłość w tym powiecie w czterech równych ratach, zapadających 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Te same terminy zapłaty stosowane być mają w myśl §u 7go ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także do 5%ego podatku od czystej intraty budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domo-czynszowego z tytułu budowy w toku będącej.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. kwietnia 1906.

Kosel wlr.

72.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. marca 1906,

dotyczące utworzenia w wolnym składzie zemlińskim spółki akcyjnej krajowych domów składowych ekspozytury królewsko węgierskiej komory głównej w Zemlinie.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu utworzona została w wolnym składzie spółki akcyjnej krajowych domów składowych w Zemlinie ekspozytura królewsko węgierskiej komory głównej zemlinskiej, której nadano upoważnienia komory głównej II. klasy, tudzież prawo stosowania sumarycznego postępowania awizacyjnego w obrocie kolejowym.

Kosel wlr.

73.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, handlu i skarbu z dnia 27. marca 1906,

dotyczące odprawiania cłowego żywych karpi stawowych, wywożonych do Cesarstwa Niemieckiego.

Na podstawie uwagi do Nr. 115 taryfy *A*, stanowiącej załączkę do umowy dodatkowej do traktatu handlowego i cłowego z dnia 6. grudnia 1891, zawartej między Austro-Węgrami a Cesarstwem Niemieckiem dnia 25. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1906, rozporządza się za porozumieniem z rządem królewsko węgierskim, co następuje:

§ 1.

W celu wolnego od cła odprawiania żywych karpi stawowych, wywożonych do Cesarstwa Niemieckiego, wymagane jest przedłożenie świadectwa, zawierającego potwierdzenie organów właściwych, że dana posyłka pochodzi ze stawów.

Świadectwo to wystawione być ma przez zwierzchność owej gminy (przełożonego owego obszaru dworskiego), w obrębie której (którego) znajduje się staw, z którego karpie pochodzą. W świadectwie tem winien być wymieniony posiadacz stawu, a nadto zawierać ma ono potwierdzenie, że w tym stawie hodowane są karpie i że karpie, przeznaczone na wywóz do Cesarstwa Niemieckiego, rzeczywiście z tego stawu pochodzą.

Oznaczenie posiadacza stawu, tudzież poświadczenie tej okoliczności, że w stawie, o który chodzi, hodowane są karpie, podlega potwierdzeniu przez właściwą polityczną władzę powiatową.

Przy wystawianiu takiego świadectwa należy posługiwać się formularzem, podanym w załączce. Gdy świadectwo nie jest wystawione w języku niemieckim albo w dwóch językach, t. j. w języku niemieckim i jakimś innym, należy doń dołączyć przekład niemiecki, urzędowo uwierzytelniony. Do uwierzytelnienia takiego przekładu upoważniony jest każdy, posiadający prawo używania pieczęci urzędowej.

§ 2.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Kosel wlr. **Buquoy** wlr.

Auersperg wlr.

Formalarz.

Świadectwo.*)

Władza polityczna I. instancyi stwierdza niniejszem, że . . . . . w . . . . . [1]) posiada w obrębie gminy (obszaru dworskiego) . . . . . staw (stawy) i że w tym stawie (w tych stawach) hodowane są karpie.

. . . . . , dnia . . . . . .

. . . . . .
Podpis.

L. S.

Zwierzchność gminna (przełożony obszaru dworskiego) poświadcza niniejszem, że wysłane dnia dzisiejszego z . . . . . [2]) przez . . . . . [3]) dla . . . . . [4]) do . . . . . [5]) w beczkach o ogólnej zawartości . . . . . litrów w płachtach o . . . . *kg* drogą wodną w skrzyniach o . . . . *kg*

żywe karpie pochodzą ze stawu (ze stawów) . . . . . w . . . . . [6])

. . . . . , dnia . . . . . .

. . . . . .
Podpis.

---

*) Słowa zbyteczne przekreślić!

[1]) Imię i miejsce zamieszkania posiadacza stawu.
[2]) Miejsce wysyłki.
[3]) Wysyłający.
[4]) Odbiorca.
[5]) Miejsce przeznaczenia.
[6]) Imię i miejsce zamieszkania posiadacza stawu, wymienionego w poświadczeniu politycznej władzy powiatowej.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 28. marca 1906.

Treść: № 74. Obwieszczenie, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

74.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. marca 1906,

podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Spis tych szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, opiewać ma z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, które zaszły od obwieszczenia z dnia 16. marca 1905, Dz. u. p. Nr. 46, jak następuje:

Spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, tycząca się obrotu towarów.

Austrya i Węgry

(wraz z Bośnią i Hercegowiną.)

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.

(Łącznie z Liechtensteinem.)

A. Wszystkie linie, na których ruch utrzymują poniżej wymienione zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę w Austryi lub na Węgrzech.

1. C. k. austryackie koleje państwowe, łącznie z częścią linii z Feldkirch do Buchs, leżącej na obszarze księstwa Liechtenstein.

z wyłączeniem zaś:

a) następujących dalmatyńskich linii c. k. austryackich kolei państwowych:

α) od Spletu na Sivericz do Knina,

β) od Perkowicz Slivno do Szybeniku,

γ) od Spletu do Sinj;

b) kolei lokalnej wąsko-torowej Unzmarkt—Mauterndorf (kolei nadmurańskiej).

2. Kolej lokalna Aujezd-Luhaczowice—Luhaczowice.

3. Kolej uściecko-cieplicka.

4. Koleje handlowe czeskie.

5. Kolej północna czeska.

6. Kolej boceńsko-merańska.

7. Kolej lokalna Berno—Lösch.

8. Kolej busztiehradzka.

9. Frydlandzkie koleje powiatowe, do których należą lokalne linie:

Frydland—Granica koło Hermsdorf;

Frydland—Granica koło Heinersdorf (przestrzeń do Heinersdorf a. T.), oraz

Raspenau—Weißbach.

10. Koleje elektryczne w Jabłońcu (Gablonz).

11. Kolej północna Cesarza Ferdynanda.

12. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austryackim).

13. Morawsko-śląska akcyjna spółka kolei lokalnych (kolej lokalna Hruszów—Polska Ostrawa).

14. Kolej lokalna nowoiczyńska.

15. Dolno-austryackie koleje krajowe, do których należą linie: Gänserndorf — Gaunersdorf: Gmünd—Groß-Gerungs i Gmünd—Litschau—Hei-

denreichstein; Korneuburg—Ernstbrunn i St. Pölten—Laubenbachmühle—Ruprechtshofen.

16. Kolej północno-zachodnia austryacka.

17. Austryacko-węgierska spółka kolei państwowych.

18. Kolej lokalna Przywoz—Morawska Ostrawa—Witkowice.

19. Salcburska spółka kolejowa i tramwajowa.

20. Kolej lokalna w Kameralnych Dobrach Solnych.

21. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austryackim), z wyłączeniem kolei lokalnych:

c) Grobelno—Rohitsch (kolei lokalnej rohitschańskiej),
d) Kapfenberg—Seebach—Au,
e) Kühnsdorf—Eisenkappel,
f) Mödling—Hinterbrühl pod Wiedniem (elektrycznej),
g) Pöltschach—Gonobitz,
h) Preding—Wieselsdorf—Stainz,
i) kolei überetscherskiej (kolei lokalnej Bozen—Kaltern oraz kolejki elektrycznej Kaltern—Mendel [kolej mendelska]).

22. Kolej łącząca, południowo-północna niemiecka.

23. Kolej lokalna Stauding—Stramberg.

24. Kolej Wiedeń—Aspang, z wyłączeniem:

k) przestrzeni kolei zębnicowej na Schneeberg a mianowicie z Puchberg na Hochschneeberg.

25. Przestrzenie, na których ruch utrzymują król. węgierskie koleje państwowe a mianowicie przestrzenie c. k. austryackich kolei państwowych od Ławocznego do granicy węgierskiej, od Fehring do granicy węgierskiej i od Sianek do granicy węgierskiej, tudzież linie austryacko-węgierskiej Spółki kolei państwowej od Marchegg do granicy węgierskiej nakoniec co do kolei Wiedeń—Pottendorf—Wiener-Neustadt, utrzymywanej w ruchu przez Spółkę kolei południowej, przestrzeń od Ebenfurth do granicy węgierskiej, na której kolej Raba (Györ)—Szopron—Ebenfurt[1]) ruch utrzymuje.

B. Przestrzenie kolejowe, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnych z nimi.

I. Zarządy włoskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez włoską Spółkę kolei nad Adryatykiem od granicy austryacko-włoskiej.

26. pod Korminem do Kormina.

27. pod Pontebą do Pontafel w kierunku z Włoch.

28. pod Peri do Ala.

Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez włoską Spółkę kolejową „Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane“, od granicy austryacko-włoskiej:

29. pod Cervignano do Cervignano.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy król. bawarskich kolei państwowych od granicy niemiecko-austryackiej:

30. pod Kiefersfelden do Kufsteinu.
31. pod Salcburgiem do Salcburga.
32. pod Waldsassen do Chebu.
33. pod Schirnding do Chebu.
34. pod Asch do Chebu.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez król. saskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austryackiej:

35. pod Brambach do Chebu.
36. pod Bärenstein do Weipert.
37. pod Makersdorf do Hermsdorf w B.
38. pod Moldawą do Moldawy.
39. pod Schöna do Podmokieł (Bodenbach).
40. pod Schöna do Dzieczyna.
41. pod Neusalza-Spremberg do granicy austryacko-niemieckiej pod Taubenheim.
42. pod Alt- i Neu-Gersdorf do granicy austryacko-niemieckiej pod Ebersbach.
43. pod Seifhennersdorf do Warnsdorf.
44. pod Groß-Schönau do Warnsdorf.
45. pod Żytawą do Liberca.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austryackiej:

46. pod Heinersdorf a. T. do Heinersdorf a. T.
47. pod Grünthal do Grünthal.
48. pod Neusorge do Halbstadt.
49. pod Karniowem do Karniowa.
50. pod Opawą do Opawy.
51. pod Boguminem do Bogumina.
52. pod Goczałkowicami do Dziedzic.
53. pod Nowym Berunem do Oświęcima.

III. Zarządy rosyjskie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarząd rosyjskich kolei południowo-zachodnich w kierunku z Rosyi, od granicy rosyjsko-austryackiej:

54. pod Radziwiłłowem do Brodów.
55. pod Wołoczyskami do Podwołoczysk.
56. do Nowosielicy austryackiej.

Uwaga:

[1]) Spółka kolejowa: Raba—Ödenburg—Ebenfurt.

IV. Zarządy rumuńskie.

Przestrzeń, utrzymywana w ruchu przez król. rumuńskie koleje państwowe, w kierunku z Rumunii, od granicy rumuńsko-austryackiej:

57. pod Ickanami do Ickan.

C. Przestrzenie kolejowe, utrzymywane w ruchu przez bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe.

58. Gravosa—Granica pod Uskoplje.

59. Granica pod Glavska—Granica pod Nagumanac.

60. Granica pod Igalo—Zelenika.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy austryackie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, l. 99 do 114 włącznie.
Włochy l. 7.
Rosya, l. 39, 40, 41, 42.
Szwajcarya, l. 22, 23.

II. Węgry.

Wszystkie linie, na których ruch utrzymują wymienione poniżej zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę na Węgrzech lub w Austryi.

1. Król. węgierskie koleje państwowe tudzież koleje lokalne i linie innych kolei, na których one ruch utrzymują, z wyjątkiem:

wązko-torowej linii Strzygoń-Brzeźnica — Szczawnica węgierska [1]),

normalno-torowej kolei lokalnej Soroksar—Św. Wawrzyniec i

wązko-torowej kolei lokalnej taraczańskiej.

2. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z kolejami lokalnemi przez nią w ruchu utrzymywanemi.

3. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywano w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z utrzymywanemi w ruchu przez nią kolejami lokalnemi i liniami innych kolei, z wyłączeniem:

wązko-torowej przestrzeni Hnilec—Smolnik [2]) kolei lokalnej nadhnileckiej,

normalno-torowej odnogi Tarpatak—Tatra-Lomnicz, i

kolei zębnicowej ze Szczyrby do Szczyrbskiego Jeziora. [3])

4. Spółka kolei Raba—Szopron—Ebenfurt [4]) i lokalna kolej we Fertövidék przez nią w ruchu utrzymywana.

5. Połączone koleje żelazne aradzka i csanadzka, z wyłączeniem:

lokalnej, wązko-torowej kolei Borossebes—Menyháza i pierwszej wązko-torowej kolei rolniczej w Alföld.

6. Kolej żelazna w dolinie Szamoszy i kolej lokalna Zsibó—Nagybánya, przez nią w ruchu utrzymywana.

7. Kolej żelazna Mohacz—Pécs. [1])

8. Kolej lokalna wązko-torowa Nagy-Károly—Somkut.

9. Kolej slawońska w dolinie Drawy.

10. Kolej lokalna wąsko-torowa Segesvár—Szentágota. [2])

11. Kolej lokalna Szatmar—Erdöd.

12. Budapeszteńskie koleje lokalne i linia Haraszti—Ráczkeve, przez nie w ruchu utrzymywana.

13. Przestrzenie król. węgierskich kolei państwowych, na których ruch utrzymują c. k. austryackie koleje państwowe, a mianowicie z Mezö-Laborcz do austryackiej granicy, z Jaszinyja (Körösmezö) do austryackiej granicy i część kolei koszycko-bogumińskiej z Orłowa do austryackiej granicy.

14. Przestrzenie król. węgierskich kolei państwowych, na których ruch utrzymuje austryacko-węgierska Spółka kolei państwowych, a mianowicie z Trenczyna-Cieplic [3]) do austryackiej granicy przy Jarze Vlara, z Bruck n. L. [4]) do austryackiej granicy i ze Skalic [5]) do austryackiej granicy.

15. Przestrzeń węgierskiej kolei lokalnej północno-zachodniej — na której co do reszty przestrzeni utrzymują ruch król. węgierskie koleje państwowe — od Kutti do granicy austryackiej i kolei lokalnej holicko—hodonińskiej z Holic do austryackiej granicy, na których ruch utrzymuje kolej północna Cesarza Ferdynanda.

III. Bośnia-Hercegowina

1. C. i k. kolej wojskowa Banjaluka—Doberlin.

2. Bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe łącznie z elektryczną koleją miejską w Sarajewie.

Uwaga. Co do przestrzeni kolejowych, utrzymywanych w ruchu przez bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe w Austryi, porównaj:

Austrya, l. 58, 59, 60.

Uwaga.

[1]) Gran-Bresnitz—Schemnitz,
[2]) Gölniczbánya—Schmölnitz,
[3]) Csorba—Csorbasee,
[4]) Raab—Odenburg—Ebenfurt, spółka kolejowa.

Uwaga.

[1]) Mohács—Pięciokościoły.
[2]) Segesvár—Szentágota.
[3]) Trencsén-Teplitz,
[4]) Bruck—Királyhida.
[5]) Szakolcza.

Niemcy.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy niemieckie.

I. Koleje żelazne państwowe lub zostające w państwowym zarządzie.

1. Koleje państwowe w Alzacyi i Lotaryngii.

2. Kolej żelazna wojskowa.

3. Koleje państwowe król. pruskie łącznie z kolejami państwowemi Wielkiego Księstwa heskiego wspólnie w ruchu utrzymywanemi i koleje prywatne w pruskim zarządzie państwowym zostające, z wyjątkiem:

a) górno-śląskich odnóg wąsko-torowych.

4. Król. bawarskie koleje państwowe wraz z utrzymywanemi przez nie w ruchu kolejami lokalnemi Augsburg — Haunstetten i Lam — Kötzting i Röthenbach b. L.—Weiler z wyjątkiem jednak kolei lokalnych:

b) Augsburg—Göggingen — Pfersee;

c) kolei lokalnej augsburskiej.

5. Król. saskie koleje państwowe i saskie koleje prywatne, zostające w zarządzie państwowym.

6. Król. wirtemberskie koleje państwowe.

7. Koleje państwowe w Wielkiem Księstwie badeńskiem i prywatne koleje badeńskie w administracyi państwowej zostające.

8. Koleje państwowe w Wielkiem Księstwie meklemburskiem wraz z morskiem połączeniem promem parowym między Warnemünde i Gjedser; co do połączenia tym promem obacz *B* VI, 131.

9. Koleje państwowe w Wielkiem Księstwie oldenburskiem.

II. Koleje prywatne we własnym zarządzie.

10. Kolej poboczna Achern—Ottenhöfen.

11. Kolej z Altony do Kaltenkirchen.

12. Koleje poboczne, na których ruch utrzymuje Spółka kolei lokalnych badeńskich:

a) Bruchsal — Ubstadt — $\frac{\text{Hilsbach}}{\text{Menzingen}}$;

b) Bühl—Oberbühlerthal (kolej bühlerthalska);

c) Karlsruhe—Ettlingen—$\frac{\text{Herrenalb}}{\text{Pforzheim}}$ (kolej albothalska);

d) Neckarbischofsheim—Hüffenhardt;

e) Wiesloch—$\frac{\text{Meckesheim}}{\text{Waldangelloch.}}$

13. Bawarskie koleje lokalne, utrzymywane w ruchu przez akcyjne Towarzystwo kolei lokalnych w Monachium:

a) Bad Aibling—Feilnbach;

b) Fürth—Zirndorf—Cadolzburg;

c) Markt Oberdorf—Füssen;

d) Monachium—Wolfrathshausen—Bichl;

e) Murnau—Garmisch-Partenkirchen;

f) Murnau—Oberammergau;

g) Sonthofen—Oberstdorf;

h) Stadtamhof—Donaustauf—Wörth.

i) Kolej lokalna Türkheim—Wörishofen.

14. Kolej obwodowa bentheimska.

15. Kolej poboczna Biberach — Oberhamersbach.

16. Kolej miejska w Branderburgii.

17. Kolej krajowa brunświcka.

18. Kolej Brunświk — Schöning.

19. Kolej broeltalska.

20. Kolej broeltalska.

21. Kolej Butzbach — Licher.

22. Koleje obwodowe z Kolonii do Bonn.

23. Kolej krefeldska.

24. Kolej kronberska.

25. Kolej Dahme—Uckro.

26. Kolej lokalna Deggendorf-Metten.

27. Kolej Dessau-Wörlitz.

28. Kolej Diedenhofen—Mondorf.

29. Kolej Eisern—Siegen.

30. Kolej Eutin—Lubeka.

31. Kolej łącząca frankfurcka (Frankfurt n. M).

32. Kolej Georgs-Marienhütte.

33. Kolej Gera—Meuselwitz—Wuitz.

34. Kolej Gernrode—Harzgerode.

35. Kolej lokalna Gotteszell—Viechtach.

36. Kolej Greifswald—Grimmen.

37. Kolej Halberstadt—Blankenburg.

38. Kolej poboczna Haltingen—Kandern.

39. Kolej obwodowa Hildesheim—Pein.

40. Kolej hoyańska (Hoya—Eystrup).

41. Kolej lokalna Kahl—Schoellkrippen.

42. Kolej kaysersberska, wraz z koleją Colmar—Winzenheim.

43. Kolej kerkerbachska.

44. Kolej Królewiec—Cranz.

45. Kolej wązko-torowa obwodu Altena.

46. Kolej obwodowa Eckernförde—Kappeln.

47. Koleje poboczne obwodu Bergheim.

48. Kolej Kremmen—Neu-Ruppin—Wittstock.

49. Kolej poboczna Krozingen — Staufen — Sulzburg.

50. Kolej miejska w Lahr.

51. Kolej łużycka (Rauscha — Freiwaldau; Muskau—Teuplitz—Sommerfeld; Hansdorf—Priebus).

52. Kolej lignicko-rawicka.

53. Kolej lubecko-bücheńska.

54. Kolej Ludwika (Norymbergia—Fürth).

55. Kolej Meckenbeuren—Tettnang.

56. Kolej meklemburska Fryderyka Wilhelma.

57. Kolej Meppen—Haselünn.

58. Poboczna kolej Möckmühl—Dörzbach.
59. Kolej Mödrath—Liblar—Brühl.
60. Kolej Mosbach—Mudau.
61. Kolej Mühlhausen—Ebeleben.
62. Kolej Nauendorf—Gerlebogk.
63. Kolej z Nowego Brandenburga do Frydlandu.
64. Kolej neuhaldenslebeńska.
65. Kolej Neustadt—Gogolin.
66. Kolej dolno-łużycka.
67. Kolej Nordhausen—Wernigerode.
68. Kolej Oschersleben—Schöning.
69. Kolej Ostrowice—Wasserleben.
60. Kolej Paulinenaue—Neu-Ruppin.
71. Kolej Pień—Ilsed.
72. Koleje palatynackie.
73. Kolej prignicka.
74. Kolej Reinickendorf—Liebenwalde—Groß-Schönebeck.
75. Kolej lokalna Ren—Ettenheimmünster.
76. Kolej Rhene—Diemeltal (Bredelar—Martenberg).
77. Kolej Rinteln—Stadthagen.
78. Kolej poboczna Rosheim—St. Nabor.
79. Kolej obwodowa rupińska.
80. Kolej lokalna Schaftlach—Gmund—Tegernsee.
81. Kolej Stendal—Tangermünd.
82. Kolej Stralsund—Tribsee.
83. Kolej drogowe sztrasburskie.
84. Koleje poboczne, na których ruch utrzymuje Spółka kolejowa południowo-niemiecka:
a) Frei-Weinheim — Jugenheim — Partenheim (kolej selztalska);
b) Hetzbach—Beerfelden;
c) Hüfingen—Furtwangen (kolej bregtalska);
d) Mannheim—Weinheim—Heidelberg—Mannheim;
e) Osthofen—Westhofen;
f) Reinheim—Reichelsheim;
g) Riegel—$\frac{\text{Breisach}}{\text{Gottenheim}}$ (kolej kaiserstuhlska);
h) Sprendlingen—Fürfeld;
i) Wormacya—Offstein i
k) Zell—Todtnau.
85. Kolej południowo-harzka.
86. Kolej w lesie teutoburskim.
87. Linie, na których ruchem zarządzają koleje poboczne turyngskie:
a) Arnstadt—Ichtershausen;
b) Greussen—Ebeleben—Keula;
c) Hohenebra—Ebeleben;
d) Ilmenau—Grossbreitenbach i
e) Wutha—Ruhla.
88. Kolej Vorwohle—Emmertal.
89. Kolej krajowa westfalska.
90. Kolej Wittenberge-Perleberg.
91. Koleje poboczne, utrzymywane w ruchu przez dyrekcyę wirtemberskiej Spółki kolejowej:
a) Amstetten—Laichingen;
b) Ebingen—Onstmettingen;
c) Gaildorf—Untergröningen;
d) Nürtingen—Neuffen i
e) Vaihingen-Sersheim—Enzweihingen.
92. Koleje poboczne, utrzymywane w ruchu przez dyrekcyę wirtemberskich kolei lokalnych:
a) Aalen—Ballmertshofen;
b) Reutlingen—Gönningen
93. Wirtemberskie koleje poboczne (kolej filderska).
94. Zschipkau—Finsterwald.

B. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez niemieckie zarządy kolei żelaznych lub na wspólnych z nimi.

I. Zarządy rosyjskie.

95. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Eydkunami do Eydkun, utrzymywana w ruchu przez kolej petersbursko-warszawską.
96. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Prostkowem do Prostkowa, utrzymywana w ruchu przez koleje połud.-zachodnie.
97. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Illowem do Illowa, utrzymywana w ruchu przez kolej nadwiślańską.
98. Przestrzeń od rosyjsko-niemieckiej granicy pod Herbami do Pruskich Herb, utrzymywana w ruchu przez kolej Herby—Częstochowa.

II. Zarządy austryackie.

99. Przestrzeń od granicy austryacko-niemieckiej pod Mysłowicami do Mysłowic, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.
100. Przestrzeń od granicy austryacko-niemieckiej pod Hladkowem do Mittelwalde, utrzymywana w ruchu przez kolej północno-zachodnią austryacką
101. Przestrzeń od granicy austryacko-niemieckiej pod Mittelsteine do Mittelsteine, utrzymywana w ruchu przez austryacko-węgierską Spółkę kolei państwowych.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez kolej łączącą południowo-północno-niemiecką od granicy austryacko-niemieckiej:

102. pod Libawą do Libawy.
103. pod Seidenberg do Seidenberg.

Przestrzenie od granicy austryacko-niemieckiej, utrzymywane w ruchu przez czeską kolej północną:

104. pod Ebersbach do Ebersbach.
105. pod Sebnicami do Sebnic.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez kolej busztiehradzką od granicy austryacko-węgierskiej:

106. pod Reitzenhain do Reitzenhain.
107. pod Klingenthal do Klingental.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez c. k. austryackie koleje państwowe od granicy austryacko-niemieckiej:

108. pod Hennersdorf do Ziegenhals.
109. pod Mikułowicami do Ziegenhals.
110. pod Heinersdorf do Heinersdof (na górnym Śląsku).
111. pod Furth w W. do Furth w W.
112. pod Pasawą do Pasawy.
113. pod Brumowem do Simbach.
114. pod Lochau do Lindau.

III. Zarządy szwajcarskie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe od granicy szwajcarsko-niemieckiej:

115. pod Konstancyą do Konstancyi.
116. pod Rielasingen do Singen.
117. pod Waldshut do Waldshut.
118. pod Lottstetten do granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Altenburg-Rheinau.

IV. Zarządy francuskie.

Przestrzenie, należące do alzacko-lotaryngskich kolei państwowych, utrzymywane w ruchu wspólnie z koleją wschodnią francuską od granicy francusko-niemieckiej:

119. pod Altmünsterol do Altmünsterol.
120. pod Avricourt do Deutsch-Avricourt.
121. pod Chambrey do Chambrey.
122. pod Novéant do Novéant.
123. pod Amanweiler do Amanweiler.
124. pod Fentsch do Fentsch.

V. Zarządy niderlandzkie.

125. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Gennep do Wesel, utrzymywana w ruchu przez kolej północno-brabancko-niemiecką.

126. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Kranenburg do Kleve, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową na wspól ze Spółką ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

127. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych od granicy niderlandzko-niemieckiej:

a) pod Elten do Welle;
b) pod Herzogenrath do Herzogenrath;
c) pod Akwizgranem do Akwizgranu [1]);
d) pod Dalheim do Dalheim [2]);
e) pod Gronau do Gronau [1]).

128. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Elten do Emmerich, utrzymywana w ruchu przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych na wspól z holenderską Spółką kolejową.

129. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Gildehaus do Salzbergen, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową i przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

130. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Alstätte do Ahaus, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową.

VI. Zarządy duńskie.

131. Połączenie promem parowym z Warnemünde—Gjedser, utrzymywane w ruchu przez duńskie koleje państwowe na wspól z kolejami państwowemi wielkiego księstwa meklenburskiego.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, kraju przez zarządy niemieckie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austrya, l. 30 do 53 włącznie.
Dania, l. 3, 4.
Francya, l. 19, 20, 21, 22, 23, 24.
Luksemburg, l. 2, 3.
Niderlandy, l. 5, 6, 7, 8, 9, 10.
Rosya, l. 33, 34, 35, 36, 37, 38.
Szwajcarya, l. 24, 25, 26, 27, 28, 29.

Belgia.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy belgijskie.

1. Zarząd belgijskich kolei państwowych.
2. Belgijska kolej północna.
3. Gandawa — Terneuzen.
4. Malin — Terneuzen.
5. Kolej zachodnio-flandryjska.
6. Kolej w Chimay.
7. Termonde—St. Nikolas.
8. Hasselt—Maeseyck.

---

[1]) Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych zajmuje się tylko ekspedycyą pociągów w obu kierunkach.

[2]) Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych załatwia na tej przestrzeni tylko służbę pociągową w kierunku z Niderlandów do Niemiec, i odwrotnie pruska kolej państwowa załatwia ją na niderlandzkiej przestrzeni pod Dalheim do Vlodrop (Spis: Niderlandy *B* 10) w kierunku od Dalheim do Niederlandów.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na współ z nimi.

I. Zarządy francuskie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez francuską kolej północną od granicy belgijsko-francuskiej:

9. pod Comines do Comines.
10. pod Halluin do Menin.

II. Zarządy luksemburskie.

11. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez luksemburską kolej Księcia Henryka od granicy belgijsko-luksemburskiej pod Rodange do Athus.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą kraju przez zarządy belgijskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:
Francya, l. 15, 16, 17, 18.
Niderlandy, l. 11, 12.

Dania.

A. Przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy duńskie.

1. Duńskie koleje państwowe, wraz z połączeniami zapomocą promów parowych, które one utrzymują w ruchu:

a) przez Limfjord (Oddesund Nord—Oddesund Syd i Nykjöbing Morsö-Glyngöre);
b) przez Mały [lille] Bełt (Fredericia—Strib);
c) przez Wielki [store] Bełt (Nyborg—Korsör);
d) przez Öresund (Helsingör — Helsingborg i Kopenhaga [Kjöbenhavn]—Malmö);
e) przez Masnedsund (Mansnedö – Orehoved);
f) pomiędzy Gjedser i Warnemünde — co do tego połączenia obacz pod *B* 4;
z wyłączeniem jednak:
przestrzeni państwowej Nyborg—Faaborg i szlaku parowcowego Korsör—Kiel, na których ruch utrzymuje Spółka kolei żelaznej południowo-fiońskiej.

2. Następujące przestrzenie kolei prywatnych, zostające pod zarządem państwowym:

a) Orehoved—Gjedser;
b) Aalestrup—Viborg;
c) Sorö—Vedde.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na współ z nimi.

Zarządy niemieckie.

3. Przestrzeń od granicy niemiecko-duńskiej pod Farris do Vamdrup, utrzymywana w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe.

4. Połączenie promem parowym Gjedser—Warnemünde utrzymywane w ruchu na współ z kolejami państwowemi wielkiego księstwa meklenburskiego.

Uwaga: Co do przestrzeni utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy duńskie porównaj:
Niemcy, l. 131.

Francya.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy francuskie.

Główne linie:

1. Kolej północna.

2. Kolej wschodnia łącznie z liniami z Monthermé do Monthermé, z Vrigne-Meuse do Vrigneaux-Bois, z Carignan do Messempré, z Charmes do Rambervillers, z Arricourt do Blamont i do Cirey, z St. Dizier do Vassy, utrzymywanemi w ruchu na rachunek koncesyonaryuszów.

3. Kolej zachodnia.

4. Kolej parysko-lyońska do morza Śródziemnego, łącznie z linią do starego portu marsylijskiego i linią z Arles do St.-Louis, utrzymywanemi w ruchu na rachunek koncesyonaryuszów.

5. Kolej orleańska.

6. Kolej południowa.

7. Koleje państwowe łącznie z lokalną koleją z Ligré-Rivière do Richelieu utrzymywaną w ruchu na rachunek departamentu Indre-et-Loire.

8. Obie obwodowe koleje paryskie wraz z linią strategiczną z Valenton do Massy-Palaiseau.

9. Linie Spółki kolei departamentowych.

10. Linie Spółki kolejowej ze Somain do Anzin i do granicy belgijskiej.

11. Linie Spółki Médoc.

Linie lokalnego znaczenia:

12. Spółki kolei departamentowych.

13. Kolei z Marlieux do Châtillon-sur-Chalaronne.

14. Z Castelnou do Margaux i Pauillac do Port de Pilotes (Spółka Médoc).

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na współ z nimi.

I. Zarządy belgijskie.

15. Przestrzeń od granicy belgijsko-francuskiej pod Doische do Givet, utrzymywana w ruchu przez Zarząd belgijskich kolei państwowych.

16. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Heer-Agimont do Givet, utrzymywana w ruchu przez belgijską kolej północną.

17. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Abeele do Hazebrouck, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei we Flandryi zachodniej.

18. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Momignies do Anor, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową w Chimay.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie francuskiej kolei wschodniej, utrzymywane w ruchu na współ z kolejami państwowemi w Alzacyi i Lotaryngii, od granicy francusko-niemieckiej:

19. pod Altmünsterol do Petit-Croix.
20. pod Deutsch-Avricourt do Igney-Avricourt.
21. pod Chambrey do Moncel.
22. pod Novéant do Pagny-sur-Moselle.
23. pod Amanweiler do Batilly.
24. pod Fentsch do Audun-le Roman.

III. Zarządy szwajcarskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe od granicy francusko-szwajcarskiej:

25. pod Delle do Delle.
26. pod Vallorbe do Pontarlier.
27. pod Les Verrières-Suisses do Pontarlier.
28. pod Crassier do Divonne-les-Bains.

IV. Zarządy włoskie.

28. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez Generalną Dyrekcyę kolei państwowych, od granicy włosko-francuskiej pod Modane do Modane.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, kraju przez zarządy francuskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, l. 119, 120, 121, 122, 123, 124.
Belgia, l. 9, 10.
Włochy, l. 5.
Szwajcarya, l. 30, 31, 32, 33.

Włochy.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy włoskie.

1. Wszystkie linie, utrzymywane w ruchu przez Dyrekcyę generalną kolei państwowych.

2. Linie, utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei południowych.

3. Linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę *Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane:*

a) Padwa—Bassano,
b) Vicenza—Treviso,
c) Vicenza—Schio,
d) Cividale—Portogruaro,
e) Parma—Suzzara,
f) Bologna S. V.—Portomaggiore,
g) Budrio—Massalombarda,
h) Arezzo—Pratovecchio—Stia,
i) Conegliano—Vittorio i
k) S. Giorgio di Nogaro do granicy austryacko-włoskiej pod Cervignano.
l) Ferrara—Copparo.

4. Koleje północne medyolańskie w Medyolanie, a mianowicie:

m) Medyolan—Bovisa—Seveso S. Pietro—Merone Pontenuovo (wspólny dworzec linii Como—Lecco kolei państwowych)—Incino Erba, z odnogami z Bovisy do Medyolanu—Librery (sieć kolei państwowych) i z Seveso S. Pietro do Camnago (wspólny dworzec linii Chiasso—Medyolan kolei państwowych),
n) Medyolan—Bovisa—Saronno,
o) Saronno—Malnate—Varese Nord—Laveno Nord, z odnogami z Varese Nord do Varese z Laveno Nord do Laveno Mombello (sieć kolei państwowych),
p) Saronno—Grandate,
q) Como Lago Nord—Camerlata—Grandate—Malnate, z odnogą z Camerlata do Albate Camerlata (sieć kolei państwowych),
r) Novara Nord—Austo Arsizio Nord—Sarondo—Seregno (wspólny dworzec linii Chiasso—Medyolan sieci kolei państwowych), z odnogami z Novary Nord do Novary (koleje państwowe) i z Busto Arsizio Nord do Busto Arsizio (koleje państwowe).
s) Castellanza—Lonate Ceppino in Val d'Olona.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na współ z nimi.

I. Zarządy francuskie.

5. Przestrzeń od granicy włosko-francuskiej pod Ventimiglia do Ventimiglia, utrzymywana w ruchu przez kolej francuską parysko-lyońską do morza Śródziemnego.

II. Zarządy szwajcarskie.

6. Przestrzeń od granicy włosko-szwajcarskiej pod Pino do Luino, utrzymywana w ruchu przez kolej gotthardzką.

III. Zarządy austryackie.

7. Przestrzeń od granicy włosko-austryackiej pod Pontaflem do Pontebby, utrzymywana w ruchu na współ z c. k. austryackiemi kolejami państwowemi, w kierunku do Włoch.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, przez zarządy włoskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austrya, l. 26, 27, 28, 29.
Francya, l. 29.
Szwajcarya, l. 34.

Luksemburg.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy luksemburskie.

1. Kolej księcia Henryka.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólʼ z nimi.

Zarządy niemieckie.

2. Wszystkie linie kolei luksemburskiej Wilhelma, utrzymywane w ruchu przez koleje państwowe w Alzacyi i Lotaryngii.

3. Przestrzeń od granicy niemiecko-luksemburskiej pod Ulflingen do Ulflingen, utrzymywana w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, przez zarządy luksemburskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:
Belgia l. 11.

Niderlandy.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy niderlandzkie.

1. Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych.
2. Holenderska spółka kolei żelaznych.
3. Niderlandzka spółka centralnej kolei żelaznej.
4. Spółka północnej brabancko-niemieckiej kolei żelaznej.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólʼ z nimi.

I. Zarządy niemieckie.

5. Przestrzeń od granicy niemiecko-niderlandzkiej pod Neuschanz do Neuschanz, utrzymywana w ruchu przez koleje państwowe Wielkiego Księstwa oldenburskiego.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe, od granicy niemiecko-niderlandzkiej:

6. pod Borken do Winterswyk.
7. pod Bocholt do Winterswyk.
8. pod Straelen do Venlo.
9. pod Kaldenkirchen do Venlo.
10. pod Dahlheim do Vlodrop.

II. Zarządy belgijskie.

11. Przestrzeń od granicy belgijsko-niderlandzkiej pod La Clinge do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową Mecheln-Terneuzen.

14. Przestrzeń od granicy belgijsko-niderlandzkiej pod Selzaete do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei Gandawa-Terneuzen.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, przez zarządy niderlandzkie w ruchu utrzymywanych, porównaj:
Niemcy, l. 125, 126, 127, 128, 129, 130.

Rumunia.

Królewsko rumuńskie koleje państwowe.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, przez zarząd rumuński w ruchu utrzymywanych, porównaj:
Austrya, l. 57.

Rosya.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymuje państwo.

1. Kolej nikołajowska (z odnogą do portu i z kolejami nowotorżecką i rżewo-wiazemską), z wyłączeniem sekcyi do Borowieży.
2. Kolej petersbursko-warszawska.
3. Koleje bałtyckie (z wyłączeniem 2. sekcyi Ligowo—Oranienbaum) i kolej pskowsko—rygska.
4. Kolej moskiewsko—brzeska.
5. Kolej moskiewsko — kurska, moskiewsko—niżnonowogrodzka i muromska.
6. Kolej sysrańsko—wiazemska.
7. Kolej Katarzyny.
8. Kolej rygsko—orelska (z koleją rygsko—tukumską).
9. Kolej libawsko—romneńska.
10. Koleje nadwiślańskie.
11. Kolej charkowsko—mikołajewska.
12. Kolej kursko — charkowsko — sebastopolska.
13. Kolej samarsko-złotouska.
14. Koleje poleskie.
15. Koleje południowo-zachodnie.
16. Kolej permska.
17. Kolej syberyjska.
18. Koleje zakaukazkie.
19. Kolej moskiewsko—jarosławsko—archangielska.

B. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy prywatne.

20. Kolej warszawsko—wiedeńska.
21. Kolej władykaukazka.
22. Kolej łódzka.
23. Kolej moskiewsko—kijowsko—woroneska.
24. Kolej moskiewsko—kazańska.
25. Kolej moskiewsko—windawsko—rybińska.
26. Kolej riazańska—uralska.
27. Koleje południowo-wschodnie.
28. Kolej białogrodzko—szumyńska.

29. Lokalne koleje I. spółki kolei lokalnych w Rosyi:

Pernau—Reval z liniami:
Walk—Pernau,
Moisekull—Fellin,
Fellin—Port Reval,
Allenkull—Weißenstein.

Święciany;

Koleje południowe z liniami:
Rudnica—Olwiopol,
Dochno—Czeczelnik.
Berszad—Berszad Fabryka.
Żytomierz—Gaiworon,
Chołoniewska—Szemka,
Worowice—Winnica.

30. Kolej lokalna Nowożybków.

31. Kolej Gherby—Częstochowa.

32. Kolej lokalna inflancka (Walk—Marienburg—Stockmannshof).

C. Części pograniczne kolei, utrzymywane w ruchu na wspólł z zarządami zagranicznymi.

I. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie, na których ruch utrzymują król. pruskie koleje państwowe, od granicy niemiecko rosyjskiej:

33. pod Eydkunami do Wierzbołowa,

34. pod Otłoczynem do Aleksandrowa.

35. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei na prawym brzegu Odry).

36. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei górnośląskiej).

37. pod Prostkowem do Grajewa.

38. pod Ilnowem do Mławy.

II. Zarządy austryackie.

39. Przestrzeń od granicy austryacko-rosyjskiej pod Szczakową do Granicy, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez c. k. austryackie koleje państwowe w kierunku do Rosyi, od granicy austryacko-rosyjskiej:

40. pod Brodami do Radziwiłłowa.

41. pod Podwołoczyskami do Wołoczysk.

42. pod Nowosielicą do Nowosielicy.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, przez zarządy rosyjskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:
Niemcy, l. 95, 96, 97, 98.
Austrya, l. 54, 55, 56.

Szwajcarya.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy szwajcarskie.

1. Koleje związkowe szwajcarskie, z wyłączeniem utrzymywanej przez nie w ruchu kolei linowej Cossonay-dworzec n. B. B.—Cossonay miasto.

2. Kolej gothardzka.
3. Kolej neuenbursko-jurajska.
4. Kolej emmentalska.
5. Kolej Langenthal—Huttwil.
6. Kolej tössthalska.
7. Kolej seethalska szwajcarska.
8. Kolej południowo-wschodnia szwajcarska.
9. Kolej Rorschach-Heiden.
10. Kolej sihlthalska.
11. Kolej thunerseeńska.
12. Kolej Önsingen—Balsthal.
13. Kolej Berno—Neuenburg (prosta linia).
14. Kolej Fryburg—Murten—Ins.
15. Kolej Le Pont—Brassus.
16. Kolej obwodowa Saignerlégier—Glovelier.
17. Kolej Uerikon—Bauma.
18. Kolej wązko-torowa Yverdon—St. Croix.
19. Kolej wązko-torowa retycka.
20. Kolej drogowa wązko-torowa Aarau—Schöftland.
21. Kolej wąsko-torowa wynentalska.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólł z nimi.

I. Zarządy austryackie.

Linie, utrzymywane w ruchu przez c. k. austryackie koleje państwowe, od granicy austryacko-szwajcarskiej:

22. pod Buchs do Buchs.

23. pod St. Margarethen do St. Margarethen.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez koleje państwowe Wielkiego Księstwa badeńskiego, od granicy niemiecko-szwajcarskiej:

24. pod Gottmadingen do granicy szwajcarsko-niemieckiej pod Wilchingen.

25. pod Stetten do Bazylei (kolej badeńska).

26. pod Leopoldshöhe do Bazylei (kolej badeńska).

27. pod Grenzach do Bazylei (kolej badeńska).

28. Połączenie między bazylejsko-badeńską a bazylejsko-szwajcarską związkową koleją, utrzymywane w ruchu na wspól z kolejami państwowemi Wielkiego Księstwa badeńskiego.

20. Przestrzeń od granicy niemiecko-szwajcarskiej pod St. Ludwig do bazylejsko-szwajcarskiej kolei związkowej, utrzymywana w ruchu przez koleje państwowe w Alzacyi i Lotaryngii.

III. Zarządy francuskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei Paryż—Lyon do morza Śródziemnego, od granicy francusko-szwajcarskiej:

30. pod St. Gingolph do Bouveret.
31. pod Chêne-Bourg do Genewy-Eaux-Vives.
32. pod La Plaine do Genewy-Cornavin.
33. pod Col-des-Roches do Le Locle.

IV. Zarządy włoskie.

34. Przestrzeń, utrzymywana w ruchu przez Generalną Dyrekcyę włoskich kolei państwowych, od granicy włosko-szwajcarskiej pod Chiasso do Chiasso.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, przez zarządy szwajcarskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, l. 115, 116, 117, 118.
Francya, l. 25, 26, 27, 28.
Włochy, l. 6.

Wrba wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 29. marca 1906.

Treść: № 75. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu kraińskiego.

75.

Patent cesarski z dnia 27. marca 1906,

dotyczący zwołania sejmu kraińskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogrodzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryjeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Odroczony naszem postanowieniem sejm księstwa Krainy zwołujemy na dzień 2. kwietnia 1906 celem podjęcia na nowo czynności do jego ustawowego miejsca zebrania.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu, dnia 27. marca w roku tysiąc dziewięćset szóstym, panowania Naszego pięćdziesiątym ósmym.

Franciszek Józef wł*r.*

Gautsch wł*r.*
Piętak wł*r.*
Randa wł*r.*
Schönaich wł*r.*
Wrba wł*r.*
Bylandt wł*r.*
Kosel wł*r.*
Buquoy wł*r.*
Klein wł*r.*
Bienerth wł*r.*
Auersperg wł*r.*

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1906.

Treść: № 76. Rozporządzenie, którem zastanawia się sprawowanie władzy sądowniczej przez c. i k. konsulat w Widdyniu, rozszerza się władzę sądowniczą c. i k. konsulatu w Ruszczuku na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu i nadaje się pełną władzę sądowniczą c. i k. konsulatowi w Warnie.

76.

Rozporządzenie całego Ministerstwa 30. marca 1906,

którem zastanawia się sprawowanie władzy sądowniczej przez c. i k. konsulat w Widdyniu, rozszerza się władzę sądowniczą c. i k. konsulatu w Ruszczuku na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu i nadaje się pełną władzę sądowniczą c. i k. konsulatowi w Warnie.

Za zgodą królewsko węgierskiego rządu i po porozumieniu się z wspólnym Ministrem spraw zewnętrznych, zarządza się na podstawie §u 2 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891. Dz. u. p. Nr. 136, co następuje:

1. Sprawowanie konsularnej władzy sądowniczej przez c. i k. konsulat w Widdyniu zastanawia się.

2. Władzę sądowniczą c. i k. konsulatu w Ruszczuku rozszerza się na okręg c. i k. konsulatu w Widdyniu.

3. C. i k. urzędowi konsularnemu w Warnie, który z dniem 1. września 1905 z wicekonsulatu na konsulat podniesiony został, nadaje się pełną władzę sądowniczą.

Rozporządzenie niniejsze nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Gautsch wlr. **Bylandt** wlr.
Piętak wlr. **Kosel** wlr.
Randa wlr. **Buquoy** wlr.
Schönaich wlr. **Klein** wlr.
Wrba wlr. **Bienerth** wlr.
Auersperg wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 4. kwietnia 1906.

Treść: (№ 77 i 78.) 77. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania stosunków służbowych oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych. — 78. Rozporządzenie, dotyczące postępowania z podoficerami, uprawnionymi do ubiegania się o posady asystentów, względnie oficyantów pocztowych.

77.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906,

dotyczące uregulowania stosunków służbowych oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 1. kwietnia 1906 rozporządza się, co następuje:

Artykuł I.

Obwieszczone rozporządzeniem niniejszem „Postanowienia normalne dotyczące stosunków służbowych oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych“ nabierają mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1906.

Artykuł II.

Pod nazwami „oficyanci pocztowi“, „aspiranci pocztowi“, „pomocnicy pocztowi“ itd. rozumieć należy tak w tem rozporządzeniu jak i w postanowieniach normalnych, o ile poszczególne postanowienia nie zostały wydane tylko dla osób jednej lub drugiej płci, funkcyonaryuszy dotyczącej kategoryi tak płci męskiej jak i żeńskiej.

Artykuł III.

W okręgu każdej dyrekcyi poczt i telegrafów tworzy dla pierwszego ułożenia etatu osobowego oficyantów pocztowych, ogół systemizowanych w dotyczącym okręgu z dniem 28. lutego 1906 posad pomocniczych urzędników pocztowych i posad manipulantek poczt i telegrafów, stan systemizowanych posad oficyantów pocztowych.

Artykuł IV.

Do stanu osobowego oficyantów pocztowych płci męskiej przyjmuje się wszystkich męskich, na dniu 28. lutego 1906 na systemizowanych posadach znajdujących się pomocniczych urzędników pocztowych w ten sposób, że pomocniczych urzędników pocztowych I. klasy mianuje się oficyantami pocztowymi I. klasy, takichże II. klasy, oficyantami pocztowymi II. klasy, a prowizorycznych pomocniczych urzędników pocztowych, oficyantami pocztowymi III. klasy i to z wliczeniem dotychczasowej nadwyżki czasu służby dla osiągnięcia wyższych stopni płacy.

Celem wyrównania różnicy, która wskutek tego w porównaniu z normalnym, w §ie 20. postanowień normalnych ustalonym stanem w poszczególnych klasach stanu rzeczywistego się okaże, wyda się osobne zarządzenia.

Z nadetatowymi pomocniczymi urzędnikami pocztowymi płci męskiej postępować należy pod względem mianowania ich oficyantami pocztowymi po myśli postanowień wydanych w ustępie pierwszym, tak samo jak z tymi, którzy na systemizowanych posadach się znajdują; stosownie jednak do §fu 59 postanowień normalnych utrzymywać się ich będzie w ewidencyi jako nadetatowych.

Artykuł V.

Pomocnicze urzędniczki pocztowe, znajdujące się w dniu 28. lutego na systemizowanych posadach, należy mianować oficyantkami pocztowemi i zaliczyć

do tej klasy lat służby, która odpowiada ogólnej liczbie lat służby, przepędzonych czy to przy eraryalnym urzędzie pocztowym w charakterze kandydatki albo manipulantki poczt i telegrafów, czy też przy klasowym urzędzie pocztowym, przyczem ewentualną nadwyżkę czasu służby wliczyć należy dla postąpienia do najbliższej wyższej klasy lat służby.

Czas służby przebytej przy klasowych urzędach pocztowych obliczać należy w sposób przepisany dla przeprowadzenia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. września 1902, Dz. u. p. Nr. 186.

Co do nadetatowych pomocniczych urzędniczek pocztowych znajdzie analogiczne zastosowanie postanowienie zawarte w ostatnim ustępie artykułu IV.

Artykuł VI.

Z pomocniczemi urzędniczkami pocztowemi, przejętemi po myśli artykułu V. na etat oficyantek pocztowych, których płaca obecna większą jest niż płaca przywiązana do klas lat służby, do których zaliczone zostały, postępować należy pod względem wymiaru płacy i podstawy emerytury po myśli obowiązujących obecnie postanowień dla tej klasy etatu pomocniczych urzędników pocztowych, do której w dniu 28. lutego 1906 należą. (§§ 26 i 27 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. września 1902, Dz. u. p. Nr. 186. i § 6 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108) tak długo, aż postąpią do takiej klasy lat służby, która im zapewnia co najmniej taką samą płacę i przynajmniej taką samą podstawę pensyjną.

Artykuł VII.

Manipulantki poczt i telegrafów, znajdujące się w dniu 28. lutego 1906 na systemizowanych posadach, mianować należy oficyantkami pocztowemi i wcielić do klasy lat służby, która czasowi ich służby odpowiada.

Przy tem przydzielaniu do klas lat służby uwzględniać należy stosowanie do postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 31. lipca 1898, l. 44615, Dz. rozp. p. i t. Nr. 79, tak policzalny czas służby, jak i ewentualnie czas służby przebyty w charakterze pomocniczej urzędniczki (ekspedytorki) pocztowej, i to ten ostatni w sposób przepisany dla wykonania rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. września 1902, Dz. u. p. Nr. 186; ewentualną zaś nadwyżkę czasu służby uwzględnić dla posunięcia do najbliższej, wyższej klasy lat służby.

Artykuł VIII.

Manipulantki poczt i telegrafów, których obecna płaca dzienna, względnie miesięczna wynosi więcej niż przyszła ich, na rok obliczona płaca (łącznie z ewentualnym dodatkiem służbowym po myśli §fu 35, l. 3 postanowień normalnych), otrzymają tę nadwyżkę jako dodatek uzupełniający, który w miarę pozyskania wyższej płacy należy odpowiednio zmniejszyć, względnie całkiem ściągnąć.

Artykuł IX.

Pomocniczym urzędniczkom pocztowym II. klasy i stałym manipulantkom poczt i telegrafów, które po myśli artykułów V i VII nie zostały jeszcze wcielone do VIII. lub wyższej klasy lat służby, pozostawia się ich stały charakter służbowy.

Artykuł X.

Manipulantkom poczt i telegrafów, których obecna podstawa emerytalna większą jest niż podstawa emerytalna przypadająca na dotyczącą klasę lat służby, pozostawia się tę wyższą podstawę emerytalną za odpowiedniemi wyższemi dopłatami emerytalnemi, aż do posunięcia się do klasy lat służby, której podstawa do obliczenia emerytury ten wymiar przekracza.

Celem ściągnięcia należytości, którą manipulantki poczt i telegrafów opłacać mają za nadanie posady, rozłożyć można spłatę tę przy kwotach 10 do 50 koron na 12 rat miesięcznych, przy większych kwotach na 36 rat miesięcznych.

Artykuł XI.

Z dniem 28. lutego 1906 zamyka się wykaz kandydatów, prowadzony po myśli §fu 13 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. września 1902, Dz. u. p. Nr. 186, oraz zapiski tyczące się kompetentek o miejsca manipulantek poczt i telegrafów.

Do wykazu kandydatów płci męskiej, po myśli §fu 10 postanowień normalnych założyć się mającego, przenieść należy wszystkich do dotychczasowego wykazu kandydatów wciągniętych kompetentów płci męskiej w tym samym kolejnym porządku.

Do wykazu dla kandydatek wciągnie się tak kandydatki do teraźniejszego wykazu zapisane i to w porządku dotychczasowym jak i wszystki zanotowane kompetentki o miejsca manipulantek poczt i telegrafów. Wcielenie ostatniej grupy ma w stosunku do grupy pierwszej odbywać się przy analogicznem zastosowaniu §fu 10 postanowień normalnych, przyczem w przypadkach, gdzie przed egzaminem

odbyty został kurs naukowy, termin tego egzaminu uważać należy z terminami egzaminu pomocniczych urzędników pocztowych tego samego roku za jednolity, natomiast odnośnie do przypadków, w których egzamin złożony został bez kursu naukowego, miarodajnym jest pod względem wcielenia dzień złożonego egzaminu. Dotychczasowe zajęcie petentek o posady manipulantek poczt i telegrafów w charakterze kandydatek zaciąga się do nowego wykazu w taki sam sposób, jak zajęcie petentów w charakterze aspirantów pocztowych.

Artykuł XII.

Kandydatki, przeniesione z zapisków dla posad manipulantek poczt i telegrafów do wykazu kandydatek, uwolnione są od praktyki i egzaminu, wspomnianych w §§fach 5 do 9 postanowień normalnych.

Artykuł XIII.

Czas służby przebytej przy erarvalnych urzędach pocztowych w charakterze kandydatki, jak i ewentualny czas służby w charakterze aspirantki (ekspedytorki) pocztowej, ten ostatni w sposób miarodajny dla wykonania rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. września 1902, Dz. u. p. Nr. 186, liczy się kandydatkom do osiągnięcia wyższego stopnia płacy dziennej i do wcielenia do klasy lat służby przy sposobności nominacyi na oficyantkę pocztową.

Tak samo aspirantkom pocztowym liczy się ewentualny czas służby przebyty w charakterze kandydatek.

Z aspirantkami i ekspedytorkami pocztowemi, z obecnego wykazu kandydatów przeniesionemi do wykazu kandydatek, postępować należy po myśli postanowień §fu 29 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. września 1902, Dz. u. p. Nr. 186, jeżeli te w pojedynczym przypadku są korzystniejsze.

Artykuł XIV.

Tym z kandydatów przejmowanych do nowego wykazu, którzy z dniem 30. września 1902 wpisani byli do stanu osobowego ekspedytorów pocztowych, zalicza się przy mianowaniu ich oficyantami pocztowymi, względnie gdy się ich przyjmuje na aspirantów pocztowych, dla ustawienia w stanie osobowym, względnie dla postąpienia do wyższych stopni poborów służbowych lub płacy dziennej:

I. Z czasu upłynionego do 30. września 1902:

1. co do kandydatów płci męskiej:

a) przy nominacyi na oficyanta pocztowego III. klasy lub zatrudnieniu w charakterze aspiranta pocztowego, cały czas, jaki upłynął od dnia wcielenia;

b) przy nominacyi na oficyanta pocztowego II. klasy, nadwyżkę ponad dziesięć lat;

c) przy nominacyi na oficyanta pocztowego I. klasy, nadwyżkę ponad 16 lat;

2. co do kandydatek cały czas, który upłynął od dnia wcielenia.

II. Czas, który upłynął od dnia 1. października 1902, z wyjątkiem ewentualnego czasu wojskowej służby prezencyjnej.

Artykuł XV.

O ileby wskutek postanowień artykułu XIV w I. lub II. klasie stanu osobowego oficyantów pocztowych powstać miała w porównaniu ze stanem prawidłowym (§ 20 postanowień normalnych) nadwyżka, nadliczbowe posady wyrównać należy przez nieobsadzanie na razie odpowiedniej liczby posad oficyantów pocztowych III. klasy i przy najbliższem lub następnem regulowaniu stanu osobowego (§ 24 postanowień normalnych) znowu powetować.

Artykuł XVI.

Kandydaci o posady oficyantów pocztowych, którzy już przed dniem 30. września 1902 ustanowieni byli ekspedyentami pocztowymi i służbę sami we własnej osobie pełnią, nie należą atoli do stanu ekspedytorów, względnie pomocniczych urzędników pocztowych, są uwolnieni od dowodu wspomnianego w §fie 6 pod l. 6 postanowień normalnych, tudzież od praktyki przepisanej w §fie 7 postanowień normalnych i dopuszcza się ich wprost do egzaminu oznaczonego w §fie 9 postanowień normalnych.

Do takich kandydatów nie znajdzie także zastosowanie zawarte w §fie 6 postanowień normalnych ograniczenie pod względem maksymalnego wieku.

Artykuł XVII.

Oficyanci (ekspedytorzy) pocztowi, którzy egzamin ruchu do dnia 28. lutego 1906 z dobrym skutkiem złożyli, mieć będą i nadal prawo do ubiegania się o posady asystentów pocztowych, nawet w tym przypadku, jeżeli nie odpowiadają warunkom postawionym w §fie 40 postanowień normalnych odnoszących się do wykształcenia szkolnego.

Posady asystentów pocztowych, o ile nie nadają się ich uprawnionym do ubiegania się podoficerom (§ 62 postanowień normalnych i artykuł VIII rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 78), obsadzać się będzie aż do dalszego zarządzenia, nie podług okręgów dyrekcyi, lecz jednolicie dla całego obszaru administracyjnego i uwzględniać się przytem będzie wspomnianych oficyantów pocztowych obok praktykantów pocztowych, biorąc pod uwagę tak u jednych jak i u drugich wykształcenie, notę otrzymaną przy egzaminie

ruchu jak i kwalifikacyę służbową. W tym celu prowadzić się będzie w Ministerstwie handlu zapiski konkretualne co do praktykantów pocztowych i wyżej wspomnianych oficyantów pocztowych.

Artykuł XVIII.

Co do pomocniczych urzędników (ekspedytorów) pocztowych, którzy z dniem 30. września 1902 byli ustanowieni ekspedyentami pocztowymi, znajdą analogiczne zastosowanie zarządzenia zawarte w §fie 60 postanowień normalnych.

Artykuł XIX.

Przy nadawaniu na podstawie ogłoszonego przedtem konkursu:

1. posad ekspedyentów pocztowych przy urzędach pocztowych III. klasy, stopnia 4. do 6., gdzie służba telegraficzna jest zaprowadzona;

2. posad ekspedyentów pocztowych przy urzędach pocztowych III. klasy stopnia 1. do 3. wogóle;

3. posad pocznmistrzów II. klasy, postępować należy przy wyborze z pomiędzy kandydatów uprawnionych do ubiegania się, za których uważać należy oficyantów pocztowych, pomocników pocztowych wpisanych do zapisków ewidencyjnych dla kwalifikowanych pomocników pocztowych jak i wciągniętych do spisu kandydatów kompetentów, podług następujących norm:

I. Przy nadawaniu posad ekspedyentów pocztowych, pominąwszy wszystkie inne ogólne przy porównawczem ocenianiu poszczególnych kandydatów decydujące względy i pominąwszy osobny wzgląd na szczególniejsze uzdolnienie pewnego kandydata dla dotyczącej posady, dokonać należy wyboru z pomiędzy kandydatów z reguły podług lat służby i to bez względu na płeć.

II. Przy obsadzaniu posad poczmistrzów postępować należy podług norm zawartych w §fie 13 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 87, I. l. 3, w ten sposób, że pod względem wzajemnego stosunku zszeregowania kandydatów, oficyanci pocztowi I. klasy i oficyantki pocztowe I. do VI. klasy lat służby, oficyanci pocztowi II. klasy i oficyantki pocztowe VII. i VIII. klasy lat służby, wkońcu oficyanci pocztowi III. klasy i oficyantki pocztowe IX. do XI. klasy lat służby tworzyć mają po jednej grupie, w każdej zaś z nich porządek wzajemny oznacza się długością w grupie tej odbytego względnie policzalnego czasu służby.

Postanowienia te nie znajdą zastosowania do tych posad poczmistrzów II. klasy, które obsadzać się ma po myśli §fu 7 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 27. czerwca 1900, l. 33543, Dz. rozp. p. i t. Nr. 50.

Kwalifikowanych pomocników pocztowych uwzględniać należy podług miejsca, jakieby im przypadało w razie wcielenia ich do stanu osobowego oficyantów pocztowych.

Artykuł XX.

Od składania egzaminu wspomnianego w §fie 23 postanowień normalnych, uwolnieni są:

1. Oficyanci pocztowi, którzy egzamin ruchu złożyli;

2. Ekspedytorzy pocztowi, którzy z dniem 1. października 1902 mianowani zostali pomocniczymi urzędnikami pocztowymi I. lub II. klasy;

3. Kandydaci, mający starszą datę wcielenia niż któryś z wspomnianych pod l. 2 ekspedytorów pocztowych okręgu tej samej dyrekcyi.

Artykuł XXI.

Od oficyantów pocztowych I. klasy i oficyantek pocztowych VIII. do 1. klasy lat służby, z egzaminem dla jednej tylko gałęzi służby, nie wymaga się podwójnego uzdolnienia dla postąpienia do wyższego stopnia płacy, względnie do wyższej klasy lat służby.

Artykuł XXII.

Włożony po myśli §fu 59, ostatniego ustępu postanowień normalnych, na dziedzicznie ustanowionych lub za kontraktem pozostawionych pocznmistrzów, jakoteż ekspedyentów pocztowych obowiązek zwrotu poborów, wypłacanych administratorom pocztowym przy dotyczących urzędach w charakterze oficyantów pocztowych, ogranicza się odnośnie do dziedzicznie ustanowionych lub za kontraktem pozostawionych poczmistrzów, jakoteż tych ekspedyentów pocztowych, z którymi kontrakt służbowy zawarty został przed dniem 1. października 1902, o tyle, że wynagrodzenie to płacić mają w wysokości pomiędzy 70 a 90 procent poborów (łącznie z ewentualnym dodatkiem telegraficznym), którą dyrekcya poczt i telegrafów oznaczy.

Artykuł XXIII.

Pozostali w spisie kandydatów ekspedytorzy pocztowi zatrzymują, jak długo nie są z tegoż wykreśleni, ad personam tytuł „ekspedytor pocztowy“ i pod tym samym warunkiem mają prawo aż do czasu zamianowania ich oficyantami pocztowymi nosić uniform, rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1891, l. 774, Dz. rozp. p. i t. Nr. 17, dla ekspedytorów pocztowych przepisany.

Artykuł XXIV.

Postanowienia §§fów 40 i 41 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 87, o odpowiedzialności poczmistrzów za swoje organa pomocnicze zmienia się odnośnie do oficyantów i aspirantów pocztowych w ten sposób, że poczmistrze za szkodę dla skarbu z winy oznaczonych organów pomocniczych spowodowaną o tyle tylko odpowiadają, o ile i przełożony urzędu eraryalnego w takim samym przypadku odpowiadałby za szkodę dla skarbu powstałą z winy któregoś z podwładnych, w urzędzie tym w służbie zostających.

Artykuł XXV.

Jakie następstwa ma wpisanie pomocnika pocztowego do „Zapisków ewidencyjnych dla kwalifikowanych pomocników pocztowych“ pod względem powtórnego wciągnięcia do spisu kandydatów, obliczenia czasu służby, zastrzegania prawa do ubiegania się i ewentualnego nabycia prawa do zaopatrzenia, reguluje się w drodze osobnych postanowień.

Artykuł XXVI.

Z dniem, w którym „Normalne postanowienia tyczące się stosunków służbowych oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych“ nabierają mocy obowiązującej, znosi się:

1. Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 31. lipca 1898, l. 44615 (Dz. rozp. p. i t. Nr. 79), dotyczące uregulowania stosunku służbowego żeńskich sił roboczych, zatrudnionych w eraryalnych urzędach pocztowych i telegraficznych, jakoteż rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. marca 1900, l. 58585, Dz. rozp. p. i t. Nr. 29, i z dnia 9. maja 1901, l. 18494, Dz. rozp. p. i t. Nr. 47.

2. Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 26. września 1902, Dz. u. p. Nr. 186, dotyczące uregulowania stosunków służbowych pomocniczych urzędników pocztowych, aspirantów pocztowych i pomocników pocztowych.

Auersperg wlr.

Postanowienia normalne

tyczące się

stosunków służbowych oficyantów, aspirantów i pomocników pocztowych.

§ 1.

W służbie ruchu zakładu pocztowego i telegraficznego, oprócz urzędników ruchu, zatrudnia się jako pomocnicze siły urzędnicze:

a) oficyantów, względnie aspirantów pocztowych (§§ 2 do 62),

pomocników pocztowych (§§ 63 do 69).

§ 2.

Warunki do osiągnięcia posady aspiranta, względnie oficyanta pocztowego są:

1. Wykazanie obywatelstwa austryackiego;

2. nienaganność, jako obywatel państwa i pod względem moralnym;

3. wiek pomiędzy 16 a 35 rokiem (§ 6, l. 3);

4. dowód fizycznego uzdolnienia i zupełnej zdolności do służby przez wykazanie się świadectwem urzędowo-lekarskiem, ewentualnie przez zbadanie przez lekarza zakładowego;

5. dowód wymaganej znajomości języków w miarę służbowej potrzeby;

6. dowód odpowiedniego, ogólnego wykształcenia (§ 6, l. 4);

7. dowód odbytej przepisanej praktyki i złożonego egzaminu (§§fy 5 do 9).

§ 3.

Osoby płci żeńskiej uzyskać mogą posadę oficyantki (aspirantki) pocztowej tylko pod warunkiem, że są stanu wolnego, względnie wdowiego lub rozwiedzione, na każdy zaś sposób bezdzietne.

§ 4.

Posady oficyanta (aspiranta) pocztowego uzyskać nie mogą:

1. Ci, którzy sądowo-karnie skazani zostali za zbrodnię lub za czyn występny, którego się z chciwości dopuścili;

2. ci, którzy w konkurs popadli, na czas trwania konkursu;

3. ci, którzy pod kuratelą pozostają;

4. ci, którzy mieli już posadę rządową, z własnej winy jednak zostali oddaleni.

Gdyby kto po myśli postanowień tych wykluczony, bez pozwolenia Ministerstwa handlu otrzymać miał posadę, natenczas z chwilą ustalenia istoty tego czynu stosunek służbowy uważać należy za rozwiązany a dotyczącą osobę bez dyscyplinarnego postępowania bezzwłocznie uwolnić ze służby.

§ 5.

Uzyskanie posady oficyanta (aspiranta) pocztowego zawisłem jest od pomyślnego wyniku poprzedniej praktyki, której celem jest wykształcenie kandydatów we wszystkich gałęziach służby w rozmiarze dla ich zajęcia potrzebnym.

§ 6.

Pod względem dopuszczenia kandydatów do praktyki obowiązywać mają następujące postanowienia:

1. Dopuszczać się będzie kandydatów tylko w takiej liczbie, by można ich było, z uwzględnieniem ewentualnie już zanotowanych (§ 10), na systemizowanych posadach przypuszczalnie w przeciągu następnych 18 miesięcy umieścić, przyczem pod uwagę przedewszystkiem brać należy przypuszczalne zapotrzebowanie męskich, względnie żeńskich sił roboczych;

2. pomiędzy osobami płci żeńskiej uwzględniać przedewszystkiem należy, przy równych zresztą warunkach, córki (wdowy, rozwódki) funkcyonaryuszów zakładu pocztowego i telegraficznego, następnie zaś funkcyonaryuszów rządowych (osób stanu wojskowego);

3. ustalony w §fie 2 pod l. 3 wiek minimalny musi być osiągnięty najpóźniej z rozpoczęciem praktyki, względnie oznaczony tamże wiek maksymalny nie może być z chwilą tą jeszcze przekroczony;

4. Od kandydatów wymagą się ukończonych czterech lat krajowej szkoły średniej (liceum dla dziewcząt) albo co najmniej dwuklasowej szkoły handlowej z dobrym postępem, względnie wykazania się świadectwem uwolnienia z całkowicie ukończonej szkoły wydziałowej (punkt 5 reskryptu c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 12. czerwca 1903, l, 22787, M. Dz. rozp. Nr. 36). O ile uczęszczanie do innych zakładów naukowych uważać się będzie za dostateczny dowód wykształcenia, ureguluje się osobno.

§ 7.

Praktyka trwać ma sześć miesięcy i zaczynać się z reguły w październiku każdego roku; dzieli się na dwie części, z których każda trwa trzy miesiące.

W części pierwszej kandydaci winni poświęcić się teoretycznemu i praktycznemu wykształceniu w służbie pocztowej przy eraryalnym urzędzie pocztowym, pełniącym służbę oddawczą lub też przy klasowym urzędzie pocztowym, tę samą funkcyę sprawującym a kierowanym przez poczmistrza albo oficyanta pocztowego.

Drugą część praktyki odbyć należy przy eraryalnym urzędzie pocztowym. W czasie tejże kandydaci winni przejść kurs, który prowadzić będzie urzędnik ruchu. Zadaniem tego kursu jest wykształcić kandydatów w służbie telegraficznej (telefonicznej), wydoskonalić w teoryi służby pocztowej, jakoteż zapoznać z tyczącymi się ich przepisami osobistymi. Z tem połączyć należy w miejscu kursu nauki praktyczne wykształcenie w służbie telegraficznej i telefonicznej.

Wykształcenie w tej części praktyki przystosować należy do potrzeby i w miarę tejże można tworzyć osobne grupy dla nauki.

Takim kandydatom, którzy są już w tym stopniu wykształceni, że mogą być zatrudnieni w służbie ze skutkiem, przyznawać się będzie na czas ich zatrudnienia wynagrodzenie w kwocie 25 h za godzinę służby.

Za naukę w pierwszej części praktyki ma poddający się praktyce uiścić zapłatę za naukę w kwocie 15 K miesięcznie z góry; w drugiej części praktyki nauka jest bezpłatna.

§ 8.

Kandydatów przydziela się urzędom, przy których odbywać mają praktykę z urzędu, przyczem o ile możności uwzględniać należy życzenia kandydatów. Przy urzędzie pocztowym III. klasy może każdocześnie tylko jeden kandydat, przy urzędzie pocztowym I. lub II. klasy równocześnie dwóch tylko kandydatów odbywać praktykę; liczbę kandydatów, których się ma na praktykę przydzielić urzędom eraryalnym, oznaczać się będzie podług szczególniejszych stosunków dotyczącego urzędu.

Przed rozpoczęciem praktyki, kandydaci złożymają w obecności świadka płci męskiej, do rąk kierownika urzędu przyrzeczenie wierności i dochowywania tajemnicy urzędowej (zobacz dodatek 1). Dodatek 1.
Dokument przyrzeczenia podpisany przez składającego przyrzeczenie, kierownika urzędu i świadka należy przesłać dyrekcyi poczt i telegrafów.

Podczas pierwszej części praktyki nie należy kandydatów dopuszczać do samoistego załatwiania połączonych z odpowiedzialnością czynności służbowych.

§ 9.

Przy końcu praktyki winni kandydaci w miejscu, gdzie drugą część tejże odbyli, poddać się egzaminowi ze wszystkich gałęzi służbowych.

Egzamin rozpada się na pisemny i ustny; ten ostatni jest połączony z praktyczną próbą pod względem wykonywania służby.

Pisemny egzamin polega na wypracowaniu łatwiejszego tematu ze służby ruchu. Egzamin ustny rozciągać się ma, oprócz przepisów osobistych, na przepisy i instrukcye służby pocztowej, służbę tyczącą się zarachowania i pocztowej kasy oszczędności, zarysy geografii ruchu, dostateczną wprawę w nadawaniu i odbieraniu telegramów przy aparacie, obchodzenie się z aparatami i bateryami, szacowanie telegramów, włączanie pojedynczej środkowej i końcowej stacyi; przepisy służby telegraficznej i telefonicznej o należytościach i zarachowaniu.

Egzamin składa się przed komisyą, złożoną z delegowanego organu dyrekcyi jako przewodniczącego, urzędnika technicznego i z dwóch urzędników ruchu, z których jeden sprawować ma zarazem funkcyę sekretarza.

Dla noty z egzaminu ustalone są trzy stopnie („znakomicie uzdolniony", „uzdolniony", „nieuzdolniony"). W razie pomyślnego wyniku, wydaje się z egzaminu świadectwo. Jeżeli rezultat jest niedostateczny winna komisya równocześnie rozstrzygnąć co do powtórzenia egzaminu, przyczem na powtórzenie egzaminu pozwalać się będzie albo *a)* bez powtórzenia praktyki w przeciągu terminu trzech do dwunastu miesięcy, albo *b)* dopiero na podstawie zupełnego lub częściowego powtórzenia praktyki. Dwa razy powtarzać egzamin można tylko za zezwoleniem Ministerstwa handlu.

W razie wystąpienia w czasie praktyki, należy ją koniecznie powtórzyć; gdyby zaś kandydat po odbytej praktyce wystąpił przed egzaminem lub też podczas tegoż, w pierwszym przypadku dyrekcya poczt i telegrafów, w ostatnim zaś komisya egzaminacyjna wyda dalsze postanowienie co do wyznaczenia terminu egzaminacyjnego, stosując się do różnic powyżej ustalonych na przypadek powtórzenia egzaminu.

§ 10.

Tych kandydatów, którzy złożyli powyżej wspomniany egzamin, zaciąga się do „Spisu kandydatów“. Spis ten prowadzić się ma kolejno i to w dwóch częściach dla kandydatów płci męskiej i żeńskiej zosobna. Ustawianie w obu częściach spisu odbywa się w ten sposób, że najpierw wstawia się tych kandydatów z pomiędzy uczestników jednego i tego samego roku praktyki w okręgu każdej dyrekcyi, którzy egzamin złożyli z wynikiem znakomitym, następnie pozostałych kandydatów tego samego roku, którzy przy egzaminie otrzymali notę „uzdolniony“, w końcu zaś tych kandydatów, którzy egzamin złożyli dopiero przy powtórzeniu. W obrębie każdej z tych grup ustawianie przedsiębrać należy podług daty wniesienia podań o dopuszczenie do praktyki. Kandydatów, którzy egzamin złożyli dopiero na podstawie całkowicie lub częściowo powtórzonej praktyki, ustawia się z uczestnikami roku powtórzenia.

§ 11.

Kandydatów zaciągniętych do spisu kandydatów zatrudnia się albo w charakterze aspirantów pocztowych albo też przez nadanie im posady oficyanta pocztowego.

Przy powoływaniu kandydatów należy w ogólności trzymać się kolei ustalonej w spisie kandydatów, chyba że względy służbowe wymagają odstąpienia od tej kolei.

Powołanie kandydatów do służby w charakterze aspirantów pocztowych należy zanotować w spisie kandydatów, zarazem uwidocznić miejsce i czas trwania służby jak i stopień płacy dziennej.

Kandydatom wyznaczy się termin, w czasie którego na wezwanie zgłosić się mają do służby. Termin ten wyznacza według własnej oceny dyrekcya poczt i telegrafów, w żadnym jednak razie nie krótszy, jak 24 godzin.

Kandydatów, którzy wezwaniu, by się w przeciągu wyznaczonego im terminu do służby zgłosili zadość nie uczynią i nie są w możności usprawiedliwić niestawienia się ważnymi powodami (chorobą, dotrzymaniem terminu wypowiedzenia itp.), należy w pierwszym tego rodzaju przypadku ustawić poza wszystkimi innymi kandydatami tego samego roku praktyki, w razie powtórzenia się ze spisu kandydatów (§ 10) wykreślić. Czy niezadosyćuczynienie wezwaniu uważać można za dostatecznie usprawiedliwione, rozstrzyga ostatecznie dyrekcya poczt i telegrafów.

Ewentualne ponowne wpisanie takich kandydatów do spisu kandydatów miejsce mieć może tylko w miarę tego, kiedy się ponownie zgłoszą i to, gdyby od złożenia egzaminu, względnie od ostatniej służby (§ 12) upłynął przeciąg czasu dłuższy niż trzy lata, tylko na podstawie ponownie odbytej praktyki próbnej i ponownie złożonego egzaminu.

§ 12.

Kandydatów można w charakterze aspirantów pocztowych zatrudniać do pomocy na czas potrzeby. Powstały w ten sposób stosunek służbowy nie jest trwały; aspiranci pocztowi mogą być ze służby uwolnieni nawet bez poprzedniego wypowiedzenia:

1. Jeżeli wskutek zmienionych stosunków służbowych staną się zbędnymi;

2. jeżeli się dopuszczą ciężkiego wykroczenia przeciw obowiązkom służbowym lub też jeżeli w czasie zatrudnienia praktycznego okaże się, że są całkiem niezdolni do służby.

Uwolnienie ze służby pociąga za sobą w przypadku pod l. 2 oznaczonym, zarazem utratę prawa kompetowania.

Pod względem służbowym podlegają aspiranci pocztowi przełożonym (kierownikom) urzędów (oddziałów urzędu), do których zostali przydzieleni.

§ 13.

Zwyczajne pobory aspirantów pocztowych stanowi płaca dzienna, wypłacana w ratach miesięcznych z dołu.

Pobór płacy dziennej przywiązany jest do warunku rzeczywistego wykonywania służby, o ile pod tym względem czego innego wyraźnie nie postanowiono.

Gdyby wskutek tego, że aspiranci pocztowi w ciągu miesiąca zmieniają miejsce służbowe, powstała różnica w wymiarze płacy dziennej, likwidować należy w danym razie wyższą, względnie niższą płacę przypadającą na odpowiednią część miesiąca.

§ 14.

Płacę dzienną aspirantów pocztowych płci męskiej wymierzać należy podług następującego wzoru:

Stopień płacy dziennej	Okręg							
	I.		II.		III.		IV.	
	klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych							
	K	h	K	h	K	h	K	h
3	3	—	2	60	2	40	2	20
2	3	20	2	80	2	60	2	40
1	3	40	3	—	2	80	2	60

Stopy 3. stopnia płacy dziennej stosować się będzie podczas pierwszego i drugiego, stopy 2. stopnia płacy dziennej w czasie trzeciego i czwartego roku służby a wreszcie stopy 1. stopnia płacy dziennej, gdy czas służby dłuższy jest, niż cztery lata.

§ 15.

Płacę dzienną aspirantek pocztowych wymierzać należy podług następującego wzoru:

Stopień płacy dziennej	Okręg							
	I.		II.		III.		IV.	
	klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych							
	K	h	K	h	K	h	K	h
3	2	50	2	40	2	30	2	20
2	2	75	2	60	2	45	2	30
1	3	—	2	80	2	60	2	40

Stopy 3. stopnia płacy dziennej stosować się będzie podczas pierwszego i drugiego roku służby; stopy 2. stopnia płacy dziennej podczas trzeciego, czwartego i piątego roku służby; wkońcu stopy 1. stopnia płacy dziennej, gdy czas służby dłuższy jest, niż lat pięć.

§ 16.

Posunięcie aspirantów pocztowych na wyższe stopnie płacy dziennej (§ 14 i 15) zarządza się z urzędu, przyczem liczyć należy każdą rzeczywistą służbę (bez względu, czy odbytą została przy urzędzie pocztowym erarvalnym lub też urzędzie pocztowym klasowym).

§ 17.

Przez nadanie posady oficyanta pocztowego, mianowani wchodzą do państwa w trwały stosunek służbowy, który rozwiązany być może tylko pod warunkami wymienionymi w tych postanowieniach normalnych; oni stają się urzędnikami zakładu poczt i telegrafów, którym przyznane są podane w postanowieniach normalnych przywileje i prawa.

Oficyanci pocztowi podlegają pod względem służbowym przełożonym (kierownikom) urzędów (oddziałów urzędów), którym są przydzieleni.

§ 18.

Każdy oficyant pocztowy otrzymuje przy mianowaniu dekret, w którym uwidocznione będą: kategorya służbowa, klasa, do której mianowanego się wciela (§ 20, względnie 26), miejsce służbowe i wymiar poborów.

Mianowany ma potwierdzić pisemnie odbiór dekretu nominacyjnego z tym dodatkiem, że zapoznał się z treścią postanowień normalnych.

Przypadającą podług ustawy należytość od nadania służby uiszczać mają oficyanci pocztowi stosownie do postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. grudnia 1905. l. 68.608. Dz. rozp. p. i t. Nr. 132.

§ 19.

Oficyanci pocztowi tak płci męskiej jak i żeńskiej tworzą w okręgu każdej dyrekcyi poczt i telegrafów odrębny dla siebie stan osobowy.

§ 20.

W okręgu każdej dyrekcyi poczt i telegrafów zestawia się ogół oficyantów pocztowych płci męskiej w jednym na trzy klasy dzielącym się stanie osobowym, przyczem 20 procent oficyantów pocztowych płci męskiej przypada na I. klasę a po 40 procent na klasę II. i III. Okazującą się przy procentowem rozdzielaniu nadwyżkę dodaje się w danym razie do klasy III.

§ 21.

Regularne pobory oficyanta pocztowego płci męskiej stanowi płaca roczna wypłacana w ratach miesięcznych z góry. Wysokość płacy rocznej stosuje się z jednej strony do klasy stanu osobowego (względnie do czasu służby w klasie tej odbytego), z drugiej strony zaś stosownie do

miejsca służbowego i to podług następującego wzoru:

Klasa stanu osobowego	Stopień płacy	Okręg I.	Okręg II.	Okręg III.	Okręg IV.
		klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych			
		koron			
III.	3	1.150	1.000	950	900
	2	1.225	1.075	1.025	975
	1	1.300	1.150	1.100	1.050
II.	3	1.500	1.350	1.300	1.250
	2	1.600	1.450	1.400	1.350
	1	1.700	1.550	1.500	1.450
I.	3	1.950	1.750	1.700	1.650
	2	2.100	1.900	1.850	1.800
	1	2.250	2.050	2.000	1.950

§ 22.

Postąpienie do wyższych poborów w II. i I. klasie oficyantów pocztowych odbywać się ma po każdych czterech latach służby w dotyczącej klasie odbytych.

W klasie III. stosować się będzie stopy 3. stopnia płacy w czasie pierwszego i drugiego roku służby, stopy 2. stopnia płacy zaś podczas trzeciego i czwartego roku tejże, w końcu stopy 1. stopnia płacy, gdy czas służby dłuższy jest niż cztery lata.

Dla tych z urzędu zarządzić się mających postąpień wliczalnem jest każde rzeczywiste, chociażby w charakterze aspiranta pocztowego odbyte, służbowe zatrudnienie.

§ 23.

Celem uzyskania posady oficyanta pocztowego I. klasy wymaganem jest złożenie egzaminu, oznaczonego w §ie 15 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 87.

§ 24.

Dwa razy na rok i to w miarę tego, jak się rzeczywisty stan z dniem 31. marca i 30. września przedstawia, dyrekcye poczt i telegrafów mają obsadzać wolne miejsca II. i I. klasy w stanie osobowym oficyantów pocztowych płci męskiej.

Oficyantom pocztowym, którzy w ten sposób przechodzą do wyższej klasy, likwidować się ma, zastanawiając równocześnie ich obecne pobory z ostatnim dniem marca, względnie września, odpowiednie, wyższe pobory począwszy od najbliższego 1. dnia kwietnia, względnie od dnia 1. października.

Mianuje się bez ogłaszania konkursu. Przytem trzymać się wprawdzie należy z reguły kolei stanu osobowego, jednak brać także pod uwagę kwalifikacyę, studya szkolne i wynik egzaminu (§ 9, względnie § 23).

Gdyby przy półrocznych regulacyach stanu osobowego okazała się w I., względnie II. klasie nadwyżka, wyrównać ją należy przez mniejsze obsady w II., względnie III. klasie, bądź przy tej lub też następnej regulacyi stanu osobowego.

§ 25.

Charakter nadawanych posad oficyantów pocztowych III. klasy jest prowizoryczny. Przez posunięcie tychże do klasy II. posada ich otrzymuje charakter definitywny.

§ 26.

Stan osobowy oficyantów pocztowych płci żeńskiej dzieli się na klasy lat służby. Regularne pobory oficyantek pocztowych stanowi w miesięcznych ratach z góry wypłacalna roczna płaca, której wysokość stosuje się z jednej strony do klasy lat służby, z drugiej zaś do miejsca służbowego i to podług następującego wzoru:

Klasa lat służby	Okręg I.	Okręg II.	Okręg III.	Okręg IV.
	klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych			
	koron			
XI.	960	910	855	800
X.	1.020	960	900	840
IX.	1.080	1.020	960	900
VIII.	1.200	1.130	1.065	1.000
VII.	1.320	1.240	1.170	1.100

Klasa lat służby	Okręg			
	I.	II.	III.	IV.
	klasy dodatków aktywalnych urzędników państwowych			
	k o r o n			
VI.	1.440	1.350	1.275	1.200
V.	1.560	1.460	1.380	1.300
IV.	1.680	1.570	1.485	1.400
III.	1.800	1.680	1.590	1.500
II.	1.920	1.790	1.695	1.600
I.	2.040	1.900	1.800	1.700

§ 27.

Posunięcie do X. klasy lat służby ma miejsce po dwóch latach, do IX. klasy tejże po trzech, wreszcie posunięcie do klas lat służby VII do I po każdych czterech latach, odbytych w klasie poprzedzającej.

Dla posunięć z urzędu zarządzać się mających wliczalną jest każda rzeczywista, chociażby nawet w charakterze aspirantki pocztowej odbyta służba.

§ 28.

Posunięcie oficyantek pocztowych do wyższych klas lat służby zarządzać należy co roku w dwóch terminach w ten sposób, żeby te oficyantki, które do dnia 30. czerwca włącznie, względnie dnia 31. grudnia każdego roku ukończyły wymagany po myśli ustępu 1. §fu 27 do postąpienia do wyższej klasy czas służby, weszły w używanie wyższej płacy z następnym dniem 1. lipca tego samego, względnie z dniem 1. stycznia następnego roku.

§ 29.

Charakter nadanych posad oficyantek pocztowych jest najpierw prowizoryczny.

Z posunięciem do VIII. klasy lat służby zatwierdza się oficyantki pocztowe jako stałe.

Posunięcie do VIII. klasy lat służby ma miejsce z reguły po czterech w IX. klasie przebytych latach służby (§ 27, ustęp 2 i § 28) i przywiązane jest do warunku, by służba ta była zadowalająca.

§ 30.

Ubytki, okazujące się w ciągu roku w stosunku do systemizowanego stanu ogólnego posad oficyantów pocztowych, pokrywa się każdorazowo w miarę potrzeby i bez względu na terminy wspomniane w §fach 24, względnie 28, przez mianowanie odpowiedniej liczby kandydatów oficyantami pocztowymi.

Przytem uwzględniać przedewszystkiem należy o ile możności tych aspirantów pocztowych, którzy już w służbie pozostają, względnie tych, którzy służbę pełnili, zresztą zaś postępować po myśli postanowienia o porządku kolejnym, zawartego w §fie 10, przyczem jednak na względzie mieć trzeba przypuszczalne zapotrzebowanie męskich, względnie żeńskich sił roboczych.

§ 31.

Aspirantom pocztowym przypomnieć należy, gdy po raz pierwszy służbowo zatrudnieni zostaną, przyrzeczenie (§ 8), przy rozpoczynaniu praktyki złożone.

Oficyanci pocztowi winni, z powodu mianowania ich, złożyć przysięgę służbową (zobacz dodatek 2), w którym to względzie dyrekcya poczt i telegrafów zarządzi, co potrzeba.

Przy sposobności postąpienia oficyantów pocztowych płci męskiej do klasy II. i I., jakoteż przy sposobności zatwierdzenia oficyantek pocztowych w charakterze stałym, przysięgę służbową należy jedynie przypomnieć.

§ 32.

Dla wszystkich oficyantów pocztowych dotyczącego okręgu prowadzić się będzie w dyrekcyach poczt i telegrafów osobne tabele służbowe i kwalifikacyjne.

Zawierać one mają:

1. Ogólne daty, nie wyłączając dat odnoszących się do służby wojskowej;

2. daty tyczące się studyów, znajomości językowych i egzaminów;

3. każdorazowe miejsce służbowe i rodzaj zatrudnienia;

4. orzeczenie co do kwalifikacyi podług rubryk:

a) pilność,

b) zdolności,

c) zachowanie się w służbie,

d) zachowanie się pozasłużbowe i to podług stopni:

ad a) nadzwyczajna, zadowalająca, mała,

ad b) znakomite, dobre, małe,

ad c) zupełnie odpowiednie, odpowiednie, mniej odpowiednie,

ad d) bez zarzutu, mniej odpowiednie.

Tabele kwalifikacyne utrzymywać należy w ewidencyi; w tym celu mają:

1. oficyanci pocztowi podawać bezzwłocznie do wiadomości przełożonej dyrekcyi poczt i telegrafów wszelkie zmiany zaszłe w ich stosunkach osobistych, o ile te z urzędu nie są wiadome;

2. przełożeni wszystkich urzędów, przy których oficyanci pocztowi są zatrudnieni (poczmistrze, przełożeni urzędów eraryalnych, ewentualnie administratorowie poczt) wydawać mają podług wyżej podanych rubryk orzeczenie swoje co do kwalifikacyi dotyczących osób przy sposobności wystąpienia oficyanta pocztowego ze służby lub też, gdyby tenże miejsca swego w przeciągu roku nie zmienił, każdorazowo z końcem roku i przesłać ją dyrekcyi poczt i telegrafów. Administratorów pocztowych (§ 59) kwalifikuje organ inspekcyjny. Przy wydawaniu kwalifikacyi należy postępować z jak największą sumiennością; wydający kwalifikacyę jest też za to pod karą dyscyplinarną odpowiedzialny.

Co do oficyantek pocztowych, kwalifikuje się je co roku tylko do IX. klasy lat służby włącznie, zresztą tylko w danym przypadku, gdy się ubiegają o posady poczmistrzyń lub ekspedyentek pocztowych.

Każdemu oficyantowi pocztowemu należy na prośbę jego raz w rok dotyczącą go kwalifikacyę podać do wiadomości, przysługuje mu także prawo, w przeciągu dni ośmiu podnieść przeciw kwalifikacyi w przepisanej drodze służbowej zarzuty, na które dyrekcya poczt i telegrafów ostatecznie rozstrzyga, przyczem jednak w przypadku całkiem nieuzasadnionej reklamacyi, nałożyć można karę za lekkomyślność w kwocie do 10 K.

§ 33.

Używanie poborów oficyanta pocztowego, pominąwszy przypadki nieobecności służbowej, spowodowanej przez należycie udowodnioną chorobę, prawidłowo udzielony urlop lub też powołanie do wojska w przypadkach ustalonych w §ie 5 ustawy z dnia 22. maja 1878. Dz. u. p. Nr. 59, pod lit. *a*, *b* i *d* (zobacz dodatek 3), przywiązane jest do warunku rzeczywistego pełnienia służby.

Dodatek 3.

Zresztą pobory poczynają się:

1. w razie mianowania oficyantem pocztowym najniższej klasy płacy, z pierwszym dniem miesiąca następującego po mianowaniu;

2. w razie mianowania do wyższej klasy lub postąpienia do wyższej klasy lat służby, w każdorazowym terminie regulacyi (§ 24 i 28);

2. w razie postąpienia do wyższego stopnia płacy (§ 22), i to w klasie III. z pierwszym dniem miesiąca następującego po ukończeniu drugiego, względnie czwartego roku służby; w klasie II. i I. z pierwszym dniem miesiąca następującego po ukończeniu czterolecia.

Pobory skreśla się:

1. w razie mianowania asystentem pocztowym, poczmistrzem lub ekspedyentem pocztowym, jakoteż w razie osiągnięcia wyższych poborów w stanie osobowym oficyantów pocztowych, z chwilą likwidowania nowych poborów;

2. w razie wstąpienia do wojska celem odbycia służby prezencyjnej, jakoteż w przypadkach rozwiązania stosunku służbowego (§§ 50, 52) z końcem dotyczącego miesiąca.

§ 34.

Do nadzwyczajnych poborów (ubocznych poborów) należą:

1. dodatki służbowe (§ 35);

2. należytości za nocną służbę i to dla oficyantów i aspirantów pocztowych pełniących służbę przy urzędach eraryalnych, w wymiarze rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 31. marca 1891, l. 51262 z r. 1890, Dz. rozp. p. i t. Nr. 36 z r. 1891, dla podrzędnych urzędników ruchu ustalonym, dla wszystkich innych zaś w wymiarze ustalonym w §ie 9 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 87;

3. należytości za jazdę konwojową i to w przypadku zastępczego konwoju poczt kolejowych, gdzie urzędnicy pełnią służbę podług wymiaru unormowanego dla urzędników ruchu, co do konwoju zaś poczt kolejowych niższego rzędu, podług wymiaru w każdym pojedynczym przypakdu przez Ministerstwo handlu oznaczonego;

4. tantyemy telegraficzne po myśli osobnych pod tym względem obowiązujących postanowień.

§ 35.

Dodatki służbowe pobierać mają:

1. Oficyanci i aspiranci pocztowi, ustanowieni administratorami pocztowymi, dodatek za administracyę, wynoszący przy urzędach pocztowych I. klasy 10 K, przy urzędach pocztowych II. klasy 8 K. a przy urzędach III. klasy 5 K na miesiąc;

2. oficyanci pocztowi, którym przy urzędzie pocztowym I. klasy poruczono zamykanie kasy lub którzy mają drugi klucz od kasy, dodatek kasowy w kwocie 5 K na miesiąc, i to ewentualnie w połączeniu z dodatkiem administracyjnym;

3. Oficyanci i aspiranci pocztowi pełniący służbę przy urzędach sezonowych, na czas trwania tej służby, dodatek służbowy w wysokości 20 procent ich płacy miesięcznej, względnie płacy dziennej, przypadającej na miesiąc mający dni 30 i to ewentualnie w połączeniu z dodatkami oznaczonymi pod l. 1 i 2. Urzędy pocztowe, przy których znajdą zastosowanie dodatki oznaczone pod l. 3. oznaczy w każdym pojedynczym przypadku Ministerstwo handlu.

Oznaczone pod l. 1 do 3 dodatki służbowe likwidować należy podług rzeczywistej służby, miesięcznie z dołu i to w danym razie *pro rata temporis*.

4. Oficyantki (aspirantki) pocztowe przy urzędach eraryalnych dodatki za nadzór, od aparatu, za zmianę, zbieranie i od kasy po myśli osobnych, pod tym względem obowiązujących postanowień.

§ 36.

Dla oficyantów pocztowych powołanych do odbycia ustawowej służby prezencyjnej, przez cały czas służby tej zatrzymuje się posadę tej samej klasy bez zaliczania jednak czasu prezencyjnej służby wojskowej dla osiągnięcia wyższych poborów. (§§ 22 i 24.)

§ 37.

Co do postępowania pod względem poborów oficyantów pocztowych w razie powołania ich w przypadku mobilizacyi, następnie, gdy pełnią telegraficzną i pocztową służbę polową, wyda się osobne postanowienia.

§ 38.

Stałym oficyantom pocztowym udzielać można pod warunkami obowiązującymi co do udzielania zaliczek rzeczywistym urzędnikom państwowym, bezprocentowych zaliczek aż do najwyższej kwoty równającej się trzymiesięcznej płacy za zwrotem co najpóźniej w 20 ratach miesięcznych.

§ 39.

Pod warunkami obowiązującymi co do udzielania remuneracyi pieniężnych i zapomóg można przyznawać oficyantom i aspirantom pocztowym remuneracye pieniężne i zapomogi.

§ 40.

Oficyanci płci męskiej z egzaminem ruchu, mogą być mianowani asystentami pocztowymi. Do uczęszczania na naukowy kurs pocztowy i telegraficzny, względnie do egzaminu ruchu dopuszczeni być mogą jednak tylko ci oficyanci pocztowi płci męskiej, którzy ukończyli przynajmniej cztery klasy szkoły średniej albo trzyklasową szkołę handlową i co najmniej ośm lat służby mają za sobą.

§ 41.

Oficyanci pocztowi płci męskiej mają prawo nosić uniform, przepisany po myśli §-fu 29 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900. Dz. u. p. Nr. 87, dla ustanowionych za dekretem poczmistrzów z tą różnicą, że klapy na ramionach mają być oblamowane i przymocowane zamiast złotemi tasiemkami, tasiemkami na 5 milimetrów szerokiemi z posrebrzanego białego metalu i że jako odznakę na klapach na ramionach umieszcza się u oficyantów pocztowych I. klasy po trzy rozety, u oficyantów pocztowych II. klasy po dwie, u oficyantów pocztowych III. klasy po jednej rozecie ze srebra. Te klapy na ramionach nosić się ma także na płaszczu uniformowym.

Oficyanci pocztowi płci męskiej są obowiązani, w wewnętrznej służbie urzędowej stosownie do postanowienia punktu III. rozporządzenia z dnia 3. września 1890, l. 1778-M. h., Dz. rozp. p. i. t. Nr. 93, nosić zaprowadzoną rozporządzeniem z dnia 1. września 1890, l. 1778-M. h., Dz. rozp. p. i. t. Nr. 85. bluzę uniformową z tą różnicą, że jako odznakę na wyłogach, których prostopadły brzeg zewnętrzny oblamowany jest srebrną, na pięć milimetrów szeroką tasiemką, umieszczać należy u oficyantów pocztowych I. klasy po trzy rozety srebrne, u oficyantów pocztowych II. klasy po dwie, u oficyantów pocztowych III. klasy zaś po jednej rozecie.

Oficyantki pocztowe są uprawnione do noszenia w wewnętrznej służbie urzędowej powyżej wspomnianej bluzy uniformowej, przyczem co do odznak zrównane być mają prowizoryczne oficyantki pocztowe z oficyantami pocztowymi III. klasy, oficyantki pocztowe klas lat służby VIII do V z oficyantami pocztowymi II. klasy, nakoniec oficyantki pocztowe klas lat służby IV do I z oficyantami pocztowymi I. klasy. Bluza ta ma być w stanie spięta czarnym paskiem skórzanym, który się zamyka orłem cesarskim z białego metalu. Innych części uniformu oficyantki pocztowe nosić nie mają prawa. Dyrekcye poczt i telegrafów mogą według własnej oceny oficyantki pocztowe zobowiązać do noszenia powyżej wspomnianej bluzy w wewnętrznej służbie urzędowej.

Aspirantom pocztowym nie wolno nosić uniformu.

§ 42.

Oficyantom pocztowym, na ustną prośbę, mogą bezpośredni ich przełożeni, donosząc o tem zarazem dyrekcyi poczt i telegrafów, udzielić w ciągu roku urlopu aż do dni 14 pod warunkiem, że względy służbowe na to pozwalają a koszta zastępstwa z tego nie urosną.

O ile dyrekcye poczt i telegrafów oficyantom pocztowym urlopów udzielać mogą, postanawia instrukcya dla dyrekcyi poczt i telegrafów.

§ 43.

W razie spowodowanej chorobą nieobecności w służbie należy niezwłocznie zrobić służbowe doniesienie, które następnie przedłożyć należy przełożonej dyrekcyi poczt i telegrafów. Gdyby spowodowana zasłabnięciem nieobecność w służbie trwać miała dłużej jak dni ośm, w takim razie, o ile nie ma miejsca badanie przez lekarza zakładowego, należy przedłożyć świadectwo lekarskie; także i przy krótszej nieobecności w służbie można zażądać przedłożenia świadectwa lekarskiego.

W czasie trwania choroby, oficyanci pocztowi pobierają swoje zwyczajne płace aż do sześciu miesięcy pełne a przez dalsze trzy miesiące o 25 procent zmniejszone. Z ubiegiem dziewiątego miesiąca należy pobory zawiesić.

Aspirantom pocztowym likwidować się będzie w razie choroby płacę dzienną podczas pierwszych trzech miesiący w pełnym wymiarze, natomiast w następnych dwóch miesiącach o 25 procent mniejszą. Z końcem piątego miesiąca zawiesza się płacę dzienną.

§ 44.

Postanowienia §§-fów 14 do 19. 23 do 28. następnie 90 do 98 obwieszczonego reskryptem Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1852. l. 2649. Dz. rozp. p. Nr. 100. regulaminu służbowego dla urzędników i sług (zobacz dodatek 4) podlegających III. sekcyi Ministerstwa handlu, znajdą analogiczne zastosowanie do oficyantów i aspirantów pocztowych.

Dodatek 4.

Obowiązkiem oficyantów i aspirantów pocztowych będzie zatem przedewszystkiem, przykładać się do prac, których w danym razie poruczona im służba wymaga, wiernie, pilnie i uczciwie podług najlepszej wiedzy i możności i sumiennie przyswoić sobie potrzebne do tego wiadomości i wprawę. Odpowiedzialni są następnie za szybkie i punktualne wykonanie poruczonych im czynności służbowych, mają skrupulatnie dotrzymywać godzin urzędowych a w przypadku koniecznym, gdy nadzwyczajna zachodzi tego potrzeba, pełnić służbę, także poza godzinami urzędowemi. Oficyanci i aspiranci pocztowi mają dalej obowiązek dotrzymywać wobec każdego tajemnicy pod względem spraw służbowych. Odpowiadają za poruczone im dobro i za każdą z winy ich wyrządzoną państwu szkodę. Przełożonym swoim winni są oficyanci i aspiranci pocztowi posłuszeństwo i szacunek: w obcowaniu służbowem z innymi funkcyonaryuszami jak i ze stronami zachowanie się ich winno być uprzejme; zabrania się im jak najsurowiej przyjmowania od stron za czynności urzędowe podarunków lub innych jakich zysków, względnie zapewniania ich sobie. Także poza służbą zachowanie się oficyantów i aspirantów pocztowych winno być przyzwoite i honorowe; także mają się wstrzymywać od niedozwolonych zajęć ubocznych.

§ 45.

Oficyanta lub aspiranta pocztowego nie wolno przydzielać do takiego urzędu, z którego przełożonym jest on w linii wstępnej lub zstępnej spokrewniony albo spowinowacony, względnie w bocznej linii aż do czwartego stopnia spokrewniony albo aż do drugiego stopnia spowinowacony lub też z którym węzłem małżeńskim jest związany.

§ 46.

Oficyanci pocztowi obowiązani są dać się zatrudnić czasowo w innem miejscu służbowem (i to w razie potrzeby także przy urzędach pocztowych III. klasy).

W przypadku tym mają prawo:

a) do wynagrodzenia kosztów jazdy koleją lub okrętem parowym na miejscach II. klasy, jakoteż do przyznania należytości dojazdowej do stacyi i odjazdowej ze stacyi w ryczałtowej kwocie 75 h za każdą jazdę do stacyi i od stacyi;

b) na przestrzeniach, których przebyć nie można koleją lub okrętem, do stałego wynagrodzenia w kwocie 30 h od kilometra drogi, na pokrycie kosztów jazdy;

c) za każdy dzień bezwarunkowo potrzebnego zostawania w podróży do dyet, które wymierza się w kwocie 3 K dla męskich oficyantów pocztowych III. klasy i oficyantek pocztowych XI. do IX. klasy lat służby, w kwocie 4 K dla oficyantów pocztowych II. klasy i dla oficyantek pocztowych VIII. do V. klasy lat służby, wkońcu w kwocie 5 K dla oficyantów pocztowych I. klasy i oficyantek poctowych IV. do I. klasy lat służby;

d) za każdy dzień czasowego zatrudnienia na innem miejscu służbowem do strawnego, które wynosić ma dla żonatych oficyantów pocztowych jak pod *c)*, dla oficyantów pocztowych stanu wolnego 2 K, względnie 3 i 4 K za każdy dzień. Gdyby czasowe zatrudnienie trwać miało przypuszczalnie dłużej jak 4 tygodnie, w takim razie przyznać należy tygodniowy ryczałt na strawne, i to zależnie od stosunków dla żonatych oficyantów pocztowych III. klasy pomiędzy 15 a 20 K, dla żonatych oficyantów pocztowych II. klasy od 20 do

25 K, dla takichże I. klasy pomiędzy 25 i 30 K; dla męskich oficyantów pocztowych stanu wolnego, następnie dla oficyantek pocztowych wymierza się ryczałt na strawne w kwocie 70 procent wyżej oznaczonych cyfr, przyczem pod względem klas lat służby personalu żeńskiego obowiązywać ma postanowienie wydane pod *c)*.

Owdowiałych męskich oficyantów pocztowych jeżeli mają dzieci, stawia się na równi z żonatymi, w innym przypadku z oficyantami pocztowymi stanu wolnego.

§ 47.

Oficyantów pocztowych można przenosić do innego urzędu pocztowego dotychczasowego okręgu ich dyrekcyi lub też w porozumieniu z dotyczącą dyrekcyą poczt i telegrafów do urzędu pocztowego innego okręgu dyrekcyi. Przeniesienie to może nastąpić na prośbę, z urzędu lub za karę.

Oficyantom pocztowym można pozwolić na zamianę służby, gdy się o nią w porozumieniu starają.

Przy przeniesieniu (zamianie służby) na własną prośbę, oraz przy przeniesieniu za karę winni oficyanci pocztowi ponosić sami koszta przeniesienia.

Z urzędu przeniesieni oficyanci pocztowi mają prawo:

a) do zwrotu kosztów podróży za siebie podług norm ustalonych w §fie 46 pod lit. *a)*, *b)* *c)*;

b) do datku na koszta podróży, wymierzanego z uwzględnieniem osobistych stosunków oficyanta pocztowego, na każdy sposób zaś nie wyższego nad 200 K.

§ 48.

W razie zatrudnienia aspirantów pocztowych w innem miejscu, które nie jest miejscem ich zamieszkania lub miejscem ich dotychczasowej służby, mają oni prawo do wynagrodzenia kosztów podróży po myśli postanowień wydanych w §fie 46 pod lit. *a)* do *c)* dla męskich oficyantów pocztowych III. klasy, względnie dla oficyantek pocztowych klas lat służby XI do IX, oraz do strawnego w kwocie 2 K podczas pierwszych dwóch tygodni czasowego zatrudnienia na innem miejscu.

§ 49.

Do zawarcia małżeństwa aspiranci i oficyanci pocztowi III. klasy płci męskiej potrzebują poprzedniego pozwolenia na piśmie.

Prośby w pozwolenie to wnosi się do przełożonej dyrekcyi poczt i telegrafów najpóźniej na dni 14 przed zawarciem małżeństwa: podać w niej należy imię i nazwisko narzeczonej i dołączyć świadectwo jej moralności.

Zawarcie małżeństwa bez otrzymanego nato pozwolenia, stanowi wykroczenie służbowe.

§ 50.

Z chwilą stwierdzenia, że jeden z warunków w §fie 3 ustalonych odpadł, stosunek służbowy oficyantek (aspirantek) pocztowych należy uważać za rozwiązany i dotyczącą niezwłocznie ze służby uwolnić; ponowne połączenie się rozwiedzionych małżonków stawiać należy na równi z zawarciem małżeństwa (§ 3).

§ 51.

Przepisy obowiązujące pod względem postępowania dyscyplinarnego z urzędnikami państwowymi, przedewszystkiem postanowienia cesarskiego rozporządzenia z dnia 10. marca 1860, Dz. u. p. Nr. 64, znajdą analogiczne zastosowanie do oficyantów pocztowych z tą zmianą, że w miejsce kary pozbawienia możności postąpienia na wyższy stopień zawiesić można na oznaczony lub nieoznaczony czas jako karę dyscyplinarną, odjęcie możności postąpienia do wyższej płacy (§ 22, względnie § 27 i 28).

W przypadku, gdyby zasuspendowany oficyant pocztowy nie był w stanie opędzić kosztów utrzymania siebie i swojej rodziny, należy mu przyznać alimentacyę, którą z reguły wyznacza mu się z urzędu dopiero na jego formalną prośbę i tylko w tym razie, jeżeli powszechnie znanem jest, że tego potrzebuje.

Alimentacyę wymierzać należy odpowiednio do potrzeby w wysokości od jednej do dwóch trzecich płacy rocznej.

Jeżeli zawieszenie zostanie w drodze rekursu zniesione lub też zasuspendowany oficyant pocztowy w dochodzeniu dyscyplinarnem uznany zostanie ostatecznie za zupełnie wolnego od winy, w takim razie należy mu się, po strąceniu pobranej ewentualnie alimentacyi, cały dodatek zatrzymanych poborów.

§ 52.

Rozwiązanie stosunku służbowego oficyantów pocztowych, pominąwszy przypadki ustalone w §§fach 4 i 50, następuje:

1. u prowizorycznych oficyantów pocztowych przez wypowiedzenie służby, które z zachowaniem sześciotygodniowego terminu wypowiedzenia nastąpić może tak ze strony oficyantów pocztowych, jak i ze strony dyrekcyi poczt i telegrafów;

2. wskutek rezygnacyi ze służby (§ 53);

3. przez przeniesienie w stały stan spoczynku (§ 54);

4. wskutek wydalenia ze służby (§ 51);

5. przez śmierć.

§ 53.

W razie rezygnacyi ze służby, dobrowolne wystąpienie z tejże połączone jest z równoczesnem zrzeczeniem się tytułu, poborów i wszystkich innych, ze stosunku służbowego ewentualnie wynikających praw.

§ 54.

Oficyantów pocztowych, którzy z powodu dłużej niż dziewięc miesięcy trwającej, uleczalnej jednakowoż choroby, czasowo niezdolni są do służby, przenosi się w czasowy stan spoczynku.

Przeniesieni w czasowy stan spoczynku oficyanci pocztowi, mogą być, gdy odzyskają pełną zdolność do służby, w przeciągu następnych pięciu lat, licząc od chwili przejścia w stan spoczynku, znowu do służby przyjęci i to z wcieleniem ich do dawniejszego stopnia płacy, przyczem jednak czasu przepędzonego w stanie spoczynku dla uzyskania wyższych poborów uwzględniać się nie będzie. Wzbranianie się od ponownego zatrudnienia w służbie pociąga za sobą skutki rezygnacyi ze służby.

Po upływie oznaczonego terminu następuje przeniesinie w stały stan spoczynku.

Pominąwszy powyższe postanowienie, oficyantów pocztowych przenosić się będzie w stały stan spoczynku, jeżeli wskutek fizycznej lub umysłowej choroby staną się zupełnie niezdolnymi do służby.

§ 55.

Co do zaopatrzenia oficyantów pocztowych na starość i w razie niezdolności do służby znajdą zastosowanie postanowienia rozporządzeń Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108 i 109, jakoteż późniejsze, przedmiot ten regulujące rozporządzenia i reskrypty z tą zmianą, że wydane dla pomocniczych urzędników pocztowych postanowienia tyczyć się mają odtąd oficyantów pocztowych płci męskiej, a postanowienia wydane dla manipulantek poczt i telegrafów obowiązywać mają odtąd dla oficyantek pocztowych, przyczem uwzględniać należy zarządzenia w następujących §§fach 56 do 58 osobno wydane.

§ 56.

Zmieniając częściowo postanowienia §fu 6. l. 1 i 2, rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, ustala się pensyjną podstawę oficyantów płci męskiej dla III. klasy bez różnicy stopnia płacy jednostajnie w kwocie 1000 K; dla trzeciego, względnie drugiego i pierwszego stopnia płacy klasy II. na 1100 K, względnie 1200 K i 1300 K, a dla trzeciego, względnie drugiego i pierwszego stopnia płacy klasy I. w kwocie 1500 K, względnie 1650 K i 1800 K, i to co do wszystkich trzech klas bez różnicy okręgu klasy dodatków aktywalnych.

§ 57.

Zmieniając postanowienia §fu 7 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, ustala się pensyjną podstawę oficyantek pocztowych:

1. dla prowizorycznych, bez różnicy klasy lat służby, jednostajnie na 1000 K;

2. dla stałych oficyantek pocztowych według następującego wzoru:

W klasie lat służby	podstawa pensyjna wynosić ma
VIII	1.000 K
VII	1.050 K
VI	1.150 K
V	1.250 K
IV	1.350 K
III	1.450 K
II	1.550 K
I	1.600 K

w obydwóch przypadkach (l. 1 i 2) bez różnicy okręgu klasy dodatków aktywalnych.

§ 58.

Zmieniając po części postanowienie §fu 16, l. 2. lit. *d*, rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, ustala się kwotę odprawy dla odchodzących ze służby, z powodu jej wypowiedzenia przez dyrekcyę poczt i telegrafów prowizorycznych oficyantów pocztowych, których czas służby wynosił aż do jednego roku, na kwotę 100 K.

§ 59.

Oficyanci i aspiranci pocztowi, którym poruczono zastępstwo poczmistrzów i ekspedyentów pocztowych w kierownictwie klasowych urzędów pocztowych, mają w charakterze tym tytuł: „Administrator pocztowy“ i podlegają bezpośrednio dyrekcyi poczt i telegrafów.

W następujących przypadkach administracyi klasowych urzędów pocztowych, mianowicie

1. jeżeli poczmistrz lub kwalifikowany ekspedyent pocztowy (§ 60) powołany zostanie do odbycia wojskowej służby prezencyjnej;

2. w razie, gdy poczmistrz lub kwalifikowany ekspedyent pocztowy zostanie wybrany do publicznego ciała reprezentacyjnego;

3. jeżeli dziedzicznie ustanowiony lub pozostawiony za kontraktem poczmistrz lub ekspedyent pocztowy z innych powodów zostanie na stałe od osobistego wykonywania służby uwolniony lub wykluczony, należy dla załatwiania czynności administracyjnych obsadzić potrzebną ilość posad oficyantów pocztowych ponad systemizowany stan a gdy długotrwała administracya odpadnie, jedną po drugiej znowu zwijać.

Z takimi nadliczbowymi oficyantami pocztowymi postępować należy pod względem awansu i posuwania ich do wyższych poborów (§§ 22, 24, 27—29) tak jak z oficyantami pocztowymi, którzy są w stanie osobowym, przy stwierdzaniu stanu normalnego po myśli §fu 24 nie bierze się ich jednak w rachubę.

W przypadku oznaczonym pod l. 3 winien dotyczący poczmistrz albo ekspedyent pocztowy zwrócić normalne pobory administratora pocztowego.

§ 60.

Oficyantów pocztowych ustanowionych ekspedyentami pocztowymi, wydziela się na czas trwania tej służby czasowo ze stanu osobowego oficyantów pocztowych i jak długo służbę tę pełnią, postępuje się z nimi pod względem ich stosunków osobistych jak i poborów. podług norm w danym razie dla urzędów III. klasy obowiązujących. Funkcyonaryusze ci zatrzymują swój charakter służbowy jak i prawo do ubiegania się o posady poczmistrzów, niemniej prawo noszenia przysługującego im zresztą po myśli §u 41 uniformu.

W przypadku czynnego lub biernego wypowiedzenia kontraktu służbowego, przejmuje się takich ekspedyentów pocztowych najpierw do spisu kandydatów i wcila stosownie do ich dawniejszej rangi; można ich także przejąć napowrót do stanu osobowego oficyantów pocztowych, przyczem pozostawiając im rangę, wciela się ich do tej klasy (§§ 22, 24, 27—29), którąby byli osiągnęli, gdyby byli pozostali stale w stanie osobowym.

Postanowienie to należy stosować także do kandydatów, których bezpośrednio ustanawia się ekspedyentami pocztowymi.

Oficyantów pocztowych i kandydatów, których ustanawia się ekspedyentami pocztowymi, należy utrzymywać w ewidencyi w osobnym rejestrze.

§ 61.

Ekspedyentki pocztowe należące do stanu oficyantów pocztowych, którym w razie zamążpójścia pozwolono na pozostanie w służbie, wyłączone są od ponownego przejęcia do stanu osobowego oficyantów pocztowych, zatrzymują jednak prawo do ubiegania się o posady poczmistrzów i ekspedyentów pocztowych, o ile odpowiadają postanowieniom pod tym względem obowiązującym.

§ 62.

Pierwszeństwo przy obsadzaniu posad oficyantów pocztowych mają obdzieleni certyfikatem po myśli ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, podoficerowie, którzy się do tych posad nadają.

Bliższe postanowienia, tyczące się dopuszczenia kandydatów takich do praktyki, jakoteż obsadzania nimi opróżnionych posad, zawarte są w rozporządzeniu Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 78.

§ 63.

Pod pomocnikami pocztowymi rozumieć należy uzdolnione do pełnienia służby pocztowej i telefonicznej osoby, zatrudnione przez poczmistrzów i ekspedyentów pocztowych pod ich kierunkiem, gwarancyą i odpowiedzialnością.

Z reguły nie wolno zatrudniać pomocników pocztowych przy urzędach pocztowych I. klasy, następnie przy takich urzędach pocztowych II. klasy, przy których systemizowaną jest posada oficyanta pocztowego; za pozwoleniem Ministerstwa handlu można jednak przy urzędach pocztowych II. klasy, przy których systemizowana jest posada oficyanta pocztowego, pozwolić (zwijając równocześnie systemizowaną posadę oficyanta), by dotyczący poczmistrz zatrudniał w charakterze pomocnika pocztowego kandydata (§ 10), który po myśli postanowień §fu 45 byłby od pełnienia służby przy dotyczącym urzędzie pocztowym wykluczony.

§ 64.

Do służby w charakterze pomocników pocztowych dopuszczać można tylko nieposzlakowane osoby, które posiadają prawo obywatelstwa austryackiego. liczą co najmniej 16 lat wieku i ukończyły zupełnie przynajmniej szkołę ludową.

Osoby, które po myśli postanowień §u 4 pozbawione są możności uzyskania posady oficyanta

pocztowego, nie mogą być także w charakterze pomocników pocztowych zatrudnione.

§ 65.

O zamierzonem zatrudnieniu pomocnika pocztowego należy wczas donieść dyrekcyi poczt i telegrafów.

Dyrekcya poczt i telegrafów w razie, jeżeli nie uzna za stosowne z ważnych powodów odmówić pozwolenia na zatrudnienie upatrzonego pomocnika pocztowego, przyjąć ma doniesienie zatwierdzająco do wiadomości i polecić poczmistrzowi (ekspedyentowi pocztowemu), by w obecności świadka odebrał od pomocnika pocztowego daniem ręki urzyrzeczenie wierności i dochowywania tajemnicy urzę-
Dodatek 5. dowej (zobacz dodatek 5).

Dyrekcye poczt i telegrafów mają zresztą także prawo, zatrudnionego już pomocnika pocztowego od dalszego pełnienia służby wykluczyć.

§ 66.

Organa inspekcyjne mają obowiązek, przekonywać się podczas podróży służbowej przez krótki ustny egzamin, czy pomocnik pocztowy nadaje się do pomocy w załatwioniu czynności służbowych. Gdyby się przy tem okazało, że pomocnik pocztowy zupełnie się nie nadaje lub gdyby kontrola administracyi dotyczącego urzędu pocztowego nasunęła inne jakie skrupuły co do osoby pomocnika pocztowego, ma go na wniosek organu inspekcyjnego dyrekcya poczt i telegrafów od pełnienia służby wykluczyć.

§ 67.

Także kandydaci o posady oficyantów pocztowych (§ 10) mogą być zatrudniani w charakterze pomocników pocztowych. W tym przypadku wystarczy, jeżeli doniesienie do dyrekcyi poczt i telegrafów nastąpi równocześnie z przyjęciem; odpada także egzamin ze strony organu inspekcyjnego (§ 66).

Pomocnikom pocztowym tego rodzaju ma jedynie służbodawca przed rozpoczęciem służby przypomnieć złożone po myśli §fu 8 uroczyste przyrzeczenie wierności i dochowywania tajemnicy urzędowej.

Zatrudnienie służbowe w charakterze pomocnika pocztowego pozostaje dla dalszego służbowego zawodu kandydatów bez uwzględnienia, z tym jednakże wyjątkiem, że kandydatów, którzy w charakterze pomocników dopuścili się grubych wykroczeń przeciw obowiązkom służbowym, wykreślić należy stanowczo ze spisu kandydatów (§ 10).

§ 68.

Stosunek służbowy pomocników pocztowych do ich chlebodawcy (poczmistrza, ekspedyenta pocztowego) ma charakter prywatny, ewentualne też wynagrodzenie pozostawia się obopólnej umowie.

§ 69.

Za trzymanie pomocników pocztowych, nie udziela się ekspedyentom pocztowym żadnego dodatku. Przy urzędach pocztowych II. klasy zatrudnienie pomocników pocztowych dzieje się wprawdzie z reguły także na rachunek poczmistrza, można jednak dotyczącemu poczmistrzowi przyznać dodatek manipulacyjny:

1. W przypadku, wspomnianym w ustępie drugim §fu 63, i to:

a) przy urzędach pocztowych II. klasy, stopnia 1. (gdzie jednostek jest więcej, niż 30.000), w kwocie 700, 600 lub 500 K;

b) przy urzędach pocztowych II. klasy, stopnia 1. (gdzie jednostek jest mniej, ni 30.000), w kwocie 600, 500 lub 400 K;

c) przy urzędach pocztowych II. klasy, stopnia 2. w kwocie 400, 320 lub 240 K;

przyczem najwyższą stopę stosować się będzie do pomocników pocztowych płci męskiej, najniższą stopę do żon dotyczących poczmistrzów, stopę zaś średnią do wszystkich innych pomocników pocztowych płci żeńskiej.

2. Gdyby przy urzędzie pocztowym II. klasy zachodziła potrzeba dobrania siły pomocniczej, a posada oficyanta pocztowego nie miała być systemizowana.

W tym przypadku znajdą zastosowanie normy podane pod l. 1, lit. *b* i *c*.

Dodatek 1.

Przyrzeczenie.

Wobec tego, że zostałeś Pan dopuszczony do praktyki przy c. k. zakładzie poczt i telegrafów, przyrzekniesz Pan, że będziesz sumiennie pełnił obowiązki z praktyką tą połączone a osobno przepisane, że chętnie będziesz posłuszny ustawom i rozkazom Twoich przełożonych i że wiernie zachowywać będziesz tajemnicę urzędową.

„Co mi w tej chwili odczytano i co zupełnie i jasno zrozumiałem, to wszystko przyrzekam i chcę wiernie wypełniać."

. . . .

(Podpis składającego przyrzeczenie.)

Powyższe przyrzeczenie złożono dnia dzisiejszego w naszej obecności.

. . . . , dnia . . . . 190 .

. . . .

(Podpis świadka.) (Podpis kierownika urzędu pocztowego.)

Nr. . . . . . .

Dodatek 2.

Przysięga służbowa.

Przysięgniesz Pan Bogu Wszechmogącemu i przyrzeczesz na honor i uczciwość, niezłomną wierność i posłuszeństwo Jego ces. i król. Mości, Najjaśniejszemu Monarsze i Panu Franciszkowi Józefowi Pierwszemu, z Bożej łaski Cesarzowi Austryi, Apostolskiemu Królowi Węgier, Królowi Czech, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Arcyksięciu Austryi etc. etc., a po Nim Dziedzicom Jego, z Najdostojniejszego rodu i krwi Jego pochodzącym.

Przysięgniesz Pan, że będziesz niezłomnie przestrzegał ustaw zasadniczych Państwa, że będziesz sumiennie pełnił obowiązki z Twoim urzędem połączone i osobno przepisane, a przytem baczyć będziesz na to, aby służba Jego ces. i król. Mości i Państwa jak najlepszą korzyść odnosiły, że będziesz chętnie posłuszny ustawom i rozkazom Twoich przełożonych i wiernie zachowywać będziesz tajemnicę urzędową.

Prócz tego przysięgniesz Pan, że ani nie należysz obecnie do żadnego towarzystwa zagranicznego o celach politycznych, ani też w przyszłości do takiego rodzaju towarzystwa nie przystąpisz.

„Co mi w tej chwili odczytano i co zupełnie i jasno zrozumiałem, to wszystko przyrzekam i chcę wiernie wypełniać.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

. . . .

(Podpis składającego przysięgę.)

. . . . . , dnia . . . . 190 .

Powyższa przysięga złożona została na dniu dzisiejszym w naszej obecności.

. . . .

(Podpis świadka.) (Podpis odbierającego przysięgę.)

Dodatek 3.

Wyciąg

z ustawy z dnia 22. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 59, tyczącej się uregulowania stosunków osobistych i służbowych cywilnych funkcyonaryuszy państwowych, należących do armii.

§ 5.

Podczas czynnej służby:

a) celem własnego wykształcenia wojskowego na czas dla wykształcenia rekrutów ustawowo ustalony;

b) z powodu peryodycznych ćwiczeń wojskowych;

c) w razie mobilizacyi i

d) w przypadku powołania pospolitego ruszenia zachowuje się dla każdego cywilnego funkcyonaryusza państwowego cywilną jego posadę i cywilny stopień służbowy.

Przez tego rodzaju służbę wojskowę nie będzie ani awans w cywilnej służbie państwowej wstrzymany ani też pięciolocie wymagane do postąpienia do wyższego stopnia płacy przerwane.

Podczas czynnej służby wojskowej, celem odbycia ustawowej służby prezencyjnej zatrzymuje każdy cywilny funkcyonaryusz państwowy posadę cywilną tej samej kategoryi i tej samej klasy stopnia, pięciolecie jednak potrzebne do postąpienia do wyższego stopnia płacy z wyjątkiem czasu trwania wspomnianej pod *c* mobilizacyi, jest przez to przerwane.

Rok wojenny po myśli §fu 10 ustawy z dnia 27. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 158) jest wprawdzie policzalny dla ogólnego czasu służby, jednak nie do pięciolecia, wymaganego do uzyskania wyższych poborów w czynnej cywilnej służbie państwowej.

Normy ustalone dla pięciolecia, znajdą analogiczne zastosowanie także pod względem uzyskania innych od pewnego czasu zawisłych polepszeń poborów (na przykład dodatki od dziesięciolecia).

Dodatek 4.

Wyciąg

z „Regulaminu służbowego dla urzędników i sług podlegających sekcyi III. Ministerstwa handlu“.

(Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 28. listopada 1852, obwieszczonego reskryptem Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1852, l. 2649, Dz. rozp. Nr. 100 z r. 1852.)

§ 14.

Urzędnicy i słudzy są odpowiedzialni za dokładne przestrzeganie wydanych dla nich przepisów służbowych i instrukcyi.

Obowiązani są czynności im przydzielone zgodnie z ustawami sumiennie wykonywać i wszystkie zarządzenia swoich przełożonych w sprawach urzędowych wypełniać.

Zarządzenia, które pociągnąć mogą za sobą odpowiedzialność podwładnych urzędników należy o ile możności wydawać na pismie.

§ 15.

Urzędnicy i słudzy winni tajemnice urzędowe, chociażby tylko ustnie im do wiadomości podane ściśle zachowywać, do czego nawet po wystąpieniu ze służby państwowej są obowiązani.

§ 16.

Nie wolno urzędnikom i sługom, jak długo rzeczywiście służą lub też płacę jaką z kasy państwowej pobierają, zażalenia swoje na zarządzenia swych przełożonych, lub inne jakie ze stosunku służbowego wynikające okoliczności, ogłaszać zapomocą prasy.

§ 17.

Od każdego urzędnika państwowego i sługi wymaga się, by i w życiu prywatnem zachowywał się odpowiednio do swego stanowiska i zgodnie z honorem.

§ 18.

Zabrania się najsurowiej urzędnikom i sługom przyjmowania jakichkolwiek podarunków w sprawach urzędowych.

§ 19.

Nie wolno urzędnikom i sługom oddawać się lub brać udziału w ubocznem zajęciu albo przedsiębiorstwie jakiegokolwiek rodzaju, które

1. rodzajem swoim względnie stosunkiem do stanowiska urzędnika lub sługi dać może powód do przypuszczenia stronniczości w sprawowaniu urzędu lub w pełnieniu służby, albo

2. wykracza przeciw przyzwoitości lub czci zewnętrznej urzędników i sług lub uwłacza randze pierwszych, albo też

3. zabiera czas urzędnika i sługi kosztem dokładnego spełniania obowiązków swego zawodu.

O dopuszczalności zajęcia ubocznego dla urzędnika względnie sługi rozstrzyga bezpośredni przełożony urzędu, przyczem wolno odwołać się do wyższej władzy.

§ 23.

Każdy urzędnik względnie sługa obowiązany jest w miarę sił swoich i bez prawa do osobnego wynagrodzenia, obok zwyczajnych swoich powinności, załatwiać przydzielone mu czasowo ze względów służbowych i wskutek zachodzących szczególniejszych okoliczności przez przełożonego osobne czynności i pod tym względem odwołać się może tylko do wyższej władzy; odwołanie to nie ma jednak skutku odraczającego.

§ 24.

Każdy urzędnik jest obowiązany nie tylko dać się czasowo za wynagrodzeniem ustawowych kosztów podróży i dyet lub wymierzonego ryczałtu, zatrudnić na innem miejscu, niż to, w którem ma posadę, lecz także może być za wynagrodzeniem ustawowych kosztów przesiedlenia przeniesiony na stałe do innego miejsca służbowego, jeżeli względy służbowe tego wymagają.

§ 25.

Wyjąwszy przypadek choroby, o której donieść należy niezwłocznie przełożonym a zależnie od okoliczności należycie ją udowodnić, urzędnik lub sługa nie ma prawa bez osobnego pozwolenia (urlopu) usuwać się od urzędowania lub służby.

Kto udzielać może takiego pozwolenia ze względu na czas jego trwania i co w tym celu udowodnić należy, postanawiają osobne przepisy służbowe.

§ 26.

Gdy na prośbę udzielony zostanie urlop (z wyjątkiem przypadku należycie udowodnionej choroby lub ważnych względów służbowych) na czas dłuższy niż kwartał, po upływie tego kwartału nie otrzymuje urzędnik lub sługa aż do powrotu do służby żadnych poborów ani zapłaty. Wyjątki od tej reguły wymagają Najwyższego przyzwolenia.

§ 27.

Urzędnik, który składa rachunki, lub urzędnik kasowy, nie może z reguły rozpoczynać otrzymanego nawet urlopu, jeżeli nie udowodnił po odbytem poprzednio skontrze i obliczeniu kasy, zgodności i prawidłowego oddania zawiadowanej kasy albo materyałów.

Na uwolnienie od tego obowiązku potrzeba (wyjąwszy przypadki nagłe, w których można zadowolić się odpowiedniem zabezpieczeniem) pozwolenia Ministerstwa.

§ 28.

W każdym dekrecie intymacyjnym na udzielony urlop podać należy czas, od którego się dany urlop rozpoczyna.

Każde wydalenie się z urzędu lub ze służby bez udowodnionej choroby lub bez otrzymanego urlopu, jakoteż każde jego przekroczenie karać należy jako wykroczenie służbowe.

Gdyby urzędnik lub sługa nie udowodniwszy, że jest chory albo bez urlopu, przez ośm dni nie przychodził do urzędu lub też w przeciągu dni czternastu po upływie urlopu nie wrócił do swojej służby, w takim razie strącać się mu będzie płacę za każdy dzień przekroczenia.

§ 90.

Urzędnicy i słudzy są odpowiedzialni i obowiązani do wynagrodzenia szkody z ich winy w ich urzędzie lub służbie spowodowanej (przedewszystkiem przez przekroczenie lub nieprzestrzeganie instrukcyi służbowej).

Jeżeli szkoda powstała z winy kilku, odpowiada każdy za część odpowiadającą jego winie. Gdyby jednak nie dało się stwierdzić stosunku, w jakim każdy z nich wyrządził szkodę albo gdyby szkoda umyślnie była wyrządzona, w takim razie odpowiadają wszyscy za jednego a jeden za wszystkich.

§ 91.

Urzędnicy i słudzy z reguły nie mogą być za czynności swoje urzędowe pozywani przed sądy cywilne, każdą zatem przeciw nim wniesioną skargę musi sędzia cywilny natychmiast odrzucić.

Wyjątek stanowi tylko przypadek, jeżeli strona otrzyma wyraźne pozwolenie od właściwej władzy administracyjnej lub karnej, że może wstąpić na drogę prawną przeciw urzędnikowi lub słudze z powodu jego czynności urzędowej.

§ 92.

O pretensyach administracyi (skarbu) państwa do urzędników i sług, wynikających jedynie ze stosunku służbowego, rozstrzyga się w drodze administracyjnej. To samo tyczy się takichże pretensyi do państwa.

§ 93.

Przepis ten odnosi się zatem nie tylko do pretensyi, które wypływają z należytości urzędników lub sług względnie ich krewnych (jak: płaca, zapłata, pobory emerytalne, zaliczki, koszta podróży itd.), lecz także wogóle do wszystkich ze stosunku służbowego wyprowadzanych pretensyi państwa do urzędników i sług a tych znowu do państwa.

§ 94.

Władze sądowe są zatem obowiązane na podstawie takich orzeczeń administracyjnych zezwalać na zabezpieczenie lub egzekucyę.

§ 95.

Odnośna władza administracyjna może także bez pośrednictwa sądów celem ściągnięcia lub zabezpieczenia ze stosunku służbowego wypływających pretensyi ze strony skarbu, zarządzić potrącenie z pensyi, płac lub innych jakichkolwiek poborów urzędników i sług i spowodować jego wykonanie przez kasy bezpośrednio lub też przez przełożone tychże władze.

§ 96.

Zajęcia lub cesye przez osobę prywatną nawet wcześniej uzyskane nie dotykają żadną miarą takich potrąceń, praw zatem swoich dochodzić mogą osoby prywatne zgodnie z obwiązującymi pod tym względem osobnymi przepisami tylko odnosnie do tej części pensyi lub zapłaty względnie poborów emerytalnych, której wypłata nie została wstrzymaną.

§ 97.

Z alimentacyi nie wolno nic potrącać nawet na rzecz skarbu.

§ 98.

Spadku po urzędniku lub słudze, który zostawał do skarbu państwa w stosunku zarachowania, nie wolno poza postępowaniem egzekucyjnem, przyznawać bez zezwolenia odnośnej władzy administracyjnej.

Dodatek 5.

Przyrzeczenie.

Wobec tego, że dozwolone zostało zatrudnienie Pana w charakterze pomocnika pocztowego, przyrzekniesz Pan, że będziesz sumiennie pełnił obowiązki z Twoją służbą połączone i wiernie zachowywać będziesz tajemnicę urzędową.

„Co mi w tej chwili odczytano i co zupełnie i jasno zrozumiałem, to wszystko przyrzekam i chcę wiernie wypełniać.“

. . . .

(Podpis składającego przyrzeczenie.)

Powyższe przyrzeczenie złożono dnia dzisiejszego w naszej obecności.

. . . . , dnia . . . . 190 . .

. . . .

(Podpis świadka.) (Podpis kierownika urzędu pocztowego.)

78.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906,

dotyczące się postępowania z podoficerami uprawnionymi do ubiegania się o posady asystentów względnie oficyantów pocztowych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 1. kwietnia 1906, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem obrony krajowej postanawia się, że pod względem postępowania z podoficerami uprawnionymi do ubiegania się o posady asystentów względnie oficyantów pocztowych w zakresie zakładu poczt i telegrafów, aż do dalszego zarządzenia następujące postanowienia znajdą zastosowanie:

Artykuł I.

Prawo do bezpośredniego uzyskania posady asystenta pocztowego mają ci z podoficerów uprawnionych do ubiegania się, którzy obdzieleni zostali certyfikatem celem starania się o posady oznaczone w ustępie pierwszym §fu 5 ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, jeżeli

a) ukończyli przynajmniej cztery niższe klasy szkoły średniej albo też zakład naukowy z niemi zrównany, względnie trzy klasy szkoły wydziałowej z wynikiem dostatecznym albo też w końcu pełnią służbę w charakterze aspirantów na rachmistrzów wojskowych i

b) po myśli rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 30. lipca 1897, l. 43526, Dz. rozp. p. i t. Nr. 78, uczęszczali na kurs pocztowy i telegraficzny połączony z sześciomiesięczną praktyką próbną przy urzędzie pocztowym w siedzibie dyrekcyi poczt i telegrafów a przy końcu tejże złożyli egzamin ruchu z dobrym co najmniej wynikiem.

Artykuł II.

Po myśli pierwszego ustępu §fu 5 ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, certyfikatem obdzieleni, uprawnieni do ubiegania się podoficerowie, którzy nie odpowiadają warunkom postawionym w artykule I. pod lit. *a*, mają najpierw (art. XI) tylko prawo do uzyskania posady oficyanta pocztowego i to tylko pod tym warunkiem, że ukończyli w §ach 7 i 8 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, unormowaną, sześciomiesięczną praktykę próbną przy urzędzie pocztowym i złożyli oznaczony w §ie 9 tego rozporządzenia egzamin co najmniej z notą „uzdolniony“.

Artykuł III.

Po myśli pierwszego ustępu §u 5 ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, certyfikatem obdzieleni, uprawnieni do ubiegania się podoficerowie, którzy odpowiadają wprawdzie warunkom w artykule I postawionym, przy egzaminie ruchu jednak otrzymali notę: „Nie złożył, uznany jednak za uzdolnionego do służby oficyanta pocztowego“, mają najpierw (art. X) także tylko prawo do otrzymania posady oficyanta pocztowego.

Artykuł IV.

By uprawnieni do ubiegania się kandydaci mogli mieć przegląd przystępnych dla nich posad, Ministerstwo handlu ogłaszać będzie do konkursu w miesiącu lipcu każdego roku w formie odpowiadającej postanowieniom ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, przybliżoną liczbę posad asystentów i oficyantów pocztowych, które w ciągu roku następnego będą przypuszczalnie obsadzone.

Podania o dopuszczenie do kursu pocztowego i telegraficznego (art. I) względnie do sześciomiesięcznej praktyki próbnej (art. II) uprawnionych do ubiegania się kandydatów, którzy albo już otrzymali certyfikat po myśli pierwszego ustępu §u 5 pomienionej ustawy lub też po ukończeniu dwunastego roku służby prezencyjnej przypuszczalnie go otrzymają, wnosić należy tak wcześnie, by najpóźniej do dnia 1. września każdego roku weszły do Ministerstwa handlu.

Kandydaci zostający jeszcze w czynnej służbie mają wnosić swoje podania w drodze przełożonej komendy, względnie c. k. Ministerstwa obrony krajowej lub też c. i k. Ministerstwa wojny.

W podaniach wymienić zarazem należy dyrekcyę poczt i telegrafów, w której okręgu kandydat chce uzyskać posadę, ewentualnie (w razie ubiegania się o posadę oficyanta pocztowego) oznaczyć można także urząd pocztowy, przy którym kandydat pragnie odbywać praktykę (§ 8 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77).

Podoficerów jednak będących w dwunastym roku służby prezencyjnej dopuścić można do kursu, względnie do praktyki próbnej tylko wtedy, jeżeli dotyczący podoficer w chwili rozpoczęcia kursu, względnie praktyki próbnej odbywa już drugą połowę dwunastego roku służby prezencyjnej.

Artykuł V.

Na podstawie podan wniesionych po myśli artykułu IV, utrzymywać się będzie w Ministerstwie handlu kandydatów w ewidencyi i wraz z przesłaniem podań przydzielać się ich będzie wczas poszczególnym dyrekcyom poczt i telegrafów. Przy przydziale tym wprawdzie uwzględniać się będzie w ogólności życzenia kandydatów co do miejsca służbowego przez nich wyrażone; Ministerstwo handlu zastrzega sobie jednak, że poszczególnych kandydatów przydzielać będzie z jednej strony odpowiednio do stosunków osobistych i służbowych w poszczególnych okręgach dyrekcyi, z drugiej strony zaś biorąc na wzgląd znajomości języków i przynależność kandydatów.

Zapłatę za naukę, oznaczoną w ostatnim ustępie §u 7 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, ponosi dla uprawnionych do ubiegania się podoficerów etat zakładu poczt i telegrafów.

Artykuł VI.

Do kursu nauki, względnie do praktyki próbnej powołać mają kandydatów wczas dyrekcye poczt i telegrafów, i to drogą bezpośredniej korespondencyi z przełożonemi komendami wojskowemi kandydatów, ewentualnie co do kandydatów, którzy nie są już w czynnej służbie, bezpośrednio.

Niezależnie od powołania na podstawie podań, winny dyrekcye poczt i telegrafów zarazem zarządzić natychmiast dochodzenia w kierunku zachowania się kandydatów pod względem obywatelskim i moralnym w czasie, zanim wstąpili do służby wojskowej, ewentualnie w czasie po ich wystąpieniu z tejże. W razie niepomyślnego wyniku dochodzeń tych należy niezwłocznie donieść o tem Ministerstwu handlu, które następnie zniesie się z c. k. Ministerstwem obrony krajowej, względnie z c. i k. Ministerstwem wojny.

Artykuł VII.

Uprawnionych do ubiegania się frekwentantów kursu pocztowego i telegraficznego poddaje się jeszcze przed upływem szóstego miesiąca urlopu, bez wygotowywania formalnego potwierdzenia frekwentacyi i osobnej prośby, egzaminowi w sposób przepisany.

O wyniku egzaminu należy przedkładając ponownie podania podoficerów donieść bezzwłocznie Ministerstwu handlu. Kandydatom wręcza się świadectwa z egzaminu, ewentualnie rezolucyę na niepomyślny wynik egzaminu (§ 35 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 30. lipca 1897, l. 43526, Dz. rozp. p. i t. Nr. 78).

Artykuł VIII.

Uprawnieni do ubiegania się frekwentanci kursu pocztowego i telegraficznego, którzy otrzymali przy egzaminie ruchu przynajmniej notę „złożył z dobrym postępem“ zostają na podstawie doniesienia o wyniku egzaminu (art. VII), i to kandydaci pozostający w dwunastym roku służby prezencyjnej ewentualnie dopiero po wykazaniu się później certyfikatem, asystentami pocztowymi i to o ile możności (art. V) w tych okręgach dyrekcyi, które sobie sami wybrali.

W tym celu rezerwować się będzie odpowiednią liczbę posad asystentów pocztowych opróżnionych podczas trwania kursu.

Asystentów pocztowych tego rodzaju porządkuje się pomiędzy sobą przedewszystkiem podług wyniku egzaminu, w obrębie grup z jednakowym wynikiem egzaminu, podług czasu rzeczywiście odbytej służby czynnej, gdy ten znowu jest równy, podług rangi wojskowej a w ostatniej linii podług wieku, podczas gdy kandydatów będących w dwunastym roku służby prezencyjnej jeżeli certyfikat przedłożą dopiero po zamianowaniu innych uprawnionych do ubiegania się kandydatów, wcielać się będzie podług dnia ich nominacyi.

Artykuł IX.

Dopuszczonych celem uzyskania posady oficyanta pocztowego do praktyki próbnej, uprawnionych do ubiegania się podoficerów należy jeszcze przed upływem szóstego miesiąca urlopu poddać egzaminowi oznaczonemu w §ie 9 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77 i następnie tych, którzy złożyli egzamin z notą co najmniej „uzdolniony“, równocześnie z wygotowaniem i wręczeniem świadectwa z egzaminu i to kandydatów będących w dwunastym roku służby prezencyjnej dopiero, gdy przedłożą certyfikat, mianować oficyantami pocztowymi II. klasy. W tym celu nie obsadza się posad oficyantów pocztowych w odpowiedniej liczbie w dotyczącym okręgu dyrekcyi.

Oficyantów pocztowych tego rodzaju porządkuje się pomiędzy sobą przedewszystkiem podług wyniku egzaminu, w obrębie grup z jednakowym wynikiem egzaminu, podług czasu rzeczywiście odbytej służby, a gdy ten znowu równy, podług rangi wojskowej, w ostatniej zaś linii podług wieku, podczas gdy kandydatów będących w dwunastym roku służby prezencyjnej, jeżeli certyfikat przedłożą dopiero po zamianowaniu innych uprawnionych do ubiegania się kandydatów, wcielać się będzie podług dnia ich nominacyi.

Równocześnie należy także zdać Ministerstwu handlu relacyę z rezultatów praktyki próbnej i egzaminu, jakoteż o dokonanem nadaniu posad podoficerom.

Artykuł X.

Jeżeli frekwentant kursu pocztowego i telegraficznego przy egzaminie ruchu otrzymał notę, „nie złożył, uznany jednak za uzdolnionego do służby oficyanta pocztowego“, należy go z urzędu spowodować do złożenia pisemnego oświadczenia, czy chce uzyskać posadę oficyanta pocztowego, a jeżeli tak, w którym okręgu dyrekcyi.

Oświadczenie to należy dołączyć do doniesienia, które się przesyła po myśli artykułu VII.

Ministerstwo handlu przesyła następnie podanie dotyczącego podoficera wraz z jego oświadczeniem dyrekcyi poczt i telegrafów i to wedle możności dyrekcyi wymienionej w oświadczeniu z poleceniem, by mianowała dotyczącego podoficera oficyantem pocztowym II. klasy.

Oficyantów pocztowych tego rodzaju wciela się do grupy tych oficyantów pocztowych mianowanych po myśli artykułu IX, którzy przy egzaminie otrzymali notę „uzdolniony“.

Artykuł XI.

Oficyantów pocztowych, mianowanych na zasadzie certyfikatu po myśli pierwszego ustępu §fu 5 ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, należy, jeżeli przy egzaminie na oficyanta pocztowego otrzymali notę „znakomicie uzdolniony“, mianować oficyantami pocztowymi I. klasy najpóźniej po odbyciu trzyletniej, w innym przypadku po odbyciu czteroletnej zadowalniającej służby w charakterze oficyanta pocztowego, jeżeli z dodatnim wynikiem złożyli egzamin oznaczony w §fie 15 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 87; tego rodzaju oficyanci pocztowi (II. klasy), stosownie do wyniku egzaminu na oficyanta pocztowego po odbyciu przynajmniej trzyletniej, względnie czteroletniej służby, mają także prawo żądać dopuszczenia ich do kursu pocztowego i telegraficznego i przeniesienia ich ewentualnie w tym celu w drodze urzędowej do miejsca siedziby dyrekcyi poczt i telegrafów.

Odnośne podania wnosić należy najpóźniej do dnia 15. września w przepisanej drodze służbowej do Ministerstwa handlu, które w razie dopełnienia warunków wyda równocześnie dalsze polecenia pod względem dopuszczenia kandydatów do kursu pocztowego i telegraficznego, uwzględniając przytem o ile możności wyrażone co do miejsca służbowego życzenia.

Z tego rodzaju frekwentantami kursu postępować zatem należy podług norm podanych w artykułach VII i VIII. Jeżeli frekwentant taki przy egzaminie ruchu otrzyma notę „nie złożył, uznany jednak za uzdolnionego do służby oficyanta pocztowego“, uważać to należy za równe nocie „nie złożył“.

Artykuł XII.

Także uprawnionych do ubiegania się podoficerów, którzy obdzieleni zostali certyfikatem po myśli §fu 4 ustawy z dnia 19. kwietnia 1872. Dz. u. p. Nr. 60, na próbę dopuszczać się będzie celem uzyskania posady oficyanta pocztowego do sześciomiesięcznej urzędowo-pocztowej praktyki próbnej, w §ach 7 i 8 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, unormowanej, pod warunkiem, że wykażą się, iż posiadają ogólne wykształcenie w zakresie, jaki plan naukowy zakreśla piątej klasie szkoły ludowej pięcio- lub więcejklasowej. Dowód ten składa się przez przedłożenie świadectwa uwolnienia z pięcio- lub więcejklasowej powszechnej szkoły ludowej, z którego wynika, że V. kurs roczny ukończyli albo też świadectwa uwolnienia szkoły wydziałowej. Gdyby kandydat nie był w stanie przedłożyć takiego świadectwa uwolnienia, w takim razie ma udowodnić ogólne swoje wykształcenie świadectwem z egzaminu z dobrym wynikiem umyślnie w tym celu złożonego w jednej z powyżej wspomnianych kategoryi powszechnych szkód ludowych z materyału V kursu rocznego.

Artykuł XIII.

Co do wnoszenia podań kandydatów tego rodzaju, przydzielania i powoływania ich do praktyki próbnej jakoteż dopuszczania ich do egzaminu oznaczonego w §fie 9 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, znajdą analogiczne zastosowanie odnośne postanowienia artykułów IV, V, VI i IX. Tych podoficerów, którzy egzamin złożyli co najmniej z notą „uzdolniony“, należy, równocześnie wygotowując i wręczając świadectwo z egzaminu, mianować i to kandydatów będących w dwunastym roku służby prezencyjnej dopiero, gdy przedłożą certyfikat, oficyantami pocztowymi II. klasy i to najpierw w charakterze prowizorycznym z tym dodatkiem, że do nich znajdzie zastosowanie postanowienie §fu 52, l. 1 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, tyczące się dopuszczalności wypowiedzenia służby.

Dyrekcye poczt i telegrafów mają na ten cel zaniechać obsadzania odpowiedniej liczby posad oficyntów pocztowych.

Oficyantów pocztowych tego rodzaju porządkuje się pomiędzy sobą przedewszystkiem podług wyniku egzaminu, w obrębie grup z jednakowym wynikiem egzaminu, podług czasu rzeczywiście odbytej służby czynnej, gdy ten znowu jest równy, podług rangi wojskowej, w ostatniej zaś linii podług wieku, podczas gdy kandydatów będących w dwunastym roku służby prezencyjnej, jeżeli certyfikat przedłożą dopiero po zamianowaniu innych uprawnionych do ubiegania się kandydatów, wcielać się będzie podług dnia ich nominacyi.

Równocześnie złożyć należy Ministerstwu handlu relacyę z rezultatu praktyki próbnej i egzaminu, jakoteż o dokonanem nadaniu posad podoficerom.

Oficyantów pocztowych tego rodzaju, którzy przy egzaminie na oficyanta pocztowego otrzymali notę „znakomicie uzdolniony“, należy po odbytej przez nich w charakterze oficyanta pocztowego zadowalniającej jednorocznej, w innym przypadku zadowalniającej dwurocznej służbie zatwierdzić na stałe, w ich charakterze służbowym.

Co do uzyskania posady asystenta pocztowego, znajdą do tego rodzaju podoficerów mianowanych oficyantami pocztowymi, zastosowanie postanowienia §fu 40 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, z tem uzupełnieniem, że z oficyantami pocztowymi tego rodzaju, gdy później złożą dowód oznaczonego w artykule I. pod lit. *a* wykształcenia, postępować należy po myśli postanowień artykułu XI.

Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 10 kwietnia 1906.

Treść: (№ 79 i 80.) 79. Rozporządzenie, którem uzupełnia się przepisy o opłatach pocztowych z dnia 25. listopada 1899. — 80. Rozporządzenie, zawierające przepisy o zapobieganiu zetknięciu się statków na morzu.

79.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 31. marca 1906,

którem uzupełnia się przepisy o opłatach pocztowych z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231.

I. Między §§ 17 a 18 przepisów o opłatach pocztowych wstawić należy jako § 17 *a*:

Uwiadomienie o odebraniu listów polecony ch.

Odsyłając list polecony, może oddawca zażądać, aby urząd pocztowy w miejscu przeznaczenia uwiadomił go o nadejściu listu. Za takie urzędowe uwiadomienie (doniesienie o odebraniu) winien oddawca zapłacić należytość w kwocie 25 h pocztowemi markami, które nalepi obok marek za portoryum i polecenie na liście samym. Na przedniej stronie takiego listu winien oddawca umieścić wyraźne oznaczenie: „R. E.“, a na odwrotnej stronie podać swój dokładny adres.

II. Rozporządzenie niniejsze, które ma moc obowiązującą tylko względem obrotu tutejszokrajowego, zacznie obowiązywać od 1. maja 1906.

Auersperg wł.

80.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. kwietnia 1906,

zawierające przepisy o zapobieganiu zetknięciu się statków na morzu.

Postanowienia wstępne.

Przepisy niżej zamieszczone zachowywać mają wszystkie okręty znajdujące się na pełnem morzu i na wodach łączących się z niem, po których okręty morskie mogą żeglować.

W pojęciu przepisów niniejszych uważać należy za „okręt żaglowy“ każdy okręt poruszający się zapomocą żagli, nie pary, a za „parowiec“ każdy okręt, poruszający się zapomocą pary, bez względu, czy ma także żagle, czy ich nie ma.

Wyraz „parowiec“ oznacza wszelki okręt, poruszający się zapomocą siły maszyny.

W pojęciu przepisów niniejszych wyrażenie okręt „w ruchu będący“ oznacza, iż okręt ani nie stoi na kotwicy, ani nie jest przytwierdzony do lądu, ani nie więźnie w gruncie.

Światła i sygnały.

W przepisach niniejszych wyraz „widzialny“, gdy się odnosi do świateł, oznacza widzialny w ciemnej nocy przy czystej atmosferze.

Artykuł 1.

Przepisy tyczące się świateł, zachowywać należy, jakakolwiek jest pogoda, od zachodu aż do wschodu słońca; w ciągu tego czasu nie wolno

pokazywać żadnych innych świateł, które możnaby brać za przepisane.

Artykuł 2.

Parowiec w ruchu będący mieć powinien:

a) Na maszcie przednim lub przed tymże, albo, jeżeli to jest okręt bez masztu przedniego, na przedniej części okrętu, jasne białe światło w wysokości co najmniej sześciu metrów nad kadłubem okrętu — a jeżeli okręt ma więcej jak sześć metrów szerokości, w wysokości nad kadłubem okrętu nie mniejszej od szerokości okrętu, wktórymto razie jednak niema potrzeby umieszczać go wyżej, jak na dwanaście metrów nad kadłubem. Światło to powinno być tak urządzone i umieszczone, żeby rzucało nieustanną światłość na łuk widnokręgu, obejmujący dwadzieścia kresek kompasu, a mianowicie po dziesięć kresek od samego przodu w każdą stronę, to jest dwie kreski za linią loksodromiczną ku tyłowi okrętu po każdej stronie, i z taką siłą świetlną, żeby było widzialne z odległości najmniej pięciu mil morskich.

b) Po stronie prawej burty światło zielone, tak urządzone i umieszczone, żeby rzucało światłość nieustanną na łuk widnokręgu, obejmujący dziesięć kresek kompasu od samego przodu ku burcie prawej, a przeto po dwie kreski za linią loksodromiczną od burty prawej ku tyłowi, i z taką siłą świetlną, żeby było widzialne z odległości najmniej dwóch mil morskich.

c) Po stronie lewej burty światło czerwone, tak urządzone i umieszczone, żeby rzucało nieustanną światłość na łuk widnokręgu, obejmujący dziesięć kresek kompasu od samego przodu ku lewej burcie, a przeto po dwie kreski za linią loksodromiczną lewej burty ku tyłowi, i z taką siłą świetlną, żeby było widzialne z odległości najmniej dwóch mil morskich.

d) Rzeczone światła boczne zielone i czerwone opatrzone być powinny od wewnętrznej strony burty zasłonami, wystającemi najmniej na dziewięćdziesiąt jeden centymetrów przed światłami, tak, żeby światła nie mogły być widziane poprzez przegub z innej strony.

e) Parowiec w ruchu będący może mieć drugie światło takiej samej jakości jak opisane pod *a)*. Obadwa te światła umieszczone być powinny w kierunku wręgi, w taki sposób, żeby jedno znajdowało się najmniej o pięć metrów wyżej niż drugie i żeby, co się tyczy wzajemnego rozmieszczenia, dolne światło stało przed górnem. Pionowa odległość pomiędzy temi światłami powinna być mniejsza od ich odległości na poziomie.

Artykuł 3.

Parowiec, który ciągnie inny statek, winien oprócz bocznych świateł mieć dwa jasne białe światła pionowo jedno nad drugiem, najmniej dwa metry od siebie oddalone; jeżeli ciągnie więcej niż jeden statek, winien mieć jeszcze jedno jasne białe światło dwa metry nad lub pod obu rzeczonemi światłami, w takim razie, jeżeli długość pociągu od tyłu ciągnącego aż do tyłu ostatniego ciągnionego statku wynosi więcej niż stoośmdziesiąt metrów. Każde z tych świateł powinno mieć tę samą siłę świetlną i w tem samem miejscu powinno być umieszczone a zarazem tak samo urządzone, jak białe światło w artykule 2 *a)* wzmiankowane, z wyjątkiem trzeciego światła, które może być umieszczone w wysokości najmniej czterech metrów nad kadłubem okrętu.

Parowiec taki może mieć małe białe światło za kominem maszyn lub tylnym masztem, żeby statek ciągniony mógł ku niemu sterować, lecz światło takie nie powinno być widzialne przed linią loksodromiczną.

Artykuł 4.

a) Okręt, który wskutek jakiegoś przypadku jest niezdolny do wykonywania obrotów, winien wystawić w tej samej wysokości, która oznaczona jest dla białego światła, w artykule 2 *a)* wzmiankowanego, jeżeli zaś jest parowcem, zamiast białego światła, dwa czerwone światła w miejscu, z którego najlepiej są widzialne, pionowo jedno nad drugiem, w odległości najmniej dwóch metrów od siebie o takiej sile, żeby naokoło całego widnokręgu były widzialne z odległości najmniej dwóch mil morskich. We dnie winien okręt taki wystawić dwa czarne balony lub znaki sygnałowe o średnicach po sześćdziesiąt centymetrów pionowo jeden nad drugim, w odległości nie mniej jak dwa metry od siebie, w takiem miejscu, z którego najlepiej są widzialne.

b) Okręt, zajęty spuszczaniem lub wydobywaniem liny telegraficznej, winien wystawić w miejscu przeznaczonem dla światła białego w artykule 2 *a)* wzmiankowanego, a jeżeli jest parowcem, zamiast światła białego, trzy światła, pionowo jedno nad drugiem w odległości najmniej dwóch metrów jedno od drugiego. Najwyższe i najniższe z tych świateł powinny być czerwone, a średnie białe, powinny zaś mieć taką siłę świetlną, żeby były widzialne naokoło całego widnokręgu z odległości najmniej dwóch mil morskich. We dnie powinien okręt wystawić trzy znaki sygnałowe najmniej o sześćdziesięciu centymetrach średnicy pionowo jeden nad drugim i w odległości najmniej dwóch metrów od siebie, w miejscu, z którego mogłyby być

najlepiej widzialne; najwyższy zaś i najniższy z tych znaków mają być kuliste, barwy czerwonej, a środkowy romboidalny barwy białej.

c) Okręty, wzmiankowane w tym artykule, jeżeli nie są w ruchu, nie powinny wystawiać świateł bocznych, jeżeli zaś są w ruchu, powinny je wystawiać.

d) Światła i znaki sygnałowe, które wystawiać należy stosownie do niniejszego artykułu, powinny być dla innych okrętów przestrogą, że okręt, który je wystawia, nie jest zdolny do wykonywania obrotów i dlatego nie może się z drogi ustąpić.

Sygnały te nie są sygnałami okrętów znajdujących się w niebezpieczeństwie i wzywających pomocy.

Sygnały na trwogę podane są w artykule 31.

Artykuł 5.

Okręt żaglowy, gdy płynie, i każdy okręt, który jest ciągniony, posiadać winien te same światła, które przepisane są w artykule 2 dla parowca płynącego, z wyjątkiem wzmiankowanych tam białych świateł, których mu nigdy mieć nie wolno.

Artykuł 6.

Gdyby z jakiejkolwiek przyczyny, jak naprzykład na małych okrętach, płynących podczas niepogody, nie można było umieścić trwale świateł bocznych zielonych i czerwonych, światła te należy zapalić i trzymać w pogotowiu do natychmiastowego użycia. W razie zbliżenia się innych lub do innych okrętów światła te dla zapobieżenia zetknięciu się wystawić należy w porę po właściwych stronach, a to w taki sposób, żeby ile możności były dobrze widzialne, żeby jednak po odpowiedniej stronie nie było widzialne światło zielone z lewej strony burty a światło czerwone z prawej strony burty i ile możności nie więcej jak na dwie kreski kompasu za linią loksodromiczną od tyłu.

Ażeby używanie tych świateł przenośnych uczynić bezpieczniejszem i łatwiejszem, latarnie powinny być od zewnątrz powleczone barwą światła, które rzucają, i opatrzone odpowiednieni zasłonami

Artykuł 7.

Parowce mniej jak czterdzieści, tudzież statki wiosłowe lub żaglowe, mniej jak dwadzieścia ton pojemności brutto mające i czółna wiosłowe, w ruchu będące, nie są obowiązane utrzymywać świateł w artykule 2 *a)*, *b)* i *c)* wzmiankowanych, lecz, jeżeli ich nie mają, winny być zaopatrzone w następujące światła:

1. Parowce o mniej jak czterdziestu tonach winny mieć:

a) Na przedniej części statku, albo na lub przed kominem maszynowym, gdzie byłoby najwidoczniejsze, i w wysokości najmniej trzech metrów nad pokładem górnym jasne białe światło, tak urządzone i umieszczone, jak to w artykule 2 *a)* jest przepisane, i o takiej sile świetlnej, żeby było widzialne z odległości najmniej dwóch mil morskich.

b) Zielone i czerwone światła boczne, tak urządzone i umieszczone, jak to w artykule 2 *b)* i *c)* jest przepisane, i o takiej sile świetlnej, żeby były widzialne w odległości najmniej jednej mili morskiej; albo latarnię dwubarwną rzucającą po odpowiedniej stronie zielone i czerwone światło od samego przodu aż do dwóch kresek kompasu za linią loksodromiczną ku tyłowi. Latarnie takie umieszczone być powinny w wysokości nie mniej jak jednego metra pod białem światłem.

2. Małe łodzie parowe, jakie prowadzą z sobą okręty morskie, mogą utrzymywać białe światło w mniejszej wysokości niż na trzy metry nad pokładem, bądź co bądź jednak powyżej latarni w punkcie 1 *b)* wzmiankowanej.

3. Statki wiosłowe lub żaglowe o mniej jak dwudziestu tonach, winny trzymać w pogotowiu do natychmiastowego użycia latarnię z szkłem zielonem po jednej a czerwonem po drugiej stronie, którą w razie zbliżenia się innych lub do innych okrętów, dla zapobieżania zetknięciu się ukazywać należy w porę w taki sposób, żeby światło zielone nie było widzialne z lewej a światło czerwone z prawej strony burty.

4. Czółna wiosłowe, płynące zapomocą wioseł lub żagli, winny trzymać w pogotowiu do natychmiastowego użycia światło białe, które dla zapobieżenia zetknięciu się wystawiać należy co jakiś czas i w porę.

Okręty, w artykule niniejszym wzmiankowane, nie są obowiązane utrzymywać świateł w artykule 4 *a)* i w artykule 11 (ustęp ostatni) przepisanych.

Artykuł 8.

Światła dla statków rotmańskich (pilotów).

Statki rotmańskie, zatrudnione w swojej stacyi służbą rotmańską, nie wystawiają świateł przepisanych dla innych okrętów, lecz utrzymywać powinny na czubie masztu białe światło na całym widnokręgu widzialne i nadto w krótkich odstępach czasu, których długość nie powinna nigdy przenosić 15 minut, ukazywać mają jeden lub kilka ogni migających.

W razie znacznego zbliżenia się innych lub do innych okrętów, winny trzymać na pogotowiu światła boczne, zapalone dla natychmiastowego użycia, i w krótkich odstępach czasu błyskać niemi lub pokazywać je dla oznaczenia kierunku, w którym

żeglują; nie wolno im jednak wystawiać zielonego światła po lewej, a czerwonego po prawej stronie burty.

Łódź rotmańska tego rodzaju, że dla wysadzenia rotmana musi do okrętu przybijać, może pokazywać białe światło zamiast wystawiać je na czubie masztu, a zamiast wzmiankowanych powyżej świateł barwnych może używać latarnię z zielonem szkłem po jednej a czerwonem po drugiej stronie, jak to przepisuje artykuł 7. punkt 3.

Statek rotmański, przeznaczony wyłącznie do służby pilotów rządowych lub takich, którzy posiadają upoważnienie do wykonywania przemysłu rotmańskiego, musi, gdy pełni służbę w swej stacyi a nie stoi na kotwicy, oprócz świateł, przepisanych dla wszystkich łodzi rotmańskich, utrzymywać jeszcze światło czerwone, umieszczone na $2^1/_2$ metra poniżej białego światła na głównym maszcie i widzialne ze wszystkich stron na dwie mile morskie, tudzież barwne światła boczne, przepisane dla statków w ruchu będących.

Jeżeli statek parowy tego rodzaju stoi w swej stacyi na kotwicy, gotowy do służby, w takim razie oprócz świateł, przepisanych dla wszystkich łodzi rotmańskich, musi utrzymywać także wspomniane powyżej światło czerwone, ale nie musi wystawiać barwnych świateł bocznych.

Statki rotmańskie zatrudnione służbą rotmańską nie w swojej stacyi, używać mają takich samych świateł, jak inne okręty o tej samej pojemności.

Artykuł 9.

Światła i sygnały dla łodzi rybackich.

Łodzie rybackie muszą mieć podczas jazdy takie same światła, jakie są przepisane dla innych płynących statków tej samej pojemności, o ile w myśl tego artykułu nie są obowiązane utrzymywać lub wystawiać świateł poniżej wymienionych.

a) Łodzie otwarte — przez co rozumieć należy łodzie, niezaopatrzone pokładem, rozpostartym ponad całą łodzią i chroniącym ją od napływu wody morskiej — muszą, gdy łowią ryby w nocy i zarzuciły w tym celu przyrząd, nie sięgający w kierunku od łodzi na całych 46 metrów w wodę do przejazdu służącą, wystawić światło białe, widzialne ze wszystkich stron dokoła.

Jeżeli przyrząd do łowienia ryb zachodzi w wodę do przejazdu służącą dalej jak na 46 metrów w kierunku poziomym od łodzi, w takim razie oprócz światła wyżej wspomnianego wystawione być ma — gdy łódź rybacka zbliża się do jakiegoś innego statku albo też inny statek do niej — jeszcze drugie białe światło w kierunku zarzuconego przyrządu rybackiego, i to co najmniej o 1 metr niżej jak pierwsze światło i w oddaleniu poziomem od niego najmniej na $1^1/_2$ metra.

b) Statki, łowiące ryby niewodami, z wyjątkiem łodzi otwartych, muszą mieć wystawione dwa białe światła na miejscu, skądby je najlepiej można było widzieć, i to tak długo, dopóki ich siecie są całkowicie albo częściowo zanurzone. Te światła muszą być umieszczone w ten sposób, żeby ich odległość w kierunku pionowym wynosiła najmniej 2 metry a najwięcej $4^1/_2$ metra, a odległość w kierunku poziomym, mierzona w linii spodniej belki statku, najmniej $1^1/_2$ a najwięcej 3 metry. Światło dolne musi być wystawione w kierunku sieci, a oba muszą być widzialne najmniej na 3 mile morskie dokoła.

W morzu Śródziemnem i w wodach przybrzeżnych Japonii i Korei żaglowe statki rybackie, których pojemność brutto nie dochodzi do 20 ton, nie mają obowiązku wystawiania tego z wymienionych powyżej świateł, które ma być umieszczone u spodu, zato jednak, gdy go nie mają, muszą wywieszać w takiej samej pozycyi światło białe, widzialne przynajmniej na jedną milę morską, ilekroć przybliżają się do drugich statków lub też drugie statki do nich.

c) Statki, łowiące ryby linewkami, z wyjątkiem łodzi otwartych, jeżeli zarzuciły linewki lub wyciągają je na pokład (a nie spoczywają ani na kotwicy ani nie uwięzły, jak to opisano poniżej pod *b*), muszą mieć wystawione takie same światła, jak statki, łowiące ryby niewodami (*b*).

Rozwijając linewki w czasie jazdy lub wlokąc je za sobą, powinny stosownie do rodzaju, do którego należą, wystawiać takie światła, jakie są przepisane dla statków parowych, względnie żaglowych podczas jazdy.

W morzu Śródziemnem i w wodach przybrzeżnych Japonii i Korei żaglowe statki rybackie, których pojemność brutto nie dochodzi do 20 ton, nie mają obowiązku wystawiania tego z wymienionych powyżej świateł, które ma być umieszczone u spodu, zato jednak, gdy go nie mają, muszą wywieszać w takiej samej pozycyi (w kierunku linewek) światło białe, widzialne przynajmniej na jedną milę morską, ilekroć przybliżają się do drugich statków lub też drugie statki do nich.

d) Statki łowiące ryby przyrządami, zanurzanymi aż do samego dna, przez co rozumieć należy w ogólności statki, wlokące przyrządy rybackie po dnie morza, muszą mieć:

1. Statki parowe: zamiast światła białego, wzmiankowanego w artykule 2 pod lit. *a)*, trójboczną latarnię tak urządzoną, aby rzucała prosto od przodu na dwie kreski busoli z prawego i lewego boku światło białe, od drugiej do dziewiątej kreski od przodu ku burcie sterowej zielone, a ku burcie przedniej czerwone; nadto

muszą mieć jeszcze drugą latarnię, wiszącą najmniej na 2, a najwięcej na $3^1/_2$ metra pod ową trójbarwną, i rzucającą białe światło, widzialne dokoła.

2. Statki żaglowe: światło białe, widzialne dokoła ze wszystkich boków. Nadto muszą tego rodzaju żaglowce, gdy zbliżają się do drugich statków lub drugie statki do nich, wystawić w porę ogień migający lub pochodnię, i to na takim punkcie, skąd możnaby je najlepiej dojrzeć.

Wszystkie światła, wymienione pod *d*, muszą być widzialne najmniej na 2 mile morskie.

e) Statki, łowiące ryby sieciami, włóczonemi po dnie morza, tudzież sieciami do zagarty wania ostryg służącemi, muszą również utrzymywać i wystawiać światła, przypisane pod *d* dla statków, łowiących ryby przyrządami głęboko zamurzanymi.

f) Ognie migające i światła do roboty wolno statkom rybackim utrzymywać o każdej porze obok świateł przepisanych.

g) Spoczywając na kotwicy, musi każdy statek rybacki, którego długość nie wynosi 46 metrów, utrzymywać światło białe, widzialne przynajmniej na jedną milę morską ze wszystkich boków.

Statki, których długość wynosi 46 metrów albo więcej, winny utrzymywać światło kotwicowe a oprócz tego jeszcze drugie światło według przepisu artykułu 11.

Jeżeli statek, spoczywający na kotwicy, bez względu na wymiar długości, połączony jest z zarzuconym przyrządem do łowienia ryb, musi przy zbliżaniu się drugich statków wystawiać jeszcze jedno białe światło, wiszące przynajmniej na metr pod światłem kotwicowem i oddalone od tegoż w kierunku pionowym przynajmniej na $1^1/_2$ metra, a światło to musi wskazywać, gdzie jest pogrążony wspomniany przyrząd.

h) Statki, stojące na miejscu i nie mogące jechać dalej z tego powodu, że ich przyrządy do łowienia ryb zaczepiły się o skałę lub o coś innego, mają utrzymywać światła, przypisane dla statków na kotwicy. Za dnia muszą zdjąć sygnał dzienny, o którym mowa pod *k*. W czasie mgły, nieprzejrzystości atmosfery, śnieżycy lub gwałtownych zlew muszą dawać sygnały akustyczne, przypisane dla statków na kotwicy (ob. artykuł 15, *d* i ostatni ustęp).

i) W czasie mgły, nieprzejrzystego powietrza, śnieżycy lub gwałtownych zlew muszą statki, które pogrążyły włoki lub zarzuciły linewki albo też łowią ryby przyrządami głęboko zamurzanymi i niewodami jakiegokolwiek rodzaju, o ile mają 20 lub więcej ton pojemności brutto, dawać przynajmniej co minuty sygnał akustyczny, i to parowce gwizdawką parową lub syreną, a żaglowce trąbą. Po każdym takim sygnale należy bić w dzwon.

Statki rybackie, których pojemność brutto nie dochodzi do 20 ton, nie są obowiązane do dawania tych sygnałów; jeżeli jednak ich nie dają, muszą natomiast przynajmniej co minuty dawać inny sygnał akustyczny, któryby odpowiadał swemu celowi.

k) Za dnia muszą statki, łowiące ryby sieciami, linewkami lub przyrządami na dno zapuszczanymi, zrobić każdy przybliżający się statek uważnym na swe zajęcie, wywieszając kosz lub jakiś inny wpadający w oko przedmiot, z miejsca, gdzieby go można było najlepiej widzieć.

Jeżeli statki tego rodzaju spoczywają na kotwicy, zarzuciwszy poprzód swe przybory rybackie w wodę, muszą przy zbliżaniu się drugiego statku wystawić taki sam sygnał z tego boku, od którego przejazd jest wolny.

Statki, które muszą utrzymywać lub wystawiać światła w tym artykule przypisane, nie są obowiązane utrzymywać świateł, przypisanych w punkcie *a* artykułu 4 i w ostatnim ustępie artykułu 11.

Artykuł 10.

Okręt, wyprzedzany przez inny, ukazywać ma temu ostatniemu na tyle białe światło lub ogień migający.

Białe światło, które według niniejszego artykułu ma być ukazywane, może być umieszczone w latarni, lecz w przypadku tym latarnia powinna być tak urządzona i osłonami opatrzona, żeby rzucała światło nieustanne na łuku widnokręgu o dwunastu kreskach kompasu, a to od samego tyłu po sześć kresek kompasu w każdą stronę okrętu, i żeby światło było widzialne z odległości najmniej jednej mili morskiej. Światło takie powinno być umieszczone ile możność i w tej samej wysokości co światło boczne.

Artykuł 11.

Okręt, mający mniej jak czterdzieści sześć metrów długości, gdy stoi na kotwicy, winien mieć z przodu białe światło w miejscu, z którego może być najlepiej widziane, lecz nie wyżej jak na sześć metrów nad kadłubem, a to w latarni tak urządzonej, żeby rzucała jasną, jednostajną, nieustanną światłość naokoło całego widnokręgu, widzialną z odległości najmniej jednej mili morskiej.

Okręt, mający czterdzieści sześć lub więcej metrów długości, gdy stoi na kotwicy, winien mieć

na przedniej części w wysokości nie mniej jak sześciu a nie więcej jak dwunastu metrów nad kadłubem takież samo światło, a na tyle lub blisko tyłu, w wysokości nie mniej jak pięciu metrów poniżej przedniego światła, drugie takie światło.

Za długość okrętu uważa się długość podaną w świadectwie wpisu.

Okręt, który uwiązł na dnie w drodze przejazdu lub w jej pobliżu, winien wystawić światło, a względnie światła wyżej wzmiankowane, tudzież dwa czerwone światła w artykule 4 *a)* przepisane.

Artykuł 12.

Oprócz świateł, jakich przepisy niniejsze wymagają, każdy okręt może dla zwrócenia na siebie uwagi, jeśli to jest potrzebne, pokazywać ogień migający, lub dać jakiś sygnał piorunujący, lecz w taki sposób, żeby nie mógł być wzięty za sygnał na trwogę.

Artykuł 13.

Żaden w przepisów niniejszych niema naruszać skuteczności przepisów szczególnych wydanych przez którykolwiek rząd co do dalszych świateł ustawniczych lub sygnałowych dla dwóch lub więcej okrętów wojennych lub dla okrętów płynących pod konwojem, albo ograniczać ukazywanie sygnałów rozpoznawczych, zaprowadzonych przez właścicieli okrętów i zatwierdzonych przez ich rządy, należycie wpisanych i ogłoszonych.

Artykuł 14.

Parowiec, płynący tylko za pomocą żagli, którego komin maszyny stoi, winien mieć we dnie z przodu czarny balon lub znak sygnałowy o średnicy sześćdziesiąt centimetrów wynoszącej, a to w tem miejscu, z którego może być najlepiej widziany.

Sygnały akustyczne podczas gęstej atmosfery.

Artykuł 15.

Wszystkie sygnały, przepisane w artykule niniejszym dla okrętów w ruchu będących, powinny być dawane:

1. Przez „parowce“ świstawką parową lub syreną.

2. Przez „okręty parowe i statki ciągnione“ trąbą do mgły.

Wyrażenie „ton przeciągły“, w artykule niniejszym używane, oznacza ton trwający cztery aż do sześciu sekund.

Parowiec powinien być opatrzony silną świstawką parową lub syreną, wydającą głos za pomocą pary lub innego środka i tak ustawioną, żeby żadna zawada nie tamowała jej głosu; nadto opatrzony być ma dobrą trąbą do mgły za pomocą środków mechanicznych działającą, a oprócz tego donośnym dzwonem.

(We wszystkich tych przypadkach, w których przepisy niniejsze nakazują używanie dzwonu, może tenże na pokładzie okrętów tureckich być zastąpiony bębnem, lub też gongiem, gdzie narzędzia takie są używane na pokładzie małych okrętów morskich.)

Okręt żaglowy, którego pojemność brutto wynosi dwadzieścia ton i więcej, powinien być opatrzony podobną trąbą do mgły i podobnym dzwonem.

Podczas mgły, nieczystej atmosfery, jakoteż gdy śnieg lub deszcz gwałtownie pada, czyto we dnie czy w nocy, używać należy sygnałów w artykule niniejszym opisanych w następujący sposób:

a) Parowiec w ruchu będący winien w odstępach nie dłużej jak dwie minuty trwających wydawać ton przeciągły.

b) Parowiec w drodze będący, który jednak zastanowił maszynę i nie płynie, winien w odstępach nie dłużej jak dwie minuty trwających wydawać po dwa tony przeciągłe z przerwami, około jednę sekundę trwającemi.

c) Okręg żaglowy w ruchu będący winien w odstępach nie więcej jak jednę minutę trwających, wydawać jeden ton, jeżeli żegluje prawą stroną; dwa tony jeden po drugim, jeżeli żegluje lewą stroną, a trzy tony, jeżeli żegluje z wiatrem od linii loksodromicznej do tyłu.

d) Okręt, stojący na kotwicy, winien w odstępach nie dłużej jak jednę minutę trwających dzwonić szybko mniej więcej przez pięć sekund.

e) Okręt, ciągnący drugi statek, tudzież okręt, który spuszcza lub wydobywa linę telegraficzną, jakoteż okręt w ruchu będący, który nie może ustąpić się z drogi innemu okrętowi, ponieważ jest niezdolny do wykonywania obrotów lub do wykonywania ich tak, jak tego przepisy niniejsze wymagają, winien zamiast sygnałów w punktach *a)* i *c)* niniejszego artykułu przepisanych wydawać, w odstępach nie więcej jak dwie minuty trwających, trzy tony jeden po drugim, a mianowicie ton przeciągły i zaraz po nim dwa krótkie tony. Okręt ciągniony może dać ten sygnał, lecz nie może dawać żadnego innego sygnału.

Statki żaglowe i czółna o mniej niż dwudziestu tonach pojemności, nie są obowiązane dawać powyższych sygnałów, lecz jeżeli ich nie dają, winny dawać jakiś inny skuteczny sygnał głosowy, w odstępach nie dłużej jak jedną minutę trwających.

Zmniejszenie chyżości okrętów podczas nieprzenikliwej atmosfery.

Artykuł 16.

Podczas mgły, niepogody, gdy śnieg lub deszcz pada, każdy okręt płynąć powinien z umiarkowaną chyżością i powinien uwzględniać troskliwie zachodzące stosunki i okoliczności.

Parowiec, któremu się zdaje, że ze strony od loksodromu aż do przodu słyszy sygnał na mgłę okrętu, którego pozycya jest niepewna, winien o ile okoliczności przypadku pozwalają, maszynę swoją zatrzymać i płynąć ostrożnie, dopóki niebezpieczeństwo zetknięcia się nie minie.

Prawidła sterowania i żeglowania.

Wstęp.

Niebezpieczeństwo zetknięcia się można, o ile okoliczności dozwalają, stwierdzić przez stanne obserwowanie kierunku kompasowego zbliżającego się okrętu. Jeżeli kierunek zmienia się nieznacznie, uznać należy, że niebezpieczeństwo takie zagraża.

Artykuł 17.

Gdy dwa okręty żaglowe zbliżają się do siebie tak, że w skutek tego powstaje niebezpieczeństwo zetknięcia się, jeden drugiemu ustępować powinien w następujący sposób:

a) Okręt mający wiatr z boku od tyłu, ustępować powinien okrętowi, żeglującemu tuż na wietrze.

b) Okręt żeglujący czołem lewej burty tuż na wietrze, ustępować powinien okrętowi żeglującemu czołem prawej burty tuż na wietrze.

c) Gdy oba okręty mają wiatr z boku od tyłu, ale nie z tej samej strony, okręt mający wiatr z lewej strony, ustąpić powinien drugiemu.

d) Gdy oba okręty mają wiatr z boku od tyłu, ale z tej samej strony, okręt płynący od strony wiatru ustąpić powinien temu, który płynie w stronę odwróconą od wiatru.

e) Okręt płynący pod wiatr, powinien ustąpić drugiemu.

Artykuł 18.

Gdy dwa parowce płyną naprzeciw sobie z stron wprost lub prawie wprost przeciwnych, i zagraża im niebezpieczeństwo zetknięcia się, każdy z tych dwóch parowców zmienić powinien kierunek w stronę burty prawej, aby mogły wyminąć się lewemi stronami burty.

Artykuł ten stosuje się tylko w tych przypadkach, gdy okręty spotykają się ze stron wprost lub prawie wprost przeciwnych, tak, że powstaje niebezpieczeństwo zetknięcia się, ale nie wtedy, gdy dwa okręty mogą swobodnie przepłynąć około siebie, jeżeli nie zmienią kierunku.

Jedynymi przypadkami, do których się ten artykuł odnosi, są te, w których każdy z dwóch okrętów płynie ku drugiemu wprost lub prawie wprost, innemi słowy te przypadki, w których we dnie każdy z dwóch okrętów widzi maszty drugiego w tej samej lub prawie w tej samej linii ze swymi; w nocy zaś te przypadki, w których każdy z dwóch okrętów takie zajmuje stanowisko, że widzi obadwa boczne światła drugiego okrętu.

Artykuł ten nie stosuje się we dnie do takich przypadków, w których okręt widzi drugi przed przegubem w takiej pozycyi, że ten ostatni przecina jego kierunek; a w nocy do takich przypadków, w których światło czerwone jednego okrętu ukazuje się naprzeciwko światła czerwonego drugiego okrętu, albo światło zielone jednego okrętu, naprzeciwko światła zielonego drugiego okrętu, albo, gdy z przodu ukazuje się światło czerwone a zielonego nie widać, lub widać zielone a nie widać czerwonego, albo gdy obadwa światła zielone i czerwone pokazują się w innym kierunku, nie z przodu.

Artykuł 19.

Gdy biegi dwóch parowców przecinają się tak, że stąd powstaje niebezpieczeństwo zetknięcia się, ten parowiec ustąpić powinien drugiemu, który go ma po prawej stronie swojej własnej burty.

Artykuł 20.

Gdy parowiec i okręt żaglowy płyną w takich kierunkach, że stąd powstaje niebezpieczeństwo zetknięcia się, parowiec powinien ustąpić okrętowi żaglowemu.

Artykuł 21.

Gdy według jednego z niniejszych prawideł jeden z dwóch okrętów ma drugiemu ustąpić, ten drugi winien zatrzymać kierunek swego biegu i swoją chyżość.

[Jeżeli w skutek zgęszczonego stanu atmosfery lub innych przyczyn okręt taki zbliży się do drugiego tak blisko, że zetknięcia się nie można uniknąć przez sam obrót okrętu do ustąpienia obowiązanego, w takim razie pierwszy okręt obowiązany jest wykonać także obrót, jaki będzie najodpowiedniejszy, żeby zetknięciu się zapobiedz. (Obacz artykuły 27 i 29)].

Artykuł 22.

Każdy okręt, który według przepisów niniejszych obowiązany jest ustąpić drugiemu okrętowi, winien, o ile okoliczności przypadku pozwalają, unikać przecinania biegu drugiego okrętu przed jego przednim przegubem.

Artykuł 23.

Każdy parowiec, który według niniejszych przepisów obowiązany jest ustąpić z drogi innemu okrętowi, winien za zbliżeniem się do niego, jeśli potrzeba, zmniejszyć chyżość lub zastanowić maszynę albo się cofać.

Artykuł 24.

Bez względu na którekolwiek postanowienie w niniejszych przepisach zawarte, każdy okręt, prześcigający inny okręt, winien prześciganemu ustąpić z drogi.

Każdy okręt, zbliżający się do innego okrętu ze strony, leżącej o więcej niż dwie kreski kompasu za linią loksodromiczną tego ostatniego, — to jest zbliżający się do okrętu, który zamierza prześcignąć z takiej pozycyi, że w nocy nie może widzieć żadnego z dwóch świateł bocznych tego ostatniego okrętu, — uważać należy za prześcigający. Żadna późniejsza zmiana kierunków obu okrętów nie może okrętu prześcigającego uczynić przecinającym bieg w duchu niniejszych przepisów lub uwolnić okręt prześcigający od obowiązku ustąpienia z drogi prześciganemu okrętowi, dopóki ostatecznie nie przepłynie i nie stanie się wolnym.

Ponieważ we dnie okręt prześcigający nie zawsze może z pewnością wiedzieć, czy względem drugiego okrętu znajduje się więcej ku przodowi, czy więcej ku tyłowi wzmiankowanego kierunku, przeto w przypadkach wątpliwych winien uważać się za okręt prześcigający i ustępować z drogi.

Artykuł 25.

Każdy parowiec, płynący w wązkiem miejscu (w kanałach), trzymać się powinien, jeżeli to jest bezpieczne i możebne tej strony nurtu, lub środka kanału, która dla patrzącego z okrętu leży po prawej stronie burty.

Artykuł 26.

Okręty żaglowe w ruchu będące winny ustępować z drogi statkom żaglowym lub czółnom, łowiącym ryby sieciami lub linewkami. Postanowienie to nie uprawnia bynajmniej statków lub czółen trudniących się rybołostwem do zastawiania drogi wodnej, używanej przez inne okręty, nie będące statkami i czółnami rybackiemi.

Artykuł 27.

Przy przestrzeganiu i tłumaczeniu prawideł powyższych, trzeba mieć należyty wzgląd na wszelkie niebezpieczeństwa żeglugi i zetknięcia się, tudzież na szczególne okoliczności, które mogą wymagać odstąpienia od powyższych prawideł dla uniknięcia bezpośredniego niebezpieczeństwa.

Sygnały akustyczne dla okrętów, widzących się nawzajem.

Artykuł 28.

Wyrazy: „ton krótki“ w artykule niniejszym używane, oznaczają ton trwający mniej więcej jednę sekundę.

Gdy okręty widzą się nawzajem, parowiec w ruchu będący, który według przepisów tutaj podanych ma prawo lub jest obowiązany przybrać inny kierunek, winien następującymi sygnałami, danymi świstawką parową lub syreną oznajmić tę zmianę kierunku:

Ton krótki znaczy: „Zmieniam kierunek w stronę burty prawej.“

Dwa krótkie tony znaczą: „Zmieniam kierunek w stronę burty lewej.“

Trzy krótkie tony znaczą: „Moja maszyna cofa okręt całą siłą.“

Obowiązek zachowywania odpowiednich ostrożności.

Artykuł 29.

Żaden z powyższych przepisów nie uwalnia okrętu, jego właściciela, dowódcy lub załogi od skutków opieszałości w wystawianiu świateł i używaniu sygnałów, ani od skutków zaniedbania jakiegokolwiek środka bezpieczeństwa, które pospolita praktyka żeglarska lub szczególne okoliczności przypadku nakazują.

Zastrzeżenie co do przepisów, wydanych dla portów i dla żeglugi na wodach śródkrajowych.

Artykuł 30.

Żaden z przepisów niniejszych nie może naruszać skuteczności takich przepisów szczególnych,

które władza miejscowa wyda w należytej formie dla żeglugi w jakimkolwiek porcie, na jakiejkolwiek rzece lub wodach śródziemnych.

Sygnały na trwogę.

Artykuł 31.

Gdy okręt czegoś potrzebuje i od innych okrętów albo z brzegu żąda pomocy, powinien dawać lub pokazywać następujące sygnały bądź razem, bądź po jednemu, a mianowicie:

We dnie:

1. Strzały działowe lub inne sygnały piorunujące w odstępach mniej więcej jedno-minutowych.

2. Sygnał na trwogę N. C. księgi sygnałów międzynarodowych.

3. Sygnał na dal, to jest chorągiew czworograniastą, mającą u góry lub u dołu balon, lub coś podobnego do balonu.

4. Ciągłe wydawanie głosu zapomocą jakiegoś przyrządu sygnałowego do mgły.

W nocy:

1. Strzały działowe lub inne sygnały piorunujące w odstępach mniej więcej jedno-minutowych.

2. Płomień na okręcie (np. płonącą beczkę smoły lub oleju itp.).

3. Race i kule świetlne puszczające z siebie gwiazdy jakiejkolwiek barwy i jakiegokolwiek rodzaju, rzucane po jednej w krótkich odstępach.

4. Ciągłe wydawanie głosu za pomocą jakiego przyrządu sygnałowego do mgły.

Postanowienia wykonawcze.

Artykuł 32.

Na każdym okręcie, mającym przeszło pięć ton pojemności brutto, powinien się znajdować egzemplarz niniejszego rozporządzenia, który należy pokazywać na żądanie urzędu żeglarskiego (urzędu portowego lub konsularnego.

Artykuł 33.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia, o ileby dotyczące czyny nie podlegały ustawie karnej powszechnej, karane będą grzywnami aż do 200 koron lub aresztem od sześciu godzin aż do dni 14.

Artykuł 34.

W postępowaniu karnem stosują się w ogólności te postanowienia, które w ogóle obowiązują pod względem karania za wykroczenia policyjne morskie.

Dla spraw rozporządzeniem niniejszem objętych urzędy żeglarskie (urzędy portowe, urzędy konsularne) są I., Władza morska II., a Ministerstwo handlu najwyższą instancyą.

Jeżeli II. instancya zatwierdzi orzeczenie I. instancyi, chociażby ze złagodzeniem wymiaru kary, dalsze odwołanie się jest niedopuszczalne.

Wpływające grzywny oddaje się do funduszu na wsparcia dla marynarzy.

Artykuł 35.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. maja 1906.

Począwszy od tego dnia, traci moc swają rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 17. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 95, wraz z załączką.

Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 11. kwietnia 1906.

Treść: № 81. Rozporządzenie, którem ustanawia się pory dnia do zakładania protestów wekslowych w c. k. głównem i stołecznem mieście Wiedniu, w królewskich stolicach Pradze i Lwowie, tudzież w bezpośrednio podległem mieście Tryjeście.

81.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości za porozumieniem z Ministerstwem handlu z dnia 4. kwietnia 1906,

którem ustanawia się pory dnia do zakładania protestów wekslowych w c. k. głównem i stołecznem mieście Wiedniu, w królewskich stolicach Pradze i Lwowie, tudzież w bezpośrednio podległem mieście Tryjeście.

Na zasadzie artykułu 1. ustawy z dnia 9. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 60, tyczącej się ustanowienia pór dnia do zakładania protestów wekslowych, postanawia się za porozumieniem z Ministerstwem handlu, że pory dnia, wyznaczone do zakładania protestów wekslowych z powodu niezapłaty w dwa dnie powszednie, po dniu płatności następujące, mają mieć ważność także co do zakładania protestów wekslowych innego rodzaju, a mianowicie:

a) w c. k. głównem i stołecznem mieście Wiedniu, stosownie do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 31. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1906, w dzielnicach I do IX od dziewiątej rano do szóstej wieczór, a w dzielnicach X do XX, oraz w dzielnicy XXI (t. j. Floridsdorfie) od dziewiątej rano do siódmej wieczór;

b) w królewskiej stolicy Pradze, stosownie do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. lipca 1853, Dz. u. p. Nr. 153, od dziewiątej rano do piątej popołudniu;

c) w bezpośrednio podległem mieście Tryjeście, stosownie do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28. marca 1854, Dz. u. p. 69, od dziewiątej rano do dwunastej w południe i od czwartej popołudniu do siódmej wieczorem;

d) w królewskiej stolicy Lwowie, na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22. maja 1857, Dz. u. p. Nr. 100, od dziewiątej rano do pierwszej w południe i od trzeciej do piątej popołudniu.

W innych porach dnia można protesty wekslowe zakładać tylko za zezwoleniem tej osoby, której zachowanie się ma być w proteście zadokumentowane; że takie zezwolenie udzielone zostało, o tem trzeba w proteście uczynić wzmiankę.

To rozporządzenie zacznie obowiązywać trzeciego dnia po ogłoszeniu, nie licząc dnia samego ogłoszenia.

Klein wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 14. kwietnia 1906.

Treść: (№ 82 i 83.) 82. Rozporządzenie, dotyczące zmiany postanowień co do wolnego od podatku nabywania oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu. — 83. Rozporządzenie, tyczące się mieszaniny syropu burakowego (trzcinowego) z syropem skrobiowym.

82.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. kwietnia 1906,

dotyczące zmiany postanowień co do wolnego od podatku nabywania oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu.

Za porozumieniem z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu zmienia się częściowo dodatek do §§ów 1go i 11go postanowień wykonawczych do ustawy o opodatkowaniu oleju skalnego z dnia 9. lipca 1903. Dz. u. p. Nr. 143. i zarządza się, co następuje:

Do punktu 1go dodatku.

Postanowienie, według którego osoby, zasądzone prawomocnie za przemytnictwo, za ciężkie defraudacyjne przekroczenie przepisów o opodatkowaniu oleju skalnego lub za oszustwo, dalej osoby, które w postępowaniu konkursowem, otworzonem do ich majątku, nie zostały uwolnione od zarzuconego im czynu karygodnego, nie mogą otrzymać pozwolenia do wolnego od podatku nabywania benzyny w celach w punkcie 1 oznaczonych, ma zastosowanie tylko na okres trzech lat, licząc od dnia odbycia kary na wolności, względnie zapłacenia kary pieniężnej.

Ministerstwo skarbu zastrzega sobie prawo skrócenia powyższego okresu w przypadkach na uwzględnienie zasługujących.

Pozwolenie do wolnego od podatku nabywania benzyny udzielane będzie z ograniczeniem do pewnej ilości rocznej na czas nieoznaczony, jednak zawsze z zastrzeżeniem odwołania w dowolnej chwili.

Sprawdzony przy obliczaniu zapas benzyny, nabytej wolno od podatku (punkt 6 dodatku), porachować należy do tej ilości, na jaką ma być udzielone pozwolenie w roku przyszłym. W razie odjęcia lub odwołania pozwolenia uiszczony być ma za ten zapas podatek spożywczy w kwocie, jaka nań wypadnie.

Do punktu 2go i 4go dodatku.

Strony, które posiadają pozwolenie do wolnego od podatku nabywania benzyny albo otrzymają je na przyszłość, nie są obowiązane do składania zabezpieczenia (punkt 2, lit. *d*. i punkt 4 dodatku), jeżeli pozwolenie nie opiewa na większą ilość roczną benzyny jak na 100 cetnarów metrycznych. Zabezpieczenia już złożone oddane będą stronom po pokryciu pretensyi, któreby Skarb w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia z tytułu podatku od oleju skalnego prawomocnie posiadał.

Do punktu 3go dodatku.

Osobom, które trudnią się handlem oleju skalnego, można udzielić pozwolenia do wolnego od podatku nabywania benzyny do utrzymywania w ruchu motorów, to jest benzyny zabarwionej, w takim razie, jeżeli benzyna wolna od podatku złożona i używana będzie w lokalach, oddzielonych zupełnie od lokali, w których odbywa się sprzedaż oleju skalnego. W jaki sposób uskutecznić należy to oddzielenie, oznaczyć ma w każdym przypadku władza skarbowa pierwszej instancyi, do której należy udzielanie pozwolenia do wolnego od podatku nabywania benzyny.

Do punktu 5go dodatku.

Co do nabywania wolnej od podatku benzyny do utrzymywania w ruchu motorów, to znaczy benzyny zabarwionej, obowiązywać będą na przyszłość następujące postanowienia:

Strony, posiadające prawo do sprowadzania takiej benzyny, winny przy każdem zamówieniu doręczyć temu przedsiębiorstwu, z którego benzyna ma wyjść wolno od podatku, kartę zamówienia w dwóch egzemplarzach, na której muszą być wymienione szczegóły pozwolenia, ilość zamówionej benzyny w kilogramach, tudzież adres i podpis strony do poboru uprawnionej.

O wyniesieniu albo wywiezieniu wolnej od podatku benzyny z rafineryi oleju skalnego uwiadomić należy funkcyonaryuszy, którym poruczony jest nadzór nad rafineryą, zapomocą pisemnego zgłoszenia, sporządzonego w dwóch egzemplarzach według formularza IX przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu oleju skalnego, i dołączyć doń kartę zamówienia.

Zresztą w tym przypadku stosowane być mają sposobem analogicznym postanowienia §u 11go rozdziału I. l. 1 i 2, i rozdziału II, A, l. 3, przytoczonych przepisów wykonawczych z tem ograniczeniem, że przekazanie posyłki do organu skarbowego, któremu poruczono nadzór nad stroną do poboru uprawnioną, a tem samem i umieszczenie urzędowego zamknięcia i wyznaczenie terminu dostawy miejsca mieć nie będzie. Czwartą stronę zgłoszenia należy przekreślić.

Tem postanowieniem nie narusza się zobowiązania przedsiębiorcy rafineryi oleju skalnego do opłacenia podatku spożywczego za wynikły w czasie przewozu niedobór, przewyższający dozwolony ubytek.

Unikat zgłoszenia dołączyć należy do rejestru zgłoszeń, podczas gdy duplikat towarzyszyć ma posyłce.

Strony, posiadające prawo do nabywania wolnej od podatku benzyny, są obowiązane przekonać się natychmiast po nadejściu każdej posyłki albo osobiście albo przez zastępcę, którego należy wskazać organowi nadzorczemu, czy posyłka znajduje się w należytym stanie; takie samo zobowiązanie mają strony także co do sprawdzenia tożsamości danej posyłki z posyłką, oznaczoną w tym egzemplarzu zgłoszenia, który otrzymuje strona, tudzież co do wyrywkowego przynajmniej zbadania wagi surowej (brutto) poszczególnych zbiorników.

Wynik tego sprawdzenia uwidocznić należy w rejestrze poboru i użycia benzyny (formularz *A*, względnie *C* dodatku), do którego dołączyć należy ten egzemplarz zgłoszenia, który posyłce towarzyszył.

Gdyby zauważano różnice wagi, przekraczające dozwolony ubytek, lub gdyby zachodziła wątpliwość co do tożsamości posyłki, należy o tem zrobić w tej chwili piśmienne doniesienie do właściwego organu nadzorczego w celu wdrożenia dalszych dochodzeń.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. maja 1906.

Kosel wlr.

83.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 12. kwietnia 1906,

tyczące się mieszaniny syropu burakowego (trzcinowego) z syropem skrobiowym.

Na zasadzie §u 7go ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897, dotyczącej obrotu środkami żywności i niektórymi przedmiotami codziennego użytku, zabrania się sprzedawać i utrzymywać na sprzedaż sposobem przemysłowym mieszaniny syropu burakowego (trzcinowego) lub syropu z cukru inwertowego z roztworem cukru skrobiowego, względnie syropem skrobiowym, pod innym warunkiem, jak tylko wtedy, gdy mają wyraźne oznaczenie: „zmieszany z cukrem skrobiowym, względnie z syropem skrobiowym.“

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Bylandt wlr. **Kosel** wlr.
Buquoy wlr. **Klein** wlr.
Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. kwietnia 1906.

Treść: (№ 84 i 85). 84. Ustawa o czeku. — 85. Rozporządzenie, którem ustala się dla nowo ustanowionych dekanatów skałackiego i podhajeckiego w rzymsko-katolickiej archidyecezyi lwowskiej kwotę, którą uznawać się będzie jako pozycyę wydatków na prowadzenie urzędu dekanalnego w przedkładać się mających po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, zeznaniach miejscowych dochodów, podawanych przez duszpasterzy uprawnionych do pobierania uzupełnienia kongruy.

84.

Ustawa z dnia 3. kwietnia 1906

o czeku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Po myśli ustawy tej czeki przekazywać można na:

1. c. k. pocztową kasę oszczędności, banki publiczne i inne zakłady na mocy statutów uprawnione do odbioru pieniędzy na cudzy rachunek;

2. wszystkie inne w sądzie handlowym zarejestrowane firmy, które w sposób zarobkowy czynności bankierskie uprawiają.

§ 2.

Istotnymi wymogami czeku są:

1. oznaczenie jako czek, podane w tekście samego dokumentu;

2. podpis wystawcy zawierający jego imię i nazwisko lub firmę;

3. miejscowość, dzień, miesiąc i rok wystawienia;

4. oznaczenie osoby lub firmy, która ma wypłatę uskutecznić (przekazany);

5. wezwanie wystawcy, wystosowane do przekazanego, by z jego należności (dobra) wypłacił oznaczoną kwotę pieniężną; w wezwaniu nie wolno robić wypłaty zawisłą ani od wzajemnego świadczenia ze strony odbiorcy wypłaty, ani też od innego jakiego warunku.

Pismo, któremu brak jednego z tych wymogów lub w którem wezwanie do wypłaty wystosowane jest do osoby lub firmy, na którą nie można przekazać czeku (§ 1), tudzież indosy, na takiem piśmie umieszczone, nie uzasadniają żadnego zobowiązania po myśli tej ustawy. Czy i jakie inne następstwa prawne pismo takie za sobą pociąga, osądza się po myśli odrębnych postanowień prawa cywilnego i handlowego.

§ 3.

Czek opiewać może na nazwisko osoby lub firmy, na zlecenie tejże lub na posiadacza (okaziciela).

Wystawca może sam siebie oznaczyć jako odbiorcę wypłaty (remittenta).

Czek, w którym do nazwiska lub firmy odbiorcy wypłaty dodane są słowa „albo posiadaczowi (okazicielowi)“ jak i czek, który nie zawiera żadnej wskazówki co do tego, komu ma być wypłacony, należy wypłacić posiadaczowi (okazicielowi).

§ 4.

Jako miejsce wypłaty oznaczać można w czeku tylko miejscowość, w której przekazany ma zakład handlowy (filię, zakład poboczny) albo w której znajduje się biuro obrachunkowe, w którem przekazany jest zastąpiony.

Miejsce wypłaty i miejsce wystawienia mogą być różne.

Jeżeli miejsce wypłaty nie jest oznaczone lub jeżeli jest wprawdzie podane, ale nie odpowiada wymogom ustępu 1, uważa się czek za płatny w tej miejscowości, w której zakład, na który czek jest wystawiony, ma swoją siedzibę lub też osoba, względnie firma przekazana ma swój główny zakład.

§ 5.

Czek jest płatny za okazaniem, chociażby zawierał inne postanowienie pod względem terminu zapadłości lub też żadnego postanowienia pod tym względem nie zawierał.

§ 6.

Czek opiewający na zlecenie, można zapomocą indosu (żyra) przenosić; umowa przeciwna nie ma mocy obowiązującej.

Indos umieszczony na innym czeku nie ma prawnego skutku.

Wskutek indosu przechodzą wszystkie prawa wypływające z czeku na indosataryusza, zwłaszcza zaś także prawo dalszego indosowania czeku.

Indos na przekazanego uważa się za pokwitowanie; indos przekazanego jest nieważny.

§ 7.

Przepisy ogólnego regulaminu wekslowego (patent cesarski z dnia 25. stycznia 1850, Dz. u. p. Nr. 51), tyczące się formy indosu, zakazu dalszego puszczania w obieg, legitymacyi posiadacza weksla indosowanego, dalej badania tej legitymacyi jakoteż obowiązku legitymowanego posiadacza do wydania papieru (artykuł 11 do 13, 15, 36 i 74) znajdą analogiczne zastosowanie do czeku z tem jednak ograniczeniem, że indos umieszczony na odpisie czeku na zlecenie, nie ma żadnego skutku prawnego.

§ 8.

Przyjęcie (akceptowanie) nie ma miejsca przy czeku. Umieszczoną na czeku uwagę, tyczącą się jego przyjęcia, uważa się za nieistniejącą.

§ 9.

Czek płatny w miejscu wystawienia należy przedłożyć przekazanemu do zapłaty w przeciągu dni pięciu, czek zaś płatny w innem miejscu w kraju położonem — z zastrzeżeniem postanowienia ustępu 2 — w przeciągu dni ośmiu po wystawieniu.

Czek wystawiony w Istryi, Dalmacyi lub na której z wysp Pobrzeża, na miejsce poza obrębem tego obszaru położone, albo wystawiony z takiego miejsca na miejsce zapłaty położone w Istryi, Dalmacyi albo też na jednej z wysp Pobrzeża, należy w przeciągu dni pięciu po wystawieniu wysłać do miejsca zapłaty a w przeciągu dni pięciu po nadejściu tamże, przekazanemu do zapłaty przedłożyć. To samo dotyczy czeków, wystawionych poza obrębem obszaru ważności tej ustawy dla jakiegoś miejsca w kraju.

Dla przedstawienia (prezentowania) czeków opiewających na nazwisko, wystawionych na pocztową kasę oszczędności, mogą być w postanowieniach regulaminowych pocztowej kasy oszczędności inne terminy ustalone. Terminy te jednak w żadnym przypadku nie mogą przekraczać terminu dni czternastu po wystawieniu.

Dzień nadejścia czeku do miejsca zapłaty wykazać można zapomocą poświadczenia pocztowego.

Przy obliczaniu terminu prezentacyjnego nie liczy się tak dnia wystawienia, jak i dnia nadejścia, jakoteż niedziel i ogólnych dni świątecznych.

Przy czekach płatnych w miejscu położonem poza obrębem obszaru ważności tej ustawy, rozstrzyga o terminie prezentacyjnym prawo tamże pod względem przedstawiania czeków obowiązujące. W braku takich postanowień znajdzie zastosowanie przepis tej ustawy.

Jak długo czek wyraźnie nie został cofnięty (§ 13), upływ terminu prezentacyjnego nie stoi na przeszkodzie zapłacie czeku przez przekazanego.

§ 10.

Oddanie czeku w biurze obrachunkowem, gdzie przekazany jest zastąpionym, uważa się za przedstawienie do zapłaty.

Które biura po myśli tej ustawy uważać należy za biura obrachunkowe, postanowi się drogą rozporządzenia.

§ 11.

Przekazany wypłacać ma tylko za wydaniem czeku. Czeki opiewające nie na posiadacza (okaziciela), muszą być na żądanie przekazanego przy zapłacie pokwitowane.

Posiadacz czeku nie jest obowiązany do przyjmowania częściowych zapłat. Jeżeli zaś część taką przyjął, należy ją na czeku odpisać a przekazanemu kwit wystawić.

§ 12.

Wypłaty czeku, pomimo, że wystawca ma u przekazanego należność, ma ten ostatni odmówić, gdy mu wiadomo, że do majątku wystawcy otwarty został konkurs.

Natomiast nie wolno odmawiać zapłaty czeku z powodu śmierci dostawcy lub też z tego powodu, że po wystawieniu czeku zaszła prawna niezdolność jego do samoistnego zawiadywania majątkiem.

§ 13.

Odwołanie czeku przez wystawcę obowiązuje przekazanego tylko:

1. jeżeli czek opiewający na nazwisko lub na zlecenie, który wystawca przesłał przekazanemu bezpośrednio w tym celu, by ten ostatni kwotę za czek wydał oznaczonemu odbiorcy, wyraźnie zostanie odwołany, zanim przekazany to zlecenie wypełnił;

2. jeżeli wyraźne odwołanie nastąpi albo po niedotrzymaniu terminu prezentacyi albo też na wypadek, gdyby czek w przeciągu terminu prezentacyjnego nie miał być przedłożonym do zapłaty. W ostatnim przypadku obowiązywać będzie przekazanego odwołanie dopiero po upływie terminu prezentacyjnego.

Przekazany, wobec którego czek został ze skutkiem prawnym odwołany, nie może go wykupić.

§ 14.

O ile postanowienia ustawowe nie uwalniają przekazanego od obowiązku wykupienia czeku, odpowiada tenże wobec wystawcy, stosownie do istniejącej między nimi umowy, za wykupienie czeku.

§ 15.

Wobec posiadacza czeku odpowiadają za zapłatę kwoty czekowej jedynie wystawca i indosanci (zobowiązanie regresowe). Jeżeli jednak indosant dodał do indosu uwagę „bez gwarancyi“, „bez zobowiązania“ lub inne jakie równoznaczne zastrzeżenie, w takim razie jest wolny od zobowiązania wypływającego z jego indosu.

Tak jak wystawca i indosanci, odpowiada także ten, kto jako ręczyciel *(per aval)* podpisał razem czek lub indos.

§ 16.

Do wykonywania prawa regresu na wystawcy i indosantach, potrzeba:

1. by czek został przedstawiony do zapłaty w terminach podanych w §ie 9 i

2. by tak przedstawienie to jak i nieotrzymanie zapłaty udowodnione były przez spisanie na to protestu albo też przez umieszczoną na czeku i podpisaną przez przekazanego deklaracyę, w której podaną jest data przedstawienia.

Za równoznaczne z deklaracyą tą uważa się potwierdzenie przez biuro obrachunkowe, że czek został oddany i nie wykupiony przed upływem terminu prezentacyjnego.

Jeżeli nie cały czek został wykupiony, należy w deklaracyach tych lub w proteście wymienić w szczególności także częściową, przez przekazanego uiszczoną kwotę.

Zaprotestowanie lub wydanie oznaczonego w poprzedzających ustępach tego paragrafu potwierdzenia przedstawienia lub oddania, nastąpić musi najpóźniej pierwszego dnia powszedniego po przedstawieniu.

§ 17.

Przepisy ogólnego regulaminu wekslowego (patent cesarski z dnia 25. stycznia 1850. Dz. u. p. Nr. 51), tyczące się uwiadamiania poprzedników i ich prawa do wykupienia, dochodzenia prawa regresu, jakoteż treści i zakresu pretensyi regresowych, następnie dokumentów, które mają być wydane płacącemu, na mocy prawa regresu zobowiązanemu i uprawnienia do wykreślenia indosów (artykuł 45 do 52, 54, 55 i 81, ustęp 2 i 3) znajdą analogiczne zastosowanie do czeku.

§ 18.

Przedawnienie prawa poszukiwania zwrotnego (regresu) wobec wystawcy i innych poprzedników następuje, jeżeli czek płatny jest w Europie, w przeciągu miesięcy trzech, w innym przypadku, w przeciągu miesięcy sześciu.

Przedawnienie wobec posiadacza czeku rozpoczyna się z dniem, w którym podniesiony został protest lub w którym wydane zostało jedno z oznaczonych w §ie 16 potwierdzeń przedstawienia lub oddania, wobec indosanta zaś, jeżeli przed doręczeniem skargi zapłacił, z dniem zapłaty, we wszystkich innych przypadkach z dniem doręczenia skargi.

§ 19.

Posiadacz czeku może, o ile się inaczej nie umówiono, po nabyciu prawa regresu z powodu pretensyi, dla której zaspokojenia, czek został wystawiony lub w obieg puszczony, podług wyboru albo wykonać prawo regresu, albo też oddać napowrót czek i wrócić do stosunku prawnego, istniejącego pomiędzy nim a wystawcą lub swoim bezpośrednim poprzednikiem a będącego podstawą wydania albo puszczenia w obieg czeku. Do tego ma posiadacz czeku w braku innej umowy i w tym razie prawo, jeżeli prezentacya i podniesienie protestu (potwierdzenie prezentacyi, oddania) w należytym czasie zostały zaniechane lub jeżeli

nabyte prawo regresu przez przedawnienie znowu wygasło; stratę jednak, którą wystawca wskutek zaniechanego lub spóźnionego przedstawienia (prezentacyi) u przekazanego poniósł, musi posiadacz czeku dać sobie odliczyć.

§ 20.

Obok przepisów tej ustawy obowiązywać mają co do czeku analogicznie postanowienia, które ogólny regulamin wekslowy (patent cesarski z dnia 25. stycznia 1850, Dz. u. p. Nr. 51) zawiera:

1. O braku, względnie ograniczeniu zdolności do zobowiązania się pojedynczych na wekslu podpisanych osób (artykuł 3);

2. o różnicach w sumach, podanych na wekslu (artykuł 5);

3. o indosie prokury (artykuł 17);

4. o wekslach fałszywych lub sfałszowanych (artykuł 75 i 76); szkodę powstałą z wykupna fałszywego lub sfałszowanego czeku ponosi rzekomy wystawca fałszywego albo wystawca sfałszowanego czeku, o ile wina fałszerstwa lub sfałszowania na te osoby spada lub też o ile fałszerstwo lub sfałszowanie zostało dokonane przez ich funkcyonaryuszów zatrudnionych przy manipulacyi czekowej, w każdym zaś innym przypadku ponosi szkodę przekazany; wszelka odmienna od tego umowa nie ma żadnego skutku prawnego;

5. o przerwie w przedawnieniu prawa regresu (artykuł 80), z tem uzupełnieniem, że zgłoszenie wierzytelności czekowych w konkursie ma ten sam skutek, co doręczenie skargi;

6. o sprzeciwach dłużnika wekslowego (artykuł 82);

7. o wekslach za granicą wystawionych i o formie czynności przedsiębranych z wekslem w miejscu pogranicznem (artykuł 85, 86);

8. o proteście (artykuły 87, 88, l. 1 do 4 i 6, 89 i 90);

9. o miejscu i czasie czynności w obrocie wekslowym przedsiębranych (artykuły 91 i 92), a w końcu

10. o wadliwych podpisach deklaracyi wekslowych (artykuły 94 i 95 i § 1 ustawy z dnia 19. czerwca 1872, Dz. u. p. Nr. 88).

§ 21.

Ten, komu czek zaginął, może w sądzie handlowym (w senacie handlowym) miejsca zapłaty postawić wniosek na jego umorzenie. Co do postępowania amortyzacyjnego, obowiązują postanowienia artykułu 73, ustępu 2 ogólnego regulaminu wekslowego z tą odmianą, że termin w edykcie ustalić należy na dni trzydzieści.

Przy wdrożeniu postępowania amortyzacyjnego może sąd na wniosek strony domagającej się amortyzacyi w drodze tymczasowego zarządzenia zakazać przekazanemu wypłaty czeku (§ 389 do 400 ordynacyi egzekucyjnej). Wypłata czeku dokonana pomimo zakazu jest wobec wnioskodawcy bezskuteczną.

§ 22.

Wystawca jak i każdy z indosantów czeku może zapomocą dodatku wypisanego lub wydrukowanego na pierwszej stronie w poprzek: „tylko do zarachowania“ zakazać przekazanemu wypłaty czeku gotówką. W tym przypadku wolno użyć czeku tylko do zarachowania z przekazanym lub nabywcą u tegoż przez żyro (posiadaczem konta), albo też z którym z członków znajdującego się w miejscu zapłaty biura obrachunkowego. Jeżeli przekazany sam nie jest członkiem biura obrachunkowego, może przy prezentowaniu, przez umieszczenie notatki na czeku, uczynić go płatnym u członka biura obrachunkowego (§ 4, ustęp 1). Zarachowanie, które potem następuje, uważa się za wypłatę (wykupno) czeku po myśli tej ustawy. Przekazany odpowiada za wszelką szkodę, wynikłą z niestosowania się do zakazu.

Notatki: „tylko do zarachowania“, odwołać nie można.

§ 23.

Jeżeli czek nie zostanie wypłacony z powodu, że wystawca w chwili przedstawienia czeku nie ma u przekazanego rozporządzalnej do jego wykupienia należytości (§ 2, l. 5), względnie, jeżeli z braku dostatecznego pokrycia czek nie zostanie w całości zapłacony, natenczas wystawca podpada karze porządkowej w wysokości trzech procent niepokrytej kwoty czekowej, chyba, że przy wystawianiu czeku mógł słusznie przypuszczać, że w chwili przedstawienia będzie dostateczne pokrycie.

Tę karę porządkową wyznacza sędzia cywilny. Postępowanie poprzedzające wyznaczenie kary, odbywać się winno po myśli przepisów patentu cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208. Postępowanie wdraża się z urzędu tylko w tym razie, jeżeli sędzia cywilny na podstawie przeprowadzonego przezeń procesu, poważnie wiadomość o niedostatecznem pokryciu czeku, w każdym innym przypadku następuje wdrożenie na wniosek posiadacza czeku. Nie wdraża się postępowania z urzędu, jeżeli od przedstawienia czeku do

zapłaty upłynął termin sześciomiesięczny; wniosek posiadacza czeku na wdrożenie postępowania musi być postawiony co najpóźniej przed upływem trzeciego miesiąca po przedłożeniu czeku do zapłaty.

Co do ściągania kary porządkowej, pobieranej na rzecz skarbu państwa, jak i co do ewentualnej zamiany kwot karnych, obowiązują postanowienia rozporządzenia Ministerswa sprawiedliwości z dnia 5. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 227.

Karę porządkową wyznacza się bez względu na ewentualne karno-sądowe ściganie wystawcy za oszustwo.

Wyznaczenie kary porządkowej nie narusza praw przysługujących posiadaczowi czeku po myśli §u 19.

Oprócz tych praw jednak, posiadacz czeku może w razie, gdyby wystawcy wyznaczoną została kara porządkowa, żądać od niego wynagrodzenia szkody, jaką poniósł z powodu, że czek całkiem lub też częściowo nie został wykupiony.

§ 24.

Pod względem sądowego dochodzenia czekowo-prawnych pretensyi regresowych obowiązują przepisy o właściwości i postępowaniu w procesie, wydane dla spraw wekslowych.

Właściwość dla sądowego dochodzenia pretensyi do wynagrodzenia szkody z powodu niedostatecznego pokrycia czeku (§ 23) i dla sporów z bezpośredniego stosunku prawnego pomiędzy posiadaczem czeku a wystawcą lub też bezpośrednim poprzednikiem posiadacza, osądza się podług ogólnych przepisów o właściwości w sprawach spornych.

Te same przepisy oznaczają zarazem sąd powołany do wyznaczenia kary porządkowej z powodu niedostatecznego pokrycia (§ 23), przyczem o właściwości rozstrzyga kwota, na jaką opiewa czek.

§ 25.

Czeki odpowiadające wymogom §u 2 i płatne w kraju, podlegają opłacie stemplowej w kwocie czterech halerzy od sztuki, jeżeli wystawione są na przeznaczonych do tego blankietach przekazanego i albo wyraźnie przeznaczone są do zapłaty za okazaniem lub też nie zawierają co do terminu płatności żadnego postanowienia; czeki które odpowiadają wymogom §u 2, płatne są jednak zagranicą, podpadają opłacie stemplowej w kwocie dziesięciu halerzy od sztuki. Umieszczone na takich czekach indosy i poświadczenia odbioru, jakoteż podana w §ie 16 deklaracya przekazanego oraz wymienione w §ie 16 potwierdzenie biura obrachunkowego co do oddania we właściwym czasie i niewykupienia czeku są wolne od stempla.

Postanowienia poprzedzającego ustępu znajdą analogiczne zastosowanie także do czeków przekazowych (przenoszonych) jak i do czeków na efekty, które zresztą przepisom ustawy tej nie podlegają, następnie także do indosów umieszczonych na czekach na efekty i potwierdzeń odbioru. Wszystkie inne czeki podlegają obowiązkowi opłaty stemplowej, tak jak kupieckie przekazy na świadczenia pieniężne (§ 18 ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26).

Zarządzenia pod względem sposobu uiszczania należytości stemplowych, w ustępie pierwszym oznaczonych, wyda się drogą rozporządzeń.

W razie niedopełnienia obowiązku opłaty stemplowej przy czekach, od których wyznaczone zostały stałe należytości w wysokości czterech, względnie dziesięciu halerzy, znajdą zastosowanie postanowienia §u 20, 21 i 22 ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26.

Szkodliwe następstwa §u 20 i nast. ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, pociąga także za sobą przypadek, gdy puszczony zostanie dalej w obieg czek bez daty lub datą fałszywą opatrzony; podwyższoną należytość pobiera się od wystawcy do niepodzielnej ręki z temi osobami, które pomimo, iż ta okoliczność im jest znaną, czek przyjmują, dalej w obieg puszczają lub też wypłacają. Użyte na takim czeku stemple uważa się za nieistniejące.

Pozycya 60, l. 2, postanowień taryfy, zmienionych ustawą z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, jakoteż § 7, ustęp pierwszy ustawy z dnia 29. lutego 1864, Dz. u. p. Nr. 20, tracą moc obowiązującą.

§ 26.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej po upływie trzech miesięcy po jej obwieszczeniu.

Do czeków przed tym czasem wystawionych, postanowienia tej ustawy nie znajdą zastosowania.

§ 27.

Wykonanie tej ustawy powierzam Moim Ministrom sprawiedliwości, handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 3. kwietnia 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Gautsch wł.r. **Kosel** wł.r.

Klein wł.r. **Auersperg** wł.r.

85.

Rozporządzenie kierownika Ministerstwa wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 7. kwietnia 1906,

którem ustala się dla nowo ustanowionych dekanatów skałackiego i podhajeckiego w rzymsko-katolickiej archidyecezyi lwowskiej kwotę, którą uznawać się będzie jako pozycyę wydatków na prowadzenie urzędu dekanalnego w przedkładać się mających po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, zeznaniach miejscowych dochodów- podawanych przez duszpasterzy uprawnionych do pobierania uzupełnienia kongruy.

W uzupełnieniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, ustala się dla nowo ustanowionych dekanatów skałackiego i podhajeckiego rzymsko-katolickiej archidyecezyi lwowskiej na wydatki dekanalne, które uznawać się będzie jako pozycyę wydatków w zeznaniach miejscowych dochodów, podawanych po myśli ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176 — i to bez względu na to, czy dotyczącemu proboszczowi, któremu poruczono sprawowanie czynności dekanalnych, należy się w myśl powołującej ustawy uzupełnienie kongruy z religijnego funduszu, czy z dotacyi państwowej tego funduszu — kwotę w wysokości po dwieścieczterdzieści (240) koron.

Kosel wlr. **Bienerth** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 25. kwietnia 1906.

Treść: № 86. Rozporządzenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości umowę z dnia 9. marca 1906, zawartą między Austro-Węgrami a Szwajcaryą w sprawie odprawy cłowej w obrocie kolejowym.

86.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei żelaznych z dnia 14. kwietnia 1906,

którem podaje się do powszechnej wiadomości umowę z dnia 9. marca 1906, zawartą między Austro-Węgrami a Szwajcaryą w sprawie odprawy cłowej w obrocie kolejowym.

Na podstawie artykułu 12go, ustępu 4go, traktatu handlowego, zawartego ze Szwajcaryą dnia 9. marca 1906, który wskutek rozporządzenia z dnia 10. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 57, nabył tymczasowo mocy obowiązującej od dnia 12. marca 1906, stanęła w kwestyi uregulowania odprawy cłowej w obrocie kolejowym między Austro-Węgrami a Szwajcaryą następująca umowa:

I. Obrót towarowy.

§ 1.

Pociągi towarowe mogą przejeżdżać przez granicę także nocną porą, jakoteż w niedzielę i święta.

O przybyciu każdego pociągu towarowego, nadchodzącego z zagranicy, uwiadomić należy komorę graniczną według przepisów cłowych, na jednem i drugiem terytoryum obowiązujących.

Papiery, potrzebne do kontroli cłowej, należy oddać właściwej komorze granicznej jak najrychlej.

§ 2.

Towary, naładowane na wozy, które dają gwarancyę pod względem cłowym, nie mają ani przy przybyciu, ani przy odejściu podlegać na komorze granicznej szczegółowej deklaracyi, wyładowywaniu, odważaniu, rewizyi lub zamknięciu poszczególnych sztuk (colli), gdy ta komorą odsyła je w celu dalszego postępowania cłowego do innej komory.

Co się tyczy urządzenia wozów kolejowych z gwarancyą pod względem cłowym, stosować się należy do przepisów konferencyi berneńskiej z dnia 15. maja 1886, tyczących się urządzenia wagonów kolejowych tego rodzaju w obrocie międzynarodowym, tudzież do ewentualnych zmian i uzupełnień tych przepisów.

Jeżeli towary nie wypełniają wozu całkowicie, można je naładować albo do zamykalnych oddziałów wagonów, urządzonych z gwarancyą pod względem cłowym i krytych u góry, albo też w luźne skrzynie lub kosze, na których użycie zarząd cłowy dał poprzód zezwolenie, i przewozić je w ten sposób pod zamknięciem urzędowem.

Wyładowywaniu i odważaniu nie będą ze zasady podlegać także wolne od cła towary, które nadchodzą do komory granicznej do ostatecznej odprawy cłowej, jeżeli ich rewizya według przepisów cłowych da się wykonać bez wyładowywania.

§ 3.

Ulgi w §ie 2gim określone mają być przyznawane także w razie przeładowywania towarów (z jednego wozu na drugi) pod nadzorem cłowym, z czem niekoniecznie musi być połączona odprawa według regulaminu cłowego, jeżeli:

1. wozy towarowe z powodu różnicy w ustroju budowlanym sąsiedniej kolei żelaznej nie mogą przejść wprost na jej tory;

2. jeżeli według zdania organów kolejowych przeładowanie towaru byłoby z innych przyczyn koniecznem.

II. Obrot osobowy i pakunkowy.

§ 4.

Prawo przekraczania granicy cłowej nocną porą, tudzież w niedziele i święta, które przyznano w §ie 1 pociągom towarowym, przysługuje także pociągom do przewozu osób służącym.

§ 5.

Przy przekraczaniu granicy cłowej mogą w wagonach osobowych znachodzić się wyłącznie tylko pakunki ręczne podróżujących.

§ 6.

Tak pakunki ręczne podróżujących, jak i odprawione według przepisów kolejowych pakunki podróżne będą na komorze granicznej poddawane z zasady rewizyi. Jednakże stosownie do potrzeb obrotu osobowego powinny być stosowane ulgi w tym względzie. Szczególnie postarać się należy według możności o to, aby ostateczna odprawa oddanych do przewozu pakunków podróżnych odbyć się mogła w pewnych relacyach dopiero na komorze w miejscu przeznaczenia. Nadto zarządy cłowe wydadzą instrukcye, aby w pociągach, względnie wozach, wprost na drugie terytoryum przechodzących, rewizya pakunków ręcznych osób podróżujących odbywała się na stacyi granicznej według możności w samych wagonach kolejowych.

§ 7.

Odprawa cłowa pakunków ręcznych i podróżnych na stacyi granicznej powinna być o tyle przyspieszona, żeby nawet te pakunki, które są przekazane do innej komory, mogły odejść jeszcze bezpośrednio następującym pociągiem.

§ 8.

Posyłki towarowe pospieszne i zwyczajne, przewożone pociągami osobowymi, podlegają tym samym warunkom i formalnościom, które są przepisane względem podobnych posyłek, przewożonych pociągami towarowymi.

Jednakże posyłki pospieszne, podlegające zepsuciu, przewożone pociągami osobowymi, powinny być na komorze granicznej odprawione z takiem samem przyspieszeniem, jak pakunki.

III. Postanowienia ogólne.

§ 9.

Zarząd cłowy jednego i drugiego obszaru cłowego uznawać będzie zamknięcie, nałożone przez zarząd cłowy drugiej strony, za wystarczające, gdy się upewni, że zamknięcie to umieszczone jest w sposób na jego własnym obszarze cłowym dozwolony i odpowiada ustanowionym warunkom. Mimo to przysługuje mu prawo uzupełnienia takiego zamknięcia, o ileby uważał to za konieczne.

§ 10.

O ile pociągom towarzyszyć mają w celu nadzoru urzędnicy cłowi, o tem stanowi zarząd cłowy jednego i drugiego obszaru według własnego uznania.

Funkcyonaryuszom, towarzyszącym pociągowi, wyznaczyć należy w pociągu, dla nadzorowania którego zostali wysłani, stosowne miejsca, gdy zaś po spełnieniu tego obowiązku wracają, dać im bezpłatne miejsce w pociągu osobowym, i to w tej klasie, która się im należy.

§ 11.

Kolej żelazna jest obowiązana uwiadomić komorę graniczną, a w danym przypadku i inne urzędy przez zarząd cłowy wskazane, o każdej zmianie rozkładu jazdy pociągów, przekraczających granicę, tudzież pociągów, łączących się z nimi, i to najpóźniej na ośm dni przed wejściem w życie nowego rozkładu jazdy.

Natomiast o przejeździe pociągów, które nie chodzą według stałego rozkładu jazdy (pociągów nadzwyczajnych, pociągów wysyłanych w razie szczególnej potrzeby lub podzielonych na kilka części, samych tylko parowozów) uwiadomić winna stacya graniczna tylko właściwą komorę graniczną pisemnie, i to tak wcześnie, iżby konieczne zarządzenia co do rewizyi i odprawy tych pociągów mogły być przez komorę wydane w należytym czasie.

§ 12.

Powyższe postanowienia nie naruszają w niczem przepisów jednej i drugiej strony, tyczących się kar, nałożonych za defraudacye cłowe lub wykroczenia przeciw postanowieniom traktatu, ani też owych, które zawierają zakazy lub ograniczenia przywozu, wywozu lub obrotu przechodowego. Tak samo przysługiwać będzie zarządowi cłowemu jednej i drugiej strony prawo zarządzania rewizyi towarów i stosowania innych formalności w przypadkach, w których zachodzą poważne przyczyny podejrzenia, że strona usiłuje dopuścić się defraudacyi cłowej, i to nie tylko na komorze granicznej, lecz także w razie potrzeby na innych komorach.

§ 13.

O ile ulgi w obrocie kolejowym, istniejące już obecnie w stosunkach między Austro-Węgrami a Szwajcaryą, są dalej idące jak postanowienia powyższe, zatrzymują i nadal moc obowiązującą.

Postanowienia te nabędą mocy obowiązującej niezwłocznie.

Kosel wlr. **Wrba** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 28. kwietnia 1906.

Treść: (№ 87 i 88.) 87. Obwieszczenie, dotyczące koncesyi na małą elektryczną kolej normalno-torową od placu Dietrichsteina w Gracu do przedmieścia St. Peter. — 88. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Nemotyc do Koryczan.

87.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. kwietnia 1906,

dotyczące koncesyi na małą elektryczną kolej normalno-torową od placu Dietrichsteina w Gracu do przedmieścia St. Peter.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny spółce tramwajowej w Gracu koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu małej elektrycznej kolei normalno-torowej od placu Dietrichsteina w Gracu do przedmieścia St. Peter a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej wymienionymi.

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V, lit. *d)* powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Spółka obowiązaną jest ukończyć budowę wymienionej na wstępie linii kolejowej najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją przez cały okres koncesyjny, kończący się z dniem 31. grudnia 1948, w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy ma spółka złożyć na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo pupilarne.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej linii kolejowej nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie spółce do wybudowania kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

O ileby do wybudowania koncesyonowanej linii kolejowej użyte być miały drogi publiczne, winna spółka postarać się o zezwolenie tych osób,

które do utrzymywania owych dróg są obowiązane. względnie tych władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw przysłuża prawo udzielania pozwolenia na używanie dróg.

§ 5.

Względem budowy koncesyonowanej linii kolejowej i ruchu na niej stosować się winna spółka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego i do koncesyjnych warunków technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§ 6.

Wymienioną na wstępie kolej uważać zresztą należy za istotną część składową sieci małych, za pomocą elektryczności w ruchu utrzymywanych, linii kolejowych w Gracu i okolicy, do których odnoszą się obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 22. października 1897, Dz. u. p. Nr. 256, z dnia 25. października 1900, Dz. u. p. Nr. 183, i z dnia 15. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 58; stosownie do tego stosują się analogicznie także i do tej linii §§y 6 włącznie do 14 powołanego na wstępie obwieszczenia wraz ze zmianami spowodowanemi przez § 6 obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 25. października 1900, Dz. u. p. Nr. 183.

Wrba wlr.

88.

Dokument koncesyjny z dnia 21. kwietnia 1906,

na kolej lokalną z Nemotyc do Koryczan.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami właścicielowi dóbr Ludwikowi Wittgenstein we Wiedniu na jego prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu przeznaczonej tylko do powszechnego przewozu towarów kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacyi Nemotyce uprzyw. austr. węgier. spółki państwowych kolei żelaznych, do Koryczan, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami.

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności

do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowy i urządzenia kolei wraz z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

§ 6.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań pod względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 7.

Nie wolno koncesynaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy rząd na to wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których rząd ruch utrzymuje.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności ryczałtowo oznaczyć należy.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ewentualnie z koncesyonaryuszem.

§ 8.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 9.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w §ie 1 czasowego uwolnienia

od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uiścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna.

Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki od podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, którąby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienioną wyżej kwotę ryczałtową płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2 i 3 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także własnością koncesyonaryusza będące koleje podjazdowe i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupno następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu,

ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracyi przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 8) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niego potrzebował.

§ 10.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryusza koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 9, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie jak i w razie wykupienia linii (§ 9) zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§ 11.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryusza.

§ 12.

Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który ją nadano.

Wrba wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1906.

Treść: № 89. Rozporządzenie, tyczące się zmian w układaniu i utrzymywaniu rejestru handlowego.

89.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości za porozumieniem z Ministerstwem handlu z dnia 26. kwietnia 1906,

tyczące się zmian w układaniu i utrzymywaniu rejestru handlowego.

Na zasadzie §u 60go ustawy z dnia 17. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1863, wprowadzającej księgę ustaw handlowych, tudzież §u 127go ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58. o spółkach z ograniczoną poręką, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Dla firm, na zarejestrowanie których uczyniony będzie wniosek dopiero po dniu 14. czerwca 1906, utrzymywać należy rejestr handlowy według formularzy *A*, *B* i *C*, do niniejszego rozporządzenia dołączonych. Do pierwszego oddziału, który oznaczyć należy literą *A*, wpisywane być mają firmy kupców samoistnych, tudzież spółek jawnych i komandytowych w tym porządku, w jakim się zgłaszają. Drugi oddział *B* przeznaczony jest na wpis firm spółek akcyjnych i spółek komandytowych na akcye, trzeci zaś oddział *C* dla firm spółek z ograniczoną poręką, według ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58.

§ 2.

Gdyby firma, która w dniu 14. czerwca 1906 była już wpisana w rejestr dla firm samoistnych, przejść miała po owym dniu z kupca samoistnego na spółkę jawną albo komandytową, lub gdyby firma, która w dniu 14. czerwca 1906 była już wpisana w rejestr dla firm spółkowych, przejść miała po owym dniu na kupca samoistnego, w takim razie firmę tę ze wszystkimi wpisami, których jeszcze nie wykreślono, przenieść należy do nowego oddziału *A*.

§ 3.

Przy wypełnianiu dziewięciu przedziałek oddziału *A* przestrzegane być mają następujące przepisy:

Przedziałka 3. zawierać ma zupełne brzmienie zgłoszonej firmy (III, p. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1901, Dz. rozp. M. spr. Nr. 40);

w przedziałce 4tej oznaczyć należy siedzibę firmy, i to nie tylko miejsce, gdzie się znajduje zakład główny, lecz ewentualnie także siedziby zakładów przygłównych (filialnych);

przedziałka 5ta przeznaczona jest na oznaczenie przedmiotu przedsiębiorstwa (III, p. 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1901, Dz. rozp. Min. spraw. Nr. 40);

w przedziałce 6tej wymieniony być ma dzierżyciel firmy (III, p. 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1901, Dz. rozp. Min. spraw.

Nr. 40), gdy zaś chodzi o spółki handlowe, oznaczyć w niej należy formę spółki (czy jawna, czy komandytowa), imię i nazwisko każdego osobiście odpowiedzialnego spólnika i każdego komandytnika, przyczem komandytników wyraźnie oznaczyć należy jako takich;

przedziałka 7ma, którą wypełniać należy tylko wtedy, gdy chodzi o spółki handlowe, zawiera imiona spólników do zastępowania spółki upoważnionych, tudzież oznaczenie, czy każdy z nich posiada upoważnienie do zastępowania sam dla siebie, czy też ustanowione jest zbiorowe upoważnienie do zastępstwa i pod jakimi warunkami. Imion spólników do zastępstwa upoważnionych nie trzeba wymieniać, jeżeli chodzi o jawną spółkę handlową, w której każdy spólnik sam dla siebie posiada upoważnienie do zastępstwa; w takim razie wystarczy zapisać tę okoliczność w przedziałce 7mej;

przedziałka 8. zawiera imiona ustanowionych ewentualnie prokurzystów, tudzież wzmiankę o tem, czy prokurzysta sam dla siebie ma prawo zastępstwa, czy też ustanowione jest zbiorowe upoważnienie do zastępstwa i pod jakimi warunkami; gdy chodzi o firmy, będące w likwidacyi, należy w tej przedziałce wymienić imiona likwidatorów;

przedziałka 9ta służy na wszelkie inne ustawami zarządzone albo dozwolone wpisy, którym nie należy się miejsce w jednej z poprzedzających przedziałek.

§ 4.

Przy wypełnianiu 11tu przedziałek formularzy *B* i *C* przestrzegane być mają nadto jeszcze następujące przepisy:

Przedziałka 6ta zawiera kwotę kapitału zakładowego, ustanowioną kontraktem spółki;

przedziałka 7ma zawiera, o ile chodzi o spółki akcyjne, ilość i kwotę imienną poszczególnych akcyi lub udziałów akcyjnych, podzielonych ewentualnie według gatunków akcyi, i oznaczenie, czy akcye wystawione są na imię, czy na okaziciela; gdy chodzi o spółki z ograniczoną poręką, wymienić należy w tej przedziałce kwotę wpłat na kapitał zakładowy, przy zawiązywaniu spółki uskutecznionych (§ 11. ustęp 2 ustawy), tudzież każde zawezwanie do dalszych wpłat (§ 64 ustawy), z oznaczeniem, na jaką sumę to zawezwanie opiewa;

przedziałka 8ma zawiera imiona i nazwiska członków zarządu (zawiadowców), ustanowionych w danej chwili, jeżeli zaś dla spółki z ograniczoną poręką ustanowiony jest zawiadowca w myśl §u 15go, ustępu 3go ustawy, musi tu być wymieniona nazwa korporacyi, z ramienia której ustanowiony został ten zawiadowca;

przedziałka 9ta zawiera imiona ustanowionych w danym razie prokurzystów i wzmiankę, czy prokurzysta posiada sam dla siebie upoważnienie do zastępstwa, czy też ustanowione jest zbiorowe upoważnienie do zastępstwa i pod jakimi warunkami; gdy chodzi o spółki będące w likwidacyi, wymienić tu należy imiona likwidatorów.

W przedziałkę 10tą wpisuje się:

a) datę zawarcia kontraktu spółki, uchwał co do rozmaitych zmian, a w danym razie także dokumentów zatwierdzenia;

b) czas istnienia przedsiębiorstwa (artykuł 210, l. 3, k. ust. handl. i § 12, l. 7, ustawy z dnia 15. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58);

c) postanowienia kontraktu spółki co do sposobu, jakim wydawane i ogłoszone będą obwieszczenia od spółki pochodzące;

d) sposób, w jaki członkowie zarządu (spólnicy należący do spółki komandytowej na akcye z osobistą odpowiedzialnością, zawiadowcy spółki z ograniczoną poręką) mają objawiać swą wolę i podpisywać się w imieniu spółki, i to nawet w takim razie, gdyby sposób ten nie odstępował od prawidła ustawą przepisanego.

Gdy chodzi o spółki z ograniczoną poręką, należy nadto:

e) jeżeli w kontrakcie spółki wydane są postanowienia tego rodzaju, o których mowa w §ie 6tym, ust. 4tym ustawy, wymienić te punkta kontraktu spółki, które zawierają takie postanowienia;

f) jeżeli zaś według ustawy lub kontraktu spółki ma być ustanowiona rada nadzorcza, wymienić tę okoliczność.

Przedziałka 11ta służy na wszelkie inne ustawami zarządzone albo dozwolone wpisy, którym nie należy się miejsce w jednej z innych przedziałek.

§ 5.

Gdy chodzi o spółki komandytowe na akcye, formę spółki oznaczyć należy w przedziałce 3ciej; w przedziałce 8mej zaś wymienić należy imiona spólnika lub spólników z odpowiedzialnością osobistą.

§ 6.

Jeżeli w rejestrze handlowym zakładu głównego wpisuje się utworzenie zakładu przygłównego (filialnego) w okręgu innego trybunału, należy obok siedziby tego zakładu przygłównego uwidocznić także ów trybunał. Taką samą uwagę co do trybunału, właściwego dla zakładu głównego, uczynić należy

w rejestrze handlowym zakładu przygłównego obok siedziby zakładu głównego.

§ 7.

Zresztą stosowane być mają do utrzymywania nowych oddziałów *A*, *B* i *C* rejestru handlowego postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1863. Dz. u. p. Nr. 27.

§ 8.

Firmy, wpisane do dotychczasowych oddziałów rejestru handlowego, utrzymywać należy w tym rejestrze według przepisów dotąd obowiązujących tak długo, dopóki nie nastąpi przeniesienie stosownie do §u 2go tego rozporządzenia.

Jeżeli miejsce zostawione dla arkuszy uzupełniających nie wystarcza na dalsze wpisy, natenczas zaciągnąć należy dotyczącą firmę do odpowiedniego nowego oddziału rejestru handlowego, przenosząc zarazem wszystkie wpisy, których jeszcze nie wykreślono.

Wyjątkowo może sąd zezwolić na kontynuowanie wpisów na nowej karcie tego samego tomu, jeżeli chodzi o spółki akcyjne, które mają tyle wpisów jeszcze nie wykreślonych, że przeniesienie ich zabrałoby stosunkowo bardzo wiele czasu.

§ 9.

Co się tyczy sygnatury aktów w sprawach firm, używać należy na przyszłość zamiast znaków „Einz." lub „Ges." liter *Rg A*, *Rg B* lub *Rg C*, skoro tylko firma została wpisana do jednego z nowych oddziałów rejestru handlowego.

Klein wlr. **Auersperg** wlr.

Formu-

do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości

Liczba bieżąca firm i liczba porządkowa wpisu	Dzień wpisu	Firma	Siedziba		Przedmiot przedsiębiorstwa	Dzierżyciel firmy
			zakładu głównego	zakładu przy-głównego (filialnego)		
1	2	3	4		5	6

larz A

z dnia 26. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 89.

Upoważnienie spólników do zastępowania spółki	Prokurzyści i likwidatorzy	U w a g i
7	8	9

Formu-

do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości

Liczba bieżąca firmy i liczba porządkowa wpisu	Dzień wpisu	Firma spółki	Siedziba		Przedmiot przedsiębiorstwa	Suma kapitału zakładowego w koronach
			zakładu głównego	zakładu przygłównego		
1	2	3	4		5	6

larz B

z dnia 26. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 89.

Kwota poszczególnych akcyi i udziałów akcyjnych w koronach, gatunek akcyi	Imiona członków zarządu	Prokurzyści i likwidatorzy	Stosunki prawne spółki	Uwagi
7	8	9	10	11

Formu-

do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości

Liczba bieżąca firmy i liczba porządkowa wpisu	Dzień wpisu	Firma spółki	Siedziba		Przedmiot przedsiębiorstwa	Suma kapitału zakładowego	Kwota uiszczonych i zażądanych wpłat
			zakładu głównego	zakładu przygłównego		w koronach	
1	2	3	4		5	6	7

larz C

z dnia 26. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 89.

Imiona zawiadowców	Prokurzyści i likwidatorzy	Stosunki prawne spółki	Uwagi
8	9	10	11

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1906.

Treść: № 90. Rozporządzenie, dotyczące celnego odprawiania koni w obrocie do Państwa Niemieckiego.

90.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, handlu, spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 1. maja 1906,

dotyczące celnego odprawiania koni w obrocie do Państwa Niemieckiego.

W wykonaniu uwagi 5 do Nr. 100 dodatku *A* do taryfy zawartego pomiędzy Austro-Węgrami a Państwem Niemieckiem dodatkowego traktatu z dnia 25. stycznia 1905 do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1906, zarządza się w porozumieniu z król. węgierskim rządem, co następuje:

§ 1.

Na zasadzie umowy zawartej z ces. niemieckim rządem, uznawane będą oceny wartości koni, przeznaczonych do wywozu do Państwa Niemieckiego, przedsiębrane przez który z c. k. rządowych zakładów chowu koni (komendę rządowego zakładu ogierów lub stacyę rządowych ogierów, stadninę rządową w Piber lub w Radowcach) lub też weterynarza rządowego i wystawione na ocenę świadectwa urzędowe z reguły za dostateczną podstawę do zaliczenia koni do jednego ze stopni wartości numeru 100 niemieckiej taryfy celnej celem odprawienia celnego.

§ 2.

C. k. rządowe zakłady chowu koni i weterynarze w służbie państwowej zostający mają zatem na żądanie strony po dokładnem oglądnięciu dotyczących zwierząt przedsiębrać ocenę preznaczonych do wywozu do Państwa Niemieckiego koni i wystawić dotyczące świadectwa urzędowe.

Przedmiotem oceny ma być oznaczenie wartości koni w miejscu wysłania, bez względu na koszta przewozu narosłe aż do niemieckiego pogranicznego urzędu celnego, jakoteż bez względu na ewentualne koszta ubezpieczenia i wydatki komisyjne. Koszta te doliczy odprawiający niemiecki urząd celny do ustalonej wartości szacunkowej.

Oceniać należy na podstawie dokładnych oględzin każdego konia z osobna.

Na wynik wydaje się urzędowe świadectwo. Zawierać ono ma wartość konia, dokładny jego opis podług wieku, rodzaju, płci, miary żerdziowej lub taśmowej, maści, znamion i innych szczególniejszych właściwości, oraz powody, które dla ocenienia były miarodajne.

§ 3.

Dowód, że konie takie, dla których przy dowozie ich do Państwa Niemieckiego żąda się zastosowania osobnych stóp celnych po 50 i 75 marek od sztuki, należą do czystej noryckiej rasy lub że pochodzą z krzyżowania ogiera tej rasy z klaczą innej czystej rasy zimnej krwi, składa się stosownie do umowy z ces. niemieckim rządem zawartej, również przez przedłożenie świadectwa, wystawionego przez c. k. rządowy zakład chowu koni lub przez pozostającego w służbie rządowej weterynarza.

§ 4.

Rządowe zakłady chowu koni, oraz weterynarze rządowi mają przeto na żądanie strony wystawiać także wspomniane w §-fie 3 świadectwa.

Wystawienie świadectwa poprzedzić winny dokładne oględziny każdego konia z osobna, przy których zbadać i stwierdzić należy, czy zwierzę w zewnętrznym swym wyglądzie posiada znamiona zaliczające je do czystej rasy noryckiej, względnie wykazujące, że pochodzi z krzyżowania ogiera tej rasy z klaczą innej czystej, zimnej krwi rasy, którą w świadectwie oznaczyć należy.

Konie tego rodzaju przedstawiają się jako konie pociągowe, średniej wagi, powolne, o wyglądzie mniej pięknym, raczej ordynarnym i mają żłobek na krzyżach i suche kończyny.

Przy oględzinach ustalić należy dalej cielesne znamiona, służące do stwierdzenia tożsamości zwierzęcia (wiek, rodzaj płci, miara żerdziowa lub taśmowa, maść, oznaki i wszelkie inne szczególniejsze właściwości).

Oprócz tego stwierdzić należy na podstawie poświadczenia stanowienia, względnie urodzenia źrebięcia pochodzenie każdego konia, w razie zaś niemożebności przedłożenia takiego poświadczenia lub gdyby przedłożone nie zawierało wszystkich potrzebnych dat, o ile możności na podstawie dat dostarczonych przez posiadacza lub innych jakich podstaw, które wymienić należy.

Ustalone przy oględzinach wyniki należy wciągnąć do świadectwa, dla każdego zwierzęcia z osobna wystawić się mającego wraz z potwierdzeniem, że zwierzę poddane zostało dokładnym oględzinom, że niema zatem wątpliwości, iż zachodzą warunki dopuszczenia konia do wymiaru cła po osobnej stopie 50 lub 75 marek.

Gdyby stwierdzenie pochodzenia było niemożliwem, należy okoliczność tę w świadectwie również zaznaczyć.

§ 5.

Przy wystawianiu świadectw po myśli §-fów 2 i 4 używać należy dołączonych formularzy I. względnie II.

Na świadectwach wyciska się pieczęć urzędową.

Wygotowujący świadectwo funkcyonaryusz ma do podpisu swego dodać także dokładne oznaczenie swego charakteru służbowego.

§ 6.

Jeżeli świadectwa nie są wygotowane w języku niemieckim albo w dwóch językach, to jest w innym i w niemieckim języku, dołączyć należy urzędowo uwierzytelniony przekład niemiecki.

Do uwierzytelnienia przekładu upoważniony jest każdy organ uprawniony do używania pieczęci urzędowej.

§ 7.

Za przedsiębranie oznaczonych w §§-fach 2 i 4 czynności urzędowych strona ma uiścić należytość w kwocie 2 K, jeżeli zaś czynność urzędowa dotyczy więcej jak jednego konia, oprócz tego po 1 K od każdego dalszego konia.

Czynności urzędowe przedsiębierze się z reguły w miejscu, gdzie się znajdują rządowe zakłady chowu koni lub też w miejscu urzędowania weterynarzy. Jeżeli właściwy organ c. k. rządowego zakładu chowu koni (oficer lub weterynarz), względnie weterynarz rządowy z powodu innej czynności urzędowej jest w innem miejscu obecny, w takim razie należy na żądanie strony w tem miejscu przedsiębrać czynności urzędowe oznaczone w §§-fach 2 i 4, o ile one z tą inną czynnością urzędową dadzą się pogodzić.

Jeżeli strona zażąda w innym przypadku, jak ten, o którym w poprzedzającym ustępie wspomniano, przedsiębrania oznaczonych czynności urzędowych poza miejscem, w którem znajduje się c. k. rządowy zakład chowu koni lub poza miejscem siedziby urzędowej weterynarza, należy żądaniu temu zadość uczynić o tyle, o ile wysłanie organu zakładu, mającego przedsiębrać czynność urzędową, da się pogodzić ze służbą zakładową, względnie pozamiejscowe zatrudnienie weterynarza z jego służbą. W przypadku takim ma jednak strona, oprócz należytości oznaczonej w ustępie pierwszym tego paragrafu, ponieść także koszta za pozamiejscową czynność urzędową dotyczącego funkcyonaryusza, przypadające po myśli przepisów pod tym względem obowiązujących.

§ 8.

Oznaczone w §§-fach 2 i 4 czynności urzędowe przedsiębrać mogą także wszyscy weterynarze zostający w służbie krajowej.

§ 9.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem obwieszczenia.

Bylandt wlr. **Kosel** wlr.

Buquoy wlr. **Auersperg** wlr.

Formularz I.

Świadectwo

dla konia, którego wyprowadza [1]) . . . . . z [2]) . . . . . .

do [3]) . . . . . .

Wiek konia: . . . . . .

Rodzaj płci konia: . . . . . .

Miara żerdziowa lub taśmowa: . . . . . .

Maść konia: . . . . . .

Znamiona i wszelkie inne szczególniejsze właściwości konia: . . . . . .

. . . . . .

Wartość konia na miejscu wysyłki wynosi . . . . K; do tego oceniania miarodajne były następujące powody: . . . . . .

. . . . . .

Powyższe świadectwo wystawia się na podstawie dokładnych oględzin konia.

. . . . . , dnia . . . . . .

L. S.

Podpis:

. . . . . .

Charakter służbowy:

. . . . . .

---

[1]) Tu podać należy imię i nazwisko oraz miesce zamieszkania wysyłającego.
[2]) Tu podać należy miejsce, skąd się wysyła.
[3]) Tu podać należy miejsce przeznaczenia.

Formularz II.

Świadectwo.

Na podstawie dokładnych oględzin potwierdza się niniejszem, że wyprowadzony przez [1]) . . . . . z [2]) . . . . . do [3]) . . . . . koń (wiek: . . . . , rodzaj płci: . . . . . miara żerdziowa lub taśmowa: . . . . , maść: . . . . . , znamiona i wszelkie inne szczególniejsze właściwości: . . . . .) należy do rasy noryckiej [4])

pochodzi z krzyżowania ogiera rasy noryckiej z klaczą innej czystej rasy zimnej krwi. [4])

Koń pochodzi: [4])

według przedłożonego poświadczenia stanowienia

od noryckiego ogiera i noryckiej $\frac{\text{klaczy}}{\text{klaczy rasy}}$

od noryckiego ogiera i jak posiadacz [5]) twierdzi od $\frac{\text{klaczy rasy noryckiej,}}{\text{klaczy rasy.}}$

Podług oświadczenia posiadacza [5])

od noryckiego ogiera i $\frac{\text{klaczy noryckiej,}}{\text{klaczy rasy.}}$

. . . . . , dnia . . . . . .

L. S.

Podpis:

. . . . . .

Charakter służbowy:

. . . . . .

---

[1]) Podać imię i nazwisko, oraz miejsce zamieszkania wysyłającego.
[2]) Podać miejsce, skąd się wysyła.
[3]) Podać miejsce przeznaczenia.
[4]) Co nie odpowiada, przekreślić.
[5]) W razie, gdy pochodzenie konia od matki lub także od ogiera stwierdza się nie tylko na podstawie dat podanych przez posiadacza lecz także na podstawie innych środków pomocniczych albo też wogóle tylko na podstawie innych środków pomocniczych, w takim razie środki te należy podać, np. według oświadczenia posiadacza i potwierdzenia naczelnika gminy lub też stosownie do potwierdzenia naczelnika gminy.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 2. maja 1906.

Treść: № 91. Rozporządzenie, którem cały obszar stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, rozszerzonym, uznaje się miejscowością wyjętą w pojęciu §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych.

91.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 24. kwietnia 1906,

którem cały obszar stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, rozszerzonym, uznaje się miejscowością wyjętą w pojęciu § 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych.

W myśl § 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, dotyczącej uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych, zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 194, którem ogłoszono spis miejscowości, uznanych według przytoczonego paragrafu powyższej ustawy wyjętemi, i uznaje się za zgodą wydziału krajowego arcyksięstwa Austryi poniżej Anizy cały obszar stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 19. grudnia 1890, Dz. u. kr. Nr. 45, utworzonym, zaś ustawą z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905 rozszerzonym, miejscowością wyjętą.

To rozporządzenie zacznie obowiązywać w dniu ogłoszenia.

Bylandt wlr. **Auersperg** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 2. maja 1906.

Treść: № 91. Rozporządzenie, którem cały obszar stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 29. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, rozszerzonym, uznaje się miejscowością wyjętą w pojęciu § 2. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych.

91.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 24. kwietnia 1906,

którem cały obszar stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, rozszerzonym, uznaje się miejscowością wyjętą w pojęciu § 2. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, tyczącej się uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych.

W myśl § 2. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, dotyczącej uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych, zmienia się rozporządzenie ministerstwa z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 194, którem ogłoszono spis miejscowości, należących według przyrzeczonego przekazu powyższej ustawy wyjętemi, i uznaje się ze spisu wydziału krajowego arcyksięstwa Austryi pomocy Antes cały obszar stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia w obrębie, ustawą z dnia 19. grudnia 1890, Dz. u. kr. Nr. 40, rozszerzonym, ustawą z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905 rozszerzonym, miejscowością wyjętą.

Te rozporządzenie zacznie obowiązywać w mocy ogłoszenia.

Bylandt wlr. Auersperg wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 5. maja 1906.

Treść: № 92. Obwieszczenie, tyczące się kilku zmian w §ie 2 statutu Rady państwowej kolejowej.

92.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. maja 1906,

tyczące się kilku zmian w §ie 2 statutu Rady państwowej kolejowej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia zmieniony zostaje § 2 statutu Rady państwowej kolejowej (obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 59, z dnia 29. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 66, tudzież z dnia 8. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 182), jak następuje:

Ilość ogólną członków Rady państwowej kolejowej podwyższa się na dziewięćdziesiąt dwa.

Nadto postanawia się, że na przyszłość Minister kolei żelaznych wybierać będzie czternastu członków według swego upodobania, Ministrowie handlu i skarbu proponować będą do mianowania po sześciu, a Minister rolnictwa czterech członków.

Równocześnie przenosi się prawo poponowania jednego członka Rady kolejowej z c. k. Towarzystwa gospodarczego w Wiedniu na Krajową Radę kultury, utworzoną dla arcyksięstwa Austryi poniżej Anizy.

Wrba wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 5. maja 1906.

82.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. maja 1906.

tyczące się kilku zmian w §§ 2 statutu Rady państwowej kolejowej.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. maja 1906.

Treść: (№ 93—96.) 93. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia w Piano della Fugazza (Streva) ekspozytury komory pomocniczej vallarseńskiej na czas miesięcy letnich roku 1906. — 94. Rozporządzenie, dotyczące urzędowania asystentek inspektoratów przemysłowych. — 95. Rozporządzenie, którem stosownie do ustawy z dnia 8. lipca 1902, dotyczącej ulg dla budynków ze zdrowemi i taniemi pomieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę odsetkową oprocentowania takich budynków w Czechach. — 96. Rozporządzenie, którem stosownie do ustawy z dnia 8. lipca 1902 wydaje się zarządzenia co do wymierzania rocznego dochodu lokatorów budynków robotniczych w Uściu n. Ł., Jablońcu, Pilznie, Libercu i okolicy.

93.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. kwietnia 1906,

dotyczące utworzenia w Piano della Fugazza (Streva) ekspozytury komory pomocniczej vallarseńskiej na czas miesięcy letnich roku 1906.

W miejscowości tyrolskiej Piano della Fugazza (Streva) utworzona zostaje na czas od 1. czerwca aż do końca września r. 1906 ekspozytura cłowa, posiadająca upoważnienia komory pomocniczej II. klasy, która urzędować będzie równocześnie jako posterunek awizacyjny komory pomocniczej w Vallarsie.

Upoważnienia tej ekspozytury do wymierzania cła i odprawy cłowej ograniczają się do prenotacyi bydła wypasowego, do odprawy wchodowej rzeczy, które podróżni wiozą ze sobą, a które nie są przeznaczone do handlu, tudzież przedmiotów do użytku i sprzętów, które biorą ze sobą pasterze alpejscy, wreszcie tych towarów, które są przeznaczone do osobistego użytku mieszkańców kamposilvańskich i po drodze do miejsca swego przeznaczenia omijają komorę pomocniczą w Vallarsie.

Kosel wlr.

94.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu za porozumieniem z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 5. maja 1906,

dotyczące urzędowania asystentek inspektoratów przemysłowych.

§ 1.

Do urzędowania asystentek inspektoratów przemysłowych, które Minister handlu za porozumieniem z Ministrem spraw wewnętrznych już mianował lub na przyszłość według potrzeby zamianuje, stosować się mają postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 42, dotyczące urzędowania asystentów inspektoratów przemysłowych.

§ 2.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Hohenlohe wlr. **Auersperg** wlr.

95.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 10. maja 1906,

którem stosownie do ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, dotyczącej ulg dla budynków ze zdrowemi i taniemi pomieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę odsetkową oprocentowania takich budynków w Czechach.

§ 1.

Stosownie do §u 11go. I, ustępu 1 ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, dotyczącej ulg dla budynków ze zdrowemi i taniemi pomieszkaniami dla robotników, postanawia się, że stopa odsetkowa oprocentowania kapitału, potrzebnego na zakupno gruntu pod budowę takich budynków, tudzież na koszta budowania, wynosić ma w królestwie Czech najwięcej 5 od sta.

§ 2.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Hohenlohe wlr. **Kosel** wlr.

96.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i spraw wewnętrznych z dnia 10. maja 1906,

którem stosownie do ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, wydaje się zarządzenia co do wymierzania rocznego dochodu lokatorów budynków robotniczych w Uściu n. Ł., Jabłońcu, Pilznie, Libercu i okolicy.

Na zasadzie §u 2go. ustępu 2go ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, dotyczącej ulg dla budynków ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników, wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Wymienione tu poniżej obszary, a mianowicie:

1. Miejscowości w politycznym powiecie uścieckim: Uście n. Ł., Nestomice, Poków, Predlice, Turmice i Sedlice górne,

2. miejscowości w politycznym powiecie jabłonieckim: Jabłoniec, Proszwice, Seidenschwanz, Kuków, Grünwald, Wiesenthal, Nowa wieś, Morchenstern, Tannwald, Szumburk, Przychowice i Polaun,

3. miejscowości w politycznym powiecie pilzeńskim: Pilzno, Doubraken i Skurniany, wreszcie

4. miasto Liberzec z położonemi w liberzeckim politycznym powiecie miejscowościami: Dörfel, Franzendorf, Althabendorf, Niederhanichen, Oberhanichen, Althartsdorf, Johannesthal, Altpaulsdorf, Neupaulsdorf, Röchlitz, Rosenthal I, Rosenthal II i Ruppersdorf

uważane być mają za grupy miejscowości przemysłowych, w obrębie których stosowane będą postanowienia §u 2go, ustępu 2go przytoczonej na wstępie ustawy, tyczące się podwyższenia cyfry granicznej dochodu rocznego lokatorów budynków robotniczych o jedną ósmą.

§ 2.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Hohenlohe wlr. **Kosel** wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 12. maja 1906.

Treść: (№ 97 i 98.) 97. Rozporządzenie, którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1895, dotyczące dozwolenia pracy przemysłowej niedzielnej w poszczególnych kategoryach przemysłu. — 98. Rozporządzenie, tyczące się doręczania przez pocztę pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych w zastosowaniu do królestwa Dalmacyi.

97.

Rozporządzenie Ministerstw handlu za porozumieniem z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 5. maja 1906,

którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczące dozwolenia pracy przemysłowej niedzielnej w poszczególnych kategoryach przemysłu.

Uzupełniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczące dozwolenia pracy przemysłowej niedzielnej w poszczególnych kategoryach przemysłu, rozporządza się, co następuje:

Artykuł I.

W §ie 2 przytoczonego rozporządzenia dodać należy jako punkt 52:

Oznaczenie tych przemysłów, względnie robót, dla których praca niedzielna w ogólności albo w pewnym wymiarze czasu jest dozwolona:	Robotnikom, zajętym w niedzielę dłużej jak trzy godziny, należy się odpoczynek zastępczy:
52. Fabryki kamienia korkowego. Niedzielna praca jest dozwolona w suszarniach, w których jest stosowane postępowanie prądu przeciwdziałającego, jednakże z ograniczeniem do robotników niezbędnie potrzebnych, którzy zawożą kamienie korkowe do kanałów dla suszenia, wywożą je z kanałów napowrót i posuwają wózki w tych kanałach.	24godzinny odpoczynek następującej niedzieli.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Hohenlohe wlr. **Bienerth** wlr. **Auersperg** wlr.

98.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1906,

tyczące się doręczania przez pocztę pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych w zastosowaniu do królestwa Dalmacyi.

Za porozumieniem z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu rozporządza się, że postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905, dotyczącego doręczania przez pocztę pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych, mają mieć odpowiedne zastosowanie także do królestwa Dalmacyi, o ile chodzi o doręczanie interesentom pism urzędowych w postępowaniu z powodu przekroczeń skarbowych.

Kosel wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 19. maja 1906.

Treść: (№ 99—103.) 99. Obwieszczenie, tyczące się umieszczenia wyższej szkoły zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu na liście owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi. — 100. Obwieszczenie, tyczące się dopuszczenia wodomierzy typu XLIIgo do urzędowego uwierzytelniania. — 101. Rozporządzenie, tyczące się przydzielenia gminy miasteczka Stiebenreith do okręgu sądu powiatowego tachowskiego w Czechach. — 102. Rozporządzenie, dotyczące zmiany formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy. — 103. Rozporządzenie, dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych.

99.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 28. marca 1906,

tyczące się umieszczenia wyższej szkoły zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu na liście owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi.

Na podstawie §u 25go ustawy o służbie wojskowej i za porozumieniem z interesowanemi Ministerstwami przyznaje się wyższej szkole zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego), utworzonej przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu i składającej się z czterech kursów nauk, pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby jednorocznej to samo znaczenie, jakie posiadają wyższe gimnazya i szkoły realne.

Tem postanowieniem uzupełnia się załączkę II*a* do §u 64go przepisów o służbie wojskowej, część I, ogłoszonych rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Schönaich wlr.

100.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 7. maja 1906,

tyczące się dopuszczenia wodomierzy typu XLIIgo do urzędowego uwierzytelniania.

Na podstawie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, i stosownie do przepisów, wydanych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 146, w sprawie urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużytej wody, c. k. główna Komisya miar i wag dopuściła opisany poniżej typ XLII wodomierzy do urzędowego uwierzytelniania.

Auersperg wlr.

Opis

(z rysunkiem)

wodomierza typu XLII.

Wodomierze tego typu (porówn. poniższe ryciny 1 i 2) różnią się od wodomierzy typu XXXVIgo (porówn. Dz. u. p. Nr. 98 z r. 1903) głównie odmiennym sposobem umieszczenia sitka i przyrządu regulacyjnego (skrzydeł zaporowych), tudzież spowodowaną przez to odmienną formą dolnej części skrzyneczki.

Sitko woreczkowe *S*, zawieszone na pokrywie *D* w rozszerzonym przewodzie dopływowym k_1, zwrócone jest swym otworem ku napływającej wodzie i sięga aż poniżej cylindra reakcyjnego (bębenka pomiarowego) *R*.

Przyrząd regulacyjny składa się ze skrzydeł zaporowych *f*. *f* i jest dostępny z zewnątrz przez otwór gwintowy, zamknięty zatyczką *P*; po urzędowem sprawdzeniu na zatyczkę *P* nakłada się plombę.

Dolna część skrzynki *G* i dno *B* ulane są z jednej sztuki.

Przeszedłszy przez sitko *S*, napływa woda przez ukośne otwory *o* do przestworu pomiarowego, wprawia w ruch koło skrzydlate *F* i uchodzi z bębenka pomiarowego *R* otworami o_1, poczem dostaje się do przewodu wypływowego k_3.

Na rysunkach, przedstawiających typ XXXVI i XLII, odpowiadające sobie części składowe są oznaczone temi samemi literami.

Wiedeń, dnia 21. kwietnia 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang włr.

Typ wodomierza XLII.

(Podany do próby przez firmę Siemens i Halske, spółka akcyjna w Wiedniu.)

Fig. 1.

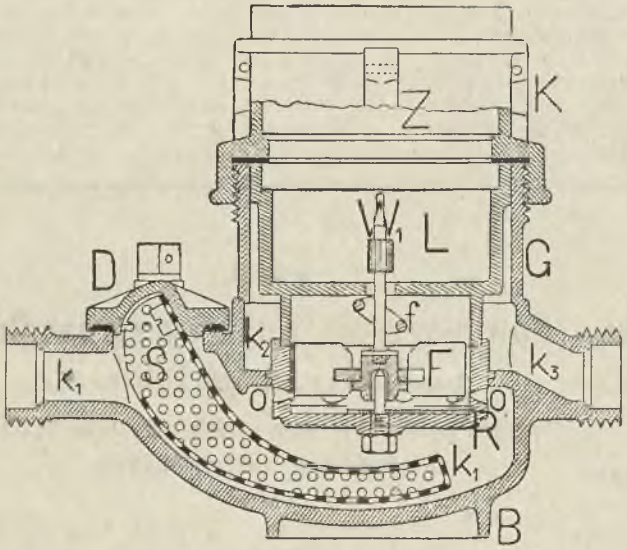

Fig. 2.

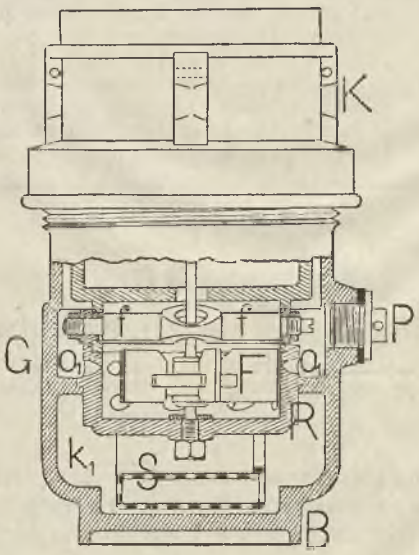

101.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. maja 1906,

tyczące się przydzielenia gminy miasteczka Stiebenreith do okręgu sądu powiatowego tachowskiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminę miasteczka Stiebenreith z okręgu sądu powiatowego plańskiego, a przydziela się ją do okręgu sądu powiatowego tachowskiego.

Rozporządzenie o nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907.

Klein włr.

102.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 14. maja 1906,

dotyczące zmiany formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy.

W formie zewnętrznej znaczków pocztowych wartości 10 do 30 halerzy, opisanej w rozporządzeniu Ministerstwa handlu z dnia 19. października 1904, Dz. u. p. Nr. 120, zaszła zmiana o tyle, że cyfra, oznaczająca wartość znaczka, umieszczona w czterech narożnych kwadracikach, nie jest wydrukowana czarną farbą, lecz tą samą farbą, co i sama rycina znaczka pocztowego.

Auersperg włr.

103.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1906,

dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych.

§ 8my rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 224, tyczącego się wykonania ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, o uiszczaniu należytości stemplowych od zagranicznych akcyi, rent i obligacyi, zostaje zmieniony i ma na przyszłość opiewać, jak następuje:

§ 8.

Do przestemplowywania znaczków stemplowych w myśl §§ów 3, 5 i 6 upoważnione są następujące urzędy:

w Czechach:

c. k. urząd stemplowy w Pradze, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Karlinie, Smichowie, Budziejowicach, Czaslawie, Kolinie, Chrudymie, Królewskim Hradcu, Chebie, Karolowych Warach, Jiczynie, Trutnowie, Chomutowie, Cieplicach, Litomierzycach, Libercu, Czeskiej Lipie, Rumburku, Pilznie i Taborze;

w Dalmacyi:

c. k. główne urzędy podatkowe w Zadarze, Splecie i Dubrowniku;

w Galicyi:

c. k. główny urząd podatkowy i c. k. główny urząd cłowy we Lwowie, c. k. główne urzędy podatkowe w Brodach i Kołomyi, c. k. główny urząd podatkowy i c. k. główny urząd cłowy w Krakowie, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Białej, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Nowym Sączu, Sanoku, Stanisławowie, Tarnopolu i Tarnowie;

w Austryi poniżej Anizy:

c. k. centralny urząd stemplowy w Wiedniu, c. k. kasy depozytowe skarbowe i sądowe dla X., XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII. i XIX. dzielnicy miasta Wiednia, w końcu c. k. główne urzędy podatkowe w Wiener Neustadt, Korneuburgu, Kremsie i St. Pölten;

w Austryi powyżej Anizy:

c. k. krajowa kasa skarbowa w Lincu, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Ried i Steyr;

w Salcburgu:

c. k. główny urząd podatkowy w Salcburgu;

w Styryi:

c. k. krajowy ekonomat skarbowy w Gracu, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Bruku nad Murą, Łubnie i Maryborze;

w Karyntyi:

c. k. główne urzędy podatkowe w Celowcu i Bielaku;

w Krainie:

c. k. główny urząd podatkowy w Lublanie;

na Bukowinie:

c. k. urząd podatkowy dla miasta Czerniowiec;

na Morawach:

c. k. główne urzędy podatkowe w Bernie, Igławie, Węgierskiem Hradyszczu, Morawskim Szumperku i Ołomuńcu;

na Śląsku:

c. k. główny urząd cłowy w Opawie, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Cieszynie i Karniowie;

w Tyrolu i Vorarlbergu:

c. k. główne urzędy podatkowe w Insbruku, Bolcanie, Trydencie, Roweredzie, Bregencyi i Feldkirchu;

na Pobrzeżu adryatyckiem:

c. k. urząd dochodów skarbowych i stempli w Tryjeście, tudzież c. k. główny urząd podatkowy w Goryeyi.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. maja 1906.

Treść: (№ 104—107.) 104. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Czerniowcach. — 105. Ustawa, dotycząca podwyższenia poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług drogą samoubezpieczenia. — 106. Ustawa, dotycząca ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896 i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902. — 107. Rozporządzenie, wydane celem wykonania ustawy z dnia 24. maja 1906, dotyczącej ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896 i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902.

104.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 19. maja 1906,

dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Czerniowcach.

Na zasadzie §§ów 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, wprowadzającej w życie sądy przemysłowe i sądownictwo przemysłowe w sporach, wynikających ze stosunku pracy, nauki i płacy w przemyśle, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Dnia 8. października 1906 rozpocząć ma czynności w Czerniowcach sąd przemysłowy, utworzony na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218.

Ten sąd przemysłowy nosi nazwę: „C. k. Sąd przemysłowy w Czerniowcach“. Pieczęć urzędowa tego sądu przemysłowego zawiera orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancyi, wyznaczony w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oraz jako sąd odwoławczy działać ma w sprawach tego sądu przemysłowego c. k. Sąd krajowy w Czerniowcach.

§ 2.

Miejscowa właściwość sądu przemysłowego czerniowieckiego rozciąga się na okrąg sądu powiatowego w Czerniowcach, tudzież na obszar gmin Stara Żuczka i Lenkowce Kameralne, należących do okręgu sądowego sadagórskiego.

§ 3.

Rzeczowa właściwość sądu przemysłowego czerniowieckiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa, wymienione w §ie 1, ustępie 2 ustawy o sądach przemysłowych a znajdujące się w okręgu sądu przemysłowego, z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin od którego sąd przemysłowy nabędzie rzeczowej właściwości względem kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§ 4.

Liczbę asesorów sądu przemysłowego czerniowieckiego ustanawia się na 52, liczbę zastępców na 32, a liczbę asesorów Sądu odwoławczego w sporach przemysłowych (§ 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) na 20.

§ 5.

Asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów sądu odwoławczego wybierać

należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych, w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń, potrzebnych na przypadek, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcyach terytoryalnie oddzielonych, pozostawia się c. k. rządowi krajowemu w Czerniowcach.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbycia wyborów i ogólną ilość asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów sądu odwoławczego, którą każda grupa wybrać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się jak następuje:

Grupa I.

Wszystkie przedsiębiorstwa wielkie z wyjątkiem handlowych:

12 asesorów
8 zastępców } sądu przemysłowego,
4 asesorów sądu odwoławczego.

Grupa II.

Wszystkie przedsiębiorstwa drobne z wyjątkiem handlowych:

20 asesorów
12 zastępców } sądu przemysłowego,
8 asesorów sądu odwoławczego.

Grupa III.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe:

20 asesorów
12 zastępców } sądu przemysłowego,
8 asesorów sądu odwoławczego.

Przedsiębiorstwami wielkiemi w pojęciu niniejszego rozporządzenia uważać należy te przedsiębiorstwa, którym przypisano więcej jak 300 koron powszechnego podatku zarobkowego. Przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, zaliczać należy do przedsiębiorstw wielkich.

§ 6.

Zwrot wydatków w gotówce (§ 13 ustawy o sądach przemysłowych) przyznawać należy asesorom sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorem sądu odwoławczego z odpowiedniem zastosowaniem postanowień §§ów 3 do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należytościach świadków i znawców w sporach cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku, należne asesorom i zastępcom ze stanu robotników, tudzież należące się według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 165, asesorom i zastępcom z grona przedsiębiorców, ustanawia się w kwocie 2 koron za pół dnia a w kwocie 4 koron za cały dzień, bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzania tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który asesor był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy przytem także czas drogi do sądu i z powrotem.

Hohenlohe wlr. **Kosel** wlr.
Klein wlr. **Auersperg** wlr.

105.

Ustawa z dnia 24. maja 1906,

dotycząca podwyższenia poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług drogą samoubezpieczenia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Do podstawy wymiaru bieżących poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) V. do XI. stopnia służbowego, tudzież funkcyonaryuszy państwowych z kategoryi sług, pobierających roczną płacę, należy oprócz poborów aktywalnych, policzalnych według istniejących przepisów, wciągać jeszcze kwotę, odpowiadającą dodatkowi aktywalnemu IV. klasy miejscowej, ustanowionemu dla dotyczącego stopnia służbowego, względnie stopnia płacy.

Do podstawy wymiaru emerytury urzędników państwowych IV. stopnia służbowego wliczać się będzie oprócz policzalnych już obecnie poborów aktywalnych jeszcze kwotą 1200 K.

§ 2.

Kwota, którą według § 1 wliczać należy do podstawy wymiaru emerytury funkcyonaryuszy państwowych, nie będzie jednak uwzględniana przy wymierzaniu odpraw i poborów zaopatrzenia, które w myśl § 3, 5, ustęp drugi, 7, 11 i 12 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, należą się funkcyonaryuszom państwowym i pozostałej po nich rodzinie. Tak samo przez „prawidłowy pobór emerytalny zmarłego“ w pojęciu § 10 przytoczonej

ustawy rozumieć należy jedynie ów wymiar, który należy się zmarłemu bez względu na kwotę w myśl § 1 ustawy niniejszej policzyć się mającą.

§ 3.

Roczny przyczynek, jaki płacić mają skarbowi państwa na emeryturę czynni urzędnicy państwowi cywilni (nauczyciele państwowi) stopni służbowych w § 1 wymienionych, wynosić ma na przyszłość zamiast wymiaru w § 15. ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, oznaczonego, 3·8 od sta, a roczny przyczynek sług w § 1 wymienionych, 1·6 od sta.

Przyczynki te obliczać należy od poborów aktywalnych, które według przepisów są policzalne do wymiaru emerytury, łącznie z kwotą w § 1 tej ustawy oznaczoną.

W ciągu okresu, przepisanego ustawą do uiszczania taksy służbowej, płacić mają urzędnicy (nauczyciele państwowi) od kwoty według § 1 policzyć się mającej 3·8 od sta, a od innych poborów w czynnej służbie, które mogą być prawidłowo policzone, 0·8 od sta. Słudzy mają nawet w tym okresie płacić przyczynek 1·6procentowy.

§ 4.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

§ 5.

Wykonanie ustawy niniejszej polecam Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 24. maja 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Hohenlohe wł. **Kosel** wł.

106.

Ustawa z dnia 24. maja 1906,

dotycząca ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74. i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Prawidłowe pobory zaopatrzenia wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, podwyższa się ponownie o 25 od sta z tem zastrzeżeniem, że podwyższenia te razem nie mogą przekraczać 75 od sta pierwotnej prawidłowej pensyi, podwyższona zaś pensya nie może wychodzić poza wymiar, w § 5 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz- u. p. Nr. 74, ustanowiony.

Do tych 75 od sta wlicza się także dodatki do prawidłowej pensyi wdowiej, przyznane w drodze łaski.

§ 2.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać od pierwszego dnia miesiąca, po jej ogłoszeniu następującego.

§ 3.

Wykonanie ustawy niniejszej polecam Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 24. maja 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Hohenlohe wł. **Kosel** wł.

107.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. maja 1906,

wydane celem wykonania ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. p. u. Nr. 106, dotyczącej ponownego podwyższenia prawidłowych pensyi wdów po urzędnikach państwowych cywilnych i nauczycielach państwowych, które podwyższono już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221.

Dla ujednostajnienia postępowania przy wykonywaniu ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 106, która ma wejść w życie dnia 1. czerwca 1906, rozporządza się, co następuje:

1. Ustawa ta ma być stosowana tylko do tych wdów, których prawidłowe pensye nie doznały albo nie powinny były doznać podwyższenia o 75 od sta

albo i o więcej już na zasadzie § 16 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i § 1 ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221.

Wdowy, którym przyznano pensye nie na zasadzie przepisów, jakie miały moc obowiązującą przed wejściem w życie ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, lecz z łaski Monarszej, nie biorą udziału w podwyższeniu, które przewiduje ustawa z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 106, z wyjątkiem tych, względem których wskutek aktu Najwyższej łaski brak warunków, do prawidłowego udzielenia pensyi wdowiej przepisanych, uznano wyraźnie nieistniejącym.

Kwotę ponownego podwyższenia pensyi wdowich, obciążających powszechny etat pensyjny, policzyć należy w całości na rachunek ogólnego etatu pensyi cywilnych.

2. Podwyższone pensye wdowie, które należą się według ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 106, zaasygnować należy od 1. czerwca 1906, a wypłatę dotychczasowych pensyi wstrzymać z dniem 31. maja 1906. W przypadkach, w których przyznane już przedtem podwyższenie pensyi wdowiej z łaski lub dodatek do tejże pensyi, z łaski udzielony, wypada policzyć do podwyższenia pensyi, asygnować należy z tytułu podwyższenia z łaski, względnie dodatku z łaski tylko tę kwotę, o którą dotychczasowy pobór całkowity przewyższa podwyższoną obecnie pensyę wdowią.

3. Podwyższenie pensyi, należące się według tej ustawy, zaasygnować winna niezwłocznie z urzędu ta władza, która przyznała pierwotny pobór zaopatrzenia, i to bez interwencyi strony.

W tym celu urzędnicy likwidujący winni zawezwać dotyczące wdowy, gdy odbierają swe pensye, aby przedłożyły dekret, którym przyznano im dotychczasową pensyę.

Dekrety te należy niezwłocznie przedłożyć przełożonej krajowej władzy skarbowej, która odeśle je — o ile dotyczącej pensyi wdowiej nie przyznała sama — do owej władzy, przez którą według dekretu przyznany został dotychczasowy pobór zaopatrzenia.

O asygnacyi podwyższonej pensyi należy wdowy do poboru uprawnione uwiadomić niezwłocznie dekretem.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. maja 1906.

Treść: (№ 108 i 109.) 108. Rozporządzenie, dotyczące wykonania postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906, o spółkach z ograniczoną poręką. — 109. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Hucisko jawornickie jakoteż gminy Widaczów do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku w Galicyi.

108.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. maja 1906,

dotyczące wykonania postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką.

Celem wykonania postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką rozporządza się, co następuje:

Artykuł 1.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej równocześnie z ustawą z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką, przeto z dniem 15. czerwca 1906.

Artykuł 2.

Spółki z ograniczoną poręką mają należytość od kontraktu spółki uiszczać podług skali, bezpośrednio przed wpisaniem go do rejestru handlowego (§ 117, ustęp 1, ustawy z dnia 6. marca 1906), bez urzędowego wymiaru, przedkładając równocześnie dokumenty złożenia, zawierające obliczenie przypadającej należytości.

Do zawarcia kontraktu spółki, tudzież do każdej późniejszej jego zmiany, znajdą odpowiednie zastosowanie §§y 43 i 44 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, odnoszące się do obowiązku oznajmiania czynności prawnych i przedkładania dat potrzebnych do wymiaru, następnie §§y 5 i 12 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

Artykuł 3.

Należytość bezpośrednio uiścić się mającą od kuponów częściowych zapisów dłużnych, wydawanych przez spółki z ograniczoną poręką, obliczać należy po myśli §u 117, ustępu 3, ustawy z dnia 6. marca 1906, jeżeli częściowe zapisy dłużne wszystkie lub po części opiewają na kwoty poniżej 1000 K w ten sposób, jak gdyby ogólna suma tych częściowych zapisów dłużnych poniżej 1000 K rozłożoną została tylko na sztuki po 1000 K.

Artykuł 4.

Do przeniesienia, na mocy kontraktu spółki, rzeczy nieruchomej na własność spółki z ograniczoną poręką, należy stosować uwagę 4 do pozycyi taryfy 55 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

Artykuł 5.

O ile z tytułu stosunku osobistego, istniejącego pomiędzy tym, który przenosi przedmioty na spółkę z ograniczoną poręką przy jej zakładaniu

a pojedynczymi spólnikami stawiane będą żądania ulg przewidzianych pod względem wymiaru należytości w §ie 118 ustawy z dnia 6. marca 1906, należy kierującej władzy skarbowej pierwszej instancyi (urząd wymiaru należytości, oddział należytościowy dyrekcya okręgu skarbowego) na żądanie przedłożyć te wszystkie dokumenty, które służyć mogą do ustalenia warunków żądanych ulg.

Artykuł 6.

Istniejącym w dniu obwieszczenia ustawy z dnia 6. marca 1906 (t. j. dnia 15. marca 1906) na zasadzie patentu cesarskiego z dnia 26. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 253, na zysk obliczonym stowarzyszeniom, które do chwili wejścia w życie ustawy (artykuł 1) uchwalą, że statuty swoje do przepisów tejże przystosują i zatrzymując cały swój majątek w spółkę z ograniczoną poręką się przeistoczą, przysługują, o ile uchwała ta jednogłośnie powzięta, notaryalnie uwierzytelniona i po myśli §u 21 powołanego patentu cesarskiego przez rząd potwierdzona zostanie, pod względem przeistoczenia na spółki z ograniczoną poręką, ulgi §u 119, ustęp pierwszy i drugi, ustawy z dnia 6. marca 1906.

To samo stosuje się do istniejących już w dniu obwieszczenia tej ustawy gwarectw dla górnictwa z tym dodatkiem, że uchwała co do przeistoczenia, która nie jest przywiązana do terminu oznaczonego w ustępie pierwszym, musi być zatwierdzoną przez starostwo górnicze (§ 119, ustęp trzeci i § 101 ustawy z dnia 6. marca 1906).

W przypadkach obydwóch poprzedzających ustępów należy wnieść do kierującej władzy skarkowej pierwszej istancyi — przedkładając potrzebne wykazy — nieostemplowane podanie z prośbą o uznanie, że podane tamże warunki dla ulgi pod względem należytości istnieją; zresztą należy odpowiednio przestrzegać przepisów artykułu 2, tyczących się odstawienia należytości i obowiązku doniesienia.

Artykuł 7.

Spółki z ograniczoną poręką, mające swoją siedzibę poza obszarem ważności ustawy, które interesa swoje w kraju tutejszym sposobem zarobkowania chcą uprawiać, winne — bez naruszenia przepisanego w §ie 107 ustawy z dnia 6. marca 1906, zgłoszenia do rejestru handlowego — celem wymiaru w §ie 120, ustępie 1, tej ustawy oznaczonej, przed rozpoczęciem obrotu przedsiębiorstwa uiścić się mającej należytości, wykazać wczas przez swoje tutejszo-krajowe zastępstwo (§ 108, l. 2 ustawy) w podaniu nieostemplowanem, wystosowanem do Ministerstwa skarbu, wysokość swego kapitału we wkładkach i obligacyach, jakoteż tę część tego kapitału którą zamyślają przeznaczyć dla obrotu czynności w kraju tutejszym. Do podania dołączyć należy wszystkie dokumenty potrzebne do ustalenia podstaw wymiaru należytości (kontrakt spółki, względnie statuty, bilanse, protokoły z odbytych walnych zgromadzeń i t. d.).

Tak samo mają oznaczone w poprzedzającym ustępie spółki, bez naruszenia przewidzianego w §ie 114 ustawy zgłoszenia do rejestru handlowego, wykazać Ministerstwu skarbu każde powiększenie swego kapitału wkładkowego i w obligacyach, jakoteż wszelkie czy to z tego, czy też z innego jakiego powodu zaszłe powiększenie kapitału wkładkowego i w obligacyach przeznaczonego dla ich obrotu czynności w tutejszym kraju i to jeszcze przed tem rozszerzeniem ruchu tutejszo-krajowego, przyczem należy analogicznie przestrzegać postanowień poprzedniego ustępu.

Tutejszo-krajowi zastępcy zagranicznych spółek z ograniczoną poręką odpowiadają osobiście za należytość uiścić się mającą w myśl §u 120, ustępu 1, ustawy z dnia 6. marca 1906. Gdyby należytość ta albo wcale nie została uiszczoną, albo też nie w swoim czasie lub nie w przepisany sposób, natenczas stosować się będzie analogicznie przepis §u 11 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u p. Nr. 171 (§ 120, ustęp 2 ustawy z dnia 6. marca 1906).

Spółki zagraniczne z ograniczoną poręką, które już przed wejściem w życie ustawy z dnia 6. marca 1906 zaczęły w sposób zarobkowy uprawianie interesów w kraju tutejszym, obowiązane są dostarczyć podanych w ustępie pierwszym wykazów najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po wejściu w życie tej ustawy, na każdy zaś sposób jeszcze przed zgłoszeniem tutejszo-krajowej filii do rejestru handlowego (§ 107 ustawy).

Artykuł 8.

Do częściowych zapisów długu, wydawanych przez zagraniczne spółki z ograniczoną poręką tudzież do tymczasowych rewersów wpłat na takie zapisy dłużne, stosować należy §§ 1 do 3, następnie 6 do 12 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171 (§ 120, ustęp 3, ustawy z dnia 6. marca 1906).

Tak samo do tych częściowych zapisów długu (rewersów tymczasowych) stosować analogicznie należy §§ 2 do 5 i 8 (w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1906. Dz. u. p. Nr. 103), następnie

§§ 10, 13 i 14, ustęp 2, rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 224, dotyczącego wykonania ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 171) o uiszczaniu należytości stemplowych od zagranicznych akcyi, rent i zapisów długu, dalej rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. Nr. 144, tyczące się ostemplowania wstępujących na miejsce tymczasowych dokumentów (titres, rewersów tymczasowych) akcyi zagranicznych, rent i zapisów dłużnych.

Pod względem urzędowego wyciskania znaczków stemplowych na wprowadzonych do tutejszego kraju częściowych zapisach długu, wydawanych przez zagraniczne spółki z ograniczoną poręką, znajdzie analogiczne zastosowanie rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p Nr. 36.

Artykuł 9.

Co do należytości uiścić się mającej za wprowadzone do tutejszego kraju częściowe zapisy długu zagranicznych spółek z ograniczoną poręką, jest bez znaczenia dla obowiązku uiszczania należytości jak i jej wymiaru, czy częściowe zapisy dłużne przed lub po wejściu w życie ustawy z dnia 6. marca 1906 zostały wydane, względnie do kraju tutejszego przeniesione.

Jeżeli przeniesienie do tutejszego kraju nastąpiło jeszcze przed wejściem w życie ustawy z dnia 6. marca 1906, a wszelkie inne w §ie 1 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, względnie w §§ach 2 i 3 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 224, wymienione warunki już przed pomienionym czasem istniały, natenczas należytość tę uiścić należy najpóźniej w przeciągu dni trzydziestu od czasu, kiedy ustawa z dnia 6. marca 1906 nabrała mocy obowiązującej, na każdy sposób jednak jeszcze przed przedsiębraniem najbliższej prawnie obowiązującej czynności w rodzaju tych, jakie oznaczone zostały w §ie 1 ustawy z dnia 18. września 1892, względnie w §§ach 2 i 3 powołanego na końcu rozporządzenia.

Artykuł 10.

Spółki obowiązane do uiszczania należytości wspomnianej w artykule 7 tego rozporządzenia, wolne są od uiszczać się mającej w myśl §§ów 6 do 8 i 10 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, należytości za notowanie (wypisywanie na giełdzie) częściowych zapisów dłużnych, wydanych przez zagraniczne spółki z ograniczoną poręką. Gdyby zagraniczna spółka z ograniczoną poręką, która uiściła należytość za notowanie (wypisanie) swoich częściowych zapisów dłużnych na jednej z tutejszo-krajowych giełd, otrzymała później pozwolenie na uprawianie interesów w kraju tutejszym, natenczas wliczy się tę należytość do należytości po myśli artykułu 7 niniejszego rozporządzenia opłacać się mającej (§ 6, ustępy 2 i 3 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171).

Artykuł 11.

Jak długo ugoda, tycząca się należytości stemplowych i bezpośrednich, stempla zużytkowego i taks, pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z jednej a Ministrem skarbu krajów Korony węgierskiej z drugiej strony zawarta a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 268, zatwierdzona będzie obowiązywać, tak długo nie będzie się do spółek z ograniczoną poręką w krajach Korony węgierskiej istniejących lub też dopiero powstać mających jak i do częściowych zapisów długu przez nie wydanych, stosować postanowień §u 120 ustawy z dnia 6. marca 1906 i artykułów 7 do 10 niniejszego rozporządzenia (§ 43 powołanej ugody).

To samo tyczy się, pod warunkiem przestrzegania pełnej wzajemności, istniejących lub powstać mogących w krajach Bośnii i Hercegowinie spółek z ograniczoną poręką i ich częściowych zapisów długu (§ 47 powołanej ugody i § 2 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 269).

Kosel wlr.

109.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. maja 1906,

dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Hucisko jawornickie jakoteż gminy Widaczów do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się z okręgu sądu powiatowego w Tyczynie gminę i obszar dworski Hucisko jawornickie oraz gminę Widaczów i przydziela się je do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. czerwca 1906.

Klein wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 9. czerwca 1906.

Treść: № 110. Rozporządzenie, dotyczące wykonania podatkowo-prawnych postanowień (§§ 115 i 116) ustawy z dnia 6. marca 1906, o spółkach z ograniczoną poręką.

110.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. czerwca 1906,

dotyczące wykonania podatkowo-prawnych postanowień (§§ 115 i 116) ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką.

Celem wykonania podatkowo-prawnych postanowień (§§ 115 i 116) ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką, rozporządza się, co następuje:

I.

Do spółek z ograniczoną poręką, z któremi po myśli §§ów 115 i 116 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, postępować należy podług części I., względnie części II. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych, znajdą analogiczne zastosowanie przepisy wykonawcze do części I. i II. ustawy o podatkach osobistych wraz z wszystkimi odnoszącymi się do tychże dodatkami, o ile nie odnoszą się do takich postanowień ustawy o podatkach osobistych, które co do spółek z ograniczoną poręką mają po myśli §§ów 115 i 116 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, doznać zmiany.

II.

1. Dla osądzenia, podług której części ustawy o podatkach osobistych opodatkowanie ma nastąpić, winne nowo powstałe spółki z ograniczoną poręką do przepisanego w § 64, względnie w §ie 116, u. o p. o. zgłoszenia, dołączyć w myśl §u 115, ust. I, alinea 2, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, wykaz wysokości ich kapitału zakładowego.

2. Ten według formularza A sporządzić się mający wykaz ma zawierać

a) podanie oznaczonego w kontrakcie spółki kapitału zakładowego,

b) wymienienie kapitałów, które spólnicy ewentualnie oprócz wkładki zakładowej, dla obrotu czynności w jakiejkolwiek formie — np. jako dopłatę po myśli §u 72 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, lub też jako pożyczkę na długi termin itp. — na stałe przeznaczyli,

c) oznaczenie kapitału obcego na stałe w przedsiębiorstwie dla obrotu ulokowanego, przedewszystkiem zaś pożyczek zaciągniętych na obligacye pierwszeństwa lub wszelkie inne częściowe zapisy długu albo na zabezpieczenie hipoteczne.

3. Zgłoszenie co do wszelkich przedsiębiorstw i biur obrotu spółki wnosi się, gdy chodzi o opodatkowanie podług części II. ustawy o podatkach osobistych, przy dołączeniu wspomnianego wykazu jedynie do władzy podatkowej I. instancyi, w której okręgu spółka ma swoją siedzibę.

4. Jeżeli spółka żąda opodatkowania podług części I. ustawy o podatkach osobistych, w takim razie zgłoszenia wnosić należy do tych władz

podatkowych, w których okręgach urzędowych pojedyncze przedsiębiorstwa i biura dla obrotu spółki się znajdują; w razie zgłoszenia równocześnie kilku przedsiębiorstw lub biur dla obrotu wystarczy, jeżeli wspomniany pod 1 wykaz nie do każdego zgłoszenia, lecz tylko do jednego z nich dołączy się, przyczem w pierwszej linii wchodzi w rachubę ta władza podatkowa, w której okręgu urzędowym znajduje się nie tylko przedsiębiorstwo lub biuro dla obrotu dotyczącej spółki, lecz także siedziba samej spółki; w innych zgłoszeniach podać jednak należy, której władzy podatkowej wykaz kapitału zakładowego przedłożono. Gdyby spółka w okręgu urzędowym władzy podatkowej swojej siedziby, nie miała żadnych przedsiębiorstw lub też biur dla obrotu, wolno jej wykaz kapitału zakładowego osobno władzy podatkowej w miejscu siedziby przedsiębiorstwa przedłożyć i okoliczność tę uwidocznić w zgłoszeniu, wniesionem do władzy podatkowej dla miejscowości właściwej.

5. W przypadkach, w których już ze zgłoszenia spółki jasno wynika, podług której części ma się ją opodatkować a strona ewentualnie czegoś wprost przeciwnego nie żąda, należy natychmiast przystąpić do wymiaru.

Gdyby tych warunków nie było, czy to z powodu, że spółka stara się o opodatkowanie sprzeciwiające się treści jej wykazu, czy też, że treść tegoż nasuwa władzy podatkowej wątpliwości, natenczas należy zwrócić na to uwagę spółki i po otrzymaniu odpowiedzi, względnie po bezowocnym upływie wyznaczonego terminu, wymiaru dokonać.

Dla uniknięcia ewentualnego podwójnego wymiaru podług części I. i II. ustawy o podatkach osobistych ma władza podatkowa siedziby spółki, mająca po raz pierwszy nałożyć podatek podług części II. porozumieć się przed jego wymiarem w każdym przypadku z władzami podatkowemi, w okręgach których są położone przedsiębiorstwa i biura dla obrotu.

6. Skoro tylko władza podatkowa celem nałożenia podatku podług I. lub II. części ustawy o podatkach osobistych rozpocznie wymiar i wezwie przeto spółkę, by wniosła ustawowo przewidziane deklaracye podatku zarobkowego, względnie zeznania i wykazy, winna strona odnośnym wezwaniom po myśli §§ów 39 i nast., tudzież 110, względnie §u 269, u. o p. o. zadosyć uczynić nawet w tym przypadku, jeżeli zaprzecza obowiązku płacenia podatku podług dotyczącej części, przyczem nie narusza się środków prawnych, które jej w swoim czasie przeciw nakazowi płatniczemu i jak się samo przez się rozumie także co do zaliczenia do dotyczącej części ustawy o podatkach osobistych przysługują.

Władzy podatkowej wolno zresztą także natychmiast opodatkowanie — z zastrzeżeniem późniejszej reasumpcyi — przeprowadzić i to najpierw podług tej części głównej ustawy o podatkach osobistych, której zastosowanie strona wnosi a zarazem osobno jedynie co do tego jednego punktu orzec, jaki kapitał zakładowy po myśli §u 115, ust. I należy brać za podstawę do opodatkowania, czy podatek zatem wymierzać się będzie podług I. lub też II. części ustawy o podatkach osobistych. Przeciw temu orzeczeniu można wnieść rekurs do krajowej władzy skarbowej.

7. Gdyby w czasie istnienia spółki z ograniczoną poręką, w wysokości kwot kapitałów, stosownie do punktu 2 władzy podatkowej do wiadomości podanych zaszła zmiana (powiększenie lub zmniejszenie), która spowodowaćby mogła postępowanie podług innej części ustawy o podatkach osobistych, natenczas donieść o niej należy w przeciągu dni 14 od czasu jej nastania tej władzy podatkowej, w której okręgu urzędowym siedziba spółki się znajduje. Władza ta ma porozumieć się po myśli punktu 5. ustęp 3. z innemi interesowanemi władzami podatkowemi.

8. Zagraniczne spółki z ograniczoną poręką — o ile według ogólnie tu w kraju obowiązujących przepisów podlegają obowiązkowi opodatkowania — mają ze względu na to, że po myśli §u 116 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, za podstawę do osądzenia, czy podatek dla nich wymierzać się ma podług I. czy też II. części ustawy o podatkach osobistych, służy przypadająca na czynności obrotowe w tutejszym kraju część ogólnego kapitału zakładowego, w wykazie przez nie oddawanym oprócz pod 2 wymienionych, ogólnej kwoty ich kapitału zakładowego tyczących się dat, wykazać jeszcze także, jaka kwota z tego kapitału na obrót w kraju przypada.

Odnośnie do dokonywanych po myśli powyższych postanowień zgłoszeń spółek zagranicznych, uważać się będzie za władzę podatkową dla siedziby spółki tę władzę podatkową, w której okręgu znajduje się siedziba jej tutejszokrajowej filii (§ 107 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58).

9. Władza podatkowa wymierzająca po myśli następnych postanowień podatek podług I. lub II. części ustawy o podatkach osobistych, winna od czasu do czasu przez odnoszenie się w razie potrzeby — do spółki z zapytywaniami na zasadzie §u 269, u. o p. o., jakoteż przez inne za stosowne uznane dochodzenia badać, czy brane po myśli rozporządzeń §u 115, ust. I. ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58. względnie według poprzedzających punktów 2 do 8 za podstawę do stoso-

wania dotyczącej części ustawy o podatkach osobistych, warunki nadal zachodzą.

III.

1. W razie nakładania na spółkę ogólnego podatku zarobkowego, ma władza podatkowa I. instancyi, dla miejsca właściwa, o ile w poszczególnym przypadku nie znajdą ewentualnie zastosowania osobne postanowienia §§ów 78 do 82 u. o p. o., wymierzyć ogólny podatek zarobkowy stosownie do §u 115, III, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, tak jak wogóle się wymierza niekontyngentowany ogólny podatek zarobkowy po myśli ustawy o podatkach osobistych.

2. Od następnego peryodu wymiaru począwszy, ma — mimo, że przepisany podatek dla spółek z ograniczoną poręką nigdy się nie wlicza do kontyngentów spółek — przedsiębrać wymiar komisya dla podatku zarobkowego tej spółki podatkowej, do której przedsiębiorstwo byłoby przydzielone w takim razie, gdyby jego podatek wliczało się do kontyngentów spółek. Do której komisyi wymiar ten należy, poda do wiadomości spółki właściwa po myśli artykułu 13, l. 1, przepisu wykonawczego I. do ustawy o podatku osobistym, władza podatkowa.

3. Przy wymierzaniu podatku dla spółek z ograniczoną poręką, ogólnemu podatkowi zarobkowemu podlegających, należy dla spółek tych prowadzić osobne protokoły wymiaru podług formularza H przepisu wykonawczego I. do ustawy o podatkach osobistych, wymiar zaś sam dla każdego pojedynczego przedsiębiorstwa lub biura czynności — ażeby osiągnąć o ile możności jednostajne opodatkowanie razem ze wszystkiemi innemi przedsiębiorstwami ogólnemu podatkowi zarobkowemu podlegającemi — przedsiębrać zaraz po przedsiębiorstwach obłożonych podatkiem kontyngentowym, które do tego samego rodzaju zarobkowania należą, co przedsiębiorstwo lub biuro czynności spółki z ograniczoną poręką.

4. By spółkom z ograniczoną poręką umożliwić przekonywanie się o jednostajności opodatkowania, pozwalać się im będzie na wglądanie do rejestrów podatku zarobkowego i wyciągów z rejestrów po myśli §u 58 u. o p. o. Także i przewodniczący komisyi dla podatku zarobkowego czuwać będą nad jednostajnością w opodatkowaniu spółek z ograniczoną poręką a ewentualnie robić będą użytek ze swego prawa odwołania się (Przepis wykonawczy I. do ustawy o podatkach osobistych, art. 16, ll. 12 i 13).

5. Co do przeprowadzenia zarządzonych w §ie 115, II. ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, sprostowań ogólnej sumy podatku zarobkowego, udzieli władzom podatkowym potrzebnych wskazówek Ministerstwo skarbu.

IV.

O ile ze spółkami z ograniczoną poręką postępować się ma po myśli części II. ustawy o podatkach osobistych, znajdą do nich zastosowanie obowiązujące dla opodatkowania spółek akcyjnych postanowienia wraz z ograniczeniami podanemi w §ie 115, ust. IV., ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58. Stosownie do tego, podstawę do opodatkowania tworzy, w szczególności w przypadku, jeżeli jedna spółka utrzymuje kilka przedsiębiorstw w ruchu, po myśli §u 93 u. o p. o. suma czystych zysków tychże po strąceniu ewentualnych w pojedynczych przedsiębiorstwach doznanych strat; do tej zatem jednolitej podstawy opodatkowania stosować należy oznaczone w §ie 115, ust. IV., l. 4, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, stopy podatkowe.

2. Datki, dary i wszelkie inne darowizny dla osób i zakładów, do samej spółki nie należących można przy obliczaniu nadwyżek bilansowych potrącać także i w tym przypadku, jeżeli do właściwego uprawiania interesów nie są potrzebne, lecz przedstawiają się jedynie jako akty czystej szczodrobliwości. Natomiast należy wciągać do podstawy opodatkowania nieodpłatne świadczenia dla spólników lub członków rodziny tychże. Tak samo nie mogą ukrócać podstawy opodatkowania świadczenia dla spólników z tytułu wynagrodzenia za działalność ich w interesach spółki w charakterze zawiadowców, prokurzystów, pełnomocników itp.

3. Po myśli §u 115, ust. IV., l. 2, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, stanowią spółki z ograniczoną poręką wyjątek od postanowienia §u 94, lit. *c)* ustawy o podatkach osobistych o tyle, że dla spółek tych potrącać można odsetki od pożyczek zaciągniętych na hipoteczne zabezpieczenie (jednak nie na obligacye pierwszeństwa lub inne jakie częściowe zapisy dłużne). Do tego dodane jest jednak postanowienie, że do podstawy opodatkowania wciągnąć należy kwoty użyte na oprocentowanie kapitału zakładowego, który ewentualnie spólnicy sami w formie pożyczki, dla obrotu przedsiębiorstwa przeznaczyli; w przypadku tym obojętnem jest, czy to są pożyczki hipotecznie zabezpieczone lub też pożyczki zwykłe niezabezpieczone; chodzi tu jedynie o to, by pożyczony kapitał był stale w przedsiębiorstwie ulokowany.

4. Postanowienie §u 115, ust. IV., l. 3, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, odpowiada postanowieniu przewidzianemu w §ie 95, lit. *g)* u. o p. o. dla uprzywilejowanych po myśli §u 85, u. o p. o., przedsiębiorstw, stosować je zatem należy tak, jak to postanowienie.

5. Pod względem wymiaru podatku, wstępują na miejsce postanowień §u 100, u. o p. o. posta-

nowienia §u 115, ust. IV., l. 4, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58. Przedewszystkiem więc i ust. 7 §u 100 u. o p. o. nie znajdzie zastosowania do spółek z ograniczoną poręką i nie będą też one podlegać podatkowi dodatkowemu od kwot rozdzielanych pomiędzy spólników. Co do stosowania do sumy czystych zysków z więcej podatkowi podlegających przedsiębiorstw, procentowych stóp podatkowych, podanych w §ie 115, ust. IV., l. 4, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, odsyła się do punktu 1 tego ustępu.

6. O ile spółka z ograniczoną poręką korzysta z tytułu przedsiębiorstwa familijnego z ulg podatkowych, przewidzianych w §ie 115, ust. IV., l. 5, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, należy dostarczyć na żądanie właściwej władzy podatkowej, w której okręgu urzędowym spółka ma swoją siedzibę, tych wszystkich podstaw, które służyć mogą do ustalenia warunków ulgi, z której się chce korzystać.

V.

Gdyby kapitał zakładowy spółki z ograniczoną poręką, do której postanowienia części I. ustawy o podatkach osobistych mają być zastosowane, został powiększony ponad milion koron albo, gdyby kapitał zakładowy spółki odpowiadającej postanowieniom części II. zmniejszony został do kwoty miliona koron lub też mniej i gdyby wskutek tego dotycząca spółka przechodziła z I. do II. części ustawy o podatkach osobistych lub też na odwrót, natenczas znajdą zastosowanie te postanowienia ustawy o podatkach osobistych i przepisów wykonawczych do tejże, które stosowałoby się w przypadku objęcia istniejącego już, dotychczas podług dotyczącej części jeszcze nie opodatkowanego przedsiębiorstwa. Podatek, który był dotychczas przepisany odpada z chwilą, gdy się nowe opodatkowanie zacznie. Te same zasady stosować należy przy opodatkowaniu tych spółek, które na zasadzie części IV. ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, przemieniają się ze spółek innego rodzaju na spółki z ograniczoną poręką.

VI.

Formularzy przepisów wykonawczych do części I. i II. ustawy o podatkach osobistych, odpowiednio przystosowanych, używać się będzie także przy spółkach z ograniczoną poręką.

Kosel wlr.

Formularz A.

Wykaz

kapitału zakładowego po myśli §u 115, ustępu I., ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, przy zgłaszaniu obrotu interesów.

w { **c. k. Starostwie** . . . . . .
w { **c. k. Administracyi podatków** . . . . . .

(Rozporzadzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 110, ustęp II., punkt 2.)

1. Firma spółki z ograniczoną poręką: . . . . . .

2. Siedziba spółki . . . . . .

3. Wyszczególnienie wszystkich tutejszo-krajowych przedsiębiorstw i biur dla obrotu spółki: . . .
. . . . . .

4. W kontrakcie spółki oznaczony kapitał zakładowy wynosi . . . . . .

5. Przez wszystkich spólników / Przez spólnika(ów) { oddano na stałe dla obrotu spółki oprócz kapitału zakładowego, następujące jeszcze kapitały:
   a) Dopłaty . . . . . .
   b) Pożyczki długo-terminowe . . . . . .
   c) Inne kapitały . . . . . .

6. W przedsiębiorstwie są następujące obce kapitały ulokowane, a to:
   a) Na obligacye pierwszeństwa lub inne jakie częściowe zapisy długu . . . . . .
   b) Pożyczki zaciągnięte na hipoteczne zabezpieczenie . . . . . .
   c) Inne kapitały obce . . . . . .

7. (Przy spółkach zagranicznych:) Z kapitałów wykazanych pod 4, 5 i 6 przypadają na interes tutejszo-krajowy: . . . . . .

8. Podpisana spółka sądzi zatem, że opodatkowanie jej po myśli §u 115, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, nastąpi podług części . . ustawy o podatkach osobistych.

Gdyby w przyszłości, co do wysokości wyżej podanych kwot kapitałów nastąpić miała zmiana, któraby mogła pociągać za sobą postępowanie ze spółką podług innej części ustawy o podatkach osobistych, zgłosi spółka tę zmianę w przeciągu dni 14 licząc od chwili jej nastania po myśli rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 110, ustęp II., punkt 7, w tej władzy podatkowej, w której okręgu urzędowym siedziba spółki się znajduje.

. . . . . .
(Podpis firmy spółki.)

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 9. czerwca 1906.

Treść: (№ 111 i 112.) 111. Obwieszczenie, tyczące się nadania komorze pomocniczej II. klasy w Markhausen upoważnień komory pomocniczej I. klasy. — 112. Rozporządzenie, którem za porozumieniem z wspólnem Ministerstwem wojny zmienia się punkt V—D załączki 15 do §u 34 przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach wojskowych z dnia 11. czerwca 1879, i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, wydanych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. lipca 1895.

111.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. maja 1906,

tyczące się nadania komorze pomocniczej II. klasy w Markhausen upoważnień komory pomocniczej I. klasy.

C. k. komorze pomocniczej II. klasy w Markhausen nadaje się upoważnienia komory pomocniczej I. klasy, a nadto upoważnia się ją do odprawiania używanych zewnętrznych osłon z posyłek wywozowych tutejszo-krajowych, które wracają wypróżnione z zagranicy.

Kosel wlr.

112.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 19. maja 1906,

którem za porozumieniem z wspólnem Ministerstwem wojny zmienia się punkt V—D załączki 15 do §u 34 przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach wojskowych z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93, i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 100, wydanych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 119.

Wykaz V—D załączki 15 do § 34 przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach wojskowych z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93, i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 100, wydanych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 119, przestanie obowiązywać w osnowie dotychczasowej i ma opiewać na przyszłość, jak następuje:

„D. Dla aresztów:

1. Dla kadetów zastępców oficerów i dla feldfeblów:

1 tapczan z deszczułką pod głowę, 1·06 metra szeroki,
1 półka na chleb, 80 centymetrów długa,
1 stół podoficerski,
2 krzesła,
1 konewka na wodę,
1 naczynie do picia,
1 lampa naftowa z oprawą,
1 przyrząd do mycia (kompletny),
przybory do palenia w piecu;

2. dla podoficerów:

1 tapczan z deszczułką pod głowę, 80 centymetrów szerokości na żołnierza,
1 półka na chleb, 80 centymetrów długości na żołnierza,

1 prosty stół
2 proste ławki
1 konewka na wodę
1 naczynie do picia
} najwięcej na 10 żołnierzy
1 lampa naftowa z oprawą,
1 przyrząd do mycia (kompletny),
przybory do palenia w piecu;

3. wspólny areszt dyscyplinarny:

1 tapczan z deszczułką pod głowę, 80 centymetrów szerokości na żołnierza,
1 półka, 80 centymetrów długości na żołnierza,
1 prosty stół
2 proste ławki
1 konewka na wodę
1 naczynie do picia
} na 10 żołnierzy
1 lampa naftowa bez oprawy,
1 przyrząd do mycia (kompletny),
przybory do palenia w piecu;

4. areszt odosobniony:

1 tapczan z deszczułką pod głowę, 80 centymetrów szeroki,
1 półka na chleb, 80 centymetrów długa,
1 naczynie do picia,
1 kubeł nocny (w razie potrzeby);

wspólnie dla kilku aresztów odosobnionych:

1 konewka na wodę,
1 przyrząd do mycia (kompletny),
przybory do palenia w piecu."

Kosel wlr. **Schönaich** wlr

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 13. czerwca 1906.

Treść: (№ 113—115.) 113. Rozporządzenie, którem kontrolę przewozu kawy ogranicza się na powiat graniczny od strony Szwajcaryi. — 114. Obwieszczenie, dotyczące zmiany statutu Rady cłowej przybocznej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. — 115. Obwieszczenie, dotyczące wydania objaśnień do powszechnej taryfy cłowej z dnia 13. lutego 1906.

113.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. maja 1906,

którem kontrolę przewozu kawy ogranicza się na powiat graniczny od strony Szwajcaryi.

Stosownie do §u 337go Regulaminu cel i monopolów państwowych zmienia się częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 22. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 64, dotyczące kontroli towarów w strefie granicznej, i zarządza się, co następuje:

Kontrola przewozu kawy surowej i palonej, zaprowadzona powyższem rozporządzeniem dla strefy granicznej, zostaje uchylona we wszystkich częściach tej strefy, gdzie miała dotychczas moc obowiązującą, z wyjątkiem powiatu granicznego, położonego od strony Szwajcaryi.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Kosel wlr. **Auersperg** wlr.

114.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu za porozumieniem z Ministerstwami skarbu i rolnictwa z dnia 12. czerwca 1906,

dotyczące zmiany statutu Rady cłowej przybocznej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Statut Rady cłowej przybocznej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zatwierdzony Najwyższemi postanowieniami z dnia 4. sierpnia i z dnia 1. listopada 1890, ogłoszony obwieszczeniem z dnia 12. maja 1892, Dz. u. p. Nr. 77, obecnie zaś zmieniony wskutek Najwyższego postanowienia z dnia 25. maja 1906, podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości.

Statut Rady cłowej przybocznej.

§ 1.

Zadaniem Rady cłowej przybocznej jest wydawanie przed decyzyą c. k. Ministerstw skarbu i handlu opinii w sporach, tyczących się wymierzania należytości cłowych przez c. k. komory, tudzież w kwestyach taryfowania towarów.

§ 2.

Rada cłowa przyboczna składa się z przewodniczącego i 70 członków.

Przewodniczy jej c. k. Minister handlu, w jego zaś nieobecności jeden z dwóch zastępców, przez Ministra handlu z pomiędzy urzędników c. k. Ministerstwa handlu mianowanych, którzy zarazem mogą należeć do Rady cłowej przybocznej w charakterze członków stałych.

Z liczby członków 36ciu mianuje się stale, a 34ech, przez Izby handlowo-przemysłowe proponowanych, na okres trzechletni.

a) Członkami stałymi są:

1. dwaj reprezentanci Ministerstwa handlu, ustanowieni przez c. k. Ministra handlu, i dwaj reprezentanci Ministerstwa skarbu, względnie Zarządu cłowego, wyznaczeni przez c. k. Ministra skarbu, lub zastępcy tychże; nadto urzędnicy cłowi, którym poruczona jest inspekcya komór cłowych, a dla spraw rolnictwa i leśnictwa dwaj reprezentanci Ministerstwa rolnictwa, wyznaczeni przez c. k. Ministra rolnictwa, lub ich zastępcy;

2. dwanaście osób, wybranych według upodobania przez c. k. Ministra handlu, dwanaście przez c. k. Ministra skarbu i sześć przez c. k. Ministra rolnictwa.

b) Na wniosek Izb handlowych mianuje Minister handlu, jak następuje:

na wniosek Izb handlowo-przemysłowych wiedeńskiej, praskiej, libereckiej, berneńskiej, tryesteńskiej po 2, razem 10 członków:

na wniosek Izb handlowo-przemysłowych chebskiej, budziejowickiej, pilzeńskiej, ołomunieckiej, opawskiej, krakowskiej, brodzkiej, lwowskiej, czerniowieckiej, feldkirchskiej, insbruckiej, salcburskiej, linieckiej, gradeckiej, łubnieńskiej, celowieckiej, goryckiej, lublańskiej, bozeńskiej, roveredzkiej,, równieńskiej, zadarskiej, spleckiej i dubrownickiej po 1 członku, razem 24 członków.

Proponując członków pod *b)* wzmiankowanych, wymienić zarazem należy zastępcę dla każdego członka.

§ 3.

Izby handlowo-przemysłowe nie są obowiązane proponować tylko te osoby, które są ich członkami.

Członkowie, mianowani na wniosek Izb handlowo-przemysłowych, mogą być ponownie proponowani po upływie okresu urzędowania.

Ministrowi handlu zastrzega się czynienie starań o obsadzenie napowrót posad członków, mianowanych na wniosek Izb handlowo-przemysłowych, gdyby przed upływem trzechletniego okresu urzędowania w Radzie cłowej przybocznej opróżnione zostały, a w szczególności w tym przypadku, gdyby dalsze sprawowanie urzędowania bądź z powodu choroby takiego członka, bądź z innych osobistych przyczyn było niemożebne lub znacznie utrudnione, służy mu prawo powołania na jego miejsce zastępcy, a według okoliczności mianowania na wniosek Izby innego członka.

§ 4.

W Radzie cłowej przybocznej i jej oddziałach (§ 5) toczą się rozprawy na posiedzeniach niejawnych według regulaminu, ustanowionego przez samą Radę cłową przyboczną, zgodnie z zasadami, podanemi przez c. k. Ministra handlu w porozumieniu z c. k. Ministrem skarbu.

Rada cłowa przyboczna i jej oddziały wydają opinie na podstawie uchwał, jakie zapadną większością głosów członków głosujących. Zdania odmienne zapisać należy na żądanie głosujących w protokole.

Opinie co do sporów, tyczących się wymiaru należytości cłowych, wydawane będą zawsze na podstawie obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

§ 5.

Rada cłowa przyboczna zbiera się na wezwanie Ministra handlu według potrzeby. Tworzy ona ze swego grona komisyę ogólną i oddziały zawodowe, które prezydyum stosownie do potrzeby zwołuje bezpośrednio, i to oddziały zawodowe z zasady co miesiąca.

Komisya ogólna i oddziały zawodowe mają prawo wzywania biegłych na swoje obrady.

Reprezentanci rządu wzywani będą na każde posiedzenie komisyi ogólnej lub oddziałów zawodowych.

§ 6.

Czynności biurowe Rady cłowej przybocznej załatwia ów departament Ministerstwa handlu, do którego należą dotyczące sprawy.

Protokoły walnego zgromadzenia sprawdza podpisem przewodniczący i dwaj członkowie, mianowani w myśl §u 2 *a)* i *b)*, a protokoły oddziałów dotyczący przewodniczący i jeden z takichże członków.

Ważniejsze orzeczenia, wydane po wysłuchaniu Rady cłowej przybocznej przez c. k. Ministerstwo skarbu za porozumieniem z c. k. Ministerstwem handlu według własnego uznania, ogłaszane będą z krótkiem uzasadnieniem, umożebniającem stosowanie danego orzeczenia do innych podobnych przypadków jako zasady.

§ 7.

Członkowie, którzy nie są urzędnikami państwowymi, używają w okresie swego urzędowania tytułu „Radca cesarski“.

Członkowie, nie będący urzędnikami państwowymi, składać mają ślubowanie w ręce Ministra handlu lub jego delegata.

Urząd ich jest honorowy i żadne wynagrodzenie nie jest do niego przywiązane.

Jednakże członkom, nie mieszkającym w Wiedniu, wyjednana będzie podróż bezpłatna lub koszta podróży będą im zwracane.

Korytowski włr. **Auersperg** włr.
Fořt włr.

115.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 13. czerwca 1906,

dotyczące wydania objaśnień do powszechnej taryfy cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20.

Stosownie do artyk. Vgo ustawy z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, ustanowione i wydane zostały objaśnienia do powszechnej taryfy cłowej dla austryacko-węgierskiego obszaru cłowego.

Jednocześnie wydana została także taryfa do podręcznego użytku (ustawa o taryfie cłowej, przepisy wykonawcze i autonomiczna taryfa cłowa z powstawianemi postanowieniami taryfowemi z traktatów handlowych).

Ogłoszenia rzeczonych objaśnień w Dzienniku ustaw państwa zaniechuje się ze względu na ich objętość w myśl artykułu Vgo, ostatniego ustępu ustawy z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20.

Korytowski włr. **Auersperg** włr.
Fořt włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 16. czerwca 1906.

Treść: № 116. Ustawa, dotycząca dobrodziejstw, przyznanych przez państwo ze względu na cele ustawy krajowej Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40, o utworzeniu włości rentowych.

116.

Ustawa z dnia 12. czerwca 1906,

dotycząca dobrodziejstw, przyznanych przez państwo ze względu na cele ustawy krajowej Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40, o utworzeniu włości rentowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Posiadaczom zapisów rentowych, jakie na zasadzie ustawy krajowej z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 40, mają być wydane przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, przysługuje pod względem zaspakajania pretensyi z tych przedmiotów majątkowych, które stanowią dla nich rękojmię kaucyjną, prawo pierwszeństwa przed innymi rościcielami; wobec tego inne osoby, których pretensye nie zasadzają się na zapisach rentowych, mogą uzyskać pozwolenie egzekucyi na tego rodzaju przedmiotach majątkowych tylko o tyle, o ile to nie narusza rzeczonego prawa posiadaczy zapisów rentowych.

Jeżeli na przedmiotach majątkowych, stanowiących rękojmię kaucyjną, prowadzą egzekucyę osoby trzecie, to sąd na wniosek komisarza rządowego winien ograniczyć pozwolenie egzekucyi do miary, odpowiadającej postanowieniu, zawartemu w ustępie 1. Orzeczenie sądu co do takiego wniosku może być wydane bez wysłuchania stron.

§ 2.

Zapisów rentowych w §ie 1 wzmiankowanych, których emisya nie może przekraczać kwoty maksymalnej 5 milionów koron, wolno używać do lokowania kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających, również pieniędzy sierocych, fideikomisowych i depozytowych, wreszcie po kursie giełdowym, ale nie powyżej wartości imiennej, na kaucye służbowe i kaucye w interesach kupieckich.

§ 3.

Krajowej Komisyi włości rentowych, utworzonej w myśl ustawy dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40, przysługuje co do podań, wnoszonych w celu wypełnienia zadań, włożonych na nią rzeczoną ustawą krajową — z wyjątkiem podań w postępowaniu sądowem sporowem — uwolnienie od należytości stemplowych.

Podobne uwolnienie przysługiwać ma także protokołom, zastępującym tego rodzaju podania.

Allegaty, dołączane do takich podań i protokołów, są wolne od stempla załączkowego.

§ 4.

Dokumenty, wystawione w celu wpisu i wykreślenia obciążenia kaucyjnego względem tych przedmiotów majątkowych, które stanowią rękojmię kaucyjną dla zapisów rentowych, a na których można uzyskać prawo hipoteczne, również wpisy tabularne, są uwolnione od opłat stemplowych i od należytości.

§ 5.

Pożyczkom rentowym, zaciągniętym stosownie do ustawy dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. lutego 1905, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40, przysługuje uwolnienie od należytości za skrypt dłużny i za wpis hipoteczny prawa zastawu, o ile udzielone będą w celach, w §ie 2 lit. c rzeczonej ustawy krajowej oznaczonych.

O przyznanie tego dobrodziejstwa winna Krajowa Komisya włości rentowych lub też dłużnik prosić naczelną władzę skarbową pierwszej instancyi wprost albo za pośrednictwem urzędu podatkowego najpóźniej do dni 30 po wystawieniu dokumentu długu, dołączając do prośby potrzebne dowody.

Wypisy z ksiąg publicznych i kopie dokumentów, przedkładane w celu udzielenia pożyczek rentowych w pierwszym ustępie wzmiankowanych, względnie w celu uzyskania wymienionych tamże dobrodziejstw, są warunkowo uwolnione od należytości, o ile odnoszą się do rzeczonych celów.

Do podań i rekursów, wnoszonych w celu wyjednania dobrodziejstw w tym paragrafie oznaczonych, stosować się będzie postanowienia poz. tar. 44 *q*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Podania, wnoszone do Krajowej Komisyi włości rentowych o udzielenie pożyczek rentowych, nie podlegają opłacie stemplowej.

§ 6.

Podstępne uzyskanie dobrodziejstw §u 5 przez przytoczenie w dokumentach i dowodach okoliczności z prawdą niezgodnych będzie karane jako ciężkie przestępstwo skarbowe w myśl postanowień §u 85 ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50).

§ 7.

Krajowej Komisyi włości rentowych przysługuje prawo ściągania drogą egzekucyi politycznej tak zalegających rent wraz z odsetkami zwłoki, jak i zwrotu podatków od włości rentowej przypadających lub premii ubezpieczenia od ognia i gradobicia (§ 13 powyższej ustawy krajowej), o ile je za właściciela takich włości zapłaciła.

Z podaniem o zezwolenie na polityczną egzekucyę przedłożyć należy dokument zawarcia kontraktu pożyczki rentowej, ekstrakt tabularny, dokument na dowód uiszczenia podatków i premii ubezpieczenia i wypis z księgi głównej Krajowej Komisyi włości rentowych.

§ 8.

Jeżeli osoba, przeciw której skierowana jest taka egzekucya, sądzi, że pretensya, podniesiona drogą egzekucyi politycznej prawnie albo zgoła nie istnieje albo że jej suma nie zgadza się z kwotą przez Krajową Komisyę włości rentowych podaną, to zarzuty swoje winna uczynić drogą skargi w tym sądzie lwowskim, który stosownie do wartości przedmiotu sporowego jest sądem właściwym. Z taką skargą może być połączony wniosek na wstrzymanie lub ograniczenie egzekucyi.

Po wniesieniu skargi można zarządzić na wniosek odłożenie egzekucyi, jeżeli obowiązany potrafi udowodnić na podstawie dokumentów bądź publicznych, bądź innych moc dowodu posiadających, że zarzuty, które przeciw pretensyi uczynił, są słuszne.

Do zezwolenia na odłożenie egzekucyi jest właściwym ten sąd, który posiadałby właściwość do wykonania egzekucyi na tej włości rentowej, o którą w danym razie chodzi. Przed wydaniem orzeczenia co do odłożenia egzekucyi wysłuchać należy Krajową Komisyę włości rentowych.

O odłożeniu egzekucyi uwiadomić należy Krajową Komisyę włości rentowych i władzę polityczną, która zezwoliła na egzekucyę.

§ 9.

Egzekucya sądowa może mieć miejsce tylko na podstawie tytułu egzekucyjnego.

§ 10.

Wykonanie tej ustawy, która zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia, polecam Ministrom skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 12. czerwca 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Beck wł.r. **Klein** wł.r.

Korytowski wł.r. **Bienerth** wł.r.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1906.

Treść: № 117. Rozporządzenie, którem wydaje się nowe przepisy dla egzaminów rządowych teoretycznych w Szkole głównej ziemiaństwa.

117.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministrem rolnictwa z dnia 7. czerwca 1906,

którem wydaje się nowe przepisy dla egzaminów rządowych teoretycznych w Szkole głównej ziemiaństwa.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 2. czerwca 1906, wydaje się następujące postanowienia:

Regulamin dla egzaminów rządowych w Szkole głównej ziemiaństwa.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Dla przekonania się o wykształceniu naukowem w gospodarstwie wiejskiem, gospodarstwie leśnem i w technice kultury będą się odbywały w Szkole głównej ziemiaństwa egzamina rządowe, a mianowicie dla każdego działu studyów jeden ogólny z przedmiotów zasadniczych a dwa zawodowe.

§ 2.

Przedmioty egzaminów tak rządowych, jak i egzaminów poszczególnych, które przed tymi składać należy, następnie terminy egzaminów dla pierwszych ustalone są w następujących osobnych postanowieniach (§§ 22—28).

§ 3.

Do słuchania egzaminów rządowych ustanawia Minister oświaty dla każdego działu studyów osobne komisye egzaminacyjne.

W każdej z nich zasiadają jako egzaminatorowie przedewszystkiem profesorowie a w miarę potrzeby także docenci Szkoły głównej ziemiaństwa dla swych przedmiotów, z których egzamin się odbywa.

Jednakowoż Minister oświaty, na wniosek prezesów (§ 4) powoływać będzie do komisyi także egzaminatorów nie należących do tego zakładu.

Gdy dwóch lub więcej egzaminatorów jest ustanowionych do jakiegoś przedmiotu zmieniają się na egzaminach.

§ 4.

Minister oświaty mianuje dla każdej komisyi egzaminacyjnej prezesów, a w razie potrzeby także wice-prezesów, wybierając ich z grona egzaminatorów. W razie ich nieobecności obejmuje przewodnictwo najstarszy służbą członek komisyi.

Z członków dotyczącej komisyi egzaminacyjnej tworzy prezes osobne komisye do poszczególnych działów egzaminu.

§ 5.

Minister oświaty i Minister rolnictwa mogą wydelegować osobnych rządowych komisarzy do egzaminów rządowych.

§ 6.

Prośbę o przypuszczenie do egzaminów rządowych podać ma kandydat na piśmie do prezesa dotyczącej komisyi, dołączając do prośby następujące dokumenty:

1. świadectwo wpisu;

2. do pierwszego egzaminu rządowego:

świadectwo dojrzałości, lub dokument, któryby je zastąpił;

3. książeczkę legitymacyjną lub też dowód, że kandydat był jako uczeń zwyczajny zapisany przez wymaganą do składania egzaminu ilość kursów (§§ 24, 26, 28) w Szkole głównej ziemiaństwa lub w zakładzie będącym z nią na równi i że uczęszczał na wszystkie przedmioty do tego egzaminu rządowego należące, jakoteż na ćwiczenia praktyczne z nimi połączone. Pojedyncze przedmioty i ćwiczenia, które pod tem rozumieć należy, ustali zalecony plan nauki Szkoły głównej ziemiaństwa;

4. świadectwa z poszczególnych egzaminów przed odnośnym egzaminem rządowym złożonych (§§ 22, 25 i 27), jakoteż świadectwa z przedmiotów ćwiczeń graficznych i z ćwiczeń połączonych z przedmiotami egzaminów rządowych, dołączając po jednem wypracowaniu graficznem (plan, ćwiczenie w konstrukcyi) z dotyczącego przedmiotu; wszyskie te prace muszą być uwierzytelnione na dowód samoistnego ich wykonania;

5. do drugiego i trzeciego egzaminu rządowego świadectwo ze złożonego pierwszego, względnie drugiego egzaminu.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w pierwopisach lub w uwierzytelnionym odpisie a jeżeli są w obcym języku wygotowane, z dołączeniem uwierzytelnionego przekładu i komisya musi je mieć przed sobą w czasie egzaminu.

§ 7.

Prośby o przypuszczenie do egzaminów rządowych, odbywających się w czasie roku szkolnego, podawać trzeba najmniej na sześć tygodni przed dotyczącym terminem, do egzaminów zaś odbywających się na początku półrocza zimowego, zgłaszać się należy najpóźniej aż do końca półrocza letniego.

Prezes winien zbadać prośbę i załączniki i jeżeli przypuszczeniu do egzaminu nic nie stoi na przeszkodzie, przychylić się do prośby natychmiast, pisząc na niej krótką rezolucyę.

§ 8.

W razie mniejszych przeszkód, które kandydat może zaraz uchylić, dać mu należy odpowiednie wskazówki. W przypadkach wątpliwych, mianowicie co do kandydatów, którzy na wykłady, w §ie 6, punkt 3, wzmiankowane, uczęszczali po części lub całkiem do innego zakładu, będącego na równi z Szkołą główną ziemiaństwa, przypuszczenie do egzaminów rządowych zależy od pozwolenia komisyi egzaminacyjnej. Gdyby prezes, względnie komisya, odmówili przypuszczenia do egzaminów rządowych, wolno odwołać się do Ministra oświaty.

§ 9.

Po upływie terminu wyznaczonego do zgłaszania się, prezes osądza podług liczby kandydatów, czy wystarczy utworzyć jedną osobną komisyę, czy też trzeba utworzyć równocześnie dwie lub więcej osobnych komisyi do egzaminu. (§ 4, ustęp 2.)

Następnie przy pierwszych dwóch egzaminach rządowych oznacza prezes liczbę dni egzaminowych, jakoteż w alfabetycznym porządku dla każdego kandydata dzień, w którym każdy z nich stawić się ma przed komisyą osobną, a jeżeli jest dwie lub więcej komisyi, liczbę tej komisyi, przed którą ma stawać, wkońcu postara się, by obwieszczenie tak uporządkowanego spisu ogłoszone było plakatem na czarnej tablicy Szkoły głównej.

Przy trzecim egzaminie rządowym oznacza prezes dzień egzaminu w każdym poszczególnym przypadku, przyczem z reguły trzymać się ma przy ustalaniu porządku, w jakim kandydaci mają być egzaminowani, tej samej kolei, w jakiej się do egzaminu zgłosili.

§ 10.

Każdy kandydat winien stanąć do egzaminu w dniu oznaczonym. Jeżelie nie stanie, poddać się musi wynikłym stąd szkodliwym następstwom. Wszyscy kandydaci, którym ten sam dzień do złożenia egzaminu wyznaczono, przybyć mają w tymże dniu, zanim się egzamin rozpocznie i być obecni, póki go nie ukończą.

§ 11.

Zamiana dni egzaminu między dwoma lub więcej kandydatami nastąpić może tylko za zezwoleniem przewodniczącego a jeżeli jest więcej

komisyi osobnych, tylko pod tym warunkiem, aby z zamianą dni nie zamieniono także kandydatom wyznaczonych przedtem oddzielnych komisyi.

§ 12.

Egzamina rządowe odbywać się będą ustnie i publicznie. Przewodniczący i większość egzaminatorów powinni być obecni przez cały czas egzaminu.

Egzaminowanie jednego kandydata nie powinno ogółem trwać dłużej nad trzy godziny.

Ze względu na przedstawione świadectwa postępu z pojedynczych egzaminów z przedmiotów egzaminu rządowego, o ile przynajmniej dobry postęp stwierdzają i stosownie do podanej w nich cenzury, można skrócić odpowiednio egzamin z odnośnych przedmiotów.

§ 13.

Komisya naradza się nad rezultatami odbytego egzaminu i głosuje nie jawnie.

Naprzód każdy z egzaminatorów wypowie zdanie, czy egzamin ze swego przedmiotu uważa za złożony czy nie, następnie debatuje komisya nad ogólnym wynikiem egzaminu i orzeka, czy kandydat ma być aprobowany, czy odrzucony.

Żaden egzamin rządowy nie może być uważany za złożony, jeżeli kandydat choćby tylko z jednego przedmiotu nie zadowolnił komisyi.

Wynik egzaminu z pojedynczych przedmiotów klasyfikuje się w stopniach: „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, dostatecznie“ i „niedostatecznie“, które egzaminator zapisuje w osobnym protokole.

Przy przedmiotach egzaminu rządowego, które połączone są z ćwiczeniami, uwzględniać należy przy osądzaniu prac kandydatów zatrudnianie w tych ćwiczeniach, i dlatego też będzie się z ćwiczeń tego rodzaju osobne świadectwa wystawiać.

Z wyników egzaminu z pojedynczych przedmiotów wydaje się sąd ogólny, czy kandydat okazał się wskutek egzaminu „nie uzdolnionym“, czy „uzdolnionym“, „bardzo uzdolnionym“, względnie „uzdolnionym z odznaczeniem“. Stopnie uzyskane na egzaminach przepisanych z pojedynczych przedmiotów (§§ 22, 25, 27) bierze się przytem także w rachubę.

§ 14.

Jeżeli kandydat nie zadowolnił komisyi tylko z jednego przedmiotu, przypuszczony być może do poprawienia bezskutecznego egzaminu z tego jednego przedmiotu po upływie dwumiesięcznego terminu. Jeżeli powtórnie otrzyma stopień „niedostateczny“, przypuszczony być może jeszcze raz do egzaminu poprawczego po upływie następnych czterech miesięcy. Każdy taki egzamin poprawczy odbywać się ma w ciągłej obecności przewodniczącego właściwej komisyi egzaminacyjnej.

§ 15.

Jeżeli kandydat nie zadowolnił komisyi z więcej niż jednego przedmiotu, przypuszczony być może tylko do ponowienia całego egzaminu, do którego termin, nie krótszy jednak, jak trzy miesiące, wyznaczy komisya.

Gdyby kandydat, ponawiając egzamin, nie zadowolnił komisyi choćby tylko z jednego przedmiotu, przypuszczony być może tylko do ponowienia jeszcze raz całego egzaminu.

Przeciwko orzeczeniu komisyi we względzie wyznaczenia terminu do ponowienia egzaminu rządowego niema odwołania.

§ 16.

Jeżeli kandydat na pierwszym lub drugim egzaminie rządowym oddalony został na cały rok szkolny, komisya może wskazać kandydatowi wykłady lub ćwiczenia, na które winien uczęszczać w ciągu tego roku.

§ 17.

Wynik ostateczny egzaminu ogłasza się publicznie, jak tylko się skończy narada i zapisuje się w książeczce legitymacyjnej kandydata, w razie oddalenia, z podaniem terminu ponowienia egzaminu jak i wszystkich innych warunków, pod którymi oddalony ma być przypuszczony do ponownego egzaminu, przyczem wyciska się pieczęć.

§ 18.

W dowód złożenia pomyślnie egzaminów rządowych, wydawane będą świadectwa.

Świadectwa egzaminów rządowych zawierać mają prócz rodowodu kandydata i szczegółów biegu jego nauki, tudzież daty złożenia egzaminu, tak stopnie z każdego przedmiotu egzaminowego, jak i ze świadectw oddzielnych, uzyskanych przed egzaminem ogólnym (§ 6, punkt 4) jak i stopień ogólny.

Świadectwa winny być podpisane przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów a według okoliczności także przez komisarza rządowego i potwierdzone pieczęcią komisyi egzaminacyjnej.

§ 19.

Każdy kandydat opłacić ma przy zgłaszaniu się do egzaminu taksę, którą ustanawia się w kwocie dwudziestu (20) koron od każdego z trzech egzaminów rządowych.

Taksę z dołączeniem kwoty na stempel do świadectwa egzaminacyjnego płaci się w kancelaryi rektoratu za potwierdzeniem odbioru. Złożone taksy przepadają, jeżeli kandydat bez słusznego usprawiedliwienia się nie stawi się do wyznaczonego egzaminu.

§ 20.

Od opłacenia taksy za egzamin można być uwolnionym tylko wskutek uchwały właściwej komisyi egzaminacyjnej. Prośby o uwolnienie trzeba podawać na piśmie do jej prezesa.

Gdy się egzamin ponawia, nie można być uwolnionym od taksy.

Gdy się egzamin powtarza z jednego tylko przedmiotu, taksa wynosi dziesięć (10) koron.

§ 21.

Taksy będą dzielone między członków komisyi egzaminacyjnej w równych częściach; przewodniczący zaś, jeżeli zarazem jest egzaminatorem, otrzymuje dwie części.

II. Postanowienia osobne dla studyum rolniczego.

§ 22.

Przedmiotami egzaminu przed komisyą są: przy pierwszym egzaminie rządowym: chemia ogólna, botanika, geologia w połączeniu z mineralogią, petrografia i ziemioznawstwo;

przy drugim egzaminie: anatomia i fizyologia zwierząt domowych, gospodarstwo społeczne część I., II. i III., nauka o produkcyi roślin, nauka o produkcyi zwierząt, ogólna nauka o narzędziach i maszynach rolniczych;

przy trzecim egzaminie rządowym: mleczarstwo, nauka melioracyi rolniczej, technologia rolniczo-chemiczna, nauka o gospodarce rolniczej, nauka administracyi i prawa łącznie z prawem cywilnem.

Świadectwa z egzaminów oddzielnych, względnie ćwiczeń przedłożyć należy:

przy pierwszym egzaminie rządowym: z fizyki i mechaniki i pierwszych początków pomiaru pola;

przy drugim egzaminie rządowym: z chemii przemiany materyi roślinnych, meteorologii i klimatologii, hodowli roślin, patologii roślin, z nauki o szkodliwych dla rolnictwa owadach i z hodowli owoców;

przy trzecim egzaminie rządowym: z handlowości rolniczej.

Wykazać się należy dowodem uczęszczania:

przy pierwszym egzaminie rządowym: na jakościową analizę chemiczną;

przy drugim egzaminie rządowym: na ilościową analizę chemiczną; mikrobiologię; ogólne i szczegółowe budownictwo;

przy trzecim egzaminie rządowym: na weterynaryę i politykę agrarną i lasową.

§ 23.

Tych uczniów, którzy nie odbyli przed wstąpieniem do Szkoły głównej przynajmniej jednorocznej praktyki, dopuszczać się będzie do drugiego egzaminu rządowego pod warunkiem, że złożą dowód praktycznego zatrudnienia w gospodarce rolniczej podczas feryi wielkanocnych i jesiennych drugiego roku szkolnego.

Każdy kandydat obowiązany jest prowadzić dziennik tej praktycznej czynności, który następnie dołączy do swego podania o dopuszczenie do drugiego egzaminu rządowego.

§ 24.

Pierwszy egzamin rządowy zdać należy po pierwszym roku szkolnym, drugi po trzecim a trzeci po czwartym roku szkolnym.

Jako zwyczajne terminy do składania pierwszego i drugiego egzaminu rządowego wyznacza się ostatnie tygodnie miesiąca lipca i pierwszą połowę miesiąca października (zatem koniec drugiego, względnie szóstego i początek trzeciego, względnie siódmego półrocza).

Późniejszy nadzwyczajny termin do złożenia obydwóch pierwszych egzaminów rządowych wyznaczyć można — pominąwszy egzamina ponowne, dla których miarodajnym jest termin w danym razie przez komisyę egzaminacyjną ustalony (§ 15) tylko takim kandydatom, którzy z powodu przeszkody, bez własnej winy nie składali w terminie zwyczajnym egzaminu, pod warunkiem, że przeszkodę tę jeszcze przed egzaminem udowodnią, prosząc równocześnie o dopuszczenie w nadzwyczajnym terminie. Wyznaczanie nadzwyczajnych terminów dla takich kandydatów należy do prezesa dotyczącej komisyi egzaminacyjnej.

Trzeciego egzaminu rządowego nie można składać przed końcem czwartego roku szkolnego; późniejsze składanie egzaminu tego nie jest do żadnego pewnego czasu przywiązane i z wyjątkiem głównych i małych feryi, przewodniczący odnośnej komisyi egzaminacyjnej wyznaczać będzie terminy dla tego egzaminu w miarę tego, jak zgłoszenia następują.

III. Postanowienia osobne dla studyum gospodarstwa leśnego.

§ 25.

Przedmiotami egzaminu przed komisyą są:

Przy pierwszym egzaminie rządowym: matematyka, fizyka i mechanika, chemia ogólna, ogólna i szczegółowa botanika, geologia łącznie z mineralogią, petrografiia i ziemioznawstwo;

przy drugim egzaminie rządowym: niższa geodezya, uprawa lasu, użytkowanie lasu, ochrona lasu i nauka o gospodarstwie społecznem część I., II. i III.;

przy trzecim egzaminie rządowym: urządzenie gospodarki leśnej, obliczanie wartości lasu, budownictwo leśne, nauka administracyi i prawa łącznie z prawem cywilnem.

Świadectwa z oddzielnych egzaminów, względnie ćwiczeń przedłożyć należy:

przy pierwszym egzaminie rządowym: z rysowania planów leśnych;

przy drugim egzaminie rządowym: z meteorologii i klimatologii, chemii przemiany materyi roślinnych, patologii roślin, geometryi wykreślnej, mechaniki budowniczej, nauki o stanowisku i lasowo-chemicznej technologii;

przy trzecim egzaminie rządowym: z ogólnej nauki o budownictwie, nauki ogólnej o maszynach, mechanicznej technologii drzewa, nauki o ponuarze drzewa, handlowości lasowej, następnie z ćwiczeń konstrukcyjnych do budownictwa leśnego.

Dowód uczęszczania złożyć należy przy drugim egzaminie rządowym z nauki o dziczyźnie i z myślistwa, następnie z hodowli ryb i rybołostwa. Przy trzecim egzaminie rządowym z nauki administracyi leśnej i rachunkowości, jakoteż z agrarnej i lasowej polityki.

§ 26.

Pod względem terminów do składania trzech lasowych egzaminów rządowych obowiązują te same postanowienia, jak co do składania egzaminów rządowych ze studyum rolniczego (§ 24).

IV. Postanowienia osobne dla studyum techniki kultury.

§ 27.

Przedmiotami egzaminu przed komisyą są:

przy pierwszym egzaminie rządowym: matematyka, geologia łącznie z mineralogią, petrografia i ziemioznawstwo, geodezya niższa;

przy drugim egzaminie rządowym: fizyka i mechanika, mechanika budowy i hydraulika, gospodarstwo społeczne część I. i II., nauka administracyi i prawa;

przy trzecim egzaminie rządowym; technika kultury budownictwa wodnego, ogólne budownictwo wodne, technika kultury budowy maszyn, budownictwo ziemne, drogowe i mostowe.

Świadectwa z oddzielnych egzaminów, względnie ćwiczeń przedłożyć należy:

przy pierwszym egzaminie rządowym: z chemii ogólnej, z botaniki ogólnej i botaniki szczegółowej dla agronomów;

przy drugim egzaminie rządowym: z geometryi wykreślnej, meteorologii i klimatologii, z nauki ogólnej o budownictwie nadziemnem, następnie z rysowania planów;

przy trzecim egzaminie rządowym: z wyższej geodezyi, ogólnej i szczegółowej nauki o produkcyi roślin, z politycznych i prawnych stosunków melioracyi, nauki o gospodarce rolniczej, zabudowania potoków górskich, elektrotechniki, komasacyi gruntów i nauki o katastrze.

Dowód uczęszczania złożyć należy:

przy pierwszym egzaminie rządowym: z jakościowej analizy chemicznej;

przy drugim egzaminie rządowym: z chemii przemiany materyi roślin;

przy trzecim egzaminie rządowym: z nauki o maszynach i narzędziach rolniczych i nauki o gospodarstwie społecznem część III.

Trzeci rządowy egzamin z techniki kultury rozpada się na teoretyczny i praktyczny. Przedmiotem ostatniego jest przeprowadzenie zupełnej graficznej pracy wraz ze wszystkiemi należącemi do niej obliczeniami i wszelkiemi innemi pisemnemi objaśnieniami. Praca ta wykonana ma być w przeciągu co najwyżej 6 dni pod odpowiednim nadzorem, przyczem jednak dozwolone jest korzystanie z środków pomocniczych (biblioteka).

Temat do egzaminu praktycznego wybierać należy taki, żeby kandydatowi nastręczał sposobność okazania biegłości swojej w stosowaniu nauk wszystkich przedmiotów III. egzaminu rządowego.

Członkowie komisyi egzaminacyjnej wydadzą opinię swoją co do wypracowania i na podstawie tego orzeczenia można pozwolić na ułatwienie egzaminu teoretycznego w ten sposób, że czas trwania egzaminu znacznie się skróci lub ograniczy się go na pojedyncze przedmioty egzaminu.

§ 28.

Pierwszy egzamin rządowy składać się ma po pierwszym roku szkolnym, drugi po drugim, a trzeci po czwartym.

Jako zwyczajne terminy do składania pierwszego egzaminu rządowego oznacza się pierwszą połowę miesiąca października (zatem początek III. półrocza), dla drugiego egzaminu rządowego ostatnie tygodnie miesiąca lipca i pierwszą połowę miesiąca października (zatem koniec IV. lub początek V. półrocza).

Co do nadzwyczajnych terminów do składania pierwszego i drugiego egzaminu rządowego jak i terminu do składania trzeciego egzaminu rządowego obowiązują te same postanowienia co dla studyum rolniczego (§ 24).

V. Postanowienia przejściowe.

§ 29.

Rozporządzenie to stosować należy, począwszy od dnia obwieszczenia do tych uczniów, którzy studya swoje w Szkole głównej ziemiaństwa po zaprowadzeniu czteroletniego czasu trwania studyów, to jest z zimowem półroczem 1905/6, względnie później rozpoczęli.

Auersperg wlr. **Marchet** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 23. czerwca 1906.

Treść: (№ 118 i 119.) 118. Rozporządzenie, tyczące się zmiany formularza na zeznania do podatku rentowego. — 119. Rozporządzenie, obowiązujące dla wszystkich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, którem zmienia się rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. stycznia 1906, Dz. u. p. Nr. 10, tyczące się ósmego wydania austryackiej farmakopei, jakoteż rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, tyczące się taksy aptekarskiej za pierwszą połowę roku 1906.

118.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. czerwca 1906,

tyczące się zmiany formularza na zeznania do podatku rentowego.

Na miejsce formularza H na zeznania do podatku rentowego, zaprowadzonego artykułem 20 przepisu wykonawczego do rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych a obwieszczonego reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 23. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 171 — obowiązywać ma począwszy od roku 1907 aż do dalszego rozporządzenia formularz niżej podany.

Do tego zmienionego formularza znajdą analogiczne zastosowanie odnośne postanowienia powołanego przepisu wykonawczego, a zwłaszcza postanowienia w artykule 20 zawarte.

Przepisanego w tym ostatnim artykule formularza można także jeszcze używać aż do dalszego rozporządzenia.

Kosel wlr.

Wzór H.

Kraj: ..... Okręg urzędu podatkowego: .....

Powiat polityczny: ..... Gmina: .....

Zeznanie do podatku rentowego.

Rok podatkowy 190.....

Nazwisko i zawód: .....

Siedziba i mieszkanie (na dniu 1. stycznia roku podatkowego) .....

(Władza podatkowa, u której w roku poprzednim podatek rentowy, względnie osobisto-dochodowy wymierzony został,

..... nakaz płatniczy Nr. .....)

Dochody

(§§ 124 i 138 ust. i art. 1, 2, 18 i 20 prz. w.).

Nr. pozycyi	Bliższe oznaczenie źródła dochodów (wierzytelności kapitałowe, papiery wartościowe zagraniczne, police ubezpieczenia, przemysł wypuszczony w dzierżawę i wszelkie inne renty na mocy układu lub zapisu itp.), zwłaszcza wymienienie kwoty kapitału tychże, względnie wartości	Nazwisko, stan i siedziba dłużników, dzierżawców przemysłu (przy papierach wartościowych i policach firma i siedziba zakładu emisyi, względnie zakładu ubezpieczeń)	Bliższe oznaczenie samego dochodu, zwłaszcza czy stanowią go pieniądze, użytkowanie rzeczy, świadczenia w naturze lub innego rodzaju	Stopa procentowa	Stałe*)	Chwiejne**)	Razem
					k o r o n		

Ciąg dalszy na stronie następnej!

Przestroga! Ostrzega się strony w ich własnym interesie, żeby dla uniknienia dalszych dochodzeń, oznaczały jak najdokładniej tak źródło dochodu jak i sam dochód podatkowi rentowemu podlegający, następnie nazwisko, stan i siedzibę dotyczących dłużników, dzierżawców przemysłu itp.

Najważniejsze dla sporządzania zeznania ustępy ustawy są na stronie 4. przedrukowane.

*) Wstawić tę kwotę, jaką dochód w ostatnim, rok podatkowy poprzedzającym roku rzeczywiście wynosił, w razie potrzeby podług przypuszczalnej kwoty rocznej.

**) Tu wpisać należy obliczony przeciętny, w razie potrzeby przypuszczalny dochód roczny; do obliczania przeciętnego dochodu, względnie do oznaczenia dochodów lat branych do obliczenia przeciętnej znajdują się osobne rubryki na trzeciej stronie.

Dochody

(§§ 124 i 138 ust. i art. 1, 2, 18 i 20 prz. w.)

Ciąg dalszy strony 1.

Nr. pozycyi	Bliższe oznaczenie źródła dochodów (wierzytelności kapitałowe, papiery wartościowe zagraniczne, police ubezpieczenia, przemysł wypuszczony w dzierżawę i wszelkie inne renty na mocy układu lub zapisu itp.), zwłaszcza wymienienie kwoty kapitału tychże, względnie wartości	Nazwisko, stan i siedziba dłużników, dzierżawców przemysłu (przy papierach wartościowych i policach firma i siedziba zakładu emisyi, względnie zakładu ubezpieczeń)	Bliższe oznaczenie samego dochodu, zwłaszcza czy stanowią go pieniądze, użytkowanie rzeczy, świadczenia w naturze lub innego rodzaju	Stopa procentowa	**Stałe**	**Chwiejne**	**Razem**
					k o r o n		

Potrącenia*)

(130 ust. i art. 15, l. 7, i art. 16 prz. w.)

Przytoczenie numeru pozycyi na pierwszej stronie podanego, pod którym zapisany jest dochód ciężarem obarczony	Oświadczenie, na czem ciężar polega, czy na świadczeniu pieniężnem, czy na jakiemś innem zobowiązaniu, co do przemysłu puszczonego w dzierżawę oświadczenie jakie ciężary ponosić musi dzierżawca	Szczegóły do wiarogodnego udowodnienia ciężarów obok oznaczonych (przytoczenie kontraktu, testamentu, oznaczenie wierzyciela itp.)	**Stałe**	**Chwiejne**	**Razem**
			k o r o n		

*) Pod względem obliczania potrąceń obowiązują te same zasady jak co do dochodów (art. 13, l. 11 prz. w.); na trzeciej stronie można w analogiczny sposób jak obliczenie przeciętnych dochodów, zestawić liczebnie przeciętną dochodów chwiejnych.

Rubryki do przeglądowego obliczenia wykazanej przeciętnej dochodów chwiejnych.

Nr. pozycyi							
W roku	19 . . .						
	19						
	19						
Suma .							
Przeciętna .							

Miejsce na uzupełnienia, obliczania, objaśnienia (zwłaszcza na rzeczywiste szczegóły, które zdaniem podatnika usprawiedliwiają uwolnienie po myśli § 125 ust. wzgl. art. 3, 4 i 5 prz. w.). Do tychże jak i innych wyjaśnień można użyć także osobnego arkusza.

Zapewniam niniejszem, że szczegóły powyższe podałem podług najlepszej wiedzy i sumienia.

....., dnia ..... 190....

Podpis:

Wyciąg z ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych.

Obowiązek podatkowy.

§ 124. Podatkowi rentowemu podlega ten, kto pobiera dochody z przedmiotów majątku lub praw majątkowych, nie obciążonych już bezpośrednio podatkiem gruntowym, budynkowym, zarobkowym lub pensyjnym. W szczególności dochodami takimi są:

1. odsetki i renty od obligacyi państwowych, funduszów publicznych i stanowych, od obligacyi krajowych funduszów propinacyjnych, od pożyczek krajowych, powiatowych i gminnych;
2. odsetki od wszystkich innych pożyczek, wierzytelności lub innych należytości kapitałowych pod jakąkolwiek nazwą istniejących, publicznych i prywatnych, stwierdzonych lub niestwierdzonych piśmiennie, zabezpieczonych lub niezabezpieczonych, jak odsetki od udziałowych zapisów dłużnych, listów zastawnych, pożyczek hipotecznych, pożyczek na prosty rewers, na weksel; nadto odsetki od reszt ceny kupna, od wierzytelności na rachunek bieżący, od kaucyi, depozytów, od kwitów kasowych, od wkładek oszczędności;
3. zyski eskontowe zastępujące miejsce odsetek;
4. czynsze dzierżawne z dzierżawy przedsiębiorstw, praw zarobkowania i innych przedmiotów nie podlegających podatkowi gruntowemu ani budynkowemu;
5. renty wszelkiego rodzaju z wyjątkiem tych, które stanowią bezpośrednie wynagrodzenie za świadczone usługi, jakoteż płac emerytalnych i zaopatrzeń w § 167, l. 4, oznaczonych a przeto: renty (dziedziczne, czasowe, dożywotne), przez zakłady ubezpieczenia, zaopatrzenia, kasy emerytalne, kasy wdowie lub inne kasy, względnie zakłady podobnego rodzaju, na podstawie pewnych wkładek wypłacane, albo też polegające na darowiźnie, rozporządzeniu ostatniej woli albo na kupnie renty; renty wykupne i odpłatne, renty z powodu odkupu przedsiębiorstw na rzecz państwa, świadczenia bieżące tytułem odstępnego i dożywocia; dochody z praw użytkowania, służebności, ciężarów gruntowych i tym podobnych uprawnień;
6. wszelkie inne powtarzające się płace, świadczenia i wsparcia, o ile dawca zobowiązał się prawomocnie do ich udzielania lub o ile do tego na mocy ustawy lub wyroku sądowego jest obowiązany, jako to świadczenia na utrzymanie życia, płace za zaniechanie wykonywania uprawnień lub za pozwolenie komuś innemu wykonywania uprawnień, patentów, przywilejów, wynalazków itp.;
7. odsetki i dywidendy od papierów wartościowych zagranicznych, o ile na zasadzie § 127, ustęp 1, dochody te nie są od opodatkowania wyłączone; akcye i obligacye pierwszeństwa przedsiębiorstw, które, chociażby tylko co do części swego przemysłu, podlegają w myśl rozdziału II. podatkowi zarobkowemu w krajach tutejszych, nie będą uważane za papiery wartościowe zagraniczne.

Uwolnienia.

§ 125. Podatkowi rentowemu nie podlegają:

1. państwo i kraje;
2. powiaty (okręgi konkurencyjne drogowe, okręgi szkolne) i gminy co do odsetek od pieniędzy podatkowych czasowo ulokowanych, tudzież co do pożyczek już otrzymanych ale nie wydanych niezwłocznie;
3. zakłady i fundusze dotowane przez państwo corocznie subwencyą płynącą nie z prywatno-prawnych tytułów;
4. kasy sieroce łączne, fundusze inwalidów, zakłady do pielęgnowania chorych, do zaopatrywania i wspierania ubogich, tudzież wszelkie inne zakłady humanitarne i dobroczynne, następnie fundusze na budowę domów bożych, jakoteż zakłady publiczne, przeznaczone do udzielania nauki;
5. c. k. pocztowa kasa oszczędności i odsetki od wkładek w pocztowej kasie oszczędności;
6. stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze oraz kasy zaliczkowe uwolnione od podatku zarobkowego po myśli § 84, lit. *e*, i § 85, ustęp 1;
7. osoby, których dochody, podlegające podatkowi rentowemu, ani same przez się, ani nawet razem z innymi ich dochodami nie przenoszą sumy 1200 koron rocznie;
8. te kwoty, które jedno z małżonków od drugiego, jakoteż, które dzieci od rodziców, krewnych zastępujących miejsce rodziców, lub rodzice od dzieci dostają na utrzymanie;
9. te odsetki od obligacyi państwowych i renty płacone jako wynagrodzenie za zniesione dochody niestałe, do których stosuje się ustawa z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66.
10. dywidendy Banku austryacko-węgierskiego po myśli i na czas obowiązywania ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51;
11. te dochody, które podlegają prawu potrącania przez dłużnika, o ile pozostają w dawnej mocy stosownie do artykułu II. ustawy niniejszej;
12. te odsetki i wszelkie inne renty, którym specyalną ustawą uwolnienie od podatku zostało wyraźnie zapewnione; do takich zaliczają się także odsetki i dywidendy od akcyi przedsiębiorstw uwolnionych od podatku zarobkowego na zasadzie § 84, ustęp 1 *a* lub ustęp 2;
13. odsetki i renty przez przedsiębiorcę opodatkowaniu zarobkowemu podlegającego pobierane, które dowodnie stanowią część intraty podlegającej podatkowi zarobkowemu;
14. odsetki wypłacane przez przedsiębiorstwo, obowiązane do składania publicznych rachunków (§ 83), których na zasadzie § 94, lit. *c*, nie mona odciągać od opodatkowanej intraty z tego przedsiębiorstwa, tudzież odsetki tego samego rodzaju od wierzytelności na rzecz przedsiębiostw, od podatku zarobkowego na zasadzie § 84, ustęp 1 *a* lub ustęp 2 uwolnionych;
15. intrata z budynków uwolnionych od podatku budynkowego z tytułu ich szczególnego przeznaczenia.

§ 126. Uwolnienie w § 125, l. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 13 ustanowione nie rozciąga się na te odsetki i renty, od których podatek stosownie do § 133 potrącać mają przy wypłacie tychże odnośne kasy i przedsiębiorstwa.

Podstawa opodatkowania.

§ 28. Podatek rentowy wymierza się corocznie. — Dochody stałe podaje się opodatkowaniu w tej kwocie, jaką rzeczywiście wynosiły w ostatnim roku, rok podatkowy poprzedzającym, dochody zaś, których suma nie da się oznaczyć lub jest zmienną, tylko w pierwszym rozkładzie, odbywającym się według ustawy niniejszej, mają być przyjęte w tej samej kwocie, w drugim zaś rozkładzie w kwocie średniej z dwóch lat ostatnich, w przyszłości nakoniec w kwocie średniej z ostatnich lat trzech. — Jeżeli dochody tego ostatniego rodzaju nie istniały jeszcze tak długo, lub dochody stałe nie istniały jeszcze przez cały rok, policzyć je należy w kwocie przeciętnej z okresu istnienia, a w ostateczności w przypuszczalnej kwocie rocznej. — Postanowienia co do podstaw opodatkowania w pierwszym roku poboru dochodu, podlegającego podatkowi, zawiera § 145. — Do dochodów w § 133 oznaczonych stosują się postanowienia tamże podane.

§ 129. Jeżeli opodatkowaną rentę stanowią całkiem lub po części przedmioty w naturze, użytki z rzeczy lub jakiekolwiek inne świadczenia, natenczas oblicza się wartość pieniężną przedmiotów w naturze według cen średnich miejscowych poprzedniego roku, wartość użytków i wszelkich innych świadczeń przez oszacowanie. — Co do spłat rocznych (annuitetów) bierze się w rachubę tylko kwotę odsetek w nich zawartą.

Potrącenia.

§ 130. W ogólności odsetek biernych nie wolno odliczać od dochodu, podlegającego opodatkowaniu. — Tylko w następujących przypadkach odliczanie takie jest dozwolone:

1. Gdy na pewnym dochodzie rentowym ciąży zmniejszający intratę wydatek, polegający na tytule z prawa prywatnego i zostający w bezpośrednim związku z tym dochodem; co do fundacyi, wydatki na cele fundacyjne nie zaliczają się do ciężarów tego rodzaju.
2. Z odsetek eskomptowych i na rachunek bieżący pobieranych wolno potrącać zapłacone nawzajem odsetki eskomptowe a względnie bierne na rachunek bieżący. — Potrącenia pod 1 i 2 oznaczone podlegają nadto warunkowi, żeby pobory opodatkowane nie należały do oznaczonych w § 133 i żeby istnienie wypłat, które mają być potrącone, było wiarogodnie udowodnione.
3. Z czynszów dzierżawnych za przedsiębiorstwa wydzierżawione wolno potrącać koszta zarządu i konserwacyi, połączone z utrzymywaniem przedmiotu dzierżawy w dobrym stanie, licząc do nich odpisywanie zmniejszenia się wartości urządzenia, a względnie materyałów ruchu przez zużycie, o ile dzierżawca nie jest obowiązany do ponoszenia tych ciężarów.

Potrącanie podatku rentowego przez dłużnika.

§ 133. W przypadkach niżej oznaczonych podatek rentowy wybierany będzie drogą potrącania przez dłużnika w taki sposób, że dłużnik z każdej raty dochodów, podatkowi rentowemu podlegających, jakie on, a względnie jego kasy mają wypłacać, lub na czyjąś korzyść dopisywać, potrącać będzie uprawnionemu do odbierania stopy procentowe w § 131 oznaczone na rachunek skarbu państwa i będzie je w myśl dalszych §§ 134 i 135 oddawał do kasy państwa. — Potrącanie takie uskuteczniać mają:

1. Kasy, a względnie biura płatnicze państwa, krajów i funduszów publicznych co do dochodów w § 131, lit. *a*, *c* i *d* oznaczonych.
2. Kasy, a względnie biura płatnicze powiatów i gmin, jakoteż przedsiębiorstw obowiązanych do składania publicznych rachunków:
   a) co do podległych opodatkowaniu odsetek i rent, od papierów wartościowych przez nie emitowanych, bez względu, czy się je wypłaca drogą wykupu kuponów czyli też, jak się to dzieje z asygnatami kasowemi, w inny sposób;
   b) co do odsetek od wkładek oszczędności.

Dopóki ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51, o przedłużeniu przywileju Banku austryacko-węgierskiego będzie miała moc obowiązującą, postanowienie to nie będzie stosowane do dochodów podatkowi rentowemu podlegających, wypłacanych przez Bank austryacko-węgierski.

Zeznania.

§ 138. Co do wszystkich dochodów, podatkowi rentowemu podlegających, z wyjątkiem tych, od których podatek ma być przez dłużnika potrącany (§ 133), winni kontrybuenci podawać swoje zeznania albo piśmiennie podług formularza, który drogą rozporządzenia będzie przepisany albo ustnie do protokołu u tej Władzy podatkowej, która jest właściwą do odbierania zeznań, tyczących się podatku osobisto-dochodowego (§ 176). — Zeznanie zawierać winno szczegółowe oznaczenie dochodów podatkowi podlegających, a w szczególności, czy to są dochody pobierane w pieniądzach czy w naturze, użytkowanie rzeczy, czy jakiekolwiek inne świadczenia, tudzież ma być podane nazwisko, stan i miejsce zamieszkania kontrybuenta, jakoteż, gdy dochodu nie stanowiły odsetki eskomptowe, także oznaczenie dłużnika. Co do wierzytelności kapitałowych podać należy kwotę kapitału i stopę procentową, co do spłat rocznych (annuitetów) ogólną sumę spłaty rocznej, jakoteż zawartą w niej kwotę amortyzacyi; nakoniec podać należy potrącenia, do jakich kontrybuent rości sobie pretensyę (§ 130). — Z zastrzeżeniem postanowienia następującego § 139. zeznanie podawać należy corocznie do właściwej Władzy podatkowej w tym samym czasie, w którym podawane być mają zeznania do podatku osobistego dochodowego.

§ 139. Od składania zeznań w § 138 oznaczonych uwolnieni są, o ile Władza podatkowa nie wezwie ich osobno, żeby to uczynili, ci kontrybuenci, którzy

1. opłacali już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,
2. nie zmienili w tym czasie swojej siedziby i
3. nie uzyskali pomnożenia dochodów.

Podatek wymierza się w tym razie tak samo, jak gdyby osoby rzeczone oświadczyły w zeznaniu, że pobierają dochody tej samej wielkości, co w roku poprzednim.

§ 140. Władza podatkowa ma prawo wezwać osoby, co do których mniema, że pobierają dochody podatkowi rentowemu podlegające, żeby złożyły zeznanie w terminie najmniej ośmiodniowym. Jeżeli osoba taka nie pobiera dochodu podlegającego podatkowi rentowemu, winna złożyć deklaracyę, że według swego najlepszego przekonania nie pobiera dochodów podatkowi rentowemu podlegających, a względnie, że takichże nie pobierała w okresie (§ 128), w którym powstaje powinność opłacania podatku.

§ 142. Jeżeli kontrybuent nie wniesie przepisanego zeznania w ustanowionym terminie lub jeśli nie uczyni zadość otrzymanemu wezwaniu, żeby udzielił wyjaśnień, Władza podatkowa może wymierzyć podatek z urzędu na podstawie materyałów pomocniczych, jakimi rozporządza. — Zanim jednak podatek wymierzony zostanie w taki sposób, wystosować należy do kontrybuenta wezwanie z wyraźnem nadmienieniem o tym skutku prawnym, żeby w terminie najmniej ośmiodniowym uczynił zadość otrzymanym poleceniom. — Postanowienie powyższe nie uchyla możności ukarania kontrybuenta za zaniechanie wniesienia zeznania, jakoteż prawa Władzy podatkowej przesłania mu nakazu z zagrożeniem karami porządkowemi.

Miejsce na zapiski Władzy podatkowej.

Rok podatkowy	Dochód K	Dochód h	Odsetki od podatku	Obliczył	Daty zrealizowania	Uwaga

119.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. czerwca 1906,

obowiązujące dla wszystkich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, którem zmienia się rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. stycznia 1906. Dz. u. p. Nr. 10, tyczące się ósmego wydania austryackiej farmakopei, jakoteż rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, tyczące się taksy aptekarskiej za pierwszą połowę roku 1906.

Zmieniając tutejszo-urzędowe rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1906, Dz. u. p. Nr. 10, tyczące się ósmego wydania austryackiej farmakopei i z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, tyczące się taksy aptekarskiej, postanawia się, że przepisy nowej *Pharmakopoea austriaca, Edit. octava*, obowiązywać mają we wszystkich aptekach publicznych, aptekach zakładowych jak i aptekach domowych lekarzy i chirurgów dopiero z dniem 1. stycznia 1907.

Aż dotąd obowiązywać będzie *Pharmakopoea austriaca, Edit. septima*, i do tego czasu zatrzyma też moc obowiązującą taksa aptekarska ustalona rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 137, wraz ze zmianami rozporządzeniem z dnia 14. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 191, zarządzonemi.

Bienerth wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 24. czerwca 1906.

Treść: (№ 120 i 121.) 120. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Gablonz. — 121. Obwieszczenie, tyczące się wydania zmienionego statystycznego spisu towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą.

120.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. czerwca 1906,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym w Gablonz.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Gablonz w kwartalnych ratach z góry, płatnych dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany być ma odtąd w tym poborczym okręgu podatkowym w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%go podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1906.

Korytowski włr.

121.

Obwieszczenie Ministerstw handlu i skarbu z dnia 24. czerwca 1906,

tyczące się wydania zmienionego statystycznego spisu towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą.

Na zasadzie §u 1, ustęp 3 ustawy z dnia 26. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 132, o statystyce handlu z zagranicą, został ułożony i wydany dla celów statystycznego zgłaszania i urzędowego wykazu dowozu, wywozu i przewozu towarów i przedmiotów zmieniony „Statystyczny spis towarów dla handlu austryacko-węgierskiego obszaru celnego z zagranicą“, który począwszy od dnia 1. lipca 1906 w miejsce statystycznego spisu towarów obwieszczeniem Ministerstw handlu i skarbu z dnia 27. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 51, wydanego a równocześnie odtąd przestającego obowiązywać, nabiera mocy obowiązującej.

Ze względu na objętość nie umieszcza się tekstu tego spisu towarów w Dzienniku ustaw państwa, powołując się na § 1, ustęp 4 wyżej powołanej ustawy.

Korytowski włr. **Fort** włr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. czerwca 1906.

Treść: № 122. Ustawa, którą w uzupełnieniu §u 14. ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 ustanawia się wyższe adjuta.

122.

Ustawa z dnia 25. czerwca 1906,

którą w uzupełnieniu §u 14. ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, ustanawia się wyższe adjuta.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

§ 14. ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, dotyczącej uregulowania poborów urzędników państwowych w czynnej służbie zostających, uzupełnia się następującemi postanowieniami:

Po ukończeniu trzech, względnie pięciu i sześciu lat służby, policzalnych do emerytury, i po pomyślnem złożeniu egzaminu praktycznego, o ile taki egzamin przepisany jest dla dotyczącej gałęzi administracyi państwowej, nabywają auskultanci, tudzież zaprzysiężeni koncypienci prokuratoryi, elewi, aspiranci, praktykanci i postawieni z nimi na równi asystenci, prawo do wyższych adjutów, pod warunkiem, że zachowanie się ich nie dało powodu do ukarania w drodze dyscyplinarnej.

Pod powyższymi warunkami należy auskultantom, którzy najpóźniej do czterech miesięcy po ukończeniu służby przygotowawczej złożyli z dobrym postępem egzamin sędziowski, przekazać pobór wyższego adjutum dodatkowo od pierwszego dnia tego miesiąca, który następuje bezpośrednio po ukończeniu trzyletniej służby przygotowawczej.

Po trzech latach służby wyższe adjuta auskultantów i koncypientów prokuratoryi, tudzież tych elewów, aspirantów, praktykantów i postawionych z nimi na równi asystentów, którzy muszą się wykazać wyższem wykształceniem naukowem, wynoszą rocznie 1600 K, zaś adjuta wszystkich innych rocznie 1200 K; po pięciu latach służby wynoszą powyższe adjuta 2000 K, względnie 1500 K. Po sześciu latach służby otrzymują auskultanci adjutum w kwocie 2500 K.

Przy obliczaniu czasu służby, w drugim ustępie oznaczonego, należy brać w rachubę tylko zatrudnienie w tej gałęzi administracyi, w której dotyczący funkcyonaryusz pełni służbę w chwili, miarodajnej do ocenienia jego prawa na wyższe adjutum.

Zatrudnienie w innej gałęzi administracyi tylko wtedy należy brać na uwagę, jeżeli albo przepisane jest do uzyskania posady urzędniczej, z poborem płacy połączonej, albo uznane za policzalne do sędziowskiej służby przygotowawczej,

tudzież, o ile w dotyczących gałęziach administracyi wymagany jest taki sam egzamin praktyczny.

W toku śledztwa sądowo-karnego lub dyscyplinarnego albo też w razie zarządzenia suspenzyi rozstrzygnięcie co do prawa na wyższe adjutum zostaje wstrzymane aż do chwili prawomocności wyroku dyscyplinarnego.

Artykuł II.

Ta ustawa zacznie obowiązywać pierwszego dnia miesiąca, po jej ogłoszeniu następującego.

Artykuł III.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 25. czerwca 1906.

Franciszek Józef wł*r.*

Beck wł*r.*
Klein wł*r.*
Bienerth wł*r.*
Fort wł*r.*
Derschatta wł*r.*
Pacák wł*r.*
Schönaich wł*r.*
Korytowski wł*r.*
Auersperg wł*r.*
Marchet wł*r.*
Dzieduszycki wł*r.*
Prade wł*r.*

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1906.

Treść: № 126. Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906.

126.

Ustawa z dnia 30. czerwca 1906,

dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do dalszego poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1906 pokrywać należy w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które ustawa skarbowa na rok 1906 ewentualnie wyznaczy.

§ 3.

Dotacye (kwoty) poniżej wyszczególnione mogą być użyte jeszcze do 31. grudnia 1906; o ile zaś dotacyj (kwot) tych nie wyczerpano do końca roku 1905, postępować z niemi należy tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1906.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903** a przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, a mianowicie:

1. w tytule 5, § 4, l. 3, na przebudowę gościńca gasteinskiego między kilometrem 17 aż do 48·315 . . . . . 14.000 K;

2. w tytule 5, § 10, l. 25, jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Mladkowa do Wlakowic . . . . . 14.800 K;

3. w tytule 6, § 5, l. 3, na regulacyę rzeki Sawy od Rann w dół do granicy krajowej kroacko-styryjskiej . . . . . 7.500 K.

B. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903** a przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, a mianowicie:

1. w tytule 15, § 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia równorzędnych ruskich klas w gimnazyum państwowem w Tarnopolu (2. rata) . . . . . 80.000 K;

2. w tytule 20, § 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminaryum nauczycielskiego męskiego w Strybrze (niemieckie) (4. rata) . . . . . 79.800 K.

C. W etacie Ministerstwa skarbu.

Kwota przewidziana na rok **1903** rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, w rozdziale 16, tytoń, w tytule 2, § 4 na nowe budowle a przedłużona ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905 . . . . . 1,200.000 K.

D. W etacie Ministerstwa handlu.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903** a przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, a mianowicie:

1. w tytule 10, § 2 *a*. na budowę kanału do żeglugi między Monfalcone a przystanią Rosega (2. rata) . . . . . 71.500 K;

2. w tytule 10, § 3, na budowę grobli do ładowania (Torette) (1. rata) . . . . . 4.000 K;

3. w tytule 10, § 3, na przedłużenie wybrzeża operacyjnego (Makarska) (1. rata) . . . 3.000 K;

4. w tytule 10, § 3, na budowę muru przybrzeżnego dla ładowania węgli (Szybenik) (3. rata) 6.000 K.

E. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

Kwota przewidziana według §§ ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, na rok **1901** na budowę kolei żelaznej Przeworsk—Rozwadów a przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, w sumie 714.750 K.

F. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903** a przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, a mianowicie:

1. w tytule 4, § 17, na budowę budynku rządowego w Friesach (1. rata) . . . . 15.000 K;

2. w tytule 4, § 25, na budowę budynku rządowego w Kufsteinie (2. rata) . . . . 25.000 K;

3. w tytule 4, § 34, na budowę budynku rządowego w Smichowie (5. rata) . . . . 50.000 K.

G. Owe kwoty, dla których w dołączonem do cesarskiego rozporządzenia z dnia 29. grudnia 1904 (Dz. u. p. Nr. 163) „Zestawieniu wydatków i dochodów za rok 1904“ wyznaczono dłuższy aniżeli jednoroczny okres użycia.

Ponadto wolno również do 31. grudnia 1906 użyć:

1. Dotacyi, wyznaczonych ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, na rok **1901** i **1902**, jako reszty kredytu państwowych linii kolejowych oddanych już ruchowi, których rachunek budowy nie jest jeszcze zamknięty (liczba 10) w kwocie 2,102.000 K i 540.000 K, przedłużonych ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905.

2. Dotacyi wyznaczonych tą samą ustawą na rok **1903** i przedłużonych według artykułu XI tej ustawy do końca grudnia 1905, a mianowicie:

Pozycya 7, Splet—Aržano . . 2,000.000 K;

Pozycya 11, udział w zgromadzeniu kapitału na budowę kolei prywatnych i nabycie linii Asch—Rossbach . . . . . 2,800,000 K;

Pozycya 12, budowa drugiego, trzeciego i czwartego toru . . . . . 11,474.000 K;

Pozycya 14, rozszerzenie stacyi 19,554.000 K;

Pozycya 17, uzupełnienie budowli nadziemnych . . . . . 2,078.000 K.

Upoważnia się rząd do użycia już w roku 1906 częściowej kwoty 9,500.000 K z przyznanego na rok 1907 ustawą z dnia 24. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 129, kredytu w kwocie 14,000.000 K na budowę linii kolejowej Celowiec (Villach)—Gorycya—Tryest—St. Andrea.

§ 4.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 30. czerwca 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Beck wł.r. **Korytowski** wł.r.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1906.

Treść (№ 127—129.) 127. Rozporządzenie, którem w wykonaniu artykułu X. l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, oznacza się na rok 1906 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, dalej główną sumę podatku zarobkowego oraz stopę podatkową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 powołanej ustawy. — 128. Ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. lipca 1906 do 31. grudnia 1906. — 129. Rozporządzenie, którem utrzymuje się w mocy najdłużej do dnia 1. sierpnia 1906, zarządzone rozporządzeniem z dnia 10. marca 1906, prowizoryczne wprowadzenie w życie zawartego ze Szwajcaryą dnia 9. marca 1906 traktatu handlowego wraz z załączkami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym.

127.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. czerwca 1906,

którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, oznacza się na rok 1906 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, dalej główną sumę podatku zarobkowego oraz stopę podatkową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 powołanej ustawy.

W wykonaniu artykułów IV do XI ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 o osobistych podatkach bezpośrednich, oznacza się na rok 1906 opust z podatku gruntowego na piętnaście procent, a z podatku budynkowego — z wyjątkiem pięcioprocentowego podatku od dochodu z wolnych czasowo od podatku budynków — na dwanaście i pół procent.

Indywidualny rozdział opustów podatków realnych nastąpi według postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 297.

Opust z powszechnego podatku zarobkowego ustala się także i na rok 1906 w wysokości dwudziestu pięciu procentów owej kwoty, której użyto za podstawę przy obliczaniu głównej sumy podatku zarobkowego. (Artykuł VIII, § 11 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220.) Opust ten uwzględniono już w całości w głównej sumie podatku zarobkowego, oznaczonej w myśl §u 11 powołanej ustawy na okres rozkładu 1906/1907 na 36,600.923 K 76 h.

Stopę procentową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków a określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 powołanej ustawy, oznacza się na rok 1906 w wysokości dziesięciu procentów podlegającego opodatkowaniu dochodu.

Korytowski wlr.

128.

Ustawa z dnia 30. czerwca 1906,

upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. lipca 1906 do 31. grudnia 1906.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd, handlowe i obrotowe stosunki z temi obcemi państwami, co do których okaże się potrzeba przedłużenia istniejących lub

zawarcia nowych umów, całkiem lub częściowo na dotychczasowych podstawach uregulować albo też w miejsce zawartych dotychczas umów, inne postanowienia wydać, z tem jednak zastrzeżeniem, że każda taka przedłużona lub nowo zawarta umowa, gdy i o ileby jej moc obowiązująca rozciągać się miała po za dzień 31. grudnia 1906, w każdym wypadku poprzód konstytucyjnemu traktowaniu poddaną być musi.

Na wypadek i o ileby takie przedłużenie lub zawarcie innej umowy nie miało miejsca, upoważnia się rząd do wydania do dnia 31. grudnia 1906 odpowiednich zarządzeń w drodze rozporządzenia celem uregulowania dotyczących stosunków obrotowych.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem jej ogłoszenia, powierzam Memu całemu Ministerstwu.

We Wiedniu, dnia 30. czerwca 1906.

Franciszek Józef wł*r.*

Beck wł*r.*
Klein wł*r.*
Bienerth wł*r.*
Fort wł*r.*
Derschatta wł*r.*
Pacák wł*r.*
Schönaich wł*r.*
Korytowski wł*r.*
Auersperg wł*r.*
Marchet wł*r.*
Dzieduszycki wł*r.*
Prade wł*r.*

129.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 1. lipca 1906,

którem utrzymuje się w mocy najdłużej do dnia 1. sierpnia 1906 zarządzone rozporządzeniem z dnia 10. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 57, prowizoryczne wprowadzenie w życie zawartego ze Szwajcaryą dnia 9. marca 1906 traktatu handlowego wraz z załączkami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym.

Na podstawie ustawy z dnia 30. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 128, upoważniającej rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. lipca 1906 do 31. grudnia 1906 i na podstawie dotyczącej umowy, zawartej ze Związkiem szwajcarskim, utrzymuje się w porozumieniu z królewsko-węgierskim rządem nadal w mocy najdalej do dnia 1. sierpnia 1906, zawarty ze Szwajcaryą dnia 9. marca 1906 a rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 10. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 57, na czas najdalej do 30. czerwca 1906 prowizorycznie w życie wprowadzony traktat handlowy wraz z załączkami, artykułami dodatkowymi i protokołem końcowym.

Beck wł*r.*
Klein wł*r.*
Bienerth wł*r.*
Fort wł*r.*
Derschatta wł*r.*
Pacák wł*r.*
Schönaich wł*r.*
Korytowski wł*r.*
Auersperg wł*r.*
Marchet wł*r.*
Dzieduszycki wł*r.*
Prade wł*r.*

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1906.

Treść: № 130. Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa w publicznych asanacyjnych lub komunikacyjnych celach będą przebudowane.

130.

Ustawa z dnia 27. czerwca 1906,

o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa w publicznych asanacyjnych lub komunikacyjnych celach będą przebudowane.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Celem poparcia pożądanej dla publicznych celów asanacyjnych i komunikacyjnych przebudowy wymienionych w dołączonym wykazie budynków na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa, przedłuża się — pod warunkiem, że budynki te zostaną zupełnie albo też przynajmniej aż do powierzchni ziemi zburzone — dla nowych, na ich miejsce wystawionych budowli, okres przysługującego na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, uwolnienia od podatku domowo-czynszowego, po myśli następujących postanowień na lat 18.

§ 2.

Ulga, ustanowiona w §ie 1 przysłuża tylko takim przebudowom, które

1. w przeciągu lat dziesięciu, licząc od dnia wejścia w życie tej ustawy, będą rozpoczęte i do stanu nadającego się w zupełności do użytku doprowadzone,

2. na zasadzie ustawy krajowej korzystają przez okres lat 18 także z uwolnienia od krajowych i gminnych dodatków do podatku domowo-czynszowego, i

3. odpowiadać będą warunkom i ograniczeniom podanym w dołączonym wykazie.

§ 3.

Za przebudowy uważać należy te budynki, które całkiem lub przynajmniej częściowo wzniesione zostaną na tych parcelach budowlanych, na których stały budynki w wykazie wymienione; przytem parcele budowlane budynków, połączonych w wykazie pod jedną pozycyą, uważa się za jedną całość (uprzywilejowane parcele budowlane).

§ 4.

Jeżeli przestrzeń, na której wystawiony został budynek wznowiony, przekracza przestrzeń uprzywilejowanych parcel budowlanych, która w chwili wydania tej ustawy zabudowaną była podanymi w wykazie a obecnie zburzonymi budynkami (przestrzeń uprzywilejowana), natenczas przedłużone uwolnienie od podatku przysłuża tylko tej cyfrowo obliczonej kwocie dochodu czynszowego przebudowy, która pozostaje do ogólnego dochodu czynszowego w takim stosunku, jak powierzchnia uprzywilejowana do zabudowanej przestrzeni przebudowy.

O ile jednak po myśli wyraźnych postanowień dołączonego wykazu, wymiar powierzchni uprzywilejowanej ma być mniejszy, jak dotychczas zabudowana przestrzeń wynosiła, natenczas znajdą te szczegółowe postanowienia zastosowanie.

§ 5.

W razie wystawienia kilku przebudowań na parcelach uprzywilejowanych, stanowiących jedną całość, następuje podział uprzywilejowanej powierzchni w sposób następujący:

a) W razie wniesienia prośby o przyznanie przedłużonego uwolnienia od podatku nie dla wszystkich wznowionych budynków równocześnie, oblicza się rozmiar przedłużonego uwolnienia od podatku — po myśli zawartej w §ie 4 zasady bez względu na inne przebudowy — dla tego nowego budynku, co do którego najpierw prośbę wniesiono.

Z następnemi prośbami postępuje się w równy sposób po kolei jak wniesione zostały, z tem jednak ograniczeniem, że w danym wypadku wznowionym budynkom do przedłużonego uwolnienia od podatku przysługuje prawo tylko o tyle, o ile uprzywilejowana powierzchnia przez poprzedzającą prośbę nie została już wyczerpana.

b) Gdy równocześnie dla więcej wznowionych bydynków prośby wniesione zostaną, w takim razie uprzywilejowaną powierzchnię, względnie pozostałą po myśli punktu *a* jej resztę, rozdziela się w stosunku zabudowanych przestrzeni tych wznowionych budynków.

§ 6.

Właściciele wymienionych w wykazie budynków mają obowiązek, zanim się przystąpi do ich burzenia, celem ustalenia stanu budynku i parceli w czasie wydania tej ustawy i zaszłych w nich od tego czasu zmian, postarać się o sporządzenie zatwierdzonego przez władzę budowniczą planu, w którym podać należy cyfrowo także rozmiary zabudowanych przestrzeni.

Jeżeli strona obowiązku tego nie dopełni, w takim razie przysługuje jej prawo do przedłużonego uwolnienia od podatku tylko o tyle, o ile potrzebne dane udowodni w jaki inny, wszelkie wątpliwości wykluczający sposób.

Po uzyskaniu konsensu na budowle na uprzywilejowanych parcelach, można wnieść prośbę do władzy podatkowej I. instancyi o wydanie orzeczenia przesądzającego w tym kierunku, czy projektowanym budowom przysłuża charakter przebudowy po myśli niniejszej ustawy (§ 3) i w jaki sposób nastąpi rozdział uprzywilejowanej powierzchni na więcej wznowionych budynków.

Bliższe postanowienia zostaną wydane drogą rozporządzenia.

§ 7.

Po ukończeniu wznowionego budynku lub części budynku nadającej się do samoistnego użytku, należy w przeciągu terminu podanego w §ie 4 ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, wnieść prośbę o przyznanie przedłużonego uwolnienia od podatku, dołączając plan przepisany w §ie 6, wydane ewentualnie orzeczenie przesądzające, jakoteż dowód dopełnienia podanych ewentualnie w dołączonym wykazie osobnych warunków.

Na spóźnione podania przyznaje się przedłużone uwolnienie od podatku tylko na okres czasu, który poczyna się z następnym po wniesieniu prośby terminem płacenia podatków a kończy się w lat 18 po dokonanem wystawieniu budynku (części budynku).

Zresztą znajdą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, analogiczne zastosowanie także do budowli w niniejszej ustawie oznaczonych.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 27. czerwca 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Beck wł. **Korytowski** wł.

Wykaz

tych domów na obszarze królewskiego głównego miasta Krakowa, do których postanowienia powyższej ustawy się stosują.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
1	43	I.	Główny rynek	4	Plac Maryacki 9	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
2	44			5	Ulica Sienna 2	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
3	50			11	"	Trzypiętrowy dom mieszkalny z trzema trzypiętrowemi skrzydłami tylnemi, na drugiem podwórzu dwa jednopiętrowe budynki oficynowe	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (to jest: przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się dla przebudowy w tem miejscu tylko na wypadek zupełnego zburzenia domu frontowego i oficyn); *b)* pod warunkiem, że znajdujące się na obecnych budynkach fragmenty rzeźb zostaną na nowy budynek przeniesione, o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej okaże się możliwem do wykonania.
4	51			12	"	Trzypiętrowy dom mieszkalny z jednym trzypiętrowym a dwoma dwupiętrowymi budynkami oficynowymi, parterowa przybudowa	*a)* Dom frontowy i oficyny, także z osobna (to jest: przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się dla nowych budynków na tem miejscu także w takim razie, jeżeli tylko dom frontowy, lub też obie oficyny miałyby być przebudowane); *b)* pod warunkiem, że sufit drewniany znajdujący się w parterowym pokoju od podwórza obecnego budynku frontowego zostanie przeniesiony do nowego budynku, o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej jest możliwem do wykonania; *c)* pod warunkiem, że pasaż publiczny, łączący główny Rynek z ulicą Stolarską, zostanie i nadal utrzymany.
5	9			15	"	Trzypiętrowy dom mieszkalny z dwoma trzypiętrowymi budynkami oficynowemi	Dom frontowy i oficyny, także z osobna (zobacz liczbę bieżącą 4 *a*).
6	27			33	"	Trzypiętrowy dom mieszkalny z trzypiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
7	28			34	"	Trzypiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowemi oficynami	Tylko oficyny (to jest: przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się tylko dla przebudowy tych części objektu, które w rubryce uwag osobno są wymienione i te tylko części muszą być zburzone. Powierzchnię uprzywilejowaną oznacza się na każdy sposób tylko w miarę zabudowanej przestrzeni tych części objektu).
8	424		Mały rynek	1	ulica Mikołajska 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowymi budynkami oficynowymi	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
9	425	I.	Mały rynek	2	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	*a)* Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7); *b)* pod warunkiem, że ten dom frontowy razem z domem frontowym, numer konskrypcyjny 426, dzielnica I, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 10).
10	426			3	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny, trzypiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7); *b)* tylko pod warunkiem, że ten dom frontowy razem z domem frontowym, numer konskrypcyjny 425, dzielnica I, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 9).
11	468		Ulica Sienna	16	Ulica św. Krzyża 2	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
12	478		Ulica Stolarska	9	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednem dwupiętrowem a jednem jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że pasaż publiczny, łączący ulicę Stolarską z Głównym rynkiem i nadal utrzymany zostanie.
13	143		Ulica Grodzka	19	Plac wszystkich Świętych 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
14	91			21	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
15	92			23	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
16	93			25	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, trzypiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
17	64			26	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny	
18	94			27	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny, trzypiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
19	66			30	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
20	96			31	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
21	67			32		Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowymi budynkami oficynowymi na parceli budowlanej liczba katastralna 452/1 i z dwupiętrowemi oficynami na parceli budowlanej liczby katastralne 168 i 167/1	*a)* Przedłużone uwolnienie od podatku przysługa tylko nowym budynkom, które postawione zostaną na miejsce istniejących obecnie na parcelach budowlanych liczby katastralne 452/1, 168 i 167/1, oficyn, które razem mają być zburzone. (Co do uprzywilejowanej powierzchni zobacz liczbę bieżącą 7); *b)* pod warunkiem, że wstawiona w ścianę oficyny rzeźba wypukła ze smokami zostanie przeniesiona do nowego budynku, o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej da się wykonać.
22	97			33		Trzypiętrowy dom mieszkalny wraz z budynkiem oficynowym częścią dwu-, częścią jednopiętrowym	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
23	98			35		Trzypiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
24	138			37	Ulica Poselska 16	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
25	99			39	Ulica Poselska 11	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
26	100	I.	Ulica Grodzka	41		Trzypiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
27	107			55	Plac św. Magdaleny 1 ulica Kanonicza 10	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
28	79			58		Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym budynkiem oficynowym i przybudową parterową. Dwupiętrowy budynek szkolny zwrócony ku plantom	Tylko dom frontowy liczba oryentacyjna 58, ulica Grodzka, z jednopiętrowemi oficynami i parterową przybudową łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a* i 7).
29	141		Ulica Poselska	10		Jednopiętrowy dom mieszkalny z oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
30	140			12		Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
31	158		Ulica Bracka	5		Jednopiętrowy dom mieszkalny z częścią dwu-, częścią jednopiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
32	177	I.	Ulica Wiślna	5	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
33	200		Ulica św. Anny	9	Ulica Jagiellońska 13	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że brama sieni głównej tudzież oprawy wszystkich okien i drzwi zostaną przeniesione do budynku nowego, o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej da się wykonać.
34	204		Ulica Jagiellońska	11	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny także z osobna (zobacz liczbę bieżącą 4 *a*).
35	206			12	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
36	220		Ulica Szewska	5	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
37	222			9	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z trzema dwupiętrowymi skrzydłami	Przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się tylko albo 1. budynkom wznowionym na całej przestrzeni starego budynku, pod warunkiem, że wszystkie części tegoż zostaną razem zburzone i z domem pod liczbą konskrypcyjną 223, dzielnica I, jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 39) – albo też 2. budynkom postawionym tylko w miejsce skrzydła równoległego do budynku frontowego, tudzież skrzydła przypierającego do domu pod liczbą konskrypcyjną 223, dzielnica I, pod warunkiem, że obydwa te skrzydła zostaną razem zburzone i z domem pod liczbą konskrypcyjną 223, dzielnica I, jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 7 i 39).
38	210			10	Ulica Jagiellońska 7	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
39	223			11	Ulica Jagiellońska 6	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że budynek ten albo z całą pod liczbą bieżącą 37 podaną realnością, liczba konskrypcyjna 222, dzielnica I, lub też przynajmniej z podanymi tam dwoma skrzydłami tej realności razem jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 37).
40	226			17	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
41	218			24	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że wszystkie z XV. i XVI. stulecia pochodzące sufity drewniane jakoteż oprawy okien i drzwi przeniesione zostaną do nowego budynku, o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej da się wykonać.
42	230			25	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
43	219			26	Planty	Narożny dom mieszkalny, częścią jedno-, częścią dwupiętrowy	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
44	239	I.	Plac Szczepański	2	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
45	240			3	Planty	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie parterowe i jedne jednopiętrowe oficyny, budynek składowy	Dom frontowy, oficyny i budynek składowy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
46	241			5	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowemi oficynami	*a*) Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżąca 3 *a*); *b*) pod warunkiem, że budynek ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 1, ulica Reformacka jako jedna całość będzie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 47).
47	241		Ulica Reformacka	1	.	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 5, Plac Szczepański jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 46).
48	242		Plac Szczepański	6	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
49	242		Ulica Reformacka	3	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
50	245		Plac Szczepański	8	Ulica św. Tomasza 1	Narożny dom mieszkalny, częścią jedno-, częścią dwupiętrowy, z dwoma jednopiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
51	235		Ulica Szczepańska	5	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowemi oficynami, z przybudową parterową i z dwoma jednopiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny, także z osobna (zobacz liczbę bieżącą 4 *a*).
52	248		Ulica św. Tomasza	7	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
53	320			15	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
54	411			26	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
55	415			29	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
56	278	I.	Ulica Sławkowska	9	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny z oficynami częścią dwu-, częścią jednopiętrowemi i przybudową parterową	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
57	264			12	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
58	265			14	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
59	288			29	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
60	305		Ulica św. Jana	5	Ulica św. Tomasza 13	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny (liczba konskrypcyjna 305 *b*, dzielnica I)	
61	304			32	Ulica Pijarska 11	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z przybudową parterową, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
62	408		Ulica św. Marka	28	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
63	408		Ulica św. Krzyża	20	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
64	343		Ulica Floryańska	1	Plac Maryacki 1	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że umieszczone na rogu domu godło „dwaj murzyni“ zostanie na nowy budynek przeniesione, a gdyby się to okazało nie wykonalnem, w tym samym kształcie na nowo odtworzone.
65	326			12	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
66	321		Ulica św. Tomasza	17	.	Dwupiętrowy dom	
67	327		Ulica Floryańska	14	Ulica św. Tomasza 16	Trzypiętrowy narożny hotel z dwoma dwupiętrowemi oficynami	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że brama w głównej sieni przeniesioną zostanie z tem samem przeznaczeniem do nowego budynku, o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej da się wykonać.
68	356			27	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
69	334	I.	Ulica Floryańska	28	Ulica św. Marka 18	Dwupiętrowy dom mieszkalny (liczba oryentacyjna 28, ulica Floryańska) z jednopiętrowemi oficynami i dwupiętrowym bocznym traktem (liczba oryentacyjna 18, ulica św. Marka)	Tylko boczny trakt liczba oryentacyjna 18, ulica św. Marka i jednopiętrowe oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a* i 7).
70	336			32	„	Dwupiętrowy dom mieszkalny z trzema oficynami, częścią dwu-, częścią jednopiętrowemi	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
71	368			51	„	Jednopiętrowy dom mieszkalny, trzy częścią jednopiętrowe, częścią parterowe oficyny	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).
72	380		Ulica Szpitalna	8	„	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
73	400			11	Ulica św. Tomasza 22	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
74	400		Ulica św. Tomasza	24	„	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
75	401		Ulica Szpitalna	13	„	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że rzeźbione godło domu „Łabędź“ zostanie na nowy budynek przeniesione, a gdyby się to okazało niewykonalnem, w tym samym kształcie na nowo odtworzone.
76	405			21	„	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
77	405		Ulica św. Marka	24	„	Jednopiętrowy dom frontowy, budynek składowy	Dom frontowy i budynek składowy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
78	392		Ulica Szpitalna	32	„	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu domek dla stróża	*a)* Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7); *b)* pod warunkiem, że główna brama wchodowa zostanie przeniesiona z tem samem przeznaczeniem do nowego budynku, o ile to ze względów technicznych stosownie do orzeczenia władzy budowniczej da się wykonać.
79	393			34	„	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
80	394			38	„	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny z przybudową parterową	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
81	406	I.	Plac św. Ducha	3	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	-
82	406		Ulica św. Marka	26	-	Parterowy dom frontowy z jednemi oficynami jednopiętrowemi i jednemi parterowemi	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
83	418		Ulica św. Krzyża	10	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
84	450		Ulica Mikołajska	5	Ulica św. Krzyża 6	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny, liczba oryentacyjna 5, ulica Mikołajska, jednopiętrowe oficyny, liczba oryentacyjna 6, ulica świętego Krzyża, budynek składowy	Dom frontowy, oficyny i budynek składowy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
85	435			6	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwie dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
86	451			7	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
87	452			9	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
88	453			11	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
89	454			13	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że budynek ten razem z domem pod liczbą konskrypcyjną 455, dzielnica I, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 90).
90	455			15	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że budynek ten razem z domem pod liczbą konskrypcyjną 451, dzielnica I, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 89).
91	440			16	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że godło domu (grupa drzew) na nowy budynek zostanie przeniesione, ewentualnie gdyby się to wykonać nie dało, w tym samym kształcie na nowo odtworzone.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
92	444	I.	Ulica Mikołajska	24	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny parterowe, budynek składowy	Dom frontowy, oficyny i budynek składowy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
93	447			30	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
94	447		Ulica św. Tomasza	41	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowy budynek składowy	Dom mieszkalny i budynek składowy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
95	9	III.	Ulica Straszewskiego	19	.	Parterowy dom mieszkalny	
96	9		Ulica Smoleńska	2	.	Parterowy dom mieszkalny	
97	24		Plac Groble	20	.	Parterowy dom mieszkalny	
98	25			21	Nad Wisłą 9	Parterowy narożny dom mieszkalny	
99	39		Ulica Zwierzyniecka	11	.	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy dom mieszkalny	
100	40			13	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowy zakład fotograficzny w podwórzu	Tylko dom frontowy bez zakładu fotograficznego (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
101	42			17	.	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy dom mieszkalny z parterowym tylnym traktem, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy z tylnym traktem i oficynami łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
102	34			18	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że wszystkie budowle realności pod liczbą konskrypcyjną 35, dzielnica III, zostaną zburzone i równocześnie z realnością pod liczbą konskrypcyjną 31, dzielnica III, wspólnie tak zabudowane, by przebudowa stanęła na linii budowy projektowanego przedłużenia ulicy Tarłowskiej (zobacz liczbę bieżącą 103 i 104).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
103	35	III.	Ulica Zwierzyniecka	20	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	*a)* Pod warunkiem, że wszystkie budowle tej realności zostaną równocześnie zburzone; *b)* za uprzywilejowaną powierzchnię uważać tu należy tylko tę przestrzeń, która stosownie do liczby bieżącej 102 ad *b)* i 104 ad *b)* ma być zabudowana.
104	36			22	.	Jednopietrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a)*; *b)* pod warunkiem, że wszystkie budowle realności pod liczbą konskrypcyjną 35, dzielnica III, zostaną zburzone i równocześnie z realnością pod liczbą konskrypcyjną 36, dzielnica III, wspólnie tak zabudowane, by przebudowa stanęła na linii budowy projektowanego przedłużenia ulicy Tarłowskiej (zobacz liczbę bieżącą 102 i 103).
105	99			31	.	Parterowy dom mieszkalny	
106	99			33	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
107	53		Ulica Felicyanek	4	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
108	47			19	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
109	91		Plac Juliusza Kossaka	7	.	Parterowy dom mieszkalny z mieszkaniem na poddaszu, jednopiętrowe oficyny	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).
110	130		Ulica Wygoda	5	.	Parterowy dom mieszkalny	
111	96			8	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, budynek gospodarczy (stajnia)	Dom frontowy i budynek gospodarczy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
112	72		Ulica Wolska	1	Ulica Straszewskiego 23	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
113	76			25	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
114	15	IV.	Ulica Garncarska	2	Ulica Krupnicza 28	Parterowy narożny dom mieszkalny	
115	15			4	.	Parterowy dom mieszkalny	
116	16		Ulica Krupnicza	3	.	Parterowy dom mieszkalny z oficynami częścią parterowemi, częścią jednopiętrowemi	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
117	12			22	.	Parterowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
118	13			24	.	Parterowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
119	14			26	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie jednopiętrowe oficyny, budynek gospodarczy (stajnia)	Dom frontowy, oficyny i budynek gospodarczy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
120	147		Ulica Rajska	22	.	Parterowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, stajnia	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).
121	54		Ulica Karmelicka	1	Ulica Podwale 8	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, parterowe oficyny, budynek gospodarczy (stajnia)	Dom frontowy, oficyny i budynek gospodarczy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
122	42			14	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
123	59			15	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	Tylko dom frontowy, boczne jednopiętrowe oficyny i oficyny parterowe łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a* i 7).
124	60			17	Ulica Garbarska 26	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a* i 7).
125	49			32	.	Parterowy dom mieszkalny	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
126	64		Ulica Karmelicka	39	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
127	143			49	Ulica Siemiradzkiego 28	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
128	52			52	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a* i 7).
129	78		Ulica Garbarska	12	.	Parterowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny. dwie parterowe oficyny. budynek składowy	Tylko dom frontowy, dwie oficyny parterowe i budynek składowy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a* i 7).
130	77			14	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).
131	102	IV.	Ulica Łobzowska	17	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
132	102			19	.	Jednopiętrowy dom frontowy z jednopiętrowym warsztatem ślusarskim	Tylko dom frontowy bez warsztatu ślusarskiego (zobacz liczbę bieżącą 7).
133	102			21	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
134	108			37	.	Dwa domy parterowe	*a)* Obydwa domy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że przebudowa zostanie wysunięta do linii budowy ulicy Łobzowskiej; *c)* przestrzeń uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu i głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
135	113		Ulica Łazienna		.	Jeden dwupiętrowy i jeden jednopiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowemi oficynami	Tylko jednopiętrowy dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).
136	119		Ulica Biskupia	16	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
137	100	V.	Ulica Basztowa	14	.	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 6. rynek Kleparski, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 138).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
138	100	V.	Rynek Kleparski	6	-	Parterowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 14, ulica Basztowa, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 137).
139	101		Ulica Basztowa	15	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 5, rynek Kleparski, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 140).
140	101		Rynek Kleparski	5	-	Dom parterowy z mieszkaniem na poddaszu	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 15, ulica Basztowa, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 139).
141	102		Ulica Basztowa	16	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 4, rynek Kleparski, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 142).
142	102		Rynek Kleparski	4	-	Jednopiętrowy dom frontowy, jednopiętrowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 16, ulica Basztowa, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 141).
143	103		Ulica Basztowa	17	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 3, rynek Kleparski, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 144).
144	103		Rynek Kleparski	3	-	Jednopiętrowy dom frontowy, jednopiętrowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 17, ulica Basztowa, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 143).
145	35		Ulica Długa	5	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
146	73		Ulica św. Filipa	5	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
147	73			7	-	Parterowy dom mieszkalny	
148	163			8	-	Parterowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
149	74			9	-	Parterowy dom frontowy, oficyny parterowe, budynek składowy	*a)* Dom frontowy, oficyny i budynek składowy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *a)* pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 11, ulica św. Filipa, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 150).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
150	74	V.	Ulica św. Filipa	11	.	Jednopiętrowy dom frontowy, trzypiętrowa suszarnia, budynek gospodarczy	*a)* Dom frontowy, suszarnia i budynek gospodarczy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* przestrzeń uprzywilejowaną ogranicza się do obecnej długości frontu i głębokości 20 metrów od linii budowy ulicy; *c)* pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 9, ulica św. Filipa, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 149).
151	246		Ulica Krzywa	5	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
152	168			7	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z przybudową parterową, oficyny parterowe	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
153	84		Rynek Kleparski	7	.	Jednopiętowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że cały front realności zostanie zabudowany.
154	85			8	.	Parterowy dom mieszkalny z mieszkaniem na poddaszu, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
155	118		Plac Matejki	2	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, budynek gospodarczy (stajnia)	*a)* Dom frontowy i budynek gospodarczy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 2, plac Matejki, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 156).
156	118		Ulica Zacisze	4	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 2, plac Matejki, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 155).
157	121		Plac Matejki	5	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
158	121		Ulica Zacisze	10	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
159	122		Plac Matejki	6	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
160	122		Ulica Zacisze	12	.	Parterowy dom mieszkalny	
161	116	VI.	Ulica Rakowicka	21	Ulica Lubomirskiego 17	Dwupiętrowy dom mieszkalny, trzy jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
162	31	VI.	Ulica Kopernika	16	.	Parterowy dom mieszkalny	
163	32			18	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
164	33			22	.	Parterowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
165	58		Ulica Blichowa	12	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny, jednopiętrowe oficyny	Tylko dom frontowy i oficyny parterowe łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a* i 7).
166	72		Ulica Wielopole	1	Ulica Staro-wiślna 2	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy narożny dom mieszkalny, budynek gospodarczy (stajnia)	Dom frontowy i budynek gospodarczy łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
167	91			7	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
168	66			14	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
169	.			16	Ulica Zyblikiewicza 16	Częścią jedno-, częścią dwupiętrowy, narożny dom mieszkalny z przybudową parterową	
170	82			20	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).
171	285		Ulica Zyblikiewicza	9	Poprzeczna ulica bez nazwy 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
172	127		Ulica św. Gertrudy	3	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
173	152		Ulica Jasna	8	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
174	1	VII.	Ulica św. Gertrudy	20	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
175	36		Ulica Rybaki	2	-	Parterowy dom mieszkalny z mieszkaniem na poddaszu	
176	34			4	-	Parterowy dom mieszkalny z mieszkaniem na poddaszu	
177	13		Ulica Stradomska	1	Ulica Bernardyńska 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
178	26			27	-	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowym, tylnym traktem	Dom frontowy i trakt tylny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
179	65		Ulica Dietla	40	Ulica św. Agnieszki 11	Jednopiętrowy, narożny dom mieszkalny	
180	36	VIII.	Ulica Skawińska	4	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
181	36			6	-	Dom parterowy	
182	98		Ulica Krakowska	4	Ulica Miodowa 1, 3	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
183	97			6	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, trzy parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* uprzywilejowaną powierzchnię ogranicza się na obecną długość frontu i na głębokość 21 metrów od linii budowy ulicy.
184	96			8	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
185	78			9	Ulica Miedzuch 4, 6	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny, parterowa pralnia	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).
186	93			14	-	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny, domek dla stróża	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
187	70	VIII.	Ulica Krakowska	27	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
188	69		Ulica Krakowska	29	Ulica Skałeczna 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
189	69		Ulica Augustyańska	20	Ulica Skałeczna 3. 5	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
190	86		Ulica Krakowska	30	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowymi i dwupiętrowymi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
191	85		Ulica Krakowska	32	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwie jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
192	83		Ulica Krakowska	36	Plac Wolnica 2	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, parterowe oficyny	*a*) Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b*) pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej, jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
193	25		Ulica Krakowska	45	Ulica Skawińska 2	Parterowy, narożny dom mieszkalny z parterową przybudową i parterowemi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
194	18		Ulica Krakowska	46	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowemi oficynami i parterową przybudową	Tylko dom frontowy (zobacz liczbę bieżącą 7).
195	26		Ulica Krakowska	47	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
196	28		Ulica Krakowska	51	.	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy dom mieszkalny z jednopiętrowemi oficynami, dwa parterowe budynki fabryczne i pięć szop	Tylko dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
197	29		Ulica Krakowska	53	.	Parterowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, dwie parterowe oficyny, jedne oficyny parterowe z mieszkaniem na poddaszu	*a*) Dom frontowy i oficyny, z wyjątkiem oficyn równolegle do domu frontowego położonych, łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b*) uprzywilejowana przestrzeń ogranicza się na obiecną długość frontu i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
198	8	VIII.	Wolnica	3	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
199	14			9	Ulica Przesmyk 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
200	251		Ulica Józefa	10	Ulica Bożego Ciała 15	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą *a*).
201	251		Ulica Miedzuch	15	.	Jednopiętrowy dom frontowy, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
202	252		Ulica Józefa	12	Ulica Bożego ciała 20	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowymi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
203	252		Ulica Bożego Ciała	18	Ulica Miedzuch 17	Jednopiętrowy, narożny dom mieszkalny	
204	275		Ulica Józefa	19	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
205	276			21	Ulica Jakóba 35	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
206	280			31	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, trzy jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
207	281			33	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
208	268			40	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
209	270			44	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
210	271			46	Ulica Szeroka 26	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba orientacyjna: główwnego frontu	Liczba orientacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
211	114	VII.	Ulica Miedzianki	16	Ulica Bożego Ciała 16	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, z jednopiętrowymi oficynami	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
212	100		Ulica Miodowa	10	Ulica Bożego Ciała 4	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że budynek wznowiony stanie na liniach budowy ulic Miodowej i Bożego Ciała.
213	113			22	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
214	157		Ulica Izaaka	2	Ulica Estery 18	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
215	169			7	Ulica Kupa 22	Jednopiętrowy narożny budynek mieszkalny	
216	143		Ulica Kupa	14	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
217	155			17	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
218	172		Ulica Jakóba	6	Ulica Ciemna 14	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
219	173			8		Dwupiętrowy dom mieszkalny	
220	174			10	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
221	184		Ulica Jakóba	13	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
222	188			21	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
223	170			27	Ulica Izaaka 9	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
224	364		Ulica Ciemna	9	Ulica Szeroka 29	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
225	205			11	-	Trzypiętrowy dom mieszkalny, trzypiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
226	205	VIII.	Ulica Szeroka	27	.	Dwupiętrowy dom dom mieszkalny	
227	198		Ulica Ciemna	12	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
228	296		Ulica Wąska	4	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
229	298			8	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
230	299			10	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterową przybudową	
231	328		Ulica Dajwór	31	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny, parterowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
232	288		Plac Bawół	1	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten wspólnie z domami pod liczbą konskrypcyjną 289, dzielnica VIII (zobacz liczbę bieżącą 233) i liczbą konskrypcyjną 290, dzielnica VIII (zobacz liczbę bieżącą 234) zostanie przebudowany i że na miejsce tych trzech domów nowy budynek, jako jedna całość na linii budowy placu Bawół zostanie postawiony.
233	289			2	Ulica Dajwór 19	Jednopiętrowy, narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten razem z domami pod liczbą konskrypcyjną 288, dzielnica VIII (zobacz liczbę bieżącą 232) i liczbą konskrypcyjną 290, dzielnica VIII (zobacz liczbę bieżącą 234), zostanie przebudowany i że na miejsce tych trzech domów nowy budynek, jako jedna całość na linii budowy placu Bawół zostanie postawiony.
234	290			3	.	Parterowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten razem z domami pod liczbą konskrypcyjną 288, dzielnica VIII (zobacz liczbę bieżącą 232), i liczbą konskrypcyjną 289, dzielnica VIII (zobacz liczbę bieżącą 233), zostanie przebudowany i że na miejsce tych trzech domów nowy budynek, jako jedna całość, na linii budowy placu Bawół zostanie postawiony.
235	293			8	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
236	294			9	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
237	218		Ulica Szeroka	1	Ulica Miodowa 33	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
238	224			6	Ulica Staro-wiślna 57	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi przybudowami, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
239	226			7	Ulica Staro-wiślna 59	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że budynek ten razem z domem pod liczbą konskrypcyjną 227, dzielnica VIII (zobacz liczbę bieżącą 240), jako jedna całość zostanie przebudowany.
240	227			8	Ulica Staro-wiślna 61	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod liczbą konskrypcyjną 226, dzielnica VIII (zobacz liczbę bieżącą 239), jako jedna całość zostanie przebudowany.
241	231			12	Ulica Staro-wiślna 69	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
242	232		Ulica Szeroka	13		Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
243	233*a*			14		Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny	Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*).
244	234			15		Jednopiętrowy dom mieszkalny	
245	236	VIII.		17		Trzypiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej da się wykonać — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
246	237			18		Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowemi oficynami	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że budynek ten razem z domem pod liczbą oryentacyjną 3, ulica Dajwór, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 247).
247	237		Ulica Dajwór	3		Parterowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten razem z domem pod pod liczbą oryentacyjną 18, ulica Szeroka, jako jedna całość zostanie przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 246).
248	238		Ulica Szeroka	19		Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowemi oficynami	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
249	238		Ulica Dajwór	5		Dwupiętrowy dom mieszkalny	
250	239		Ulica Szeroka	20		Dwupiętrowy dom mieszkalny	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
251	239	VIII.	Ulica „Dąwór	7	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
252	240		Ulica Szeroka	21	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
253	204			26	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władz budowniczych jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
254	208			31	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władz budowniczych jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
255	211			34	Ulica Ciemna 3	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władz budowniczych jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
256	213			36	Ulica Ciemna 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
257	214			37	Ulica Ciemna 21	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
258	215			38	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe oficyny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
259	216			39	.	Parterowy dom mieszkalny	
260	217			40	.	Parterowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	*a)* Dom frontowy i oficyny łącznie (zobacz liczbę bieżącą 3 *a*); *b)* pod warunkiem, że — o ile to ze względów technicznych, stosownie do orzeczenia władzy budowniczej jest możliwe — wszystkie z XV. i XVI. wieku pochodzące sufity drewniane, tudzież oprawy drzwi i okien zostaną do nowego budynku przeniesione.
261	233*b*		Ulica Starowiślna	71	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1906.

Treść: (№ 131 i 132). 131. Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze stołecznego miasta Berna w celach publicznych asanacyi lub komunikacyi będą przebudowane, tudzież o przedłużeniu trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 13. kwietnia 1896. — 132. Rozporządzenie, uzupełniające §§ 1 (punkt 4) i 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. października 1897.

131.

Ustawa z dnia 29. czerwca 1906,

o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla domów, które na obszarze stołecznego miasta Berna w celach publicznych asanacyi lub komunikacyi będą przebudowane, tudzież o przedłużeniu czasu trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 13. kwietnia 1896. Dz. u. p. Nr. 61.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Celem poparcia pożądanej dla publicznych celów asanacyjnych i komunikacyjnych przebudowy wymienionych w dołączonym spisie budynków, na obszarze stołecznego miasta Berna, przedłuża się — pod warunkiem, że budynki te zostaną zupełnie, albo też przynajmniej aż do powierzchni ziemi zburzone — okres uwolnienia od podatku domowo-czynszowego, przysługującego na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, po myśli następujących postanowień na lat 18.

O ile spis sam nie zawiera odmiennego postanowienia, mają być w danym przypadku wszystkie te budynki, które pod osobną bieżącą liczbą w spisie są wymienione, równocześnie zburzone.

§ 2.

Ulga ustanowiona w § 1 przysługa tylko takim przebudowom, które

1. w przeciągu lat dziesięciu, licząc od wejścia w życie tej ustawy będą rozpoczęte i do stanu nadającego się w zupełności do użytku doprowadzone,

2. na zasadzie ustawy krajowej korzystają przez okres lat 18 także z uwolnienia od krajowych i gminnych dodatków do podatku domowo-czynszowego i

3. odpowiadać będą warunkom i ograniczeniom podanym w dołączonym spisie.

§ 3.

O ile po myśli §u 21 ustawy budowniczej dla miasta Berna (ustawa z dnia 16. czerwca 1894. Dz. u. kr. Nr. 63) nowe budynki wstecz mają być posunięte, należy celem uzyskania ustanowionej w §ie 1 ulgi — oprócz w §ie 2 wymienionych — dopełnić jeszcze następujących warunków:

1. Przez posunięcie wstecz powstały wolny grunt należy po dokonanem wystawieniu nowego budynku, wyrównany i bez ciężarów odstąpić gminie stołecznego miasta Berna i to aż do jednej dziesiątej

części zabudowanej nowym budynkiem przestrzeni, bezpłatnie. Jeżeli zaś przestrzeń jest większą, natenczas nadwyżkę przestrzeni ma gmina wykupić, płacąc przy stawianiu więcejpiętrowego budynku na miejsce parterowego 20 procent, przy stawianiu więcejpiętrowego budynku na miejsce jednopiętrowego 40 procent, w innych przypadkach 60 procent zwyczajnej w miejscu ceny, przypadającej na nadwyżkę przestrzeni.

2. Jeżeli na miejsce zburzonego budynku stawia się nowe budowle wprawdzie w przeciągu czasu w §ie 2, l. 1, oznaczonego, jednak nie równocześnie, tylko w pewnych odstępach czasu, w takim razie wielkość przestrzeni powstałej przez posunięcie wstecz budynku, która ma być gminie bezpłatnie odstąpiona jak i kwotę wykupna, którą ma gmina uiścić, oblicza się, względnie prostuje podług każdorazowego łącznego wymiaru przestrzeni zabudowanej nowymi budynkami.

3. Gdyby wskutek zmiany obowiązujących obecnie co do wykupna przez posunięcie wstecz powstałych przestrzeni norm ustawy budowniczej dla stołecznego miasta Berna z dnia 16. czerwca 1894, Dz. u. kr. Nr. 63, wydane zostały przez krajową ustawę morawską korzystniejsze dla gminy, jak w powyższych punktach 1 i 2 podane warunki, w takim razie wykupno przestrzeni powstałych przez posunięcie nowych budynków wstecz nastąpić ma po myśli tych postanowień zawartych w ustawie krajowej.

§ 4.

Za przebudowy uważać należy te budynki, które całkiem lub przynajmniej po części na tych parcelach budowlanych wystawione zostały, na których wymienione w spisie budynki stały; przytem parcele budowlane budynków, połączonych pod jedną liczbą bieżącą spisu, uważa się za jedną całość (uprzywilejowane parcele budowlane).

§ 5.

Ulga w §ie 1 ustanowiona, przy stawianiu więcejpiętrowego budynku na miejsce budynku parterowego lub jednopiętrowego, przysługa tylko trzem dolnym piętrom; jeżeli na zburzenie przeznaczone budynki mają niejednakową ilość piąter, w takim razie dla osądzenia prawa do uwolnienia od podatku miarodajną jest najwyższa liczba piąter.

W nowo stawianym budynku liczy się użyte na mieszkanie ubikacye suterenowe jak i mieszkania na poddaszu, jako piętra.

§ 6.

Wykluczone od unormowanego w tej ustawie prawa do przedłużonego uwolnienia od podatku są te domy, dla których władza na żądanie pozwoliła na większą wysokość, jak ta, która w §ie 52, alinea 1, obowiązującej dla Berna ustawy budowniczej z dnia 16. czerwca 1894, Dz. u. kr. Nr. 63, jest oznaczona, względnie na podwórze w rozmiarze mniejszym od ustalonego w § 76, alinea 2 i 3 tej ustawy budowniczej.

Postanowienie to nie odnosi się do podwórza takich placów pod przebudowanie narożne, których odpowiadające celowi zabudowanie bez zejścia niżej norm zawartych w postanowieniach § 76 wspomnianej ustawy budowniczej byłoby niemożliwe i dla których władza budownicza z tego powodu odpowiednie ułatwienia przyznaje.

§ 7.

Jeżeli przestrzeń, na której wystawiony został nowy budynek, przekracza przestrzeń uprzywilejowanych parcel budowlanych, która w chwili wydania tej ustawy była zabudowana podanymi w spisie a obecnie zburzonymi budynkami (przestrzeń uprzywilejowana) lub też, jeżeli liczba piąter w nowym budynku przekracza takąż liczbę w §ie 5 podaną, natenczas przedłużone uwolnienie od podatku przysługa tylko tej rachunkowej kwocie dochodu czynszowego z nowego budynku, która do ogólnego dochodu czynszowego zostaje w takim stosunku, jak powierzchnia uprzywilejowana do zabudowanej przestrzeni nowego budynku; przytem jednak należy, o ile liczba piąter w nowym budynku przekracza liczbę piąter w §ie 5 podaną, jako ogólny dochód czynszowy uwzględniać tylko czynsz od piąter uprzywilejowanych.

O ile jednak po myśli wyraźnych postanowień dołączonego spisu wymiar powierzchni uprzywilejowanej ma być mniejszy jak ten, który dotychczas zabudowanej przestrzeni odpowiada, znajdą te szczegółowe postanowienia zastosowanie.

§ 8.

Przy stawianiu więcej nowych budynków na uprzywilejowanych, jedną całość stanowiących parcelach budowlanych odbywa się podział uprzywilejowanej przestrzeni w sposób następujący:

a) jeżeli prośba o przyznanie przedłużonego uwolnienia od podatku wniesioną zostanie nie równocześnie dla wszystkich nowych budynków, w takim razie rozmiar przedłużonego uwolnienia od podatku oblicza się — po myśli w §ie 7 zawartej zasady, bez względu na inne przebudowy — dla tego nowego budynku, co do którego prośba najpierw wniesioną została.

Z następnemi prośbami postępuje się w taki sam sposób po kolei, jak wniesione zostały, z tem jednak ograniczeniem, że w danym przypadku nowym budynkom prawo do przedłużonego uwolnienia od podatku przy-

służa tylko o tyle, o ile uprzywilejowana powierzchnia przez poprzedzającą prośbę nie została już wyczerpana.

b) Gdy równocześnie dla więcej nowych budynków prośby wniesione zostaną, w takim razie uprzywilejowaną powierzchnię, względnie pozostałą po myśli punktu *a* resztę rozdziela się w stosunku zabudowanych przestrzeni tych nowych budynków.

§ 9.

Właściciele wymienionych w spisie budynków mają obowiązek, zanim się przystąpi do ich burzenia, postarać się celem ustalenia stanu budynków i parcel w czasie wydania tej ustawy i zaszłych w nich od tego czasu zmian, o sporządzenie zatwierdzonego przez władzę budowniczą planu, w którym podać należy cyfrowo także rozmiary zabudowanych przestrzeni.

Jeżeli strona obowiązku tego niedopełni, w takim razie przysługuje jej prawo do przedłużonego uwolnienia od podatku tylko o tyle, o ile potrzebne dane udowodni w inny jaki, wszelkie wątpliwości wykluczający sposób.

Po uzyskaniu konsensu na budowle na uprzywilejowanych parcelach, można wnieść prośbę do władzy podatkowej I. instancyi o wydanie orzeczenia przesądzającego w tym kierunku, czy projektowanym budowom przysłuża charakter przebudowy po myśli tej ustawy (§ 4) i w jaki sposób nastąpi rozdział uprzywilejowanej powierzchni na więcej wznowionych budynków.

Bliższe postanowienia zostaną wydane drogą rozporządzenia.

§ 10.

Po ukończeniu przebudowy, względnie części budynku nadającej się do samoistnego użytku, należy w przeciągu terminu podanego w §ie 4 ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, wnieść prośbę o przyznanie przedłużonego uwolnienia od podatku.

Do podania dołącza się plan przepisany w §ie 9, wydane ewentualnie orzeczenie przesądzające, dowód dopełnienia podanych ewentualnie w dołączonym spisie osobnych warunków, tudzież oświadczenie ze strony urzędu gminnego, czy gmina ma jakie pretensye z tytułu §u 3 i czy te zostały już zaspokojone, czy nie.

Na spóźnione podania przyznaje się przedłużone uwolnienie od podatku tylko na okres czasu, który poczyna się z następnym po wniesieniu prośby terminem płacenia podatków a kończy się w lat 18 po dokonanem wystawieniu budynku (części budynku).

Zresztą i do budowli oznaczonych w tej ustawie znajdą analogiczne zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39.

§ 11.

Termin oznaczony w §ie 2 ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, w którym przebudowy mające prawo do przedłużonego uwolnienia od podatku czynszowego w gminie stołecznego miasta Berna muszą być do użytku gotowe, przedłuża się dla budynków wymienionych w spisie należącym do wspomnianej ustawy a dotychczas jeszcze nie przebudowanych — z wyjątkiem tych budynków, dla których przedłużenie powyższego terminu już ustawą z dnia 10. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 13 przyznano — aż do 21. kwietnia 1908.

Po upływie tego terminu także i do budynków podanych w ustawie z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, aż do tego czasu nie przebudowanych, znajdą postanowienia tej ustawy w całej rozciągłości zastosowanie.

§ 12.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej, co do §u 11 z dniem 22. kwietnia 1906, co do wszystkich innych paragrafów z dniem jej ogłoszenia.

§ 13.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 29. czerwca 1906.

Franciszek Józef wlr.

Beck wlr. **Korytowski** wlr.

Spis

tych domów na obszarze stołecznego miasta Berna, do których postanowienia powyższej ustawy znajdą zastosowanie.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
I. Dzielnica.							
1	469	Miasto	Adlergasse	17	Minoritengasse 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowym domem mieszkalnym	
2	516			20	Josefsgasse 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
3	523			21	"	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i jednopiętrowym budynkiem poprzecznym	"
4	517			22	"	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
5	518			24	"	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowy budynek skrzydłowy w podwórzu z parterową przybudową	Tylko dwupiętrowy dom mieszkalny (to jest przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się tylko przebudowom w kolumnie tej osobno wymienionych części kompleksu i te tylko części kompleksu muszą być zburzone. Uprzywilejowaną przestrzeń oznacza się na każdy sposób tylko podług zabudowanej przestrzeni tych jedynie części kompleksu.
6	401		Ferdinandsgasse	6	"	Dwupiętrowy dom mieszkalny z budynkami skrzydłowymi po obydwu stronach w podwórzu i tylnym, dwupiętrowym traktem poprzecznym	
7	404			16	Markthallengasse 3	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z trzypiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
8	71		Großer Platz	9	Krapfengasse 2	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu	
9	397 81 82 83			19	Herrengasse 2	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwupiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
10	394	Miasto	Herrengasse	8	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu i jednym dwupiętrowym traktem poprzecznym; parterowe oficyny i dwa jednopiętrowe budynki oficynowe	
11	580		Jakobsplatz	4	-	Trzypiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny (łazienki)	
12	17		Jesuitengasse	23	-	Trzypiętrowy dom mieszkalny z parterową przybudową	
13	582			25	Schwedengasse 14	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny	
14	445		Johannesgasse	4	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu i dwupiętrowym traktem poprzecznym	
15	451			5	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
16	452			7	-	Trzypiętrowy dom mieszkalny z dwoma trzypiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu, trzypiętrowe oficyny	
17	513		Josefsgasse	7	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu	
18	300		Kapuzinerplatz	8	Krautmarkt 6	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny z jednopiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
19	313 421			9	Krautmarkt 5	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu	
20	70		Krapfengasse	4	Postgasse 2	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma trzypiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu	
21	64			10	-	Trzypiętrowy dom mieszkalny z trzypiętrową przybudową, dwa jednopiętrowe budynki skrzydłowe w podwórzu z jednopiętrowym traktem poprzecznym	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
22	31			13	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu, jednopiętrowe oficyny	
23	32		Krapfengasse	15	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z budynkiem skrzydłowym w podwórzu, częścią dwu- częścią jednopiętrowym, komory, parterowy tylny budynek na parceli budowlanej 116, jednopiętrowy budynek tylny na parceli budowlanej 117/2	W kolumnie „Opis“ wymienione „komory“, przy obliczaniu uprzywilejowanej powierzchni pomija się.
24	34			19	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu, dwupiętrowe oficyny z dwupiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
25	317			2	.	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z trzypiętrowym budynkiem skrzydłowym i parterową przybudową	
26	316	Miasto		3	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny	
27	314 315			4	Markthallengasse 1	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny	
28	299			7	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednem jednopiętrowem a jednem dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu i dwupiętrowym traktem poprzecznym	
29	294		Krautmarkt	10	Domstiege 2	Dwupiętrowe narożny dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu i dwupiętrowym traktem poprzecznym	
30	327			17	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
31	320			25	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
32	319			26	Ferdinandsgasse 8	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z trzypiętrowem skrzydłem w podwórzu i parterową przybudową	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba orientacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
33	473	Miasto	Minoritengasse	10	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowemi skrzydłami w podwórzu	
34	297		Museumsgasse	3	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
35	156 157 158 159		Rudolfsgasse	6	Jakobsgasse 2	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma trzypiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu	
36	155			10	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrową przybudową, dwupiętrowe skrzydło w podwórzu z dwupiętrowym traktem poprzecznym	
37	154			12	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu i parterową przybudową. dwupiętrowy magazyn i sheadsal	Tylko dwupiętrowy budynek mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu i parterową przybudową (zobacz liczbę bieżącą 5).
38	133		Salzamtsgasse	5	-	Dwupiętrowy budynek szkolny	
II. Dzielnica.							
39	70	Große Neugasse	Antonsgasse	13	Ziegler-gasse 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwupiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu, parterowe oficyny z dwoma parterowemi bocznemi skrzydłami	
40	45	Obrowitz	Bindergasse	1	Franz Josefs-straße 135	Parterowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrową dobudową z przodu i dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	
41	61			6	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterową przybudową	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
42	51	Kleine Neugasse	Eichhorngasse	1	Ratwitplatz 6	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i parterowymi budynkami gospodarczymi, budynek teatralny	
43	13			20	"	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, dwa parterowe budynki gospodarcze	
44	14			24	Meierhofgasse 2	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
45	43	Kreuzgasse		75	"	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu i dwoma parterowymi budynkami gospodarczymi	
46	4/5	Franz Josefstraße	Franz Josefstraße	2/4	Karlsglacis 1	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z trzypiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu i parterowym budynkiem gospodarczym	
47	3	Große Neugasse		3	Schmerlingstraße 2	Częścią dwupiętrowy, częścią parterowy narożny dom mieszkalny	
48	6	Franz Josefstraße		6	"	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowe oficyny	
49	58	Oberzeil		31	"	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowe oficyny	
50	57			33	"	Parterowy dom mieszkalny	
51	56			3	"	Parterowy dom mieszkalny	
52	55			37	"	Parterowy dom mieszkalny	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
53	54	Oberzell	Franz Josefstraße	39		Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowy budynek tylny	
54	53			41		Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
55	52			43		Parterowy dom mieszkalny z parterowymi budynkami gospodarczymi	
56	70	Josefstadt		44		Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym	
57	76	Oberzell		45		Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu	
58	46			57		Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowy budynek tylny	
59	40			69	Schwarzfeldgasse 2	Parterowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksem, liczba oryentacyjna 71 Franz Josefstraße, zostanie zburzony i łącznie jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 60).
60	39			71		Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksem, liczba oryentacyjna 69 Franz Josefstraße, Schwarzfeldgasse 2), zostanie zburzony i łącznie jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 59).
61	38			73		Jednopiętrowy dom mieszkalny z budynkiem skrzydłowym w podwórzu, częścią jednopiętrowym, częścią parterowym	
62	37			70		Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
63	91	Große Neugasse	Giskrastraße	4	Kiosk 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z budynkiem skrzydłowym w podwórzu, częścią dwupiętrowym, częścią parterowym, parterowe oficyny ze skrzydłem w podwórzu	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z budynkami, liczby oryentacyjne 6 i 8 Giskrastraße, zostanie zburzony i przebudowany (zobacz liczby bieżące 64 i 65).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
64	92	Große Neugasse	Giskrastraße	6	.	Parterowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten równocześnie z budynkami, liczby oryentacyjne 4 i 8 Giskrastraße, zostanie zburzony i przebudowany (zobacz liczby bieżące 63 i 65).
65	93			8	.	Parterowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten równocześnie z budynkami, liczby oryentacyjne 4 i 6 Giskrastraße, zostanie zburzony i przebudowany (zobacz liczby bieżące 63 i 64).
66	45	Kleine Neugasse		9	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu	
67	100	Große Neugasse		10	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny z dwoma trzypiętrowemi skrzydłami w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu ze stajnią i szopą	W kolumnie „Opis“ wymieniona „szopa“ pozostaje przy obliczaniu uprzywilejowanej przestrzeni bez uwzględnienia.
68	112	Kleine Neugasse		11	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
69	103	Große Neugasse		12	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowe skrzydło w podwórzu z przybudową parterową	
70	49	Kleine Neugasse		13	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma parterowymi budynkami skrzydłowymi	
71	163	Große Neugasse		14	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
72	50	Kleine Neugasse		15	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowe oficyny	
73	46			17	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
74	96	Große Neugasse		18	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
75	113	Kleine Neugasse	Giskrastraße	19	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowy budynek skrzydłowy w podwórzu z przybudową parterową	
76	53			23	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
77	58			25	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, parterowe oficyny	
78	59			27	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednym jednopiętrowym i jednym parterowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
79	60			29	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu	
80	55			31	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowym budynkiem skrzydłowym i traktem poprzecznym	
81	56			33	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
82	57			35	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
83	54			37	Meierhofgasse 12	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu	
84	1	Josefstadt	Josefstadt	4	Ottgasse bez liczby oryentacyjnej	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i jednopiętrowym traktem poprzecznym z przybudowanym Sheadsalem, dwa magazyny	
85	64			5	Ottgasse 25	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
86	61			11	Quergasse 24, 26	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy, częścią zaś dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z parterową przybudową, komory	Ograniczenie uprzywilejowanej powierzchni, jak przy liczbie bieżącej 23.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
87	85 63 62	Josefstadt	Josefstadt	23 25	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowym budynkiem w podwórzu na parceli budowlanej pod liczbą 103, dwa parterowe domy mieszkalne, parterowy budynek w podwórzu, komory, na parceli budowlanej 102, trzypiętrowy budynek fabryczny, dwa parterowe budynki tylne na parcelach budowlanych liczby 102 i 103	Tylko dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowym budynkiem w podwórzu na parceli budowlanej liczba 103, dwa parterowe domy mieszkalne i parterowy budynek w podwórzu na parceli budowlanej liczba 102, następnie dwa parterowe budynki tylne na parcelach budowlanych liczby 102 i 103 (to jest przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się tylko przebudowom na miejsce powyżej wyszczególnionych części kompleksu budynków i tylko te części, jak i komory na parceli budowlanej liczba 102 muszą być zburzone. Przestrzeń uprzywilejowaną oblicza się na każdy sposób tylko podług zabudowanej przestrzeni wymienionych w tej kolumnie części kompleksu z wyjątkiem komór na parceli budowlanej liczba 102).
88	60	Unterzeil		29	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym	
89	59	Unterzeil		33	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu i przytykającym parterowym budynkiem w podwórzu, komory	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
90	56	Unterzeil		39	-	Parterowy dom mieszkalny, po lewej stronie jednopiętrowy, po prawej stronie parterowy, budynek w podwórzu z dwoma parterowymi traktami poprzecznymi	Tylko parterowy dom mieszkalny (zobacz liczbę bieżącą 5).
91	90	Unterzeil		40	-	Trzypiętrowy dom mieszkalny z trzypiętrowem skrzydłem w podwórzu	
92	15	Josefstädter Graben	Radetzkiplatz	19	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, przypierający jednopiętrowy budynek w podwórzu	
93	7	Oberzeil	Köffillergasse	17	-	Parterowy dom mieszkalny z budynkiem skrzydłowym w podwórzu, częścią parterowym, częścią jednopiętrowym	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na 20 metrów w głąb od linii budowy ulicy.
94	6	Oberzeil	Köffillergasse	19	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem bocznem i parterowym traktem poprzecznym, parterowy i jednopiętrowy budynek skrzydłowy w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na 20 metrów głębokości od linii budowy ulicy.
95	2	Oberzeil	Köffillergasse	27	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
96	13	Große Neugasse	Neugasse	6		Dwupiętrowy dom mieszkalny z wystającą przybudową	
97	158			6		Dwa dwupiętrowe budynki szkolne z dwupiętrowym traktem łącznym	
98	84			7		Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu i trzema parterowemi przybudowami	
99	80			15		Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu i parterową przybudową, parterowy budynek w podwórzu z przytykającemi komorami, 2 szopy (na parceli budowlanej l. 62)	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na 20 metrów w głąb od linii budowy ulicy.
100	18			16		Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, na prawej i lewej stronie parterowe budynki skrzydłowe w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
101	75			25		Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu i jednopiętrowym traktem poprzecznym, jednopiętrowe oficyny z dwoma jednopiętrowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu, jednopiętrowe oficyny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu i parterową przybudową, trzy parterowe budynki w podwórzu	
102	74			27		Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i jednopiętrowym traktem poprzecznym	
103	27			34		Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, dwa parterowe budynki w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
104	31	Große Neugasse	Neugasse	42	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny z trzypiętrowem skrzydłem w podwórzu, częścią dwu-, częścią jednopiętrowy budynek skrzydłowy w podwórzu po lewej stronie, częścią parterowy, częścią jednopiętrowy budynek skrzydłowy w podwórzu po prawej stronie	
105	32			44	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
106	55			53	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, częścią parterowy, częścią jednopiętrowy budynek w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na 20 metrów w głąb od linii budowy ulicy.
107	162			55	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednym częścią jednopiętrowym, częścią parterowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu i jednym parterowym traktem poprzecznym, dwa parterowe budynki tylne z parterowym traktem łącznym	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
108	39			77	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma parterowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
109	38			79	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowy budynek tylny	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
110	119			107	Fröbelgasse 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z parterową przybudową	
111	2	Obrowitz	Obrowitz	1	.	Parterowy dom mieszkalny	
112	3			3	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, parterowe oficyny z kilkoma komorami	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
113	10			5	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
114	5			9	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, komora	W kolumnie „Opis“ wymieniona „komora“ przy obliczaniu powierzchni uprzywilejowanej pozostaje bez uwzględnienia.
115	17			22	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
116	12 13 14	Josefstädter Graben	Ottgasse	18 20 22	Karlsglacis 21. 23	Parterowy budynek fabryczny na parcelach budowlanych l. 12/1 i 14, częścią parterowy, częścią jednopiętrowy budynek fabryczny z przybudową i trzema szopami (na parceli budowlanej l. 14). Boczny front: dwupiętrowy budynek mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu (parcela budowlana 14), dwupiętrowy trakt poprzeczny (parcela budowlana 14 i 12/2), parterowy dom mieszkalny wraz z jednem skrzydłem parterowem i na piątro wysoką przybudową (parcela budowlana 12/2)	Tylko parterowy budynek fabryczny i częścią parterowy, częścią jednopiętrowy budynek fabryczny z przybudową (to jest przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się tylko przebudowom na miejsce powyżej wyszczególnionych części kompleksu i tylko te części jak i trzy szopy muszą być zburzone. Powierzchnię uprzywilejowaną, na każdy sposób oblicza się tylko podług zabudowanej powierzchni wymienionych w tej kolumnie części kompleksu z wyjątkiem trzech szop).
117	60	Josefstadt	Quergasse	22		Parterowy dom mieszkalny z częścią parterowem, częścią jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
118	1	Kleine Neugasse	Ratwitplatz	1	Giskra-straße 7	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy narożny dom mieszkalny, parterowe oficyny z trzema parterowemi poprzecznemi skrzydłami i kilkoma drewnianemi przybudowaniami (między temi lokal do tańców), parterowy budynek w podwórzu i 6 szop	Wymienione w kolumnie „Opis“ „szopy“ i „drewniane przybudowy (między temi lokal do tańców)“ przy obliczaniu powierzchni uprzywilejowanej nie wchodzą w rachubę.
119	30	Schwaben-gasse	Talgasse	17		Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi bocznemi skrzydłami, dwupiętrowy budynek tylny z dwupiętrowem bocznem skrzydłem	Tylko parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami bocznemi (zobacz liczbę bieżącą 5).
120	79	Unterzeil	Zeile	3	Ottgasse bez liczby	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem bocznem, dwa parterowe skrzydła w podwórzu	
121	78			5		Jednopiętrowy dom mieszkalny z wystającą budową w podwórzu, z prawej strony dwupiętrowe skrzydło, z lewej strony budynek parterowy w podwórzu, jednopiętrowe oficyny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami, dwa skrzydła parterowe w podwórzu i komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
122	71	Unterzeil	Zeile	23	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
123	52			37 39	Kothgasse 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
124	50			43	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z częścią parterowem, częścią jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowy trakt poprzeczny	
125	46			51	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednem dwupiętrowem i dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, komory	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
126	41			59	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowymi budynkami skrzydłowymi, komory	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
127	35	Obrowitz		66	Webergasse 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, parterowy budynek tylny, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
128	28	Unterzeil		83	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, jednopiętrowa przybudowa skrzydłowa	
129	26			87	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma skrzydłami parterowemi w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym, parterowy budynek w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecna długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
III. Dzielnica.							
130	117	Bäckergasse	Bäckergasse	10	-	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowe oficyny	
131	101			11	Berggasse 52	Dwa jednopiętrowe budynki mieszkalne z jednopiętrowem skrzydłem łączącem	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
132	102	Bäckergasse	Bäckergasse	13	Berggasse 54	Jednopiętrowy dom mieszkalny (główny front), dwupiętrowy dom mieszkalny (boczny front) z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu	
133	103			15	Berggasse 56	Jednopiętrowy dom mieszkalny (główny front), trzypiętrowy dom mieszkalny (boczny front)	
134	2			18	Spielberggasse 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, parterowa przybudowa	
135	105			19	Berggasse 60	Jednopiętrowy dom mieszkalny (główny front), jednopiętrowy dom mieszkalny (boczny front), z dwoma jednopiętrowemi połączeniami skrzydłowemi	
136	107			23	Berggasse 64	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterową przybudową przy Berggasse	
137	108			25	Berggasse 66	Jednopiętrowy, narożny dom mieszkalny	
138	9			32	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i jednopiętrowym traktem poprzecznym, jednopiętrowy budynek w podwórzu	
139	112			33	Berggasse 74	Parterowy dom mieszkalny (główny front), jednopiętrowy dom mieszkalny (boczny front) z dwoma jednopiętrowemi połączeniami skrzydłowemi	
140	10			34	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu	
141	113			35	Berggasse 76	Jednopiętrowy dom mieszkalny (główny front), dwupiętrowy dom mieszkalny (boczny front) z dwupiętrowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
142	114			37	Berggasse 78	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
143	34 35	Bäckergasse	Bäckergasse	39	Berggasse 49	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu	
144	13			40	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi, bocznemi skrzydłami wraz z traktem poprzecznym	
145	33			41	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
146	32			43	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	
147	31			45	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem bocznem, parterowy budynek poprzeczny	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z budynkiem, liczba oryentacyjna Nr. 47 Bäckergasse, zostanie zburzony i wspólnie jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 149).
148	17			46	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
149	30			47	Annagrund 1	Częścią parterowy, częścią jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten równocześnie z kompleksem liczba oryentacyjna 45 Bäckergasse, zostanie zburzony i wspólnie jako jedną całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 147).
150	18			48	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowymi budynkami skrzydłowymi w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym	
151	28			49	Annagrund 2	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu (na parceli budowlanej l. 35), parterowy budynek gospodarczy (na parcelach budowlanych l. 2/2 i 3/1), parterowy budynek gospodarczy (na parcelach budowlanych l. 3/2 i 3/3)	
152	19			50	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	
153	20			52	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
154	21	Bäckergasse	Bäckergasse	54	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu i jednopiętrowym budynkiem w podwórzu	
155	17	Kreuzgasse		55	.	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy dom mieszkalny, ostatni z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	
156	22	Bäckergasse		56	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowymi budynkami skrzydłowymi i traktem poprzecznym	
157	16	Kreuzgasse		57	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, szopa	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z budynkiem liczba oryentacyjna 59 Bäckergasse, zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 158). Ograniczenie uprzywilejowanej powierzchni jak pod liczbą bieżącą 67.
158	15			59	Bürgergasse 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten równocześnie z budynkami liczba oryentacyjna 57 Bäckergasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 157).
159	1			64	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksem liczba oryentacyjna 66 Bäckergasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 160).
160	2			66	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i parterową przybudową	Pod warunkiem, że ten kompleks budynków równocześnie z kompleksem liczba oryentacyjna 64 Bäckergasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 159).
161	3			68	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, jednopiętrowe oficyny	
162	4			70	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	
163	9			86	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem i szopą, jednopiętrowy i parterowy budynek w podwórzu	Tylko dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem (t. j. przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się tylko przebudowom na miejsce powyżej wyszczególnionych części kompleksu i te tylko części jakoteż szopa muszą być zburzone. Uprzywilejowaną powierzchnię oblicza się na każdy sposób tylko podług zabudowanej powierzchni wymienionych w tej kolumnie części kompleksu z wyjątkiem szopy).
164	10			88	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
165	11	Kreuzgasse	Bäckergasse	90	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, dwa skrzydła parterowe	
166	12 13			92 94	-	Parterowy budynek mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu i parterowym, poprzecznym traktem, częścią jedno- częścią dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem, parterowy budynek w podwórzu z przypierającym Sheadsalem (wszystkie na parceli budowlanej l. 6)	
167	61	Bäckergasse	Boggasse	5	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
168	59			9	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednem jednopiętrowem i jednem parterowem skrzydłem w podwórzu	
169	77			10	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
170	78			12	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	
171	58			13	-	Parterowy dom mieszkalny	
172	79			14	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	
173	57			15	Mondscheingasse 1	Parterowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, parterowy dom mieszkalny (boczny front)	
174	80			16	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym	
175	53			17	Lackerwiese 2, Mondscheingasse 2	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma parterowymi domami mieszkalnymi na bocznym froncie	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
176	81	Bäckergasse	Berggasse	18	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
177	82			20	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
178	83			22	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, jednopiętrowe oficyny	
179	50			23	-	Parterowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu i traktem poprzecznym	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksem liczba oryentacyjna 25 Berggasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 181).
180	84			24	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu i jednopiętrowym traktem poprzecznym	
181	49			25	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksem liczba oryentacyjna 23 Berggasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 179).
182	85			26	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowym budynkiem skrzydłowym w podwórzu	
183	48			27	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu i parterowemi oficynami, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
184	86			28	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym	
185	47			29	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
186	87			30	-	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
187	46			31	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopa, parterowe oficyny	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
188	88			32	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym	
189	45			33	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwie szopy, parterowe oficyny	W kolumnie „Opis“ wymienione „szopy“ przy obliczaniu uprzywilejowanej powierzchni pozostają bez uwzględnienia.
190	89			34	.	Parterowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
191	44			35	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
192	90	Bäckergasse	Berggasse	36	Brunnengasse 2	Parterowy narożny dom mieszkalny	
193	43			37	.	Częścią jedno- częścią dwupiętrowy, narożny dom mieszkalny z częścią jednoczęścią dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowy budynek w podwórzu	
194	94			38 40	Brunnengasse 1, 3	Częścią jednopiętrowy, częścią parterowy narożny dom mieszkalny, parterowy budynek w podwórzu	
195	41			41	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	
196	93			42	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z budynkiem liczba oryentacyjna 5 Brunnengasse, zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 203).
197	40			43	Seilersteig 1	Parterowy narożny dom mieszkalny	
198	92			44	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z budynkami liczba oryentacyjna 7 Brunnengasse, zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 204).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
199	37	Bäckergasse	Berggasse	45	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
200	97			46	Brunnengasse 9	Jednopiętrowy dom mieszkalny (główny front), parterowy dom mieszkalny (boczny front), dwa parterowe trakty łączne	
201	36			47	.	Parterowy dom mieszkalny	
202	91			48	.	Częścią parterowy, częścią jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek równocześnie z budynkiem liczba oryentacyjna 11, 13 Brunnengasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 205).
203	95		Brunnengasse	5	.	Parterowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten równocześnie z budynkami liczba oryentacyjna 12 Berggasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 196).
204	96			7	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksem liczba oryentacyjna 14 Berggasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 198).
205	98			11 13	.	Parterowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten równocześnie z budynkiem liczba oryentacyjna 48 Berggasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 202).
206	81	Krčna	Czechnergasse	3	.	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny	
207	82			3 *a*	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowy tylny budynek	
208	78			4	Cyrillsgasse 3	Dwupiętrowy dom mieszkalny (główny front), dwupiętrowy dom mieszkalny (boczny front), cztery dwupiętrowe budynki skrzydłowe w podwórzu	
209	83			5	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, komora gospodarcza	W kolumnie „Opis“ wymieniona „komora gospodarcza“ przy obliczaniu uprzywilejowanej powierzchni pozostaje bez uwzględnienia.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
210	135	Obrowitz	Dantngasse	8	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowy budynek gospodarczy w podwórzu	
211	181			10	.	Jednopiętrowy budynek mieszkalny	
212	137			16	.	Jednopiętrowy budynek mieszkalny, stajnia dla koni	
213	67	Kröna	Dornichgasse	1	Kröna 2	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z trzypiętrowem skrzydłem w podwórzu	
214	2	Mühlgraben		7	Tempelgasse 1	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowemi skrzydłami w podwórzu	
215	4			9	Tempelgasse 2	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dobudowaną od strony ulicy szopą, dwupiętrowe skrzydło w podwórzu z dwupiętrowym traktem poprzecznym, szopa	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksami liczby oryentacyjne 11 i 13 Dornichgasse, zostanie zburzony i przebudowany (zobacz liczby bieżące 216 i 217). Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej jak pod liczbą bieżącą 67.
216	5			11	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny (front do Mühlgraben) z dwoma dwupiętrowemi skrzydłami w podwórzu, jednopiętrowy trakt poprzeczny	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksami liczby oryentacyjne 9 i 13 Dornichgasse, zostanie zburzony i przebudowany (zobacz liczby bieżące 215 i 217).
217	6			13	.	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny (boczny front do Mühlgraben) dwupiętrowe skrzydło w podwórzu, jednopiętrowy budynek w podwórzu	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z kompleksami liczby oryentacyjne 9 i 11 Dornichgasse, zostanie zburzony i przebudowany (zobacz liczby bieżące 215 i 216).
218	27	Dörnrössel		10	Fabriksgasse 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten równocześnie z budynkami liczby oryentacyjna 3 Fabriksgasse i liczby oryentacyjne 12 i 14 Dornichgasse, zostanie zburzony i razem, jako jedna całość przebudowany (zobacz liczby bieżące 219, 220 i 221).
219	47		Fabriksgasse	3	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, szopa	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z budynkami liczby oryentacyjne 10, 12 i 14 Dornichgasse, zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczby bieżące 218, 220 i 221). Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
220	28		Dornichgasse	12	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że budynek ten równocześnie z budynkami liczby oryentacyjne 3 Fabriksgasse, a 10 i 14 Dornichgasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczby bieżące 218, 219 i 221).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
221	29			14	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z budynkami liczby oryentacyjne 3 Fabriksgasse, a 10 i 12 Dornichgasse zostanie zburzony i razem, jako jedna całość przebudowany (zobacz liczby bieżące 218, 219 i 220). Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
222	31			16	.	Parterowy dom mieszkalny, parterowy budynek w podwórzu, komora	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 114.
223	43			17	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
224	51			18	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowe skrzydło w podwórzu, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
225	42			19	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, szopa, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbami bieżącemi 67, 23.
226	111			28	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
227	107			60	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
228	89			122	.	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, parterowe skrzydło w podwórzu	
229	3			10	.	Parterowy dom mieszkalny, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
230	103			14	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z komorami i szopą, jednopiętrowy budynek tylny z jednopiętrowem skrzydłem	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbami bieżącemi 23, 67.
231	20			17	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
232	5	Dörrössel	Dörrösselgasse	18	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	*a)* Pod warunkiem, że dom ten równocześnie z przylegającą do niego i z nim pod wspólnym dachem znajdującą się częścią domu liczba oryentacyjna 20, Dörrösselgasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany; *b)* za powierzchnię uprzywilejowaną uważać należy sumę powierzchni obecnie przez ten dom i przez wspomnianą w ustępie *a)* część domu liczba oryentacyjna 20 Dörrösselgasse, zabudowanych.
233	6			22	.	Parterowy dom mieszkalny, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
234	130			22 *a*	.	Parterowy dom mieszkalny, komora, parterowy budynek w podwórzu	Tylko parterowy dom mieszkalny (to jest przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się tylko przebudowie na miejsce parterowego domu mieszkalnego i ten tylko jak również i komora muszą być zburzone. Uprzywilejowaną powierzchnię oblicza się na wszelki sposób tylko podług zabudowanej powierzchni parterowego domu mieszkalnego).
235	8			26	.	Parterowy dom mieszkalny	
236	105			27	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, komora	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 111.
237	16			29	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu z lewej strony i komorami, jednopiętrowe skrzydło w podwórzu po prawej stronie, dwupiętrowy budynek w podwórzu na prawo	Tylko dwupiętrowy dom mieszkalny z lewem dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu jak i jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu po prawej stronie (to jest przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się budynkom wystawionym na miejsce powyżej wyszczególnionych części kompleksu i tylko te części, jak również i komory muszą być zburzone. Powierzchnię uprzywilejowaną oblicza się na każdy sposób tylko podług zabudowanej powierzchni wymienionych w tej kolumnie części kompleksu z wyjątkiem komór).
238	25		Fabriksgasse	9	.	Częścią parterowy, częścią jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowy budynek w podwórzu, dwie szopy	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z domem liczba oryentacyjna 11 Fabriksgasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 239). Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
239	102			11	.	Parterowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten równocześnie z kompleksem liczba oryentacyjna 9 Fabriksgasse, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 238).
240	14	Neustiftgasse	Gomperzgasse	21	.	Parterowy dom mieszkalny	
241	32	Altbrünn	Grillowitzgasse	1	Ugartestraße 17	Parterowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
242	54	Altbrünn	Grillowitzgasse	2	Bürgergasse 51	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i parterową przybudową, parterowy budynek w podwórzu z parterowym traktem poprzecznym i parterową przybudową. parterowy budynek mieszkalny przy Grillowitzgasse	Pod warunkiem, że budynek nowy stanie jako dom narożny (domy narożne) pośród linii budowy Bürgergasse, Grillowitzgasse a ulicą, która od tej ostatniej do domu liczba oryentacyjna 44. Bürgergasse, jest projektowana.
243	53			4	Schwarzagasse 1	Dwa jednopiętrowe budynki mieszkalne z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i jednopiętrowym traktem poprzecznym (główny front), dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem, wysokoparterowy budynek o dwu oknach. 4 szopy, 1 magazyn, komory (boczny front)	Ograniczenia powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbami bieżącemi 189, 23.
244	33			5	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopą i komorami	Ograniczenia powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbami bieżącemi 67, 23.
245	52			6	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowymi budynkami w podwórzu	
246	34			7	.	Jednopiętrowy budynek mieszkalny, komora	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 114.
247	51			8	.	Parterowy dom mieszkalny, tylny budynek parterowy, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
248	35			9	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
249	50			10	.	Parterowy dom mieszkalny	
250	36			11	.	Parterowy dom mieszkalny z parterową przybudową	
251	49			12	.	Parterowy dom mieszkalny	
252	37			13	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
253	48	Altbrünn	Grillowitzgasse	14	.	Parterowy dom mieszkalny z przybudową parterową	
254	46			18	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
255	96	Neustift		19	Wawrastraße 73	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
256	45	Altbrünn		20	.	Parterowy dom mieszkalny, tylny budynek parterowy ze skrzydłem parterowem, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
257	44			22	.	Parterowy dom mieszkalny, dwa tylne budynki parterowe	
258	43			24	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	
259	42			26	.	Parterowy dom mieszkalny, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
260	41			28	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, dwa magazyny	
261	40			30	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu i parterowym traktem poprzecznym	
262	19	Neustift		35	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowy budynek w podwórzu	
263	15			45	Gomperzgasse bez liczby oryentacyjnej	Parterowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
264	52			82	.	Dwa parterowe domy mieszkalne z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, dwupiętrowy poprzeczny trakt z jednopiętrowem skrzydłem i przybudową parterową, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
265	4	Kröna	Kröna	3	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowemi skrzydłami w podwórzu i dwupiętrowym, poprzecznym traktem, komory gospodarcze	W kolumnie „Opis“ wymienione „komory gospodarskie“, przy obliczaniu powierzchni uprzywilejowanej pozostają bez uwzględnienia.
266	5			5	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
267	64 63 48			8 10	Mühlgasse 9	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu na parceli budowlanej l. 60/2, jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami na parceli budowlanej l. 60/1, jednopiętrowy budynek w podwórzu na parcelach budowlanych l. 60/1 i 60/2, jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami na parcelach budowlanych l. 60/1 i 60/2, ostatni na bocznym froncie	
268	8			11	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, przybudowa parterowa	
269	62			12	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i jednopiętrowym traktem poprzecznym, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
270	9			13	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu parterowa przybudowa, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
271	10			15	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowy trakt poprzeczny, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
272	60			16	Mühlgasse 15	Trzypiętrowy dom mieszkalny z dwoma trzypiętrowemi skrzydłami w podwórzu (główny front), dwupiętrowy dom mieszkalny z jednem jednoa jednem dwupiętrowem skrzydłem (boczny front)	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
273	11	Krőna	Krőna	17	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowy trakt poprzeczny, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
274	59			18	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu i dwupiętrowym traktem poprzecznym	
275	12			19	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowy trakt poprzeczny z magazynem	
276	13			21	Offermannsgasse 14	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i przybudową parterową, jednopiętrowy budynek w podwórzu	
277	16			27	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dobudowaną kaplicą, dwa jednopiętrowe skrzydła boczne, jednopiętrowy trakt poprzeczny z dwoma wystającemi przybudowami, jednopiętrowy budynek szkolny z dwoma budynkami gospodarczymi	
278	25			28	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu, komory, dwie szopy	Powierzchnię uprzywilejowaną ogranicza się na obecną długość frontu domu mieszkalnego i na głębokość 20 metrów od linii budowy ulicy.
279	104	Obrowitz		29	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, komory	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z kompleksem liczbą oryentacyjną 31 Krőna (liczba oryentacyjna 20, Spitalwiese), zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 280). Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23).
280	105			31	Spitalwiese 20	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i parterową przybudową, komory	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z budynkami liczba oryentacyjna 29 Krőna, zostanie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 279). Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
281	116			44	Czechnergasse 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
282	140			71	Wanieckstraße 2	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z wystającą, dwupiętrową budową, dwie szopy, dwie komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbami bieżącemi 189, 23.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
283	54	Bäckergasse	Lackerwiese	4	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z szopą i komorami. jednopiętrowy budynek tylny	Tylko jednopiętrowy dom mieszkalny (to jest przedłużone uwolnienie od podatku przyznaje się tylko przebudowie na miejsce jednopiętrowego domu mieszkalnego i ten tylko tudzież szopy i komory muszą być zburzone. Powierzchnię uprzywilejowaną oblicza się na każdy sposób tylko podług zabudowanej powierzchni jednopiętrowego domu mieszkalnego).
284	1	Lackerwiese		6	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowy budynek w podwórzu z jednopiętrowym traktem poprzecznym, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
285	2			8, 10	Schulgasse 4	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowy budynek w podwórzu	Powierzchnię uprzywilejowaną oznacza się tylko podług powierzchni jednopiętrowym narożnym domem mieszkalnym i dwupiętrowym domem mieszkalnym zabudowanej.
286	46	Krőna	Mühlgasse	5	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem. bocznem skrzydłem po prawej stronie na parceli budowlanej l. 63/1, dwupiętrowy budynek w podwórzu po lewej stronie, po części na parceli budowlanej l. 63/1, po części na parceli budowlanej l. 63/2	Tylko dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem, bocznem skrzydłem po prawej stronie na parceli budowlanej l. 63/1 (zobacz liczbę bieżącą 5).
287	47			7	.	Trzypiętrowy dom mieszkalny z trzypiętrowem skrzydłem w podwórzu i traktem poprzecznym	
288	42			8	.	Parterowy dom mieszkalny ze skrzydłem, częścią parterowem, częścią jednopiętrowem w podwórzu, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
289	49			11	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
290	32			19	Schüttgasse 11	Parterowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
291	105	Neustiftgasse	Neustiftgasse	1	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
292	72			19	.	Parterowy dom mieszkalny, parterowy budynek gospodarczy	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
293	71			21	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
294	70			23	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
295	8			24 26	.	Częścią parterowy, częścią jednopiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu i szopą	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
296	69			25	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
297	67			29	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, jeden jednopiętrowy i jeden parterowy budynek w podwórzu, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
298	10	Neustiftgasse	Neustiftgasse	30	.	Parterowy dom mieszkalny, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
299	66			31	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowy budynek skrzydłowy w podwórzu	
300	11			32	.	Parterowy budynek mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
301	65			33	.	Częścią parterowy, częścią jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
302	12			34	.	Parterowy dom mieszkalny, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
303	64			35	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
304	16			36	.	Parterowy dom mieszkalny, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
305	63	Neustiftgasse	Neustiftgasse	37	.	Parterowy dom mieszkalny, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
306	13			38	.	Parterowy dom mieszkalny, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowarej, jak pod liczbą bieżącą 189.
307	100			40	.	Parterowy dom mieszkalny, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
308	62			41	.	Parterowy dom mieszkalny, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
309	94			43	.	Parterowy dom mieszkalny, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
310	93			45	.	Parterowy dom mieszkalny, weranda komora	W kolumnie „Opis“ wymienione „weranda i komora“, przy obliczaniu powierzchni uprzywilejowanej pozostają bez uwzględnienia.
311	60	Dörnröseel	Plankengasse	75	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z kompleksem liczba oryentacyjna 77 Plankengasse, zostaną zburzone i przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 312).
312	57			77	.	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z przybudowaniem i parterowem skrzydłem w podwórzu, dwie szopy	Pod warunkiem, że kompleks ten równocześnie z budynkami liczba oryentacyjna 75 Plankengasse, zostanie zburzony i przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 311). Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
313	21	Kreuzgasse	Erzherzog Rainerstraße	4	Malzgasse 1	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowym budynkiem tylnym	
314	22			6	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
315	23			8	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowem skrzydłem w podwórzu, komora	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 114.
316	24			10	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
317	123	Bäckergasse	Schulgasse	12	.	Dwupiętrowy budynek mieszkalny na parceli budowlanej l. 57/1, tylny budynek parterowy z dwoma szopami na parceli budowlanej l. 57/2	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
318	31	Kröna	Schüttgasse	9	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, komora	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 114.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba orientacyjna: głównego frontu	Liczba orientacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
319	38	Backergasse	Seilerstieg	2	.	Parterowy dom mieszkalny, parterowe oficyny	
320	89	Neustiftgasse	Skenestraße	3	Wawrastraße 2	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowe oficyny	
321	39	Kröna	Stiftgasse	2	Mühlgasse 14	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
322	22	Kröna Mühlgraben		6	Tempelgasse 4	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z dwoma trzypiętrowemi skrzydłami w podwórzu	
323	82	Neustiftgasse		5	.	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, parterowy budynek w podwórzu, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
324	14	Straßengasse	Wawrastrasse	8	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	
325	13			10	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
326	6 7			18	Wassergasse 11	Jednopiętrowy dom mieszkalny na parcelach budowlanych l. 20/1 i 20/2 z przybudową parterową na parceli budowlanej l. 20/2, parterowem skrzydłem w podwórzu i komorą na parceli budowlanej l. 20/1	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 114.
327	1			26	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednem dwupiętrowem i jednem parterowem skrzydłem w podwórzu	
328	20	St. Annagrund		36	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
329	92	Neustiftgasse	Wawrastraße	51	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu i traktem poprzecznym, komora	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 114.
330	87			71	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, magazyn	
331	11	Lederergasse	Zollhausgleis	1	Zeile 2	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny z trzypiętrowem skrzydłem w podwórzu	
332	12			27	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i parterową przybudową, dwa parterowe skrzydła w podwórzu, parterowe oficyny	
333	1	Krönau		39	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 26.
IV. Dzielnica.							
334	5	Altbrünn	Bürgergasse	3	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, szopa, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbami bieżącemi 67, 23.
335	3			4	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu i jednopiętrowym poprzecznym traktem, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
336	6			5	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, komory, przybudowanie parterowe	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
337	9			6	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
338	7			7	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
339	8			9	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
340	9	Altbrünn	Bürgergasse	11	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym budynkiem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
341	153			12	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu	
342	106			24	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, parterowe oficyny	
343	105			26	.	Parterowy dom mieszkalny, parterowy budynek w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
344	104			28	.	Parterowy dom mieszkalny z jednem parterowem i jednem jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, weranda	W kolumnie „Opis“ wymieniona „weranda“, przy obliczaniu powierzchni uprzywilejowanej pozostaje bez uwzględnienia.
345	19			29	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu	
346	103			30	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu, parterowym, poprzecznym traktem i szopą	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
347	20			31	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednem jednopiętrowem i jednem parterowem skrzydłem w podwórzu, dwa budynki parterowe w podwórzu	
348	102			32	.	Jednopiętrowy budynek mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, jednopiętrowy trakt poprzeczny, 6 szop	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
349	101			34	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
350	100			36	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, magazyn, szopa i komory	Ograniczenia powierzchni uprzywilejowanych, jak pod liczbami bieżącemi 67, 23.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna: głównego frontu	Liczba oryentacyjna: bocznego frontu	Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
351	25	Altbrünn	Burggasse	41	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, szopa, magazyn	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
352	26			43	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowe oficyny	
353	27			45	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu	
354	28			47	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowy budynek w podwórzu, 2 szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
355	56			55, 57	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu	
356	252		Fischergasse	3	.	Dwa parterowe domy mieszkalne	
357	111			5	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	
358	112			7	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, jednopiętrowa przybudowa, jednopiętrowy budynek w podwórzu, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
359	133		Flurgasse	1	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, dwa parterowe budynki podwórzu, szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
360	109			3	.	Parterowy dom mieszkalny	
361	132			5	.	Parterowy dom mieszkalny	
362	219			11	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, komory	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z budynkami liczba oryentacyjna 13 Flurgasse, zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 363). Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
363	246			13	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowe oficyny, weranda	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z budynkami liczba oryentacyjna 11 Flurgasse, zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę 362). W kolumnie „Opis“ wymieniona weranda, przy obliczaniu powierzchni uprzywilejowanej pozostaje bez uwzględnienia.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
364	108	Altbrünn	Schreibwaldstraße	1	Bürgergasse 20, Fischergasse 3	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowy dom mieszkalny, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
365	147			3	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
366	146			5	-	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowa przybudowa, szopa, parterowy dom mieszkalny	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
367	149			6	Klostergasse 5	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe oficyny z parterową przybudową, parterowy dom narożny	
368	142			17	-	Parterowy dom mieszkalny z jednopiętrową przybudową, dwie szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 189.
369	141			19	-	Parterowy dom mieszkalny z parterową przybudową	
370	140			21	-	Parterowy dom mieszkalny	
371	139			23	-	Dwa parterowe domy mieszkalne, parterowy budynek w podwórzu	
372	170			30	-	Parterowy dom mieszkalny	
373	171			32	-	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
374	172			34	-	Parterowy dom mieszkalny	
375	73	Kreuzgasse		36	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
376	86			64	-	Jednopiętrowy dom mieszkalny, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
377	81	Altbrünn	Steingasse	6	.	Parterowy dom mieszkalny	
378	80			8	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	
379	79			10	.	Parterowy dom mieszkalny	
380	229		Ugartesteig	7	.	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwoma dwupiętrowemi skrzydłami w podwórzu, parterowe oficyny, komory	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 23.
381	221			9	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu i parterowym poprzecznym traktem, parterowy budynek w podwórzu	
382	57		Wienergasse	1	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowemi skrzydłami w podwórzu, parterowe oficyny z parterowem skrzydłem, magazyn	
383	85			4	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu, parterowe oficyny z jednopiętrowym traktem poprzecznym	
384	84		Wienergasse	6	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
385	13			8	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowemi oficynami i szopą na parceli budowlanej l. 205/3, magazyn na parceli budowlanej l. 205/1	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
386	64			9	Feldgasse 2	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, parterowy budynek w podwórzu z parterowem skrzydłem	
387	65			11	.	Parterowy dom mieszkalny z parterowym budynkiem tylnym, szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Gmina katastralna	Ulica lub plac	Liczba oryentacyjna		Opis	Szczególniejsze warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
				głównego frontu	bocznego frontu		
388	230	Altbrünn	Wienergasse	13	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu	
389	72			14	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z szopą, tylny budynek parterowy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej, jak pod liczbą bieżącą 67.
390	66			15	.	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowem skrzydłem w podwórzu, parterowy budynek w podwórzu	
391	67			17	.	Parterowy dom mieszkalny z dobudowaną oranżeryą na lewo i szopą na prawo	W kolumnie „Opis“ wymieniona „oranżerya na lewo“ i „szopa na prawo“, przy obliczaniu powierzchni uprzywilejowanej pozostają bez uwzględnienia.
392	71			18 20 22	.	Trzy parterowe domy mieszkalne	
393	43	Wienergasse		32	Weinberggasse 1	Parterowy narożny dom mieszkalny z parterowem skrzydłem w podwórzu	Pod warunkiem, że budynki te równocześnie z budynkami, liczba oryentacyjna 34 Wienergasse, zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 394).
394	42			34	.	Parterowy dom mieszkalny z dwoma parterowemi skrzydłami w podwórzu	Pod warunkiem, że budynki te, równocześnie z budynkami liczba oryentacyjna 32 Wienergasse, zostaną zburzone i razem jako jedna całość przebudowane (zobacz liczbę bieżącą 393.)

132.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 29. czerwca 1906,

uzupełniające §§ 1 (punkt 4) i 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. października 1897, Dz. u. p. Nr. 235.

Na zasadzie §u 6 ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897, rozporządza się co następuje:

§§ 1 (punkt 4) i 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. października 1897, Dz. u. p. Nr. 235, którem wydane zostały postanowienia co do wyrobu i przyrządzenia tudzież co do obrotu naczyń do jadła i napoju, następnie naczyń i sprzętów przeznaczonych bądź do przechowywania, bądź też do użytku przy artykułach żywności, uzupełnia się następującymi dodatkami:

„§ 1.

Naczynia kuchenne, do jadła i napoju, miary do płynów, służące jako zabawki dla dzieci przyrządy do jedzenia nie mogą być:

1. sporządzane całkiem lub częściowo z ołowiu lub też z mieszaniny zawierającej na 100 części wagi więcej jak 10 części ołowiu;

2. na stronie wewnętrznej powlekane cyną ołów zawierającą;

3. lutowane aliażem, który na 100 części wagi więcej jak dziesięć części ołowiu zawiera;

4. opatrywane polewą lub emalią, które przy półgodzinnem gotowaniu z octem, na 100 części wagi 4 części kwasu octowego zawierającym, temuż ołów oddają albo też sporządzone są zapomocą użycia połączeń cynku lub antymonu.

Polewa i emalia muszą być z podstawą należycie stopione i nie mają odskakiwać.

Do sporządzenia części metalowych na flaszeczkach do ssania dla dzieci używać można tylko aliaży metalowych, które na 100 części wagi nie więcej jak jedną część ołowiu zawierają.

§ 2.

Do owijania artykułów żywności jakoteż tytoniu do żucia i tabaki, nie wolno używać folii metalowych zawierających na 100 części wagi więcej, jak jedną część ołowiu, jeżeli folie te z artykułami żywności lub też z tytoniem do żucia i tabaką bezpośrednio się stykają.“

Rozporządzenie to nabywa natychmiast mocy obowiązującej; równocześnie przestaje obowiązywać szczegółowo co do opakowywania herbaty wydane rozporządzenie ministeryalne z dnia 23. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 81.

Klein wlr. **Bienerth** wlr.

Fořt wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana dnia 7. lipca 1906.

Treść: № 133. Rozporządzenie, dotyczące zastosowania ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy cłowej do towarów serbskich.

133.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu, spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 6. lipca 1906,

dotyczące zastosowania ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy cłowej do towarów serbskich.

W porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim postanawia się, że towary serbskie aż do dalszego zarządzenia podlegają ogólnym stopom celnym obowiązującej taryfy cłowej.

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wlr. **Fort** wlr.
Bienerth wlr. **Auersperg** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 13. lipca 1906.

Treść: (№ 134—136.) 134. Rozporządzenie, dotyczące zmiany §§ 6 i 9 rozkładu nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. marca 1897. — 135. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia przedażni sądowej w Ostrawie Morawskiej. — 136. Rozporządzenie, zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903 — dotyczącego powoływania członków do zarządów giełd rolniczych — co do giełdy produktów rolnych w Wiedniu.

134.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z c. k. wspólnem Ministerstwem wojny, Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem rolnictwa z dnia 28. czerwca 1906,

dotyczące zmiany §§ 6 i 9 rozkładu nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80.

Na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 20. kwietnia 1906 postanawiam w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, tudzież Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem rolnictwa, że z końcem roku szkolnego 1905/06 zniesione zostają §§ 6 i 9 ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80, rozkładu nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, co do przyjmowania doktorów wszech nauk lekarskich na kończący się w dwóch latach kurs nauk weterynarskich i co do przypuszczania ich do ścisłych egzaminów celem uzyskania dyplomu weterynarskiego.

Wspomniane §§ 6 i 9 mają brzmieć na przyszłość, jak następuje:

§ 6.

Okres trwania kursu nauk weterynarskich wynosi cztery lata czyli ośm półroczy.

Czy i o ile półrocza, odbyte prawidłowo na krajowym lub zagranicznym wydziale medycznym albo na kursie nauk przyrodniczych wydziału filozoficznego lub technicznej albo innej szkoły głównej, mogą być policzone w miejsce jednego albo więcej półroczy kursu weterynaryi, ewentualnie w miejsce pojedynczych obowiązkowych przedmiotów tego kursu (§ 8), rozstrzyga w każdym pojedynczym wypadku Minister wyznań i oświaty, po wysłuchaniu grona profesorów dotyczącej głównej szkoły weterynarskiej.

§ 9.

W razie policzenia zwyczajnym słuchaczom weterynaryi na podstawie § 6 (ustęp drugi) jednego lub więcej półroczy oznaczonych tam studyów uniwersyteckich lub akademickich, wyznacza zarazem po wysłuchaniu grona profesorów Minister wyznań i oświaty, które obowiązkowe przedmioty rozkładu nauk weterynarskich mogą być takim słuchaczom

policzone, względnie których obowiązkowych przedmiotów i w jakim porządku na półroczach weterynarskich, na które jeszcze mają uczęszczać, mają oni słuchać, aby być przypuszczonymi do egzaminów ścisłych celem uzyskania dyplomu weterynarskiego (§ 21).

Tacy słuchacze mają się jednak także poddać egzaminom postępu, przepisanym w §§ 11 do 19 dla przyjęcia na II., względnie na III. rok kursów weterynarskich.

Bienerth wlr. **Auersperg** wlr.

Marchet wlr.

135.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. lipca 1906,

dotyczące ustanowienia przedażni sądowej w Ostrawie Morawskiej.

Na zasadzie artykułu XLI. ustawy wprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną (ustawa z dnia 27, maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78), rozporządza się w myśl §§ów 274, ust. 2 i 280, ust. 3 Ordynacyi egzekucyjnej, co następuje:

Ustanowienie przedażni sądowej i jej zakres działania.

§ 1.

Do sprzedaży ruchomości fizycznych, sądownie zajętych, znajdujących się na obszarze gminy miasta Ostrawy Morawskiej, ustanawia się publiczny lokal licytacyjny (przedażnię sądową).

Przedażnia sądowa podlega kierownictwu i nadzorowi c. k. Sądu powiatowego w Ostrawie Morawskiej.

Służbę i tok czynności w przedażni normuje instrukcya zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

§ 2.

Ruchomości fizyczne, sądownie zajęte, znajdujące się na obszarze innych gmin, należących do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Ostrawie Morawskiej, wolno pozbywać w przedażni, jeżeli sprzedaży w przedażni domaga się popierający wierzyciel lub dłużnik.

§ 3.

W przedazni można nadto sprzedawać:

1. ruchomości fizyczne, znajdujące się na obszarze okręgu sądowego Ostrawa Morawska, które należą do masy konkursowej, jeżeli postępowanie konkursowe toczy się w sądzie swojskim a sprzedaż ma się odbyć sposobem przepisanym w postępowaniu egzekucyjnem (§§ 142, 145 ust. konkurs.);

2. ruchomości fizyczne, znajdujące się na obszarze okręgu sądowego Ostrawa Morawska, których sprzedaż sądowa nastąpić ma po myśli §§ów 145 do 148 i 269 cesarskiego patentu z 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208, na żądanie lub zarządzenie sądu spadkowego (opiekuńczego) albo na żądanie komisarza sądowego, któremu sprzedaż poruczono;

3. sądownie zajęte ruchomości fizyczne, nadsyłane c. k. Sądowi powiatowemu w Ostrawie Morawskiej w celu sprzedania przez licytacyę lub z wolnej ręki (§§ 268 i 274 O. e. i §§ 390 i 393 reg.).

§ 4.

Od przyjęcia i sprzedaży w przedażni sądowej wyłączone są:

a) przedmioty zapalne i łatwo wybuchające;

b) przedmioty pochodzące z mieszkań, w których panują lub panowały choroby zakaźne, dopóki mieszkania te nie przejdą przepisanej dezynfekcyi;

c) przedmioty zanieczyszczone lub robactwem obsiadłe, dopóki nie zostaną oczyszczone;

d) przedmioty, do których pomieszczenia, choćby tylko częściowego, lokal przedażni nie wystarcza (np. wielkie składy towarów, większe maszyny itp.);

e) przedmioty ulegające rychłemu zepsuciu i z reguły także żywe zwierzęta.

f) przedmioty ze złota i srebra, które oznaczone są naśladowaną albo fałszowaną cechą urzędową albo na których prawdziwa cecha jest nalutowana lub wlutowana albo też które nie w widoczny i łatwo oddzielić się dający sposób połączone są z obcymi częściami, jak żelazo, miedź, ołów, podlejszy lut złotniczy, kit żywiczny itp. z wyjątkiem podkładu, koniecznego do utrzymania kształtu przedmiotu (kontremalia). Nieocechowanych przedmiotów ze

złota i srebra nie można w drodze dobrowolnej licytacyi w sprzedażni sprzedawać. (Rozporządzenie z dnia 12. sierpnia 1901, Dz. rozp. Min. spr. Nr. 28).

Sprzedaż w przedażni sądowej.

§ 5.

Czy sprzedaż ma odbyć się w przedażni sądowej, o tem stanowi Sąd egzekucyjny (c. k. Sąd powiatowy w Ostrawie Morawskiej, §§ 272, ustęp 1, 274 i 289 Ord. egz.). Z zastrzeżeniem wyjątku, wynikającego z §§ów 2 i 3, l. 2, sprzedaż w przedażni może być zarządzona z urzędu lub na wniosek strony.

Co do sprzętów domowych i wszelkich takich rzeczy, których wartość jest nader mała w stosunku do kosztów, jakich wymagałby transport do przedażni i ewentualny transport powrotny, można zarządzić sprzedaż w przedażni tylko w takim razie, jeżeli przystawienie i odstawa uskutecznić się dadzą przy sposobności transportu innych przedmiotów — bez kosztów lub kosztem nieznacznym (§ 281 Ord. egz.).

§ 6.

W przedażni odbywa się sprzedaż przez licytacyę. Licytacya odbywać się może według mas egzekucyjnych (konkursowych) lub według grup przedmiotów, tak, że przedmioty tego samego rodzaju, należące do rozmaitych mas, można licytować równocześnie, lecz każdy z osobna. W tym ostatnim przypadku co do każdej masy spisać należy osobny protokół.

Do licytowania pewnych grup przedmiotów tego samego rodzaju można z góry wyznaczyć poszczególne dnie każdego tygodnia lub miesiąca.

§ 7.

Wyznaczając termin licytacyi, można zamiast godziny rozpoczęcia podać przeciąg czasu, w którym licytacya ma się odbyć, na przykład: we czwartek dnia . . . . . między godziną 3 a 6. popołudniu wystawione zostaną na sprzedaż w drodze licytacyi itd.

§ 8.

Przedmioty, za które na licytacyi w przedażni nie ofiarowano kwoty dorównywającej cenie wywołania, można w przedażni sprzedać z wolnej ręki, jeżeli jest nadzieja, że się uzyska przy takiej sprzedaży cenę wyższą, niż kwota ofiarowana przy licytacyi (§ 280, ust. 2 i 3 Ord. egz.). Nie stanowi przytem różnicy, czy najwyższa cena za przedmiot taki przy licytacyi ofiarowana dosięgła najniższej dopuszczalnej granicy (§ 277 Ord. egz.), czy też jest od niej niższą. W razie sprzedaży z wolnej ręki nie wolno sprzedać rzeczy poniżej połowy wartości szacunkowej; gdy zaś najwyższa cena przy licytacyi ofiarowana przenosi połowę wartości szacunkowej, nie wolno rzeczy sprzedać poniżej tej ceny ofiarowanej.

Zarządzając sprzedaż w przedażni, winien sąd egzekucyjny orzec na wniosek strony lub z urzędu, czy w danym razie, w myśl pierwszego ustępu, należy przedmioty w przedażni z wolnej ręki sprzedać. Na wniosek strony można orzeczenie to wydać i później; wniosek taki podać jednak należy do sądu egzekucyjnego najpóźniej w przededniu licytacyi.

Zezwalając na sprzedaż z wolnej ręki w przedażni, winien sąd egzekucyjny oznaczyć zawsze także cenę, poniżej której przybicie tych przedmiotów przy licytacyi nastąpić nie może.

§ 9.

Co do przedmiotów, w celu sprzedaży z wolnej ręki Sądowi powiatowemu w Ostrawie Morawskiej nadsyłanych i w przedażni sprzedawanych (§ 3, l. 3), obowiązują przepisy §u 268 Ord. egz. Przepis §u 8, ustępu 1 niniejszego rozporządzenia, dotyczący ceny sprzedażnej, nie ma zastosowania do tego rodzaju sprzedaży z wolnej ręki.

§ 10.

Czas wyznaczony na sprzedaż w przedażni z wolnej ręki wynosi z reguły czternaście dni. Sąd powiatowy w Ostrawie Morawskiej może jednak w pojedynczym wypadku czas ten przedłużyć lub skrócić, jeżeli rodzaj przedmiotu lub inne rzeczowe powody za tem przemawiają. W okresie tego czasu należy starać się tak często, jak można, o sprzedanie przedmiotów przez podaż z wolnej ręki przy sposobności innych licytacyi.

§ 11.

Tak licytacye jak i sprzedaż z wolnej ręki odbywają się w przedażni tylko w dnie powszednie.

§ 12.

Przedmioty, przeznaczone na sprzedaż, dostawić należy do przedażni z reguły na trzy, najpóźniej zaś na dwa dni przed dniem licytacyi. Kosztowności

i inne wartościowe rzeczy, przechowane w kancelaryi sądowej lub w urzędzie depozytowym, dostawić należy do przedażni z reguły dopiero w samym dniu licytacyi.

Przedmioty, skądinąd nadesłane, które ma się w przedażni z wolnej ręki sprzedać, dostawić należy do niej bezzwłocznie.

§ 13.

W celu dostawienia i oddania do przedażni odbiera przedmioty organ wykonawczy.

Przeniesienie do przedażni w celu sprzedaży nie jest identyczne z wdrożeniem egzekucyjnego przechowania (§ 259 Ord. egz.); nie należy przeto wniosku o sprzedaż w przedażni uważać za wniosek o egzekucyjne przechowanie, połączony z wnioskiem o sprzedaż egzekucyjną.

§ 14.

Zarządzając sprzedaż w przedażni (§ 5, ust. 1) orzec należy, że organ wykonawczy zabierze zajęte przedmioty w czasie w §ie 12ym określonym w celu ich sprzedania i odstawi do przedażni.

Późniejszy wniosek o zaniechanie przeniesienia przedmiotów do przedażni wtedy tylko wolno uwzględnić, jeżeli się równocześnie postępowanie sprzedażne lub egzekucyjne zastanawia lub odracza.

Oglądanie przedmiotów w przedażni umieszczonych.

§ 15.

Przedmioty, umieszczone w przedażni, wolno mającym chęć kupna oglądać w ogłoszonych godzinach urzędowych.

Koszta transportu i przechowania. Ubezpieczenie.

§ 16.

Koszta transportu ponosi na razie państwo a interesowani obowiązani są zwrócić je według taryfy przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej.

Aż do dalszego zarządzenia nie są strony obowiązane zwracać dalszych kosztów, jakie państwo ponosi przez przechowywanie i sprzedaż przedmiotów w przedażni.

Odpowiedzialność za przedmioty do sprzedaży w przedażni przeznaczone spoczywa na państwie od chwili objęcia ich w celu transportu.

Przedmioty, umieszczone w przedażni, muszą być ubezpieczone od ognia; można je według potrzeby także od włamania i kradzieży ubezpieczyć.

Zwrot kosztów transportu.

§ 17.

Koszta transportu (§ 16) stanowią część integralną kosztów sądowej sprzedaży i mają być po myśli §u 286, ust. 2 Ord. egz. (§ 288 Ord. egz.) pokryte z ceny przy sprzedaży uzyskanej.

W razie wstrzymania egzekucyi lub postępowania sprzedażnego należy koszta transportu ściągnąć od egzekwującego wierzyciela. Jeżeli sprzedaż popiera kilku wierzycieli, natenczas ponoszą oni koszta w stosunku swych wierzytelności, znajdujących pokrycie.

Przy obliczeniu tych kosztów uwzględnia się wierzytelności, znajdujące pokrycie, zawsze tylko w sumie dziesięciu koron lub wielokrotności dziesięciu koron, zaokrąglając ją przytem do najbliższej wyższej wielokrotności. Wierzytelności poniżej dziesięciu koron nie uwzględniasię zupełnie. Obliczenie następuje przez dodanie kapitału, odsetek i kosztów.

§ 18.

Koszta transportu, niewyrównane przez potrącenie z ceny przy sprzedaży uzyskanej, ściągnąć należy w sposób przepisany dla ściągania kosztów komisyi sądowych (§§ 104 i nast. Ord. egz.).

Sąd może popierającemu wierzycielowi nakazać złożenie stosownej zaliczki na pokrycie kosztów dostawy i ewentualnej odstawy.

Składowe od przedmiotów nie podjętych przez nabywcę.

§ 19.

Nabywca obowiązany jest przedmioty kupione, bez różnicy, czy je przy licytacyi czy z wolnej ręki nabył, podjąć natychmiast lub najpóźniej w dzień po licytacyi lub po sprzedaży. Od przedmiotów, nie podjętych w czasie właściwym, ma nabywca opłacać składowe od początku drugiego dnia po licytacyi lub sprzedaży. Z tą chwilą ustaje odpowiedzialność państwa za przedmiot nabyty (§ 16, ustęp 3). Ponadto ma sąd egzekucyjny prawo oddać te przedmioty trzeciej osobie w przechowanie na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy.

Wysokość składowego oznacza taryfa zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

Odstawa przedmiotów niesprzedanych.

§ 20.

Przedmioty niesprzedane, co do których niema ustawowego powodu do ich dalszego zatrzymania w przedażni, zwrócić należy dłużnikowi (przechowawcy).

Zwrot zarządza się i uskutecznia z urzędu.

Koszta odstawy zapłacić ma wierzyciel egzekwujący (§ 17, ustęp 2 i 3).

Z uskutecznieniem zwrotu ustaje odpowiedzialność państwa (§ 16, ustęp 3).

Przechowanie w przedażni (przechowanie dobrowolne).

§ 21.

W miarę wolnego miejsca można oddawać do przedażni zajęte sądownie ruchomości fizyczne celem wdrożenia ich przechowania. Do takiego przechowania stosują się przepisy §u 259 Ord. egz.; przechowanie w przedażni ma to samo znaczenie, co przechowanie w zakładzie stojącym pod publicznym nadzorem.

Przedmioty oznaczone w §ie 4 wyłączone są od przyjęcia w przechowanie w przedażni.

Przez jaki najdłuższy dopuszczalny przeciąg czasu trwać może to przechowanie, oznaczy perydycznie na pewien okres czasu z góry i do publicznej poda wiadomości sąd powiatowy w Ostrawie Morawskiej, biorąc wzgląd na przestrzeń wolnego miejsca w przedażni. W wyjątkowych przypadkach może sąd na wniosek strony z ważnych powodów przedłużyć trwanie przechowania.

Za przechowanie takie uiszcza się opłatę. Wysokość opłaty stosuje się do taryfy zatwierdzonej przez Ministerstwo sprawiedliwości. Pod względem ściągania i prawa pierwszeństwa tych opłat i ewentualnej zaliczki obowiązują przepisy §§ów 17 i 18 niniejszego rozporządzenia

Należytości za przechowanie, uchylone przed licytacyą, ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela po myśli §u 18go niniejszego rozporządzenia (§ 259 Ord. egz.).

Pod względem kosztów dostawy (odstawy) tych przedmiotów do przedażni, stosują się analogicznie przepisy §§ 16, ustęp 1, 17, 18 i 20 tego rozporządzenia.

Postanowienia szczególne o dobrowolnych licytacyach w przedażni.

§ 22.

Zabranie i dostawa (odstawa) przedmiotów wymienionych w §ie 3, l. 2 do przedażni, przeprowadzenie licytacyi jak niemniej przyjęcie i użycie kwoty za nie uzyskanej należy do komisarza sądowego, jeżeli przeprowadzenie licytacyi powierzono notaryuszowi albo komisarzowi sądowemu. Zresztą mają znaleźć analogiczne zastosowanie zarządzenia wydane co do postępowania egzekucyjnego.

Dostawa (odstawa) uskutecznia się na koszt i niebezpieczeństwo stron interesowanych. Odpowiedzialność za przedmioty do przedażni przyjęte ponosi państwo od chwili oddania ich do przedażni. Przepisy §u 19go mają tu zastosowanie.

Początek mocy obowiązującej.

§ 23.

Otwarcie przedażni sądowej w Ostrawie Morawskiej nastąpić ma w dniu 1. października 1906 w Ostrawie Morawskiej, ulica Nowa Nr. 4 i 6.

Moc obowiązująca przepisów w tem rozporządzeniu zawartych rozpoczyna się z dniem ich ogłoszenia.

Klein wlr.

136.

Rozporządzenie Ministrów rolnictwa, skarbu i handlu z d. 10. lipca 1906,

zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79, — dotyczącego powoływania członków do zarządów giełd rolniczych — co do giełdy produktów rolnych w Wiedniu.

Na podstawie §u 5 ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, zawierającej zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień ustawy z dnia 1. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 67, o organizacyi giełd, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Ustęp *a)* §u 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 79, zmienia się, jak następuje:

„*a)* co do giełdy produktów rolnych we Wiedniu krajowa rada rolnicza w Arcyksięstwie Austryi poniżej Anizy;“

§ 2.

Mandaty, opróżnione ewentualnie w czasie bieżącego, z dniem 1. stycznia 1906 rozpoczynającego się a z dniem 31. grudnia 1908 kończącego się okresu urzędowania, obsadzać się już będzie na wniosek krajowej rady rolniczej; począwszy od najbliższego, z dniem 1. stycznia 1909 rozpoczynającego się okresu urzędowania, przedkładać ma krajowa rada rolnicza wnioski co do wszystkich, przez zamianowanie obsadzić się mających mandatów.

§ 3.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

Korytowski wlr. **Auersperg** wlr.

Fort wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 14. lipca 1906.

Treść: (№ 137—139.) 137. Dokument koncesyjny na wązkotorową elektryczną kolej lokalną z Bozen do Oberbozen (Rittnerbahn). — 138. Rozporządzenie, dotyczące dowozu bydła i mięsa z krajów pozaeuropejskich. — 139. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Jablonowie w Galicyi wschodniej

137.

Dokument koncesyjny z dnia 3. lipca 1906,

na wązkotorową elektryczną kolej lokalną z Bozen do Oberbozen (Rittnerbahn).

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami gminie miasta Bozen koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu wązkotorowej elektrycznej kolei lokalnej z Bozen do Oberbozen (Rittnerbahn), a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, jakoteż ustawy z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana iest ukończyć budowę kolei z Bozen do Oberbozen najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się ma koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Koncesyonaryuszce wolno aż do kwoty, przez rząd ustanowionej wydawać obligi pierwszeństwa.

Również wolno koncesyonaryuszce, aż do ustanowionej przez rząd kwoty, wydawać akcye pierwszeństwa, które co do oprocentowania i umorzenia mają pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi.

Dywidenda, przypadająca od akcyi pierwszeństwa przedtem, zanim akcye zakładowe do niej prawa nabędą, przyczem jednak dopłata z przychodów lat późniejszych jest niedopuszczalna, nie może wynosić więcej, aniżeli $4^1/_2$ procent.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapital wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze akcyi podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austryackich kolejach państwowych każdocześnie obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przystąpić do umowy zawartej przez austryackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznemi, tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei.

Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszki obowiązującymi z chwilą, w której się je jej urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań pod względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 9.

Nie wolno koncesyonaryuszce powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszki, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których rząd ruch utrzymuje.

W przypadku takim koncesyonaryuszka zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszką.

§ 10.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów na przypadek choroby i na starość i o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryuszkę wkładająca, jak kasa rzeczonego związku.

Owo zaopatrzenie należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryuszka lub przedsiębiorstwo na jej miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako motorowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 11.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 12.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa kolejowego w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w §ie 1 czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uiścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby natomiast wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszce jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczki, na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych z upoważnieniem rządowem zaciągniętej, tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszce należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszy będące i jego przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może

zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupno następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi, co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryuszka obowiązaną jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryuszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracyi przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracyi wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niej potrzebował.

§ 13.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryuszka posiadała, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 12, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 12), zatrzymuje koncesyonaryuszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§ 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryuszki.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która zapaść ma bezzwłocznie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 15.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który ją nadano.

Derschatta wlr.

138.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, skarbu i rolnictwa z dnia 5. lipca 1906,

dotyczące dowozu bydła i mięsa z krajów pozaeuropejskich.

Na podstawie drugiego ustępu artykułu VII ustawy z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, ogranicza się dowóz bydła tudzież świeżego i przyrządzonego (a mianowicie solonego, suszonego, wędzonego, marynowanego, także gotowanego) mięsa wszelkiego rodzaju z krajów pozaeuropejskich do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych o tyle, że dowóz ten tylko za szczególnem, w każdym pojedynczym wypadku zaciągnąć się mającem zezwoleniem Ministerstwa spraw wewnętrznych i pod ustanowionymi przezeń warunkami może nastąpić.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza na razie postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 168, dotyczącego dowozu świń, mięsa wieprzowego, słoniny i kiełbas ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

Korytowski wlr. **Bienerth** wlr.
Auersperg wlr. **Fort** wlr.

139.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7. lipca 1906,

dotyczące wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Jabłonowie w Galicyi wschodniej.

Utworzony rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 24. września 1899, Dz. u. p. Nr. 183, Sąd powiatowy w Jabłonowie ma rozpocząć swą działalność z dniem 1. stycznia 1907.

Klein wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 17. lipca 1906.

Treść: № 140. Rozporządzenie, którem wydaje się porządek egzaminów ścisłych dla Akademii rolniczej.

140.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa z dnia 3. lipca 1906,

którem wydaje się porządek egzaminów ścisłych dla Akademii rolniczej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia rozporządza się co następuje:

§ 1.

Chcąc uzyskać doktorat Akademii rolniczej, trzeba przedstawić rozprawę naukową i zdać egzamin ścisły (rygorozum).

Celem tego egzaminu jest stwierdzenie, czy i w jakim stopniu osiągnął kandydat uzdolnienie do naukowego badania.

Dopuszczenie do tego egzaminu zależy od udowodnienia, że kandydat na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 117, zdał trzeci egzamin rządowy na jednym z oddziałów zawodowych Akademii rolniczej.

Na wniosek odnośnego grona profesorów może Minister oświaty dozwolić wyjątkowego dopuszczenia takich kandydatów, którzy nie mogą złożyć rzeczonego dowodu.

§ 2.

Przedmiotem rozprawy pisanej lub drukowanej (dyssertacyi) ma być samodzielna praca naukowa na temat jakiej, w Akademii rolniczej wykładanej umiejętności stosowanej, zostającej w bezpośrednim związku z gospodarstwem rolnem względnie lasowem albo z techniką rolniczą.

Zamiast rozprawy naukowej może być przyjęty projekt konstrukcyi, opatrzony opisem zawodowo-technicznym i uzasadnieniem naukowem, jeżeli tenże dowodzi uzdolnienia do samodzielnej pracy naukowej.

§ 3.

Rozprawę złożyć należy w rektoracie. Jeżeli co do przyjęcia rozprawy zachodzą wątpliwości ze względu na jej treść (§ 2, ustęp 1) albo też z innych powodów, ma rektor poprzód zasięgnąć rozstrzygnięcia grona profesorów.

Rozprawę przyjętą przydziela rektor do ocenienia dwom referentom, a mianowicie profesorowi dotyczącego i doń najbardziej zbliżonego przedmiotu.

W razie braku powołanego do tego profesora, można powierzyć to ocenienie innemu docentowi dotyczącego lub też doń najbardziej zbliżonego przedmiotu w Akademii rolniczej.

Rektor wyznacza odpowiedni przeciąg czasu do zbadania wartości rozprawy pod względem naukowym.

§ 4.

Profesorowie (docenci) powołani do ocenienia rozprawy wydają o niej zdanie uzasadnione na

piśmie i orzekają, czy kandydat ma być przypuszczony do egzaminu ścisłego, czy nie.

Jeżeli sądy obu referentów są zgodne, oznajmia rektor kandydatowi ich orzeczenie; jeżeli zaś sądy ich nie zgadzają się z sobą, orzeczenie co do dopuszczenia kandydata pozostawia się gronu profesorów.

Jeżeli złożona rozprawa zostanie uznana za niedostateczną, wolno kandydatowi najwcześniej po upływie sześciu miesięcy, względnie w razie powtórnego odrzucenia po upływie jednego roku, przedłożyć nową rozprawę.

Kandydatów, których rozprawę po raz trzeci odrzucono, wyklucza się raz na zawsze od uzyskania doktoratu rolnictwa jakoteż od prawa nostryfikacyi analogicznego, zagranicą uzyskanego dyplomu doktorskiego (§ 14).

§ 5.

Rygorozum jest ścisłym egzaminem ustnym, który z reguły nie powinien trwać dłużej nad dwie godziny.

Egzamin ten opierać się ma na przedstawionej rozprawie i rozciągać się powinienna na tę grupę głównych przedmiotów z zakresu rolnictwa, leśnictwa lub techniki rolniczej, do której temat rozprawy się odnosi lub do której najbardziej jest zbliżony. Nadto wciągnąć należy w obręb egzaminu z tematem rozprawy w związku pozostające nauki zasadnicze, których wybór pozostawia się kandydatowi.

Wspomniane grupy głównych przedmiotów tworzą:

w rolnictwie: nauka o uprawie roślin, nauka o chowie bydła, nauka o prowadzeniu gospodarki rolnej;

w leśnictwie: nauka o produkcyi leśnej, nauka o prowadzeniu gospodarki lasowej, inżynierya lasowa;

w technice rolniczej; rolniczo-techniczne budownictwo wodne, geodezya.

§ 6.

Komisyi egzaminacyjnej przewodniczy rektor.

Komisya egzaminacyjna składa się oprócz przewodniczącego z obu referentów rozprawy a nadto stosownie do przedmiotów egzaminu (§ 5) jeszcze z jednego lub dwóch dalszych egzaminatorów, wyznaczonych przez rektora. Egzaminatorami mają być z reguły zwyczajni albo nadzwyczajni profesorowie przedmiotów, stanowiących przedmiot egzaminu, albo ich zastępcy. W razie potrzeby przybrać należy profesorów przedmiotów pokrewnych.

§ 7.

Egzamin ścisły odbywa się publicznie.

Głosowanie i wydanie uchwały poprzedza porozumienie co do wyniku egzaminu. Następnie każdy członek wraz z przewodniczącym głosuje na podstawie ogólnego wyniku egzaminu, czy egzamin uważać należy za „z odznaczeniem złożony", „złożony" albo „nie złożony". Za uchwalony uważa się ten stopień, za którym większość głosowała. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Porozumienie się, głosowanie i powzięcie uchwały następuje z wykluczeniem jawności.

§ 8.

Na żądanie kandydata ma mu przewodniczący wydać świadectwo o wyniku egzaminu ścisłego.

§ 9.

Kandydatowi odrzuconemu na egzaminie ścisłym winna komisya egzaminacyjna wyznaczyć termin najmniej trzechmiesięczny do ponowienia tego egzaminu.

Jeżeli zostanie ponownie odrzucony, może ponowić egzamin już tylko raz, a to nie przed upływem roku.

Kandydat po raz trzeci odrzucony, traci raz na zawsze prawo uzyskania doktoratu rolnictwa, jakoteż prawo nostryfikacyi analogicznego dyplomu doktorskiego za granicą uzyskanego (§ 14).

§ 10.

Taksa za ocenienie przedstawionej rozprawy wynosi 40 K; za egzamin ścisły 80 K.

Taksę za ocenienie rozprawy dzieli się między jej sędziów, taksę za egzamin ścisły między egzaminatorów i przewodniczącego w równych częściach. Przewodniczący, jeżeli jest oraz egzaminatorem, otrzymuje podwójny udział.

Postanowienia te stosują się także do ponownego przedłożenia rozprawy względnie do powtarzanych egzaminów ścisłych.

§ 11.

Ucząstki taksy mają znaczenie należytości za obecność, przeto nabywa się do nich prawa tylko przez rzeczywiste spełnienie czynności. Jeżeli członek komisyi z jakiegobądź powodu nie może się jawić, winien rektor postarać się o zastępcę według postanowień § 6, względnie § 3. Gdyby to było już

niemożebne, ale egzamin ścisły mógł jednak odbyć się przy udziale innych członków komisyi, natenczas dzieli się taksę między przewodniczącego i obecnych egzaminatorów.

§ 12.

Promocyę uskutecznia pod przewodnictwem rektora i w obecności zastępcy grupy przedmiotów głównych, stanowiących podstawę dotyczącego egzaminu ścisłego profesor zwyczajny (per turnum), jako promotor przez odebranie ślubowania od kandydata.

Ślubowanie to ma opiewać:

„Ślubuję uroczyście, iż będę się starał akademickiego stopnia doktora rolnictwa zawsze godnym okazać, godność tej akademii wysoce zawsze cenić a naukę wedle najlepszych mych sił popierać.“

§ 13.

Taksa za promocyę wynosi 60 K.

Z tej kwoty dostaje rektor 25 K, promotor 20 K. Nadto oddaje się z tej taksy 15 K do funduszu biurowego, który ponosi koszta wygotowania dyplomu.

§ 14.

Pod względem nostryfikacyi dyplomów doktorskich, uzyskanych w zagranicznych szkołach głównych, stosują się odpowiednio postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. czerwca 1850, Dz. u. p. Nr. 240.

§ 15.

Niniejszy porządek egzaminów ścisłych wchodzi w wykonanie od początku roku szkolnego 1906/1907.

Auersperg wlr. **Marchet** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 17. lipca 1906.

Treść: № 141. Rozporządzenie, zmieniające rozporządzenie z dnia 19. lipca 1902, dotyczące pomocniczej służby kancelaryjnej przy władzach, urzędach i zakładach rządowych.

141.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. lipca 1906,

zmieniające rozporządzenie z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145. dotyczące pomocniczej służby kancelaryjnej przy władzach, urzędach i zakładach rządowych.

Zmieniając, względnie uzupełniając rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145, dotyczące pomocniczej służby kancelaryjnej przy władzach, urzędach i zakładach rządowych, zarządza się co następuje:

Artykuł I.

Niżej podane paragrafy powołanego rozporządzenia mają opiewać, jak następuje:

§ 1, ustęp 1.

Ustanowienie pomocników kancelaryjnych.

W rachunkowej, tudzież kancelaryjnej i manipulacyjnej służbie władz, urzędów i zakładów rządowych ustanowieni będą oprócz urzędników z jednej i kancelaryjnych funkcyonaryuszów pomocniczych (kalkulantów, dyurnistów itp.), o których mowa w II. rozdziale niniejszego rozporządzenia, z drugiej strony, jeszcze inne organa pomocnicze, mające urzędową nazwę „pomocników kancelaryjnych“.

§ 4.

Przydzielenie do służby.

Kancelaryjnym funkcyonaryuszom pomocniczym, rekrutującym się z własnego okręgu służbowego władzy mianującej, winna takowa przy mianowaniu ich pomocnikami kancelaryjnymi przeznaczyć z reguły to miejsce, jako miejsce służby, w którem takowi zatrudnieni byli dotychczas jako kancelaryjni funkcyonaryusze pomocniczy.

§ 9.

Pobory służbowe w ogólności.

Pomocnicy kancelaryjni otrzymują płacę roczną, w miesięcznych z góry płatnych ratach. Stosownie do czterech klas miejscowości, odpowiadających klasom dodatków aktywalnych urzędników rządowych, wymiar płacy jest rozmaity, a w granicach każdej klasy miejscowej dzieli się on nadto według policzalnych lat służby na ośm stopni.

Rzeczone płace roczne wynoszą:

Klasa lat służby	odpowiadająca służbie	w miejscowościach			
		I.	II.	III.	IV.
		klasy dodatków aktywalnych			
		k o r o n			
I.	ponad 3 lata aż do lat 6	1300	1180	1060	1000
II.	ponad 6 do 10 lat	1480	1300	1180	1120
III.	ponad 10 do 15 lat	1660	1420	1300	1240
IV.	ponad 15 do 20 lat	1780	1540	1420	1360
V.	ponad 20 do 25 lat	1900	1660	1540	1480
VI.	ponad 25 do 30 lat	2020	1780	1660	1600
VII.	ponad 30 do 35 lat	2140	1900	1780	1720
VIII.	ponad 35 lat	2260	2020	1900	1840

Z pominięciem przypadków, o których mowa w §§ 10 i 11, pobory wyższe od ustanowionych powyżej może przyznać tylko właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

§ 10.

Pobory na posadach wyższej kwalifikacyi.

Pewnej części pomocników kancelaryjnych przyznane będą stosownie do poruczonej im ważniejszej służby zamiast poborów wypadających według powyższej tabeli, płace ustanowione dla bezpośrednio wyższej klasy lat służby.

Jeżeli przeto ilość policzalnych lat służby odbytych przez pomocników kancelaryjnych tej kategoryi wynosi sześć lub mniej, należą się im płace według skali odpowiadającej służbie od lat sześciu do dziesięciu, jeżeli zaś takowa wynosi więcej niż sześć lat aż do dziesięciu — płace, odpowiadające służbie od lat dziesięciu do piętnastu itd.

Jeżeli czas służby wynosi więcej niż trzydzieści pięć lat, natenczas pobory tego rodzaju pomocników kancelaryjnych wzrastają w porównaniu z kwotą maksymalną w skali dla dotyczącej klasy miejscowości ustanowioną o sto dwadzieścia koron.

§ 14.

Potrącenia.

Oprócz danin publicznych, które ściągane będą przez potrącenie, tudzież takich roszczeń, na które uzyskano sądowe zabezpieczenie lub egzekucyę, względnie wydano prawomocne zarządzenie na podstawie jakiegoś aktu prawnego, kasa wypłacająca potrącać będzie z płatnych rat miesięcznych płacy zaraz przy wypłacie:

1. Zwroty wynikające ze stosunku służbowego (§ 20);

2. statutem przepisane wkładki pomocników kancelaryjnych do zakładu zaopatrzenia (§ 5 statutu);

3. z reguły ewentualne dopłaty w myśl § 18 statutu dla zakładu zaopatrzenia w miarę przyzwolonych rat miesięcznych;

4. grzywny i zatrzymane części płacy, stanowiące kary porządkowe, o których mowa w §ie 21, l. 1, l. 3 i 4;

5. należytość za nadanie posady w kwocie, zastosowanej do ilości rat, na jaką tę należytość rozłożono;

6. wszelkie przewyżki należności.

Jak długo pobory pomocnika kancelaryjnego, wskutek potrąceń wzmiankowanych pod 2 i 5, mniejsze są od należytości dziennej, pobieranej przezeń w roku bezpośrednio poprzedzającym zamianowanie go pomocnikiem kancelaryjnym, należy różnicę wypłacać mu w formie dodatku uzupełniającego z końcem roku, względnie przy ewentualnem rozwiązaniu stosunku służbowego.

§ 15.

Przeszkoda w pełnieniu służby.

W razie udowodnionej należycie przeszkody w pełnieniu obowiązków służbowych, spowodowanej słabością lub nieszczęśliwym przypadkiem, pobory służbowe w czasie trwania takowej będą wypłacane i nadal, jednak najdłużej przez trzy miesiące, tym zaś pomocnikom kancelaryjnym, których policzalna ilość lat służby wynosi co najmniej lat 15, przez sześć miesięcy od chwili, w której owa przeszkoda nastąpiła.

Jeżeli przeszkoda w sprawowaniu służby w przeciągu powyższego okresu nie minie, z pomocnikiem kancelaryjnym postąpić należy według postanowień §§ów 28 i 30.

§ 16.

Pełnienie służby wojskowej.

Jeżeli pomocnik kancelaryjny nie może pełnić służby z tego powodu, że odbywa ćwiczenia wojskowe lub jako rezerwista zasobowy powołany został na ośmiotygodniową musztrę, to za ten czas otrzymuje z reguły połowę należytości; ci jednak pomocnicy kancelaryjni, na których ciąży ustawowy obowiązek utrzymywania jakiej innej osoby, otrzymują całą należytość.

Gdy zachodzą okoliczności na szczególniejsze uwzględnienie zasługujące, można wyjątkowo także i innym pomocnikom kancelaryjnym przyznać pobór całej należytości.

We wszystkich innych przypadkach, w których chodzi o odbywanie czynnej służby wojskowej, wstrzymuje się płacę z końcem tego miesiąca, w którym dotyczący pomocnik kancelaryjny występuje ze służby w cywilnej władzy rządowej.

§ 20, ustęp 1.

Ogólne obowiązki służbowe; uroczyste przyrzeczenie.

Pomocnicy kancelaryjni winni przy załatwianiu robót, jakich wymaga poruczona im w danej chwili służba, kierować się sumiennością, pilnością, uczciwością, wykonywać je tak dobrze, jak tylko mogą i umieją i przyswajać sobie sumiennie potrzebne do tego wiadomości i potrzebną biegłość. Odpowiadają oni za rychłe i punktualne spełnianie powierzonych sobie czynności służbowych, obowiązani są przestrzegać ściśle godzin urzędowych, a gdyby tego wymagała nadzwyczajna potrzeba, pełnić służbę także poza temi godzinami i wykonywać na zlecenie swych przełożonych oprócz zwykłych prac urzędowych także inne roboty z zakresu działania wyznaczonego im § 1, względnie § 33 niniejszego rozporządzenia, bez pretensyi do osobnego wynagrodzenia.

§ 30, ustęp 1.

Rozwiązanie stosunku służbowego z powodu niezdolności do służby lub jakiejś innej przeszkody w sprawowaniu służby albo wskutek pełnienia służby wojskowej.

Jeżeli niezdolność do służby albo inna jakaś przeszkoda w sprawowaniu obowiązków służbowych trwa bez przerwy dłużej jak trzy, względnie sześć miesięcy (§ 15), w takim razie stosunek służbowy rozwiązany być może bez dalszego postępowania z upływem trzeciego, względnie szóstego miesiąca od chwili, w której zaszła przeszkoda w pełnieniu służby.

§ 38.

Czas, za jaki należy się dzienne.

Dzienne należy się kancelaryjnym funkcyonaryuszom pomocniczym z zasady tylko za te dnie, w których rzeczywiście służbę pełnili, tudzież za dnie spoczynku, przypadające w czasie ich zatrudnienia służbowego.

Za czas urlopu otrzymują funkcyonaryusze pomocniczy pełne pobory, chyba że urlopu udzielono im pod warunkiem zrzeczenia się wynagrodzenia w całości albo w części.

W razie opuszczenia służby z powodu słabości, dzienne wynagrodzenie wypłacane będzie najdłużej przez trzy miesiące. Dobrodziejstwo to nie stosuje się jednak do tych kancelaryjnych funkcyonaryuszy pomocniczych, których przyjęto tylko w chwilowej potrzebie dla wyręczenia i którzy nie odsłużyli jeszcze całego miesiąca.

Na czas przeszkody w sprawowaniu służby, spowodowanej odbywaniem ćwiczeń wojskowych albo powołaniem w charakterze rezerwisty zasobowego na ośmiotygodniową musztrę, otrzymują ci kancelaryjni funkcyonaryusze pomocniczy, na których ciąży ustawowy obowiązek utrzymywania jakiej innej osoby, połowę dziennego.

W przypadkach na uwzględnienie zasługujących, można także innym kancelaryjnym funkcyonaryuszom pomocniczym przyznać taką ulgę.

We wszystkich innych przypadkach opuszczenia służby traci funkcyonaryusz pomocniczy prawo do dziennego, jakie przypadałoby za dotyczący okres czasu.

Statut

zakładu zaopatrzenia pomocników kancelaryjnych, ustanowionych przy władzach, urzędach i zakładach rządowych.

§ 7.

Pobieranie wkładek.

Wkładki na emeryturę potrącone będą pomocnikom kancelaryjnym z miesięcznych poborów ich płacy.

Dodatki rządowe przekazywane będą z dołu.

§ 12.

Podstawa emerytury.

Za podstawę do wymierzenia emerytury, tudzież wkładek do zakładu zaopatrzenia, służyć mają kwoty zasadnicze, odpowiadające skalą przepisanym poborom w czynnej służbie, a mianowicie:

Roczna płaca w czynnej służbie w miejscowościach klasy				Roczna kwota zasadnicza
I	II	III	IV	
k o r o n				
1300	1180	1060	1000	1000
1480	1300	1180	1120	1100
1660	1420	1300	1240	1200
1780	1540	1420	1360	1300
1900	1660	1540	1480	1400
2020	1780	1660	1600	1500
2140	1900	1780	1720	1600
2260	2020	1900	1840	1700
2380	2140	2020	1960	1800

Gdy chodzi o pomocników kancelaryjnych, których płaca roczna w czynnej służbie nie jest wymierzona według powyższego szematu, w takim razie za podstawę wymiaru emerytury przyjmuje się kwotę zasadniczą, odpowiadającą według powyższej skali tej płacy w czynnej służbie, która w obrębie dotyczącej klasy miejscowości najbardziej zbliża się do płacy rzeczywistej.

Jeżeli taka płaca wyjątkowa stanowi średnią dwóch płac, przepisanych skalą dla dotyczącej klasy miejscowości, natenczas kwota zasadnicza stosuje się do płacy bezpośrednio wyższej.

Jeżeli jednek płaca rzeczywista przekracza ustanowioną dla dotyczącej klasy miejscowości kwotę najwyższą, to podstawę wymiaru pensyi oblicza się według stosunku, jaki zachodzi między ową kwotą najwyższą a maksymalną kwotą zasadniczą, t. j. kwotą 1800 K.

§ 35.

Odprawa wdów i sierót.

Na przypadek śmierci pomocnika kancelaryjnego, który nie nabył jeszcze prawa do emerytury, tudzież w przypadku, o którym mowa w §ie 34, ustęp drugi, należy się wdowie lub sierotom nie mającym żadnego z rodziców, względnie sierotom, które uważać należy za nie mające żadnego z rodziców, o ile nie doszły jeszcze do 24 roku życia, jednorazowa odprawa, równająca się sumie wkładek przez zmarłego zapłaconych z procentami po 3 od sta, najmniej jednak czwartej części tej kwoty, która stanowiła podstawę wymiaru emerytury zmarłego.

To prawo do odprawy pozostaje także i wtedy w mocy, jeżeli zmarły pomocnik kancelaryjny zrzekł się swego czasu po myśli § 15 statutu odebrania wkładek do zakładu zaopatrzenia.

Artykuł II.

Nowe postanowienia statutu dla zakładu zaopatrzenia nie stosują się do tych pomocników kancelaryjnych, których stosunek służbowy ustał przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł III.

Wyjąwszy §§ 5, 9, 10, 16 i 43 rozporządzenia z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145, tudzież §§ 12, 24 do 33, 35 i 36 statutu zakładu zaopatrzenia pomocników kancelaryjnych, stosować się będą odpowiednio wszystkie inne paragrafy powołanego rozporządzdeia i statutu także i do żeńskiego kancelaryjnego personalu pomocniczego, zajętego przy władzach, urzędach i zakładach państwowych, o ile ten personal przez wyraźne zarządzenie właściwej władzy naczelnej z obowiązującego zakresu tego rozporządzenia nie zostanie wyłączony.

W szczególności nie stosuje się to rozporządzenie:

1. do manipulantek c. k. austryackich kolei państwowych,
2. do żeńskich sił roboczych, zajętych w pocztowej i telegraficznej służbie ruchu i
3. do kobiecych kancelaryjnych sił pomocniczych c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności.

Zresztą wydaje się co do żeńskiego kancelaryjnego personalu pomocniczego, któremu służbowo przysługuje miano „kancelaryjnych funkcyonaryuszek pomocniczych“ względnie „pomocnic kancelaryjnych“, następujące postanowienia dodatkowe do rozporządzenia z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145 i do statutu zakładu zaopatrzenia pomocników kancelaryjnych:

Warunki ogólne.

(§§ 1—3.)

§ 1.

Warunki ogólne do uzyskania posady pomocnicy kancelaryjnej są następujące:

1. obywatelstwo austryackie,
2. ukończenie 18. i nieprzekroczenie 40. roku życia,
3. wolny albo wdowi stan i bezdzietność,
4. zdatność fizyczna i zupełna zdolność do służby,
5. znajomość języków, o ile tego służba wymaga,
6. najmniej pięcioletnia, zadowalniająca służba przy władzach, urzędach lub zakładach rządowych w charakterze kancelaryjnej funkcyonaryuszki pomocniczej całkowicie zatrudnionej, t. j. takiej, która pracowała zawsze przez wszystkie przepisane godziny urzędowe.

To pięciolecie oblicza się według postanowień §u 12 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145.

§ 2.

Jako kancelaryjne funkcyonaryuszki pomocnicze, mogą być po obwieszczeniu niniejszego rozporządzenia tylko takie osoby płci żeńskiej przyjęte, które odpowiadają warunkom podanym w § 1 pod l. 1, 3, 4 i 5.

Przytem, wśród równych zresztą okoliczności należy przedewszystkiem uwzględniać wdowy i córki cywilnych funkcyonaryuszów państwowych i osób wojskowych.

§ 3.

W przypadkach na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących może właściwa władza naczelna pozwolić na wyjątki od postanowień §§ 1 i 2, jednakowoż tylko co do warunków podanych w § 1, l. 2 względnie l. 3.

§ 4.

Pobory służbowe pomocnic kancelaryjnych.

Pomocnice kancelaryjne otrzymują w miesięcznych, z góry płatnych ratach płacę roczną, której wymiar, stosownie do czterech klas miejscowości, odpowiadających klasom dodatków aktywalnych urzędników rządowych, jest rozmaity a nadto dzieli się w granicach każdej klasy miejscowej według policzalnych lat służby na dziewięć stopni. Rzeczone płace roczne wynoszą:

Klasa lat służby	odpowiadająca służbie	w miejscowościach			
		I.	II.	III.	IV.
		klasy dodatków aktywalnych			
		k o r o n			
I.	ponad 5 do 9 lat....	1120	1020	960	900
II.	ponad 9 do 13 lat...	1200	1130	1065	1000
III.	ponad 13 do 17 lat..	1320	1240	1170	1100
IV.	ponad 17 do 21 lat..	1440	1350	1275	1200
V.	ponad 21 do 25 lat..	1560	1460	1380	1300
VI.	ponad 25 do 29 lat..	1680	1570	1485	1400
VII.	ponad 29 do 33 lat..	1800	1680	1590	1500
VIII.	ponad 33 do 37 lat..	1920	1790	1695	1600
IX.	ponad 37 lat	2040	1900	1800	1700

Z pominięciem przypadku, o którym mowa w § 11 rozporządzenia z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145, pobory wyższe od ustanowionych powyżej, może przyznać tylko właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

§ 5.

Ustanie stosunku służbowego.

Oprócz przypadków, przewidzianych w §§ 28 i 39 rozporządzenia z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145, rozwiązuje się stosunek służbowy kancelaryjnych funkcyonaryuszek pomocniczych, względnie pomocnic kancelaryjnych i ma być dotycząca ze służby bezzwłocznie usuniętą, jeżeli odpadnie jeden z warunków podanych w § 1, l. 3 niniejszego artykułu a to z chwilą stwierdzenia tego stanu rzeczy.

Właściwej władzy naczelnej zastrzega się prawo, także i w takich, na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących przypadkach, zrobić użytek z przewidzianego w § 3 prawa łaski albo zezwolić wyjątkowo, aby stosunek służbowy uważano za rozwiązany przez wypowiedzenie.

§ 6.

Podstawa emerytury pomocnic kancelaryjnych.

Za podstawę do wymierzenia emerytury, tudzież wkładek do zakładu zaopatrzenia, służyć mają kwoty zasadnicze, odpowiadające skałą przepisanym poborom w czynnej służbie, a mianowicie:

Roczna płaca w czynej służbie w miejscowościach klasy				Roczna kwota zasadnicza
I	II	III	IV	
k o r o n				
1120	1020	960	900	900
1200	1130	1065	1000	1000
1320	1240	1170	1100	1050
1440	1350	1275	1200	1150
1560	1460	1380	1300	1250
1680	1570	1485	1400	1350
1800	1680	1590	1500	1450
1920	1790	1695	1600	1550
2040	1900	1800	1700	1600

Gdy chodzi o pomocnice kancelaryjne, których płaca roczna w czynnej służbie nie jest wymierzona według powyższego szematu, w takim razie za podstawę wymiaru emerytury przyjmuje się kwotę zasadniczą, odpowiadającą według powyższej skali tej płacy w czynnej służbie, która w obrębie dotyczącej klasy miejscowości najbardziej zbliża się do płacy rzeczywistej.

Jeżeli taka płaca wyjątkowa stanowi średnią dwóch płac, przepisanych skalą dla dotyczącej klasy miejscowości, natenczas kwota zasadnicza stosuje się do płacy bezpośrednio wyższej.

Jeżeli jednak płaca rzeczywista przekracza ustanowioną dla dotyczącej klasy miejscowości kwotę najwyższą, to podstawę wymiaru pensyi oblicza się według stosunku, jaki zachodzi między ową kwotą najwyższą a maksymalną kwotą zasadniczą, t. j. kwotą 1600 K.

§ 7.

Zwrot kosztów choroby i pogrzebu.

W razie śmierci pomocnicy kancelaryjnej, bądź to w czasie czynnej służby, bądź na emeryturze, można za zezwoleniem, względnie za zgodą Ministerstwa skarbu, osobom, które pielęgnowały zmarłą przed śmiercią lub poniosły koszta choroby i pogrzebu z własnych środków, przyznać zwrot wykazanych kosztów, względnie stosowne wynagrodzenie.

Odszkodowanie to jednak nie może przenosić pobieranej przez pomocnicę kancelaryjną na ostatku potrójnej płacy miesięcznej albo też, jeśli zmarła w czasie spoczynku, potrójnej miesięcznej emerytury.

Artykuł IV.

Początek obowiązywania tego rozporządzenia.

Postanowienia niniejszego obowiązują wstecz od dnia 1. lipca 1906.

Termin ten uważa się też za początek jednorocznego okresu przejściowego do policzenia czasu uczęstnictwa pomocnic kancelaryjnych, w myśl § 18, ustęp 1 statutu zaopatrzenia pomocników kancelaryjnych.

Beck wlr.
Korytowski wlr.
Fort wlr.
Dzieduszycki wlr.
Klein wlr.
Derschatta wlr.
Schönaich wlr.
Bienerth wlr.
Marchet wlr.
Pacák wlr.
Auersperg wlr.
Prade wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1906.

Treść: № 142. Rozporządzenie dotyczące używania barwników i szkodliwych zdrowiu materyałów przy wyrobie artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) jak i przedmiotów do użytku, tudzież obrotu przyrządzonych w ten sposób artykułów żywności i przedmiotów do użytku.

142.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 17. lipca 1906,

dotyczące używania barwników i szkodliwych zdrowiu materyałów przy wyrobie artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) jak i przedmiotów do użytku, tudzież obrotu przyrządzonych w ten sposób artykułów żywności i przedmiotów do użytku.

Na zasadzie §§fów 6 i 7 ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 ex 1897, rozporządza się co następuje:

§ 1. Barwienie przeznaczonych na sprzedaż artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) szkodliwymi zdrowiu barwnikami, przetworami barwnikowymi i środkami do barwienia, tudzież sprzedawanie i trzymanie na sprzedaż barwionych w ten sposób artykułów żywności jest zakazane.

§ 2. Jako szkodliwe zdrowiu po myśli § 1 oznacza się:

I. Wszelkie barwniki i środki do barwienia wogóle, zawierające antymon, arsen, baryum, ołów, kadmium, chrom, miedź, rtęć, uran, cynę i cynk.

Rozporządzenia ministeryalne z dnia 15. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 246, i z dnia 4. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 113, dotyczące dopuszczenia połączeń miedzi przy konserwowaniu jarzyn względnie owoców, pozostają przez to nienaruszone.

II. Kwas pikrynowy i wszelkie jego połączenia, dwunitrokrezole i ich połączenia metalowe (żółcień wiktorya, surogat szafranu), żółcień Marcyusa (żółcień naftylaminowa, żółcień manszestrowa, połączenie wapniowe lub sodowe dwu nitroalfanaftolu), aurancya (żółcień cesarska [Kaisergelb]), solany sześcionitrodwufenylaminowe), barwnik pomarańczowy [Orange] II (mandaryna G extra, tropeolina 000 Nr. 2, sól sodowa azobetanaftolu kwasu sulfanilowego), auryna, koralina i gummigutta, następnie sole szczawiowe choćby samych przez się nieszkodliwych barwników zasadowych.

§ 3. Nieszkodliwe barwniki naturalne (barwniki roślinne i pochodzenia zwierzęcego), przeznaczone do barwienia artykułów żywności, wolno zarobkowo sprzedawać lub trzymać na sprzedaż tylko w naczyniach lub opakowaniach, na których cel ten tudzież oznaczenie „nieszkodliwe“ w wyraźnie czytelny sposób jest podane.

Nieszkodliwe barwniki sztuczne (barwniki mineralne, barwniki smołowe), przeznaczone do barwienia środków spożywczych, wolno zarobkowo sprzedawać i trzymać na sprzedaż tylko w oryginalnem opakowaniu fabryki, z której pochodzą i pod nazwą fabrycznie zaprowadzoną, nadto winna być na ich opakowaniu oprócz oznaczeń „do barwienia środków spożywczych“ i „nieszkodliwe po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 142“, obok firmy (nazwiska) fabryki podana także jeszcze w sposób widoczny firma (nazwisko) kupca. Prowadzącemu drobną sprzedaż wolno jednak, w oryginalnem opakowaniu sprowadzane barwniki sztuczne sprzedawać w mniejszem opakowaniu, lecz i na tem opakowaniu musi być uwidoczniona przepisana uwaga „do barwienia środków spożywczych“ i „nieszkodliwe po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 142“, tudzież firma (nazwisko) kramarza, który też za tożsamość nadebranego towaru z towarem w oryginalnem opakowaniu pobranym odpowiada.

Przy mieszaninach sztucznych barwników organicznych musi być nadto na opakowaniu dokładnie uwidocznionem, z jakich barwników mieszanina się składa.

§ 4. Barwienie przeznaczonych na sprzedaż artykułów żywności (wiktuałów i środków spżywczych) nieszkodliwymi barwnikami, tudzież sprzedawanie i trzymanie na sprzedaż nieszkodliwymi barwnikami zabarwionych artykułów żywności dozwolone jest pod warunkiem, że barwienie przedsiębrane zostało nie w tym celu, by pośledniejszą jakość artykułu żywności ukryć (§ 13 ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 ex 1897) i o ile postanowienia następnych ustępów nie znajdą zastosowania.

Jeżeli barwienie zdolne jest pokryć stan zepsucia, względnie szkodliwą zdrowiu jakość artykułu żywności, natenczas barwienie artykułów żywności przeznaczonych na sprzedaż jak i sprzedawanie i trzymanie na sprzedaż zabarwionych artykułów żywności jest wzbronione.

Bewarunkowo zabrania się barwienia mięsa i towarów mięsnych przeznaczonych na sprzedaż, sprzedawania i trzymania na sprzedaż barwionego mięsa i barwionych towarów mięsnych, jakoteż używania w celach zarobkowych barwionych, naturalnych powłok do kiełbas (żołądka, jelit). Zakaz ten nie stosuje się do użycia sztucznych, nieszkodliwymi barwnikami barwionych powłok do kiełbas trwałych.

§ 5. Zarobkowe sprzedawanie i trzymanie na sprzedaż kawy barwionej bez wyraźnego oznaczenia „barwiona“ jest niedozwolone.

§ 6. Naczyń do jadła i napoju, jakoteż naczyń i sprzętów przeznaczonych do gotowania lub przechowywania środków spożywczych lub do używania przy tych środkach, nie wolno barwić oznaczonymi w § 2 barwnikami.

Do przechowywania lub opakowania środków spożywczych, na sprzedaż przeznaczonych nie wolno używać owinięć (papieru) i osłon ochronnych, farbowanych barwnikami wymienionymi w § 2.

Tym, w obydwóch poprzedzających ustępach wyrażonym zakazem nie jest objęte barwienie zapomocą siarczanu barowego (blanc fixe), farbierskich laków barytowych, które wolne są od węglanu barowego i rozpuszczalnych w wodzie połączeń barowych, dalej za pomocą tlenku chromowego, złota mozaikowego, cynobru i farb metalowych t. j. farb z metalicznej miedzi, cyny, cynku i ich aliaży, dalej barwienie za pomocą farb wpalanych w zacior szklanny, polewę lub emalię, w końcu sporządzanie zewnętrznego trwałego pokostu na naczyniach z nieprzemakalnych materyałów, o ile nie używa się do tego farb zawierających w sobie arsen lub ołów jako właściwą część składową barwnika.

§ 7. Do barwienia i sporządzania kosmetyków (do czyszenia, pielęgnowania, lub barwienia skóry, włosów, jamy ustnej i t. d.) nie wolno używać materyałów wymienionych w § 2.

Pozwala się jednak do barwideł tualetowych i maści kosmetycznych dodawać siarczan barowy, siarczyn kadmium, tlenek chromowy, tlenek cynku, siarczyn cynku, tlenek cyny i mydła cynobrowe.

§ 8. Postanowienia §§łów 6 i 7 nie znajdują zastosowania do używania barwników, które podane w § 2, I. metale zawierają w sobie jedynie jako zanieczyszczenia i tylko w takiej ilości, która przy przyjętym technicznie sposobie wyrabiania uniknąć się nie da.

Zanieczyszczenie barwnika, względnie środka farbierskiego jest po myśli powyższego postanowienia niedopuszczalne, jeżeli jest tak wielkie:

a) że 5 *g* suchego barwnika lub przy materyałach farbierskich w formie ciasta, względnie w roztworze, ilość odpowiadająca 5 *g* suchego materyału, daje w przyrządzie Marsh'a w przeciągu 30 minut wyraźne zwierciadło arsenowe;

b) że 5 *g* suchego barwnika, względnie ilość odpowiadająca 5 *g* suchego materyału, zawiera więcej jak 10 *mg* ołowiu lub antymonu, względnie więcej jak 2 *mg* rtęci;

c) że 5 *g* suchego barwnika, względnie ilość odpowiadająca 5 *g* suchego materyału, zawiera więcej jak 20 *mg* baru, kadmium, chromu, miedzi, uranu, cyny lub cynku.

§ 9. Nie wolno w § 2 wymienionych barwników używać do barwienia i wyrobu zabawek, arkuszów z obrazkami, książek z obrazkami, tuszów (farb) dla dzieci jakoteż sztucznych Bożych drzewek. Tusze

(farby) dla dzieci można zarobkowo sprzedawać i trzymać na sprzedaż tylko z oznaczeniem „dla dzieci“ lub „nieszkodliwe“, względnie bez „trucizny“.

Z pod zakazu tego wyjęte jest użycie siarczanu barowego, laków farbierskich barytowych, które wolne są od węglanu barowego i rozpuszczalnych w wodzie połączeń barowych, następnie tlenku chromu, złota mozaikowego, cynobru i farb metalowych, t. j. farb z metalicznej miedzi, cyny, cynku i ich aliaży, siarczynu antymonu i siarczynu kadmium jako barwników masy kauczukowej, tlenku ołowiu w pokostach, bieli ołowiowej jako składnika odlewu woskowego, o ile ona nie wynosi więcej jak 1 na 100 części wagi masy chromianu ołowiu jako takiego lub zmieszanego jako farba olejna lub pokost, z siarczanem ołowiu, lub też jeżeli pokost jest nadto lakierowany, nierozpuszczalnych w wodzie połączeń cynku jako części składowej masy kauczukowej, względnie jako farby olejnej lub pokostu, albo też, jeżeli pokost ten jest nadto lakiem pociągnięty, farb wpalanych w zacior szklanny, polewę lub emalię.

§ 10. Do wyrobu obić (tapet), tkanin, sztucznych kwiatów, liści, owoców i innych przedmiotów służących do ubierania, tudzież masek, nie wolno używać farb, które zawierają arsen w ilości większej, jak ślady, ze względów technicznych nie dające się uniknąć (§ 8). Świec do Bożych drzewek nie wolno także cynobrem barwić.

§ 11. Postanowienie §fu 10. nie stosuje się do używania przy barwieniu lub drukowaniu przędziwa lub tkanin, bejc zawierających arsen, następnie środków służących do przymocowania i apretur. Nie wolno jednak używać tego rodzaju przędziwa lub tkanin do wyrobu przedmiotów wymienionych w §fie 10 w takim razie, jeżeli zawierają arsen w formie w wodzie rozpuszczalnej lub też w takiej ilości, że na 100 cm^2 gotowego przedmiotu wypada więcej jak 3 mg arsenu.

§ 12. Do sporządzania przedmiotów odzienia nie wolno używać tkanin, które na 100 cm^2 zawierają więcej jak 15 mg antymonu.

Wzbronione jest używanie połączeń ołowiu do obciążenia lub apretury przędziwa, przędzy, towarów dzianych, tkanin wszelkiego rodzaju lub towarów posamoniczych, o ile te przedmioty przeznaczone są na odzienie.

§ 13. Glinek farbierskich lub farb wodnych, które zawierają arsen w ilościach większych, jak tego ze względów technicznych ominąć się nie dające zanieczyszczenie wymaga (§ 8), do malowania ścian i sufitów pokojowych używać nie wolno.

§ 14. Postanowienia §§fów 10, 11, 12 i 13 stosują się do sporządzania i użycia wymienionych tamże przedmiotów także i w tym razie, jeżeli przedmioty te będą użyte do wyrobu zabawek.

Tak samo stosują się postanowienia §§fów 10, 11, 12 i 13 do wyrobu materyi na meble, kobierców, firanek, świec, farbowania podłóg, malowania drzwi, okien, rolosów, żaluzyi i innych przedmiotów, o ile używa się ich do wyrobu zabawek (urządzenia pokoików dla lalek i t. p.).

§ 15. W ogóle przy wyrobie przeznaczonych na sprzedaż artykułów żywności (wiktuałów i środków spożywczych) i podlegających ustawie z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 ex 1897, przedmiotów do użytku wzbronione jest używanie takich materyałów, które przez sposób i rodzaj ich użycia mogą zaszkodzić zdrowiu ludzkiemu.

§ 16. Zarobkowe sprzedawanie i trzymanie na sprzedaż przedmiotów wspomnianych w pierwszym ustępie § 6, jakoteż w §§fach 7, 9—12, 14 i 15 jest zakazane, jeżeli przedmioty te sporządzone zostały w sposób sprzeciwiający się powołanym paragrafom.

§ 17. Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w trzy miesiące po jego obwieszczeniu; równocześnie tracą moc obowiązującą:

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 54, dotyczące używania barwników zawierających truciznę i szkodliwych zdrowiu preparatów przy rozmaitych przedmiotach do użytku i ich sprzedaży;

Rozporządzenia ministeryalne z dnia 2. czerwca 1877, Dz. u. p. 43, o używaniu papieru zabarwionego do obwijania konfitur, surogatów kawy i innych podobnych przedmiotów spożywczych, tudzież z dnia 20. listopada 1877, Dz. u. p. Nr. 105, którem objaśniono rozporządzenie z dnia 2. czerwca 1877, Dz. u. p. Nr. 43, o używaniu papieru zabarwionego do obwijania środków spożywczych;

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. marca 1886, Dz. u. p. Nr. 34, dotyczące używania barwników, otrzymywanych z anilinu lub z innych składników smoły węgla kamiennego do wyrobu środków spożywczych;

Rozporządzenia ministeryalne z dnia 19. września 1895, Dz. u. p. 147, dotyczące używania niektórych barwników smołowych do barwienia towarów cukierniczych jakoteż likierów, które same przez się bezbarwne dla zwyczaju bywają sztucznie barwione, tudzież z dnia 22. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 22, którem wydano uzupełniające postanowienia do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. września 1895, Dz. u. p. Nr. 147, tyczącego się używania nieszkodliwych barwników smołowych.

Klein wlr. **Bienerth** wlr.

Fort wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lipca 1906.

Treść: (№ 143—150). 143. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości. — 144. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach. — 145. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych". — 146. Obwieszczenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag żorawiowych. — 147. Obwieszczenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachylowych. — 148. Obwieszczenie, dotyczące urzędowego badania i uwierzytelniania naczyń do transportu mleka (konwi na mleko). — 149. Obwieszczenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości przepisy, tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a). — 150. Rozporządzenie, dotyczące notowanych na giełdzie praskiej jednostek dla papierów wartościowych jako podstawy do wymiaru podatku obrotowego od tych papierów.

143.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), nadających się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do publicznej wiadomości wydane przez c. k. główną Komisyę miar i wag a co do należytości zatwierdzone przez Ministerstwo handlu przepisy o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów, które nadają się także do mierzenia gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości.

Odnośne przepisy nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Fort wlr.

Przepisy

o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów (areometrów gęstości), które nadają się także do badania gęstości płynów ponad 900 stopni gęstości.

1. Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się także takie areometry, które przy ciepłocie 15° *C* podają gęstość mięszaniny wody i alkoholu w stosunku do gęstości czystej wody przy 4° *C* bez przekroczenia dozwolonej granicy błędu, o ile gęstość mięszaniny 900 stopni gęstości przekracza, a mięszanina ciepłotę 15° *C* posiada.

2. Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się następnie także areometry, które pod warunkami w punkcie 1 wymienionymi, podają gęstość mięszaniny wody i kwasu siarkowego.

3. Instrumentami tymi badać można nie tylko gęstość mięszanin wody i alkoholu, względnie wody i kwasu siarkowego, lecz także gęstość innych płynów, jeżeli stopień włoskowatości dotyczącego płynu zgadza się ze stopniem włoskowatości mięszaniny płynów, odpowiadającej datom na instrumencie podanym; we wszystkich innych przypadkach należy podług przepisu użycia, dołączonego do

każdego cechowanego areometru, uwzględniać różnicę stopni włoskowatości.

4. Do instrumentów tych, co do rodzaju, urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania, jakoteż co do należytości, przypadających za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie, tudzież co do powtórnego cechowania, stosują się analogicznie ogłoszone obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 5. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 110, przepisy, tyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), przeznaczonych do mierzenia gęstości płynów między 650 a 900 stopniami gęstości.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wlr.

144.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do publicznej wiadomości przez c. k. główną Komisyę miar i wag wydane a co do należytości przez Ministerstwo handlu zatwierdzone przepisy o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach.

Odnośne przepisy nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Fort wlr.

Przepisy

o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów, przeznaczonych do badania zawartości skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach.

1. Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się areometry, które podają zawartość skrystalizowanego witryolu miedzi (siarkanu miedzi) w jego wodnistych rozczynach przy ciepłocie 15° *C.* wyrażoną w procentach wagi, bez przekroczenia dozwolonych granic błędu (porównaj następujący punkt 2).

2. Do instrumentów tych stosują się ogłoszone obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 5. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 110, przepisy o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów (areometrów gęstości), z wyjątkiem postanowień zawartych w punkcie 4 tych przepisów, w których miejsce obowiązują następujące:

„Podziałkę na papierze, znajdującą się wewnątrz trzonka podzielić należy według procentów dziesiętnych od 0·2 procent powyżej zera aż do 4·2 procent poniżej zera.

Średnia długość jednego odstępu podziałki (to znaczy odległość pierwszej kreski od ostatniej na podziałce, w milimetrach, podzielona przez 44) wynosić musi co najmniej 4 milimetry.

Podziałkę oznaczyć należy jednocyfrowo od procentu do procentu, przyczem kreski procentowe muszą być dłuższe od kresek oznaczających pięć dziesiętnych, a te znowu dłuższe, aniżeli leżące między niemi kreski jednodziesiętne.

Najniższa kreska podziałki musi leżeć co najmniej o 10 milimetrów ponad miejscem wlutowania trzonka.

Podziałkę w mowie będącą należy dalej opatrzyć numerem wyrobu, liczbą roku i miesiąca sporządzenia przyrządu i umocować w trzonie u góry karukiem, w zwyczajny sposób w mały otwór zaopatrzonym, na dole zaś lakiem woskowym.

Dalej winna podziałka areometrów siarkanu miedzi — odmiennie od postanowienia wydanego dla areometrów gęstości — zaopatrzoną być nie wzmianką „Stopnie gęstości przy 15° *C* — woda przy 4° *C* = 1000. — Czytać z góry“, tylko wzmianką „Procenty wagi siarkanu miedzi przy 15° *C.* — Czytać z góry“.

Odstęp najwyższej kreski podziałki od końca trzona nie może wynosić mniej jak 20 milimetrów.

Różnica w położeniu pojedynczych kresek podziałki w stosunku do idealnie ciągłej podziałki nie śmie przekraczać 0·01 procent.

Wskazania przyrządu nie mogą w żadnym punkcie różnić się od wskazań rzetelnych o więcej jak o 0·1 procent.“

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wlr.

145.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do publicznej wiadomości wydane przez c. k. główną Komisyę miar i wag a co do należytości zatwierdzone przez Ministerstwo handlu przepisy o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“.

Odnośne przepisy nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Fort wlr.

Przepisy

o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu tak zwanych „klosterneuburskich wag moszczowych“.

I. Postanowienia tyczące się jakości tych wag moszczowych.

Tak zwane „klosterneuburskie wagi moszczowe“ dopuszcza się do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

1. Z czystego i wolnego od skaz szkła wyrobiony instrument, którego długość nie może przekraczać 250 *mm* a przekrój trzona ma wynosić co najmniej 4 *mm*, zaopatrzony być musi wtopionym ciepłomierzem o podziałce ciepłoty odpowiadającej przepisowi artykułu 1 ustawy z dnia 12. stycznia 1893, Dz. u. p. Nr. 10, i którego bańka rtęciowa, znajdująca się poniżej właściwego areometra, wystarcza jako jego obciążenie.

2. Koniec trzonka i łącząca się z nim bezpośrednio część jego, długości co najmniej 2 *mm*, muszą być wewnątrz zaopatrzone powłoką czerwonego laku woskowego.

Górny brzeg podziałki na papierze musi być oddalony od dolnego brzegu tej powłoki co najmniej o 10 *mm*.

Dolny brzeg skrawka papierowego może leżeć najwyżej o 10 *mm* wyżej, aniżeli miejsce zlutowania trzona z areometrem właściwym.

3. Podziałkę na papierze, znajdującą się wewnątrz trzona podzielić należy według całych stopni moszczu, przyczem 17 stopni moszczu oznacza się jako równe 20 stopniom sacharometrów dopuszczonych do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania po myśli §fu 37 ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171.

Podziałka obejmować musi z zachowaniem przepisów dla sporządzenia podziałki obowiązujących odstęp między 10 a 30 stopniami moszczu.

Średnia długość jednego odstępu podziałki (to znaczy odległość pierwszej kreski od ostatniej na podziałce w milimetrach, podzielona przez 20) wynosić musi co najmniej 3 *mm*.

Podziałkę oznaczyć należy dwucyfrowo od 10 do 10 stopni moszczu, przyczem kreski dziesiątek muszą być dłuższe od kresek piątek, a te znowu dłuższe, aniżeli leżące między niemi kreski stopni.

Najniższa kreska podziałki musi leżeć co najmniej o 10 *mm* ponad miejscem wlutowania na trzonie.

Podziałkę w mowie będącą należy dalej opatrzyć numerem wyrobu, liczbą roku i miesiąca sporządzenia przyrządu i wzmianką „Stopnie moszczu przy 17·5 *C* — 17 stopni moszczu = 20 stopniom sacharometrowym. — Odczytywać z góry“ i umocować w trzonie u góry karukiem, w zwyczajny sposób w mały otwór zaopatrzonym, na dole zaś lakiem woskowym.

Odstęp najwyższej kreski podziałki od końca trzona nie może wynosić mniej jak 20 *mm*.

Różnica w położeniu pojedynczych kresek podziałki w stosunku do idealnie ciągłej podziałki nie śmie przekraczać 0·1 stopnia moszczu.

Wskazania przyrządu nie mogą w żadnym punkcie różnić się od wskazań rzetelnych o więcej jak o 0·2 stopnia moszczu.

4. Wtopiony w areometer ciepłomierz (porów. punkt 1) opatrzony być musi umocowaną w górze i u dołu areometra podziałką z papieru lub kartonu, noszącą na przedniej stronie podziałkę od 1° *C* niżej zera do 30° *C* ponad zero; kreski piątek i dziesiątek muszą być odpowiednio przedłużone, a te ostatnie nadto wyraźnie ocyfrowane; dalej ma być normalna temperatura 17·5° *C* na podziałce czerwoną kreską zaznaczona.

Podziałka winna być następnie wyraźnie oznaczona wyrazem „Celzyusz“.

Odległość kresek stopni 0 i 30 nie może wynosić mniej jak 75 *mm*; błędy podziałki nie mogą przekraczać 0·1°.

Odwrotna strona podziałki mieścić ma nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy przyrządu.

Nie stanowi jednak usterki, jeżeli nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy umieszczone będą ewentualnie na podziałce areometra (porów. punkt 3).

Rtęć musi tak przy wzrastającej jak i przy spadającej ciepłocie tworzyć zupełnie regularną kopułkę, nie śmie się ciągnąć skośnie lub przyczepiać do szkła, oraz nie śmią się tworzyć bańki.

Przy łagodnem przewracaniu przyrządu nie powinien się słupek rtęci przerywać lub spływać; przy oziębieniu na 16° *C* poniżej zera chować się on powinien do naczyńka ciepłomierza.

Wskazania ciepłomierza mogą być (w chwili pierwszego*) urzędowego badania) najwyżej o 0·1° za wysokie, względnie najwyżej o 0·2° za niskie.

II. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie.

5. Urzędowe badanie i sprawdzanie wag moszczowych przeprowadza aż do dalszego zarządzenia c. k. główna Komisya miar i wag (we Wiedniu, II., Prager Reichsstraße Nr. 1, okręg doręczeń pocztowych XX/2).

W miarę potrzeby można jednak i c. k. urzędy cechownicze zaopatrzyć w środki do uwierzytelniania wag moszczowych.

Przed poddaniem wag moszczowych badaniu pozostawać one mają z reguły przez jeden miesiąc (licząc od chwili ich przedłożenia) w składzie c. k. głównej Komisyi miar i wag.

C. k. głównej Komisyi miar i wag wolno jednak ograniczyć ten okres składu, o ile przyrząd odnośny sporządzony jest dowodnie z takiego gatunku szkła, przy którym zmiany objętości i kształtu z biegiem czasu są — jak to z doświadczenia wiadomo — nieznaczne.

6. Na przyrządach, odpowiadających powyższym warunkom umieszcza się na trzonku pomiędzy powłoką laku a podziałką, tudzież na samym areometrze po jednym stemplu w kształcie orła.

Obok większego znaczka stemplowego na areometrze umieszcza się bieżącą liczbę protokołu.

7. Dla każdej urzędownie uwierzytelnionej wagi moszczowej wygotowuje się poświadczenie badania; zawiera ono numer wyrobu, urzędową liczbę protokołu, miesiąc i rok sporządzenia przyrządu oraz potwierdzenie uiszczonej należytości za ocechowanie.

Na odwrotnej stronie poświadczenia badania umieszczony jest krótki przepis sposobu użycia.

Dla każdej, do urzędowo-cechowniczego postępowania nie przyjętej wagi moszczowej wydaje się poświadczenie zwrotu, zawierające szczegóły stwierdzonych usterek i również potwierdzenie uiszczonej należytości (należytości zwrotnej) (porów. rozdział III., punkt 8).

*) Porównaj także rozdział IV.

III. Należytości za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie.

8. Za urzędowe sprawdzenie i uwierzytelnienie wag moszczowych opłaca się należytość w kwocie 60 *h*, za urzędowe badanie bez uwierzytelnienia należytość zwrotną w kwocie 30 *h*.

Ta ostatnia należytość w kwocie 30 *h* wchodzi w zastosowanie w tym przypadku, jeżeli wagi moszczowe, bez dalszego badania ich prawidłowości, natychmiast odrzucone zostaną z powodu sprzecznej z przepisami ich jakości pod względem oznaczenia lub wykonania.

IV. Ponowne urzędowe badanie, względnie uwierzytelnianie (powtórne cechowanie).

9. Wskazanem jest, by wagi moszczowe poddawać w odpowiednich odstępach czasu ponownemu urzędowemu badaniu, względnie uwierzytelnianiu, gdyż, jak uczy doświadczenie, wagi te ulegają zniekształceniu i utracie masy, co może naruszyć ewentualnie wskazania przyrządu.

Przy takiem powtórnem badaniu uwierzytelnia się przyrząd także i wtedy, jeżeli wskazania ciepłomierza są najwyżej o 0·2° za wysokie lub najwyżej o 0·2° za niskie (porów. rozdział I, punkt 4, ustęp końcowy).

Za ewentualne ponowne zbadanie, względnie uwierzytelnienie wagi moszczowej opłaca się należytości, wymienione w poprzednim rozdziale III.

Jeżeli przyrząd przy ponownem badaniu nie odpowie przepisanym warunkom, należy znajdujące się na nim znaczki uwierzytelniające zniszczyć.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

146.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag żórawiowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do powszechnej wiadomości następujący przez c. k. główną Komisyę miar i wag wydany

dodatek do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag żórawiowych.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Fořt wlr.

Dodatek do przepisów,

tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag żórawiowych (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 211).

Postanowienia zawarte w „Dodatku“ do wyżej przytoczonych przepisów (punkt 1 do 5) uchyla się i zastępuje się je następującemi postanowieniami:

1. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie wag żórawiowych odbywać się ma stosownie do życzenia strony albo w lokalu fabrycznym (względnie w warsztacie naprawy) albo też w miejscu używania wagi.

2. Strona postarać się ma o potrzebne do przeprowadzenia czynności urzędowej techniczne urządzenia, dostarczyć materyału do obciążenia, tudzież potrzebnych sił pomocniczych.

3. Potrzebny do badania wagi materyał obciążający składać się może albo z samych ocechowanych (względnie wczas docechowanych) ciężarków handlowych albo też po części z takich ciężarków, po części zaś z materyału do odtarowania.

4. Jeżeli materyał obciążający składa się tylko w części z cechowanych (względnie wczas docechowanych) ciężarków handlowych, natenczas część ta materyału do obciążenia odpowiadać musi co najmniej dziesiątej części najwyższej wytrzymałości, poddawanej ocechowaniu wagi żórawiowej; w tym przypadku strona obowiązaną jest także, celem odważenia materyału tarowego, służącego do obciążenia wagi, dostarczyć pomocniczej wagi pomostowej (wagi dziesiętnej, setnej lub też z przesuwalnymi ciężarkami), nadającej się do ocechowania konstrukcyi.

Ta pomocnicza waga pomostowa musi być tak sporządzona, by nią materyał służący do obciążenia odważyć można z dokładnością odpowiadającą $^1/_{5000}$ wagi materyału do obciążenia, to znaczy ciężar dodatkowy równający się $^1/_{5000}$ wagi znajdującego się na pomoście materyału obciążającego musi sprowadzać stałe przechylanie się, które jednak wynosić może także mniej jak 1 *mm*.

5. Koszta delegowania organu cechowniczego ponosi strona.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wlr.

147.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

którem podaje się do powszechnej wiadomości dodatkowe postanowienia do przepisów, tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachyłowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904. Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do powszechnej wiadomości następujący, przez c. k. główną Komisyę miar i wag wydany, a co do należytości przez Ministerstwo handlu zatwierdzony dodatek do przepisów tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachyłowych.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Fořt wlr.

Dodatek do przepisów,

tyczących się urzędowego badania i uwierzytelniania wag nachyłowych (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904. Dz. u. p. Nr. 142, i z dnia 17. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 200).

1. Do urzędowego badania i uwierzytelniania dopuszcza się także wagi nachyłowe (z ciężarkami wieszalnymi lub bez tychże), które oprócz skali opatrzone są zwyczajnym przy wagach pomostowych przyrządem do oznaczania wagi, t. j. talerzem na ciężarki lub ciężarkiem przesuwalnym lub też obydwoma naraz.

Dalej dopuszcza się do urzędowego badania i uwierzytelniania wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi, w danym razie odpowiednio do obciążenia automatycznie funkcyonującymi.

2. Jeżeli waga nachyłowa opatrzoną jest podług poprzedzającego punktu 1, alinea 1, talerzem na ciężarki, natenczas talerz ten umieszczony być ma na dźwigni z ciężarkami tylko w takiej odległości od noża obrotowego, która odpowiada dziesiętnemu lub setnemu stosunkowi pomiędzy wagą a ciężarem.

3. O ile przy wagach nachyłowych znajduje się urządzenie z przesuwalnymi ciężarkami lub też nadto także talerz na ciężarki, znajdą zastosowanie postanowienia punktów 2 do 7 Dodatku VIII. do ordynacyi cechowniczej, rozdział I. (porów. Dz. u. p. Nr. 122 ex 1882).

4. Co do wytrzymałości wag nachyłowych z urządzeniem o ciężarkach przesuwalnych bez szali na ciężarki obowiązuje postanowienie Dodatku XLII.

do ordynacyi cechowniczej do §§fów 29 i 31 (porów. Dz. u. p. Nr. 181 ex 1902), w myśl którego wytrzymałość tych wag wynosić ma co najmniej 20 kilogramów.

Natomiast wagi nachyłowe z szalą na ciężarki tudzież urządzeniem o ciężarkach przesuwalnych dopuszcza się do urzędowego badania i uwierzytelniania tylko w takim razie, jeżeli wytrzymałość tych wag nie jest mniejszą jak 200 kilogramów. (Porów. Dodatek VIII. do ordynacyi cechowniczej, rozdział I., względnie Dodatek XLII. do ordynacyi cechowniczej).

Tam, gdzie jest szala na ciężarki, należy po myśli §fu 29 *d* ordynacyi cechowniczej uwidocznić na miejscu w oczy wpadającem największe obciążenie, dla którego waga jest przeznaczona.

5. Na wagach nachyłowych, opatrzonych przyrządami rejestrującymi, bez względu czy z ciężarkiem wieszalnym lub bez tegoż, z urządzeniem o ciężarkach przesuwalnych lub bez tegoż, względnie z szalą lub bez szali na ciężarki, bez względu także na to, czy ciężarki wieszalne automatycznie funkcyonują lub też przy pomocy rąk, — wolno umieszczać urządzenia, które usunięcie znajdującego się na wadze pomostowej towaru dopuszczają dopiero po dokonanem zarejestrowaniu rezultatu czynności odważenia.

Wspomniane właśnie urządzenia bada organ cechowniczy tylko o tyle, że ma skonstatować, czy nie mogą one wywierać wpływu na rezultat odważania.

6. Wagi nachyłowe z przyrządami w poprzednim punkcie 5 podanymi można do urzędowego badania i uwierzytelniania dopuszczać także i wtedy, jeżeli wagi te urządzone są na system pionowy.

7. Wagi nachyłowe o konstrukcyi, w punkcie 5 tego dodatku wspomnianej, mogą być następnie także i w takim razie badane i uwierzytelniane, jeżeli łożyska pomostu tych wag w zwieszonych żelazach (ruchomych łożyskach pomostu) spoczywają.

Przy tak sporządzonych wagach można jednak odstąpić od zawartego w punkcie 18 przepisów o urzędowem badaniu i uwierzytelnianiu wag nachyłowych (porów. Dz. u. p. Nr. 142 ex 1904) postanowienia, że mianowicie na wadze umieszczone być musi urządzenie do zamykania (ustalania).

8. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie wag nachyłowych z urządzeniami, które usuwanie ciężaru z pomostu wagi dopiero po dokonanem zarejestrowaniu rezultatu odważenia dopuszczają, jakoteż urzędowe badanie i uwierzytelnianie wag nachyłowych z automatycznie funkcyonującymi ciężarkami wieszalnymi, zastrzega się aż do dalszego zarządzenia urzędom cechowniczym, znajdującym się w miejscu siedziby inspektorów miar i wag. Prośby o urzędowe uwierzytelnienie wag tego rodzaju winny zatem strony wnosić do inspektoratu miar i wag tego obszaru administracyjnego, gdzie czynność urzędowa ma się odbywać.

9. Dla badania i uwierzytelniania wszystkich tych wyżej opisanych rodzajów wag nachyłowych obowiązują z reguły przepisy, wydane wogóle dla badania i stemplowania wag nachyłowych (porów. Dz. u. p. Nr. 142 z r. 1904), które potrzebne swe uzupełnienie znajdują w należących do nich instrukcyach (wraz z dodatkami).

Co do stemplowania urządzeń z przesuwalnymi ciężarkami, miarodajne są w danym razie postanowienia zawarte w Dodatku VIII. do ordynacyi cechowniczej do §fu 32 (porów. Dz. u. p. Nr. 122 z r. 1882), odnoszące się do stemplowania wag pomostowych z urządzeniami z przesuwalnymi ciężarkami.

10. Co do obliczania należytości utrzymuje się w mocy ogólnie dla wag nachyłowych obowiązującą zasadę, że należytość oblicza się podług największego dopuszczalnego obciążenia wagi. Przytem znajdą zastosowanie stopy należytości zawarte w III. rozdziale przepisów z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 142.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wlr.

148.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

dotyczące urzędowego badania i uwierzytelniania naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do powszechnej wiadomości przez c. k. główną Komisyę miar i wag wydane a co do należytości przez Ministerstwo handlu zatwierzone przepisy o urzędowem badaniu i uwierzytelnianiu naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas obowiązujące przepisy co do urzędowego badania i uwierzytelniania naczyń do transportu mleka (konwi na mleko) (porów. obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 107, z dnia 2. września 1885, Dz. u. p. Nr. 128, z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 171, z dnia 14. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 13, z dnia 24. lutego 1899, Dz. u. p. Nr. 45, z dnia 6. sierpnia 1902, Dz. u. p. Nr. 180 i z dnia 14. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 110).

Fořt wlr.

Przepisy,

dotyczące urzędowego badania i uwierzytelniania naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

I. Rodzaj naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

A. Postanowienia ogólne.

1. Naczynia do transportu mleka (konwie na mleko) mają mieć albo kształt cylindra z węższą szyjką i stożkową częścią średnią, albo też kształt ściętego stożka, którego górna średnica nie śmie być większą od połowy wysokości naczynia, względnie kształt beczułki. Naczynia te mogą być sporządzone albo z blachy przednio cyną pobielonej albo też z drzewa i muszą mieć odpowiednio do pojemności wytrzymałe ściany i dna.

2. Pojemność naczyń nie może wynosić mniej jak pięć a nie więcej jak pięćdziesiąt litrów.

B. Osobne postanowienia dla metalowych naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

3. Metalowe naczynia do transportu mleka mogą być z jednego kawałka bez spajań sporządzone lub też z więcej części złożone; w ostatnim przypadku muszą mieć na miejscach spojenia i to na każdem z nich po dwie krople cyny poza nie sięgające.

Naczynia muszą być wzmocnione żelaznymi cyną przednio pobielanymi obręczami, ewentualnie żelaznemi również cyną przednio powleczonemi szpągami; naczynia o zawartości mniejszej jak 10 litrów mają na dnie mieć co najmniej jedną, przy większych naczyniach zaś przynajmniej dwie skrzyżowane, węższą ścianą szczelnie do dna przylegające szpągi.

Wolno jest, górny brzeg wzmacniać zamiast obręczą, drutem w zagięty brzeg wstawionym.

4. Pojemność musi być oznaczona znaczkami (czopkami): czopki te umieszcza się na dwóch przeciwległych, względnie na trzech, na obwodzie w jednakowych odstępach rozmieszczonych miejscach wewnętrznej ściany naczynia i sporządzać je należy z mocnych, cyną przednio pobielanych pasków blachy; te paski z blachy, które na wewnętrznej ścianie naczynia mają być przylutowane i nadto jeszcze przynitowane, muszą być tuż ponad samym nitem pod kątem prostym odgięte i to w wymiarze co najmniej 3 *mm*; górna powierzchnia odgiętego końca pasków z blachy stanowi właściwą granicę pojemności.

Miejsca nitowania pasków z blachy należy na stronie zewnętrznej opatrzyć do ostemplowania kroplami cyny.

5. Na ścianie naczynia należy trwale przylutować płytkę metalową i zabezpieczyć ją 4 kroplami cyny.

Ta płytka metalowa zawiera oznaczenie pojemności naczynia i to przez podanie ilości w litrach i dziesiątych litra (w formie ułamka dziesiętnego) z dodaniem słowa „litr“ („litry“, litrów“) lub głoski „*L*“.

Wyżej wspomniane 4 krople cyny zachodzące po części na podstawę (ścianę naczynia, obręcz), po części na płytkę metalową, muszą mocno się trzymać tak podstawy jak i samej płytki i tak być rozmieszczone, by linie łączące co dwie przeciwległe krople cyny, prawie prostopadle stały do siebie.

C. Osobne postanowienia tyczące się drewnianych naczyń do transportu mleka (konwi na mleko).

6. Naczynia do transportu mleka z drzewa sporządzone należy opasać żelaznemi obręczami a wewnątrz można je blachą, cyną przednio powleczoną wyścielić.

Z żelaznych obręczy muszą być dwa (pierwszy z dołu i najbliższy górnego brzegu) przymocowane do ściany drewnianej i to każdy za pomocą co najmniej dwóch w jednakowej odległości od siebie zostających nitów lub śrub, których główki opatrzone są kroplami cyny do stemplowania.

7. Pojemność oznaczoną być ma znaczkami (czopkami); czopki te, tak jak przy metalowych naczyniach do transportu mleka, umieszczone być mają na dwóch przeciwległych lub na trzech na obwodzie w równych odstępach rozmieszczonych miejscach wewnętrznej ściany naczynia i sporządzone z trwałych cyną powleczonych pasków z blachy; te paski z blachy muszą być ponad samym nitem pod kątem prostym odgięte i to w wymiarze co najmniej 3 *mm*; górna powierzchnia odgiętego końca pasków blachy tworzy właściwą granicę pojemności.

Paski te do ściany naczynia mają być w ten sposób przymocowane, by wybity stempel zabezpieczyć mógł niezmienność położenia tych pasków.

8. Pojemność naczynia oznacza się przez uwidocznienie albo na płytce metalowej albo też przez wypalenie na drewnianej ścianie ilości litrów i dziesiętnych litra (w formie ułamka dziesiętnego) z dodaniem słowa „litr“ („litry“, „litrów“) lub głoski „*L*“.

Jeżeli na naczyniu znajduje się płytka metalowa, w takim razie należy ją na górnej obręczy żelaznej, którą się przez ostemplowanie zabezpieczy, mocno przylutować i 4 kroplami cyny opatrzyć.

Co tylko wspomniane, częścią na obręcz, po części zaś na płytkę metalową zachodzące 4 krople cynowe muszą mocno trzymać się tak na obręczy

jak i na samej płytce i tak być rozmieszczone, by linie łączące po dwie przeciwległe krople cyny, prawie prostopadle do siebie stały.

II. Urzędowe badanie, granica błędów i stemplowanie.

9. W razie, jeżeli naczynia do transportu mleka odpowiadają warunkom podanym w rozdziale I, natenczas stemplowanie przedsiębierze się tylko wtedy, jeżeli różnica pomiędzy zawartością podaną na płytce metalowej a pojemnością naczynia przy urzędowem badaniu stwierdzoną, nie przekracza, przy naczyniach do transportu mleka o pojemności mniejszej, jak 10 litrów, pięć setnych litra, przy takichże naczyniach o pojemności 10 litrów lub więcej, $^1/_{200}$ tej pojemności.

Przy naczyniach do transportu mleka z drzewa — jeżeli nie mają płytki metalowej, zresztą zaś odpowiadają warunkom podanym w rozdziale I — urzędowo stwierdzoną pojemność wypala się a następnie naczynie stempluje.

10. Przez ostemplowanie zabezpieczyć należy:

a) Znaczki (czopki) służące do oznaczenia granicy pojemności na umieszczonych w tym celu płatkach stemplowych;

b) przy metalowych naczyniach do transportu mleka krople cyny na miejscach spojenia;

c) przy drewnianych naczyniach do transportu mleka główki nitów lub śruby, którymi górna i dolna obręcz żelazna do ściany drewnianej są przymocowane;

d) przy tych naczyniach do transportu mleka, które mają płytkę metalową z oznaczeniem pojemności, cztery krople cyny, które służą do zabezpieczenia płytki metalowej; na dwóch z wyżej wspomnianych czterech kropli cyny należy do znaku stemplowego dodać liczbę roku.

11. Jeżeli oznaczenie pojemności ma być wypalone, natenczas uskutecznia się to w ten sposób, że na ścianie drewnianej wypala się znak stemplowy z dodaniem liczby roku.

III. Należytości za ocechowanie.

12. Jako należytości za ocechowanie uiszcza się:

a) za urzędowe badanie i ostemplowanie:
od naczynia o pojemności 5 litrów . 30 h
od każdego następnego litra (przyczem ułamek liczy się za całość) dodatek 2 „

b) za urzędowe badanie bez ostemplowania: połowę powyżej podanych należytości.

13. Postanowienia zawarte we wstępnych uwagach do taryfy należytości za ocechowanie, punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, następnie w rozporządzeniach ministeryalnych z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227, po myśli których w pewnych przypadkach uwalnia się od opłaty należytości, względnie udziela się zniżki, znajdują analogiczne zastosowanie także do badania, względnie uwierzytelniania naczyń do transportu mleka.

IV. Powtórne cechowanie.

Naczynia do transportu mleka podlegają peryodycznemu cechowaniu przed upływem każdych trzech lat, jak i powtórnemu cechowaniu w razie utraty zdolności do użytku; przy powtórnem cechowaniu obowiązują co do granicy błędów postanowienia Dodatku XIII. do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872 (Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 62).

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

149.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lipca 1906,

którem podaje się do publicznej wiadomości przepisy, tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do powszechnej wiadomości przez c. k. główną Komisyę miar i wag wydane a co do należytości przez Ministerstwo handlu zatwierdzone przepisy, tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania aparatu do mierzenia powierzchni.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej w osiem tygodni po dniu ogłoszenia.

Fořt wlr.

Przepisy,

tyczące się urzędowego badania i uwierzytelniania przyrządu do mierzenia powierzchni (tak zwanego miernika skór Voss'a).

I. Opis i sposób działania przyrządu do mierzenia powierzchni.

1. Jak to z figur 1, 2, 3, 4 i 5 widocznem jest, składa się przyrząd ten, znany także pod nazwą

„miernika skór Voss'a“, głównie z dwóch części a mianowicie:

A. z właściwego miernika powierzchni (planimetru) i

B. z szyny drewnianej (lineału), która stanowi podstawę planimetru i do nadawania temuż kierunku (podczas mierzenia) jest odpowiednio urządzona (porów. fig. 4 i 5).

A. Planimeter.

2. Planimeter składa się ze sztaby ruchomej z ramą, z kręgu mierniczego i liczydła.

3. Sztaba ruchoma składa się z rury metalowej *F* o odpowiednio wielkiem przecięciu poprzecznem i przedłużenia F_1, na którem przymocowany jest prostopadły, dający się urzędowo zabezpieczyć gwóźdź do posuwania *S*, którego średnica dolna wynosić może co najwięcej 2·5 *mm* (fig. 1 i 2).

Rura metalowa *F* jest na jednym końcu przymocowana dwoma, dającemi się urzędowo zabezpieczyć śrubami s_1 i s_2 do pałąka *B* (porów. fig. 1, 2 i 3).

Wyż wspomniany pałąk połączony jest stale z prostokątną ramą metalową *R*.

W drugim końcu rury metalowej *F* tkwi przedłużenie F_1 (porów. fig. 1 i 2); daje się ono w rurze przesuwać, przez co umożliwionem jest przedłużenie lub skrócenie sztaby ruchomej a w następstwie ustawienie przyrządu.

Ściskadło śrubowe *k* (fig. 1, 2 i 3) służy do ustalenia przesuwalnego przedłużenia.

4. W tym drążku ramy metalowej *R*, który na przedłużenie sztaby ruchomej przypada, przymocowany jest z hartowanej stali sporządzony, prostopadły cylinder *Z* (fig. 1, 2 i 3), który na dole ma kształt kuli. Cylinder ten stalowy stanowi oś obrotu (staw) sztaby ruchomej.

5. Na cylindrze stalowym *Z* poniżej ramy metalowej umieszczone jest wolno zawieszone ślizgadło (łożysko) *g* (fig. 1, 2 i 3).

Ślizgadło (łożysko) służy z jednej strony do zabezpieczenia kierunku obrotu osi sztaby ruchomej w wyżłobieniu szyny drewnianej *L* (porów. fig. 1, 2 i 3), z drugiej strony niedopuszcza, by przy mierzeniu wielkich powierzchni kąt dopuszczalny, jaki tworzy sztaba ruchoma z wyżłobieniem szyny drewnianej (linia kierownicza) został przekroczony, co odbywa się w ten sposób, że umieszczony na ramie *R* pasek z blachy *p* (fig. 1, 2 i 3) przedtem o ślizgadło *g* uderza.

6. Na figurach 1, 2 i 3 oznacza *M* krąg mierniczy (z twardej stali sporządzony).

Oś pozioma *a* (fig. 1 i 2) kręgu mierniczego *M* umieszczona jest pomiędzy dwoma równoległymi drążkami ramy metalowej *R*, równoległe do osi podłużnej sztaby ruchomej: oś ta, która musi się łatwo obracać, końcami swojemi osadzona jest w główkach śrub *v* i v_1 (porów. fig. 1 i 2), nadających się do urzędowego zabezpieczenia.

7. Liczydło składa się z kręgu (bębna) *T* i tarczy T_1 (fig. 1, 2 i 3), które opatrzone są podziałkami.

Krąg (bęben) *T* umieszczony jest na osi *a* kręgu mierniczego *M*. Obwód tegoż ma na sobie podziałkę idącą od dziesiętnej do dziesiętnej dm^2 aż do 10 dm^2.

Odstęp w podziałce odpowiadający dziesiętnej decymetra kwadratowego musi mieć długość przynajmniej 1 *mm*.

Kreski podziałki odpowiadające całym decymetrom kwadratowym muszą być dostatecznie długie i liczbami 0, 1, 2 itd. do 9 oznaczone.

Do liczb dodaje się oznaczenie „dm^2“.

Kreski odpowiadające połówkom decymetrów kwadratowych mają być nieco krótsze od kresek oznaczających całe decymetry kwadratowe; pierwsze muszą jednak być znowu dłuższe od tych kresek podziałki, które dziesiętnym decymetra kwadratowego odpowiadają.

Podziałkę na tym kręgu (bębnie) odczytuje się za pomocą kreski indeksowej *i* (fig. 1 i 2), która umieszczona jest na pałąku *b* przyśrubowanym do ramy *R* (fig. 1, 2 i 3).

Do wygodniejszego ustawienia kręgu (bębna) *T* na kreskę zero podziałki, które odbywa się przez odpowiedni obrót kręgu (bębna) ręką, służy na ramie *R* umieszczony sprężynowy sztyft *t* i na kręgu mierniczym *M* znajdujący się sztyft zaczepienia t_1 (fig. 1, 2 i 3).

Obrót kręgu mierniczego *M* odbywający się podczas czynności mierzenia udziela się — przez nieustającą śrubę na tegoż poziomej osi *a* umieszczoną zapomocą spoczywającego na pionowej osi *c* koła zębatego *r* (fig. 2 i 3 — tej ostatniej osi, względnie na nałożonej na niej tarczy poziomej T_1 (fig. 1, 2 i 3).

Na tarczy T_1 znajduje się idąca od 10 do 10 dm^2 podziałka, której pojedyncze odstępy muszą mieć co najmniej 5 *mm* długości.

Kreski tej podziałki należy oznaczyć wyraźnie liczbami 0, 10, 20 30 itd. a tarczę zaopatrzyć oznaczeniem „Decymetry kwadratowe“.

Podziałkę na tej tarczy odczytuje się za pomocą wskazówki *z* (fig. 1, 2 i 3) na ramie metalowej *R* odpowiednio umieszczonej. Ustawianie tarczy T_1 na kreskę zero podziałki, odbywa się jak przy kręgu (bębnie) T, również ręką.

Na tarczy T_1, oprócz wspomnianego, przepisanego oznaczenia musi być także umieszczony numer wyrobu.

8. Ten sam numer wyrobu umieszcza się także na ramie R, na rurze metalowej F sztaby ruchomej a w końcu także na odpowiedniem miejscu szyny drewnianej należącej do przyrządu do mierzenia powierzchni (porów. ustęp B) i to w ten sposób, by to normalnemu funkcyonowaniu kręgu mierniczego nie przeszkadzało.

B. Szyna drewniana.

9. Sporządzona z jak najsuchszego drzewa szyna (lineał) L musi być co najmniej $3^1/_2$ razy tak długą jak sztaba ruchoma i odpowiednio szeroka.

Szyna drewniana rozdzielona jest w połowie na dwie równe części, które połączone są z sobą za pomocą szarnirów U (fig. 1, 2 i 3).

By ewentualnie jedną część szyny drewnianej można było przytwierdzić do toru (stołu) mierniczego, umieszczone są w tym celu na tej części szyny dwa przykłady drewniane.

Górna powierzchnia szyny drewnianej, na której krąg mierniczy M w czasie pomiaru mierzonej powierzchni ślizga się lub toczy na sztyfcie ruchomym, musi być ile możności równo wyheblowana.

Żłobek n wyrznięty na całą długość szyny (fig. 1, 2 i 3), który stanowi kierunek (tworzy linię kierowniczą) dla osi obrotu (stawu) sztaby ruchomej, musi być ile możności prosty, gładki i tak głęboki oraz szeroki, by się w nim oś obrotu sztaby ruchomej (staw) bez zbyt wielkiego tarcia dawała poruszać.

II. Urząd cechowniczy, badanie i stemplowanie.

10. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie przyrządów do mierzenia powierzchni przedsiębierze aż do dalszego zarządzenia c. k. główna Komisya miar i wag (Wiedeń, II., Prager Reichsstraße 1, okręg doręczeń pocztowych XX/2), gdzie też odnośne przyrządy w złożonym stanie mają być przedkładane.

11. Oprócz warunków podanych w rozdziale I aparat przy badaniu odpowiadać musi jeszcze następującym wymogom:

a) rożnica pomiędzy wskazaniami przyrządu do mierzenia powierzchni a wskazaniami rzetelnemi przy pomiarze powierzchni o różnych granicach, w wymiarze 10 dm^2 aż do pomiaru powierzchni, których wielkość największemu wskazaniu tarcz cyfrowych odpowiada, może wynosić co najwięcej 2%.

b) Granica ta błędów nie może być w żadnym przypadku przekroczona, bez względu na to, czy szyna drewniana — a zatem i linia kierownicza — podczas mierzenia znajdą się na mierzonej powierzchni lub też poza nią.

12. Gdyby przy urzędowem badaniu się okazało, że dokonane przez stronę ustawienie przyrządu do mierzenia powierzchni nie zupełnie odpowiada warunkom podanym w poprzedzającym punkcie pod *a*, natenczas, o ile na to w rozdziale I w punkcie 3 wspomniane urządzenie do ustawiania pozwala, przeprowadza się dokładne ustawienie z urzędu.

13. Gdy przeprowadzone badanie aparatu do mierzenia powierzchni żadnego błędu nie wykaże, zabezpiecza się urzędowo położenie przedłużenia F_1 sztaby ruchomej, nakładając na odpowiedniem miejscu krople cyny lub ołowiu. W ten sam sposób, przez nałożenie na odpowiednich miejscach kropel cyny lub ołowiu zabezpiecza się położenie sztyftu ruchomego S oraz śrub s_1 i s_2 (porów. punkt 3 przepisów), cylindra stalowego Z, który tworzy oś (staw) sztaby ruchomej (porów. punkt 4 przepisów) a w końcu położenie śrub v i v_1 (porów. punkt 6 przepisów) a następnie wybija się na wszystkich tych kroplach cynowych, względnie ołowianych stempel cechowniczy.

Oprócz tego wybija się stempel cechowniczy na tarczy cyfrowej T_1 i na szynie drewnianej L (o ile możności w pobliżu numeru wyrobu) a w końcu wybija się lub wypala stempel na sztabie ruchomej.

Przy ostatnim stemplu cechowniczym umieszcza się liczbę bieżącą protokołu.

14. Do każdego urzędownie uwierzytelnionego przyrządu do mierzenia powierzchni wygotowuje się poświadczenie badania; poświadczenie to zawiera numer wyrobu, urzędową liczbę protokołu, granice użycia przyrządu oraz potwierdzenie uiszczonej należytości za ocechowanie.

Do poświadczenia badania dodaje się przepis używania przyrządu do mierzenia powierzchni.

Do każdego, z jakiegobądź powodu do badania urzędowego, względnie uwierzytelnienia nie przyjętego przyrządu do mierzenia powierzchni, wydaje się poświadczenie zwrotu, zawierające szczegóły skonstatowanych usterek oraz potwierdzenie uiszczonej należytości za badanie (porów. rozdział III).

15. Jeżeli strona zgubi poświadczenie badania, należące do przyrządu do mierzenia powierzchni lub też jeżeli poświadczenie takie stanie się niezdatne do użytku, natenczas można wnieść prośbę do c. k. głównej Komisyi miar i wag o wystawienie duplikatu.

Do podania, które ma być ostemplowane, należy dołączyć przypadający do każdego pojedynczego duplikatu znaczek stemplowy wartości 2 K i podać urzędową liczbę protokołu, pod którą przyrząd do mierzenia powierzchni został uwierzytelniony, numer fabryczny przyrządu oraz nazwisko i miejsce zamieszkania petenta.

Za wystawienie duplikatu, jeżeli oryginalnego poświadczenia badania się nie przedkłada, uiszcza się kwotę 60 h, w razie przedłożenia go, 20 h.

III. Należytości za ocechowanie.

16. Od przyrządu do mierzenia powierzchni, którego nie przyjmuje się do urzędowo cechoniczego postępowania z powodu łatwo spostrzegalnych usterek w konstrukcyi, uiszcza się należytość zwrotną w kwocie 1 K od sztuki.

17. Za urzędowe badanie i uwierzytelnienie przyrządu do mierzenia powierzchni opłaca się należytość w kwocie 8 K, za samo zaś urzędowe badanie bez ostemplowania należytość w kwocie 6 K.

IV. Ponowne badanie urzędowe, względnie uwierzytelnienie (powtórne cechowanie).

18. Wskazanem jest, przyrządy do mierzenia powierzchni, w odpowiednich odstępach czasu poddawać powtórnemu badaniu, względnie uwierzytelnianiu. Przy takiem powtórnem badaniu uwierzytelnia się przyrząd ponownie tylko wtedy, jeżeli prawdziwość jego dat odpowiada postanowieniom rozdziału II, punkt 11.

Gdyby przyrząd do mierzenia powierzchni przy ponownem badaniu warunkom nie odpowiadał, znajdujące się na tymże znaki uwierzytelniające zostaną zniszczone.

Za ponowne badanie względnie uwierzytelnienie przyrządu do mierzenia powierzchni uiszcza się pełne, w rozdziale III podane należytości.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

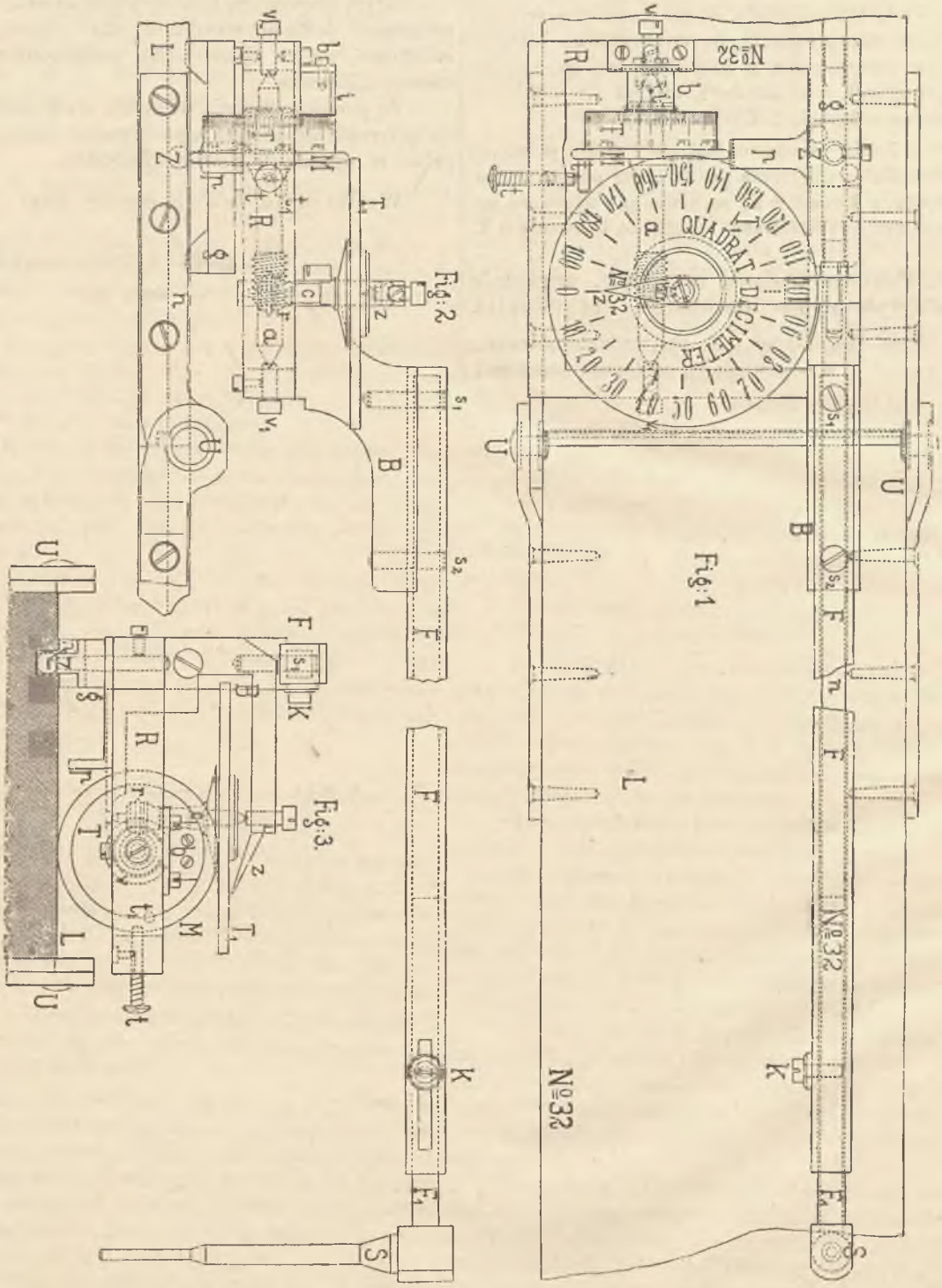
Fig:1
Fig:2
Fig:3.
QUADRAT. DECIMETER
№32
N°32

Fig. 4.

Fig. 5.

150.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. lipca 1906,

dotyczące notowanych na giełdzie praskiej jednostek dla papierów wartościowych, jako podstawy do wymiaru podatku obrotowego od tych papierów.

Ogłoszony rozporządzeniem z dnia 19. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 37, załącznik *B*, tyczący się warunków co do zawierania interesów na giełdzie praskiej co do pojedynczego zamknięcia na tej giełdzie, nie zaś także na wiedeńskiej giełdzie notowanych papierów wartościowych, uzupełnia się przez dodanie następujących, od tego czasu do notowania na praskiej giełdzie dopuszczonych papierów wartościowych, a to:

1. akcye Towarzystwa akcyjnego browaru zamkowego w Kolinie (Akciová společnost zámecký pivovar v Kolině),

2. akcye Pierwszego praskiego Towarzystwa dla zakładu zastawniczego (První pražska zastavárna).

Pojedyncze zamknięcie (jednostka) dla każdego z tych obydwóch gatunków akcyi wynosi 5 sztuk.

Korytowski wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 22. lipca 1906.

Treść: № 151. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia starostwa w Mezzolombardo.

151.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. lipca 1906,

dotyczące utworzenia starostwa w Mezzolombardo.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zezwolić Najwyższem postanowieniem z dnia 16. lipca b. r. na częściową zmianę administracyjnego podziału uksiążęconego hrabstwa Tyrolu i kraju Przedarulańskiego, obwieszczonego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, i na utworzenie starostwa w Mezzolombardo; okrąg urzędowy tego starostwa obejmować ma wyłączony z dotychczasowego powiatu politycznego Trydent, powiat sądowy Mezzolombardo.

Starostwo w Mezzolombardo rozpocząć ma swe czynności urzędowe z dniem 1. sierpnia 1906.

Bienerth wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXX. — Wydana i rozesłana dnia 24. lipca 1906.

Treść: № (152—154). 152. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, zawierającej ulgi dla budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę procentową dla oprocentowania takich budynków w Krainie. — 153. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Haida. — 154. Rozporządzenie, dotyczące przyłączenia gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi.

152.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 16. lipca 1906,

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej ulgi dla budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę procentową dla oprocentowania takich budynków w Krainie.

§ 1.

W myśl §u 11, I, ustępu 1 ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej ulgi dla budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się stopę procentową dla oprocentowania kapitału, użytego na zakupno gruntu i koszta budowy takiego budynku dla księstwa Krainy najwyżej na 5·25%.

§ 2.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wlr. **Bienerth** wlr.

153.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. lipca 1906,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Haida.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, zawierającej upoważnienie Ministra skarbu do zmieniania terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który dotąd miano uiszczać w podatkowym okręgu poborczym Haida w myśl obowiązujących dotąd postanowień w ćwierćrocznych, antycypacyjnych, w dniach 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października płatnych ratach, wpłacać należy w tym podatkowym okręgu poborczym na przyszłość w czterech równych, w dniach 1. lutego, 1. maja 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Te same terminy wpłaty obowiązywać mają w myśl §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także i względem 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu odbudowy lub przebudowy wolne są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1906.

Korytowski wlr.

154.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. lipca 1906,

dotyczące przyłączenia gmin i obszarów dworskich Wierzbowczyk i Orzechowczyk do okręgu powołać się mającego do życia sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminy i obszary dworskie Wierzbowczyk i Orzechowczyk z okręgu sądu powiatowego Załoźce i przyłącza się do okręgu ustanowionego rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. listopada 1903. Dz. u. p. Nr. 241, sądu powiatowego w Podkamieniu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej równocześnie z powołaniem do życia sądu powiatowego w Podkamieniu, które w swoim czasie zarządzone zostanie.

Klein wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 28. lipca 1906.

Treść: № 155. Rozporządzenie, tyczące się ustalenia list rewizorów po myśli §u 45 ustawy z dnia 6. marca 1906, o spółkach z ograniczoną poręką.

155.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu z dnia 20. lipca 1906,

tyczące się ustalenia list rewizorów po myśli §u 45 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką.

W wykonaniu §u 45, ustęp 3, ustawy z dnia 6. marca 1906. Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką, rozporządza się:

§ 1.

Rewizorów, których rząd ustanawia, wybierać należy z listy, którą zakłada i prowadzi Ministerstwo handlu.

§ 2.

Do listy wciąga się na podstawie wniosków Izb handlowych i przemysłowych. Ministerstwo handlu może oprócz tego jeszcze wciągnąć do listy innych rzeczoznawców, jeżeli się na to zgadzają.

§ 3.

Każda Izba handlowa i przemysłowa ma w przeciągu sześciu miesięcy po ogłoszeniu tego rozporządzenia podać do wiadomości politycznej władzy krajowej spis tych osób, które według zdania Izby do sprawowania urzędu rewizora się nadają a zachodzące w spisie zmiany co roku najpóźniej w ciągu miesiąca lutego oznajmić. Spis należy ułożyć grupami podług głównych rodzajów ważniejszych gałęzi przemysłu i handlu i podać w nim oprócz miejsca zamieszkania przedstawionych osób, ewentualną szczególniejszą zdolność ich do rewizyi pewnych rodzajów spółek z ograniczoną poręką, jakoteż — gdzie tego zachodzi potrzeba — znajomość języków pojedynczych proponowanych osób. Grupy jak i liczbę osób, które mają być w każdej grupie podane, oznacza po wysłuchaniu Izby władza krajowa.

§ 4.

Władza krajowa ma przedłożone przez Izby spisy sprawdzić, w razie potrzeby uzupełnienie ich i rozszerzenie przez Izby spowodować a następnie według grup uporządkowane przesłać Ministerstwu handlu.

§ 5.

Lista rewizorów, którą Ministerstwo handlu układa, ma również składać się z grup i co do pojedynczych w liście umieszczonych osób takie same

szczegóły zawierać, jakie dla spisu przez Izby przedkładanego są przepisane.

§ 6.

Listę rewizorów jakoteż ewentualne jej zmiany przesyłać się będzie wyższym sądom krajowym co roku aż do końca czerwca, celem podania ich do wiadomości sądów dla wykonywania jurysdykcyi handlowej właściwych. Jak długo zawiadomienie to nie nadeszło, wybór rewizorów przedsiębierze się na podstawie ostatniej ogłoszonej listy.

Sądy mają pozwalać każdemu wglądu do listy rewizorów.

§ 7.

Przy wyborze rewizorów winne sądy w każdym pojedynczym przypadku brać na wzgląd szczególniejsze uzdolnienie wymienionych w liście osób; wybór nie jest ograniczony do tych rewizorów, którzy w okręgu sądu lub też w miejscu siedziby spółki mieszkają.

Klein wlr. **Bienerth** wlr.

Fort wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 31. lipca 1906.

Treść: (№ 156—158.) 156. Traktat handlowy pomiędzy Austro-Węgrami a Szwajcaryą. — 157. Umowa między Austro-Węgrami a Szwajcaryą, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych. — 158. Oświadczenie między Austro-Węgrami a Związkiem Szwajcarskim.

156.

Traktat handlowy z dnia 9. marca 1906, pomiędzy Austro-Węgrami a Szwajcaryą.

(Zawarty we Wiedniu dnia 9. marca 1906, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Ischlu dnia 25. lipca 1906, ratyfikacye wzajemne wymieniono dnia 30. lipca 1906 we Wiedniu.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae. Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque Plenipotentiariis Helvetiae foederatae ad promovendas et dilatandas commercii relationes inter Utriusque Nostrum ditiones existentes tractatus die nono mensis martii anni labentis Viennae initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski z jednej strony

a

Rada związkowa Szwajcaryi, z drugiej strony,

pragnąc istniejące pomiędzy obu Państwami stosunki handlowe wzajemnie ułatwić i rozszerzyć, postanowili zawrzeć w tym celu traktat i mianowali pełnomocnikami swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski:

Pana hrabiego Agenora z Gołuchowa Gołuchowskiego, Swego rzeczywistego, tajnego radcę i szambelana, kawalera orderu złotego runa itd., Ministra c. i k. Domu i spraw zewnętrznych;

Rada związkowa Szwajcaryi:

Pana Fernanda H. du Martheray, nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego Ministra Związku Szwajcarskiego przy Jego c. i k. Apostolskiej Mości,

Pana Arnolda Künzli, członka szwajcarskiej rady narodowej,

Pana Alfreda Frey, członka szwajcarskiej rady narodowej,

Pana Dr. Ernesta Laur, sekretarza szwajcarskiego związku włościańskiego,

którzy stwierdziwszy, że pełnomocnictwa ich są właściwe i należyte, ułożyli i zawarli następujące artykuły:

Artykuł 1.

Pod względem kwoty, zabezpieczenia i pobierania opłat wchodowych i wychodowych, tudzież pod względem przewozu, żadna ze Stron traktat zawierających nie może innych państw traktować przychylniej jak drugą ze Stron traktat zawierających. Każdą zatem pod tym względem trzeciemu państwu później przyznaną ulgę lub uwolnienie, należy równocześnie, bez odwzajemnienia przyznać drugiej, traktat zawierającej Stronie.

Powyższe postanowienia nie naruszają jednak:

1. Takich ulg, które innym państwom sąsiednim, celem ułatwienia obrotu pogranicznego, obecnie już są lub mogłyby być w przyszłości przyznane, tudzież tych zniżek względnie uwolnień celnych, które tylko dla pewnych granic, lub też dla mieszkańców pojedynczych części obszaru obowiązują;

2. tych zobowiązań, które istniejąca już albo ewentualna przyszła ugoda celna na jednę ze Stron traktat zawierających nakłada.

Strony traktat zawierające zobowiązują się następnie, nie tamować wzajemnego obrotu pomiędzy własnymi obszarami przez żadne zakazy dowozu, wywozu, względnie przewozu.

Wyjątki od tego mogą mieć tylko miejsce:

a) przy monopolach rządowych, tak obecnie istniejących, jak i tych, które ewentualnie w przyszłości będą zaprowadzone;

b) ze względów policyjnych bezpieczeństwa, zdrowotnych i policyjno-weterynarskich, zwłaszcza ze względu na ochronę zdrowia publicznego i zgodnie z zasadami międzynarodowemi, pod tym względem obowiązującemi;

c) w nadzwyczajnych okolicznościach co do potrzeb wojennych.

Zawarte w wyżej podanym ustępie *b)* zastrzeżenie rozciąga się także na środki ostrożności, które zarządza się dla ochrony gospodarstwa wiejskiego, przeciw rozszerzaniu się szkodliwych owadów i organizmów.

Strony traktat zawierające podawać sobie będą nawzajem do wiadomości wszystkie z policyjno-sanitarnych względnie weterynarskich względów wydane ograniczenia obrotu.

Artykuł 2.

Wymienione w załączniku A przedmioty austryackiego i węgierskiego pochodzenia albo austryackiego i węgierskiego wyrobu dopuszczane będą przy dowozie ich do Szwajcaryi pod warunkami przez tę taryfę ustalonymi.

Wymienione w załączniku B przedmioty szwajcarskiego pochodzenia albo szwajcarskiego wyrobu, przy dowozie ich na austro-węgierski obszar celny dopuszczane będą pod warunkami przez tę taryfę ustalonymi.

Od traktowania jako wyrób przemysłowy jednej ze Stron traktat zawierających, nie są wyjęte przedmioty wyrobione na obszarach tejże w drodze przerabiania zagranicznych materyałów w obrocie uszlachetniającym.

By towar poddany być mógł traktatowemu postępowaniu, musi być w deklaracyi towaru podane miejsce pochodzenia.

Importerzy towarów tak szwajcarskich jak i austryackich lub węgierskich z reguły winni być

wzajemnie zwolnieni od obowiązku przedkładania poświadczeń pochodzenia.

Gdyby jednak przy dowozie do Austro-Węgier względnie do Szwajcaryi pochodzenie towaru wpływało na wysokość stóp celnych, w takim razie wyjątkowo żądać można przedłożenia poświadczeń pochodzenia.

Świadectwa te wystawione być mogą przez miejscową Władzę miejsca wysłania towaru, przez właściwą Izbę handlową i przemysłową lub też przez urząd cłowy miejsca wysłania, czy to w głębi kraju lub też na granicy położony, względnie przez urząd konsularny, a w razie potrzeby — jeżeli dotyczące Rządy uznają to za stosowne — zastąpione być mogą także przez fakturę.

Poświadczenia pochodzenia wystawione przez Władze miejscowe, Izby handlowe i przemysłowe, względnie urzędy celne, nie potrzebują wizy konsularnej. Za wystawienie poświadczeń pochodzenia i za daną ewentualnie wizę nie uiszcza się żadnej należytości.

Zgodzono się, że odnośnie do ustawodawstwa cukrowego żadna ze Stron traktat zawierających przez postanowienia obecnego traktatu nie doznaje przeszkody w dopełnieniu zobowiązań, nałożonych jej przez Brukselską konwencyę z dnia 5. marca 1902.

Artykuł 3.

Od towarów wszelkiego rodzaju, które nadchodzą z obszarów jednej ze Stron traktat zawierających lub też przechodzą na obszary drugiej Strony, nie wolno pobierać należytości przewozowych bez względu na to, czy towary te przechodzą bezpośrednio, czy też się je w czasie przewozu wyładowuje, składa i napowrót ładuje.

Artykuł 4.

I. Celem ułatwienia szczególniejszego obrotu, jaki pomiędzy sąsiednimi obszarami się rozwinął, przyznaje się — pod warunkiem zobowiązania się do ponownego wywozu i przestrzegania przepisów celnych, które Strony traktat zawierające w obopólnem porozumieniu uznają za stosowne ustalić — czasowe uwolnienie od cła przy dowozie i wywozie:

a) dla wszystkich towarów (z wyjątkiem przedmiotów spożywczych), które z wolnego obrotu na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających przewozi się na jarmarki lub targi na obszary drugiej Strony, względnie, które niezależnie od jarmarkowego i targowego obrotu wysyła się na niepewną sprzedaż na obszary drugiej Strony, tudzież dla wzorów, przywiezionych przez podróżujących ajentów autryackich, węgierskich, względnie szwajcarskich domów handlowych, a to dla tych wszystkich towarów i wzorów pod warunkiem, że w czasie z góry oznaczonym niesprzedane, napowrót będą wywiezione;

dla próżnych, znaczonych worków wszelkiego rodzaju, jakoteż dla próżnych, znaczonych beczek, które nadchodzą z obszarów drugiej Strony, z tem przeznaczeniem, że po napełnieniu ponownie będą wywiezione względnie po wystąpieniu w stanie napełnionym napowrót przywiezione, pod warunkiem, że powrót naczyń takich nastąpi w przeciągu 12 miesięcy;

b) dla bydła roboczego jak i dla bydła, które na obszary drugiej Strony pędzi się na targi, na przezimowanie, na karmienie, tuczenie lub na pastwisko;

c) dla przedmiotów do naprawy.

W przypadkach tych musi być udowodniona tożsamość przedmiotów wywiezionych i na nowo sprowadzonych i w tym celu przysługać będzie właściwym władzom prawo opatrywać je na rachunek interesowanego pewnymi znakami.

II. Zagwarantowany dotychczas dla kraju Przedarulańskiego i księstwa Liechtenstein obrót haftami w celu uszlachetniającym obowiązywać będzie w dotychczasowym rozmiarze na czas trwania obecnego traktatu. Dla haftów o szwie łańcuszkowym rozszerza się go na Tyrol. Obrót ten w celu uszlachetnienia haftów obejmuje jedynie towar uszlachetniony w samym Tyrolu, kraju Przedarulańskim, względnie w księstwie Liechtenstein.

Do tego uszlachetniającego obrotu haftami dopuszczone są pod jednakowymi warunkami domy handlowe i osoby w Szwajcaryi, Tyrolu, kraju Przedarulańskim i księstwie Liechtenstein istniejące, względnie osiadłe i nie stanowi najmniejszej różnicy — zwłaszcza także pod względem dopuszczenia do urzędowo-celnych deklaracyi — której ze Stron traktat zawierających dotyczące osoby są obywatelami i czy jako pełnomocnicy mandantów w Szwajcaryi, Tyrolu, kraju Przedarulańskim i w księstwie Liechtenstein działają.

Wracającą niezużytą przędzę, która w uszlachetniającym obrocie haftami wywieziona była z Szwajcaryi do wypotrzebowania na haftowanie, wpuszczać będą szwajcarskie urzędy celne napowrót jako wolną od cła. Osobne dodatkowe sprowadzanie przędzy do haftowania, z uwolnieniem od opłaty celnej, jest w razie potrzeby wzajemnie dozwolone.

Całe lub półsztukicty (kupony), które z powodu wadliwego wykonania dla przehaftowania jeszcze raz wysyła się do Tyrolu, kraju Przedarulańskiego lub księstwa Liechtenstein nie są wykluczone od uszlachetniającego obrotu haftami.

Należące do przedmiotów haftu wzory haftów (kartony) w uszlachetniającym obrocie haftami wprowadzane i napowrót wywożone odprawia się wzajemnie bez opłaty cła.

Artykuł 5.

Co się tyczy postępowania urzędowo-celnego z towarami, podlegającymi kontroli listów przewodnich, przyznaje się wzajemnie ułatwienie obrotowe polegające na tem, że gdy towary takie przechodzą bezpośrednio z obszarów jednej ze Stron traktat zawierających na obszary drugiej Strony, inne jakie zamknięcie nie będzie nakładane, tudzież towary nie będą wyładowane, o ile regułom pod tym względem umówionym uczyniono zadosyć.

Wogóle unikać należy o ile możności wszelkiego utrudniania formalnościami służby celnej i odprawę przyspieszać.

Podane wyżej ułatwienia przywiązane są do następujących warunków:

a) Towary muszą być w urzędzie wchodowym zgłoszone do dalszego transportu z listem przewodnim i oznaczone kartkami urzędowemi podającemi, że i w jaki sposób urzędowe zamknięcie na te towary w miejscu wysłania nałożone zostało.

b) Badanie musi wykazać, że zamknięcie to jest nienaruszone i zabezpieczające.

c) Deklaracya odbywać się powinna przepisowo i należy unikać wszelkiej nieregularności lub niedokładności, by osobna rewizya była zbyteczną i nie było wogóle żadnego powodu do podejrzenia zamierzonego przemycania.

Jeżeli i bez wyładowania towarów nabrać można zupełnego przekonania, że zamknięcie w drugiem państwie nałożone jest nienaruszone i zabezpieczające, w takim razie można także odstąpić od wyładowywania i przeważania towarów.

Artykuł 6.

Opłaty wewnętrzne, czy to na rachunek państwa, czy też na rachunek kantonów, krajów, gmin, względnie korporacyi na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających, pobierane teraz lub w przyszłości pobierać się mające od produkcyi, przyrządzenia lub konsumcyi wyrobu, nie mogą być pod żadnym pozorem wyższe ani uciążliwsze dla wyrobów drugiej Strony, aniżeli dla takichże samych wyrobów własnych obszarów.

Żadna ze Stron traktat zawierających nie będzie pod pozorem wewnętrznego opodatkowania nakładać nowych, względnie podwyższonych opłat przy dowozie na przedmioty, których się na własnych obszarach nie wyrabia i które objęte są taryfami do tego traktatu.

Jeżeli jedna ze Stron traktat zawierających uzna za potrzebne, na jakiś wymieniony w taryfach do tego traktatu przedmiot, który jest płodem lub fabrycznym wyrobem krajowym, nałożyć nowy podatek wewnętrzny albo też należytość akcyzową lub dodatek do należytości, w takim razie od przedmiotu zagranicznego tego samego rodzaju można natychmiast przy dowozie wymierzyć należytość celną, względnie dodatek do cła w równej kwocie.

Wyroby, które stanowią monopole rządowe jednej ze Stron traktat zawierających, tudzież przedmioty, które służą do wyrobu takich zmonopolizowanych towarów, mogą przy dowozie ich być poddane dopłacie, mającej za cel zabezpieczenie monopolu i to nawet w tym przypadku, gdyby wyroby, względnie przedmioty krajowe tego samego rodzaju dopłacie tej nie podlegały.

Strony traktat zawierające zastrzegają sobie prawo od tych wyrobów, do sporządzania których używa się alkoholu, wymierzać przy dowozie — przestrzegając przytem w ustępie 1. tego artykułu zawartej zasady — oprócz przypadającego ewentualnie podług taryfy cła jeszcze należytość, równającą się co do kwoty wewnętrznemu opodatkowaniu skarbowemu, przypadającemu na zużyty alkohol.

Artykuł 7.

Kupcy, fabrykanci, tudzież inni przemysłowcy, którzy przez władze kraju ojczystego wystawioną przemysłową kartą legitymacyjną udowodnią, że są na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających, gdzie stale mieszkają, do prowadzenia przemysłu upoważnieni i że za to opłacają przepisane podatki i należytości, winni mieć prawo, osobiście lub przez swoich komisantów na obszarach drugiej traktat zawierającej Strony u kupców lub w otwartych sklepach względnie u osób, które towary wyrabiają, zakupowywać towary lub też u kupców albo też osób, w których przemyśle towary rodzaju na sprzedaż ofiarowanych znajdują zastosowanie, starać się o zamówienia, do czego wolno im mieć z sobą także próbki, bez obowiązku uiszczania za to dalszej opłaty.

Przemysłowcom (podróżującym agentom handlowym), posiadającym przemysłową kartę legitymacyjną, wolno mieć z sobą próbki towarów, ale nie same towary.

Przemysłową kartę legitymacyjną wygotowywać należy podług wzoru dodanego do załącznika *C*.

Strony traktat zawierające podadzą sobie nawzajem do wiadomości, które władze mają być uprawnione do wydawania przemysłowych kart legitymacyjnych i do jakich przepisów posiadacze tej karty przy wykonywaniu przemysłu stosować się mają.

Przy jeżdżeniu na targi i jarmarki celem wykonywania handlu i zbytu własnych wyrobów na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających,

tudzież pod względem opłat od jarmarkowego i targowego obrotu uiszczać się mających, należy obywateli drugiej Strony traktować tak jak własnych.

Obywatele jednej ze Stron traktat zawierających, trudniący się transportem towarów (łącznie z przewożeniem osób drogami lądowemi) lub też żeglugą pomiędzy rozmaitymi miejscami obustronnych obszarów, nie mają za zarobkowanie to na obszarach drugiej Strony jakiegokolwiek podatku zarobkowego opłacać.

Pod względem zarobkowania wędrownego łącznie z handlem obnośnym i starania się o zamówienia u nieprzemysłowców, Strony traktat zawierające zastrzegają sobie, bez naruszenia największych ułatwień, pełną wolność ustawodawczą.

Artykuł 8.

Towarzystwa akcyjne i inne handlowe, przemysłowe lub finansowe towarzystwa, łącznie z towarzystwami ubezpieczeń, które siedzibę swoją mają na obszarach jednej Strony traktat zawierającej i według ustaw tejże prawnie istnieją, mają także na obszarach drugiej Strony — jeżeli przestrzegają obowiązujących tamże odnośnych ustaw i rozporządzeń — mieć prawo dochodzenia wszelkich swoich praw a zwłaszcza prowadzenia procesów przed sądem w charakterze powodów lub obżałowanych. Czy i o ile towarzystwa takie na obszarach drugiej traktat zawierającej Strony nabywać mogą posiadłości gruntowe lub inny jaki majątek, postanawia się w myśl ustaw na tych obszarach obowiązujących. Pod względem dopuszczania ich do prowadzenia swoich interesów na obszarach drugiej Strony, znajdą zastosowanie obowiązujące tamże ustawowe i regulaminowe postanowienia. Na każdy sposób towarzystwa wspomniane na obszarach drugiej Strony mają mieć te same prawa, które uznanym prawnie towarzystwom tego samego rodzaju jakiegoś trzeciego kraju przysługują lub na przyszłość przysługiwać będą.

Artykuł 9.

Uregulowanie wzajemnej ochrony wynalazków, marek handlowych i fabrycznych, wzorów i modeli, nazw i firm obywateli Stron traktat zawierających zastrzega się osobnej umowie.

Aż do czasu, kiedy umowa taka przyjdzie do skutku, obowiązywać będą dla wzajemnej ochrony tych praw dotychczas miarodajne postanowienia. (Umowa z dnia 22. czerwca 1885.)

Artykuł 10.

Prawa składowe i przeładowywania towarów są na obszarach Stron traktat zawierających niedopuszczalne i nie wolno — z zastrzeżeniem przepisów nawigacyjnyjnych i policyjno-sanitarnych, tudzież przepisów potrzebnych dla zabezpieczenia opłat — zmuszać żadnego przewoźnika towarów do zatrzymywania się na pewnem miejscu, do wyładowywania lub przeładowywania.

Do jazdy po wszystkich naturalnych i sztucznych drogach wodnych na obszarach Stron traktat zawierających należy dopuszczać przewoźników okrętów i statki, które do jednej z tychże należą, pod tymi samymi warunkami i za temi samemi opłatami od okrętu lub ładunku, jak przewoźników okrętów i statki własnego kraju.

Artykuł 11.

Używanie gościńców i wszelkich innych dróg, kanałów, szluz, promów, mostów i przejazdów pod mostami, portów i przystani, oznaczeń i oświetleń drogi wodnej, służby rotmańskiej, wind i zakładów wagowych, składów, urządzeń do ratowania i ocalania towarów okrętowych i t. p., o ile zakłady te i urządzenia przeznaczone są dla obrotu powszechnego, dozwolone być ma bez względu, czy państwo, czy uprawnione osoby prywatne niemi zarządzają, obywatelom drugiej traktat zawierającej Strony pod tymi samymi warunkami i za temi samemi opłatami, co krajowcom.

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień, dopuszczalnych co do służby oświetlenia na morzu i rotmańskiej, opłaty pobierane być mogą tylko w razie rzeczywistego korzystania z takich zakładów lub urządzeń.

Drogowe od obrotu przecinającego granicę kraju na drogach, służących do połączenia obszarów Stron traktat zawierających ze sobą lub z zagranicą, nie może być w stosunku do długości drogi większe, niż od obrotu odbywającego się w obrębie własnych obszarów państwowych.

Co do odprawiania i transportu towarów z obszarów jednej Strony na obszary drugiej Strony przechodzących lub przez te ostatnie przewożonych, o ile je na obszarach tych przedsiębiorstwa nawigacyjne rzekami lub kanałami dalej transportują, jak i pod względem cen transportu tych przedsiębiorstw, których zaprowadzenie dla pewnych towarów państwo spowodowało, zobowiązują się Strony traktat zawierające nie wydawać żadnego zarządzenia, któreby towary drugiej Strony tego rodzaju ułatwień pozbawiać miało.

Artykuł 12.

Tam, gdzie na granicach Stron traktat zawierających są bezpośrednie połączenia szyn i środki transportowe przechodzą, uwalniają te strony od

deklaracyi, wyładowywania i rewizyi na granicy, jakoteż od zamknięcia pak towary, które w przepisowo zamykalnych wozach wchodzą i w tych samych wozach idą do miejsca w obrębie państwa, w którem się uprawniony do odprawiania urząd cłowy, względnie podatkowy znajduje, o ile towary te przez oddanie spisów ładunkowych i listów przesyłkowych do dowozu są zgłoszone.

Towary, które w przepisowo zamykalnych wozach kolejowych przez obszary Stron traktat zawierających wywiezione lub też bez przeładowania do obszarów drugiej przewiezione zostały, mają być wolne od deklaracyi wyładowywania i rewizyi, tudzież od zamknięcia pak tak w obrębie, jak i na granicach, o ile przez oddanie spisów ładunkowych i listów przesyłkowych do przewozu są zgłoszone.

Warunkiem jednak urzeczywistnienia powyższych postanowień jest, że odnośne administracye kolejowe odpowiadają za przybycie w czas wozów z nienaruszonem zamknięciem do urzędu odprawiającego w obrębie państwa, względnie do urzędu wychodowego.

Co do odprawiania celnego we wzajemnym obrocie kolejowym obowiązują postanowienia osobnej pod tym względem umowy.

O ile jedna ze Stron traktat zawierających zawrze z innemi państwami umowę, zawierającą pod względem odprawiania celnego dalej idące ułatwienia, jak tu podane, w takim razie znajdą ułatwienia te — z zastrzeżeniem wzajemności — zastosowanie także w obrocie z drugą Stroną.

Artykuł 13.

Stronom traktat zawierającym wolno mianować konsulów generalnych, konsulów i wicekonsulów lub też ajentów konsularnych z siedzibą na obszarach drugiej Strony. Zanim jednak urzędnik konsularny rozpocząć może czynność jako taki, musi być wpierw w zwyczajnej formie przez Stronę, na obszarze której jest ustanowiony, uznanym i przyjętym.

Urzędnicy konsularni każdej ze Stron traktat zawierających mają na obszarach drugiej Strony doznawać tych wszystkich ułatwień, swobód i nietykalności, które tamże konsulom tego samego rodzaju i równego stopnia najbardziej protegowanego narodu przyznane zostały lub też dopiero przyznane będą.

Zgodzono się, że z przyznanego ewentualnie konsulom zawodowym uwolnienia od podatków na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających, dla konsulów honorarnych korzystać się nie będzie.

Każda ze Stron traktat zawierających ma prawo podać miejsca, gdzie nie życzy sobie, by byli urzędnicy konsularni; zastrzeżenie to jednak nie może mieć miejsca wobec którejś ze Stron traktat zawierających, jeżeli się go do wszystkich innych państw równomiernie nie stosuje.

Artykuł 14.

Jeżeli pomiędzy Stronami traktat zawierającemi powstanie różnica zdań co do interpretacyi lub stosowanie taryf tego traktatu (załącznik *A* i *B*) i postanowień dodatkowych do tych taryf, względnie co do wykonywania klauzuli, tyczącej się największych ułatwień pod względem rzeczywistego stosowania wszystkich innych obowiązujących taryf traktatowych, natenczas na żądanie jednej lub drugiej Strony winna być ta sporna kwestya załatwioną w drodze orzeczenia sądu rozjemczego.

Sąd rozjemczy składa się dla każdej sprawy spornej w ten sposób, że każda Strona ustanawia z pomiędzy swoich obywateli dwie odpowiednie osobistości sędziami rozjemczymi a Strony traktat zawierające wybierają obywatela zaprzyjaźnionego trzeciego państwa na superarbitra. Strony traktat zawierające zastrzegają sobie, że już z góry i na pewien oznaczony przeciąg czasu zgodzą się co do osoby zamianować się mającego w danym przypadku superarbitra.

W razie potrzeby i z zastrzeżeniem osobnego porozumienia się, Strony traktat zawierające załatwiać będą w drodze orzeczenia sądu rozjemczego także i inne jak w ustępie 1. oznaczone różnice zdań co do interpretacyi lub stosowania tego traktatu.

Artykuł 15.

Traktat obecny rozciąga się, z zastrzeżeniem postanowienia w artykule 1, liczba 2, na księstwo Liechtensteinu (po myśli artykułu XXVII., zawartego pomiędzy Austro-Węgrami a Liechtensteinem na dniu 3. grudnia 1876 związku celnego i podatkowego), tudzież na kraje, względnie części krajów, które z obszarami Stron traktat zawierających są obecnie lub będą w przyszłości połączone związkiem celnym.

Artykuł 16.

Traktat obecny nabiera mocy obowiązującej z dniem wymiany ratyfikacyi, która najpóźniej dnia 1. lipca 1906 ma nastąpić i obowiązywać w czasie aż do 31. grudnia 1917.

Każda jednak ze Stron traktat zawierających zastrzega sobie prawo wypowiedzenia traktatu na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1915 z tym skutkiem, że tenże w tym terminie traci moc obowiązującą.

Gdyby żadna Strona z prawa tego użytku nie zrobiła a także na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1917 nie oświadczyła, że zamierza zawiesić z dniem tym moc obowiązującą traktatu, ma tenże obowiązywać po dniu 31. grudnia 1917 aż do upływu roku od dnia, w którym go jedna lub druga ze Stron traktat zawierających wypowie.

Artykuł 17.

Traktat obecny zostanie ratyfikowany, a wymiana dokumentów ratyfikacyi nastąpi o ile możności jak najprędzej.

W dowód tego upełnomocnieni traktat obecny podpisali i pieczęcie swoje na nim wycisnęli.

Tak działo się we Wiedniu, w podwójnem wygotowaniu, na dniu 9. marca 1906.

Gołuchowski włr.

du Martheray włr.
A. Künzli włr.
Alfred Frey włr.
Ernst Laur włr.

Załącznik A.

(Cła przy dowozie do Szwajcaryi.)

Numer szwajcarskiej taryfy clowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
3	Owies	100 *kg*	—·30
4	Jęczmień	„	—·30
15	Słód	„	—·80
	Owoce i jadalne jagody, świeże:		
23	bez opakowania lub w workach	—	bez opłaty
24	w innem opakowaniu:		
	a) jabłka, gruszki, morele	100 *kg*	1·—
	b) inne	—	bez opłaty
	Owoce i jadalne jagody suszone lub wyschnięte:		
25	z pestkami (owoce pestkowe)	100 *kg*	3·—
26	z ziarnami (owoce ziarnowe)	„	5·—
31	Winogrona, świeże, stołowe:		
	a) w opłaconych sztukach pocztowych aż do 5 *kg* wagi brutto	—	bez opłaty
	b) w małych pakietach lub koszach, co najwięcej 5 *kg* wagi, w tych opakowaniach także całymi wozami wprowadzane	100 *kg*	2·50
	c) inne	„	5·—
	Uwaga do Nr. 31. Winogrona stołowe — by mogły być do dowozu do Szwajcaryi dopuszczone — muszą być obrane z liści i drzewa winnej macicy i zapakowane w dobrze zamkniętych, dających się jednak przytem łatwo zbadać pudłach, skrzyniach lub koszach. Waga napełnionego pudła, kosza lub napełnionej skrzyni nie śmie przekraczać 10 *kg*.		
40	Jarzyny, świeże	—	bez opłaty
41	Jarzyny, konserwowane; suche, otwarte	100 *kg*	5·—
45	Kartofle	—	bez opłaty
53	Chmiel	100 *kg*	1·—
	Uwaga do Nr. 53. Chmiel w szczelnie zamkniętych cylindrach metalowych wprowadzać można bez urzędowo-celnej rewizyi po stopie celnej w kwocie 1 franka od 100 *kg* pod następującymi warunkami: 1. posyłkom towarzyszyć musi poświadczenie wystawione przez urząd clowy lub podatkowy, zawierające potwierdzenie, że zawartość cylindrów rzeczywiście stanowi chmiel; 2. dotyczący urząd ma cylindry ołowiem zalać względnie przy przesyłkach ładunków całymi wagonami kolejowymi te ostatnie zamknięciem celnem zaopatrzyć. Jeżeli warunki te nie są dopełnione, w takim razie wolno na szwajcarskiej stronie, celem urzędowo-celnego skonstatowania zawartości, otworzyć według wolnego wyboru jedną puszkę z każdej z tem oznaczeniem wchodzącej przesyłki. W razie niepozwolenia na rewizyę, następuje oclenie po najwyższej stopie celnej.		

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
	Przy dowozie chmielu w puszkach, które opatrzone są z boku otworem o mniej więcej 6 do 7 *cm* średnicy, nie należy celem przedsiębrania rewizyi otwierać puszkę z góry, względnie całą nakrywkę zdejmować, lecz rewidować zapomocą bocznego otworu, który daje się łatwo napowrót mosiężną kapslą zamknąć. W dotyczącym liście przewozowym należy osobno uwidocznić numer puszki z chmielem, która w urzędzie celnym była otwierana. Ponownego zamknięcia puszki należy dokonać z jak największą starannością.		
	Cukier:		
68	cukier surowy i kryształowy; cukier tłuczony (pilé); cukier gronowy (skrobiowy) w formie stałej	100 *kg*	7·50
69	w głowach, płytach, bryłach, itd.; odpadki cukru rafinowanego . . .	„	9·—
z 76	Mięso, z świeżo zabitych zwierząt (z wyjątkiem cielęciny)	„	10·—
z 77	*a)* szynki	„	14·—
80	Kiełbasy (charcuterie) wszelkiego rodzaju:		
	a) salami, salamini, mortadella, zamponi i cotechini	„	15·—
	b) inne	„	25·—
81	Dziczyzna, dzikie ptactwo	„	10·—
83	Drób żywy	„	4·—
84	„ zabity	„	4·—
86	Jaja	„	1·—
z 93	*a)* Masło świeże	„	7·—
114	Piwo i wyciąg słodowy, w beczkach:		
	a) o 2 *hl* zawartości i poniżej	„	4·—
	b) o więcej jak 2 *hl* zawartości	„	5·—
z 117	Wino i moszcz winny, w beczkach:		
	a) wino naturalne do 15° alkoholu i moszcz winny	„	8·—
	Uwagi do Nr. 117. — 1. Od nowego wina dozwolone jest potrącenie 6 procent, to znaczy 100 *kg* nowego wina liczy się tylko jako 94 *kg*, jeżeli każdorazowy dowóz odbywa się w czasie aż do dnia 31. grudnia i tego dnia roku winobrania w beczkach nieszpontowanych lub też opatrzonych szpontami do przewiewu, względnie w rezerwoarach wozowych. 2. Wina naturalne, nawet jeżeli są lekko zaprawione alkoholem a cała ich zawartość alkoholu nie wynosi więcej jak 15 stopni objętości, podlegają tylko stopie celnej w kwocie 8 franków (w beczkach) lub też cłu wymierzonemu za wina butelkowe z krajów najbardziej protegowanych. Wina naturalne zawierające w sobie więcej jak 15° alkoholu, podlegają oprócz stopy celnej w kwocie 8 franków (w beczkach), względnie oprócz cła od wina w butelkach, za każdy stopień alkoholu, przekraczający powyższe granice zawartości, należytości monopolowej 80 rap i dodatkowi do cła w wysokości 20 rap za cetnar metryczny.		

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
	3. Szwajcarskie urzędy celne uznawać będą świadectwa analiz dla win naturalnych austryackich i węgierskich, przeznaczonych do dowozu do Szwajcaryi, wydane przez zakłady c.k. austryackiego i król. węgierskiego rządu, których spis administracye Stron traktat zawierających podadzą. Postanowienie to nie ogranicza jednak żadną miarą prawa przedsiębrania w Szwajcaryi sprawdzenia analizy win importowanych.		
	Wino i moszcz winny, we flaszkach, itp.:		
119	Wino naturalne	100 *kg*	25·—
132	Konie i źrebięta	sztuk	10·—
136	Woły	„	32·—
z 137	*b)* Byki na rzeź, z zębami mlecznymi	„	30·—
138	Krowy	„	30·—
139	Bydło rogate, z szuflowatymi rogami	„	30·—
	Jałownik:		
140	Cielęta do i o 60 *kg* wagi	„	10·—
141	Cielęta tuczne powyżej 60 *kg* wagi	„	15·—
142	inny	„	20·—
	Świnie:		
143	ponad 60 *kg* wagi	„	10·—
z 144	*a)* 60 *kg* i do 60 *kg* wagi, na rzeź	„	10·—
145	Owce	„	—·50
147	Ule pszczelne, pełne	„	—·40
	U w a g a do Nr. 147. Pełne ule pszczelne 5 *kg* brutto i poniżej, tudzież takież w oryginalnych skrzynkach (tak zwanych ruchomych ulach) po 12 *kg* brutto i poniżej dopuszcza się jeszcze podług Nr. 147; ewentualna nadwyżka wagi podpada jako miód pod Nr. 71 taryfy.		
149	Pęcherze, jelita, podpuszczka	—	bez opłaty
z 155	*a)* Pierze do pościeli, surowe nie czyszczone w balach hydraulicznie ściśniętych lub też w innych balach wagi 100 *kg* i więcej	100 *kg*	1·—
156	Puch:		
	a) surowy, nieczyszczony w balach hydraulicznie ściśniętych lub w innych balach wagi 100 *kg* i więcej	„	1·—
	b) czyszczony	„	10·—
	Skóry i błamy, surowe, solone lub niesolone, wysuszone:		
172	Skóry	„	—·30
173	Błamy	„	—·30
do 184	U w a g a. Tu należy także skóra świńska.		

Numer szwajcarskiej taryfy clowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
187	Przysposobione części składowe towarów skórzanych, z wyjątkiem obuwia	100 *kg*	30·—
do 188	Uwaga. Tu należą gotowe towary skórzane z opatrzeniem wszelkiego rodzaju, o ile skóra główną część składową przedmiotu stanowi.		
189	Gotowe części składowe towarów skórzanych dla siodlarstwa, nie montowane, nie składane, jak: klapy (kapturki na oczy), podogonia, paski wszelkiego rodzaju do uprzęży na konie itp.	„	30·—
203	Nasienie trawy i koniczyny	—	bez opłaty
204	Rzepak olejny, oliwki, ziarna z włoskich orzechów	—	bez opłaty
225	Kora garbarska, garbnik	—	bez opłaty
	Budulec i drzewo użytkowe, surowe:		
229	drzewo liściaste	100 *kg*	—·15
230	drzewo iglaste	„	—·15
	Budulec i drzewo użytkowe siekierą obciosane (grubo):		
231	drzewo liściaste	„	—·20
232	drzewo iglaste	„	—·20
	Budulec i drzewo użytkowe, w kierunku podłużnym piłą rznięte lub łupane także gotowe obciosane:		
	progi:		
233	dębowe	„	—·45
234	inne	„	—·80
	inne drzewo wszelkiego rodzaju:		
235	dębowe	„	—·50
236	inne drzewo liściaste	„	—·80
237	drzewo iglaste	„	—·80
239	Drzewo beczkowe, łupane	—	bez opłaty
	Uwaga do Nr. 239. Tu należy także drzewo beczkowe piłą rznięte.		
240	Budulec i drzewo użytkowe, złożone i przysposobione	100 *kg*	1·40
	Gotowe części podłogi wszelkiego rodzaju do parkietów:		
242	nie zaklejone	„	5·—
243	zaklejone	„	8·—
245	Pudełka drewniane na zapałki, także papierem owinięte i powierzchnią do pocierania opatrzone	„	6·—
249	Piasty (do kół), drągi drabinowe i dzwona do kół, nie gotowe, tylko piłą rznięte lub łupane	„	1·—
z 259—264	Meble do siedzenia z giętego drzewa bukowego	„	15·—
	Materyały włókniste do wyrobu papieru:		
289	drogą mechaniczną sporządzone (z toczonego drzewa, mąka z drzewa), wilgotne lub suche; półmiazga z łachmanów	„	1·50

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
	Materyały włókniste (ciąg d.):		
	drogą chemiczną sporządzone (celluloza, materyał słomiany, alfa itp.), wilgotny lub suchy:		
290	nie bielone	100 *kg*	1·75
291	bielone	„	2·25
292	Tektura, szara, tudzież tektura z drzewa, słomy i skóry, itp	„	4·—
	Uwaga. Tektura o mniejszej powierzchni jak 0·5 m^2 należy do Nr. 330.		
	Papiery i kartony:		
z 306	*d)* z jednej strony strychowane, nie w deseń; na obydwu stronach strychowane lub strychowawym papierem powleczone; faldowane, dziurawione; papier gumowany; papier na światło nie wrażliwy	„	15·—
	e) z desenem wyciskanym lub wybijanym (szagrynowane, morowe, gufrowane itp.)	„	10·—
325	Fotografie, w ramki oprawione	„	65·—
327	Obrazy, inne, w ramach	„	65·—
377	Płótno introligatorskie:		
	a) gładkie	„	30·—
	b) w deseń (szagrynowane, morowe, wyciskane itp.)	„	15·—
	Tkaniny z lnu, konopi, juty, ramii itp.:		
	surowe, na 5 *mm* kwadratowych zawierające:		
	poniżej 9 nitek:		
405	z juty	„	1·50
406	inne	„	6·—
407	od 9 do 12 nitek włącznie	„	10·—
408	od 13 do 20 nitek włącznie	„	35·—
409	od 21 do 35 nitek włącznie	„	50·—
410	więcej jak 35 nitek	„	55·—
			Dodatek do cła surowych tkanin:
411	*a)* gotowane, w ługu wymoczone (prane), kremowane, bielone . . .		30%
	b) impregnowane		10%
412	barwione, drukowane		25%
413	pstro tkane		25%
	Uwaga do Nrów 409/413. Tu należą także adamaszek; plusz; story bez szytej roboty; chusteczki, odznaczone, bez haftów.		
	Uwagi do Nrów 405/413.		
	1. Przy wymierzaniu opłaty celnej od tkanin, które mają naprzemian miejsca gęsto tkane obok miejsc rzadko tkanych, miarodajną jest przeciętna ilość nitek; tę otrzymuje się licząc nitki osnowy i wątku pomiędzy każdymi dwoma punktami we wzorze tkaniny regularnie się powtarzającymi, przeliczając liczby tych nitek w stosunku szerokości wzoru do 5 *mm* a w końcu		

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
	zliczając wyniki dla osnowy i wątku. Przy tkaninach z podwójnemi nitkami lub nićmi należy liczyć pojedyncze nitki. Nadwyżki z ułamków pozostają przy stwierdzaniu ogólnego wyniku przeliczenia bez uwzględnienia.		
	2. Odznaczone, ale nie obrębione i nie haftowane lniane chusteczki należą zależnie od jakości ich do Nrów 406 do 413.		
	Kapy (na łóżka i stoły itp.), odznaczone:		
417	bez roboty szytej lub pasamoniczej, także z wolnemi lub tylko wiązanemi frędzlami tkanin	100 *kg*	70·—
	Uwaga. Od kap z nawiązanemi lub wwiązanemi tylko frendzlami należy wymierzać należytość celną podług tego numeru.		
418	z robotą pasamoniczą lub szytą	„	85·—
	Uwaga. Z kapami, przy których robota szyta ogranicza się tylko na szytym rąbku lub też jedynie na samym zagięciu, służącem do ochrony brzegów, należy postępować tak, jak z kapami bez szytej roboty.		
	Uwaga do Nrów. 417/418. Lniana bielizna do pościeli, stołowa i kuchenna podlega, zależnie od jakości jej, Nrom 417 lub 418.		
455	Wełna, surowa, płókana, barwiona	—	bez opłaty
	Towary pilśniowe bez szytej roboty:		
490	Nieukształtowana pilśń włosienna	100 *kg*	55·—
491	Nieukształtowana pilśń wełniana	„	30·—
508	Plecionki (galony) ze słomy, trzciny, łyka, witwiny, wiorów itp.:		
	a) surowe	—	bez opłaty
	b) inne	100 *kg*	2·—
	Bielizna:		
	z bawełny, z lnianego płótna, ramii itd.;		
530	Koszule	„	90·—
531	Kołnierzyki do koszul, przody do koszul, półkoszulki, manszety, itp. .	„	50·—
	inna bielizna, z wyjątkiem towarów dzianych i pończoszkowych:		
532	z bawełny, lnianego płótna, ramii itp.	„	90·—
584	Opony do wozów	„	40·—
587	Kamienie brukowe, przysposobione	„	—·05
602	Kamienie młyńskie	„	—·50
680	Porcelana wszelkiego rodzaju:		
	a) miseczki do odparowania płynów, miseczki do rozcierania w nich, miary i naczynia nieruchome	„	8·—
	b) inna	„	16·—
683	Szkło surowe (szkło lane), jak szkło dachowe i cegły szklane, płyty posadzkowe i ścienne ze szkła, tak zwane szkło dyamentowe, barwy naturalnej, gładkie lub w deseń	„	5·—

Numer szwajcarskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
	Szkło dęte i towary szklane wszelkiego rodzaju:		
z 694	szlifowane, grawirowane, barwione, pozłacane itp., także w połączeniu z innymi materyałami, z wyjątkiem szlachetnych metali:		
	c) inne	100 *kg*	15·—
	Uwaga do Nr. 694. Tu należą towary szklane z pojedynczemi częściami składowemi z nieszlachetnych, także pozłacanych lub posrebrzanych metali, jak n. p. oprawy, ramy, osady itp., przez co oclenie takich towarów szklanych, jako towary z nieszlachetnych metali jest wykluczone. Wyjątek od tego stanowią szyby średniowieczne z oprawą metalową Nr. 700*a*, tudzież obrazy na szkle w t. p. oprawach Nr. 701*b*.		
do 728	Uwaga. Do tego numeru należy także drut z lanej stali do fabrykacyi lin drucianych, poniżej 2 *mm* grubości a o więcej jak 200 *kg* na milimetr kwadratowy wytrzymałości, za złożeniem dowodu użycia.		
751	Kosy, sierpy, widły	„	7·—
	Uwaga do Nr. 751. Do tego numeru należą także bronzowane, polerowane, niklowane lub w inny jaki sposób wygładzone lub ozdobione kosy i sierpy.		
779	Patelnie szlifowane lub cyną powleczone	„	12·—
	Uwaga. Tu należą także brytwanny.		
	Miedź, czysta lub mieszana:		
817	drągi, blacha, twardy lut	„	3·—
	Uwaga. Tu należą także rondle miedziane i mosiężne; misy miedziane, surowe, wybite, na patelnie i kotły; tafle miedziane; miseczki z miedzi lub mosiądzu do wag.		
	Towary z miedzi i aliaży miedzi, na innem miejscu ogólnej taryfy nie wymienione:		
833	surowe, nie odtoczone	„	15·—
	Uwaga do Nr. 833. Tu należą także przysposobione patelnie, spody do garnków do prania itp.		
do 833/834	Uwaga. Przy towarach, które dla przeszkodzenia oksydacyi, powleczone są bezbarwnym pokostem, powłoki tej nie uwzględnia się.		
do 849	Uwaga. Tu należą także niklowane, mosiądzem, miedzią powlec zone lub inną jaką powłoką z nieszlachetnych metali opatrzone tudzież lakierowane blachy cynkowe.		
851	Towary cynkowe, surowe lub gruntowane	„	15·—
	Kapsle flaszkowe z ołowiu, cyną platerowane, lub też z ołowiu mieszanego z cyną, także z wyciskanemi oznaczeniami firm itp.:		
z 857	surowe	„	15·—
z 858	polerowane, malowane, pokostowane, lakierowane itp.	„	40·—
890	Maszyny dla drukarń i innych przemysłów graficznych; maszyny introligatorskie	„	2·—
909	Sanie, inne	„	30·—
966	Materyały surowe, roślinne i zwierzęce, do użytku aptekarskiego, jak: jagody, liście, kwiaty, owoce, łupiny z owoców, gałązki, zioła, kory, nasiona, korzenie itp., na innem miejscu ogólnej taryfy nie wymienione i do oddziału *B* nie należące, całe, w stanie nieprzerobionym	„	—·50

Numer szwajcarskiej stopy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			we frankach
978	Naturalna i sztuczna woda mineralna	100 *kg*	1·50
980	Sole źródlane i kąpielowe, ekstrakty błotne, z oznaczeniem lub bez oznaczenia skutku ich użycia, dla drobnej sprzedaży przysposobione lub w gotowych wymierzonych dozach	„	5·—
1051	Kwas octowy, surowy i oczyszczony, o zapachu spalenizny; kwas mleczny; spirytus drzewny, nie czyszczony; aceton, metyletylketon, zasady pirydynowe	„	—·30
1053	Formaldehyd, aldehyd: denaturowany	„	2·—
1054	Tanina (kwas garbarski), kwas galasowy itp.	„	1·—
1055	Wyciągi materyałów garbarskich, płynne i stałe	—	bez opłaty
1058	Potaż: podwinian kwaśny (oczyszczona winnokamienna sól, *cremor tartari*), winian neutralny; kamień winny (antymonoksalat) :	100 *kg*	1·50
z 1059	Alkohol metylowy (chemicznie czysty spirytus drzewny)	„	1·—
z 1065	*b)* Benzyna	„	—·30
	Krochmal wszelkiego rodzaju:		
	surowy, za złożeniem dowodu użycia do celów przemysłowych:		
1078	Mąka kartoflana, z sago, z tapioki; krochmal kartoflany, z sago, z tapioki	„	—·50
1079	*a)* Krochmal ryżowy	„	2·50
	b) Krochmal kukurudziany i pszeniczny, itd.	„	3·50
	surowy, do innych jak przemysłowych celów:		
1080	*a)* mąka kartoflana, krochmal kartoflany, krochmal ryżowy	„	3·—
	b) inne	„	5·—
do 1145	Uwagi. 1. Tu należą towary szklane w połączeniu z nieszlachetnymi metalami, także pozłacane lub posrebrzane, o ile stosownie do swej jakości do Nr. 694 nie należą, dalej narzędzia i sprzęty metalowe, tudzież towary galanteryjne wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem należących do numeru 1144 i podpadających pod Nr. 1146 fałszywych klejnotów, także całkiem lub częściowo z pozłacanych lub posrebrzanych, nieszlachetnych metali. Następnie należą tu towary ze szkła, gliny, celuloidu, galalitu itp. zwyczajnych materyałów, nawet jeżeli są naśladowaniami materyałów wymienionych w Nr. 1144. 2. Grzebienie i guziki wszelkiego rodzaju poddaje się ocleniu jako towary kramarskie tego numeru, nawet jeżeli są z prawdziwego lub naśladowanego szyldkretu, względnie perłowej macicy wyrobione.		
do 1146	Uwaga. Tu należą także fałszywe klejnoty w połączeniu z jedwabiem, koronkami, sztucznymi kwiatami lub naśladowaniami achatu, alabastru, pianki morskiej, kryształu górskiego, bursztynu, kości słoniowej, dżetu, lawy, szyldkretu i perłowej macicy.		
1154	Istotne części składowe robót siodlarskich i przedmiotów do podróży, jak strzemiona, wędzidła, zamki do kufrów; dalej okucia do powozów z nieszlachetnych metali, jak i klamki do drzwi, zamki do drzwi, listwy, szarniry drągów do zamykania służących, bieguny do okien, więzadła kotwiczne, brydy, mechanizmy dźwigniowe itp.	„	20·—
do 1159	Uwaga. Tu należą także kałamarze, wycieracze do piór i inne przyrządy do pisania z nieszlachetnych, także pozłacanych lub posrebrzanych metali.		

Załącznik B.

(Cła przy dowozie na austryacko-węgierski obszar celny.)

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
z 37 *a—c)*	Jabłka, gruszki i pigwy, nieopakowane	—	bez opłaty
	Jabłka, gruszki pigwy, tylko w workach:		
	α) co najmniej 50 *kg* wagi brutto:		
	od dnia 1. września do dnia 30. listopada	—	bez opłaty
	od dnia 1. grudnia do dnia 31. sierpnia	100 *kg*	2·—
	β) mniej jak 50 *kg* wagi brutto	„	2·—
	Śliwki domowe:		
	od dnia 1. września do dnia 30. listopada	—	bez opłaty
	od dnia 1. grudnia do dnia 31. sierpnia	100 *kg*	2·40
	Uwaga. Jabłka, gruszki i pigwy, świeże, uważa się jako nieopakowane, względnie jako luźne w workach, jeżeli bez opakowania lub w workach o co najmniej 50 *kg* wagi brutto nadchodzą wozami, które opatrzone są nie więcej, jak 8 przedziałami. Przedziały wozowe mogą być słomą obłożone lub nakryte, względnie papierem lub słomą wyścielone i mogą być także za pomocą warstw ze słomy utworzone.		
65	Krowy	sztuka	30·—
66	Jałownik	„	18·—
	Uwaga. Pod jałownikiem rozumie się bydło rogate, które straciło już dwa zęby mleczne na samym przodzie a stałych zewnętrznych zębów środkowych (mianowicie trzeciej pary ośmiu zębów przednich [siekaczów]) jeszcze nie posiada. Bydło rogate, które widocznie jest cielne lub już się ocieliło, uważa się bez względu na wiek jako krowy.		
67	Cielęta	„	5·—
	Uwaga. Pod cielętami rozumie się wszelkie młode bydło rogate, któremu dwa na samym przodzie, w środku na dolnej szczęce znajdujące się zęby mleczne (słupki mleczne) jeszcze nie wypadły, które zatem jeszcze wszystkie osiem zębów mlecznych posiada. Cielęta różnią się od jałownika tem, że u ostatniego już przynajmniej przednie dwa zęby mleczne wypadły.		
z 68	Kozy	„	2·50
78	Mleko i śmietana, świeże	—	bez opłaty
84	Włosy wszelkiego rodzaju, surowe lub przysposobione (i to czesane, warzone, barwione lub bejcowane, także w loki ułożone); szczeć	—	bez opłaty
z 114	Towary z ciasta cukrowane	100 *kg*	85·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy clowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
119	Ser:		
z *a)*	ser sbrinz (spalen, dający się trzeć) w kręgach kształtu koła młyńskiego, gdy waga sztuki wynosi 18 do 25 *kg*, średnica 45 do 55 *cm*, a grubość do 11 *cm*	100 *kg*	12·—
z *b)*	inny:		
	ser twardy w kręgach, kształtu koła młyńskiego, wagi od sztuki:		
	α) do 50 *kg* wyłącznie	„	14·—
	β) 50 *kg* i więcej	„	12·—
z 127	Czekolada i czekolada na mleku, w stanie stałym lub płynnym; wyroby z czekolady i czekolady na mleku wszelkiego rodzaju . .	„	125·—
z 127	Czekolada na mleku płynna, także w szczelnie zamkniętych naczyniach, zawierająca nie więcej jak 10 procent kakao	„	25·—
z 131	Mleko i śmietana, sterylizowane, w szczelnie zamkniętych naczyniach	—	bez opłaty
	Uwaga. Naczynia, w których sterylizowane mleko i śmietana wchodzą, są także wolne od cła, pod warunkiem, że w przeciągu sześciu miesięcy napowrót wywiezione zostaną.		
z 131	Mleko zgęszczone (kondensowane) lub wysuszone, bez domieszki cukru, w szczelnie zamkniętych naczyniach	100 *kg*	10·—
z 132	Mleko w bryłach, wagi co najmniej 10 *kg*, także z domieszką cukru .	„	35·—
	Uwaga. Masła kakaowego lub innych substancyi, któremi dla ochrony powleczone są bryły, przy wymierzaniu należytości celnej nie uwzględnia się.		
z 131/132	Mączka dziecięca z domieszką lub bez domieszki cukru	„	48·—
z 131/132	Przyprawy do zup i potraw, płynne, w naczyniach wagi więcej jak 50 *kg* (maggi i podobne fabryczne wyroby)	„	36·—
z 131/132	Fabryczne wyroby zup wszelkiego rodzaju, także mięsne zupy w stanie stałym, rodzaju wyrobów maggi	„	30·—
	Uwaga do N-rów. 114, 127 i 131/132. Od towarów powyżej pod N-ami 114, 127 i 131/132 wymienionych, z użyciem cukru sporządzonych, nie będzie się pobierać z tytułu zawartości tegoż cukru dodatku do ustalonych po myśli traktatu stóp celnych, jak długo traktat obowiązuje.		
z 162	Wyciąg z dębianek i sumaku, czysty, z innymi materyałami niezmieszany, płynny	„	3·60
z 163	Wyciągi barwikowe, naturalne, osobno nie wymienione, płynne, także do użytku w drukarniach i farbiarniach tkackich przysposobione	„	4·25
	Uwaga. Nieznaczne domieszki środka do bajcowania pozostają przy taryfowaniu bez uwzględnienia.		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
169	Smoła asfaltowa	100 *kg*	2·50
z 183	Przędza bawełniana, pojedyncza, surowa:		
b)	powyżej Nr. 12 do Nr. 29 num. ang.	„	19·—
c)	„ Nr. 29 „ Nr. 50 „ „	„	33·—
d)	„ Nr. 50 „ Nr. 70 „ „	„	38·—
e)	„ Nr. 70 „ Nr. 80 „ „	„	43·—
	„ Nr. 80 „ Mr. 90 „ „	„	33·—
	„ Nr. 90 „ Nr. 110 „ „	„	28·—
	„ Nr. 110 num. ang.	—	bez opłaty
	Uwagi. 1. Bawełniana przędza tkacka na półjedwabne tkaniny, pojedyncza, surowa w formacie pinkops, na krótkich lub na otwartych hilzach, nie dłuższych jak 13 *cm* a nie grubszych jak 22 *mm*, na mocy pozwolenia na piśmię, pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze:		
	z *c.* powyżej Nr. 29 do Nr. 50 num. ang.	100 *kg*	23·—
	„ *d.* „ Nr. 50 „ Nr. 70 „ „	„	28·—
	2. Pojedyncza, surowa przędza bawełniana do wyrobu tiulów, firanek i koronek, na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze:		
	z *c.* powyżej Nr. 29 do Nr. 50 num. ang.	„	23·—
	„ *d.* „ Nr. 50 „ Nr. 60 „ „	„	28·—
	„ *d.* i *e.* „ Nr. 60 „ Nr. 80 „ „	„	33·—
	„ Nr. 80 „ Nr. 90 „ „	„	28·—
	Wspomnianą w uwagach 1 i 2 pojedynczą przędzę bawełnianą sprowadzać można także w stanie bielonym i w takim razie uiszcza się do powyższych stóp celnych jeszcze dodatek podług Nr. 187 *a)* w kwocie 8 K za 100 *kg*.		
z 184	Przędza bawełniana, podwójna, surowa:		
	e) powyżej Nr. 70 do Nr. 110 num. ang.	„	28·—
	„ Nr. 110 num. ang.	—	bez opłaty
	Uwaga. Podwójna, surowa przędza bawełniana do półjedwabnych tkanin, następnie do wyrobu tiulów, firanek i koronek, na mocy pozwolenia pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze:		
	z *c)* powyżej Nr. 29 do Nr. 50 num. ang.	100 *kg*	28·—
	„ *d)* „ Nr. 50 „ Nr. 60 „ „	„	35·—
do 185 *d*	Uwaga. Przędza bawełniana, z trzech lub więcej nitek skręcona, powyżej Nr. 60 num. ang., do haftowania (nitki do haftów), na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze	„	35·—
do 183/186	Uwaga. Z parzoną przędzą bawełnianą postępuje się jak z surową.		
do 188	Uwaga. Jako do drobnej sprzedaży przysposobioną poddaje się ocleniu:		
	a) przędzę w rozmaitych małych zwitkach, to jest na tekturkach, krążkach, kółkach, cewkach tekturowych, zwitkach w formie gwiazdy i t. p., przędzę sortowaną lub zapakowaną w kartonach albo też papierze zbytkowym (łącznie z wagą tych opakowań), przędzę w zwitkach (drobnych motkach) i w kłębkach;		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	b) przędzę w motach, których pasma pooddzielane są nitkami w sposób, więcej jak to dla samych celów tkackich jest potrzebne (nitki na krzyż wolno przebiegają, części motów mocno nie ściskają i oddzielają je za pomocą węzłów) mianowicie tak, że przez rozerwanie na miejscach nadpoczęcia, mot rozpada się na małe, oddzielnie dające się użyć pasma; przy przędzy żelaznej w motach oddzielenie w sposób, dla samych celów tkackich zbyteczny, nie daje tem samem jeszcze powodu do oclenia podług Nr. 188. Urzędy cłowe jednak, wyposażone w przywileje głównego urzędu cłowego, mają prawo poddawać oceniu według dalszej jakości adjustowaną przędzę, która dowodnie tylko do celów fabrycznych (jak do wyrobów pasamoniczych, obwijania kablów i t. p.) będzie użyta, tylko w tym razie, jeżeli strona na deklaracyi towarów pisemnie oświadczy, że zgadza się, by urząd skarbowy od czasu do czasu w samym jej zakładzie fabrycznym rzeczywiste przerabianie fabryczne przędzy kontrolował.		
do 191 *a)*	Uwaga. Przednia tkanina bawełniana, surowa, bez deseniu, także wypłukana, pod hafty, na mocy pozwolenia, pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze .	100 *kg*	85·—
do 192	Uwaga. Bardzo przednia tkanina bawełniana, surowa, bez deseniu, także płukana, pod hafty, na mocy pozwolenia pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze .	„	170·—
z 192	Tkaniny o sztychu płaskim, wszelkiego rodzaju	„	260·—
	Uwaga. Tu należą wszelkie tkaniny o sztychu płaskim (także barwione, drukowane lub pstro tkane, bez względu na rodzaj i przedniość użytej do ich sporządzenia przędzy), są to tkaniny przetykane (haft tkacki) z podobnymi do haftów wzorami, przy których nitki wątku figur w obrębie granic tych wrobionych figur na jednej stronie przynajmniej zupełnie a na drugiej po części wolno leżą. Od haftów różnią się tem, że przy nich nitka figurę tworząca przy powtarzaniu się deseniu dokładnie zawsze obejmuje te same nitki tła tkaninowego i jest w rodzaju tkaniny związana, czego przy haftach niema. Przy tych tkaninach o sztychu płaskim, których tło sporządzone jest z przędzy Nr. 100 num. ang. i poniżej, można należytość celną wymierzać podług jakości tła tkaniny wtedy, gdy nitki deseniu z kuponu, potrzebne do stwierdzenia wagi tego tła tkaniny, wpierw usunięte zostaną.		
z 194	Bawełniane wstążki dla reklamy ze zlepionych nitek bawełnianych, także barwione lub drukowane	„	180·—
	Uwaga. Pod wstążkami dla reklamy rozumie się taśmy nie więcej jak 5 *mm* szerokie, służące do wiązania pakietów i t. p. sporządzone ze zlepionych, także różnie barwionych nitek bawełnianych; wydrukowana może być na nich także firma, adres i t. p.		
	Uwaga do Nr. 194. W sztuce merceryzowane tkaniny lub też tkaniny całe lub po części z merceryzowanej przędzy, tudzież tego rodzaju aksamit, oraz towary wstążkowe podlegają dodatkowi do cła dotyczącej tkaniny po	„	18·—
do 195 *a)* 1	Uwaga. Gładkie tiule, surowe, także płukane, pod haft, na mocy pozwolenia pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze	„	85·—
z 197	Bawełniane hafty ażurowe (towar wypalany)	„	660·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
198	Hafty:		
a) 1 i 2	szlaki ozdobne *(bandes, entre-deux)*	100 *kg*	480·—
b)	tiule i koronki, haftowane	„	660·—
	Uwaga. Zasłony i pokrowce na meble z gładkiego tiulu z haftem łańcuszkowym, także z innymi sztychami ozdobnymi, według zasady haftu łańcuszkowego wykonanymi, także z haftem pająkowym, podłużnym, sznurkowym lub pustym, oraz z przystosowanym cambric, muślinem i t. p. tkaninami, jak i z naszytymi przedmiotami, jak kółkami, rozetami, bączkami i t. p.	„	350·—
c)	osobno nie wymienione	„	480·—
	Uwaga. Towary haftów łańcuszkowych, także ze sztychami pająkowymi, podłużnymi i sznurkowymi	„	350·—
z 200	Towary dziane i pończoszkowe, osobno nie wymienione:		
d)	z robotą szytą	„	300·—
z 211	Hafty ażurowe (towar wypalany)	„	660·—
212	Hafty:		
a) 1 i 2	szlaki ozdobne *(bandes, entre-deux)*	„	480·—
b)	tiule i koronki, haftowane	„	660·—
	Uwaga. Zasłony i pokrowce na meble, z gładkiego tiulu, z haftem łańcuszkowym, także z innymi sztychami ozdobnymi, wykonanymi wedle zasady haftu łańcuszkowego, także z haftem pająkowym, podłużnym, sznurkowym lub pustym, oraz z przystosowanym cambric, muślinem i t. p. tkaninami, jak i z naszytymi przedmiotami, jak kółkami, rozetami, bączkami i t. p.	„	350·—
c)	osobno nie wymienione	„	480·—
	Uwaga. Towary haftu łańcuszkowego, także z haftem pająkowym, podłużnym i sznurkowym	„	350·—
z 216 *a)* 1	Płachty do tłoczenia i opakowania sera z surowej, nieługowanej przędzy konopnej	„	15·—
	Uwaga. Cło traktatowe znajdzie zastosowanie do tych płacht także i wtedy, jeżeli odznaczone są w formie kwadratu i na krawędziach lub szlakach mają więcej jak 40 nitek na 2 *cm* kwadratowe. Wązkie, nie szersze jak 5 *mm* paski z kolorowej przędzy, w krawędzie wrobione, nie wywierają także wpływu na oclenie.		
z 225	Kamgarn, osobno nie wymieniony:		
a)	surowy, pojedynczy:		
	1. do Nr. 45 metrycznego	„	12·—
	2. ponad Nr. 45 metryczny	„	21·—
b)	surowy, podwójny lub z więcej nitek:		
	1. do Nr. 45 metrycznego	„	17·—
	2. ponad Nr. 45 metryczny	„	29·—
do 229 *c)*	Uwaga. Tło wypalane (tkanina wełniana do wyrobu haftów ażurowych), na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze . . .	„	100·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
z 233	Towary dziane i pończoszkowe, osobno nie wymienione:		
d)	z szytą robotą	100 *kg*	250·—
235	Hafty wszelkiego rodzaju na wełnie, jedwabiem haftowane	„	600·—
236	Hafty wszelkiego rodzaju na wełnie, innymi materyałami haftowane .	„	500·—
z 239 *a)*	Włosień koński pleciony, także z innymi grubymi włosami zwierzęcymi lub włóknami roślinnemi zmięszany	„	15·—
z 242	Jedwab (zmotany lub skręcony) także na nić skręcony:		
b)	ubielony (odgumowany)	„	80·—
c)	barwiony:		
	1. czarny	„	80·—
	2. innej barwy	„	90·—
243	Pela (odpadki jedwabiu, przędzione), także w nici skręcona:		
a)	surowa, także bielona; przędza fioletowa	—	bez opłaty
b)	barwiona:		
	1. czarna	100 *kg*	80·—
	2. innej barwy	„	90·—
246	Nici z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu, także w połączeniu z innem przędziwem, bielone lub barwione, do drobnej sprzedaży przysposobione	„	110·—
247	Towary całe z jedwabiu, haftowane	„	1100·—
z 248	Jedwabne hafty ażurowe (towar wypalany)	„	1100·—
249	Jedwabna materya na pytle	„	400·—
250	Tkaniny całe z jedwabiu, osobno nie wymienione:		
a) 1 i 2	gładkie (bez fasonu)	„	480·—
	Uwaga. Tło wypalane (gładka tkanina jedwabna pod hafty ażurowe), na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą, które drogą osobnego rozporządzenia się przepisze	„	200·—
b) 1 i 2	z fasonem	„	950·—
	Uwaga. Za materye całojedwabne gładkie i wrabiane uznawane będą po myśli Nr. 250 *a)* takie materye, które niezależnie od tego, czy są jednokolorowe, podłużnie lub poprzecznie prążkowane, względnie kratkowane, będą miały w wiązaniu po wierzchnię jednostajnie regularną, zrobioną przez kładzenie na krzyż nici wątku i osnowy, powtarzające się ciągle w oddziałach, zawierających pewną ograniczoną ilość nici i które to materye mogą być robione zapomocą jednoczesnego użycia kilku nicienic, mianowicie:		
	tkaniny kitajkowe (kitajki, louisines, sarsenets, marcelines, lustrines, failles, gros-grains, ottomans, gros de Londres, gros de Suez, gros de Tours i t. p.);		
	materye kiprowane (levantines, surahs, serges, tricotines, cotes satinées, peau de soie i t. p.);		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jednostka	Stopa celna
			w koronach
	atłasy i satyny (satin de Lyon, satin turc, satin de Chine, messaline, satin grec, satin merveilleux, satin duchesse, satin soleil, satin marquise, satin Rhadames, satin double face i t. p.); materye wrabiane (armures royales, armures régences, armures précienses, armures piquées, reps osnowowy, reps wątkowy, gros d'Italie i t. p.).		
	Materye i chusteczki, o dwu lub więcej oddzielnych kombinacyach w formie szlaków brzeżnych (lamówek) należą do gładkich tkanin. Za takie uważać należy przedewszystkiem także materye na parasole i parasolki, składające się w całej ich szerokości z jednostajnej kombinacyi (np. kitajka), a odmienną kombinacyę (po największej części atlas lub camelé) mające tylko w formie i rozmiarze szlaków brzeżnych (lamówek). Oddzielne kombinacye materyi na parasole i parasolki względnie chusteczki uważać można za szlaki brzeżne (lamówki) tylko wtedy, jeżeli każdy taki szlak brzeżny jest węższy od ósmej części strony materyi, względnie chusteczki, na której prostopadle stoi. Za szerokość lamówki uważa się cały odstęp od brzegu tła aż do samego kraju materyi, względnie chusteczki tylko wtedy, jeżeli skrajny szlak wzdłuż brzegu chusteczki lub też materyi składa się z kombinacyi, która również odmienną jest od właściwego tła.		
	Kombinacyi i rodzaju ułożenia końców (krajek, lisières), o ile przez nie nie osiąga się okazów przeznaczonych do dalszego użycia tkanin (n. p. lamówek i t. p.) przy ocleniu nie bierze się w rachubę.		
	Materye gładkie, w tkaninie drukowane, uważa się za gładkie.		
	Okazy ażurowe i pętelkowe z fałszywej gazy nie czynią samej przez się gładkiej materyi wzorzystą.		
	Za wzorzyste uważane będą, oprócz wyrabianych za pomocą maszyny Jacquarda, wszelkie te materye, które utworzone zostały przez połączenie dwu lub więcej oddzielnych kombinacyi, bez względu na to, czy są to okazy nici osnowy (pékins), czy też wątku (lancés).		
	Morowane i karbowane, oraz w osnowie drukowane materye (chinés) uważane będą za materye wzorzyste.		
z 253	Wstążki całojedwabne:		
c)	inne:		
	1. nie wzorzyste	100 *kg*	950·—
	2. wzorzyste:		
	α) wstążki z drukiem na osnowie materyi (tak zwane wstążki chiné)	„	575·—
	β) wstążki moiré	„	1050·—
	γ) wszelkie inne	„	950·—
z 255	Towary półjedwabne, haftowane wszelkiego rodzaju	„	1000·—
	Uwagi do Nrów 198, 212, 235, 236, 247 i 255.		
	1. Dla wymiaru należytości celnej od haftów miarodajnym jest materyał pod haft (tło), materyał zaś, którym się haftuje, o ile taryfa pod tym względem osobnych postanowień nie zawiera, pozostaje bez uwzględnienia. Stosuje się to także do nitek metalowych (drutu lub lam), użytych za materyał do haftowania.		
	Haftowane aksamity i tkaniny rodzaju aksamitów, oraz haftowane wstążki, ostatnie, o ile w taryfie nie są osobno wymienione, uważać należy przy ocleniu za hafty.		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	Haftowane towary dziane i pończoszkowe, towary pasamonicze i guzikarskie — z wyjątkiem należących do Nr. 247 (całojedwabne towary haftowane) i 255 (półjedwabne towary haftowane — poddawać należy ocleniu nie jako hafty, lecz podług ich dalszej zresztą jakości. Jedwabiem haftowane lub też przez obszycie jedwabiem ozdobione dziane i pończoszkowe towary bawełniane, lniane i wełniane stawia się na równi z półjedwabnymi towarami dzianymi i pończoszkowymi Nr. 258; pod względem wymiaru należytości celnej postępuje się także z bawełnianymi, lnianymi lub wełnianymi towarami pasamoniczymi i guzikarskimi, jedwabiem haftowanymi lub też jedwabiem ozdobnie obszytymi, jak z półjedwabnymi towarami pasamoniczymi i guzikarskimi Nr. 260. 2. Hafty przystosowane, przy których materya właściwa w ten sposób przez nahaftowanie wzorów z gazą (mulem) lub tiulem jest połączona, że wzory przez wycięcie na górze lub na dole znajdującej się na materyi stają się widzialne, nie należą do przedmiotów szytych Nr. 274, lecz uważa się je za hafty. 3. Towary tkackie, na których wyhaftowane są tylko litery, chociażby splecione, lub same w sobie ozdobne (monogramy, litery ozdobne i t. d.), względnie imiona, numery lub t. p., nie będą uważane za hafty, tylko podług ich dalszej jakości pod względem oclenia oceniane. 4. Od wszystkich, jako konfekcya oclenia poddawanych haftów, pobierać się będzie dodatek do traktatowej stopy celnej w wysokości 40 procent.		
z 258	Towary dziane i pończoszkowe:		
d)	osobno nie wymienione	100 *kg*	600·—
	Uwaga do Nrów. 200, 233, 252, 258. Do dzianych i pończoszkowych towarów (także trykotowych) należą tak dziane, jak i drutem robione, haczkowane, siatkowe (filet lub robota wiązana), na przykład tego rodzaju materye w sztuce, wstążki, kapiszony, kamasze, rękawiczki, czepki, spodnie, jupy, kołnierzyki, kaftaniki, peleryny, ogrzewacze do pulsu, kolan i do talii, trzewiczki dla małych dzieci, fartuszki, skarpetki, pończochy, woreczki, sakiewki, garnitury trykotowe, chusteczki, kamizelki i t. p. tak towary fasonowe, to jest jednostajnie robione, jak i z dzianych materyi przykrojone i szyte. Przy towarach dzianych i pończoszkowych nie bierze się w rachubę rąbków lub szwów, względnie lamówek z wąskiej taśmy, które mają zapobiegać pruciu, następnie zwyczajnych do użytku potrzebnych dodatków, jak: obszytych dziurek do guzików, guzików, pętelek, haftek, sprzączek, pasków wązkich ze skóry, pojedynczych sznurków do ściągania taśm do wiązania, kutasów, kółek i t. p. i to bez względu na materyał, z którego dodatki te są zrobione. Tego rodzaju roboty i dodatki ani nie powodują oclenia podług Nr. 274, ani też nie dają powodu, by jednostajnie robione towary dziane były poddawane ocleniu jako szyte towary dziane i pończoszkowe. Z materyi dzianych przykrojone i szyte przedmioty, z wyjątkiem garnirowanych artykułów fantazyjnych podlegają w obrocie traktatowym ogólnym stopom celnym Nrów 200, 233, 252 lub 258. Dzianych lub pończoszkowej roboty towarów strojowych, tak jednostajnie robionych, jak i przykrojonych i szytych (garnirowanych artykułów fantazyjnych, jak naprzykład opatrzonych kokardami, ozdobami wstążkowemi, koronkami, haftami i t. p.),		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	nie należy podług powyższych Numerów odprawiać, lecz jako towary strojowe podług wyższem cłem obciążonego stroju (Nr. 274), i to biorąc za podstawę do obliczenia dodatku traktatową stopę celną, jeżeli taka dla stroju istnieje. Jeżeli zaś strój nie podlega cłu wyższemu od cła dotyczącego towaru dzianego, natenczas pozostaje tem samem bez uwzględnienia. Prostolinijne ćwikle (tak zwane szwy tamburkowe) z jedwabiu lub półjedwabiu przy rękawiczkach z bawełnianych, lnianych lub wełnianych materyałów dzianych, które, po myśli taryfy ogólnej powodowałyby oclenie rękawiczek jako towarów półjedwabnych (Nr. 258), przy odprawianiu celnem w obrocie traktatowym nie wchodzą w rachubę. Do towarów dzianych i pończoszkowych należą także jednostajnie robione czapki.		
z 274	Odzienie spodnie (bielizna) z krepy zdrowia:		
	a) bawełniane	100 *kg*	180·—
	b) wełniane	„	260·—
	c) całojedwabne	„	750·—
	d) półjedwabne	„	585·—
	Uwaga. Odzienie spodnie (bielizna) z krepy zdrowia stawia się odnośnie do dodatków tegoż na równi z towarami dzianymi i pończoszkowymi.		
do 274	Uwaga. Przy towarze metrycznym nie uwzględnia się szwów, za pomocą których pojedyncze raporty haftów, koronek lub haftów ażurowych, względnie części (motywy) ich w kierunku podłużnym lub poprzecznym się układa i tworzy towar metryczny. Natomiast artykuły konfekcyjne, na przykład kołnierzyki, manszety i t. p. z kombinacyi haftów, względnie haftów ażurowych zszyte artykuły, uważane będą za towary strojowe.		
	Ogólne uwagi do klas XXII do XXVI taryfy ogólnej. 1. Od przędzy w osnowie czesanej lub klejonej pobiera się dodatek 5 procent do stopy celnej użytej przędzy. 2. Towary tkackie wszelkiego rodzaju w połączeniu z nitkami metalowemi (drutem okrągłym lub spłaszczonym), podlegają dodatkowi do cła dotyczącego towaru tkackiego, który przy towarach jedwabnych Nrów 247, 248, 250, 251 i 253, 15 procent, przy wszystkich zaś innych towarach tkackich 30 procent wynosi. 3. Jedwabne i półjedwabne tkaniny, opatrzone pojedynczymi tylko rąbkami, względnie pojedynczymi szwami, odprawiać się będzie, o ile nie są przedmiotami handlu towarami strojowymi, nie podług stóp celnych dla szytych przedmiotów, lecz tylko z dodatkiem 5 procent do cła od dotyczącej tkaniny. 4. Chusteczki, bielizna stołowa, pościel i ręczniki z przędzy bawełnianej lub przędziwa klasy XXIII. z rąbkami, które bez zaginania brzegu tkaniny, przez samo tylko obszycie tegoż, lub też przez jedno- lub kilkurazowe zagięcie brzegu tkaniny w większej lub mniejszej szerokości i przyszycie zagiętej części materyi powstały, a przytem ani nie są opatrzone robotą przerywaną (szwami ażurowymi) jakiegobądź rodzaju, ani też szwami ozdobnymi lub też w inny jaki sposób nie są ozdobione — nie podlegają z tego powodu ani stopom celnym od szytych przedmiotów, ani też dodatkowi do cła. Od wyżej wspomnianych towarów na miejsce stóp celnych dla szytych przedmiotów pobierać się będzie w liczbie 5, ustępie 2,		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	ogólnych uwag do klas XXII do XXVI taryfy ogólnej przewidziany dodatek 10 procent do cła, jeżeli opatrzone są albo tylko pojedynczemi lamówkami ażurowemi (rąbkami półlaseczkowymi lub całolaseczkowymi), względnie tylko jednoszeregową przerwą, która w głębi tkaniny idzie równolegle do brzegów materyi i zupełnie w ten sam sposób co pojedyncze lamówki ażurowe, jednak bez związku z rąbkiem, za pomocą osobnych nici wyszyta została.		
281 *b)*	Plecionki, przednie, także w połączeniu ze zwykłymi materyałami:		
	taśmy ze słomy (plecionki ze słomy wszelkiego rodzaju w formie taśm), bez połączenia z innymi materyałami	100 *kg*	4·60
	plecionki łubowe na sita, kapelusze, okrycia na stół i t. p. nie barwione	„	1·20
	inne przedmioty	„	36·—
z 281 *c)*	Plecionki na kapelusze tego numeru, także w połączeniu z jedwabnemi, bawełnianemi i innemi zlepionemi nitkami przędziwa (plecionki tkackie)	„	60·—
	Uwaga. Tu należą także plecionki na kapelusze z jedwabnych, bawełnianych i innych zlepionych nitek przędziwa lub z włosienia końskiego; wszystkie te, także w kombinacyach między sobą lub w połączeniu z nitkami metalowemi; następnie jedwabne, bawełniane i inne zlepione nitki przędziwa do plecionek na kapelusze.		
z 298	Druki, ogłoszenia i plakaty:		
	a) dwu- lub więcejkolorowe, albo też złotem lub srebrem drukowane, względnie na drodze fotomechanicznej sporządzone:		
	1. wielokolorowe, złotem lub srebrem drukowane, za pomocą fototypii lub też fotograficznej maszyny do szybkiego kopiowania sporządzone kopie, względnie drukiem miedziorytniczej prasy drukarskiej	„	55·—
	2. inne dwukolorowe	„	15·—
z 316	Elastyki do obuwia, jeżeli przerobione w nich przędziwo składa się:		
	a) z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu	„	180·—
	b) z innych materyałów tkackich	„	165·—
z 324	Tapety tekko i salubra z tkanin bawełnianych lub lnianych, kolorową, także bronzowaną olej zawierającą masą impregnowane lub powleczone, drukowanymi wzorami tapetowymi, względnie wytłaczanym deseniem opatrzone	„	60·—
	Uwaga. Tapety tekko i salubra, z bawełnianych lub lnianych tkanin, jednokolorowe, bez deseniu, kolorową, także bronzowaną, olej zawierającą masą impregnowane lub powleczone, odprawiane będą podług jakości tkaniny.		
330	Skóra cielęca wyprawiona, z wyjątkiem skóry lakierowanej:		
	a) barwy naturalnej	„	40·—
	b) innej barwy	„	50·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
z 344	Artykuły techniczne:		
b)	rzemienie ruchodawcze, płaskie, także pasy:		
	1. ze skóry wydębionej	100 *kg*	58·—
	2. ze skóry tłuszczem lub środkami mineralnymi wyprawionej oraz ze skór surowych	„	68·—
z 359	*a)* Towary, osobno nie wymienione, z drzewa, z przednią ażurową lub rzeźbiarską robotą; pozłacane, posrebrzane lub bronzowane towary drewniane (z wyjątkiem listw drewnianych i ram); przednio pomalowane towary drewniane	„	40·—
	Uwaga. Tu należą pomiędzy innemi także talerze na chleb, rączki do piór (z wyjątkiem artykułów jedynie pamiątkowych), puzdra na fizykalne i inne narzędzia, wieszadła na suknie i podstawniki na parasole i laski, konzole, szafki na likiery, noże i widelce do sałaty. Połączenie z wstawionem szkłem zwierciadlanem lub z szarnirami, względnie z zameczkami z niepozłacanych i niepośrebrzanych nieszlachetnych metali lub też aliaży nieszlachetnych metali pozostaje na oclenie bez wpływu.		
	b) Towary, osobno nie wymienione, z drzewa w połączeniu z przedmi materyałami, z wyjątkiem skóry i powłok z towarów tkackich	„	50·—
	c) Czcionki drewniane do plakatowego druku i t. p.	„	10·—
z 393 *c)*	Łupek w płytach rozmiaru 1·40 *m* grubości i powyżej, względnie 50 *cm* szerokości i powyżej	„	4·—
z 394 *b)* 1	Mikanit w płytach, do jakiegoś pewnego użytku nie przysposobiony .	„	7·—
z 409 *a)*	Kółka i t. p. przedmioty izolacyjne z mikanitu; płyty mikanitowe, do jakiegoś pewnego użytku przysposobione; mikanitowy papier i takież płótno	„	15·—
z 457	Pilniki, o długości rzezającej:		
	a) ponad 250 *mm*	„	30·—
	b) od 150 do 250 *mm*	„	45·—
	c) poniżej 150 *mm*	„	45·—
do 461 *d)*	Uwaga. Tu należą także gwoździe do mebli z gładkiemi lub okrąglemi główkami, także polerowane.		
z 467	Gręple wszelkiego rodzaju; grzebienie tkackie, zęby grzebieni tkackich, także w wiązkach lub pierścieniach; trzony tkackie; maillons; wszystkie te także niklowane	„	65·—
z 470	Sprężyny stalowe (Rachelfedern)	„	10·—
z 479 *b)*	Gnypy szewskie, także z ordynarnymi fałdami	„	40·—
z 485	Gwoździe do mebli z ukształtowanemi, także niklowanemi główkami z nieszlachetnych metali	„	95·—
	Uwaga. Tu należą także gwoździe do mebli z pozłacanemi i posrebrzanemi główkami.		
z 515	Towary, osobno nie wymienione, z cynku i aliaży cynku, także w połączeniu ze zwyczajnymi materyałami:		
a)	zwyczajnie obrobione:		
	1. łane ozdoby architektoniczne	„	45·—
	2. inne	„	55·—

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
z 517	Sprężyny (Rachelfedern) z nieszlachetnych metali i aliaży metali . .	100 *kg*	10·—
z 528 *c)* i *d)*	Turbiny wodne wagi od sztuki od 50 do 1000 cetnarów metrycznych	„	19·—
532	Maszyny do przysposabiania i przerabiania bawełny wraz z maszynami należącemi do przędzenia i skręcania w nici tejże, o ile nie należą do następnego numeru	„	5·—
z 534	Warsztaty tkackie i do robót dzianych, następnie maszyny pomocnicze dla robót tkackich i dzianych:		
	a) warsztaty tkackie i maszyny pomocnicze do tkania jedwabiu z wyjątkiem maszyn szlichtowych i osnowowych	„	10·—
	b) warsztaty rzemienne, gurtowe i wężownice	„	5·—
	c) warsztaty tkackie, o ile do *b)* nie należą; maszyny pomocnicze do robót dzianych; maszyny szlichtowe i osnowowe	„	10·—
z 538	Właściwa maszyna do wyrobu papieru z przyrządem do suszenia; maszyny do ciasta	„	12·—
	Chłodnice, wagi od sztuki ponad 100 *q*	„	16·—
	Warsztaty walcowe	„	18·—
	Uwagi do klasy XL taryfy ogólnej.		
	1. Przy taryfowaniu maszyn, przyrządów lub części ich składowych, połączenia z innymi materyałami pozostają bez uwzględnienia.		
	2. Jako części maszyn lub przyrządów odprawiać należy także osobno nie wymienione przedmioty, które do żadnego innego użytku się nie nadają, jak do składania maszyn, względnie przyrządów.		
539	Dynamomaszyny i elektromotory (z wyjątkiem motorów automobilowych), także w nierozdzielnem połączeniu z mechanicznemi urządzeniami lub przyrządami; transformatory (obrotowe lub stałe przekształcacze), także z przyrządem na oliwę; wagi od sztuki:		
ex *b)*	więcej jak 2 *q* do 5 *q*	„	32·—
c)	więcej jak 5 *q* do 30 *q*	„	27·—
d)	więcej jak 30 *q* do 80 *q*	„	25·—
e)	ponad 80 *q*	„	20·—
543	Przyrządy elektryczne i elektro-techniczne urządzenia (regulatory, opory, przyrządy do łączenia i zamykania prądu itp.), osobno nie wymienione, wagi od sztuki:		
	a) 10 *kg* lub poniżej	„	120·—
	b) więcej jak 10 *kg* do 25 *kg*	„	80·—
	c) więcej jak 25 *kg* do 2 *q*	„	45·—
	d) więcej jak 2 *q*	„	30·—
	Uwaga do klas XL i XLI taryfy ogólnej. Przy maszynach i przyrządach tych klas taryfy, które po szczególnie zniżonej stopie celnej odprawiać się ma, jeżeli wchodzą z przeznaczeniem do pewnego rodzaju użycia, należy, gdy je handlarze sprowadzają, zabezpieczyć różnicę pomiędzy stopą ogólną a traktatową stopą zniżoną. Złożone zabezpieczenie zwraca się, jeżeli		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
	w przeciągu roku przedłożony zostanie dowód, że maszyna, względnie przyrząd do celu, do którego były przeznaczone, rzeczywiście użyte zostały.		
	Maszyny i przyrządy, dla których nie przewidziano takiego celu użycia, odprawiać się będzie po traktatowej stopie celnej także i wtedy, jeżeli wchodzą dla handlu.		
z 562 *a*	Płyty, blachy i drut ze złota	1 *kg*	2·40
z 567	Łańcuchy złote wszelkiego rodzaju	„	24·—
574	Instrumenty, matematyczne i fizykalne, także mierniki szybkości . .	„	1·50
z 576	Maszynowe przyrządy głosowe i podobne im, jak fonografy, gramofony itp.	100 *kg*	24·—
z 582	Mechaniczne werki grające, z puzdrem lub bez tegoż, bez różnicy wagi; części takichże	„	24·—
585	Zegarki kieszonkowe:		
a)	1. ze złotemi kopertami	sztuka	2·—
	2. z kopertami w mniejszej części złotemi	„	1·60
	3. ze srebrnemi kopertami, pozłacane, lub też z pozłacanymi, względnie platerowanymi brzegami, kabłąkami lub główkami	„	1·20
	4. z innemi kopertami, złocone lub też z pozłacanymi, względnie platerowanymi brzegami, kabłąkami lub główkami	„	—·60
b)	1. ze srebrnemi kopertami	„	1·20
	2. z posrebrzanemi kopertami	„	—·60
c)	z innemi kopertami	„	—·60
	Uwaga. Po cłach traktatowych, na które się dla tych numerów zgodzono, dopuszczać się będzie, bez względu na ich wielkość, wszystkie zegarki kieszonkowe, także z grającymi werkami, repetycrami lub z budzidłami.		
586	Koperty:		
a)	1. złote	„	1·60
	2. w mniejszej części ze złota	„	1·—
	3. srebrne, pozłacane lub z pozłacanymi, względnie platerowanymi brzegami, kabłąkami lub główkami	„	—·50
	4. inne, pozłacane lub z pozłacanymi, względnie platerowanymi brzegami, kabłąkami lub główkami	„	—·25
b)	1. srebrne	„	—·50
	2. posrebrzane	„	—·25
c)	inne	„	—·25
	Uwaga. Środkowe części kopert zegarowych (tak zwane carrures) odprawiać należy, nawet jeżeli i bez kopert wchodzą, jak zupełne koperty.		
587	Mechanizmy do zegarków kieszonkowych, także platyny do takichże mechanizmów, oraz surowe werki (ebauches)	„	—·60

Numer austryacko-węgierskiej taryfy celnej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
			w koronach
588	Garnitury do zegarków kieszonkowych:		
a)	nie posrebrzane i nie pozłacane	100 *kg*	110·—
b)	posrebrzane lub pozłacane	„	240·—
z 589	Zegary elektryczne wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem należących do Nr. 585	„	240·—
z 599 *o)*	Chloran potasowy i sodowy	„	10·—
z 602 *e)*	Sól cynowa (chlorek cyny) i inne wytwory cynowe	„	12·50
z 614	Mąka krochmalowa (klej); klej szewski	„	16·—
z 622	Kwasy garbarskie (tanina); kwas galasowy, także pyrogalasowy . .	„	24·—
625	Barwiki smołowe:		
	a) barwiki alizarynowe	—	bez opłaty
	b) barwiki azo i siarczane	—	od wartości 12%
	c) wszelkie inne	—	od wartości 12%
	Uwagi.		
	1. Jeżeli przy stosowaniu tych stóp celnych podług wartości wypadnie należytość, przy farbach azo i siarczanych 45 K, przy innych barwikach smołowych 25 K za 100 *kg* przekraczająca, w takim razie pobierać należy cło podług tej stopy 45 K, względnie 25 K.		
	2. Jeżeli strona oświadczy gotowość do uiszczenia cła w kwocie 45 K od farb azo i siarczanych, względnie w wysokości 25 K od 100 *kg* innych barwików smołowych, w takim razie odstąpi się od deklaracyi wartości towaru.		
z 626	Lak walcowaty	100 *kg*	20·—
630	Środki lecznicze, przysposobione, jakoteż wszelkie materyały, po których z napisów ich, etykiet, opakowań itp. poznać można, że są środkami leczniczymi dla ludzi, a także dla zwierząt; wata do celów leczniczych przysposobiona i opatrunki:		
	a) szyny gipsowe, także w puszkach (patent Dr. W. Sahli) . . .	„	6·—
	b) inne	„	57·—
z 637 *a)*	Adryanopolski barwik, czerwony olejny	„	8·—
647	Książki, druki, także kalendarze z literackimi dodatkami, gazety, mapy (naukowe), nuty, papier, zapisany, akta i manuskrypty	—	bez opłaty
648	Miedzio- i staloryty, litografie, drzeworyty, kolorowy druk artystyczny itp.; te wszystkie z wyjątkiem do Nr. 299 należących, hurtownych wyrobów fabrycznych obrazów drukowanych; fotografie	—	bez opłaty
	Uwagi do klasy L taryfy ogólnej.		
	1. Książki, kalendarze, obrazy (z wyjątkiem należących do Nr. 299 hurtownych wyrobów fabrycznych obrazów drukowanych), nuty itp., broszurowane lub w papier, tekturę, płótno introligatorskie lub skórę oprawione, odprawiać należy podług Nr. 647, względnie 648 bez opłaty. Znajdujące się ewentualnie przy tychże zamki (klamry) lub okucia z nieszlachetnych (także pozłacanych lub posrebrzanych) metali, pozostają bez uwzględnienia.		

Numer austryacko-węgierskiej taryfy cłowej	Nazwa przedmiotów	Jedność	Stopa celna
	Druk złoty i srebrny oraz brzegi złote i srebrne, przy taryfowaniu oprawionych książek itd. Nr. 647, tudzież przy taryfowaniu należących do 648 obrazów w rachubę nie wchodzą. Książki, kalendarze, obrazy, nuty itd. w oprawach, całe lub po części z innych zwyczajnych lub przednich, albo też z najprzedniejszych materyałów odprawiać należy podług odnośnych numerów klasy XXIX taryfy ogólnej. Oprawy, teki, kartony itp., w które wkłada się lub wsuwa książki, obrazy itd. odprawiać się będzie osobno podług jakości materyału także i wtedy, jeżeli widocznem jest, że należą do włożonych, względnie wsuniętych książek, obrazów itd. Natomiast nie bierze się w rachubę używanych w handlu, jedynie do ochrony w czasie transportu służących okładek z surowej tektury, także z etykietami, następnie przy książkach do modlenia i nabożeństwa tego rodzaju okładek z kartonu, także papierem wyciskanym lub kolorowym powleczonych. 2. Arkusze z obrazkami dla dzieci i inne obrazki Nr. 299, także z krótkim tekstem, oprawione, tudzież książki z obrazkami dla dzieci odprawiać należy nie podług Nr. 648, lecz w myśl postanowień klasy XXIX taryfy ogólnej. Obrazki razem z książkami oprawione, nawet jeżeli należą do Nr. 299, tudzież ryciny w tekście książek umieszczone, pozostają bez wpływu na oclenie; druki tego rodzaju odprawia się podług Nr. 647.		

Załącznik C.

Karta przemysłowo-legitymacyjna

dla kupców podróżujących.

Na rok 19 . . L. karty . .

(Herb.)

Ważna w Monarchii austryacko-węgierskiej, w księstwie Liechtenstein i w Szwajcaryi.

Posiadacz:

(Imię i nazwisko.)

(Nazwa miejsca), dnia . . . . . 19 . .

(Pieczęć.) (Władza.)

Podpis.

Poświadcza się niniejszem, że posiadacz tej karty . . . . . jest właścicielem (rodzaj fabryki lub handlu) w . . . . . pod firmą . . . . . jest agentem podróżującym firmy . . . . . w . . . . . , która posiada tamże (oznaczenie fabryki lub handlu).

Nadto, ponieważ posiadacz zamierza starać się o zamówienia towarów i zakupowywać towary na rachunek tej firmy, jakoteż następując . . $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$ (rodzaj fabryki lub handlu) w . . . . . poświadcza się, że za wykonywanie przemysłu rzeczon . . $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$ w kraju tutejszym podatki prawnie istniejące mają być opłacone.

Opis osoby posiadacza:

Wiek: . . . . . .
Wzrost: . . . . . .
Włosy: . . . . . .
Znaki szczególne: . . . . . .

Podpis posiadacza:

Uwaga: Z wierszy podwójnych wypełnić należy w formularzu, w którym powinno być miejsce do tego odpowiednie, górny lub dolny, stosownie do okoliczności zachodzącego przypadku.

Przestroga.

Posiadacz tej karty ma prawo, w miarę przepisów, obowiązujących na obszarze każdej ze Stron traktat zawierających, starać się o zamówienia towarów i zakupowywać towary jedynie na objazdach i wyłącznie na rachunek wyż rzeczon . . $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$. Wolno mu wozić z sobą tylko próbki, nie zaś same towary.

Dodatek.

Celem przyznania obszarom pogranicznym tych ułatwień, których potrzeby obrotu codziennego wymagają, Strony traktat zawierające zgodziły się, jak następuje:

1. W obrocie przez austryacko-szwajcarską granicę wolne są tak od wszelkich ceł dowozowych, jak i wywozowych, tudzież od obowiązku uiszczania należytości stemplowej przy kwitach celnych:

a) wszelkie ilości towarów, od których łączna suma pobrać się mających należytości wynosi mniej jak 10 halerzy, względnie 10 rap;

b) trawa, siano, słoma, mierzwa, mech, zielsko pastewne, sitowie i trzcina zwyczajna, rośliny żyjące (latorośle i odłożone szczepy winne), zboże w kłosach, owoce strączkowe z całem zielem, niemiędlony len i konopie, owoce świeże (także świeże winogrona stołowe w pakach co najwięcej 10 kilogramów wagi), świeże jarzyny i kartofle;

c) krew zwierzęca;

d) jaja wszelkiego rodzaju;

e) mleko, także zsiadłe (twaróg);

f) surowe płody leśne, drzewo, węgle drzewne, kamienne, brunatne, torf i węgiel torfowy;

g) kamienie na budowę i kamienie łomowe, kamienie brukowe i naturalne młyńskie, żużel, żwir, piasek, wapno i gips, margiel, glina i wogóle wszelkie rodzaje zwyczajnej ziemi na cegły oraz garnki, fajki i naczynia;

h) zwyczajne cegły dachówki i murówki (to jest z wykluczeniem dachówek falcowanych), jednak tylko na potrzebę mieszkańców pogranicznych obszarów;

i) otręby, sansa (wyciśnięte, zupełnie suche łupiny z oliwek, makuchy i inne pozostałości z wyciśniętych i wywarzonych owoców, jakoteż nasion olejnych;

k) wyługowany popiół roślinny i popiół węgla kamiennego, nawóz (także guano i sztuczny nawóz), brahia, śmiecie, skorupy z towarów kamiennych i glinianych; odpadki złota i srebra, muł;

l) z zastrzeżeniem, że w razie nadużycia ulga ta zostanie dla dotyczących zniesiona lub ograniczona: chleb i mąka w ilości co najwięcej 10 kilogramów,

świeże mięso w ilości co najwięcej 4 kilogramów,

ser w ilości co najwięcej 2 kilogramów,

świeże masło w ilości co najwięcej 2 kilogramów,

o ile towary te nie nadchodzą dla mieszkańców granicznego powiatu jako posyłki pocztowe.

Uwolnienia powyższe nie obejmują płodów (wyrobów), będących przedmiotami monopolów państwowych jednej ze Stron traktat zawierających lub też przeznaczonych do wyrobu zmonopolizowanych towarów; dla tych zastrzega się osobne postanowienia.

2. Następnie przyznaje się uwolnienie od ceł dowozowych i wywozowych tudzież zezwala się na wolny obrót poza drogami celnemi: dla bydła roboczego, narzędzi do uprawy roli łącznie z maszynami rolniczemi, oraz dla sprzętów i ruchomości, które na granicy mieszkający rolnicy do roboty w polu lub też przesiedlając się poza linię celną wprowadzają lub wywożą.

Tak samo pozwala się obywatelom Stron traktat zawierających, którzy na obszarze austryackim lub w księstwie Liechtenstein, względnie na szwajcarskim obszarze majętności gruntowe posiadają i do nich celem przedsiębrania roboty polnej się udają, tak dla siebie jak i robotników swoich, bez opłaty przeprowadzać przez granicę środki spożywcze i napoje w ilości odpowiadającej dziennej potrzebie od każdej osoby.

Następnie wolne także od cła przy dowozie do Szwajcaryi i przy powrocie na obszar austryacki są zwierzęta (woły, krowy i jałownik), które do użytku jako bydło robocze wprowadza się z obszaru austryackiego do Samnaunertal i do Münstertał na pewien przez interesenta oznaczony czas, nie dłuższy jednak, jak dwa lata.

3. Pod warunkiem zobowiązania się do ponownego wywozu i przestrzegania przepisów celnych, które Rządy Stron obydwu we wzajemnem porozumieniu uznają za stosowne ustalić, przyznaje się czasowe, zupełne uwolnienie od cła przy dowozie i wywozie dla: drzewa, dębnicy garbarskiej (kory), zboża, rzepaku olejnego, konopi, lnu i innych tym podobnych rolniczych ziemiopłodów, które z jednego obszaru celnego na drugi do mielenia, rznięcia, tłuczenia, tarcia i t. d. się sprowadza i następnie zmielone, porznięte, utłuczone, utarte i t. d. napowrót do pierwszego obszaru wywozi. Tak samo dla dzwonów i czcionek do przetapiania, dla słomy do plecenia, wosku do bielenia, dla odpadków jedwabiu do czesania; następnie dla skór i błamów z Engadin, Samnaunertal i Münstertal do garbowania na austryackim obszarze.

W przypadkach *sub* 3 ustalać się będzie wagę z odpowiedniem uwzględnieniem powstającego przy przerabianiu zaniku.

Strony traktat zawierające zastrzegają sobie, że we wzajemnem porozumieniu, w miarę nasuwającej się rzeczywistej potrzeby, rozwijać będą dalej wspomniany w punkcie 3 obrót, tyczący się obrabiania w obrębie granicznego powiatu.

4. Wolne od ceł tak dowozowych jak wywozowych są także ziemiopłody tej części posiadłości, która linią graniczną oddzielona jest od budynków mieszkalnych lub gospodarskich, gdy się je do tych budynków przewozi.

5. Przyznane pod 1, 2, 3 i 4 ulgi są jednak ograniczone na mieszkańców i płody pasu wzdłuż granicy, który w Austryi i Liechtensteinie obejmuje powiat graniczny, w Szwajcaryi zaś rozciąga się na przestrzeń aż do 15 kilometrów od granicy.

Zgodzono się, że cały Münstertal łącznie z gminą Cierfs uważać się będzie za pas graniczny.

Strony traktat zawierające porozumieją się co do zarządzeń, przy których przestrzeganiu — w pewnych okolicach, gdzie się to za potrzebne uzna — pozwalać będzie można w poszczególnych przypadkach na przejście przez granicę także poza drogami celnemi dla takich przedmiotów, które w Monarchii austryacko-węgierskiej i Szwajcaryi wolne są od cła tak przy dowozie jak i wywozie.

6. Grube, tyrolskie towary pończoszkowe (pończochy, skarpetki, rękawiczki i t. p.) z Patznauer-, Montafoner- i Stansertal, jakoteż w Tyrolu wyrobiony loden (gatunek sukna grubego) wpuszczać się będzie przy dowozie do Szwajcaryi przez komory celne w St. Margarethen, Buchs i Martinsbruck — które opatrzy się wzorami tych towarów — w ograniczonej ilości rocznej za złożeniem dowodu ich pochodzenia przez przedłożenie świadectw władzy miejscowej miejsca wyrobu, z tytułu ułatwienia w pogranicznym obrocie po zniżonych stopach celnych, i to: towary pończoszkowe po stopie celnej 30 franków za 100 kilogramów a loden po stopie celnej 45 franków za 100 kilogramów. Ilość, której ułatwienie celne dotyczy, wynosi 250 cetnarów metrycznych na rok, z czego komory celne St. Margarethen i Buchs odprawiać mogą po 57 cetnarów metrycznych towarów pończoszkowych i po 57 cetnarów metrycznych lodenu, zaś komora celna Martinsbruck 11 cetnarów metrycznych towarów pończoszkowych a 11 cetnarów metrycznych lodenu. Jeżeli towary wspomniane wożą z sobą sami handlarze względnie domokrążcy, natenczas nie wymaga się osobnego poświadczenia pochodzenia dla każdorazowo przedkładanej ilości, lecz uważa się za wystarczające — jeżeli charakterystyczne znaki towaru zgadzają się z wzorami w komorze się znajdującymi — poświadczenie władzy miejscowej, zawierające łączną ilość dotyczących towarów, które handlarz lub domokrążca z miejsc wyrobu z sobą wywiózł.

Przy dowozie z przeciwległego austryackiego powiatu granicznego jakoteż z Liechtensteinu do Szwajcaryi dopuszczać się będzie za złożeniem dowodu tego pochodzenia:

piłą rżnięte towary z drzewa szpilkowego, Nru 237 szwajcarskiej taryfy celnej, aż do największej ilości rocznej 80.000 cetnarów metrycznych po stopie 70 rap za 100 kilogramów;

gotowe części podłogi do układania parkietów, niesklejone, Nru 242 szwajcarskiej taryfy celnej, aż do największej ilości rocznej 2500 cetnarów metrycznych po stopie 3 franki za 100 kilogramów.

7. Wszystkie mosty na Renie będą nieustannie otwarte dla obrotu osobowego; obrót osobowy na promach Renu jak i odprawianie podpadających cłu towarów odbywać się jednak będzie tylko w pewnych, na to wyznaczonych godzinach.

8. Dozwolony jest przechód bydła i towarów przez Szwajcaryę doliną Samnauer Tal do Patznauner Tal i na odwrót, jakoteż przechód bydła i towarów ze Szwajcaryi przez Austryę do Samnauner Tal i na odwrót i to tak przez komory celne Martinsbruck i Spissermühl, jak i przez komorę Schalkelhof do Spissermühl.

W następstwie tego pozwolenia na przechód ze Szwajcaryi przez Austryę do Samnauner Tal i na odwrót i zawartej w niem gwarancyi istnienia austryackich komór celnych Spissermühl i Schalkelhof, ogranicza się na czas trwania tego traktatu zastrzeżone w artykule IV. szwajcarsko-austryackiej ugody z dnia 14. lipca 1868, tyczącej się uregulowania granicy, zneutralizowanie drogi od szwajcarskiej granicy koło dawnego mostu Alt-Finstermünzbrücke przez Schalkelhof lub Schergenhof do Spissermühl na granicy Samnau (artykuł II., lit. *b* wspomnianej ugody) w ten sposób, że droga ta, o ile się na austryackim obszarze znajduje, podlegać ma austryackiej kontroli celnej, jakoteż przepisom celnym, obowiązującym na austro-węgierskim obszarze celnym. Wyjęte od tego są szwajcarskie urzędowe osoby podczas urzędowych czynności, funkcyonaryusze straży pogranicznej, organa policyjne i osoby wojskowe w uniformie służbowym z bronią lub bez broni.

Zresztą po myśli postanowień artykułu IV. ugody tyczącej się uregulowania granicy ma i nadal na wspomnianej drodze panować wolność dla obrotu.

Po upływie obecnego traktatu, w razie, gdyby postanowienia tego artykułu dodatkowego nie miały być we wzajemnem porozumieniu odnowione, obowiązywać mają znowu w całej swej osnowie posta-

nowienia ugody, tyczącej się uregulowania granicy z dnia 14. lipca 1868.

Zapewnione przy przebywaniu leżącej na austryackim obszarze części drogi od dawnego mostu Alt-Finstermünzbrücke przez Schalkelhof lub Schergenhof do Spissermühl uwolnienie od rewizyi dla szwajcarskich osób wojskowych w uniformie służbowym — uzbrojonych lub nieuzbrojonych — przywiązane jest do warunku, że dotyczące osoby wykażą się na austryackich komorach celnych Spissermühl i Schalkelhof certyfikatem upoważnionych do tego szwajcarskich organów, że albo zostały powołane do odbycia służby wojskowej w Szwajcaryi lub też z tejże służby do swoich miejsc zamieszkania wracają.

Rząd szwajcarski poda Rządowi austryackiemu te szwajcarskie organa, które mają być upoważnione do wystawiania wyżej wspomnianych certyfikatów.

9. Upoważnia się austryackie komory celne Taufers, Martinsbruck, Schalkelhof, Spissermühl i Ischgl do przechodowego odprawiania wszystkich towarów jakoteż bydła.

10. Obrót pomiędzy Münstertal a Unterengadin przez Avignatal, z pominięciem jednak Taufers, jest dla towarów i bydła dozwolony. Do przestąpienia miejscowości Taufers wymaganem jest w każdym pojedynczym przypadku osobne pozwolenie c. k. komory celnej Taufers.

11. Wyposażona przywilejami głównej komory celnej II. klasy austryacka poboczna komora celna I. klasy w Martinsbruck nie dozna na czas trwania traktatu ograniczenia swoich obecnych kompetencyi.

12. Od cła dowozowego wolne są lekarstwa, które osoby stanu lekarskiego po myśli umowy z dnia 29. października 1885 do wykonywania praktyki na granicznych pasach uprawnione — w miarę odnośnych, na dotyczącym obszarze obowiązujących przepisów sanitarnych przy sobie mają lub też z przydaniem recept dla swych pacyentów z apteki domowej wydają.

Wiedeń, na dniu 9. marca 1906.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis, quae in tractatu hoc ejusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Ischl die vigesimo quinto mensis julii anno millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Goluchowski** m. p.

Ad Mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihálovich** m. p.

Caput sectionis.

Protokół końcowy.

Podpisując traktat handlowy, zawarty na dniu dzisiejszym pomiędzy Austro-Węgrami i Związkiem szwajcarskim, zgodzono się na następujące układy, które zaprotokołowane zostały i mają stanowić istotną część samego traktatu:

Do artykułu 1.

Od opłat wchodowych i wychodowych przy przejściu z obszarów jednej Strony na obszary drugiej Strony obustronnie wolne są zupełnie:

1. Przedmioty sztuki, wchodzące dla publicznych zakładów sztuki i zbiorów.

2. Karty z próbkami i próbki w odcinkach lub też próbki, które tylko jako takie do użytku się nadają, wyjąwszy jednak próbki artykułów żywności i środków spożywczych.

3. Używane przedmioty przybyszów dla własnego użytku. Uwolnienie od opłat wchodowych i wychodowych ma być stosowane i do tych, we wszystkich ich częściach używanych maszyn, które z powodu założenia lub też dalszego rozwinięcia zakładu filialnego na obszarach jednej ze Stron traktat zawierających dla własnego użytku z głównego zakładu na obszarach drugiej traktat zawierającej Strony się wprowadza, jeżeli z tem połączone jest przesiedlenie czy to właściciela fabryki, względnie, gdy ich jest więcej, przynajmniej jednego z nich lub też kierownika ruchu. Uwolnienia takich maszyn od opłaty celnej udzielić jednak może w każdym poszczególnym przypadku tylko kierująca Władza.

Następnie, na mocy osobnego pozwolenia jako przedmioty wyprawy, podarunki ślubne lub weselne wchodzące, także nowe rzeczy, o ile przeznaczone są dla osób przynależnych do jednej Strony, które z powodu wejścia w związki małżeńskie z osobą, zamieszkałą na jednym z obszarów drugiej Strony, siedzibę swoją na obszar tejże drugiej Strony przenoszą.

4. Na mocy osobnego pozwolenia używane rzeczy, które dowodnie jako spadek wchodzą.

Od uwolnienia od opłaty celnej pod liczbą 3 i 4 wyjęte są artykuły żywności i środki spożywcze, nieprzerobione przędziwo i towary z przędziwa, jakoteż wszelkie inne do dalszego przerobienia przeznaczone wyroby, surowe materyały wszelkiego rodzaju i zwierzęta.

5. Przedmioty do użytku wszelkiego rodzaju, także nowe, które podróżni, łącznie z woźnicami, żeglarzami i ludźmi okrętowymi dla własnego użytku lub też do wykonywania swego zawodu z sobą w podróży wożą, względnie, które dla nich na ten cel naprzód wysłano albo też im później przesłano; tak samo zwierzęta żyjące, których przejezdni artyści używają do wykonywania swego zawodu lub też wystawiania na widok.

Dalej wracające z zagranicy kufry używane, torby podróżne i wszelkie inne sprzęty podróżne, jeżeli w nich za granicę wywiezione zostały przedmioty, służące do użytku podróżnych.

Następnie artykuły żywności, które podróżni, łącznie z woźnicami dla własnego użytku w czasie podróży z sobą wiozą, tak samo środki żywności sterników i ludzi okrętowych, dla tych jednak co najwyżej w ilości obliczonej na dwa dnie.

6. Środki przewozowe wszelkiego rodzaju, łącznie z należącymi do nich przedmiotami opatrzenia, które przy wchodzie przez granicę celną służą do przewozu osób, względnie transportu towarów i tylko z tego powodu bywają wprowadzane, względnie wpierw przy wywozie do tego celu użyte, z zagranicy wracają; także środki przewozowe, przeznaczone do wywozu osób lub towarów za granicę.

Konie i inne zwierzęta, łącznie z należącymi do nich szorami i derami, jeżeli służą do jazdy wierzchem, do jazdy wozami wszelkiego rodzaju lub też do noszenia towarów i z tego powodu jedynie przechodzą przez granicę, względnie, jeżeli z zagranicy wracają, gdy wpierw przy wychodzie w sposób podany użyte zostały; także konie i inne zwierzęta, jeżeli przeznaczone są do przetransportowania za granicę osób, środków komunikacyjnych lub towarów.

Środki przewozowe wszelkiego rodzaju, oraz konie i inne zwierzęta podróżnych także i w tym razie, jeżeli w chwili dowozu nie spełniają roli środka komunikacyjnego, o ile są na to dowody, że już przedtem do użytku właścicielom swoim służyły i do ich dalszego użytku są przeznaczone.

Jeżeli w przypadkach oznaczonych środki przewozowe lub zwierzęta pozostaną na stałe w kraju, natenczas podpadają opłacie celnej.

Wieziona na spotrzebowanie w czasie podróży pasza dla oznaczonych w ustępie 2 i 3 zwierząt w ilości odpowiadającej liczbie zwierząt i przypuszczalnemu czasowi trwania podróży, co najwięcej jednak na przeciąg czasu dwóch dni.

Do artykułu 4.

Zgodzono się, by porozumienie co do warunków i formalności, z którymi wspomniane w artykule 4 ułatwienia w obrocie są związane, załatwiane były w drodze bezpośredniej korespondencyi pomiędzy interesowanymi Rządami; przytem powodować się należy, nie naruszając dalej idących autonomicznych ułatwień, następującemi zasadami.

§ 1. Przedmioty, dla których korzystać się chce z uwolnienia od cła, muszą być na komorach celnych podług gatunku i ilości zgłaszane i do rewizyi przedkładane.

§ 2. Odprawianie wywiezionych i napowrót sprowadzanych, względnie sprowadzonych i napowrót wywożonych przedmiotów odbywać się winno z reguły na tych samych komorach celnych, bez względu na to, czy znajdują się na granicy lub też w głębi kraju.

§ 3. Powrotny wywóz i dowóz można uczynić zawisłym od przestrzegania odpowiednich terminów i zarządzić w razie niedotrzymania tych terminów pobór opłat ustawowych.

§ 4. Dozwolonem jest żądać zabezpieczenia opłat przez złożenie kwoty w wysokości tychże lub w inny odpowiedni sposób.

§ 5. Różnice w wadze, powstałe przez naprawy lub też przez obrobienie przedmiotów należy w słuszny sposób uwzględniać a za nieznaczne różnice opłaty nie pobierać.

§ 6. Strony traktat zawierające starać się będą, by odprawianie celne odbywało się z możliwie największem ułatwieniem.

§ 7. Każda ze Stron traktat zawierających oznacza dla obszarów własnych te urzędy, które uprawnione są do odprawiania przy dowozie i wywozie podlegających opłacie celnej przedmiotów, które podróżujący kupcy jako próbki wprowadzają.

Próbki kupców podróżujących, jakoteż używane już opakowania wywożone być mogą z powrotem także przez inny urząd, jak ten, przez który dowóz miał miejsce.

Przy dowozie należy stwierdzić kwotę, jaka ciężyy na próbkach jako cło dowozowe, a kupiec podróżujący albo złoży ją w gotówce lub też zupełnie zabezpieczy w urzędzie odprawiającym. Celem zabezpieczenia tożsamości należy, o ile się to da uczynić, pojedyncze próbki w odpowiedni sposób — i to bezpłatnie — poznaczyć za pomocą wyciśnięcia stempla lub też za pomocą zawieszonego ołowiu, względnie pieczęci.

Dokument odprawy, co do którego każdy z interesowanych Rządów wyda bliższe zarządzenia, ma zawierać:

a) spis wprowadzonych próbek, w którym podane będą rodzaj towaru i takie szczególniejsze znamiona, które do zabezpieczenia tożsamości się nadają;

b) cło dowozowe na próbkach, jakoteż zaznaczenie, czy cło to gotówką złożone lub też zabezpieczone zostało;

c) rodzaj oznaczenia;

d) termin, po upływie którego — o ile nie zostanie przedłożony dowód, że wzory już przedtem za granicę napowrót wywiezione, względnie w pakowni złożone zostały — deponowane cło dowozowe ma być zarachowane lub też z danego zabezpieczenia ściągnięte.

Termin ten nie może przekraczać jednego roku.

e) Jeżeli próbki przedłożone zostaną w urzędzie umocowanym do odprawiania celem ponownego wywozu względnie złożenia ich w pakowni przed upływem wyznaczonego terminu (*d*), natenczas urząd ten ma się przekonać, czy są to te same przedmioty, które były przy dowozie odprawiane. O ile pod tym względem żadne wątpliwości się nie nasuwają, urząd potwierdza wywóz względnie złożenie i zwraca złożone przy dowozie cło wchodowe, względnie zarządza, co potrzeba, celem uwolnienia danego zabezpieczenia.

§ 8. Celem jak największego ułatwienia w obrocie przez wspólną granicę bydła pastewnego, bydła do przezimowania, na karmienie lub tuczenie, bydła roboczego lub też bydła pędzonego na targi, ułożyły Strony traktat zawierające następujące postanowienia:

I. Weterynarno-policyjne postępowanie graniczne z bydłem targowem, pastewnem, roboczem, bydłem na przezimowanie, na karmienie lub tuczenie odbywać się będzie stosownie do przepisów wewnętrznego ustawodawstwa tego Państwa, do którego dowóz na paszę, do roboty, na przezimowanie, karmienie, tuczenie lub na targi ma miejsce, chyba, że pod tym względem osobna ugoda nastąpiła.

Pod tym warunkiem i o ile tenże nie nakłada ograniczeń, może bydło targowe, pastewne, robocze, na przezimowanie, karmienie lub tuczenie wchodzić wzdłuż granicy celnej przez każdą komorę.

II. Gdyby spędzanie bydła pastewnego i roboczego do komory granicznej z przyczyn miejscowych bez wielkich niedogodności dla stron było niewykonalnem, można pozwolić, by tylko prowizoryczne zgłoszenie do wchodu i występu w komorze gra-

nicznej się odbyło, kontrolę zaś samą wchodu i występu na podstawie otrzymanych od granicznej komory deklaracyi wykonały organa straży skarbowej, względnie straży granicznej.

Deklaracye te oddział straży skarbowej opatrzy potwierdzeniem stwierdzenia i zwróci je komorze granicznej.

III. Gdyby i pod II. oznaczone zgłoszenie napotykało na wielkie trudności z powodu za wielkiego oddalenia komory granicznej od miejsca wchodu lub występu bydła pastewnego lub roboczego, względnie dla braku połączenia komunikacyjnego, w takim razie mogą być oddane deklaracye wchodowe i występowe wysłanemu w tym celu do miejsca przechodu bydła na granicy organowi straży skarbowej, którego obowiązkiem będzie prowadzić zapiski.

Funkcyonaryusze wysyłani przez austryacką lub szwajcarską komorę po odbiór wchodowych lub występowych deklaracyi i na oględziny do miejsca, położonego poza obrębem urzędowej ich siedziby, mają prawo tylko do zwyczajnych wynagrodzeń kosztów podróży, względnie do odszkodowań, przewidzianych rozporządzeniami służbowemi własnego kraju i płaceni będą za każdy dzień raz tylko, bez względu na ilość deklaracyi, względnie bydła.

Funkcyonaryusze ci mają osobie składającej deklaracyę, wręczyć poświadczenie.

Jeżeli kilku posiadaczy połączyło swe bydło, by je wspólnie poddać oględzinom, wspomnieni funkcyonaryusze jednemu z nich wydadzą to poświadczenie.

IV. Bydło, które na poblizkie pastwiska lub do roboty przez granicę celną się przeprowadza i które tego samego dnia jeszcze wraca, nie podlega urzędowo-celnemu postępowaniu; należy jednak obrót ten celem zapobieżenia nadużyciom w odpowiedni sposób nadzorować.

V. Przy powrocie zwierząt przez granicę celną stwierdzać należy ich tożsamość i liczbę sztuk. Jeżeli okaże się różnica w jakości zwierząt, w takim razie przy wystąpieniu z powrotem pobiera się taryfowe cło dowozowe za niedostawione zwierzę, zaś przy wchodzie z powrotem od zwierzęcia zastępczego.

Jeżeli różnica okaże się w liczbie sztuk bydła, natenczas pobierać się będzie przy powrotnym występie cło wchodowe od brakującego bydła a przy powrotnym wchodzie cło wchodowe od bydła nadliczbowego.

Jeżeli jednak przy ponownem dostawieniu zwierząt brak zostanie prawidłowo deklarowany a przedłożone urzędowe potwierdzenie wykaże, że spowodowany został nieszczęśliwym wypadkiem, w takim razie nie pobiera się cła za brakujące zwierzęta.

VI. W przypadku, gdy zwierzęta napowrót wchodzą lub występują przez granicę celną dopiero po upływie terminu ustalonego przy występowej, względnie wchodowej deklaracyi, natenczas postępować się będzie co do wchodu po myśli ustaw celnych, chyba, że spóźnienie zostanie usprawiedliwione nadzwyczajnemi okolicznościami a właściwy urząd gminny to należycie potwierdzi.

VII. Postanowienia pod V. i VI. znajdą także zastosowanie do bydła pędzonego z powiatów pogranicznych na targi, oraz do tego bydła, które się przez granicę przeprowadza na przezimowanie, na karmienie lub tuczenie.

VIII. Przyznane dla bydła pastewnego, roboczego, targowego lub bydła na przezimowanie, karmienie lub tuczenie przy przechodzie przez granicę uwolnienie od cła stosować się będzie także do odpowiedniej ilości produktów, uzyskanych z tegoż bydła.

Jako wolne od cła uważane zatem będą:

a) cielęta, koźlęta i jagnięta, oraz źrebięta — na paszę, do roboty, na targi, na przezimowanie, karmienie lub tuczenie wypędzanych krów, kóz, owiec i klaczy i to dla tylu sztuk, ile przy wyprowadzaniu zanotowano cielnych (kotnych, źrebnych) zwierząt, przyczem uwzględnić należy czas, w którym samice poza obrębem obszaru celnego pozostawały;

b) ser i masło od zwierząt, które z pastwiska, z przezimowania, karmienia lub tuczenia wróciły i to za dzień:

ser,	od każdej krowy	0·3 kilograma,
	od każdej kozy	0·06 „
	od każdej owcy	0·03 „
masło,	od każdej krowy	0·2 „
	od każdej kozy	0·04 „

Uzyskane w czasie przebywania bydła pastewnego, zimowanego, karmionego lub tuczonego na drugim obszarze celnym aż do dnia powrotu ilości sera i masła można jeszcze wprowadzać bez opłaty celnej w czasie terminu czterotygodniowego, licząc od dnia powrotu.

IX. Obowiązkiem będzie urzędników granicznych komór celnych jak i funkcyonaryuszy straży skarbowej zwracać uwagę stron, które bydło pastewne, robocze, targowe, na przezimowanie, karmienie lub tuczenie przeprowadzają przez granicę do sąsiedniego powiatu pogranicznego, na konieczność starannego przechowywania wydanego im duplikatu rewersu deklaracyjnego albo zapiskowego, następnie bolet wygotowanych na dane zabezpieczenie ceł, celem powtórnego przedłożenia tych dokumentów przy powrocie bydła, jak niemniej na skutki nieuczciwego postępowania.

X. Wymaganych ewentualnie świadectw stanu zdrowia bydła względnie poświadczeń na okoliczność, że powiaty pograniczne wolne są zupełnie od wszelkiej zaraźliwej choroby, żądać się będzie tylko w języku wydania a nie w przekładzie.

Do artykułu 6.

I. Na przypadek zniżenia konsumcyjnej opłaty od cukru nastąpi na czas trwania traktatu zniżka stóp celnych dla artykułów załącznika *B* pod Nrami 127, 131 i 132 szczegółowo wymienionych, w miarę procentowej zawartości cukru, do sporządzenia tychże użytego.

W analogiczny sposób zniży się, w razie zmniejszenia cła od kakao, traktatową stopę celną za artykuły Nr. 127 w załączniku *B* wyszczególnione, w miarę procentowej zawartości w nich kakao.

II. W ustępie czwartym artykułu 6 zastrzeżoną celem zabezpieczenia monopolu opłatę dodatkową zwracać się będzie, jeżeli w przeciągu 2 miesięcy po uiszczeniu tejże złożony zostanie dowód, że materyały surowe użyte zostały do celu, który wyrób artykułów monopolowych wyklucza.

III. Zgodzono się następnie, że przepis w ustępie czwartym artykułu 6 odnosić się będzie tylko do tłoczonych lub suchych winogron, wytłoczyn z winogron, drożdży winnych, tłoczonych owoców i odpadków tychże, jagód jałowcowych, korzeni goryczki, owoców południowych i podobnych materyałów.

IV. Porozumiano się, że co do mydeł glicerynowych, które bez użycia alkoholu wyrobione zostały, nie podlegają zatem z tytułu podatku od alkoholu należytości dodatkowej, certyfikaty politechnik we Wiedniu i Budapeszcie lub też c. k. rolniczo-chemicznej stacyi doświadczalnej we Wiedniu i król. węgierskiego państwowego Instytutu chemicznego jak i centralnej stacyi doświadczalnej w Budapeszcie, poświadczające sposób wyrobu takich mydeł, szwajcarskie urzędy celne, pominąwszy przypadki uzasadnionej wątpliwości, uwzględniać będą. Postanowienie to nie narusza jednak prawa szwajcarskich urzędów celnych powtórnego przeprowadzenia analizy wprowadzonych mydeł.

Do artykułu 7.

Pod przemysłem przewozowym po myśli ostatniego ustępu artykułu 7 rozumieć należy zarobkowe trudnienie się przewozem towarów i osób na drogach lądowych, z wyjątkiem kolei żelaznych. Pod „podatkiem przemysłowym“ rozumieć się będzie każde podatkowe obciążenie przedsiębiorstwa przemysłowego łącznie z opodatkowaniem dochodu z tegoż, bez względu na to, czy podatki pobiera się na rachunek Państwa lub też gmin i t. p.

O ile przedsiębiorca przemysłowy trudni się przewożeniem pomiędzy pojedynczemi, w obrębie obszarów drugiej ze Stron traktat zawierających położonemi miejscami, podlega opodatkowaniu po myśli ustaw krajowych. Gdyby przedsiębiorca przemysłowy na obszarach drugiej traktat zawierającej Strony, oprócz przedsiębiorstwa przewozowego względnie nawigacyjnego uprawiał samodzielny, nie bezpośrednio od wykonywania tych przedsiębiorstw zawisły uboczny przemysł lub też posiadał własność gruntową, podlega za to również opodatkowaniu po myśli ustaw krajowych bez ograniczenia.

Samoistnego przemysłu ubocznego nie należy przy przemyśle nawigacyjnym w tem upatrywać, że przemysłowiec na stacyach położonych na obszarach drugiej Strony, towary z własnego kraju, jego środkami przewozowymi nadchodzące, odbiorcom w samej miejscowości się znajdującym bezpośrednio dostawia albo dla pozamiejscowych za pośrednictwem kolei żelaznych i t. d. dalej posyła, i na odwrót, że zarządza w samem miejscu odbiór do przewozu za pomocą jego środków przewozowych przeznaczonych towarów i przeniesienie tychże celem ładowania na swoje środki przewozowe; tak samo nie można upatrywać takiego przemysłu w okoliczności, że przemysłowiec z jakimś na obszarach drugiej Strony osiadłym samoistnym spedytorem stałe stosunki handlowe utrzymuje.

Do artykułu 14.

Pod względem postępowania w przypadkach, w których na zasadzie artykułu 14 załatwienie sporu odbywać się ma drogą sądu rozjemczego, Strony traktat zawierające zgodziły się jak następuje:

Przy pierwszej kwestyi spornej sąd rozjemczy ma siedzibę swoją na obszarach strony pozwanej, przy następnej kwestyi spornej na obszarze drugiej strony i tak naprzemian na jednym lub drugim obszarze, w mieście, które dotycząca traktat zawierająca Strona wyznaczy. Strona ta winna się postarać o dostarczenie ubikacyi, pisarzy i służby, do czynności sądu rozjemczego potrzebnych. Sądowi rozjemczemu, który większością głosów rozstrzyga, przewodniczy superarbiter.

Strony traktat zawierające porozumieją się co do postępowania sądu rozjemczego w każdym poszczególnym przypadku lub też raz na zawsze. W braku takiego porozumienia sąd rozjemczy oznaczy sam postępowanie. Postępowanie może być pisemne, jeżeli żadna ze Stron traktat zawierających

nie zaoponuje; w tym przypadku można odstąpić od postanowienia poprzedzającego ustępu.

Co do wzywania i przesłuchiwania świadków i rzeczoznawców, Władze każdej ze Stron traktat zawierających na prośbę przez sąd rozjemczy do dotyczącego Rządu wystosowaną, udzielać będą pomocy prawnej w ten sam sposób, jak na prośbę sądów cywilnych własnego kraju.

Protokół niniejszy, który bez osobnej ratyfikacyi, przez samą tylko wymianę ratyfikacyi traktatu, do którego się odnosi, uważać należy jako przez Strony traktat zawierające uznany i potwierdzony, został na dniu 9. marca 1906 w Wiedniu w podwójnem wygotowaniu podpisany.

Gołuchowski włr. **du Martheray** włr.
A. Künzli włr.
Alfred Frey włr.
Ernst Laur włr.

Powyższy traktat handlowy razem z załącznikami i protokołem końcowym po zatwierdzeniu przez obie Izby Rady Państwa niniejszem się ogłasza.

Wiedeń, dnia 31. lipca 1906.

Beck włr. **Korytowski** włr.
Auersperg włr. **Fořt** włr.

157.

Umowa z dnia 9. marca 1906 między Austro-Węgrami a Szwajcaryą, tycząca się zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(Zawarta we Wiedniu, dnia 9. marca 1906, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Ischlu dnia 25. lipca 1906, ratyfikacye wzajemne wymieniono dnia 30. lipca 1906 w Wiedniu.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae. Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro et Plenipotentiariis Helvetiae foederatae ad regulandum pecorum et rerum beluinarum commercium deque praecavendo pecorum contagio conventio Viennae die nono mensis martii anni labentis inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski i t. d. i Apostolski Król węgierski z jednej i **Rada związkowa Związku szwajcarskiego** z drugiej strony, pragnąc uregulować stosownemi umowami obrót zwierząt pomiędzy obydwoma obszarami, mianowali w tym celu pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski i t. d. i Apostolski Król węgierski:

Pana Agenora hrabiego z Gołuchowa Gołuchowskiego, Swego rzeczywistego tajnego radcę i szambelana, kawalera orderu złotego runa i t. d., ministra c. i k. Domu i spraw zewnętrznych,

Rada związkowa Związku szwajcarskiego:

Pana Fernanda H. du Martheray, nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra Związku szwajcarskiego przy Jego c. i k. Apostolskiej Mości;

którzy znalazłszy swoje pełnomocnictwa w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Mieszkańcy miejscowości nie więcej jak pięć kilometrów od granicy oddalonych mogą każdej chwili w obydwu kierunkach przez granicę przechodzić z własnemi do pługa lub wozu zaprzęgniętemi zwierzętami, jednak tylko do robót gospodarskich, względnie w wykonywaniu swego przemysłu, pod warunkiem przestrzegania zdrowotnych i celnych przepisów, nie zaś w celu sprzedaży lub do handlu.

Artykuł 2.

Jeżeli zdrowotne stosunki bydła sąsiedniego obszaru drugiej traktat zawierającej Strony tego wymagają, Władze Stron traktat zawierających wydać mogą zarządzenia, które przewidziany w poprzednim artykule i w § 8 końcowego protokołu do artykułu 4

równocześnie podpisanego traktatu handlowego obrót pograniczny ograniczają i dla ochrony zdrowia krajowego bydła są potrzebne.

Zarządzić także można, by bydło, które było na drugiej stronie granicy, przy powrocie poddawane było oględzinom weterynarskim, z powodu których jednak dla właściciela zwierząt żadne koszta nie urastają; następnie, by zwierzęta, co do których stwierdzono, że na drugiej stronie granicy bezpośrednio lub pośrednio stykały się z bydłem dotkniętem zaraźliwą chorobą zwierzęcą, w miejscu zamieszkania właściciela były osobno trzymane.

Artykuł 3.

Przewóz zwierząt domowych wszelkiego rodzaju z obszarów jednej przez obszary drugiej ze Stron traktat zawierających nie podlega żadnemu ograniczeniu, o ile zwierzęta, których przewóz pokryty być musi urzędowem poświadczeniem indywidualnego zdrowia i niepodejrzanego o zarazę pochodzenia, na granicy uznane zostaną jako niedotknięte zakaźnemi chorobami a gwarancya jest na to, że bez wyładowywania będą przewiezione.

Gdyby w czasie przewozu u któregoś ze zwierząt stwierdzoną została choroba zakaźna, w takim razie na żądanie strony należy całą posyłkę — o ile to nie napotyka na poważne weterynarno-policyjne skrupuły — odesłać do kraju pochodzenia.

Artykuł 4.

Dowóz jednokopytowych zwierząt przez otwarte dla dowozu bydła komory celne Stron traktat zawierających nie podlega również żadnemu ograniczeniu, o ile każde zwierzę przez pogranicznego weterynarza zbadane, uznane zostanie za wolne od zaraźliwych chorób i zasłonięte będzie urzędowem poświadczeniem indywidualnego zdrowia jakoteż niepodejrzanego o zarazę pochodzenia.

Artykuł 5.

Szwajcarya tak długo nie będzie stawiać żadnych przeszkód dowozowi na rzeź w przepisanym terminie przeznaczonych wołów, byków, świń i owiec, które z Austro-Węgier do stajen rzeźni w St. Margarethen tudzież na rampę w Buchs mają być dostawiane, względnie, które na mocy przepisanego pozwolenia dowozu do szwajcarskich rzeźni mają być sprowadzane, jak długo zwierzęta te będą ustawowo w kraju pochodzenia wymaganemi urzędowemi poświadczeniami indywidualnego zdrowia i niepodejrzanego o zarazę pochodzenia pokryte, na granicy jako wolne od pomoru na bydło rogate, zarazy płucnej, zarazy pyskowej i racicowej, zarazy świńskiej, pomoru na świnie, świerzbu owczego lub też ospy owczej uznane i aż do szwajcarskiej komory celnej granicznej bez wyładowywania lub doładowywania koleją żelazną dostawiane.

Pod warunkami w pierwszym ustępie tego artykułu podanymi wolno w pojedynczym przypadku bez osobnego pozwolenia na dowóz — ale tylko osobom, do tego przez szwajcarską Radę związkową upoważnionym — sprowadzać wprost do publicznych stajen rzeźni w St. Gallen, Bazylei i Genewie przeznaczone na rzeź woły, byki, owce i świnie. Przy udzielaniu tego upoważnienia austryaccy lub węgierscy importerzy mają być stawiani na równi z importerami szwajcarskimi.

Skoro i w innych, jak w ustępie drugim artykułu tego wspomnianych miejscowościach Szwajcaryi, powstaną publiczne rzeźnie z przynależnemi odpowiedniemi ubikacyami i urządzeniami, dopuszczać się będzie także i do tych rzeźni zwierzęta z Austro-Węgier na rzeź przeznaczone pod warunkami, dla wyżej podanych rzeźni ustalonymi.

Artykuł 6.

Z zastrzeżeniem postanowień następującego ustępu, Austro-Węgry żadnej przeszkody stawiać nie będą dowozowi szwajcarskiego bydła rogatego i kóz do celów użytkowych i rozpłodowych, jeżeli zwierzęta te pokryte są ustawowo w Szwajcaryi przepisanemi poświadczeniami indywidualnego zdrowia i niepodejrzanego o zarazę pochodzenia i na granicy uznane zostaną za wolne od wszelkiej, dotyczącemu gatunkowi zwierząt udzielającej się i obowiązkowi zgłoszenia podlegającej choroby.

Stony traktat zawierające zastrzegają sobie na każdy sposób swoją pełną autonomię co do obrotu bydła pomiędzy pogranicznymi obszarami z uwzględnieniem przewidzianych w artykule 1 i 5 ograniczeń.

Artykuł 7.

Strony traktat zawierające zobowiązują się dowóz i przewóz bydła, wspomniany w artykułach 3, 5 i 6, ustęp pierwszy, wogóle tylko w tym razie ograniczać, jeżeli w przeciągu najpóźniej pięciu dni po dowozie, licząc w to dzień samego dowozu, stwierdzono na wprowadzonych zwierzętach pomór na bydło rogate, zarazę płucną, względnie zarazę pyskową i racicową, zarazę świńską lub też pomór na świnie — jedną z trzech ostatnich chorób kilkakrotnie — albo też, jeżeli pomór na bydło rogate wybuchnie na obszarach jednego z państw traktat zawierających.

Ograniczenia, zarządzone z powodu pomoru na bydło rogate i zarazy płucnej znosi się najpóźniej w dni 60, z powodu zarazy pyskowej i racicowej najpóźniej w dni 21, z powodu zaś zarazy świńskiej, względnie pomoru na świnie najpóźniej w dni 30 po ich wydaniu.

Jeżeli zaraza zawleczoną zostanie z obszarów jednej ze Stron traktat zawierających, w takim razie ograniczenia dowozu wydaje się tylko przeciw obszarom dotyczącej traktat zawierającej Strony.

Artykuł 8.

Umowa ta rozciąga się na kraje lub części krajów, które z obszarami Stron traktat zawierających obecnie w związku celnym pozostają lub też w przyszłości pozostawać będą.

Artykuł 9.

Umowa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z chwilą stanowczego wejścia w życie podpisanego równocześnie traktatu handlowego pomiędzy Austro-Węgrami a Szwajcaryą, z którym ma wspólny czas trwania i termin wypowiedzenia.

Ratyfikacye niniejszej umowy mają być równocześnie z ratyfikacyami na dniu dzisiejszym podpisanego traktatu handlowego wymienione.

W dowód czego pełnomocnicy Stron obydwu podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęcie.

Działo się w podwójnem wygotowaniu we Wiedniu, dnia 9. marca 1906.

Gołuchowski wlr. **du Martheray** wlr.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Ischl die vigesimo quinto mensis julii anno millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihálovich** m. p.

Caput sectionis.

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu na dniu dzisiejszym umowy pomiędzy Austro-Węgrami a Szwajcaryą, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, pełnomocnicy obu Stron złożyli do niniejszego protokołu następujące oświadczenia i układy:

1. W praktykowanym dotychczas dowozie żyjącego i nieżywego drobiu jak i nieżywej dziczyzny do Szwajcaryi bez wszelkich zastrzeżeń, nie zajdzie żadna zmiana.

Dla dowozu cieląt na rzeź do Szwajcaryi sposób dotychczas praktykowany utrzymany zostanie i nadal.

2. Ograniczenia przewidzianego w artykule 1 obrotu bydła tudzież owiec pastewnych wydawać się będzie tylko w przypadkach, gdzie dla odwrócenia groźnego niebezpieczeństwa dla krajowego chowu bydła są one niezbędnie potrzebne, przytem jednak dołoży się wszelkiego starania, by — o ile się to tylko z ochroną przed niebezpieczeństwem zarazy da pogodzić — gospodarskie interesy pogranicznej ludności Stron obydwu były oszczędzane.

3. Zarządzi się, co należy, by przeznaczone do dowozu do Szwajcaryi transporty zwierząt na rzeź odbywały się koleją bezpośrednio z miejsca pochodzenia aż do szwajcarskiej pogranicznej komory celnej, bez wszelkiego doładowywania lub wyładowywania. Wyjątek od tego stanowią tylko przypadki koniecznej potrzeby, jakoteż wyładowywanie zwierząt dla nakarmienia ich, które jednak najpóźniej w Insbruku ma nastąpić.

Woły, byki, świnie i owce na rzeź z Kraju przedarulańskiego lub też z księstwa Liechtenstein dopuszcza się pod warunkami wymienionymi w artykule 5, jeżeli idą bezpośrednio koleją do szwajcarskich rzeźni.

Austro-Węgry zobowiązują się czuwać nad tem, by z ułatwienia tego korzystano tylko dla takiego bydła na rzeź przeznaczonego, które przez gospodarzy w Kraju przedarulańskim lub księstwie Liechtenstein zostało utuczone, oraz w razie potrzeby zastosować wszelkie stosowne środki ostrożności przeciw jakiemukolwiek nadużyciu tego ułatwienia. Gdyby zarządzenia te nie odniosły skutku, Strony traktat zawierające porozumieją się i w razie potrzeby każdej z nich przysługuje prawo dowozu bydła na rzeź od stacyi pomiędzy Insbrukiem a granicą szwajcarską całkiem zakazać.

4. Pozwolenia na dowóz bydła na rzeź do tych rzeźni, dla których się takiego pozwolenia wymaga, odmawiać się nie będzie, jeżeli istniejące ubikacye dotyczącej rzeźni na dowóz pozwalają, a obowiązujące powszechnie warunki zostały dopełnione.

Przy udzielaniu pozwoleń tych zasadniczo nie będzie się robić różnicy pomiędzy importerami szwajcarskimi a austryackimi lub węgierskimi.

O ile jednak wykonanie zasady tej ze względu na ewentualne stosunki miejscowe nie we wszystkich przypadkach byłoby możliwe, na każdy sposób austryaccy lub węgierscy importerzy nie będą gorzej traktowani, jak importerzy innych państw.

5. Przewidzianego w artykule 5, ustępie drugim upoważnienia odmawiać się nie będzie importerom austryackim lub węgierskim, jeżeli wypełnią odnośne ogólne warunki; nie mają jednak prawa żądać, by byli traktowani lepiej, jak importerzy szwajcarscy.

Przepisane dla wzajemnego obrotu bydła użytkowego i rozpłodowego poświadczenia pochodzenia z miejsca niepodejrzanego o zarazę zawierać będą urzędowe potwierdzenie, że w gminach pochodzenia oraz sąsiednich gminach od dni 40 nie stwierdzono żadnego przypadku choroby, udzielającej się odnośnemu gatunkowi zwierząt i podlegającej obowiązkowi zgłoszenia.

7. Przy stosowaniu w artykule 6, ustępie 2, wypowiedzianej zasady można aż do dalszego zarządzenia pozwalać na dowóz bydła do chowu i bydła użytkowego z pogranicznych i do pogranicznych powiatów w razie udowodnionej wzajemnej potrzeby gospodarskiej dotyczących stron i to w każdym poszczególnym przypadku osobno, pod warunkiem przestrzegania środków ostrożności, które celem ochrony krajowego bydła przed zawleczeniem zarazy się przepisze.

Strony traktat zawierające biorą sobie za zadanie czynić dochodzenia w kierunku konieczności i sposobu dalszego uregulowania tego pogranicznego obrotu, a po upływie roku od czasu wymiany ratyfikacyi umowy, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, zbadać we wzajemnem porozumieniu na podstawie zebranych do tego czasu doświadczeń kwestyę uregulowania w inny sposób pomienionego obrotu bydła i w razie potrzeby załatwić w sposób, który interesom obu Stron odpowiada.

8. Zgodzono się, że jako obszary, przeciw którym w razie zawleczenia zarazy wydane być mogą ograniczenia dowozu, wchodzą w rachubę: z jednej strony królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane lub też kraje Korony węgierskiej, z drugiej strony Szwajcarya.

Obszar księstwa Liechtenstein uważać się będzie pod względem obrotu uregulowanego w umowie, tyczącej się zaraźliwych chorób zwierzęcych, jako należący do obszarów królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

9. Strony traktat zawierające nadają sobie wzajemnie upoważnienie do wysyłania delegatów na obszary Strony drugiej celem przestrzegania własnych interesów. Władzom poleci się wogóle, by delegatom tym, skoro się jako tacy wylegitymują, udzielały na życzenie poparcia i wyjaśnień.

10. Postanowienia, na które się zgodzono celem uregulowania wzajemnego obrotu bydła, odnoszą się tylko do bydła, pochodzącego z obszarów Stron traktat zawierających.

Wiedeń, dnia 9. marca 1906.

Gołuchowski wlr. **du Martheray** wlr.

Umowę powyższą, tyczącą się zaraźliwych chorób zwierzęcych, razem z protokołem końcowym, po zatwierdzeniu przez obie Izby Rady państwa, niniejszem się ogłasza.

Wiedeń, dnia 31. lipca 1906.

Beck wlr. **Korytowski** wlr.

Bienerth wlr. **Auersperg** wlr.

Fořt wlr.

158.

Oświadczenie z dnia 28. czerwca 1906 między Austro-Węgrami a Związkiem szwajcarskim,

tyczące się zmiany artykułu 16. traktatu handlowego, podpisanego dnia 9. marca 1906.

(Dokonane w Wiedniu dnia 28. czerwca 1906, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowane w Ischlu dnia 25. lipca 1906, ratyfikacye wzajemne wymieniono dnia 30. lipca 1906 we Wiedniu.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque Plenipotentiario Helvetiae foederatae de prolatando die, mensis julii anni currentis scilicet primo, quo commercii tractatus cum Helvetia foederata nunc fata die nono mensis martii labentis anni initus valere incepisset, in diem primum mensis augusti anni ejusdem, declaratio inita et signata fuit tenoris sequentis:

Zmieniając postanowienie w ustępie pierwszym artykułu 16 podpisanego na dniu 9. marca 1906 we Wiedniu traktatu handlowego między Austro-Węgrami a Związkiem szwajcarskim, podpisani w imieniu Stron traktat zawierających ułożyli, co następuje:

Jako czas, w którym traktat wspomniany nabiera mocy obowiązującej, oznacza się w miejsce dnia 1. lipca 1906, dzień 1. sierpnia 1906.

Oświadczenie niniejsze ma być ratyfikowane, a ratyfikacye równocześnie z ratyfikacyami wspomnianego traktatu handlowego wymienione.

Działo się w podwójnem wygotowaniu we Wiedniu dnia 28. czerwca 1906.

Gołuchowski wlr. **Salis** wlr.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis, quae in hac declaratione continentur, ea rata grataque habere profitemur. Verbo Nostro spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes

ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Ischl die vigesimo quinto mensis julii anno millesimo nongentesimo sexto. Regnorum Nostrorum quinquagesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Goluchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihálovich** m. p.

Caput sectionis.

Oświadczenie powyższe przez obie Izby Rady państwa zatwierdzone, niniejszem się ogłasza.

Wiedeń, dnia 31. lipca 1906.

Beck wlr.

Auersperg wlr.

Korytowski wlr.

Fořt wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1906.

Treść: № 159. Najwyższe pismo odręczne, dotyczące stosunku, w jakim królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1906 do 30. czerwca 1907, jakoteż w czasie od 1. lipca 1905 do 30. czerwca 1906 do wydatków na cele wspólne, tudzież stosunku, w jakim na te wydatki od 1. lipca 1905 tymczasowo i za następnem zaliczeniem uiszczone wpłaty obecnie stale zarachowane być mają.

159.

Najwyższe pismo odręczne z dnia 28. lipca 1906,

dotyczące stosunku, w jakim królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1906 do 30. czerwca 1907, jakoteż w czasie od 1. lipca 1905 do 30. czerwca 1906 do wydatków na cele wspólne, tudzież stosunku, w jakim na te wydatki od 1. lipca 1905 tymczasowo i za następnem zaliczeniem uiszczone wpłaty obecnie stale zarachowane być mają.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące pismo odręczne:

Kochany Baronie Beck!

Ponieważ między ustawowemi Reprezentacyami królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa tudzież krajów Korony węgierskiej nie przyszło do porozumienia w myśl § 3 ustawy z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 146 (§§ 19, 20 i 21 węgierskiego artykułu XII z r. 1867), co do stosunku, w jakim się mają one przyczyniać do wydatków na cele wspólne, postanawiam na podstawie § 3 powołanej ustawy (§ 21 powołanego artykułu), że do pokrycia wydatków na cele wspólne w czasie od 1. lipca 1906 do 30. czerwca 1907, pozostałych po odciągnięciu w myśl ustawy z dnia 8. czerwca 1871, Dz. u. p. Nr. 49, dwóch procentów na koszt skarbu węgierskiego, przyczyniać się mają królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa w stosunku $66\frac{46}{49}$ procentu a kraje korony węgierskiej w stosunku $33\frac{3}{49}$ procentu.

Dalej oznaczam ten sam stosunek także za czas od 1. lipca 1905 do 30. czerwca 1906 i zarządzam, że uiszczone według tegoż stosunku od 1. lipca 1905 tymczasowo i za następnem zaliczeniem wpłaty na pokrycie wydatków na cele wspólne, obecnie stale zarachowane być mają.

Polecam Panu, podać to do powszechnej wiadomości.

Ischl, dnia 28. lipca 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Beck wł.r.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 2. sierpnia 1906.

Treść: № 160. Rozporządzenie, dotyczące służby przy maszynach na morskich parowcach marynarki handlowej.

160.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 12. lipca 1906,

dotyczące służby przy maszynach na morskich parowcach marynarki handlowej.

I. Podział maszynistów okrętowych.

§ 1.

Maszynistów okrętowych dzieli się na trzy klasy, i to na:

1. maszynistów I. klasy, którzy uprawnieni są do kierowania maszynami okrętowemi o każdej sile,

2. maszynistów II. klasy, którzy uprawnieni są do kierowania maszynami okrętowemi aż do 1000 wykazanej siły konia,

3. maszynistów III. klasy, którzy uprawnieni są do kierowania maszynami okrętowemi aż do 400 wykazanej siły konia.

Maszynistom okrętowym wszystkich trzech klas poruczać można nadzór ruchu okrętowych kotłów parowych po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 108.

II. Dowód uzdolnienia.

§ 2.

Uzdolnienie na maszynistę okrętowego wykazać należy przez złożenie egzaminu, którego zakres podany jest w programach egzaminacyjnych zawartych w dodatku I.

§ 3.

a) Chcąc być dopuszczonym do egzaminu na maszynistę III. klasy, winien kandydat wykazać:

1. Trzeźwe zachowanie się i pewność charakteru.

2. Wiek, co najmniej lat 18.

3. Dwuletnią praktykę jako ślusarz przy maszynach w jednym z warsztatów maszyn.

4. Dwunastomiesięczną służbę przy doglądaniu maszyn okrętowych, którą odbyć należy najpóźniej w przeciągu 18 miesięcy po ukończeniu przepisanej w poprzedzającym punkcie praktyki — i to na austryackich okrętach morskich.

b) Chcąc być dopuszczonym do egzaminu na maszynistę II. klasy, winien kandydat wykazać:

1. Trzeźwe zachowanie się i pewność charakteru.

2. Wiek, co najmniej lat 20.

3. Trzyletnią praktykę jako ślusarz przy maszynach we fabryce maszyn parowych lub też uzyskane uzdolnienie na maszynistę III. klasy.

4. Dwuletnią służbę przy doglądaniu maszyn okrętowych, którą odbyć należy — po ukończeniu przepisanej w poprzedzającym punkcie praktyki — na austryackich okrętach morskich, w przeciągu co najwięcej trzech lat, względnie dwuletnią służbę na okręcie jako maszynista III. klasy.

c) Chcąc być dopuszczonym do egzaminu na maszynistę I. klasy należy się wykazać trzyletnim pobytem na okręcie w charakterze maszynisty II. klasy.

Do czasu praktyki przy doglądaniu maszyn okrętowych i czasu pobytu na okręcie w charakterze maszynisty III. i II. klasy może być zaliczony czas zatrzymywania się w porcie, o ile jednak w każdym poszczególnym przypadku nie przekracza dni 14.

III. Postępowanie przy egzaminach.

§ 4.

Egzamina na maszynistów wszystkich trzech klas odbywają się przed komisyą egzaminacyjną przez władzę morską mianowaną. Do tejże należeć mają najstarszy rangą inżynier maszynowy c. k. władzy morskiej jako przewodniczący, następnie inżynier budowy maszyn c. k. marynarki wojennej i specyalista do budowy i ruchu maszyn, jako członkowie.

Czynność egzaminatorów sprawują nadto: dla części teoretycznej egzaminu inżynier maszynowy c. k. władzy morskiej, dla części praktycznej zaś maszynista I. klasy. Dla dozorowania kandydatów w czasie egzaminu pisemnego jak i do prowadzenia protokołu przydziela się komisyi egzaminacyjnej w razie potrzeby osobne siły.

§ 5.

Egzamina odbywają się corocznie w c. k. władzy morskiej w Tryeście w dwóch terminach (w maju i listopadzie); w razie potrzeby może być jednak liczba terminów zwiększona.

§ 6.

Do podania kandydata o dopuszczenie do egzaminu, które własnoręcznie napisane i stemplem na 1 koronę zaopatrzone być musi, dołączyć należy:

a) Do egzaminu na maszynistę III. klasy:

1. Metrykę chrztu lub urodzenia.

2. Uwierzytelnione dowody wymogów podanych w §ście 3, ustępie *a)*, punkt 1, 3 i 4.

b) Do egzaminu na maszynistę II. klasy:

1. Metrykę chrztu lud urodzenia.

2. Uwierzytelnione dowody wymogów podanych w §ście 3, ustępie *b)*, punkt 1, 3 i 4.

Trzeźwość i pewność charakteru udowodnić należy świadectwami służbowemi, ewentualnie świadectwem naczelnika gminy, w której okręgu kandydat miał swoją ostatnią siedzibę, dwuletnią względnie trzyletnią służbę jako ślusarz przy maszynach w jednym z warstatów maszyn, względnie w fabryce maszyn parowych, świadectwem odbytego terminu lub też świadectwami robotniczemi.

c) Do egzaminu na maszynistę I. klasy:

Uwierzytelniony dowód wymaganej po myśli §fu 3, ustępu *c)*, trzyletniej służby okrętowej w charakterze maszynisty II. klasy.

Podania wnosić należy do c. k. władzy morskiej i to przynajmniej na 14 dni przed terminem egzaminowym.

O dopuszczeniu rozstrzyga władza morska; w razie odmownego rozstrzygnięcia odwołać się można do Ministerstwa handlu w przeciągu dni 14.

§ 7.

Egzamin obejmuje przedmioty podane w dodatku I i dzieli się na:

a) egzamin pisemny;

b) egzamin praktyczny dla maszynistów III. i II. klasy;

c) egzamin ustny.

Egzamin odbywa się tym samym porządku.

§ 8.

Egzamin pisemny przedsiębierze ustanowiony egzaminatorem dla części teoretycznej inżynier maszynowy c. k. władzy morskiej, egzamin praktyczny zaś maszynista I. klasy. Przy egzaminie praktycznym winien być obecny przewodniczący komisyi. Egzamin ustny odbywa się w obecności wszystkich członków komisyi.

Pytania, które przy egzaminie pisemnym mają być stawiane, oznacza przewodniczący a rodział ich między kandydatów odbywa się drogą losowania. Wynik egzaminu oznaczać należy jako „dostateczny“ lub „niedostateczny“ i przedłożyć wszystkim członkom komisyi do ocenienia.

Wynik egzaminu praktycznego ocenia egzaminator notą „zdał“ lub „niezdał“.

Na podstawie złożonego egzaminu ustnego, komisya egzaminacyjna rozstrzyga o wyniku całego egzaminu większością głosów jako: „z oznaczeniem złożony“, „złożony“ lub „nie złożony“.

§ 9.

Po złożonym egzaminie wydaje c. k. władza morska kandydatowi za złożeniem należytości stemplowej dekret uzdolnienia.

Formularz do tego zawarty jest w dodatku II.

§ 10.

Kandydaci, którzy egzaminu nie złożyli, mogą być do powtórzenia tegoż dopuszczeni w terminie

przez komisyę ustalonym, najwcześniej jednak w trzy miesiące.

Czy egzamin może być w części powtórzony, rozstrzyga komisya większością głosów.

§ 11.

Przewodniczący komisyi egzaminacyjnej oznacza czas do wypracowania zadań pisemnych przy egzaminie. Gdyby kandydat korzystał z niedozwolonych środków pomocniczych lub obcą pomocą się posługiwał, nie będzie dopuszczony do dalszego ciągu egzaminu w terminie ustnym.

W razie przerwania egzaminu, rozstrzygnie komisya z uwzględnieniem zachodzących okoliczności, czy egzamin uważać należy jako nie zaczęty lub też za częściowo złożony.

§ 12.

Po dopuszczeniu do egzaminu a przed rozpoczęciem tegoż, należy złożyć u c. k. władzy morskiej następujące, ustalone taksy egzaminacyjne:

a) za egzamin na maszynistę III. klasy: 10 koron;
b) za egzamin na maszynistę II. klasy: 20 koron;
c) za egzamin na maszynistę I. klasy: 30 koron.

Za powtórzenie całego egzaminu lub części jego uiszcza się ustaloną taksę ponownie.

IV. Liczba maszynistów przeznaczonych do służby na okręcie.

§ 13.

Parowce morskie z maszynami o nie więcej jak 400 wyk. s. k. muszą mieć na pokładzie jednego, a jeżeli jazda prawdopodobnie trwać będzie dłużej jak 12 godzin bez przerwy, 2 maszynistów III. klasy.

Parowce morskie z maszynami o wyk. większej jak 400 s. k. muszą mieć na pokładzie maszynistę II. klasy; jeżeli przypuszczać należy, że jazda trwać będzie bez przestanku dłużej jak 12 godzin, oprócz tego maszynisty II. klasy jako kierującego, jeszcze drugiego maszynistę (II. lub III. klasy) a w podróży do portów poza granicami krótkiej jazdy nadbrzeżnej, nadto trzeciego maszynistę.

Na parowcach morskich, o sile większej jak 1000 wyk. koni, musi się znajdować na pokładzie maszynista I. klasy, jako kierujący i dwóch maszynistów II. klasy.

Dla okrętów z podwójnemi śrubami lub maszynami turbinowemi liczbę maszynistów mających pełnić służbę na okręcie, oznacza władza morska.

Władza ta ma prawo, w pojedynczych przypadkach pozwolić na wyjątki od wyżej podanych przepisów, względnie wyjątki takie nałożyć.

V. Straż maszynowa.

§ 14.

Maszyniście znajdującemu się na straży przy maszynie, wolno stanowisko służbowe bez prawidłowej zmiany straży opuścić tylko w przypadkach nieodzownej konieczności i to po poprzedniem zawiadomieniu oficera służbowego.

VI. Prowadzenie dziennika maszynowego.

§ 15.

Na wszystkich parowcach morskich, z wyjątkiem odbywających krótkie podróże nadbrzeżne z maszynami o wykazanej mniejszej sile jak 600 koni, prowadzić się będzie dziennik maszynowy po myśli instrukcyi, zawartej w dodatku III.

Przerwa w prowadzeniu tegoż ma miejsce tylko na czas trwania stanu nieczynnego (rozbrojenia).

§ 16.

Dziennik maszynowy przedkładać należy za żądanie w kraju c. k. urzędom portowym a zagranicą c. i k. urzędom konsularnym.

§ 17.

Dzienniki maszynowe zapisane składa się w urzędzie portowym, do którego parowiec przynależy i przechowuje się tamże przez lat pięć.

VII. Postanowienia końcowe.

§ 18.

Świadectwa, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zostały wystawione na zasadzie rozporządzeń dawniejszych, tyczących się tego samego przedmiotu, w szczególności na zasadzie rozporządzenia z dnia 15. września 1858, Dz. u. p. Nr. 158, z dnia 19. września 1883, Dz. u. p. Nr. 159, i z dnia 15. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 108, zatrzymują swą ważność i nadal.

Posiadacze świadectw takich mogą jednak w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, żądać także wygotowania dekretów uzdolnienia w myśl tego rozporządzenia, w których władza morska, zależnie od rodzaju dotychczasowej ich służby przyzna im uzdolnienie na maszynistę I., II. lub III. klasy, przyczem tym, którzy nienagannie, przynajmniej przez rok mieli kierownictwo nad maszynami okrętów morskich o wyk. sile 400, względnie 1000 k., wydawać się będzie dekrety uzdolnienia na maszynistów okrętowych II., względnie I. klasy, innym zaś tylko dekrety uzdolnienia na maszynistów III. klasy.

Poźniejszy awans z przyznanej tym dekretem klasy maszynistów do klasy wyższej, może nastąpić tylko po złożeniu egzaminu przepisanego w tem rozporządzeniu i po dopełnieniu zresztą innych odnośnych warunków.

Osoby, które chcąc osiągnąć uzdolnienie na maszynistę w tym czasie, kiedy niniejsze rozporządzenie weszło w życie, zaczęły już służbę na okręcie, mogą być po dwunastomiesięcznej służbie na okręcie z uwolnieniem od warunku w §ie 3, lit. *a*, punkt 3, przepisanego, dopuszczone do egzaminu na maszynistę III. klasy.

§ 19.

Pomocnicy maszynowi i wyżsi podoficerowie maszynowi c. k. marynarki wojennej otrzymują na ich prośbę dekret uzdolnienia na maszynistów III. klasy, podoficerowie sztabowi na maszynistów II. klasy, a kierownicy maszyn na maszynistów I. klasy i to bez poprzedniego egzaminu lub dowodu zajęcia.

§ 20.

W przypadku ciężkiego uchybienia przeciw powinności, o ile ono nie podlega ogólnym ustawom karnym, można odebrać maszyniście dekret uzdolnienia za pierwszym razem na czas aż do trzech lat, w razie powtórnym także nazawsze.

Przekroczenia postanowień §§ów 14 i 15 tego rozporządzenia karane będą grzywną aż do dwustu koron albo aresztem od 6 godzin do 14 dni.

§ 21.

Pod względem postępowania karnego obowiązują w ogólności te postanowienia, które obowiązują w ogóle przy karaniu przekroczeń policyjno-morskich.

Dla tego postępowania stanowią urzędy żeglarskie (portowe, konsularne) pierwszą, władza morska drugą a Ministerstwo handlu trzecią instancyę.

Gdyby druga instancya orzeczenie pierwszej instancyi, chociażby nawet ze zniżeniem wymiaru kary potwierdziła, dalsze odwołanie nie ma miejsca.

Wpływające grzywny przypadają na korzyść funduszu zapomogowego dla marynarzy.

Przy wspomnianem w § 20 odebraniu dekretu uzdolnienia stanowi władza morska pierwszą a Ministerstwo handlu drugą instancyę.

§ 22.

Rozporządzenie obecne znajdzie zastosowanie do wszystkich parowców morskich marynarki handlowej razem z jachtami parowymi i statkami rybackimi. Wyjątek stanowią tylko te statki parowe, które służą wyłącznie do wewnętrznego obrotu portowego i dla których też dotychczas obowiązujące postanowienia obowiązywać będą i nadal.

§ 23.

Rozporządzeniem tem uchyla się postanowienia rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 15. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 108, o ile one dotyczą dowodu uzdolnienia do obsługiwania i doglądania maszyn parowych na parowych okrętach morskich — z wyjątkiem statków parowych w poprzedzającym paragrafie wspomnianych.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1906.

Fořt wlr.

Dodatek 1.

I. Program egzaminu na maszynistę III. klasy.

A. Egzamin pisemny.

Ułożenie pisemnego doniesienia na temat z zakresu służbowego maszynisty III. klasy.

B. Egzamin praktyczny.

Egzamin praktyczny odbywa się na morzu przy maszynie okrętowej w ruch puszczonej i obejmuje doglądanie i obsługiwanie całego urządzenia maszynowego, oraz naprawy uszkodzeń.

C. Egzamin ustny.

a) Istota kotłów parowych.

1. Opis normalnego kotła parowego.
2. Opis drogi, którą przebywa woda, para i gazy powstające przy paleniu w kotle okrętowym.
3. Opis pojedynczych części składowych kotła: osłony, ścian przednich, dymników, rur płomieniowych, komór zawrotnych, rur ogniowych, rusztów, ogniomostu, przyciągów (opatrzeń ankrami), wiertarek i niutów.
4. Opis całej armatury kotła i wyjaśnienie celu tejże: klapy bezpieczeństwa, wodomierze szklanne, kurki probiercze, manometr, kurek do spuszczania piany, klapy do przepuszczania pary, regulatory napływu wody i klapy do zamykania pary.
5. Rozpalanie kotła i dolewanie wody w czasie ruchu.
6. Używanie salinometra i znaczenie kondensatora.
7. Przyczyna przegotowania się wody w kotle.
8. Przyczyna spaczenia blachy kotłowej, zwłaszcza rur płomieniowych i sposób postępowania w takich razach.
9. Przyczyny wyżarcia i miejscowego osłabienia blachy, badania w takich razach.
10. Wykonanie drobnych napraw celem usunięcia uszkodzeń kotła (ewentualnie ze sporządzeniem rysunku ręcznego).
11. Przyczyny i środki celem zapobieżenia nieszczelności.
12. Przyczyny eksplozyi kotłów.
13. Środki użyć się mające w razie pęknięcia rury ogniowej, zatkania rury szumowinowej, przy opadaniu wody, przy unieruchomieniu klap bezpieczeństwa lub też w razie niefunkcyonowania urządzeń służących do napuszczania wody.
14. Czyszczenie kotłów wewnętrz i zewnętrz.
15. Przepisy tyczące się bezpieczeństwa kotłów parowych (ustawa austryacka o kotłach parowych).
16. O rodzajach węgli, zapobieganiu, by się same przez się nie zapalały, o jakości i własności najczęściej używanych materyałów do utrzymania maszyny w ruchu.

b) Istota maszyn na parowcach.

1. Opis okrętowej maszyny parowej o podwójnem i potrójnem ciśnieniu pary.
2. Opis drogi, jaką odbywa para w okrętowych maszynach parowych.
3. Opis głównych części maszyny okrętowej.
4. Opis kondensatora pary na powierzchni wody, pompy powietrznej, pompy do czerpania wody i sposób ich działania.
5. Opis steru ze szczególniejszem uwzględnieniem kulisowego steru Stephensona, jakoteż przyrządów do zmiany kierunku steru.
6. Cel i opis pomp z maszyną połączonych, tudzież wszelkich innych pomp.
7. Opis łożyska trustowego (łożyska bieguna tłokowego), rury tramowej i śruby okrętowej.
8. Przysposobianie maszyny do jazdy.
9. Postępowanie z maszyną podczas jazdy.
10. Ocenianie maszyny podług liczby obrotów i wskazań manometra i vacuummetra.
11. Postępowanie z trzonami tłokowymi, łożyskami i innemi częściami maszyny w razie przegrzania się panewek.
12. Roboty konserwacyjne przy maszynie.
13. Środki ostrożności, przy wzburzonem morzu.
14. Zachowanie się w razie uszkodzeń.
15. Wykonanie mniejszych napraw celem usunięcia uszkodzeń (ewentualnie ze sporządzeniem rysunku ręcznego).

II. Program egzaminu na maszynistę II. klasy.

A. Egzamin pisemny.

a) Ułożenie sprawozdania o zaszłem uszkodzeniu maszyny lub też o okolicznościach zaszłych, gdy okręt najechał na mieliznę.

b) Odpowiedź na trzy pisemne pytania z każdej z następnych grup:

I. Dobywanie pierwiastków kwadratowych i sześciennych, obliczanie objętości naczyń, składów, magazynów i wag pojedynczych części maszyny.

II. O diagramach indykatornych, siłach koni, chyżości okrętowej, spotrzebowaniu węgli i slipie.

III. Stosunek obrotów, chyżości pary i wody, napięcia pary.

IV. Obciążenie sprężyn przy klapach bezpieczeństwa, sprężyn tłokowych, dopuszczalne ciśnienie pary i wody na zesztywniałe ściany równe i na podtrzymywany ogień.

Zadania te służą, oprócz do ocenienia wiadomości fachowych, także do wykazania wiadomości początków matematyki i mechaniki.

c) Szkicowanie i zdejmowanie pojedynczych części składowych maszyny, względnie szkice naprawy celem usunięcia zaszłego uszkodzenia.

B. Egzamin praktyczny.

Egzamin ten, który obejmuje wszystkie kotły i maszyny jakoteż maszyny pomocnicze, odbywa się na morzu przy będącej w ruchu maszynie okrętowej.

Kandydat musi być w stanie wyjaśnić, jakimi środkami osiągnie się ostateczny cel przez egzaminatora podany; dalej egzaminator poda domniemane uszkodzenie maszyny a kandydat — stosownie do szczegółowej konstrukcyi dotyczącej maszyny — opisze sposób zamierzonego przezeń usunięcia tego uszkodzenia.

C. Egzamin ustny.

Oprócz wiadomości fachowych wymaganych według programu I, *C* od maszynistów III. klasy:

a) Kotły i opalanie.

1. Gatunki węgli, dodatne i ujemne ich strony, zaparcie się węgli w komórkach, zabiegi przeciw samozapaleniu się.
2. Cel i urządzenie ogrzewaczy wody do kotła i cedzideł.
3. Cel i urządzenie sztucznego przewiewu.
4. Woda do kotła, zawartość soli, ochrona ścian kotłów przed prądem galwanicznym.
5. Osad kamienny w kotle (kamień kotłowy) i jego następstwa.
6. Uszkodzenie kotłów, wypuklenie den i płaszcza kotłów, guzowatość rur płomieniowych i ścian komór zawrotnych, wyżarcie blachy, znaki pęknięcia w pełnej blasze jakoteż przy otworach nitowych, zanik szczelności kotłów parowych i rur ogniowych, środki zapobiegawcze w tych razach i naprawa.
7. Opis najważniejszych kotłów okrętowych o rurach wodnych i sposób ich działania.
8. Rurowe przewody dla pary.
9. Rodzaj przymocowywania kotwic i wiertarek do nitów rozpierających (sporządzenie szkicu).
10. Badanie kotłów okrętowych. Rewizye urzędowe.

b) Maszyna okrętowa.

1. Istota maszyny okrętowej o podwójnem, potrójnem i poczwórnem ciśnieniu pary.
2. Cylindry parowe, płaszcze cylindrowe i ich garnitury.
3. Opis rozmaitych zasuwek i urządzeń pomocniczych do tychże.
4. Tłok maszyny parowej, drągi i puszki do zatykania.
5. Ster kulisowy, ster Stephensona, Marshalla, Joy'a itp.
6. Najgłówniejsze położenie, jakie zajmują zasuwka, tłok i korba.
7. Pompy powietrzne, pompy do chłodnej wody, do wody kotłowej i pompy od warki.
8. Sporządzanie diagramów indykatoryjnych, końcowe wnioski wysnute z uszkodzonych diagramów, siły koni, obliczenie pracy podług formuły Simpsona, obliczanie w przybliżeniu, obliczanie zapomocą planimetra polarnego.
9. Przyrządy do smarowania i chłodzenia maszyn okrętowych, własności dobrych smarów.
10. Śruba okrętowa i przewód walcowy, łożysko trustowe.
11. Mierzenie i obliczanie podnoszenia się śruby okrętowej.
12. Dopilnowanie, by pewna liczba obrotu była zachowaną i przyczyny zmniejszenia się rotacyi, regulowanie dopływu pary.
13. Szmery przy normalnym i nieprawidłowym ruchu maszyny okrętowej.
14. Postępowanie z maszyną przed jazdą, podczas jazdy i po jeździe.
15. Obliczenie ilości wody, jakiej dostarcza dla pewnej liczby obrotów, względnie podniesień pojedynczo i podwójnie działająca pompa.
16. Uszkodzenia maszyny i ich naprawa.
17. Prowadzenie dziennika maszynowego.

c) Maszyny pomocnicze.

1. Telegraf maszynowy.
2. Maszyna do zmiany steru.
3. Pompa cyrkulacyjna.
4. Pompa parowa do nabierania wody kotłowej.
5. Maszyna do obracania głównej maszyny.
6. Pompa parowa do warki.
7. Urządzenie do gaszenia ognia.
8. Dynamomaszyna.
9. Urządzenie do elektrycznego oświetlenia.
10. Projektory.
11. Akumulatory.

12. Przyrządy do destylowania wody morskiej.
13. Maszyny do lodu.
14. Opis maszyny do podejmowania kotwicy.
15. Opis przyrządu parowego do sterowania.
16. Opis windy parowej.
17. Urządzenia wentylacyjne, kompresory.
18. Uszkodzenia pojedynczych maszyn pomocniczych i ich usuwanie.

III. Program egzaminu na maszynistę I. klasy.

A. Egzamin pisemny.

Odpowiedź na trzy pisemne pytania z zakresu czterech grup podanych w programie egzaminowym na maszynistów II. klasy, biorąc za podstawę wymagane podług programu III *B* wiadomości z matematyki, mechaniki i fizyki.

B. Egzamin ustny.

Oprócz fachowych wiadomości wymaganych podług programu II *C* od maszynistów II. klasy:

a) Matematyka, mechanika i fizyka.

I. Arytmetyka.

1. Rozwiązanie zrównań pierwszego stopnia.
2. Obliczanie zapomocą logarytmów.

II. Planimetrya.

1. Obliczanie powierzchni figur o trzech i więcej bokach.
2. Obliczanie w przybliżeniu powierzchni ograniczonych krzywemi liniami.

III. Stereometrya.

1. Obliczanie objętości pryzm, walców, piramid i ściętych piramid, stożków i ściętych stożków, kul i odcinków tychże.

2. Obliczanie w przybliżeniu ciał ograniczonych ścianami krzywemi, względnie próżnych przestrzeni (komór na węgle, rezerwoarów wodnych).

IV. Trygonometrya płaska.

1. Znajomość funkcyi trygonometrycznych.
2. Obliczanie ścian i kątów w prostokątnych i skośnokątnych trójkątach.

V. Mechanika.

1. Znajomość teoryi pojedynczych maszyn, jak dźwignia, blok, płaszczyzna pochyła, klin, kołowrót, śruba.

2. Znajomość pojedynczych części maszyny, jak śruby, nity, czopy, łożyska czopowe, krążki na rzemienie, koła zębate, korby, dźwignie, klapy, tłoki, liny, łańcuchy i opór przeciw ruchowi (tarcie, stężenie liny).

3. Zasadnicze pojęcia z nauki o wytrzymałości i wymogi stawiane pod względem materyałów.

VI. Fizyka.

Znajomość ogólnej nauki o cieple, zwłaszcza własności pary wodnej i wywiązywania się ciepła w drodze spalenia.

b) Wiedza fachowa.

I. Kotły i opalanie.

1. Powierzchnia ogrzewalna i obliczenie tejże.
2. Stosunek pomiędzy powierzchnią ogrzewalną, powierzchnią rusztową a wytrzymałością kotłów.
3. Sposób badania kotłów celem oznaczenia zdolności wyparowania, spotrzebowania wody i węgli. Ekonomiczne spotrzebowanie węgla jakoteż spotrzebowanie węgla przy rozmaitej chyżości okrętu.
4. Użycie płynnych materyałów palnych.
5. Materyał do budowy kotłów i jego wymogi; dopuszczalne wymogi co do materyału.
6. Obliczanie grubości pojedynczych blach kotłowych.
7. Obliczanie kotwic, wiertarek i nitów kotła.
8. Dopuszczalne napięcie pary w starych kotłach.
9. Kotły o rurach wodnych Belleville'a, Yarrowa, Babcock-Wilcoxa.
10. Rozmaite rodzaje kotłów pomocniczych.

II. Maszyna.

1. Konstrukcya diagramów indykatoryjnych.
2. Regulowanie zasuwek, diagram Zeunera i Müllera-Reuleaux'a.
3. Dodatnie i ujemne strony płaszczów parowych.
4. Obliczanie grubości ścian cylindrów.
5. Obliczanie średnicy czopków korbowych i walców.
6. Próżnia, powierzchnia chłodzenia kondenzatorów, ilość wody chłodzącej i pompa powietrzna.
7. Oznaczenie slipu (ubytku siły) śruby okrętowej i głównych wymiarów i rzeczywistej chyżości okrętu dla pewnej liczby obrotów.
8. Ogólne pojęcia o zmianie ruchu tłoka na ruch obrotowy w maszynach okrętowych.
9. Rozszerzanie się wskutek ciepła pojedynczych części maszyn.
10. Spotrzebowanie węgli przy pojedynczych systemach maszyn.

III. Maszyny pomocnicze.

1. Ruch i przeszkody w ruchu rozmaitych maszyn pomocniczych.
2. Przeszkody w działaniu elektrycznego urządzenia. Przepisy pod względem bezpieczeństwa dla przewodów elektrycznych. Niebezpieczeństwa grożące ze strony prądu elektrycznego i udzielanie pomocy.
3. Teorya maszyn, do których używa się amoniaku, kwasu węglawego i zimnego powietrza.
4. Kondensatory pomocnicze, wielkość ich wraz z należącemi do nich kombinowanemi pompami.
5. Rozmiary wentylatorów ssących i ciśnienia dla ubikacyi okrętowych, urządzenia wentylacyjne.
6. Zakładanie na okrętach rur do przeprowadzania pary, rozmiary rur.
7. Urządzenia służące do osuszania okrętów wraz z przynależnemi pompami.
8. Dynamomaszyny, elektromotory dla prądu jednostajnego i zmiennego.
9. Przyrządy do sterowania, ręczne i parowe, zasuwki różniczkowe i przewody sterowe.
10. Zdolność działania ewaporatorów, ich główne zalety, ubytki wody głównych i pomocniczych maszyn parowych.

Dodatek II.

Nr. . . . .

Dekret uzdolnienia.

(Herb.)

Stempel.

Na podstawie złożonego w c. k. władzy morskiej w Tryjeście dnia . . . . . (z odznaczeniem) egzaminu (na zasadzie postanowienia §fu 18 rozporządzenia z dnia 12. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 160) potwierdza się, że (charakter) (imię i nazwisko), urodzony w . . . . . dnia . . . . . przynależny do . . . . . posiada uzdolnienie na . . . . . (charakter) . . . dla parowych okrętów morskich marynarki handlowej.

Tryest, dnia . . . . . .

Prezydent c. k. władzy morskiej.

(L. S.)

Dodatek III.

Instrukcya,

tycząca się prowadzenia dziennika maszynowego na pokładzie austryackich parowych okrętów morskich.

§ 1.

Wpisy do dziennika maszynowego odbywać się mają pod osobistą odpowiedzialnością maszynisty, znajdującego się na straży przy maszynie.

Daty tyczące się ruchu maszyny wpisywać należy do dziennika maszynowego podczas straży. Wpisy co do spotrzebowania materyału winny być najpóźniej następującego dnia po dniu spotrzebowania uskutecznione. Każdą stronnicę dziennika maszynowego zaopatrzy maszynista kierujący podpisem.

§ 2.

Rubryki dziennika maszynowego, które według załączonego do tej instrukcyi formularza winny być sporządzone, należy w następujący sposób wypełniać.

A. Wpisy podczas jazdy.

1. Rubryka „Podpis odbywającego straż maszynisty“ musi zawierać własnoręczny czytelny jego podpis.

2. Ciśnienie pary w kotłach i cylindrach maszyny głównej podawać należy w atmosferach, stopień nasycenia w procentach.

3. Próżnia kondensatora wpisuje się w centymetrach słupa rtęciowego.

4. W razie zastosowania sztucznego przeciągu, podać należy do mierzenia ciśnienia powietrza, różnicę wysokości dwóch słupów płynów w ciągomierzu i to w centymetrach.

Obserwować należy nie tylko ciśnienie powietrza w przewodzie doprowadzającym je, lecz także ciśnienie jego w zbiorniku na popiół.

5. Obroty maszyny winno się kontrolować zapomocą zegarka kilka razy na godzinę i uzyskaną z tych spostrzeżeń liczbę przeciętną wciągać do dziennika maszynowego.

B. Wpisy przy końcu każdej straży.

1. Przy zmianie straży należy, jeżeli liczydło obrotowe istnieje, ogólną liczbę obrotów w czasie odbytej straży odczytać i zaciągnąć ją do dziennika.

2. W rubryce „stan powietrza“ poda się te wszystkie okoliczności, które wywierają wpływ na ruch maszyny, jak wiatr, niespokojne morze itd.

C. Wpisy po każdych 24 godzinach.

Do rubryki „Wykonane roboty“ wciągać się będzie wszelkie ważne roboty, te zwłaszcza, które pociągają za sobą większe spotrzebowanie materyału. Tu należą: czyszczenie kotłów, otwieranie cylindrów lub skrzynek zasuwkowych, regulowanie łożysk itd.

Jeżeli roboty takie fabryka wykonuje, wpisze się nazwę tej fabryki.

Dalej wpisywać się będzie do tej rubryki wszystkie uszkodzenia jak i czas ich powstania, oraz rodzaj środków użytych do ich usunięcia, dalej czas urzędowych badań kotłów.

§ 3.

Rubryki tyczące się spotrzebowania materyału mogą być także w inny sposób ułożone, jak je w załączonym formularzu podano a tylko spotrzebowanie węgla musi być w nich bezwarunkowo zapisywane.

§ 4.

W dzienniku maszynowym podać należy dokładnie godzinę przyjazdu i odjazdu. Przytem za czas przyjazdu uważa się chwilę, w której dany będzie telegrafem maszynowym pierwszy sygnał dla wjazdu do portu, za czas wyjazdu zaś tę chwilę, w której maszynę na pełną parę się ustawi.

Liczbę mil morskich, ujechanych w przeciągu dnia astronomicznego, należy z dziennika okrętowego przenieść do dziennika maszynowego.

§ 5.

Daty zanurzenia się okrętu z przodu i z tyłu mają być w metrach wyrażone.

§ 6.

Podane w załączonym formularzu rubryki, odnoszące się do dat tyczących się czasu ruchu kotłów głównych i pomocniczych, światła elektrycznego i wszelkich innych maszyn pomocniczych, należy o ile możności wypełnić.

Dzień astronomiczny od południa dnia . . . . . do południa dnia . . . . . 19 .

Port . . . . . albo linia do . . . . . Nr. . . . . podróży.

Godziny	Podpis odbywającego straż maszynisty	Ciśnienie pary w kotle	Stopień nasycenia	Ciśnienie pary w cylindrach w. c.	ś. c.	n. c.	Próżnia kondensatora	Ciśnienie powietrza w przewodzie doprowadzającym	pod rusztem	Obroty na minutę	na godzinę	Stan powietrza
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
							Razem .					

Roboty wykonane

Czyszczenie wewnętrzne

kotłów głównych . . . .

kotłów pomocniczych . .

Materyał spotrzebowany

w kilogramach	Rodzaj węgla	Oliwa do maszyn	Oliwa do cylindrów
Godziny jazdy			
Czas postoju			
Do kotłów pomocniczych			
Dla kuchni			
Na opał			
Ogółem spotrzebowano			
Z dnia poprzedzającego pozostało . .			
Otrzymano			
Zapas na pokładzie .			

Pakuły

Smarowidła

Nafta

Polaz

Woda kotłowa

Zanurzenie parowca { z przodu . . . . . / z tyłu . . . . . }

Kocioł główny.

Ogień rozpalono o . . . . . .

Zaczął parować . . . . . .

Ile razy dokadano ognia . . . . . .

Kotły pomocnicze.

Ogień rozpalono o . . . . . .

Ogień zgaszono o . . . . . .

Godzin pracy . . . . . .

Stopień nasycenia . . . . . .

Czas ruchu

dynamomaszyn . . . . . .

wind . . . . . .

maszyny do lodu . . . . . .

ewaporatora . . . . . .

Temperatura w dziesiętnych stopnia.

Temperatura wody kotłowej . . . . . .

„ w ogrzewaczu wody kotłowej . . . .

„ wody morskiej . . . . . .

„ wody do chłodzenia . . . . . .

Odjazd z	O godzinie	Minut	Przyjazd do	O godzinie	Minut	w drodze Godzin	w drodze Minut	Pobyt w porcie Godzin	Pobyt w porcie Minut	Liczba ujechanych mil na dzień
							Razem .			

Uwagi pod względem jakości materyałów:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Podpis maszynisty kierującego:

. . . . . .

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 15. sierpnia 1906.

Treść: (№ 161—165.) 161. Obwieszczenie, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872. — 162. Rozporządzenie, którem uzupełnia się częściowo rozporządzenie z dnia 21. sierpnia 1871, zawierające przepis o egzaminach z kandydatami na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i w seminaryach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminaryach nauczycielskich. — 163. Obwieszczenie, tyczące się przeniesienia czynności wyciskania znaczków stemplowych i stemplowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stemplowego na krajową kasę skarbową w Tryjeście. — 164. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Brüx. — 165. Obwieszczenie, którem ogłasza się w zmienionej i uzupełnionej formie przepisy, tyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych)

161.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 17. lipca 1906,

którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustaloną została nowa ordynacya dla miar i wag, podaje się poniżej do publicznej wiadomości wydany przez c. k. główną Komisyę miar i wag dodatek do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872. Dz. u. p. Nr. 171.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Fort wlr.

Czterdziestypiąty dodatek do ordynacyi cechowniczej.

z dnia 19. grudnia 1872.

Do § 37 do 40.

Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się także sacharometry dla 0 do 8 procent, jeżeli odpowiadają poniżej podanym warunkom.

I. Postanowienia, tyczące się jakości sacharometrów.

1. Z czystego i od wolnego od skaz szkła wyrobiony sacharometer nie ma być dłuższy jak 440 *mm*; średnica trzonka wynosić ma przynajmniej 4 *mm*.

2. Koniec trzonka i łącząca się z nim bezpośrednio część jego długości co najmniej 2 *mm*, muszą być wewnątrz zaopatrzone powłoką czerwonego laku woskowego.

Górny brzeg podziałki na papierze musi być oddalony od dolnego brzegu tej powłoki co najmniej o 10 *mm*.

Dolny brzeg skrawka papierowego może leżeć najwyżej o 10 *mm* wyżej, aniżeli miejsce zlutowania trzonka ze sacharometrem właściwym.

3. Podziałkę na papierze, znajdującą się wewnątrz trzonka podzielić należy według procentów dziesiętnych od 0 do 8 procent. Średnia odległość dwóch po sobie następujących kresek procentowych nie może być mniejszą jak 20 *mm*.

Kreski całym procentom odpowiadające oznaczyć należy wyraźnie, przyczem kreski te muszą być dłuższe od kresek oznaczających pięć dziesiętnych, a te znowu dłuższe, aniżeli kreski dziesiętne.

Najniższa kreska podziałki musi leżeć co najmniej o 10 *mm* ponad miejscem wlutowania na trzonie.

Odstęp najwyższej kreski podziałki od końca trzona nie może wynosić mniej jak 20 *mm*.

Różnica w położeniu pojedynczych kresek podziałki w stosunku do idealnie ciągłej podziałki nie śmie przekraczać 0·01 procent.

Wskazania przyrządu nie mogą w żadnym punkcie różnić się od wskazań rzetelnych o więcej jako 0·02 procent.

Podziałkę w mowie będącą należy dalej opatrzyć numerem wyrobu, liczbą roku i miesiąca sporządzenia przyrządu, tudzież oznaczeniem: „Sacharometer dla procentów wagi przy + 14° R — czytać z góry“ i umocować w trzonie u góry karukiem, w zwyczajny sposób w mały otwór zaopatrzonym, na dole zaś lakiem woskowym.

4. Wtopiony w sacharometer ciepłomierz opatrzony być musi umocowaną w górze i u dołu podziałką z papieru lub kartonu, noszącą na przedniej stronie podziałkę od 1° R niżej zera do 26° R ponad zero. Kreski piątek i dziesiątek muszą być odpowiednio przedłużone a ostatnie nadto wyraźnie ocyfrowane.

Odległość kresek stopni 0 do 26 nie może wynosić mniej jak 64 *mm*, błędy zaś podziałki nie mogą przekraczać 0·1°.

Na podziałce musi być następnie wyraźnie podane oznaczenie: „Termometr podług Réaumura“, na odwrotnej zaś stronie nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy przyrządu, tudzież napis:

„Wskazania tego przyrządu redukuje się podług należących do tegoż tablic urzędowych.“ (Por. rozdział II, punkt 7.)

Nie stanowi jednak usterki, jeżeli nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy umieszczone będą ewentualnie na podziałce sacharometra (por. punkt 3).

Rtęć musi tak przy wzrastającej jak i przy spadającej ciepłocie tworzyć zupełnie regularną kopułkę, nie śmie się ciągnąć skośnie, przyczepiać do szkła oraz nie śmią się tworzyć bańki.

Przy łagodnem przewracaniu przyrządu nie powinien się słupek rtęci przerywać lub spływać, przy oziębieniu na 13° R poniżej zera chować się on powinien do naczyńka ciepłomierza.

Wskazania ciepłomierza, którego rurka włoskowata, bez rozszerzenia, wyciągniętą być musi w ostry koniec, mogą być co najmniej o 0·5° za wysokie, względnie za nizkie.

II. Urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie.

5. Urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie sacharometrów odpowiadających wyżej podanym postanowieniom przeprowadza c. k. główna Komisya miar i wag (we Wiedniu, II., Prager Reichsstraße Nr. 1, okręg doręczyń pocztowych XX/2).

Przed poddaniem tych sacharometrów badaniu pozostawać mają one z reguły przez jeden miesiąc (licząc od chwili ich przedłożenia) w składzie c. k. głównej komisyi miar i wag.

C. k. głównej komisyi miar i wag wolno jednak ograniczyć ten okres składu, o ile przyrząd odnośny sporządzony jest dowodnie z takiego gatunku szkła, przy którym zmiany objętości i kształtu z biegiem czasu są — jak to z doświadczenia wiadomo — nieznaczne.

6. Na przyrządach odpowiadających powyższym warunkom umieszcza się na trzonku pomiędzy powłoką laku woskowego a podziałką, tudzież na samym sacharometrze po jednym stemplu w kształcie orła .

Obok większego znaczka stemplowego na samym sacharometrze umieszcza się bieżącą liczbę protokołu.

7. Dla każdego uwierzytelnionego sacharometru wygotowuje się poświadczenie badania; zawiera ono numer wyrobu, urzędową liczbę protokołu, miesiąc i rok sporządzenia przyrządu, oraz wagę jak i potwierdzenie uiszczonej należytości za ocechowanie. Do poświadczenia badania dodany jest przepis sposobu użycia wraz z potrzebnemi tablicami redukcyi.

Do każdego, z jakiegokolwiek powodu do ocechowania, względnie ostemplowania nie przyjętego sacharometru wydaje się poświadczenie zwrotu, zawierające szczegóły stwierdzonych usterek i również potwierdzenie uiszczonej należytości (należytości manipulacyjnej, względnie zwrotnej) porów. rozdział III, punk 9 i 10.

8. Jeżeli strona zgubi poświadczenie badania, należące do sacharometru lub też, jeżeli poświadczenie takie stanie się niezdatne do użytku, natenczas można wnieść prośbę do c. k. głównej Komisyi miar i wag o wystawienie duplikatu.

Do podania, które ma być ostemplowane, należy dołączyć przypadający dla każdego duplikatu z osobna znaczek stemplowy wartości 2 K i podać urzędową liczbę protokołu, pod którą sacharometr został uwierzytelniony, numer fabryczny przyrządu oraz nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy.

Za wystawienie duplikatu, jeżeli oryginalnego poświadczenia badania się nie przedkłada, uiszcza się kwotę 2 K 40 h, w razie przedłożenia go, 80 h.

III. Należytości za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie.

9. Dla sacharometrów, których nie przyjmuje się do urzędowo-cechowniczego postępowania z powodu łatwo spostrzegalnych usterek w konstrukcyi, uiszcza się należytość manipulacyjną w kwocie 60 h od sztuki.

10. Od sacharometrów, przy których przy badaniu stwierdzono, że nie odpowiadają warunkom wymaganym dla urzędowego uwierzytelnienia, uiszcza się należytość w kwocie 10 K od sztuki.

Tak w tym jak i w poprzedzającym przypadku zwraca się sacharometry stronie z dołączeniem poświadczenia zwrotu, które zawierać będzie urzędowe potwierdzenie uiszczonej należytości zwrotnej, względnie manipulacyjnej (porów. rozdział II, punkt 7, ustęp 2).

11. Za urzędowe badanie i uwierzytelnienie sacharometrów opłaca się należytość w kwocie 20 K (porów. rozdział II, punkt 7).

IV. Ponowne urzędowe sprawdzanie, względnie uwierzytelnienie (powtórne cechowanie.)

12. Wskazanem jest, by sacharometry, w odpowiednich odstępach czasu poddawać powtórnemu urzędowemu badaniu, względnie uwierzytelnianiu, gdyż, jak doświadczenie uczy, ulegają one zniekształceniu i utracie masy, co może naruszyć ewentualnie wskazania przyrządu.

Za ewentualne ponowne badanie, względnie uwierzytelnienie sacharometru opłaca się należytości, wymienione w poprzednim rozdziale III.

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

162.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 27. lipca 1906,

którem uzupełnia się częściowo rozporządzenie z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, zawierające przepis o egzaminach z kandydatami na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i seminaryach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminaryach nauczycielskich.

W częściowem uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 21. sierpnia 1871, Dz u. p. Nr. 107, uznaję za stosowne rozporządzić, że ci abituryenci kursów dla kandydatów na nauczycieli w konserwatoryum wiedeńskiem, którzy na przyszłość uzyskają świadectwo dojrzałości, pod względem złożenia dowodu uzdolnienia na nauczycieli gry na organach w seminaryach nauczycielskich męskich i żeńskich mają być zrównani z kandydatami, którzy zdolność tę na nauczycieli udowodnili — po myśli wspomnianego przepisu — egzaminem złożonym ze skutkiem przed oznaczoną tamże komisyą egzaminacyjną.

Marchet wlr.

163.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. lipca 1906,

tyczące się przeniesienia czynności wyciskania znaczków stemplowych i stemplowania zagranicznych papierów wartościowych z urzędu dochodów skarbowych i stemplowego na krajową kasę skarbową w Tryjeście.

Odnośnie do punktu 1. ustępu 3 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 1. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 239, i § 2, punkt 2 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, o urzędowem wyciskaniu znaczków stemplowych, następnie odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 103, zawierającego spis urzędów upoważnionych do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych, obwieszcza się, że czynności urzędowego wyciskania znaczków stemplowych na rachunkach, listach przewozowych i niezapisanym papierze, tudzież przestemplowywania znaczków stemplowych na zagranicznych papierach wartościowych w Tryjeście, począwszy od 1. lipca 1906, porucza się zamiast urzędowi dochodów skarbowych i stemplowemu, krajowej kasie skarbowej tamże.

Korytowski wlr.

164.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. lipca 1906,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Brüx.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Brüx w kwartalnych ratach z góry, płatnych dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany ma być odtąd w tym poborczym okręgu podatkowym w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1906.

Korytowski wlr.

165.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. lipca 1906,

którem ogłasza się w zmienionej i uzupełnionej formie przepisy tyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do publicznej wiadomości, przez c. k. główną Komisyę miar i wag w zmienionej i uzupełnionej formie wydane, co do należytości przez Ministerstwo handlu zatwierdzone przepisy, tyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wskazówkowej wagi pomostowej, przeznaczonej wyłącznie do odważania kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych).

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia; równocześnie przestają obowiązywać przepisy ogłoszone obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 9. lipca 1889, Dz. u. p. Nr. 115, względnie przepisy tyczące się tej wagi ogłoszone w Dzienniku rozporządzeń dla cechowania Nr. 32 z r. 1889.

Wskazówkowe wagi pomostowe dla kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych), wykonane według dopiero co wspomnianych dotychczasowych przepisów, można jednak jeszcze aż do 31. grudnia 1910 poddawać ponownemu cechowaniu.

Fort wlr.

Przepisy

o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wskazówkowej wagi pomostowej przeznaczonej wyłącznie do ważenia kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych).

I. Opis i sposób działania wagi.

Wzór takiej wskazówkowej wagi pomostowej przedstawia dołączony rysunek.

1. Pomost, na którym umieszcza się ciężar, spoczywa na dopuszczalnym systemie dźwigniowym. Od końcowej krawędzi przynależnej dźwigni przenośnej idzie ciągar *h*, wprawiający w ruch przyrząd wskazówkowy, którego główne części składowe stanowią drążek wagowy, dźwignia środkowa i oś na której wskazówka spoczywa; urządzenie jego — prócz przyrządu do zamykania — uwidacznia rysunek.

2. Drążek wagowy nierównoramienny z osią obrotu przy *c* składa się z części *A* i *B* — w formie cięciw koła — jako ramienia krótszego i części *D*, przedstawiającej ramię dłuższe.

W słupie *E*, poniżej tego drążka wagowego umieszczona jest dźwignia środkowa *F*, do ramienia której przymocowane są ostrza *d* i *f*.

Na ostrzu *f* znajdującem się tuż koło osi obrotu *g* tej dźwigni zawieszony jest zapomocą ciągara *h* system dźwigniowy, na którym pomost spoczywa, podczas gdy ostrze *d* połączone jest z krótszem ramieniem drążka wagowego zapomocą ciągara *i*, którego koniec górny przechodzi na taśmę stalową *k*, umieszczoną na zakrzywionej powierzchni części *A*.

Tak samo na zakrzywionej powierzchni części *B* i na zewnętrznej krzywiźnie ramienia *D* drążka wagowego, skierowanego — gdy waga nie jest obciążoną — ku dołowi przymocowane są taśmy stalowe (*l* i *m*), z których pierwsza połączona jest z blokiem *o* znajdującym się na osi wskazówki, druga zaś obciążona jest stałym ciężarem dla przeciwwagi *G*.

By przy zmniejszającym się ciężarze wskazówka mogła się wstecz poruszać, przymocowany jest do osi

wskazówki *n* jeszcze drugi blok, na rysunku blokiem *o* zakryty, na którym zawieszony jest zapomocą taśmy stalowej przeciwważący ciężar *p*.

3. Do osi wskazówki przymocowane są dwie wskazówki w ten sposób, że na tarczach cyfrowych z obydwu stron umieszczonych, można wagę odczytać.

Te tarcze cyfrowe mają być sporządzone albo z metalu lub też z grubego na płycie metalowej silnie przytwierdzonego papieru.

Podziałka (skala) tarcz cyfrowych musi być w całych kilogramach wyrażona i odstępy jej nie mogą wynosić mniej jak 3 *mm*. Kreski mają być odpowiednio grube i łatwo widzialne.

Kreski oznaczające pięć i dziesięć kilogramów mają być nieco dłuższe od innych a kreski dziesięciokilogramowe nadto wyraźnie ocyfrowane.

Podziałka musi zawierać oznaczenie „kilogram".

O ile tarcza cyfrowa jest sporządzona z metalu (czytaj powyżej), muszą być umieszczone do wyciśnięcia stempla cechowniczego tuż przy pierwszej oraz przy ostatniej kresce podziałki krople cyny lub ołowiu.

4. Tarcza cyfrowa ma zawierać oznaczenie: „Wskazówkowa waga pomostowa dla kolejowych pakunków pasażerskich" albo „Wskazówkowa waga pomostowa dla pakunków podróżnych", tudzież liczbę wyrobu.

5. Liczbą wyrobu (porów. punkt 4) oznaczyć także należy stałą przeciwwagę *G*.

6. Obydwie tarcze cyfrowe mają być opatrzone szkłem ochronnem, wstawionem z wewnątrz w ramę metalową. Zamknięcie tych ram musi być tego rodzaju, by przy cechowaniu można je zabezpieczyć przez ostemplowanie na kroplach ołowiu lub cyny, lub też przez nałożenie plomby stemplowej.

7. Dźwignia środkowa *F* (porów. rysunek) obracająca się około osi *g* dźwiga służący do tarowania wagi ciężarek regulujący (ciężarek śrubowy) *H*, który oznaczony ma być literą „T" lub też słowem „Tara".

8. O ile waga ma być w ten sposób używana, że na pomost jej wwozi się i odważa naładowane pakunkami taczki lub wózki pakunkowe, musi na dźwigni środkowej *F* umieszczony być jeszcze ciężarek ruchomy *K*, służący do tarowania wspomnianych wózków, których waga zwyczajna wynosi 50, 100, 150 lub 200 *kg*.

W tym przypadku opatrzyć należy dłuższe ramię dźwigni środkowej *F* kreską 0 dla początkowego położenia ruchomego ciężarka *K* i stosownie do wyżej podanych wag dla taczek na pakunki, cyframi 50, 100, 150, 200 z dodaniem oznaczenia „*kg*".

9. Największa wytrzymałość, którą można na tarczy cyfrowej odczytać nie może wynosić mniej jak 200 *kg* a nie więcej jak 500 *kg*.

10. Celem zapobieżenia chwiejności wskazówek można cięgar i poniżej *d* przedłużyć i połączyć z cienką kolbą, którą zanurza się w napełnionym wodą lub gliceryną cylindrze, nie dotykając jego ścian.

11. Wagę należy opatrzyć wskazówką wahadłową, której niezakryta długość wynosić ma conajmniej 300 *mm*.

II. Biuro cechownicze, sprawdzanie i stemplowanie.

12. Urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wyżej opisanych wskazówkowych wag pomostowych dokonać należy każdą razą w miejscu ich użycia. Do przeprowadzenia czynności urzędowej uprawniony jest każdy urząd cechowniczy, do cechowania wag upoważniony.

13. Przy cechowaniu tych wag należy przestrzegać postępowania podanego w instrukcyi i wagę stemplować tylko wtedy, jeżeli

a) różnica pomiędzy wskazaniami podziałek na obydwu tarczach cyfrowych a wskazaniami rzetelnemi wynosi pomiędzy zerem a 250 *kg* co najwięcej 500 *g*, przy większych zaś wskazaniach jak 200 *kg* nie więcej jednak jak $^1/_{500}$ odnośnego rzetelnego wskazania, i jeżeli

b) ta granica błędów także przy kilkakrotnem układaniu tego samego ciężaru na rozmaitych miejscach pomostu nie zostanie przekroczoną.

14. Stemplowania dokonuje się tuż przy pierwszej, jakoteż przy ostatniej kresce podziałek na obu tarczach cyfrowych (porów. punkt 3); do każdego stempla na tarczy cyfrowej dodaje się liczbę roku. Oprócz tego stempluje się:

Stałą przeciwwagę *G* i to poniżej liczby wyrobu (porów. punkt 5), następnie dźwignię środkową *F* lub umieszczone ewentualnie na tej środkowej dźwigni urządzenie ruchomych ciężarków (porów. punkt 8) a wkońcu zamknięcie ram metalowych, w które wstawione są szkła ochronne dla tarcz cyfrowych (porów. punkt 6).

III. Należytości za ocechowanie.

15. Za ocechowanie, względnie sprawdzenie bez stemplowania wskazówkowych wag pomostowych dla kolejowych pakunków pasażerskich uiszcza się należytości ustalone dla wag pomostowych strasburskich o tym samym udźwigu.

16. Oprócz tego strona ponosi koszta delegowania organu cechowniczego i ma postarać się o dostarczenie sił pomocniczych. Następnie rzeczą jej jest dostarczyć potrzebnych ciężarków do obciążenia, któremi mogą być także cechowane ciężarki handlowe.

Na żądanie strony można ewentualnie użyć do przedsiębrania czynności urzędowej także urzędowego materyału do obciążania, w którymto przypadku powstałe koszta również strona ponosi.

17. O ile taryfa w pewnych przypadkach przewiduje uwolnienie od należytości, względnie zniżenie tejże (porów. uwagi wstępne do taryfy należytości za ocechowanie, punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, dalej rozporządzenia ministeryalne z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227), udzielać się będzie tychże także przy sprawdzaniu, względnie uwierzytelnianiu w mowie będących wskazówkowych wag pomostowych.

IV. Powtórne cechowanie.

18. Wskazówkowe wagi pomostowe dla kolejowych pakunków pasażerskich (pakunków podróżnych) podlegają peryodycznemu cechowaniu przed upływem każdych dwóch lat, jakoteż powtórnemu cechowaniu w razie utraty zdolności do użytku.

Przy powtórnem cechowaniu obowiązują co do granic błędów dwa razy większe wartości jak przy pierwszem cechowaniu (porów. punkt 13).

We Wiedniu, dnia 23. czerwca 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

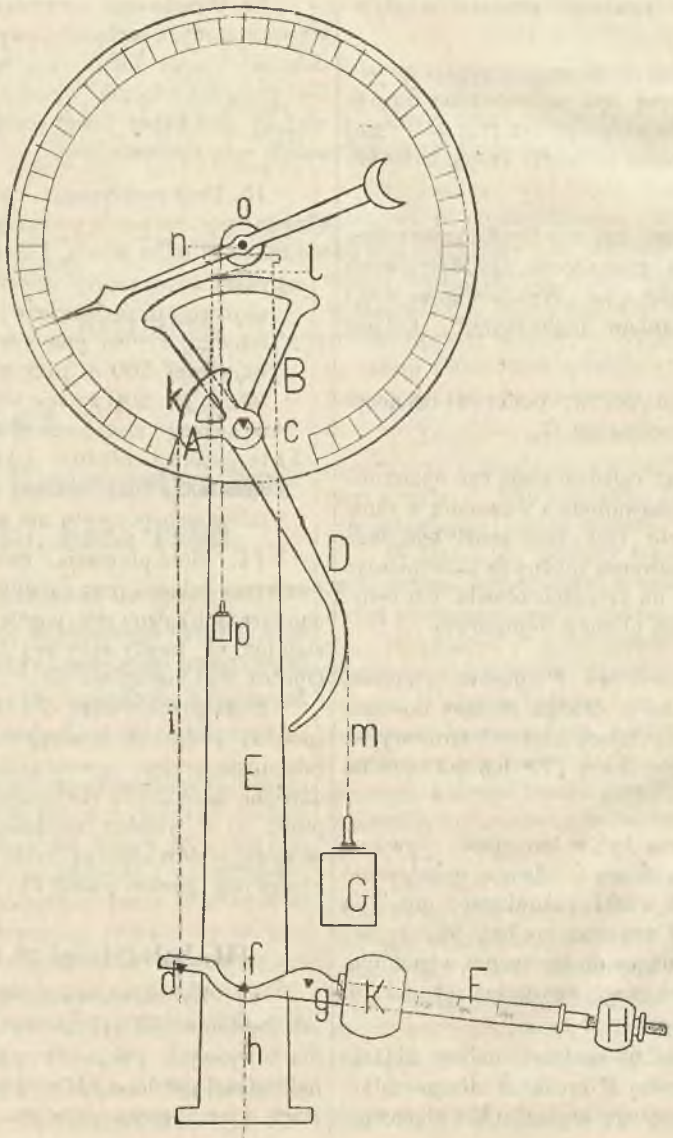

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 19. sierpnia 1906.

Treść: (№ 167 i 168.) 167. Trzeci Dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac wymierzanego od poborów służbowych. — 168. Rozporządzenie o ściąganiu wierzytelności ponad 1000 K drogą zlecenia pocztowego.

167.

Trzeci Dodatek

do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z 1899.

(Ogłoszony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 10. czerwca 1906, l. 14730.)

Od roku 1907 począwszy odpada — pominąwszy zarządzony w ostatnim ustępie wyjątek — postępowanie po myśli §u 21 powyżej wymienionej instrukcyi manipulacyjnej a na miejsce postanowień §u 23 tejże instrukcyi obowiązywać ma następujące zarządzenie:

„Aż do nadejścia wezwań płatniczych władzy podatkowej (§ 39 tej instrukcyi) mają biura wypłaty, względnie likwidatury — tymczasowo i z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania w tych samych terminach i proporcyonalnych ratach, w jakich się główne pobory wypłaca — potrącać podatek osobisto-dochodowy i podatek od wyższych poborów służbowych w wymiarze odpowiadającym należytości podatkowej roku poprzedniego (§ 234, ustęp 2 i 3 ustawy). Z tem samem zastrzeżeniem mają biura wypłaty, względnie likwidatury w przypadkach nowo powstających poborów służbowych w wysokości podlegającej podatkowi, oraz w przypadkach, w których z powodu spensyonowania lub kwieskowania uprawnionego do poboru, w miejsce dotąd pobieranych poborów aktywalnych pensye emerytalne wstępują, aż do nadejścia pierwszego uwiadomienia władzy podatkowej podatek z należytem uwzględnieniem postanowień rozdziału II. tej instrukcyi w tym wymiarze obliczać i potrącać, któryby — przypuszczając, że pobory roczne mające być wypłaconymi stanowią jedyny podatkowi podlegający dochód odbiorcy (§ 234, ustęp 4) — na te pobory podług ustawowej skali podatkowej (§§ 172 i 233) przypadał.

Co do poborów służbowych profesorów szkół wyższych postępować się będzie pod względem obliczania prowizorycznego potrącania podatku, jak dotychczas.“

Korytowski wlr.

168.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. sierpnia 1906,

o ściąganiu wierzytelności ponad 1000 K drogą zlecenia pocztowego.

W uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 97, znosi się ograniczenie wewnętrznego austryackiego

postępowania ze zleceniami pocztowemi do ściągania wierzytelności co najwyżej do kwoty 1000 K dla tych nadawców zleceń pocztowych, którzy mają rachunek czekowy (konto) w c. k. urzędzie pocztowej kasy oszczędności i żądają bezpośredniego przekazania pobranej kwoty na tenże rachunek w urzędzie pocztowej kasy oszczędności za pomocą odbiorczego kwitu złożenia.

Od wierzytelności ściągniętej w kwocie większej jak 1000 K pobiera się oprócz opłaty pocztowej (porto) i należytości rekomandacyjnej za zlecenie pocztowe, dalszą opłatę, którą ustala się od pierwszych 1000 K w kwocie 1 K 10 h a za każde dalsze 1000 K, względnie za resztującą nadwyżkę wierzytelności, po 50 h i którą się od pobranej do kasy sumy potrąca. Zlecenia pocztowe na pobranie wierzytelności w kwotach większych jak 1000 K opiewać mają zawsze tylko na jednę wierzytelność.

Dosyłanie takich zleceń pocztowych jest tylko w obrębie austryackiego obszaru pocztowego dopuszczalne.

Dokumentów wierzytelnościowych, opiewających na kwoty większe jak 1000 K nie doręcza się odbiorcom, lecz tylko awizuje się ich przez doręczenie kwitu oddawczego.

Jeżeli nadawca zlecenia pocztowego wyraził w umieszczonej na spisie uwadze żądanie, by mu w razie niewykupienia dokument wierzytelnościowy zwrócono, względnie by go osobie w tym celu imiennie podanej wydano, uczyni się żądaniu temu zadość i to w razie odmówienia przyjęcia awiza natychmiast, zresztą zaś po upływie dnia następującego po zaawizowaniu.

Żądania odbiorcy, by urząd pocztowy dokument wierzytelnościowy celem późniejszego wykupienia przechował, w takich przypadkach się nie uwzględnia.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 15. września 1906.

Fort wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. — Wydana i rozesłana dnia 28. sierpnia 1906.

Treść: (№ 174 und 175.) 174. Rozporządzenie, dotyczące oznaczenia zakresu działania Ministerstwa spraw wewnętrznych względnie Ministerstwa rolnictwa w sprawach weterynarskich. — 175. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia opłat za czynności przy urzędowem sprawdzaniu pojemności beczek.

174.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych i Ministra rolnictwa z dnia 5. sierpnia 1906,

dotyczące oznaczenia zakresu działania Ministerstwa spraw wewnętrznych względnie Ministerstwa rolnictwa w sprawach weterynarskich.

Wskutek Najwyższego postanowienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości z dnia 3. sierpnia 1906 przysługuje Ministerstwu rolnictwa względnie Ministerstwu spraw wewnętrznych w sprawach weterynarskich następujący zakres działania:

Do zakresu działania Ministerstwa rolnictwa należy traktowanie wszystkich spraw z zakresu weterynaryi na polu prawodawstwa, administracyi i egzekutywy (wraz ze sprawami karnemi, sprawami odszkodowania przez państwo, tudzież oględzinami zwierząt i mięsa), w szczególności sprawowanie następujących ustaw a mianowicie:

1. Ustawy z dnia 19. lipca 1879, Dz. u. p. Nr. 108, dotyczącej obowiązkowego odrażania na kolejach i statkach przewożących bydło;

2. ustawy z dnia 29. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 35, o zapobieganiu i tępieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych;

3. ustawy z dnia 29. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 37, o zapobieganiu i tępieniu księgosuszu;

4. ustawy z dnia 17. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 142, o zapobieganiu i tępieniu zarazy płucnej rogacizny;

5. ustawy z dnia 7. września 1905, Dz. u. p. Nr. 163, o zapobieganiu i tępieniu pomoru świń;

6. wszystkich międzynarodowych traktatów co do policyjno-weterynarskiego uregulowania obrotu zwierząt, zwierzęcych materyi i przedmiotów, zdatnych do przenoszenia środków zaraźliwych, w szczególności umów dotyczących zaraźliwych chorób zwierzęcych, zawartych z Państwem niemieckiem dnia 25. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 25 ex 1906, z Włochami dnia 11. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 45 i ze Szwajcaryą dnia 9. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 157;

7. ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, dotyczącej organizacyi publicznej służby zdrowia, o ile sprawy służby weterynarskiej wchodzą w rachubę, wreszcie

8. ustawy z dnia 27. września 1901, Dz. u. p. Nr. 148, dotyczącej nowego uregulowania stosunków służbowych weterynarzy rządowych, zostających w państwowej służbie weterynarskiej.

Ministerstwu spraw wewnętrznych zastrzega się:

Współdziałanie przy wydawaniu ustaw i rozporządzeń, jakoteż we wszystkich tych sprawach,

które dotyczą bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia ludzkiego i obowiązków na gminy nałożonych, następnie

traktowanie spraw ubezpieczenia bydła, zwierzęcych środków leczniczych i spożywczych, tudzież policyi nad środkami żywności w ogóle; jednakowoż załatwianie spraw dotyczących policyi nad środkami żywności, o ile pozostają w związku ze sprawami weterynaryi, ma nastąpić w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. września 1906.

Bienerth wlr. **Auersperg** wlr.

175.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 18. sierpnia 1906,

dotyczące ustanowienia opłat za czynności przy urzędowem sprawdzaniu pojemności beczek.

Rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 5. maja 1876, Dz. u. p. Nr. 67, i z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 228, dotyczące opłat uiszczać się mających za urzędowe sprawdzanie pojemności i uwierzytelnianie beczek, tracą z dniem 31. grudnia 1906 moc obowiązującą a w ich miejsce obowiązywać będą z dniem 1. stycznia 1907 następujące postanowienia:

1. Za sprawdzanie pojemności i uwierzytelnianie beczek pobierane będą (od 1. stycznia 1907 począwszy) następujące opłaty:

A. Opłata za sprawdzanie.

a)	Za beczkę o pojemności do 60 litrów	20 h,
b)	za beczkę o pojemności więcej jak 60 litrów do 150 litrów	30 h,
c)	przy beczkach o pojemności więcej jak 150 litrów policza się za każde 10 litrów	2 h,

przyczem reszta wynosząca mniej, jak 10 litrów liczy się za całość (10 litrów).

B. Opłata manipulacyjna.

Za te beczki, które będą poddawane sprawdzaniu w c. k. urzędach miar i wag, pobieraną będzie oprócz obliczyć się mającej (według A) za każdą beczkę opłaty za sprawdzenie, jeszcze opłata manipulacyjna w kwocie 3 halerzy za każde 100 litrów ogólnej pojemności beczek należących do jednej partyi (t. j. do jednego poświadczenia cechowniczego).

Reszta wynosząca mniej, jak 100 litrów liczy się za całość.

2. Sprawdzanie pojemności beczek poza obrębem urzędu miar i wag jest dozwolone pod warunkiem, że dotyczące osoby interesowane dostarczą należycie uwierzytelnionych przyrządów (przyrządów do mierzenia pojemności beczek), potrzebnego paliwa i dostatecznej ilości sił pomocniczych, tudzież, że w ogóle dołożą należytego starania, iżby czynności urzędowe odbyć się mogły w sposób przepisany.

W przypadku takim zniża się dla beczek wszelkiego rodzaju podane w punkcie 1 pod A opłaty o 20 procent; opłata pod B odpada zupełnie.

Jeżeli przy sprawdzaniu w urzędzie miar i wag okaże się, że beczki są nieszczelne, natenczas obliczenie opłat w myśl punktu 1. A i B następuje w miarę tej ilości wody, jaką wprowadzono do beczki do chwili, w której nieszczelność na jaw wyszła.

Urzędy miar i wag mają prawo wyznaczać pewien dzień do odebrania beczek do sprawdzania przedstawionych.

Jeżeli w ciągu dwóch dni po upływie dnia wyznaczonego beczki odebrane nie będą, pobierać należy za każdy następny dzień składowe po pięć halerzy od hektolitra ogólnej zawartości beczek.

Fort wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1906.

Treść: № 176. Rozporządzenie, którem wydaje się przepisy dla zaprowadzania, używania i utrzymywania w należytym stanie urządzeń służących do rozdzielania i użytkowania palnych gazów (regulamin gazowy).

176.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, Ministrem rolnictwa i Ministrem kolei żelaznych z dnia 18. lipca 1906,

którem wydaje się przepisy dla zaprowadzania, używania i utrzymywania w należytym stanie urządzeń służących do rozdzielania i użytkowania palnych gazów (regulamin gazowy).

Pod względem zaprowadzania, używania i utrzymywania w należytym stanie urządzeń służących do rozdzielania i użytkowania palnych gazów, jak gazu węglowego, wodnego, acetylenowego, olejnego, naturalnego (zapomocą generatora wytwarzanego), powietrznego itp., w celach oświetlania, wytwarzania ciepła i siły, przestrzegać należy następujących przepisów:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Urządzenia dla rozdzielania i użytkowania palnych gazów wykonywać mogą tylko osoby, do tego uprawnione.

Zaprowadzanie w sposób zarobkowy przewodów gazowych jak i wykonywanie urządzeń do oświetlania przywiązane jest do koncesyi po myśli §u 15. punktu 17, noweli do ustawy przemysłowej z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39.

Naprawy i zmiany takich urządzeń oraz wszelkie czynności, mogące wywierać wpływ na ich szczelność, wykonywać mogą również tylko osoby do instalacyi uprawnione.

Przewody gaz doprowadzające od przyrządu zamknięcia przed regulatorem ciśnienia, względnie od generatora aż do motoru, wykonywać może także sam wytwórca motoru.

§ 2.

Przy wszystkich robotach przedsiębranych celem rozdziału i zużytkowania palnych gazów przestrzegać należy ściśle tak postanowień tego rozporządzenia jak i wszelkich innych pod tym względem obowiązujących przepisów.

W szczególności co do urządzeń do gazu acetylenowego, obowiązują postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 24; jako postanowienia po myśli §u 43 tegoż rozporządzenia dla przewodów gazu acetylenowego ogólnie obowiązujące uważać odtąd należy przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Osoby uprawnione do zaprowadzania urządzeń służących do rozdzielania i zużytkowania gazów palnych winne prowadzić dla wszystkich przez nie do wykonania objętych robót, dokładny, chronologiczny i parafowany rejestr, do którego władza polityczna pierwszej instancyi każdego czasu ma prawo wglądać.

Oprócz tego osoby te zobowiązane są czas rozpoczęcia tych robót niezwłocznie pismem nieostemplowanem, oznajmić politycznej władzy pierwszej instancyi, która według swej woli będzie mogła zażądać przedłożenia planów lub opisów urządzenia.

§ 4.

Urządzenia przeznaczone do rozdzielania i użytkowania palnych gazów muszą być wykonane we wszystkich częściach w sposób odpowiedni i z należytą starannością.

Przedewszystkiem baczyć należy, by przez zaprowadzenie i używanie urządzenia życie i zdrowie ludzkie nie było w jakikolwiek sposób narażone na niebezpieczeństwo a rzeczy na uszkodzenie.

Materyały użyte do zaprowadzenia takich urządzeń muszą być trwałe i dawać dostateczną gwarancyę odporności przeciw zewnętrznym uszkodzeniom. Do części składowych zawierających gaz nie wolno, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w §§ach 31 i 36, używać materyałów, wchodzących z użyć się mającymi gazami w połączenia wybuchowe (jak na przykład miedź i rtęć z gazem acetylenowym) oraz materyałów, które ulegają szybkiemu przez gaz zniszczeniu, względnie wystawione na gorąco łatwo topnieją.

§ 5.

Wszystkie części całego urządzenia muszą być silnie przymocowane i dokładnie uszczelnione. Miejsc nieszczelnych nie wolno zalepiać z zewnątrz kitem lub podobnymi innymi nietrwałymi materyałami.

Ułożenie wszystkich części urządzenia ma być tego rodzaju, by zatkanie wodą, przez warstwy rdzy itd. z łatwością mogło być usunięte. Wszystkie części urządzenia należy także dostatecznie zabezpieczyć od zewnętrznych wpływów wilgoci, szkodliwych gazów, pary itp. jakoteż od anormalnych wpływów temperatury.

§ 6.

Użyte do urządzenia przyrządy muszą posiadać wytrzymałą konstrukcyę, być dobrze przyspobione i dawać gwarancyę, że będą pewnie i bezpiecznie funkcyonowały.

§ 7.

Władza polityczna pierwszej instancyi ma nadzór nad wykonywaniem i używaniem urządzeń, przeznaczonych do rozdzielania i zużytkowania palnych gazów. Przedewszystkiem przysłuża jej prawo, urządzenia takie badać, ich zakładanie kontrolować, tudzież w ogóle w sposób, jaki uzna za stosowny, o należytem wykonaniu dotyczących robót się przekonywać i usunięcie ewentualnych usterek zarządzać.

Władza ma z reguły do odnośnych technicznych czynności urzędowych swoje maszynowo-techniczne organa przybierać i czynności te, o ile możności w obecności posiadacza i tej osoby, która urządzenie zaprowadziła, przeprowadzać.

Strona obowiązaną jest dostarczyć przyrządów potrzebnych do badania urządzenia jak i potrzebnych do tego pomocników.

Gdyby przy takich czynnościach urzędowych okazały się w urządzeniu braki, niebezpieczeństwem grożące, może władza polityczna dalszego jego używania, aż do ich usunięcia zabronić.

II. Postanowienia techniczne w szczególności.

§ 8.

Urządzenia służące do rozdzielania i zużytkowania palnych gazów składają się:

A. z przewodów głównych,

B. z przewodów doprowadzających,

C. z przewodów gaz wprowadzających (instalacye po domach) i przedmiotów dla spotrzebowania gazu.

§ 9.

Przewód główny przeprowadza gaz z gazowni (miejsca wyrobu, względnie zbiornika gazu) w pobliże miejsca, gdzie gaz ma być zużytkowany.

Przewody doprowadzające są to odnogi od przewodu głównego aż do gruntu, na którym gaz ma być zużytkowany, względnie odnogi od przewodu głównego do latarń ulicznych.

Przewody gaz wprowadzające (instalacye po domach) obejmują wszystkie, z przewodem doprowadzającym połączone odnogi, rozprowadzające gaz do miejsc jego spotrzebowania, wraz z należącymi do nich przyrządami do zamykania, regulowania i mierzenia. Przy pojedynczych urządzeniach, które mają własne generatory, uważa się za przewody gaz wprowadzające, wszystkie od głównego kurka generatora idące odnogi do rozprowadzania gazu.

Do przedmiotów służących do konsumcyi gazu należą przyrządy do oświetlania, gotowania, ogrzewania itp.

A. Przewody główne.

1. Materyał.

§ 10.

Do przewodów w ziemi układanych używać można tylko takich rur, form i syfonów, których średnica w świetle wynosi więcej jak 20 milimetrów. Jeżeli te części składowe sporządzone są z lanego żelaza, w takim razie średnica ta wynosić musi co najmniej 40 milimetrów. W miejscach, gdzie się grunt mocno obniża, należy w ogóle o ile możności unikać używania rur z lanego żelaza, przedewszystkiem zaś w takich miejscach rewirów kopalnianych, w których eksploatacya pokładu odbywa się w głębi uszkodzonej.

2. Rozmiary, odnogi, połączenia i nawiercenia.

§ 11.

Rury i przyrządy do zamykania mają być tego rodzaju, by gaz mógł być doprowadzany do miejsc konsumcyi pod jednostajnem ile możności ciśnieniem a utrata ciśnienia była możliwie najmniejszą.

Grubość ścian rur z lanego żelaza musi wynosić co najmniej 8 milimetrów i być ile możności wszędzie jednostajna.

§ 12.

Przewód główny należy z góry zaopatrzyć w odpowiednie formy dla odnóg i połączeń. Gdyby wyjątkowo potrzeba było celem zaprowadzenia odnóg i połączeń, nawiercić główny przewód, należy w tem miejscu na główną rurę nałożyć i dobrze uszczelnić tak zwane więzy, w których otworze winno się przymocować należycie rurę odnogi względnie rurę połączenia; odnogi takie dopuszczalne są jednak tylko przy rurach głównych, których średnica w świetle wynosi więcej jak 70 milimetrów a średnica w świetle rury, która ma być z nią połączona, nie jest większą, jak trzecia część średnicy rury głównej.

Wprowadzanie odnóg zapomocą kapek (bonnets) może mieć miejsce tylko przy rurach, których wolna średnica wynosi więcej jak 200 milimetrów. Przytem przecięcie poprzeczne odnogi przy rurach, których średnica w świetle wynosi aż do 250 milimetrów włącznie, nie może być większe jak szósta część, przy rurach zaś, których średnica w świetle wynosi więcej jak 250 milimetrów, nie większe jak trzecia część przecięcia poprzecznego głównej rury.

Przy rurach przewodu głównego o średnicy w świetle większej jak 200 milimetrów, mogą być odnogi, względnie rury łączące się także bezpośrednio w główną rurę wśrubowane, pod warunkiem, że ich średnica w świetle nie będzie wynosiła więcej jak dziesiątą część średnicy w świetle rury głównej a w żadnym przypadku nie więcej jak 50 milimetrów a nadto że gwinty, pod względem długości odpowiadać będą postanowieniom §u 38. Otwory połączeniowe aż do średnicy 50 milimetrów muszą być w ścianach rury głównej wywiercone; poprawianie dłutem nie jest dozwolonem.

3. Uszczelnianie połączeń rur.

§ 13.

Rury z mufami uszczelnia się z reguły zapomocą powrozów namazionych jak i pierścieni ołowianych, których szerokość wynosić ma 35 do 55 miłimetrów.

By przy zalewaniu rur zapobiedz rozpryskiwaniu się ołowiu, należy postarać się by końce rur były suche a w porze dżdżystej do otworu, który się ma zalewać, włożyć nieco łoju. Pierścienie ołowiane należy starannie zadłutować.

Rury z flanczami należy uszczelnić zapomocą ołowiu, klajstru, płótna miniowego lub też równoważnego materyału.

Materyał uszczelniający należy w każdym przypadku tak zakładać, by się pod ciśnieniem nie dał wyprzeć.

4. Urządzenia zamknięcia.

§ 14.

Konstrukcya urządzeń zamknięcia i materyał do nich użyty muszą być tego rodzaju, by dawały stałą gwarancyę szczelnego zamknięcia.

Wszystkie kurki do zamykania muszą być zaopatrzone regulatorem i tak urządzone, by mogły obracać się co najwięcej o 90 stopni a sam kołek nie dał się łatwo wyciągnąć z osady; nadto urządzenia te muszą mieć na główce samego kołka (obrotnika, stożka lub klucza), znak w kierunku otworu przechodowego silnie wycięty, tak by położenie jego było z zewnątrz widzialne.

Wszystkie nowe urządzenia zamknięcia mają być tak wykonane, by przy obrocie na prawo zamykały a przy obrocie na lewo otwierały.

5. Układanie rur głównego przewodu.

§ 15.

Rury głównego przewodu należy układać tak głęboko, jak tego stosunki klimatyczne wymagają, na każdy sposób jednak co najmniej na 0·8 metra pod ziemią i w opowiedniej pochyłości.

Rury głównego przewodu, które czy to wskutek wpływów mechanicznych czy też pod wpływem temperatury, podlegają zmianom co do długości zaopatrzyć należy tam, gdzie tego zachodzi potrzeba, w urządzenia wyrównawcze (niwelacyjne).

Do zbierania wydzielających się w rurach przewodowych płynów umieścić należy na najniżej położonych miejscach przewodu zbiorniki na wodę (syfony), dające się łatwo i bez niebezpieczeństwa wypróżniać.

§ 16.

Gdyby rury przeznaczone do przewodzenia gazu miały się stykać z fundamentami budynków, nie wolno ich z tymi ostatnimi stale łączyć.

O ile możności unikać należy krzyżowania się rur głównego przewodu z profilem kanału; gdyby tego rodzaju krzyżowań nie było można uniknąć, w takim razie rura przewodu w obrębie profilu kanału otrzyma szczelną i odporną rurę (rura wierzchnia), której wolne końce poza mur kanału wystawać muszą. W obrębie rury ochronnej nie może się znajdować miejsce połączenia rury przewodowej.

Rury przewodu znajdujące się w pobliżu kanału należy tak zabezpieczyć, by nawet w razie zapadnięcia się kanału nie były na niebezpieczeństwo narażone.

§ 17.

Przewody gazowe układać należy o ile możności zdala od elektrycznych przewodów podziemnych jak i od rur wodociągowych; przedewszystkiem nie wolno wstawiać ich do otworów rur wodociągowych.

Rury głównego przewodu układać należy o ile możności w gruncie sposobnym bezpośrednio na równym pokładzie. Gdy spodnie warstwy gruntu są nieodpowiednie, zapobiedz należy szkodliwemu osiadaniu się gruntu podporami, palami itd.

6. Przewody na mostach.

§ 18.

Do przewodów na mostach używać należy z reguły tylko rur z żelaza lanego lub szwejsowanego, względnie rur ze stali. Przewody z żelaza lanego, mające prowadzić przez mosty, należy przez odpowiednie urządzenia zabezpieczyć od szkodliwego wpływu chwiejności mostów.

Wszystkie przewody na mostach należy tak ustawić, by przystęp do nich był łatwy a nadto zabezpieczyć je w razie potrzeby od zimna lub innych zewnętrznych wpływów.

Osłona ochronna (skrzynka drewniana, rura ochronna itp.) winna być wypełniona materyałem trudno zapalnym i zaopatrzona otworami dla powietrza, przez które jednak do wnętrza osłony ochronnej dostać się nie może ani woda deszczowa ani śnieg topniejący.

Na obydwóch końcach mostów umieszczone być mają łatwo przystępne urządzenia zamknięcia.

7. Badanie rur przed ich układaniem.

§ 19.

Każda rura przeznaczona do przewodzenia gazu musi być przed jej pokostowaniem i ułożeniem poddana, co najmniej przez pięć minut, próbie zapomocą ciśnienia wody i powietrza.

Ciśnienie próbne wynosić ma przy próbie zapomocą ciśnienia wody, co najmniej sześć atmosfer, przy rurach zaś, wystawionych przy przewodzeniu na ciśnienie większe od dwóch atmosfer, przynajmniej trzy razy tyle, co to ostatnie. Podczas próby należy rurę opukiwać ostrożnie żelaznymi młotami.

Próbę pod ciśnieniem powietrza przedsiębrać należy pod wodą, przyczem ciśnienie próbne odpowiadać ma co najmniej 500 milimetrom słupa wody, przy rurach zaś obliczonych w czasie ruchu na ciśnienie większe jak 250 milimetrów słupa wody, przynajmniej dwa razy większemu ciśnieniu, jak to, na które w czasie ruchu mają być wystawione. Przed próbą należy każdą rurę wewnętrz zupełnie wysuszyć.

Rur tym próbom nie odpowiadających nie wolno do przewodzenia gazów używać. Rury badane należy jako takie oznaczyć.

8. Badanie szczelności rur przewodowych.

§ 20.

Po zupełnem ułożeniu rur na pewnej przestrzeni poddaje się je próbie szczelności przy pomocy pompy powietrznej, przyczem stosowane ciśnienie próbne wynosić ma co najmniej 350 milimetrów słupa wody, przy przewodach obliczonych na ciśnienie w czasie ruchu większe jak 175 milimetrów słupa wody, przynajmniej dwa razy tyle, co ciśnienie w czasie ruchu.

Przy rurach przewodowych, obliczonych na ciśnienie w czasie ruchu w wysokości co najwięcej 100 milimetrów słupa wody, można, gdyby próba z powietrzem była trudną do wykonania, przedsiębrać próbę szczelności zapomocą dotyczącego gazu.

§ 21.

Próbę szczelności przeprowadza się przy odkrytym przewodzie. Przy próbie tej, po starannem zamknięciu wszystkich urządzeń do zamykania i otworów i po uzyskaniu przepisanego ciśnienia próbnego oblicza się z ubytku ciśnienia i czasu ilość ubytego gazu.

Ubytek gazu przy przewodach gazu węglowego do oświetlania nie może na kilometr i godzinę wynosić więcej jak 200 litrów.

W czasie tym, kiedy przewód pod ciśnieniem zostaje, należy szpary rur i ewentualne szpary flancz, jak i wywiercone otwory przez pociąganie wodą mydlaną badać a w razie potrzeby je uszczelnić.

Gdyby próba wykazała, że przewód pod względem szczelności jest wadliwy, należy przyczyny tego ustalić, znalezione braki usunąć a następnie ponowną próbę szczelności przedsięwziąć.

§ 22.

Analogicznie po myśli postanowień §u 21 przedsiębierze się próbę pod względem szczelności po każdej znaczniejszej naprawie, dalej po zmianie przewodu, względnie urządzeń, które w przewodzie są umieszczone, jeżeli okoliczność ta może istotnie wpłynąć na szczelność urządzeń gazowych.

9. Postępowanie przy wyszukiwaniu nieszczelnych miejsc jak i w razie zaszłych uszkodzeń.

§ 23.

Przy wyszukiwaniu miejsc nieszczelnych nie wolno zbliżać do przewodu gazowego wolnych płomieni, żarzących się przedmiotów itp. Jeżeli potrzeba

sztucznego oświetlenia, w takim razie używa się do tego tylko pewnych i nieuszkodzonych lamp bezpieczeństwa lub też elektrycznych lamp żarowych.

Gdyby celem znalezienia miejsc nieszczelnych miały być nawiercane otwory w przewodach gazowych w ziemi ułożonych, w takim razie nie wolno przekonywać się o ewentualnem uchodzeniu gazu, przez zapalanie go, lecz tylko zapomocą chemicznych oddziaływań lub w inny jaki nieszkodliwy sposób.

Po wykryciu miejsca, w którem gaz uchodzi, należy dotyczącą część przewodu całkiem odkryć i przyczynę nieszczelności usunąć.

Niepowołanym należy wzbraniać na odpowiednią odległość przystępu do tego rodzaju robót przy rzewodach gazowych.

B. Przewody doprowadzające.

§ 24.

Pod względem urządzania i badania przewodów doprowadzających obowiązują analogicznie postanowienia wydane dla rur głównego przewodu (§§y 10 do 23).

Przewody doprowadzające winny mieć z reguły odpowiedni spad w kierunku do przewodu głównego a jeżeli poza obrębem budynków się znajdują (z wyjątkiem odnóg do latarń przy ulicach), mają częścią swą najwyżej położoną, co najmniej o 0·5 metra pod ziemią się znajdować lub też odpowiednio do tego być nakryte.

Podziemne przewody doprowadzające, nie sporządzone z żelaza lanego, muszą być opatrzone osłoną chroniącą je przed zardzewieniem.

§ 25.

W budynkach teatralnych musi być przewód gaz doprowadzający do sali teatralnej zupełnie oddzielony od przewodu dla sceny.

Obydwa przewody doprowadzające należy o ile możności w jak największem od siebie oddaleniu do budynku poprowadzić.

§ 26.

Każdy przewód doprowadzający do budynku musi posiadać bezpośrednio przed gazometrem urządzenie do zamykania. Przewody doprowadzające do budynków, gdzie większe zgromadzenia się odbywają (teatra, sale koncertowe, sale do zabaw, budynki wystawowe itd.), winny mieć nadto poza budynkiem, w miejscu nawet w razie pożaru łatwo przystępnem, urządzenie zamknięcia.

§ 27.

Do przewodów doprowadzających gaz do latarń przy ulicach używać wolno tylko rur z żelaza lanego lub szwejsowanego albo też rur ze stali; rury te układać należy przy słupach próżnych w tychże słupach, przy umieszczaniu ich zaś na zewnątrz na słupach drewnianych lub filarach muru w wyżłobionym rowku. Wyżłobienie to należy po odbytej próbie szczelności odpowiednio wypełnić a przy słupach drewnianych nadto paskami z blachy pozakrywać.

C. Przewody gaz wprowadzające (instalacye po domach) i przedmioty służące do konsumcyi gazu.

1. Gazometr.

§ 28.

Gazometr składa się z urządzenia do zamykania, z połączenia tego urządzenia z gazometrem, z gazometra samego, jakoteż z jego połączenia z przewodem wewnętrznym.

§ 29.

Przyrząd do zamykania ma być umieszczony bezpośrednio przed gazometrem (§ 26) tak, by przystęp do niego był wygodny; zalepiać go nie wolno, lecz trzymać odkryty o tyle, by można na nim uskuteczniać drobne naprawy bez odłączania dołączonego do niego przewodu.

Jeżeli wprowadzające gaz odnogi od dwóch lub więcej gazometrów są razem połączone, natenczas przyrząd do zamykania umieścić należy także bezpośrednio za każdym z tych gazometrów.

§ 30.

Rozmiar, miejsce i sposób ustawienia gazometru oznacza zakład, który gazu dostarcza; tak samo podług wskazówek tego zakładu ustawia się i połącza gazometr z rurą przewodu.

Gazometry ustawiać należy o ile możności w ubikacyach łatwo przystępnych, odpowiednio oświetlonych, suchych i dających się dostatecznie przewietrzać.

W ubikacyach, w których wywiązują się szkodliwe pary lub gazy, należy postarać się o należytą ochronę gazometów.

Gazometry, przy których przestrzeń mierząca odgraniczona jest płynem (gazometry mokre), mają być w miejscach, gdzie są na uszkodzenie narażone, zaopatrzone w osłonę ochronną dającą się zdejmować.

Gdyby gazometrów takich nie można było ustawić tak, by od mrozu były zabezpieczone, należy je napełnić odpowiednim, trudno zamarzającym płynem lub też wybierać gazometry, które w ogóle żadnego płynu nie zawierają (gazometry suche).

Obkładanie gazometrów słomą, sianem, mierzwą, szmatami itp. należy unikać.

Gazometry muszą być bez szkodliwego napięcia z przewodami połączenia w ten sposób połączone, by można je było bez usuwania lub zmiany przewodów połączenia usuwać a końce przewodów łatwo zamykać.

W razie umieszczania gazometrów w dołach, należy te ostatnie przed dostawaniem się do nich wody uszczelnić i nieprzepuszczającą wody nakrywą zaopatrzyć; nadto winne być tak urządzone, by były łatwo przystępne i dobrze przewietrzane.

§ 31.

Gazometry łączy się z przewodami połączenia z reguły zapomocą rur z żelaza lanego lub szwejsowanego albo też zapomocą rur ze stali, gdy gazometry zaś są większe, zapomocą rur z żelaza lanego.

Rur ołowianych do tego celu używać można tylko tam, gdzie nie są na zewnętrzne uszkodzenia narażone.

Gazometry nieużywane należy z przewodu usunąć, względnie wyłączyć. Wyłączenie odbywa się zapomocą szczelnych, gazu nieprzepuszczających zatyczek, kapek lub ślepych flancz; samo tylko zamykanie lub silne zakręcanie kurków, względnie ich zatykanie jest w tym przypadku niedopuszczalne.

Gdzie znajduje się więcej gazometrów a jeden z nich się wyłącza, należy także i kurek za dotyczącym gazometrem zamknąć.

W razie usunięcia względnie wyłączenia gazometru z przewodu, ma być zawarty w nim gaz natychmiast odprowadzony na wolne powietrze i to bądź przez wypełnienie gazometru wodą, bądź też przez przepuszczenie prądu powietrza lub też w inny jaki bezpieczny sposób.

§ 32.

Zabrania się surowo przybliżania wolnych płomieni, żarzących się ciał itp. do gazometrów, gaz zawierających. Gdyby potrzeba było sztucznego światła, w takim razie posługiwać się należy tylko dobremi i nieuszkodzonemi lampami bezpieczeństwa lub też elektrycznemi lampami żarowemi.

§ 33.

Osoby, którym poruczono odczytywanie i nadzór nad gazometrami mają mieć każdego czasu wolny przystęp do gazometrów.

2. Przewody gazowe wewnętrzne.

a) Rozmiary i materyał.

§ 34.

Rury i przyrządy do zamykania służące muszą być tak urządzone, by gaz doprowadzany do miejsc konsumcyi zostawał ile możności pod stałem ciśnieniem a ubytek w ciśnieniu był możliwie najmniejszy.

Przy wymiarze przewodów gazu węglowego do oświetlania stosować się można do wskazówek podanych w następującej tabeli:

Długość przewodu w metrach	Wewnętrzna średnica rury przewodu w milimetrach						
	10	13	20	25	32	40	50
	Wewnętrzna średnica rury przewodu w calach angielskich w przybliżeniu						
	3/8	1/2	3/4	1	1 1/4	1 1/2	2
	Liczba płomieni konsumujących 150 litrów gazu na godzinę						
10	2	5	15	32	60	100	220
20	1	4	10	22	40	70	150
30	1	3	8	18	35	60	130
40	1	2	7	16	30	50	110
50	—	2	6	14	25	45	100
100	—	1	4	10	20	30	70
200	—	1	3	7	15	20	50

§ 35.

Na rury wewnętrzne gaz przewodzące używać można z reguły tylko rur i połączeń z żelaza lanego lub szwejsowanego, ze stali lub też z kowalnego żelaza lanego. Wszystkie wewnętrzne ziemią przykryte rury przewodowe jak i przewody w ubikacyach wilgotnych i takich, w których wywiązują się gryzące gazy lub pary, sporządzać należy z rur mających ściany nadzwyczaj grube i zabezpieczyć je od zniszczenia przez pokostowanie lub osłonięcie. W miejscach, w których rury przechodzą przez mur, używać należy także tylko rur o grubych ścianach, wyrobionych z żelaza lanego lub szwejsowanego albo też ze stali.

Poza budynkami nie można układać przewodów o średnicy wewnętrznej mniejszej jak 20 milimetrów.

Do wewnętrznych przewodów gazowych nie wolno używać rur ołowianych.

§ 36.

Węże gumowe dozwolone są tylko jako połączenie z przenośnymi służącymi do komunikacyi przedmiotami jak lampy, przyrządy do gotowania itp. Każdy wąż musi być jednak cały z jednego kawałka, bezpośrednio przed miejscem, w którem się od stałego przewodu odgałęzia, dawać się zamykać zapomocą kurka w tym stałym przewodzie umieszczonego i łatwo przystępnego a na obydwóch końcach musi być przymocowany tak, by się nie mógł zsuwać.

W ubikacyach, w których jest nadzwyczajne niebezpieczeństwo ognia nie wolno używać wężów gumowych.

§ 37.

Zabrania się używać miękkiego lutu do naprawiania rur przewodowych i do podobnych celów.

b) Połączenie przewodów gazowych.

§ 38.

Części składowe przewodów gazowych, z wyjątkiem wężów gumowych, łączyć można ze sobą tylko przez zaśrubowanie, nitowanie, szwejsowanie lub też zapomocą twardego lutu.

Długie gwinty, których się do tego celu używa, muszą być zaopatrzone w mutry śrubowe na przeciwległym końcu. Mufy muszą być dobrze dopasowane i dawać się łatwo ale szczelnie do rury przyśrubowywać.

Rury należy do muf lub innych części połączenia, przy użyciu przytem odpowiednich środków uszczelniających (kit itp.), przynajmniej tak głęboko zaśrubowywać, jak następująca tabela wskazuje:

Wewnętrzna średnica rury w		Najmniejsza głębokość wśrubowania w milimetrach
milimetrach	calach ang.	
10	3/8	8
13	1/2	11
20	3/4	14
25	1	14
32	1 1/4	16
40	1 1/2	19
50	2	21

Kit, wydobywający się z gwintów, należy starannie obetrzeć. Części gwintów niezakryte muszą być od rdzy zabezpieczone.

c) Układanie wewnętrznych przewodów gazowych.

§ 39.

Rury gazowe należy prowadzić tak, by ile możności przystęp do nich był wolny a one same były widzialne, dalej by do ścian i sufitów dobrze przylegały; przymocowuje się je w sposób należyty klamrami i haczkami. Gdyby się okazała tego potrzeba należy chronić je od uszkodzenia zapomocą odpowiednich środków jak powłoki, osłony, pokostu, natarcia tłuszczem itp. By rury przewodowe łatwo można oczyścić, należy w stosownych miejscach włączyć odpowiednie kawałki rur (długie gwinty).

Rury przewodu prowadzące przez sufity lub też przez próżną nieprzystępną przestrzeń względnie bezpośrednio tuż koło nich idące, nie mają mieć w tych miejscach żadnych części połączenia i muszą być szczelnie rurami ochronnemi (rurami wierzchniemi) otoczone. By zauważyć można było ewentualne braki przewodu wewnątrz rury ochronnej, winny otwarte końce tych rur ochronnych wychodzić na wolną przestrzeń.

W miejscach, gdzie rura przewodowa przechodzi przez mur, niedozwolone są również połączenia rury w murze; dla uniknięcia uszkodzenia musi mieć rura przewodowa w murze odpowiednią przestrzeń wolną.

W razie układania przewodów w podłogach, postarać się należy, by jej deski, zwłaszcza ponad miejscami połączenia, dawały się szybko i bez trudności podnosić.

Nie wolno prowadzić rur przewodowych przez kominy, dymnice, węże powietrzne i kanały odpływowe tudzież zaprowadzać wolno leżących przewodów na zewnętrznych ścianach budynków.

§ 40.

Szeroko rozgałęzione przewody gazowe należy rozłożyć na więcej części, dających się zamykać zapomocą osobnych przyrządów do zamykania. Przedewszystkiem wszystkie przewody idące do góry i to tak na parterze, jak i dla każdego mieszkania z osobna, muszą się dawać zamykać zapomocą łatwo przystępnych przyrządów do zamykania; te urządzenia do zamykania nie mogą się znajdować wewnątrz ubikacyi mieszkalnych lub magazynów sklepowych.

W budynkach teatralnych przewody gazowe w sali teatralnej muszą być zupełnie oddzielone od przewodów gazowych na scenie.

§ 41.

Przewody układać należy tak, by wydzielające się ciecze mogły spływać do przeznaczonych na ten cel w stosownych miejscach umieszczonych zbiorników na wodę. Zbiorniki te umieszcza się przedewszystkiem także w miejscach przechodowych przewodów gazowych do ubikacyi, gdzie są znaczne różnice temperatury.

§ 42.

Odnogi dla gazu ściśniętego muszą wychodzić, oddzielnie od innych przewodów gazowych, bezpośrednio od rury głównego przewodu lub też przewodu doprowadzającego. W przewodach prowadzących gaz do motorów należy włączyć na miejscu stosownem automatycznie działające, działanie wsteczne o ile możności uniemożliwiające regulatory ciśnienia. Nie można jednak używać do tego celu worków gumowych.

d) Przyrządy do zamykania, syfony i zbiorniki na wodę.

§ 43.

Wszystkie kurki należy urządzić tak, by kołki (obrotniki, stożki, klucze) nie dawały się łatwo z puzdra wyciągnąć i by tylko na ćwierć obrotu pozwalały. Sztyfty zaporowe nie mają sięgać aż do samego otworu przejściowego kołka.

Wszystkie urządzenia zamknięcia powinny być tego rodzaju, by poznać było można wyraźnie, czy są otwarte lub zamknięte.

Przy urządzeniach zamknięcia używać można kół ręcznych i z rękojeściami jakoteż kurków ze

skrzydłami tylko w takim razie, jeżeli wykluczoną jest możliwość nadużycia przez niepowołanych.

§ 44.

Nie można używać w zamkniętych przestrzeniach syfonów, które się automatycznie wypróżniają.

§ 45.

Zbiorniki na wodę urządza się w ten sposób, by wodę można z łatwością i zupełnie bezpiecznie wypuścić i to nawet wtedy, gdy przewód pod ciśnieniem zostaje.

Otwór służący do wypróżniania zbiornika na wodę może mieć co najwyżej siedm milimetrów średnicy.

Jeżeli na zbiornikach do wody umieszcza się kurki, należy je zaopatrzyć osobnemi kapkami lub zatyczkami, któreby uniemożliwiały otwieranie zbiornika przez osoby niepowołane.

e) Regulatory ciśnienia i automaty gazowe.

§ 46.

Używać można tylko takich regulatorów ciśnienia gazu, których konstrukcya i wykonanie dają gwarancyę, że niedopuszczalne uchodzenie gazu jest wykluczone. Połączenia znajdujące się na regulatorach ciśnienia gazu muszą być mocno i szczelnie zalutowane, by uchodzenia gazu niedopuścić. Użyty ewentualnie płyn uszczelniający musi być tego rodzaju, by ani łatwo nie zamarzał, ani też łatwo się nie ulatniał.

Regulatory ciśnienia gazu muszą mieć jeden kurek wchodowy a jeden wychodowy; nadto postarać się należy o przewód uboczny (do wymijania), któryby umożliwiał zupełne wyłączenie regulatora.

Regulatory ciśnienia gazu umieszcza się w ten sposób, by nie przeszkadzały ani w obsłudze ani też w badaniu względnie odmontowaniu gazometra.

Pod względem ustawiania regulatorów ciśnienia obowiązują zresztą analogicznie postanowienia wydane dla gazometrów (§ 30, ustęp 2 i n.).

§ 47.

Automaty gazowe (przyrządy do samodzielnego wyrobu jakoteż do oddawania ciepłej wody itp.) muszą posiadać konstrukcyę pewną i wypróbowaną. Gaz uchodzący z automatów z powodu nieszczelności lub też innych jakich przeszkód, nie może się dostawać do przestrzeni, w której automaty te są ustawione.

f) Zapieranie i zamykanie rur.

§ 48.

Przy robotach koło przewodów wprowadzających należy gaz, celem zapobieżenia jego uchodzeniu, o ile to możliwe zamknąć. Gdyby się to zrobić nie dało, należy przedtem z dotyczącej ubikacyi usunąć wszystkie otwarte płomienie i żarzące się ciała i pootwierać okna i drzwi.

Jeżeli musi się użyć jednej części przewodu gaz wprowadzającego, podczas gdy przewód ten w innych częściach jeszcze nie jest gotowy, względnie gdy pojedyncze części przewodu się zdejmie i nie zastąpi się ich zaraz innemi, w takim razie należy otwarte końce rur, wypusty, krążki przy sufitach itd. zamknąć zawsze zapomocą zatyczek, kapek lub ślepych flancz tak szczelnie, by gaz nie mógł uchodzić. Zamykanie tychże zatyczkami drewnianemi, korkowemi, papierowemi lub podobnymi przedmiotami jest jak najsurowiej wzbronionem.

3. Przedmioty służące do konsumcyi gazu.

a) Przyrządy do oświetlania i podobne przedmioty do konsumcyi gazu.

§ 49.

Do zawieszania mniejszych przyrządów do oświetlania (poniżej 30 kilogramów wagi) używać należy z reguły krążków sufitowych z odpowiednio silnemi śrubami.

Przy ruchomych ramionach ściennych należy wykręcenie ramienia z gwintu uniemożliwić przez użycie dobrze przymocowanych krążków ściennych z zalanemi częściami ruchomemi lub w inny jaki pewny sposób.

Przyrządy do oświetlania przymocowuje się we wszystkich przypadkach w ten sposób, by przez poruszanie tychże nie nastąpiło rozluźnienie połączeń przewodowych.

Pająków i innych wiszących świeczników, których ciężar jest znaczniejszy (ponad 30 kilogramów), nie można zawieszać na samych rurach przewodowych, tylko osobno zapomocą łańcuchów, drągów żelaznych, lin drucianych, drutów lub innych dostatecznie wytrzymałych dźwigarów.

Dźwigary te można poprowadzić także przez prostopadłą rurę gazową pod warunkiem, że miejsca wstępu i występu są tak szczelnie zamknięte, że gazu nie przepuszczają; nadto poddaje się je próbie o podwójnym ciężarze.

§ 50.

Pająki o więcej jak 60 płomieniach mają być tak urządzone, by zapomocą osobnych łatwo przystępnych kurków można je było zamknąć od strony przewodu gaz doprowadzającego; przy takich świecznikach musi się nadto każde ramię z osobna dla siebie zamykać.

§ 51.

Kurki zamknięcia przy przyrządach oświetlenia i podobnych przedmiotach służących do konsumcyi gazu, umieszczać należy w takiem oddaleniu od

płomieni, by się od nich nie rozgrzewały. Urządzenia zamknięcia z płomieniami do zapalania mają mieć taką konstrukcyę, by te ostatnie dawały się pewnie i bezpiecznie zapalać.

§ 52.

Jeżeli przy przyrządach służących do oświetlania używa się wody do zamykania przestrzeni, należy do wody tej dodać gliceryny lub oliwy; płyn służący do zamykania, zwłaszcza w gorących ubikacyach lub podczas gorącej pory poku, należy częściej dopełniać.

§ 53.

Przy umieszczaniu przedmiotów, służących do oświetlania, baczyć należy, by płomienie od materyałów palnych, (sufitów, ścian, przegród, sprzętów, firanek itd.) oddalone były tak, jak tego do uniknięcia zapalenia się lub zwęglenia materyałów tych potrzeba. Oddalenie w kierunku prostopadłym wynosić ma z reguły przynajmniej 80 centymetrów, odległość w kierunku horyzontalnym, co najmniej 30 centymetrów.

Gdyby odległość pomiędzy płomieniami a materyałami palnymi nie dała się w tym stopniu zachować, by dawała gwarancyę zupełnego bezpieczeństwa, należy postarać się o dostateczne zabezpieczenie od ognia przez zastosowanie odpowiednich środków ochronnych (talerzyków, blach ochronnych itp.), lub też w inny jaki sposób (rury odciągowe itp.). Talerzyki, blachy ochronne itp. dzielić ma od sufitu, względnie ściany, którą się chroni, wolna przestrzeń.

§ 54.

Gdy od rur przewodowych odłącza się służące do oświetlania lub też podobne, do konsumcyi gazu potrzebne przedmioty, należy otwory rur zamknąć flanczami, kapkami lub zatyczkami z żelaza lub innego odpornego materyału, w sposób pewny i gazu nie przepuszczający.

§ 55.

Ubikacye, w których znajdują się przedmioty do oświetlania o większych rozmiarach, tudzież wystawy sklepowe itp. mają być dostatecznie przewietrzane.

b) Przyrządy do gotowania i ogrzewania gazem.

§ 56.

Z mniejszych przyrządów gazowych do chwilowego użytku, jak naprzykład samowarów, ogrzewaczy żelazek do prasowania, réchauds itp. można bez połączenia z wężami odciągowymi korzystać tylko w ubikacyach, które się dają łatwo przewietrzać.

§ 57.

Większe przyrządy gazowe, jak piece gazowe do ogrzewania i do kąpieli, dalej mocno wbudowane urządzenia do gotowania gazem w ubikacyach mieszkalnych, biurach lub pracowniach należy, jeżeli ilość gazu spotrzebowanego na godzinę wynosi więcej jak dwadzieścia litrów na metr sześcienny przestrzeni, w której są ustawione, zaopatrzyć urządzeniami odciągowemi dla gazów przy spaleniu się wywiązujących.

Otwór w przyrządzie, którym gazy przy spaleniu się wywiązujące uchodzą, musi być szczelnie i mocno połączony z dobrze ciągnącym bezpośrednio na wolne powietrze prowadzącym kominem, który przepisom ustawy budowniczej odpowiada. Komin ten nie może równocześnie służyć dla rozmaitych piąter; połączenie innych ognisk z tego samego piętra jest jednak dopuszczalne.

Gdyby przy istniejących budynkach nie można było dosięgnąć murowanej wężownicy odciągowej, w takim razie można do odprowadzania produktów spalenia użyć wyjątkowo także szczelnie zamykających, bezpiecznych od ognia rur z odpowiednim przeciągiem; rury te mają prowadzić wprost na wolne powietrze i wystawać tam przynajmniej na dwa metry wysokości.

Węże lub rury odciągowe posiadać mają przez całą swą długość aż do wolnego powietrza wolne przecięcie poprzeczne, odpowiadające odprowadzić się mającej ilości wywiązujących się przy spaleniu gazów. Jako reguła obowiązuje, że do każdych 1000 litrów rzeczywiście na godzinę spotrzebowanego gazu węglowego, przecięcie poprzeczne przy przyrządach do gotowania i ogrzewania wynosić ma co najmniej 35 centymetrów kwadratowych, przy piecach kąpielowych zaś przynajmniej 20 centymetrów kwadratowych.

Wszystkie przyrządy gazowe i węże lub rury odciągowe mają być tak wykonane, by uchodzenie gazu lub produktów spalenia do ubikacyi, gdzie są ustawione lub też do innych zamkniętych przestrzeni było niemożliwe.

§ 58.

Przyrządy gazowe muszą być tego rodzaju, by płomienie zapalać się dawały łatwo i pewnie. Na kurkach gazowych należy końcowe położenie „otwarty“ i „zamknięty“ oznaczyć w sposób szczególnie w oczy wpadający.

4. Badanie przewodów gaz wprowadzających.

a) Badanie materyałów przed użyciem.

§ 59.

Wszystkie części składowe przewodów gaz wprowadzających należy przed ich użyciem co do ich celowi odpowiadającej jakości zbadać; od użycia wyłącza się rury popękane, nadwerężone lub za krótkie części połączenia, jakoteż wszelkie części składowe, które przepisom nie odpowiadają.

W przypadkach, w których wskazanem jest nadzwyczaj staranne wykonanie przewodu gaz wprowadzającego, znajdą pod względem badania rur gazowych przed ich ułożeniem analogiczne zastosowanie postanowienia § 19.

b) Badanie i wypróbowanie przewodów gaz wprowadzających.

§ 60.

Każdy nowo ułożony przewód, gaz wprowadzający, należy dokładnie — i to przed połączeniem go z gazometrem i zanim rury i części ich połączenia zostaną pokostowane, zakryte lub zatynkowane — zbadać, czy użyte materyały i wykonanie urządzenia przepisom tego rozporządzenia odpowiadają.

W razie twierdzącym, należy po zamknięciu wszystkich wypustów i kurków pośrednich, włączonych przed przedmiotami służącymi do konsumcyi gazu względnie wężownicami, poddać przewód gaz wprowadzający próbie szczelności zapomocą pompy powietrznej, dołączonej do punktu wyjścia przewodu, przyczem zastosowane ciśnienie próbne wynosić ma co najmniej 350 milimetrów słupa wody, przy przewodach zaś obliczonych na ciśnienie w czasie ruchu większe jak 175 milimetrów słupa wodnego, co najmniej dwa razy tyle, co ciśnienie w czasie ruchu wynoszące.

W czasie tym, kiedy przewód zostaje pod ciśnieniem, należy przez próbne otwieranie każdego wypustu stwierdzić, czy pojedyncze części przewodu nie są zatkane, przyczem ciśnienie próbne utrzymywać należy przez dopompowywanie w przepisanej wysokości.

Przy zupełnie zamkniętych przewodach, ubytek ciśnienia w przeciągu pięciu minut nie może być większy jak 20 milimetrów słupa wody.

Gdyby okazało się, że przewód nie jest dostatecznie szczelny, należy przez nasłuchiwanie lub nacieranie wodą mydlaną przyczyny nieszczelności stwierdzić, znalezione braki usunąć, następnie próbę szczelności dalej przeprowadzać względnie na nowo ją rozpocząć. Przewód gaz wprowadzający łączyć można z gazometrem dopiero wtedy, gdy przeprowadzona próba szczelności żadnych braków nie wykazała.

Przy szeroko rozgałęzionych przewodach gaz wprowadzających można próbę szczelności przedsiębrać także w kilku sekcyach.

Próby wstępne przewodów gaz wprowadzających zapomocą wody są surowo wzbronione.

§ 61.

Po każdej znaczniejszej naprawie lub zmianie przewodu gaz wprowadzającego, któraby mogła wywrzeć istotny wpływ na szczelność urządzenia, jakoteż i w tym razie, jeżeli urządzenie przez więcej jak sześć miesięcy nie było w użyciu a gazometr był w tym czasie odmontowany lub wyłączony, należy przed ponownem użyciem, analogicznie po myśli postanowień §u 60, przedsiębrać próbę szczelności.

§ 62.

Gdyby próba szczelności przewodu gaz wprowadzającego była przedsiębrana nie przez stronę gaz dostarczającą, należy tę stronę we wszystkich przypadkach zawiadomić wczas o przedsiębraniu próby.

c) Badanie i wypróbowanie przyrządów służących do konsumcyi gazu.

§ 63.

Wszelkie przyrządy służące do konsumcyi gazu (pająki, piece gazowe itp.) należy w razie potrzeby przed połączeniem ich z przewodem gazowym osobno zbadać i wypróbować, przyczem stosować należy analogicznie przepisy obowiązujące pod względem badania przewodów gaz doprowadzających.

5. Postępowanie przy uchodzeniu gazu, zamarznięciu przewodów i wszelkich innych wadach.

§ 64.

Jeżeli w zamkniętej przestrzeni da się czuć woń gazu względnie jeżeli się tylko przypuszcza, że gaz uchodzi, natenczas należy wszystkie otwarte płomienie, ciała żarzące się itd. z ubikacyi usunąć względnie pogasić, wszystkie kurki gazowe jak i kurek główny zamknąć a drzwi i okna ubikacyi pootwierać. Nie wolno używać otwartych płomieni, ciał żarzących się itp., gdy zamarzłe przewody gazowe topnieją lub też przy wyszukiwaniu miejsc i przyczyn uchodzenia gazu; przyczyny te leżeć mogą w nieszczelności i wadach przewodu gaz wprowadzającego i przedmiotów służących do konsumcyi gazu w dotyczącej ubikacyi lub w ubikacyach sąsiednich, jak niemniej w nadwyrężonych przewodach gazowych podziemnych.

Gdyby potrzeba było sztucznego światła, wolno do tego celu używać tylko pewnych i nieuszkodzonych lamp bezpieczeństwa lub elektrycznych lamp żarowych.

III. Postanowienia karne i końcowe.

§ 65.

Przekroczenia postanowień tego rozporządzenia, o ile nie podpadają pod ogólną ustawę karną lub pod postanowienia karne ustawy przemysłowej albo też innych odnośnych ustaw, karane będą po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198, grzywną od 2 do 200 K, względnie aresztem od godzin 6 do dni 14.

§ 66.

Do prowizorycznych urządzeń gazowych, służących do chwilowego użytku (urządzanie oświetlania w celach iluminacyi itp.) postanowienia tego rozpo-

rządzenia nie znajdą w ogólności zastosowania. O zaczęciu takich robót donieść jednak należy niezwłocznie politycznej władzy pierwszej instancyi, która według swego uznania wydać może potrzebne zarządzenia pod względem bezpieczeństwa.

§ 67.

W obrębie kolei żelaznych postanowienia tego rozporządzenia znajdą zastosowanie o tyle, o ile osobne przepisy innych jakich zarządzeń nie zawierają. O ile chodzi o ruch kolei żelaznych powołaną jest na miejsce władzy politycznej pierwszej instancyi do przepisanych czynności urzędowych i dotyczących rozstrzygnień kolejowa władza nadzorcza (§ 8 obwieszczenia z dnia 19. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 16).

Wspomniana władza nadzorcza ma prawo zaprowadzenie i naprawę urządzeń służących do rozdzielania i użytkowania palnych gazów poruczać także takim odpowiednio ukwalifikowanym organom kolejowym, które wspomnianej w §fie 1 tego rozporządzenia koncesyi nie posiadają.

§ 68.

Do urządzeń mających na celu rozdzielanie i spotrzebowanie palnych gazów w ruchu górniczym obejmującym zastrzeżone wykopaliny (§ 131 ogólnej ustawy górniczej) i przy wydobywaniu żywicy ziemnej (§ 1 ustawy naftowej z dnia 11. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 71), postanowienia tego rozporządzenia nie znajdą zastosowania.

Gdy zaprowadza się urządzenia do rozdzielania i spożytkowania palnych gazów w górnictwie, obejmującem zastrzeżone wykopaliny, w takim razie potrzebne środki ostrożności w razie zaprowadzania urządzenia na powierzchi zarządza przy udzielaniu koncesyi na budowę, o którą posiadacz kopalni postarać się ma po myśli §fu 133 ogólnej ustawy górniczej, władza polityczna w porozumieniu z władzą górniczą, zaś w razie zaprowadzania urządzenia w kopalni władza górnicza w charakterze policyi górniczej. W razie zakładania tego rodzaju urządzeń w przedsiębiorstwach dla dobywania żywicy ziemnej, istniejących na zasadzie ustawy naftowej z dnia 11. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 71, zarządza potrzebne środki bezpieczeństwa tak przy urządzeniach na powierzchni jak i w kopalni, władza górnicza, a to po myśli §fu 33 i n. naftowej ustawy krajowej dla Galicyi z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. kr. Nr. 35 z r. 1886.

Obowiązkiem tej władzy będzie po myśli §fu 220 i n. ogólnej ustawy górniczej, względnie §fu 33 i n. przytoczonej krajowej ustawy naftowej nadzorować ruch wspomnianych urządzeń tak na powierzchni jak i w kopalni, kontrolować wykonanie zarządzeń tyczących się środków ochronnych jak i usuwać ewentualne nieprawidłowości.

§ 69.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1907. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie ministeryalne z dnia 9. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 76.

Bienerth wlr. **Auersperg** wlr.

Fort wlr. **Derschatta** wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 15. września 1906.

Treść: (№ 179—184). 179. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia pocztowych kart legitymacyjnych w wewnętrznym obrocie pocztowym. — 180. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytur głównych urzędów cłowych Tryest-Dworzec kolei państwowych i Gorycya-Dworzec kolei państwowych i zniesienia ekspozytury głównego urzędu cłowego Tryest-Dworzec St. Andrae. — 181. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Mezolombardo w Tyrolu oraz zmiany liczby członków i ich zastępców komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu". — 182. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Mezolombardo w Tyrolu. — 183. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia starostwa w Pressnitz. — 184. Rozporządzenie, dotyczące pobierania dodatku na bibliotekę od słuchaczy uniwersytetu.

179.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. sierpnia 1906,

dotyczące zaprowadzenia pocztowych kart legitymacyjnych w wewnętrznym obrocie pocztowym.

§ 1.

Z dniem 1. stycznia 1907 zaprowadza się w wewnętrznym obrocie pocztowym na próbę pocztowe karty legitymacyjne według załącznika 1.

§ 2.

Pocztowe karty legitymacyjne zaopatrzone być mają w fotografię, krótki rysopis i własnoręczny podpis właściciela. Ważne są tylko w ciągu roku kalendarzowego ich wystawienia.

§ 3.

Do wystawienia pocztowej karty legitymacyjnej jest ten urząd pocztowy uprawniony, w którego okręgu doręczeń osoba starająca się o wystawienie karty legitymacyjnej ma swoją siedzibę albo osobny lokal do sprawowania interesów albo też chwilowo dłuższy czas przebywa na przykład w miejscach klimatycznych itp.

Pocztowe karty legitymacyjne wystawiać można tylko takim kompetentom, którzy w przewidziany w przepisach pocztowych i wszelką wątpliwość wykluczający sposób przedłożyli dowód tożsamości osoby albo też znani są osobiście organowi wystawiającemu kartę.

§ 4.

Pocztowe karty legitymacyjne podlegają w myśl poz. tar. 85 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850 należytości stemplowej w kwocie 2 K.

Należytość tę uiszcza kompetent w znaczkach stemplowych, które urząd pocztowy ma na karcie legitymacyjnej nalepić i pieczęcią z oznaczeniem miejsca i dnia przestemplować.

§ 5.

Pocztowe karty legitymacyjne są w myśl przepisów pocztowych zupełnymi dokumentami legitymacyjnymi i uprawniają właściciela do podejmowania wszelkiego rodzaju przesyłek pocztowych bez dalszego wykazywania tożsamości osoby.

Gdyby co do tożsamości osoby posiadacza pocztowej karty legitymacyjnej okazały się wątpliwości, natenczas można jej właściciela zobowiązać do dostarczenia w zwykły przepisany sposób dowodu tożsamości osoby.

§ 6.

Właściciel odpowiada za każdą szkodę wynikłą wskutek zatrącenia lub nadużycia pocztowej karty legitymacyjnej.

Fort wlr.

Załącznik 1.

(Strona przednia)

Pocztowa karta legitymacyjna

Nr. .....

ważna do .....

Właściciel:

(Imię i nazwisko, stan i miejsce zamieszkania:)

.....

.....

.....

....., w ..... 190 .

(Miejsce do nalepiania znaczków stemplowych.)

(Strona odwrotna)

Uwagi:

1. Karta ta przeznaczona jest wyłącznie do legitymowania się właściciela przy podejmowaniu przesyłek pocztowych.
2. Ważną jest w czasie roku wystawienia.
3. Traci swą ważność, jeżeli w czasie trwania jej ważności zajdą w wyglądzie właściciela takie zmiany, że fotografia lub rysopis osoby nie odpowiadają rzeczywistości.
4. Właściciel odpowiada za każdą szkodę wynikłą wskutek zatrącenia lub nadużycia pocztowej karty legitymacyjnej.

(Strony wewnętrzne)

(Miejsce na fotografię.)

Rysopis właściciela:

Rok urodzenia: .....

Miejsce urodzenia: .....

Wzrost: .....

Włosy: .....

Oczy: .....

Szczególniejsze znamiona: .....

.....

Własnoręczny podpis właściciela:

.....

Podpis wystawiającego urzędnika:

.....

(Pieczęć urzędowa:)

180.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. września 1906,

dotyczące utworzenia ekspozytur głównych urzędów cłowych Tryest-Dworzec kolei państwowych i Gorycya-Dworzec kolei państwowych i zniesienia ekspozytury głównego urzędu cłowego Tryest-Dworzec St. Andrae.

Z powodu otworzenia linii kolei państwowych Assling—Gorycya—Tryest utworzono na dworcach kolei państwowych Gorycya i Tryest ekspozytury głównych urzędów cłowych I. kl. Gorycya względnie Tryest, które swą czynność już rozpoczęły.

Ekspozytura głównego urzędu cłowego Dworzec-St. Andrae została zniesioną. Czynności jej przejęła ekspozytura głównego urzędu cłowego Tryest-Dworzec kolei państwowych.

Korytowski wlr.

181.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. września 1906,

dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Mezolombardo w Tyrolu oraz zmiany liczby członków i ich zastępców komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu".

Dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Mezolombardo w Tyrolu (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 151), ustanawia się na zasadzie §§ów 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, od okresu rozkładu 1908/1909 począwszy, okręg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego a ilość członków komisyi dla tej spółki podatkowej ustanawia się w wysokości po 4 dla każdej klasy.

Zarazem obniża się ze względu na zmianę terytoryalnego obszaru starostwa Trydent liczbę członków komisyi podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu" z 8 na 6.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, w następujący sposób uzupełnić względnie sprostować:

(Strona 895 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okręg rozkładu	Siedziba komisyi	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
18*a*	Powiat polityczny Mezolombardo	Starostwo w Mezolombardo	4	4
25	Powiat polityczny Trydent z wyłączeniem miasta Trydentu	Starostwo w Trydencie	4	6

Korytowski wlr.

182.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. września 1906,

dotyczące ustanowienia nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Mezolombardo w Tyrolu.

Dla obszaru nowo utworzonego starostwa Mezolombardo w Tyrolu (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 151), ustanawia się na zasadzie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, z dniem 1. stycznia 1907 począwszy, dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego komisyę szacunkową, liczącą 6 członków.

W ślad za tem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić w następujący sposób:

(Strona 1344 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

Tyrol					
1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okręg szacunkowy	Miejscowa komisya	Powiatowa komisya	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
25*a*	Powiat polityczny Mezolombardo	—	1	Starostwo w Mezolombardo	6

Korytowski wlr.

183.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. września 1906,

dotyczące utworzenia starostwa w Pressnitz.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zezwolić Najwyższem postanowieniem z dnia 10. września 1906 na częściową zmianę administracyjnego podziału królestwa Czech, objętego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, i na utworzenie starostwa z siedzibą urzędową w Pressnitz; okręg urzędowy nowego starostwa obejmować ma wyłączone z dotychczasowego powiatu politycznego Kaaden powiaty sądowe: Pressnitz i Weipert.

Starostwo w Pressnitz rozpocząć ma swe czynności urzędowe z dniem 1. października 1906.

Bienerth wlr.

184.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 13. września 1906,

dotyczące pobierania dodatku na bibliotekę od słuchaczy uniwersytetu.

Na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 7. września 1906 rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Każdy słuchacz dopuszczony do uczęszczania na wykłady uniwersyteckie ma przy wpisie (jako zwyczajny lub nadzwyczajny słuchacz, słuchaczka, jako frekwentant albo hospitantka) złożyć w kwesturze uniwersytetu dodatek na bibliotekę, który wymierza się dla słuchaczy należących do austryackiego związku państwowego w kwocie jednej korony, dla wszystkich innych słuchaczy w kwocie dwóch koron za półrocze.

Uwolnienia od tego dodatku na bibliotekę nie mają miejsca.

§ 2.

Dochody z dodatków na bibliotekę należy w ten sam sposób, jak to rozporządzeniami ministeryalnemi z dnia 30. listopada 1862, Dz. u. p. Nr. 91, z dnia 9. kwietnia 1886, Dz. u. p. Nr. 57, i z dnia 25. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 51, co do taks immatrykulacyjnych i należytości wpisowych słuchaczy uniwersytetu postanowiono, obracać na dotyczącą bibliotekę uniwersytecką.

§ 3.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z rokiem szkolnym 1906/07.

Marchet wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. Wydana i rozesłana dnia 22. września 1906.

Treść: (№ 185—189.) 185. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy miasta Lienz do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 186. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Pisek. — 187. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia cechowni III. klasy w Celje. — 188. Ustawa, dotycząca używania zapisów długu dolno-austryackiej krajowej pożyczki kolejowej do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów. — 189. Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczek, zaciągnąć się mających przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w kwocie 7,000.000 K i 6,150.000 K do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów.

185.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 3. lipca 1906,

którem ogłasza się zaliczenie gminy miasta Lienz do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 214, zalicza się w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny, gminę miasta Lienz w Tyrolu do ósmej klasy taryfy czynszowej kwaterunków wojskowych, obowiązującej do końca roku 1910.

Schönaich wlr. **Korytowski** wlr.

186.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. września 1906,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Pisek.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Pisek w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany ma być odtąd w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1906.

Korytowski wlr.

187.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. września 1906,

dotyczące ustanowienia cechowni III. klasy w Celje.

Odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, podaje się do wiadomości, że od dnia 1. grudnia 1906 ustanowiona będzie przy c. k. Głównym urzędzie podatkowym w Celje cechownia, której czynność ma się rozciągać na okrąg urzędowy wspomnianego głównego urzędu podatkowego.

Cechownia ta podlegać będzie c. k. Głównemu urzędowi cechowniczemu w Gracu i będzie miała znak urzędowy G_4.

Ograniczenia co do czasu urzędowania, jakoteż ilości i rodzaju towarów złotych i srebrnych, które w tej cechowni postępowaniu cechowniczemu poddawane być mają, ustanowi każdocześnie Ministerstwo skarbu a cechownia poda je do wiadomości stron interesowanych.

Korytowski wlr.

188.

Ustawa z dnia 14. września 1906,

dotycząca używania zapisów długu dolno-austryackiej krajowej pożyczki kolejowej do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Zapisów długu zaciągnąć się mającej przez Austryę dolną w myśl ustawy z dnia 18. marca 1906, Dz. u. kr. Nr. 44, krajowej pożyczki kolejowej w kwocie co najwyżej piętnaście milionów koron, wolno używać do procentującej się lokacyi kapitałów fundacyi, zakładów podlegających publicznemu nadzorowi, urzędu pocztowej kasy oszczędności, dalej pieniędzy pupilarnych, powierzniczych i depozytowych, do lokacyi zaś kaucyi służbowych i prawnych według kursu giełdowego, nie przekraczającego jednak kwoty imiennej.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem jej ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom skarbu, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i kolei żelaznych.

W Ischlu, dnia 14. września 1906.

Franciszek Józef wlr.

Beck wlr. **Klein** wlr.
Korytowski wlr. **Bienerth** wlr.
Derschatta wlr.

189.

Ustawa z dnia 14. września 1906,

dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczek zaciągnąć się mających przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w kwocie 7,000.000 K i 6,150.000 K do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Częściowe zapisy długu pożyczek zaciągnąć się mających przez Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w myśl ustaw z dnia 22. stycznia 1904, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 23, i z dnia 25. stycznia 1905, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 22, w imiennej wartości 7,000.000 K i 6,150.000 K wolno używać do procentującej się lokacyi kapitałów fundacyi, zakładów podlegających publicznemu nadzorowi, urzędu pocztowej kasy oszczędności, dalej pieniędzy pupilarnych, powierzniczych i depozytowych, do lokacyi zaś kaucyi służbowych i prawnych według kursu giełdowego, nie przekraczającego jednak kwoty imiennej.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem jej ogłoszenia poruczam Moim Ministrom skarbu, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

W Ischlu, dnia 14. września 1906.

Franciszek Józef wlr.

Beck wlr. **Klein** wlr.
Korytowski wlr. **Bienerth** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. Wydana i rozesłana dnia 25. września 1906.

Treść: (№ 190—192). 190. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Mistelbach do Gaunersdorf. — 191. Obwieszczenie, dotyczące urzędowego sprawdzania manometrów i sprężyn rejestrujących (indykatorów). — 192. Rozporządzenie, dotyczące urzędowania starosty w Żatcu.

190.

Dokument koncesyjny z dnia 12. września 1906,

na kolej lokalną z Mistelbach do Gaunersdorf.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami niższo-austryackiemu Wydziałowi krajowemu na jego prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako zwyczajno-torowa kolej lokalna ze stacyi kolei lokalnej Mistelbach na linii kolei lokalnej Ernstbrunn—Mistelbach—Hohenau do stacyi Gaunersdorf kolei lokalnej Gänserndorf—Gaunersdorf, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Budowę koncesyonowanej kolei żelaznej ukończyć winien koncesyonaryusz najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do 14. lutego 1996.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie gdyby powyższych zobowiązań nie dotrzymano, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Zresztą uważać należy powołaną u wstępu kolej lokalną za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej z Ernstbrunn przez Mistelbach do Hohenau wraz z odgałęzieniem z Dobermannsdorf do Poysdorf, stanowiącego przedmiot dokumentu koncesyjnego z dnia 15. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 34, i w ślad za tem mają §§y 4 do 15 włącznie powołanego właśnie dokumentu koncesyjnego także do wspomnianej u wstępu kolei znaleść stosowne zastosowanie.

Derschatta wlr.

191.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. września 1906,

dotyczące urzędowego sprawdzania manometrów i sprężyn rejestrujących (indykatorów).

Główna Komisya miar i wag sprawdza na żądanie manometry wszelkiego rodzaju i sprężyny rejestrujące (indykatory), o ile na to każdoczesne techniczne wyposażenie tej komisyi dozwala.

Przy odpowiednim wyniku wyda się dla każdego ze wspomnianych wyżej instrumentów poświadczenie badania.

Za badanie tych instrumentów uiszcza się opłatę po 4 K 40 h od sztuki.

Fort wlr.

192.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. września 1906,

dotyczące urzędowania starosty w Žatcu.

Z powodu utworzenia starostwa w Przysecznicach (Pressnitz) (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. września 1906, Dz. u. p. Nr. 183) zmienia się § 2, punkt 12. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 114, o przeniesieniu wykonywania urzędowych czynności namiestnictwa w imieniu namiestnika na starostów w Czechach i rozporządza, że rozszerzony zakres działania starosty w Žatcu rozciągać się ma na starostwa w Lounach, Podborzanach, Kadaniu, Komotowie, Moście i Przysecznicach.

Bienerth wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 29. września 1906.

Treść: (№ 193—196.) 193. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia wykonywanych dotychczas przez c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach czynności tamtejszej cechowni na ekspozyturę głównego urzędu cłowego tamże i przemiany tej cechowni na cechownię I klasy. — 194. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chomutów. — 195. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Przysecznicach (Pressnitz) w Czechach. — 196. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Przysecznicach (Pressnitz) w Czechach.

193.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. września 1906,

dotyczące przeniesienia wykonywanych dotychczas przez c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach czynności tamtejszej cechowni na ekspozyturę głównego urzędu cłowego tamże i przemiany tej cechowni na cechownię I. klasy.

Odnośnie do reskryptu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, i do obwieszczenia z dnia 12. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 61. podaje się do wiadomości, że czynności cechowni w Czerniowcach, które dotychczas wykonywane były przez tamtejszy główny urząd podatkowy, przeniesione zostaną od dnia 1. stycznia 1907 począwszy na ekspozyturę głównego urzędu cłowego tamże i że cechownia ta w tym samym czasie przemienioną będzie na cechownię I klasy. Cechownia ta podlegać będzie jak dotychczas urzędowi cechowniczemu we Lwowie i nie zajdzie żadna zmiana co do używanego przez nią znaku urzędowego i co do przydzielonego jej urzędowego okręgu.

Korytowski włr.

194.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. września 1906,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chomutów.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, D. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Chomutów w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany ma być odtąd w tym poborczym okręgu podatkowym w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1906.

Korytowski włr.

195.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. września 1906,

dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Przysecznice (Pressnitz) w Czechach.

Dla obszaru nowoutworzonego starostwa Przysecznice w Czechach (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. września 1906, Dz. u. p. Nr. 183), ustanawia się na zasadzie §§ów 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, od okresu rozkładu 1908/09 począwszy, okręg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego a ilość członków komisyi dla spółki podatkowej III. klasy ustanawia się w wysokości 4, dla spółki podatkowej IV. klasy w wysokości 6.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, w następujący sposób uzupełnić, względnie sprostować:

(Strona 903 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Liczba okręgu	Okręg rozkładu	Siedziby komisyi	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**			klasy	
13 *a*	Powiat polityczny Przysecznice	Starostwo w Przysecznicach	4	8

Korytowski wlr.

196.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. września 1906,

dotyczące ustanowienia nowego okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Przysecznice (Pressnitz) w Czechach.

Dla obszaru nowo utworzonego starostwa Przysecznice w Czechach (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. września 1906, Dz. u. p. Nr. 183) ustanawia się na zasadzie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, z dniem 1. stycznia 1907 począwszy, dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego, komisyę szacunkową, liczącą sześć członków.

W ślad za tem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić w następujący sposób:

(Strona 1350 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897):

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okręg szacunkowy	Miejscowa komisya	Powiatowa komisya	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
103 *a*	Powiat polityczny Przysecznice	.	1	Starostwo w Przysecznicach	6

Korytowski wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. października 1906.

Treść: (№ 197—200.) 197. Rozporządzenie, zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych. — 198. Obwieszczenie, wymieniające te zakłady naukowe, których świadectwa uważane będą za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych. — 199. Rozporządzenie, dotyczące wykonania § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893, o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego. — 200. Rozporządzenie, dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych.

197.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 3. września 1906,

zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych.

Na zasadzie §u 14 ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Świadectwa, potwierdzające pomyślne ukończenie wymienionych poniżej zakładów naukowych, upoważniają w razie ziszczenia się innych warunków ustawowych do rozpoczęcia następujących przemysłów rękodzielniczych:

I. Garncarze (zduni), kaflarze.

Szkoły zawodowe i oddziały modelowania i rzeźbiarstwa w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu i w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tych szkół zawodowych, względnie oddziałów wykazali się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle garncarskim (zduńskim) albo kaflarskim;

oddział zduński i garncarski w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Bechini;

oddział modelowania i oddział ceramiczny w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Cieplicach-Szenowie;

oddział chemii technicznej (specyalnie dla ceramiki) w tejsamej szkole, pod warunkiem, że abituryenci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do tego oddziału praktykowali najmniej przez 2 lata w przemyśle garncarskim (zduńskim) albo kaflarskim;

oddział modelowania w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Znojmie i oddział chemii technicznej (specyalnie dla ceramiki) w tymsamym zakładzie, pod warunkiem, że abituryenci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do tych oddziałów praktykowali najmniej przez 2 lata w przemyśle garncarskim (zduńskim) lub kaflarskim;

zawodowa Szkoła modelowania dla ceramiki i przemysłów pokrewnych w Litwinowie Górnym pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tej Szkoły zawodowej praktykowali najmniej przez 3 lata w przemyśle garncarskim (zduńskim) lub kaflarskim;

krajowa Szkoła zawodowa przemysłu garncarskiego w Kolomyji;

mistrzowska szkoła modelowania w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu pod warunkiem, że abiturycnci przed wstąpieniem do tej Szkoły zawodowej praktykowali najmniej przez 3 lata w przemyśle garncarskim (zduńskim) lub kaflarskim.

II. Szklarze, szlifierze i rytownicy szkła.

Szkoła zawodowa przemysłu szklannego w Hajdzie;

Szkoła zawodowa przemysłu szklannego w Szenowie kamienickim.

III. Kowale, wyrabiający siekiery, panwie, obręcze żelazne i łańcuchy, gwoździe, wreszcie kowale i ślusarze wozowi.

Oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycnci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901. l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł kowalski lub inny z wyżej wymienionych przemysłów;

dalej Szkoła zawodowa obróbki żelazach w Sułkowicach.

IV. Kowale wyrabiający narzędzia, nożownicy i szlifierze, wytwórcy przyrządów chirurgicznych.

Szkoły werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w niemieckej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycnci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901. l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był jeden z wyżej wykazanych przemysłów;

dalej niższa Szkoła zawodowa ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem w Wiedniu;

Szkoła zawodowa obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Hradcu królewskim;

oddział ślusarski dla wyrobu narzędzi rękodzielniczych i mechaniczny tudzież oddział nożowniczy w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr;

oddział dla obrabiaczy żelaza w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach;

oddziały dla przemysłu maszynowego w Szkole zawodowej dla przemysłu maszynowego i elektrotechniki w Chomutowie;

techniczny oddział w zawodowej Szkole dla przemysłu metalurgicznego w Nixdorfie;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie;

Szkoła zawodowa ślusarska w Świątnikach;

Szkoła zawodowa obróbki żelaza w Sułkowicach.

V. Ślusarze.

Oddział zawodowy architektury i zakład specyalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu, następnie zawodowy i specyalny oddział dla artystyczno-przemysłowego obrabiania metali i zawodowy oddział architektury dekoracyjnej w Szkole

przemysłu artystycznego w Pradze, w obu razach pod warunkiem, że abiturycnci przed wstąpieniem do tych oddziałów wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

niższa i wyższa Szkoła zawodowa ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu, ta ostatnia jednak tylko pod tym warunkiem, że abiturycnci przed wstąpieniem do niej wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycnci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł ślusarski;

oddział zawodowy ślusarstwa architektonicznego i oddział kowalstwa dekoracyjnego (ślusarstwa artystycznego) w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu:

oddział zawodowy dla przemysłu metalurgicznego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział ślusarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

Szkoła zawodowa obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

oddziały dla przemysłu maszynowego w Szkole zawodowej przemysłu maszynowego i elektrotechniki w Chomutowie:

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Hradcu królewskim;

techniczny oddział w zawodowej Szkole dla przemysłu metalurgicznego w Nixdorfie;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie:

oddział nożowniczy, tudzież oddział ślusarski dla wyrobu narzędzi rękodzielniczych i oddział mechaniczny w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr;

Szkoła zawodowa ślusarska w Świątnikach:

oddział dla obrabiaczy żelaza w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach:

Szkoła zawodowa obróbki żelaza w Sułkowicach;

oddziały dla przemysłu budowlanego w szkołach werkmistrzowskich:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogrodzie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach,

przy wykazaniu co najmniej trzyletniej praktyki w ślusarstwie;

wreszcie Szkoła zawodowa terminatorów w warsztatach kolei państwowych we Lwowie.

VI. Blacharze (dacharze).

Szkoły werkmistrzowskie dla mechaniczno-technicznego przemysłu:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie.

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycnci w myśl §u 25 przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają celem przyjęcia do owych szkół, był przemysł blacharski.

VII. Kotlarze.

Oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycnci w myśl §u 25 przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł kotlarski.

VIII. Odlewacze żelaza, mosiądzu i cyny.

Oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego i elektrotechniki w rządowych Szkołach przemysłowych w X. dzielnicy Wiedniai w Śmichowie, jakoteż oddziały werkmistrzowskie przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycnci w myśl §u 25 przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł odlewania żelaza, względnie mosiądzu lub cyny.

IX. Mosiężnicy, bronzownicy, wytwórcy towarów z chińskiego srebra, wytwórcy metalowych towarów galanteryjnych, cyzelerzy.

Zakład specyalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specyalny sztucznego obrabiania metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalowego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział zawodowy przemysłu metalurgicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział mosiężnictwa, złotnictwa i srebrownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Jabłońcu;

oddział oprawy drogich kamieni w zawodowej Szkole oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie;

wreszcie oddział mistrzowski cyzelerów i rytowników w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu pod warunkiem, że abiturycnci przed wstąpieniem do tego oddziału wykazać mogą najmniej trzyletnią praktykę w jednym z wyżej wymienionych przemysłów.

X. Złotnicy, srebrownicy i jubilerzy.

Zakład specyalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specyalny artystycznej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalurgicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział zawodowy pracowników metalurgicznych w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział mosiężnictwa, złotnictwa i srebrownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Jabłońcu;

oddziały szlifowania i oprawy drogich kamieni w zawodowej Szkole oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie;

wreszcie oddział mistrzowski cyzelerów i rytowników w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu

ten ostatni pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tego oddziału wykazać mogą najmniej trzyletnią praktykę w przemyśle złotniczym, srebniczym lub jubilerskim.

XI. Rytownicy, metalografowie, formierze, polewnicy (emalierzy), giloszerzy.

Oddział rytownictwa broni w zawodowej Szkole przemysłu rusznikarskiego w Ferlach;

oddział rytownictwa drogich kamieni w zawodowej Szkole oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie;

zawodowy i specyalny oddział artystyczno-przemysłowej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

specyalny zakład dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych i specyalny zakład dla robót emalierskich w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy pracowników metalurgicznych w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział zawodowy przemysłu metalurgicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy przemysłu metalurgicznego w Nixdorfie;

oddział rytownictwa metalurgicznego, sporządzania stampilii i modelowania w Szkole zawodowej dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyer;

oddział rytownictwa i cyzelownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Jabłońcu;

dalej oddział mistrzowski cyzelerów i rytowników w rządowej szkole przemysłowej w Gracu pod warukiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tego oddziału wykazać mogą najmniej trzyletnią praktykę w jednym z wyżej wymienionych przemysłów.

XII. Stelmachy.

Oddział dla stelmachów w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichensteinie.

XIII. Mechanicy, wytwórcy chirurgiczno-lekarskich przyrządów, optycy.

Niższa i wyższa Szkoła zawodowa elektrotechniczna przy technologicznem Muzeum przemysłowem w Wiedniu;

oddział elektrotechniczny zawodowej Szkoły dla przemysłu maszynowego i elektrotechniki w Chomutowie; dalej

oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego i elektrotechniki w rządowych Szkołach przemysłowych w X. dzielnicy Wiednia i w Smichowie

i oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przymysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abituryenci w myśl §u 25 przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był jeden z wyżej wymienionych przemysłów.

XIV. Zegarmistrze.

Szkoła zawodowa zegarmistrzowstwa w Karlsteinie.

XV. Koszykarze.

Warsztat wzorowy wyplatania koszyków i uprawy wiciny we Wiedniu, pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tego zakładu wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w koszykarstwie i że uczęszczali z dobrym postępem na naukę w rzeczonym zakładzie najmniej przez 2 lata;

oddział koszykarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Bleistadzie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Foglianо:

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Melniku:

warsztat dla nauki koszykarstwa w Zamberku:

oddział koszykarski w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudniania dorosłych niewidomych w Czechach, z siedzibą w Pradze;

oddział koszykarski w c. k. Zakładzie wychowawczym niewidomych we Wiedniu;

oddział koszykarski w izraelickim Zakładzie niewidomych we Wiedniu;

oddział koszykarski w styryjskim Zakładzie niewidomych w Gracu;

XVI. Bednarze (faskarze).

Oddział bednarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichensteinie.

XVII. Stolarze.

Oddział zawodowy architektury i zakład specyalny rzeźby w drzewie w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu i oddział zawodowy snycerstwa w drzewie tudzież oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tych oddziałów względnie zakładu specyalnego wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką stolarską;

oddział stolarski na artystyczno-przemysłowym oddziele w rządowej szkole przemysłowej w Solnogrodzie;

oddział zawodowy stolarstwa budowniczego, tudzież oddział stolarski na oddziele zawodowym dla przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu:

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście:

oddział stolarski na oddziele zawodowym dla przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichensteinie;

oddział stolarski na artystyczno-przemysłowym oddziele zawodowym w Szkole budowniczego i artystycznego rękodzielnictwa w Bolcanie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo:

oddział wyrobu sprzętow drewnianych w Szkole zawodowej ciesielstwa i ślusarswa w Ebensee;

oddział stolarski w Szkole zawodowej stolarstwa w Koczewiu;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Grulichu:

Szkoła zawodowa stolarstwa w Hall;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki i kamienia w Hallein;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kimpolung;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział zawodowy stolarski w Kralowym Chlumie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa stolarska w Mariano:

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Mezyrzeczu wołoskiem;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach:

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem:

oddział stolarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;

warsztat nauki stolarskiej w Kalwaryi Zebrzydowskiej:

dalej oddziały werkmistrzowskie dla mechaniczno technicznych przemysłów:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia.

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie.

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie, i

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abituryenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł stolarski;

następnie oddział budowniczo-przemysłowy na werkmistrzowskich oddziałach:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogrodzie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach

przy wykazaniu co najmniej trzyletniej praktyki w przemyśle stolarskim;

w końcu oddział mistrzowski dla stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w rządowych Szkołach przemysłowych w Gracu i w Czerniowcach, tudzież w Szkole zawodowej dla obróbki drzewa w Mezyrzeczu Wołoskiem pod warunkiem, że abituryenci, przed wstąpieniem do tego oddziału, rzemiosła stolarskiego należycie się wyuczyli i mogą wykazać odnośną, najmniej jednoroczną praktykę w charakterze czeladnika.

XVIII. Tokarze, rzeźbiarze pianki morskiej, fajkarze.

Oddział tokarski w Szkole przemysłowej w Solnogrodzie pod warunkiem, że abituryenci tego oddziału mogą wykazać się, iż przed wstąpieniem do szkoły zawodowej byli najmniej przez 2 lata zatrudnieni w przemyśle tokarskim:

oddział tokarski na oddziale zawodowym dla przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział tokarski na oddziale zawodowym dla przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej dla obróbki drzewa w Bergreichensteinie;

oddział tokarski na artystyczno-przemysłowym oddziale zawodowym w Szkole budowniczego i artystycznego rękodzielnictwa w Bolcanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimiu;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział tokarski w Szkole zawodowej ciesielstwa i ślusarstwa w Ebensee;

oddział tokarski w Szkole zawodowej stolarstwa w Koczewiu;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kralikach;

oddział tokarski i oddział galanteryjnych wyrobów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział tokarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskim Mezyrzeczu;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział tokarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;

Prywatna Szkoła zawodowa tokarska w Malborgecie.

XIX. Rzeźbiarze (przemysłowi rzeźbiarze drzewa i kamieni, snycerze drzewa).

Oddział zawodowy rzeźbiarski, następnie zakład specyalny rzeźby w drzewie i ogólny oddział modelownictwa w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

zawodowy i specyalny oddział rzeźbiarski w kierunku przeważnie figuralnym, następnie zawodowy i specyalny oddział modelowania i formowania w kierunku przeważnie ornamentalnym, zawodowy i specyalny oddział snycerstwa drzewnego i ogólny oddział figuralnego i ornamentalnego modelowania w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy snycerski, rzeźbiarski i modelowniczy na artystyczno-przemysłowym oddziele w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogrodzie;

oddział zawodowy snycerstwa drzewnego na artystyczno-przemysłowym oddziele w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział snycerstwa drzewnego na zawodowym oddziele przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy snycerstwa drzewnego i oddział zawodowy rzeźbiarstwa ornamentalnego w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział zawodowy dekoracyjno-plastyczny w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

oddział snycerski na oddziele zawodowym przemysłu drzewnego i oddział rzeźbiarstwa dekoracyjnego na oddziele zawodowym dekoracyjnego malarstwa i rzeźbiarstwa w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział snycerski na artystyczno-przemysłowym oddziele zawodowym w Szkole budowniczego i artystycznego rękodzielnictwa w Bolcanie;

oddział ornamentalnego i figuralnego snycerstwa i snycerstwa zwierząt w Szkole zawodowej ciesielstwa i ślusarstwa w Ebensee;

oddział snycerski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział snycerski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział snycerski w Szkole zawodowej stolarstwa w Koczewiu;

oddział snycerski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział rzeźbiarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kralikach;

oddział snycerstwa ornamentalnego i oddział figuralnego rzeźbiarstwa, ozdobnictwa i pozłotnictwa w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskiem Mezyrzeczu;

oddział figuralnego i ornamentalnego snycertwa w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział snycerstwa figuralnego i oddział snycerstwa ornamentalnego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział łożowniczy i snycerski w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach;

oddział snycerski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział rzeźby w marmurze w Szkole zawodowej obróbki kamienia w Laas;

oddział snycerski i oddział rzeźbiarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział rzeźbiarski w Szkole zawodowej rzeźbiarstwa i kamieniarstwa w Horzycach;

wreszcie oddział mistrzowski modelowania w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tego oddziału mogą wykazać najmniej trzyletnią praktykę w przemyśle rzeźbiarskim (drzewnym lub kamieniarskim).

XX. Garbarze, farbiarze skór.

Wyższy kurs zawodowy dla przemysłu skórnego we Wiedniu pod warunkiem, że abituryenci tego kursu przed wstąpieniem mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w garbowaniu lub farbowaniu skór.

XXI. Szczotkarze, pędzlarze.

Oddział szczotkarski w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudnienia dorosłych niewidomych w Czechach, z siedzibą w Pradze;

oddział szczotkarski w c. k. Zakładzie wychowawczym niewidomych we Wiedniu;

oddział szczotkarski w izraelickim Zakładzie niewidomych we Wiedniu;

oddział szczotkarski w styryjskim Zakładzie niewidomych w Gracu.

XXII. Hafciarze złotem, srebrem i perłami.

Oddział żeński haftów artystycznych w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

Szkoła haftów artystycznych we Wiedniu;

oddział zawodowy haftów artystycznych w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy haftów artystycznych i robót koronkowych w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział zawodowy haftów artystycznych w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział zawodowy haftowania i rysowania dla dorosłych dziewcząt w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogrodzie;

szkoła dzienna haftów artystycznych i robót koronkowych w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział haftów artystycznych w Szkole zawodowej ręcznego i maszynowego hafciarstwa w Kraslicach.

XXIII. Barwiarze.

Oddział barwiarski na werkmistrzowskim oddziele w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tego oddziału mogą wykazać najmniej trzyletnią praktykę w przemyśle barwiarskim;

Szkoła zawodowa niższa barwiarstwa w technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu.

XXIV. Tapicerzy, wytwórcy przedmiotów do pościeli.

Oddział zawodowy architektury w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu i oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tych oddziałów mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w jednym z wyżej wymienionych przemysłów.

XXV. Szewcy.

Warsztat nauki dla szewców w Starym Sączu.

XXVI. Pokostnicy, lakiernicy, malarze szyldów i napisów, malarze malujący wyroby przemysłowe w sposób zarobkowy, pozłotnicy i puszkarze, malarze pokojowi.

Oddział zawodowy malarstwa w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austryackiem dla

sztuki i przemysłu we Wiedniu i oddział specyalny rysunków dekoracyjnych i malarstwa dekoracyjnego w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem na te oddziały wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w jednym z wyżej wymienionych przemysłów;

kursy zawodowe dla malarzy dekoracyjnych i pokojowych w rządowych Szkołach przemysłowych w Gracu i Insbruku pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem na te kursy wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w jednym z wyżej wymienionych przemysłów;

oddział zawodowy dla malarzy dekoracyjnych w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział rysunku i malarstwa dekoracyjnego w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Cieplicach-Szenowie, następnie oddział ceramicznego i dekoracyjnego rysunku i malarstwa i oddział figuralnego rysunku i malarstwa w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Jabłońcu pod warunkiem, że abituryenci przed wstąpieniem do tych oddziałów wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w jednym z wyżej wymienionych przemysłów;

wreszcie oddział figuralnego rzeźbiarstwa, ozdobnictwa i pozłotnictwa w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskim-Mezyrzeczu.

§ 2.

Do korzyści wymienionych w § 1 mają prawo już ci uczniowie wspomnianych powyżej zakładów naukowych, którzy takowe ukończyli w roku szkolnym 1905/06.

Co do wymienionych w § 1, punktach XIX i XXIII, zakładów naukowych dla przemysłu rzeźbiarskiego i barwiarskiego, mają prawo do tych korzyści wszyscy dotychczasowi abituryenci pod warunkiem, że w czasie wydania im świadectwa odejścia, organizacya dotyczącego zakładu, zwłaszcza co do liczby lat na studya przepisanych była taka sama, jak obecnie.

§ 3.

Wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, tyczące się owych zakładów dla nauki przemysłu, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia któregoś z przemysłów rękodzielniczych, przestają niniejszem obowiązywać.

Fort wrł. **Marchet** wlr.

198.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych tudzież Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 3. września 1906,

wymieniające te zakłady naukowe, których świadectwa uważane będą za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 151), tyczącego się udowadniania szczególnego uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych, podaje się do wiadomości co następuje:

Do rozpoczęcia przemysłu drukowania książek, podpadającego pod punkt 1 (przemysł prasowy) powołanego rozporządzenia, uważane będą jako dostateczny dowód uzdolnienia świadectwa wydawane zwyczajnym uczniom oddziału dla przemysłu książkowego i illustracyjnego w graficznym zakładzie naukowym i doświadczalnym we Wiedniu, względnie wydawane nadzwyczajnym uczniom tego oddziału poświadczenia, że studya swe z dobrym wynikiem ukończyli.

Do rozpoczęcia podpadającego również pod punkt 1 powołanego rozporządzenia przemysłu litograficznego, fotolypii, jakoteż wykonywania wszystkich tych fotograficznych czynności reprodukcyjnych, przy których prasy drukarskie wchodzą w zastosowanie, potrzebne jest świadectwo ukończenia z dobrym wynikiem ostatniego roku oddziału fotograficznego i czynności reprodukcyjnych w graficznym Zakładzie naukowym i doświadczalnym we Wiedniu oraz co najmniej cztery półrocza wynosząca praktyka w zawodzie drukarskim w tymże Zakładzie.

Do rozpoczęcia wspomnianego w punkcie 5 powołanego rozporządzenia przemysłu wyrobu i sprzedaży broni palnej, uważanem będzie za dostateczny dowód zawodowego uzdolnienia świadectwo ukończenia szkoły zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach.

Do rozpoczęcia wspomnianego w punkcie 6 powołanego rozporządzenia, przemysłu wyrobu i sprzedaży materyałów pyrotechnicznych, przedmiotów pyrotechnicznych i przetworów wybuchowych wszelkiego rodzaju, uważanem będzie za wystarczający dowód szczególnego uzdolnienia świadectwo dojrzałości albo też świadectwo ukończenia z dobrym skutkiem ostatniego roku chemiczno-technicznego oddziału wyższej Szkoły przemysłowej:

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie

i wyższej Szkoły zawodowej dla przemysłu chemicznego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu.

Do rozpoczęcia wspomnianego w punkcie 7 powołanego rozporządzenia przemysłu wyrobu trucizn i przyrządzania materyałów i przetworów, przeznaczonych do użytku leczniczego, jakoteż sprzedaży tych przedmiotów, o ile nie jest zastrzeżoną wyłącznie aptekarzom, dalej wyrobu i sprzedaży sztucznych wód mineralnych, uważanem będzie za dostateczny dowód uzdolnienia świadectwo dojrzałości albo też świadectwo ukończenia z dobrym skutkiem ostatniego roku chemiczno-technicznego oddziału wyższej Szkoły przemysłowej:

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie

i wyższej Szkoły zawodowej dla przemysłu chemicznego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu, przyczem jednak jeszcze wykazać należy co najmniej dwuletnią praktykę w chemicznem laboratoryum albo w zakładzie przemysłowym, mającym za przedmiot wykonywanie dotyczącego uprawnienia.

Do rozpoczęcia, wspomnianego w punkcie 8 powołanego rozporządzenia, przemysłu zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów, uważanem będzie za dostateczny dowód uzdolnienia, oprócz wykazać się mającej, co najmniej dwuletniej praktyki w dotyczącym przemyśle instalacyjnym, świadectwo złożonego z dobrym skutkiem, na politechnikach we Wiedniu, Gracu, Pradze (niemiecka i czeska), Bernie (niemiecka i czeska) lub we Lwowie, pierwszego egzaminu rządowego na wydziale budowy maszyn, względnie świadectwa złożonych egzaminów poszczególnych ze wszystkich przedmiotów tego egzaminu rządowego z co najmniej dostatecznym wynikiem, łącznie z świadectwami złożonych z dobrym skutkiem egzaminów postępu z machinoznawstwa, z nauki budowy machin i z technologii mechanicznej, dalej świadectwa dojrzałości albo świadectwa ukończenia ze skutkiem ostatniego roku mechaniczno-technicznego oddziału wyższych szkół przemysłowych:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,
w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście,
w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,
w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,
w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,
w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,
w rządowej Szkole przemysłowej w Hohenstacie,
w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie,
dalej niższo-austryackiej krajowej Szkoły przemysłowej (wyższa Szkoła przemysłowa zawodu mechaniczno-technicznego) w Wiener-Neustadt, następnie kursu budowy okrętów w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście i wyższej Szkoły zawodowej ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu.

Do rozpoczęcia, wzmiankowanego w punkcie 9 powołanego rozporządzenia, przemysłu wyrobu i reparacyi kotłów parowych, uważać należy za dostateczny dowód szczególnego uzdolnienia, w związku z wykazaniem praktycznego zajęcia w dotyczącym przemyśle, świadectwo złożonego pomyślnie w szkołach głównych technicznych w Wiedniu, Gracu, Pradze (niemiecka i czeska), Bernie (niemiecka i czeska), lub we Lwowie pierwszego egzaminu rządowego z budowy machin a względnie świadectwa złożenia ze skutkiem przynajmniej dostatecznym poszczególnych egzaminów z wszystkich przedmiotów tego egzaminu rządowego łącznie ze świadectwami złożonych pomyślnie egzaminów postępu z machinoznawstwa, z nauki budowy machin i z technologii mechanicznej, dalej świadectwa dojrzałości lub świadectwa skończenia z pomyślnym skutkiem ostatniego roku oddziału mechaniczno-technicznego wyższych szkół przemysłowych:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy we Wiedniu,
w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście,
w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,
w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,
w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,
w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,
w rządowej Szkole przemysłowej w Hohenstacie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie,

dalej niższo-austryackiej krajowej Szkoły przemysłowej (wyższa Szkoła przemysłowa zawodu mechaniczno-technicznego) w Wiener-Neustadt, następnie kursu budowy okrętów w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście.

Niniejsze obwieszczenie nabiera natyczmiast mocy obowiązującej. Równocześnie przestają obowiązywać obwieszczenia z dnia 5. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 281 i z dnia 19. kwietnia 1901, Dz. u. p. Nr. 44.

Bienerth wlr. **Fort** wlr.

Marchet wlr.

199.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty i Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 3. września 1906,

dotyczące wykonania § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego.

W wykonaniu § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego, wymienia się poniżej te zakłady naukowe, których ukończenie nadaje prawo do dobrodziejstw w § 12 rzeczonej ustawy określonych.

Takimi we względzie odbywania praktyki są:

dla przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich:

wydziały budownictwa cywilnego i budownictwa inżynierskiego Szkół głównych technicznych we Wiedniu, Gracu, Pradze (niemiecka i czeska) i we Lwowie, tudzież wydział budownictwa inżynierskiego w Szkole głównej technicznej w Bernie (niemiecka i czeska);

dla przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i rurmistrzów:

wyższe Szkoły przemysłowe z zakresem budowniczo-technicznym:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

dla przemysłu ciesielskiego i kamieniarskiego:

Szkoły werkmistrzowskie zakresu budowniczo-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogrodzie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilznie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach;

dalej pod warunkiem, że uczęszczanie na te oddziały naukowe (wyjąwszy kurs przygotowawczy) trwało co najmniej przez dwa kursy:

zimowy kurs dla kamieniarzy i cieśli w Szkole budownictwa i artystycznego rękodzielnictwa w Bolcanie,

zimowy kurs dla kamieniarzy i cieśli w Szkole budownictwa i artystycznego rękodzielnictwa w Trydencie,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczych w rządowej Szkole rzemieślniczej w Lincu,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczych w Celowcu,

kurs dopełniający dla rzemieślników budowniczych w rządowej Szkole rzemieślniczej w Imście,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczych w rządowej Szkole rzemieślniczej w Jaromierzu,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczych w rządowej Szkole rzemieślniczej w Dzieczynie,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczych w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Bielaku,

publiczna sala rysunkowa dla czeladników murarskich, ciesielskich i kamieniarskich w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Bergreichensteinie,

zawodowy kurs (zimowy) dla cieśli i zawodowy kurs (zimowy) dla kamieniarzy w zawodowej Szkole obróbki drzewa i kamienia w Hallein,

mistrzowski kurs dla kamieniarzy w zawodowej Szkole rzeźbiarzy i kamieniarzy w Horzycach;

dla przemysłu ciesielskiego:

oddział ciesielski i wyrobu sprzętów w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Bergreichensteinie,

oddział ciesielski w zawodowej Szkole obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem,

oddział ciesielski w zawodowej Szkole ciesielstwa i ślusarstwa w Ebensee,

oddział ciesielski w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Kołomyji,

oddział ciesielski w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Zakopanem,

oddział ciesielski w zawodowej Szkole obróbki drzewa i kamienia w Hallein:

dla przemysłu kamieniarskiego:

oddział kamieniarski w zawodowej Szkole rzeźbiarstwa i kamieniarstwa w Horzycach,

oddział kamieniarski obróbki marmuru w zawodowej Szkole obróbki kamienia w Laas,

oddział zawodowy obróbki kamienia w zawodowej Szkole obróbki drzewa i kamienia w Hallein,

szląska krajowa Szkoła zawodowa dla przemysłu granitowego w Frydbergu,

szląska krajowa Szkoła zawodowa dla przemysłu marmurowego w Saubsdorfie.

Rozporządzenie niniejsze nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Zarazem uchyla się rozporządzenia ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 196, z dnia 2. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 63, z dnia 30. września 1899, Dz. u. p. Nr. 200, i z dnia 24. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 111.

Bienerth wlr. **Fořt** wlr.

Marchet wlr.

200.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. września 1906,

dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 103, oznajmia się, że także c. k. główny urząd podatkowy w Ostrowie Morawskiej został upoważniony do przestemplowywania znaczków stemplowych na zagranicznych akcyach, rentach i obligacyach.

Korytowski wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XC. — Wydana i rozesłana dnia 13. października 1906.

Treść: (№ 205 i 206.) 205. Rozporządzenie, zmieniające §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów. — 206. Rozporządzenie, zmieniające §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów.

205.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 4. października 1906,

zmieniające §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 22. września 1906 wydaje się następujące postanowienia:

Znosi się §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, w ich dotychczasowem brzmieniu i mają one na przyszłość opiewać, jak następuje:

§ 12.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym ma komisya tych kandydatów, którzy świadectwami postępu wykażą, że jako zwyczajni słuchacze jednej z austryackich technicznych Szkół głównych złożyli z co najmniej dobrym wynikiem egzamina z pojedynczych przedmiotów, uwolnić od egzaminowania z tych przedmiotów. Jeżeli kandydat może takiemi świadectwami postępu wykazać co najmniej dobry wynik ze wszystkich przedmiotów wchodzących w zakres pierwszego egzaminu rządowego, natenczas odpada składanie tego egzaminu a kandydatowi wydaje się świadectwo z egzaminu rządowego (§ 31).

§ 18.

Prośbę o przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego podać ma kandydat piśmiennie do prezesa komisyi, dołączając do niej następujące dokumenty:

1. książeczkę legitymacyjną lub też dowód, że kandydat był zapisany ogółem najmniej przez sześć — a od złożenia ze skutkiem pierwszego egzaminu rządowego — najmniej przez trzy a względnie przez dwa półrocza w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej lub w zakładzie będącym z nią na równi jako uczeń zwyczajny i że uczęszczał na wszystkie przedmioty egzaminu zawodowego z techniki kultury, tudzież na pedologią, ustawoznawstwo komasacyi i melioracyi, na chemię rolniczą, encyklopedyę budownictwa cywilnego, jakoteż, że uczestniczył w odnośnych ćwiczeniach praktycznych;

2. świadectwo złożonego pierwszego egzaminu rządowego;

3. świadectwa postępu z przedmiotów w § 4 wzmiankowanych, o ile odnoszą się do drugiego egzaminu rządowego.

Nadto wypracowania graficzne i wszelkie inne, będące według planu nauki w związku z odnośnemi przedmiotami wykładowemi, przedstawić należy dostatecznie uwierzytelnione lub udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w pierwopisach i komisya musi je mieć przed sobą w czasie egzaminu.

§ 22.

Przy drugim egzaminie rządowym należy mieć wzgląd na przedłożone świadectwa szczegółowe z przedmiotów tego egzaminu.

Egzamin praktyczny należy z reguły złożyć w całej rozciągłości.

Wyjątkowo można uchwałą komisyi egzaminacyjnej takim kandydatom, którzy przez dokonanie większych robót w ich zawodzie udowodnili niewątpliwie dostateczną samodzielność i wprawę w robotach praktycznych, jakoteż przyswojenie sobie należytego poglądu, pozwolić na skrócenie egzaminu praktycznego, ewentualnie od egzaminu tego także całkiem uwolnić.

Również można wyjątkowo zezwolić uchwałą komisyi egzaminacyjnej na odgraniczenie na pewien oznaczyć się mający czas egzaminu praktycznego od egzaminu teoretycznego.

Tym kandydatom, którzy przedłożą ze wszystkich przedmiotów egzaminu świadectwa szczegółowe z postępem co najmniej „dobrym“ i którzy egzamin praktyczny ze skutkiem złożyli, może komisya egzaminacyjna ograniczyć egzamin ustny aż do dwóch przedmiotów zawodowych, które im prezes komisyi egzaminacyjnej na podstawie uchwały tej komisyi w odpowiednim czasie przed złożeniem egzaminu poda do wiadomości.

§ 31.

Wynik ostateczny egzaminu ogłasza się publicznie natychmiast, jak tylko się skończy narada i nadto wpisuje się go w książeczce legitymacyjnej kandydata, w razie odrzucenia z dodaniem terminu ponowienia i wszystkich innych warunków, pod któremi odrzucony ma być przypuszczony do ponownego egzaminu, poczem wyciska się pieczęć.

Tym, którzy egzamina rządowe zdali pomyślnie, wydają się świadectwa.

§ 32.

Świadectwa egzaminów rządowych zawierać mają prócz rodowodu kandydata i opisu biegu jego nauki, jakoteż daty dnia egzaminu, jeżeli go zdawał, tak stopnie uzyskane na egzaminach z pojedynczych przedmiotów, na mocy których uwolniono kandydata od egzaminu rządowego, jak również i te, które kandydat otrzymał z przedmiotów egzaminu ogólnego; świadectwo z egzaminu zawodowego zawierać ma także wynik egzaminu praktycznego a oba wynik ostateczny.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów a według okoliczności przez komisarza rządowego i potwierdzone pieczęcią komisyi egzaminacyjnej.

Świadectwa egzaminacyjne wydawane być mają jedynie w języku wykładowym szkoły głównej.

Bienerth wlr. **Auersperg** wlr.

Marchet wlr.

206.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 4. października 1906,

zmieniające §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, Dz. u. p. Nr. 167, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturnotechnicznych przedmiotów.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 22. września 1906 wydaje się następujące postanowienia:

Znosi się §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, Dz. u. p. Nr. 167, w ich dotychczasowem brzmieniu i mają one na przyszłość opiewać, jak następuje:

§ 12.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym ma komisya tych kandydatów, którzy świadectwami postępu wykażą, że jako zwyczajni słuchacze jednej z austryackich technicznych Szkół głównych złożyli z co najmniej dobrym wynikiem egzamina z pojedynczych przedmiotów, uwolnić od egzaminowania z tych przedmiotów. Jeżeli kandydat może takiemi świadectwami postępu wykazać co najmniej dobry wynik ze wszystkich przedmiotów wchodzących w zakres pierwszego egzaminu rządowego, natenczas odpada składanie tego egzaminu

a kandydatowi wydaje się świadectwo z egzaminu rządowego (§ 31).

§ 18.

Prośbę o przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego podać ma kandydat piśmiennie do prezesa komisyi, dołączając do niej następujące dokumenty:

1. książeczkę legitymacyjną lub też dowód, że kandydat był zapisany ogółem najmniej przez sześć — a od złożenia ze skutkiem pierwszego egzaminu rządowego — najmniej przez trzy a względnie przez dwa półrocza w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej lub w zakładzie będącym z nią na równi jako uczeń zwyczajny i że uczęszczał na wszystkie przedmioty egzaminu zawodowego z techniki kultury, tudzież na pedologią, ustawoznawstwo komasacyi i melioracyi, na chemię rolniczą, encyklopedyę budownictwa cywilnego, jakoteż, że uczestniczył w odnośnych ćwiczeniach praktycznych;

2. świadectwo złożonego pierwszego egzaminu rządowego;

3. świadectwa postępu z przedmiotów w § 4 wzmiankowanych, o ile odnoszą się do drugiego egzaminu rządowego.

Nadto wypracowania graficzne i wszelkie inne, będące według planu nauki w związku z odnośnemi przedmiotami wykładowemi, przedstawić należy dostatecznie uwierzytelnione lub udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w pierwopisach i komisya musi mieć je przed sobą w czasie egzaminu.

§ 22.

Przy drugim egzaminie rządowym należy mieć wzgląd na przedłożone świadectwa szczegółowe z przedmiotów tego egzaminu.

Egzamin praktyczny należy z reguły złożyć w całej rozciągłości.

Wyjątkowo można uchwałą komisyi egzaminacyjnej takim kandydatom, którzy przez dokonanie większych robót w ich zawodzie udowodnili niewątpliwie dostateczną samodzielność i wprawę w robotach praktycznych, jakoteż przyswojenie sobie należytego poglądu, pozwolić na skrócenie egzaminu praktycznego, ewentualnie od egzaminu tego także całkiem uwolnić.

Również można wyjątkowo zezwolić uchwałą komisyi egzaminacyjnej na odgraniczenie na pewien oznaczyć się mający czas egzaminu praktycznego od egzaminu teoretycznego.

Tym kandydatom, którzy przedłożą ze wszystkich przedmiotów egzaminu świadectwa szczegółowe z postępem co najmniej „dobrym“ i którzy egzamin praktyczny ze skutkiem złożyli, może komisya egzaminacyjna ograniczyć egzamin ustny aż do dwóch przedmiotów zawodowych, które im prezes komisyi egzaminacyjnej na podstawie uchwały tej komisyi w odpowiednim czasie przed złożeniem egzaminu poda do wiadomości.

§ 31.

Wynik ostateczny egzaminu ogłasza się publicznie natychmiast, jak tylko się skończy narada i nadto zapisuje się go w książeczce legitymacyjnej kandydata, w razie odrzucenia z dodaniem terminu ponowienia i wszystkich innych warunków, pod któremi odrzucony ma być przypuszczony do ponownego egzaminu, poczem wyciska się pieczęć.

Tym, którzy egzamina rządowe zdali pomyślnie, wydają się świadectwa.

§ 32.

Świadectwa egzaminów rządowych zawierać mają prócz rodowodu kandydata i opisu biegu jego nauki, jakoteż daty dnia egzaminu, jeżeli go zdawał, tak stopnie uzyskane na egzaminach z pojedynczych przedmiotów, na mocy których uwolniono kandydata od egzaminu rządowego, jak również i te, które kandydat otrzymał z przedmiotów egzaminu ogólnego; świadectwo z egzaminu zawodowego zawierać ma także wynik egzaminu praktycznego a oba wynik ostateczny.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów a według okoliczności przez komisarza rządowego i potwierdzone pieczęcią komisyi egzaminacyjnej.

Świadectwa egzaminacyjne wydawane być mają jedynie w języku wykładowym szkoły głównej.

Bienerth wlr. **Auersperg** wlr.

Marchet wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. – Wydana i rozesłana dnia 1. listopada 1906.

Treść: (№ 208—211.) 208. Obwieszczenie, tyczące się utworzenia pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Rossbach i ekspozytury tej komory na drodze do Ebmath. zniesienia pomocniczej komory I. klasy Rossbach i stacyi deklaracyjnej Ebmath. — 209. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia objaśnień do do taryfy celnej pod względem postępowania z drewnianymi artykułami pamiątkowymi. — 210. Rozporządzenie, dotyczące dopuszczenia pszenicznych lub żytnich otrębów jako środka denaturacyjnego dla cukru używanego bez opłaty podatku do karmienia zwierząt. — 211. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia głównej komory w Dornbirn.

208.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. października 1906,

tyczące się utworzenia pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Rossbach i ekspozytury tej komory na drodze do Ebmath, zniesienia pomocniczej komory I. klasy Rossbach i stacyi deklaracyjnej Ebmath.

Na dworcu kolejowym w Rossbach ustanowioną została pomocnicza komora I. klasy, wyposażona w uprawnienia głównej komory II. klasy, następnie na drodze do Ebmath, w miejsce obecnej stacyi deklaracyjnej Ebmath, ekspozytura tej komory, wyposażona w uprawnienia komory pomocniczej I. klasy, które czynności swoje już rozpoczęły.

Dalej zniesioną została pomocnicza komora I. klasy Rossbach (droga) i stacya deklaracyjna Ebmath.

Stacya deklaracyjna Pfannstiel, przydzielona dotychczas pomocniczej komorze Rossbach (droga), podlegać będzie pomocniczej komorze Rossbach (dworzec kolejowy).

Korytowski wlr.

209.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. października 1906,

dotyczące uzupełnienia objaśnień do taryfy celnej pod względem postępowania z drewnianymi artykułami pamiątkowymi.

W porozumieniu z interesowanemi król. węgierskiemi Ministerstwami uzupełnia się objaśnienia do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, w sposób następujący:

Na końcu uwagi 2 objaśnień do Nru 362 umieścić należy następujący nowy ustęp:

„Pod artykułami pamiątkowymi rozumieć należy tak surowe jak bejcowane, barwione, politerowane, pomalowane itd., gładko obrobione albotéż wyrzynane przedmioty, którym przez wyciśnięcie, wymalowanie, wyrznięcie itd. słów jak „Souvenir“, „Pamiątka“, „Na pamiątkę“, „Pamiątka z . . . . “, „Na pamiątkę z . . . .“, „En souvenir à . . . . . “, „Pozdrowienie z . . . . .“ nadano charakter artykułów pamiątkowych. Samo tylko umieszczenie nazwy tej miejscowości, w której towar ma być sprzedany, nie stanowi powodu do odprawiania podług Nru 362, chyba, że chodzi o towar, który sam przez się należy do towarów galanteryjnych i przedmiotów ozdobnych z drzewa.“

Następnie po uwadze 2. objaśnień do Nru 359 dodać należy:

„Co do postępowania celnego z artykułami pamiątkowymi z drzewa, zobacz ustęp 4 uwagi 2 objaśnień do Nru 362.“

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Korytowski wlr. **Fort** wlr.

210.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. października 1906,

dotyczące dopuszczenia pszenicznych lub żytnich otrębów jako środka denaturacyjnego dla cukru używanego bez opłaty podatku do karmienia zwierząt.

W uzupełnieniu postanowień Dodatku *B* do §u 20. II, przepisu wykonawczego dotyczącego podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176, zezwala się w porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwem skarbu na denaturacyę cukru używanego bez opłaty podatku do karmienia zwierząt (zwłaszcza koni), oprócz mąką z makucha lub mąką mięsną, także otrębami z pszenicy lub żyta.

Otręby pszeniczne lub żytnie dodawać się będzie również w ilości, co najmniej 50 procent wagi netto cukru, który ma być denaturowany; do denaturacyi tej znajdą zresztą zastosowanie powołane na wstępie postanowienia.

Korytowski wlr.

211.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. października 1906,

dotyczące utworzenia głównej komory w Dornbirn.

Z dniem 1. listopada 1906 ustanawia się w Dornbirn (w kraju przedarulańskim) główną komorę II. klasy, wyposażoną w uprawnienia głównej komory I. klasy.

Komorę tę upoważnia się do stosowania skróconego postępowania deklaracyjnego w obrocie kolejowym, do udzielania kredytu celnego i do denaturowania tłustych oleji.

Korytowski wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. listopada 1906.

Treść: № 212. Ustawa, tycząca się nabycia przez państwo koncesyonowanej łącznie głównej sieci, tudzież kolei lokalnych należących do Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, jakoteż kolei Ostrawa—Frydland.

212.

Ustawa z dnia 31. października 1906,

tycząca się nabycia przez państwo koncesyonowanej łącznie głównej sieci, tudzież kolei lokalnych należących do Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, jakoteż kolei Ostrawa—Frydland.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Zatwierdza się zamieszczoną poniżej, przez Ministerstwa kolei żelaznych i skarbu, w imieniu rządu ze Spółką akcyjną c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda w Wiedniu dnia 3. marca 1906 zawartą umowę, tyczącą się wykupienia przez państwo koncesyonowanej łącznie głównej sieci kolejowej tudzież kolei lokalnych c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, dalej nabycia niektórych części składowych reszty majątku pomienionej spółki akcyjnej, tudzież objęcia w zarząd państwowy ruchu kolei górniczej tej spółki.

Artykuł II.

Nie sprzedane i nie wylosowane kwoty częściowe, które po myśli §u 2, punktu 4, wyżej powołanej umowy c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda ma państwu oddać a państwo do wyłącznej wypłaty na siebie przejąć, a to:

a) pożyczki pierwszeństwa spółki z dnia 1. grudnia 1888 w kwocie 10,434.000 (dziesięć milionów czterystatrzydzieścictery tysięcy) koron i

b) pożyczki pierwszeństwa spółki z dnia 1. sierpnia 1904 w kwocie 51,060.000 (pięćdziesiąt jeden milionów sześćdziesiąt tysięcy) koron,

względnie ceny uzyskane z ewentualnych częściowych odprzedaży tych obligacyi wraz z odsetkami fruktyfikacyjnymi, o ile zasobów tych po myśli postanowień §u 7 wymienionej w artykule I umowy nie ma się użyć na pokrycie wypłat, do których państwo po myśli umowy tej, na mocy kontraktu jest zobowiązane lub też o ile nie miałyby być użyte po myśli artykułu V tej ustawy, należy jako zupełnie odrębny fundusz inwestycyjny dla wykupić się mających linii c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda administrować i na ten cel obrócić.

Pozwolenie na użycie tego funduszu inwestycyjnego, który przeznaczony jest na pokrycie wydatków na postawienie nowych, względnie rozszerzenie istniejących budynków, sprawienie taboru kolejowego, przedmiotów inwentarza itp. dla wspomnianych linii kolei, jak niemniej w celu zbudowania przytykających do nich odnóg kolei i kolei przemysłowych uzyskać można w drodze ustawodawczej, przyczem jako pokrycie służyć ma odpowiednia kwota częściowa odnośnego funduszu, którą wstawi się do preliminarza dotyczącego roku jako przychód nadzwyczajny.

Na pokrycie tego rodzaju wydatków inwestycyjnych przyznaje się rządowi na lata 1906 i 1907 z powyż wspomnianego funduszu kwotę 15,000.000 K.

Artykuł III.

Renty roczne, przyznane c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda w §ie 3, punkcie *a* i *b*, przytoczonej w artykule I umowy, jako cena wykupna, wolne są od podatku rentowego i nie mają też być do podstawy podatku zarobkowego spółki wciągane.

Artykuł IV.

Państwo przyjmuje wszystkie osoby pełniące służbę na kolei c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, o ile ich zarząd tejże i nadal w służbie swojej nie zatrzyma, po myśli bliższych postanowień §u 12 umowy w artykule I tej ustawy przytoczonej a zatem przedewszystkiem zabezpiecza personalowi temu prawa w chwili, kiedy c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda na wymienioną umowę się zgodziła, względnie za pozwoleniem administracyi państwa także i po tym czasie przezeń nabyte, jakoteż wypływające z obecnego statutu emerytalnego spółki pretensye tak co do zaopatrzenia, jak i wszelkie inne pretensye osób w skład personalu wchodzących i ich rodzin.

Zwyczajnie corocznie dotąd przez zarząd spółki Kolei Północnej jej urzędnikom niższych klas służby aż do stopnia płacy 5000 K włącznie, których państwo ma zatem przejąć na siebie, przyznawane renumeracye roczne i to w tej samej wysokości jak ją przy ostatniem ogólnem rozdzielaniu, zanim c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda na umowę się zgodziła pobrali, pozostawia się i nadal w formie dodatków osobistych, swego czasu do pensyi nie wliczalnych, z tym osobnym przywilejem, że dodatki te w razie późniejszego podwyższenia płacy nie będą ani zawieszone, ani też ukrócone i to tak długo, dopóki za ich własną zgodą nie zostaną przeniesieni na etat osobowy austryackich kolei państwowych.

C. k. administracya państwa winna aż do dalszego uregulowania ustawowego, przy obsadzaniu posad służbowych, w tych miejscowościach z ludnością mieszaną, które Kolej Północna przecina, w miarę zachodzących tamże w obrocie potrzeb językowych oraz z uwzględnieniem i o ile możności z jak największem przestrzeganiem zachodzących stosunków narodowościowych, uwzględniać osoby, które do pojedynczych narodowości należą.

Artykuł V.

Upoważnia się następnie rząd, by celem wykupienia linii c. k. uprz. kolei żelaznej Ostrawa—Frydland, oprócz tych akcyi, które nabyć ma po myśli §u 5, lit. *b*, umowy w artykule I tej ustawy przytoczonej, nabył dalsze jeszcze akcye tego przedsiębiorstwa, o ile one są do nabycia po przeciętnej cenie 1000 K za sztukę a w razie, gdyby w ten sposób dało się przeprowadzić nabycie wszystkich akcyi c. k. uprz. kolei żelaznej Ostrawa—Frydland, linie tej ostatniej dla państwa wykupił i zarazem wziął na siebie do wyłącznej wypłaty cały stan czynny i bierny majątku przedsiębiorstwa a przedewszystkiem także zaciągniętą przez spółkę pożyczkę pierwszeństwa po dokonanem jej wyzwoleniu.

Upoważnia się rząd, by w razie, gdyby nabycie wszystkich akcyi z wolnej ręki okazało się niemożliwe, zrobił co do linii c. k. uprz. kolei żelaznej Ostrawa—Frydland użytek z zastrzeżonego przy nadaniu koncesyi prawa wykupna i objął pożyczkę pierwszeństwa spółki — pod warunkiem jej wyzwolenia — do wyłącznej przez siebie wypłaty, po potrąceniu z renty wykupna rocznych kwot, potrzebnych na oprocentowanie i umorzenie tejże.

Upoważnia się także rząd, by w razie, jeżeli uzna to w interesie skarbu państwa za odpowiednie, zamiast renty rocznej, c. k. uprz. kolei żelaznej Ostrawa—Frydland na zasadzie §u 4 dokumentu koncesyjnego z dnia 2. stycznia 1869, Dz. u. p. Nr. 30, na czas trwania koncesyi płacić się mającej, wypłacił spółce wartość kapitału, rencie tej odpowiadającą, po 4 procent , od odsetek zdyskontowaną.

W tym celu, jakoteż w celu przewidzianego w ustępie pierwszym tego artykułu nabycia z wolnej ręki akcyi spółki, upoważnia się rząd do wydania obligacyi funduszu inwestycyjnego, który po myśli artykułu II tej ustawy ma być utworzony.

Pozostawia się jednak rządowi do oceny, czy zamiast tego, ma na pokrycie tego wydatku, jakoteż wydatku ceny kupna ustalonej stosownie do postanowienia w §ie 5, lit. *b*, w artykule I przytoczonej umowy na 3.936.000 K za 3936 sztuk akcyi c. k. uprz. kolei żelaznej Ostrawa—Frydland, które c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda ma oddać państwu na własność, wydać obligacye renty utworzonej na mocy ustawy z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131.

Gdyby rząd z tego ostatniego upoważnienia miał zrobić użytek, należy obligacye w odpowiedniej kwocie wygotować i oddać je Ministrowi skarbu.

Artykuł VI.

Przytoczona w artykule I umowa wolna jest od stempla i należytości, tak samo jak i wszystkie do jej wykonania potrzebne przeniesienia majątku oraz wszelkie inne czynności prawne, zmiany statutu, podania, wyzwolenia, wpisy i wykreślenia hipoteczne, kontrakty, protokoły, wygotowania, potwierdzenia odbioru (łącznie z kwitami po myśli §§ów 4 i 7 powołanej umowy wygotować się mającymi) oraz wszelkie inne dokumenty jakiegokolwiek rodzaju.

Upoważnia się następnie rząd — w razie wykupienia linii c. k. uprz. kolei żelaznej Ostrawa—Frydland — do przyznania uwolnienia od należytości i stempla dla mającej się ewentualnie w tym celu zawrzeć umowy, tak samo jak dla przeniesień majątku, podań, wpisów, wygotowań, kontraktów, kwitów i innych zresztą dokumentów, których okaże się potrzeba tak z powodu tej umowy, jak i wskutek likwidacyi spółki kolejowej, przedewszystkiem zaś także dla dokumentów, deklaracyi, podań i wpisów, do wyzwolenia pożyczki pierwszeństwa spółki potrzebnych.

Artykuł VII.

Linie Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, będące przedmiotem powołanej w artykule I umowy a w razie wykupienia kolei żelaznej Ostrawa—Frydland także i tę ostatnią ma administracya państwa utrzymywać w ruchu we własnym zarządzie; przeniesienie ruchu na osobę prywatną albo na spółkę, nastąpić może jedynie na zasadzie umyślnie w tym celu ewentualnie wydanej ustawy.

Wyjątek od tego postanowienia stanowi ruch na przestrzeni Bogumin—Granica państwa, na której służbę pociągową i jazdy także i nadal w myśl zawartej umowy pełnić będą królewsko-pruskie koleje państwowe.

Artykuł VIII.

Oprócz łącznego rachunku z ruchu sieci kolei państwowych, należy dla wszystkich w niej zawartych, wykupić się mających linii Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, osobno każdego roku układać rachunek z ruchu; w rachunku tym należy pozycye, których zlokalizowane, cyfrowe wypośrodkowanie ze względów organizacyjnych lub ekonomicznych okaże się niewykonalne, wstawić w kwotach obliczonych na podstawie klucza podanego przez Ministerstwo kolei żelaznych.

Artykuł IX.

Pod względem opodatkowania upaństwowionych linii Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda (sieć główna łącznie z kolejami lokalnemi) znajdą zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 19. marca 1887, Dz. u. p. Nr. 33, z następującymi wyjątkami:

1. Wszystkie upaństwowione linie Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda (sieć główną łącznie z kolejami lokalnemi) uważać się będzie aż do roku 1940 (o ile do tego czasu w drodze ustawodawczej inne jakie uregulowanie nie nastąpi) za odrębne przedsiębiorstwo państwowe, z którego czysty zysk po myśli §u 93, ustępu 2 u. o p. o., na podstawie corocznie w myśl artykułu VIII osobno układanego rachunku z ruchu, opodatkowany będzie samoistnie i odrębnie od innych do państwa należących kolei.

2. W miejsce ostatniego ustępu §u 3 wspomnianej ustawy obowiązywać ma § 104 u. o p. o. Te linie szlaków kolejowych, które przy miejscowym podziale podatkowym tej części sieci kolei państwowej, która po myśli poprzedzającego ustępu 1. za osobne przedsiębiorstwo ma być uważaną, w rachunek się wstawia, nie będą już przy miejscowym podziale podatków od innych kolei państwowych brane w rachubę.

Artykuł X.

Pod względem postępowania podatkowego z liniami c. k. uprz. kolei żelaznej Ostrawa—Frydland stosować analogicznie należy od dnia wykupienia przez państwo aż do końca roku 1948, postanowienia w poprzedzającym artykule IX co do postępowania podatkowego z liniami c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda wydane; w tym celu należy prowadzić dla oznaczonych linii kolei zupełnie osobny rachunek z ruchu podług zasad podanych w artykule VIII.

Artykuł XI.

Celem połączenia ruchu na liniach wykupić się mającej Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda: Lundenburg—Zellerndorf i Kolei Cesarza Franciszka Józefa, oddzielonych szlakiem austryackiej Północno-zachodniej Kolei Zellerndorf—Sigmundsherberg, zawrzeć należy ze spółką c. k. uprz. austryackiej Północno-zachodniej Kolei umowę, na mocy której administracyi kolei państwowych przysługiwać będzie prawo, na mocy swobodnie oznaczonej taryfy, za uiszczeniem stałego odszkodowania (kolejowe), na wspomnianej przestrzeni austryackiej Północno-zachodniej Kolei przeprowadzać, względnie kazać przeprowadzać w obrocie przewozowym całe pociągi lub pojedyncze wozy.

Gdyby umowa taka aż do końca roku 1907 nie przyszła do skutku, można domagać się tego prawa w drodze wywłaszczenia.

Do postępowania pod tym względem, łącznie ze sposobem obliczenia odszkodowania, znajdą zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 18. lutego 1878, Dz. u. p. Nr. 30, o wywłaszczaniu w celu budowy i ruchu kolei żelaznych z tem zastrzeżeniem, że

a) przedmiot wywłaszczenia ustalać ma polityczna władza krajowa, na której obszarze większa — według liczby kilometrów — część powyższej przestrzeni kolei jest położona, i że

b) do ustalenia odszkodowania właściwym jest trybunał I. instancyi w miejscu siedziby oznaczonej pod *a)* władzy krajowej.

Odszkodowanie polega w rocznej rencie (kolejowe), wypłacanej corocznie spółce c. k. uprz. austryackiej Kolei Północno-zachodniej tak długo, jak długo się powyższe prawo wykonuje; rentę tę wymierzać należy co najmniej w kwocie odpowiadającej stosunkowi, w jakim zostaje udział zarządu kolei państwowych w ogólnej liczbie przebytych w dotyczącym roku przez obustronne pociągi jakimikolwiek środkami obrotowymi kilometrów na przestrzeni kolei Zellendorf—Sigmundsherberg, gdy za podstawę do obliczenia weźmie się rzeczywiste wydatki spółki c. k. uprz. austryackiej Kolei Północno-zachodniej na pełnione przez nią na powyższym szlaku służby, o ile one odnoszą się do obrotu przewozowego zarządu kolei państwowych i wydatek roczny w kwocie $5^{1}/_{16}$ procent na oprocentowanie i amortyzacyę obróconego na powyższy szlak kolei kapitału zakładowego.

Artykuł XII.

Wykonanie niniejszej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem jej ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 31. października 1906.

Franciszek Józef wł*r.*

Beck wł*r.* **Korytowski** wł*r.*

Derschatta wł*r.*

Umowa,

zawarta w Wiedniu dnia 3. marca 1906, pomiędzy c. k. Ministerstwem kolei żelaznych i c. k. Ministerstwem skarbu w imieniu c. k. rządu z jednej a radą zawiadowczą spółki akcyjnej c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda z drugiej strony,

dotycząca wykupna koncesyonowanej łącznie głównej sieci kolei, jakoteż kolei lokalnych c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, następnie nabycia przez państwo niektórych części składowych reszty majątku pomienionej spółki akcyjnej, oraz objęcia w zarząd państwa ruchu górniczej kolei tej spółki.

Gdy c. k. rząd oświadczył, że zamierza z przysługującego mu po myśli odnośnych postanowień koncesyjnych prawa wykupienia koncesyonowanej łącznie głównej sieci kolei i kolei lokalnych c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1906 zrobić użytek, następnie nabyć niektóre części składowe reszty majątku pomienionej spółki akcyjnej, jakoteż ruch należącej do spółki kolei górniczej w zarząd państwa objąć, zgodziły się wyżej podane umawiające się strony, jak następuje:

§ 1.

Z mocą obowiązującą wstecz od dnia 1. stycznia 1906 c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda oddaje c. k. rządowi na własność a ten ostatni obejmuje na własność niżej wymienione linie kolei żelaznej c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda w takim rozmiarze i w tym stanie, w których c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda w dniu 31. grudnia 1905 je posiadała lub posiadać miała prawo, a to:

I. koncesyonowane najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 1. stycznia 1886, Dz. u. p. Nr. 7, jako łączną sieć koleje żelazne, a to:

1. kolej główną z Wiednia do Krakowa, z odnogami do Berna, Ołomuńca, Opawy, Bielska, Granicy i Mysłowic;

2. odnogi z Floridsdorfu do Jedlesee, z Gänserndorfu do Marchegg i z Bogumina do granicy pruskiej;

3. kolej północną morawsko-szląską z Berna na Ołomuniec do Sternberku z odnogą z Niezamyslic do Przerowa;

4. odnogę od dworca kolei północnej w Wiedniu do wybrzeża Dunaju i kolei naddunajskiej;

5. kolej żelazną z Bielska do Żywca;

6. kolej żelazną z Brzecławia (Lundenburg) do Grussbachu i Zellerndorfu;

7. morawsko-szląską kolej miejską z Bielska na Bystrzyce n./H., Hulin i Kromieryż do Kojetynu, wkońcu

8. linię kolei żelaznej Kraków—Podgórze (krakowską odnogę okrężną);

II. następujące koleje lokalne c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda:

a) najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 4. sierpnia 1881, Dz. u. p. Nr. 106, koncesyonowaną i po myśli obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 30. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 22, przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda nabytą kolej lokalną z Kromieryża do Zborowic;

b) najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 27. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 117, i po myśli

obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1884, Dz. u. p. Nr. 194, koncesyonowaną, w myśl obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 30. kwietnia 1891, Dz. u. p. Nr. 57, przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda nabytą kolej lokalną z Hranic (Mährisch-Weisskirchen) do Krasny z odnogą do Rożnowa i z Mezyrzecza Wołoskiego do Wsetinu;

c) najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 4. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 102, koncesyonowaną kolej lokalną Bielsko—Wadowice—Kalwarya;

d) najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 19. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 47, koncesyonowane koleje lokalne:

z Drösing do Zistersdorfu, z Hodonina (Göding) do tamtejszej skarbowej fabryki tytoniu, łącznie z koncesyonowaną najwyższem postanowieniem z dnia 20. września 1890 (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 3. października 1890, Dz. u. p. Nr. 184) odnogą aż do granicy kraju w kierunku do Holics z Rohatec do Strażnic, z Hodsławic (Hotzendorf) do Nowego Jiczyna i z Koleszowa (Golleschau) do Ustronia;

e) najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 23. lipca 1889, Dz. u. p. Nr 138, koncesyonowaną kolej lokalną ze Stauding do Wagstadtu;

f) najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 16. kwietnia 1890, Dz. u. p. Nr. 90, koncesyonowane koleje lokalne z Suchodołu (Zauchtl) do Budyszowa (Bautsch), z Suchodołu do Fulnek i z Opawy do Beneszowa;

g) najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 3. września 1894, Dz. u. p. Nr. 194, koncesyonowane koleje lokalne z Wranowic (Branowitz) do Pohorzelic i z Hruszowania-Żydlochowic (Rohrbach-Seelowic) do miasta Żydlochowic;

h) najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 20. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 33, koncesyonowaną kolej lokalną Kojetyn—Towaczów (Tobitschau);

i) dokumentem koncesyjnym z dnia 26. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 157, koncesyonowaną kolej lokalną Petrowice—Karwin;

k) dokumentem koncesyjnym z dnia 10. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 60, koncesyonowaną kolej lokalną z Brzecławia (Lundenburg) do węgierskiej granicy w kierunku do Broczkó.

To przeniesienie własności obejmuje przedewszystkiem: wyżej wymienione koleje same, grunt i budynki do nich należące, wszystkie nieruchome i ruchome przynależytości ich wraz z parkiem kolejowym, przedmiotami inwentarza i zapasami wszelkiego rodzaju, dalej z wyjątkiem należącej do spółki kolei górniczej (§ 13), wszystkie własnością c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda będące, do głównej sieci kolei i do kolei lokalnych spółki przytykające koleje podjazdowe i wszelkie inne boczne tory kolejowe bez względu na to, czy pomienione objekty są już zaciągnięte do księgi kolei żelaznych lub też nie.

Na własność państwa przechodzi zatem także założone w Feldsberg „Cesarza Franciszka Józefa Jubileuszowe Przytulisko dla dzieci c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda“ („Kaiser Franz Josef-Jubiläums-Kinderasyl der k. k. priv. Kaiser Ferdinands-Nordbahn“); przytulisko to utrzymywać będzie nadal c. k. rząd po myśli postanowień zawartych w protokołach 78 i 79 walnego zgromadzenia akcyonaryuszów c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda.

Natomiast pozostają własnością c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda w szczególności zakłady górnicze (to jest należące do spółki kopalnie węgla, kolej górnicza z Morawskiej Ostrowy do Dąbrowy wraz z kolejami podjazdowemi i odnogami kolei z nią się schodzącemi i fabryka brykietów w Ostrowie), oraz wszystkie ruchome i nieruchome przynależytości tych zakładów łącznie z parkiem kolejowym kolei górniczej (10 lokomotyw i 4 tendery), przedmiotami inwentarza i zapasami wszelkiego rodzaju, następnie grunta i realności przez c. k. rząd za wolną własność spółki uznane, o ile na podstawie §u 5. lit. *a)* tej umowy nie przechodzą na własność państwa.

Co się tyczy samego zapasu materyałów koncesyonowanej łącznie głównej sieci kolei, postanawia się, że gdyby stan tego zapasu materyałów w dniu 1. stycznia 1906, i to przy oszacowaniu materyałów przedsięwziętem podług odnośnych dla zarachowania obowiązujących przepisów c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda nie miał osiągnąć wysokości, na dniu 31. grudnia 1904 przy spisywaniu inwentarza na 7,176.444 (siedm milionów stosiedemdziesiątsześć tysięcy czterystaczterdzieścicztery) koron oszacowej, c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda ma c. k. rządowi ewentualną, w porównaniu z powyższą kwotą, mniejszą wartość tych zapasów w gotówce odpowiadającej brakującej kwocie jako odszkodowanie wypłacić.

Zapasy materyałów kolei lokalnych przechodzą na własność państwa o tyle, o ile z kapitału zakładowego tychże zostały sprawione.

§ 2.

C. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda oddaje następnie państwu z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1906, i to nawet o ile do tego koncesya, kontrakt lub statut nie zobowiązuje,

niżej wymienione fundusze spółki w stanie, jaki się okaże z zamknięcia rachunku spółki za rok 1905, sprawdzonego przez c. k. administracyę państwa:

1. fundusz pensyjny oddział *A* i *B* stanowiący przynależną część koncesyonowanego łącznie najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 1. stycznia 1886, Dz. u. p. Nr. 7, przedsiębiorstwa kolejowego, za objęciem przez państwo na miejsce spółki dotyczących ciężarów i zobowiązań (§ 12);

2. utworzony po myśli §u 11 najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886, Dz. u. p. Nr. 7. fundusz amortyzacyjny dla 5procentowych w srebrze przez spółkę zaciągniętych pożyczek pierwszeństwa z dnia 1. stycznia 1871 i z dnia 1. lipca 1872 w kwocie 27.951 (dwadzieściasiedm tysięcy. dziewięćsetpięćdziesiątjeden) koron 25 h, za co c. k. rząd przejmuje na siebie do wyłącznej wypłaty kwoty na oprocentowanie i umorzenie tych obu pożyczek. płatne po dniu 31. grudnia 1940 — i to bez potrącania z rent wykupna (§ 3);

3. rezerwowy fundusz budowlany należący do spółki kolei lokalnych.

Następnie c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda oddaje państwu:

4. nie puszczoną jeszcze w obieg i nie wylosowaną kwotę częściową zaciągniętej przez spółkę pożyczki pierwszeństwa z dnia 1. grudnia 1888, w wysokości 10.434.000 (dziesięć milionów czterystatrzydzieścicztery tysięcy) koron i nie wydaną jeszcze i nie wylosowaną kwotę częściową pożyczki pierwszeństwa spółki z dnia 1. sierpnia 1904 w wysokości 51,060.000 (pięćdziesiątjeden milionów, sześćdziesiąt tysięcy) koron, za co c. k. administracya państwa przejmuje na siebie do wyłącznej wypłaty, bez potrącania jednak z rent wykupna (§ 3 *a* i *b*), odsetki i kwoty amortyzacyjne przypadające na wydane jej obligacye pomienionych pożyczek, jakoteż odnośne wydatki innego rodzaju, narosłe po dniu 1. stycznia 1906, przedewszystkiem przepisywane ewentualnie podatki i należytości i zobowiązuje się wynagrodzić spółce wszelki wydatek dla c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda jedynie z oddania tych pryorytetów powstały, któregoby się zatem nie płaciło, gdyby oddanie to miejsca nie miało.

Ze względu na to, że konwersya pięcioprocentowych pożyczek pierwszeństwa w srebrze została dnia 31. grudnia 1905 zamkniętą, należy nie wydane do tego czasu obligacye obydwu pożyczek pierwszeństwa w srebrze z dnia 1. stycznia 1887 zniszczyć.

§ 3.

Za wyliczone w §ie 1 a przez państwo wykupione linie kolei żelaznej wraz z przynależytościami, za które także uważać należy wymienione w §ie 2, pod 1, 2 i 3 przedmioty majątkowe. c. k. rząd uiści następującą cenę wykupna:

a) za wymienione w §ie 1, punkt I, najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 1. stycznia 1886, Dz. u. p. Nr. 7, łącznie koncesyonowane koleje żelazne wraz z przynależytościami. bieżącą od dnia 1. stycznia 1906 aż do 31. grudnia 1940 rentę roczną w kwocie 30,537.000 (trzydzieści milionów pięćsettrzydzieści siedm tysięcy) koron;

b) za wymienione w §ie 1. punkt II, pod *b)* do *k)* włącznie, koleje lokalne wraz z przynależytościami. podane w załączniku *A*, stanowiącym integralną część składową tej umowy, renty roczne za oznaczony tamże okres koncesyjny;

c) za wymienioną w §ie 1, punkt II, pod *a)* kolej lokalną z Kromieryża do Zborowic wraz z przynależytościami. kapitał w kwocie 1,559.654 (milion pięćsetpięćdziesiątdziewięć tysięcy sześćsetpięćdziesiątcztery) koron, od dnia 1. stycznia 1906 aż do dnia wypłaty po pięć od sta procentować się mający.

Wszystkie renty wyszczególnione w punkcie *a)* i *b)* wypłacać będzie c. k. rząd c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda bez wszelkiego potrącania podatku.

Rent tych wciągać się także nie będzie do podstawy wymiaru podatku zarobkowego c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda.

Gdyby oznaczone renty jednak wskutek zmiany w prawodawstwie przez podatki, względnie dodatki doznały ukrócenia, wynikłe stąd obciążenie zwróci c. k. rząd c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda.

§ 4.

Jako częściową spłatę i na rachunek rent rocznych w §ie 3 pod *a)* i *b)* ustalonych a w dwóch równych półrocznych. z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płacić się mających ratach, jako renta wykupna łącznie koncesyonowanej głównej sieci kolei spółki jak i w §ie 1, punkt II pod *b)* do *k)* wymienionych kolei lokalnych — niezależnie jednak od postanowień w §ie 2, punkt 2 i 4 i postanowień w końcowym ustępie niniejszego paragrafu — obejmuje c. k. rząd niżej podane kwoty pożyczek pierwszeństwa spółki na tych kolejach zahipotekowanych. pod warunkiem, że spółka — o ile to ustawowo jest konieczne i dopuszczalne — uzyska wyzwolenie od ciężącego na niej osobistego zobowiązania, z mocą wstecz od dnia 1. stycznia 1906 obowiązującą do wyłącznej wypłaty i to:

I. z pięcioprocentowej pożyczki z dnia 1. listopada 1872 kwotę 181.200 fl. w. a. = 362.400 (trzystaseśćdziesiątdwa tysięcy czterysta) koron;

II. z pięcioprocentowej pożyczki z dnia 1. stycznia 1871 i z pięcioprocentowej pożyczki z dnia 1. lipca 1872 (dla morawsko-szląskiej Kolei Północnej) kwotę 159.200 fl. w. a. = 318.400 (trzystaośmnaście tysięcy czterysta) koron;

III. z czteroprocentowej pożyczki z dnia 1. marca 1886 kwotę 47,880.000 fl. w. a. = 95,760.000 (dziewięćdziesiątpięć milionów siedmsetsześćdziesiąt tysięcy) koron;

IV. z czteroprocentowej pożyczki z dnia 1. stycznia 1887 kwotę 13,472.700 fl. w. a. = 26,945.400 (dwadzieściasześć milionów dziewięćsetczterdzieścipięć tysięcy czterysta) koron;

V. z czteroprocentowej gwarantowanej pożyczki z dnia 1. stycznia 1887 kwotę 17,858.000 fl. w. a. = 35,716.000 (trzydzieścipięć milionów siedmsetszesnaście tysięcy) koron;

VI. z czteroprocentowej pożyczki z dnia 1. grudnia 1888 (dla kolei lokalnych) kwotę 12,163.000 fl. w. a. = 24,326.000 (dwadzieściacztery milionów trzystadwadzieściasześć tysięcy) koron;

VII. z czteroprocentowej pożyczki z dnia 1. lipca 1891 kwotę 13.080.000 fl. w. a. = 26,160.000 (dwadzieściasześć milionów stosześćdziesiąt tysięcy) koron;

VIII. z czteroprocentowej pożyczki z dnia 28. lutego 1898 kwotę 18.340,000 fl. a. w. = 36,680.000 (trzydzieścisześć milionów sześćsetośmdziesiąt tysięcy) koron;

IX. z czteroprocentowej pożyczki z dnia 1. sierpnia 1904 kwotę 7,500.000 (siedm milionów pięćset tysięcy) koron.

Stosownie do tego potrącać się będzie od połowy, cenę wykupna stanowiących, w §ie 3 pod *a)* i *b)* podanych rent rocznych, w czasie od dnia 1. stycznia 1906 aż do dnia 31. grudnia 1940, w każdem pojedynczem półroczu płatne odsetki i kwoty amortyzacyjne pożyczek pierwszeństwa przez państwo, jak wyżej rzeczono do wyłącznej wypłaty objętych.

Następnie w każdem drugiem półroczu pomniejszać się będzie renty o kwotę 845 (ośmsetczterdzieścipięć) koron 32 h, jako kwotę potrzebną jeszcze do utworzenia funduszu amortyzacyjnego, oznaczonego w §ie 11 najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886, Dz. u. p. Nr. 7.

Pozostałe w ten sposób kwoty resztujące z połów rent rocznych wypłacać się będzie spółce dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku w oznaczonej przez c. k. rząd kasie w Wiedniu za kwitami wygotowanymi przez spółkę, względnie przez jej wylegitymowanych zastępców.

Odsetki i kwoty amortyzacyjne wyżej podanych obligacyi, płatne po dniu 1. stycznia 1906 przepadają na rzecz c. k. administracyi państwa.

C. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda załatwiać będzie i nadal na rachunek własny czynności tyczące się akcyi pierwszeństwa i obligacyi kolei Kraków—Górny Szląsk i to stosując się do zastrzeżeń przez c. k. rząd swego czasu ustalonych.

§ 5.

Nadto spółka zobowiązuje się i to również z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1906 na własność państwa oddać:

a) realności wymienione w załączniku *B*, stanowiącym integralną część składową tej umowy, wraz z przynależnymi inwentarzami w tym rozmiarze i stanie, w których c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda je w wyżej podanym czasie posiadała, względnie posiadać miała prawo — za opłatą ceny kupna w kwocie 3,715.000 (trzy miliony siedmsetpiętnaście tysięcy) koron wraz z czteroprocentowymi odsetkami licząc od dnia 1. stycznia 1906 aż do dnia wypłaty;

b) należące do niej akcye c. k. uprz. Kolei Ostrowa—Frydland w liczbie 3936 (trzy tysiące dziewięćsettrzydzieścisześć) sztuk z kuponami dywidend od dnia 1. stycznia 1907 za wynagrodzeniem w kwocie 3,936.000 (trzy miliony dziewięćsettrzydzieścisześć tysięcy) koron wraz z czteroprocentowymi odsetkami licząc od dnia 1. stycznia 1906. aż do dnia wypłaty.

Gdyby zysk, powstały z przeciwstawienia tej ceny kupna z wartością książkową dotyczących akcyi, miał być przy sposobności wstawienia go do bilansu c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda wciągnięty do podstawy podatku zarobkowego spółki, c. k. rząd zwróci c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda przypadający na zysk ten podatek zarobkowy wraz z dodatkami; zwrot ten nie może jednak żadną miarą przekraczać kwoty, o którą cały, spółce przepisany podatek zarobkowy wraz z dodatkami, przekracza po myśli §u 100, ustęp 2 i 3, u. o p. o. najmniejszy podatek wraz z dodatkami.

Gdyby następnie z powodu rozdziału powyższej ceny kupna pomiędzy akcyonaryuszów, względnie złożenia tejże do funduszu rezerwowego, wyłącznie z niej utworzonego, w końcu z powodu całkowitego wydania go lub innego jakiego — po myśli §u 96. u. o p. o. obowiązek do płacenia podatku

uzasadniającego — użycia dotyczącego funduszu rezerwowego, nastąpiło opodatkowanie, c. k. rząd zwróci, z ograniczeniem zawartem w końcowem zdaniu poprzedzającego ustępu, c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda przypadający na fundusz ten podatek zarobkowy wraz z dodatkami.

§ 6.

C. k. rząd wykupuje z dniem 1. stycznia 1906 za wypłatą kwoty 1,058.382 (milion pięćdziesiątosm tysięcy trzystaośmdziesiątdwa) koron 74 h rentę roczną w kwocie 64.637 (sześćdziesiątczterytysięcy sześćsettrzydzieścisiedm) koron 26 h, płacić się mającą aż do końca roku 1940 c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda na zasadzie umowy z dnia 14. marca 1888, jako wynagrodzenie za nabytą przez państwo z własności spółki $^1/_6$ udziału w Wiedeńskiej kolei łączącej. Procent od kwoty tego kapitału oznacza się od dnia 1. stycznia 1906 aż do dnia wypłaty na pięć od sta.

§ 7.

Kwoty kapitału należące się c. k. uprz. Kolei Północnej po myśli §u 3, lit. *c*, §u 5. lit. *a* i *b*, oraz §u 6 wypłaci c. k. rząd spółce najpóźniej dnia 31. grudnia 1906 i to według własnej woli albo gotówką, albotež częściowymi zapisami dłużnymi zaciągniętej przez spółkę pożyczki pierwszeństwa z dnia 1. grudnia 1888 lub też z dnia 1. sierpnia 1904, licząc po kursie pari z równoczesnem wyrównaniem częściowych odsetek (Stückzinsen).

Równocześnie wypłacić należy spółce gotówką odsetki oznaczonych kwot kapitału.

§ 8.

Oddanie i objęcie w fizyczne posiadanie państwa wszystkich po myśli §u 1 tej umowy wykupionych kolei z przynależytościami, nastąpi po zawarciu tej umowy (§ 18) równocześnie z objęciem ruchu przez c. k. administracyę państwa, zapomocą osobnego protokołu.

Oznaczenie dnia przysługuje c. k. administracyi państwa, przyczem jednak przestrzegać należy odnośnego układu zawartego w §ie 10 tej umowy.

W tym samym dniu ma nastąpić także rzeczywiste oddanie wszystkich innych, na zasadzie tej umowy na państwo przechodzących przedmiotów majątkowych spółki; zarazem winna spółka wydać c. k. administracyi państwa wszystkie swoje — odnoszące się do budowy i ruchu wykupionych kolei jak i do reszty przechodzącego na państwo majątku — akta, dokumenty, plany, księgi, rachunki jak i wszelkie inne zapiski; c. k. administracya państwa przechowywać je będzie co najmniej przez lat dziesięć, gdyby były zaś nadzwyczajnej wagi, aż do 31. grudnia 1940 i to w ten sposób, by rada zawiadowcza spółki względnie jej pełnomocnicy mogli z nich korzystać.

§ 9.

Utrzymywanie ruchu na wykupionych kolejach i administracya wszystkich innych na państwo przechodzących przedmiotów majątkowych a w szczególności administracya pożyczek spółki odbywa się aż do 31. grudnia 1905, po myśli odnośnych postanowień na mocy koncesyi i umowy, wyłącznie na rachunek c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda.

Co do obrachunku przy sposobności zakończenia na dniu 31. grudnia 1905 prowadzenia ruchu kolei we własnym zarządzie spółki, obowiązywać mają następujące prawidła:

1. Pieniądze w gotówce i papiery wartościowe znajdujące się w dniu 31. grudnia 1905 w kasach spółki i to tak w zakładzie centralnym jak i na szlaku kolei, względnie na innem miejscu złożone — o ile te papiery wartościowe nie przechodzą na państwo po myśli innych postanowień tej umowy, jakoteż wierzytelności, należytości i wpływy tyczące się administracyi aż po dzień 31. grudnia 1905, spółka zatrzymuje; natomiast zaś ma brać sama na siebie i nadal powstałe z tytułu administracyi do końca roku 1905 obowiązki, ciężary i zobowiązania.

Gdyby na podstawie tego rodzaju zobowiązań spółki wobec c. k. rządu, powstałych z administracyi aż do dnia 1. stycznia 1906, podnoszone były pretensye, natenczas ma spółka c. k. rząd pod tym względem zupełnie zaspokoić.

Stosownie do tego c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda opędzać będzie także na własny koszt przedewszystkiem datki na ubezpieczenie, które jej zakład ubezpieczeń od wypadków stowarzyszeń zawodowych austryackich kolei, na podstawie swego bilansu, z dniem 31. grudnia 1905 przypisał.

C. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda zrzeka się wobec c. k. rządu, tak dla siebie jak i dla swoich następców prawnych, wszystkich ewentualnie obecnie już jej przysługujących względnie w przyszłości powstać mogących pretensyi do odszkodowania z tytułu ograniczeń stanowiącego obecnie jej własność przedsiębiorstwa górniczego, służących dla ochrony urządzeń kolejowych w kilometrze 269·11 do 269·76 linii kolei żelaznej Wiedeń—Kraków i oświadcza, że się zgadza, by to zrzeczenie się zaznaczone zostało w księgach górniczych.

2. Zamknięcie rachunków przedsiębiorstw kolejowych spółki za rok 1905, odbyć się ma w ten sam sposób, jak za rok 1904, tak, by pod każdym względem zawierało administracyę z całego roku.

Zarządzenia reskryptu c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 4. października 1896, l. 1166/II, mają obowiązywać także co do tworzenia funduszu rezerwowego z dochodów ruchu roku 1905, jak i użycia tegoż funduszu, przyczem uwzględniać należy wszystkie zobowiązania spółki, które po myśli postanowień niniejszej umowy przy niej pozostały.

§ 10.

Zgodzono się, że w razie zawarcia tej umowy (§ 18) c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda utrzymywać będzie na rachunek i w interesie państwa, bez osobnego wynagrodzenia, ruch wykupionych kolei jak i administrować wszelkie, mocą umowy tej na państwo przechodzące przedmioty majątkowe, począwszy od 1. stycznia 1906 aż do dnia fizycznego oddania (§ 8).

Tak samo winna spółka aż do wyżej podanego terminu, bez naruszenia zawartych w §§ach 2 i 4 pod tym względem postanowień, prowadzić i nadal administracyę obligacyi.

Począwszy od dnia dzisiejszego spółka nie przedsięweźmie bez poprzedniego przyzwolenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych, ani sprzedaży ani też zastawu przedmiotów wykupna a co do wszelkich spraw wychodzących poza zakres regularnego ruchu przedsiębiorstwa jak i przy zawieraniu umów, obowiązywać mających poza rok 1906, ma uzyskać przyzwolenie ze strony c. k. Ministerstwa kolei żelaznych; przyzwolenie to uważać należy za udzielone, jeżeli w przeciągu dni 14 nie zostanie wyraźnie odmówione. Szkody i straty, z nieprzestrzegania tych postanowień dla c. k. administracyi państwa wynikłe, ma spółka wynagrodzić. Nadto po zawarciu tej umowy (§ 18), ustanowiony przy spółce komisarz rządowy przestrzegać będzie interesów c. k. administracyi państwa; w tym celu przysługiwać mu będzie prawo zawieszania ewentualnych uchwał administracyi spółki, które uważać będzie za niezgodne z interesami skarbu państwa. C. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda zobowiązuje się także stosować się po upływie tego czasu pod względem ruchu wykupionych linii kolejowych, jak i pod względem administracyi wszelkich innych, na mocy tej umowy przez państwo objętych przedmiotów majątkowych, do odnośnych rozporządzeń wydawanych przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych. Zresztą co do utrzymywania ruchu obowiązują dotychczasowe prawidła, przepisy tyczące się zarachowania i utarte zwyczaje.

Obowiązek utrzymywania ruchu na rachunek państwa na wykupionych liniach kolei ustaje dla c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda z dniem 31. grudnia 1906.

C. k. administracya państwa natomiast bierze na siebie również bez osobnego wynagrodzenia i na rachunek c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, załatwienie czynności pozostałych po ukończeniu prowadzenia ruchu przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda na prowadzonych przez spółkę we własnym zarządzie a przez państwo objętych liniach kolei jak i z zarządu przedmiotami majątkowymi.

Gdyby w czasie pomiędzy dniem 1. stycznia 1906 a dniem dzisiejszym przedsiębrano na wykupionych przedmiotach zmiany w drodze sprzedaży lub zastawu, winna spółka państwu szkodę z tego wynikłą w zupełności wynagrodzić.

Wszystkie dochody, odsetki i użytki po dniu 1. stycznia 1906 z nabytych przez państwo od spółki linii kolejowych jak i z wszelkich innych przedmiotów majątkowych uzyskane, są własnością c. k. administracyi państwa, która ze swej strony ponosić będzie także wszelkie pod względem przedmiotów tych po upływie podanego terminu, powstałe wydatki, odsetki i ciężary, przedewszystkiem zaś także przypadający za czas począwszy od dnia 1. stycznia 1906 podatek zarobkowy z dodatkami i wszystkie inne od przedmiotów tych uiszczać się mające podatki i opłaty wraz z dodatkami, należytościami itd., z tem jednak zastrzeżeniem, że z wydatków ogólnej administracyi za rok 1906, skreśli się kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) koron jako udział c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda w tych wydatkach, tudzież że wydatki na opłaty stemplowe od kuponów akcyjnych jak i wydatki na tantyemy rady zawiadowczej ponosić będzie c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda.

Gdyby ze zobowiązań, które po myśli powyższych postanowień na c. k. administracyi państwa wobec c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda ciążą, podnoszone być miały pretensye, w takim razie winna c. k. administracya państwa spółkę pod tym względem zupełnie zaspokoić.

Rozumie się, że dochody, odsetki i użytki uzyskane po dniu 1. stycznia 1906, które obejmują także kwoty z poprzedniego peryodu pochodzące, dzielić się będzie odpowiednio tak samo pomiędzy strony umowę zawierające, jak wydatki i odsetki, które chociaż dopiero po dniu 1. stycznia 1906 zapłacone, tyczą się jednak czynności przed tym terminem dokonanych.

Obrachunek z administracyi prowadzonej na rachunek państwa przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda, który obejmować będzie także

płatne do tego czasu renty wykupna, nastąpi w trzy miesiące po oddaniu kolei w fizyczne posiadanie i w zarząd c. k. administracyi państwa (§ 8), przyczem obustronnie policzy się za weksle umiejscowione kontokorrentowe odsetki, jeden procent niższe od oficyalnej stopy procentowej Austro-węgierskiego Banku; wszystkie rzeczywiste dochody i wydatki każdego miesiąca wstawiać należy w rachunek z dniem 15. dotyczącego miesiąca.

Wyrównanie dotyczącego saldo nastąpi z zastrzeżeniem zbadania rachunku, w 14 dni po jego przedłożeniu.

C. k. administracya państwa wchodzi na miejsce c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda we wszystkie — przez kolej tę z zarządami kolei żelaznych, do linii wykupionych przypierających — zawarte umowy, które się odnoszą do połączenia, służby na stacyach łącznych lub też do utrzymywania przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda ruchu na obcych sąsiednich szlakach kolejowych, następnie we wszystkie kontrakta, tyczące się kolei podjazdowych, które przypierają do linii kolei wykupionych, wkońcu wogóle we wszystkie umowy, które odnoszą się do ruchu i budowy wykupionych linii kolei, względnie do wszelkich innych przez państwo obejmowanych majątków spółki ze wszystkiemi, c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda przysługującemi prawami i ciążącemi na niej zobowiązaniami, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1906.

Gdyby po dokonanem zawarciu tej umowy (§ 18) c. k. administracya państwa miała zarządzić rozwiązanie jednej lub drugiej ugody, natenczas c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda — o ile to po myśli postanowień dotyczącej ugody jest dopuszczalnem — natychmiast ją wypowie.

§ 11.

Po dokonanem zawarciu tej umowy (§ 18) wygotuje spółka na żądanie c. k. administracyi państwa i odda jej do rozporządzenia wszystkie dokumenty tabularne, potrzebne do wypisania w księgach kolejowych, gruntowych, względnie górniczych nabytych przez państwo na zasadzie tej umowy praw.

§ 12.

1. Państwo przejmuje wszystkie osoby, zostające w służbie c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda — z wyjątkiem tych osób, co do których c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda oświadczy, że zamierza zatrzymać je we własnej służbie i nadal do prowadzenia własnych interesów (przedewszystkiem do utrzymywania ruchu kopalń) — poręczając im prawa przez nie w chwili przyjęcia tej umowy przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda (§ 18, ustęp 1), względnie za zezwoleniem c. k. administracyi kolei państwowych także i po tym czasie nabyte, w szczególności zaś także te pobory służbowe, które wspomnianemu personalowi na podstawie pragmatyki służbowej lub innych jakich norm pragmatycznych lub też na podstawie osobnych kontraktów służbowych się należą.

2. C. k. administracya państwa zapewnia personalowi c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda prawo zaopatrzenia i wszelkie inne pretensye, które stosownie do obecnie obowiązującego „statutu emerytalnego c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda dla funkcyonaryuszów tejże, ich wdów i sierot“ tak przez nich samych jak i przez członków ich rodziny nabyte zostały.

3. C. k. administracya państwa ma c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda oddać te, na podstawie techniki ubezpieczenia, proporcyonalnie obliczone udziały zasobów założonego przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda instytutu emerytalnego, jakoteż kasy chorych, które na personal w służbie spółki pozostały przypadają.

Zresztą instytut emerytalny jak i kasa chorych ze swoimi statutami istnieć będą i nadal, jak długo te ostatnie w sposób w nich podany nie zostaną zmienione, względnie, jeżeli i jak długo za obopólną zgodą obu stron uprawnionych nie nastąpi zjednoczenie z równorzędnymi instytutami dla zaopatrzenia lub zakładami dobroczynnymi c. k. Kolei państwowych, co do kasy chorych jednak, bez naruszenia prawa rozporządzania przysługującego c. k. administracyi państwa po myśli §u 49 ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33.

Państwo wstępuje we wszystkie prawa i zobowiązania, które po myśli obecnie obowiązujących statutów, Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda pod względem funduszu emerytalnego i kasy chorych przysługują, względnie ją zobowiązują.

Prawa, podług statutów tych przyznane radzie zawiadowczej spółki, wykonywać będzie c. k. administracya państwa.

4. C. k. administracya państwa zobowiązuje się, wszystkim obecnym lub dawnym funkcyonaryuszom kolejowej służby spółki, którym aż do dnia przyjęcia umowy tej przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda (§ 18, ustęp 1) lub też za zezwoleniem c. k. administracyi państwa także i po tym czasie c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda zabezpieczyła na przypadek wystąpienia ze służby, względnie na przypadek ich śmierci dla nich, względnie dla ich członków rodziny zaopatrzenie lub dodatki do zaopatrzenia, datki w drodze łaski itp., nie z funduszu emerytalnego opędzane, następnie tym byłym funkcyonaryuszom służby kolejowej spółki lub członkom ich rodzin, którzy obecnie już tego rodzaju przez c. k.

uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda przyznane pobory pobierają, tak dla ich własnej osoby, jak i po ich śmierci dla ich krewnych zabezpieczone przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda, względnie udzielane zaopatrzenia, dodatki, dary z łaski itp. w miejsce c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda pod tymi samymi warunkami i według tych samych zasad, które zwyczajnie przez c. k. uprz. Kolej Północną Cesarza Ferdynanda przy przyznawaniu, wypłacie, prolongacie, względnie przy przenoszeniu poborów takich zwyczajnie dotychczas były zastowane przyznawać, wypłacać, względnie (o ile pobory takie przyznane zostały na pewien czas tylko lub do odwołania) prolongować a wkońcu w razie śmierci percypienta częściowo na pozostałych członków rodziny przenosić.

5. C. k. administracya państwa zobowiązuje się również, przypadający na zasadzie ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, na emeryturę i wszelkie inne zaopatrzenia byłych funkcyonaryuszów c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda, ich wdów i sierot podatek osobisto-dochodowy i podatek od poborów służbowych, które wypłacający je po myśli obecnie obowiązujących przepisów (§§ 234 i 235 tejże ustawy, względnie cesarskie rozporządzenie z dnia 8. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 120) ma odstawić, opędzać na koszt własny wraz z dodatkami do podatków i należytościami dodatkowemi.

§ 13.

C. k. administracya kolei państwowych obejmie na zasadzie ugody tyczącej się ruchu, którą c. k. Ministerstwo kolei żelaznych zawrze z c. k. uprz. Koleją Północną Cesarza Ferdynanda, za wynagrodzeniem ryczałtowem własnych kosztów na czas aż do 31. grudnia 1940, we własny zarząd ruch górniczej kolei Morawska Ostrowa—Dąbrowa wraz z odnogami kolejowemi i przypierającemi kolejami podjazdowemi.

§ 14.

Umowa ta jest wolna od stempli i opłat, tak samo jak wszystkie do wykonania tejże potrzebne przeniesienia majątkowe i wszelkie inne czynności prawne, zmiany statutu, podania, wyzwolenia, wpisy do ksiąg i skreślenia, kontrakty, protokoły, wygotowania, potwierdzenia odbioru (łącznie z kwitami wystawianymi stosownie do §§ów 4 i 7) jak i wszelkie inne dokumenty jakiegokolwiekby one były rodzaju.

§ 15.

Strony umawiające się zrzekają się zaskarżenia tej umowy z powodu pokrzywdzenia ponad połowę wartości.

§ 16.

Postanowienia tej umowy nabierają dla c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda mocy postanowień statutowych; kolej ta zobowiązuje się też, po dokonanem zawarciu tej umowy (§ 18) zawarunkowane przez nią zmiany statutów spółki jak najprędzej przedsiębrać.

§ 17.

Wszystkie z umowy tej ewentualnie powstające spory prawne rozstrzygać ma w pierwszej instancyi c. k. sąd krajowy w Wiedniu.

§ 18.

Umowa niniejsza nabiera mocy obowiązującej dla c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda wtedy, gdy ją zatwierdzi walne zgromadzenie akcyonaryuszów, które zwołane ma być najpóźniej dnia 31. marca 1906; dla administracyi państwa zaś wtedy, gdy następnie w drodze ustawodawczej zostanie zatwierdzona.

Jeżeli umowa nie uzyska tego ostatniego zatwierdzenia do 30. czerwca 1906, natenczas przestanie obydwie strony obowiązywać.

Z chwilą zawarcia niniejszej umowy, tracą moc obowiązującą wszystkie c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda odnośnie do wykupionych przez państwo linii kolejowych, udzielone lub też przeniesione na nią koncesye.

W dowód czego umowę tę w dwoch egzemplarzach z uwolnieniem od stempla i należytości wygotowano i jeden z nich c. k. administracyi państwa, drugi zaś c. k. uprz. Kolei Północnej Cesarza Ferdynanda oddano.

Wiedeń, dnia 3. marca 1906.

Kierownik c. k. Ministerstwa kolei żelaznych:

Wrba wlr.
(L. S.)

C. k. Minister skarbu:

Kosel wlr.
(L. S.)

C. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda:

margrabia Pallavicini wlr.
p. p. **Jeitteles** wlr.
(L. S.)

Załącznik A.

Nr. pozycyi	Oznaczenie kolei lokalnej	Pozostałe jeszcze lata okresu koncesyi aż do włącznie	Renty wykupna		Termin płatności rent wykupna	Uwaga
			w cyfrach	słowami		
		1	2	3	4	
I	Weisskirchen—Wsetin i Krasna—Rožnów*) . .	26/VII 1972	342.427·11	trzysta czterdzieścidwa tysięcy czterysta dwadzieściasiedm koron 11 h	Renty—za wszystkie koleje lokalne—uiszczać należy w czasie reszty trwania okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu, dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.	*) Za rok 1972 przypada renta w kwocie $\frac{206}{360} \times 342.427{\cdot}11 = 195.944{\cdot}40$ K; z tego płatną jest kwota częściowa $\frac{1}{2} \times 342.427{\cdot}11 = 171.213{\cdot}55$ K dnia 30. czerwca 1972 a reszta w kwocie 24.730·85 K dnia 27. lipca 1972.
II	Bielsko—Kalwarya . . .	31/XII 1975	477.707·93	czterysta siedmdziesiątsiedm tysięcy siedmset siedm koron 93 h		
III	Drösing—Zistersdorf . .	„	36.727·14	trzydzieściseśćć tysięcy siedmset dwadzieścia siedm koron 14 h		
IV	Hodonin – fabryka tytoniu	„	43.022·23	czterdzieścitrzy tysięcy dwadzieściadwa koron 23 h		
V	Rohatec—Strażnice . . .	„	33.952·62	trzydzieścitrzy tysięcy dziewięćset pięćdziesiątdwa koron 62 h		
VI	Hodslawice—Nowy Jiczyn	„	39.731·21	trzydzieścidziewięć tysięcy siedmset trzydzieścijeden koron 21 h		
VII	Koleszów—Ustroń	„	45.078·83	czterdzieścipięć tysięcy siedmdziesiątośm koron 83 h		
VIII	Hodonin—węgierska granica w kierunku ku Holics	„	zawarte w Hodoninie fabryka tytoniu			
IX	Standing—Wagstadt . .	„	31.472·72	trzydzieścijeden tysięcy czterysta siedmdziesiąt dwa koron 72 h		
X	Suchodól—Budyszów . .	„	116.781·77	stoszesnaście tysięcy siedmset ośmoziesiątjeden koron 77 h		
XI	Suchodól—Fulnek . .	„	27.940·11	dwadzieściasiedm tysięcy dziewięćset czterdzieści koron 11 h		
XII	Opawa—Beneszów . . .	„	86.097·82	ośmdziesiątsześć tysięcy dziewięćdziesiątsiedm koron 82 h		
XIII	Wranowice—Pohorzelice i Hruszowanie—Żydlochowice	31/XII 1983	126.161·23	stodwadzieściasześć tysięcy stosześćdziesiątjeden koron 23 h		
XIV	Kojetyn—Towaczów . . .	„	59.223·10	pięćdziesiątdziewięć tysięcy dwieście dwadzieściatrzy koron 10 h		
XV	Petrowice—Karwin . . .	„	55.149·56	pięćdziesiątpięćtysięcy stoczterdzieścidziewięć koron 56 h		
XVI	Brzeclaw—granica kraju .	31/XII 1988	94.693·09	dziewięćdziesiątczterytysięcy sześćset dziewięćdziesiątrzy koron 9 h		
	Suma		1,616.166·47	milion sześćset sześnaście tysięcy stosześćdziesiątsześć koron 47 h		

Załącznik B.

Spis

realności, które po myśli §u 5, lit. a umowy, c. k. uprz. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda oddać ma państwu na własność.

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okręg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m²	Uwaga
Wiedeń—Kraków.										
1	Donaufeld	Wiedeń, XXI. (Floridsdorf)	Dom mieszkalny (jednopiętrowy), stara restauracya	214	1407	—	cała	2	16	
				214	—	1408/4	część	2	08	
				214	—	1406/1	„	1	18	
				214	1406/4	—	„	—	18	
2	Donaufeld	Wiedeń, XXI. (Floridsdorf)	Dwa urzędnicze domy mieszkalne (dwupiętrowe)	214	1408/3	—	cała	7	12	
				214	—	1408/4	część	3	60	
				214	—	1405	„	—	30	
				214	—	1403/1	„	4	34	
3	Donaufeld	Wiedeń, XXI. (Floridsdorf)	Dom mieszkalny (jednopiętrowy, nowa restauracya	214	1408/1	—	cała	2	45	
				214	—	1408/4	część	2	60	
				214	—	1408/2	„	—	32	
				214	—	1406/1	„	—	68	
				214	1406/4	—	„	—	36	
4	Gross-Jedlersdorf	Wiedeń, XXI. (Floridsdorf)	24 domów mieszkalnych dla robotników (dwupiętrowe)	178	814/1	—	cała	2	30	
				178	814/3	—	„	2	30	
				178	814/4	—	„	2	30	
				178	814/2	—	część	9	50	
				178	820/1	—	cała	2	30	
				178	820/2	—	„	2	30	
				178	820/3	—	„	2	30	
				178	820/4	—	„	2	30	
				178	820/5	—	„	2	30	
				178	820/6	—	„	2	30	
				178	820/7	—	„	3	30	

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okrąg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m²	Uwaga
4	Gross-Jedlersdorf	Wiedeń, XXI. (Floridsdorf)		178	821/2	—	cała	2	30	
				178	821/3	—	„	2	30	
				178	821/1	—	część	13	20	
				178	827/2	—	cała	2	30	
				178	827/3	—	„	2	30	
				178	827/4	—	„	2	30	
				178	827/5	—	„	2	30	
				178	827/6	—	„	2	30	
				178	827/7	—	„	2	30	
				178	827/8	—	część	32	51	
				178	827/10	—	cała	2	30	
				178	827/11	—	„	2	30	
				178	827/12	—	„	2	30	
				178	827/13	—	„	2	30	
				178	827/14	—	„	2	30	
				178	827/9	—	część	27	40	
				178	827/15	—	cała	2	30	
				178	827/16	—	„	2	30	
				178	827/17	—	część	5	—	
				178	—	827/18	„	44	20	
5	Gross-Jedlersdorf	Wiedeń, XXI. (Floridsdorf)	Dom mieszkalny i restauracya dla robotników (parterowe) z podwórzem	178	824/2	—	cała	22	37	
				178	824/1	—	część	17	99	
6	Unter-Gänserndorf	Matzen	Dom mieszkalny dla urzędników (dwupiętrowy)	143	244/2	—	cała	3	52	
				143	—	4734/11	część	9	32	
7	Grub	Matzen	Kasarnia dla robotników (parterowa)	54	75/3	—	cała	2	66	
				54	—	314/2	część	6	84	

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okrąg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m^2	Uwaga
8	Brzecław	Brzecław	Lokal restauracyjny wraz z budynkiem ubocznym	228 228	588 —	— 3762/1	cała część	20 6	46 88	
9	Brzecław	Brzecław	Dom mieszkalny dla urzędników wraz z podwórzem (dwupiętrowy)	227 227	593 —	— 3763	cała część	20 11	50 80	
10	Nowa Wieś	Brzecław	Dom mieszkalny (parterowy) dawniej przytulisko	650 650 650	571 573 —	— — 6061	cała „ część	2 — 11	41 25 08	
11	Hodonin	Hodonin	Dom mieszkalny (dwupiętrowy) wraz z podwórzem	911	631	—	część	16	47	
12	Rohatec	Strażnice	Dom mieszkalny (jednopiętrowy)	213 213	240 —	— 2245/2	cała część	2 7	05 73	
13	Pisek	Węg. Ostróg	„	476 476	242 —	— 2309	cała część	2 3	16 59	
14	Stare Miasto	Węg. Gradyszcze	„	1346 1346	401 —	— 5174	cała część	3 8	42 45	
15	Napajedla	Napajedla	Dom mieszkalny (jednopiętrowy) dawniej przytulisko	412 412 412	648 649/1 —	— — 884/3	cała „ „	2 1 2	37 29 19	
16	Hulin	Kromieryż	Dom mieszkalny dla urzędników i służby (jednopiętrowy) dawniej przytulisko	779	463	—	cała	3	56	
17	Przerów	Przerów	Dom mieszkalny dla urzędników (dwupiętrowy)	842	949/1	—	cała	3	52	Przestrzeń otaczająca zob. parcelę Nr. 5757/8, Nr. poz. 18

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okrąg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m²	Uwaga
18	Przerów	Przerów	Dom mieszkalny dla urzędników (dwupiętrowy)	842 845	949/2 —	— 5757/8	cała część	3 12	52 67	
19	Przerów	Przerów	Dom mieszkalny (Tomaszek) (jednopiętrowy)	842 842	959/1 —	— 5757/9	cała część	3 2	92 59	
20			Szkoła (parterowa)	842 842	959/3 959/4	— —	cała „	— 7	50 48	
21	Przerów	Przerów	Dom mieszkalny dla służby	842 842 842	953 — —	— 5757/10 5757/9	cała „ część	2 28 7	59 85 91	
22			„	842	954	—	cała	2	70	Przestrzeń otaczająca zob. parcelę Nr. 5757/9 i 5757/10, Nr. poz. 21
23			„	842	955	—	cała	2	70	„
24			„	842	956	—	cała	2	59	„
25			„	842	957/1	—	cała	2	55	„
26			„	842	957/2	—	cała	2	55	„
27	Lipnik	Lipnik	Dom mieszkalny dla służby (parterowy)	2470 2470	440 —	— 3431/4	cała część	1 3	80 38	
28			„	2471	441	—	część	3	02	
29	Bielotyn	Hranice	Dom mieszkalny (parterowy)	123 123	63 —	— 1494/2	cała „	1 7	76 45	
30	Suchodół	Fulnek	Dom mieszkalny z podwórzem (jednopiętrowy)	266	240	—	cała	13	42	

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okrąg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m^2	Uwaga
31	Stauding	Wagstadt	Dom mieszkalny (jednopiętrowy)	210 210	209 —	— 1469	cała część	3 6	52 59	
32	Schönbrunn	Klimkowice	Dom mieszkalny (dwupiętrowy)	122 122	106/1 —	— 1261	cała część	2 9	52 13	
33	Przywóz (Oderfurt)	Ostrowa Morawska	Dawna restauracya (jednopiętrowa i parterowa) i magazyn podręczny wraz z budynkiem pobocznym	77 77 77 77 77	184 182 181 — —	— — — 402/3 402/1	cała „ „ „ część	17 1 7 2 —	05 94 95 93 38	
34			Dom mieszkalny (jednopiętrowy)	77 77	175 —	— 402/2	cała „	3 10	24 81	
35			„	77	179	—	cała	3	02	Przestrzeń otaczająca zobacz parcelę Nr. 402/2, Nr. poz. 34
36			Dom mieszkalny dla urzędników (dwupiętrowy)	77 77	176 —	— 402/1	cała część	2 20	99 16	
37			„	77	177	—	cała	2	99	Przestrzeń otaczająca zobacz parcelę Nr. 402/1, Nr. poz. 36
38			„	77	178	—	cała	2	99	„
39			„	77	180	—	cała	2	99	„
40			Dom mieszkalny (dwupiętrowy) dawny budynek inspekcyjny	77	185/1	—	cała	4	75	Przestrzeń otaczająca zobacz parcelę Nr. 404, Nr. poz. 41

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okrąg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m²	Uwaga
41	Przywóz (Oderfurt)	Ostrowa Morawska	Pralnia i drewutnia (dawniej dom mieszkalny	77 77	185/2 —	— 404	cała „	1 10	51 14	
42			Dom mieszkalny (jednopiętrowy) dawniej dom Florineka	77 77	192 —	— 411	cała „	10 6	61 87	
43			Ogród dla dzieci	77	193	—	cała	1	11	
44	Ostrowa Morawska	Ostrowa Morawska	Dwa domy mieszkalne dla służby (dwupiętrowe)	405	476	—	cała	5	11	
45			„	405	477	—	cała	4	68	
46			Dwa domy mieszkalne dla służby	405	478	—	cała	4	68	
47			„	405	479/1	—	cała	5	11	
48			Podwórze domów mieszkalnych Nr. poz. 44—47	405	479/2	—	część	46	35	
49	Schönychel	Bogumin	Dom mieszkalny (parterowy)	64 64	122 —	— 701/4	cała część	2 9	19 82	
50			Dom mieszkalny dla urzędników (dwupiętrowy)	64 64	124 —	— 701/6	cała „	5 29	39 09	
51			Dom mieszkalny dla urzędników (dwupiętrowy) stajnia	64 64	125 126	— —	cała „	8 —	06 29	Przestrzeń otaczająca zobacz parcelę Nr. 701/6, Nr. poz. 50

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okrąg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m^2	Uwaga
52	Schönychel	Bogumin	Ochronka dla dzieci	64	123	—	cała	1	33	Przestrzeń otaczająca zob. parcelę Nr. 701/4, Nr. poz. 49
53	Dziedzice	Bielsko	Kantyna restauracyjna	144 144	176 —	— 514	cała „	1 4	15 32	
54	Czechowice		Dom mieszkalny (jednopiętrowy) dawniej dom gościnny Rogera	267	478	—	cała	12	82	
55	Brzezinka	Oświęcim	Dom mieszkalny (jednopiętrowy)	243 243	199 —	— 2442/4	cała „	4 17	68 44	
56	Kraków	Kraków	Dom mieszkalny dla służby (dwupiętrowy)	1255 1255	1192/27 —	— 1000/2	cała część	4 20	96 69	
57			„	1255	1192/28	—	cała	4	96	Przestrzeń otaczająca zob. parcelę Nr. 1002/6, Nr. poz. 56
58			Dom mieszkalny (jednopiętrowy)	1257 1257 1257	1195 2434 —	— — 1000/5	cała „ „	2 — 5	01 25 80	
			Gänserndorf—Marchegg.							
59	Marchegg	Marchegg	Szkoła (jednopiętrowa) dawniej dom mieszkalny	385 385 385	222 258 —	— — 967/3	cała „ część	2 — 24	63 14 36	
60			Dom mieszkalny dla służby (jednopiętrowy)	385	195	—	cała	5	—	Przestrzeń otaczająca zob. parcelę Nr. 967/3, Nr. poz. 59
61			Dom mieszkalny dla urzędników (dwupiętrowy)	385	196	—	cała	4	17	„

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okrąg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m^2	Uwaga
			Brzecław—Berno.							
62	Herszpice górne	Berno	Dom mieszkalny (parterowy, częścią jednopiętrowy) z podwórzem dom mieszkalny Skuteckiego	29	1	—	cała	17	16	
			Brzecław—Zellerndorf.							
63	Zellerndorf	Retz	Dom mieszkalny dla urzędników (jednopiętrowy	184 184	719/2 —	— 703/2	cała część	7 1	09 11	
			Przerów—Ołomuniec.							
64	Hodolany	Ołomuniec	Dom mieszkalny (jednopiętrowy)	86	139	—	cała	7	77	
			Przynależne budynki poboczne.							
65	Dürnkrut	Zistersdorf	Lodownia	153 153	134/8 —	— 2542/2	cała część	— —	61 94	
66	Przerów	Przerów	Oranżerya	842	959/2	—	cała	—	40	
67	Schönbrunn	Klimkowice	Lodownia	122	106/2	—	cała	—	65	Przestrzeń otaczająca zobacz parcelę Nr. 1261, Nr. poz. 32

Numer pozycyi	Gmina katastralna	Okrąg sądowy	Budynek	L. karty księgi gruntowej	Liczba parceli budowlanej	Liczba parceli gruntowej	Cała parcela lub część	Powierzchnia a	Powierzchnia m^2	Uwaga
68	Schönychel	Bogumin	Magazyn na oliwę	64	199	—	cała	—	18	
				64	—	701/3	część	—	93	
69			Pralnia	64	119	—	cała	2	69	
				64	—	701/4	część	1	52	
70			Dawna budka strażnicza i drewniana szopa	64	135	—	cała	—	36	
				64	136	—	„	—	29	
				64	—	701/11	część	10	14	

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1906.

Treść: (№ 213—215.) 213. Rozporządzenie, dotyczące dopuszczalności składania ustnych deklaracyi cłowych przy dowozie towarów. — 214. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej na dworcu kolejowym w Splecie. — 215. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Budapeszteńskim porcie „Węgierskiego towarzystwa akcyjnego żeglugi morskiej i rzecznej". — Sprostowanie.

213.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 30. października 1906,

dotyczące dopuszczalności składania ustnych deklaracyi cłowych przy dowozie towarów.

Zmieniając częściowo postanowienie punktu 4go rozporządzenia z dnia 25. października 1874, Dz. u. p. Nr. 134, zezwala się w porozumieniu z interesowanemi królewsko-węgierskiemi Ministerstwami, ażeby — pominąwszy wypadki, w których rozchodzi się o dowóz bydła w ilości nie przenoszącej dwudziestu sztuk albo o dowóz towarów, które mogą być przez poboczne urzędy cłowe w nieograniczonej ilości cłu poddawane — także przy dowozie innych towarów ustna deklaracya cłowa mogła być wtenczas składana, jeżeli cło dowozowe nie przenosi kwoty sześćdziesięciu koron.

Korytowski wlr. **Fořt** wlr.

214.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. listopada 1906,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej na dworcu kolejowym w Splecie.

Na dworcu kolejowym w Splecie utworzono ekspozyturę tamtejszego głównego urzędu cłowego, która już rozpoczęła swoje czynności.

Ekspozytura ta wyposażona jest uprawnieniami cłowemi głównego urzędu cłowego w Splecie i jest uprawniona do stosowania skróconego postępowania deklaracyjnego w obrocie kolejowym.

Korytowski wlr.

215.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. listopada 1906,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Budapeszteńskim porcie „Węgierskiego towarzystwa akcyjnego żeglugi morskiej i rzecznej".

Według uwiadomienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa skarbu, utworzoną została w Buda-

peszteńskim porcie „Węgierskiego towarzystwa akcyjnego żeglugi morskiej i rzecznej“ ekspozytura głównego urzędu cłowego w Budapeszcie, wyposażona uprawnieniami głównego urzędu cłowego II. klasy, która została upoważnioną do stosowania postępowania deklaracyjnego w obrocie żeglarskim.

Ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Korytowski wlr.

Sprostowanie.

W umieszczonem w LXXXIV. części Dziennika ustaw państwa z roku 1906 pod Nr. 179 rozporządzeniu Ministerstwa handlu z dnia 3. sierpnia 1906, dotyczącem zaprowadzenia pocztowych kart legitymacyjnych w wewnętrznym obrocie pocztowym, w §ie 4, ustępie 1, w drugim wierszu, zamiast: „poz. tar. 85 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850“ powinno być: „poz. tar. 116 *a. aa* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89“.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCV. — Wydana i rozesłana dnia 14. listopada 1906.

Treść: (№ 216 i 217.) 216. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą elektryczną kolej normalno-torową od podnóża góry Virgl do obserwatoryum na tej górze w Zwölfmalgreien (kolej Virglska). — 217. Reskrypt, dotyczący upoważnienia c. k. głównego urzędu cłowego w Bielsku do kredytowania zapadłych dowozowych opłat cłowych.

216.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 30. października 1906,

o nadaniu koncesyi na małą elektryczną kolej normalno-torową od podnóża góry Virgl do obserwatoryum na tej górze w Zwölfmalgreien (kolej Virglska).

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, jakoteż ustawy z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny Zygmuntowi Schwarzowi w Bolcanie koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu małej elektrycznej kolei normalno-torowej od podnóża góry Virgl do obserwatoryum na tej górze w Zwölfmalgreien (kolej Virglska) a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej wymienionymi w następujących paragrafach.

§ 1.

Względem koncesyonowanej kolei korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. *d)* powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę wspomnianej na wstępie kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją przez cały okres koncesyjny w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy ma koncesyonaryusz złożyć na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

§ 4.

O ileby kolej koncesyonowana poprowadzona być miała przez drogi publiczne, koncesyonaryusz winien postarać się o pozwolenie na to u osób,

które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ponosić koszta tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcyonowania przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia koncesyi już istniejących, które okazałyby się potrzebnemi wskutek budowy i ruchu wymienionej na wstępie linii, w szczególności zaś pokryć także wydatki, z jakimi w danym razie byłoby połączone przeniesienie tych przewodów na inne miejsce.

§ 6.

Pod względem budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, powinien koncesyonaryusz stosować się do osnowy niniejszego obwieszczenia do technicznych warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie na małych kolejach, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§ 7.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobowego — rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy zgromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze wydać się mających akcyi podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 8.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przyznawać zawsze prawo wolnego przejazdu koleją podoficerom i ordynansom w służbie będącym.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Gdyby z powodu uroczystości, przemarszów wojsk, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusz ma się poddać bez oporu odnośnym zarządzeniom władz i nie może rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za stratę poniesioną wskutek czasowego wstrzymania ruchu.

§ 10.

Urzędnicy państwa funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być muszą z pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawiać będzie.

§ 11.

Koncesyonaryusz jest obowiązany przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, może koncesyonaryusz żądać stosownego

wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye, tyczące się zarządu tej kolei małej, a wymieniane między dyrekcyą lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 12.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość, tudzież o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryusza wkładającej, jak kasa rzeczonego związku.

To zaopatrzenie tak należy przeprowadzić, by koncesyonaryusz i wstępujące w jego miejsce przedsiębiorstwo miało obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako motorowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 13.

Koncesyonaryusz obowiązany jest dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§ 14.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat sześćdziesiąt (60), począwszy od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczonego, czasu uznać koncesyę za zgasłą, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań, co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono — o ile ewentualnie przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 15.

Prawo kaduka na rzecz państwa, ustanowione w §ie 8ym ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie ma zastosowania do tej kolei koncesyonowanej.

§ 16.

Bez wyraźnego zezwolenia rządu nie ma koncesyonaryusz prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim.

§ 17.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w niniejszym obwieszczeniu, warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za zgasłą.

Derschatta wlr.

217.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 2. listopada 1906,

dotyczący upoważnienia c. k. głównego urzędu cłowego w Bielsku do kredytowania zapadłych dowozowych opłat cłowych.

C. k. główny urząd cłowy w Bielsku zalicza się do tych głównych urzędów, które są upoważnione zezwalać po myśli reskryptu ministeryalnego z dnia 15. stycznia 1862, Dz. u. p. Nr. 6, na kredytowanie zapadłych dowozowych opłat cłowych.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVI. — Wydana i rozesłana dnia 22. listopada 1906.

Treść: (№ 218—222.) 218. Czwarty dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych. — 219. Rozporządzenie, dotyczące wymiaru kosztów opakowania we workach soli stołowej. — 220. Rozporządzenie, zawierające zmianę ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888 przepisów używania zegarów kontrolujących Dolaińskiego, A. M. Beschornera i V. Pricka, systemu J. Weisera. — 221. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego w Jabłonowie w Galicyi. — 222. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą wązkotorową kolej elektryczną z Abbazyi-Mattuglie przez Voloskę i Abbazyę do Lowrany.

218.

Czwarty dodatek

do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899.

(Ogłoszony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 6. listopada 1906, l. 78918.)

§ 35 powołanej wyżej instrukcyi manipulacyjnej opiewać ma na przyszłość, jak następuje:

„Wykazy zmian należy zaraz po przypisaniu poborów służbowych wygotować i po zaopatrzeniu właściwym podpisem przesłać natychmiast właściwej ze względu na miejsce zamieszkania percypienta władzy podatkowej pierwszej istancyi (administracya podatkowa, starostwo).“

Stosownie do tego odpada obecnie w §ie 43 powołanej instrukcyi słowo „ćwierćrocznych“.

Korytowski wlr.

219.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. listopada 1906,

dotyczące wymiaru kosztów opakowania we workach soli stołowej.

Pobierać się mające po myśli rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 5. sierpnia 1904, Dz. u. p. Nr. 83, przy wydawaniu soli stołowej, koszta za dostarczone worki, ustanawia się począwszy od 1. grudnia 1906, za każde 100 *kg* soli, w opakowaniu po 50 *kg* (2 worki) na 74 h a w opakowaniu po 25 *kg* (4 worki) na 1 K.

Korytowski wlr.

220.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. listopada 1906,

zawierające zmianę ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888, Dz. u. p. Nr. 124, przepisów używania zegarów kontrolu-

jących Dolaińskiego, A. M. Beschornera i V. Pricka, systemu J. Weisera.

W porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu, zarządza się, co następuje:

Jeżeli przy przedsięwziętej w myśl punktu X, ustępu 1, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888, Dz. u. p. Nr. 124, przepisów używania zegarów kontrolujących Dolaińskiego, A. M. Beschornera i V. Pricka, systemu J. Weisera, kontroli ilości oznaczonych na zegarze kontrolującym, okaże się między wynikiem zmierzenia a wskazaniami zegaru różnica, przenosząca 1·5 procent oznaczenia na zegarze podanego, zaniechanem być ma dalsze używanie zegaru kontrolującego, w wypadku jednak, jeżeli wynik zmierzenia jest mniejszy, jak wskazania zegaru, tylko za zgodą przedsiębiorcy gorzelni lub jego zastępcy.

Korytowski wlr.

221.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. listopada 1906,

dotyczące utworzenia urzędu podatkowego w Jabłonowie w Galicyi.

Na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 4. listopada 1904 ustanawia się w Jabłonowie w Galicyi dla gmin, należących w myśl rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. września 1899, Dz. u. p. Nr. 188, do okręgu sądu powiatowego tej samej nazwy, urząd podatkowy i sądowo-depozytowy.

Urząd ten rozpocznie swoje czynności równocześnie z sądem powiatowym w dniu 1. stycznia 1907.

Od tej chwili wyłącza się gminy, względnie obszary dworskie Akreszory, Bania Berezowska, Berezów Niżny, Berezów Wyżny, Jabłonów, Kowalówka, Łucza, Łuczki, Myszyn, Stopczatów i Tekucza z okręgu urzędu podatkowego Peczeniżyn, zaś gminy względnie obszary dworskie Kosmacz i Utoropy z okręgu urzędu podatkowego Kosów i przydziela się je do okręgu urzędu podatkowego w Jabłonowie.

Korytowski wlr.

222.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. listopada 1906,

o nadaniu koncesyi na małą wązkotorową kolej elektryczną z Abbazyi-Mattuglie przez Voloskę i Abbazyę do Lowrany.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższorzędnych z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami i z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny Towarzystwu akcyjnemu dla elektrotechnicznych przedsiębiorstw w Monachium w spółce z przedsiębiorstwem budowlanem Jakóba Ludwika Münza we Wiedniu koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu małej wązkotorowej kolei elektrycznej ze stacyi Abbazya-Mattuglie c. k. uprz. spółki kolei południowej przez Voloskę i Abbazyę do Lowrany, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem koncesyonowanej kolei korzystają koncesyonaryusze z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. *d)* powyższej ustawy uwolnień podatkowych ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są ukończyć budowę wymienionej na wstępie kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być ma za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

§ 4.

O ile dla celów koncesyonowanej kolei użyćby trzeba dróg publicznych, postarać się mają koncesyonaryusze o pozwolenie obowiązanych do utrzymywania tych dróg, względnie o pozwolenie tych władz lub organów, które są według obowiązujących ustaw powołane do udzielania pozwolenia na użycie odnośnej drogi.

§ 5.

Koncesyonaryusze obowiązani są ponosić koszta urządzeń spowodowanych budową i utrzymywaniem ruchu na wspomnianej na wstępie linii kolejowej, a zabezpieczających swobodną komunikacyę na istniejących już w czasie koncesyonowania tej linii państwowych przewodach telegraficznych i telefonicznych, w szczególności zaś także koszta ewentualnego przełożenia tych przewodów.

§ 6.

Pod względem budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej stosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852. o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do kolei małych, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 7.

Koncesyonaryuszom nadaje się prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo, aż do ustanowionej przez rząd kwoty, wydawać akcye pierwszeństwa, które co do oprocentowania i umorzenia mają pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi.

Dywidenda przypadająca od akcyi pierwszeństwa przedtem, zanim akcye zakładowe do niej prawa nabędą, przyczem jednak dopłata z przychodów lat późniejszych jest niedopuszczalna, nie może wynosić więcej, jak 4½ procent.

Cyfra kapitału zakładowego tak rzeczywistego, jak i imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie funduszu rezerwowego — rzeczywiści wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po zużyciu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki, jakoteż formularze wydać się mających akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 8.

Koncesyonaryusze są obowiązani przyznawać na kolei koncesyonowanej wolną jazdę podoficerom i ordynansom, którzy w danej chwili są w służbie.

Szczegółowe warunki w tym względzie ułożyć należy z właściwemi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusze zobowiązują się mieć wzgląd przy obsadzaniu posad na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Gdyby z powodu uroczystości, pochodów wojska lub parad albo z powodu robót około kanałów, przewodów rurowych itd. władze uznały za potrzebne przerwać na jakiś czas ruch na pewnej przestrzeni kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusze mają się bez oporu poddać dotyczącym zarządzeniom władz i nie mogą rościć sobie żadnego

prawa do wynagrodzenia za straty, na któreby ich takie czasowe zawieszenie ruchu naraziło.

§ 10.

Urzędnicy państwowi, funkcyonaryusze i słudzy jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z powodu koncesyi lub wreszcie w sprawach skarbowych, gdy się wykażą certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać będzie, przewożeni być muszą wraz ze swym bagażem bezpłatnie.

§ 11.

Koncesyonaryusze są obowiązani przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, mogą koncesyonaryusze żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye, tyczące się zarządu tej kolei małej, a wymieniane między dyrekcyą lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 12.

Koncesyonaryusze są obowiązani postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy na przypadek choroby i niezdolności do pracy tudzież o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszów wkładającej jak kasa rzeczonego związku.

Owo zaopatrzenie tak należy przeprowadzić, by koncesyonaryusze mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 13.

Koncesyonaryusze są obowiązani dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 14.

Bez wyraźnego zezwolenia rządu nie mają koncesyonaryusze prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim.

§ 15.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może pod warunkami podanymi w §ie 20 także przed upływem rzeczonego czasu uznać koncesyę za zgasłą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpiło przed upływem unormowanego w §ie 1 czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolniena od podatku, stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu, uiścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej dotyczących lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić przeto należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, którąby się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umarzanie go w ciągu okresu koncesyjnego — w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej raty roczne płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo tej treści, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom płacić się mających, a jeszcze nie zapadłych — zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta rocznie, z uwzględnieniem odsetek od odsetek, skapitalizowanej wartości tych rent, oczywiście po strąceniu dodatku, zawartego ewentualnie w tych ratach rentowych w myśl postanowień 2 i 3 ustępu.

Gdyby się państwo na ten sposób wypłacenia kapitału zdecydowało, przysługuje mu wybór uiszczenia go gotówką lub obligacyami długu państwowego. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty własność, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko resztą pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem rządowem i używanie kolei koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także własnością koncesyonaryuszy będące koleje podjazdowe i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta obejmować będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupienie następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego bądź w celu zaspokojenia pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi, tyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążanie nieruchomości, w deklaracyi wymienionych, pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracyi wykupna wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryuszy i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek odkupienia na państwo przechodzących

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich jeszcze do tego celu potrzebował.

§ 17.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaruszy koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ile te ostatnie nie zostały już za zezwoleniem rządu stosownie do swego przeznaczenia użyte.

§ 18.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 16), zatrzymują koncesyonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryuszy z tym wyraźnym dodatkiem, że one nie mają stanowić przynależytości kolei.

§ 19.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryuszy.

§ 20.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadaną została. W szczególności można koncesyę jeszcze przed upływem czasu jej trwania uznać za zgasłą, gdyby ustalonych w §ie 2 zobowiązań co do ukończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)*, ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIX. — Wydana i rozesłana dnia 29. listopada 1906.

Treść: (№ 226—228.) 226. Rozporządzenie, dotyczące używania kwitów złożenia pocztowej kasy oszczędności do wpłat dla urzędów poborowych. — 227. Obwieszczenie, o nadaniu koncesyi na małe wąsko-torowe koleje elektryczne w Karlsbadzie, a to *a)* od Theatergasse do Helenenhofu i *b)* od Marienbaderstrasse do południowego krańca Helenenhofplateau. — 228. Obwieszczenie, dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, dodatków szkolnych, względnie innych danin ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

226.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 25. października 1906,

dotyczące używania kwitów złożenia pocztowej kasy oszczędności do wpłat dla urzędów poborowych.

Celem ułatwienia korzystania z pocztowej kasy oszczędności przy płaceniu podatków i należytości, należy począwszy od dnia 1. stycznia 1907 do kart upominających, dalej do zleceń płatniczych z zakresu działu należytościowego, do zleceń płatniczych (nakazów płatniczych) dotyczących podatków osobistych (z wyjątkiem powszechnego podatku zarobkowego) dołączać bezpłatnie zwykłe kwity złożenia pocztowej kasy oszczędności z zielonym podkładem, w ilości odpowiadającej terminom płatności.

To zarządzenie ogranicza się jednak do takich osób, do opłat obowiązanych, które należytości swe uiszczać mają w jakim rządowym urzędzie poborowym albo też w miejskich urzędach podatkowych, włączonych celem ściągania podatków do obrotu czekowego urzędu pocztowej kasy oszczędności. Te ostatnie poda się w osobnem obwieszczeniu do wiadomości.

Zaniechać także należy wydawania kwitów złożenia takim do płacenia obowiązanym, którzy w siedzibie urzędu zarachowującego mieszkają, o ile ze względu na stosunki miejscowe, zwłaszcza zaś rozległość miejsca, dołączanie kwitów złożenia do zleceń płatniczych i kart upominających, nie okazuje się jako celowi odpowiednie.

Przy użyciu zielonych kwitów złożenia, pocztowe potwierdzenie odbioru zastępuje z reguły potwierdzenie urzędu podatkowego.

Potwierdzenie odbioru przez urząd podatkowy nastąpi tylko:

1. jeżeli strona sobie tego życzy i temu życzeniu da wyraz przez nalepienie na odwrotnej stronie kwitu złożenia marki listowej, odpowiadającej opłacie pocztowej od karty korespondencyjnej lub od listu zamkniętego.

Urząd podatkowy przeszle w tym wypadku potwierdzenie odbioru, stosownie do wartości nalepionej marki, na nieopłaconej karcie korespondencyjnej lub w nieopłaconym liście zamkniętym (liście kartkowym), zaopatrzonych po stronie adresu uwagą: „Opłata uiszczona (reskrypt Ministerstwa handlu z dnia 27. lipca 1907, l. 23079).“

2. Także w innych jak pod l. 1 wspomnianych wypadkach, jeżeli kwota wpłacona musi być zarachowaną w sposób odmienny, jak to w oświadczeniu strony podano.

Potwierdzenie odbioru przeszle w tym razie urząd podatkowy na karcie korespondencyjnej, podlegającej opłacie.

Ponieważ dostarczone kwity złożenia zaopatrzone są oznaczeniem i numerem konta urzędu wpłatę odebrać mającego, przeto nie można ich używać do wpłat przeznaczonych dla innych kas.

Obok tych, stronom dla poszczególnych celów do rozporządzenia oddanych kwitów złożenia, używać można i nadal zaprowadzonych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 2. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 191, kart płatniczych do płacenia podatków, które w cenie po 7 halerzy nabywać można w urzędach pocztowych, u sprzedawców pocztowych znaczków wartościowych i w c. k. urzędzie pocztowej kasy oszczędności.

Korytowski wlr. **Fort** wlr.

227.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1906,

o nadaniu koncesyi na małe wąsko-torowe koleje elektryczne w Karlsbadzie, a to *a)* od Theatergasse do Helenenhofu i *b)* od Marienbaderstrasse do południowego krańca Helenenhofplateau.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami i z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny Lordowi Ryszardowi Luthrell Pilkington Bethell Westbury w Londynie do spółki z bankierem Alfredem Schwalbem i inżynierem cywilnym Gustawem Müllerem w Karlsbadzie na ich prośbę koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu małych elektrycznych kolei wąsko-torowych w Karlsbadzie, a to:

a) od Theatergasse do Helenenhofu i

b) od Marienbaderstrasse do południowego krańca Helenenhofplateau

pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej wymienionymi.

§ 1.

Względem koncesyonowanych kolei korzystają koncesyonaryusze z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V, lit. *d)* powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są ukończyć budowę wspomnianych na wstępie kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe zaś koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać je przez cały okres koncesyjny w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy mają koncesyonaryusze złożyć na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

§ 4.

O ileby koleje koncesyonowane poprowadzone być miały przez drogi publiczne, koncesyonaryusze winni postarać się o pozwolenie na to u tych osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Koncesyonaryusze obowiązani są ponosić koszta tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcyonowania przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia koncesyi już istniejących, które okazałyby się potrzebnemi wskutek budowy i ruchu wymienionych na wstępie linii, w szczególności zaś pokryć także koszta ewentualnego przeniesienia tych przewodów na inne miejsce.

§ 6.

Pod względem budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich, powinni koncesyonaryusze stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i regulaminu ruchu na kolejach żelanych z dnia

16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do małych kolei, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§ 7.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei wraz z kosztami nabycia taboru kolejowego i uposażenia funduszu zasobowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych w okresie budowy rzeczywiście zapłaconych i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitałów, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki, jakoteż formularze wydać się mających akcyi podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 8.

Koncesyonaryusze obowiązani są przyznawać zawsze prawo wolnego przejazdu koleją podoficerom i ordynansom w służbie będącym.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusze obowiązani są przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Urzędnicy państwowi, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być muszą z pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawiać będzie.

§ 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, mogą koncesyonaryusze żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye, tyczące się zarządu tej kolei małej, a wymieniane między dyrekcyą lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 11.

Koncesyonaryusze obowiązani są postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy i ich rodzin na wypadek choroby i na starość i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych.

Stałych funkcyonaryuszy należy zgłaszać z dniem ich mianowania, z reszty funkcyonaryuszy zaś przynajmniej tych, którzy pełnią służbę kierowników wozów, konduktorów, strażników lub sług stacyjnych najpóźniej po upływie trzech lat w rzeczonej kasie emerytalnej.

§ 12.

Koncesyonaryusze obowiązani są dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§ 13.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat sześćdziesiąt (60), począwszy od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczonego, czasu uznać koncesyę za zgasłą, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań, co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono — o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 14.

Prawo kaduka na rzecz państwa, ustanowione w §ie 8ym ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie ma zastosowania do tych kolei koncesyonowanych.

§ 15.

Bez wyraźnego zezwolenia rządu nie mają koncesyonaryusze prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyonowanych kolejach osobom trzecim.

§ 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono. względnie je usunięto.

§ 17.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w tem obwieszczeniu, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za zgasłą.

Derschatta wlr.

228.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości z dnia 21. listopada 1906,

dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych, względnie innych danin ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. (Porów. obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, z 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, z 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, z 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, z 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, z 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, z 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230, z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1903, z 24. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 33. z 18. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 36 i z dnia 6. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 186.)

Z dodatków, wspomnianego rodzaju wprowadzono dalej dodatek na krajowy fundusz szkolny w Tryeście. (Ustawa z dnia 20. grudnia 1902. Dz. u. kr. Nr. 3 ex 1903, obowiązująca od 20. stycznia 1903.) Do wymiaru tego dodatku szkolnego powołany jest w myśl tej ustawy c. k. urząd wymiaru należytości w Tryeście. Powyższa ustawa krajowa ma zastosowanie do tych spadków, które przyznano po rozpoczęciu jej mocy obowiązującej.

Klein wlr. **Korytowski** wlr.
Bienerth wlr. **Marchet** wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część C. — Wydana i rozesłana dnia 2. grudnia 1906.

Treść: № 229. Rozporządzenie, zawierające uzupełnienie i częściową zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. września 1905, dotyczącego nazw przemysłów rękodzielniczych.

229.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 30. listopada 1906,

zawierające uzupełnienie i częściową zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. września 1905, Dz. u. p. Nr. 152, dotyczącego nazw przemysłów rękodzielniczych.

Uzupełniając i zmieniając częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. września 1905, Dz. u. p. Nr. 152, dotyczące nazw przemysłów rękodzielniczych, rozporządza się:

§ 1. punkt 53, tego rozporządzenia: „Pokostników, lakierników, malarzy szyldów i napisów, malarzy malujących wyroby przemysłowe w sposób zarobkowy, pozłotników i puszkarzy, malarzy pokojowych;“ ma opiewać:

53. Pokostników i lakierników, malarzy szyldów i napisów, malarzy malujących wyroby przemysłowe w sposób zarobkowy, pozłotników i puszkarzy, malarzy pokojowych.

Na obszarze stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia należy te przemysły, o ile chodzi o wykazanie uzdolnienia, uważać jako wyszczególnione w osobnych punktach.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bienerth wlr. **Fort** wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,

także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	2 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 6. grudnia 1906.

Treść: № 230. Rozporządzenie, którem się dzieli królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa na 35 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych.

230.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, z dnia 29. listopada 1906,

którem się dzieli królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa na 35 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych.

§ 1.

Na mocy ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, o ustanowieniu inspektorów przemysłowych, dzieli się królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa na 35 okręgów inspekcyjnych i obszar każdego z nich ustanawia się jak następuje:

1. okrąg inspekcyjny:

Obszar I., II., III., XX. i XXI. dzielnicy miejskiej we Wiedniu.

2. okrąg inspekcyjny:

Obszar IV., V., VI., X. i XI. dzielnicy miejskiej we Wiedniu.

3. okrąg inspekcyjny:

Obszar VIII., IX., XVI., XVII., XVIII. i XIX. dzielnicy miejskiej we Wiedniu.

4. okrąg inspekcyjny:

Obszar VII., XII., XIII., XIV. i XV. dzielnicy miejskiej we Wiedniu.

5. okrąg inspekcyjny:

Obszar następujących dolno-austryackich starostw powiatowych: Bruck nad Litawą, Floridsdorf-okolica, Gänserndorf, Hietzing-okolica, Korneuburg, Mistelbach, Oberhollabrunn, Tulln.

6. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Wiener-Neustadt i następujących dolno-austryackich starostw powiatowych: Baden, Mödling, Neunkirchen, Wiener-Neustadt.

7. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Waidhofen nad Ybbs i następujących dolno-austryackich starostw powiatowych: Amstetten, Gmünd, Horn, Krems, Lilienfeld, Melk, Pöggstall, St. Pölten, Scheibbs, Waidhofen nad Tają, Zwettl.

8. okrąg inspekcyjny:

Austrya powyżej Anizy; Solnogród.

9. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Grac. Cyleja, Marburg i Pettau, dalej styryjskich starostw powiatowych: Cyleja, Deutsch-Landsberg, Feldbach, Gonobitz, Grac, Hartberg, Leibnitz, Luttenberg, Marburg, Pettau, Radkersburg, Rann, Voitsberg, Weiz, Windischgraz.

10. okrąg inspekcyjny:

Obszar styryjskich starostw powiatowych: Bruck nad Murem, Gröbming, Judenburg, Leoben, Liezen, Murau, Mürzzuschlag.

11. okrąg inspekcyjny:

Karyntya.

12. okrąg inspekcyjny:

Kraina.

13. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Tryjest i Gorycya, tudzież starostw powiatowych w Gorycyi i Gradysce: Gorycya, Gradyska, Sesana, Tolmein, wreszcie istryjskiego starostwa powiatowego: Capodistria.

14. okrąg inspekcyjny:

Dalmacya; nadto obszar miasta Rovigno i istryjskich starostw powiatowych: Lussin, Mitterburg, Parenzo, Pola, Veglia, Voloska.

15. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Insbruk i Bozen, dalej obszar tyrolskich starostw powiatowych: Ampezzo, Bozen, Brixen, Brunek, Imst, Insbruk, Kitzbühel, Kufstein, Landek, Lienz, Meran, Reutte, Schlanders, Schwaz.

16. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Rowereto i Trydent, następnie obszar tyrolskich starostw powiatowych: Borgo, Cavalese, Cles, Mezolombardo, Primiero, Riva, Rovereto, Tione, Trydent.

17. okrąg inspekcyjny:

Przedarulania.

18. okrąg inspekcyjny:

Rejon policyjny praski.

19. okrąg inspekcyjny.

Obszar następujących czeskich starostw powiatowych: Karlin, Królewskie Winohrady, Śmichów, Żyżków (o ile one nie należą do policyjnego rejonu praskiego), Czeski Bród, Młodo-Bolesław, Kładno, Łuny, Mielnik, Podziebrady, Rudnice, Słane.

20. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Liberca i czeskich starostw powiatowych: Frydland, Jilemnica, Wierch Łaby, Hradziszcze-Mnichowe, Semile, Starkenbach, Trutnów, Turnów.

21. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Uście, Czeska Lipa, Duba, Gabela, Litomierzyce, Rumburk, Szluknów, Cieplice, Dzieczyn.

22. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych Asch, Most, Duchców, Cheb, Falknów, Graślice, Jachimów, Kadań, Karolowe Wary, Komotów, Prośnice, Žatec, Ciepła.

23. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Bischofteinitz, Blatna, Horzowice, Klatów, Kralowice, Ludice, Marienbad, Mies, Pilzno, Plana, Podersam, Przesztyce, Przybram, Rakonice, Rokicany, Tachów, Tous.

24. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Beneszów, Budziejowice, Kamienica n. Lipą, Kaplice, Krumłów, Moldauthein, Mühlhausen, Neuhaus, Pielgrzymów, Pisek, Prachatyce, Schüttenhofen, Sedlczany, Strakonice, Tabor, Wittingau.

25. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Czasław, Chociebórz, Chrudym, Niemiecki Bród, Wysokie Myto, Kolin, Kutna hora, Landskron, Ledecz, Litomyśl, Pardubice, Policzka.

26. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Brumów, Jiczyn, Kralowy Hradec, Królowodwór, Nachod, Nowobydzów, Nowopaka, Nowe Miasto nad Metawą, Rychnów, Senftenberg.

27. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Berna i następujących morawskich starostw powiatowych: Auspitz, Boskowice. Berno, Gaya, Hodonin, Tysznów, Wyszków.

28. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Igława i Znojmo, tudzież morawskich starostw powiatowych: Daczyce, Wielkie Międzyrzecze, Igława, Morawskie Budziejowice, Morawski Krumłów, Nowe Miasto, Mikułów, Trzebicz, Znojmo.

29. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Ołomuńca i morawskich starostw powiatowych: Wysokie Miasto, Litawa, Morawski Szumberg, Morawska Trzebowa, Ołomuniec, Prościejów, Römerstadt, Sternberg.

30. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Kromieryż i Węgierskie Hradyszcze, tudzież morawskich starostw powiatowych: Holeszów, Kromieryż, Morawska Ostrawa, Morawskie Hranice, Mistek, Nowoiczyn, Przerów, Węgierski Bród, Węgierskie Hradyszcze, Międzyrzecze Wołoskie.

31. okrąg inspekcyjny:

Śląsk.

32. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Lwowa i galicyjskich starostw powiatowych: Bóbrka, Brody, Brzozów, Cieszanów, Dobromil, Drohobycz, Gródek, Jarosław, Jaworów, Kamionka strumiłowa, Lisko, Lwów, Mościska, Przemyśl, Przemyślany, Rawa ruska, Rudki, Sambor, Sanok, Skałat, Sokal, Stary Sambor, Tarnopol, Turka, Zbaraż, Zborów, Złoczów, Żółkiew.

33. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Krakowa i galicyjskich starostw powiatowych: Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Gorlice, Grybów, Jasło, Kolbuszowa, Kraków, Krosno, Łańcut, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nisko, Nowy Sącz, Nowy Targ, Pilzno, Podgórze, Przeworsk, Ropczyce, Rzeszów, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Żywiec.

34. okrąg inspekcyjny:

Obszar galicyjskich starostw powiatowych: Bohorodczany, Borszczów, Brzeżany, Buczacz, Czortków, Dolina, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kołomyja, Kosów, Nadwórna, Peczeniżyn, Podhajce, Rohatyn, Śniatyn, Stanisławów, Stryj, Tłumacz, Trembowla, Zaleszczyki, Żydaczów.

35. okrąg inspekcyjny:

Bukowina.

§ 2.

Dla każdego z tych okręgów inspekcyjnych istnieje inspektorat przemysłowy z siedzibą:

dla 1. okręgu inspekcyjnego w Wiedniu,
„ 2. „ „ „ Wiedniu,
„ 3. „ „ „ Wiedniu,
„ 4. „ „ „ Wiedniu,
„ 5. „ „ „ Wiedniu,
„ 6. „ „ „ Wiener-Neustadt,
„ 7. „ „ „ St. Pölten,
„ 8. „ „ „ Lincu,
„ 9. „ „ „ Gracu,
„ 10. „ „ „ Leoben,
„ 11. „ „ „ Celowcu,
„ 12. „ „ „ Lublanie,
dla 13. okręgu inspekcyjnego w Tryjeście,
„ 14. „ „ „ Poli,
„ 15. „ „ „ Insbruku,
„ 16. „ „ „ Trydencie,
„ 17. „ „ „ Bregencyi,
„ 18. „ „ „ Pradze,
„ 19. „ „ „ Pradze,
„ 20. „ „ „ Libercu,
„ 21. „ „ „ Dzeczynie,
„ 22. „ „ „ Komotowie,
„ 23. „ „ „ Pilznie,
„ 24. „ „ „ Budziejowicach,
„ 25. „ „ „ Pardubicach,
„ 26. „ „ „ Kralowym Hradcu,
„ 27. „ „ „ Bernie,
„ 28. „ „ „ Znojmie,
„ 29. „ „ „ Ołomuńcu,
„ 30. „ „ „ Przerowie,
„ 31. „ „ „ Opawie,
„ 32. „ „ „ Lwowie,
„ 33. „ „ „ Krakowie,
„ 34. „ „ „ Stanisławowie,
„ 35. „ „ „ Czerniowcach.

§ 3.

Minister handlu może w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych przenosić poszczególne agendy w obrębie całego gminnego obszaru miasta Wiednia na jednego z ustanowionych dla tego obszaru inspektorów przemysłowych.

§ 4.

Prócz tego w myśl §u 4 ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, urzędują z siedzibą we Wiedniu c. k. inspektor dla żeglugi śródlądowej, jako specyalny inspektor przemysłowy dla przemysłu szyperskiego na wodach śródlądowych na całym obszarze, na którym obowiązuje powyższa ustawa, oraz organ c. k. centralnego inspektoratu przemysłowego jako inspektor przemysłowy dla wykonania wiedeńskich urządzeń komunikacyjnych.

§ 5.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej dnia 1. stycznia 1907. Równocześnie traci moc rozporządzenie ministeryalne z dnia 2. lipca 1904, Dz. u. p. Nr. 72, zawierające oznaczenie okręgów inspekcyjnych inspektorów przemysłowych.

Bienerth wlr. **Fort** wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26.

także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CII. — Wydana i rozesłana dnia 10. grudnia 1906.

Treść: (№ 231 i 232.) 231. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906 i objaśnień do tej taryfy. — 232. Rozporządzenie, którem wydaje się spis przeciętnych wartości handlowych najważniejszych materyałów chemicznych pomocniczych i wytworów chemicznych, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622go.

231.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 6. grudnia 1906,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, i objaśnień do tej taryfy.

Wymienione tu poniżej postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnień do tej taryfy, wydanych według obwieszczenia z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, na podstawie artykułu Vgo ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, zostają uzupełnione, względnie zmienione, jak następuje:

I. Do przepisu wykonawczego.

W ustępie 1szym uwagi pod tekstem do §u 2go, punktu 10go, odnoszącej się do Nr. tar. 82 i 219 *a*, 225 przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej, należy po słowie „przędze bawełniane“ przekreślić słowa, znachodzące się tuż po lewym nawiasie:

„Nr. 183, uwaga 1sza i 2ga, względnie Nr. 187 *a*, oraz Nr. 184 i“.

W §ie 11tym, lit. *c*, ustęp 2gi, przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej należy w miejsce słów:

„towarach korkowych numerów taryfy 364. 365 i 366“ postawić „towarach drewnianych (klasa taryfy XXXIV)“, a w wierszu 16tym tegoż ustępu w miejsce słów „ostatnich pięciu klas taryfy“ dodać słowa „ostatnich sześciu klas taryfy“.

W §ie 14tym, *B III*, punkt 2gi, przepisu wykonawczego należy w pierwszym ustępie słowa „listów kartkowych frankowanych“ zastąpić słowami „listów kartkowych lub kart korespondencyjnych“, a słowo „opatrzone adresem“ przekreślić.

Nadto w drugim ustępie, w wierszu 5tym i 6tym, należy słowa „pod danym adresem wysłać“ przekreślić, a w ich miejsce wstawić następujące zdanie:

„Gdy certyfikaty takie oddane zostają urzędowi cłowemu zaadresowane i frankowane, należy je wysłać pod podanym adresem, w razie przeciwnym zaś oddać zakładowi przewozowemu“. Słowa w zdaniu następującem „przez wyciśnięcie stampilii itd.“ aż do „przysłane“ należy przekreślić i wstawić na ich miejsce, co następuje:

„przez umieszczenie dopiska: „Certyfikat w celu wolnego od cła przywozu napowrót wystawiono i wysłano pod wskazanym adresem / oddano zakładowi przewozowemu“ *)

do którego dodać należy jako uwagę pod spodem „*) Słowa zbędne przekreślić“.

W dodatku *A* do przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej (Stopy tary) należy pod Nr. 132im po wymiarach tary dla ekstraktu mięsnego wstawić:

„dodatek do tary dla przyprawy rosołowej „Maggi“, gdy przychodzi w wozach kadziowych, ośm od sta“.

Pod Nrami 176 i 177 (Oleje skalne itd.) obniżyć należy wymiar tary na skrzynie lub kosze z naczyniem blaszanem, flaszkami i dzbanami z 16 od sta na 15 od sta.

Pod Nr. 598 *f* (Kwas fluorowodorowy itd.), tudzież pod Nr. 619 (Kollodium itd.) należy w rubryce „Stopy tary“ wstawić: „Dla ciał stałych, zaliczonych do tego numeru taryfy ośm od sta, gdy idą w skrzyniach i beczkach“.

W spisie kompetencyi komór przy ocleniu dowozowem (dodatek *B* do §u 23go przep. wykon.) należy dodać do Nr. taryfy 56 uwagę pod tekstem:

„Cebulki kwiatowe, także z korzonkami, oczyszczone ze ziemi *P. II.*“

W tym samym spisie należy do Nr. 425 dodać następującą uwagę pod tekstem:

Do Nru 425go. Do ekspedycyi naczynia glinianego z Wenecyi i Apulii według zniżonej stopy 1·20 K za 100 kilogramów upoważnione są na teraz komory: w Zadarze, Splecie, Dubrowniku, Kotorze, Cormons, Tryeście, Ali, Rjece, Porzeczu, Puli, Piranie, Gorycyi, Koparze, Visco, Rowiniu i Umago.“

Nadto w miejsce Nr.:

„552 do 559 (Części składowe rowerów itd. . .) *G. II.*“ postawić:

„552 do 557 (Części składowe rowerów itd. . .) *G. II.*“

558, 559 (Okręty) *G I.*“

II. Do objaśnień.

Uwagi do Nru 48go uzupełnić należy następującym (trzecim) ustępem: „Niemielone nasienie gorczyczne w workach, balach itd. można w obrocie traktatowym ekspedyować z uwolnieniem od cła“.

Pod Nr. 56tym należy po trzecim ustępie uwagi 5 wstawić następujące postanowienia:

„Za rośliny leśne należy poczytywać szczepy drzew liściowych aż do 1 metra wysokości, oraz szczepy drzew szpilkowych aż do 50 *cm* wysokości, o ile przeznaczone są na rozchów drzewa, względnie na zalesienie, a nie jako rośliny do ozdoby lub drzewka do parków i alei, i o ile ta okoliczność będzie stwierdzona przedłożeniem poświadczenia, wystawionego przez główną korporacyą leśniczą, właściwą według miejsca przeznaczenia, lub też przez c. k. władzę polityczną I. instancyi albo król. węg. inspektora lasów“.

Pod Nr. 87ym należy w uwadze 1, ustępie 1szym, po słowie „łuska rybia“ wstawić („także w zalutowanych puszkach blaszanych“) . . . . .

W uwadze 2, ustępie 1szym do Nru 134go należy w miejsce słów „drzewo na beczki, jeszcze nie przyrządzone“ wstawić: „drzewo na beczki, także porznięte piłą walcową (wieńcową, bębnową), dalej nie obrobione“.

W uwadze 1 do Nru 150go przekreślić należy po słowach „Ił, ogniotrwały, mielony w stanie surowym lub spławiany“ słowa „lub palony w bryłach“.

W uwagach ogólnych, dotyczących przędzy bawełnianej, należy w rozdziale, traktującym o przędzach ze strzyżoną osnową, w ustępie 3cim, wierszu ostatnim, zamiast słowa „są“ przydać słowa: „lub kilkonitkowe, i co do których przy oznaczaniu gatunku przędzy w osnowie nie bierze się w rachubę grubszych nitek po brzegach (nitek listewkowych)“.

W uwadze 6tej, ustępie 2gim, objaśnień do Nrów 267 do 269 należy w wierszu 7mym po słowie „krążki“ wstawić: „z pilści, sparteryi i pasamonów“.

W ustępie 3cim tej samej uwagi, w wierszu 2gim, należy po słowie „formy kapeluszowe“ wstawić „oraz płyty i krążki ze słomy, łyczka, wiorów itp.“, a nadto w wierszu następującym (3cim) po słowie „obwód głowy“ wstawić „względnie wielkość“.

Na końcu uwagi 4tej do Nru 285go należy wstawić następującą odsyłkę:

„Co do rozróżniania kartonów prostych od papieru do rysowania i papieru, u. ozn. szczeg., ob. Nr. 289“.

W uwadze 1szej, ustępie 4tym do Nru 287go należy w wierszu 2gim zamiast „20“ centymetrów wstawić „15“ centymetrów.

Zdanie pierwsze uwagi 1szej, ustępu 1go do Nru 289go zastąpione będzie następującem nowem postanowieniem:

„Papier rysunkowy (akwarelowy, brystolski, naśladujący kość słoniową, welinowy, z włókien powrozowych, naturalny itp.) jest to po największej części papier silny, z miałkiej masy, klejony, biały lub w masie farbowany, wyciskany pilścią, sitkiem lub walcem na szorstko lub ziarnisto, ważący najmniej 150 gramów na metr kwadratowy“.

Do uwagi 4tej do Nru 289go przydać należy następujące zdanie:

„Karton prosty jest w przeciwieństwie do papieru rysunkowego zawsze satynowany; gdy na metr kwadratowy waży mniej jak 160 gramów, należy go ekspedyować według Nru 296go.“

W uwadze 1szej, ustępie 1szym do Nru 300go należy po słowach „w szerokości 20 centymetrów albo mniejszej“ wstawić: „a co do papieru do pakowania Nr. 287 w szerokości 15 centymetrów albo mniejszej“.

Pod Nr. 347ym należy uwagę 3cią zastąpić następującem postanowieniem:

„3. Jako przyrządzone drzewo na beczki Nr. 347 traktować należy klepki stożkowato zakończone bez żłobka lub obrobione części składowe den beczkowych.“

Pod Nr. 356ym należy w uwadze 4tej, ustępie 1szym (na końcu) przekreślić słowa „pręty roletowe (samoczynne, z zarobionym mechanizmem do nawijania)“.

W uwadze 3ciej do Nru 358go pod wyrazem „rączki do piór“ należy na końcu słów, ujętych w nawiasy, przed prawym nawiasem wstawić: „z wyjątkiem rączek drewnianych, kwalifikujących się jako upominki Nru 362go“.

W uwadze 3ciej do Nru 358go należy po słowach „roboty z prętów drewnianych z“ wstawić słowo „poszczególnymi“.

Ostatnie zdanie ustępu 1go uwagi do Nru 378go ma brzmieć, jak następuje:

„Takie zwierciadła z ramami z materyałów wymienionych pod Nr. 388 *b* do *d*, należy poddawać cłu według Nru 388 *b* do *d*, o ile jako drobne przedmioty użytkowe (zwierciadła kieszonkowe) nie należą do Nru 468go lub 509go, względnie jako towary galanteryjne (małe zwierciadełka ozdobne na stoliki) do Nru 480go lub 511go.“

Pod Nr. 442im należy uwagę w ustępie 3cim uzupełnić następującem zdaniem:

„Konstrukcye, składające się tylko z blachy lub z płyt, należy poddawać ocleniu, stosownie do rodzaju ich obrobienia, według stopy, przepisanej dla towarów blaszanych Nr. 445.“

Pod Nr. 454 należy w uwadze 2giej w wierszu 4tym po słowie „opatrzone“ wstawić następujące słowa „albo pochewki zlutowane lub opatrzone zaklepkami“.

W przedostatniej odsyłce w uwadze 1szej do Nru 456go należy słowo „większe“ przekreślić, natomiast po słowie „zaciski“ wstawić słowa „których jedna sztuka waży więcej jak 5 kilogramów“.

W uwadze 1szej, ustępie 3cim objaśnień do Nru 468go, a mianowicie w 3cim wierszu z dołu, przed słowem „pochewki sprężynowe“ należy wstawić słowo „właściwe“, a na końcu ustępu przydać jako ciąg dalszy tekstu: „rączki do piór z drzewa, trzciny, korku itd. z zaprawionemi, rozciętemi sprężystemi wkładkami z blachy stalowej, klasa XXXIVta, obacz uwagę 3cią do Nru 358go.

Pod Nr. 471 należy w uwadze 2giej, ustępie 4tym, w pierwszym wierszu przekreślić słowo „drut“, a natomiast wstawić słowo „żelazo w sztabach“.

Pod Nr. 471 należy w uwadze 3ciej, ustępie 4tym, wierszu czwartym z dołu, przekreślić słowa: „samoczynne pręty roletowe z zaprawionemi sprężynami (mechanizmem) według Nru 483, ewentualnie jako towary drewniane“.

Uwagę 2gą, ustęp 1szy i 2gi do Nru 476go należy uzupełnić w następujący sposób:

W ustępie pierwszym przekreślić należy po średniku słowa „wszelkie przedziurawienie . . . . . wykluczone“, a w ich miejsce wstawić słowa: „wybite lub wywiercone dziurki, wycięte gwinty, niuty, śruby, o ile służą tylko do połączenia ze sobą poszczególnych części, oraz samo tylko opiłowanie z gruba pilnikiem na miejscach połączenia, nie stoi jednak na zawadzie traktowaniu według Nru 476 *a*“.

W ustępie 2gim, wierszu 1szym tej samej uwagi należy po słowie „jakiej“ wstawić słowo „innej“,

a w wierszu 3cim po słowie „materyały“, a mianowicie przed przecinkiem wstawić słowa: „jako drzewo“.

Pod Nr. 495 należy w uwadze 3ciej przydać jako ustęp 2gi i 3ci, co następuje:

„Sprowadzanie cienko wyciągniętego metalu lub klepanych lutowin dozwolone jest handlarzom tylko pod następującymi warunkami: Handlarze, którzy zamierzają sprowadzać z zagranicy cienko wyciągnięty metal i klepane lutowiny w celu sprzedawania ich platernikom, winni oznajmić to krajowym władzom skarbowym i zobowiązać się do utrzymywania księgi dla zapisywania poboru i sprzedaży tych półfabrykatów, do przedkładania tych ksiąg każdej chwili wydelegowanym organom skarbowym i do wykazywania na żądanie tego zapasu takich posyłek, którego nie sprzedali platernikom.

O ile pobór takich fabrykatów nie odbywa się za pośrednictwem komór głównych, należy wiedeńskiej komorze głównej przesłać próbki posyłek, otrzymanych przez handlarzy, w celu wydania opinii; przytem należy zabezpieczyć wyższy wymiar cła, który w miarę wywodu wiedeńskiej komory głównej będzie zwrócony.“

Pod Nr. 509 należy w uwadze 6tej, ustępie 2gim, w trzecim wierszu z dołu przed słowem: „żelazka do rączek“ wstawić słowo „właściwe“, a na końcu tego ustępu przydać jako ciąg dalszy tekstu: „rączki z drzewa, trzciny, korku itd., z zaprawionemi, rozciętemi, sprężystemi pochewkami z blachy, klasa XXXIVta, ob. uwagę 3cią do Nru 358go“.

Uwagi ogólne do klasy XL-ej należy zmienić w następujący sposób: Do uwagi 5tej, po ustępie 8mym, należy wstawić:

„Przedsiębiorstwa fabryczne (przędzalnie, tkalnie, fabryki maszyn itp.) i strony, które zmuszone są sprowadzać częściej z zagranicy sztuki zastępcze lub części składowe do budowy pewnych maszyn (przyrządów), mogą — zamiast przedkładać w każdym przypadku z osobna rysunki — złożyć w c. k. Ministerstwie skarbu raz na zawsze szczegółowe rysunki w dostatecznej ilości, a Ministerstwo odeśle je za porozumieniem z interesowanemi ministerstwami tym komorom, na których ma się odbywać oclenie wchodowe. Czy przywiezione części składowe rzeczywiście należą do pewnej maszyny, o tem należy się przekonać każdym razem, porównując je dokładnie z danymi rysunkami. Na złożonych rysunkach należy urzędowo zaznaczyć nazwę maszyny, do której należą takie części składowe, gdyby tej nazwy i tak już na nich nie było, a nadto dopisać numer, według którego mają być oclone.

W danym razie można na odnośnych komorach złożyć także wzory tych części składowych, których przynależność do pewnej maszyny została przez komorę już stwierdzona, i na podstawie takich wzorów można nadchodzące później części składowe tego samego rodzaju ekspedyować według odpowiednich numerów taryfy maszynowej bez wszelkich dalszych dochodzeń.

Całkiem specyalne części składowe, których przynależność do pewnych maszyn nie ulega żadnej wątpliwości i które można rozpoznać jako takie na pierwszy rzut oka, można ekspedyować bez dalszych dowodów według numeru odnośnej maszyny. Tak n. p. można żelazne części pługów, blachy ochronne do lemieszy, kroje, lemiesze ekspedyować bez dalszego postępowania według Nr. 530, okrywy do walców gremplowych według Nr. 533, młoty warsztatowe (wodne, ostrokończaste dla hut żelaznych, fabryk blachy), głowy do młotów i kloce kowadłowe do młotów parowych, większe żelazne zaciski i krążki do warsztatów tokarskich według Nru 538go.

Co do postępowania cłowego z częściami składowemi, których przynależność do maszyn, przeznaczonych do pewnego specyalnego użytku (maszyn tkackich, lokomobilów do celów rolniczych itd.) będzie udowodniona, obacz 13tą z tych ogólnych uwag.“

Po ustępie 9tym tej samej uwagi należy wstawić:

„Części składowe maszyn i przyrządów, których przynależność do Nru 538 została udowodniona albo nie ulega żadnej wątpliwości, ocli się należy, gdy nie podano wagi maszyny (przyrządu), do której te części należą, według tej powszechnej, względnie traktatowej stopy numeru 538go, która odpowiada stopniowi wagi, mającemu się zastosować do danej części składowej ze względu na jej wagę istotną.“

W uwadze 6tej wstawić należy jako ustęp 2gi:

„Zdejmowania umontowanych już na maszynach (przyrządach) powrozów drucianych, rzemieni transmisyjnych (także sznurów transmisyjnych) w celu wymierzenia cła według ich jakości taryfowej, można zaniechać, gdy ich waga uwidoczniona jest w przedłożonych konsygnacyach, zasługujących w zupełności na wiarę.“

W uwadze 7mej, ustępie 1szym, należy na końcu tego ustępu zastąpić kropkę średnikiem (;), a po średniku przydać co następuje:

„gdy tak nie jest, należy wymierzyć cło według ich jakości taryfowej, o ile pod poszczególnymi numerami w objaśnieniach nie jest wyraźnie przepisane traktowanie ich jako części składowych maszyn, jak to n. p. uczyniono pod Nr. 461 co do ochlic (grzebieni żelaznych) na podkładkach drewnianych.“

Po ustępie 2gim tej samej uwagi należy wstawić jako ustęp 3ci:

„Gdy przedmioty, wspomniane w ustępie 1szym tej uwagi, nie umontowane i podlegające cłu według swej jakości taryfowej, są zapakowane razem z maszynami i tworzą tylko nieznaczną część posyłki, zgłoszonej do ekspedycyi wchodowej, natenczas, gdyby ich wyjęcie z posyłki w celu odważenia ich osobno było połączone z trudnościami, można je zostawić tak jak są, o ile z konsygnacyi, przedłożonej przez stronę, można bez wszelkich wątpliwości rozpoznać ich wagę.“

W ustępie 3cim tej uwagi należy po pierwszym słowie „okucia do grempli (grac, czesałek)“ wstawić w nawiasach słowo: „wiązadła do grempli)“.

W uwadze 13tej należy po punkcie końcowym ustępu 1go dodać jako dalszy ciąg tekstu:

„Te plany, rysunki i wyszczególnienia należy z reguły dołączyć do dokumentów oclenia; jednakże takie plany itd., które mają służyć jako środki dowodowe przy późniejszem sprowadzaniu maszyn lub części składowych tego samego rodzaju lub do stwierdzenia sposobu ich ustawienia (obacz tablicę IIgą), należy opatrzyć poświadczeniem ekspedycyi i zwrócić stronom, a okoliczność tę uwidocznić w wywodzie rewizyjnym.“

W ustępie 5tym tej samej uwagi, w wierszu 7mym z góry, należy po słowach „posyłka nie“ wstawić słowa: „inne przedmioty lub . . . . maszyn“.

Przed ustępem 6tym w uwadze 13tej wstawić należy następujący nowy ustęp:

„Waga czysta maszyn, podlegających rozmaitym wymiarom cła, podzielonym na stopnie w stosunku do wagi jednej sztuki, może być obliczana także przez odciągnięcie ustawą przepisanych procentów

tary od wagi brutto. Jeżeli jednak obliczona waga jednej sztuki nie bardzo oddala się od tego stopnia wagi, który podlega wyższemu wymiarowi cła, natenczas komory winny zbadać dokładnie opakowanie, aby ocenić, czy nie zachodzi przypadek, przewidziany w ustępie 3cim §u 12go przep. wyk. i czy wobec tego nie należałoby wagę czystą sprawdzić rzeczywiście.“

W ustępie 7ym tej samej uwagi, w wierszu 3im z góry, należy po słowach „inne“ wstawić słowa: „w ustępie poprzedzającym“,

a

w wierszu 4tym po przecinku wpleść słowa: „oraz od części składowych, których przynależność do nich jest udowodniona“.

Po ustępie 7ym w tej samej uwadze należy wstawić nowy ustęp:

„Do ulg cłowych przy sprowadzaniu części składowych, których przynależność do wspomnianych powyżej maszyn jest udowodniona, mają prawo także fabryki, które wyrabiają maszyny tego samego rodzaju.

Ulgi przy sprowadzaniu części składowych, o których była mowa w dwóch poprzedzających ustępach, będą przyznawawane pod tymi samymi warunkami i z temi samemi zastrzeżeniami, co i ulgi przy sprowadzaniu dotyczących maszyn samych.

Obacz także tabelę I. i II. do 13tej z tych ogólnych uwag.“

W ustępie 18tym, wierszu 2gim, tej samej uwagi należy wstawić słowa: „wymienionych w tabeli I“.

W ustępie przedostatnim przed uwagą 14tą należy po słowie „tę“ wstawić słowo: „dodatkową“;

w wierszu trzecim należy wykreślić słowa: „przez stronę przedłożyć się mających wyraźnych“;

natomiast w ich miejsce wstawić słowa: „używanych przez urzędników cłowych przy oględzinach dodatkowych“.

Pod Nr. 534 należy w uwadze 3ciej, ustępie 3cim, wierszu 11tym przekreślić słowa: „do gotowania kleju szlichtowniczego“.

W ogólnej uwadze 2, *b* do Nrów 536 do 538 należy słowa ujęte w nawiasy, po słowie „mechanizm poruszający“ wykreślić, a w ich miejsce wstawić: „z wyjątkiem motorów“.

W ogólnej uwadze 4tej do Nrów 540 do 543 należy po ustępie 4tym wstawić nowy ustęp, a mianowicie:

„Gotowe części składowe elektrycznych przyrządów do pomiaru i liczenia (Nr. 540), oraz niewymienionych szczegółowo przyrządów elektrycznych i urządzeń elektro-technicznych (Nr. 543), przywożone osobno, należy poddawać ocleniu zawsze według wymiaru tego stopnia wagi, do którego należy waga jednej sztuki odnośnej części składowej, i to nawet wtedy, gdyby takie przyrząd lub urządzenia elektrotechniczne, do złożenia których te części służą, według swej wagi jednostkowej podlegały niższemu wymiarowi cła.

W uwadze 1szej, ustępie 2gim, Nrów 548/549 należy po słowie „oclić“ wstawić słowa: „przez to rozumieć należy wozy osobowe, urządzone do przyczepiania (podobnie jak to przyczepia się wozy kolejowe do parowozów), a nie siedzenia dla osób, połączone z takimi wózkami nieelastycznie zapomocą drążków i oparte na jednem kole. Natomiast . . . .“

W uwadze 2giej Nru 581go należy słowo „tony“ zastąpić słowem „klapy“.

Postanawia się, że dozwolona ilość maksymalna amoniaku siarkowego, zawarta w nadfosforanach Nru 617go, wynosić ma 25 procent. W obec tego należy sprostować postanowienia objaśnień do Nru 599go, uwagi 7mej, ustępu 2go, oraz ustępów 4go, 5go i 7go, uwag do Nru 617go, wreszcie uwagę pod tekstem do tego samego numeru.

To rozporządzenie zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Korytowski wlr. **Auersperg** wlr.

Fort wlr.

232.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 6. grudnia 1906,

którem wydaje się spis przeciętnych wartości handlowych najważniejszych materyałów chemicznych pomocniczych i wytworów chemicznych, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622go.

Na podstawie §u 8go przepisu wykonawczego z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, podaje się do powszechnej wiadomości następujący poniżej spis najważniejszych materyałów chemicznych pomocniczych i wytworów chemicznych, podlegających według Nru 622go taryfy cłowej wymiarowi cła od wartości, wynoszącemu 15 od sta, a zarazem oznacza się przeciętną wartość handlową tych artykułów, oraz czystą kwotę cła, jaka wypada od 100 kilogramów, gdy uwzględnimy ograniczenie wartości handlowej do 120 K w obrocie autonomicznym, a 40 K w obrocie traktatowym.

Nazwa	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi*)		Wymiar cła od 100 kilogramów czystej wagi*) w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Acetanilid	240	.	36	.	36	.
Alkaloidy	ponad 800	.	120	.	40	.
Amon fluorowy, techn.	220	.	33	.	33	.
Anilina, chem. czysta	600	.	90	.	40	.
Antypiryna	ponad 800	.	120	.	40	.
Aspiryna	ponad 800	.	120	.	40	.
Azotan chromowy, płynny	100	.	15	.	15	.
Azotan glinowy	320	.	63	.	40	.
Azotyn potasu, chem. czysty	520	.	78	.	40	.
Azotyn potasu, techn.	210	.	31	50	31	50

*) Przeciętne wartości handlowe tego spisu zawierają w sobie oprócz kosztów przewozu aż do granicy, wydatków na opakowanie, ubezpieczenie i spedycyę, cenę sprzedaży odnośnego towaru za 100 kilogramów rzeczywistej czystej wagi, którą przyjmuje się zwyczajnie za podstawę rachunku na fakturach. Wobec tego może ze zastosowaniem wymiarów cła tego spisu mieć miejsce także oclenie według wagi towaru bez opakowania, o ile wagę tę można stwierdzić przez rzeczywiste odważenie całej posyłki, albo przez odważenie na próbę (także przez odważenie przedłożonych próbek opakowań). Używane w handlu opakowania wewnętrzne (szklane flaszki, kartony itd.) będą w takich przypadkach wolne od cła, ponieważ uwzględniono je już w samych wartościach handlowych. Wymiary tary, przypadające na opakowania zewnętrzne, a podane pod Nr. 622gim taryfy cłowej, należy przyznać stronie nawet w takim razie, gdy chodzi o płyny w naczyniach bez dalszego opakowania lub o towar, dla którego w tym spisie wyznaczony jest wymiar cła w kwocie 7 K 50 h albo mniejszy. Gdy jednakże osłonę zewnętrzną stanowią beczki żelazne, cylindry itd., należy postępować zawsze według postanowień §u 14go, l. 1 przep. wyk.

Nazwa	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi*)		Wymiar cła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Benzaldehyd (sztuczny olej z gorzkich migdałów)	350	.	52	50	40	.
Bezwodnik kwasu fosforowego	460	.	69	.	40	.
Boran cynkowy	700	.	105	.	40	.
Boran manganu, techn.	80	.	12	.	12	.
Boran ołowiu	280	.	42	.	40	.
Bromek amonu	460	.	69	.	40	.
Bromek potasu	400	.	60	.	40	.
Bromek sodu	450	.	67	50	40	.
Bromian potasu	ponad 800		120		40	.
Chloran barowy	180	.	27	.	27	.
Chloran rtęci	780	.	117	.	40	.
Chlorek chromowy, techn.	60	.	9	.	9	.
Chlorek manganu, techn.	80	.	12	.	12	.
Chlorek miedzi, kryst., techn.	200	.	30	.	30	.
Chlorek ołowiu	110	.	16	50	16	50
Chlorek rtęci	670	.	100	50	40	.
Chlorek strontowy	200	.	30	.	30	.
Chlorek wapniowy, kryst.	40	.	6	.	6	.
Chlorek wapniowy, top.	290	.	43	50	40	.
Chlorek węgla (czterochlorek węgla), techn. . .	180	.	27	.	27	.
Czterochlorek węgla, techn.	130	.	19	50	19	50

Nazwa	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		Wymiar cła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Dwuchromian amonu	350	.	52	50	40	.
Dwusiarczyn potasu, płynny	50	.	7	50	7	50
Dwusiarczyn potasu, stały	200	.	30	.	30	.
Fenacetyna	680	.	102	.	40	.
Fenolftaleina	ponad 800	.	120	.	40	.
Fluorek amonu, techn.	220	.	33	.	33	.
Fluorek chromowy, techn.	160	.	24	.	24	.
Fluorek glinowy	100	.	15	.	15	.
Fluorek potasu, techn.	180	.	27	.	27	.
Fluorek sodu, techn. czyszczony	140	.	21	.	21	.
Fosforan amonu, chem. czysty	420	.	63	.	40	.
Fosforan amonu, techn.	120	.	18	.	18	.
Fosforan potasu, chem. czysty	440	.	66	.	40	.
Fosforek wapniowy	460	.	69	.	40	.
Fosfor mlecznosiarczany	500	.	75	.	40	.
Glin fluorowy, techn.	100	.	15	.	15	.
Glinian sodu, płynny	60	.	9	.	9	.
Glinian sodu, stały	100	.	15	.	15	.
Ichtyol	ponad 800	.	120	.	40	.
Kamień winny	210	.	31	50	31	50
Karborund	250	.	37	50	37	50

Nazwa	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		Wymiar cła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Kryolit, sztuczny	100	.	15	.	15	.
Kwas arsenowy, płynny	100	.	15	.	15	.
Kwas bedźwinowy z żywicy	ponad 800	.	120	.	40	.
Kwas benzoesowy	440	.	66	.	40	.
Kwas bursztynowy	ponad 800	.	120	.	40	.
Kwas chromowy	340	.	51	.	40	.
Kwas cytrynowy	400	.	60	.	40	.
Kwas fluorokrzemowodowy, techn.	70	.	10	50	10	50
Kwas fosforowy, szklisty	390	.	58	50	40	.
Kwas glicerynowo-borowy	ponad 800	.	120	.	40	.
Kwas karbolowy, czysty	250	.	37	50	37	50
Kwas maślany	460	.	69	.	40	.
Kwas metafosforowy	390	.	58	50	40	.
Kwas mleczny, techn.	85	.	12	75	12	75
Kwasy molibdenowe i ich sole	ponad 800	.	120	.	40	.
Kwas mrówczany, 50 proc., techn.	75	.	11	25	11	25
Kwas mrówczany, 90 proc., techn.	90	.	13	50	13	50
Kwas nadchlorowy	ponad 800	.	120	.	40	.
Kwas salicylowy	300	.	45	.	40	.
Kwas winny etylowy	140	.	21	.	21	.
Kwas winny glicerynowy	600	.	90	.	40	.

Nazwa	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		Wymiar cła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Kwas wolframowy	720	.	108	.	40	.
Mannit	ponad 800	.	120	.	40	.
Mlekan żelaza	360	.	54	.	40	.
Mleko siarczane	100	.	15	.	15	.
Nadchloran potasu, techn.	130	.	19	50	19	50
Nadmanganian cynkowy	ponad 800	.	120	.	40	.
Nadmanganian wapniowy, techn.	170	.	25	50	25	50
Nadsiarczan amonu	400	.	60	.	40	.
Nadtlenek ołowiu, techn.	120	.	18	.	18	.
Nadtlenek sodu	480	.	72	.	40	.
Naftol	340	.	51	.	40	.
Octan barowy, techn.	120	.	18	.	18	.
Octan barowy, chem. czysty	300	.	45	.	40	.
Octan chromowy, płynny	70	.	10	50	10	50
Octan cynkowy, techn.	160	.	24	.	24	.
Octan magnezu, płynny	60	.	9	.	9	.
Octan magnezu, stały	230	.	34	50	34	50
Pepsyna	ponad 800	.	120	.	40	.
Podwójna sól amonowa	130	.	19	50	19	50
Połączenia bizmutowe	ponad 800	.	120	.	40	.
Połączenia jodowe	ponad 800	.	120	.	40	.

Nazwa	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		Wymiar cła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Połączenia kadmu	ponad800	.	120	.	40	.
Połączenia litu	ponad800	.	120	.	40	.
Połączenia osmu	ponad800	.	120	.	40	.
Połączenia wanadyum	ponad800	.	120	.	40	.
Potas fluorowy, techn.	180	.	27	.	27	.
Potas żrący, chem. czysty	400	.	60	.	40	.
Potas żrący oczyszczony	200	.	30	.	30	.
Proszek żelazny (ferrum limatum)	110	.	16	50	16	50
Proszek żelazny (ferrum reductum)	300	.	45	.	40	.
Przetwory rtęciowe, inne	ponad800	.	120	.	40	.
Reforcyna	ponad800	.	120	.	40	.
Rodanek amonu	180	.	27	.	27	.
Rodanek amonu, chem. czysty	250	.	37	50	37	50
Rodanek barowy	130	.	19	50	19	50
Rodanek potasu	350	.	52	50	40	.
Saletra potasowa, topiona	130	.	19	50	19	50
Saletra sodowa (chilijska), topiona	130	.	19	50	19	50
Salicylan sodowy	420	.	63	.	40	.
Salol	670	.	100	50	40	.
Selen	ponad800	.	120	.	40	.
Siarczek miedzi w formie ciasta	120	.	18	.	18	.

Nazwa	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		Wymiar cła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Siarczan manganu	80	.	12	.	12	.
Siarczan żelazowo-amonowy	70	.	10	50	10	50
Siarczyn potasu, chem. czysty	560	.	84	.	40	.
Siarczyn potasu, płynny	80	.	12	.	12	.
Sinek potasu	250	.	37	50	37	50
Sinek sodu	250	.	37	50	37	50
Sód fluorowy, techn. czyszczony	140	.	21	.	21	.
Sód	400		60	.	40	.
Sód żrący. oczyszczony	200	.	30	.	30	.
Sód żrący, chem. czysty	350	.	52	50	40	.
Sole arsenawe	90	.	13	50	13	50
Sole arsenowe	90	.	13	50	13	50
Sole kobaltowe	ponad 800	.	120	.	40	.
Sole niklowe	370	.	55	50	40	.
Sole srebra	ponad 800	.	120	.	40	.
Sól Seignetta	200	.	30	.	30	.
Sulfonal	ponad 800	.	120	.	40	.
Szczawian amonu, chem. czysty	190	.	28	50	28	50
Szczawian amonu, techn.	140	.	21	.	21	.
Termit	650	.	97	50	40	.
Tlenek antymonu, techn.	130	.	19	50	19	50

Nazwa	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		Wymiar cła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Tlenek magnezu, chem. czysty	300	.	45	.	40	.
Tlenek strontowy, bezwodny, techn.	120	.	18	.	18	.
Tlenek strontowy, chem. czysty	600	.	90	.	40	.
Tlenochlorek żelazowy, płynny	40	.	6	.	6	.
Trójchlorek amonu	140	.	21	.	21	.
Węglan manganezu	60	.	9		9	
Winian potasowy obojętny	350	.	52	50	40	.
Woda utleniona (perhydrol)	ponad 800	.	120	.	40	.
Wodnik chloralu	660	.	99	.	40	.
Wodorotlenek żelazowy dyalisowany, płynny . .	50	.	7	50	7	50

To rozporządzenie nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Korytowski wlr. **Auersperg** wlr. **Fort** wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie,** reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. grudnia 1906.

Treść: № 233. Rozporządzenie, dotyczące postępowania przy rozstrzyganiu sporów między stronami a c. k. komorami w przedmiocie wymierzania należytości cłowych, tudzież postępowania przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej.

233.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 4. grudnia 1906,

dotyczące postępowania przy rozstrzyganiu sporów między stronami a c. k. komorami w przedmiocie wymierzania należytości cłowych, tudzież postępowania przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej.

I. Postępowanie przy rozstrzyganiu sporów cłowych.

Na zasadzie §u 121go ustawy o cłach i monopolach rządowych z dnia 11. lipca 1835, jakoteż ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28, przepisuje się ze zmianą §u 75tego instrukcyi dla urzędów wykonawczych z r. 1853 i z uchyleniem rozporządzeń ministeryalnych z dnia 12. maja 1892, Dz. u. p. Nr. 78, i z dnia 20. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 168, następujące postępowanie we wszystkich takich przypadkach, w których obowiązany do opłaty cła zaczepia zarządzenie c. k. komory, wpływające na wymierzenie opłaty cłowej (a mianowicie zaliczenie towaru do pewnego numeru taryfy cłowej, stosowanie taryfy powszechnej lub traktatowej, wymierzenie tary itp.), lub cofa towar do wprowadzenia deklarowany, dowiedziawszy się, że wywód oględzin, przez komorę wykonany, różni się od jego deklaracyi.

§ 1.

Jeżeli strona zastrzega sobie rekurs przeciw orzeczeniu urzędu cłowego, spisać należy dla stwierdzenia sporu protokół, w którym strona przez położenie na nim swego podpisu oświadcza, że zastrzega sobie wniesienie osobnego rekursu przeciw orzeczeniu komory w przeciągu dni 30tu lub że się wniesienia takiego rekursu zrzeka.

Urząd cłowy przedkłada protokół sporu — jeżeli strona nie zastrzegła sobie wyraźnie wniesienia osobnego rekursu — do dni trzech, w przeciwnym zaś razie najpóźniej w trzy dni po wejściu rekursu, bezpośrednio c. k. Ministerstwu skarbu, dołączając doń własne sprawozdanie.

§ 2.

Jeżeli strona zastrzeżonego sobie rekursu nie wniesie w ciągu dni 30tu po spisaniu protokołu w tym urzędzie cłowym, który wydał orzeczenie, natenczas urząd ten w ciągu trzech dni po upływie powyższego terminu winien zasięgnąć z urzędu wyższej decyzyi, przedkładając protokół i uzasadnienie własnego postępowania bezpośrednio c. k. Ministerstwu skarbu.

§ 3.

Jeżeli strona nie zastrzega sobie rekursu, lecz dowiedziawszy się, że orzeczenie komory nie zgadza się z deklaracyą, towar, pierwotnie do importu zgłoszony, przeznacza do przechodu, winien urząd cłowy w trzy dni po złożeniu deklaracyi względem ponownego wywozu donieść o tym wypadku z urzędu bezpośrednio c. k. Ministerstwu skarbu.

§ 4.

Pod względem zasięgania przez c. k. komory opinii biegłych, czyto dla własnej informacyi czy na prośbę stron, jakoteż co do wykonywania badań w toku postępowania reklamacyjnego i co do ponoszenia kosztów tych opinij i badań, obowiązują przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. września 1856, l. 31424, Dz. rozp. min. sk. Nr. 41, i z dnia 5. czerwca 1867, l. 15625, Dz. rozp. min. sk. Nr. 20, wreszcie postanowienia §u 17go przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20.

Jeżeli komora zasięgała opinii biegłych, dołączyć ją należy do sprawozdania.

Do sprawozdania komory dołączać należy zawsze, o ile to jest możebne i odpowiada celowi, wzory z stwierdzeniem ich tożsamości przez komorę i stronę. Duplikaty takich wzorów wydać należy także stronie, jeżeli tego żąda.

W protokole sporu, który będzie spisywany w myśl §u 1go, winna strona zobowiązać się wyraźnie do ponoszenia kosztów fachowego zbadania próbek, wziętych z posyłki przez urząd cłowy, o ileby takie zbadanie w ciągu postępowania okazało się koniecznem i o ileby jego wyniki stwierdzały orzeczenie urzędu cłowego.

Nadto winna strona złożyć oświadczenie, czy zrzeka się oddania napowrót wziętych urzędowo próbek, czy nie.

§ 5.

W razie potrzeby c. k. Ministerstwo skarbu i c. k. Ministerstwo handlu, gdy zaś chodzi o sprawy rolnicze i leśnicze, także c. k. Ministerstwo rolnictwa, uzupełniają materyał sprawy, przed przystąpieniem do dalszego postępowania, drogą odpowiednich dochodzeń.

§ 6.

C. k. Ministerstwo skarbu orzeka co do rekursów stron (§ 1) i wydaje zarządzenia co do protokołów (§ 2gi) i sprawozdań (§ 3ci), z urzędu przedłożonych, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu, wysłuchawszy poprzód Radę cłową, ustanowioną w c. k. Ministerstwie handlu na podstawie Najwyżej zatwierdzonego statutu, a o ile chodzi o sprawy rolnictwa i leśnictwa, także w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa. W przypadkach, w których strona żąda czegoś, co się oczywiście sprzeciwia ustawie, albo co do których istnieją już ściśle analogiczne orzeczenia poprzednie, wydane z współdziałaniem Rady cłowej przybocznej, można wydać orzeczenie bez zasiągania opinii Rady cłowej przybocznej.

§ 7.

Orzeczenia i zarządzenia, wydane przez c. k. Ministerstwa skarbu i handlu za obopólnem porozumieniem się, o ile zaś chodzi o sprawy rolnictwa i leśnictwa, także za porozumieniem z c. k. Ministerstwem rolnictwa, będą doręczane stronie z jak największem przyspieszeniem i to w przypadku §§ów 1go i 2go bezpośrednio przez właściwą c. k. komorę, z dołączeniem odpisu dla krajowej władzy skarbowej, której ta komora podlega, a w przypadkach §u 3go c. k. komorze, tudzież władzy skarbowej krajowej, a zarazem, gdzy orzeczenie ma znaczenie zasadnicze, ogłaszane będą dla stosowania w przypadkach podobnych w Dzienniku rozporządzeń ministerstwa skarbu lub w inny sposób, odpowiadający celowi.

§ 8.

C. k. komora winna orzeczenia, nadchodzące do niej bezpośrednio z c. k. Ministerstwa skarbu lub przesłane jej przez przełożoną władzę krajową skarbową, doręczyć stronie, o ile chodzi o przypadki, w §§ach 1ym i 2gim wzmiankowane, najdalej do trzech dni; orzeczenia, wydawane w drodze krajowej władzy skarbowej, winna ta władza odesłać naj. później do dni ośmiu do odnośnego urzędu cłowego.

§ 9.

Bez względu na to, czy orzeczenie Ministerstw wydane zostało po wysłuchaniu lub bez wysłuchania Rady cłowej przybocznej, dalszy rekurs w tej samej sprawie jest niedopuszczalny.

§ 10.

Zarządzenia powyższe nie wpływają na postępowanie karne w razie wykrycia nieprawdziwości deklaracyi towarów, niemniej też i na praktykowany dotychczas zwyczaj, według którego nie wytacza się postępowania karnego, jeżeli co do towarów, trudnych do deklarowania, strona wystawi deklaracyę na podstawie odnośnych wyższych stóp taryfy a zarazem, jeszcze przed rozpoczęciem się jakiejkolwiek czynności urzędowej, zastrzeże sobie prawo reklamacyi w celu oclenia podług niższej stopy taryfy, która ma być wyraźnie podana.

II. Postępowanie przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej.

§ 11.

W kwestyach postępowania taryfowego z towarami, tudzież postanowień co do tary, o których

stosowanie chodzi przy ekspedycyi cłowej towarów, można zwracać się z zapytaniem

a) wprost do c. k. Ministerstwa skarbu, c. k. Ministerstwa handlu lub c. k. Ministerstwa rolnictwa,

b) za pośrednictwem komór do c. k. Ministerstwa skarbu,

c) za pośrednictwem korporacyi rolniczych i leśniczych do c. k. Ministerstwa rolnictwa,

d) za pośrednictwem korporacyi kupieckich, przemysłowych lub rękodzielniczych do c. k. Ministerstwa handlu.

Wymienione powyżej ministerstwa mają prawo dawania na takie zapytania odpowiedzi, posiadających w ogólności charakter prawnie obowiązujący, wysłuchawszy poprzód przyboczną Radę cłową, lub też na podstawie ściśle analogicznych orzeczeń poprzednich, wydanych z współudziałem tejże Rady, i to c. k. Ministerstwo skarbu i c. k. Ministerstwo handlu za obopólnem porozumieniem się, a o ile chodzi o sprawy rolnictwa i leśnictwa, także za porozumieniem z c. k. Ministerstwem rolnictwa, a c. k. Ministerstwo rolnictwa za porozumieniem z c. k. Ministerstwem skarbu i c. k. Ministerstwem handlu.

§ 12.

W zapytaniach tych, które podlegają opłacie stemplowej od podań, należy wymienić:

a) Wszelkie szczegóły, odnoszące się do pochodzenia, wyrobu, części składowych i celu przeznaczenia towarów, o ile mogą wpłynąć na zaliczenie go do pewnego numeru taryfy;

b) czy strona zapytująca przedkładała już kiedy taki sam towar do oclenia na jednej z c. k. lub z król. węg. komór i jaką stopę taryfy wówczas doń zastosowano;

c) czy nie zwrócono się już z takiem samem zapytaniem do właściwego król. węg. ministerstwa i jaką odpowiedź stamtąd otrzymano;

d) czy strona żąda, aby pewnym komorom dano wskazówki w duchu udzielonego wyjaśnienia, a w szczególności, czy życzy sobie, aby uwiadomione zostały także królewsko węgierskie urzędy cłowe;

e) do zapytania dołączyć należy najmniej 5 próbek stwierdzonych pod względem tożsamości przez stronę, lub też rysunek towaru.

Próbki muszą mieć taką formę i takie rozmiary, aby w razie potrzeby można było przeprowadzić ich zbadanie sposobem niewątpliwym. Jeżeli strona wyraźnie żąda, aby pewnym urzędom cłowym dano stosowne instrukcye, winna nadto przedłożyć taką ilość próbek, względnie rycin danych towarów, opatrzonych dla stwierdzenia tożsamości prywatną pieczęcią strony, któraby odpowiadała ilości odnośnych urzędów cłowych;

f) strona winna w zapytaniu wyraźnie oświadczyć, czy zobowiązuje się bezwarunkowo ponosić w razie potrzeby koszta fachowego zbadania próbek, tudzież koszta, połączone z ich przesyłaniem, czy też tylko do pewnej kwoty maksymalnej;

g) zapytania, któreby w tym lub owym względzie nie odpowiadały dostatecznie postanowieniom powyższych punktów, można stronie odesłać do uzupełnienia, a gdyby uzupełnienie nie zostało uczynione w odpowiedni sposób, można odpowiedzi na zapytanie odmówić.

Od osób nieznanych, a w szczególności od obywateli zagranicznych, można zażądać stosownego zabezpieczenia kosztów pod *f)* wymienionych.

§ 13.

Wyjaśnień udzielać należy w jak najkrótszym czasie. Gdyby udzielenie wyjaśnienia do sześciu tygodni było niemożliwe, to po upływie tego czasu należy stronę o stanie rzeczy uwiadomić.

Wyjaśnienie, udzielone stronie na jej zapytanie, podać należy bezwarunkowo do wiadomości owych komór, których uwiadomienia strona sobie wyraźnie życzyła, i to jednocześnie z odesłaniem wyjaśnienia stronie i z dołączeniem próbek lub rycin, stwierdzonych co do tożsamości.

Udzielania wkazówek urzędom cłowym jest rzeczą c. k. Ministerstwa skarbu.

§ 14.

Udzielone wyjaśnienie obowiązuje urzędy cłowe bez względu na to, czy otrzymały je na żądanie strony, czy z urzędu, dopóty, dopóki nie będzie zmienione późniejszem rozstrzygnięciem interesowanych ministerstw.

Jednakże zmiana wyjaśnienia wskutek późniejszego rozstrzyguięcia nie ma mocy wstecznej co do tych towarów, które oclone zostały już przed ogłoszeniem zmieniającego rozstrzygnięcia przez ową komorę, która otrzymała takie wyjaśnienie.

Ekspedycye cłowe, uskutecznione na podstawie wyjaśnienia, posiadającego w ogólności charakter prawnie obowiązujący, a udzielonego w myśl §u 11go przez właściwe ministerstwa, nie są uwolnione od dodatkowego przypisania cła z powodu mylnego taryfowania na zasadzie § 219go ustawy o cłach i monop. państw., ani też od zakwestyonowania z powodu fałszywej deklaracyi, o ile udzielone wyjaśnienie opiera się na świadomie nieprawdziwych oświadczeniah strony.

Interesowane ministerstwa mają prawo utrzymać w mocy taryfowanie, stanowiące podstawę pewnego wyjaśnienia, nawet po zmienieniu go wskutek późniejszego orzeczenia, jeżeli będzie udowodnionem, że przywóz odbywał się na podstawie umów, zawartych przed zmianą wyjaśnienia w dobrej wierze, i jeżeli przytem nie chodzi o zmianę, wydaną przez ustawodawstwo.

Prawo żądania zwrotu na podstawie zmiany danego wyjaśnienia, spowodowanej późniejszem orzeczeniem, przychylającem się do taryfowania według niższej stopy, przysługuje stronie tylko w takim razie, gdy oświadczenie, złożone w myśl otrzymanego wyjaśnienia, uczyniła z zastrzeżeniem reklamacyi.

Zmiany udzielonych wyjaśnień, które nie będą ogłaszane w Dzienniku ustaw państwa, należy podać do wiadomości stron zapytujących, tudzież wszystkich tych urzędów cłowych, które były uwiadomione o pierwotnem wyjaśnieniu, w przeciągu jednego roku od udzielenia wyjaśnienia. Po upływie tego okresu uwiadomienie takie czynione będzie tylko na zapytanie stron.

§ 15.

Co do udzielonych wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej utrzymywany będzie w c. k. Ministerstwie handlu protokół w porządku liczb bieżących.

III. Udzielanie nieobowiązujących wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej.

§ 16.

Poprzedzające postanowienia nie naruszają upoważnienia c. k. Komory głównej w Wiedniu do udzielania wyjaśnień na zapytania ze strony interesentów i komór cłowych, które w obec stron do niczego nie zobowiązują.

§ 17.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907.

Korytowski wlr. **Auersperg** wlr.
Fort wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIV. — Wydana i rozesłana dnia 12. grudnia 1906.

Treść: № 234. Rozporządzenie, którem zmienione zostają postanowienia, dotyczące poborów emerytalnych poczmistrzów za dekretem, oficyantów pocztowych i pomocników mechaników.

234.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 6. grudnia 1906,

którem zmienione zostają postanowienia, dotyczące poborów emerytalnych poczmistrzów za dekretem, oficyantów pocztowych i pomocników mechaników.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 30. listopada 1906, zmienia się za porozumieniem z Ministerstwem skarbu postanowienia §u 5go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, tudzież §§ów 56go i 57go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, wreszcie §u 30go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 14. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 64, a natomiast rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Dla obliczania bieżących poborów emerytalnych, należących się w myśl postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. 108, poczmistrzom za dekretem, ustanawia się kwoty zasadnicze wymiaru pensyi emerytalnej według następującego podziału:

Dla poczmistrzów	mężczyzn	kobiet
	wynosić ma kwota zasadnicza wymiaru pensyi emerytalnej	
II. klasy, 2. stopnia . .	1600 K	1500 K
II. klasy, 1. stopnia . .	1800 K	1700 K
I. klasy, 4. stopnia . .	2100 K	2000 K
I. klasy, 3. stopnia . .	2300 K	2200 K
I. klasy, 2. stopnia . .	2500 K	2400 K
I. klasy, 1. stopnia . .	2700 K	2600 K

Do tych kwot zasadniczych doliczyć należy ewentualne dodatki osobiste, dodatki starszeństwa lub dodatki uzupełniające.

§ 2.

Dla obliczania bieżących poborów emerytalnych, należących się w myśl postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, względnie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, oficyantom pocztowym, ustanawia się kwoty zasadnicze wymiaru pensyi według następującego podziału:

Dla		wynosić ma kwota zasadnicza wymiaru pensyi emerytalnej
klasy etatu	stopnia płacy	
III	3.	1000 K
	2.	1000 K
	1.	1050 K
II	3.	1250 K
	2.	1350 K
	1.	1450 K
I	3.	1650 K
	2.	1800 K
	1.	1950 K

i to we wszystkich przypadkach bez uwagi na obręb klasy dodatków aktywalnych.

§ 3.

Dla obliczania bieżących poborów emerytalnych, należących się w myśl postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 77, względnie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 108, oficyantkom pocztowym służyć ma jako kwota zasadnicza wymiaru pensyi emerytalnej:

1. Dla oficyantek prowizorycznych, bez uwagi na klasę lat służby, równomiernie 1000 K;

2. dla oficyantek stałych według następującego podziału:

W klasie lat służby	wynosić ma kwota zasadnicza wymiaru pensyi emerytalnej
VIII	1000 K
VII	1100 K
VI	1200 K
V	1300 K
IV	1400 K
III	1500 K
II	1600 K
I	1700 K

i to we wszystkich przypadkach bez względu na obręb klasy dodatków aktywalnych.

§ 4.

Dla obliczania bieżących poborów emerytalnych, należących się w myśl postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 14. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 64, względnie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, pomocnikom mechaników, ustanawia się zasadnicze kwoty wymiaru pensyi emerytalnej według następującego podziału:

W klasie lat służby	wynosić ma kwota zasadnicza wymiaru pensyi emerytalnej
VII	1500 K
VI	1600 K
V	1700 K
IV	1840 K
III	2040 K
II	2240 K
I	2520 K

i to we wszystkich przypadkach bez względu na klasę miejscową dodatków aktywalnych.

§ 5.

Kwoty zasadnicze wymiaru pensyi emerytalnej, ustanowione w §§ach 1 do 4, nie mają być brane na uwagę przy obliczaniu innych poborów zaopatrzenia lub odpraw, należących się poczmistrzom za dekretem, oficyantom i oficyantkom pocztowym i pomocnikom mechaników, tudzież osobom po nich pozostałym (§ 2, lit. *b* do *f*, względnie § 15, § 16, punkt 2, lit. *c* i § 17 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108), a zatem obliczanie tych innych poborów zaopatrzenia i odpraw odbywać się ma na podstawie owych kwot zasadniczych wymiaru pensyi emerytalnej, które miały zastosowanie dla wzmiankowanych funkcyonaryuszy dotychczas.

§ 6.

Roczna dopłata na cele zaopatrzenia, ustanowiona w §ie 24ym rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, wynosić ma na przyszłość dla poczmistrzów za dekretem, oficyantów pocztowych i pomocników

mechaników 3·8 od sta, dla poczmistrzyń za dekretem 2·8 od sta a dla oficyantek pocztowych 2·5 od sta każdoczesnej kwoty zasadniczej wymiaru pensyi emerytalnej.

Oficyanci pocztowi III. klasy, 3. i 2. stopnia, tudzież oficyantki pocztowe XI. aż do VIII. klasy lat służby włącznie, którzy, względnie które, w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia już są zajęci, względnie zajęte w służbie, uiszczać mają ustanowione powyżej podwyższone dopłaty roczne dopiero od chwili, gdy kwota zasadnicza wymiaru ich pensyi emerytalnej będzie wyższą od dotychczasowej.

§ 7.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907.

Fořt wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26.

także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie,** reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CV. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1906.

Treść: (№ 235 i 236.) 235. Rozporządzenie, zawierające przepisy o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw na rachunek funduszów publicznych. — 236. Rozporządzenie, tyczące się cennika lekarstw do farmakopei austryackiej, Ed. VIII.

235.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. grudnia 1906,

zawierające przepisy o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw na rachunek funduszów publicznych.

§ 1.

Lekarze i aptekarze, którzy zapisują, względnie wydają lekarstwa i środki do bandażowania na koszt

a) państwa,

b) funduszu publicznego, pod zarządem państwa zostającego, trzymać się winni podanych tu poniżej postanowień.

Postanowienia te obowiązują lekarzy i aptekarzy, którzy zapisują, względnie wydają lekarstwa i przedmioty do bandażowania na koszt

a) krajów, powiatów lub gmin,

b) funduszu publicznego, przez jeden z tych czynników administrowanego,

c) kas chorych, urządzonych według ustawy o ubezpieczeniu chorych z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, lub

d) innych zakładów i urządzeń dla chorych i dla celów humanitarnych,

w takim przypadku, gdy i o ile domagają się tego wydziały krajowe, powiaty, gminy lub inne powołane zarządy takich instytucyi.

§ 2.

W ordynacyach swoich ograniczać się mają lekarze — o ile czynniki, w §ie 1ym oznaczone, nie zezwolą wyraźnie na wyjątki w tym względzie — do tych środków leczniczych i bandaży, które zawarte są w obowiązującej farmakopei lub w jednem z dawniejszych jej wydań, względnie w obowiązującym cenniku lekarstw.

Postanowienie to nie ma zupełnie zastosowania do ordynacyi lekarskiej w zakładach klinik uniwersyteckich, a ambulatorya kliniczne nie podlegają mu o tyle, o ile ambulanci nie żądają wydania odnośnych lekarstw i bandaży na koszt czynników, w §ie 1ym oznaczonych.

§ 3.

Zapisywanie innych lekarstw i bandaży, nie wymienionych powyżej, dozwolone jest tylko w przypadkach wyjątkowych i tylko wtedy, gdy według zdania lekarza zapisanie odnośnego środka jest koniecznie potrzebne. W takich razach winien lekarz na dowód, że zdecydował się na ten środek po należytej rozwadze, dopisać na recepcie słowo „*necesse*“.

§ 4.

Surowice, których obrót w krajach tutejszych jest dozwolony, mogą być zapisywane według uznania lekarza z uzasadnieniem, w §ie 3cim przepisanem.

§ 5.

Leki, dla których obowiązująca farmakopea lub jedno z jej wydań dawniejszych nie zawiera przepisu przyrządzania, zapisywane być mają w każdym razie magistraliter.

§ 6.

Lecząc pacyenta na pewną chorobę, może lekarz zapisywać tylko takie lekarstwa i artykuły do bandażowania, które uważa za koniecznie potrzebne.

Zapisane lekarstwo powinno tak co do środków, jak i co do formy być zawsze jak najprostsze i jak najtańsze. Gdy środków lekarskich, które jednakowo odpowiadają celom terapeutycznym, jest dwa albo więcej, zapisywać należy zawsze tylko tańszy. To samo stosuje się i do formy lekarstwa.

§ 7.

Wszystkie sole w wodzie rozpuszczalne, które nie są wymienione w tablicy III. farmakopei, z wyjątkiem soli jodowych i bromowych, oraz *Kalium chloricum*, zapisywać wolno tylko za pierwszym razem w stanie rozpuszczonym. W razie ponowienia lekarstwa zapisywać należy, gdy ze strony lekarza nie zachodzi uzasadniona obawa, samą tylko sól (w substancyi) w odnośnej ilości: rozpuszczenie zaś tej soli pozostawić należy albo samemu choremu albo jego otoczeniu, przyczem naczynie z pierwszej ordynacyi służyć ma za miarę ilości wody, potrzebnej do zrobienia rozczynu.

§ 8.

Aqua destillata zapisywana być ma tylko do roztwarzania *argentum nitricum* i protargolu, tudzież do wstrzykiwań i do wody na oczy; we wszystkich innych przypadkach zapisywać i używać należy z reguły wody zwyczajnej, *Aqua fontis*.

§ 9.

Środki, wymienione w III. tablicy farmakopei, o ile zapisanie ich w rozczynie jest niedozwolone albo nie odpowiadałoby celowi, zapisywać należy w proszkach, podzielnych na oddzielne dawki.

Środki, nie działające gwałtownie, może lekarz według własnego uznania zapisywać w postaci proszków lub w dawkach podwójnych, których podzielenie na dawki pojedyncze będzie rzeczą chorego lub jego otoczenia, albo nawet zupełnie niepodzielone na dawki. Według możności stosować należy zawsze ten ostatni sposób zapisywania.

§ 10.

Dodawanie cukru, gdy proszki są podzielone, jest dozwolone tylko wtedy, gdy chodzi o podzielenie lekarstwa na dawki poniżej 0·2 grama. Dodatek cukru nie powinien przekraczać 0·5 grama na jedną dawkę.

§ 11.

Dla zobojętnienia gorzkiego lub nieprzyjemnego smaku lekarstwa, przeznaczonego do wewnętrznego użytku, zapisywać wolno, gdy chodzi o proszki, tylko pokrajane bezbarwne opłatki, gdy zaś chodzi o płyny, tylko *Syrupus simplex*, *Syrupus Aurantii* lub *Syrupus Rubi Idaei* jako środki dla polepszenia smaku, i to w ilościach, nie przekraczających 10 od sta całego lekarstwa. Dodawanie środków osładzających do bardzo gorzkich lekarstw, np. do chininy w takich dawkach, w obec których nie można spodziewać się polepszenia smaku, jest niedozwolone.

Zapisywania lekarstw w kapsułkach żelatynowych zależy pod warunkiem, w §ie 3cim ustanowionym, od uznania lekarza.

§ 12.

Proste napoje, nalewy i napary z takich środków leczniczych, które są dopuszczone do sprzedaży podręcznej, mogą przyrządzać według wskazówki lekarskiej chorzy sami lub ich otoczenie, o ile lekarz nie ma żadnej obawy w tym względzie.

§ 13.

Rozczyny najpospolitszych środków dezynfekcyjnych, które w szpitalach używane są w większych ilościach — z wyjątkiem rozczynów sublimatu — mogą być przyrządzane przez służbę szpitalną pod kierownictwem i dozorem lekarza.

§ 14.

Jako zasadniczą część składową maści wolno zapisywać tylko *Adeps Lanae hydrosus*, *Axungia porci*, *Unguentum simplex* lub *Vaselinum*.

Plastry, które według cennika lekarstw utrzymywane być mają w aptekach rozsmarowane, winien lekarz zapisywać tylko w tej formie i oznaczyć przytem długość i szerokość w centymetrach.

§ 15.

Jeżeli w jednej i tej samej sali pewnego szpitala lub zakładu do pielęgnowania chorych potrzebne są na te same godziny ordynacyjne jednakowe lekarstwa, zapisać je należy w jednej recepcie, podając numera łóżek cyframi, a ilość sztuk słowami, i policzyć należytość za nie sumarycznie.

§ 16.

Z wyjątkiem przypadków, w których zapisane lekarstwa pod wpływem światła doznają rozkładu i wymagają ze względu na to użycia flaszek czarnych

lub brunatnych, wolno policzyć należytość tylko za takie naczynia (szklanki, słoiki, pudełka), które według cennika lekarstw są najtańsze. We wszystkich innych przypadkach, a nawet przy wydawaniu *Aqua Laurocerasi* w małych ilościach, przeznaczonych do szybkiego użycia, wydawać należy lekarstwa w zwyczajnych naczyniach z zielonawego szkła i liczyć należytość tylko za takie naczynia.

Do lekarstw, które można wydawać w papierowych torebkach, używać należy takich torebek.

§ 17.

Przy ponowieniu lekarstwa powinni lekarze dopisać na recepcie słowa „*ad vitrum adlatum*“ i uczynić chorego samego lub otaczających go uważnymi na to, żeby naczynie należycie wyczyszczone odnieśli do apteki.

Gdy przeto używane naczynie zostanie zwrócone, nie wolno liczyć należytości za nie jeszcze raz.

Jednakże w przypadkach, w których zapisane lekarstwo przeznaczone jest dla chorego, dotkniętego chorobą zakaźną, zabronione jest jak najsurowiej odsyłanie używanych próżnych naczyń do apteki. W takich razach lekarz winien na recepcie dopisać słowa „*ad vitrum novum*“.

§ 18.

Lekarze i aptekarze, którzy przy ordynowaniu, względnie dyspenzowaniu, odstępują od powyższych przepisów, pociągani być mogą — o ile odstąpienia tego gruntownie nie usprawiedliwią — do zwrotu nadwyżek kosztów, których przyczyną była ich recepta, względnie dyspenzacya.

§ 19.

Przekroczenia postanowień powyższych, popełnione przez lekarzy lub aptekarzy, karane będą — o ile nie stosują się do nich postanowienia powszechnej ustawy karnej — grzywnami aż do 200 K.

§ 20.

Postanowienia powyższe stosowane będą także do tych lekarzy, którzy są zastępcami lekarzy, ordynujących na rachunek władz, funduszów itd., wymienionych w §ie 1ym.

§ 21.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907.

Bienerth wlr.

236.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. grudnia 1906,

tyczące się cennika lekarstw do farmakopei austryackiej, Ed. VIII.

W dniu 1. stycznia 1907 nabędzie mocy obowiązującej „Cennik lekarstw do farmakopei austryackiej, Ed. VIII“, wydany pod tym tytułem nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, a ułożony na podstawie najnowszych cenników materyałów aptecznych.

Stosownie do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 119, wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy, względnie weterynarze, uprawnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, który nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907, i zaopatrzyć się w jeden jego egzemplarz drukowany.

§ 2.

Aptekarze jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „Przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. stycznia 1906, Dz. u. p. Nr. 101, i umieszczony na wstępie do VIII. wydania farmakopei austryackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§ 3.

Te artykuły lecznicze, których wydawanie podlega pewnym ograniczeniom na mocy osobnych przepisów, i które — o ile należą do aptecznych — uwidocznione są w tym cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei i dodatku do niej wpadającym w oczy (tłustym) drukiem*), a nadto zestawione w tablicy IV. farmakopei, mogą aptekarze wydawać tylko na receptę, wystawioną należycie przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Wyjątek od tego postanowienia stanowić będzie w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 131, kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedziany, a w myśl reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. lutego 1905, l. 4224, także *Formaldehydum solutum*, o ile materyały te

*) Zamiast dawniejszego oznaczania ich krzyżykiem.

mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz tylko jako środki odkażające, w którym to jednak razie użycie takie ma być uwidocznione na etykiecie naczynia wyraźnym napisem: „Do dezynfekcyi“, dalej chloroform w połączeniu, przeznaczonem „Do zewnętrznego użytku“, w którem ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20 procent całego roztworu.

§ 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy w każdym względzie ściśle przepisów recepty lekarskiej.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są maksymalne dawki środków lekarskich, przepisane w tablicy III wydania VIII. farmakopei austryackiej z roku 1889 i w dodatku do niej wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok wagi dotyczącej dawki położył wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że wagę tych środków lekarskich w recepcie przepisanych, które są podane w tablicy dawek maksymalnych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

Przy wydawaniu proszków, podzielonych na dawki, wystrzegać się należy ze względów sanitarnych rozdymania torebek papierowych ustami.

§ 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty, napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiale, nie wolno wydawać żadnego lekarstwa bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinno z reguły być napisane nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedbał uczynić lekarz, winny szczegóły te być dopisane w aptece. Jeżeli strona nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa.

§ 6.

Lekarstwo podług pewnej recepty wolno wydawać ponownie tylko dla osoby na niej oznaczonej.

Gdy zachodzi uzasadniona obawa, że lekarstwo mogłoby być nadużyte, winien lekarz ordynujący napisać na recepcie słowa „*ne repetatur*“ a aptekarzowi nie wolno na receptę opatrzoną temi słowami wydać lekarstwa ponownie.

Używanie blankietów do recept z wydrukowanemi słowami „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§ 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, chyba że pewne okoliczności wymagałyby skopiowania, np. gdy lekarstwo wydaje się na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych, stowarzyszeń itp., w którym to razie jednak powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejże kopii wyrażony.

Kopia recepty powinna być opatrzona wyraźnem oznaczeniem apteki i podpisem ekspedyenta.

§ 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem „*cito*“ lub „*statim*“, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§ 9.

Na recepty, opatrzone dopiskiem „*secundum meam praescriptionem*“ lub innemi uwagami, oznaczającemi jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co w stosunkach lekarza do aptekarza bezwarunkowo miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach niczego wydawać. Lekarzom zabrania się umieszczania na receptach takich uwag i dopisków.

§ 10.

Gdy lekarz dopisze w recepcie uwagę: „*Fiat expeditio simplex*“ używać należy tylko takich naczyń, które według cennika są najtańsze, i tylko za takie naczynia wolno sobie policzyć należytość.

§ 11.

Przy taksowaniu recept na rachunek funduszów i zakładów, do których mają zastosowanie przepisy normy ordynacyjnej i dyspenzacyjnej, opuszczać winni aptekarze 50 procent z ceny za sporządzenie lekarstwa według recepty, a 20 procent z ceny materyałów, według cennika obliczonej.

Z cen, ustanowionych w cenniku za 200 gramów i 500 gramów środków leczniczych, tudzież z cen za naczynia i bandaże, opust dawany nie będzie.

Przy taksowaniu recept, o których była wzmianka na wstępie, winni lekarze i chirurdzy, utrzymujący aptekę domową, dawać 50 procent opustu z cen za sporządzenie lekarstwa według recepty.

§ 12.

Ceny, ustanowione w cenniku, służą do obliczania wszelkich ilości wydawanego lekarstwa, o ile dlań podana jest tylko jedna cena.

Jeżeli natomiast ceny pewnego środka leczniczego są podzielone stopniowo do rozmaitych jego ilości na stopnie, to przy obliczaniu ilości, leżących między tymi stopniami, miarodajnym jest stopień bezpośrednio niższy. Gdyby jednak przytem wypadało przekroczyć wymiar ceny stopnia bezpośrednio wyższego, policzyć wolno tylko tę cenę, która przypada według tego stopnia.*)

§ 13.

W tych przypadkach taksowania pewnego środka, do których nie stosują się prawidła normy ordynacyjnej i dyspenzacyjnej, wynosi najmniejsza cena środka lekarskiego, z wyjątkiem *Aqua fontis*, pięć halerzy; przy taksowaniu zaś według normy ordynacyjnej i dyspenzacyjnej tylko dwa halerze.

Należytość, wynoszącą mniej niż cały halerz, wolno przy taksowaniu liczyć za cały halerz i tak samo, gdy przy taksowaniu za jakiś środek lekarski wypadnie halerz lub kilka halerzy z ułamkiem halerza, wolno policzyć ten ułamek za cały halerz.

§ 14.

Za *Aqua fontis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć dwa halerze, z wyjątkiem przypadków, w których wody używa się na odwary i nalewy.

§ 15.

Aptekarzom, którzy przy nabywaniu spirytusu oprócz podatku rządowego od wódki opłacać muszą nadto daniny gminne od wódki, może władza polityczna krajowa na ich prośbę dozwolić odpowiedniego podwyższenia cen tych artykułów spirytusowych, które są imiennie wyszczególnione w wykazie, dołączonym do cennika lekarstw.

§ 16.

Jeżeli lekarz nie poda w recepcie szczegółowo wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w danej formie potrzebny jest dodatek obojętny, w recepcie niepodany, ekspedyent napisać ma w recepcie przy taksowaniu, jaką ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnego spotrzebowano.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Na jeden gram liczy się: 20 kropli olejków tłustych, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli innych olejków eterycznych, eteru octowego, wyskoku eterowego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§ 17.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki publicznej lub domowej, napisać trzeba przed wydaniem wyraźnie kwotę taksy cyframi, a przy pierwszem taksowaniu także szczegółowo, ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych winien ten, kto lekarstwo taksował, dopisać na recepcie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, umieścić należy za każdym razem te szczegóły — a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy — na recepcie, względnie na sygnaturze.

§ 18.

Wydawanie lekarstw i bandażów po cenie niższej od przepisanej jest dozwolone; ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepcie cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa i bandaże, dawane po cenie zniżonej, powinny być tej samej nienagannej jakości, która w farmakopei jest przepisana, a także waga ich nie może być mniejsza.

Także, gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno na środki lekarskie i bandaże liczyć cen wyższych od ustanowionych w cenniku.

§ 19.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których niema w farmakopei, winny władze polityczne postępować w przypadkach, ich decyzyi poddawanych, według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich w farmakopei a których osnowa dołączona jest do tego cennika lekarstw.

*) Przykład: Gdy według cennika lekarstw 1 gram pewnego środka kosztuje 10 h, a 10 gramów tego środka 75 h, to za 9 gramów nie należy liczyć 90 h, tylko 75 h.

§ 20.

Pijawek nie należy uważać za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani utrzymywać je na sprzedaż w dobrym stanie.

Cenę pijawek łącznie z opłatą za wydanie oznacza się w aptekach na 20 halerzy za sztukę. Przy wydawaniu pijawek według normy ordynacyjnej cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§ 21.

Lekarze i chirurdzy, uprawnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (dla nagłych potrzeb) (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. grudnia 1882, Dz. u. p. Nr. 182), powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone), potrzebne do urządzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych lub podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa kupować wyłącznie w jednej z aptek publicznych tutejszokrajowych i wykazywać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona.

Zniżenie cen w takich przypadkach zależy od wzajemnej umowy.

§ 22.

Obliczając należytości za środki lekarskie dla zwierząt, potrącać należy 25 procent z ceny ogólnej, według cennika oznaczonej.

§ 23.

Aptekarze są obowiązani mieć na składzie środki opatrujące i odkażające tudzież bandaże, wymienione w wydanych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897, Dz. u. p. Nr. 216, „Przepisach służbowych dla akuszerek“ i mają prawo trzymać na sprzedaż wszelkie inne przybory, potrzebne dla akuszerek.

Akuszerkom, nabywającym te przedmioty bezpośrednio z apteki, opuszczać należy dziesięć procent z ceny w cenniku podanej.

§ 24.

Aptekarze są nadto obowiązani mieć na składzie najmniej dwie flaszeczki antydyfterycznej surowicy, zawierające po 1000 jednostek antytoksynowych, odpowiadających sorcie 2 surowicy dyfterycznej, wytwarzanej w rządowym zakładzie seroterapeutycznym.

§ 25.

Dołączony do cennika spis tych środków lekarskich aptecznych, które mają także zastosowanie techniczne, ekonomiczne lub dyetetyczne, służyć ma za podstawę przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 152, i z dnia 17. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 97.

§ 26.

Wszelkie wykroczenia przeciw zarządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane będą grzywnami do 200 koron lub aresztem do dni 14. (Rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§ 27.

Wszelkie inne przepisy, istniejące obok postanowień powyższych, a tyczące się kupowania, utrzymywania na składzie i sprzedaży towarów lekarskich i lekarstw, zatrzymują moc obowiązującą.

Bienerth wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVI. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1906.

Treść (№ 237—239.) 237. Obwieszczenie, dotyczące przydzielenia gminy Ronchi do dziewiątej klasy taryfy czynszów wojskowych. — 238. Rozporządzenie, którem zmieniony zostaje § 3ci rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902 o poborach i emeryturach systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze. — 239. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi dla kolei lokalnej od stacyi Tłumacz-Pałahicze do Tłumacza na Dra Antoniego Howurkę, naczelnika gminy Tłumacza, w spółce z Władysławem Dolaïsem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu.

237.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 30. października 1906,

dotyczące przydzielenia gminy Ronchi do dziewiątej klasy taryfy czynszów wojskowych.

W dodatku do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 214, podaje się do wiadomości, że gmina Ronchi na Przymorzu adryatyckiem przydzielona została za porozumieniem z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny do dziewiątej klasy taryfy czynszów dla kwaterunków wojskowych, która obowiązuje aż do roku 1910.

Korytowski wlr. **Latscher** wlr.

238.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 30. listopada 1906,

którem zmieniony zostaje § 3ci rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, o poborach i emeryturach systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze.

Według postanowień §u 3go, ustępu pierwszego, ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, traktowani być mają profesorowie rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze, pod względem zaopatrzenia w razie przejścia w stan spoczynku, według przepisów, obowiązujących co do profesorów państwowych szkół średnich. Wskutek tego, postanowienia ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, dotyczącej podwyższenia poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług drogą samoubezpieczenia, stosowane być mają także do profesorów tych teologicznych zakładów naukowych dyecezalnych i głównych.

Stosownie do tego uchylony zostaje § 3ci rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, w dotychczasowem brzmieniu i opiewać ma odtąd jak następuje:

Obliczając podstawę wymiaru poborów emerytalnych, należących się według postanowienia ustępu 1go §u 3go ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, systemizowanemu personalowi nauczycielskiemu rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych zakładów naukowych teologicznych w Gorycyi i Zadarze, należy oprócz poborów aktywalnych, które według istniejących przepisów policzone być mogą, wziąć w rachubę jeszcze kwotę, odpowiadającą najniższemu każdocześnie stopniowi owych dodatków aktywalnych, które ustanowione zostały dla uprawnionych do emerytury profesorów wzmiankowanych powyżej zakładów naukowych w §ach 1szym i 2gim rozporządzenia Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, a przeto wynoszącą w poszczególnych przypadkach 400. względnie 480, względnie 560 K. Profesorowie, pełniący czynną służbę w rzeczonych zakładach naukowych, płacić mają od 1. czerwca 1906 do funduszu religijnego bieżącą wkładkę roczną na cele emerytalne, która wynosić będzie 3·8 od sta poborów aktywalnych, do wymiaru emerytury policzyć się mogących, i pobierana będzie w ratach miesięcznych przy wypłacie poborów.

Korytowski wlr. **Marchet** wlr.

239.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. grudnia 1906,

dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi dla kolei lokalnej od stacyi Tłumacz-Pałahicze do Tłumacza na Dra Antoniego Howurkę, naczelnika gminy Tłumacza, wspólce z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu.

Ponieważ naczelnik gminy Tłumacza, Dr. Antoni Howurka, wespół z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich tamże, nabył na mocy kontraktu kupna z dnia 2. października 1906 kolej lokalną od stacyi Tłumacz-Pałahicze do Tłumacza, zbudowaną i puszczoną w ruch na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. października 1892, Dz. u. p. Nr. 198, przez tłumacką spółkę fabrykacyi cukru pod nazwą „Cukrowarnia w Tłumaczu, Gumiński, Volter i spółka“, a przeniesioną stosownie do koncesyi na zasadzie obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 125, na Chropińską Spółkę akcyjną fabrykacyi cukru, to ze względu na to owe płynące z koncesyi prawa i obowiązki, które miała wspomniana powyżej tłumacka spółka fabrykacyi cukru, względnie jej następczyni prawna, t. j. Chropińska Spółka akcyjna fabrykacyi cukru, przeniesione zostają na zasadzie Najwyższego upoważnienia na naczelnika gminy Tłumacza, Dra Antoniego Howurkę wespół z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu.

Odpowiednio do tej zmiany stosunków zarządza się, że postanowienia obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 125, zawarte pod I. i II., pozostaną i nadal w mocy z tem ograniczeniem, iż pierwszy ustęp §u 6go opiewać ma jak następuje:

„Za rzeczywisty kapitał zakładowy koncesyonowanej kolei żelaznej uważana być ma odtąd cena nabycia kolei lokalnej, wynosząca 28.000 K, z doliczeniem wydatków pobocznych, należycie wykazanych i zatwierdzeniu rządu podlegających.“

i że w całem tekście rzeczonego obwieszczenia słowo „koncesyonaryuszka“ zastąpione będzie słowem „koncesyonaryusze.“

Derschatta wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVII. — Wydana i rozesłana dnia 22. grudnia 1906.

Treść: (№ 240—243.) 240. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskiej komory głównej II. klasy na dworcu w Vörösторony (Porcsesd) do stosowania sumarycznego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym. — 241. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w nowobydzowskim okręgu pobierania podatków. — 242. Obwieszczenie, którem zmienione zostają terminy, ogłoszone w obwieszczeniu z dnia 4. lutego 1904, co do cechowania opisanych tamże szczegółowo wag pomostowych. — 243. Rozporządzenie, dotyczące wyrobu i obrotu przyborów złotych i srebrnych, przeznaczonych do wywozu poza obszar cłowy, a nie posiadających tej próby czystej zawartości, która jest przepisana dla obszaru tutejszego, tudzież postępowania przy wywozie i ponownym przywozie nieocechowanych przyborów złotych i srebrnych.

240.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1906,

dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskiej komory głównej II. klasy na dworcu w Vörösторony (Porcsesd) do stosowania sumarycznego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Według doniesienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa skarbu nadane zostało królewsko-węgierskiej komorze głównej II. klasy na dworcu w Vörösторony (Porcsesd) upoważnienie do stosowania sumarycznego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Korytowski wł.

241.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. grudnia 1906,

dotyczące zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w nowobydzowskim okręgu pobierania podatków.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym nowobydzowskim w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany ma być odtąd w czterech równych ratach z góry, płatnych dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5%ego podatku od czystego dochodu z budynków, które

z tytułu prowadzenia budowy uwolnione są całkowicie lub częściowo od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1907.

Korytowski wlr.

242.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 18. grudnia 1906,

którem zmienione zostają terminy, ogłoszone w obwieszczeniu z dnia 4. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 13, co do cechowania opisanych tamże szczegółowo wag pomostowych.

Zmieniając częściowo 44. dodatek do ordynacyi cechowniczej, rozdział *D*, punkt 7my i 9ty, wydany w sprawie terminów cechowania wag pomostowych, których przyrządy do zamykania (wyłączania) działają pod wpływem ciśnienia wody, pary lub zgęszczonego powietrza, a ogłoszony obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lutego 1904, Dz. u. p. Nr. 13, postanawia się, że wzmiankowane punkty mieć będą odtąd brzmienie następujące:

„7. Wagi pomostowe, których przyrządy do zamykania nie odpowiadają wymienionym wyżej warunkom, poddawać można (przestrzegając szczególnych postanowień następujących punktów 8 do 10) pierwszemu cechowaniu jeszcze do dnia 31. grudnia 1909, potwórnemu zaś jeszcze do dnia 31. grudnia 1915.

9. Od 1. stycznia 1910 począwszy, przypuszczać się będzie do pierwszego cechowania wagi o przyrządach do zamykania, poruszanych pompami, tylko wtedy, jeżeli wszelkie obniżanie się pomostu jest wskutek umieszczenia na nich odpowiednich przyrządów niemożliwe (porów. rozdział *B*, punkt 5 *d)* i rozdział *A*, punkt 2).“

Fort wlr.

243.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1906,

dotyczące wyrobu i obrotu przyborów złotych i srebrnych, przeznaczonych do wywozu poza obszar cłowy, a nie posiadających tej próby czystej zawartości, która jest przepisana dla obszaru tutejszego, tudzież postępowania przy wywozie i ponownym przywozie nieocechowanych przyborów złotych i srebrnych.

Uzupełniając i rozwijając postanowienia, wydane rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 11. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 21, w sprawie wyrobu przyborów ze złota i srebra, przeznaczonych do wywozu poza obręb cłowy, oraz zmieniając częściowo punkt 5ty reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866. Dz. u. p. Nr. 149, wydaje się w celu wykonania §u 19go rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75, następujące postanowienia:

Rozdział I.

O wyrobie i obrocie przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej dla krajów tutejszych minimalnej próby czystej zawartości, a przeznaczonych do wywozu poza obręb cłowy.

Wyrób przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanego dla krajów tutejszych minimum czystej zawartości, tudzież obrót takich wyrobów dozwolony jest tylko w miarę następujących postanowień:

1. Przybory złote i srebrne, nie posiadające przepisanej próby, mogą być wyrabiane tylko na wywóz poza obręb cłowy i tylko na podstawie pisemnego pozwolenia właściwego urzędu probierczego. Także handlarze, którzy zamierzają trudnić się eksportem przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających czystej próby, winni postarać się o pozwolenie właściwego urzędu probierczego, zanim rozpoczną wykonywanie tego przemysłu. Przy wnoszeniu próśb o pozwolenie na wyrób przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby, lub na trudnienie się handlem wywozowym takich przyborów, winny strony poddać się wyraźnie przepisom tego rozporządzenia.

Gdyby zachodziły okoliczności uzasadniające przypuszczenie, że strona nie jest w dostatecznym stopniu godną zaufania, można takiego pozwolenia odmówić lub udzielone już pozwolenie odebrać. Odwołanie pozwolenia jest nadto dopuszczalne, gdy strona dupuści się nadużycia lub znacznego albo kilkakrotnego zaniedbania przepisów, zawartych w tem rozporządzeniu.

2. Przemysłowcy, którym pozwolono wyrabiać przybory złote i srebrne, nie posiadające minimalnej próby, przepisanej dla obrotu tutejszokrajowego, winni w każdym przypadku z osobna, a gdy trudnią się wyrobem takich przyborów stale, okresowo

w pewnych terminach, podać pisemnie do wiadomości właściwego urzędu probierczego ilość, rodzaj i wagę sztuk, które wyrobić zamierzają, tudzież okres czasu, w ciągu którego wyrób ma nastąpić, a kopię takiego uwiadomienia, wizowaną przez urząd probierczy lub opatrzoną rewersem nadawczym, zatrzymać dla siebie celem przedłożenia jej organom kontrolującym, gdyby przy odbywaniu rewizyi tego zażądały.

Wyrób rozpocząć można dopiero po odesłaniu zgłoszenia.

Formularze na zgłoszenia wydawane będą przez urzędy probiercze za zwrotem kosztów nakładu.

3. Jeżeli w ciągu okresu, podanego w zgłoszeniu, wyrób przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby, albo zgoła się nie odbywa albo odbywa się tylko częściowo, należy o tem uwiadomić w porę właściwy urząd probierczy, a w każdym razie uczynić to z upływem okresu, który w zgłoszeniu wymieniony został jako okres wyrobu.

Zepsute sztuki, oraz takie, na których sprzedaż za granicą cłową nie można już liczyć, należy ze względu na to, że zbycie ich w królestwach i krajach, w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież, w krajach Korony węgierskiej jest niedozwolone, po sprawdzeniu ilości, rodzaju i wagi poszczególnych sztuk, rozbić na wniosek właściciela pod urzędową kontrolą.

4. Ze względu na §§y 19ty i 75ty ustawy probierczej dozwolone jest rozsyłanie przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby wyłącznie tylko w celach eksportu za granicę cłową, a więc tylko o tyle, o ile stanowi czynność obrotową, służącą do doprowadzenia do skutku interesu eksportowego; nadto może się ono odbywać tylko pod urzędową kontrolą właściwego urzędu probierczego. Wobec tego, pod podanymi powyżej warunkami i z przestrzeganiem przepisów, zawartych w tem rozporządzeniu, dozwolone jest także rozsyłanie takich przyborów złotych i srebrnych w granicach monarchii austryacko-węgierskiej w obrocie między wytwórcami a eksporterami, tudzież przywożenie napowrót wysłanych za linię cłową przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby, w celu ponownego eksportu.

5. W celu kontrolowania tutejszokrajowego obrotu towarowego między wytwórcami przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby, a handlarzami, uprawnionymi do eksportowania takich wyrobów, należy tego rodzaju przybory, przeznaczone do rozsyłki, przedłożyć urzędowi probierczemu, właściwemu dla rozsyłającego, lub funkcyonaryuszowi, wysłanemu w celu przeprowadzenia kontroli, z dołączeniem konsygnacyi, sporządzonej w dwóch równobrzmiących egzemplarzach, które powinny zawierać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania wysyłającego i odbiorcy, rodzaj i ilość sztuk, tudzież czystą ich wagę. Po dokonaniu urzędowych oględzin i uczynieniu stosownej uwagi na konsygnacyach, należy towary pod bezpośrednim nadzorem urzędowym opakować. Pakiety należy opieczętować pieczęcią urzędową, a na żądanie także pieczęcią strony, poczem albo urząd probierczy wysyła je do adresata na koszt strony, albo też czyni to strona sama pod nadzorem urzędowym.

Gdy odbiorca posyłki mieszka w okręgu urzędowym innego urzędu probierczego, należy niezwłocznie jeden egzemplarz takiej konsygnacyi przesłać temu urzędowi; to samo obowiązuje także względem towarów, wysyłanych do osób lub firm, upoważnionych do trudnienia się obrotem wyrobów, nie posiadających przepisanej próby, a mieszkających w krajach Korony węgierskiej.

Gdy adresat nie jest przemysłowcem lub handlarzem, upoważnionym do trudnienia się obrotem towarów złotych i srebrnych, nie posiadających czystej próby, należy towary, przedłożone w celu wysyłki, zwrócić stronie ze stosownemi wyjaśnieniami.

Gdyby sobie strona tego życzyła, a stosunki służbowe na to pozwalały, można rzeczone czynności urzędowe wykonać także w lokalach przemysłowych strony. W takich razach strona winna zwrócić urzędowi wydatki, spowodowane wysłaniem potrzebnych ku temu funkcyonaryuszy.

W granicach jednej i tej samej miejscowości może przesyłka towarów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby, odbywać się między przemysłowcami i handlarzami, upoważnionymi do obrotu takimi wyrobami, nawet bez bezpośredniej interwencyi urzędu probierczego; jednakże w takich razach winien wysyłający przedłożyć urzędowi probierczemu w ciągu 24 godzin spis wysłanych towarów, sporządzony *in duplo* i opatrzony na jednym egzemplarzu poświadczeniem odbioru, wystawionem przez adresata.

Takie samo pozwolenie może być wyjątkowo udzielone względem obrotu między sąsiadującemi ze sobą miejscowościami.

6. Postępowanie, którego przestrzegać należy przy wywozie przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby, tudzież przy ewentualnym ich przywozie napowrót, unormowane jest w II. rozdziale tego rozporządzenia, który zawiera w ogóle postanowienia, tyczące się wywozu nieocechowanych przyborów złotych i srebrnych i ich przywozu napowrót.

7. Przemysłowcy, którym pozwolono wyrabiać towary złote i srebrne, nie posiadające przepisanej próby, tudzież handlarze, którym pozwolono takie towary wywozić, są obowiązani trzymać je w odo-

sobnieniu od towarów, przeznaczonych na sprzedaż w krajach tutejszych, i przechowywać je w osobnych zamknięciach (kasetkach itd.); nie mniej też niewolno mieszać ze sobą materyału, przeznaczonego na wyrób przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby, z materyałem na towary, tę próbę posiadające; handlarzom, oraz tym przemysłowcom, których lokal sprzedaży oddzielony jest od lokalu warsztatowego, niewolno przechowywać towarów, nie posiadających przepisanej próby, w lokalach, w których utrzymują na sprzedaż drobiazgową towary, taką próbę posiadające (ocechowane).

Tak wytwórcy, jak i handlarze są nadto obowiązani utrzymywać dokładne notatki co do swych zapasów towarów, nie posiadających przepisanej próby, w których zapisany być ma każdy przyrost (przez wyrób lub odebranie posyłek) i każdy ubytek (przez wysłanie pod urzędową kotrolą lub rozbicie), i to w tym dniu, w którym taki przyrost lub ubytek nastąpi. Te notatki, które utrzymywane być mają tak co do formy i sposobu układania, jak i co do sposobu używania, odpowiednio do wymagań, stawianych ze względu na kontrolę przez urząd próbierczy, muszą zawierać w sobie oznaczenie ilości, rodzaju i wagi odnośnych towarów i zgadzać się z wykazami, które przedkładane być mają urzędowi probierczemu w myśl przepisów tego rozporządzenia. Nowo wyrobione towary należy w każdym razie zaciągnąć do tych notatek jeszcze przed ich zupełnem wykończeniem.

8. Poprzedzające postanowienia będą miały zastosowanie także do wyrobu i wysyłania towarów złotych i srebrnych, posiadających przepisaną próbę, o ile w myśl §u 19go ustawy probierczej mają być eksportowane za linią cłową z uwolnieniem od urzędowego ocechowania i opłacania należytości i wobec tego nie będą poddawane urzędowemu kontrolowaniu czystej próby.

Przytem od postanowień, obowiązujących co do wyrobów, nie posiadających czystej próby, odstąpi się tylko o tyle, że zgłoszenie przewidziane w ustępie 2gim, może być uskutecznione dopiero po rozpoczęciu wyrobu, ale jeszcze przed wykończeniem towarów, i że odosobnienia materyałów na wyrób takich towarów wymagać się nie będzie.

Rozdział II.

Postępowanie przy wywozie nieocechowanych (posiadających przepisaną próbę lub nie posiadających jej) przyborów złotych i srebrnych poza obręb cłowy, tudzież przy przywozie takich wyrobów napowrót.

9. Towary złote i srebrne, przeznaczone na wywóz za linię cłową, a uwolnione w myśl §u 19go ustawy probierczej wyjątkowo od urzędowego ocechowania i uiszczania należytości za kontrolę, wywożone być mają na zasadzie przytoczonego paragrafu ustawy pod nadzorem urzędu probierczego.

W tym celu przedłożyć je należy właściwemu urzędowi probierczemu lub organowi, wydelegowanemu do wykonania czynności kontrolnej, z dołączeniem dwóch egzemplarzy spisu, który ma zawierać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania wysyłającego i adresata, rodzaj i ilość sztuk towarów, tudzież ich czystą wagę, wreszcie komorę graniczną, na którą mają być wywiezione.

Urząd cechowniczy, względnie wydelegowany przezeń organ, winien wykonać czynności kontrolne, przepisane w §ie 19tym ustawy probierczej, i przekonać się, czy spisy zgadzają się z zawartością posyłki. Następnie należy towary pod nadzorem urzędowym opakować. Tak na samej posyłce, jak i na spisach, należy uwidocznić w uderzający sposób, że posyłka ma być odstawiona do komory granicznej. Pakiety należy urzędowo opieczętować, opatrzyć bieżącemi liczbami, a następnie oddać je stronie w celu wywozu.

Spisy opatrzyć należy liczbą bieżącą, umieszczoną na samej posyłce, i poświadczeniem wykonania przepisanych czynności kontroli urzędowej. Gdyby na towarach były umieszczone znaki tożsamości (ustęp 11ty), trzeba także na spisach wymienić sposób, zastosowany w danym przypadku dla stwierdzenia tożsamości. Nadto oznaczyć należy na nich termin, do którego posyłka ma być odstawiona do komory granicznej, przez stronę wymienionej. Jeden egzemplarz wydać należy stronie, która dołączy go do posyłki, drugi zaś odesłać bezpośrednio do komory granicznej.

Wspomniane tu czynności urzędowe mogą być wykonane na życzenie strony także w jej lokalach przemysłowych, jeżeli pozwalają na to stosunki służbowe urzędu kontrolnego. W takim razie urzędowi probierczemu zwrócić należy koszta, spowodowane wydelegowaniem potrzebnych do tego funkcyonaryuszy.

Współdziałanie komory, położonej najbliżej urzędu probierczego, przy wywozie nieocechowanych towarów złotych i srebrnych, przewidziane w ustępie 5tym reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, na przyszłość miejsca mieć nie będzie.

Komora graniczna winna przekonać się, czy urzędowa pieczęć na posyłce jest nienaruszona, opatrzyć dołączony do posyłki spis, tudzież drugi jej równobrzmiący egzemplarz, nadesłany przez urząd cechowniczy, poświadczeniem wyjścia, a na-

stępnie wzmiankowany co tylko egzemplarz odesłać napowrót do urzędu cechowniczego.

Urząd cechowniczy ma czuwać nad tem, aby spis został zwrócony i aby dochowany był termin dostawy posyłki na komorę, a w razie takiego zachowania się strony, któreby sprzeciwiało się przepisom, wdrożyć postępowanie karne, względnie postąpić według ustępu 13go III. rozdziału tego rozporządzenia.

10. Posyłki nieocechowanych towarów złotych i srebrnych, nadchodzące z zagranicznego obszaru cłowego, a zadeklarowane przez stronę, względnie oznaczone w towarzyszących posyłce papierach jako wyroby tutejszego obszaru cłowego, przychodzące napowrót z zagranicy, winna komora odesłać do najbliższego urzędu probierczego lub do urzędu, wskazanego przez stronę, jeżeli strona sobie tego życzy.

Gdy stwierdzona będzie tożsamość przywiezionych towarów złotych i srebrnych nieocechowanych z tymi, które swego czasu zostały wywiezione, a od chwili wywozu nie upłynął jeszcze okres trzech lat, to urząd probierczy, powołany do kontrolowania odbiorcy posyłki, wyda te towary po uskutecznieniu zapisków, potrzebnych w celach kontroli, adresatowi, o ile odnośna posyłka zaadresowana jest do tego przemysłowca lub handlarza, który zawarte w niej przybory wysłał zagranicę.

W myśl punktu 7go winien odbiorca odesłane towary zapisać do notatek, które utrzymuje co do zapasów wyrobów, nie posiadających przepisanej próby.

Dla wyjednania u urzędu cechowniczego ekspedycyi nadchodzących napowrót z zagranicznego obszaru cłowego nieocechowanych przyborów złotych i srebrnych według tego postępowania należy przedłożyć spis, który musi zawierać imię, nazwisko i zamieszkanie wysyłającego i odbiorcy, rodzaj i ilość sztuk towarów, tudzież ich czystą wagę, a nadto oznaczenie owego urzędu probierczego, który ekspedyował posyłkę przy wywozie. Według możności podać należy także liczbę bieżącą posyłki wywozowej, z której odnośne sztuki pochodzą.

Urząd probierczy przekonuje się, czy rzeczony spis zgadza się z zawartością posyłki i na podstawie tego spisu przeprowadza tak stwierdzenie tożsamości, jak i dalsze czynności kontroli urzędowej. Urzędowy dokument cłowy, towarzyszący posyłce, należy opatrzyć poświadczeniem uznania tożsamości i odesłać go napowrót komorze, która na podstawie wzmiankowanego co tylko poświadczenia urzędu probierczego winna uczynić zapisek co do wolnej od cła ekspedycyi posyłki.

Gdyby jednakże urząd probierczy był tego mniemania, że tożsamość przywiezionych towarów złotych i srebrnych nieocechowanych z tymi, które swego czasu zostały wywiezione, nie jest udowoniona w sposób wiarygodny, albo gdy od chwili wywozu upłynęło więcej jak trzy lata, natenczas odnośne towary uważać należy za wyroby zagraniczne i wobec tego postąpić z nimi według §u 33go ustawy probierczej.

Tak samo postąpić należy, gdy nadchodząca z zagranicy posyłka z nieocechowanymi przyborami złotymi i srebrnymi nie jest zaadresowana do tego przemysłowca lub handlarza, który ją eksportował, lecz do innego.

Przekroczenia trzyletniego terminu, ustanowionego dla przywozu napowrót, może główny urząd cechowniczy w przypadkach na uwzględnienie zasługujących nie poczytywać za uchybienie.

11. Aby przy ponownym przywozie wyrobów tutejszych ułatwić stwierdzenie ich tożsamości, zaprowadza się dla oznaczania nieocechowanych wywozowych towarów złotych i srebrnych specyalną cechę (cechę wywozową), która ma uwydatniać, że odnośne towary są przeznaczone na wywóz; cecha ta wybijana będzie na towarach podobnie jak cecha probiercza. Cechę wywozową umieszczać będzie na towarach bezpłatnie urząd probierczy, względnie strona sama albo jej zastępca pod bezpośrednim nadzorem urzędowym. Gdyby w tym celu potrzebne było wydelegowanie organu urzędowego, strona obowiązana jest zwrócić koszta, spowodowane skutkiem tego. W takim razie pieczątkę do wybijania cech winien organ kontrolujący po ukończeniu cechowania wziąć zawsze do siebie na przechowanie.

Gdy strona nie życzy sobie wybijania cechy wywozowej, życzenie to będzie uwzględnione. Aby jednakże przy przywozie napowrót ułatwić stwierdzenie tożsamości, można przy wywozie dołączyć do spisu dokładny opis, ewentualnie rysunek lub zdjęcie fotograficzne wywożonych przedmiotów, albo też może główny urząd cechowniczy, jeżeli uważa to za stosowne, pozwolić także wyjątkowo na umieszczenie innych znaków tożsamości na wywożonych bez ocechowania towarach (np. pieczęcie ołowiane) lub też zgodzić się na zastosowanie innych sposobów oznaczania tożsamości, odpowiadających celowi.

Rozdział III.

Postanowienia ogólne.

12. Czynności, poruczone w myśl tego rozporządzenia urzędom probierczym, mogą za zezwoleniem Ministerstwa skarbu być przeniesione całkowicie albo częściowo na biura probiercze lub nawet na inne urzędy i organa; w przypadkach takiego wydelegowania podany będzie do wiadomości strony urząd, który ma nad nią wykonywać kontrolę.

13. Przekroczenia postanowień tego rozporządzenia, o ile według ustawy probierczej przedstawiają się jako czyny karygodne, karane będą według postanowień karnych rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75, a gdy w myśl ustawy probierczej niema powodu do wytoczenia postępowanie karnego, podlegają karom porządkowym od 2 do 200 K, które nakładać będzie główny urząd probierczy.

Wreszcie pod warunkami, wymienionymi w ustępie 1ym, odbierane będzie pozwolenie na wyrób przyborów złotych i srebrnych, nie posiadających przepisanej próby, względnie na trudnienie się handlem eksportowym takich towarów.

14. Przeciw wszelkim zarządzeniom urzędów probierczych lub organów kontroli, wydanym na podstawie tego rozporządzenia, można wnosić zażalenie do głównego urzędu cechowniczego, a przeciw rozstrzygnięciom tego urzędu do c. k. Ministerstwa skarbu.

15. Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907. Postanowienia punktu 5go reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, tudzież rozporządzenia z dnia 11. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 21, zostające w sprzeczności z postanowieniami tego rozporządzenia, zostają uchylone.

Korytowski wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1906.

Treść: № 244. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Dermulo na przesmyk Mendel.

244.

Dokument koncesyjny z dnia 20. grudnia 1906,

na kolej lokalną z Dermulo na przesmyk Mendel.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami zarejestrowanej spółce z ograniczoną poręką w Trydencie p. n. „Banca Cattolica Trentina“ na jej prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna wązko-torowa od stacyi Dermulo projektowanej linii kolei lokalnej Trydent-Malè na przesmyk Mendel, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winna koncesyonaryuszka

do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austryackich kolejach państwowych, każdocześnie obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest przystąpić do umowy zawartej przez austryackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznemi, tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszki obowiązującymi z chwilą, w której będą jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 7.

Nie wolno koncesyonaryuszce powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia każdej chwili ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszki.

W przypadku takim koncesyonaryuszka zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszką.

§ 8.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryuszkę wkładająca, jak kasa rzeczonego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość tak należy przeprowadzić, by koncesyona-

ryuszka lub wstępujący w jego miejsce przedsiębiorca mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Koncesyonaryuszce przyznane zostaje prawo utworzenia spółki akcyjnej za specyalnem pozwoleniem rządu i pod warunkami, które tenże ustanowi, a spółka ta wnijść ma we wszystkie prawa i zobowiązania koncesyonaryuszki.

Koncesyonaryuszka mieć będzie prawo emitowania akcyi pierwszeństwa, które co do oprocentowania i amortyzacyi mieć będą pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi i to aż do kwoty, którą rząd oznaczy.

Dywidenda, należąca się akcyom pierwszeństwa jeszcze przed nastaniem prawa na dywidendę dla akcyi zakładowych, nie może wynosić więcej, jak 5 od sta, przyczem nie wolno czynić dopłat z dochodów lat późniejszych.

Statut spółki, tudzież formularzy akcyi, emitować się mających, podlegają zatwierdzeniu przez rząd.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenia projektu, budowę i urządzenia kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po ukończeniu budowy jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu rządu.

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w §ie 1 czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uiścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czy-

stych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszce jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, którąby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienioną wyżej kwotę ryczałtową płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszce należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zewoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszki będące i jej przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupno następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryuszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracyi przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracyi wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryuszka obowiązaną jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niej potrzebował.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, pod warunkami w §ie 16tym przytoczonymi.

§ 13.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryuszka posiadała, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia zużyte.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11), zatrzymuje koncesyonaryuszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryuszki.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która zapaść ma bezzwłocznie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który ją nadano. W szczególności można kaucyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego uznać za zgasłą, gdyby niedotrzymano ustanowionych w §ie 2gim zobowiązań co do ukończenia budowy i rozpoczęcia ruchu i o ileby ewentualne przekroczenie terminu nie dało się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. *b*, ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIX. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1906.

Treść: № 245. Rozporządzenie, tyczące się uskuteczniania wypłat na rachunek dolnoaustryackich władz skarbowych przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

245.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 10. grudnia 1906,

tyczące się uskuteczniania wypłat na rachunek dolnoaustryackich władz skarbowych przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

§ 1.

Od dnia 1. lutego 1907 uskuteczniane będą przecz c. k. pocztową Kasę oszczędności wymienione tu poniżej wypłaty, o ile asygnata na nie wydana będzie przez c. k. krajową Dyrekcyę skarbu w Wiedniu, przez c. k. Prokuratoryę skarbu w Wiedniu, c. k. Komorę główną w Wiedniu, c. k. dolnoaustryackie powiatowe dyrekcye skarbu lub c. k. starostwa jako władze podatkowe I. instancyi:

a) pobory aktywalne;

b) remuneracye, zapomogi, koszta podróży i dyety, przyczynki na ubezpieczenie w razie choroby i przygody, pauszale, zaliczki, subwencye, czynsze za najem, kwoty płacy zarobkowej dla dostawców i kontrahentów, wynagrodzenia i remuneracye za współudział w oznaczaniu podstawy podatkowej i w ściąganiu podatków, koszta egzekucyi podatkowej, udziały w kosztach wynagrodzenia za kopie operatów katastralnych, kwoty, przekazane do funduszu krajowego, udział gminy miasta Wiednia w dochodzie z opłat akcyzowych i z dodatku do podatku od piwa, wreszcie równoważniki;

c) zwroty opłat skarbowych, restytucye i bonifikacye, z wyjątkiem przypadków, w których wypłata zawisa od pewnych warunków, dopiero przy kasie wykazać się mających, lub odnosi się do takiej gałęzi dochodów, co do której — jak to np. ma miejsce co do podatków pośrednich i należytości — przypisanie indywidualne nie jest rzeczą departamentu rachunkowego;

d) depozyty w gotówce, stypendya i datki fundacyjne.

§ 2.

Nadto pocztowa Kasa oszczędności wypłacać będzie:

a) pensye emerytalne i pobory zaopatrzenia, które są wzięte na przepis w departamencie rachunkowym c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu w Wiedniu;

b) aktywa, wypadające z okresowych obrachunków co do opłat krajowych, dodatków i danin, pobranych przez organa państwowe na rzecz korporacyi autonomicznych;

c) kwoty, które wypłacone być mają na rachunek władz państwowych drogą komisyjną.

§ 3.

Wykluczone z wypłaty przez pocztową Kasę oszczędności są:

a) kwoty, które mają być płacone odbiorcom za granicą mieszkającym;

b) kwoty, które muszą być wypłacone faktycznie w złocie;

c) kwoty na rachunek Węgier, władz wspólnych i organów autonomicznych;

d) wypłaty, które w myśl §u 18go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 41, mają być pokrywane z kasy na wydatki c. k. Prokuratoryi skarbu w Wiedniu;

e) należytości komisyjne urzędników cłowych, które nie podlegają załatwianiu przez departament rachunkowy c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu;

f) wydatki w gotówce, narastające w politycznem postępowaniu przymusowem.

§ 4.

Względem wydatków, które mają być zrealizowane w obrocie przekazowym c. k. pocztowej Kasy oszczędności, kasą wypłacającą będzie wyłącznie c. k. główna Kasa krajowa w Wiedniu, a organem likwidacyjnym wyłącznie departament rachunkowy c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu w Wiedniu.

§ 5.

Wypłaty w drodze c. k. pocztowej Kasy oszczędności uskuteczniane będą na karb rachunku czekowego c. k. głównej Kasy krajowej w Wiedniu na postawie czeków, i to albo w gotówce, albo też, o ile odbiorca jest członkiem obrotu kliryngowego pocztowej Kasy oszczędności, a jego rachunek znany jest departamentowi rachunkowemu, zapomocą dopisania do aktywów.

Wrazie wypłaty gotówką winni odbiorcy, o ile chodzi o takie pobory aktywalne funkcyonaryuszy państwowych, których pokwitowanie odbywa się w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 66, przez położenie podpisu na listach płatniczych, wystawić poświadczenia odbioru, które c. k. pocztowa Kasa oszczędności odbiera przy wypłacie dla administracyi skarbowej, zapomocą formularza na kwit, wydrukowanego na dokumencie wypłaty (przekazie wypłaty pocztowej Kasy oszczędności).

Tak w razie wypłaty gotówką, jak i w razie dopisania do aktywów, opłaty stemplowe, przypadające od kwot wypłacić się mających, uiszczane być mają nie znaczkami stemplowymi, lecz bezpośrednio (§ 28my *b* ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50), i ściągać je należy drogą potrącenia, podobnie jak to zarządzono co do poborów aktywalnych funkcyonaryuszy państwowych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 17. września 1905, Dz. u. p. Nr. 150.

O ile nie chodzi o pobory aktywalne funkcyonaryuszy państwowych, pokwitowane w liście płatniczej, potrzeba do wypłaty przez dopisanie do aktywów oświadczenia strony do poboru uprawnionej, że zgadza się na potrącenie opłaty stemplowej. Gdyby strona takiego oświadczenia nie złożyła, odnośną kwotę wypłacić należy gotówką.

§ 6.

Likwidacya kwot, które mają być wypłacone przez c. k. pocztową Kasę oszczędności, uskuteczniona zostaje z urzędu na podstawie dokumentów i zapisków urzędowych, które ma u siebie departament rachunkowy, wobec czego przedkładanie kwitów w tym celu na przyszłość z reguły wymagane nie będzie. Tylko gdy chodzi o wypłacenie wierzycielowi kwot zapowiedzianych lub o wypłatę poborów fundacyjnych i stypendyjnych, winien wierzyciel, względnie osoba, pobierająca datki fundacyjne lub stypendyum, przedłożyć naprzód likwidującemu departamentowi rachunkowemu w celu likwidacyi pokwitowanie. Ze względu na to, że opłatę stemplową uiszcza się bezpośrednio (przez potrącenie), wystawiać należy takie pokwitowania bez stempla.

§ 7.

O zrealizowaniu wypłat, uskutecznionych przez c. k. pocztową Kasę oszczędności, uwiadomiony będzie odbiorca (o ile zaś chodzi o pobory aktywalne, pokwitowane w listach płatniczych, odnośna władza lub urząd) przez właściwy urząd pocztowy oddawczy, a mianowicie co do wypłat gotówką, zapomocą „przekazu zapłaty“, a co do kwot, dopisanych do aktywów, zapomocą „wyciągu z rachunku“. Jednocześnie z „przekazem zapłaty“ lub „wyciągiem z rachunku“ doręczony będzie odbiorcy wyciąg książkowy, w którym uwydatnione będą oprócz kwoty brutto także opłaty stemplowe, pobrane przez potrącenie, tudzież inne ewentualne potrącenia, a nadto wymienione będą szczegółowe daty, tyczące się przedmiotu wypłaty.

Na podstawie „przekazu zapłaty“ odebrać należy przekazaną kwotę, o ile jej nie doręczono stronie stosownie do przepisów pocztowych równocześnie z przekazem, we właściwym urzędzie pocztowym oddawczym, a strony prywatne, mieszkające w I. dzielnicy miasta Wiednia, odbierają ją wprost z c. k. pocztowaj Kasy oszczędności.

Z ewentualnemi reklamacyami zwracać się należy wyłącznie do departamentu rachunkowego c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu w Wiedniu.

§ 8.

Względem pensyi emerytalnych i poborów zaopatrzenia obowiązują następujące szczególne postanowienia:

1. Przekazy zapłaty, względnie kwoty pieniężne na takie przekazy, doręczane będą tylko do rąk własnych odbiorcy, w przekazie zapłaty wymienionego.

2. Nadto wypłata przyczynków na wychowanie i pensyi sierocych zawisać będzie od warunku, że strona do poboru uprawniona (matka, opiekun, kurator, sieroty nie mające żadnego z rodziców, a uznane za pełnoletnie) złoży na odwrotnej stronie „przekazu wypłaty“ następujące oświadczenie:

a) gdy chodzi o przyczynki na wychowanie, że dzieci, pobierające takie przyczynki żyją, są niezaopatrzone i zostają u niej na utrzymaniu;

b) gdy chodzi o pensye sieroce, że sieroty żyją i są niezaopatrzone.

3. O ile chodzi o przyczynki na wychowanie i pensye sieroce, winny osoby do poboru uprawnione wystawić nadto w miesiącu listopadzie każdego roku osobne oświadczenia według przepisu punktu 2go tego paragrafu, dać je poświadczyć powołanemu do tego organowi — obecnie zatem właściwemu funkcyonaryuszowi do utrzymywania metryk — a następnie przedłożyć departamentowi rachunkowemu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu. Przesyłając takie oświadczenia pocztą, winna strona na kopercie dopisać uwagę „z uwolnieniem od opłaty pocztowej wskutek zawezwania urzędowego“. Gdyby takie oświadczenie nie nadeszło do chwili likwidacyi za miesiąc styczeń roku następnego, wypłata będzie wstrzymana.

4. Wypłata datków z łaski uskuteczniana będzie tylko w takim razie, jeżeli przepisane potwierdzenie dalszego istnienia okoliczności, od których według danego przyznania takiego datku uczyniono zawisłym dalszy jego pobór (brak zaopatrzenia, dobre sprawowanie się, dobry postęp w naukach, dalsze trwanie słabości) umieszczone będzie na odwrotnej stronie „przekazu wypłaty“.

5. W przypadkach, w których wypłata dozwolona jest tylko za przedłożeniem potwierdzeń, oznaczonych w punkcie 2gim i 4tym tego paragrafu, nie wystawia się przekazów na dopisanie do aktywów rachunku, chyba że potwierdzenia te znajdowałyby się w urzędzie likwidującym już w chwili likwidacyi.

6. Pomijając oświadczenia i potwierdzenia, wzmiankowane w punkcie 2gim i 3cim, a wymagane tylko co do wypłaty przyczynków na wychowanie i pensyi sierocych, strony nie będą na przyszłość obowiązane do przedkładania przy wypłacie pensyi emerytalnych i poborów zaopatrzenia przepisanych dotychczas poświadczeń, dotyczących życia, pobytu i dalszego ciągu wdowieństwa.

7. Gdyby uprawnieni do poboru życzyli sobie odbierać pobory tylko co kwartału lub co pół roku, winni uwiadomić o tem departament rachunkowy c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu w Wiedniu. W takim razie pobory będą likwidowane tylko kwartalnie lub półrocznie.

8. O każdej stałej zmianie mieszkania donieść należy w porę departamentowi rachunkowemu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

W razie przemijającej zmiany pobytu winny strony same poczynić stosowne staranie, aby urząd pocztowy, właściwy dla stałego miejsca ich pobytu, odsyłał im dalej „przekazy zapłaty“, dokąd należy.

§ 9.

Listy płatnicze, zaprowadzone dla wypłaty poborów aktywalnych funkcyonaryuszy państwowych rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 14. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 166, wygotowuje likwidujący departament rachunkowy c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu w Wiedniu, a po zlikwidowaniu przesyła je władzom (departamentem, oddziałom), w tych kwotach wymienionym, aby mogły według nich rozdzielić przekazaną sobie kwotę pomiędzy poszczególnych odbiorców.

Gdy chodzi tylko o jedną osobę do poboru uprawnioną, nie wystawia się listy płatniczej.

W takim razie pobory przekazuje się wprost do rąk uprawnionego.

Korytowski wlr. **Fort** wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26.

także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h): tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CX. — Wydana i rozesłana dnia 25. grudnia 1906.

Treść: № 246. Ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych.

246.

Ustawa z dnia 11. grudnia 1906,

o sprostowaniu ksiąg gruntowych.

Obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, tudzież w Księstwie Bukowiny.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I. O podziale ciał hipotecznych.

§ 1.

Sprostowanie stanu tabularnego, nie zgadzającego się z faktycznym stanem posiadania, dokonane być winno według postanowień tego rozdziału względem takich nieruchomości, które w chwili, gdy komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych rozpocznie swą czynność w odnośnym powiecie sądowym (§ 4), tworzą w księdze gruntowej jedno tylko ciało hipoteczne, podczas gdy w rzeczywistości są w posiadaniu dwóch lub więcej osób, podzielone według swych części fizycznych, a to albo z tej przyczyny, że odnośna nieruchomość w księdze gruntowej podzielona została na części idealne, a w rzeczywistości na części fizyczne, albo że fizycznego oddzielenia części składowych ciała hipotecznego w księdze gruntowej nie przeprowadzono, lub też że inna jaka okoliczność przyczyniła się do spowodowania tej niezgodności.

Sprostowanie odbywać się będzie drogą podziału ciała hipotecznego, z którym jednocześnie uskutecznione zostanie wpisanie prawa własności osób, według postanowień tego rozdziału oznaczyć się mających, tudzież przydzielenie ciężarów, spoczywających na podzielonem ciele hipotecznem.

Każde nowo utworzone ciało hipoteczne wpisane być ma do osobnego wykazu hipotecznego, natomiast wykaz dotychczasowy, o ile nowe ciała hipoteczne wyczerpują jego stan własności, zamknąć należy jako nieposiadający znaczenia.

Jeżeli sprostowanie stanu tabularnego da się dokonać według postanowień § 104go powszechnej ustawy hipotecznej, natenczas rozdział ten zastosowanie zupełnie mieć nie będzie, a sprostowanie zarządzić winien na zasadzie rzeczonych postanowień sąd hipoteczny z urzędu.

§ 2.

Sprostowanie stanu tabularnego uskuteczniane będzie na podstawie postępowania sprostowawczego (rektyfikacyjnego), w tym rozdziale szczegółowo opisanego.

Do wdrażania i przeprowadzania postępowania sprostowawczego powołani są komisarze lokalni (komisarze dla sprostowania ksiąg gruntowych), których ustanawia Minister sprawiedliwości na propozycyę prezydenta wyższego sądu krajowego z grona urzędników sędziowskich, posiadających uzdolnienie do sprawowania urzędu sędziowskiego, i to albo dla okręgu pewnego sądu powiatowego albo też dla okręgu wyższego sądu krajowego.

§ 3.

Komisarz lokalny rozstrzyga w postępowaniu sprostowawczem jako sędzia samoistny. Ma on prawo żądania pomocy prawnej od sądów i innych władz państwowych, tudzież autonomicznych.

Do rozpraw według § 16-go i przeprowadzania dowodu według § 24-go, ustępu 2-go, musi być przybrany zaprzysiężony protokolant.

§ 4.

Minister sprawiedliwości ustanawia siedzibę urzędową i plan robót komisarza lokalnego, tudzież chwilę, w której komisarz ten rozpocząć ma czynność w poruczonym sobie okręgu.

Imię ustanowionego komisarza lokalnego, jego siedzibę urzędową, tudzież chwilę rozpoczęcia czynności urzędowych w okręgu sądu hipotecznego winien ten sąd podać do powszechnej wiadomości praktykowanym u siebie sposobem i zawezwać interesentów, aby donieśli komisarzowi lokalnemu, stosownie do szczegółowych zarządzeń, które przezeń będą wydane, o tych przypadkach niezgodności stanu tabularnego z faktycznym stanem posiadania, które podlegają postępowaniu według tego rozdziału.

§ 5.

Postępowanie sprostowawcze winien komisarz lokalny wdrożyć i przeprowadzić z urzędu we wszystkich tych przypadkach, któreby jakimkolwiek sposobem doszły do jego wiadomości.

§ 6.

O wdrożeniu postępowania sprostowawczego winien komisarz lokalny uwiadomić wszystkich interesentów (właścicieli tabularnych, posiadaczy taktycznych, wierzycieli hipotecznych, wierzycieli podzastawu, tudzież inne osoby, posiadające prawa z tytułu ciężarów hipotecznych) zapomocą uchwały, która ma być doręczona do rąk własnych.

Wdrożenie postępowania sprostowawczego winien komisarz lokalny podać w odnośnej gminie do powszechnej wiadomości praktykowanym tamże sposobem, wymieniając ciała hipoteczne, które poddane być mają takiemu postępowaniu, tudzież poszczególne parcele tych ciał hipotecznych, a sąd hipoteczny winien na interwencyę komisarza lokalnego uczynić w księgach gruntowych adnotacyę o wdrożeniu tego postępowania.

Jeżeli postępowanie sprostowawcze dotyczy odpisania poszczególnych parcel, należeczas tak obwieszczenie w mowie będące, jak i adnotacyę w księdze gruntowej należy odpowiednio zmodyfikować.

Obwieszczenie, o którem tutaj mowa, zawierać ma wzmiankę, że wszystkie osoby, którym na ustaleniu stosunków posiadania i uregulowaniu stanu ciężarów zależy pod względem prawnym, mogą jawić się i podać wszelkie okoliczności, mogące posłużyć do wyjaśnienia stanu rzeczy lub do ochrony ich praw.

Adnotacya w księdze gruntowej ma ten skutek, że późniejsze wpisy hipoteczne nie uzasadniają prawa do uczestnictwa w postępowaniu sprostowawczem. Nadto przy przeprowadzaniu wyników postępowania sprostowawczego w księgach gruntowych wpisy późniejsze utrzymywane będą w mocy tylko o tyle, o ile dadzą się pogodzić z tymi wynikami. W szczególności wpisy na idealną część nieruchomości, uskutecznione po takiej adnotacyi, przeniesione być mają na ciało hipoteczne, które zastąpi miejsce owej części idealnej (§ 7, ustęp 2), jeżeli będzie sprawdzonem, że właścicielem tego ciała hipotecznego jest ta osoba, przeciw której wpis jest wymierzony.

§ 7.

W postępowaniu sprostowawczem winien komisarz lokalny owe okoliczności, które według niniejszej ustawy są rozstrzygające co do podziału nieruchomości i przydzielenia spoczywających na niej ciężarów, mianowicie faktyczne stosunki posiadania i ich niezgodność z księgą gruntową, sprawdzić na miejscu i z zasady przy pomocy przybranego urzędnika mierniczego katastru podatku gruntowego, zapomocą stosownych dochodzeń i przesłuchiwań. Co do współdziałania urzędników mierniczych wydane będą szczegółowe postanowienia drogą rozporządzenia.

Co się tyczy w szczególności ciężarów, przesłuchać należy także wszystkich uprawnionych. Przytem należy, o ile obciążone samoistnie udziały współwłasności stosownie do § 1-go zastąpione być mają ciałami hipotecznemi nowo utworzyć się mającemi, sprawdzić, które fizyczne części nieruchomości odpowiadają tym częściom idealnym, a gdyby takie sprawdzenie było niemożliwe, stwierdzić owe części nieruchomości, na których obciążenie skierowany był faktycznie zamiar stron przy obciążaniu hipotecznem.

Sprawdzenia, podjęte z okazyi zakładania nowych ksiąg gruntowych, należy przy postępowaniu sprostowawczem w stosowny sposób wziąć na uwagę.

Potrzebne wyjaśnienia interesentów należy w braku odnośnych dokumentów spisać protokolarnie.

Gdy pretensye stron zostają ze sobą w sprzeczności, trzeba według możności działać w tym kierunku, aby między interesentami przyszło do zgody.

§ 8.

Gdy między wszystkimi interesowanymi przyjdzie do zgody co do sprostowania stanu tabularnego, komisarz lokalny winien o wyniku uwiadomić sąd hipoteczny.

Gdy to nastąpi, winien sąd hipoteczny stosownie do porozumienia, do jakiego doszło między stronami, przeprowadzić z urzędu w księdze gruntowej podział nieruchomości i przydzielenie ciężarów, ze zastosowaniem § 1-go, ustępów 2 i 3. Gdyby przytem wypadło przenieść pewne prawo zastawu na dwa lub więcej ciał hipotecznych, przeniesienie to uskutecznić trzeba ze zastosowaniem przepisów o hipotekach łącznych (wspólnych).

Jednocześnie zastosować należy co do wpisów, które nastąpiły dopiero po adnotacyi o wdrożeniu postępowania sprostowawczego, postanowienia § 6-go, ustępu 5-go, samą zaś adnotacyę wykreślić z dotychczasowego wykazu hipotecznego, o ile tenże utrzymywany będzie i nadal w mocy.

Istniejące postanowienia ustawowe, dotyczące dozwolonego dopisywania nieruchomości do istniejącego już ciała hipotecznego tego samego właściciela, pozostają nienaruszone.

§ 9.

Jeżeli co do uporządkowania całego stanu tabularnego między wszystkimi interesowanymi nie może przyjść do zgody, natenczas komisarz lokalny, sprawdziwszy wszystkie okoliczności, mające rozstrzygające znaczenie dla podziału nieruchomości, zawyrokować ma za pomocą uchwały (uchwały na podział) taki podział nieruchomości, jaki wynika z faktycznego posiadania.

W uchwale na podział wymienić należy owe parcele, które w każdem z osobna ciele hipotecznem, nowo utworzyć się mającem, mają być zjednoczone.

Gdy chodzi o takie części nieruchomości, względem których niema sporu co do dokonać się mającego wpisania prawa własności, oznaczyć należy dokładnie także osoby, które wpisane być mają do odnośnych wykazów hipotecznych jako właściciele.

Co do reszty części nieruchomości, oznaczyć należy dokładnie owe osoby, między któremi zachodzi spór co do dokonać się mającego wpisu prawa własności, a z liczby ich znowu tę osobę, która w razie, gdyby reszta osób pretensye roszczących nie wniosła pozwu w stosownym terminie albo wniesionego pozwu w należyty sposób nie podtrzymywała, ma być wpisana w odnośnym wykazie hipotecznym jako właściciel. Termin, który w tym celu wyznaczyć należy, wynosić ma przynajmniej jeden miesiąc. Przytem rola pozwanego przypada faktycznemu posiadaczowi. Jednakże na rzecz osoby, nie zapisanej jako właściciel w księdze gruntowej, można właściciela tabularnego odesłać na drogę prawa tylko w takim razie, jeżeli ani on ani jego poprzednik prawny w przeciągu okresu dziesięcioletniego, licząc od chwili wdrożenia postępowania sprostowawczego wstecz, nie był ani w faktycznem posiadaniu ani w współposiadaniu.

Uchwałę na podział doręczyć należy do rąk własnych tak tabularnym właścicielom nieruchomości, która ma być podzielona, jak i wszystkim owym osobom, które mają być wpisane jako właściciele poszczególnych części nieruchomości, oraz tym, których odsyła się na drogę pozwu.

§ 10.

Jeżeli nieruchomość nie jest obciążona hipotecznie, komisarz lokalny winien uchwałę na podział, skoro stanie się prawomocną, udzielić sądowi hipotecznemu, potwierdzając jej prawomocność.

Rzeczą sądu hipotecznego będzie zatem przeprowadzić z urzędu podział ciała hipotecznego w księdze gruntowej stosownie do wyników postępowania podziałowego, według przepisów w § 8-ym zawartych.

Gdy w uchwale na podział co do poszczególnych części nieruchomości miało miejsce odesłanie na drogę pozwu, natenczas sąd hipoteczny winien postępowanie urzędowe hipoteczne uskutecznić o tyle, o ile stanowcze jego przeprowadzenie jest możliwe, niezwłocznie, zresztą jednak wstrzymać się z wykonaniem aż do rozstrzygnięcia sporu prawnego.

§ 11.

Czy na zastrzeżoną w uchwale na podział drogę pozwu udano się w porę i czy pozew podtrzymywany jest jak należy, sprawdzić ma sąd hipoteczny, przesłuchując w razie potrzeby strony interesowane.

Jeżeli z powodu niewstąpienia w porę na drogę pozwu lub z powodu niepodtrzymywania tegoż jak należy nie ma nastąpić zmiana w osobie właściciela tabularnego, natenczas adnotacyę wdrożenia postępowania sprostowawczego należy wykreślić.

Gdy w takim przypadku zachodzą warunki § 3-go ustawy z dnia 23. maja 1883. Dz. u. p. Nr. 82, należy nastawać na uporządkowanie stanu hipotecznego przez zastosowanie oznaczonych tamże środków przymusowych.

§ 12.

Jeżeli nieruchomość jest hipotecznie obciążona, komisarz lokalny winien po nastaniu prawomocności uchwały na podział sporządzić plan przydzielenia ciężarów, skoro tylko sprawdzone zostały okoliczności, rozstrzygające co do przydzielenia ciężarów.

W tym planie należy ciężary, spoczywające na poszczególnych częściach idealnych ciała hipotecznego, o ile części te wskutek uchwały na podział mają być zastąpione ciałami hipotecznymi nowo utworzyć się mającemi, stosownie do okoliczności w postępowaniu sprostowawczem sprawdzonych przenieść w ten sposób, iżby na miejsce części idealnych weszły odpowiadające im fizyczne części nieruchomości, jeżeli zaś ich sprawdzenie było niemożliwe, owe części nieruchomości, których obciążenie było przez strony przy dokonywaniu hipotecznego obciążenia faktycznie zamierzone.

Wszystkie inne ciężary przenieść należy zgodnie z dotychczasowym stanem tabularnym na ciała hipoteczne nowo utworzyć się mające, jeżeli zaś spoczywają tylko na idealnych częściach, na takie same idealne części wszystkich nowych ciał hipotecznych.

Gdy chodzi o prawa zastawu, które wypada przenieść na dwa ciała hipoteczne albo i więcej, należy przy przenoszeniu trzymać się przepisów o hipotekach łącznych (wspólnych).

Na prośbę obowiązanego zaniecha się przenoszenia takich ciężarów, względem których sprawdzone będą warunki ustawowe do zaintabulowania ich wykreślenia.

W planie, o którym tutaj mowa, podać należy w taki sposób, jak się to robi w ogólnym wyciągu hipotecznym, poszczególne ciała hipoteczne, nowo utworzyć się mające, a to stosownie do wyników postępowania podziałowego, względnie do wyroków, jakie w tym względzie ewentualnie zapadły, a nadto oznaczyć ciężary, które mają być przeniesione na każde ciało hipoteczne, nowo utworzyć się mające.

§ 13.

Jeżeli bezpieczeństwo jakiegoś prawa, opierającego się na poszczególnych idealnych częściach ciała hipotecznego, które ma być podzielone, wskutek przeniesienia na odpowiednią część fizyczną nieruchomości, stosownie do § 12-go, ustępu 2-go, miałoby doznać uszczuplenia z powodu mniejszej wartości tej części fizycznej, natenczas wierzyciel może zażądać, o ile w chwili, gdy został wpisany w księgę gruntową jako uprawniony, nie wiedział o tym stosunku wartości, aby w sądzie złożono odpowiednią sumę wyrównawczą, a na przypadek, gdyby tego nie uczyniono, aby dla tejże sumy jako kaucyi zahipotekowano prawo zastawu na tych ciałach hipotecznych nowo utworzyć się mających, które w porównaniu z zastąpionemi przez nie idealnemi częściami nieruchomości posiadają wyższą wartość, i to według stosunku, jaki przypada na poszczególne ciała hipoteczne (ustęp 2), i odpowiednio do pierwszeństwa, przysługującego jego hipotecznemu prawu.

Komisarz lokalny ma obowiązek ustalić sumę wyrównawczą albo kaucyjną według różnicy wartości między obciążonemi hipotecznie idealnemi częściami nieruchomości a nowem ciałem hipotecznem, na które ma być przeniesione prawo hipoteczne, tudzież oznaczyć ciała hipoteczne, które mają być obciążone kaucyą, jakoteż owe kwoty częściowe, które przypadają stosunkowo na poszczególne ciała hipoteczne, biorąc za podstawę nadwyżkę wartości wszystkich nieruchomości obciążyć się mających.

Przy ustalaniu wartości obciążonych hipotecznie udziałów współwłasności i przy obliczaniu wartości nieruchomości obciążyć się mających, nie trzeba brać na uwagę takiego ewentualnego zwiększenia wartości danego ciała hipotecznego lub poszczególnych jego części, które już po zahipotekowaniu odnośnego prawa nastąpiło wskutek zaprowadzenia ulepszeń.

Postanowienia poprzedzające mieć będą analogiczne zastosowanie do takich przypadków, w których przeniesienie prawa nie może nastąpić z tego powodu, że według wyników dochodzeń obciążonym udziałom współwłasności nie odpowiada fizyczna część nieruchomości.

§ 14.

O sporządzeniu planu przydzielenia ciężarów winien komisarz lokalny za pomocą uchwały, którą należy doręczyć do rąk własnych, uwiadomić wszystkie osoby, które mają być zapisane jako właściciele tabularni poszczególnych części nieruchomości, tudzież tych, którzy uchwałą na podział odesłani zostali na drogę pozwu, wreszcie wszystkie osoby, na rzecz których na podzielić się mającem ciele hipotecznem ciążą prawa hipoteczne.

Ten plan musi najmniej przez dni 14 leżeć w sądzie hipotecznym lub w innem miejscu, które komisarz lokalny wyznaczy, dla przeglądnięcia przez wszystkie strony interesowane, a sam komisarz lub przeznaczony do tego urzędnik sądu hipotecznego winien go stronom interesowanym na żądanie w stosowny sposób objaśnić.

Nadto strony interesowane mają także prawo brać odpisy tego planu lub wyciągi z niego, które sporządzać im należy na ich koszt.

W uchwale, o której mowa powyżej, uczynić należy interesentów uważnym na te prawa, które im w myśl drugiego i trzeciego ustępu przysługują.

§ 15.

W przypadkach niezawikłanych można plan przydzielenia ciężarów wygotować jednocześnie z uchwałą na podział i uwiadomienie stron interesowanych o sporządzeniu tego planu (§ 14, ustęp 1) połączyć z uchwałą na podział.

§ 16.

Gdy minie termin w §-ie 14-tym oznaczony i doręczone zostaną odpisy lub wyciągi z planu przydzielenia ciężarów, o które strony zgłosiły się w przeciągu tego terminu, winien komisarz lokalny wyznaczyć audyencyę w celu odebrania zarzutów przeciw temu planowi, tudzież przeciw takim jego zmianom lub uzupełnieniom, któreby poczynione być miały wskutek zarzutów. Na tę audyencyę zawezwać należy wszystkie osoby, wymienione w §-ie 14-tym, zapomocą rezolucyi, która ma być doręczona do rąk własnych.

Cel audyencyi należy w rzeczonej rezolucyi wymienić i zwrócić przytem uwagę stron interesowanych na to, że zarzuty przeciw planowi, tudzież przeciw zmianom i uzupełnieniom, jakieby miały być poczynione wskutek zarzutów, mogą być podnoszone tylko przed audyencyą albo na audyencyi, tudzież, że zarzuty, poczynione po zamknięciu audyencyi, nie mogłyby być uwzględnione.

Z roszczeniem prawa do sumy wyrównawczej lub kaucyi, które w myśl §u 13go przysługuje wierzycielowi, winien tenże wystąpić drogą zarzutu przeciw planowi przydzielenia ciężarów, o ile prawo to nie zostało podniesione już przed sporządzeniem planu i nie doznało w nim uwzględnienia.

§ 17.

Zarzuty przeciw planowi przydzielenia ciężarów powinien komisarz lokalny odrzucić, gdy:

1. z zarzutu nie można wyrozumieć pewnego określonego żądania,

2. gdy zarzut nie zawiera w sobie żadnych takich okoliczności, któreby wskazywały, że suppozycye, wzięte za podstawę planu przydzielenia ciężarów, nie odpowiadają istotnemu stanowi rzeczy,

3. gdy zaczepione przeniesienie zgadza się z oświadczeniami, złożonemi przez zaczepiającego w postępowaniu sprostowawczem już przedtem,

4. gdy zaczepione przeniesienie odpowiada dotychczasowemu stanowi tabularnemu,

5. gdy odnośne prawo hipoteczne posiada także według planu przydzielenia ciężarów bezpieczeństwo ustawowe, odpowiadające §owi 1374 kod. cyw.,

6. gdy bezpieczeństwo dotychczasowe, choćby nawet nie ustawowe, według planu przydzielenia ciężarów nie podległo uszczupleniu, wreszcie

7. gdy przez zapłatę częściową, którą wierzyciel w każdym razie obowiązany jest przyjąć, dla pozostałej wierzytelności stworzono bezpieczeństwo, które w myśl l. 5 i 6 uważać należy za odpowiednie.

Mając rozstrzygać, czy bezpieczeństwo dotychczasowe nie doznało uszczuplenia (l. 6, względnie l. 7), należy przedewszystkiem mieć stosowny wzgląd także na podwyższenie bezpieczeństwa, które nastąpiło wskutek podstawienia całego ciała hipotecznego na miejsce pewnej tylko części.

§ 18.

O przyjęciu lub nieprzyjęciu podniesionych zarzutów, a w szczególności także o złożeniu sumy wyrównawczej i zabezpieczeniu kaucyi winien komisarz lokalny rozstrzygnąć przed końcem pierwszej audyencyi (§ 16).

Okoliczności, miarodajne w tym względzie, winien komisarz lokalny stwierdzić według przepisów, obowiązujących w ogólności co do postępowania sprostowawczego.

W razie przyjęcia jakiegoś zarzutu należy plan przydzielenia ciężarów w stosowny sposób zmienić, a gdy zachodzi przypadek w §ie 16, ustępie 3, wzmiankowany, uzupełnić.

Tym osobom, których prawa wskutek dopuszczonego przez komisarza zmienienia lub uzupełnienia planu, zostają dotknięte, dać należy przed zamknięciem audyencyi sposobność podniesienia zarzutów przeciw zmienionemu lub uzupełnionemu planowi przydzieleniu ciężarów.

§ 19.

Gdy audyencya, przeznaczona do odbierania zarzutów, nie może być w jednym dniu doprowadzona do końca, a w szczególności, gdy nie możliwem jest natychmiastowe wydanie orzeczenia co do podniesionych zarzutów, należy ją na krótki termin odroczyć i uwiadomić o tem osoby obecne przy przerwaniu rozprawy.

Owe osoby, którym w myśl §u 18go, ustępu 4go, zastrzeżone jest prawo podnoszenia zarzutów, wezwać należy zapomocą rezolucyi, która doręczona być ma do rąk własnych, także na dalszy ciąg audyencyi, o ile ich nie można ustnie uwiadomić o odroczeniu audyencyi.

Przytem podać im należy do wiadomości owe zmiany lub uzupełnienia planu przydzielenia ciężarów, które nastąpiły wskutek przyjętych zarzutów.

Zawezwanie to następuje z tym skutkiem prawnym na przypadek niestawienia się, który jest przewidziany w §ie 16tym, ustępie 2gim, na co zawezwanych należy wyraźnie w rezolucyi uczynić uważnymi.

§ 20.

Po zamknięciu audyencyi, przeznaczonej do odbierania zarzutów przeciw planowi przydzielenia ciężarów, winien komisarz lokalny wygotować dekret przydzielenia. W tym dekrecie należy albo zatwierdzić plan przydzielenia albo też postanowione stosownie do przyjętych ewentualnie zarzutów zmiany i uzupełnienia przedstawić w taki sposób, aby przedstawienie to mogło posłużyć za odpowiednią podstawę do przeprowadzenia operacyi w księdze gruntowej.

Gdy chodzi o złożenia sądowe (§ 13), oznaczyć należy w tym dekrecie zarazem stosowny termin, w przeciągu którego strony mają je uskutecznić i z uskutecznienia wykazać się przed komisarzem lokalnym.

Dekret przydzielenia doręczony być ma osobom w §ie 14 wzmiankowanym do rąk własnych.

§ 21.

Jak tylko dekret przydzielenia ciężarów stanie się prawomocnym, komisarz lokalny winien, potwierdziwszy jego prawomocność, odesłać go sądowi hipotecznemu, dołączając doń plan przydzielenia ciężarów, ewentualnie także dowody co do uskutecznienia złożeń sądowych.

Rzeczą sądu hipotecznego będzie zatem przeprowadzić w księdze gruntowej z urzędu podział ciała hipotecznego i przydzielenie spoczywających na

niem ciężarów zgodnie z dekretem przydzielenia i dowodami na złożenie sądowe, a to według przepisów §u 8go i 10go. ustępu 3go.

Uchwałę hipoteczną ułożyć należy w krótkości z powołaniem się na dekret przydzielenia.

§ 22.

Przy sprostowaniu ksiąg gruntowych uwzględnić należy także owe niezahipotekowane prawa zastawu i inne prawa obciążające, które z tytułu prawnego, uzasadnionego przed adnotacyą wdrożenia postępowania sprostowawczego w księdze gruntowej, podnoszone zostają co do nabycia pewnej nieruchomości jako zobowiązania wzajemne, ale tylko o tyle, o ile pomiędzy wszystkiemi stronami interesowanemi przyjdzie do porozumienia. W takim razie komisarz lokalny, zarządzając przeprowadzenie operatu w księgach gruntowych co do wyników postępowania sprostowawczego (§ 8. 10, 21), winien postarać się zarazem o wpisanie takich praw obciążających.

Gdy takie prawa na nieruchomość, postępowaniu sprostowawczemu poddaną, dochodzone zostają przeciw właścicielowi drogą procesu, wolno uczynić adnotacyę pozwu.

Taka adnotacya ma to następstwo, że pozew jest skuteczny także przeciw każdemu późniejszemu właścicielowi nieruchomości.

§ 23.

Jeżeli dalsze prowadzenie postępowania wymaga doręczenia wezwania lub uchwały osobom, których pobyt jest nieznany i które nie ustanowiły pełnomocników, lub też osobom niewłasnowolnym, których ustawowi zastępcy są nieznani, natenczas komisarz lokalny winien dla takich osób ustanowić zastępców do rozpraw, odbywających się w tem postępowaniu. Ustanowienia takich zastępców nie trzeba ogłaszać w czasopismach publicznych.

Tak samo ustanowiony być może zastępca także w tym przypadku, gdy osoba do przesłuchania wezwana nie stawi się lub nie złoży żadnego oświadczenia.

Zastępcami ustanawiać należy w pierwszym rzędzie osoby, obeznane ze stosunkami, o które w danym razie chodzi, ile możności z dotyczącej gminy. Także funkcyonaryuszy sądu, w okręgu którego leży nieruchomość postępowaniu sprostowawczemu poddana, można ustanawiać zastępcami, szczególnie wtedy, gdy chodzi o nieruchomości lub prawa mniejszej wartości, a ustanowienie innych zastępców byłoby połączone dla stron ze znacznymi stosunkowo kosztami. W takim przypadku komisarz lokalny zwrócić się ma do naczelnika sądu z prośbą o wskazanie mu osoby sądowej, nadającej się do tego celu.

§ 24.

Do postępowania sprostowawczego stosuje się uzupełniającym sposobem w ogólności te postanowienia, które obowiązują co do postępowania sądowego w sprawach niespornych.

Jednakże w postępowaniu, dotyczącem przydzielenia ciężarów (§ 12 do 22) można co do faktów spornych, które mają wagę dla osądzenia kwestyi, na jakie części nieruchomości skierowany był faktycznie zamiar stron przy obciążaniu (§ 7, 12), lub czy wierzyciel wiedział o mniejszej wartości obciążonej idealnej części nieruchomości w chwili, gdy go wpisywano jako uprawnionego do księgi gruntowej (§ 13ty), przeprowadzać dowód przez przesłuchanie świadków i biegłych, w razie potrzeby nawet pod przysięgą, a nadto też dozwolony jest w takich razach dowód przez przesłuchanie stron. Przytem mieć będą analogiczne zastosowanie odnośne postanowienia procedury cywilnej.

Nadto obowiązywać będzie ograniczenie, że oddzielne środki prawne są dopuszczalne tylko przeciw odrzuceniu żądania o sprostowanie stanu tabularnego i przeciw uchwale na wdrożenie postępowanie sprostowawczego (§ 5), następnie przeciw uchwale na podział (§ 9) i dekretowi przydzielenia (§ 20). Rekurs przeciw rezolucyi o wdrożeniu postępowania sprostowawczego nie ma skutku odwłaczającego.

Przeciw wszystkim innym zarządzeniom i orzeczeniom komisarza lokalnego, a osobliwie przeciw orzeczeniom co do zarzutów (§ 18), nie przysługuje stronom zaczepianie zapomocą oddzielnego środka prawnego.

Środki prawne, które w myśl tych postanowień są niedopuszczalne, powinien komisarz lokalny odrzucić z urzędu.

Uchwały, któremi zarządzony zostaje wpis hipoteczny na zasadzie §§ów 8, 10, 11 lub 21, podlegają przepisom o postępowaniu w sprawach hipotecznych.

§ 25.

Ci, którzy mają być zapisani jako właściciele ciał hipotecznych, kaucyą lub kwotą kaucyjną obciążyć się mających (§ 13), mogą uwolnić się od tego obciążenia, składając w sądzie kwotę na ich nieruchomość przypadającą.

To prawo mogą właściciele wykonać także kiedykolwiek później.

§ 26.

Kwot złożonych w sądzie (§ 13, 25) użyć należy na zaspokojenie tych, na rzecz których ciążą prawa rzeczowe na owem ciele hipotecznem, którego mniejsza wartość spowodowała konieczność złożenia, stosując przytem w analogiczny sposób

postanowienia co do rozdziału najwyższej ceny przy przymusowych licytacyach nieruchomości, chyba, że wierzyciele zrzekną się takiego użycia tych kwot; w tym ostatnim przypadku złożoną sumę pieniężną lub ową jej część, do której wierzyciele nie roszczą sobie pretensyi, wydać należy temu, kto ją złożył. Odnośne zarządzenia wdrożyć i przeprowadzić należy z urzędu.

§ 27.

Jeżeli na fizyczny podział pewnej nieruchomości potrzeba według ustawy zezwolenia władz administracyjnych, to komisarz lokalny winien w razie, gdy pomiędzy stronami przyszło w odnośnym przypadku do porozumienia, zasięgnąć tego zezwolenia, zanim jeszcze zarządzi urzędowanie w księdze gruntowej (§ 8, ustęp 1). w razie przeciwnym zaś, zanim uchwała na podział będzie doręczona stronom (§ 9, ustęp 5). Jeżeli takie zezwolenie zostanie odmówione, natenczas podział nieruchomości miejsca mieć nie może i trzeba tylko uwiadomić o tem strony.

II. Sprostowanie wpisu na karcie własności.

§ 28.

Gdy chodzi o nieruchomości, które tworzą jedno ciało hipoteczne, a w chwili wejścia w życie tej ustawy są w faktycznem posiadaniu nie tych osób, które są zapisane w księdze gruntowej jako właściciele, lecz osób innych — niepodzielone lub podzielone według udziałów idealnych — to sprostowanie stanu tabularnego. nie zgadzającego się z faktycznym stanem posiadania, odbyć się ma z analogicznem zastosowaniem §u 1go, ustępu 4go, §§ów 2go do 6go, §u 7go, ustępu 1go i 3go do 5go, wreszcie §§ów 11go. 22go, 23go, 24go, ustępu 1go i 3go do 6go.

Sprostowanie dokonuje się przez wpisanie prawa własności osób, według postanowień tego rozdziału oznaczyć się mających, do dotychczasowych wykazów hipotecznych.

§ 29.

Gdy między właścicielami tabularnymi a posiadaczami faktycznymi dojdzie do porozumienia co do sprostowania stanu tabularnego. winien komisarz lokalny uwiadomić o tym wyniku sąd hipoteczny.

Rzeczą sądu hipotecznego będzie zatem sprostować z urzędu, stosownie do osiągniętego porozumienia, wpis prawa własności w księdze gruntowej i wykreślić adnotacyę o wdrożeniu postępowania sprostowawczego, tudzież owe wpisy, które dokonane zostały po adnotacyi.

§ 30.

Gdyby się do zgody doprowadzić nie dało, komisarz lokalny winien zastosować w analogiczny sposób postanowienia §u 9go, ustępu 4go.

Odnośną uchwałę, która zaczepiona być może w taki sam sposób, jak uchwała na podział (§ 9ty, względnie 24ty), doręczyć należy wszystkim stronom interesowanym do rąk własnych.

Gdy uchwała stanie się prawomocną, komisarz lokalny udzielić ją ma sądowi hipotecznemu, potwierdzając jej prawomocność.

§ 31.

Skoro tylko nastąpi prawomocne rozstrzygnięcie co do dokonać się mającego wpisu prawa własności, sąd hipoteczny postąpić ma z urzędu według przepisów §u 29go, a to stosownie do wyników przeprowadzonego postępowania (§ 30), względnie do wydanych w tej mierze wyroków.

III. Postanowienia na przypadek zakładania na nowo ksiąg gruntowych lub części pewnej księgi gruntowej.

§ 32.

Także w przypadku zakładania na nowo ksiąg gruntowych lub części pewnych ksiąg gruntowych musi ustawa niniejsza, ze zmianami i uzupełnieniami, w następujących paragrafach zawartemi, być analogicznie stosowana przez powołane do tej czynności organa względem tych nieruchomości, które podlegają jej postanowieniem.

§ 33.

Wynik rozpraw, przeprowadzonych w kwestyi stanu posiadania i ciężarów, stanowić ma podstawę sporządzenia odnośnych wykazów hipotecznych dla planu nowej księgi gruntowej.

Orzeczenie o tem, które osoby mają być zapisane jako właściciele tabularni, wydane być ma w każdym razie bezwarunkowo, przyczem jednakże w przypadkach spornych wyznaczyć należy stronie przeciwnej zarazem stosowny okres, w przeciągu którego ma się udać na drogę pozwu.

§ 34.

Odesłanie na drogę pozwu i postępowanie w celu przydzielenia ciężarów, przepisane w §§ach 12 do 22, nie wstrzymuje sporządzenia planu księgi gruntowej.

Przy sporządzaniu planu księgi gruntowej odesłanie na drogę pozwu pozostanie nieuwzględnione, jeżeli się po wysłuchaniu odnośnej strony pokaże, że pozwu mimo upłynięcia wyznaczonego na to terminu nie wniesiono lub że wniesiony pozew nie jest prowadzony dalej, jak należy.

W przypadku przeciwnym jednocześnie z wpisaniem prawa własności do planu księgi gruntowej uwidocznić należy także wniesienie pozwu zapomocą adnotacyi.

§ 35.

Zmiany wpisów hipotecznych, uzasadnione prawomocnem rozstrzygnięciem sporu, uskutecznione być mają z urzędu. Jeżeliby sprowadzony wskutek tego stan rzeczy mógł wpłynąć na wynik postępowania w sprawie przydzielenia ciężarów, przeprowadzonego według §§ów 12 do 22, w takim razie uwiadomienie o tej czynności urzędowej hipotecznej przesłać należy do rąk własnych nie tylko owym stronom, na rzecz których albo przeciw którym ta czynność się odbywa, lecz nadto także wszystkim innym interesowanym osobom.

§ 36.

Przed upływem sześciu miesięcy od chwili uskutecznienia wpisów hipotecznych, które mają nastąpić na podstawie ostatecznych rozstrzygnięć co do wszystkich roszczeń na drogę pozwu odesłanych (§ 33ci, ustęp 2gi), nie wolno w postępowaniu sprostowawczem zamykać pierwszego terminu edyktowego, w §ie 6tym ustawy z dnia 25. lipca 1871. Dz. u. p. Nr. 96, wzmiankowanego. Gdyby ze względu na to zaszła potrzeba przedłużenia tego terminu, prawo do tego przysługuje wyższemu sądowi krajowemu.

Wszystkie osoby, które wskutek zmiany stanu rzeczy, spowodowanej rozstrzygnięciem procesu, pretendują zmianę lub uzupełnienie przeprowadzonego w księgach gruntowych wyniku postępowania przydzielającego (§§ 12 do 22), zgłosić się mają ze swą pretensyą najpóźniej na trzy miesiące przed upływem ustanowionego lub przedłużonego pierwszego terminu edyktowego.

O każdem takiem zgłoszeniu się winien sąd niezwłocznie zrobić adnotacyę w odnośnym wykazie hipotecznym i wdrożyć w tej sprawie rozprawę ze wszystkimi interesowanymi (§ 16). Rozprawę tę ukończyć należy w każdym razie przed upływem pierwszego terminu edyktowego.

Jeżeli takie zgłoszenie daje także innym interesowanym powód do domagania się zmiany lub uzupełnienia stanu tabularnego, to z pretensyą swą winni wystąpić przy rozprawie, o czem niezwłocznie uczyniona być ma adnotacya w odnośnych wykazach hipotecznych.

Na zasadzie wyników rozprawy postąpić należy w myśl §u 21go, ustępu 2go i 3go.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 37.

Po wejściu w życie tej ustawy nie wolno stwierdzać dokumentami fizycznych podziałów gruntu w formie stosunków współwłasności, o ile odnoszą się do nieruchomości, co do których w chwili spisywania dokumentu nie zachodzi taka niezgodność między stanem tabularnym a faktycznym stanem posiadania.

Tak samo zabronione jest uwierzytelnianie podpisów na takich dokumentach.

§ 38.

Po wejściu w życie tej ustawy należy względem spuścizn, w skład których wchodzą nieruchomości, nawet, gdy nie chodzi o przypadki, w §§ach 165tym i 166tym cesarskiego patentu z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208, przewidziane, zarządzać sądową rozprawę w celu dokonania podziału spadku, skoro tylko jedna ze stron interesowanych uczyni wniosek na to.

Skutkiem takiego wniosku winien sąd wszystkich interesowanych zawezwać na audyencyę i tentować ugodę.

§ 39.

Czynnościom urzędowym w postępowaniu w §ach 1 do 36 niniejszej ustawy określonem przysługuje uwolnienie od stempli i należytości.

Uwolnienie to należy się wszystkim protokołom, wygotowaniom, podaniom i załącznikom o tyle, o ile służyć mają tylko do przeprowadzenia unormowanego w tej ustawie postępowania, z wyłączeniem rozpraw, drodze prawa zastrzeżonych.

Korespondencye w stosunkach między sądami a stronami interesowanemi są uwolnione od opłaty pocztowej.

Skarb państwa nie ma pretensyi do zwrotu wynikających dlań kosztów, a w szczególności należytości komisyjnych organów państwowych.

Za przeniesienie praw, które nastąpi na podstawie postępowania w tej ustawie przepisanego, opłacane będą należytości przenośne tylko o tyle, o ile od aktów przeniesienia, na których opiera się posiadanie osób, w księdze gruntowej jako właściciele zapisać się mających, nie wymierzono i nie uiszczono jeszcze należytości za przeniesienie.

Złożenia sądowe, uskutecznione na zasadzie tej ustawy, uwolnione są od opłaty należytości za przechowanie.

§ 40.

Wykonanie tej ustawy, która zacznie obowiązywać z dniem ogłoszenia, polecam Moim Ministrom sprawiedliwości, skarbu i handlu.

Budapeszt, dnia 11. grudnia 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Beck wł.r. **Klein** wł.r.
Korytowski wł.r. **Fort** wł.r.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXI. — Wydana i rozesłana dnia 25. grudnia 1906.

Treść: № 247. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów: Czech, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Solnogrodu Styryi, Karyntyi, Moraw, Śląska, Vorarlberga i Tryestu.

247.

Patent cesarski z dnia 23. grudnia 1906,

dotyczący zwołania sejmów: Czech, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Moraw, Śląska, Vorarlberga i Tryestu.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogrodzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski, Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryjeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm arcyksięstwa Austryi powyżej Anizy, księstwa Solnogrodu, księstwa Styryi, księstwa Karyntyi, księstwa Górnego i Dolnego Śląska, kraju Vorarlberga i bezpośrednio podległego miasta Tryestu z okręgiem zwołujemy na dzień 27. grudnia 1906 do ich ustawowych miejsc zebrania.

Sejm margrabstwa Morawskiego zwołany jest na dzień 28. grudnia 1906 do swego ustawowego miejsca zebrania.

Odroczone naszemi postanowieniami sejmy arcyksięstwa Austryi poniżej Anizy i królestwa Czech zwołujemy celem podjęcia na nowo czynności do ich ustawowych miejsc zebrania, i to pierwszy na dzień 27. grudnia, a drugi na dzień 28. grudnia 1906.

Dan w Naszem głównem i stołecznem mieście Wiedniu, dnia 23. grudnia w roku tysiąc dziewięćset szóstym, panowania Naszego pięćdziesiątym dziewiątym.

Franciszek Józef wlr.

Beck wlr.
Korytowski wlr.
Auersperg wlr.
Marchet wlr.
Dzieduszycki wlr.
Prade wlr.
Klein wlr.
Bienerth wlr.
Fort wlr.
Derschatta wlr.
Pacák wlr.
Latscher wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	2 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1906.

Treść: (№ 248—250.) 248. Rozporządzenie, dotyczące zgłaszania znaków towarowych. — 249. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia komory pomocniczej I. klasy w Rossbachu (na dworcu) do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym. — 250. Rozporządzenie, którem uregulowane zostają na nowo ceny sprzedaży soli fabrycznej tutejszo-krajowej.

248.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. grudnia 1906,

dotyczące zgłaszania znaków towarowych.

Na zasadzie §u 35go ustawy dla ochrony znaków towarowych z dnia 6. stycznia 1890. Dz. u. p. Nr. 19. rozporządza się, co następuje:

§ 1.

We wszystkich przypadkach, w których pewien znak ochronny zgłoszony zostaje dla całego szeregu towarów, a osobliwie takich, które nie należą do jednej i tej samej z wymienionych tu poniżej sześciu grup, lecz do kilku z nich, winien zgłaszający oprócz załączników, w §ie 13tym ustawy o ochronie znaków towarowych wymienionych, dołączyć do swego zgłoszenia nadto spis towarów, podpisany przez niego samego lub jego zastępcę, w którym poszczególne towary mają być uporządkowane według wymienionych poniżej grup, a w każdej grupie według alfabetu, i to w sześciu egzemplarzach; gdy dla jednego i tego samego przedsiębiorstwa i dla tych samych towarów zgłoszonych zostaje jednocześnie kilka znaków, przedłożyć należy dla pierwszego znaku sześć egzemplarzy rzeczonego spisu, a dla każdego następującego znaku po pięć.

Dla celów zarządu spraw, które dotyczą znaków towarowych (centralny rejestr i skorowidz znaków), podzielone są wszystkie towary na sześć grup, a mianowicie:

I. Metale, towary metalowe, narzędzia, instrumenty i maszyny,

II. towary kamienne, iłowe i szklane,

III. towary drewniane, słomiane, papierowe, kościane, gumowe i skórzane,

IV. przędze, tkaniny, artykuły do odzienia i towary szmuklerskie,

V. środki żywności, napoje i płody rolnicze, wreszcie

VI. wytwory chemiczne.

§ 2.

Gdy kto zgłasza znak towarowy przedsiębiorstwa zagranicznego, który już zagranicą jest zarejestrowany, winien oprócz wszelkich innych załączek pomocniczych (§ 13 i 32 ustawy o ochronie znaków towarowych), tudzież oprócz spisu towarów według §u 1go tego rozporządzenia, dołączyć jeszcze w jednym egzemplarzu odpis owej konsygnacyi towarów, która stanowiła podstawę złożenia znaku za granicą. W tym odpisie należy towary oznaczyć liczbami bieżącemi, a w spisie towarów, sporządzonym według §u 1go tego rozporządzenia, umieścić w nawiasach na prawo od każdego towaru odpowiadającą liczbę z odpisu tej zagranicznej konsygnacyi.

Gdy znak towarowy pewnego przedsiębiorstwa zagranicznego zgłoszono najpierw w Budapeszcie, to spis towarów według §u 1go tego rozporządzenia, który ma być przedłożony przy następnem zgłoszeniu w Wiedniu, zgadzać się winien co do kolejnego następowania po sobie towarów w każdej grupie z owym spisem, który przedłożony był w Budapeszcie, a nadto zawierać ma w sobie tę liczbę dodatkową, której umieszczenie postanowiono powyżej.

§ 1.

Klisz, który ma być przedłożony przy zgłaszaniu znaku towarowego, musi zgadzać się ze znakiem, a wysokość liter (słupka i podkładu) nie powinna być większa jak 23 milimetrów; jednakże klisze, których litery mają 24 milimetrów wysokości, przyjmować należy bez zarzutu. Ani wymiar długości, ani szerokości klisza nie powinien być większy jak 65 milimetrów; atoli w przypadkach wyjątkowych można przyjmować — o ile wymaga tego wyrazistość znaku — także klisze o większych rozmiarach, które jednakże pod żadnym warunkiem nie mogą przekraczać 130 milimetrów w kierunku podłużnym i poprzecznym. Podkładka (drzewko klisza) musi mieć kształt graniastosłupa.

Dla sprawdzenia zgodności klisza ze znakiem oryginalnym przedłożony być ma najmniej jeden odcisk sporządzony zapomocą klisza.

Na życzenie zgłaszającego może izba handlowa i przemysłowa, która uskutecznia zarejestrowanie znaku, postarać się o sporządzenie klisza na jego koszt. Potrzeba do tego trzech egzemplarzy znaku oryginalnego lub trzech odbitek znaku, zrobionych według możności na preparowanym papierze przenośnym. Po otrzymaniu uwiadomienia, ile klisz będzie kosztował, winien zgłaszający przesłać odnośną kwotę wprost do firmy, która go sporządza, i to jeszcze przed wykonaniem zamówienia.

§ 4.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907.

Fort wlr.

249.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1906,

dotyczące upoważnienia komory pomocniczej I. klasy w Rossbachu (na dworcu) do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Komora pomocnicza I. klasy na dworcu w Rossbachu otrzymuje upoważnienie do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym według przepisu z dnia 18. września 1857, Dz. u. p. Nr. 175.

Korytowski wlr.

250.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1906,

którem uregulowane zostają na nowo ceny sprzedaży soli fabrycznej tutejszokrajowej.

Dla soli fabrycznej, t. j. owej soli kuchennej (warzonki, soli kamiennej i morskiej, tudzież odpadków z wyrobu warzonki i soli kamiennej), którą stosownie do postanowień szczególnych, w tej mierze istniejących, wydaje się z c. k. składów soli do przemysłowych lub innych produkcyjnych celów, tudzież dla solanki, do takich samych celów ze salin wydawanej, zaprowadzone zostają, począwszy od dnia 1. stycznia 1907, aż do dalszego zarządzenia ceny, oznaczone w dołączonej tu taryfie.

Po tych cenach wydawane będą tylko takie ilości soli fabrycznej lub solanki, jakich odnośne c. k. składy dostarczyć mogą przy pomocy swoich teraźniejszych urządzeń ruchu.

Co do wydawania większych ilości, których produkcya, względnie dostawa, wymagałaby specyalnych inwestycyi lub urządzeń, zastrzega sobie Ministerstwo skarbu ustanowienie cen w każdym przypadku z osobna.

Pobieranie soli fabrycznej niemielonej (l. poz. tar. 6 i 7) dozwolone będzie tylko w takim razie, gdy krajowa władza skarbowa, w której obszarze administracyjnym leży przedsiębiorstwo przemysłowe, soli używające, udzieli na to specyalnego zezwolenia.

Korytowski wlr.

Taryfa sprzedaży

soli i solanki do celów przemysłowych

(tak zwanej soli fabrycznej).

Liczba pozycyi	Siedziba skarbowego składu soli		Urząd wydający	Sól fabryczna						Solanka
				nieopakowana i zdenaturowana						
				I. sorty			II sorty			
	Miejsce	Kraj koronny		z	Cena 1 q		z	Cena 1 q		Cena 1 hl
					K	h		K	h	h
1	Aussee	Styrya	c. k. Zarząd salinowy	warzonki	3	—	odpadków warzenia lub soli kamiennej (mielonych)	1	—	18
2	Ebensee	Austrya górna	„	„	2	06	odpadków warzenia (mielonych)	1	—	19
3	Hallein	Solnogród	„	„	2	25	„	1	—	25
4	Hall	Tyrol	„	„	2	80	„	1	—	33
5	Delatyn	Galicya	„	„	2	08	—	—	—	—
6	Wieliczka	„	c. k. Urząd sprzedaży soli do odebrania z mielarni soli	soli kamiennej, mielonej	1	35	mniej czystej soli kamiennej (mielonej)	—	94	—
				„	1	28	„	—	87	—
			do odebrania z szybu	soli kamiennej, niemielonej	1	10	mniej czystej soli kamiennej (niemielonej)	—	69	—
7	Bochnia	„	„	—	—	—	„	—	62	—
8	Kaczyka	Bukowina	c. k. Urząd sprzedaży soli	—	—	—	mniej czystej soli kamiennej (mielonej)	—	95	—
9	Pirano	Przymorze adryatyckie	c. k. Wyższy urząd solny	białej soli morskiej	1	63	szarej soli morskiej	1	14	—
10	Kopar	„	„	„	1	63	„	1	14	—
11	Tryest	„	c. k. Urząd sprzedaży soli	„	2	05	„	1	58	—
12	Zadar	Dalmacya	„	„	2	82	—	—		—
13	Splet	„	„	„	2	60	—	—	—	—

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku
niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . 5 K — h
„ 1850 „ . . . 10 „ 50 „	„ 1869 „ . . . 6 „ — „	„ 1888 „ . . . 8 „ 40 „
„ 1851 „ . . . 2 „ 60 „	„ 1870 „ . . . 2 „ 80 „	„ 1889 „ . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . 5 „ 20 „	„ 1871 „ . . . 4 „ — „	„ 1890 „ . . . 5 „ 40 „
„ 1853 „ . . . 6 „ 30 „	„ 1872 „ . . . 6 „ 40 „	„ 1891 „ . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . 8 „ 40 „	„ 1873 „ . . . 6 „ 60 „	„ 1892 „ . . . 10 „ — „
„ 1855 „ . . . 4 „ 70 „	„ 1874 „ . . . 4 „ 60 „	„ 1893 „ . . . 6 „ — „
„ 1856 „ . . . 4 „ 90 „	„ 1875 „ . . . 4 „ — „	„ 1894 „ . . . 6 „ — „
„ 1857 „ . . . 5 „ 70 „	„ 1876 „ . . . 3 „ — „	„ 1895 „ . . . 7 „ — „
„ 1858 „ . . . 4 „ 80 „	„ 1877 „ . . . 2 „ — „	„ 1896 „ . . . 7 „ — „
„ 1859 „ . . . 4 „ — „	„ 1878 „ . . . 4 „ 60 „	„ 1897 „ . . . 15 „ — „
„ 1860 „ . . . 3 „ 40 „	„ 1879 „ . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . 6 „ — „
„ 1861 „ . . . 3 „ — „	„ 1880 „ . . . 4 „ 40 „	„ 1899 „ . . . 10 „ — „
„ 1862 „ . . . 2 „ 80 „	„ 1881 „ . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . 7 „ — „
„ 1863 „ . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . 6 „ — „	„ 1901 „ . . . 6 „ — „
„ 1864 „ . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . 5 „ — „	„ 1902 „ . . . 7 „ 50 „
„ 1865 „ . . . 4 „ — „	„ 1884 „ . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . 9 „ — „
„ 1866 „ . . . 4 „ 40 „	„ 1885 „ . . . 3 „ 60 „	„ 1904 „ . . . 5 „ — „
„ 1867 „ . . . 4 „ — „	„ 1886 „ . . . 4 „ 60 „	„ 1905 „ . . . 6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1906.

Treść: (№ 251—254). 251. Rozporządzenie, którem wydana zostaje nowa taryfa opłat pocztowych dla obrotu w krajach tutejszych. — 252. Rozporządzenie, którem zmienione zostają niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902 w sprawie wydawania i doręczania posyłek pocztowych — 253. Rozporządzenie, dotyczące zmiany ceny sprzedaży niektórych rodzajów blankietów pocztowych. — 254. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania opłat od telefonów, należących do rządowych sieci telefonicznych.

251.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906,

którem wydana zostaje nowa taryfa opłat pocztowych dla obrotu w krajach tutejszych.

I. Podana tu poniżej taryfa opłat pocztowych dla obrotu na obszarze pocztowym austryackim wejdzie w życie dnia 16. stycznia 1907.

Od tej chwili przestanie obowiązywać taryfa opłat pocztowych, wydana rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231, tudzież odnośne postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124, w sprawie wydawania i doręczania posyłek pocztowych, wreszcie rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. marca 1905, Dz. u. p. Nr. 68, w sprawie zmiany taryfy opłat od dodatków do gazet, podlegających należytości pocztowej.

II. Wymiary opłat, oraz inne postanowienia, zawarte w tej taryfie pocztowej, obowiązują także:

1. w obrocie z Węgrami, z wyjątkiem postanowień §§ów 3go, 12go, 19go, 20go i 22go; co do portoryum od listów niefrankowanych lub niedostatecznie frankowanych, oraz co do wymiarów opłat od dodatków gazetowych, podlegających należytości pocztowej, zachowają w obrocie z Węgrami dotychczasowe postanowienia i nadal moc obowiązującą;

2. w obrocie z Bosnią i Hercegowiną, z wyjątkiem postanowień §§ów 3go, 12go, 19go, 20go i 22go. Co się tyczy portoryum od listów niefrankowanych lub niedostatecznie frankowanych, tudzież od przekazów pocztowych, listów z deklaracyą wartości i pakietów, obowiązywać będą w obrocie z Bosnią i Hercegowiną i nadal dotychczasowe postanowienia.

Taryfa opłat pocztowych dla obrotu w obrębie austryackiego obszaru pocztowego.

§ 1.

Listy zwyczajne.

Portoryum od zwyczajnego listu frankowanego wynosi bez względu na odległość:

gdy list waży aż do 20 gramów . . . . . 10 h,
gdy waży więcej jak 20 gramów . . . . 20 h.

Listy niefrankowane podlegają podwójnej opłacie od listu frankowanego tej samej wagi; od listów niedostatecznie frankowanych liczy się podwójny wymiar brakującej części portoryum.

Od pism służbowych, opłacie podlegających, pobiera się portoryum tylko w takim wymiarze, jaki przypada od zwyczajnego listu frankowanego tej samej wagi.

§ 2.

Karty korespondencyjne (pocztowe).

Opłata od kart korespondencyjnych frankowanych wynosi bez względu na odległość 5 h od każdej karty korespondencyjnej z osobna lub od każdej z dwóch części karty korespondencyjnej z odpowiedzią; od niefrankowanych wynosi dwa razy więcej.

Od kart korespondencyjnych, niedostatecznie frankowanych, liczy się odbiorcy podwójną kwotę niezapłaconej części portoryum.

§ 3.

Korespondencye pneumatyczne.

Korespondencye pneumatyczne muszą być frankowane.

Portoryum od listu pneumatycznego wynosi 45 h, od pneumatycznego listu kartkowego 35 h, od karty pneumatycznej lub od każdej części karty pneumatycznej z odpowiedzią 25 h.

Z tej należytości pokrywa się koszta pospiesznego przesłania w miejscu, gdzie urządzona jest poczta pneumatyczna. Gdy odsyłający życzy sobie, aby posyłka zamiejscowa została przesłana nie zwyczajną drogą pocztową, lecz pocztą pneumatyczną, winien opłacić za nią nietylko należytość za ekspedycyę pneumatyczną, lecz nadto jeszcze portoryum według §§ów 1go i 2go.

Korespondencye pneumatyczne niefrankowane lub niedostatecznie frankowane przesyłane i doręczane będą tak jak zwyczajne posyłki listowe.

§ 4.

Druki.

Druki muszą być frankowane.

Portoryum od druków wynosi na wszelkie odległości:

	aż do	20	gramów	3 h,
nad	50	„ „ 100	„	5 h,
„	100	„ „ 250	„	10 h,
„	250	„ „ 500	„	20 h,
„	500	gramów aż do 1 kilograma	. . .	30 h.

Od druków niedostatecznie frankowanych liczy się odbiorcy podwójną kwotę niedostającej części portoryum.

Druków niefrankowanych poczta nie wysyła.

Pod jakimi warunkami powyższe kwoty opłat mogą być stosowane do pism, wykonanych drogą mechaniczną za pomocą hektografu, chromografu lub zapomocą innej metody powielania, o tem stanowią przepisy regulaminu pocztowego.

Co do posyłania druków razem z próbkami towarów obacz § 7.

§ 5.

Gazety i czasopisma.

Portoryum od gazet (czasopism) tutejszo-krajowych, które przedsiębiorstwa gazetowe oddają na pocztę w celu posłania abonentom, wynosi 2 h od każdego egzemplarza gazety, wychodzącej kilka razy na tydzień, bez względu na wagę, tudzież od każdego egzemplarza gazety (czasopisma), wychodzącej wprawdzie rzadziej, ale najmniej dwa razy na miesiąc, o ile waga wynosi aż do 250 gramów włącznie.

Jeżeli waga numeru gazety (czasopisma), w taki sposób wychodzącej, przenosi 250 gramów, lub jeżeli czasopismo wychodzi rzadziej niż dwa razy na miesiąc, portoryum od każdego egzemplarza wynosi 2 h za każde 100 gramów. Nadwyżkę ponad 100 gramów liczy się za całych 100 gramów.

Numera wieczorne, posyłane razem z numerami porannymi tej samej gazety z tego samego lub z następnego dnia pod jedną opaską do tego samego odbiorcy, nie podlegają osobnej opłacie. Podobnież za dodatki do gazet, posyłane pod jedną opaską razem z dziennikiem głównym, nie trzeba osobno opłacać nawet w tym przypadku, gdy sam dodatek bez dziennika głównego można osobno prenumerować. Premie, jakoto broszury, ryciny, kalendarze i tym podobne druki, które redakcye na zasadzie swego programu lub ogłoszenia prenumeraty dostarczają pod pewnymi warunkami wszystkim lub niektórym abonentom, można posyłać bezpłatnie razem z gazetą itp. o ile ich format i objętość pozwalają na przewiezienie ich pocztą listową. Toż samo rozumie się o ogłoszeniach prenumeraty na własną gazetę, formularzach przekazów pocztowych, poświadczeniach złożenia pocztowej kasy oszczędności itp., dołączanych do pewnej gazety.

Pod jakimi warunkami przedsiębiorstwa gazetowe mają prawo do powyższych wymiarów opłat, tudzież, jakim innym posyłkom takie opłaty przyznane być mogą, o tem stanowią przepisy regulaminu pocztowego.

Opłaty od gazet (czasopism), abonowanych za pośrednictwem poczty, ustanowione są w odnośnych regulaminach pocztowych.

§ 6.

Dodatki do gazet, podlegające opłacie.

Jako dodatki do gazet, podlegające opłacie, mogą być przesyłane druki aż do wagi 30 gramów.

Portoryum wynosi od każdego dodatku aż do

10	gramów	. . . . .		$^1/_3$ h,
ponad 10	gramów	aż do 20	gramów . . .	$^2/_3$ h,
„ 20	„	„ „ 30	„ . . .	1 h.

Portoryum od takich druków musi być uiszczone przy nadawaniu gotówką; części ułamkowe halerzy

zaokrąglane będą przy obliczaniu sumy całkowitej na całe halerze.

§ 7.

Próbki towarów.

Próbki towarów muszą być frankowane. Portoryum wynosi bez względu na to, czy próbki towarów posyła się same, czyli też razem z drukami, i bez względu na odległość,

jeśli ważą aż do 250 gramów . . . . . 10 h,
jeśli ważą więcej jak 250 gramów . . . . 20 h.

Od próbek towarowych niedostatecznie frankowanych liczy się podwójną kwotę niezapłaconej części portoryum. Próbek towarowych niefrankowanych poczta nie odsyła.

§ 8.

Posyłki polecone.

Od posyłek poleconych uiścić ma posyłający oprócz portoryum, opłatę za polecenie. Ta opłata wynosi bez względu na wagę posyłki i odległość 25 h.

§ 9.

Przekazy pocztowe.

Przekazy pocztowe muszą być frankowane.

Opłata wynosi bez względu na odległość:

aż do 20 K . . . . . 10 h,
nad 20 „ „ 100 K . . . . . 20 h,
„ 100 „ „ 300 K . . . . . 40 h,
„ 300 „ „ 600 K . . . . . 60 h,
„ 600 „ „ 1000 K . . . . . 1 K.

§ 10.

Przekazy pocztowe telegraficzne.

Od przekazów pocztowych telegraficznych opłacić ma oddawca:

1. opłatę od przekazu pocztowego,
2. opłatę za telegram,
3. jeżeli w przekazie nie ma dopisku *„poste restante“*, należytość za dostawienie pośpieszne (§ 25). W razie potrzeby uzupełnienie należytości za posłańca (§ 25) ściąga się od odbiorcy.

§ 11.

Zlecenia pocztowe.

Od zleceń pocztowych pobiera się następujące opłaty:

1. portoryum i opłatę za polecenie listu, zlecenie pocztowe zawierającego, jak od listu poleconego tego samego rodzaju; nadto w razie ściągnięcia kwoty,

2. gdy zlecenie pocztowe dotyczy ściągnięcia wierzytelności aż do 1000 K:

a) opłatę za ściągnięcie w kwocie 10 h od każdego dokumentu wykupionego, w zleceniu pocztowem pod osobną liczbą zapisanego, i

b) opłatę za przesłanie posyłającemu kwoty ściągniętej, wynoszącą tyle, co opłata od zwyczajnego przekazu pocztowego, i to nawet w takim razie, gdyby przesłanie uskutecznione być miało za pomocą poświadczenia złożenia, dołączonego przez mandanta do zlecenia pocztowego. Opłaty od przekazów pocztowych oblicza się na podstawie ściągniętej kwoty, po potrąceniu od niej należytości za ściągnięcie.

3. gdy zlecenie pocztowe dotyczy wierzytelności, przekraczających kwotę 1000 K: opłatę w kwocie 1 K 10 h za pierwszych 1000 K i po 50 h za każdą następującą tysiączkę lub jej nadwyżkę.

Opłaty, oznaczone pod 1, winien dający zlecenie uiścić z góry.

Opłaty, przytoczone pod 2 i 3, potrącane będą z kwoty ściągniętej.

Jeżeli kwoty pieniężnej nie zapłacono, to za odesłanie dokumentów zlecenia napowrót lub za dalsze ich przesłanie do innego odbiorcy nie liczy się nowej opłaty.

§ 12.

Listy dworcowe.

Listy dworcowe, to jest takie listy zwyczajne, które mają być odbierane na dworcu kolei żelaznej bezpośrednio po nadejściu pociągów winien posyłający oddawać na pocztę frankowane.

Opłata, którą oprócz zwyczajnego portoryum uiścić należy za pozwolenie, żeby odbiorca przychodził codziennie po list, pewnym pociągiem przywieziony, a przez tę samą osobę wysłany, wynosi 10 K na miesiąc kalendarzowy i uiszczać ją ma odbiorca przynajmiej za miesiąc z góry.

Jeżeli wysyłanie listów dworcowych zaczyna się dopiero w ciągu miesiąca, pobiera się za czas od rozpoczęcia się wysyłki aż do ostatniego dnia miesiąca całkowitą należytość w kwocie 10 K.

§ 13.

Pakiety bez deklaracyi wartości.

Portoryum od pakietów bez deklaracyi wartości pobiera się podług odległości i podług wagi.

Portoryum od pakietów wynosi

I. gdy ważą aż do 5 kilogramów,

a) na odległość aż do 10 mil geograficznych włącznie (1 strefa) . . . 30 h,

b) na wszelkie dalsze odległości . . 60 h,

II. gdy ważą nad 5 kilogramów,

a) od pierwszych 5 kilogramów takie same kwoty jak za pakiety pod I,

b) od każdego dalszego kilograma lub części jednego kilograma aż do 10 mil geograficznych (1. strefa) . . . . . 6 h,
nad 10 aż do 20 mil geograficznych (2. strefa) . . . . 12 h,
nad 20 aż do 50 mil geograficznych (3. strefa) . . . . 24 h,
nad 50 aż do 100 mil geograficznych (4. strefa) . . . . 36 h,
nad 100 aż do 150 mil geograficznych (5. strefa) . . . . 48 h,
nad 150 mil geograficznych (6. strefa) . . . . . 60 h.

Dla posyłek bardzo wielkiej objętości podwyższa się portoryum o połowę wymiarów powyższych.

Od pakietów niefrankowanych, ważących aż do 5 kilogramów włącznie, pobiera się oprócz zwykłego portoryum a w danym razie, t. j. gdy chodzi o posyłkę bardzo wielkiej objętości, oprócz podwyższonego portoryum jeszcze dodatek w kwocie 12 h.

Od pakietów służbowych, podlegających opłacie, nie pobiera się dodatku do portoryum.

§ 14.

Posyłki z deklaracyą wartości.

Od posyłek z deklaracyą wartości pobiera się portoryum i opłatę za ubezpieczenie (portoryum od wartości).

a) Portoryum wynosi:

1. Od listów bez względu na wagę, na odległość aż do 10 mil geograficznych włącznie (1. strefa) . . . . . 24 h,
na wszelkie dalsze odległości . . 48 h.

Od listów niefrankowanych pobiera się dodatek do portoryum w kwocie 12 h. Od listów służbowych, podlegających portoryum, nie liczy się tego dodatku.

2. Od pakietów z deklarowaną wartością pobiera się kwotę, przypadającą stosownie do § 13;

b) opłatę za ubezpieczenie (portoryum od wartości):

Ta opłata wynosi bez względu na odległość:

Jeżeli wartość deklarowana wynosi aż do 100 K włącznie . . . . . 6 h.

Jeżeli wartość deklarowana wynosi więcej, od każdych 300 K lub części 300 K 6 h, najmniej zaś 12 h.

Od listów pieniężnych, które nadaje się w kopercie otwartej, uiścić należy opłatę za ubezpieczenie w kwocie półtora raza większej. Listy pieniężne, które nadaje się w otwartej kopercie muszą być frankowane.

§ 15.

Kilka posyłek za jednym adresem posyłkowym.

Jeżeli do jednego adresu posyłkowego należy kilka posyłek, opłatę oblicza się od każdej posyłki z osobna, a mianowicie tak portoryum pakietowe (§ 13), jak i opłatę za ubezpieczenie (§ 14).

§ 16.

Posyłki za zaliczką (pobraniem).

Od posyłek za zaliczką pobiera się następujące portorya i opłaty:

I. Od poleconych posyłek zaliczkowych:

a) Portoryum i opłatę za polecenie jak od posyłek tego samego rodzaju bez zaliczki;
nadto w razie wykupienia posyłki

b) opłatę za ściągnięcie w kwocie 10 h i

c) opłatę za odesłanie posyłającemu kwoty ściągniętej, w tym samym wymiarze, jak od zwyczajnego przekazu pocztowego. Opłaty wymienione pod *a)* uiszczać ma posyłający z góry. Opłaty za ściągnięcie i za przekaz pocztowy potrąca się z kwoty ściągniętej. Za podstawę obliczenia należytości za przekaz służy kwota ściągnięta, po potrąceniu opłaty za ściągnięcie.

II. Od posyłek wartościowych i pakietowych, obciążonych zaliczką:

a) Portoryum, a według okoliczności także opłatę za ubezpieczenie w takiej samej kwocie, jak od posyłek tegoż rodzaju bez zaliczki,

b) prowizyę, wynoszącą 2 h od każdych 4 K kwoty zaliczki, najmniej jednak 12 h. Prowizyę uiścić należy także w takim razie, jeżeli posyłki nie wykupiono. W razie zmniejszenia lub uchylenia zaliczki, nie zmniejsza się ani nie uchyla się prowizyi, wymierzonej podług pierwotnej kwoty zaliczki. Prowizyę uiszcza się zawsze przy płaceniu portoryum.

§ 17.

Pilne posyłki pakietowe.

Pilne posyłki pakietowe musi posyłający frankować. Opłaca się od nich przy oddaniu na pocztę oprócz portoryum taryfowego (§ 13), a według okoliczności także oprócz należytości za dostawienie pośpieszne (§ 25), należytość w kwocie 1 K 20 h od każdej sztuki.

O ile pilne posyłki pakietowe wolno przyjmować do przewozu, o tem stanowią przepisy regulaminu pocztowego.

§ 18.

Posyłki za rewersem zwrotnym.

Posyłki za rewersem zwrotnym, to jest takie polecone posyłki, pakiety bez deklarowanej wartości, posyłki wartościowe lub zwyczajne przekazy pocztowe, co do których posyłający żąda, żeby mu przysłano potwierdzenie odbioru (rewers zwrotny) przez odbiorcę wystawione, musi posyłający frankować. Za dostarczenie rewersu zwrotnego winien posyłający oprócz portoryum itp. uiścić opłatę w kwocie 25 h, i to także z góry. Za przesłanie rewersów zwrotnych, któremi władze państwa opartują swoje pisma służbowe do stron, nie pobiera się żadnej opłaty.

§ 19.

Listy sądowe, podlegające opłacie.

Za list sądowy, podlegający opłacie, winien odbiorca uiścić:

1. jeżeli list ma być doręczony w tej miejscowości, w której sąd nadający ma swą siedzibę, 10 h bez względu na wagę listu;

2. w innych przypadkach 10 h, gdy list waży aż do 50 gramów, a 20 h, gdy list waży więcej jak 50 gramów.

Gdyby listy, o których mowa pod 1, wypadało posłać dalej, postępować z nimi należy co do portoryum tak, jak gdyby już pierwotnie były adresowane do nowego miejsca przeznaczenia.

§ 20.

Uwiadomienie o odebraniu listu poleconego.

Nadawca listu poleconego, należycie frankowanego, może przy oddawaniu go na pocztę zażądać, aby urząd pocztowy w miejscu przeznaczenia uwiadomił go o nadejściu tego listu.

Za takie uwiadomienie urzędowe (uwiadomienie o odebraniu) winien nadawca opłacić należytość w kwocie 25 h, która obok portoryum i opłaty za polecenie uiszczona być ma przez nalepienie znaczków pocztowych na samym liście.

§ 21.

Potwierdzenie wypłaty.

Jeżeli osoba, posyłająca przekaz pocztowy, żąda potwierdzenia, iż poczta rzeczywiście wypłaciła odbiorcy kwotę przekazaną, opłata za to potwierdzenie wynosi 25 h i musi być uiszczone przez posyłającego z góry razem z portoryum.

§ 22.

Uwiadomienia kolejowe.

Awizacye, noty dyspozycyjne, uwiadomienia o wpłynięciu zaliczek i o przewyżkach lub niedoborach, które na zasadzie umów, zawartych z zarządami kolei żelaznych i przedsiębiorstwami żeglugi parowej, ekspedyty kolei żelaznych i agencye nadsyłają celem doręczenia do miejsc pocztowych, położonych najbliżej stacyi kolejowej (agencyi), i ich wiejskich okręgów doręczania, muszą być frankowane. Opłata wynosi 6 h od sztuki.

§ 23.

Zbieranie.

Od posyłek listowych poleconych, listów z deklaracyą wartości, pakietów i przekazów pocztowych, zebranych przez listonoszów wiejskich, tudzież od wkładek w obrocie czekowym i od wkładek w obrocie pocztowej kasy oszczędności, o ile przenoszą kwotę 10 K, pobierana będzie oprócz portoryum i wszelkich innych opłat także należytość za zbieranie.

Ta należytość wynosi od posyłki listowej poleconej 6 h, a od innych zebranych przedmiotów taką samą kwotę, jaką się pobiera za ich doręczenie (§ 24).

Należytość za zbieranie musi być uiszczona z góry. Gdy do jednego adresu posyłkowego należy kilka posyłek, należytość za zbieranie liczy się od każdej posyłki z osobna.

§ 24.

Doręczenie i uwiadomienie (awizowanie).

Za doręczenie, względnie za uwiadomienie o nadejściu posyłki pocztowej w miejscu, tudzież w okręgu dookolicznym pobiera się następujące opłaty:

1. Opłaty za doręczenie:

Od listu z deklaracyą wartości aż do 1000 K . . . . . 10 h;

od pakietu bez deklaracyi wartości lub z deklaracyą aż do 1000 K. a mianowicie:

w Wiedniu:

gdy pakiet waży aż do $1^1/_2$ kilograma . . . . . 10 h,

gdy pakiet waży więcej jak $1^1/_2$ kilograma aż do 5 kilogramów . 20 h,

gdy pakiet waży więcej jak 5 kilogramów . . . . . 30 h;

we wszystkich innych miejscowościach:

gdy pakiet waży aż do 5 kilogramów 10 h,

gdy pakiet waży więcej jak 5 kilogramów . . . . . 20 h;

od przekazu pocztowego lub przekazu zapłaty aż do kwoty 1000 K . . . . . 6 h.

Gdy chodzi o większe kwoty, pobiera się od listów z deklaracyą wartości i od przekazów zapłaty należytość za doręczenie w kwocie 20 h od każdych 5000 K lub części tej sumy, a od pakietów oprócz

zwykłej opłaty za doręczenie jeszcze należytość dodatkową w takich samych wymiarach.

2. Opłaty za uwiadomienie:

Za uwiadomienie o nadejściu listu z deklaracyą wartości lub pakietu . . . . . 4 h.

3. Gdy do jednego adresu przesyłkowego należy kilka posyłek, opłaty za doręczenie liczone będą według powyższych wymiarów od każdej posyłki z osobna, a w razie uwiadomienia adresata pobierana będzie także opłata za uwiadomienie od każdej posyłki z osobna.

§ 25.

Doręczenie posyłki lub uwiadomienie o jej nadejściu przez umyślnego posłańca.

Posyłki przez umyślnego posłańca (ekspresowe) muszą być frankowane.

Odsyłający, który życzy sobie doręczenia posyłki lub uwiadomienia odbiorcy o jej nadejściu przez umyślnego posłańca, musi przy nadawaniu uiścić oprócz portoryum i innych należytości także opłatę za doręczenie ekspresowe, które wynosi:

od pakietów . . . . . 50 h,
od innych posyłek . . . . . 30 h.

Opłata ta pokrywa koszta doręczenia lub uwiadomienia przez umyślnego posłańca w miejscu, w którem znajduje się siedziba poczty, i to co do doręczeń tylko o tyle, o ile chodzi o posyłki z deklaracyą wartości poniżej 1000 K.

Gdy doręczenie lub uwiadomienie przez umyślnego posłańca uskutecznione być ma poza siedzibą poczty, w takim razie opłata wynosi stosownie do oddalenia miejsca przeznaczenia od siedziby urzędu pocztowego oddawczego 1 K od 7·5 kilometra lub od za odległość poniżej 7·5 kilometra. Kwotę, nie pokrytą opłatą ekspresową, uiszczoną przez nadawcę, ściągnie się od odbiorcy. Jeżeli ten sam posłaniec ma odnieść jednocześnie kilka posyłek lub uwiadomień do tego samego odbiorcy, ściągać się będzie tylko tę kwotę, której potrzeba na uzupełnienie należytości za jedną posyłkę, a która nie jest pokryta opłatami ekspresowemi, uiszczonemi przy nadawaniu za wszystkie posyłki razem, które mają być jednocześnie odniesione.

Za dostawienie przez umyślnego posłańca posyłek z deklarowaną wartością ponad 1000 K lub kwoty pieniężnej ponad 1000 K winien odbiorca tak w miejscu siedziby urzędu pocztowego, jak i w okręgu dookolicznym, uiścić nadto dodatek od pakietów, ustanowiony w §ie 24tym, punkt 1, ustęp ostatni.

§ 26.

Oclenie.

Za zastąpienie odbiorcy posyłki, podlegającej ocleniu, przy jej ostatecznej ekspedycyi na komorze pobiera urząd pocztowy opłatę za oclenie, wynoszącą po 20 h od każdego pakietu. Od pakietów pocztowych *(colis postaux)* opłata za oclenie razem z ewentualną opłatą za dostawienie, względnie uwiadomienie, wynosi 25 h. Jeżeli odbiorca zajmuje się sam wykupieniem posyłki na komorze, winien za odstawienie jej na komorę uiścić opłatę w kwocie 10 h; postanowienia szczególne, istniejące co do wykupywania posyłek na komorze w Wiedniu, nie doznają skutkiem tego naruszenia.

Gdy urząd pocztowy załatwia wykupienie posyłki, podlegającej podatkowi konsumcyjnemu, odbiorca uiścić ma od każdego pakietu opłatę w kwocie 20 h.

§ 27.

Zastrzeżenie odbierania na poczcie; opłata za schowek i należytość magazynowa.

Odbiorcy w miejscowościach, w których odbywa się regularne doręczanie przez posłańców pocztowych, zastrzegający sobie odbieranie posyłek na poczcie i zrzekający się doręczania (uwiadamiania), winni płacić za przechowywanie posyłek pocztowych i trzymanie ich w pogotowiu do wydania, należytość za schowek; należytość ta wynosi 2 K miesięcznie, jeżeli odbiorca zastrzegł sobie tylko odbieranie posyłek listowych zwyczajnych i poleconych, a w innych przypadkach 3 K.

Gdy odbiorca mieszka w okręgu pozamiejscowym i zastrzega sobie odbieranie na poczcie tylko w te dnie, w których doręczanie się nie odbywa, nie płaci za to należytości za schowek.

W miejscach pocztowych, w których zaprowadzone jest dostawianie pakietów bez względu na wagę, winien odbiorca, który zastrzegł sobie odbieranie pakietów, zamiast należytości za schowek uiszczać opłatę magazynową. Opłata ta wynosi bez względu na to, czy zatrzeżenie odnosi się do samych tylko pakietów, czy też także do innych posyłek lub poszczególnych ich rodzajów, w Wiedniu 10 K, w miejscowościach, gdzie są poczty rządowe 6 K, a w miejscowościach, gdzie są poczty klasowe 4 K na miesiąc.

Opłaty za schowek i magazynowe składać należy najmniej za miesiąc z góry. Gdy zastrzeżenie odbierania na poczcie uczynione będzie w ciągu miesiąca kalendarzowego, należytość pobiera się tymczasowo tylko do końca miesiąca. Cofnięcie zastrzeżenia dozwolone jest każdej chwili; zarząd pocztowy ma prawo odjąć z ważnych przyczyn pozwolenie na używanie schowka każdego czasu. Uiszczone z góry opłaty będą w takim razie zwrócone w stosunku do czasu używania.

Gdy odbierający zastrzega sobie tylko odbieranie gazet, nie ma za to opłacać należytości za schowek. Należytości za schowek i opłaty magazynowej nie pobiera się także w takim razie, gdy osoby, które wprawdzie nie zrobiły zastrzeżenia

odbierania, wyjątkowo chcą odebrać przeznaczone dla nich posyłki w urzędzie pocztowym.

Gdy strona zastrzega sobie wykupywanie na komorze posyłek, obciążonych cłem, które do niej nadchodzą, winna opłacić należytość zapiskową, która wynosi 3 K za każde ponowne zapisanie tego zastrzeżenia.

§ 28.

Składowe.

Od każdego pakietu, zalegającego na poczcie bez winy urzędu pocztowego, pobiera sie składowe, które wynosi po 5 h od sztuki za każdy dzień zalegania. Wyjęte są jednakże następujące dnie:

1. dzień nadejścia pakietu do urzędu pocztowego; nadto,

2. *a)* gdy chodzi o pakiety *poste restante*, tudzież o pakiety, przeznaczone dla odbiorców w takich miejscowościach, w których nie odbywa się regularne doręczanie przez dochodzących posłańców pocztowych, siedm dni, bezpośrednio następujących, a

b) we wszystkich innych przypadkach następujące bezpośrednio dwa dnie.

Od pakietów, przesyłanych do władz i urzędów, uwolnionych od opłaty porta, oraz dla prostych żołnierzy i podoficerów, nie pobiera się składowego.

Gdy pakiet posyła się dalej lub gdy się go odsyła napowrót wewnątrz granic państwa, składowe cięży na nim i nadal.

§ 29.

Posyłanie dalej za adresatem (dosyłanie).

W razie dosyłania listów z deklaracyą wartości i pakietów dolicza się należytość pocztową od wagi i wartości od jednego miejsca przeznaczenia do drugiego; natomiast nie pobiera się za dosyłanie opłaty dodatkowej w kwocie 12 h, jaka przepisana jest za nieopłacone posyłki tego rodzaju. Za inne posyłki nie liczy się nowej opłaty pocztowej. Należytości za polecenie, opłat od przekazów i zleceń pocztowych, prowizyi od posyłek za pobraniem, tudzież należytości za pilne pakiety w kwocie 1 K 20 h nie liczy się jeszcze raz w razie dosyłania. Należytości za doręczenie i uwiadomienie nie liczy się przy posyłaniu dalej.

§ 30.

Odsyłanie napowrót.

Od listów z deklaracyą wartości i pakietów, które mają być odesłane napowrót, opłacić należy porto od wagi i wartości także za drogę napowrót; dodatku do porta w kwocie 12 h nie pobiera się jednak przy odsyłaniu napowrót. Od innych przedmiotów nie liczy się nowej opłaty. Opłat za polecenie, należytości od przekazów pocztowych i od zleceń pocztowych, tudzież prowizyi od posyłek za pobraniem nie policza się jeszcze raz przy odsyłaniu napowrót. Natomiast za odesłanie napowrót pakietów pilnych liczy się opłatę w kwocie 1 K 20 h jeszcze raz, gdy odsyłający wyraźnie zażądał, aby pakiet także w razie odesłania napowrót był traktowany jako „pilny“.

§ 31.

Wycofanie posyłek pocztowych i zmienienie adresu przez posyłającego.

Jeżeli nadawca oddane na pocztę posyłki odbierze napowrót przed doręczeniem odbiorcy, w takim razie, o ile chodzi o posyłki frankowane, porta się nie zwraca. Tylko od listów z deklaracyą wartości i od pakietów, jeżeli jeszcze nie odeszły, zwraca urząd pocztowy franko za oddaniem koperty listowej lub adresu przesyłkowego. Ceny kupna adresu przesyłkowego nie zwraca się. Jeżeli tego rodzaju posyłka, która zostaje wycofana, już odeszła, odsyłający winien opłacić porto itd. jak za zwyczajne odesłanie napowrót, a to w stosunku do drogi, którą posyłka rzeczywiście przebyła, a w danym razie zwraca mu się odpowiednią część kwoty, zapłaconej przy oddaniu posyłki na pocztę.

Gdyby urząd pocztowy musiał w celu wycofania posyłki lub zmiany adresu wygotować i wysłać żądanie listowne albo telegraficzne, nadawca winien za to uiścić z góry:

1. gdy żądanie takie wysyła się listownie, opłatę od zwyczajnego listu poleconego;

2. gdy się je wysyła telegraficznie, opłatę za telegram według powszechnej taryfy.

§ 32.

Cofnięcie lub zmniejszenie powziątku.

Odsyłający, który żąda cofnięcia lub zmniejszenia powziątku, winien uiścić takie same opłaty, jak te, które ustanowiono w §ie 31ym za cofnięcie posyłki lub za zmianę adresu.

§ 33.

Uwiadomienie o niedoręczalności.

Jeżeli posyłki nie można doręczyć, a urząd pocztowy w miejscu przeznaczenia uwiadamia o tem urząd pocztowy nadawczy, w takim razie odsyłający winien za przesłanie tego uwiadomienia i za odpowiedź, jaką następnie wysłać należy urzędowi oddawczemu, uiścić należytość w kwocie 25 h.

§ 34.

Upoważnienie do wypłaty.

Jeżeli przekaz pocztowy, bądź to zwyczajny, bądź powziątkowy lub na zasadzie zlecenia pocztowego wystawiony, który został adresatowi doręczony bez należącej doń kwoty pieniężnej, przed odebra-

niem pieniędzy zaginie, zostanie zniszczony lub tak dalece uszkodzony (zmieniony), że pieniądze nań wypłacone być nie mogą, odbiorca winien za zasięgnięcie przez urząd pocztowy upoważnienia do wypłaty uiścić należytość w kwocie 25 h.

§ 35.

Poszukiwanie posyłek pocztowych.

Opłata za poszukiwanie posyłki pocztowej wynosi 25 h.

Gdy chodzi o posyłki, na które poczta wydała rewers, należy tę opłatę uiścić z góry; gdyby się jednak pokazało, że poszukiwanie spowodowane zostało z winy poczty, opłata ta będzie zwrócona. Poszukiwanie posyłek za rewersem zwrotnym lub poświadczeniem wypłaty odbywać się będzie bezpłatnie, jeżeli taki rewers lub takie poświadczenie nie nadejdzie w stosownym terminie do poczty odsyłającej.

Władze i urzędy, uwolnione od opłat pocztowych, nie płacą należytości za poszukiwanie posyłek.

Gdy chodzi o poszukiwanie listów zwyczajnych, opłaca się należytość w kwocie 25 h z dołu i tylko w tych przypadkach, w których stwierdzone będzie należyte doręczenie posyłki odbiorcy.

§ 36.

Uwolnienie od opłaty pocztowej.

Niniejsza taryfa nie narusza zgoła istniejących dotychczas uwolnień od porta i od należytości za polecenie, nie mniej też innych ulg co do opłaty pocztowej.

Z pominięciem porta i należytości za polecenie, władze i urzędy będą uwolnione od innych opłat pocztowych tylko o tyle, o ile takie uwolnienie będzie wyraźnie zarządzone.

Fort włr.

252.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906,

którem zmienione zostają niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124, w sprawie wydawania i doręczania posyłek pocztowych.

Począwszy od dnia 16. stycznia 1907, zaprowadzone będą w postanowieniach, dotyczących wydawania i doręczania posyłek pocztowych, oprócz tych zmian, które spowodowane zostały rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 251, w sprawie wydania nowej taryfy opłat pocztowych, jeszcze następujące zmiany:

Artykuł 1.

Punkt I §u 2go (doręczanie) brzmieć będzie jak następuje:

I. A. W okręgu miejscowym.

W okręgu miejscowym posyłki listowe zwyczajne i polecone, listy z deklaracyą wartości aż do 1000 K, pakiety aż do 2 kilogramów wagi i do 1000 K wartości, kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i na przekazy zapłaty pocztowej kasy oszczędności aż do 1000 K, tudzież dokumenta wierzytelności, należące do zleceń pocztowych, doręczane będą odbiorcom do domu.

Czy i w jakim zakresie doręczane będą także inne pakiety, listy z wyższą deklaracyą wartości lub kwoty pieniężne na przekazy zapłaty pocztowej kasy oszczędności ponad 1000 K, postanowione będzie w osobnych rozporządzeniach.

Gdy do jednego adresu przesyłkowego należy kilka posyłek, poczta doręczać będzie wszystkie naraz, gdyby nawet pomiędzy nimi była tylko jedna posyłka, nie wychodząca poza tę granicę wagi, w obrębie której w okręgu miejscowym odbywa się w danej chwili doręczanie pakietów do domu.

Zarząd pocztowy nie jest obowiązany doręczać posyłek pocztowych, podlegających postępowaniu cłowemu, cechowniczemu, akcyzowemu lub skarbowemu; czy i o ile rzeczony zarząd podejmować się będzie doręczania tego rodzaju posyłek pocztowych, o tem stanowią osobne przepisy.

W przypadkach, w których posyłek nie doręcza się do domu, zarząd pocztowy winien postarać się o to, żeby odbiorca otrzymał uwiadomienie (awizo) o nadejściu posyłki. Gdy chodzi o przekazy na takie kwoty, do których wypłacenia przepisane jest przedłożenie osobnego poświadczenia, na przykład: świadectwa ubóstwa, wdowieństwa, adresatowi posyła się zawsze tylko uwiadomienie.

B. W okręgu dookolicznym.

1. W okręgu listonoszów wiejskich. Odbiorcom, poza okręgiem miejscowym mieszkającym, doręcza się w razie, gdy do nich dochodzą listonosze wiejscy, następujące posyłki do domu:

a) posyłki listowe zwyczajne i polecone;

b) pakiety, o ile objętość i waga każdego pakietu z osobna lub wszystkich razem jest tego rodzaju, iż nie obciążają zanadto listonosza, który je przenosi na miejsce przeznaczenia, i o ile listonosz ze względu na środki, jakimi przy wykonywaniu służby rozporządza, może je bezpiecznie przenieść. Które posyłki większej wagi mają być adresatowi odniesione do domu, o tem orzeka urząd pocztowy, biorąc głównie na uwagę zawartość posyłki, o ile odnośna deklaracya daje wyjaśnienie w tym względzie;

c) listy z deklaracyą wartości;

d) dokumenty wierzytelności do zleceń pocztowych;

e) przekazy pocztowe razem z kwotami pieniężnemi;

f) przekazy wypłaty razem z kwotami pieniężnemi, z wyjątkiem tych, których wydanie zawisa od przedłożenia jakiegoś specyalnego poświadczenia.

Doręczenie przedmiotów, wymienionych pod *b), c)* i *f)*, ograniczone jest do deklaracyi wartości aż do 1000 K, względnie do kwoty pieniężnej aż do 1000 K; czy posyłki, których wartość przekracza tę granicę, doręczane będą do domu, unormowane będzie w każdym przypadku z osobna specyalnemi rozporządzeniami.

Gdy do jednego i tego samego adresu przesyłkowego należy kilka pakietów, poczta doręczać będzie wszystkie naraz; gdyby jednak doręczenie było niemożliwe, odbiorca otrzyma równocześnie uwiadomienie o nadejściu wszystkich posyłek.

Doręczanie posyłek pocztowych, podlegających postępowaniu cłowemu, cechowniczemu, akcyzowemu lub skarbowemu, zawisa od tego samego warunku, jakiemu podlega doręczanie takich posyłek w okręgach miejscowych.

O nadejściu takich posyłek, które w myśl postanowień powyższych nie mogą być doręczone, posyła się odbiorcom uwiadomienie (awizo). W przypadkach pod *b)* wymienionych, posyłki, które zostały na poczcie, a których adresat jeszcze nie odebrał, odniesione mu będą bądź z okazyi bezpośrednio następującego, bądź z okazyi późniejszego obchodu listonosza, o ile na to pozwala ogólna waga posyłek, które listonosz doręczyć ma na dotyczącym obchodzie.

Władza pocztowa może z pewnych przyczyn lub dla pewnych miejscowości doręczanie posyłek ograniczyć albo całkiem wstrzymać, z drugiej zaś strony może względem pewnych miejscowości podjąć się stale albo na jakiś czas doręczania w szerszym zakresie.

2. W miejscowościach, w których istnieją składnice pocztowe, zwyczajne posyłki listowe i uwiadomienia o nadejściu innych posyłek będą przez kierownika składnicy roznoszone. Gdzie stosunki na to pozwalają, tam zaprowadzone będzie także doręczanie posyłek listowych poleconych, pakietów bez deklaracyi wartości lub z deklaracyą wartości albo za pobraniem aż do 50 K, oraz kwot pieniężnych na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty aż do 50 K.

3. W innych częściach okręgu dookolicznego zakład pocztowy starać się będzie ile możności, żeby zwyczajne posyłki listowe i uwiadomienia o nadejściu innych posyłek doszły do rąk odbiorców; gdzie stosunki na to pozwolą, nadchodzące posyłki pocztowe lub poszczególne ich rodzaje odnoszone będą odbiorcom przez posłańca pocztowego (doręczanie na wieś).

Artykuł 2.

W §ie 6tym (posyłki *poste restante*) w miejsce punktu IIIgo wstawione zostaje następujące postanowienie:

Gdy osoby, mające stałe zamieszkanie, każą do siebie adresować posyłki *poste restante* w tym widocznym celu, aby obejść postanowienia, dotyczące opłaty należytości za oddanie, urząd pocztowy ma prawo nie uwzględnić dopisku *poste restante* i doręczyć odbiorcy takie posyłki i uwiadomienia do domu za pobraniem przypadających od nich opłat.

Artykuł 3.

W §ie 9tym (wydawanie i doręczanie posyłek pocztowych, przeznaczonych dla władz i urzędów, uwolnionych od opłaty porta) punkt 2gi zastąpiony zostaje następującem postanowieniem:

O ile poczta podejmuje się w ogólności doręczania listów z deklaracyą wartości, pakietów i kwot pieniężnych na przekazy pocztowe i przekazy zapłaty, doręczać je będzie władzom itd., od opłaty porta uwolnionym, tylko w takim razie, gdy tego zażądają i tylko za opłatą przepisanych należytości za doręczenie.

Artykuł 4.

W punkcie I §u 13go (postępowanie z niedoręczalnemi posyłkami pocztowemi w miejscu nadania) wykreślić należy drugą część pierwszego ustępu od słowa „To“ do słowa „położonych“.

Fort wlr.

253.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906,

dotyczące zmiany ceny sprzedaży niektórych rodzajów blankietów pocztowych.

Od nia 16. stycznia 1907 cena formularza przekazu pocztowego wynosić będzie 3 h.

Od tego samego dnia pobierać się będzie od listów kartkowych i opasek, wydawanych przez zarząd pocztowy, oprócz wartości imiennej wyciśniętego na nich znaczka pocztowego, jeszcze po 1 h za sztukę tytułem kosztów materyału i wytworu.

Dotychczasowych listów kartkowych po 6 i 10 h i opasek po 3 h wolno używać tylko do dnia 15. stycznia włącznie; dotychczasowych formularzy przekazów pocztowych po 2 h można używać bez dopłaty w obrocie pocztowym jeszcze do 31. stycznia 1907. Z dniem 16. stycznia 1907 cofnięte będą zupełnie z obiegu dotychczasowe listy kartkowe i opaski, a z dniem 1. lutego 1907 dotychczasowe formularze przekazów pocztowych. Tego rodzaju przekazy pocztowe, listy kartkowe i opaski, znajdujące się między publicznością, będą przez wszystkie

urzędy pocztowe aż do 31. marca 1907 wymieniane na inne pocztowe znaczki wartościowe, bez pobierania opłaty za wymianę, pod warunkiem, że nie ma na nich śladów użycia przez urząd pocztowy. Po 31. marca 1907 nie będzie się ich ani wymieniać ani też przyjmować z jakiegokolwiek innego tytułu.

Fort wlr.

254.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906,

dotyczące uregulowania opłat od telefonów, należących do rządowych sieci telefonicznych.

§ 1.

Opłata abonamentowa.

Za stacye abonamentowe rządowych sieci telefonicznych winni uczestnicy uiszczać roczną opłatę abonamentową. Dopłaty do kosztów budowy, ustanowione w §ie 9tym rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 7. października 1887, Dz. u. p. Nr. 116, pod lit. *a*, oraz należytości stacyjne i opłaty za przeprzężenie, ustanowione tamże pod lit. *b* i *d*, zostają uchylone.

Opłata abonamentowa zawiera w sobie wynagrodzenie za urządzenie i utrzymywanie w należytym stanie przewodu łączącego i zwyczajnego urządzenia stacyi, oraz za używanie stacyi do rozmów w obrębie miejscowej sieci telefonicznej. Co się tyczy dostarczania i utrzymywania aparatów pobocznych i innych urządzeń specyalnych, a także używania stacyi do przenoszenia telegramów i fonogramów i do rozmów międzymiastowych, pozostaną i nadal w mocy postanowienia dotychczasowe.

§ 2.

Taryfa abonamentowa.

Opłata abonamentowa dzieli się stosownie do rozciągłości poszczególnych sieci telefonicznych i stosownie do częstości używania stacyi abonamentowej na kilka klas, którym odpowiadają wymiary, uwydatnione w podanej tu poniżej tabeli. Według tego podziału roczna opłata abonamentowa wynosi:

W grupie sieci	Dla sieci, mających uczestników	W zamkniętych miejscowościach, zresztą zaś w okręgu o promieniu	W klasie taryfy					
			A	B	C	D	E	F
			dla połączeń samoistnych				dla połączeń do spółki	
			dla telefonów biurowych o			dla telefonów w pomieszkaniach		
			bardzo wielkim ruchu	wielkim ruchu	małym ruchu		w dwójkę	w czwórkę
			koron					
I	ponad 20.000	6 *km*	500	400	300	240	180	100
II	od 5.001 do 20.000	4 *km*	400	320	240	200	145	85
III	od 2.001 do 5.000	3 *km*	320	260	200	170	120	70
IV	od 501 do 2.000	2 *km*	260	215	170	145	100	60
V	od 201 do 500	1½ *km*	215	180	145	130	90	55
VI	do 200	1 *km*	180	150	120	115	80	50

Połączenia we czwórkę (klasa taryfy *F)* mogą być urządzane tylko dla telefonów w pomieszkaniach.

§ 3.

Grupy sieci telefonicznych.

Zaliczenie sieci telefonicznych do oznaczonych w §ie 2gim grup zależy od tego, ile połączeń abonamentowych (ob. §§y 18ty i 19ty) odnośna sieć w danej chwili obejmuje, i będzie podawane do wiadomości uczestników. Gdyby pewna sieć z powodu przyrostu albo ubytku uczestników została zaliczona do innej grupy, zmiana opłaty taryfowej, spowodowana tem zaliczeniem, wejdzie w życie od 1. stycznia tego roku, który nastąpi bezpośrednio po zaliczeniu odnośnej sieci do innej grupy.

§ 4.

Klasy taryfy.

Stacye telefoniczne biurowe z samoistnem połączeniem będą zaliczane do klas taryfy *A*, *B* i *C* według stopnia ich używania w ten sposób, że do klasy *C* należeć będą stacye, wysyłające rocznie najwięcej 3000 nawoływań, do klasy *B* stacye, wysyłające od 3001 do 6000 nawoływań, a do klasy *A* stacye, wysyłające od 6001 do 12.000 nawoływań rocznie. Gdyby maksymalna ilość nawoływań, ustanowionych dla klasy *A*, została przekroczona, można od abonenta zażądać, aby się zgłosił o urządzenie drugiej stacyi.

Stacye telefoniczne w pomieszkaniach prywatnych z połączeniem samoistnem (klasa taryfy *D)* mogą być używane najwięcej do 2400 własnych nawoływań, gdyż w razie przeciwnym traktowane będą jako telefony biurowe.

Przy obliczaniu ilości nawoływań nie będą uwzględniane nawoływania w obrocie międzymiastowym, niemniej też nawoływania w obrocie miejscowym i okręgowym (§ 19ty), które nie doprowadziły do połączenia z tej przyczyny, że przewód stacyi wołanej był obsadzony.

Granice dozwolonego maksymalnego używania stacyi telefonicznych do spółki oznaczane będą osobnem rozporządzeniem na zasadzie suppozycyi, że możność rozmawiania w klasie we dwójkę (t. j. w klasie taryfy *E)*, wynosi mniej więcej trzy czwarte, a w klasie w czwórkę (t. j. w klasie taryfy *F)* mniej więcej połowę możności rozmawiania w klasie *D*. Gdyby abonent, posiadający połączenie do spółki, przekroczył ustanowione granice rozmawiania, winien zgłosić się o zaliczenie go do wyższej klasy taryfy (a więc do połączenia we dwójkę lub do połączenia samoistnego).

§ 5.

Stacye telefoniczne w pomieszkaniach.

Zgłaszanie się o urządzenie stacyi w pomieszkaniach dozwolone jest tylko w takim razie, gdy chodzi niewątpliwie o ubikacye mieszkalne, a nie o kancelarye, łączące się z pomieszkaniem lub o inne lokalności, służące do celów przemysłowych.

Gdyby do telefonu w pomieszkaniu prywatnem przyłączona została stacya poboczna w lokalu przemysłowym, w takim razie za połączenie główne uważana będzie stacya w lokalu przemysłowym i stosownie do tego podlegać będzie taryfie dla telefonów biurowych.

O przyjęciu lub nieprzyjęciu zgłoszenia pewnej stacyi telefonicznej jako stacyi w pomieszkaniu prywatnem rozstrzyga dyrekcya poczt i telegrafów.

§ 6.

Zaliczenie istniejących obecnie stacyi abonamentowych do klas taryfy A, B, C i D.

Zaliczenie stacyi abonamentowych, utworzonych do dnia 30. listopada 1906, po raz pierwszy do jednej z klas taryfy *A*, *B*, *C* lub *D*, uskutecznione będzie na podstawie czterokrotnego liczenia nawoływań, wychodzących z odnośnej stacyi, i to każdym razem w inny dzień powszedni. Liczenie nawoływań odbywać się będzie dwa razy w roku 1906tym, jeden raz w pierwszym, a jeden raz w drugim kwartale roku 1907go (pierwszy okres liczenia). Średnia wyników tego czterokrotnego liczenia, pomnożona przez 300 daje ogólną ilość nawoływań w ciągu jednego roku.

Te stacye telefonów biurowych, z których według powyższego obliczenia wychodzi najwięcej 3000 nawoływań, zaliczone będą stanowczo do klasy taryfy *C*, reszta zaś prowizorycznie do klasy *A* lub *B*, a to stosownie do ilości nawoływań.

Podobnie też zaliczone będą owe stacye telefoniczne w pomieszkaniach, z których według wyniku pierwszego okresu liczenia nie wychodzi więcej jak 2400 nawoływań rocznie, stanowczo do klasy *D*, reszta zaś prowizorycznie do tej klasy telefonów biurowych, która odpowiada ilości wychodzących z nich nawoływań.

Co do stacyi abonamentowych, zaliczonych prowizorycznie do klas *A*, *B* i *C*, odbędzie się w następujących bezpośrednio czterech kwartałach, każdym razem w dzień powszedni, ponowne liczenie nawoływań (drugi okres liczenia) i na podstawie iloczynu z ilości nawoływań, przypadających przeciętnie na jeden dzień, i z czynnika 300, oznaczy się ilość nawoływań w roku. Gdy wyniki obu okresów liczenia zgadzają się ze sobą co do klasy taryfy, stacya zaliczona będzie stanowczo do odnośnej klasy, gdyby zaś rzecz miała się przeciwnie, należy w następnych czterech kwartałach uskutecznić jeszcze raz czterokrotnie liczenie (trzeci okres liczenia), poczem odnośną stacyę zaliczy się do tej klasy taryfy, która wypada ze średnich wartości tych trzech okresów.

Liczenie odbywać się będzie w centralnych stacyach telefonicznych w dnie, które zarząd w tym

celu wyznaczy, a abonentów uwiadamiać się będzie o wyniku każdego liczenia, i to na przyszłość najpóźniej do trzech dni.

Po stanowczem oznaczeniu klas taryfy winien każdy uczestnik, gdyby wypadała różnica w opłacie na rzecz zarządu, uiścić ją dodatkowo także za ten czas, który upłynął już od wejścia w życie nowej taryfy; natomiast różnica, wypadająca na jego rzecz, będzie mu albo policzona albo zwrócona.

Stacye abonamentowe, urządzone po dniu 30. listopada 1906, traktowane będą pod względem liczenia nawoływań tak jak stacye nowoutworzone.

§ 7.

Zaliczenie nowoutworzonych stacyi abonamentowych z połączeniem samoistnem do klas taryfy A, B, C i D.

Nowoutworzone stacye abonamentowe z połączeniem samoistnem zaliczone będą z początku prowizorycznie do klasy *C* lub *D*; natomiast stanowcze ich przydzielenie do pewnej klasy nastąpi dopiero na podstawie liczenia, które ma być dokonane według postanowień §u 6go, i to z mocą wstecz obowiązującą, to znaczy z pobraniem różnicy w opłacie, jaka w danym razie wypada. Każdy okres liczenia obejmuje cztery liczenia, dokonane w czterech następujących po sobie kwartałach, każdym razem w dzień powszedni.

§ 8.

Zmiana klasy taryfy.

Gdyby u poszczególnych abonentów klas taryfy *A* i *B*, po stanowczem zaliczeniu ich stacyi do pewnej klasy, z powodu zmian w ruchu przedsiębiorstwa zaszły istotne różnice co do używania telefonu, które mogłyby spowodować zaliczenie odnośnej stacyi do innej klasy, natenczas na żądanie abonentów dokonane być winno nowe liczenie w sposób, oznaczony w §ie 6tym, i uregulowanie na tej podstawie opłaty abonamentowej. Wniosek na dokonanie nowego obliczenia może uczynić także centralna stacya telefoniczna, gdy zauważy, że używanie pewnej stacyi, należącej do klasy taryfy *A*, *B*, *C* lub *D*, wzrasta w uderzający sposób. Klasę taryfy każdego abonenta należy w każdym razie skontrolować co pięć lat.

Jednakże w tych wszystkich przypadkach wyrównanie opłat za lata ubiegłe nie będzie miało miejsca.

§ 9.

Połączenia do spółki.

Abonenci, którzy nie zamierzają używać swej stacyi jako połączenia samoistnego w wymiarze, ustanowionym dla klas taryfy *A*, *B*, C i *D*, mogą, o ile obciążenie stacyi rozmowami nie będzie przekraczało granic, które ustanowione będą osobnem rozporządzeniem (§ 4) dla klas taryfy *E* i *F*, zgłosić się, gdy chodzi o telefony biurowe, jako uczestnicy przewodu w dwójkę, a gdy chodzi o telefony w pomieszkaniach, jako uczestnicy przewodu w czwórkę. Przy takich połączeniach do spółki jeden spólny przewód służy dla dwóch, względnie czterech stacyi; jednakże zgłoszenie nie zawisa od tego, żeby uczestnik wskazał spólników w ilości, potrzebnej do skompletowania spółki; uzupełnienie zgłoszonych połączeń tego rodzaju jest rzeczą zarządu, który rozdzielać je będzie także na poszczególne przewody i ma prawo odmówić urządzenia takich połączeń poza obrębem, w §ie 12tym określonym.

Przewody do spółki będą dawały możność nawoływania według wyboru i zamknięcia stacyi, tak, aby poszczególni uczestnicy nie mogli sobie wzajemnie ani przeszkadzać ani podsłuchiwać rozmów.

Klasa taryfy *E* nie może mieć zastosowania do stacyi w wielkich hotelach, kawiarniach, biurach itd.

Granice rozmów przy połączeniach do spółki będą kontrolowane za pomocą przyrządów do liczenia, ustawionych w stacyi abonenta, a to według czasu trwania faktycznej rozmowy.

§ 10.

Wspólne połączenia centralne.

Zarząd zastrzega sobie prawo urządzenia w grupie VIIej wspólnych połączeń centralnych dla dowolnej liczby abonentów (jednakże nie ponad 20), jeżeli zgłosi się ich dostateczna ilość. Opłaty za takie połączenia ustanawiać będzie zarząd z uwzględnieniem systemu budowy i wstawiania w każdym przypadku z osobna.

Tych połączeń używać mogą uczestnicy z reguły tylko do rozmów między sobą i do komunikacyi z siecią, do której przewód jest przyprzężony.

§ 11.

Połączenia urzędowe.

W grupie VIIej urządzane być mogą za opłatą roczną w kwocie 80 K także takie połączenia poszczególnych stacyi, które mają wyłącznie na celu podawanie telegramów albo komunikacyę międzymiastową, ewentualnie i jedno i drugie. Takie połączenia urzędowe będą urządzone dla państwowych urzędów telegraficznych lub rozmownic międzymiastowych także w miejscowościach, nie posiadających sieci telefonicznej.

§ 12.

Obszar, na którym mają zastosowanie zwyczajne opłaty abonamentowe.

Wymiary taryfowe, przytoczone w §§ach 2gim i 11tym, mają zastosowanie tylko do takich stacyi, które leżą albo w obrębie pewnej miejscowości zamkniętej albo przynajmniej — mierząc w linii

powietrznej — w okręgu, zakreślonym promieniem, ustanowionym w §ie 2gim (pierwsza strefa). Za punkt środkowy takiego okręgu przyjmuje się w Wiedniu wieżę św. Szczepana, w grupach II do VI centralną stacyę telefoniczną lub też, gdyby ta stacya miała położenie zanadto mimośrodkowe, pewien punkt, który będzie oznaczony za porozumieniem z reprezentacyą gminy.

Zarząd zastrzega sobie prawo wydania dla poszczególnych sieci odmiennych postanowień, zastosowanych do stosunków miejscowych.

§ 13.

Dodatek do opłaty abonamentowej.

Od tych stacyi abonamentowych i połączeń urzędowych, które leżą poza obrębem miejscowości zamkniętej i poza okręgiem, określonym w §ie 12tym, pobierany będzie dodatek do opłaty abonamentowej, który obliczać się będzie według zasady, że od każdych 100 metrów w linii powietrznej aż do pierwszych 5 kilometrów (druga strefa) należy się po 3 K, a od każdych 100 metrów w obrębie dalszych 5 kilometów w linii powietrznej (trzecia strefa) po 10 K, przyczem nadwyżki ułamkowe liczone będą za całych 100 metrów. W miejsce dodatku w kwocie 10 K pobierać się będzie od stacyi już istniejących po 3 K. Takie samo zniżenie stosowane będzie do stacyi, które dopiero mają być utworzone, jeżeli strona prosząca zdecyduje się ponieść koszta urządzenia przewodu w obrębie trzeciej strefy.

Co się tyczy połączeń na większe oddalenia (czwarta strefa), oraz — bez względu na strefę — takich połączeń, których urządzenie napotyka na wielkie trudności (prowadzenie przewodu ponad rzeki, używanie przewodów podmorskich, prowadzenie przewodu przez okolice niedostępne lub górzyste, albo też, gdy połączenie nie może być z przyczyn miejscowych wykonane według zwykłego systemu budowy), wymiar opłaty abonamentowej ustanowiony będzie na podstawie umowy między zarządem a uczestnikiem.

§ 14.

Przeniesienie centralnej stacyi telefonicznej na inne miejsce.

Ewentualne późniejsze przeniesienie centralnej stacyi telefonicznej do innego budynku nie wpływa na wymiar opłaty abonamentowej od stacyi, które już istnieją.

§ 15.

Stacye poboczne.

Od stacyi pobocznych, znajdujących się ze stacyą główną w jednym i tym samym budynku, pobierać się będzie roczną opłatę abonamentową w kwocie 40 K, która zniżona będzie na 30 K od każdej następnej stacyi pobocznej, jeżeli w tym samym budynku jest więcej jak trzy takie stacye. Jeżeli stacya poboczna znajduje się poza budynkiem, w którym umieszczona jest stacya główna, tak, że potrzebnem było przeprowadzenie przewodu poza murami, w takim razie pobiera się opłatę abonamentową w kwocie 40 K, a nadto od każdych 100 metrów w linii powietrznej lub części 100 metrów dodatek roczny w kwocie 3 K, a co najmniej 10 K.

Gdy i o ile linia powietrzna między stacyą główną a poboczną leży w trzeciej lub czwartej strefie sieci telefonicznej, odnośne postanowienia §u 13go stosowane będą także i tutaj, co się rozumie także o przewodach, których wykonanie połączone jest z bardzo wielkiemi trudnościami.

Przy połączeniach do spółki nie mogą być urządzane stacye poboczne.

§ 16.

Stacye półroczne.

Od stacyi, które używane są tylko przez pewną część roku, jednak nie dłużej jak sześć miesięcy (stacye sezonowe) liczy się tytułem opłaty abonamentowej (§§ 2gi i 11ty) 60 procent kwoty, ustanowioej dla odnośnej klasy taryfy; dodatki pobiera się w kwocie całkowitej.

W grupie I. takich stacyi aż do dalszego zarządzenia urządzać się nie będzie.

Jeden okres liczenia dla stacyi sezonowych stanowić będzie czterokrotne liczenie rozmów w jednym sezonie, każdym razem w inny dzień powszedni, ze skutkiem, przewidzianym w §§ach 6tym i 7ym.

Stacye sezonowe już istniejące, co do których nie można będzie ze względu na późne rozpoczęcie się sezonu uskutecznić pierwszych czterech liczeń do końca czerwca 1907, traktowane będą tak jak nowo utworzone stacye.

§ 17.

Czas trwania abonamentu.

Abonament musi rozciągać się z reguły najmniej na jeden rok, względnie, o ile chodzi o przypadek, w §ie 16tym wzmiankowany, najmniej na pół roku (na jeden sezon).

Jednakże zarząd zastrzega sobie prawo postanowienia co do wszystkich lub pewnych grup albo klas taryfy, oraz co do poszczególnych stacyi bardzo oddalonych albo urządzonych wśród bardzo trudnych warunków, że abonament musi się rozciągać na pewną z góry oznaczoną minimalną ilość lat (półroczy).

§ 18.

Poboczne stacye centralne.

Uczestnicy, przyłączeni do pobocznej stacyi centralnej, przydzieleni będą przy lokacyi telefonów do tej grupy sieci (§ 3ci), do której należy stacya

główna, i mają uiszczać takie same opłaty abonamentowe, jak uczestnicy, przyłączeni do głównej stacyi centralnej.

Przy obliczaniu ewentualnych dotatków do opłaty abonamentowej decyduje w Wiedniu oddalenie stacyi od wieży św. Szczepana (§ 12ty), a w innych miejscowościach oddalenie stacyi telefonicznej od pobocznej stacyi centralnej.

§ 19.

Sieci okręgowe.

Przy zaliczaniu stacyi do pewnej grupy sieci nie będą uwzględniane stacye sieci okręgowej, skutkiem czego abonenci, uczestniczący w komunikacyi telefonicznej okręgowej, oprócz dodatku, ustanowionego przez Ministerstwo handlu dla każdej takiej stacyi, płacić będą należytość abonamentową według grupy tej stacyi centralnej (pobocznej stacyi centralnej), do której przyłączona jest odnośna stacya telefoniczna.

Przy oznaczaniu klasy taryfy, nawoływania, wychodzące z pewnej stacyi w komunikacyi okręgowej, mają takie samo znaczenie, jak nawoływania w obrocie miejscowym (§ 4).

§ 20.

Wejście w życie tego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie nabędzie mocy obowiązującej co do stacyi abonamentowych i stacyi pobocznych, które mają być dopiero utworzone, niezwłocznie, a co do stacyi już istniejących od dnia 1. lipca 1907. Gdy termin płatności należytości abonamentowej dla wiedeńskiej sieci telefonicznej nie przypada na ten dzień, natenczas do 1. lipca 1907 uiścić należy dawniejszą, a od 1. lipca 1907 nową opłatę, obliczoną *pro rata*.

Od nowych stacyi abonamentowych i pobocznych, które utworzone będą dopiero po obwieszczeniu niniejszego rozporządzenia, nie mniej też od podwojeń pojedynczych przewodów łączących, nie będą pobierane opłaty za budowę ani dodatkowe opłaty za budowę. Gdyby kto uiścił już taką opłatę, należy mu ją zwrócić w zupełności.

Natomiast nieuiszczone dotychczas raty należytości za budowę lub opłaty dodatkowej za budowę od stacyi, utworzonych przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, i za podwojenia przewodów, muszą być zapłacone, a mianowicie te raty, które są płatne do 30. marca 1907, bez wyjątku, owe zaś, które zapadają później, tylko o tyle, o ile to koniecznem jest do całkowitego pokrycia opłaty za budowę lub dodatkowej opłaty za budowę tych części przewodu, które należą do trzeciej lub czwartej strefy.

§ 21.

Wypowiedzenie.

Gdyby poszczególni uczestnicy nie chcieli się poddać tej taryfie abonamentowej i zamierzali zarządowi wypowiedzieć, przyjmować się będzie wypowiedzenia wyjątkowo do 30. czerwca 1907 z mocą od 1. lipca 1907. Abonenci, którzy wypowiedzenia zaniechają, uważani będą za godzących się milcząco na tę taryfę i wobec tego są obowiązani, począwszy od terminu, wyznaczonego w §ie 20tym, uiścić opłatę abonamentową w wymiarze, ustanowionym w tem rozporządzeniu, gdyż w razie przeciwnym musiałoby stosownie do istniejących postanowień nastąpić natychmiastowe zastanowienie ruchu.

§ 22.

Przeistoczenie połączenia samoistnego na połączenie do spółki.

Abonenci, którzy życzą sobie przemiany połączenia samoistnego na połączenie do spółki, winni zgłosić się z tem życzeniem w należytym czasie. W takim razie pobierana będzie za połączenie samoistne należytość dotychczasowa, względnie od dnia 1. lipca 1907 nowa opłata abonamentowa tak długo, dopóki zarząd nie będzie mógł utworzyć żądanego połączenia do spółki.

§ 23.

Postanowienia przejściowe.

Od takich istniejących już stacyi abonamentowych i stacyi pobocznych, należących do jednej z grup II—VI, oraz od takich połączeń urzędowych, które puszczono w ruch po dniu 30. czerwca 1902 za opłatą należytości za budowę, lub których przewody łączące po tym dniu podwojono za uiszczeniem dodatkowej opłaty za budowę, pobierać się będzie, gdyby według nowej taryfy przypadała większa kwota opłaty abonamentowej, jak dotychczasowa należytość stacyjna i opłata za przestawienie, razem biorąc, aż do upływu piątego roku od otwaria ruchu, względnie zdwojenia przewodu opłatę abonamentową w takiej kwocie, która równałaby się dotyczasowej opłacie stacyjnej i należytości za przestawienie, jednakże z tem ograniczeniem, że dobrodziejstwo to musiałoby ustać jeszcze przed upływem wzmiankowanego okresu, gdyby:

a) uczestnik już przedtem wystąpił;

b) stacya przejść miała na inną osobę;

c) gdy różnica między opłatą abonamentową, faktycznie zapłaconą, a opłatą według taryfy równa się części ułamkowej opłaty za budowę, uiszczonej za pierwszą i drugą strefę, względnie dodatkowej opłaty za budowę, według podanego tu poniżej zestawienia.

Ta część ułamkowa wynosi dla stacyi, których puszczenie w ruch, względnie zdwojenie przewodu nastąpiło w

II.	półrocza	1906	. . .	90 od sta	oplaty za budowę, względnie dodatkowej opłaty za budowę.
I.	„	1906	. . .	80 „ „	
II.	„	1905	. . .	70 „ „	
I.	„	1905	. . .	60 „ „	
II.	„	1904	. . .	50 „ „	
I.	„	1904	. . .	40 „ „	
II.	„	1903	. . .	30 „ „	
I.	„	1903	. . .	20 „ „	
II.	„	1902	. . .	10 „ „	

Gdy przepisanej należytości za budowę, względnie dodatkowej należytości za budowę, nie zapłacono odrazu w kwocie całkowitej, lecz otrzymano pozwolenie spłacania jej ratami, wzmiankowaną część ułamkową obliczyć należy od całej kwoty, przepisanej dla pierwszej i drugiej strefy, i potrącić od niej sumę tych rat, których według §u 20go nie trzeba będzie nadal płacić.

Pomijając przypadki, wzmiankowane w §ie 20tym, opłaty za budowę i dodatkowe należytości za budowę zwracane będą wyłącznie tylko w tej formie, jak to unormowano w tem rozporządzeniu.

§ 24.

Postanowienia końcowe.

Wskutek tego rozporządzenia zostają uchylone:

a) z rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 7. października 1887 (Dz. u. p. Nr. 116) postanowienia §u 9go (z wyjątkiem tych, które są zawarte pod lit. *c*, a dotyczą należytości za pośrednictwo), a nadto §§y 13ty, 14ty, 15ty, 19ty, 20ty i postanowienia drugiego i trzeciego ustępu §u 32;

b) postanowienie drugiego ustępu rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 20. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 38);

c) postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 4. października 1900 (Dz. u. p. Nr. 171).

Te postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 7. października 1887 (Dz. u. p. Nr. 116), które odnoszą się do zniżenia opłaty stacyjnej i należytości za przestawienie w myśl §u 18go tegoż rozporządzenia, tudzież do warunków zapłaty tych należytości, stosowane być mają odtąd w analogiczny sposób do opłaty abonamentowej (§§y 2gi i 11ty).

Fort wlr.

BIBLIOTHECA VNIV. IAGELL. CRACOVIENSIS.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku
niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1906.

Treść: № 255. Obwieszczenie, dotyczące oględzin lokalności, przepisanych w rozdziale IIgim rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, tudzież cechowania przyrządu mierniczego do kontrolowania brzeczki-piwnej, patentowanego na imię Erharda-Schaua.

255.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. listopada 1906,

dotyczące oględzin lokalności, przepisanych w rozdziale IIgim rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, tudzież cechowania przyrządu mierniczego do kontrolowania brzeczki piwnej, patentowanego na imię Erharda-Schaua.

Za porozumieniem z Ministerstwem handlu ogłasza się poniżej przepis, według którego przeprowadzać należy oględziny lokalności, zarządzone w IIgim rozdziale rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, oraz wykonywać cechowanie przyrządu mierniczego do kontrolowania brzeczki piwnej, patentowanego na imię Erharda-Schaua.

I. Oględziny lokalności.

1. Celem oględzin lokalności jest oznaczenie:

a) miejsca na ustawienie przyrządu,

b) położenia przyrządu w stosunku do panwi,

c) miejsca dla przewiercenia w panwi otworu na zaprawienie rury komunikacyjnej,

d) miejsca na umocowanie trzech klamer kontrolnych (ham) i pochewki karbnika,

e) miejsca na przytwierdzenie stolika ściennego na wagę,

f) obliczenie wymiarów stągwi i

g) wydanie wszelkich zarządzeń, któreby były nadto jeszcze potrzebne do wyporządzenia przyrządu, z uwzględnieniem stosunków fabrykacyi i miejsca.

Środki pomocnicze techniczne, potrzebne do przeprowadzenia oględzin lokalności, wymienione są w załączniku *a)*.

2. Każdy przyrząd jest sporządzony, odpowiednio do stosunków miejscowych, dla pewnej panwi i dla pewnej ilości brzeczki piwnej (t. zw. ilości jednego napuszczenia) i powinien być tak ustawiony, żeby

a) górna krawędź suwaka obrotowego leżała według możności jak najbliżej płaszczyzny poziomej, oznaczonej według punktu 3go,

b) do każdej części składowej przyrządu był zupełnie łatwy dostęp i żeby manipulowanie każdą taką częścią było ze wszech miar zabezpieczone,

c) żeby wymiar rury komunikacyjnej między przyrządem a panwią był jak najkrótszy i aby przy zaprawianiu tej rury można było uniknąć konieczności przeprowadzania jej przez przestrzeń wywiązywania się gazów ze spalenia, o ile chodzi o panwie z paleniskiem bezpośredniem, względnie przez przestrzeń wywiązywania się pary, o ile chodzi o panwie z paleniskiem pośredniem.

Gdyby tego w żaden sposób nie można było uniknąć, musi rura komunikacyjna mieć dla ochrony rurę zewnętrzną, która ma być sporządzona z ogniotrwałego materyału i przytykać szczelnie do zewnętrznej ściany panwi, a której średnica musi wynosić najmniej 100 *mm* w świetle.

3. Za punkt wyjścia do oznaczenia położenia górnej krawędzi suwaka obrotowego przyjmuje się

graniastosłup, którego górną powierzchnię stanowi zwierciadło przeciętnej ilości napuszczenia, a objętość przeciętna ilość brzeczki piwnej, która ma być napuszczona.

Z pomocą tych dwóch danych, które sprawdzić trzeba na miejscu, obliczyć należy wysokość tego idealnego graniastosłupa, to znaczy odległość górnej krawędzi suwaka obrotowego od płaszczyzny zwierciadła napuszczonej brzeczki w kierunku pionowym.

Przeciętną ilość napuszczenia oznaczać należy zawsze w porozumieniu z browarem. Obliczenie tej ilości powinno się zasadzać z reguły na wynikach dochodzeń wstępnych dla zbadania panwi, oczywista o tyle, o ile na podstawie odnośnych zapisków można z całą pewnością stwierdzić ilość jednego napuszczenia. Gdyby się rzecz miała przeciwnie, należy panew za porozumieniem z przedsiębiorstwem browarniczem wymierzyć, nalewając doń ocechowaną według przepisu konwią miernicą wody aż do wysokości przeciętnego zwierciadła jednego napuszczenia, i spisać o tem protokół, w którym położenie przeciętnego zwierciadła jednego napuszczenia ma być jak najdokładniej podane.

Gdy jednej i tej samej panwi używa się do wytworu warek rozmaitej objętości, trzeba mieć stosowną uwagę na położenie zwierciadła napuszczonej brzeczki dla każdego stopnia warki i różnicę wysokości poszczególnych zwierciadeł zapisać osobno.

Położenie górnej krawędzi suwaka obrotowego oblicza się według formułki $H = \frac{V}{F}$, przyczem V oznacza sprawdzoną przeciętną ilość napuszczonej brzeczki, a F powierzchnię przeciętnego zwierciadła jednego napuszczenia, obliczoną na podstawie bezpośrednich pomiarów.

4. Ujście rury komunikacyjnej do panwi powinno ze względów teoretycznych leżeć w tej samej płaszczyźnie poziomej, co i sama górna krawędź suwaka obrotowego, jednakże z drugiej strony nie może ono być umieszczone niżej jak na 100 *mm* ponad najniższym punktem dna panwi. Gdy zadośćuczynienie temu warunkowi napotyka ze względów miejscowych na trudności nie do pokonania, w takim razie za ujście rury komunikacyjnej uważać należy najniższy dozwolony punkt panwi i dla uniknięcia znaczniejszych błędów uczynić poprawkę położenia górnej krawędzi suwaka obrotowego, przesuwając ją w płaszczyznę, która stanowi średnią między spodkiem obliczonej wysokości H a miejscem przewiercenia panwi.

Punkt środkowy przewiercenia oznaczyć należy przez wybicie znaku na ścianie panwi.

5. Wewnątrz panwi zaznaczyć należy punkty, umocowania trzech klamer kontrolnych (ham), które mają być rozmieszczone równomiernie w stosunku do objętości panwi, a przy wyborze tych punktów trzeba mieć baczenie na to, aby klamry kontrolne były jak najmniej zasłonięte dla oka.

Klamry kontrolne (hamy) są sporządzone ze sterometalu (mieszaniny miedzi, cynku i żelaza) i tworzą śrubę, której głowa ma kształt czterościennego ostrosłupa o kwadratowej podstawie.

Najwyższą klamrę kontrolną (hamę) umieścić należy z reguły tak, aby ostry jej koniec leżał o 10 *mm* wyżej jak średnie zwierciadło napuszczonej brzeczki, środkową tak, aby ostry jej koniec leżał w jednej płaszczyźnie z tem zwierciadłem, a najniższą tak, żeby ostry jej koniec leżał o 10 *mm* poniżej średniego zwierciadła napuszczonej brzeczki.

Klamer kontrolnych dostarcza administracya skarbu bezpłatnie.

6. Po załatwieniu czynności, wyjaśnionych w poprzedzających punktach, oznaczyć należy stanowczo położenie przeciętnego zwierciadła napuszczenia, umieszczając zewnątrz panwi znak na miejscu, nie dozwalającem przesunięcia.

7. Pochewkę karbnika umieścić należy na łatwo dostępnem miejscu panwi, z reguły wewnątrz jednego z otworów włazowych. Przytem trzeba mieć uwagę na to, aby płaszczyzna podparcia karbnika była ile możności pozioma i aby manipulacya w panwi mogła się odbywać z łatwością.

8. Przy wyborze miejsca na umieszczenie stolika ściennego na wagę należy uważać na to, aby waga była zabezpieczona od wstrząśnień i szkodliwego wpływu pary. Dla kilku przyrządów, ustawionych w tej samej warzelni, przeznacza się z reguły tylko jedną wagę. Ilość wag, potrzebnych dla pewnego browaru, należy podać do wiadomości c. k. Komisyi ustawiania przyrządów mierniczych do kontrolowania brzeczki piwnej w Wiedniu (II., Kaiser Josefstrasse 34).

9. Następnie obliczyć należy wymiary stągwi, która ma być przydana do przyrządu.

Do oznaczania tych wymiarów służy:

a) różnica „*h*“ między wysokością górnej krawędzi suwaka obrotowego a najwyższem zwierciadłem napuszczonej brzeczki, która to różnica odpowiada wysokości największej ilości próbki w stągwi, i

b) objętość próbki „*v*“, której osiągnięcie jest zamierzone.

Z tych danych oblicza się średnicę „*d*“ stągwi, posługując się formułką $v = \frac{d^2 \pi}{4} . h$, przyczem v równa się 3·7 litra, t. j. maksymalnemu wymiarowi próbki (3·5 *l*) plus dodatkowi w wymiarze 0·2 *l*.

Ten dodatek 0·2 *l* policzyć należy na karb stożkowego wykroju w osłonie suwaka obrotowego poniżej miejsca utwierdzenia stągwi i nie wolno go pomijać, chcąc osiągnąć ile możności jak najobfitsze próbki.

Za wysokość stągwi przyjąć należy ze względu na potrzebną przestrzeń do podchodzenia brzeczki w górę i na niedokładności, mogące zajść przy fabrykacyi, sumę $(h + 285)$ aż do $(h + 315)$, wyrażoną w milimetrach. Objętość stągwi, której wymiary oznaczono w powyższy sposób, nie może być większą od objętości naczynia na próbkę kontroli zwyczajnej, t. j. 5·2 *l*.

Gdy chodzi o warki rozmaitych stopni, ilość próbki obliczyć należy dla każdego poziomu napuszczania brzeczki, a przy oznaczaniu wymiarów stągwi trzeba mieć baczenie na to, aby próbka najmniejszej ilości napuszczenia nie była mniejszą od wymiaru minimalnego 2 *l*.

Wymiary stągwi podać należy do wiadomości c. k. Ministerstwa skarbu za pośrednictwem c. k. Komisyi ustawiania przyrządów mierniczych do kontrolowania brzeczki piwnej w Wiedniu.

10. O wynikach oględzin na miejscu spisać należy protokół w trzech egzemplarzach, który zawierać ma przedewszystkiem wszelkie daty, stwierdzone i obliczone przez komisyę oględzin, a nadto wymogi co do ustawienia przyrządu.

Dwa egzemplarze tego protołu przesłać należy z dołączeniem szkicu z objaśnieniami władzy skarbowej I. instancyi, która jeden egzemplarz odda przedsiębiorstwu. Trzeci egzemplarz zatrzymuje komisya dla siebie w celu dalszej czynności urzędowej.

11. Czy ustawienie przyrządu nastąpiło ściśle w sposób, przy oględzinach lokalności zarządzony, stwierdzić należy przy spisywaniu wywodu.

II. Pomiar cechowniczy.

A. Postanowienia ogólne.

1. Pomiar cechowniczy winien być uskuteczniany zawsze w obecności przedsiębiorcy browaru lub upełnomocnionego zastępcy tegoż zapomocą wody i musi być doprowadzony do końca bez przerwy lub tylko z krótkimi przestankami. Podczas tych przestanków panew ma zostawać pod nadzorem urzędowym.

Postaranie się o pomoc przy robocie jest rzeczą przedsiębiorstwa.

2. Dane, sprawdzone w ciągu pomiaru, zapisywać należy w kolei chronologicznej ołówkiem w notatki podręczne, ułożone według dołączonego tu formularza 1. Każdy z urzędników, uczestniczących w pomiarze cechowniczym, winien czynić osobne zapiski, a po każdem wciągnięciu należy zapiski te ze sobą porównać.

Notatki podręczne przesłane być mają po ukończeniu pomiaru c. k. Komisyi ustawiania przyrządów mierniczych do kontrolowania brzeczki piwnej w Wiedniu, która na podstawie szczegółów, zawartych w tych notatkach, winna pod nadzorem c. k. głównej Komisyi cechowniczej obliczyć i wygotować tablice pomocnicze dla poszczególnych przyrządów.

3. Ciężarki, których się przy pomiarze używa, można kłaść na talerzyki tylko w stanie zupełnie suchym i oczyszczonym.

4. Z reguły należy każdy pomiar cechowniczy powtórzyć dwa razy. Trzeciego pomiaru można zaniechać tylko w takim razie, gdy dwa pierwsze zgadzają się ze sobą w zupełności.

5. Po ukończeniu zarządzonych poniżej dochodzeń należy spisać protokół według formularza 2 w trzech egzemplarzach, który ma być podpisany przez wszystkich obecnych, i przesłać go władzy skarbowej I. instancyi jako załącznik do trzech równobrzmiących egzemplarzy protokołu wywodu.

6. Do protokołów cechowniczych dołączyć należy tablice pomocnicze, wspomniane w punkcie 2gim, jako załączkę 1 i 2. Dla użytku urzędowego trzeba sporządzić odpisy tych tablic, których zgodność z pierwowzorami potwierdzona być musi przez naczelnika władzy skarbowej I. instancyi.

7. Środki pomocnicze techniczne, potrzebne do pomiaru, wyszczególnione są w załączce *a)* do tego przepisu.

B. Oznaczanie czynnika panwi.

1. Dane, potrzebne do oznaczenia czynnika panwi, znajduje się w ten sposób, że przy rozmaitych wysokościach napełnienia panwi bada się wagę każdego napełnienia i wagę próbki, odpowiadającej temu napełnieniu.

W tym celu w pobliżu panwi ustawić należy wagę decymalną, opisaną w przytoczonym powyżej załączniku *a)* w ten sposób, aby woda służąca do pomiaru, po otwarciu kurka do spuszczania brzeczki piwnej, mogła ściekać albo wprost do zbiornika ustawionego na wadze, albo, gdyby spuszczenie jej wprost ze względu na stosunki miejscowe było niemożebne, aby mogła być do tego zbiornika bez uronienia przelana.

2. Przed każdem użyciem należy wadze nadać położenie ściśle pionowe i odznaczyć po odtarowaniu zbiornika stosunek siły do ciężaru.

Stosunek siły do ciężaru sprawdza się przez położenie na wagę pewnej ilości ciężarków, odpowiadających jej udźwigowi, w ten sposób, że 250 *kg* ocechowanych ciężarków rozmieszcza się równomiernie na kraju zbiornika, a następnie nakłada się ciężarki na talerzyk i przyprowadza się wagę do równowagi. Zrobiwszy to, usuwa się ciężarki, spoczywające na zbiorniku, zastępując je wodą takiej samej wagi, poczem na zbiornik kładzie się ponownie ciężarki i przyprowadza się wagę do równowagi przez nakładanie ciężarków na talerzyk. To postępowanie powtarza się tak długo, dopóki obciążenie pomostu nie dojdzie do 1000 *kg*.

Podzieliwszy liczbę 1000 przez wagę ciężarków na talerzyku, wyrażoną w kilogramach, otrzymamy stosunek siły do ciężaru, który musi być uwzględniony przy redukowaniu spostrzeżeń, poczynionych przy obliczaniu wartości według tablicy.

3. Do odważania naczyń na próbki służy waga, przydana do przyrządu i opatrzona ciężarkami.

4. Komisya cechownicza winna przekonać się przed napełnieniem panwi wodą, czy niema w niej żadnego obcego przedmiotu. Nadto pozamykać należy szczelnie wszystkie rury, uchodzące do panwi, i postarać się w stosowny sposób, aby nikt nie mógł bezprawnie nabrać z panwi wody, służącej do wymierzania.

Gęstość wody, która ma być w tym celu użyta, należy sprawdzić przy temperaturze 14° *R* zapomocą specyalnego areometru, który wskazywać może tylko 1·000 do 1·002.

5. Wagę napełnienia panwi oblicza się w ten sposób, że wodę nalaną aż do wysokości mniej więcej 200 *mm* ponad najwyższym poziomem napuszczenia brzeczki, przelewa się partyami do zbiornika, spoczywającego na pomoście wagi, aż do zupełnego wyczerpania zawartości panwi.

6. Stosownie do formy i wielkości panwi oznaczyć należy także, gdy wymaga tego pewność obliczenia czynnika panwi, wymiar przelewów częściowych.

Z reguły wystarczy w tym celu 1000 *kg*. Przy wymierzaniu panwi na warkę poniżej 100 *hl* lub panwi o nieprawidłowych formach, przelewanie odbywać się winno w stosownie mniejszych ilościach.

Od wymiaru tych równych ilości wody odstąpić należy przy przelewaniu w takim razie, gdy chodzi o wodę, której zwierciadło według lit. *C* tego rozporządzenia ma być ustawione przez spuszczenie w jednym poziomie z trzema klamrami cechowniczemi.

7. Tarę zbiornika należy przed każdem częściowem wypróżnieniem panwi sprostować.

Przed każdem częściowem wypróżnieniem należy wziąć zapomocą przyrządu próbki, odpowiadające odnośnemu napełnieniu panwi, i oznaczyć wagę tych próbek, tak dla zwyczajnej, jak i dla wyższej kontroli.

Zawartość naczynia na przedpęd należy zlać natychmiast do otarowanego już zbiornika, a zawartość dwóch innych naczyń po ich odważeniu.

8. Przed każdem zaczerpnięciem próbek sprawdzić należy wysokość wody, znajdującej się w panwi, posługując się do tego karbnikiem, dostarczonym przez zarząd skarbowy.

9. Temperaturę wody należy w ciągu wymierzania panwi sprawdzić najmniej cztery razy w równych mniej więcej odstępach czasu i zapisać ją w notatkach podręcznych.

C. Oznaczenie objętości panwi aż do wysokości trzech klamer kontrolnych.

Przy ustawianiu zwierciadła wody w jednym poziomie z trzema klamrami kontrolnemi, które musi być uskutecznione w toku pomiaru cechowniczego, należy postępować ze szczególniejszą bacznością i troskliwością. Na wynikach tych spostrzeżeń opiera się ocenienie sprawdzenia dokładności przyrządu, które w myśl rozdziału IIIgo, lit. *B*. rozporządzenia z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, przeprowadzić mają urzędnicy kontroli wyższej.

Takie ustawianie zwierciadła wody powinno się odbywać przy silnem oświetleniu klamer kontrolnych, przez spuszczenie stosownej ilości wody zapomocą kurka do upływu brzeczki piwnej, który należy tylko nieznacznie odkręcić. Woda powinna tak długo upływać, dopóki jej zwierciadło nie dojdzie do ostrego końca najwyższej klamry, co można najlepiej obserwować przy pomocy lornetki. Czem bardziej wyłania się z wody lśniąca powierzchnia klamry, tem powolniej należy wodę spuszczać. Do zrównania wody z ostrym końcem klamry ważnem jest obserwowanie odzwierciedlania się klamry w wodzie. Zrównanie uważać można za dokonane, gdy powierzchnie klamry, znachodzące się ponad wodą, przecinają się w jednym punkcie ze swemi odzwierciedleniami.

Gdyby przez pomyłkę spuszczono za wiele wody, należy nabrać ze zbiornika stosowną ilość wody już spuszczonej i nalać napowrót do panwi, wystrzegając się wszelkiego uronienia. Następnie powtórzyć należy to zrównanie zapomocą ponownego spuszczenia.

W taki sam sposób postępować należy przy zrównywaniu poziomu wody z dwiema drugiemi klamrami.

Wyniki odważania i szczegóły co do zaczerpniętych próbek, zostające w związku z temi dochodzeniami (z ustawianiem poziomu wody), należy zapisać osobno w notatkach podręcznych.

D. Oznaczenie wagi tej ilości wody, której użyto do napełnienia stągwi aż po sam wierzch.

Po ukończeniu powyższych dochodzeń oznaczyć należy objętość stągwi, napełniając ją pięć razy z rzędu wodą w podobny sposób, jak to przepisano w rozporządzeniu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, w rozdziale IIIcim, lit. *B*.

Szczegóły, sprawdzone według lit. *C* i *D* niniejszego rozporządzenia, służą do obliczania tablic, o których mowa w rozdziale IIIcim, lit. *B* przytoczonego powyżej rozporządzenia, a które z uwzględnieniem temperatury wskazują wagę próbek.

Korytowski wlr.

Załącznik a.

Przybory techniczne.

I. Dla komisyi, przeprowadzającej oględziny lokalności.

1. Dwie dwumetrowe miary składane i specyalna miara rurowa, sporządzona z mosiądzu i mierząca 4 *m*,

2. piou,

3. libela,

4. libela kiszkowa,

5. szablon przyrządu.

6. znacznik.

7. młot,

8. farba olejna i penzel.

II. Dla komisyi, uskuteczniającej pomiar cechowniczy.

1. Przedmioty wymienione pod I, 1 do 4,

2. ocechowana waga dziesiętna o udźwigu 1500 *kg*, nadzwyczajnie czuła, sporządzona specyalnie do tego celu, zrobiona całkiem z żelaza i stali,

3. zbiornik żelazny, zawierający około 1100 *l*, opatrzony dwoma żelaznemi uchami i dwoma na dnie umieszczonemi klapami, z których każda ma 100 *mm* średnicy w świetle.

4. ocechowane ciężarki żelazne na 250 *kg* w celu oznaczenia stosunku siły do ciężaru.

5. ocechowane ciężarki wyższej ścisłości (precyzyjne) na 110 *kg* (5 sztuk po 20 *kg* i cały garnitur od 10 *kg* do 1 *g*) ze szczypczykami,

6. dwa areometry specyalne, skontrolowane przez c. k. główną Komisyę miar i wag, dla gęstości wody od 1·000 do 1·002.

7. dwa termometry, sprawdzone przez c. k. główną Komisyę miar i wag, z podziałką od 0° do 80° R. na których kreska przy 0° oddalona jest od kreski przy 80° na 300 do 320 *mm*, i które wskazują dokładnie aż na 0·5° R.

8. gładko wypolerowana płyta szklana o średnicy mniej więcej 100 *mm*.

9. kleszcze do plomb dla urzędników kontroli wyższej, tudzież materyał do plombowania,

10. lornetka.

11. materyał zaszczelniający.

Formularz 1.

Notatki podręczne Nr. . . . .

c. k. . . . . .

do używania przy pomiarze cechowniczym

przyrządów kontrolnych do mierzenia brzeczki piwnej.

Okres ruchu . . . . .

Podpis.

. . . . . .

Parafowany po 84 arkuszy. Podlega ścisłemu obrachunkowi. Format małej osemki.

Oznaczenie czyn-

Dzień	L. bież.	Liczydło wskazuje	Waga wody, spuszczonej z panwi		Wagi próbek brutto dla		Mierzenia karbnikiem w *mm*
			kg	*g*	kontroli wyższej	kontroli zwyczajnej	
					w gramach		

nika panwi.

Sprawdzona		Napełnienie stągwi			**Browar:**
temperatura ° R	gęstość wody	Waga próbki brutto	temperatura ° R	gęstość wody	
					Nr. panwi .....
					Nr. przyrządu kontrolnego .....
					Tara cylindra kontroli wyższej:
					z początkiem . . . . . g
					„ końcem . . . . . „
					w przecięciu . . . . . g
					kontroli zwyczajnej:
					z początkiem . . . . . g
					„ końcem . . . . . „
					w przecięciu . . . . . g
					Nr. areometru .....
					Nr. termometru .....

Oznaczenie stosunku siły

Na wadze dziesiętnej.

Dzień	L. bież.	Po odtarowaniu naczynia				
		obciążono wagę równomiernie		Do przyprowadzenia jej do równowagi było potrzeba		
		kg	ocechowanemi w roku	*kg*	*g*	ocechowanemi w roku
		Browar: Nr. panwi				

do ciężaru na wagach.

Na wadze talerzykowej.

Dzień	L. bież.	Wagę obciążono		Do sprowadzenia równowagi było potrzeba		
		kg	ciężarków wyższej ścisłości, ocechowanych w roku	*kg*	*g*	ciężarków wyższej ścisłości, ocechowanych w roku
		Nr. przyrządu kontrolnego . . . . Nr. wagi talerzykowej				

Formularz 2.

Kraj: . . . . . .

Okręg skarbowy: . . . . . .

Protokół pomiaru cechowniczego

spisany w browarze

p. . . . . . **w** . . . . . **l. konskr.** . . .

dnia . . . . . **19** . . .

w obecności podpisanych.

Przedmiotem

tego protokołu jest wykonany dnia . . . . . 19 . . $\frac{\text{pomiar}}{\text{pomiar uzupełniający}}$ panwi Nr. . . . ,

połączonej w warzelni Nr. . . . powyższego browaru z przyrządem kontrolnym do mierzenia brzeczki piwnej Nr. . . . .

1. Ze względu na to, że uczyniono zadość wszelkim zobowiązaniom, przytoczonym w reskrypcie c. k. . . . . z dnia . . . . . 19 . . , l. . . . . , a odnoszącym się do ustawienia przyrządu, i że komisya nabrała przekonania, że niema w panwi żadnego obcego przedmiotu, zamknięto szczelnie wszystkie rury, uchodzące do panwi, nałożono na nie pewne zamknięcia urzędowe i postarano się (w jaki sposób) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

aby wszelkie bezprawne zaczerpnięcie z panwi wody, do pomiaru służącej, było niemożliwe.

2. Panew napełniono wodą do wysokości mniej więcej . . *mm* ponad najwyższym poziomem napustu (odpowiednio do zgłoszonej ilości . . . . *hl*), temperaturę wody mierzono w ciągu czynności urzędowej zapomocą termometra Nr. . . . . cztery razy, a ciężar gatunkowy stwierdzono specyalnym areometrem do mierzenia gęstości wody Nr. . . . .

3. Wagę, przeznaczoną do odważenia wody pomiarowej, Nr. . . . ze stemplem cechowniczym . . . . . ustawiono według przepisu, położono na nią szczelny zbiornik i odtarowano go, poczem sprawdzono, że waga nie przekracza granic błędów, dozwolonych przy ważeniu.

Następnie sprawdzono wagę wypróżnień częściowych, uskutecznionych w celu obliczenia tablic, tudzież wagę przynależących do nich próbek napełnienia stągwi, przestrzegając przytem ściśle odnośnych przepisów cechowniczych.

Format mały konceptowy.

5. Objętość stągwi oznaczono w ten sposób, że wodę do tego celu użytą wpuszczano powoli zapomocą przyrządu płókającego aż do przelania. Następnie nakryto napełnioną aż po wierzch stągiew gładko wypolerowaną płytą szklanną, podpędzono bańki powietrza do góry, uderzając wolno o ściany stągwi, i usunięto je przez dolewanie wody zupełnie. Nadto osuszono troskliwie wystającą dolną powierzchnię płyty szklanej i wypuszczono zawartość stągwi, przeczekawszy przez czas przepisany, do podstawionego cylindra, oczyszczonego i zupełnie suchego, który przedtem odtarowano bez nakrywki, poczem zważono go na wadze talerzykowej Nr. . . . , przydanej do przyrządu. To postępowanie powtórzono pięć razy. Temperaturę i ciężar gatunkowy wody zmierzono zapomocą termometru Nr. . . , względnie areometru do mierzenia gęstości wody, Nr. . . . . Dane, sprawdzone powyższym sposobem, zaciągnięto do notatek podręcznych Nr. . . (formularz 1) według zarządzenia przepisu cechowniczego, i na ich podstawie wykonano obliczenia w załączkach 1 i 2, należących do tego protokołu.

7. Nakoniec przypomniano przedsiębiorcy browaru, względnie kierownikowi ruchu, że, zamierzając zaprowadzić jakiekolwiek zmiany w urządzeniu browaru, szczególnie w rurach napływowych i odpływowych, wiodących do panwi, lub też wykonać jaką naprawę na samej panwi albo na jej podkładzie, względnie na podmurowaniu albo podkładzie przyrządu kontrolnego, winien przed rozpoczęciem naprawy donieść o tem na piśmie władzy skarbowej I. instancyi, oznaczając zarazem chwilę, w której naprawa prawdopodobnie będzie ukończona. Nadto obowiązany jest przedsiębiorca uwiadomić z góry powyższą władzę, gdyby zaszła konieczność takiej naprawy kurka do dopływu i odpływu brzeczki, która byłaby połączona z wyjęciem zakrętki, oraz uwzględniać napisy, urzędowo umieszczone.

Jeden egzemplarz tego protokołu będzie po poświadczeniu oddany przedsiębiorcy, który jest obowiązany przechowywać go starannie i na żądanie okazywać organom skarbowym.

Podpisy:

Za przedsiębiorstwo: Organa administracyi skarbowej:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,

także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1906.

Treść: (№ 256 i 257.) 256. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia barwy znaków tożsamości, które umieszczane być mają na tkaninach w obrocie uszlachetniającym haftów. — 257. Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906.

256.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1906,

dotyczące ustanowienia barwy znaków tożsamości, które umieszczane być mają na tkaninach w obrocie uszlachetniającym haftów.

Odnośnie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, tyczącego się postępowania cłowego z towarami w obrocie uszlachetniającym haftów, rozporządza się, że w czasie od 1. stycznia do końca grudnia 1907 znaki tożsamości na tkaniach, przywożonych w rzeczonym obrocie uszlachetniającym, wybijane być mają czarną farbą.

Korytowski wlr.

257.

Ustawa z dnia 28. grudnia 1906,

dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do dalszego poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od 1. stycznia do 31. lipca 1907 pokrywać należy w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które na rok 1907 wyznaczone będą ustawą.

§ 3.

Na pokrycie tych kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1907, można stosownie do §u 2 ustawy z dnia 24. grudnia 1867. Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1868 wydać obligacye wolnego od podatku długu rentowego w walucie koronowej, utworzonego ustawą z dnia 16. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 37, a oprocentowanego po cztery od sta; i to w takiej kwocie, jaka stosownie do preliminarza państwowego okaże się jeszcze potrzebną na spłacenie tych kapitałów.

§ 4.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w roku 1907 takich nieruchomości państwowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi kwoty 50.000 K, aż do sumy ogólnej 600.000 K, i to bez poprzedniego osobnego pozwolenia Rady państwa, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia sprzedaży. Podobnie upoważnia się Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by w roku 1907 zezwolił na obciążenie nieruchomości państwowych służebnościami, o ileby zmniejszenie wartości nieruchomości, obciążyć się mającej, lub wartość prawa, nadać się mającego, nie przenosiła w każdym z osobna przypadku sumy 50.000 K. Wartość ogólna służebności, w taki sposób nadać się mających, nie może przenosić sumy 400.000 K. Upoważnia się nadto Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, zezwolił w roku 1907 na sprzedaż zbytecznych gruntów kolei państwowej z zastrzeżeniem odpowiedniego wynagrodzenia skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności; pozwolenie to może być udzielone i wtedy, gdy wartość szacunkowa poszczególnego przedmiotu sprzedaży przenosi sumę 50.000 K.

§ 5.

Upoważnia się rząd do użycia z nadwyżek kasowych roku 1905go kwoty 3,000.000 K na nadzwyczajną dotacyę dla funduszu melioracyjnego, 6,000.000 K na popieranie stowarzyszeń, 1.000.000 K na popieranie eksportu, 31,500.000 K na pomnożenie i uzupełnienie taboru wozowego państwowych kolei żelaznych, 3.551.000 K na zwrot obliczonych kosztów budowy galicyjskiej kolei transwersalnej według ugody, 5,000.000 K na przyczynienie się do budowy i urządzenia oddziałów klinicznych w szpitalach i 2.000.000 K na zwalczanie gruźlicy.

§ 6.

Za podstawę zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1906, które stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 140, ma być wygotowane, służyć ma zamiast ustawy skarbowej zestawienie wydatków i dochodów, zawarte w projekcie ustawy skarbowej przedstawionym Radzie państwa na mocy Najwyższego upoważnienia, tudzież w przedłożeniu dodatkowem do preliminarza państwowego za rok 1906, i odpowiednio do tego wstawić należy do rachunku wydatki i dochody, pokryte, względnie zrealizowane na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 196, i ustawy z dnia 30. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 126.

§ 7.

Te kwoty, co do których we wspomnianym w §ie 6 projekcie ustawy skarbowej i przedłożeniu dodatkowem oznaczony jest dłuższy niż jednoroczny okres używania — o ile nie zostaną wyczerpane do końca roku 1906 — mogą być użyte jeszcze do końca roku 1907, a dotyczące wydatki policzyć należy na rachunek roku 1907.

Kwoty, przewidziane na rok 1904 cesarskiem rozporządzeniem z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163, w rozdziale 10tym, tytuł 6ty, w rozdziale 33cim, tytuł 2gi, punkt *a)* i w rozdziale 35tym, tytuł 3ci, których nie użyto do końca roku 1905go, przenieść należy z pominięciem tego szczególnego przeznaczenia, jakie miały pierwotnie, na rozdział 10ty, tytuł 5ty, względnie na rozdział 23ci, tytuł 3ci, § 3ci projektu ustawy skarbowej za rok 1906ty i policzyć na rachunek przewidzianych tamże wydatków.

Tak samo kredyty, preliminowane w projekcie ustawy skarbowej za rok 1905ty w rozdziale 10tym, tytuł 3ci, w rozdziale 10tym, tytuł 6ty, w rozdziałach 20tym i 22gim, w rozdziale 33im, tytuł 1 *b)*, w rozdziale 33cim, tytuł 2 *A* i *B*, względnie w rozdziale 35tym, tytuł 3ci, przenieść należy na rozdział 10ty, tytuł 2gi, rozdział 10ty, tytuł 5ty, rozdział 10, tytuł 11ty, rozdział 24ty, tytuł 9ty, § 1szy, rozdział 25ty, tytuł 9ty, §§ 1szy i 2gi, względnie na rozdział 10ty, tytuł 11ty, i tamże je policzyć.

§ 8.

Dotacye (kwoty) poniżej wyszczególnione mogą być użyte jeszcze do 31. lipca 1907; o ile zaś dotacyj (kwot) tych nie wyczerpano do końca roku 1906, postępować z niemi należy tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1907.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163, na rok **1904** przeznaczone, a ustawą z dnia 30. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 126, (punkt *G*) przedłużone do końca grudnia 1906, a mianowicie:

1. tytuł 3ci, § 3ci, pozycya 4ta, na koszta budowy i wewnętrznego urządzenia nowego budynku urzędowego w XV. dzielnicy miasta Wiednia (2. rata) 140.000 K;

2. tytuł 6ty, § 5ty, pozycya 2ga, jako dodatek państwowy na regulacyę rzeki Sanny koło Celja (2. rata) . . . . . 17.600 K;

3. tytuł 6ty, § 13ty, pozycya 15ta, na sprawienie czerpaka parowego dla regulacyi Wisły (3. rata) . . . . . 40.000 K;

4. tytuł 7my, § 6ty, pozycya 4ta, na zakupno gruntu pod budowę gmachu urzędowego w Pilznie 232.677 K.

B. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163, na rok **1904** a przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 126 (punkt *G*), do końca grudnia 1906, a mianowicie:

1. tytuł 8my, § 8my, na zapomogi i dotacye na Przymorzu adryatyckiem . . . . 22.400 K;

2. tytuł 8my, § 9ty, na budowle i kupno realności w Dalmacyi, na budowę nowego muzeum archeologicznego w Splecie (4. rata) . 10.000 K;

3. tytuł 13ty, § 4ty, na budowle i kupno realności w celu pomieszczenia instytutu fizyologicznego niemieckiego uniwersytetu w Pradze (4ta i ostatnia rata) . . . . . 100.000 K;

4. tytuł 13ty, § 4ty, na budowle i kupno realności w celu pomieszczenia instytutu chemicznego czeskiego uniwersytetu w Pradze (4ta i ostatnia rata) . . . . . 300.000 K.

C. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

Kwota, przewidziana na rok **1904** w cesarskiem rozporządzeniu z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163, pod tytułem 6tym, § 10ty, na inwestycye i inne nadzwyczajne wydatki z powodu objęcia ruchu kolei lokalnej Celje—Wolany, a przedłużona ustawą z dnia 30. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 126 (punkt *G*) aż do końca grudnia 1906 . . . . . 375.000 K.

D. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

Kwota, przewidziana na rok **1904** cesarskiem rozporządzeniem z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163, w tytule 4tym, § 29tym, na budowę gmachu sądu karnego w Pradze (10. rata), a przedłużona ustawą z dnia 30. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 126 (punkt *G*) aż do końca grudnia 1906 . 156.000 K.

E. Kwoty, wyszczególnione w §ie 7ym ustawy z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 196.

Nadto używane być mogą aż do dnia 31. lipca 1907 następujące kredyty, wyznaczone ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63: 2,102.000 K i 540.000 K, przeznaczone na rok **1901** i na rok **1902** pod pozycyą 10tą, 2,000.000 K, przeznaczone na rok **1903** pod pozycyą 7mą, w końcu 3,000.000 K, 2.800.000 K. 11.474.000 K. 2,578.000 K. 19.554.000 K. 2.078.000 K i 1.550.000 K, przeznaczone na rok **1904** pod pozycyami: 7, 11, 12, 13, 14, 17 i 19.

Zezwala się, by w roku 1907 pomiędzy przyznanemi zarządowi kolei państwowych dotacyami, objętemi liczbami pozycyi 11 do 20 programu budowlanego i inwestycyjnego, zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, co do nie zużytych jeszcze reszt dokonywano zamiany (virement).

§ 9.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 28. grudnia 1906.

Franciszek Józef wł.

Beck wł. **Korytowski** wł.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26.

także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . .	4 K — h	Rocznik 1887 za . . .	5 K — h
„ 1850 „ . . .	10 „ 50 „	„ 1869 „ . . .	6 „ — „	„ 1888 „ . . .	8 „ 40 „
„ 1851 „ . . .	2 „ 60 „	„ 1870 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1889 „ . . .	6 „ — „
„ 1852 „ . . .	5 „ 20 „	„ 1871 „ . . .	4 „ — „	„ 1890 „ . . .	5 „ 40 „
„ 1853 „ . . .	6 „ 30 „	„ 1872 „ . . .	6 „ 40 „	„ 1891 „ . . .	6 „ — „
„ 1854 „ . . .	8 „ 40 „	„ 1873 „ . . .	6 „ 60 „	„ 1892 „ . . .	10 „ — „
„ 1855 „ . . .	4 „ 70 „	„ 1874 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1893 „ . . .	6 „ — „
„ 1856 „ . . .	4 „ 90 „	„ 1875 „ . . .	4 „ — „	„ 1894 „ . . .	6 „ — „
„ 1857 „ . . .	5 „ 70 „	„ 1876 „ . . .	3 „ — „	„ 1895 „ . . .	7 „ — „
„ 1858 „ . . .	4 „ 80 „	„ 1877 „ . . .	2 „ — „	„ 1896 „ . . .	7 „ — „
„ 1859 „ . . .	4 „ — „	„ 1878 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1897 „ . . .	15 „ — „
„ 1860 „ . . .	2 „ 40 „	„ 1879 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1898 „ . . .	6 „ — „
„ 1861 „ . . .	3 „ — „	„ 1880 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1899 „ . . .	10 „ — „
„ 1862 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1881 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1900 „ . . .	7 „ — „
„ 1863 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1882 „ . . .	6 „ — „	„ 1901 „ . . .	6 „ — „
„ 1864 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1883 „ . . .	5 „ — „	„ 1902 „ . . .	7 „ 50 „
„ 1865 „ . . .	4 „ — „	„ 1884 „ . . .	5 „ — „	„ 1903 „ . . .	9 „ — „
„ 1866 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1885 „ . . .	5 „ 60 „	„ 1904 „ . . .	5 „ — „
„ 1867 „ . . .	4 „ — „	„ 1886 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1905 „ . . .	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1906.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVI. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1906.

Treść (№ 258—260.) 258. Ustawa, którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 27. grudnia 1893 o wspieraniu marynarki handlowej. — 259. Ustawa, upoważniająca rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1907. — 260. Ustawa, dotycząca tymczasowego uregulowania komunikacyi okrętowej z Dalmacyą, Brazylią i Afryką wschodnią.

258.

Ustawa z dnia 28. grudnia 1906,

którą przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wspieraniu marynarki handlowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wspieraniu marynarki handlowej, przedłużona ostatni raz ustawą z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. 201, zachowa moc swoją — z wyjątkiem postanowień, tyczących się zapomogi na koszta ruchu, tudzież ze zmianami w następujących poniżej §§ach 2gim i 3cim zawartemi — aż do chwili, w której wydana będzie nowa ustawa o wspieraniu marynarki handlowej, a najdalej do 31. grudnia 1907.

§ 2.

W czasie obowiązywania tej ustawy zapomoga na koszta ruchu udzielana nie będzie.

Prawa, uzyskane aż do tej chwili sposobem ustawowym, zachowują i nadal swą ważność.

§ 3.

Artykuł IXty ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, brzmieć ma jak następuje:

Okręty handlowe morskie, wpisane w rejestr okrętów austryackich, uwolnione będą, począwszy od 1. stycznia 1907, od opłaty podatku zarobkowego, dopóki ustawa ta będzie obowiązywała.

Nadto przyznaje się wszystkim okrętom handlowym morskim, które w okresie obowiązywania tej ustawy w warsztatach tutejszokrajowych zostaną nowo zbudowane, uwolnienie od podatku zarobkowego na przeciąg lat pięciu, licząc od dnia wygotowania listu rejestrowego odnośnego okrętu.

Gdy jeden i ten sam przedsiębiorca posiada okręty od podatku uwolnione i podatkowi podlegające, to powszechny podatek zarobkowy oznaczany być winien według przeciętnej rentowności samych tylko okrętów podatkowi podlegających. Przy oznaczaniu podatku zarobkowego przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, należy natomiast czysty dochód, uzyskany z używania okrętów od podatku uwolnionych, wyłączyć z podstawy opodatkowania (po odliczeniu kwoty na wydatki wspólne, która przypada na te okręty); gdyby jednakże takie bezpośrednie oznaczenie czystego dochodu było niemożliwe, obliczyć go należy z całkowitego czystego dochodu na podstawie stosunku iloczynu przebytych mil i ton pojemności okrętów wolnych od podatku do takiego samego iloczynu wszystkich w ogóle okrętów, a uzyskaną w ten sposób kwotę wyłączyć z podstawy opodatkowania.

Jeżeli wreszcie pewne przedsiębiorstwo używa okrętu, który jako taki jest uwolniony od podatku, zarazem do podróży wolnych od podatku i podatkowi podlegających, to przy oznaczaniu podatku zarobkowego należy mieć uwagę tylko na podróże podatkowi podlegające i stosownie do tego oznaczać podatek zarobkowy, z uwzględnieniem wszystkich zachodzących okoliczności i na podstawie słusznego ocenienia stosunkowo niżej, jak w razie, gdyby odnośne przedsiębiorstwo w całej swej rozciągłości podlegało podatkowi zarobkowemu.

§ 4.

Wykonanie tej ustawy, która zacznie obowiązywać od dnia 1. stycznia 1907, polecam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Beck wł.r. **Korytowski** wł.r.
Fort wł.r.

259.

Ustawa z dnia 28. grudnia 1906,

upoważniająca rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1907.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Rząd jest upoważniony uregulować całkiem albo po części na zasadach dotychczasowych stosunki handlowe i obrotowe z temi państwami zagranicznemi, względem których zachodzi konieczność przedłużenia umów istniejących lub zawarcia nowych, albo też zaprowadzić w miejsce układów dotychczasowych nowe postanowienia, jednakże z tem zastrzeżeniem, że, o ileby i na jak długo taki przedłużony, względnie nowy układ, miał obowiązywać poza dzień 31. grudnia 1907, musi być w każdym razie traktowany poprzód sposobem konstytucyjnym.

O ile i dopóki takie przedłużenie lub zawarcie jakiej innej umowy nie nastąpi, rząd ma prawo wydania do dnia 31. grudnia 1907 drogą rozporządzenia odpowiednich postanowień, mających na celu uregulowanie odnośnych stosunków obrotowych.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia, polecam Memu całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Beck wł.r. **Klein** wł.r.
Korytowski wł.r. **Bienerth** wł.r.
Auersperg wł.r. **Fort** wł.r.
Marchet wł.r. **Derschatta** wł.r.
Dzieduszycki wł.r. **Pacák** wł.r.
Prade wł.r. **Latscher** wł.r.

260.

Ustawa z dnia 28. grudnia 1906,

dotycząca tymczasowego uregulowania komunikacyi okrętowej z Dalmacyą, Brazylią i Afryką wschodnią.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Nadaje się rządowi upoważnienie do wydania tymczasowo potrzebnych zarządzeń w celu utrzymania i nadal regularnej komunikacyi okrętowej z Dalmacyą i z pobrzeżem wschodniem Adryatyku na południe od Dalmacyi aż do Prewezy, i to najmniej w takiej samej rozciągłości jak dotychczas, jednakże tylko na czas jak najkrótszy, a mianowicie aż do ustawowego uregulowania tej żeglugi parowej na nowo, a bądź co bądź najdłużej na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 1. stycznia 1907, i zawrzeć w tym celu stosowne układy z towarzystwem żeglugi parowej Austryackiego Lloyda i z innemi interesowanemi przedsiębiorstwami.

W tym celu nadaje się rządowi upoważnienie do użycia kwoty 1,500.000 K jako zapomogi na rok jeden w stosunku do czasu trwania tego prowizorycznego uregulowania w ten sposób, iżby różnica między tą zapomogą a wsparciem, na utrzymanie tej komunikacyi przez państwo dotychczas udzielanem, wypłacana była tylko za dowodnie wykazane ulepszenia tej komunikacyi.

Artykuł II.

Upoważnia się rząd do utrzymania i nadal w mocy układu co do żeglugi i komunikacyi pocztowej, zawartego między c. k. Administracyą państwa a towarzystwem żeglugi parowej Austryackiego

Lloyda na mocy ustawy z dnia 25. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 106, o ile postanowienia tego układu odnoszą się do komunikacyi z Brazylią, i do zawarcia w tym celu umowy z rzeczonem towarzystwem.

Artykuł III.

Nadto upoważnia się rząd do zaprowadzenia regularnej komunikacyi z Afryką wschodnią z przystankami w portach Morza Czerwonego, za rocznem wynagrodzeniem w maksymalnej kwocie 600.000 K, i do zawarcia w tym celu umowy z towarzystwem żeglugi parowej Austryackiego Lloyda lub innem austryackiem przedsiębiorstwem żeglugi.

Artykuł IV.

Umowy, zawarte na zasadzie tej ustawy, rozciągać się mogą aż do chwili, w której nastąpi stanowcze uregulowanie wzmiankowanych powyżej komunikacyj, a bądź co bądź nie dłużej jak do dnia 31. grudnia 1907.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy, która zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia, polecam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1906.

Franciszek Józef wł.r.

Beck wł.r. **Korytowski** wł.r.

Fort wł.r.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,

także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.